ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΚΩΜΩΙΔΙΑΙ

ARISTOPHANIS COMOEDIAE

AVCTORITATE LIBRI PRAECLARISSIMI
SAECVLI DECIMI
EMENDATAE
A

PHILIPPO INVERNIZIO
IVRISCONSVLTO ROMANO

ACCEDVNT CRITICAE ANIMADVERSIONES SCHOLIA
GRAECA INDICES ET VIRORVM DOCTORVM
ADNOTATIONES

VOLVMEN X

SCHOLIA GRAECA

CVRAVIT

GVILIELMVS DINDORFIVS

LIPSIAE
IN LIBRARIA WEIDMANNIA
CIƆIƆCCCXXII

SCHOLIA GRAECA

IN

ARISTOPHANIS

COMOEDIAS

EDIDIT

GVILIELMVS DINDORFIVS

VOLVMEN PRIMVM

LIPSIAE

IN LIBRARIA WEIDMANNIA

CIƆIƆCCCXXII

MONITVM.

In scholiis Graecis edendis exemplar Aldinum, praestantissimum librum, ita nobis sequendum putavimus ut non nisi levissima vitia tolleremus. Cuius instituti nostri rationes reddentur praefatione ad tertium volumen, quod emendationes et explicationes scholiorum tum meas tum aliorum continebit. Scribebam Lipsiae.

G. D.

SCHOLIA GRAECA

IN

ARISTOPHANEM.

TOMI I. PARS I.

VETERUM GRAMMATICORUM

SCHOLIA CONTINENS.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΛΟΥΤΟΝ.

[Ἡ εἴςθεσις τοῦ [1]) δράματος ἄρχεται ἐκ συστηματικῆς περιόδου, καὶ ἑξῆς ἐξ ἀμοιβαίων [2]). οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι. ὧν τελευταῖος, τί γὰρ ἄν τις οὐχὶ πρὸς σὲ τἀληθῆ λέγῃ. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος. ἐπὶ δὲ τῷ τέλει κορωνὶς, καὶ ἑξῆς τούτων τὸ χοροῦ. ὤφειλε γὰρ χορὸν θεῖναι, καὶ διατρίψαι μικρὸν, ἄχρις ἂν ὁ Καρίων συμμίξῃ τοῖς γέρουσιν. Ὁρῶν ὁ Καρίων τὸν ἑαυτοῦ δεσπότην Χρεμύλον μετὰ τὸ ἐξελθεῖν τοῦ μαντείου τυφλῷ ἀνδρὶ ἑπόμενον, σχετλιάζων καὶ δυςφορῶν φησὶν τὸ ὡς ἀργαλέον ἤτοι τὴν ἀρχήν. Σχόλιον τοῦ λογιωτάτου μαγίστρου, *ex cod. Parisino.*]

ὡς ἀργαλέον) ὁ θεράπων δυςφορεῖ τοῦ δεσπότου ἑπομένου τυφλῷ ἀνδρί. τοῦ δὲ ὡς πέπλεκται ἡ διάνοια ἐκ τοῦ θαύματος καὶ σχετλιασμοῦ. τὸ γὰρ ὡς ἐπίῤῥημα ἐπαμφοτερίζει. ἢ ἐνταῦθα εἴληπται ἐπιτάσεως δηλωτικόν. ἀπαυδᾷ δὲ οὐ διὰ τὴν τύχην [3]), ἀλλὰ διὰ τὸ ἐπαχθὲς τῶν δεσποτῶν. τὸ δὲ ἀργαλέον, χαλεπὸν, δύςκολον, δυςχερές. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἄλγος, ἀλγαλέον, καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ λ εἰς ρ ἀργαλέον [4])· ὡς ποδαλγία, ποδαργία. ἢ ἔργον παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὸ δυςχερές· ἐκ τούτου παράγωγον ἀργαλέον· ὡς ἀπὸ τοῦ ἕπω ἀπύω. [ὡς ἀργαλέον) ἀργαλέον τὸ βαρὺ καὶ δύςκολον καὶ λυπηρόν· ἀπὸ τοῦ ἄλγος ἀργαλέον, ὡς ποδαλγία, ποδαργία· ἢ ἐκ τοῦ ἔργου τὸ δύςκολον, ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἐργῶδες, κατὰ παραγωγὴν ἐργαλέον καὶ ἀργαλέον. ἀργαλέον τὸ μετέχον ἄλγους· ὥςπερ καὶ θαρσαλέον τὸ μετέχον θράσους. *Dorv.* ὡς ἀργαλέον) λίαν δύςκολον καὶ

1) Codex τῆς τοῦ.
2) Codex ἀμοιβέων.
3) μάχην *Ald.*
4) ἀργαλέον abest ab *Ald.*

βαρύ. ἔστιν) ὑπάρχει. θεοὶ) ὦ. *Cod. in catal. codd. Nanianor. p.* 477.]

ὦ Ζεῦ) τὸν Δία παρέλαβε κατ' ἐξοχὴν τῶν ἄλλων θεῶν, ὡς τὸ,

Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα νηυσὶ πέλασσε.

κἀκεῖ γὰρ τὸν Ἕκτορα ὀνομάζων κατ' ἐξοχὴν παρείληφε.

2. δοῦλον γενέσθαι) χαλεποῦ ὄντος φύσει τοῦ δουλεύειν, χαλεπώτερον γίνεται, ἐὰν καὶ ἀνοήτῳ τις δεσπότῃ ὑπηρετῇ. [δοῦλον) τινὰ ἄνθρωπον ὑπάρξαι. παραφρονοῦντος) μαινομένου. δεσπότου) αὐθέντου. *Cod. in catal. codd. Nanian. p.* 477.]

[παραφρονοῦντος) ἤγουν μαινομένου, οὐκ εἰδότος τί δεῖ ποιεῖν, ἤτοι ἀνοηταίνοντος καὶ μωροῦ, παρὰ τὸ εἰκὸς φρονοῦντος. ἡ γὰρ παρὰ ἐνταῦθα τὴν ἔξω σχέσιν δηλοῖ. *Iunt.*]

[3. λέξας τύχῃ) περιφραστικῶς, ἀντὶ τοῦ λέξῃ. *Iunt.*]

4. μὴ δρᾶν ταῦτα) οἱ γράφοντες ταυτὰ οὐ καλῶς γράφουσιν· εὕρηται γὰρ ἐν πολλοῖς τῶν παλαιῶν ἀντιγράφων τὸ ταῦτα, καί ἐστι κρεῖττον ἐκείνου. [ταυτὰ) ὅμοια τῷ ἔχοντι αὐτόν. *Gl. A. B. D.* ταυτὰ) καὶ τὰ ὅμοια. *Gl. Harl.* 6.]

5. μετέχειν ἀνάγκῃ) πρὸς τὸ ποιητικὸν,

ἥμισυ γάρ τ' ἀρετῆς ἀποαίνυται εὐρύοπα Ζεὺς
ἀνέρος, εὖτ' ἄν μιν κατὰ δούλιον ἦμαρ ἕλῃσι [1]).

τί γὰρ κακώτερον τοῦ τὰ ἐναντία ἑαυτῷ διαπράττεσθαί τινα, ἐν τῷ μὴ ποιεῖν ἃ βούλεται, καὶ τῆς τῶν ἄλλων ἀφροσύνης ἀνέχεσθαι;

τῶν κακῶν) τῶν ἀφροσυνῶν, ὧν ὁ δεσπότης ἔχει· ἤγουν τῶν πληγῶν, αἳ τοῖς ἀπειθοῦσι τοῖς δεσπόταις ὀφεί-

---

1) *Codex Ravennas:*

ἥμισυ γάρ τ' ἀρετῆς ἀποτίεται εὐρύοπα Ζεὺς
ἀνέρος εὖ τ' ἄν μιν κατὰ δούλιον ἦμαρ ἄγῃσι.

λονται. εἰώθασι δὲ οἱ Ἀττικοὶ τὰ ἄρθρα πλεονάζειν. ὥςπερ οὖν ἐν τῷ τὰ βέλτιστα περισσὸν ἦν Ἀττικῶς τὸ ἄρθρον, οὕτω κἀνταῦθα τὸ τῶν. καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς τὸ τὸ, ὡς ἐν τῷ τὸ ποῖον. τὸ δὲ ταῦτα τὸ δεύτερον οὐκ ἔστιν ἀντὶ τοῦ ταύτῃ, ὡς οἴονταί τινες, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ταῦτα πάλιν Ἀττικῶς.

6. τοῦ σώματος γάρ) οἷον, αὐτὸν ἑαυτοῦ τὸν δοῦλον οὐκ ἐᾷ κρατεῖν· μάλιστα γὰρ κύριος τοῦ σώματος ἕκαστος αὐτὸς ἑαυτοῦ.

[7. κρατεῖν) ἐξουσιάζειν. *Iunt.*]

[8. ὁ δαίμων) ἡ τύχη. *Iunt. Dorv.*]

τὸν ἐωνημένον) ἀντὶ τοῦ τὸν ὠνησάμενον, ἀπὸ τοῦ ὠνοῦμαι. λέγουσι γὰρ διὰ τῆς αὐτῆς φωνῆς τὰς τοῦ ῥήματος κλίσεις. τοῦ δὲ ὀνόματος τὸ πληθυντικὸν οὐκ ἔστιν ὠνησάμενοι. διὸ μεταβαλόντες αὐτὸ ἐπὶ ἑτέραν φωνὴν πριάμενοι λέγουσιν Ἀττικοί. [Ἄλλως. διχῶς εὕρηται τὸ ἐώνημαι· καὶ ἐπὶ τοῦ ἠγορακότος, καὶ ἐπὶ τοῦ ἠγορασμένου· καὶ ἐπὶ τοῦ μὲν ἠγορακότος ὡς ἐνταῦθα· ἐπὶ δὲ τοῦ ἠγορασμένου, ὡς παρὰ Συνεσίῳ· ἡ γὰρ Λαῒς ἀνδράποδον ἦν Ὑκκαρικὸν [1]) ἐκ Σικελίας ἐωνημένον. *Iunt.*]

8. καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα) καὶ ταῦτα μὲν δὴ τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον· ἔστι δὲ τὸ σχῆμα ἀποθετικὸν τῆς πρώτης διανοίας.

τῷ δὲ Λοξίᾳ] τῷ Ἀπόλλωνι· ἤτοι τῷ λοξὴν ἴαν πέμποντι· λοξὰ γὰρ μαντεύεται ὁ θεός. ἢ τῷ λοξὴν πορείαν ποιουμένῳ· ὁ αὐτὸς γάρ ἐστι τῷ ἡλίῳ [τῷ δὲ Λοξίᾳ) ἢ τῷ Ἀπόλλωνι λοξὰ μαντευομένῳ· ἢ ἐπειδὴ ὁ Ἀπόλλων εἰς τὸν ἥλιον ἀλληγορεῖται, Λοξίαν τοῦτον εἴποις, ὡς λοξὴν τὴν πορείαν ποιούμενον. *Dorv.*]

9. ὃς θεσπιῳδεῖ) ἐτραγικεύσατο τῇ φράσει. ἡ δὲ Πυθία ἐπὶ τρίποδος καθημένη χρησμῳδεῖ. καλεῖται δὲ τὸ μέρος, ἐν ᾧ κάθηται, ὅλμος. Ἄλλως. τρίποδι χρῆται ὁ Ἀπόλλων μαντευόμενος διὰ τοὺς τρεῖς καιροὺς τῶν πραγμάτων, ὡς τὸ,

ὅστ' ᾔδει τά τ' ἐόντα, τά τ' ἐσσόμενα,
πρό τ' ἐόντα.

---

1) καρικὸν *Iunt.*

τινὲς δὲ οὕτω φασὶ κτήσασθαι τὸν Ἀπόλλωνα τὸν τρίποδα. ἁλιεῖς ἐν Μιλήτῳ τινὲς μισθῷ βόλον ἔῤῥιπτον, ἵνα τὸ ἀναφερόμενον εἴη τοῦ ἀγοράσαντος τὸν βόλον. συμβέβηκε γοῦν ἀντὶ ἰχθύων τρίποδα χρυσοῦν περιλαβεῖν αὐτοὺς τῷ δικτύῳ. ἐφιλονείκουν οὖν περὶ αὐτοῦ, οἱ μὲν ἁλιεῖς, ὡς ἰχθῦς πεπράκασιν, οὐ τρίποδα· οἱ δὲ ἀγοράσαντες ἔλεγον, ὡς πᾶν τὸ ἀνιὸν, καὶ πᾶν ὅ τι τύχοι, ὠνήσαντο. οὕτως οὖν αὐτῶν φιλονεικούντων, ἔδοξεν ἐρωτῆσαι τὸν Ἀπόλλωνα. ὁ δὲ ἀνεῖλεν αὐτοῖς ταῦτα·

ἔκγονε Μιλήτου, τρίποδος πέρι Φοῖβον ἐρωτᾷς·
ὃς σοφίῃ πάντων πρῶτος, τούτου τρίποδ' αὐδῶ. 1)

προςήγαγον οὖν αὐτὸν τοῖς ἑπτὰ σοφοῖς· ἕκαστος δὲ τούτων παρῃτεῖτο σοφὸς εἶναι, διόπερ ἐγνώκασιν, ὡς σοφωτέρῳ πάντων, ἀναθεῖναι αὐτὸν τῷ Ἀπόλλωνι· ὅθεν φασὶν ἐσχηκέναι αὐτὸν τὸν τρίποδα. ἡ δὲ λέξις ἠτυμολόγηται ἢ παρὰ τὸ θεοπεδωδεῖν, ἢ παρὰ τὸ τὴν θεόμαντιν ἐκεῖ τὰς μαντείας ἄγειν. χρυσοῦς δέ ἐστιν ὁ τρίπους, ὅτι τιμία ἡ ὕλη· καὶ οἱ ᾀδόμενοι χρησμοὶ τίμιοι. καὶ τὰ μὲν περὶ τοῦ Πυθίου τρίποδος διαφόρως ἱστορούμενα ἐν τοῖς Πινδάρου ὕμνοις εὐκαίρως ἡμῖν διείληπται. ὃν δὲ τρόπον τὸ ἐν Δελφοῖς εὑρέθη μαντεῖον, Διόδωρος ἐν τῷ ἑκκαιδεκάτῳ τῶν ἱστοριῶν βιβλιοθήκης οὕτω πως φησίν. ὄντος γὰρ χάσματος ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ, καθ' ὃν ἦν τὸ ἄδυτον, καὶ περὶ τοῦτον γενομένων αἰγῶν, διὰ τὸ μήπω κατοικεῖσθαι τοὺς Δελφοὺς, αἰεὶ τῷ χάσματι τὴν προσιοῦσαν καὶ προςβλέψασαν αὐτῷ σκιρτᾷν θαυμαστῶς, καὶ προΐεσθαι φωνὴν διάφορον· τὸν δὲ ποιμένα θαυμάσαι, καὶ προσελθόντα τῷ χάσματι ταὐτὸ παθεῖν ταῖς αἰξὶ, καὶ προλέγειν τὰ μέλλοντα. τῆς δὲ φήμης διαδοθείσης, πλείους ἀπαντᾷν ἐπὶ τοῦτον τὸν τόπον, καὶ τοὺς πλησιάζοντας ἐνθουσιάζειν· δι' ἃς αἰτίας νομισθῆναι τῆς γῆς εἶναι τὸ χρηστήριον. καὶ πολλῶν ἀφανιζομένων διὰ τὸν ἐνθουσιασμὸν, προφῆτιν μίαν καταστῆσαι. ταύτῃ δὲ κατασκευασθῆναι μηχανὴν, ἐφ' ἣν ἀναβαίνουσαν ἀσφαλῶς μαντεύεσθαι,

1) τούτῳ τρίποδα δῶ edd. omnes: illud Diogenes Laertius.

ἔχουσαν τρεῖς βάσεις, ἀφ' ὧν αὐτὴν τρίποδα κληθῆναι. θεσπιῳδεῖν δὲ τὸ ἀρχαῖον παρθένον λέγεται διὰ τὸ ἀγνόν. ὕστερον δὲ Ἐχεκράτη τῆς χρησμολογούσης ἐρασθῆναι διὰ τὸ κάλλος, καὶ συναρπάσαντα βιάσασθαι. διὸ νομοθετῆσαι τοὺς Δελφοὺς γυναῖκα πεντήκοντα ἐτῶν παρθενικῇ σκευῇ χρηστηριάζειν, καθάπερ ὑπόμνημά τι τῆς παλαιᾶς προφήτιδος.

[οὕτω φασὶν ἐσχηκέναι τὸν Ἀπόλλωνα τὸν τρίποδα. ἁλιεῖς μισθῷ δίκτυον ἐν τῇ θαλάττῃ ἔριπτον, ἵνα τὸ ἀγρευθὲν εἴη τοῦ τὸν μισθὸν διδόντος αὐτοῖς. συμβεβήκει γοῦν ἀντὶ ἰχθύων τρίποδα χρυσοῦν περιλαβεῖν αὐτοὺς τῷ δικτύῳ. φιλονεικούντων οὖν τῶν τε ἁλιέων καὶ τοῦ μισθώσαντος, καὶ τῶν μὲν λεγόντων, ὡς οὐ τρίποδα πεπράκασιν, ἀλλ' ἰχθῦς, τοῦ δὲ, ὡς πᾶν ὅτι τύχοι· ἔχρησεν οὖν ὁ Ἀπόλλων, τῷ σοφῷ τοῦτον ἀνενεγκεῖν. ἀγαγόντες οὖν τοῦτον ἐπὶ τοὺς ἑπτὰ φιλοσόφους, ἐπεὶ ἀπηρνεῖτο εἷς ἕκαστος μὴ εἶναι σοφὸς, ἀνέθηκαν τῷ Ἀπόλλωνι εἰκότως· μάντις γὰρ ὢν, τοὺς τρεῖς χρόνους εἶδε, τά τ' ὄντα, τά τ' ἐσόμενα, πρό τ' ἐόντα. *Paris.*]

11. ὅτι ἰατρὸς ὢν καὶ μάντις) τῶν δυοῖν ἀρετῶν τοῦ θεοῦ μέμνηται κατὰ τὸ παρὸν, θεσπεσίας τε καὶ τῆς κατὰ τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμης. εὐκαίρως δὲ τούτων τὴν μνήμην ἐποιήσατο· ἰατρικῆς μὲν, ὅτι ἀνίατον ἀπέπεμψε [1]) τὸν δεσπότην, καὶ τὴν μὴ προσοῦσαν περιῆψε μελαγχολίαν. θεσπεσίας δὲ, διὰ τὸ προσεχὲς τῆς ἐκεῖθεν ἐξόδου. τριῶν δὲ οὐσῶν τεχνῶν, ὧν μετεῖχεν ὁ θεὸς, νῦν μέμνηται μαντείας καὶ ἰατρικῆς, παρῆκε δὲ τὴν μουσικὴν, ὡς ἐπὶ τοῦ παρόντος μὴ χρείαν αὐτῆς ἔχων· ἢ διὰ τοῦ σοφὸς τὴν μουσικὴν αἰνίττεται. πρὸς τὸ χάριεν οὖν διαβάλλει τὸν θεὸν, ὅτι τῶν ἄλλων ἰατρὸς ὢν, οὐκ ἰάτρευσεν αὐτόν· ἐξέπεμψε δὲ πρὸς τούτῳ, καὶ τῆς προσούσης αὐτῷ συνέσεώς τε καὶ σοφίας ἀπεστέρησεν, ἐκταράξας διὰ τῆς μαντείας. τοῦτο οὖν ἔοικε λέγειν, ὅτι διὰ τῶν ἑαυτοῦ ἀρετῶν μᾶλλον ἔβλαψε τὸν δεσπότην ἤπερ ὠφέλησεν· καὶ διὰ μὲν τῆς μαντείας ἐτάραξεν· διὰ δὲ τῆς ἰατρικῆς μελαγχολᾶν ἐποίησεν· διὰ δὲ τῆς σοφίας, ὅ ἐστι τῆς φρονήσεως, καὶ τὸ φρονεῖν αὐτὸν ἀφείλετο. τοῦ δὲ ποιεῖν ἡ παραλήγουσα κοινὴ, καὶ οὐ χρὴ ποεῖν γράφειν.

---

1) ἔπεμψε *Ald.*

[ἰατρὸς ὢν καὶ μάντις) οὐ μόνον ἰατρὸν καὶ μάντιν φασὶ τὸν Ἀπόλλωνα, ἀλλὰ καὶ μουσικόν· τὸ μὲν μουσικὸν παρῆκε, διὰ τὸ μὴ χρείαν ἔχειν· τῆς δὲ ἰατρικῆς καὶ μαντικῆς ἐμνήσθη, τῆς μὲν, ὅτι ἔδει ὡς ἰατρὸν νοσοῦντα τὸν αὑτοῦ δεσπότην θεραπεῦσαι, ἀλλὰ μὴ εἰς μανίαν μᾶλλον κινῆσαι· τῆς δὲ μαντικῆς, ὅτι οὐκ ἔχρησεν αὐτῷ, ἃ ἐβούλετο, ἀλλὰ μάντις ἀπέπεμψεν. *Dorv.*]

[12. μελαγχολῶντα) χολᾷν παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς τὸ μαίνεσθαι· παρὰ δὲ τοῖς κοινοῖς τὸ θυμοῦσθαι. *Iunt.*]

15. οἱ γαρ βλέποντες) τὸ εὔηθες καὶ μανικὸν κατηγορεῖ τοῦ δεσπότου ἐκ τοῦ παράπαν ἐναντίου· ἡγεῖσθαι γὰρ προσήκει, οὐχ ἕπεσθαι τυφλῷ.

[ἡγούμεθα) ἡγοῦμαι τὸ προοδοποιῶ, πρὸς δοτικὴν ἀποδιδόμενον δοκεῖ κατὰ τὴν σύνταξιν ἐλλειπῶς ἔχειν· εἰ γὰρ κατὰ τὸ πλῆρες λεχθείη, γενικῇ ἂν καὶ αὐτὸ συνταχθείη, οἷον, ἡγοῦμαί σοι τῆς ὁδοῦ. *Iunt.*]

[16. κἀμὲ προσβιάζεται) ἤγουν, σὺν τῷ ἀκολουθεῖν αὐτὸν τῷ τυφλῷ κἀμὲ τοῦτο ποιεῖν ἀναγκάζει. *Iunt.*]

17. [ἀποκρινομένου) τοῦ τυφλοῦ ἢ τοῦ Χρεμύλου. *Gl. D.* τοῦ τυφλοῦ ἀπόκρισιν διδόντος. *Borg.*] οὐδὲ γρῦ) βραχύ. ἔστι δὲ ὄνυχος ῥύπος. τινὲς δὲ παρὰ τὸν γρυλισμὸν, τουτέστι τὴν φωνὴν τῶν χοίρων. ἢ εἶδος μικροῦ νομίσματος· γρῦ γὰρ τὸ μικρὸν καὶ βραχύτατον. ὅθεν καὶ γρύτη, τὰ λεπτὰ σκεύη· καὶ γρυτοπώλης, ὅπερ οὐκ εἴρηται παρὰ τοῖς παλαιοῖς, ἀλλ' ἀντὶ τούτου ῥυποπώλης καὶ γρυτάρης. κέχρηται δὲ τῇ λέξει ἐπιτείνων τὸ στεγανὸν τῆς ἀποκρίσεως ἀπὸ τοῦ πρὸς τοὺς ὄνυχας ῥύπου, ὅς μικρὸς καὶ εὐτελής. ὅταν δὲ θέλωμεν ἐκφαυλίσαι τινὰ, φαμὲν οὐδὲ γρῦ φθέγγεσθαι, ἀντὶ τοῦ, οὐδὲ τὸ τυχόν· οὐδὲ γὰρ ἔχει τινὰ σύστασιν ὁ τοῦ ὄνυχος ῥύπος, πλὴν ὅσον ἀπὸ τῆς θέας μόνον δοκεῖ τι. εἴρηται δὲ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πολυκτημόνων ἀνθρώπων, ὡς ὄχλον διὰ τοῦτο ἐχόντων. τὸ δὲ σχῆμα παρ' ὑπόνοιαν. [οὐδὲ γρῦ) οὐδ' ὁτιοῦν. γρῦ ὁ ῥύπος τοῦ ὄνυχος· καὶ τὰ μικρὰ τῶν γρύλων, ἤτοι τῶν χοίρων. ἀπὸ τούτου δὲ λέγεται ἐπὶ οὐδαμινοῦ πράγματος· ὅταν οὖν θέλωμεν φαυλίσαι τι, λέγομεν ὅτι οὐδὲ γρῦ φθέγγεται, ἀντὶ τοῦ, οὐδὲ τὸ τυχόν· οὐδὲ γὰρ ἔχει τινὰ σύστασιν ὁ τοῦ ὄνυχος ῥύπος, πλὴν ὅσον ἀπὸ τῆς θέας μόνον. *Dorv.*]

[18. ὅπως σιγήσομαι) τὸ ὅπως μεταληπτικῶς ἀντὶ

τοῦ ὅτι. ἔστι μὲν γὰρ τὸ ὅπως ἀντὶ τοῦ ὡς, τὸ δὲ ὡς ἀντὶ τοῦ ὅτι. ἀντὶ τοῦ, οὐδαμῶς σιωπήσω, κατὰ περίφρασιν Ἀττικήν. *Iunt.*]

[20. πράγματα) τὰς ὀχλήσεις φησὶ ἐκ μεταφορᾶς τῶν πολυκτημόνων ἀνθρώπων, ὡς ὄχλον διὰ τούτων ἐχόντων. *Iunt.* δώσω ὀχλήσεις. *Gl. Dorv.*]

21. οὐ γάρ με τυπτήσεις) ἔθος τὸν εἰς θεοὺς ἀπιόντα στεφανοῦσθαι, καὶ ἀνεύθυνον εἶναι. πρὸς τὸ ἔθος οὖν ἀνακομιζόμενοι ἐκ τοῦ μαντείου ἐστεφανηφόρουν. [ἔθος ἦν εἰς τὸν Ἀπόλλω ἀπιόντας μετὰ στεφάνων ἐντεῦθεν ἀναχωρεῖν. ὡς οὖν στέφανον ἔχων ὁ Καρίων, παῤῥησιάζεται πρὸς τὸν δεσπότην καὶ τοῦτο φησίν. *Paris.*] Ἄλλως. ἡ στεφανηφορία τοῖς εἰς θεὸν ἀπιοῦσι δούλοις τε καὶ ἐλευθέροις ἰσοτίμως ἐδίδοτο, οὐδὲν πλεονεκτήματος τεκμήριον ἐλευθέροις δωρουμένη· οὐδὲ μὴν δούλοις ὀνειδίζουσα τὸ τῆς τύχης ὑποδεές. ἔπαιξε δὲ ἅμα χαριέντως καὶ δυςωπικῶς ὁ Καρίων· καὶ ὡς στέφανον ἔχων παῤῥησιάζεται καὶ τοῦτό φησι. [τὸ δὲ τυπτήσεις Ἀττικόν ἐστιν ἀπὸ τοῦ τυπτέω ἀχρήστου θέματος. *Iunt.*]

23. λῆρος, οὐ γὰρ παύσομαι) εἰ μὲν ἐμφανῶς τὸ λῆρος πρὸς τὸν δεσπότην εἶπεν, ἀντὶ τοῦ περιττολογία εἶπεν· εἰ δὲ τὸ οὐ γὰρ παύσομαι, πρὶν ἂν φράσῃς μοι, εἰς ἐπήκοον αὐτοῦ εἶπε, τὸ δὲ λῆρος καθ' ἑαυτὸν, οὕτως εἴποις [1])· λῆρος καὶ φλύαρος εἶ ταῦτα λέγων. [τινὲς δέ φασιν ἐσχηματισμένως εἰρῆσθαι ἀντὶ τοῦ λῆρος, ἤγουν μαντικός. *Iunt.*]

25. πάνυ σφόδρα) ὅτι σύνηθες Ἀττικοῖς παράλληλα τιθέναι τὰ ἰσοδυναμοῦντα· δηλοῦται δὲ ἕν τι ἐξ ἀμφοτέρων. οὕτως ἔχει καὶ τὸ τυχὸν ἴσως. [Ἄλλως. εἶπεν ἀμφότερα καὶ τὸ πάνυ καὶ τὸ σφόδρα δηλῶν τὴν ὑπερβολὴν τῆς εὐνοίας. τὸ δὲ πυνθάνομαι, τὸ ἐρωτῶ καὶ τὸ ἀκούω· ὧν τὸ μὲν πρὸς γενικὴν συντάσσεται, τὸ δὲ ἀκούω πρὸς ἀπαρέμφατον, ἢ πρὸς αἰτιατικήν. *Iunt.*]

27. κλεπτίστατον) τὸ σχῆμα παρ' ὑπόνοιαν· ἀντὶ

---

1) εἰ μὲν ἐμφανῶς τὸ λῆρος πρὸς τὸν δεσπότην εἶπεν ἀντὶ τοῦ περιττολογία, νοήσεις. εἰ δὲ εἰς τὸ οὐ γὰρ παύσομαι πρὶν ἂν φράσῃς μοι, εἰς ἐπήκοον αὐτοῦ εἶπεν. τὸ δὲ λῆρος καθ' ἑαυτό, οὕτως εἴποις. *Ald.* νοήσεις. εἰ δὲ καθ' ἑαυτὸν εἶπε τὸ λῆρος, ἤγουν ἡσύχως ὥςτε μὴ ἀκουσθῆναι τὸ οὐ γὰρ παύσομαι κ. τ. λ. *Iunt.*

τοῦ εἰπεῖν εὐνούστατον, παίζων κωμικῶς ἅμα καὶ χαριεντιζόμενος διὰ τὸ τῆς κωμῳδίας μειδιαστικὸν, ἅμα δὲ καὶ τὸν οἰκέτην ποιεῖ ἀποδοχῆς τε τυγχάνοντα καὶ χλεύης ἐκ τοῦ δεσπότου· ἦν γὰρ ἐλπὶς συμφώνως τῷ πρώτῳ λεχθήσεσθαι τὸ δεύτερον· ἢ ἀντὶ τοῦ κερδαλέον καὶ συνετόν. Ὅμηρος, κλέπτε νόῳ, ἀντὶ τοῦ παραλογίζου. εἰώθαμεν δὲ καὶ ἐν τῇ κοινῇ συνηθείᾳ κλέπτην τὸν φρόνιμον λέγειν· ἢ μυστηριακώτατον· τὰ γὰρ μυστήρια κρυφίως γίνονται. [Ἄλλως. δέον οὕτως εἰπεῖν, πιστότατον ἡγοῦμαί σε καὶ εὐνούστατον, ὁ δὲ παρ' ὑπόνοιαν κλεπτίστατον εἶπεν. ἀεὶ γὰρ οἱ δοῦλοι τὰ τῶν δεσποτῶν ὑφαιροῦνται. *Iunt.*]

[κλεπτίστατον) ἢ ὅτι τὸν φρόνιμον οἱ Ἀττικοὶ κλέπτην ἐκάλουν. ἢ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κλεπτῶν τοῦτο φησί. φρονιμώτεροι γὰρ οἱ κλέπτοντες ἑαυτῶν γίνονται, ὅταν κλέπτωσιν, ἀναγκαζόμενοι παντὶ τρόπῳ συγκαλύπτειν ὅπερ ἔδρασαν. ὡς καὶ ἡ ἐτυμολογία δείκνυσι τοῦ ὀνόματος. κλέπτης γὰρ ἀπὸ τοῦ καλύπτω ἐτυμολογεῖσθαι δοκεῖ. *Schol. cod.* **B.** φρονιμώτατον. *Gl.* *D.*]

[28. καὶ δίκαιος ὢν ἀνὴρ) ἕπεται τῷ θεοσεβεῖ τὸ δίκαιον εἶναι, γνώρισμα γὰρ αὐτοῦ τοῦτο. ὁ γὰρ θεοσεβὴς, ἃ τῷ θεῷ ἐστι φίλα, ταῦτα πράττει. *Iunt.*]

30. ἱερόσυλοι, ῥήτορες) τινὲς οὐ στίζουσιν εἰς τὸ ἱερόσυλοι· καὶ ῥήτορες γὰρ ὡς φαῦλοι διεβάλλοντο· διὸ εἶπεν ἱερόσυλοι ῥήτορες.

31. καὶ συκοφάνται) λιμοῦ [1]) γενομένου ἐν τῇ Ἀττικῇ τινὲς λάθρα τὰς συκᾶς τὰς ἀφιερωμένας τοῖς θεοῖς ἐκαρποῦντο· μετὰ δὲ ταῦτα εὐθηνίας γενομένης, κατηγόρουν τούτων τινὲς, καὶ ἐκεῖθεν συκοφάνται λέγονται. Ἄλλως. ἀπείρητο Ἀθήνησι μὴ ἐξάγειν ἐντεῦθεν ἄλλοσέ που σῦκα· βουλομένων οὖν τινων ἐξενεγκεῖν, ἱστάμενοι ἐν ταῖς τῶν πυλῶν ἐξόδοις ἄνδρες πανοῦργοι τὸ τούτων ἐξήλεγχον τέχνασμα, ὃ περὶ τὴν ἐξαγωγὴν ἐποίουν. ἐκαλοῦντο οὖν οὗτοι [2]) συκοφάνται, ὡς τὰ σῦκα φαίνοντες. ἐπεκράτησεν οὖν ἐξ ἐκείνου τοὔνομα πρὸς πάντας τοὺς πανούργους. [εὕρηται δὲ περὶ τούτου καὶ ἑτέρα ἱστορία πάνυ ψυχρά. *Paris.* πείθομαι) πιστεύω. *Gl. Dorv.*]

32. ἐπερησόμενος οὖν) ἐπερωτήσων τὸν Ἀπόλλωνα.

---

1) λοιμοῦ *Ald.*
2) οὗτοι om. *Ald.*

ὡς τὸν θεόν δὲ, πρὸς τὸν θεόν. τὸ δὲ ἑξῆς, ᾠχόμην οὖν πρὸς τὸν θεὸν, ἐπερησόμενος, καὶ ἐρωτήσων, νομίζων τὸν βίον μὲν ἐμοῦ αὐτοῦ τοῦ ταλαιπώρου σχεδὸν ἄντικρυς ἐκτετοξεῦσθαι καὶ κεκενῶσθαι, πευσόμενος δὲ καὶ ἐρωτήσων, εἰ χρὴ μεταβαλόντα τοὺς τρόπους τὸν υἱὸν, ὃς μόνος μοι τυγχάνει, εἶναι πανοῦργον καὶ ἄδικον, μηδεὲν ὑγιὲς (ὁ γὰρ ἄδικος καὶ ἅρπαξ οὐχ ὑγιαίνει τῇ ψυχῇ) ὡς νομίσας τοῦτο αὐτὸ συμφέρειν ἐν τῷ παρόντι βίῳ. εἶπε δὲ τὸ πευσόμενος κατ᾽ ἐπανάληψιν, ἐπειδὴ ἐπερησόμενος προειπὼν ἔθηκε διὰ μέσου, τὸν ἐμὸν μὲν, μέχρι τοῦ βίον. [ὥς) εἰς Gl. Cant. 1. 2.]

[33. τὸν ἐμὸν μὲν αὐτοῦ) ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ αὐτοῦ Ἀττικῶς. *Iunt.*]

33. τοῦ ταλαιπώρου) τοῦ τλητικοῦ, ἢ τοῦ τετληκότος. ταλαίπωρος δὲ παρὰ τὸ τλῆναι τὸν πῶρον, ὅ ἐστι πένθος. ὅτι δὲ πῶρος πένθος ἐστὶ, καὶ Ἀντίμαχός φησι·

πῶρός τοι ἀλόχοισι καὶ οἷς τεκέεσσιν
ἕκαστος.

[34. ἐκτετοξεῦσθαι) τετελειῶσθαι, ἀνηλῶσθαι, ἐκ μεταφορᾶς τῶν τοξευόντων, ὅταν τὴν φαρέτραν κενώσωσιν. *Iunt.* ἐκκεκενῶσθαι, ἀνηλῶσθαι· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐν τοξείᾳ ἀναλισκόντων τὰ βέλη. *Rav.* ὑπολαμβάνων κατηναλῶσθαι, ἠφανίσθαι τὴν περιουσίαν. *Gl in codd. Brunck.* ἐκ μεταφορᾶς εἴρηται τοῦτο τῶν τοξοτῶν, ὅταν τοξεύοντες πάντας τοὺς ἑαυτῶν οἰστοὺς ἀφήσωσιν. *Schol. cod. B.*]

[36. πευσόμενος) ἐρωτήσων. *Gl. Dorv.*]

39. ἔλακεν ἐκ τῶν στεμμάτων) τραγικώτερον ἀπεφήνατο προσδιασύρων, ὥς φασιν, Εὐριπίδην. ὁ δὲ νοῦς, τί ἐφθέγξατο ἐκ τῶν στεφάνων τῆς προφήτιδος; ἐστεφανηφόρει γὰρ ἡ Πυθία. ἐπεὶ οἱ τρίποδες δάφνῃ ἦσαν ἐστεμμένοι. τὸ δὲ ἐκ τῶν στεμμάτων, ἐπεὶ οἱ μαντευόμενοι ἐγγράφῳ ἀνακοινώσει πρὸς τὸν θεὸν τὰς πεύσεις ἐποιοῦντο, γράφοντες ἐν πυκτίῳ τὸ κατὰ προαίρεσιν αὐτοῖς κείμενον, στεφάνῳ τε ἀμφιστάντες ἁβρῷ, τῇ μαντιπόλῳ ἐχειροτόνουν· ὁ δὲ ἐντυχὼν σύμφωνον τὴν ἀπόκρισιν τοῖς προτεινομένοις ἐποιεῖτο. οἱ δὲ, ὅτι ἐν μέσῳ τῶν στεφάνων καθημένη ἔλεγεν ἡ Πυθία· ἢ ὅτι στεφάνην ἔστεπτο ὁ τρίπους, ἐφ᾽ οὗ καθῆστο ἡ Πυθία· καὶ ἀλλαχοῦ· ἴαχεν ἀστοῖσι δυὰ τριπόδων ἐριτίμων. [Ἄλλως. στέφανοι ἐπὶ τοῦ τρί-

ποδος ἔκειντο, οὓς ἡ Πυθία ἐν τῇ κεφαλῇ φοροῦσα ἐμαντεύετο. [ἢ τὸν τρίποδα λέγει διὰ τὸ κυκλοτερὲς αὐτοῦ. *Dorv.*] ἦν δὲ ἡ Πυθία γυνὴ, ἥτις, ὥς φασιν, ἐπικαθημένη τῷ τρίποδι τοῦ Ἀπόλλωνος, καὶ διαιροῦσα τὰ σκέλη πονηρὸν κάτωθεν ἀναδιδόμενον πνεῦμα διὰ τῶν γεννητικῶν ἐδέχετο μορίων, καὶ οὕτω μανίας πληρουμένη, καὶ τὰς τρίχας λύουσα, καὶ ἀφρὸν ἐκ τοῦ στόματος ἀποπέμπουσα, καὶ τἄλλα πάντα ποιοῦσα, ὅσα οἱ μαινόμενοι ποιεῖν εἰώθασιν, τὰ τῆς μαντείας, ἢ μᾶλλον μανίας, ἐφθέγγετο ῥήματα· ἢ καὶ δαίμων τις ἦν οὕτω καλούμενος πύθων, ἀφ᾽ οὗ ἡ Πυθία παρωνομάζετο· ἢ καὶ αὐτὸς ὁ Ἀπόλλων Πύθιος ὀνομαζόμενος, διὰ τὸ τοῖς πυνθανομένοις χρησμοὺς διδόναι περὶ ὧν ἂν βούλοιντο. *Iunt.*]

40. πεύσει) οἱ Ἀττικοὶ τὰ τῶν παθητικῶν χρόνων δεύτερα πρόσωπα ἀεὶ διὰ διφθόγγου γράφουσιν. ὡς καὶ ἐνταῦθα καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς εὑρήσεις· οὗτος γὰρ, εἴπερ τις, τῇ Ἀττικῇ διαλέκτῳ χρῆται. ἡ δὲ κοινὴ διάλεκτος μόνον τοῦ βούλει, καὶ ὄψει, καὶ οἴει τὰ ἐνεργητικὰ μὴ ἐν χρήσει εὑροῦσα, τῇ Ἀττικῇ ἑπομένη συνηθείᾳ ἀεὶ διὰ διφθόγγου τὰ τρία ταῦτα ἐκφέρει. ἀπαγορευτικοῦ δὲ ἢ αἰτιολογικοῦ μορίου τεθέντος, οἱ Ἀττικοὶ οὐχ οὕτω τὰ δεύτερα πρόσωπα ἐκφέρουσιν, ὡς εἴρηται, ἀλλ᾽ ὑποτακτικῶς.

[42. μὴ μεθίεσθαί μ᾽ ἔτι) τὸ μεθίημι ἐνεργητικῶς πρὸς αἰτιατικὴν συντάσσεται· ὡς Συνέσιος· μεθῆκε τὸ πηδάλιον ἐκ τῶν χειρῶν. παθητικῶς δὲ πρὸς γενικὴν, ὡς ἐνταῦθα. *Iunt.*]

[43. πείθειν) ἐκεῖνον· πείθειν δ᾽ ἐκεῖνον ἐμοὶ ξυνακολουθεῖν ἕως εἰς τὸν οἶκον. *Dorv.* ξυνακολουθεῖν) σὺν αὐτῷ πορεύεσθαι. *Gl. Cant.* 2.]

[44. τῷ ξυναντὰς) τούτῳ συναντίσας. *Gl. Dorv.* τῷ) τίνι. *Gl. E.*]

[46. σκαιότατε) ἀπαίδευτε. *Gl. codd. Brunck.*]

47. τὸν ἐπιχώριον τρόπον) κατὰ τὴν ἐπιχώριον πολιτείαν τῶν Ἀθηναίων. αἰνίττεται δὲ τὸ τῆς πολιτείας ἰταμόν τε καὶ δυςκίνητον διδάσκειν.

48. καὶ τυφλῷ) ἤτοι πρὸς τὸν Πλοῦτον αἰνιττόμενος, ἢ τὸν πηρὸν τῷ νῷ· νοῦς γαρ ὁρᾷ, καὶ νοῦς ἀκούει. καὶ καθάπερ ὁ τυφλὸς τὴν πορείαν εὐθεῖαν οὐ ποιεῖται. πρὸς τὸ Ὁμηρικὸν δὲ,

καὶ κ' ἀλαός τοι ξεῖνε διακρίνειε τὸ σῆμα.

τυφλῷ δὲ οὐχὶ ὀφθαλμοὺς, ἀλλὰ τὴν καρδίαν, τουτέστιν ἀνοήτῳ. παροιμία δ' ἐστὶ, τυφλῷ δῆλα τὰ μαρτύρια. τὸ δὲ ἑξῆς, ὅτι σφόδρα ἐστὶ τοῦτο συμφέρον, τὸ μηδὲν ὑγιὲς ἀσκεῖν. [Ἄλλως. παροιμία ἐστὶ, τῷ τυφλῷ δῆλον, ἐπὶ τῶν πάνυ σαφεστάτων λεγομένη· τὰ γὰρ τοῖς τυφλοῖς δῆλα τοῖς βλέπουσι σαφέστατα σφόδρα. λέγει δὲ, ὡς ὁ κελεύσας σε τυφλῷ ἀνδρὶ ἐπακολουθεῖν δῆλόν σοι ἐντεῦθεν καθίστησιν, ὡς καὶ τυφλὸς ἂν γνοίη τοῦτο, ὡς ὃ πάντες μετέρχονται, τοῦτο δεῖ καὶ τὸν σὸν υἱὸν μετελθεῖν. ἢ ὅτι ἐπειδὴ πάντες τὴν ἄδικον πολιτείαν μετέρχονται, εἶπέ σοι ὁ Ἀπόλλων, ὡς ᾧ ἂν ἐντύχοις, πάντως τοιοῦτος ἔσται· καὶ ἀκολούθει αὐτῷ, ἤγουν τὴν αὐτὴν αὐτῷ καὶ σὺ μετέρχου ὁδόν. *Iunt.* δηλονοτιὴ) φανερὸν γὰρ ὅτι. γνῶναι) νοῆσαι. *Gl. Dorv.* φανερόν ἐστιν ὅτι καὶ τυφλῷ νοῆσαι δοκεῖ τοῦτο. *Gl. codd. Brunck.*]

[51. ῥέπει) φέρεται, ἀποβλέπει, ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ζυγοῦ. *Iunt.*]

[55. τὸν χρησμὸν ἡμῶν, ὅ τι νοεῖ) καὶ Πλάτων Νόμων ή. τὸν δὲ νόμον ἡμῶν ὅ τι νοεῖ περὶ τὰ τοιαῦτα οὐδέν με ἐξετάζειν δεῖ. *Iunt.*]

57. ἢ τἀπὶ τούτοις) τὰ ἐπὶ τῇ ἀπειλῇ· καὶ γὰρ ἡ πεῦσις ἄνω ἀπειλητική. λέγει οὖν, βέλτιόν σοί ἐστιν ἐξειπεῖν λόγῳ πεισθέντα ἢ βιασθέντα· ἢ ὡς μὴ λέγοντός σου, βίαιόν τι διαπράξομαι. Ἄλλως. ἢ τἀπὶ τούτοις) ἤγουν τὰ ἀκόλουθα τοῖς μὴ ἐθέλουσιν ἑαυτοὺς ἐκφαίνειν. τὰ δὲ ἐστὶ πληγαὶ καὶ τραύματα.

[λέγειν χρή) τὸ λέγειν ἐπὶ τοῦ προφορικοῦ λόγου λέγεται, καὶ ἀπὸ τούτου ἐπὶ τοῦ ὀνομάζειν καὶ ἐπὶ τοῦ φράζειν. *Iunt.*]

[58. οἰμώζειν) οἰμώζω, τὸ θρηνῶ. ἀφ' οὗ οἰμωγὴ, ὁ θρῆνος, καὶ οἴμωγμα οὐδετέρως παρ' Αἰσχύλῳ·

οἰμώγμασίν θ' ὧν Ζεὺς ἀλεξητήριος.

ἐκ τούτου δοκεῖ καὶ οἴμοι θρηνητικὸν ἐπίῤῥημα γίνεσθαι. *Schol. MS. ap. Brunck.*]

[62. κλάειν) Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ κλαίειν. *Borg.*]

63. δέχου τὸν ἄνδρα καὶ τὸν ὄρνιν) τὴν κληδόνα, τὴν μαντείαν, καὶ τὸ σύμβολον. οὕτως ὁ Ῥόδιος Ἀπολλώνιος·

---- μὴ δ' ὄρνις ἀεικελίη πέλε νηΐ.

κοινῶς γὰρ πᾶν σύμβολον ἐκφευκτικὸν ἢ προτρεπτικὸν ὄρνιν καλοῦσιν. ὄρνις, ἐπιφώνησις, πταρμὸς, καὶ τὰ ὅμοια, ὡς αὐτὸς ἐν Ὄρνισι δεδήλωκεν. Ἄλλως. τὴν μαντείαν τοῦ Ἀπόλλωνος ὄρνιν λέγει, ἐπειδήπερ οἱ παλαιοὶ οὐ μόνον διὰ τῶν ἄλλων, ἀλλὰ καὶ δι' ὀρνίθων ἐμαντεύοντο. [καὶ ὅτι οἱ παλαιοὶ πᾶν τὸ ἐπὶ σημείῳ καὶ τεκμηρίῳ τινὶ παραλαμβανόμενον ὄρνιν ἐκάλουν, ἀπὸ μεταφορᾶς καὶ τὸ μάντευμα καὶ τὸ σύμβολον. Iunt.]

64. μὰ τὴν Δήμητρα) εἰκότως ταύτην [εἰς 1)] ὅρκον λαμβάνει ὡς γεωργός· ἡ γὰρ Δημήτηρ τῆς γῆς ἔφορος.

[65. ἣν μὴ φράσῃς) ἐὰν μὴ εἴπῃς. Gl. in 2 codd. Brunck.]

66. ὦ τᾶν) ὦ ἑταῖρε. ὅτι οὐ πρὸς ἕνα μόνον τὸ ὦ τᾶν, ἀλλὰ καὶ πρὸς δύο. καὶ Κρατῖνος·

ἆρά γε, ὦ τᾶν, ἐθελήσετε.

Ἄλλως. ὦ τᾶν, ὦ φίλοι, πληθυντικῶς νοητέον. ἢ ἀντὶ τοῦ ὦ φίλε. ἵν' ᾖ τὸ μὲν ὦ τᾶν πρὸς μόνον τὸν Χρεμύλον· οὗτος γὰρ αὐτῷ ἠπείλει· τὸ δὲ ἀπαλλάχθητον πρὸς ἀμφοτέρους· ἐπειδὴ καὶ ἄμφω τούτῳ ἠνώχλουν. ὃ καὶ κρεῖττον. εἰώθαμεν γὰρ ἐν τῇ κοινῇ συνηθείᾳ ἔστιν ὅτε τοὺς λόγους οὕτω ποιεῖσθαι.

πώμαλα) οὐδαμῶς· ἔστι δὲ Ἀττικόν· ἔστι γὰρ ἐπίρρημα ἀρνήσεως.

67. καὶ μὴν ὃ λέγω) τινὲς ἓν πρόσωπον αὐτὸ εἶναι λέγουσι τοῦ δούλου ἀπὸ τοῦ πώμαλα ἕως τοῦ ἐκτραχηλισθῇ πεσών.

69. ἐπὶ κρημνόν τινα) οὕτω τὴν αἰτιατικὴν ἀντὶ γενικῆς. καὶ ἀντὶ δοτικῆς τὴν αἰτιατικὴν Ἀττικοὶ λέγουσιν, ὡς Θουκυδίδης· εἰ οὖν τί σε τούτων ἀρέσκει, πέμπε ἄνδρα πιστὸν ἐπὶ θάλατταν. καὶ Σοφοκλῆς·

οὐ γάρ μ' ἀρέσκει γλῶσσά σου τεθηγμένη.

ἀντὶ τοῦ οὐ γάρ με. τὸ δ' ἀναθεὶς ὡς ἐπὶ ἀψύχου. ἢ διὰ τὸ τυφλὸν αὐτὸν εἶναι.

[70. ἐκτραχηλισθῇ) τὸν τράχηλον κατακλασθῇ, ἐκσπονδυλισθῇ. Iunt.]

---

1) εἰς abest ab Ald.

74. ἐὰν βούλῃ γε σύ) τοῦτο διττῶς νοητέον. νὴ τοὺς θεοὺς ἀφήσομέν σε, ἂν βούλῃ γε σὺ εἰπεῖν, ὅςτις εἶ. ἢ οὐκ ἀφήσομεν, ἐὰν βούλῃ σὺ μὴ εἰπεῖν, ὅςτις εἶ.

[75. ἠνὶ) ἰδού. Gl. Dorv. et codd. Brunck. μέθεσθε ἀντὶ τοῦ ἀπολείφθητε καὶ πόῤῥω γίνεσθε. κανόνισον. ἵημι τὸ καταλείπω, ὁ μέλλων ἥσω. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἦν. ὁ μέσος ἕμην, ἕσο, καὶ τὸ προςτακτικὸν ἕσο, καὶ ἐκβολῇ τοῦ σ, καὶ κράσει τοῦ ε καὶ ο εἰς ου δίφθογγον οὗ, καὶ μετὰ τῆς μετὰ προθέσεως καὶ συγκοπῆς καὶ τροπῆς τοῦ ψιλοῦ εἰς δασὺ, μεθοῦ, μεθέσθω, μέθεσθον, μεθέσθων, μέθεσθε, μεθέσθωσαν. Paris.]

77. ἦ παρεσκευασμένος) τὸ ἦ ἄνευ τοῦ ν ἀντὶ τοῦ ἤμην. οἱ γὰρ Ἀττικοὶ τὸ ἦν καὶ ὑπῆρχον ἐγὼ ἦ φασιν, οὕτως· ἀπὸ τοῦ εἰμὶ τὸ ὑπάρχω γίνεται ὁ παρατατικὸς εἶν διὰ διφθόγγου· [ὡς καὶ ἀπὸ τοῦ εἴδημι ᾔδειν· Paris.] καὶ διαλύσει Ἰωνικῇ τῆς ει διφθόγγου εἰς ε καὶ α γίνεται ἔα, ὡς καὶ τὸ ᾔδεα, καὶ τὸ τιθεῖσι τιθέασιν. ἡ χρῆσις δὲ παρ' Ὁμήρῳ, ὡς τὸ,

οὐ γὰρ ἀμενηνὸς ἔα.

εἶτα κιρνῶντες τὸ ε καὶ α εἰς η, ἦ φασὶν, ὡς καὶ ἐνταῦθα καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς εὑρήσεις.

79. ἀνδρῶν ἁπάντων) πεφυλαγμένως ποιεῖται την πρὸς τοὺς θεοὺς ὑπέρθεσιν. ἵνα μὴ θεῶν ὑπερτιθεὶς, κἀκείνους πάθει ὑποτάξῃ. ἢ ὅτι ἐν σχήματι ἀνδρὸς ἐφάνη ὁ Πλοῦτος. δεῖ δὲ ἐννοεῖν τὸν Πλοῦτον ῥυπῶντα, καὶ ταπεινὸν ὄντα τὸ σχῆμα.

79. εἶτ' ἐσίγας) εἰ μὲν οὕτω τὴν σύνταξιν τρέψεις, τὸ εἶτα ἀργὸν ἐρεῖς, καθὼς ἐν ταῖς ἀποδόσεσι τῶν μετοχῶν ποιεῖν εἰώθαμεν. ὦ μιαρώτατε ἀνδρῶν ἁπάντων, ὢν Πλοῦτος εἶτα ἐσίγας. εἰ δὲ τὸ εἶτα ἐν ἀρχῇ θήσεις, οὐκ ἀργὸν νοήσεις. εἰώθαμεν γὰρ ἐν τοῖς τῆς βαρύτητος σχήμασιν ἐν ἀρχαῖς πολλάκις τιθέναι τὸ εἶτα, οὕτως· εἶτα ὦ μιαρώτατε ἀνδρῶν ἁπάντων ὢν Πλοῦτος ἐσίγας;

83. αὐτότατος) ἡ αὐτότατος ἀντωνυμία πέπαικται κωμικῶς. τὰ γὰρ ἀόριστα τῶν πραγμάτων ἀνεπίτατα. εἰ οὖν ἡ ἀντωνυμία ἐπὶ οὐσίας παραλαμβάνεται, κατὰ τοῦτο ἐπίτασιν οὐ δέχεται, ὡς τὰ ἄλλα μέρη. Ἄλλως. ἔπαιξεν αὐτότατος ὑπερθετικῶς εἰπών· ἵνα δείξῃ, ὡς ἀληθῶς αὐτός ἐστιν· ὥςπερ καὶ τὸ μονώτατος. ἰστέον δὲ, ὅτι τὸ μὲν μονώτατος εὕρηται ἐν τοῖς λογοποιοῖς· τὸ δὲ αὐτότατος οὔ.

84. *ἐκ Πατροκλέους ἔρχομαι*) εἷς ἦν τῶν τὸν Λακωνικὸν βίον ζηλούντων Ἀθηναίων, πλούσιος μὲν σφόδρα, ἄλλως δὲ κακόβιός τις καὶ φιλοχρήματος, καὶ σκνιφὸς κωμῳδεῖται, ὡς ἐν *Πελαργοῖς* εἴρηται περὶ τούτου, ὅστις ἕνεκεν τῆς φειδωλίας οὐδένα προσίεσθαι εἶα φυλακῆς ἕνεκα τῶν χρημάτων καὶ γλίσχρου βίου. [*ἐκ Πατροκλέους*) ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ Πατροκλέους. *Gl. Br.*]

[86. *τουτὶ δὲ τὸ κακὸν*) ἤγουν τὴν τύφλωσιν. *Gl. Br.*]

[87. *φθονῶν*) φθόνος παρὰ τοῖς φιλοσόφοις, ἡ ἐπ' ἀλλοτρίοις ἀγαθοῖς λύπη, ἤτοι ἡ ζηλοτυπία, ὡς ἐνταῦθα· παρὰ δε τοῖς ῥήτορσιν ἡ μέμψις, ὡς *Εὐριπίδης*·

---- *ἀποκτείνειν φθόνος Γυναῖκας.*

Iunt.]

88. *ἐγὼ γὰρ ὢν μειράκιον*) τοῦτό φησιν, ἵνα τὸ προπετὲς τῆς ῥήσεως ἐπὶ τὴν ἡλικίαν ἀνενέγκῃ καὶ ἐπὶ τὸ ἐξημμένον, καὶ δόξῃ συγγνώμην ἔχειν ἡ ἁμαρτία, ὅτι μειράκιον ἠπείλησε. καὶ μὴν οὐκ ἔστιν ἁμάρτημα τὸ τοὺς μὲν φαύλους καταλείπειν ὁμολογῆσαι, καταλαβεῖν δὲ τοὺς χρηστούς. πῶς οὖν νοούμενος ὁ Ζεὺς εἰς τὸ πρῶτον αἴτιον, καὶ μᾶλλον βουλόμενος τοὺς ἀγαθοὺς εὖ πράττειν, ἐτύφλωσε τὸν Πλοῦτον εἰπόντα τοῦτο; λέγομεν οὖν, ὅτι εἰ πάντως ἀγαθοῖς καὶ τοῖς ἀρετὴν ἀσκοῦσι παρείπετο τὸ πλουτεῖν, πάντες ἂν διὰ τὸ πλουτεῖν μετῄεσαν τὴν ἀρετήν. ὁ δὲ Ζεὺς βουλόμενος τοὺς ἀνθρώπους οὐ διά τι χρήσιμον καὶ ἐπωφελὲς τὴν ἀρετὴν μετιέναι, ἀλλὰ δι' αὐτὴν τὴν ἀρετὴν, τοῖς ταύτην ἀσκοῦσι καὶ ἀποτυχίαν χρημάτων ἔσθ' ὅτε δίδωσιν ἐν τῷ βίῳ, ἵνα ἕκαστος ἐφίεται τῆς ἀρετῆς δι' αὐτὴν τὴν ἀρετὴν, οὐ μὴν διὰ τὸ ἐλπίζειν, ὅτι πάντως διὰ τῆς ἀρετῆς εὐπορήσει χρημάτων.

90. *ὁ δέ μ' ἐποίησε τυφλόν*) παρῴδηται ἐκ τῶν *Ἡσιόδου*·

κρύψαντες γὰρ ἔχουσι θεοὶ βίον ἀνθρώποισιν.

ἢ ὅτι ἀνόσιος ὁ διὰ τῆς ἀρετῆς τοῦ πλούτου φόρτος τοῖς δικαίοις, εἰ χαυνωθεῖεν ἐκ περιουσίας.

93. *διὰ τοὺς χρηστούς γε*) ἰστέον ὅτι ἡ διὰ πρόθεσις οὐ μόνον γενικῇ συντάσσεται, ὅταν δηλοῖ ἐνέργειαν, ἀλλὰ καὶ αἰτιατικῇ, ὡς ἐνταῦθα· εὑρήσεις δὲ τοῦτο καὶ ἐν

πολλοῖς τῶν λογοποιῶν. καὶ μὴν ὅταν δηλοῖ αἰτίαν, αἰτιατικῇ μὲν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ συντάσσεται· ἀλλὰ καὶ πρὸς γενικὴν εὕρηται σπανίως.

[94. ὁμολογῶ σοι) συμφωνῶ σοι, ὅμοιά σοι λέγω ἐν τούτῳ· εὑρίσκεται δὲ καὶ πρὸς αἰτιατικήν. Iunt.]

98. πολλοῦ γὰρ αὐτοὺς) διὰ τὸν ἐπιχώριον τρόπον· ταῦτα γὰρ εἰς τὴν τῶν Ἀθηναίων φησὶ πολιτείαν, ἀποσκώπτων αὐτοὺς ὡς πονηρούς.

99. καὶ θαῦμα γ᾽ οὐδέν) οὐδέν φησι παράδοξον, εἰ τυφλὸς ὢν οὐχ ἑώρακας.

103. καὶ σύ γ᾽, ἀντιβολῶ) πεποίηται παρὰ τὸ ἄντομαι καὶ βάλλω. ἔχει δὲ τὴν ὁρμὴν πρὸς τὸ,

——— ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον ἑξόμεθά σου.

τὸ δὲ οὐκ ἠγόρευον ὥσπερ διὰ μέσου. τὸ δὲ πιθοῦ περισπᾶται· ἔστι γὰρ δεύτερος ἀόριστος· τοῦτον δὲ οἱ Ἀττικοὶ περισπῶσι καὶ ἡ χρῆσις ἠκολούθησε τῇ διαλέκτῳ. ἡ γὰρ ἀναλογία βαρύνει, ὥς φησιν Ἀπολλώνιος.

[106. μὰ τὸν Δία) τὸ μὰ τὸν Δία ἢ πρὸς τὸ ὄπισθεν σύναπτε, ἢ μόνον λέγε, ἵν᾽ ᾖ βεβαιωτικὸν τοῦ οὐχ εὑρήσεις. ἢ πρὸς τὸ ἐπαγόμενον σύναπτε. Iunt. Paris.]

109. ἀτεχνῶς) ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς, καθάπαξ, ὅ ἐστιν ἑνὶ λόγῳ, ἀληθῶς. τέχνη γὰρ ὁ δόλος παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς· τὸ δὲ ἄνευ δόλου ἀληθές. ὁ γὰρ τόνος διαστέλλει τὸ σημαινόμενον, τήν τε τῆς τέχνης στέρησιν, καὶ τὸ ἀδιάφορον τῆς χρήσεως. ἀτεχνῶς οἱονεὶ ἀτενῶς μετὰ περισσοῦ τοῦ χ. Ἄλλως. ἁπλῶς, ἄνευ τέχνης· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀθλητῶν τῶν μὴ τέχνῃ νικώντων, ἀλλὰ δυνάμει. ἢ καθάπαξ, ἢ ἀδόλως. ἐὰν δέ τις παρὰ τὴν τέχνην λέγῃ τι ἢ μὴ, οὐκ ἔστι περισπωμένως, ἀλλὰ βαρυτόνως· ἀτέχνως ποιεῖς, ἀτέχνως λέγεις. ὁ δὲ νοῦς, κἂν φύσει τις ᾖ χρηστὸς, ἐπὶ τὸ χεῖρον μεθίσταται ὑπὸ τῶν χρημάτων.

[ὑπερβάλλουσι) ὑπερβάλλω καὶ ὑπερβάλλομαι τὸ αὐτὸ, ὡς ποιῶ καὶ ποιοῦμαι· καὶ συντάσσεται πρὸς μὲν τὸ πρόσωπον αἰτιατικῇ, πρὸς δὲ τὸ πρᾶγμα δοτικῇ, οἷον, ὑπερβάλλω τὸν δεῖνα λόγῳ. ὑποβάλλω δὲ λόγους, ἀντὶ τοῦ ὑποτίθημι· ὅθεν καὶ τὸ ὑποβλήδην παρ᾽ Ὁμήρῳ· καὶ ὑποβάλλω βρέφος· ὅθεν καὶ τὸ ὑποβολιμαῖος· καὶ ὑποβάλλομαι παθητικῶς, ἀντὶ τοῦ ὑπόκειμαι· καὶ ὑποβάλλεται ἡ

θεμέλη τῷ τοίχῳ ἀντὶ τοῦ ὑποτίθεται· καὶ ὑποβάλλεται ὁ χόρτος τῇ στρωμνῇ. προβάλλω τὸ εἰς τοὔμπροσθεν τίθημι, ἀφ' οὗ πρόβολοι· προβάλλομαι δὲ μάρτυρα. *Iunt.*]

[ὑπερβάλλουσι τῇ μοχθηρίᾳ) τῇ κακίᾳ ἐπὶ τὸ χεῖρον μεθίστανται ὑπὸ τῶν χρημάτων. *Iunt.*]

111. ἀλλ' ἁπαξάπαντες) δύο μέρη τοῦ λόγου τὸ ἁπαξάπαντες· οὔ φησι πάντες, ἀλλ' ὁμοῦ πάντες. τὸ γὰρ ἅπαξ[άπαντες] ἐπὶ ἐπιτάσεως λαμβάνεται. ὑφ' ἓν δὲ ταῦτα τάττει· καὶ προφέρονται ὡς δηλαδὴ, ἁπαξαπλῶς.

115. τῆς ὀφθαλμίας) τῆς πηρώσεως· ἰδίως δὲ ὀφθαλμίαν τὴν πήρωσίν φησι [1])· διὸ καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ μεταπεποίηται,

τῆς συμφορᾶς ταύτης σε παύσειν [2]), ἧς ἔχεις.

[Ἄλλως. ὀφθαλμία κυρίως ἡ κατὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀπὸ νοσήματός τινος γινομένη βλάβη, ἥτις καὶ ἰάσιμός ἐστιν· ἐνταῦθα δὲ ἀντὶ τῆς τυφλώσεως παρείληπται· τύφλωσις γάρ ἐστιν ἡ παντελὴς τῆς ὁράσεως στέρησις. *Iunt.*]

119. ὁ Ζεὺς μὲν οὖν εἰδὼς) τὰ τούτων τῶν ἀνθρώπων πάντα εἰδὼς, ἐπεὶ οὐδὲν λανθάνει· μεταπεποίηταί δὲ καὶ τοῦτο ἐν τῷ δευτέρῳ· τὸ δὲ μῶρα μεταξύ. [Ἄλλως. εἰ μὲν γράφεται μῶρ' ἔμ' εἰ, οὕτω συνταχθήσεται, ὁ Ζεὺς μὲν εἰδὼς τὰ τούτων μῶρα ἔπη, εἰ πύθοιτο ἐμὲ ἀναβλέψαντα, ἐπιτρίψεταί με. εἰ δὲ μῶρ' ἔπη, τὸ πύθοιτ' ἂν διὰ μέσου ἔσται· τουτέστι, γνοίη ἂν ταῦτα καὶ οὐδὲν αὐτὸν λήσεται. *Iunt.*]

121. περινοστεῖν ἐᾷ) νόστος [3]) κυρίως μὲν ἡ ἀπὸ ἀλλοδαπῆς οἴκαδε ἄφιξις. καταχρηστικῶς δὲ ἡ ἀπὸ τόπου εἰς τόπον μετάβασις καὶ πορεία.

[περινοστεῖν ἐᾷ) περιέρχεσθαι ἀφίησιν, ἀπὸ τόπου εἰς τόπον μεταβαίνειν· ἢ περὶ ἐνταῦθα τὸ κύκλιον δηλοῖ· τυφλὸν γὰρ ὄντα εἰκὸς μὴ ὀρθῶς βαδίζειν αὐτόν. ὑπονοστεῖν δὲ ἀντὶ τοῦ ὑποχωρῆσαι. *Dorv.*]

122. ὀῤῥωδῶ πάνυ) φοβοῦμαι, ἀπὸ τοῦ ὄῤῥου, ὅ ἐστι μεσοπύγιον τῆς περιστερᾶς· ἔστι γὰρ τρομερὸν τὸ μέρος.

---

1) φασι *Ald.*
2) παύσει *Ald.*
3) νόστος om. *Ald.*

καὶ κυρίως μὲν ἐπὶ τοῦ τῶν ἀλόγων δέους. πεποίηται δὲ παρὰ τὸ σείοντα τὴν οὐρὰν δηλοῦν τὸ δέος. ἢ παρὰ τὸ ἐγκρύπτειν τούτῳ τῷ μέρει τὰ αἰδοῖα κατὰ τὴν τοῦ δέους διάθεσιν. ἢ ὅτι τῶν φοβουμένων εἴωθεν ὁ ὄῤῥος ἤγουν ὁ πρωκτὸς [1]) ἱδροῦν. [ὀῤῥωδῶ λέγεται τὸ φοβοῦμαι, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ζώων τῶν διὰ τῆς οὐρᾶς δεικνύντων τὸ δέος. εἴωθε γὰρ ταῦτα φοβηθέντα συνάγειν τὴν οὐρὰν ἐντὸς τῶν μηρῶν. ἢ ὅτι τῶν φοβουμένων εἴωθεν ὁ ὄῤῥος πρῶτος ἱδροῦν. *Paris.* ὄῤῥος δέ ἐστι τὸ ἐπάνω τῆς πυγῆς ὀστοῦν, ἐξ οὗ ἡ οὐρὰ τῶν ζώων φύεται. [ὃ καὶ ὀῤῥοπύγιον λέγεται. *Paris.*] *Iunt. Paris.*]

123. ἄληθες) ἶσον τῷ ὄντως. ἀξιοῦσι δὲ ὀξύνειν τὴν πρώτην, ὅταν τοῦτο δηλοῖ· ἔστι δὲ ἐπίῤῥημα θαυμαστικὸν καὶ προπαροξύτονον Ἀττικῶς.

125. τοὺς κεραυνούς) τὰ μέγιστα ἀμυντήρια τοῦ Διός· ἐκ δὲ τούτων τὴν δύναμιν αὐτοῦ λέγει.

126. κἂν μικρὸν χρόνον) τὸ κἂν δηλοῖ τὸ καὶ ἐάν· νῦν δὲ ἐπὶ τῆς συνηθείας, ὃ σπανίως εὕρηται.

127. ἆ, μὴ λέγ') ἐπίῤῥημα ἐπιτιμητικόν. [ἐπίῤῥημα τοῦτο ἐκπληκτικόν. *Dorv.*] πόνηρε δὲ, ἤγουν γεωργὲ, ἢ ἄθλιε· εὕρηται γὰρ καὶ οὕτως μετατιθεμένου τοῦ τόνου Ἀττικῶς. [ὦ πονηρέ) ὅτι πόνηρος ὁ γεωργὸς ἀπὸ τοῦ πονεῖν. πόνηρος ὁ ἀσθενὴς ἀπὸ τοῦ αἴρειν πόνους. πόνηρος ὁ κακότροπος ἀπὸ τοῦ εἴρειν ἢ πλέκειν πόνους. *Borg.*]

133. θύουσι δ' αὐτῷ) ἅπερ ἐπὶ τῶν δυναστευόντων ἀνθρώπων συμβαίνει, ταῦτα ἐπὶ τοῦ Διὸς μετήγαγεν. [θύω σφαγιάζω, ὡς τὸ θύω βοῦν, καὶ συντάσσεται αἰτιατικῇ. θύω δὲ ἀντὶ τοῦ θυσίαν ποιῶ, καὶ συντάττεται δοτικῇ. *Paris.*]

134. ἄντικρυς) δι' ἐναντίας, φανερῶς. ὁ δὲ ποιητὴς ἐκτεταμένως λέγει δίχα τοῦ σ, ἀντικρὺ δηλονότι.

[136. ὅτι τί δή;) ἤγουν, πῶς ἂν τὸ τιμᾶσθαι τὸν Δία καὶ βασιλεύειν τῶν θεῶν παύσω; ἤγουν, πῶς ἄρα, ἢ διὰ τίνα τρόπον τοῦτ' ἔλεξας. *Iunt.* ἤγουν τὸ τιμᾶσθαι τὸν Δία καὶ βασιλεύειν τῶν θεῶν πῶς οὖν παύσει, ἀντὶ τοῦ διατί ἢ πῶς ἄρα. *Paris.* ὅτι τί δή) διατί. *Gl. Br.*]

---

1) ὁ ὕῤῥος πρῶτον ἱδροῦν *Ald.*

137. θύσειεν) ὅτι ἐπὶ τοῦ θυμιάσαι τὸ θύειν. ἐπὶ μέντοι τοῦ βοὸς σφάξειεν. ἐπὶ δὲ τοῦ ψαιστοῦ θυμιάσειεν. κυρίως δὲ ψαιστὸν, ἄλευρον ἐλαίῳ δεδευμένον· καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὸ πόπανον.

[138. ψαιστὸν) ἔστιν ἄλευρον ἐλαίῳ δεδευμένον. ἔστι δὲ τὸ κοινῶς λαλάγκιον. Paris.]

[140. δήπουθεν) ἀπό τινος πόρου. Gl. C.]

[141. τἀργύριον) ἄργυρος ἡ οὐσία τοῦ ἀργύρου. ὥσπερ καὶ χρυσὸς ἡ οὐσία τοῦ χρυσοῦ. τὸ δὲ ἀπὸ τούτου κέρμα ἀργύριον καὶ χρυσίον. Paris.]

[142. καταλύσεις) καταλύω τὸ ἀφανίζω, καὶ διαλύω, ὃ καὶ μεταβαίνει συντασσόμενον μετὰ αἰτιατικῆς, ὡς κἀνταῦθα. καὶ ὁ Φάλαρις· εἰ βούλεσθε τὸν πρὸς ὑμᾶς καταλῦσαι πόλεμον. καταλύω καὶ τὸ ἀναπαύομαι ἀμεταβάτως, ἀφ' οὗ καὶ κατάλυμα, ἡ ἀνάπαυσις. Iunt. τὴν δύναμιν — καταλύσεις) τὴν βασιλείαν ἀφανίσεις, ἣν ἐκεῖνός σε λυπῇ. Paris.]

143. φήμ' ἐγὼ) ὅτε ἀναβιβάζεται ὀξεῖα, πάλιν ὀξεῖα ὀφείλει τίθεσθαι· οὐ μὴν περισπωμένη· ἄτοπον γὰρ, ὥςπερ ἐνταῦθα τὸ φήμ' ἐγώ· καὶ τὸ χρήστ' ἔδρασε· καὶ τὸ δείν' ἄττα· καὶ τὰ τοιαῦτα. ἀλλὰ καὶ ὅτε περισπωμένη ἔν τινι λέξει κεῖται μονοσυλλάβως, εἰ μὲν πρὸ δύο συλλαβῶν ἐστι τόνος, ἐγκλινέσθω· οἷον, οὗτοι που σπουδὴν ποιεῖς, οὐκ ἔστι πω τὰ πράγματα ἐν τούτῳ· εἰ δὲ πρὸ τριῶν συλλαβῶν ἐστιν ὁ τόνος, ἄτοπον τὴν περισπωμένην ἀναβιβάζειν καὶ ὀξεῖαν ποιεῖν, ὡς ἐν τῷ, ἕνεκα σοῦ μύθους λέγει, καὶ τοῖς τοιούτοις· χρὴ γὰρ ἀκίνητον τηρεῖν τὴν περισπωμένην, καὶ μὴ διὰ τὸν πρὸς τὴν ἀνάγνωσιν κρότον ἄτοπά τινα καὶ ἀνάρμοστα πάνυ καινοτομεῖν· ἔνθα δὲ ἀνάγκη τίς ἐστι, καὶ οὐκ ἂν ἄλλως ἔχῃ ῥηθῆναι, οὐ καινόν ἐστι καινοτομῆσαί τι· οἷον ἐπὶ τοῦ μέμνηταί μου, καὶ τῶν τοιούτων. ἄνευ δ' ἀνάγκης τοιαῦτα καινοτομεῖν, οὔ μοι δοκεῖ λόγον ἔχειν.

[144. τὸ καλὸν ἐπὶ τοῦ ἐραστοῦ λέγεται, τὸ χάριεν ἐπὶ ἡδονῆς, τὸ δὲ λαμπρὸν ἐπὶ ὄψεως. Paris.]

[146. τῷ πλουτεῖν) τῷ πλούτῳ. Gl. Paris.]

147. διὰ μικρὸν ἀργυρίδιον) καλῶς τὸ μικρόν. οὔτε γὰρ πολυτίμητοι, οὔτε ἀξιόπιστοι οἱ δοῦλοι. ἐξηυτέλισε

δὲ ἑαυτὸν πρὸς τὸ ἐπιτυχεῖν τοῦ σκοποῦ. διαφέρει δὲ ἡ ἔγωγε τῆς ἐγὼ τῷ τὴν μὲν ἔγωγε ἐπὶ ἀρχῆς μόνον τίθεσθαι, καί ἐστιν Ἀττική· τὴν δὲ ἐγὼ καὶ ἐν τῇ ἀρχῇ καὶ μεταξὺ, καί ἐστι κοινή. τὸ δὲ ἴσως ἢ διστακτικὸν [1]), ἢ ἐπίσης τοῖς ἄλλοις. [τὸ δὲ γέ τοι ἢ ἀντὶ τοῦ δέ, ἢ ἀντὶ τοῦ γάρ, ὃ καὶ κρεῖττον. εὕρηται δὲ καὶ ἐν πολλοῖς τῶν λογοποιῶν, ὡς ἐξετάζων εὑρήσεις. Λιβάνιος γάρ φησι· σὺ δὲ οὕτω πικρὸς, ὥςτε καιροῦ παραπεσόντος ἐτιμωρήσω. Ἰούλιός γέ τοι τῶν μὲν ἄλλων γράμματα ἐκόμισε, παρὰ σοῦ δὲ σιγῆς αἰτίαν. *Iunt.*]

149. καὶ τάς γ᾽ ἑταίρας) ἐπίσημοι ἐν Κορίνθῳ ἑταῖραι μνημονεύονται Λαΐς, Κυρήνη, Λέαινα, Σινώπη, Μυῤῥίνη [2]), Σκιώνη [3])· Στράβων δὲ ἐν ὀγδόῳ τῶν γεωγραφουμένων εἶναί φησιν ἐν Κορίνθῳ Ἀφροδίτης ἱερὸν, ἐν ᾧ πλεῖν ἢ χιλίας ἑταιρίδας, ἀφωσιωμένας τῇ θεᾷ, προκεῖσθαι τοῖς βουλομένοις, ἕκαστον τῶν ἀφικνουμένων ὑπαγαγούσας, μηδένα μέντοι τῶν μὴ βίῳ διαφερόντων προσιεμένας. ὅθεν τὸ λεγόμενον πεπαροιμιάσθαι,

οὐ παντὸς ἀνδρὸς ἐς Κόρινθον ἔσθ᾽ ὁ πλοῦς.

Φωκίων δὲ ὁ περιπατητικὸς ἐν τῷ κέρατι τῆς Ἀμαλθείας Δημοσθένην ἱστορεῖ, Λαΐδος αὐτὸν μυρίας δραχμὰς αἰτησαμένης εἰς μισθὸν παννυχίδος, οὐκ ὠνοῦμαι, φάναι, μυρίων δραχμῶν μεταμέλειαν. περὶ δὲ Λαΐδος ἐν τοῖς ἑξῆς ἀκριβέστερον εἰρήσεται. [τάς γ᾽ ἑταίρας) δηλοῖ ὡς ἀπὸ τῆς Λαΐδος· Κορινθία γὰρ ἦν. τὰ δὲ ὀνόματα αὐτῆς Λαΐς· Κυρήνη· Λέαινα· Σινώπη· Πυῤῥίνη· Σκιώπη. *Rav.* πύργας. Λαΐς, Κύρκη, Λέαινα, Σινώπη, Πυρήνη, Σικιώνη. *Gl. Paris.* ἡ Λαΐς πρώτη ἑταιρὶς ἐν Κορίνθῳ. *Dorv.*]

[150. πειρῶν) προσβάλλων ἢ συνουσιάζων. τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ πειρῶν. *Rav.* δοκιμάζων, προςβάλλων. *Gl. Paris.*]

151. οὐδὲ προςέχειν τὸν νοῦν) οὐ μόνον ὅτι οὐ προςδιαλέγονται, ἀλλ᾽ οὐδὲ ὁρῶσι σχεδόν. [προςέχειν τὸν νοῦν) προςκολλᾷν τοῖς λεγομένοις ἐκείνῳ δηλονότι. *Gl. Paris.*]

---

1) διαστατικὸν *Ald.*
2) πυῤῥίνη *Ald.*
3) σικυώνη *Ald.*

152. [τὸν πρωκτὸν) ἤγουν εὐθὺς εἰς αὐτὸν τὸν πειρῶντα τρέχειν καὶ περιπλέκεσθαι *Gl. Paris.*] τὸν πρωκτὸν αὐτὰς) πρὸς τὸ ἐρεθίζειν αὐτούς. ἄτοπον δὲ τὴν γυναῖκα τὸ ἔμπροσθεν μόριον ἐπισείειν. σφόδρα δὲ ἀσχήμον [1]) ἐγκρούειν τῷ πρωκτῷ. [πρωκτὸν) κῶλος. *Gl. Dorv.*]

[153. ἐνταῦθα διασύρει τὴν τῶν Ἀθηναίων διαγωγὴν, ὅτι ἦσαν ἀρσενοκοῖται καὶ φαῦλοι. *Dorv.*]

[155. χρηστοὺς) οὐ τοὺς σεμνοὺς καὶ ἐπιεικεῖς φασι τοῦτο ποιεῖν, ἀλλὰ τοὺς ἀσελγεῖς, τοὺς ἀναιδῶς τὸ κακὸν πράττοντας. *Gl. Paris.*]

156. [αἰτοῦσιν) αἰτοῦμαι τὸ αὐτὸ, ὥςπερ ποιῶ καὶ ποιοῦμαι· πλὴν ὅτι τὸ μὲν αἰτῶ τὸ ἁπλῶς ζητῶ, τὸ δὲ αἰτοῦμαι τὸ μεθ' ἱκεσίας. *Iunt.*]

τί δαί) σύνδεσμος ἐρωτηματικός· διὰ δὲ τὴν ἔκτασιν διφθογγογραφεῖται.

[157. ἀγαθὸν) ἐπιτήδειον εἰς δρόμον, ἤγουν ἄγαν θέοντα, ἀρετὴ γὰρ ἵππου τοῦτο. *Gl. Paris.*]

[158. αἰσχυνόμενοι) αἰσχύνομαι ἐγὼ ἀμεταβάτως· αἰσχύνω δὲ ἕτερον. *Paris.*]

159. [ὀνόματι) ἵππου ἢ ἄλλου τινὸς καλύπτουσι τὴν κακίαν. *Dorv.* ὀνόματι) τοῦ ἵππου. *Gl. Paris.*] περιπέττουσι) διὰ τὸ τῷ προςθέτῳ κοσμεῖσθαι κόσμῳ. ὁ αὐτὸς Θεσμοφοριαζούσαις [2])·

ὅσ' ἦν περίεργ' αὐταῖσι τῶν φορημάτων,
ὅσαις δὲ περιπέττουσιν αὐτὰς προςθέτοις [3]).

ἢ περιπέττουσιν ἀντὶ τοῦ περικαλύπτουσι τὴν ἀσέλγειαν. μοχθηρίαν δὲ, τὴν τοῦ ἀργυρίου ἐπιθυμίαν, ἢ τὴν τῆς αἰτήσεως τοῦ ἀργυρίου. τὸ δὲ περιπέττειν ἤτοι ἀπὸ τοῦ παραπετάσματος εἴρηται, ἢ ἀπὸ τῶν ζύμῃ τὰ ἄλφιτα περιλαμβανόντων, καὶ τούτοις περικαλυπτόντων τινά. εἰώθασι γὰρ τὰ καταλιμπανόμενα ἀφ' ἑκάστου ἄρτου μιγνῦντες ποιεῖν

---

1) ἄσημον *Ald.*
2) Θεσμοφόροις *Ald.*
3) ὅς ἦν περίεργος αὐταῖσι τῶν φορημάτων, ὅσαι ἔτι περιπέττουσιν ἑαυτὰς πρ. *Ald.*

ἄρτον. δοκεῖ οὖν ὅτι εἰώθασι καταχρῆσθαι τῷ ὀνόματι τοῦ ἵππου εἰς τὴν μοχθηρίαν. [δι' ὀνόματος ἑτέρου περικαλύπτουσι τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ ἀργυρίου. Gl. Br. περιπέττουσι) σκέπουσι. Gl. Paris. μοχθηρίαν) τὴν τοῦ ἀργυρίου ἐπιθυμίαν, τὴν βδελυρίαν καὶ τὴν κακίαν αὐτῶν. Gl. Paris.]

160. τέχναι δὲ πᾶσαι διὰ σέ) οἷον μηχαναὶ, πλοίων κατασκευαί. [τέχναι λέγονται τὰ τῶν ἀνθρώπων σοφίσματα, οἷον χαλκευτικὴ, τεκτονικὴ, καὶ ὅσαι ἄλλαι τοιαῦται. τέχνη λέγεται καὶ ἡ μηχανὴ, καὶ ὁ δόλος, ἀφ' ἧς καὶ τεχνάζομαι ἀντὶ τοῦ δολιεύομαι, καὶ μηχανῶμαι. σοφίσματα δὲ Iunt.] τὰ διὰ λόγων μαθήματα πάντα. [τέχναι λέγονται τὰ τῶν ἀνθρώπων ἐπιτηδεύματα, χαλκευτικὴ, χρυσοχοϊκὴ καὶ ὅσα τὰ τοιαῦτα. τέχνη λέγ. καὶ ἡ μ. κ. ὁ δ. ἀφ' ἧς τεχνάζομαι λέγεται ἀντὶ τοῦ δολιεύομαι καὶ μηχ. σοφίσματα τὰ διὰ λόγων μαθήματα. — σοφίσματα ἐφευρέσεις τεχνῶν ἢ εἰδῶν μὴ προϋπαρχόντων. οὐ γὰρ πάντα ἦν εὑρημένα. Paris. τέχναι) ἐπιστῆμαι. σοφίσματα) ὑπὸ σοφίας μηχανήματα. Gl. Paris.]

161. ἔσθ' εὑρημένα) τὴν σύνταξιν πρὸς τὸ οὐδέτερον τελευταῖον ἀπέδωκε· λέγε δὴ, τὸ εὑρημένα πρὸς τὸ σοφίσματα. [εἰσὶν ἐπινενοημένα, ἕνεκα τοῦ λαβεῖν τι δηλονότι. Gl. Paris.]

[162. σκυτοτομεῖ) ἀντὶ τοῦ σκυτοτόμος ἐστὶ, ὁ τέμνων τὰ σκύτη. Gl. Paris.]

163. χαλκεύει) χαλκεύς ἐστι. τεκταίνεται) τέκτων ἐστί. Gl. Paris.]

[164. χρυσοχοεῖ) χρυσοχόος ἐστὶ, χρ. ἀπὸ σοῦ δεξάμενος. Gl. Paris.]

[165. λωποδυτεῖ) κλέπτης ἐστὶ συλῶν τὰ ἱμάτια. τοιχωρυχεῖ) τοίχους οἴκων διορύττει, τὰ ἐντὸς τούτων ὑφαίρεσθαι σπουδάζων. Gl. Paris. τρυπᾷ τοῖχον. Gl. Dorv.]

166. κναφεύει) Ἀττικὸν μὲν τὸ διὰ τοῦ κ, κοινὸν δὲ τὸ διὰ τοῦ γ. οἱ παλαιοὶ δὲ Ἀττικοὶ διὰ τοῦ κ παρὰ τὸ [1]) κνάφος. ἔστι δὲ ἀκανθῶδές τι, ᾧ ξύουσι τὰ ἱμάτια. οἱ δὲ νεώτεροι διὰ τοῦ γ παρὰ τὴν γνάψιν. κναφεὺς μὲν παρὰ τὸ κνῶ, ὃ σημαίνει τὸ ξύω. Ὅμηρος·

---

1) παρὰ τὸ om. Ald.

—— ἐπὶ δ' αἴγειον κνῆ τυρὸν κνήστῃ χαλκείῃ· ——

γναφεὺς δὲ παρὰ τὴν τοῦ φάρους γνάψιν, ἥτις ἐστὶ παρὰ τὸ γάνος τὸ λαμπρόν. [κναφεύει) γναφεύω, τὸ τὰ δέρματα ξέω. γναφεῖον, ὁ τόπος, ὥςπερ κουρεῖον. γνάφαλλα, τὰ ἀποξέσματα. καὶ γναφεὺς, ὁ γνάφων. ἀπὸ τοῦ γνάφω, γναφεύω· ἄρδω, ἀρδεύω. πάντα οἱ Ἀττικοὶ ταῦτα διὰ τοῦ κ γράφουσι. — τὸ κναφεύει Ἀττικῶς διὰ τὸ κ. κοινῶς διὰ τὸ γ. κνάφος ἐστὶν ἀκανθῶδες φυτὸν, ᾧ ξύουσι τὰ ἱμάτια. τὸ διὰ τοῦ γ, παρὰ τὴν γνάψιν· τὸ δὲ διὰ τοῦ κ, ἀπὸ τοῦ κνῶ, τὸ ξύω, γίνονται. καὶ Ὅμηρος· ἐπὶ δ' αἴγειον κνῆ τυρόν. γναφεὺς δὲ παρὰ τὴν τοῦ φάρους γνάψιν, ἥτις ἐστὶ παρὰ τὸ γάνος, τὸ λαμπρόν. Schol. cod. C. Ἀττικόν ἐστι τὸ κναφεύειν, ἤγουν πλύνειν, παρὰ τὸ καινὰ φαίνειν τὰ λευκανθέντα. οἱ δὲ νεώτεροι καὶ γναφεύειν γράφουσι, παρὰ τὸ γάνος, τὸ λαμπρόν. Cant. 2. 3. 4. κναφεὺς μὲν ἐπὶ ἱματίων λέγεται· γναφεὺς δὲ ἐπὶ δερμάτων. Taur. κναφεύει) διὰ τοῦ κνάφου τὰ ἱμάτια καλλωπίζει. ἔστι δὲ κνάφος εἶδος ἀκάνθης. Gl. Paris. βάπτει ἢ λευκαίνει. Gl. Dorv. κῴδια) δέρματα. Gl. Paris.]

[167. ἕτερος δὲ τὰς βύρσας ἕψει. λέγονται δὲ βύρσαι τὰ δερμάτια τῶν βοῶν. Gl. Paris.]

168. [ἁλοὺς) κρατηθείς. Gl. Paris.] παρατίλλεται) ἔθος ἦν τὸν ἁλόντα μοιχείας παρατίλλεσθαι, ἵνα δοὺς ἀργύριον ποινῆς λυθῇ. παρατίλλεται οὖν, διασείεται, τὰς τρίχας τοῦ πρωκτοῦ τίλλεται· αὕτη γὰρ ὥριστο δίκη τοῖς μοιχοῖς πένησιν, ἀποραφανίδωσις καὶ παρατιλμός. οἱ γὰρ πλούσιοι χρήματα παρέχοντες ἀπελύοντο. παρατίλλεται οὖν φησι, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι χρήμασι λυτροῦσθαι τὴν πυγήν. δημοσίᾳ γὰρ ταῦτα ἔπασχον. [παρατίλλεται) ἤγουν τὰς περὶ τὸν πρωκτὸν τρίχας ἀφαιρεῖται. Gl. Paris. ἤγουν διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἀργύριον δοῦναι εἰς ἀπαλλαγὴν, τὰς ὑπογαστρίους παρατίλλεται τρίχας, καὶ τέφραν ζέουσαν περιπάσσεται. Paris.]

170. μέγας δὲ βασιλεὺς) τὸν τῶν Περσῶν λέγει· οὕτως γὰρ ἔλεγον αὐτὸν διὰ τὸ πλείονι δυνάμει χρῆσθαι Περσικῇ. κομᾷ δὲ εἶπεν, τουτέστι, σεμνύνεται τῇ περιουσίᾳ τῆς ἀρχῆς, ἀπὸ τῶν μέγα φρονούντων τῇ κόμῃ.

[μέγας βασιλεὺς) τὸν τῶν Περσῶν βασιλέα, ὡς πάσης τῆς Ἀσίας ἄρχοντα, μέγαν ἐκάλουν. Paris.]

[κομᾷ) ἐπαίρεται, θάλλει. *Gl. Paris.* κομᾷ τις ἀντὶ τοῦ κόμην ἔχει. καὶ κομᾷ τις τῷ πλούτῳ, καὶ κομᾷ τις διὰ τὸν πλοῦτον. *Paris.*]

171. ἐκκλησία δὲ) ἵνα πόρον εὕρῃ χρημάτων. ἐκκλησιάζομεν γὰρ ἢ τῶν ἰδίων τὶ σῶσαι βουλόμενοι, ἢ τῶν ἀλλοτρίων σφετερίσασθαι. διαβάλλει δὲ τὸ ἐπὶ φιλονεικίᾳ τῶν Ἀθηναίων τριώβολον.

[ἐκκλησία) ἡ συνέλευσις κριτῶν. *Gl. Dorv.* ἐκκλησία γίγνεται) συνάθροισις ἵσταται. *Gl. Paris.* ἐλάμβανον γὰρ οἱ δικάζοντες καθ' ἑσπέραν τριώβολον. *Paris.*]

172. τὰς τριήρεις) οἱ γὰρ εὔποροι τῶν τριηραρχῶν πλείονας ναύτας ἔτρεφον, καὶ διὰ τοῦτο ἐπλήρουν τὰς ναῦς· οἱ δὲ πένητες οὐδαμοῦ.

[τριήρεις) τὰς ναῦς τὰς ἐχούσας τρεῖς κώπας. *Gl. Paris.*]

[πληροῖς) πεπληρωμένας ναυτῶν δεικνύεις. *Gl. Paris.* ὁ γὰρ τῶν ναυτῶν μισθὸς καὶ τὰ τούτων ἐφόδια ἐκ πλούτου γίνεται. *Paris.*]

173. τὸ δ' ἐν Κορίνθῳ) ὡς τῶν Ἀθηναίων δι' ἑαυτῶν μὴ βουλομένων πολεμεῖν πρὸς Κορινθίους διὰ τὸν κίνδυνον, μισθουμένων δὲ ξένους εἰς τὸν πόλεμον καὶ τρεφόντων αὐτούς. τοῦτο δὲ ἐν τοῖς πολλοῖς τῶν πολέμων διεπράττοντο. Ἄλλως. ὡς ἀεὶ ξενικόν τι ἐχόντων Κορινθίων, καὶ οὐχ ὡς ἰδίως κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον· δῆλον δὲ ἐκ τοῦ ἐν δευτέρῳ φέρεσθαι, ὃς ἔσχατος ἐδιδάχθη ὑπ' αὐτοῦ εἰκοστῷ ἔτει ὕστερον· εἰ μὴ, ὅπερ εἰκὸς, ἐκ τοῦ δευτέρου τοῦτο μετήνεκται. ἐκεῖ γὰρ ὀρθῶς ἔχει. ἤδη γὰρ ὁ Κορινθιακὸς πόλεμος συνέστη τρισὶν ἢ τέτρασιν ἔτεσι πρότερον τοῦ Ἀντιπάτρου, ἐφ' [1]) οὗ ἐδιδάχθη, καὶ τὸ συμμαχικὸν ἐπανήθροιστο ἐν Κορίνθῳ· τὸ δὲ Λακεδαιμονικὸν ἐν Σικυῶνι. Ἄλλως. μετὰ τὸν πόλεμον τὸν Πελοποννησιακὸν αὐτοὶ οἱ σύμμαχοι τῶν Λακεδαιμονίων ἐκρότησαν πόλεμον κατ' αὐτῶν· συνέβαλον δὲ αὐτοῖς Ἀθηναῖοι, καὶ ἔσχον τὴν Κόρινθον ὁρμητήριον, εἰς ἣν ἔπεμψαν ξενικὸν στράτευμα, καὶ αὐτοὶ ἔτρεφον αὐτό. τοῦ δὲ στρατεύματος ἦρχεν Ἰφικράτης ὁ στρατηγός. τινὲς δέ φασι Κορινθίοις ἀδικουμένοις ὑπὸ Λακεδαιμονίων συμμάχους πέμψαι Ἀθηναίους, καὶ ἔτρεφον Κορίν-

1) ὑφ' *Ald.*

θιοι. φασὶ δὲ αὐτοὺς ὑφορωμένους Ἀθηναίους ξενικὸν τρέφειν συμμαχίας χάριν. ἦν δὲ καταστήσας τοὺς ξένους ἐν Κορίνθῳ Κόνων ὁ Ἀθηναίων στρατηγὸς καθελὼν Λακεδαιμονίους, ὅπως φυλάττοι τὴν ἔφοδον αὐτῶν. Ἄλλως. διπλῶς ᾄδεται ἡ ἱστορία· ἢ ὅτι Κορίνθιοι Λακεδαιμονίους ὑφορώμενοι ἐμισθοῦντό τινας τῶν Ἀθηναίων εἰς τὴν αὐτῶν φυλακήν· ἢ Ἀθηναίους ἐφοβοῦντο, ἵνα μὴ ὑπ' αὐτῶν δουλαγωγηθεῖεν, καὶ διὰ τοῦτο ξένους τινὰς ἐν Κορίνθῳ ἔτρεφον, ἀσφαλείας ἕνεκα. [ξενικὸν) τὸ ἀπὸ ξένης ἐλθὸν, στράτευμα δηλονότι. *Gl. Paris.*]

174. ὁ Πάμφιλος δὲ) ὁ Πάμφιλος οὗτος καὶ ὁ Βελονοπώλης ἀμφότεροι δανεισταὶ Ἀθήνησιν. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν πλουτοῦσιν εἶπεν οὐχὶ κλαύσονται; ὁ Πάμφιλος δὲ δημαγωγὸς ἦν οἱονεὶ πολιτευόμενος, καὶ ἔκλεπτε τὰ τοῦ δήμου, ὡς καὶ Πλάτων φησὶν Ἀμφιαράῳ· καὶ νὴ Δί' εἰ Πάμφιλόν γε φαίης κλέπτειν τὰ κοινὰ, ἅμα τε συκοφάντην. οὗτος οὖν ἁλοὺς ἐπὶ κλοπῇ τῶν δημοσίων χρημάτων, ἀθρόως ἐξέπεσε δημευθεὶς, ταύτην δίκην πεπονθώς. τινὲς δὲ τὸν Βελονοπώλην παράσιτόν φασι τοῦ Παμφίλου· δυστυχοῦντος οὖν τοῦ Παμφίλου ἀνάγκη καὶ αὐτὸν συνδυστυχεῖν αὐτῷ. [Πάμφιλος) κλέπτης. κλαύσεται) κλαύσει καὶ τιμωρηθήσεται. *Gl. Paris.*]

[ὁ Πάμφιλος δημαγωγὸς ἦν ἐν Ἀθήναις, καὶ ἐνοσφίζετό τινα τῶν δημοσίων χρημάτων. ἐπεὶ οὖν ἔμελλε φωραθήσεσθαι καὶ δώσειν δίκην ὡς κεκλοφὼς τὰ δημόσια, κωμῳδεῖ αὐτόν. εἶχε οὗτος ὁ Πάμφιλος καί τινα κόλακα παράσιτον βελονοπώλην καλούμενον, ὃς ἔμελλε παραπολαύσειν τῷ Παμφίλῳ τῶν κακῶν. *Paris.*]

[175. βελονοπώλης) παράσιτος τοῦ Παμφίλου. *Gl. Paris.*]

176. Ἀγύῤῥιος δὲ) Ἀθηναῖος οὗτος ἐπὶ μαλακίᾳ τοσοῦτον διαβάλλεται, ὡς καὶ πορδὰς ἀφιέναι. καὶ εἰς θρασύτητα δὲ τὸν Ἀγύῤῥιον κωμῳδοῦσι. πέρδεται δὲ, στρηνιᾷ πλουτῶν. [Ἀγύῤῥιος πένης ὢν καὶ μὴ ἔχων ὅθεν τὸν βίον πορίζεσθαι, ἐκερδάκιζέ τε καὶ ἔπερδε, καὶ ἕτερα αἰσχρὰ ἐποίει, ἵνα λάβοι ἀργύριον. ἢ τοῦτο λέγει, ὅτι πορνευόμενος τοῦτο ἐποίει. *Paris.* πέρδεται) κλάνει. *Gl. Dorv.*]

177. Φιλέψιος) οὗτος πένης ὢν λέγων ἱστορίας ἐτρέφετο. τερατώδης δὲ καὶ λάλος διαβάλλεται, ὡς ὁ Πλάτων ὁ κωμικός. [μύθους λέγει) ἱστορίας πλάττει, μυθοπλαστεῖ. *Gl. Paris.* Φιλέψιος καὶ οὗτος πένης ἦν, συντιθεὶς

σῦν μύθους χαρίεντας, ἔθαλε τοὺς ἀκούοντας, καὶ οὕτω τὴν τροφὴν αὐτῷ ἐπορίζετο. *Paris.*]

178. ἡ ξυμμαχία) ἐπὶ Ἀμάσιδος Αἰγυπτίων βασιλέως ἐν σιτοδείᾳ ὄντες οἱ Ἀθηναῖοι ἔπεμψαν πρὸς αὐτὸν αἰτοῦντες σῖτον· καὶ ἔπεμψεν αὐτοῖς ἱκανόν. ἐκ τούτου Ἀθηναῖοι ἔπεμψαν τοῖς Αἰγυπτίοις συμμαχίαν εἰς τὸν τῶν Περσῶν πόλεμον, καὶ εἶχον φιλίαν καὶ συμμαχίαν πρὸς ἀλλήλους. ὕστερον μέντοι ἐλύθη, καὶ συνεμάχησαν οἱ Ἀθηναῖοι τοῖς βασιλέως στρατηγοῖς κατὰ τῶν Αἰγυπτίων Ἰφικράτους ἡγουμένου. ἦσαν γὰρ ἄμφω αὐτοῖς φίλοι. διὸ καὶ Ψαμμίτιχος λέγεται πέμψαι πυρῶν μυριάδας τρεῖς. Ἄλλως. Ψαμμίτιχος χαλεπὸς Αἰγυπτίων τύραννος καὶ σκαιότατος, Βούσιριν ὑπερηκοντικώς, οὗ καταψηφισάμενοι οἱ ἀρχόμενοι πρεσβεύουσι πρὸς Ἀθηναίους, διὰ σίτου ἀποπομπῆς ἀμοιβαῖον αἰτοῦντες, καὶ ἀμείλικτον ἄρχοντα τοῦτον ἐκβαλόντες. Ἄλλως. ὅτε Ξέρξης ἐπ' Αἰγυπτίους ἐστρατεύετο, οἱ Ἀθηναῖοι συμμαχίαν αὐτοῖς ἀπέστειλαν. Ἄλλως. Ἰνάρως ὁ τῶν Αἰγυπτίων βασιλεὺς ἀπέστησε τοῦ βασιλέως Ξέρξου μοῖράν τινα τῆς Αἰγύπτου, καὶ χρήματα πέμψας [τοῖς Ἀθηναίοις ἔλαβε συμμάχους *Iunt.*], οἵτινες καὶ διαπεράσαντες εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ ἔν τινι τῶν τοῦ Νείλου στομάτων ἀναπλεύσαντες, προσέσχον τοῖς ἕλεσι [1]). Μεγάβαζος δὲ ὁ τοῦ βασιλέως Περσῶν στρατηγὸς τὸν ποταμὸν διακόψας, καὶ ἀλλαχόσε τρέψας, εἷλεν ἐκείνους ἐπὶ ξηρᾶς καὶ ἀπέκτεινεν. [διὰ σέ) ἐγένετο δηλ. *Gl. Paris.*]

179. ἐρᾷ δὲ Λαῒς) ὅτι Ἀριστοφάνης οὐ λέγει σύμφωνα κατὰ τοὺς χρόνους· ληφθῆναι γάρ φασιν αὐτὴν ἐν Σικελίᾳ πολιχνίου τινὸς ἁλόντος ὑπὸ Νικίου ἑπτέτιν· ὠνηθῆναι δὲ ὑπὸ Κορινθίου τινὸς καὶ πεμφθῆναι δῶρον τῇ γυναικὶ εἰς Κόρινθον. ἵνα δὴ ἐπὶ Χαβρίου τὶς ταῦτα γενέσθαι δῷ, ὅτε εὖ ἔπραττον Ἀθηναῖοι ἐν Σικελίᾳ. ἔστι δὲ ἕως Διοκλέους ἔτη ιδ', ὥστε ἄλογον διὰ ὀνόματος αὐτὴν ἐπαίρειν. ἐμφαίνει δὲ καὶ Πλάτων ἐν τῷ Φαίδρῳ ἑπτακαιδεκάτῳ ἔτει ὕστερον διδαχθῆναι ἐπὶ Διοκλέους, ὡς μηκέτι αὐτῆς οὔσης. δύναται μέντοι καὶ αὐτῆς ζώσης λέγεσθαι. Φιλωνίδην δὲ οὐ τὸν ποιητήν φησι τὸν ἐν τοῖς Ἀριστοφανείοις ἐγγεγραμμένον δράμασιν, ὡς οἱ περὶ Καλλίστρατον ἐν τῇ ὁμωνυμίᾳ πλανηθέντες· ἀλλὰ παιδιᾶς ἕνεκεν τὸν αἴσχιστον καὶ ἀπαίδευτον. κωμῳδεῖται δὲ ὡς εὔπορος, καὶ ὡς μέγας τῷ σώματι, καὶ ἠλίθιος. Νικοχάρης Γαλατείᾳ·

1) ἕλλησι *Ald.*

ἤδέ τ' ἀπαιδευτότερος εἶ Φιλωνίδου
τοῦ Μελιτέως.

περὶ δὲ τοῦ μεγέθους Φιλύλλιός [1]) φησιν·

ἥτις κάμηλος ἔτεκε τὸν Φιλωνίδην;

καὶ Πλάτων δὲ Λαΐῳ [2]) φησὶν,

---- οὐχ ὁρᾷς, ὅτι
Φιλωνίδην που τέτοκεν ἡ μήτηρ ὄνον
τὸν Μελιτέα κοὐκ [3]) ἔπαθεν οὐδέν;

καὶ Θεόπομπος Ἀφροδισίοις·

ὄνος μὲν ὀγκᾶθ' ὁ Μελιτεὺς [4]) Φιλωνίδης·
ὄνῳ μιγείσης μητρὸς ἔβλαστε τῇ πόλει.

δόξειε δ' ἂν ἐρᾶσθαι τῆς Λαΐδος ἐκείνης ὑπαγομένης αὐτόν. οὐ γὰρ ἐκείνου ἠράσθη Λαῒς, ἣ Διογένης ὁ φιλόσοφος ἐπιγράφει τῆς Ἑλληνικῆς ἀκρασίας τὸ τρόπαιον. Φιλωνίδης δὲ πλούσιος ἐν Κορίνθῳ. τούτου δὲ προςεποιεῖτο ἐρᾷν διὰ τὸν πλοῦτον Λαΐς. αὕτη δὲ θυγάτηρ ἦν Τιμάνδρας, ἥτις ἐξ Ὑκκάρων [5]) τῆς Σικελίας ἦν. ταύτην δὲ Φιλοξένῳ τῷ διθυραμβοποιῷ δέδωκε Διονύσιος ὁ ἐν Σικελίᾳ τύραννος. εἰς Κόρινθον οὖν ἦλθεν ἅμα Φιλοξένῳ, καὶ ἐπίσημος ἐκεῖ ἐγένετο, καὶ ἐφιλήθη ὑπὸ πάντων, καὶ περιβόητος ἦν ἑταιρίς. λέγουσι δὲ, ὅτι ἅμα Ἀλεξάνδρῳ ἀπεδήμησεν εἰς Πέρσας ἐκ Κορίνθου. ἡ δὲ Λαῒς ἐπισημοτέρα γέγονε τῆς μητρὸς ἐν Κορίνθῳ. ὕστερον δὲ καὶ αὐτὴ ἀπεδήμησεν εἰς Θεσσαλίαν, ἔνθα Εὐρυλόχου τινὸς ἢ Ἀριστονίκου ἠράσθη, παρ' ᾧ καὶ ἐβίωσε τὸν λοιπὸν χρόνον. αὐτῆς δὲ πολλοὶ τῶν Θετταλῶν ἠράσθησαν, καὶ τῷ ἔρωτι τὰ πρόθυρα αὐτῆς οἴνῳ ἔῤῥαινον. καὶ φασὶν, ὅτι ζηλοτυποῦσαι αἱ Θετταλαὶ γυναῖκες ἐφόνευσαν αὐτὴν ξυλίναις χελώναις τύπτουσαι ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀφροδίτης, πανηγύρεως οὔσης, ἐν ᾗ ἄνδρες οὐ παρεγίνοντο. διὸ τούτου ἕνεκα λοιμὸς κατέλαβε τὴν Θετταλίαν, ἕως ὕστερον ἱερὸν ἐποίησαν ἀνοσίας Ἀφροδίτης, ἐπειδὴ αἱ γυναῖκες ἐν τῷ ἱερῷ ἀνόσιον τετολμήκασι φόνον.

[ἐρᾷ) ἔρωτα ἔχει. *Gl. Paris.*]

Φιλωνίδου) Φιλωνίδης ἀνήρ τις ἦν πλούσιος, οὗ-

---

1) φύλλιός *Ald.*
2) λαΐ *Ald.*
3) ἡ μῆρ', ἀνόητον μελιτέα, καὶ οὐκ *Ald.*
4) μελίτου *Ald.*
5) ἐπιμάνδρας, ἥτις ἐκκαρῶν *Ald.*

τινος ἀμόρφου ὄντος, διὰ τὰ χρήματα ἐρᾷ Λαῒς αὐτοῦ, ἡ ἐν Κορίνθῳ ᾀδομένη πόρνη. *Paris.*]

180. ὁ Τιμοθέου δὲ πύργος) οὗτος εἰς τοσοῦτον ἤρθη τῆς τύχης, ὥστε καὶ ἐν ὄψει τούτου τὴν δαίμονα φαίνεσθαι. κατασκευάσας δὲ πύργον, οὐκ ἀπὸ τύχης ἔφη κατεσκευακέναι, ἀλλ' ἀπ' ἀνδρείας. ὀργισθεῖσα δὲ ἡ τύχη πένητα ἐποίησεν. οὐκ εἴασε δὲ εἰπεῖν, διὰ τὸν πλοῦτον ἐγένετο, ἀλλ' ἐπήγαγε παρ' ὑπόνοιαν. Ἄλλως. ὁ Τιμόθεος πλούσιος, ἅμα δὲ καὶ ὄλβιος ἀνὴρ, στρατηγὸς Ἀθηναίων, τεῖχος οἰκοδομήσας εἰς τοσοῦτον ἤρθη τῆς τύχης, ὡς τὴν δαίμονα ὄψει φαίνεσθαι τούτῳ. καὶ ἐν Ἀθήναις ἐν εἰκόσιν ἐποίουν αὐτὸν κοιμώμενον οἱ ζωγράφοι, καὶ τὰς τύχας φερούσας αὐτῷ εἰς δίκτυα πόλεις καὶ πορθοῦντα αὐτὰς, αἰνιττόμενοι τὴν εὐδαιμονίαν αὐτοῦ. ἀλαζονευόμενος δὲ ἐπὶ τῇ εὐτυχίᾳ ὁ Τιμόθεος ἔφη μᾶλλον αὐτοῦ εἶναι ἢ τῆς τύχης τὰ πραττόμενα. διὸ καὶ ἠτύχηκεν ὕστερον, νεμεσησάσης αὐτῷ τῆς τύχης. πολλοὶ δὲ Τιμόθεοι κωμῳδοῦνται· νῦν δὲ τοῦ στρατηγοῦ μέμνηται, ὃς ὑψηλὸν πάνυ πύργον ἐποίησεν ὡς πλούσιος.

[ὁ Τιμοθέου δὲ πύργος) οὐκ ἐγένετο διὰ σέ. *Gl. Dorv. Paris.* ὁ Τιμόθεος στρατηγὸς ἦν Ἀθηναίων, ὃς εἰς τοσοῦτον ἦλθε τῆς τύχης, ὥστε οἱ ζωγράφοι, αἰνιττόμενοι αὐτοῦ τὴν εὐδαιμονίαν, ἐν δικτύῳ ἐζωγράφησαν φέρειν αὐτὸν τὰς πόλεις. ἀλαζονευσάμενος δὲ ὕστερον ἠτύχησε. ἐποίησε δὲ πύργον πολυτελέστατον ἐν Ἀθήναις. *Paris.*]

ἐμπέσοι γέ σοι) παρ' ὑπόνοιαν τοῦτό φησι, δέον εἰπεῖν θαυμαστὸς καὶ μέγας. [ἐμπέσοι) τοῦτο παρ' ὑπόνοιαν. *Gl. Dorv.* ἀντὶ τοῦ· εἴθε ἐπάνω σοῦ πεσεῖται. σχῆμα παρ' ὑπόνοιαν. *Paris.*]

[181. αἱ πράξεις πᾶσαι — ἐνεργοῦνται. *Gl. Paris.*]

[182. μονώτατος γὰρ εἶ σὺ) Λυκοῦργος κατὰ Λεωκράτους· τοιγαροῦν μονώτατοι ἐπώνυμοι τῆς χώρας εἰσί. *Iunt.* μονώτατος ὡς αὐτότατος πέπαικται. *Rav.* αἴτιος) πρόξενος, πάροχος. *Gl. Paris.*]

[183. διὰ σὲ ἡ κλοπὴ καὶ τὰ λοιπά· διὰ σὲ καὶ τὰ κάλλιστα ἐν τοῖς ἀνθρώποις. *Dorv.* καὶ τῶν καλῶν) καλὸς ἐπὶ τῷ σώματι, ἀγαθὸς ἐπὶ ψυχῇ. *Borg.*]

184. κρατοῦσι γοῦν) χρήμασι γὰρ ἐπικτῶνται σύμ-

μάχους καὶ περιγίνονται. [ἄρχουσι. Gl. Dorv. νικῶσι. Gl. Paris.]

185. ἐπικαθέζηται) ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ζυγῶν· καθέζεσθαι γὰρ τὸ βαροῦν λέγεται. [ἐνυπάρχει. Gl. Paris.]

[186. τοσαῦτα) ὅσα λέγεται. Gl. Paris.]

187. ναὶ μὰ Δία) ὅτι καὶ ἐπὶ κατωμοτικοῦ τὸ μὰ Δία, ὅταν αὐτοῦ προτάσσηται τὸ ναί.

[188. μεστός) κεχορτασμένος. Gl. Dorv. πεπληρωμένος. Gl. Paris.]

189. τῶν μὲν γὰρ ἄλλων ἐστὶ) παρὰ τὸ Ὁμηρικὸν,

πάντων μὲν κόρος ἐστὶ καὶ ὕπνου καὶ φιλότητος.

[ἄλλων) πραγμάτων ὑπάρχει πλήρωσις, κόρος. Gl. Paris. πλησμονή) χορτασία. Gl. Dorv.]

190. ἔρωτος) ὁ δοῦλος λέγει τὰ πρὸς τὴν γαστέρα, πρὸς τὸ θυμῆρες τῆς κωμῳδίας ταῦτα τοῖς ὑπὸ τοῦ δεσπότου λεγομένοις σπουδαίοις παραπλέξας. [ὅρα πῶς ὁ δεσπότης τὰ πρέποντα αὐτῷ λέγει, ὁ δοῦλος τὰ συμφέροντα αὐτῷ. Dorv.]

[τραγημάτων) τὰ μετὰ τὴν εὐωχίαν τῇ τραπέζῃ τιθέμενα καλοῦσι τραγήματα· ὅθεν καὶ παροιμία, ἐκ τραγημάτων τὴν εὐωχίαν· λέγεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῶν ἡττόνων τὰ μείζω θαυμαζόντων. Iunt. τρωγαλίων. Gl. Paris.]

[191. πλακούντων) χλανιδίων. Gl. Paris. ἀνδραγαθίας) τροπαιουχίας. Gl. Paris.]

192. [φιλοτιμίας) δόξης, ἐπιδείξεως. μάζης) ἄρτου μὴ ὄντος ἄζου. στρατηγίας) ἡγεμονίας στρατοῦ. Gl. Paris.]

φακῆς) φακός ἐστιν ὁ ἀνέψητος· φακῆ δὲ ἡ ἐψημένη. περισπᾶται δὲ, ὥςπερ συκῆ, ἀμυγδαλῆ, καὶ τὰ τοιαῦτα. Θεόκριτος·

κάλλιον, ὦ 'πιμελητὰ φιλάργυρε, τὸν φακὸν ἕψειν.

[194. τάλαντα) ἰστέον, ὅτι ἡ δραχμὴ ἓξ ὀβολοὶ εἰσίν· ἡ δὲ μνᾶ ἑκατὸν δραχμαί· τὸ δὲ τάλαντον ὀγδοήκοντα μναῖ. καὶ ὁ στατὴρ τὶ νόμισμα. Dorv. τάλαντον λέγεται τὸ ἀπὸ θεοῦ δωρηθέν τινι δῶρον, ἤγουν ἡ σοφία, ἢ πλοῦτος, ἢ

ἄλλο τι τοιοῦτον. λέγεται τάλαντον καὶ τὸ νόμισμα. λέγεται τάλαντον καὶ σταθμὸς χρυσοῦ πεποσωμένος. Paris.]

195. ἑκκαίδεκα) οἱ γράφοντες ἑξκαίδεκα, καὶ φάσκοντές οὕτω κάλλιον γράφειν, ἐπεὶ οὐκ ἔστιν ἑξ πρόθεσις, ἵνα συμφώνου ἐπαγομένου ἐκ γένηται, οὐ καλῶς, οἶμαι, λέγουσι· καὶ δῆλον ἀπό τε τοῦ ἕκτου καὶ τοῦ ἐκτὸς, καὶ ἀπὸ τοῦ ἑκτικοῦ λεγομένου πυρετοῦ· οὐ γὰρ μόνον ἐν τῇ προθέσει τὸ ξ τρέπεται, ἀλλὰ καὶ ἐν ἑτέροις, ὡς δηλοῖ τὰ εἰρημένα· τὸ γὰρ ἑκτικὸν ἐκ τῆς ἕξεως γέγονε, καὶ τὸ ἐκτὸς ἐκ τοῦ ἔξω, καὶ τὸ ἕκτον ἀπὸ τοῦ ἕξ.

[196. ἀνύσῃ) ἀναπληρώσῃ. Gl. Dorv. εἰς τέλος ἀγάγῃ ἢ λάβῃ. Gl. Paris. βούλεται) λαβεῖν. Gl. Paris.]

[197. ἤ φησιν) εἰ μὴ λάβοι. Gl. Paris. βιωτὸν) βιώσιμον τὴν ζωήν. Paris. οὐκ εἶναι βιώσιμον, ἄξιον ζωῆς. Dorv.]

198. φαίνεσθον) δοκεῖτε. πάνυ) σύναπτε τοῦτο πρὸς τὸ εὖ. Gl. Paris.

199. πλὴν ἓν μόνον δέδοικα) τυφλὸς γὰρ ὢν οὐ δύναμαι ἐπελθεῖν, εἰ καί μοι τοσαύτη δύναμίς ἐστι. δέον οὖν ἐστιν ἀναβλέψαι με. [καὶ δέδοικα μὲν ἐγὼ ἀμεταβάτως, δεδίττω δὲ ἕτερον πρὸς αἰτιατικὴν συντασσόμενον. Iunt. τοῦ πέρι) ἀντὶ τοῦ ἕνεκεν τίνος δέδοικας; Gl. Paris.]

[200. ὅπως) ἀντὶ τοῦ πῶς. δύναμιν) ἰσχύν. Gl. Paris. δέδοικα ἔχων δὴ τὴν δύναμιν, ἣν ὑμεῖς φατὲ ἔχειν με, πῶς γενήσομαι ταύτης κύριος. μεγάλη γάρ τίς ἐστι καὶ δυσκόλως ἄν τις κτήσαιτο ταύτην ἐξουσιαστικῶς. τοῦτο δέδοικα, ὅπως, ἤγουν πῶς, γενήσομαι δεσπότης τῆς δυνάμεως ταύτης ἣν ὑμεῖς φατέ. Schol. Br.]

[201. δεσπότης) κύριος. Gl. Paris.]

202. νὴ τὸν Δί', ἀλλὰ καὶ λέγουσιν) οὐ σὺ μόνος λέγεις σαυτὸν δειλὸν, ἀλλὰ καὶ πάντες. τοῦτο δὲ εἶπεν, ἐπειδὴ ὁ Πλοῦτος εἶπεν, ἓν μόνον δέδοικα. τὸ δὲ νὴ Δία κατωμοτικῶς ἀντὶ τοῦ ἔσῃ κύριος τῆς δυνάμεως. [οὐ μόνον σὺ λέγεις δῆλον, ὅτι δειλὸς εἶ, ἀλλὰ πάντες. Gl. Paris.]

203. δειλότατον ἔσθ' ὁ πλοῦτος) λέγεται περὶ τῶν πλουσίων ὅτι δειλοὶ, διὰ τὸ ἀγωνιᾷν περὶ τῶν χρημάτων. αἰνίττεται δὲ εἰς Εὐριπίδην· ἐκεῖνος γάρ φησιν·

δειλὸν δ' ὁ πλοῦτος καὶ φιλόψυχον
κακόν.

ἀναφέρεται δὲ ἐπὶ θεὸν ἡ τῶν χρωμένων κατηγορία.

204. τοιχωρύχος) περὶ πολλοῦ ποιοῦνται τὴν ἀσφάλειαν οἱ πλούσιοι· καί τις τῶν κωμικῶν φησι·

τί ποτ' ἐστὶ χλωρὸν, ἀντιβολῶ, τὸ χρυσίον;
δέδοικ' ἐπιβουλευόμενον ὑπὸ πάντων ἀεί.

οἱ γὰρ εὔποροι τῷ φόβῳ τοῦ μὴ ληφθῆναι τὰ χρήματα δειλότεροι γίνονται. τὸ ἐπ' ἐκείνων οὖν μετήνεγκεν ἐπὶ τὸν Πλοῦτον.

[διέβαλ') ἐσυκοφάντησεν. Gl. Dorv. διέστρεψεν, διέσυρεν. Gl. Paris. εἰςδὺς) εἰςελθών. Gl. Paris.]

206. ἁπαξάπαντα) ἀντὶ τοῦ τέλεον. τὸ δὲ ἑξῆς, εἶτα εὑρὼν ἁπαξάπαντα κατακεκλεισμένα.

[207. πρόνοιαν) τὴν πρόγνωσιν, τὴν περὶ ἐμῶν προμήθειαν. Gl. Paris. τύχη λέγεται ἐπὶ τῶν συμβαινόντων καλῶν ἢ κακῶν, μηδενὸς βουλομένου περὶ αὐτῶν· πρόνοια δὲ ἐπὶ θεοῦ, ἀπὸ τοῦ προνοεῖσθαι. Paris.]

[208. μελέτω) φροντὶς ἔστω σοι. ὡς) ὅτι. Gl. Paris.]

209. ἀνὴρ πρόθυμος) ἐὰν προθυμηθῇς καλῶς μετελθεῖν ταῦτα τὰ πράγματα, ὡς τοῖς μὲν δικαίοις συνεῖναι, τοῖς δὲ πονηροῖς μηδαμῶς. [πρόθυμος) σπουδαῖος. πράγματα) ἃ ἡμεῖς βουλόμεθα ποιῆσαι. Gl. Paris.]

210. [ἀποδείξω) ἀποφανῶ. Gl. Paris.] ὀξύτερον τοῦ Λυγκέως) Λυγκεὺς, ὡς αὐτὸς ἐν Δαναΐσι φησὶν, υἱὸς Αἰγύπτου. ἐροῦμεν δ' ἐκεῖ τὰ περὶ αὐτοῦ· ἐπεὶ δοκεῖ παρ' ἱστορίαν λέγειν. τοσοῦτον δὲ ὀξυωπέστατος ἦν, ὡς καὶ δι' ἐλάτης ἰδεῖν Κάστορα δολοφονήσαντα τὸν ἀδελφὸν, ὥς φησι Πίνδαρος. Ἀπολλώνιος δέ φησι περὶ αὐτοῦ ἐν τοῖς Ἀργοναυτικοῖς·

—— εἰ ἐτεόν γε πέλει κλέος, ἀνέρα κεῖνον
ῥηϊδίως καὶ νέρθεν ὑπὸ χθονὸς αὐγάζεσθαι.

γεγόνασι δὲ Λυγκεῖς διάφοροι· εἷς παῖς Αἰγύπτου· καὶ ἄλλος Ἀφαρέως παῖς, ὁ Λάκων, λέγεται Λυγκεὺς, οὗ

μέμνηται καὶ Θεόκριτος ἐν τῷ εἰς Διοσκούρους ὕμνῳ·

τὼ μὲν ἀναρπάξαντε δύω φερέτην Διὸς υἱὼ
δοιὰς Λευκίπποιο κόρας· δοιὼ δ' ἄρα τώγε
ἐσσυμένως ἐδίωκον ἀδελφεὼ υἷ' Ἀφαρῆος
γαμβρὼ μελλογάμω Λυγκεὺς καὶ ὁ καρτερὸς Ἴδας.

ὃς ἐλέγετο εἶναι πάνυ ὀξυδερκέστατος, ὥστε καὶ τὰ ὑπὸ γῆν ὁρᾷν. οὕτω μὲν μυθολογοῦσι· πρὸς δὲ τὸ πιθανὸν τοῦ λόγου ἐπινενόηται, ὅτι πρῶτος οὗτος εὗρε μέταλλα χρυσοῦ καὶ σιδήρου καὶ τῶν ἄλλων· ἐν δὲ τῇ μεταλλεύσει λύχνους μεταφέρων ὑπὸ τὴν γῆν, τοὺς μὲν κατέλιπεν ἐκεῖσε, αὐτὸς δὲ ἀνέφερε τὸν χαλκὸν, καὶ τὰ λοιπά· ἔλεγον οὖν οἱ ἄνθρωποι, ὅτι Λυγκεὺς καὶ τὰ ὑπὸ γῆν ὁρᾷ, καὶ καταδύνων ἀργύριον ἀναφέρει [1]).

[211. θνητὸς ὤν) θεοῦ γὰρ δεῖται τὸ τοιοῦτον ἔργον. *Gl. Paris.*]

[212. καλῶς ἐλπίζω. *Gl. Paris.*]

[213. Πυθικὴν σείσας δάφνην) φασὶν ὡς πλησίον τοῦ τρίποδος δάφνη ἵστατο, ἣν ἡ Πυθία, ἡνίκα ἐχρησμῴδει, ἔσειεν. *Iunt.*]

[214. ξύνοιδε) συγγινώσκει. φήμ' ἐγώ) ναί. *Gl. Paris.*]

[215. ὁρᾶτε) μήπως ὁ Ζεὺς ἀκούσας χαλεπήνῃ. μὴ φροντίζετε μηδέν) μηδενὸς ἔχετε φροντίδα. *Gl. Paris.*]

[219. οὐκ ἦν ἄλφιτα) ἀντὶ τοῦ οὐκ ἦν χρήματα, ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν· ἀπὸ γὰρ τῶν ἀλφίτων τὴν περιουσίαν δηλοῖ. ἢ ἀπὸ τοῦ προηγουμένου τὸ ἑπόμενον. *Iunt.*]

220. παπαὶ, πονήρους εἶπας) τὸ παπαὶ σχετλιαστικὸν ἐνταῦθα. πονήρους δὲ, ἐπιπόνους, ἀτυχεῖς, ἀθλίους· ἢ τοῦ πόνου φροντίζοντας. ἴσον τῷ ἀσθενεῖς, ἀπράκτους. ὡς φαμὲν, πονήρως ἔχει τὰ πράγματα ἡμῖν. στικτέον δὲ εἰς τὸ πονήρους· σημαίνει γὰρ νῦν τὸ ἐπιπόνους. [πονήρους) γεωργοὺς ἀσθενεῖς. *Gl. Paris.* πόνηρον) γεωργόν. *Gl. Dorv.* ξυμμάχους) βοηθούς. *Gl. Paris.*]

221. οὐκ, ἤν γε πλουτήσωσιν) οὐκ ἔσονται,

---

1) περιφέρει *Ald.*

φησι, πόνηροι καὶ ἐπίπονοι ἅπαξ πλουτήσαντες. [πλουτῶ ἀμεταβάτως, ἀντὶ τοῦ πλοῦτον ἔχω· καὶ πλουτῶ μεταβατικῶς πρὸς αἰτιατικὴν, οἷον πλουτῶ ἀρετήν· καὶ πλουτῶ μεταβατικῶς πρὸς γενικὴν, ὡς παρὰ Λιβανίῳ, πλουτῶ ῥημάτων, ἤγουν ἕνεκα τῶν ῥημάτων. *Iunt.* οὐκ) οὐκ ἀσθενεῖς ἔσονται. *Gl. Paris.* πλουτήσωσιν) πλοῦτον σχῶσι. *Gl. Paris.*]

[221. πάλιν) ὡς καὶ πρώην. *Iunt.*]

[222. ἀλλ' ἴθι) τὸ ἴθι ῥῆμα μὲν ὂν μετὰ μέλλοντος μετοχικοῦ συντάσσεται, οἷον, ἴθι ποιήσων τόδε· ἐπίῤῥημα δὲ παρακελευσματικὸν, ὥςπερ τὸ ἄγε, μετὰ προστακτικοῦ, οἷον, ἴθι ποίησον τόδε. *Iunt.* ἄπιθι πρὸς τὸν θεράποντα φησίν. *Gl. Paris.*]

[223. τοὺς ξυγγεώργους) ξυγγέωργος βαρυτόνως· σύνθετον γὰρ, ὡς πάγκαλος, πάνσοφος. τὰ γὰρ εἰς ος ὀξύτονα συντιθέμενα βαρύνεται. *Iunt.*]

[224. ταλαιπωρουμένους) κοπιῶντας, ταλαιπώρους. *Gl. Paris.*]

[225. ὅπως) ἵνα. ἴσον) κατὰ, ἤγουν ἐπίσης. παρών) παραγενόμενος. *Gl. Paris.*]

[226. ἡμῖν μετάσχῃ) ὥςπερ μεταλαμβάνω τούτου καὶ τοῦτο φαμὲν, οὕτω καὶ τὸ μετέχω διπλῶς συντάσσεται· καὶ ὅτε μέν ἐστι γενικὴ, τὸ μετὰ ἔχει τὴν δύναμιν· ὅτε δὲ αἰτιατικὴ, τὸ ἔχω, ἢ τὸ λαμβάνω. *Iunt.* μετάσχῃ) κοινωνήσῃ. *Gl. Paris.*]

227. [καὶ δή) ἤδη. *Gl. Paris.*] τοῦτο τὸ κρεάδιον) ὃ ἔρχεται ἀπὸ τῆς θυσίας ἔχων τῶν Δελφῶν. οἱ γὰρ ἐκ θυσίας ἰόντες, ἔφερον ἐξ αὐτῆς τῆς θυσίας τοῖς οἰκείοις κατὰ νόμον τινά. Ἄλλως. ὅπερ ἧκον ἄγοντες λειφθὲν ἀπὸ τῆς θυσίας. ἔνιοι δὲ, τὸ λεβήτιον. [κρεάδιον) τὴν χύτραν. *Gl. Dorv. codd. Br. Paris.* κρεάδιον τὴν χύτραν λέγει, ἐν ᾗ τὰ κρέα ἔδονται καὶ κατεσθίονται, καὶ δαπανῶνται ἑψόμενα, ἣν ἐν τῇ ὁδῷ ἔφερον χρείας ἕνεκα. *Paris.*]

[228. τῶν ἐξερχομένων ἀπὸ τῆς οἰκίας εἰςαγαγέτω. *Gl. Paris.*]

229. ἐμοὶ μελήσει) τοῦ εἰςενέγκαι, φησὶ, τὸ κρεάδιον. τὸ δὲ ἀνύσας ἀντὶ τοῦ ἄνυσον. [μελήσει) διὰ φροντίδος ἔσται. ἀνύσας) σπεύσας. *Gl. Paris.*]

[230. σὺ δ᾽, ὦ κράτιστε) τὸ κράτιστε ἤτοι ἐγκωμιάζων φησὶν, ἢ ὅτι προεδίδαξεν, ὡς καὶ θεῶν ὁ Ζεὺς δι᾽ αὐτὸν βασιλεύει. Ἄλλως. παρεπιγραφὴ, ὅτι εἰς τὴν οἰκίαν ἔφθασαν. τοὺς δὲ λόγους πάντας ἐκείνους ἐρχόμενοι ἐν τῇ ὁδῷ ἔλεγον. Iunt.]

[232. δεῖ) ἐνδέχεται. Gl. Paris.]

233. καὶ δικαίως κἀδίκως) τὸ ἀδίκως ἁπλῶς ἔῤῥιπται· οἷον ἁπάσῃ τέχνῃ. οὐ γὰρ ὑπόκειται αὐτῷ, ἄδικος οὗτος· οὐκ ἀπειλητικῶς δὲ, ἀλλὰ μειλικτικῶς προςαγγέλλει. Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ παντὶ τρόπῳ· οὕτως Ἀττικοί. [παντὶ τρόπῳ. Gl. Paris. Victor.]

[234. ἄχθομαι) βαρύνομαι. εἰςιὼν) εἰςερχόμενος. Gl. Paris.]

[235. ἀλλοτρίαν) ξένην. πάνυ) τοῦτο πρὸς τὸ ἄχθομαι συναπτέον. Gl. Paris.]

[236. αὐτοῦ) εἰςέρχεσθαι. Gl. Dorv. εἰςελθεῖν. Gl. Paris. ὥςπερ κατηγορῶ σου τόδε φαμὲν, οὕτω καὶ ἀπολαύω σου τόδε. ἰστέον δὲ ὅτι τὸ πώποτε ποτὲ μὲν τὴν δύναμιν ἔχει τοῦ ποτὲ, ποτὲ δὲ τοῦ πῶς. Paris.]

237. φειδωλὸν) φειδωλός τις ὁ φεύγων τὸ δοῦναι, παρὰ τὸ φείδομαι καὶ τὸ δοῦναι, φειδωδός τις ὢν, καὶ τροπῇ τοῦ δ εἰς λ φειδωλός. φειδωλὸν) φειδόμενος ἔνθα οὐ δεῖ. Gl. Paris. φειδωλός τις ὢν ὁ φεύγων τοῦ διδόναι· τινὲς δὲ παρὰ τοῦ φείδομαι καὶ τοῦ δοῦναι. Paris. εἰςελθὼν τύχω) εἰςέλθω. Gl. Victor.]

[238. κατώρυξεν) κατορύξας ἔκρυψεν ἐμέ. Gl. Paris. κατέχωσε. Gl. Dorv. κατορύττω τι τὸ φανερὸν κρύπτω. ἀνορύττω δὲ τὸ κρυπτόμενον εἰς φῶς ἕλκω. Paris.]

239. κἄν τις προςέλθῃ χρηστὸς) ἵνα τὴν ὑπερβολὴν τῆς φιλαργυρίας σημάνῃ προκεκριμένης καὶ τῶν χρηστῶν φίλων.

[240. αἰτῶν) ζητῶν. ἀργυρίδιον) ἢ δανείου χάριν ἢ δωρεὰν ἁπλῶς. Gl. Paris.]

[241. ἔξαρνός ἐστι) ἀπαρνεῖται. Gl. Paris. ἰδεῖν) βλέψαι. Gl. Victor.]

242. παραπλῆγα) ἄφρονα, μωρὸν, ἀπὸ τῶν κρουμάτων τῶν διαπεπτωκότων τοῦ ἐναρμονίου λυρισμοῦ. ἀλη-

θῶς γὰρ ἡ ἀσωτία παραπεπληγμένη ἐστὶ διάνοια. [μανικόν. Gl. Dorv.]

[παραπλὴξ ὁ παρακαίων ἤτοι ὁ μαινόμενος, ὁ παρακεκομμένος τὴν φρόνησιν. καταπλὴξ δὲ ψοφοδεὴς, ὁ δεδοικὼς τὰ πάντα. Paris.]

[243. παραβεβλημένος) ἐκδεδομένος. Gl. Paris.]

244. [θύραζ') ἐκτὸς τῆς θύρας. ἐν ἀκαρεῖ) ὀλίγῳ. Gl. Paris.] ἐν ἀκαρεῖ) πεποίηται παρὰ τὸ ἄτμητον τοῦ χρόνου. ὡς καὶ τὸ κείρομαι τριχός. ἀκαρὲς τὸ ἄτμητον. Ἄλλως. τῷ ἐλαχίστῳ, ὃ οὐχ οἷόν τε διακόψαι διὰ τὸ βραχύτατον τοῦ χρόνου. πεποίηται δὲ ἀπὸ τῶν μικρῶν τριχῶν τῶν διὰ βραχύτητα μὴ δυναμένων καρῆναι. Ἄλλως. ἐπίῤῥημα τὸ ἀκαρῶς, ἀφ' οὗ τὸ ἀκαρὲς ἐπιῤῥηματικὸν ὄνομα. ὅπερ δὲ πάσχουσιν ἐκεῖνοι δι' ἀσωτίαν γυμνούμενοι, τοῦτο εἰς ἑαυτὸν ἐπήγαγε.

245. [μετρίου) ἐλευθέρου, μέτρον καὶ τάξιν ἔχοντος ἐν τῷ βίῳ. Gl. Paris.] μετρίου γὰρ ἀνδρὸς) τουτέστι, ταῦτα πάσχεις, ἐπεὶ οὐδέποτε μετρίου ἀνδρὸς ἔτυχες.

246. [τούτου τοῦ τρόπου) τῆς μετριότητος δηλονότι. πως εἴμ' ἀεί) εἰμὶ καταπολύ. Gl. Paris.] πῶς εἴμ' ἀεί) τὸ πῶς θαυμαστικόν ἐστι· θαυμάζει γὰρ αὑτὸν ὡς ἀεί ποτε σύμμετρον ὄντα. μετρίου δὲ λέγει ἀνδρὸς, τοῦ διαμετροῦντος ἑαυτὸν τῷ ζῆν.

247. φειδόμενος) ἀρετῆς γὰρ ἐπὶ τῷ δέοντι, καιρῷ ἁρμοζομένως, καὶ φείδεσθαι, καὶ δαπανᾷν. [φειδόμενος) ἀκριβολογούμενος τῶν χρημάτων. ὡς οὐδεὶς ἀνήρ) χαίρει. Gl. Paris.]

248. [ἀναλῶν) χαίρω, ἡνίκ' ἂν τοῦ φείδεσθαι χρεία ἦν. Gl. Paris.] ἡνίκ' ἂν τούτου δέῃ) τὸ ἡνίκ' ἂν τούτου δέῃ κοινῶς λάμβανε, καὶ πρὸς τὸ ἀναλῶν, καὶ τὸ φειδόμενος. Iunt.]

249. ὡς ἰδεῖν σε βούλομαι) οὐχ ἵνα ὁ Πλοῦτος ἴδῃ τὴν γυναῖκα καὶ τὸν υἱὸν, ἀλλ' ἵνα ἐκεῖνοι τὸν Πλοῦτον ἴδωσιν· οὕτω γὰρ πρέπει. Ἀττικὸν δὲ τὸ πλεονάζειν τοῖς ἄρθροις. [δεῦρο εἰςέλθωμεν. ὡς) ὅτι. Gl. Paris.]

[250. μόνον) μονογενῆ. Gl. Paris.]

251. [ὃν ἐγώ) δείκνυσιν, ὡς καὶ τῶν παίδων αὐτῶν

πλέον τὸν πλοῦτον φιλοῦσιν οἱ ἄνθρωποι. Paris. Victor.] πείθομαι) χαριέντως τοῦτο· οἶδα γάρ, φησιν, ὅτι καὶ τέκνων προτιμᾷς τὸν πλοῦτον.

[252. τί γὰρ ἄν τις) ἡ κατασκευὴ αὕτη, ἤ τί γὰρ ἄν τις, πρὸς τὸ, ὃν ἐγὼ φιλῶ μάλιστα μετὰ σέ· τὸ δὲ πείθομαι διὰ μέσου τῷ Πλούτῳ εἴρηται. Iunt. τί γὰρ ἄν) διατί. Gl. Paris.]

253. ὦ πολλὰ δὴ τῷ δεσπότῃ) εἴσθεσις διπλῆς ἀμοιβαίας ἐκ στίχων ἰαμβικῶν ἐννέα πρὸς τοῖς τεσσαράκοντα, ἄχρι τοῦ, ἐγὼ δὲ τὴν Κίρκην, ὧν οἱ μὲν μέ τετράμετροί εἰσι καταληκτικοὶ, οἱ δὲ, βληχώμενοί τε προβατίων, καὶ, αἰγῶν τε κιναβρώντων μέλη, ἔτι δὲ, ἡγούμενον τοῖς προβατίοις, καὶ, εἰκῆ δὲ καταδαρθέντα που, τέσσαρες ὄντες, δίμετροί εἰσιν ἀκατάληκτοι. καὶ τὸ μὲν τετράμετρον Ἱππωνάκτειον καλεῖται, διὰ τὸ κατακόρως αὐτὸν τούτῳ χρήσασθαι. οἷόν ἐστι καὶ τὸ, εἴ μοι γένοιτο παρθένος καλή τε καὶ τέρεινα. τὸ δὲ δίμετρον Ἀνακρεόντειον, οἷόν ἐστι τὸ, καὶ μαίνομαι κοὐ μαίνομαι. ἐφ' ἑκάστῳ συστήματι παράγραφος· ἐπὶ δὲ τῷ τέλει τῶν στίχων διπλῆ ἔξω νενευκυῖα. ἰστέον ὅτι, ὅτε τίθεται ἐν τοῖς ἀμοιβαίοις τῶν ὑποκριτῶν προσώποις ἐν ἐκθέσει κῶλά τινα μετὰ τὴν περίοδον τῶν στίχων τοῦ αὐτοῦ μέτρου ὄντα, ἢ καὶ ἑτέρου (εὕρηται γὰρ καὶ οὕτως) ὁ τοιοῦτος σχηματισμὸς καλεῖται διπλῆ, διὰ τὸ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τούτων τὸ σημεῖον ἐκτὸς τίθεσθαι τῆς διπλῆς· ὅπερ τριγώνου πλαγίου σχήματι ἔοικεν τῆς βάσεως μόνης λιπούσης· μεθ' ἣν οὐδὲ χοροῦ πάροδος ἀεὶ γίνεται, ἀλλὰ σπανίως. ὅτε δὲ οὐ τίθεται κῶλα τοιαῦτα, ἀλλ' ἐν οἷς ἤρξαντο στίχοις, ἐν τούτοις οἱ ὑποκριταὶ παύονται, τὸ τοιοῦτο καλεῖται κορωνὶς, διὰ τὸ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τούτων τὸ σημεῖον τῆς κορωνίδος τίθεσθαι· ὅπερ γραμμή τίς ἐστι βραχεῖα, καμπήν τινα ὑποκάτω ἔχουσα· ἧς ἑξῆς ἀεὶ τίθεται κορωνὶς ἑτέρα χοροῦ, ἐπισφραγίζουσα οἷον τὰ ῥηθέντα. ἐν δὲ ταῖς στροφαῖς καὶ ἀντιστροφαῖς καὶ τῇ μεταξὺ τούτων τῶν ὑποκριτῶν περιόδῳ παράγραφος τίθεται, ὡς Ἡφαιστίων φησὶν, ἧς τὸ σχῆμα γραμμή τίς ἐστι βραχεῖα, ὥσπερ τινα στιγμὴν ἐν τῷ ἄκρῳ ἔχουσα. δῆλα δέ ἐστι τὰ τοιαῦτα σχήματα καὶ ἐν τῷ βιβλίῳ κείμενα· μεθ' ὧν ἐστι καὶ ὁ ἀστερίσκος, οὗ τὸ σχῆμα ἀστέρι ἔοικεν. Ἡφαιστίων δέ φησιν, ὅτι κατὰ τὴν Ἀριστοφάνειον ἔκδοσιν ὁ ἀστερίσκος ἐπὶ ἑτερομετρίας ἐτίθετο μόνης. χρώμεθα δέ, φησι, τῇ κορωνίδι ἐν τοῖς δράμασιν κατὰ τρόπους τρεῖς· ἤτοι ὅταν, τῶν ὑποκριτῶν εἰ-

πόντων τινὰ καὶ ἀπαλλαγέντων, καταλείπηται ὁ χορός· ἢ ἔμπαλιν· ἢ ὅταν μετάβασις ἀπὸ τόπου εἰς τόπον γίνεσθαι δοκῇ τῆς σκηνῆς· τῇ δὲ παραγράφῳ ἤτοι κατὰ πρόσωπα ἀμοιβαῖα, ἔν τε τοῖς ἰαμβικοῖς καὶ τοῖς χορικοῖς, μεταξὺ τῆς τε στροφῆς καὶ τῆς ἀντιστρόφου. ἐὰν μέντοι ἡ στροφὴ ἐξ ἀμοιβαίων τυγχάνῃ συγκειμένη, οὐκ ἐξαρκεῖ πρὸς τὸ δηλῶσαι, ὅτι πεπλήρωται ἡ στροφὴ, ἡ παράγραφος, ἐπιφερομένης ἄλλης στροφῆς, ἐπεὶ καὶ ἐφ' ἑκάστου κώλου οὐδὲν ἧττον τίθεται· ἀλλὰ κεῖται καὶ ἡ ἔσω νενευκυῖα διπλῆ· τοῦτο δὲ, ἐὰν ἀντίστροφος ἐπιφέρηται, ὡς, ἐάν γε μεταβολὴ μόνον ᾖ στροφῶν, ἡ ἔξω βλέπουσα τίθεται.

253. [πολλὰ) πολλάκις. ταυτὸν) ὅμοιον. Gl. Paris. θύμος ἐστὶ τὸ ἀγριοκρόμυον, ᾧ δι' ἄκραν ἀπορίαν χρῶνται οἱ πένητες. ἔχει δὲ τὸ ῡ βραχύ. τὸ δὲ θυμὸς, ὃ δηλοῖ τὴν ψυχὴν, μακρόν. Paris.] ταὐτὸν θύμον) ἀντὶ τοῦ, τῆς αὐτῆς πενίας μετασχόντες· θύμον γάρ ἐστιν εἶδος βοτάνης εὐτελοῦς. τινὲς δέ φασιν, ὅτι παρῴδηται ἐκ τῶν Ἡσιόδου·

οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ
μέγ' ὄνειαρ.

ἀντὶ τοῦ, ὦ δίκαια καὶ εὐτελῆ θέλοντες ἐσθίειν διὰ τὸ μὴ ἐθέλειν ἀδικεῖν· ἅμα δὲ καὶ τὸ τραχὺ τῆς γῆς διαβάλλει. οὐδετέρως δὲ τὸ θύμον λέγεται, καὶ βραχυπαραλήκτως, καὶ βαρυτόνως· ἐκτεινόμενον γὰρ καὶ ὀξυνόμενον καὶ ἀρσενικῶς κλινόμενον δηλοῖ τὴν ψυχήν.

[254. δημόται) ἤτοι οἱ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ δήμου. τοῦ πονεῖν ἐρασταὶ) τοῦ κοπιᾶν ἐπιθυμηταί. Gl. Paris.]

255. ἴτ', ἐγκονεῖτε) ἀντὶ τοῦ ἐνεργεῖτε, ταχύνατε· ἐπεὶ οἱ τρέχοντες κόνεως πληροῦνται. ἢ ἀπὸ τῶν ἀθλητῶν· ἐν κόνει γὰρ ἐκείνων τὸ ἔργον. ἢ ὅτι πρὸ τοῦ τῆς κόνεως ἅψασθαι νικῶσιν. [πρόσιτε, κόνιν ἐγείρετε, ὅτι ὁ καιρὸς οὐχὶ βραδύνειν ἐστί. Gl. Paris.]

ὁ καιρὸς οὐχὶ μέλλειν) οὐ τοῦ μέλλειν καὶ ἀναβάλλεσθαι καιρός ἐστιν, ἀλλὰ τοῦ σπεύδειν καὶ κόνιν πέμπειν.

[256. ᾗ δεῖ παρόντ') καθ' ἣν ἀκμεῖ δεῖ παρόντας βοηθεῖν. Gl. Paris.]

257. [οὐκοῦν) τὸ λοιπόν. ὁρμωμένους) κινουμένους. πάλαι) πρὸ ὥρας. Gl. Paris.] πάλαι προ-

θύμως) συντόνως [1]), δεικτικῶς. τὸ δὲ πάλαι οὐ μόνον βραδυτῆτος ἐπίῤῥημα, ἀλλὰ καὶ ταχυτῆτος.

[258. ὡς εἰκός ἐστιν) ὁρμᾶν. ἀσθενεῖς) ἀδυνάτους. ἤδη) ἀπὸ τοῦ νῦν. Gl. Paris.]

259. [ἀξιοῖς) ἄξιον κρίνεις. ἴσως) ὁμοίως. Gl. Paris.] ἴσως με θεῖν) ἐξίσου με τρέχειν. τὸ δὲ λοιπὸν ἐν ὑπερβατῷ· καίτοι ἐξῆν εἰπεῖν, καὶ ταῦτα πρὶν φράσαι μοι.

[260. ὅτου) οὗτινος. Gl. Paris.]

261. οὐκοῦν πάλαι δήπου) σύνδεσμος ἀποδεικτικός· τοὺς γέροντας δὲ παίζει μηδὲν εἰπὼν, καὶ ὑποκρίνεται εἰρηκέναι, διὰ τὸ αὐτῶν τὰ ὦτα γήρᾳ πεπηρῶσθαι. ἐπεγγελᾷ οὖν τῷ ἀμυδρῷ τῶν αἰσθήσεων διὰ τὸ γῆρας. ["Αλλως. δέον ἔλεξα εἰπεῖν πρὸς τὸ πάλαι, ὁ δὲ λέγω εἶπε δεικνὺς, ὡς οὐχ ἅπαξ, ἀλλὰ πάλαι καὶ νῦν λέγει. παίζων δὲ ὁ θεράπων τοῦτό φησιν· οὐ γὰρ προεῖπεν αὐτοῖς τίνος χάριν αὐτοὺς καλεῖ. Iunt. δήπου λέγω) θέλων ὡς κωφοὺς διαβαλεῖν τοῦτο φησίν. ἀκούεις) ἐμοῦ. Gl. Paris.]

[262. φησιν) ὑπισχνεῖται. Gl. Paris.]

263. ψυχροῦ βίου) ἤγουν ταλαιπώρου· ἢ ἐπιμεμφόμενος τῷ γήρᾳ ταῦτά φησιν, ἀντὶ τοῦ εὐτελοῦς· τὸ δὲ ἑξῆς, ὑμᾶς ἅπαντας ἀπαλλαγέντας ψυχροῦ καὶ δυςκόλου βίου ζήσειν. [ψυχροῦ) νεκροποιοῦ· τοιοῦτος γὰρ ὁ τῶν πενήτων. δυςκόλου) δυςποριστου. ἀπαλλαγέντας) ἐλευθερωθέντας. Gl. Paris.]

[264. τί δέ ἐστιν —. ὅ φησιν) ὅπερ ὑπισχνεῖται. Gl. Paris.]

[265. φέρων ἦλθεν ἐνταῦθα. Gl. Paris. ἀφῖκται) παραγέγονε. Gl. Victor. πόνηροι) γεωργοί. Gl. Dorv. Paris.]

[266. ῥυπῶντα) αὐχμοῦ μεστόν. ἔστι καὶ ῥυπόω, ῶ, καὶ ῥυπάω, ὡς ἐνταῦθα, καὶ ῥυπαίνω. Iunt.]

κυφὸν) κυρτόν· ῥυσὸν δὲ, ῥυτίδας ἔχοντα· νωδὸν δὲ, ὀδόντας μὴ ἔχοντα διὰ τὸ γῆρας· οὐ γὰρ δὴ ἄφωνον· αὐδᾷ γὰρ ὁ Πλοῦτος· ψωλὸν δὲ, ἀσχήμονα κατὰ παρέκτα-

---

1) συντόμως Ald.

σιν τοῦ μορίου· μαδῶντα δὲ, φαλακρὸν, καθόλου τρίχας μὴ ἔχοντα.

[μυδῶντα) γράφεται καὶ μυδῶντα καὶ μαδῶντα. καὶ μυδῶντα μὲν ἀντὶ τοῦ δυςώδη ἀποπέμποντα· μαδῶντα δὲ ἀντὶ τοῦ κόμην μὴ ἔχοντα. *Iunt.*]

[ῥυπῶντα) ῥερυπωμένον. *Gl. Paris.* κυφὸν) κυρτόν. *Gl. Paris.* κεκυμμένον. *Gl. Victor.* ἄθλιον) δυςτυχῆ. ῥυσὸν) ῥυτίδας ἔχοντα. μαδῶντα) φαλακρόν. νωδόν) ἐστερημένον ὀδοῦ. *Gl. Paris.*]

[267. ψωλὸν) κηλήτην. *Gl. B. Paris.* ἀσχημόνως κηλήτην. *Gl. C.* ἐσπασμένον. *Gl. D.* ὡς μετὰ τῶν ἄλλων κακῶν καὶ τὸ τῆς κήλης πάθος ἔχει τὸ γῆρας, χαυνωθέντος τῷ χρόνῳ τοῦ σώματος. — διαβάλλει ὁ ποιητὴς αὐτῶν τὴν κωφότητα, ἕτερα γὰρ εἰπόντος, ἕτερα ἀκούειν ἔδοξαν. μὴ λάβῃς δὲ ἔξωθεν τὴν διά εἰς τὸ ἐπῶν. ἀλλ' ἔστιν ἡ γενικὴ πρὸς τὸ χρυσόν. ὡς φαμὲν σωρὸν χρημάτων. τὸν γὰρ χρυσὸν ἀγγείλας ἐπῶν, ἀντὶ τοῦ ἔπη λέξας χρυσὸν παριστῶντα. *Paris.*]

268. ὦ χρυσὸν ἀγγείλας ἐπῶν) Ἀττικὴ ἡ σύνταξις· ἀντὶ τοῦ, ὦ πλοῦτον ἐκ τῶν ἐπῶν ἀγγείλας· ἢ ἀντὶ τοῦ, ὦ τιμιώτατον εἰπὼν λόγον.

[ἀγγείλας) εἰπὼν, μηνύσας. ἐπῶν) διὰ τῶν. *Gl. Paris.*]

269. δηλοῖς γὰρ αὐτὸν σωρὸν ἥκειν χρημάτων ἔχοντα) ὡς πολύπειροι συνῆκαν τὴν τοῦ Πλούτου ἐν μύθοις οὕτως ἔχουσαν ἀπογραφήν. κυρίως δὲ σωρὸς τὸ ἐκ μικρῶν σπερμάτων συναγόμενον πλῆθος, παρὰ τὸ σῶ, ὅ ἐστι σώζω, συνάγω· σορὸς δὲ θηλυκῶς ἐπὶ τοῦ τάφου καὶ διὰ τοῦ ο μικροῦ· ἐπὶ δὲ τῶν καρπῶν ἀρσενικῶς διὰ τοῦ ω μεγάλου. καλῶς οὖν ἀπὸ τῶν καρπῶν φαίνονται εἰρηκότες· οἱ γὰρ εὐθηνοῦντες καὶ πλούσιοί εἰσιν. ἢ ὡς γεωργοὶ ταύτῃ κέχρηνται τῇ παραβολῇ. [δηλοῖς) παριστᾷς. αὐτὸν) τὸν σὸν δεσπότην. σωρὸν) πλῆθος ἐλθεῖν χρημάτων φέροντα. *Gl. Paris.*]

270. πρεσβυτικῶν μὲν οὖν) διὰ τὸ τῷ γήρᾳ ἕπεσθαι ταῦτα τὰ συμπτώματα· ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ δηλῶ. [πρεσβυτικῶν) μᾶλλον μὲν οὖν —. *Gl. Paris.*]

271. φενακίσας) φενάκη τὸ προκόμιον, οἷον τοῦ φαινομένου κρανίου τὸ ἄκος, καὶ σκέπη. ἄλλως δὲ κεφα-

λῆς τριχῶν πενομένης ἄκος. φενάκη δὲ κυρίως ἡ προσθετὴ καὶ ἐπιτηδευτὴ κόμη, ἀπὸ τῶν κατεῤῥυηκυιῶν γυναικῶν, καὶ οὕτως ἀπατωσῶν [1]) διὰ τὸ ἐπείσακτον τῆς κόμης. [μῶν ἀξιοῖς) ἆρα ἄξιον κρίνεις —. φενακίσας) ἀπατήσας. ἀπαλλαγῆναι) ἐλευθερωθῆναι. *Gl. Paris.*]

272. ἀζήμιος) ἀβλαβής· κυρίως δὲ ζημία ἡ τῆς ζωῆς μείωσις. βακτηρία δὲ, ἤτοι ἡ τὴν βάσιν ποιοῦσα ἑδραίαν· ἢ βατηρία τίς ἐστιν, οἱονεὶ βάσεως αἰτία· καὶ ἐν πλεονασμῷ τοῦ κ. πάντες γὰρ οἱ γέροντες ἐν ταῖς Ἀθήναις δύο βακτηρίας ἐβάσταζον. ἣν δὲ προειρηκὼς, ἀσθενεῖς γέροντας ἤδη. εἶχον δὲ ἢ διὰ τὸ ἐπερείδεσθαι αὐτῇ, ἢ διὰ τὸ ἀμύνεσθαι ταύτῃ μὴ δυναμένους χερσί. [ἀζήμιος) ἀθῷος. ἔχοντος) φέροντος, βαστάζοντος. *Gl. Paris.*]

273. πάντως γὰρ) ἀληθῶς γὰρ νομίζετέ με τοιοῦτον ἄνθρωπον φύσει εἰς ἅπαντα, καὶ οὐδὲν ὑγιὲς εἰπεῖν. [πάντως) κακῶς κρίνετε. *Gl. Paris.* τοιοῦτον) ἀπατεῶνα. *Gl. Dorv.*]

[274. ὑγιὲς) οὐδὲν (πρᾶγμα) ὑπολαμβάνετε ἀληθὲς ἐμὲ εἰπεῖν. *Gl. Paris.*]

[275. ὡς σεμνὸς) κατ' εἰρωνείαν. οὑπίτριπτος ὁ ἄξιος ἐπιτρίψεως, τῆς ἀπωλείας. *Gl. Paris.* ἐπιτριβῆναι ἄξιος. *Gl. Victor.* αἱ κνῆμαι) οἱ ἄντζες. *Gl. Dorv.*]

276. τὰς χοίνικας καὶ τὰς πέδας) ἐν τῷ εἰδικῷ καὶ τὸ γενικὸν ἐπήγαγεν· αἱ γὰρ χοινικίδες πέδαι τινές εἰσιν· χοῖνιξ δὲ πᾶν περιφερές· διὸ καὶ τὸ μέτρον χοῖνιξ καλεῖται. [χοίνικας) τὰ δεσμὰ, καὶ τὰς λεγομένας κλάπας. ποθοῦσαι) ὀνειδίζει αὐτὸν ὡς δοῦλον. *Gl. Paris.*]

277. [σορῷ) τάφῳ. λαχὸν) κληρωθέντος τοῦ γράμματός σου ἀττικοῦ. *Gl. Paris.* λαχόντος. *Gl. D.*] ἐν τῇ σορῷ νυνὶ λαχὸν) παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις δέκα ἦσαν φυλαί. ἔθος οὖν ἀπὸ πασῶν τῶν φυλῶν δικαστὰς καθίζειν· εἶτα ἀπὸ μιᾶς ἑκάστης ἐλάμβανον ἄνδρας πέντε τοὺς ἐπισημοτέρους· καὶ πάλιν ἐκ τῶν πέντε ἕνα τὸν [2]) κλήρῳ λαχόντα ἐποίουν δικάζειν. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν οὖν ἐν τῷ δικαστηρίῳ κληρωθὲν τὸ γράμμα καὶ τὸ ψήφισμα, ὅ ἐστιν ὁ κλῆρος, δικάζειν σε καὶ δικαστὴν καθέζεσθαι, ὡς πρὸς γέροντα παρ' ὑπόνοιαν παίζει. Ἄλλως. ἐν ταῖς

1) ἀπατουσῶν *Ald.*
2) τῶν πέντε τὸν ἔνατον *Ald.*

Ἀθήναις πολλὰ ἦν δικαστήρια. καὶ ἔν τισι μὲν ἐδίκαζον περὶ φονικῶν πραγμάτων· ἔν τισι δὲ περὶ δημοτικῶν· καὶ ἕκαστον δὲ τούτων εἶχεν ἕν τι τῶν στοιχείων εἰδικὸν ὄνομα. οἷον ἦν τι τῶν δικαστηρίων λεγόμενον ἄλφα· ὁμοίως ἄλλο λεγόμενον βῆτα, ἄλλο γάμμα, καὶ ἑξῆς τὸ δ καὶ τὸ ε, καὶ ἕως τοῦ κ. δέκα γὰρ ἦν τὰ δικαστήρια τὰ πάντα [1]) ἐν Ἀθήναις, καὶ πρὸ θυρῶν δὲ ἑκάστου δικαστηρίου ἐγέγραπτο πυῤῥῷ βάμματι τὸ στοιχεῖον, ᾧτινι τὸ δικαστήριον ὠνομάζετο. ὅσοι δὲ δικασταὶ ἦσαν ἐν Ἀθήναις, ἕκαστος καθ' ἕκαστον δικαστήριον εἶχε δέλτον, τουτέστι πινακίδιον, ἐν ᾧ ἐγγεγραμμένον ἦν τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τοῦ δικαστηρίου. εἶχε δὲ καὶ ῥάβδον ἅμα τῷ πινακιδίῳ· καὶ ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ῥάβδῳ ἦν τὸ ὄνομα τοῦ δικαστηρίου ἐγγεγραμμένον· ὅτε οὖν συνέβαινε καιρὸς τοῦ δικάζειν, ἤρχοντο πάντες οἱ δικασταὶ εἰς τὴν ἀγορὰν, κἀκεῖ κλήρους ἔβαλλον· καὶ ὅστις ἂν ἐκληροῦτο κλῆρον ἔχοντα τὸ α, ἀπήρχετο εἰς τὸ α δικαστήριον· ὁμοίως εἰς τὸ β καὶ τὰ ἐφεξῆς ἀπήρχοντο. καὶ πρῶτον μὲν ἐδείκνυε τῷ κήρυκι τοῦ δικαστηρίου τὸν κλῆρον τοῦ στοιχείου· ὁ δὲ κῆρυξ λοιπὸν ἐδίδου αὐτῷ τὸ πινάκιον αὐτοῦ καὶ τὴν ῥάβδον, εἶτα οὕτως ἐδίκαζεν. εἰ δέ τις δικαστὴς εἰςῄει μὴ κληρωθεὶς εἰς τὸ δικαστήριον, διαφόρως ἐξημιοῦτο. Ἄλλως. ἔρχεται ἕκαστος εἰς τὸ πινάκιον ἔχων ἐπιγεγραμμένον τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ πατρόθεν, καὶ τοῦ δήμου, καὶ γράμμα ἕν τι μέχρι τοῦ κ, διὰ τὸ πάλαι δέκα φυλὰς εἶναι Ἀθήνησι, διῄρηντο γὰρ κατὰ φυλάς. εἶτα οἱ θεσμοθέται κατὰ φυλὴν ἕκαστος, καὶ ἑνδέκατος [2]) ὁ γραμματεὺς ἐκλήρουν τὰ γράμματα μέχρι τοῦ κ. καὶ τὸν λαχόντα [3]) ἴσα τὸν ἀριθμὸν τοῖς μέλλουσι κληροῦσθαι δικαστηρίοις ὑπηρέτης φέρων ἐτίθει καθ' ἕκαστον δικαστήριον ἕν· εἶτα πάλιν ἀπεκληροῦντο οἱ τὰ εἰληχότα γράμματα ἔχοντες, τίνες δικάσουσι, καὶ τίνες οὔ. τοῦτο οὖν ἐστιν, ὃ λέγει, ἀμείψας τοῦ γελοίου χάριν. ἀνθυπήλλαξε γὰρ εἰπὼν ἐν τῇ σορῷ, δέον ἐν τῇ Ἡλιαίᾳ. ἐγράφοντο δὲ, ὅτι, ἐπεὶ ἦν πέντε δικαστήρια, ἐκληροῦντο πέντε γραμματεῖς ἀπὸ τοῦ α ἕως τοῦ ε. εἶτα τὸ πρῶτον ἀνενεχθὲν ἐπὶ τοῦ α προετίθετο δικαστηρίου, ὡς ἂν ἔτυχεν, καὶ οἱ δικάζοντες ἐκληροῦντο εἰς οἷον ἕκαστος λάχῃ δικάσαι. τοῦτο δὲ ἐγίνετο, ἵνα μὴ διαφθείρῃ τις τὸ δικαστήριον, ἀκρίτως ἐρχομένων τινῶν χω-

1) τὰ πάντα om. *Ald.*
2) F. δέκατος.
3) F. τὰ λαχόντα.

ρὶς κλήρου εἰς τὸ δικαστήριον δικάσαι. τὸ δὲ, ὁ Χάρων τὸ ξύμβολον δίδωσι, τοιοῦτόν ἐστι. τοῖς λαχοῦσι δικάσαι εἰσελθοῦσιν ἑκάστῳ σύμβολα δίδοται δημόσια παρὰ τῆς ἐπὶ τούτων εἰληχυίας ἀρχῆς, ἵνα ἐξιόντες καὶ τοῦτο προσφέροντες λαμβάνοιεν τὸν δικαστικὸν μισθόν. εἰπὼν οὖν σορὸν ἐπήγαγε Χάρων. δέον δὲ εἰπεῖν ὁ Ἄρχων τὸ σύμβολον δίδωσι, ὅς ἐστιν ὁ μισθὸς ὁ δικαστικὸς, εἶπεν ὁ Χάρων, ὡς γερόντων αὐτῶν καὶ μελλοθανάτων. [Ἄλλως. δέον οὕτως εἰπεῖν, ὅτι καιρὸς ἦλθεν ὑμᾶς πλουσίους γενέσθαι, ὑμεῖς δὲ μέλλετε, ὁ δὲ οὐχ οὕτως εἶπεν, ἀλλ' ἠθέλησεν αὐτοὺς σκῶψαι ὡς γέροντας ὄντας, καὶ ἐγγὺς τοῦ θανάτου· σκώπτει δὲ οὐ καθαρῶς, ἀλλὰ διὰ τοῦ ἔθους, ὃ Ἀθηναῖοι εἶχον περὶ τὰς δίκας· ἦν δὲ τοιοῦτο. δέκα δικαστήρια ἦσαν παρ' Ἀθηναίοις, τὸ μὲν φόνου, τὸ δὲ μοιχείας, τὸ δὲ ἑτέρου τινός. οὐσῶν δὲ καὶ ί [1]) φυλῶν, ἐξελέγοντο ἐξ ἑκάστης φυλῆς ἕνα ἄνδρα, καὶ ἔταττον αὐτοὺς εἰς τὰ τοιαῦτα δικαστήρια κριτὰς εἶναι· πλὴν ἔγραφον πρότερον τὰ τῶν ἀνδρῶν ὀνόματα, καὶ κλήρου γινομένου, ὁ μὲν εἰς τοῦτο, ὁ δὲ εἰς ἐκεῖνο δικάζειν ἐλάμβανεν. ἐδίδου δὲ ὁ κῆρυξ αὐτοῖς ῥάβδον, ἥτις ἦν σύμβολον τοῦ δικάζειν, ἵνα ἕκαστος καθ' ἑσπέραν ἀποδιδοὺς τῷ πρυτάνει τὴν ῥάβδον τριώβολον λαμβάνῃ μισθὸν τῆς δικάσεως. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἐν τῷ δικαστηρίῳ τὸ γράμμα σοῦ λαχὼν δικάζειν, καὶ διὰ τοῦτο καὶ ὁ κῆρυξ δίδωσί σοι τὸ σύμβολον, ὁ δὲ σκώπτων αὐτοὺς ὡς γέροντας, καὶ ἐγγὺς θανάτου ὄντας φησὶν ἐν τῇ σορῷ, καὶ ὁ Χάρων. ἔστι δὲ ἡ σύνταξις σολοικοφανής· λαχόντος γὰρ τοῦ γράμματός σου ὤφειλεν εἰπεῖν· ὁ δὲ εὐθεῖαν ἔθηκεν ἀντὶ γενικῆς, Ἀττικῷ ἔθει χρησάμενος· ἔθος γὰρ τοῖς Ἀττικοῖς οὕτω ποιεῖν ἐπὶ τῶν οὐδετέρων μετοχῶν. ἔστιν οὖν ἡ σύνταξις καὶ ἡ διάνοια τούτου αὕτη· λαχόντος τοῦ γράμματός σου δικάζειν σὲ ἐν τῇ σορῷ, ἤγουν ἐν τῷ δικαστηρίῳ, σὺ οὐ βαδίζεις, ὁ δὲ Χάρων, ἤγουν ὁ κῆρυξ δίδωσί σοι τὸ σύμβολον τοῦ κριτὴν εἶναι, τουτέστι τὴν ῥάβδον. πάνυ δὲ ἀστείως καὶ τὸν κήρυκα Χάρων ὠνόμασεν· ὁ γὰρ Χάρων κατὰ ἀναγραμματισμὸν Ἄρχων λέγεται. *Iunt.*]

278. ὁ δὲ Χάρων τὸ ξύμβολον) περὶ τοῦ παραδιδομένου τοῖς εἰσιοῦσιν εἰς τὸ δικαστήριον συμβόλου Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ οὕτω γράφει· τοῖς γὰρ δικαστηρίοις χρῶμα ἐπιγέγραπται ἐφ' ἑκά-

1) ιδ *Iunt.*

στῳ ἐπὶ τῷ σφηκίσκῳ τῆς εἰςόδου. ὁ δὲ λαβὼν τὴν βακτηρίαν βαδίζει εἰς δικαστήριον τὸ ὁμόχροουν μὲν τῇ βακτηρίᾳ, ἔχον δὲ τὸ αὐτὸ γράμμα, ὅπερ ἐν τῇ βαλάνῳ. ἐπειδὰν δὲ εἰςέλθῃ, παραλαμβάνει σύμβολον δημοσίᾳ παρὰ τοῦ εἰληχότος ταύτην τὴν ἀρχήν. ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν ὁ κήρυξ, ἢ ὁ δῆμος, ἀπήντησε πρὸς τὴν σορόν.

279. [διαῤῥαγείης) διασχισθείης. μόθων) λίαν αἰσχρὸς, ἀνόητος. κόβαλος) φλύαρος. *Gl. Paris.* μόθων) φλύαρος. κόβαλος) ὑβριστής. *Gl. Dorv.* μόθων) λίαν ὑβριστής. *Gl. Br.* Μόθων) φλύαρος, αἰσχρὸς, ἄτιμος, φορτικὸς, δουλοπρεπὴς, ἀπὸ Μόθωνος τινὸς αἰσχροποιοῦ. *Schol. Br.*] μόθων) εἶδος αἰσχρᾶς καὶ δουλοπρεποῦς ὀρχήσεως· οἱ δὲ Λάκωνες τοὺς παρατρεφομένους τοῖς ἐλευθέροις παῖδας μόθωνας καλοῦσιν. Ἄλλως. μόθων, φλύαρος, φορτικὸς, ἄτιμος, αἰσχρός. λέγουσι γὰρ τοὺς Ἀθηναίους χειρωσαμένους τοὺς Μόθωνας δουλικῇ καὶ ἀγεράστῳ περιστῆσαι [1]) τύχῃ, ὅθεν καὶ Ἀττικοὶ μόθωνες. ἢ ἀπὸ Μόθωνός τινος αἰσχροποιοῦντος, καὶ ἀεὶ ἐν τοῖς πότοις ὀρχουμένου. ἢ ἀντὶ τοῦ ἀνόητος. ἄλλοι δὲ λέγουσι, δουλοπρεπεῖς, σπερμολόγους.

κόβαλος) κόβαλοι δαίμονές εἰσί τινες σκληροὶ περὶ τὸν Διόνυσον [ἀπατεῶνες. *Iunt.* ἀπατεών. *Gl. Victor.*]

[280. τέτληκας) ὑπέμεινας. *Gl. Paris.*]

[281. κέκληκε δεῦρο) ἐκάλεσεν ἡμᾶς ἐνταῦθα. *Gl. Harl.* 5.]

[282. οἳ) οἵτινες, ἡμεῖς δηλ. *Gl. Paris.* μοχθήσαντες) κοπιάσαντες. *Gl. Dorv. Paris.* σχολῆς) ἀναπαύσεως. *Gl. Paris.*]

[283. πολλῶν θύμων) τὸ πολλῶν θύμων ῥίζας ἐκπερῶντες τοιοῦτον ἔχει τὸν νοῦν. οἱ τὴν Ἀττικὴν οἰκοῦντες πένητες, ἐπεὶ μὴ εἶχον τὰς ἐκ τῶν σπερμάτων τροφὰς (ἀνεπιτήδειος γὰρ ὁ τόπος ἦν εἰς γεωργίαν, κατάξηρος ὢν) ἤσθιον θύμους, οὓς οἱ κοινοὶ βολβοὺς, ἢ ἀγριοκρόμμυα φασίν. λέγει γοῦν ὁ χορὸς τῶν πενήτων, ὅτι ἡμεῖς πολλὰ κοπιάσαντες, καὶ ταῦτα οὐκ οὔσης ἀδείας ἡμῖν, ἤλθομεν

---

1) παραστῆσαι *Ald.*

μετὰ προθυμίας ὧδε. Iunt. θύμων) ἀγριοκρόμμυον. Gl. Dorv. σκυλοκρομμύων. Gl. Paris.]

[διεκπερῶντες) ἀντὶ τοῦ παρορῶντες καὶ παρατρέχοντες ὑπὸ τῆς ἄγαν σπουδῆς, καὶ αὐτὰς δὴ τὰς τῶν θύμων ῥίζας πολλῶν ὄντων, ἃς ἐξ ἔθους εἴχομεν συλλέγειν. Iunt. ἀνασπῶντες. Gl. Dorv. διασπῶντες. Gl. Paris.]

[284. ἀλλ' οὐκ ἔτ') οὐδαμῶς. Πλοῦτον) τὸν θεόν. Gl. Paris.]

[285. ἄγων ὁ δεσπότης) ἄγω, τὸ φέρω, τὸ ὁδηγῶ· ἄγω, τὸ νομίζω, ἄγω τὸ τιμῶ· καὶ ἄγω τὸ συντρίβω [1]), ἀφ' οὗ τὸ κατέαξαν, ἀντὶ τοῦ συνέτριψαν. Iunt. ποιήσει) καταστήσει. Gl. Paris.]

[286. ὄντως) ἔστι πλουτῆσαι ἡμᾶς. Gl. Paris. ἡμὶν εἶναι) ἐν Σοφοκλεῖ εἴρηται περὶ τοῦ ἡμὶν, ὅτι καὶ βραχύ ἐστι, διὸ καὶ ὀξύνεται [2]). Paris.]

287. Μίδας μὲν οὖν) Μίδας, βασιλεὺς ὢν Φρυγίας πλουσιώτατος, ὦτα ὄνου ἔσχε. τοῦτο οὖν παροιμιωδῶς ἐλέγετο ἐπὶ τούτου, ἤτοι ὅτι πολλοὺς ὠτακουστὰς εἶχεν, ἢ ὅτι κώμην Φρυγίας κατέσχεν, ἥτις Ὦτα ὄνου ἐλέγετο. λέγεται δὲ τούτῳ τὸν Πακτωλὸν χρυσὸν ῥεῦσαι. λέγεται δὲ αὐτὸν πάλιν εὔξασθαι, ὥστε πάντα γενέσθαι χρυσὸν, ὧν ἂν ἅψαιτο. ἢ ἐπεὶ ὄνος μᾶλλον ἀκούει τῶν ἄλλων ζώων πλὴν μυός· καὶ Μίδας δὲ πολλοὺς ὠτακουστὰς εἶχεν. οἱ δέ φασιν, ὅτι ψέξας ποτὲ τὸν Διόνυσον ὁ Μίδας μετεβλήθη εἰς ὄνον. ἢ ὅτι ὄνους τοῦ Διονύσου παριὼν ἠδίκησε· διὸ ὀργισθεὶς ὁ θεὸς ὦτα ὄνου αὐτῷ περιῆψεν. οἱ δὲ, ὅτι ὦτα μεγάλα φύσει εἶχεν. Ἄλλως. οὗτος ὁ Μίδας σφόδρα πλούσιος ἦν· ᾔτησε γὰρ, ὥς φασι, τοὺς θεοὺς, ὅ τι ἂν εἰς χεῖρας λάβῃ χρυσὸν γίνεσθαι· καὶ τυχὼν τῆς εὐχῆς, λιμαγχονηθεὶς ἀπέθανεν· ὅσα γὰρ ἐλάμβανεν [εἰς τροφὴν Iunt.] εἰς χρυσὸν μετεβάλλετο· μυθεύονται δὲ αὐτὸν καὶ ὦτα ὄνου ἔχειν, ὅτι τὰ τῆς ἀκοῆς αἰσθητήρια μέγιστα εἶχεν, οἷάπερ ὄνος. τὸ δ' ἀληθὲς, ὅτι πολλοὺς εἶχεν ὠτακουστὰς, ὡς πάντ' ἔχειν γινώσκειν τὰ ἐν τῇ ὑπ' αὐτῷ [3]) χώρᾳ λεγόμενά τε καὶ πραττόμενα. τὸ δὲ μὲν οὖν, ἀντὶ τοῦ δέ. ἐμφαίνει δὲ ἐντεῦθεν, ὡς οὐχ ἁπλῶς πλουσίους ποιήσει, Μίδας δὲ οἱονεὶ ὑπερβο-

---

1) ἄγω, νομίζω, τὸ θυμῶ· καὶ τὸ συντρίβω Iunt.
2) βαρύνεται MS. Cantabr.
3) αὐτοῦ Ald.

λικῶς πλουσίους, οἷος ὁ Μίδας. [Μίδας) ὡς ὁ — γενήσεσθαι δηλ. Gl. Paris.]

[288. ὡς ἥδομαι) λίαν εὐφραίνομαι. Gl. Paris.]

290. θρεττανελὸ τὸν Κύκλωπα) ἡ τοῦ Κύκλωπος ἱστορία δήλη· ὅτι ποιμὴν ὢν καὶ λύραν κατέχων, ἡγεῖτο τοῖς αὐτοῦ θρέμμασι, καὶ ὅτι αὐτὸν Ὀδυσσεὺς ἐτύφλωσεν. ὥςπερ οὖν ἐκεῖνος, οὕτω καὶ οὗτος ἦν πρὸς τοὺς γέροντας, ᾄδων καὶ πορευόμενος μετ᾽ αὐτῶν. ἔστι δὲ τὸ θρετταναλὸ τῆς λύρας ἀπήχημα, καὶ οὐ συνάπτεται πρὸς τὴν σύνταξιν· ἀλλὰ διότι καὶ αὐτὸς ᾖδε, τούτου χάριν ἐνέθηκεν. οἱ δὲ λέγοντες τὸν θρεττανελῶ Κύκλωπα, ἤγουν τὸν ᾄδοντα τὸ θρεττανελῶ, καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὸ λω μεγεθύνοντες, ἀμαθεῖς. τοῦτο δὲ ἐκ Κύκλωπος Φιλοξένου ἐστί· πεποίηκε γὰρ οὗτος τὸν Κύκλωπα κιθαρίζοντα. ἄλλως τε καὶ τὸ μέτρον συστέλλειν θέλει τὴν λο συλλαβήν. διὰ δὲ τοῦ εἰπεῖν, καὶ τοῖν ποδοῖν ὡδὶ παρενσαλεύων, ἔδειξεν ὅτι πρὸς τὴν πυγὴν αὐτοὺς τῷ ποδὶ ἔτυψεν. τὸ δὲ ἑξῆς, καὶ μὴν ἐγὼ βουλήσομαι ὑμᾶς ἄγειν. διασύρει δὲ Φιλόξενον τὸν τραγικόν, ὃς εἰςήγαγε κιθαρίζοντα τὸν Πολύφημον. τὸ δὲ θρεττανελὸ μέλος καὶ κρουμάτιόν ἐστι· τὸ δέ, ἀλλ᾽ εἶα τέκεα θαμίν᾽ ἐπαναβοῶντες, ἐκ τοῦ Κύκλωπος Φιλοξένου ἐστί.

θρεττανελὸ) τὸν κιθαρῳδόν· ἡ γὰρ κιθάρα κρουομένη τοιοῦτο μέλος ποιεῖ, θρεττανελὸ, θρεττανελό. Ἄλλως. Φιλόξενον τὸν διθυραμβοποιὸν ἢ τραγῳδοδιδάσκαλον [1]) διασύρει, ὃς ἔγραψε τὸν ἔρωτα τοῦ Κύκλωπος τὸν ἐπὶ Γαλατείᾳ· εἶτα κιθάρας ἦχον μιμούμενος ἐν τῷ συγγράμματι, τοῦτό φησι τὸ ῥῆμα θρεττανελό. ἐκεῖ γὰρ εἰςάγει τὸν Κύκλωπα κιθαρίζοντα τὴν Γαλάτειαν. ἐπεὶ οὖν ἔφη ὁ χορὸς, ἥδομαι καὶ βούλομαι χορεῦσαι, ὁ οἰκέτης φησὶ, καὶ ἐγὼ βουλήσομαι χορεύειν· καὶ ἅμα ἀναφωνεῖ τὸ μέλος ἐκεῖνο. Φιλόξενος δὲ ὁ διθυραμβοποιὸς ἐν Σικελίᾳ ἦν παρὰ Δωριεῦσι. λέγουσι δὲ, ὅτι ποτὲ Γαλατείᾳ τινὶ παλλακίδι Διονυσίου προςέβαλε· καὶ μαθὼν Διονύσιος ἐξώρισεν αὐτὸν εἰς λατομίαν. φεύγων δὲ ἐκεῖθεν ἦλθεν εἰς τὰ μέρη Κυθήρων, καὶ ἐκεῖ δρᾶμα τὴν Γαλάτειαν ἐποίησεν, ἐν ᾧ εἰςήνεγκε τὸν Κύκλωπα ἐρῶντα τῆς Γαλατείας· τοῦτο δὲ αἰνιττόμενος εἰς Διονύσιον· ἀπείκασε γὰρ αὐτὸν τῷ Κύκλωπι, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς ὁ Διονύσιος οὐκ ὠξυδόρκει.

---

1) τραγῳδιδάσκαλον Ald.

[291. ὡδὶ) οὕτως. *Gl. Paris.* παρασαλεύων) μετρίως κινῶν, ἔτυψε γὰρ αὐτοὺς πρὸς τὴν πυγήν. *Gl. Paris.* παρενσαλεύων) παρακινῶν. *Gl. Victor.*]

[292. ἄγειν) ὁδηγεῖν. ἀλλ' εἶα) ἄγε. θαμίν') συχνῶς, πολλάκις λέγοντες. *Gl. Paris.*]

293. βληχώμενοι) ποιᾷ φωνῇ χρώμενοι· βληχᾶσθαι γὰρ τὸ τὰ πρόβατα ποιᾷ φωνῇ χρῆσθαι. τὸ δὲ ἑξῆς, βληχώμενοι μέλη. κινάβρα δὲ, ἡ δυςωδία τῶν μασχαλῶν, ἢ τῶν αἰγῶν· κιναβρώντων οὖν, κακὴν δυςωδίαν ἐχόντων, ἢ τῶν δυςοσμίαν ποιούντων ἐκ τῶν μασχαλῶν. κινάβρα δὲ κυρίως, ἡ τῶν κυνῶν βρῶσις, κυνοβορά τις οὖσα. ἀλλ' εἰ τοῦτ' ἦν, ἐγράφετ' ἂν διὰ τοῦ υ ψιλοῦ. [βληχώμενοι) βοῶντες, ᾄδοντες, λέγοντες. τὸ βληχᾶσθαι ἐπὶ προβάτων. συνάπτεται πρὸς τὸ προβατίων. *Gl. Paris.*]

[294. κιναβρώντων) ὀσμὴν ἀποπεμπόντων. μέλη) ᾄσματα. *Gl. Paris.*]

295. [ἕπεσθ') ἀκολουθεῖτε τὰ αἰδοῖα δεικνύντες. *Gl. Paris.*] τράγοι δ' ἀκρατιεῖσθε) τὸ ἑξῆς, τράγοι δ' ἀπεψωλημένοι ἀκρατιεῖσθε. λείπει τὸ ὡς, ὡς τράγοι. τὸ δὲ ἀκρατιεῖσθε ἀντὶ τοῦ φάγοιτε. ἀκρατισμὸς γὰρ λέγεται τὸ πρωϊνὸν φαγεῖν. ἢ ἀκρατῆ πράσσετε· ἐπειδὴ μετὰ τὴν συνουσίαν οἱ τράγοι λείχουσι τὰ ἑαυτῶν αἰδοῖα. ἢ λείχετε τὸ ἄκρον τοῦ αἰδοίου. [ἤγουν δίκην τράγων τοὺς ὄρχεις λείχετε. *Gl. Paris.* λείχετε τὰ αἰδοῖα δηλονότι. *Gl. Br.*]

[296. θρετταναλὸ τὸν Κύκλωπα) ᾧ σαυτὸν παρείκασας. *Gl. Paris.*]

[297. βληχώμενοι) ἀναβοῶντες. καταλαβόντες) ὥςπερ ἐκεῖνον ὁ Ὀδυσσεὺς, κρατήσαντες. *Gl. Paris.*]

298. πήραν ἔχοντα) καὶ γὰρ παρὰ τῷ Φιλοξένῳ πήραν ἔχων εἰςῆλθε. ταῦτα δέ φησι καὶ τὰ ἑξῆς, ὡς καὶ τῆς τυφλώσεως αὐτοῦ ἐν ποιήματι οὔσης. ["Ἄλλως. ἐνταῦθα ὁ ποιητὴς παιγνιωδῶς ἐπιφέρει τὰ τοῦ Φιλοξένου εἰπόντος πήραν βαστάζειν τὸν Κύκλωπα, καὶ λάχανα ἐσθίειν. οὕτω γὰρ πεποίηκε τὸν τοῦ Κύκλωπος ὑποκριτὴν εἰς τὴν σκηνὴν εἰςαγόμενον. ἐμνήσθη δὲ καὶ τῆς τυφλώσεως, ὡς οὔσης ἐν τῷ ποιήματι. ταῦτα δὲ πάντα διασύρων τὸν Φιλόξενον εἶπεν, ὡς μὴ ἀληθεύοντα. ὁ γὰρ Κύκλωψ, ὥς φησιν Ὅμηρος, κρέα ἤσθιε, καὶ οὐ λάχανα· ἃ τοίνυν ἔφησεν ἐκεῖ ὁ Φιλόξενος, ταῦτα ὁ χορὸς εἰς τὸ μέσον ἀναφέρει [1]). *Iunt.*]

---

1) Verba "Ἄλλως. ἐνταῦθα — μέσον ἀναφέρει *Iunt.* exhibet infra p. 49. l. 1. post ὁ μὲν θέλων μάχεσθαι.

[πήραν) σακούλιον, ὥςπερ ἐκεῖνος. λάχανα) ἃ συνῆγεν ἐκεῖνος εἰς τροφήν. ἐμέθυσε γὰρ ἐκεῖνον Ὀδυσσεύς. δροσερὰ) τρυφερά. κραιπαλῶντα) μεθύοντα. *Gl. Paris.*]

καὶ κραιπαλῶντα) ἀντὶ τοῦ ἐκ μέθης ἀτακτοῦντα, μεθύοντα, ἀπὸ τοῦ τῶν καιρίων σφάλλεσθαι.

[299. ἡγούμενον) προοδοποιοῦντα τούτοις, οἷς ἡμᾶς ἀπεικάζεις. *Gl. Paris.*]

300. [εἰκῇ) μάτην. καὶ ὡς ἔτυχεν· ἢ ἀκαίρως· ὅθεν καὶ εἰκαῖος, ὁ μάταιος. *Iunt.*]

καταδαρθέντα) ὡς ἔοικε κατακοιμηθέντα που, ὡς τὸν Κύκλωπα, ὃν μιμεῖται. τοῦ δὲ οἰκέτου μνησθέντος τοῦ Κύκλωπος, οἱ γέροντες ἐπάγουσιν, ἃ ἔπαθε παρὰ τοῦ Ὀδυσσέως ὁ Κύκλωψ. [καταδαρθέντα) καὶ ὑπνώσαντα καταπεσόντα. *Gl. Paris.*]

301. ἡμμένον σφηκίσκον) ἐπιτετήδευται ἡ λέξις παρὰ τὸν σφῆκα· τὰ γὰρ μικρὰ τῶν ξύλων καὶ εἰς ὀξὺ συνηγμένα σφηκίσκους καλοῦσιν, ἐπεὶ καὶ οἱ σφῆκες τὴν κοιλίαν ἐπισυνεσταλμένην ἔχουσιν, ἰσχνοὶ ὄντες ὄπισθεν. καὶ τοὺς λαγαροὺς δὲ τοῖς σώμασιν ἀνθρώπους καὶ μὴ προκοιλίους, σφηκώδεις φασίν. Ἄλλως. σφηκίσκον, ὠξυμμένον ξύλον, ἐπεὶ καὶ ὁ σφὴξ ὀξὺς ἐκ τῶν ὄπισθεν. ἐκτυφλῶσαί σέ φησιν, ὡς τὸν Κύκλωπα, ὃν μιμῇ. [ἡμμένον) κεκαυμένον. σφηκίσκον) πάλον. *Gl. Dorv. Paris.* δαλόν. *Gl. Br.*]

302. ἐγὼ δὲ τὴν Κίρκην) ἔκθεσις τῆς διπλῆς συστηματικῶν στίχων καὶ κώλων εἴκοσι [1]). εἰσὶ δὲ τοῦ πρώτου συστήματος στίχων καὶ κώλων ἑπτά. τούτων ὁ πρῶτος τετράμετρος ἀκατάληκτος, οἷον τὸ τοῦ Ἀλκαίου·

δέξαι με κωμάζοντα, δέξαι, λίσσομαί σε, λίσσομαι.

ὁ δεύτερος τετράμετρος καταληκτικός, ὡς τὰ πρὸ τούτων· ὁ δὲ τρίτος δίμετρος ἀκατάληκτος· ὁ δὲ τέταρτος τετράμετρος καταληκτικὸς ὁμοίως τῷ δευτέρῳ· ὁ δὲ πέμπτος ὁμοίως τῷ τρίτῳ· ὁ ἕκτος τρίμετρος ἀκατάληκτος· ὁ δὲ ἕβδομος δίμετρος καταληκτικός· ὡς ἐκεῖνα τοῦ Ἀνακρέοντος·

---

1) ὀκτὼ *Ald.*

ὁ μὲν θέλων μάχεσθαι,
πάρεστι γάρ, μαχέσθω.

ἐφθημιμερῆ δὲ τὰ τοιαῦτα καλεῖται, ὡς τρεῖς ἔχοντα πόδας καὶ συλλαβήν· ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. [τὴν Κύρκην) τὴν Λαΐδα. Gl. Paris. ἀνακυκῶσαν) ταράττουσαν. Gl. Dorv. ταράττουσαν, μιγνύουσαν. Gl. Paris.]

303. ἑταίρους τοῦ Φιλωνίδου) δέον εἰπεῖν Ὀδυσσέως, ὁ δὲ Φιλωνίδου εἶπε. κωμῳδεῖ δὲ αὐτὸν ὡς πλούσιον, καὶ παρασίτους ἔχοντα, καὶ διὰ τὸν Λαΐδος ἔρωτα ἐν Κορίνθῳ διάγοντα. κωμῳδεῖται δὲ καὶ ὡς συώδης σὺν τοῖς ἑταίροις αὐτοῦ, οὓς κάπρους εἶπε. τὴν δὲ Λαΐδα Κίρκην εἶπε, ἐπεὶ τοὺς ἐραστὰς ἐφαρμάκευεν. Ἄλλως. ὥσπερ καὶ Κίρκην, φησὶ παίζων τὴν Λαΐδα φαρμάσσουσαν τοὺς ἐρῶντας. τροπικῶς δὲ παίζει εἰς ταύτην ἐκεῖθεν ἄγων τὴν ἱστορίαν· δῆλον δὲ ἐκ τοῦ περὶ Φιλωνίδου διειληφέναι. κάπρους δέ φησι τοὺς ἑταίρους τοῦ Φιλωνίδου τῷ ὅλῳ ἤθει. καὶ ταῦτα δὲ εἰς Φιλωνίδην τὸν Μελιτέα, ὡς οὐ μόνον μέγαν, ἀλλὰ καὶ ἀμαθῆ καὶ ὑώδη. καὶ Νικοχάρης [1]) ἐν Γαλατείᾳ·

ἠδέ τ᾽ [2]) ἀπαιδευτότερος εἶ Φιλωνίδου
τοῦ Μελιτέως.

Ἄλλως. ἐν τῇ νήσῳ τῶν Λαιστρυγόνων ἡ Κίρκη ἦν, πάσας γυναῖκας παρελθοῦσα μαγείαις. προσέσχεν οὖν Ὀδυσσεὺς ἐν τῇ νήσῳ μετὰ τὸ φυγεῖν τὸν Κύκλωπα, καὶ πέμψας τινὰς τῶν αὐτοῦ ἰδεῖν, τίς ἂν εἴη ἐνταῦθα, ἔρημος γὰρ ἦν ὁ χῶρος, ἐπεὶ ἀπελθόντες οὗτοι, καὶ τὴν Κίρκην εὑρόντες, χοῖροι ὑπ᾽ αὐτῆς διά τινος ποτοῦ γεγόνασιν, αὐτὸς [3]) εἰς τὴν τούτων ἀφίκετο ζήτησιν. ἐντυχὼν οὖν ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὁδοῦ τῷ Ἑρμῇ, καὶ παρ᾽ αὐτοῦ μαθὼν τὰ περὶ τῶν ἑταίρων, καὶ λαβὼν παρ᾽ αὐτοῦ τὸ μῶλυ, ἥτις ἐστὶν ἀντιφάρμακος βοτάνη, τὸν τῆς Κίρκης οἶκον κατέλαβε· ἐπιχειρησάσης οὖν καὶ αὐτὸν [4]) τὰ ὅμοια δρᾶσαι, τὸ ξίφος κατ᾽ αὐτῆς ἀνέτεινεν. ὅθεν αὐτὴ φοβηθεῖσα τούς τε ἑταίρους αὐτοῦ πρὸς τὴν ἀρχαίαν μορφὴν ἀποκατέστησε, καὶ πρὸς μίξιν αὐτῷ συνελθεῖν ἐπεθύμησεν. ὁ δὲ καὶ ἐμίγη, καὶ παῖδα ἔσχεν ἐξ αὐτῆς Τηλέγονον, ὑφ᾽ οὗ καὶ ὕστερον κατ᾽ ἄγνοιαν ἀνῃρέθη κέντρῳ

1) νικόχαρις Ald.
2) τί δῆτ᾽ Rav.
3) νυκτὸς Paris.
4) αὐτῷ Ald.

τρυγόνος. θέλων οὖν ὁ ποιητὴς σκῶψαι τὸν Φιλωνίδην, ὅτι αὐτοῦ ἦρα Λαΐς, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν τοὺς ἑταίρους τοῦ Ὀδυσσέως, Φιλωνίδου εἶπεν· ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν ἐν τῇ νήσῳ τῶν Λαιστρυγόνων, ἐν Κορίνθῳ εἴρηκεν, ὡς ἐκεῖ τῆς Λαΐδος οἰκούσης. [ἔδει δὲ ἄρα καὶ τὸν Ὀδυσσέα θανάτῳ περιπεσεῖν — μέμνηται [τῆς] ἱστορίας καὶ ὁ Ὀππιανὸς ἐν ἁλιευτικῶν β̄ῳ. Cant. 1. ἢ τοὺς ἑταίρους) τοῦ Ὀδυσσέως ὤφειλεν εἰπεῖν. σκώπτων δὲ τὸν Φιλωνίδην, οὗ ἦρα Λαΐς τις ἐν Κορίνθῳ πόρνη, τοῦτό φησιν. *Paris.* Φιλωνίδου) Ὀδυσσέως. *Gl. Dorv.*]

[304. ἔπεισεν) κατέπεισεν. ὄντας κάπρους) ὑπάρχοντας καὶ ἀγριοχοίρους. *Gl. Paris.*]

[305. μεμαγμένον) μεμαλαγμένον καὶ ἐζημιωμένον. *Gl. Paris.* μ. σκῶρ) μεμαλαγμένον κόπρον. *Gl. Dorv.* σκῶρ) κόπρον, σκάτον τρώγειν. αὐτὴ) ἡ Κίρκη δὲ ἐμάλαττε τοῖς ἑταίροις. *Gl. Paris.* ἔματτεν) ἐμάλαττεν. *Gl. Dorv.*]

[306. πάντας τρόπους) τῆς Κίρκης τοὺς τρόπους μιμήσομαί φησι. *Gl. Paris.*]

[307. γρυλλίζοντες) ὁμοίως χοίροις βοῶντες. *Gl. Dorv.* χοίρων φωνὴν ἀφιέντες. *Gl. Paris. Victor.* φιλιδίας) φιλιδονίας. *Gl. Dorv.* φιληδίας) φιληδονίας, ἀνοίας. *Gl. Paris.*]

[308. ἕπεσθε) παροιμία ἐπὶ τῶν ἀπαιδεύτων λεγομένη. μητρὶ) ἐμοί. *Gl. Paris.*]

309. οὐκοῦν σε τὴν Κίρκην) τοῦ δευτέρου συστήματος στίχοι καὶ κῶλα ἑπτά. ἔχουσι δ' ὁμοίως τῇ προφθάσῃ περιόδῳ καθ' ἕκαστον. [ἀνακυκῶσαν) μιγνύουσαν. *Gl. Dorv. Victor.* ἀναταράττουσαν. *Gl. Paris.*]

[310. μαγγανεύουσαν) γοητεύουσαν. *Gl. Paris.* μαγεύουσαν, γοητεύουσαν. *Gl. Victor.* μολύνουσαν) μιαίνουσαν. *Gl. Paris. Victor.*]

311. λαβόντες) οὕτω κἂν τοῖς παλαιοῖς τῶν ἀντιγράφων εὕρηται, ἵν' ᾖ ὅμοιον τῷ ἄνω τρίτῳ κώλῳ. τὸ δὲ, ἢν λάβωμεν, οὐ πάνυ δόκιμον. [λαβόντες) κρατήσαντες. φιληδίας) φιληδονίας. *Gl. Paris. Victor.*]

312. τῶν ὄρχεων κρεμῶμεν) δέον εἰπεῖν, ὅτι ξίφος ἐπιφέρωμέν σοι, καθὰ καὶ Ὀδυσσεὺς τῇ Κίρκῃ, ὁ

δὲ, ὃ συμβέβηκε τῷ Ὀδυσσεῖ κατὰ τὴν ἐρινεοῦ ἐποχὴν ἐν τῷ στομίῳ τῆς Χαρύβδεως, ἐπὶ τὴν Κίρκην μετήγαγεν. ἢ, ὡς ἐκεῖνος Μελάνθιον ἐκρέμασεν. [Λαρτίου) υἱὸν δηλ. τὸν Ὀδυσσέα. τῶν ὄρχεων) ἀπὸ τῶν ὄρχεων. *Gl. Paris.* τῶν ὄρχεων κρεμῶμεν) ὥςπερ ἐκεῖνος τὸ ξίφος κατὰ τῆς Κίρκης ἀνέτεινεν, ἢ ὡς ἐκεῖνος Μελάνθιον ἐκρέμασε. *Victor.*]

313. μινθώσομεν) μίνθον οἱ μὲν τὸν ἡδύοσμον· οἱ δὲ τὴν ἴυγγα, ὡς κεῖται ἐν τῇ κωμικῇ λέξει. οἱ δὲ εἶδος ἄνθους ἐν τῇ κόπρῳ φυομένου, ᾧ χαίρουσιν οἱ τράγοι. ἢ καὶ ἄλλως. μίνθος λέγεται ἡ κόπρος τῶν αἰγῶν. ἐπειδὰν δὲ τράγοι ψυγμῷ περιπέσωσιν, εἰώθασιν οἱ αἰπόλοι λαμβάνειν τὴν κόπρον αὐτῶν, καὶ χρίειν αὐτῶν τοὺς μυκτῆρας, καὶ οὕτω τῇ δυςωδίᾳ πταρμὸν κινεῖν, τούτῳ δὲ τῷ τρόπῳ λύειν τὸ πάθος· ὁ γὰρ πταρμὸς θεραπεύει τὸ πάθος. ἐκ τούτου οὖν φησιν, ὅτι ἀηδίσομέν σε, ἐπεὶ καὶ αἱ αἶγες ἐκ τῆς κόπρου ἀηδίζονται. Ἄλλως. κοπρώσομεν· μίνθος γὰρ ἄνθος ἐν τῇ κόπρῳ φυόμενον, ᾧ χαίρουσιν οἱ τράγοι. οἱ δὲ μίνθον φασὶ τὴν ἀνθρωπίνην κόπρον, ᾗ χρῶνται παρατρίβοντες οἱ ποιμένες τῷ δυςριγεῖ τῶν τράγων πταρμῷ. [μινθώσωμεν) πάσωμεν. *Gl. Dorv.* κόπρῳ χρίσωμεν. *Gl. Victor.* κόπρῳ πάσσομεν, ὅταν γὰρ ὑπὸ κορύζης οἱ τράγοι κατασχεθῶσιν, οὕτω πρὸς ἀπαλλαγὴν πάττονται. μίνθος γὰρ ἡ κόπρος. *Paris.* μίνθος λέγεται ἡ τοῦ τράγου κόπρος. *Rav.* ὥςπερ τράγου) ὅταν οἱ τράγοι ὑπὸ κορύζης κατασχεθῶσι, κόπρῳ χρίονται εἰς ἀπαλλαγὴν τοῦ πάθους. *Victor.*]

314. σὺ δ' Ἀρίστυλλος) ὁ Ἀρίστυλλος αἰσχρός· καὶ ἐν Ἐκκλησιαζούσαις μέμνηται αὐτοῦ ὡς αἰσχροποιοῦ. λείπει δὲ τὸ, ὡς ὁ Ἀρίστυλλος αἰσχρουργίαις κεχηνώς. αἰσχρουργὸν γὰρ αὐτόν φησι ποιητὴν, ὃς διὰ τὴν αἰσχρουργίαν αὐτοῦ ἀεὶ ἐκεχήνει. τοῦτο οὖν φησιν, ὥςπερ ὁ Ἀρίστυλλος κεχηνὼς ἐρεῖς, ἕπεσθε μητρὶ χοῖροι, ἀντὶ τοῦ ἐμοί· τοῦτο δὲ παροιμιῶδες εἶναί φασιν· οἱ γὰρ παῖδες τοῦτο εἰώθασι λέγειν, ἕπεσθε μητρὶ χοῖροι· παροιμιακὸν οὖν ἐστι, καὶ ἐπὶ τῶν ἀπαιδεύτων φασὶ λέγεσθαι. [ῥῖνα) τὴν μίτην. *Gl. Paris.* ὁ Ἀρίστυλλος οὗτος μαλακὸς ἦν καὶ τῷ στόματι χάσκων, ὡς τοῖς ὁρῶσι κινεῖν γέλωτα. *Paris. Victor.*]

316. ἀλλ' εἶα) τῆς τρίτης περιόδου στίχοι καὶ κῶλα ἕξ, ὧν τὸ μὲν πρῶτον καὶ τελευταῖον τετράμετρα καταληκτικὰ, τὰ δὲ μεταξὺ δίμετρα ἀκατάληκτα· ἐπὶ τῷ τέλει διπλαῖ ἔξω

νενευκυῖαι, ἡ μὲν ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ κώλου, ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος. [σκωμάτων) ὕβρεων. *Gl. Dorv.* ὕβρεων ἐλευθερωθέντες. *Gl. Paris.* ἀπαλλαγέντες) ἀποστάντες. *Gl. Victor.*]

[317. ἐπ' ἄλλ' εἶδος) εἰς ἄλλην ὁδόν τινα. *Gl. Paris.*]

[318. ἐγὼ δ' ἰὼν) δείκνυσιν ἐντεῦθεν, ὡς τοιαῦτα οἱ δοῦλοι ποιεῖν εἰώθασιν. *Iunt. Victor.* ἰὼν) πορευθείς. λάθρα) κρυφίως τοῦ δεσπότου δηλ. *Gl. Paris.*]

[319. τοῦ δεσπότου) δείκνυσιν ἐνταῦθα, ὡς τοιαῦτα οἱ δοῦλοι ποιεῖν εἰώθασιν. *Paris.*]

321. τῷ κόπῳ) τῇ περὶ τὸν πλοῦτον ἐπιμελείᾳ. ἀπὸ θέματος δὲ τοῦ μασσῶ δευτέρας συζυγίας τὸ μασσώμενος, ὡς κλώμενος. [μασσ. τὸ λοιπὸν, οὕτω) εἰς τὸ ἑξῆς. *Gl. Paris.* κόπῳ) τῇ ταλαιπωρίᾳ συνυπάρχειν — τῷ ὑστέρῳ, εἰ ἄρα τούτου δεήσεται. *Paris.*]

322. χαίρειν μὲν ὑμᾶς) κορωνὶς, ὅτι εἰσίασιν οἱ ὑποκριταί. οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ϡγ, ὧν ὁ τελευταῖος· καὶ δὴ βαδίζω. σπεῦδε νῦν· τοῦτ' αὐτὸ δρῶ. ὁ δὲ Χρεμύλος, ὡς καινισθεὶς τῇ τύχῃ, καινοτέραν προσηγορίαν ἐπινοεῖ· τὸ γὰρ χαίρειν παλαιόν ἐστι. περὶ δὲ τοῦ ἐν τῇ συνηθείᾳ χαίρειν, τοῦ τε[1]) ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς, γέγραπται Διονυσίῳ μονόβιβλον περὶ αὐτοῦ· καὶ λέγει μὲν ὑπὸ Κλέωνος πρῶτον αὐτὸ τετάχθαι, γράφοντος πρὸς Ἀθηναίους, ὡς εἷλοι τοὺς ἐν Σφακτηρίᾳ, Κλέων Ἀθηναίων τῇ Βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χαίρειν. λέγει δὲ αὐτὸ κεῖσθαι περιττὸν καὶ περὶ τὴν σύνταξιν ἀσύστατον. ἐκ δὲ τῆς συντάξεως τοῦ λόγου φασὶν ἀσύστατον, εἰ μή τις αὐτὸ λάβοι ἀπαρέμφατον ἀντὶ προστακτικοῦ, ὡς καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ·

πειρᾶν δ', ὥς κεν Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιούς.

[ἐμφαίνεται ἐντεῦθεν, ὡς οἱ ἐξαίφνης καὶ παρ' ἐλπίδα εὐτυχήσαντες ἕτεροι τοῖς τρόποις γίνονται, καὶ πρὸς ὑπεροψίαν χωροῦσι· καὶ γὰρ οὐκ ἔστι τὸ χαίρειν κακόν· ἀλλὰ διότι πένης ὢν[2]) πρώην πρὸς τοὺς συνήθεις τοῦτο ἐχρῆτο, διὰ τοῦτο ἀτιμάζει αὐτὸ, θέλων μετὰ τοῦ βίου καὶ τὰ προσρήματα

1) τοῦτο *Ald.*
2) ἦν *Iunt.*

μεταβαλεῖν. σύναπτε δὲ τὸ ἔστι πρὸς τὸ ἀρχαῖον. Iunt. ὦ 'νδρες δημόται) ὦ ἄνδρες οἱ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ δήμου. Gl. Paris.]

[323. ἀρχαῖον) τὸ ἔστι λέγει ἐνταῦθα. Dorv. ἐν- ς ταῦθα τὸ ἐστὶ λ ε καὶ χαιρετᾶν. Paris. σαπρόν) σεσηπωμένον. Gl. Paris.]

324. ἀσπάζομαι) ἀσπάζομαί φησιν, ἅτε καινότερον, παρὰ τὴν ὑπόνοιαν δέ· εἰπὼν γὰρ μὴ ἐρεῖν χαίρειν, ἀσπάζομαί φησιν. [ἀσπάζομαι) καταφιλῶ καὶ περιπλέκομαι. Gl. Dorv. Paris.]

325. καὶ συντεταγμένως) καθωπλισμένως μετὰ τάξεως, καὶ σπουδαίως, καὶ γοργῶς, καὶ μετὰ συγκροτήματός τινος. καταβεβλακευμένως δὲ, ἀντὶ τοῦ βραδέως, καὶ τρυφερῶς· βλὰξ γάρ ἐστιν ὁ μαλθακευόμενος ἐν ὑποκρίσει τὸ σῶμα· καὶ βλακεία, ἡ μεθ' ὑπεροψίας ὁμιλία. [συντεταγμένως) σπουδαίως. Gl. Dorv. μετὰ τάξεως. Gl. C. συντεταμένως) μετὰ τάξεως. Gl. Paris. σπουδαίως. Gl. D. καταβεβλακευμένως) ῥαθύμως ὡς οἱ τρυφῶντες. Gl. Dorv. ῥαθύμως. Gl. D. κατεβλακευμένως) βλακεία ἡ ἀπὸ τῆς τρυφῆς ἄνεσις, ἢ ῥαθύμως. Gl. Paris. ἀντὶ τοῦ βραδέως καὶ τρυφερῶς. Gl. C.]

[326. ὅπως) ὁρᾶτε καὶ σκοπεῖτε. συμπαραστάται) σύμμαχοι, βοηθοί. Gl. Paris.]

[327. ἔσεσθε) γενήσεσθε. σωτῆρες) φύλακες. τοῦ θεοῦ) τοῦ Πλούτου. Gl. Paris. ὄντως) κατ' ἀλήθειαν. Gl. C.]

328. δόξεις μ' Ἄρη) ὡς αὐτὸν [1]) τὸν Ἄρεα τὸν θεὸν, ἕξεις σύμμαχον. δόξεις μέ, φησι, τὸν Ἄρεα ὁρᾶν, ἀντὶ τοῦ, κατορθωτικὸν καὶ πρακτικόν· ἄκρως καὶ ἀπειλητικῶς, φησι, βλέψω πρὸς τοὺς βιαζομένους. [Ἄλλως. παροιμία ἐπὶ τῶν ὑπισχνουμένων παντὶ σθένει συμπράττειν καὶ συναίρεσθαι εἰς βοήθειαν. Iunt. θάῤῥει) ἔχε θάῤῥος. ἄντικρυς) φανερῶς. δόξεις) νομίσεις, ἡμᾶς τὸν χορὸν δηλ. μ' Ἄρην) πολεμικώτατον. Gl. Paris. ἀνδρεῖον ἤδη καὶ σπουδαιότατον καὶ πᾶν ὑπὲρ τούτου, εἰ δέοι, παθεῖν ἕτοιμον. Paris.]

1) ἑαυτὸν Ald.

329. εἰ τριωβόλου) ὅτι οὐχ ἵστατο τοῦ δικαστικοῦ ὁ μισθὸς, ἀλλὰ κατὰ καιρὸν μετέβαλλον. τοῦτο δὲ λέγει, ὥς τινων ἐκ τούτων δικαστῶν ὄντων. [δεινὸν) χαλεπόν. τριωβόλου) ἕνεκα τριῶν ὀβολῶν. *Gl. Paris.*]

330. ὠστιζόμεσθ') ὠθούμεθα. καὶ Ῥωμαῖοι ὤστια τὰς θύρας φασὶ παρὰ τὸ ἐξωθεῖν τὸν ἐπερχόμενον. ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ δὲ οὐδεὶς ἐδίκαζεν, εἰ μὴ ἐπέβαινε τῶν ξ' ἐνιαυτῶν· ὅσοι δὲ τελείας ἡλικίας ἦσαν, εἰςήρχοντο μὲν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, οὐκ ἐδίκαζον δέ. τούτους οὖν τοὺς ἐκκλησιαστὰς ἐποίησαν φανερόν τι λαμβάνειν ἀπὸ τῶν τῆς πόλεως προςόδων οἱ δημαγωγοὶ πείσαντες τὴν πόλιν· ὕστερον δὲ ὁ Κλέων ἐποίησεν αὐτὸ τριώβολον. ἀφῆλιξ δὲ εἰς τὴν ἐκκλησίαν οὐκ εἰςήρχετο. [ὠστιζόμεσθ') εἰςερχόμεθα ἀλλήλους ὠθοῦντες πάντοτε. *Gl. Dorv. Paris.* ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι ὠστίας τὰς θύρας φασὶ καὶ τὸν θυρωρὸν ὠστιάριον. ἀπὸ τούτου οὖν ὠστίζω τὸ εἰςέρχομαι γίνεται. ἔστιν δὲ ὠστίζειν τὸ εἰςέρχεσθαι τινὰς ἀλλήλους ὠθοῦντας ἐπὶ τῆς θύρας. *Paris.* ἐκκλησίᾳ) τῇ συναγωγῇ. *Gl. Paris.*]

[331. παρείην) καταλείψαιμι ἢ παραχωρήσαιμί τινι. *Gl. Paris.*]

[332. Βλεψίδημον) Βλεψίδημος ὁ πρὸς τὸν δῆμον βλέπων, κἀκ τούτου τὰ πρὸς ζωὴν πορίζόμενος. ὑπηρέτης γὰρ ἦν τῶν τὰ δημόσια ἐνεργούντων. *Iunt. Dorv.*]

[333. προσιόντα) προςερχόμενον. *Gl. Paris.*]

[334. βαδίσει) περιπατήσει. τάχει) συντομίᾳ. *Gl. Paris.*]

[335. πόθεν) ἀπὸ ποίας αἰτίας. τρόπῳ) σκοπῷ. *Gl. Paris.*]

[336. ἐξαπίνης) καὶ ἐξάπινα. γίνεται παρὰ τὸ ἀφανὴς, ἄφινα, καὶ ἄπινα. *Iunt.* οὐ πείθομαι) οὐ πιστεύω. *Gl. Paris.*]

[337. λόγος) φήμη. Ἡρακλέα) ὡς ἀποτρόπαιον τῶν κακῶν. *Gl. Paris.*]

338. ἐπὶ τοῖσι κουρείοισι) διαβάλλει τοὺς Ἀθηναίους ὡς διημερεύοντας ἐπὶ τῶν κουρείων ἀργῶς, καὶ [οὐκ] ἐν τοῖς ἰατρείοις ποιουμένους τὰς συντυχίας. [κουρεῖα δὲ ἦσαν ἐργαστήρια, ἐν οἷς οἱ βουλόμενοι [κείρειν *Iunt.*] τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ πώγωνος [ἀπιόντες *Iunt.*] ἐκείροντο, ὁπότε ἐκβαῖεν τοῦ μέτρου. *Iunt. Paris.* κουρεῖα

τὰ κοινῶς μπαρμπερεῖα. *Gl. Paris.* κουρίοις) νέοις. *Gl. Dorv.*]

[339. ὅτι ἐξαίφνης ὁ ἀνὴρ ἐγένετο. *Gl. Paris.*]

[340. θαυμαστὸν) ἐκπληκτικόν. *Gl. Paris.* ἄξιον θαύματος. *Gl. Dorv.*]

[341. ἀγαθόν τι ποιῶν — μετακαλεῖται. *Gl. Paris.*]

342. οὔκουν ἐπιχώριόν τι) σκώπτει πάλιν τοὺς Ἀθηναίους ὡς ἐπιφθόνους. οὐκ ἀκολουθεῖ, φησι, τῇ Ἀθηναίων διαγωγῇ. καὶ ἀλλαχοῦ, ἐπὶ τοῦ προσώπου γάρ ἐστιν Ἀττικὸν βλέπος. [ἐπιχώριον) ἐντόπιον, σύνηθες. *Gl. Dorv.* οὐδαμῶς σύνηθες τῇ χώρᾳ τι πρᾶγμα ποιεῖ. *Gl. Paris.* διαβάλλει ἐντεῦθεν Ἀθηναίους ὡς φθονεροὺς καὶ κακογνώμονας καὶ μὴ μεταδιδόντας τοῖς φίλοις χρηστοῦ τινος. *Paris.*]

[343. ἀλλ' οὐδέν σε ἐγκαλύψας λέξω. *Gl. Paris.*]

[344. ἄμεινον) κρεῖττον ποιοῦμεν. *Gl. Dorv.* κρεῖττον ἢ πρὸ ποιῶμεν (α), διάγωμεν. *Gl. Paris.*]

[345. τὴν εὐπραγίαν σοι. εἶ γὰρ τῶν φίλων) ὑπάρχεις γὰρ ἀπὸ τῶν φίλων. *Gl. Paris.*]

[346. ἀληθῶς) ὁμολογουμένως. *Gl. Paris.*]

[347. ἔσομαι) γενήσομαι. αὐτίκα) ταχέως πάνυ. *Gl. Paris.*]

[348. ἔνι) ἔνεστι. κίνδυνος) φόβος. *Gl. Paris.*]

[349. λέγ' ἀνύσας) οἱ λέγοντες τὸ ἀνύσας ἀντὶ τοῦ ἄνυσον καὶ τὸ λέξας ἀντὶ τοῦ λέξον οὐ καλῶς λέγουσιν. ἔχει δὲ οὕτως. λέγε ὅτι φῂς ποτε ἀνύσας, καὶ τελέσας τοῦτο· τουτέστιν, εἰς τέλος καὶ διασάφησιν ἀγαγὼν σὸν λόγον. *Iunt.* οἷος) μέγας. ἀνύσας) σπεύσας. σύναπτε τὸ ποτέ πρὸς τὸ ἀνύσας. *Gl. Paris.*]

[350. κατορθώσωμεν) ἃ βουλεύομαι. *Gl. Paris.*]

351. [σφαλῶμεν) ἀστοχήσωμεν, ἀποτύχωμεν τούτου. *Gl. Paris.* ἐπιτετρίφθαι) τοῦτο εἶπε φοβούμενος, μὴ ἀποτυχὼν ἐγείρῃ τὸν Δία πρὸς ὀργὴν, καὶ ἐπιτρίβῃ αὐτούς. *Iunt. Paris.* ἀφανισθῆναι παντελῶς. *Gl. Paris.*]

τὸ παράπαν) ἀντὶ τοῦ παντελῶς, κατὰ πάντα τρό-

πον, ἐξ ὁλοκλήρου. Ἀττικὸν δὲ τὸ καί μ' οὐκ ἀρέσκει, ὡς προείρηται.

[352. φορτίον) τὸ βάρος, πρὸς ὃ δυσχεραίνεις καὶ δειλιᾷς. Gl. Paris. τὸ πρᾶγμα. Gl. Br. τὸ φορτίον διχῶς λέγεται. τὸ βάρος. φορτίον καὶ ἡ μέμψις. Paris.]

[353. ἀρέσκει) ἀρεστὸν ἐμοὶ δοκεῖ. ἐξαίφνης ἄγαν) παραυτίκα λίαν. Gl. Paris. καί μ' οὐκ ἀρ.) ἐμοί. Gl. codd. Br.]

[354. οὕτως) ὡς ᾄδεται καὶ ὡς αὐτὸς λέγεις. Gl. Dorv. Paris. αὖ δεδοικέναι) πάλιν δειλιᾷν, φοβεῖσθαι. Gl. Paris.]

355. [πρὸς) περισσόν. Gl. codd. Br. ἀργόν. Gl. Paris. ἡ πρὸς περισσὴ Ἀττικῶς. ἔστι ἴδιον δηλ. κακοῦ. Paris. ἀνδρὸς) ἴδιόν ἐστι. Gl. Dorv. Paris. ὑγιές) ἀληθές. Gl. Dorv. ὀρθόν. Gl. Paris. εἰργασμένου) πράξαντος. Gl. Paris.] πρὸς ἀνδρὸς) ἡ πρὸς ἐνταῦθα οὔτε περισσή ἐστιν, ὡς οἴονταί τινες, οὔτε ἀντὶ τῆς ὑπό κεῖται, ἀλλὰ τὸ καθῆκον σημαίνει· ὡς καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ·

---- οὐ πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ
θροεῖν ἐπῳδάς.

[356. πῶς κ. τ. λ.) ἴδιον ἀνδρὸς εἰργασμένου. Gl. Paris.]

[357. ἥκεις) ἦλθες. Gl. Paris. ἀργύριον ἢ χρυσίον) ἃ ἀνατιθέασιν ἄνθρωποι τῷ θεῷ. Gl. Dorv. Paris.]

[358. ἴσως) τάχα. μεταμέλει) μεταμέλεια γίνεται τῆς κλοπῆς. Gl. Paris.]

359. ἀποτρόπαιε) ὡς ἐν ἀρνήσει εἴληφε τὴν τοῦ θεοῦ ἐπίκλησιν. [ἀποσοβητὰ τῶν κακῶν. Gl. Dorv. Paris. Δί' ἐγὼ μὲν οὐ) οὐδὲν τοιοῦτον ἐποίησα. Gl. Paris.]

[360. φλυαρῶν) περισσολογῶν. οἶδα) γινώσκω φανερῶς, ὅτι ἐπανούργησας. Gl. Paris.]

361. [ὑπονόει) ὑπόπτευε. Gl. Paris.] φεῦ) ἀποδυσπετεῖ, ὡς ἠρνημένου Χρεμύλου τὸ κακούργημα.

362. ὑγιές ἐστιν οὐδενὸς) ὅτι οὐθεὶς, ὃς δοκεῖ

ἔχειν πλεονέκτημα, ἀρετῆς ὑγιῶς ἔχει. [Πλάτων Φαίδωνι· τελευτῶν δὴ θαμὰ προςκρούων μισεῖ τε καὶ πάντας ἡγεῖται οὐδενὸς οὐδὲν εἶναι τοπαράπαν. Iunt. ἀτεχνῶς ὑγιές) φανερῶς ἀληθές. οὐδενὸς) ἀνθρώπου. Gl. Paris.]

[363. κέρδους — ἥττονες) νικώμενοι ὑπὸ τοῦ κέρδους, ὥςπερ οὗτος ἡττᾶται καὶ τὸ ἀληθὲς οὐκ ἐθέλει λέγειν. Gl. Paris.]

[364. ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς) ἐπεὶ τοιαῦτα κατ' ἐμοῦ ὑποπτεύεις. Iunt. οὔτοι) οὐδαμῶς. δοκεῖς) φαίνει. Gl. Paris.]

[365. μεθέστηχ' ὢν πρότερον) πρώην γὰρ χρηστὸς ὢν, νῦν πανοῦργος γέγονεν. Iunt. Dorv. ὡς πολὺ) λίαν καταπολύ. μεθέστηχ') μετεβλήθη. εἶχε) ἐκέκτητο. Gl. Paris.]

[366. μελαγχολᾷς) μαίνῃ. Gl. Paris.]

[367. τὸ βλέμμ' αὐτοῦ) αὐτοὺς τοὺς ὀφθαλμούς. Gl. Paris. κατὰ χώραν ἔχει) κατὰ τὸ καθεστηκὸς καὶ ὡς δεῖ. Gl. Dorv. κατὰ τάξιν. Gl. Paris.]

368. ἐπίδηλόν τι) ἀλλ' ἔστι τὸ βλέμμα αὐτοῦ ὅμοιον πεπανουργηκότι βλέμματι. [ἐπίδηλον) φανερόν. Gl. Dorv. πεπανουργηκότι) αὐτῷ πανουργίαν ἐργασαμένῳ. Gl. Paris. πεπανουργευκότι) ἀντὶ τοῦ πεπανουργηκότι. Rav.]

369. οἶδ' ὃ κρώζεις) παροιμία ἐπὶ τῶν μάτην [1] θρυλλούντων, ὡς αἱ κορῶναι· ἀντὶ τοῦ, σὺ ἄνω καὶ κάτω περὶ τοῦ κεκλοφέναι μοι διαλέγῃ. [γινώσκω, διὸ φωνεῖς, ἀκαίρως φθέγγῃ καὶ ὀχλεῖς ἡμᾶς, ὡς κορώνη. Gl. Dorv. Paris.]

[370. ζητεῖς μεταλαβεῖν) τῆς κλοπῆς. Gl. Dorv. χρῄζεις κοινωνῆσαι, μετασχεῖν. μεταλαβεῖν) τοῦτο διὰ μέσου εἴρηται. τίνος) πράγματος. Gl. Paris.]

[371. οὐ τοιοῦτον) ὃ σὺ ὑπονοεῖς. Gl. Paris.]

[372. ἥρπακας) κατεδυνάστευσας. κακοδαιμονᾷς) μαίνῃ, ἄθλιος εἶ καὶ κακοδαίμων. Gl. Paris.]

---

1) μάτην abest ab Ald.

[ὡς ἐμοῦ τι κεκλοφότος) τὸ ὡς οὐκ ἔστιν ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ ὅτι, ὡς οἴονταί τινες· οὐ γάρ ἐστι πρὸς τὸ ζητεῖς ἀλλὰ πρὸς τὸ κεκλοφότος· καὶ ἔστιν ἀντὶ τοῦ καθά· στίζων [1]) οὖν πρὸς τὸ κρώζεις, τὸ λοιπὸν λέγε κομματικῶς. *Iunt.*]

[373. ἀπεστέρηκας) ἀποστερῶ ἐστὶν, ὅταν παρακαταθήκην τινὸς λαβὼν εἰς διαβολὴν χωρήσω, καὶ οὐκ ἐθέλω διδόναι αὐτῷ, ἃ [2]) ἔλαβον. *Iunt. Dorv.* ἀπεστέρηκας) τινὸς οὐδένα ἄνθρωπον. *Gl. Paris.*]

[374. οὐ δῆτ') οὐδαμῶς, ἐποίησα δηλ. ὦ Ἡράκλεις) φεῦ. *Gl. Paris.* φέρε) τί ἄν τις εἴποι ἕτερον; *Gl. Dorv. Paris.*]

[375. φράσαι) εἰπεῖν. *Gl. Paris.*]

[376. κατηγορεῖς) ναὶ οὐ θέλω δηλ. πρὶν μαθεῖν) πρὸ τοῦ γνωρίσαι. μου) σύναπτε πρὸς τὸ κατηγορεῖς. *Gl. Paris.*]

377. ἐγώ σοι τοῦτ' ἀπὸ σμικροῦ) ὡς πρὸς εὑρηκότα ἡ διάλεξις. χρῆται δὲ τῇ πηλικότητι ἀντὶ ποσότητος. [ὦ τᾶν) ὦ φίλε. σμικροῦ) ὀλίγου. *Gl. Paris.* τοῦτ') ὃ πεπανούργηκας. σμικροῦ) ἀναλώματος. *Gl. Dorv.*]

[378. ἐθέλω) χρήζω. *Gl. Paris.* διαπρᾶξαι) οἰκονομῆσαι. πυθέσθαι) μαθεῖν, ἀκοῦσαι. *Gl. Dorv.*]

379. τὸ στόμ' ἐπιβύσας) τείνεται πρὸς τοὺς ῥήτορας, ἐπειδὴ εἰώθασι τοῖς ἕρμαιον κεκληρωμένοις ἐπιφορτίζεσθαι, ὡς κοινωφέλιμοι. [ἐπιβύσας) ἀντὶ τοῦ ἐπιπλήσας. ὡς Ὅμηρος· νήματος ἀσκητοῖο βεβυσμένον. *Rav.* κλείσας. *Gl. Dorv. Paris.* κέρμασι) νομίσμασι. *Gl. Dorv.* δωρήμασι, νομίσμασι, ἵν' ὅταν καταστῇς εἰς κρίσιν, συνηγοροῦντας αὐτοὺς ἔχῃς διὰ τὴν δωροδοκίαν. *Gl. Dorv. Paris.*]

[380. εἰρωνικὸν τοῦτο. *Gl. Dorv. Paris.* φίλος) προσφιλῶς. *Gl. C. Paris.*]

[381. μνᾶς) λίτρας. ἀναλώσας) ἐξοδιάσας. λογίσασθαι) λογαριάσαι ἡμῖν. *Gl. Dorv. Paris.*]

[382. καθεδούμενον) καθίζοντα. *Gl. Paris.*]

---

1) ἀντὶ τοῦ καθαστίζων *Iunt.*
2) καὶ *Iunt.*

383. ἱκετηρίαν ἔχοντα) ἱκετηρία ἐστὶ κλάδος ἐλαίας ἐρίῳ πεπλεγμένος. οἱ γὰρ ἱκετεύοντες ἐλαίας κατεῖχον κλάδον. [ἱκετηρίαν) κλάδον ἱκετικὴν κρατοῦντα. *Gl. Paris.*]

[384. διοίσοντ᾽) διαφορὰν ἕξοντα. *Gl. Paris.*]

385. [τῶν Παμφίλου) ὁ Πάμφιλος οὗτος γραφεὺς ἦν· ἔγραφε δὲ τοὺς Ἡρακλείδας ἱκετεύοντας [εὐθέως *Paris.*] μετὰ κλάδων ἐλαΐνων, ὅτε αὐτοὺς ἐκ Πελοποννήσου ἀπήλασαν. ἱκετηρία δέ ἐστι κλάδος ἐλαίας ἐρίῳ λευκῷ περιειλημμένος, ὡς Πλούταρχος ἐν Παραλλήλοις φησί· καταχρηστικῶς δὲ καὶ πᾶσα ἱκεσία. ἐχρῶντο δὲ ἐλαΐνῳ κλάδῳ ἵνα διὰ τούτου πρὸς ἔλεον τοὺς δικαστὰς ἕλκωσι. *Dorv.*]

τῶν Παμφίλου) Πάμφιλος ζωγράφος ἦν, ὅστις τοὺς Ἡρακλείδας ἔγραψεν ἱκετεύοντας τὸν τῶν Ἀθηναίων δῆμον· μετὰ γὰρ θάνατον Ἡρακλέους Εὐρυσθεὺς διώκει τοὺς Ἡρακλείδας, διὰ τὸ πρὸς τὸν Ἡρακλέα τὸν ἐκείνων πατέρα ἐμφύλιον μῖσος. ταύτην τὴν ἱστορίαν ἔγραψε Πάμφιλος τραγικός· κατὰ δέ τινας ζωγράφος ἦν, ὃς τὴν τῶν Ἡρακλειδῶν τύχην χαρακτῆρι ὑφηγήσατο. Καλλίστρατος δὲ καὶ Εὐφρόνιος τραγῳδιῶν ποιητήν φασι, καὶ διδάξαι Ἡρακλείδας. τὰ δὲ λίαν ἐπιτετηδευμένα ὑπομνήματα διστάζει, πότερον τραγικὸς ποιητὴς ἢ ζωγράφος, ὃν καθηγήσασθαί φασιν Ἀπελλοῦ· περικλυτὸς δὲ ζωγράφος ὁ Ἀπελλῆς. ἐν μέντοι ταῖς Διδασκαλίαις πρὸ τούτων τῶν χρόνων Πάμφιλος οὐδεὶς φέρεται τραγικός. γραφὴ μέντοι ἐστὶν οἱ Ἡρακλεῖδαι, καὶ Ἀλκμήνη, καὶ Ἡρακλέους θυγάτηρ Ἀθηναίους ἱκετεύοντες, Εὐρυσθέα δεδιότες, ἥτις Παμφίλου οὐκ ἔστιν, ὥς φασιν, ἀλλ᾽ Ἀπολλοδώρου. ὁ δὲ Πάμφιλος, ὡς ἔοικε, καὶ νεώτερος ἦν Ἀριστοφάνους. Ἄλλως. οὗτος τραγῳδοποιός· ἔγραψε δὲ τοὺς Ἡρακλείδας ἱκετηρίαν ἔχοντας, ὅταν Εὐρυσθεὺς μετὰ θάνατον Ἡρακλέους τοὺς Ἡρακλείδας ἐδίωξε· καὶ οὗτοι μετὰ τῆς Ἀλκμήνης παρεκάλεσαν τοὺς Ἀθηναίους βοηθῆσαι αὐτοῖς, ὅπερ καὶ ἐγένετο. τὰ οὖν συμβάντα αὐτοῖς ζωγράφος τις Πάμφιλος Ἀθηναῖος εἰς τὴν στοὰν τῶν Ἀθηναίων ἔγραψε, καὶ αὐτοὺς ἱκετεύοντας. τοῦτο οὖν λεγει, ὅτι οἱ καταδικαζόμενοι, μετὰ τῶν παίδων καὶ τῶν γυναικῶν παρακολουθουσῶν, λόγον ὑπεῖχον τῷ ἐγκλήματι. [Ἄλλως. ὁ Πάμφιλος οὗτος εἷς ἦν τῶν Ἡρακλειδῶν, υἱὸς μὲν Αἰγιμιοῦ, ἀδελφὸς δὲ Δυμάου καὶ Δώρου, ἀφ᾽ ὧν φυλαὶ ἐν Λακεδαίμονι, Παμφιλεῖς, καὶ Δυμενεῖς, καὶ Δωρεῖς, ἀφ᾽ ἧς οἱ Δωριεῖς, οἵτινες οἰκοῦντες πρότερον τὴν Πίνδον μίαν οὖσαν τῆς τετραπόλεως τῆς ἐπ᾽ Εὐβοίᾳ, ἀφι-

κνοῦνται εἰς τὴν μεταξὺ Οἴτης [1]) καὶ Παρνασσοῦ Δωρίδα ἐξάπολιν οὖσαν. ἔστι δὲ Ἐρινεὸν, Κύτινον, Βοιὸν, Λίλαιον, Κάρφαια, Δρυόπη. ἐκ δὲ τούτων σὺν τοῖς Ἡρακλείδαις ἀναχωροῦσιν ὁμοῦ ἐκ τῆς Ἀττικῆς εἰς Λακεδαίμονα, ὡς Πίνδαρός φησι· θέλοντι δὲ Παμφίλου. *Iunt.*]

386. οὐκ, ὦ κακόδαιμον) εἰ γὰρ, ὡς φῂς, ἐκεκλόφειν, φαῦλος ἦν ἂν τὸν τρόπον· φαῦλος δὲ ὢν, οὐκ ἂν παρέσχον ἂν ἄλλῳ τινί. νῦν δὲ τοῖς χρηστοῖς προῃρημένος δοῦναι, δῆλον ὅτι ἀγαθός εἰμι· εἰ δὲ ἀγαθὸς, οὐ κέκλοφα. [οὐκ) ὄψει ἐμὲ οὕτως ἔχοντα, δυςτυχέστατε. *Gl. Dorv. Paris.* χρηστοὺς) ἀγαθούς. *Gl. Paris.*]

[387. σώφρονας) εὐτάκτους. *Gl. Paris.* σώφρων λέγεται κυρίως ὁ εὐλαβὴς ἄνθρωπος. λέγεται σώφρων καὶ ὁ σῶαν ἔχων τὴν φρόνησιν, ἐξ οὗ καὶ σωφροσύνη ἡ τῶν φρενῶν ἀκεραιότης. *Paris.*]

388. ἀπαρτὶ) ἀπηρτισμένως· ἐπίῤῥημα δέ ἐστιν, ὡς ἀμογητὶ, παρὰ τὸ ἀπηρτισμένον καὶ πλῆρες. κέχρηται αὐτῷ Ἡρόδοτος λέγων, ἀπὸ τούτου εἰσὶ στάδια δύο ἀπαρτί· καὶ Φερεκράτης ἐν Κραπατάλοις· φράσον μοι ἀπαρτὶ δή που προλαβεῖν. συνωνυμεῖ δὲ ἡ λέξις· ἔσθ᾽ ὅτε γὰρ καὶ χρονικὸν ἐπίῤῥημα δηλοῖ ὡς καὶ Καλλίμαχος. [ἀπηρτισμένως, τελείως. *Gl. Dorv. Paris.* ἀπὸ τοῦ νῦν. *Gl. D. Cant. 2.* νεωστί. *Gl. C.*]

[389. ὡς κοινωνεῖν πάντας ποιῆσαι. *Gl. Dorv. Paris.*]

[390. ἀπολεῖς) φθερεῖς. οἰήσονται γάρ τινες, ὡς ἀληθῆ λέγεις. ἀπολεῖς, οὐκ ἐθέλων τἀληθὲς εἰπεῖν. σεαυτὸν) μᾶλλον ἀπολεῖς. *Gl. Paris.*]

[391. μόχθηρε) κακέ. *Gl. Paris.*]

[392. ἔχω) κέκτημαι. ὁποῖον) Ἀττικόν. *Gl. Paris.* ἐρωτηματικὸν ἀντὶ τοῦ ποῖον. *Gl. C.*]

[394. οὐκ ἐς κόρακας) τόπος ἦν ἐν Ἀθήναις κρημνώδης Κόρακες καλούμενος, διὰ τὸ κοράκων εἶναι καταγώγιον· εἰς ὃν τοὺς κακούργους ἔῤῥιπτον ὑπὸ κοράκων ἀναλωθησομένους· ἐλήφθη δὲ εἰς παροιμίαν τὸ, [ἔῤῥ᾽ *Par.*] ἐς κόρακας. [ἀντὶ τοῦ ἀπελθὼν φάνηθι. *Paris.*] *Dorv. Paris.* οὐκ ἐς κόρακας) ἀπέλθῃς καὶ ἀπελεύσῃ. νὴ τοὺς θεοὺς) ναί. *Gl. Paris.*]

1) ἥτις *Iunt.*

[395. πρὸς τῆς Ἑστίας) ἡ Ἑστία θυγάτηρ ἦν Κρόνου, καταρχὰς τὴν οἰκίαν εὑροῦσα, ἣν ἐντὸς τῶν οἴκων ἔγραφον, ἵνα τούτους συνέχῃ, καὶ τῶν οἰκούντων εἴη φύλαξ. οὕτω καὶ ἐφέστιον Δία καλοῦσιν, ὃν εἰς [1]) φυλακὴν τῶν οἴκων γράφουσιν. *Iunt.* ἕνεκεν αὐτῆς τῆς Ἑστίας τῆς θεᾶς. *Gl. Paris.* Ἑστίας) περιττὸν ἦν ἐνταῦθα τὸ λέγω, διὸ καὶ ἐξεβλήθη παρ᾽ ἐμοῦ. ὀφείλει δὲ ἄνω κεῖσθαι, ἀπὸ κοινοῦ γὰρ λέγεται ἀπὸ τοῦ λέγεις. *Paris.*]

[396. θαλάττιον) παίζει αὐτὸν ἐνταῦθα. *Gl. Dorv. Paris.*]

[397. διὰ τὸ μὴ ἀνέχεσθαι τὸν Βλεψίδημον ἀκοῦσαι λόγον ὁλόκληρον παρὰ Χρεμύλου, ἀλλὰ ἀφ᾽ ἕκαστον ἔπος περιτρίπτειν αὐτὸν, ἐμφαίνει ὁ ποιητὴς τὴν γνώμην τῶν ἐπιθυμούντων τίθεσθαί τι παρά του. *Paris.*]

398. καὶ πρὸς ἡμᾶς τοὺς φίλους) ὅτι οὐ μετέστειλαν τὸν Βλεψίδημον· ἀκηκοὼς δὲ ἦλθε. [τοὺς φίλους) τὸν Πλοῦτον δηλ. *Gl. Paris.*]

[399. τούτῳ) τῷ διαπέμπειν. *Gl. Dorv. Paris.*]

[400. οὐ τῷ μεταδοῦναι) κατέστη τὰ πράγματα δηλ. δεῖ) ἐνδέχεται. τί) ἐνδέχεται. *Gl. Paris.*]

401. βλέψαι ποιῆσαι νώ) ὅτι τὸ νώ ἀντὶ τοῦ αὐτόν· ἢ ἀντὶ τοῦ, δεῖ [2]) ἡμᾶς ποιῆσαι αὐτὸν βλέψαι. [νώ) τὸ ζ̄ κεῖται, ὅτι τὸ νώ ἀντὶ τοῦ αὐτόν ἢ ἀντὶ τοῦ ἡμᾶς ποιῆσαι αὐτὸν βλέψαι εἴρηται. *Paris.*]

[402. ὥςπερ τὸ πρότερον) ἔπρεπε δηλ. *Gl. Paris.* ἑνί γε τῷ τρόπῳ) μιᾷ τινι μηχανῇ. *Gl. Dorv.*]

[403. νὴ τὸν οὐρανὸν) διὰ τὸ λαμπῶδες τοῦ οὐρανοῦ τοῦτον ὄμνυσι πρὸς τὸ τυφλός. *Gl. Dorv.*]

404. οὐκ ἐτὸς) οὐκ ἀλόγως, ἀλλὰ δικαίως. ἢ ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀληθῶς. ἐπιῤῥηματικὸν γάρ ἐστιν ἀντὶ τοῦ ἐτῶς, ἀπὸ τοῦ ἐτεῶς συνῃρημένου. [ἐτὸς) μάτην, οὐκ ἀλόγως. *Gl. Paris.* ὡς ἔμ᾽) εἰς ἐμέ. *Gl. Dorv.*]

[406. οὐκοῦν) τὸ λοιπόν. εἰςαγαγεῖν) εἰςκαλέ-

1) εἰς ὃν *Iunt.*
2) δι᾽ *Ald.*

σασθαι χρή. Gl. Paris. ἐχρῆν) πολλάκις οἱ Ἀττικοὶ λαμβάνουσιν τὸν παρατατικὸν ἀντὶ ἐνεστῶτος, ὡς τὸ ἦν ἀντὶ τοῦ ἐστίν, καὶ τὸ ἐχρῆν ἀντὶ τοῦ χρή. Paris.]

407. τίς δῆτ' ἰατρός ἐστι) διασύρει καὶ διαβάλλει τοὺς ἰατροὺς ὡς ἀμαθεῖς, καὶ τοὺς διδόντας ὡς μικρολόγους. [τίς δῆτ') οὐδείς. ἐν τῇ πόλει) ἐντελὴς δηλ. Gl. Paris.]

[408. μισθὸς) οὐ κατ' ἀξίαν δίδοται. Gl. Paris.]

[409. οὐκ ἔστιν) ἰατρὸς δηλ. Gl. Paris.]

410. μὰ Δί' ἀλλ' ὅπερ πάλαι) τὸ ἑξῆς, ἀλλ' οὐκ ἔστι μὰ Δία, ἀλλ' ἐκεῖνο κράτιστόν ἐστιν, ὅπερ πάλαι παρεσκευαζόμην, κατακλῖναι αὐτόν. [μὰ Δί') οὐκ ἔστιν δηλ. παρεσκευαζόμην) ηὐτρεπιζόμην. Gl. Paris. ᾠκονόμουν. Gl. Dorv.]

[411. κατακλίνειν) καταθήσειν. Gl. Dorv. Paris. εἰς Ἀσκληπιοῦ) τὸν ναόν. Gl. Dorv. τὸν οἶκον δηλ. Gl. Paris.]

[412. πολὺ μὲν οὖν) κράτιστόν ἐστι. Gl. Paris.]

[413. μὴ διάτριβε) μὴ βράδυνε. Gl. Dorv. νῦν διάτριβ') δὴ βράδυνε, χρόνιζε. ἄνυε) σπεῦδε. ἕν γέ τι) πρᾶγμα. Gl. Paris.]

414. σπεῦδέ νυν) τοῦτο τὸ νῦν καθ' ὁμαλισμὸν ἀναγνωστέον, ἵν' εἴη ἀντὶ τοῦ δή. ἐγκλίνεται γὰρ ἀεὶ, καὶ βραχύ ἐστι, φωνήεντος ἐπιφερομένου· ὡς τὸ,

σίγα νυν ἑστὼς, καὶ μέν' ὡς κυρεῖς ἔχων.

παρὰ Σοφοκλεῖ. τὸ δέ γε νῦν τὸ περισπώμενον ἐπίρρημά ἐστι χρονικὸν, καὶ μακρὸν ἀεὶ εὑρίσκεται· διὸ καὶ περισπᾶται. [τοῦτ' αὐτὸ) τὸ σπεύδειν. Gl. Paris.]

415. ὦ θερμὸν ἔργον) κορωνὶς ἑτέρα ὁμοία· οἱ δὲ στίχοι, ὡς οἱ προφθάντες, ἰαμβικοί εἰσι τρίμετροι ἀκατάληκτοι ογ', ὧν τελευταῖος,

ἔχοι τις ἂν δίκαιον ἀντειπεῖν ἔτι.

ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

θερμὸν ἔργον) παράδοξον, ἢ τολμηρὸν, ἢ εὐκίνητον. ἡ Πενία δὲ ἐντεῦθεν παρελθοῦσα μάχεται πρὸς Χρεμύλον καὶ Βλεψίδημον. [θερμὸν ἔργον) σπουδαῖον καὶ τολμηρόν. Gl. Dorv. τολμηρὸν πρᾶγμα. Gl. Paris. ἀνόσιον ἄδικον. Gl. Paris.]

[416. *ἀνθρωπαρίω κακοδ.*) ὦ ἄνθρωποι δυςτυχεῖς. *Gl. Paris.*]

[417. *ποῖ, ποῖ*) ποῦ ποῦ πορεύσεσθε. *τί φεύγετον*) διὰ τί; *μενεῖτον*) προςκαρτερήσετε ἐμέ. *Gl. Paris.* προςκαρτερεῖτε. *Gl. Dorv.*]

[418. *αὕτη ἡ κατασκευὴ* τὸ *ἐγὼ γάρ*, πρὸς τὸ *οὐ μενεῖτον* ἔχει τὴν δύναμιν. *Paris.* *ἐξολῶ*) ἐξολοθρεύσω. *Gl. Dorv.* ἀφανίσω, φθερῶ, ὄντας κακούς. *Gl. Paris.*]

[419. *ἀνασχετὸν*) ὑπομονητόν. *Gl. Dorv.*]

[420. ἀλλὰ τοιοῦτον, οἷον ἄλλος οὐδεὶς ἐτόλμησε οὐδεπώποτε. *Gl. Paris.*]

[421. *ἀπολώλατον*) ἐφθάρητε. *Gl. Dorv.*]

[422. *ὠχρὰ*) κίτρινος. *Gl. Paris.* τοιοῦτοι γὰρ οἱ πένητες. *Gl. Dorv.*]

423. *ἴσως Ἐριννύς ἐστι*) ἐπισκώπτει τὴν διὰ τῶν Ἐριννύων *Αἰσχύλου* ὑπόθεσιν· παρειςάγονται δὲ μετὰ λαμπάδων δεινοπαθοῦσαι, ὡς *Εὐριπίδης*· *Γοργῶπες νερτέρων ἱέρειαι δειναὶ θεαί.* ἢ ἄλλως. εἰώθασιν οἱ τραγῳδοὶ Ἐριννύας εἰςφέρειν μετὰ λαμπάδων· καὶ γὰρ τὰ ἀποτρόπαια τῶν φαντασμάτων τραγῳδοῖς μᾶλλον ἁρμόττει. [*ἐκ τραγῳδίας*) ὡς οἱ ποιηταὶ ποιοῦσιν οἱ τραγικοί. *Gl. Paris.*]

424. *βλέπει γέ τοι*) τὸ *γέ τοι* ἢ ἀντὶ τοῦ δέ, ἢ ἀντὶ τοῦ γάρ· ὃ καὶ κρεῖττον. εὕρηται δὲ καὶ ἐν πολλοῖς τῶν λογοποιῶν, ὡς ἐξετάζων εὑρήσεις.

τραγῳδικὸν) θρηνῶδες, καὶ οἷον ἐν ταῖς τραγῳδίαις οἱ ποιηταὶ εἰςάγουσι. [*βλέπεις*) ὀρθῶς ἔφης δηλ. *Gl. Paris.* *γέ τοι*) γάρ. *Gl. Dorv.* *μανικὸν*) ἄγριον. *Gl. Dorv.* ἀσυμπαθές. *Gl. Paris.* *τραγῳδικὸν*) δαιμονικόν. *Gl. Dorv.* θρηνῶδες. *Gl. Paris.*]

425. *ἀλλ' οὐκ ἔχει γὰρ δᾶδας*) ἐπειδὴ παρὰ τὸ σχῆμα ἦλθε· καὶ γὰρ ἐν ταῖς τραγῳδίαις μετὰ λαμπάδων εἰςήγοντο αἱ Ἐριννύες. τὸ δὲ γὰρ ἀργὸν, ὡς ὑποτασσόμενον τοῦ ἀλλά. [*ἔχει*) κρατεῖ. *Gl. Paris.* μετὰ δᾴδων εἰςήγαγον τὰς Ἐριννύας, δεικνύντες τὸ θερμὸν καὶ διάπυρον [1]) τῶν καταρῶν. *Paris.*]

---

1) Codex διάπειρον. Correxit Bastius.

οὐκοῦν κλαύσεται) ἀντὶ τοῦ οἰμώξεται, ὡς μὴ οὖσα κατὰ φύσιν φοβερὰ, ἀλλὰ μάτην ἀπατῶσα ἡμᾶς.

426. πανδοκεύτριαν) ἀντὶ τοῦ κάπηλιν, ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι πάντας. εἴρηται δὲ κάπηλις παρὰ τὸ κακύνειν τὸν πηλόν· πηλὸς δὲ ὁ οἶνος· ὅθεν καὶ ἄμπελος, οἱονεὶ ἔμπηλος οὖσα, ἡ ἐν αὑτῇ ἔχουσα τὸν πηλόν. [οἴεσθε) νομίζετε. *Gl. Paris.* πανδοχεύτριαν) ξενοδόχον. *Gl. Dorv.* πανδοκεύτριαν) καπήλισαν. *Gl. Paris.*]

427. ἢ λεκιθόπωλιν) ἀπὸ τοῦ χρυσίζοντος τοῦ [1]) ὠοῦ, ὠόπωλιν· λέκιθος δὲ κυρίως τὸ ξανθὸν τοῦ ὠοῦ, διὰ τὸ τῷ λέπει κεύθεσθαι. ἔστι δὲ καὶ εἶδος ὀσπρίου, ὃ καλεῖται πίσον, ὅτι ἐν Πίσᾳ τῆς Ἤλιδος κατακόρως φύεται, διὰ τὸ ἐοικέναι τὴν χροιὰν λεκίθῳ ὠοῦ. ἀπὸ μέρους οὖν τὴν ὀσπριόπωλιν δηλοῖ. καὶ ἐν Λυσιστράτῃ·

νὴ τὸν Δί' ἔγωγ' οὖν ἄνδρα κομήτην
φυλαρχοῦντ' [2]) εἶδον ἐφ' ἵππῳ
εἰς τὸν χαλκοῦν ἐμβαλλόμενον πῖλον,
λέκιθον παρὰ γραός.

[λεκυθόπωλιν) ὀσπριόπωλιν. *Gl. Dorv.* ὀσπριόπωλιν μετὰ ὠοῦ πωλοῦσαν. *Gl. Paris.* λεκυθόπωλις λέγεται ἡ τὰ ὑέλινα ἀγγεῖα κυρίως πωλῶσα. *Paris.* τοσουτονὶ) μέγα. *Gl. Dorv.*]

[428. ἐνέκραγες) ἐλοιδόρεις, ὥςπερ αἱ κύνες ποιοῦσι. *Gl. Dorv.* ἀνέκραγες) ἠπείλεις. ἡμῖν) παρ' ἡμῶν. *Gl. Dorv.*]

[429. ἄληθες) ἀληθῶς τοῦτο λέγεις· ἐστὶ δὲ τοῦτο εἰρωνικόν. *Gl. Dorv.* τοῦτο λέγεται, ὅπερ οὐκ ἠδικήσατε ἐμὲ μεγάλως. *Gl. Paris.* τὸ μὲν προπαροξύτονον ἄληθες ἀντὶ ἐπιῤῥήματος λαμβάνεται, ὡς κἀνταῦθα. τὸ δὲ ὀξύτονον τὸ ἀληθὲς, οἷον τἀληθὲς γὰρ οὐκ ἐθέλεις φράσαι, ὄνομά ἐστι. *Paris.*]

[430. χώρας ἐκβαλεῖν) τῶν Ἀθηναίων ἀποδιῶξαι. *Gl. Paris.*]

431. τὸ βάραθρον) χάσματι φρεατῶδες καὶ σκοτεινὸν ἐν τῇ Ἀττικῇ, ἐν ᾧ τοὺς κακούργους ἔβαλλον. ἐν δὲ τῷ χάσματι τούτῳ ὑπῆρχον ὀγκῖνοι, οἱ μὲν ἄνω, οἱ δὲ κάτω.

---

1) τοῦ abest ab *Ald.*
2) φιλαρχοῦντα *Ald.*

ἐνταῦθα τὸν Φρύγα τὸν τῆς μητρὸς τῶν θεῶν ἐνέβαλλον, ὡς μεμηνότα, ἐπειδὴ προέλεγεν, ὅτι ἔρχεται ἡ μήτηρ εἰς ἐπιζήτησιν τῆς Κόρης. ἡ δὲ θεὸς ὀργισθεῖσα ἀκαρπίας ἔπεμψε τῇ χώρᾳ· καὶ γνόντες τὴν αἰτίαν διὰ χρησμῶν, τὸ μὲν χάσμα κατέχωσαν, τὴν δὲ θεὸν ἵλεων ταῖς θυσίαις ἐποίησαν. [ὑπόλοιπον) περιλελειμμένον. *Gl. Paris.* τὸ βάραθρον ὁ ᾅδης. *Gl. Dorv.* ὁ κρημνός. *Gl. Paris.*]

[430. ἐκβαλεῖν) ἀποδιῶξαι. *Gl. Dorv.*]

[432. αὐτίκα μάλα) ἤγουν λίαν συντόμως. *Gl. Dorv.*]

[433. ἐκείνη εἰμὶ δηλ. ἢ κ. τ. λ. σφῷ) ὑμῖν. δίκην) τιμωρίαν. *Gl. Paris.*]

[434. ἐνθάδ') ἀπ' ἐντεῦθεν. *Gl. Paris.*]

[435. καπηλὶς) κάπηλις προπαροξυτόνως ἡ τὸν οἶνον πιπράσκουσα γυνὴ [1]), ἀπὸ τοῦ κακύνειν, ὅ ἐστι δολοῦν [2]), τὸν πηλὸν, ἤτοι τὸν οἶνον· [ὡς καὶ ἄμπελος ἡ ἔμπηλος οὖσα. *Paris.*] καπηλὶς δὲ ὀξυτόνως ὑποκοριστικῶς, ἡ ταύτης ὑπηρετὶς τῆς καπήλεως. *Iunt.* [ἡ κάπηλις) ἡ οἰνοπῶλις. *Gl. Dorv.* ἡ 'κ τῶν γειτόνων) ἤτοι ἡ πλησίον οὖσα. *Gl. Paris.*]

436. ἢ ταῖς κοτύλαις) ἀντὶ τοῦ παρακλέπτουσά με ταῖς κοτύλαις· ἥτις, φησὶ, μικρομετροῦσά με βλάπτει· οἷον ταῖς μεταφοραῖς τῶν μέτρων ἀπατῶσά με, ἢ μετὰ ὕδατος μιγνύουσα δίδωσιν· ὡς τοῦ Βλεψιδήμου πεπωκότος καὶ δεδωκότος ἀργύριον. κοτύλη δέ ἐστιν εἶδος μέτρου, ὃ λέγομεν ἡμεῖς ἡμίξεστον. [τοῖς μέτροις ἐν οἷς πιπράσκει τὸν οἶνον ζημιοῖ. *Gl. Dorv.* κοτύλαις) καρτελούραις. διαλυμαίνεται) ἀφανίζει. *Gl. Paris.* λυμαίνεταί με, φησὶ, ταῖς κοτύλαις, ἐπεὶ οὐ πλήρεις αὐτάς μοι δίδωσιν, ἢ μετὰ ὕδατος μιγνύουσα δίδωσι. κοτύλη δὲ οὐ μόνον τὸ κοῖλον τῆς χειρὸς, ἀλλὰ καὶ εἶδος μέτρου, ὃ ἡμεῖς ἡμίξεστον λέγομεν. λέγεται καὶ ἐπὶ τῶν ποδῶν τοῦ πολύποδος, καὶ τὸ ἰσχύον τοῦ μηροῦ. *Paris.*]

[437. Πενία μὲν οὖν) οὐκ εἰμὶ ἣν λέγετε. *Gl. Dorv.* μὲν οὖν) εἰμί. ξυνοικῶ) συνυπάρχω. *Gl. Paris.*]

---

1) δηλοῖ *Iunt.*
2) τελοῦν *Iunt.*

438. ἄναξ Ἄπολλον) ἰδίως τὸν Ἀπόλλωνα, ἤτοι ὡς ἀλεξίκακον καὶ χρησμοὺς παρέχοντα πρὸς ἀποτροπὴν τῶν δεινῶν, ἢ ὡς πατρῷον θεόν. [παρεπιγραφή: ὅτι ἡ πενία ἐστὶν, ἀκούσας ὁ Βλεψίδημος ἔφευγε. Gl. Dorv. ποῖ) ποῦ. Gl. Paris.]

[439. τί δρᾷς) παρεπιγραφή. ὁρᾷ γὰρ τοῦτον φεύγοντα. Gl. Paris.]

[θηρίον) δειλότατον μὲν αὐτὸν λέγει διὰ τὴν παροῦσαν φυγήν· θηρίον δὲ διὰ τὸ θηριωδῶς πρὸς Χρεμύλον πρώην διατεθῆναι καὶ ἐλέγχειν αὐτόν. Paris.]

440. ἥκιστα πάντων) ὥςπερ φαμὲν μάλιστα πάντων, καί ἐστι τὸ μάλιστα ἐπίτασις ὑπερθετική, οὕτω καὶ ἥκιστα πάντων, καί ἐστιν ἀπαγόρευσις ὑπερθετική. [οὐδαμῶς. ἀργόν. Gl. Paris.]

[442. πόνηρ') γεωργέ. Gl. Dorv. ταλαίπωρε. οὐδαμοῦ) ἔν τινι τρόπῳ. Gl. Paris.]

443. ἐξωλέστερον) ἀπολέσθαι ὀφεῖλον, ἢ ἐξολοθρευτικώτερον, ἢ μᾶλλον ἐξολέσαι δυνάμενον. [ἐξωλέστερον) ὀλεθριώτερον. Gl. Dorv. φθαρτικώτερον, μᾶλλον ἐξολέσαι δυνάμενον. Gl. Paris.]

[444. ἀντιβολῶ) παρακαλῶ. ἐγὼ μὲν οὔ) στήσομαι. Gl. Paris.]

445. παρὰ πολὺ) κατὰ πολὺ, σφόδρα· ὡς παρὰ Θουκυδίδῃ ἐν πρώτῳ· καὶ ἐνίκησαν Κερκυραῖοι παραπολύ. [παρὰ πολὺ) κατά. Gl. Dorv. παραπολὺ) ἀντὶ τοῦ πάνυ πολύ. καὶ Θουκυδίδης· ὅτι ἐνίκησαν Κερκυραῖοι παρὰ πολύ. Rav.]

447. ἔρημον) ἔρημος κυρίως ἡ μονωθεῖσα τῶν ἐνοικούντων γῆ, παρὰ τὴν ἔραν, ὃ σημαίνει τὴν γῆν.

ἀπολιπόντε ποι) τὸ ποι ἐνταῦθα οὐκ ἔστιν ἐρωτηματικὸν, ἀλλ' ἀόριστον· ἐπὶ μὲν γὰρ κινήσεως μόνον τὸ ποῖ διὰ τῆς ο καὶ ι διφθόγγου γράφεται. διὰ δὲ τοῦ η γραφόμενον καὶ ἐπὶ στάσεως καὶ κινήσεως τίθεται· καὶ δῆλον ἐκ τοῦ, πᾷ βῶ; πᾷ στῶ; παρ' Εὐριπίδῃ. εἰ δέ που καὶ διὰ διφθόγγου εὕρηται ἐπὶ στάσεως, κατὰ παράχρησίν ἐστιν. [που φευξούμεθα) ἔν τινι τόπῳ ἀπαδράσομεν. Gl. Paris.]

[448. τηνδὶ) τὴν πενίαν. διαμαχούμεθα) ἐναν-

τιωθῶμεν. Gl. Dorv. μαχεσόμεθα. Gl. LB. ἤτοι μὴ θελήσομεν προμαχίσασθαι. Gl. Paris.]

[449. μαχούμεθ᾽ αὐτῇ· ἀσθενεῖς γὰρ ἐσμὲν πρὸς μάχην ὑπὸ τῆς ἀδικίας. Dorv. ἢ ποίᾳ δυνάμει θαῤῥοῦντες. Gl. Paris.]

[450. θώρακα) ὅπλον. Gl. Dorv. λουρίκην. Gl. Paris. ἀσπίδα) σκουτάριον. Gl. Dorv.

451. οὐκ ἐνέχυρον) δῆλον, ὡς οὐ μόνον ἐνέχυρά φασιν, ἀλλὰ καὶ ἐνέχυρον. φαίνεται δὲ καὶ ἀπηγορευμένον εἶναι μὴ θεῖναι τὰ ὅπλα ἐνέχυρα. λέγει οὖν ὅτι αὕτη τῇ ἑαυτῆς βίᾳ ἀναγκάζει καὶ τοὺς νόμους παραβαίνειν τοὺς θεσπίσαντας, ὅπλα ἐνέχυρα μὴ τιθέναι· δέον γὰρ εἰπεῖν, ὅτι οὐ τιτρώσκει, ὡς ἐπὶ τῶν ὄντων ἐν πολέμοις εἶπεν ἐνέχυρον τίθησιν. εἰκότως δὲ τίθησι, καὶ οὐ τέθεικε, δεικνὺς τὸ ἀεὶ οὕτω ταῦτα γίνεσθαι ἐν τοῖς πένησιν· ἀεὶ γὰρ ἀποροῦντες ἐνέχυρα τιθέασιν. [ἐνέχυρον) σημάδιον. Gl. Dorv.]

453. τροπαῖον) οἱ παλαιοὶ Ἀττικοὶ περισπῶσιν· οἱ δὲ νεώτεροι προπαροξύνουσιν, ὡς παρὰ τουτῳῒ τῷ ποιητῇ ἐν Θεσμοφοριαζούσαις·

γυναῖκες οὐκ ἀρήξετ᾽; οὐ πολλὴν βοὴν
στήσεσθε καὶ τροπαῖον;

καὶ οἶμαι κατ᾽ ἀναλογίαν τοῦτο μᾶλλον παρὰ σφίσιν ἢ [1]) τοῦτο προφέρεσθαι, ὡς ἀπὸ τοῦ τρίτη τὸ τριταῖον, καὶ ἀπὸ τοῦ οὐρὰ τὸ οὐραῖον. ἔστι δὲ τρόπαιον, ὃ ἐν ταῖς νίκαις οἱ παλαιοὶ ἐποίουν, τοῖχον ἢ λίθον μέγαν ἱστάντες, καὶ γράφοντες ἐν τούτῳ, ἃ κατὰ τῶν ἀντιπάλων ἔργα δεδράκασιν· ἐκαλεῖτο δὲ τρόπαιον διὰ τὸ ἐπὶ τῇ τροπῇ τῶν ἐχθρῶν γεγενῆσθαι. [τρόπαιον) νίκην. Gl. Dorv. ἀναστήσαιτο) ἐγερεῖ. Gl. Paris. τῶν αὐτῆς τρόπων) τῶν κακῶν ἐθῶν, ἃ εἰς τοὺς ἔχοντας αὐτὴν ἐργάζεται. Gl Dorv.]

454. ὦ καθάρματε) καθάρματα ἐλέγοντο οἱ ἐπὶ καθάρσει λοιμοῦ [2]) τινος ἤ τινος ἑτέρας νόσου θυόμενοι τοῖς θεοῖς. τουτὶ δὲ τὸ ἔθος καὶ παρὰ Ῥωμαίοις ἐπεκράτησε· λέγεται δὲ καὶ καθαρισμός. [γρύζειν) ποσῶς φθέγγεσθαι. Gl. Dorv. Paris. καθάρματα) βδελύγματα. Gl. Dorv. Paris.]

[455. ἐπ᾽ αὐτοφώρῳ εἰλημμένῳ) φανερῶς ἐπ᾽

1) σφίσι τοῦτο Iunt.
2) λιμοῦ Ald.

αὐτῇ τῇ κλεψίᾳ κρατηθέντες. *Gl. Dorv.* ἐπ᾽ αὐτοφώρῳ) ἐπ᾽ αὐτῷ τῷ κλέμματι. εἰλημμένῳ) κεκρατημένῳ. *Gl. Paris.*]

456. τί λοιδορεῖ) τὸ λοιδοροῦμαι παθητικῶς δοτικῇ συντάσσεται, ἐνεργητικῶς δὲ αἰτιατικῇ· ὃ καὶ ἀγνοοῦντές τινες λοιδορεῖς [1]) ἐνταῦθα γράφουσι, τὸ ἡμῖν πρὸς τὸ προσελθοῦσα συνάπτοντες. [κάκιστ᾽ ἀπολουμένη) μέλλουσα κακίστως ἀφανισθῆναι. *Gl. Paris.* λοιδορῇ) ὑβρίζεις. *Gl. Dorv.*]

[457. οὐδ᾽ ὁτιοῦν) οὐδόλως. *Gl. Paris.*]

[458. ὦ) ἄνδρες. *Gl. Dorv.*]

[459. πειρωμένῳ) βουλόμενοι ποιεῖν ἀναβλέψαι. *Gl. Paris.*]

[460. τοῦτό σε) κατὰ τοῦτό σε. *Gl. Paris.*]

[461. ἐκπορίζομεν) παρέχομεν. *Gl. Paris.*]

[462. ὅ τι) ἀγαθὸν ἐξεύροιμι. *Gl. Paris.*]

[463. ἐκβαλόντες) ἀποδιώξαντες. *Gl. Dorv.* ἐκδιώξαντες. *Gl. Paris.*]

[465. κακὸν) ἄλλο. *Gl. Paris.*]

466. δρᾶν μέλλοντες) ἀντὶ τοῦ, εἰ μέλλοντες ἐκβαλεῖν σε ἐπιλαθοίμεθα. μέγα κακὸν πράττομεν τότε, εἰ τοῦτο δρᾶν μέλλοντες, τὸ ἐκβαλεῖν σε, ἐπιλαθοίμεθα. Ἄλλως. ἐκ παραδόξου εἴρηκεν. ὥς φησι, δράσαιμεν κακὸν ἀντὶ καλόν. ἢ εἰκῇ ἡ ἀπόκρισις. [ἐπιλαθοίμεθα) κακὸν μέγιστον ἐργασόμενοι ἀπὸ κοινοῦ. *Gl. Paris.*]

[467. περὶ τούτου) τοῦ ἐκβαλεῖν με. σφωϊν) ὑμῖν. *Gl. Paris.* σφῷϊν) ὑμῖν. συνίζησις. *Gl. Dorv.* δοῦναι λόγον) ἤγουν διαλεχθῆναι. *Gl. Dorv. Paris.*]

[468. τὸ πρῶτον αὐτοῦ) τὸ αὐτοῦ ἐπιῤῥηματικῶς, ἀντὶ τοῦ ἐνταῦθα· ἢ σύναπτε τῷ τούτου, ἵν᾽ ᾖ, περὶ αὐτοῦ τούτου· ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτοῦ [2]). *Iunt.* τὸ πρῶτον) κατά. *Gl. Paris.* αὐτοῦ) τοπικὸν, ἢ μᾶλλον χρονικόν. *Gl. C.* ἐνταῦθα, ἢ τὸ τούτου καὶ τὸ αὐτοῦ ἐκ τοῦ παραλλήλου. *Gl. E.* ἀποφήνω) ἀποδείξω. *Gl. Paris.*]

---

1) καί τινες λοιδορεῖς *Ald.*
2) αὐτό *Iunt.*

469. οὖσαν αἰτίαν ἐμὲ) ἰστέον, ὅτι ἡ Ἀττικὴ ἔλλειψις ἤτοι ἐν ἀρχῇ γίνεται, ὡς τό, ὅπως μὴ ποιήσῃς τόδε, νοουμένου ἔξωθεν τοῦ σκόπει· ἢ ἐν τῷ τέλει, ὡς ἔχει τὸ ἐν Νεφέλαις·

τὸ δὲ μὴ κυνῆν οἴκοθεν ἐλθεῖν ἐμὲ τὸν
κακοδαίμον' ἔχοντα·

κἀκεῖ γὰρ νοεῖται ἔξωθεν τὸ οὐ σκαιόν; ἢ ἐν τῇ μέσῃ, ὡς τὸ παρ' Ὁμήρῳ·

ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι
Ἀχαιοί·

λείπει γὰρ τὸ παύσομαι, ἢ ἡσυχάσω. καὶ Θουκυδίδῃ καταρχὰς τοῦ τρίτου τῆς συγγραφῆς· καὶ εἰ μὲν συμβῇ ἡ πεῖρα· εἰ δὲ μή, Μιτυληναίοις εἰπεῖν ναῦς τε παραδοῦναι καὶ τείχη καθελεῖν. τὸ δὲ σχῆμα καλεῖται ἀνανταπόδοτον [1]), ᾧ καὶ νῦν Ἀριστοφάνης ἐχρήσατο· οὐ γὰρ ἀποδέδωκε τὴν σύνταξιν ἐνταῦθα· ἔδει γὰρ εἰπεῖν, κἂν μὲν ἀποφήνω μόνην ἐμὲ ἀγαθῶν οὖσαν αἰτίαν, ἐάσατε· εἰ δὲ μή, ποιεῖτον ὅ τι ἂν ὑμῖν δοκῇ. [οὖσαν αἰτίαν) ὑπάρχουσαν πρόξενον — πρότερον. *Gl. Paris.*]

[470. ὑμῖν δι' ἐμέ τε ζῶντας) λείπει καταγνώσεσθε ἑαυτῶν· καὶ ἐάσατε παρ' ὑμῖν. ὅμοιον δὲ τὸ σχῆμα τὸ Ὁμηρικόν· ἀλλ' εἰ μὲν δώσωσι γέρας. εἰ δέ κε μὴ δόωσιν. *Rav.* παύσασθε τῆς ἐπιχειρήσεως. *Gl. Dorv. D.* ἐάσατε δηλονότι. *Gl. C.* ὑμῖν) καὶ ἀποδείξω. ὑμᾶς) παύσασθε τοῦ ἐγχειρήματος. εἰ δὲ μὴ) ἀποφήνω, εἰ δὲ ἀδυνατήσω ἀποδεῖξαι τοῦτο ὑμῖν. *Gl. Paris.*]

[472. τουτὶ) τὸ εἶναί σε αἰτίαν πάντων τῶν ἀγαθῶν, ἢ ὅτι ἡμεῖς διὰ σὲ ζῶμεν. *Gl. Paris.*]

[473. διδάσκου) μάνθανε τοῦτο ἐξ ἐμοῦ. *Gl. Paris.*]

[474. ἁμαρτ.) ἔξω τῆς ἀληθείας λέγοντας. *Gl. Paris.* ἁμαρτάνω σημαίνει δύο. ἁμαρτάνω λέγεται τὸ ἁμαρτίαν ποιῶ· ἁμαρτάνω λέγεται καὶ τὸ ἐκπίπτω. *Paris.*]

[475. εἰ) ἐπεὶ τοὺς ἀγαθοὺς λέγεις κ. τ. λ. *Gl. Paris.*]

476. ὦ τύμπανα) τοῦτό φησιν, ὡς τῆς Πενίας τῶν τοιούτων ἀξίας οὔσης. τύμπανα, ξύλα, ἐφ' οἷς ἐτυμπάνι-

---

1) ἀνταπόδοτον *Ald.*

ζον· ἐχρῶντο γὰρ ταύτῃ τῇ τιμωρίᾳ· ἢ βάκλα, παρὰ τὸ τύπτειν· ἤγουν ξύλα, οἷς τύπτονται ἐν τοῖς δικαστηρίοις οἱ τιμωρούμενοι. κύφων δὲ δεσμός ἐστι ξύλινος, ὃν οἱ μὲν κλοιὸν ὀνομάζουσιν, οἱ δὲ καλιόν· ἔνθεν καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος κύφων. τάσσεται δὲ κἀπὶ πάντων τῶν δυςχερῶν καὶ ὀλεθρίων, καὶ κυφωνισμὸς ἐπὶ τῶν τιμωριῶν. Ἀρχίλοχος δὲ, ἀντὶ τοῦ κακὸς καὶ ὀλέθριος. εἴρηται δὲ κύφων παρὰ τὸ τοὺς δεσμίους ἀναγκάζεσθαι κύφειν, διπλῶς ἅμα κολαζομένους, τῇ τε τοῦ τραχήλου πιέσει καὶ τῷ μηδαμῶς ἀνανεύειν δύνασθαι. ἢ ἄλλως ξύλα ἐστὶν ἐπιτιθέμενα εἰς τοὺς τένοντας τῶν καταδίκων, ἵνα μὴ εὕρωσιν ἀνακύψαι· καὶ γὰρ τὸν κρινόμενον ποιοῦσι κύφειν. [ταὐτὸν εἰπεῖν ἀντὶ τοῦ ὄργανα τιμωρητικὰ, βοηθήσετε. *Gl. Paris.* ἀρήξατε) βοηθήσατε. *Gl. Dorv.* κολαστήρια ὄργανα ἀμφότερα τὰ τύμπανα καὶ οἱ κύφωνες· τοῦτο δὲ λέγει, ὅτι τούτων ἀξία ἡ Πενία. *Dorv.* κολαστήρια ὄργανα τά τε τύμπανα καὶ οἱ κύφωνες. τοῦτο δὲ λέγει δεικνὺς, ὅτι τῶν τοιούτων ἀξία αὐτή ἐστιν. τὰ δὲ τύμπανα, ὥς μέν τινες φασὶν, ξύλα, δι' ὧν τοὺς καταδίκους ἔτυπτον. κύφων δέ ἐστι ξύλον ὅμοιον ζυγῷ, ὃν τιθέασιν κατὰ τῶν τραχήλων τῶν δικαζομένων, κύπτειν αὐτοὺς παρασκευάζων, ἵνα διπλῶς αὐτοὺς κολάζῃ, καὶ μὴ ἐῶν αὐτοὺς ἀνανεύειν οὐδ' ὅλως. *Paris.*]

[477. οὐ πρέπει δεινοπαθεῖν καὶ κραυγάζειν, πρὶν ἂν γνωρίσῃς. *Gl. Paris.*]

[478. βοᾶν) κράζειν. ἰοὺ, ἰού) ἐπίῤῥημα θρηνητικόν. *Gl. Paris.*]

480. τί δῆτά σοι τίμημα) ἐπέβαλλον γὰρ ἐνίοτε ζημίαν τοῖς ἁλοῦσιν ἢ χρήματα καταθέσθαι, ἤ τι τοιοῦτον. τῇ δίκῃ δὲ, τῇ τιμωρίᾳ. εἴθιστο γὰρ τὸ τῆς ἥττης ἤδη πρόςτιμον, ὁριούμενον ὑπὸ τῶν κρινομένων. [τίμημ') εἶδος τιμωρίας. *Gl. Dorv. Paris.* τίμημ' ἐπιγράψω) πρόςτιμα ἐπιθῶ τῇ κρίσει. *Gl. Paris.* τῇ δίκῃ) τῇ ὀφειλομένῃ σοὶ τιμωρίᾳ. *Gl. Dorv.*]

[τῇ δίκῃ) ἤγουν τῇ κρίσει ἢ τῇ ὀφειλομένῃ σοι τιμωρίᾳ· ἤγουν, ἐπειδὴ ὀφειλόμενόν ἐστι δίκην δοῦναί σε, ἐὰν ἡττηθῇς, τίνα κόλασιν ὑπόσχῃς [1]). ἔθος δὲ ἦν πάλαι τοῖς δικαζομέ-

---

1) ὑπέσχῃς *Iunt.*

νοις γράφειν πρὸ[1]) τῆς κρίσεως, ὡς τιμωρίαν ἡττηθεὶς δοίη, εἶτα δὲ ἐπιγράφειν, τουτέστιν, ἐπὶ τῇ προτέρᾳ γραφῇ καὶ τοῦτο γράφειν, ὡς καὶ τοιάνδε τιμωρίαν, ἢ βίου τυχὸν ἀφαίρεσιν, ἢ κεφαλῆς. *Iunt.*]

[481. ἁλῷς) κρατηθῇς. *Gl. Dorv.*]

482. τὸ γὰρ αὐτὸ, ἐὰν ἡττᾶσθε) ἀντὶ τοῦ, τὴν αὐτὴν προστιμίαν· τοῦτο δὲ θέλει εἰπεῖν, ὅτι ὅπερ ὁρίσητε πρόστιμον, ἐὰν ἡττηθῶ, τοῦτο ὁριστέον ὑμῶν ἡττημένων. [τὸ γὰρ αὐτὸ) τίμημα. ἡττᾶσθε) νικᾶσθε. σφῷ) ὑμᾶς. *Gl. Paris.*]

483. ἱκανοὺς νομίζεις) ἀντὶ τοῦ ἀρκοῦντας· ὁ γὰρ ἱκάνων, ὅ ἐστι παραγινόμενος, ἤρκεσε πρὸς τὴν ὁδόν. [ἱκανοὺς) ἀρκετούς. *Gl. Dorv.* νομίζεις) ὦ Χρεμύλε. *Gl. Dorv. Paris.*]

[484. ἀποχρήσουσι) ἀπόχρη ἐπὶ ἐνεστῶτος ἀντὶ τοῦ ἀρκετόν ἐστι, καὶ ἀποχρῶσα δίκη ἐπὶ θηλυκοῦ, ἀντὶ τοῦ ἀρκετὴ ὑπάρχει, καὶ ἐπὶ μέλλοντος ἀποχρήσει, ἀντὶ τοῦ ἀρκετὸν γενήσεται. *Iunt.* ταύτῃ γε) ἤγ. τῇ Πενίᾳ νομίζ. ἱκανοὺς θαν. εἴκοσι. *Gl. Paris.* νῶϊν) ἡμῖν· συνίζησις. *Gl. Dorv.* ἀποχρήσουσι) ἀρκέσουσι. *Gl. Dorv.* ἀρκετοὶ γενήσονται. *Gl. Paris.*]

485. τοῦτο πράττοντες) ἀντὶ τοῦ ἀποθανόντες. οὐκ ἄν, φησιν, ἀναβάλοισθε ἀποθανόντες· ἀντὶ τοῦ ταχέως ἀπελθόντες τελευτήσατε. εἰ γὰρ νικήσετε, οὐκέτι δίκαιόν ἐστιν. Ἄλλως. οὐκ ἂν μέ, φησι, νικήσετε· ἐὰν δὲ νικήσητε, οὐχ ὑπάρχει δίκαιον. [οὐκ ἂν φθ.) ἀντὶ τοῦ ταχέως τοῦτο πάθοιτε. *Gl. Paris.* τοῦτο διπλοῦν. ἢ ταχέως πείσεσθε τοῦτο, ἡττηθέντες· ἢ ταχέως ποιήσετε τοῦτο πρός με ἡττηθεῖσαν. πράττω γὰρ καὶ τὸ ποιῶ καὶ τὸ πάσχω. *Gl. Dorv. Brunck.*]

[486. ἀντειπεῖν) ἐναντιωθῆναι, ἡνίκα ἡττηθῇ. *Gl. Paris.*]

487. ἀλλ' ἤδη χρῆν τι λέγειν) κομμάτιόν ἐστι δύο στίχων, ἢ τριῶν· οὐδέποτε δὲ ὑπερβάλλει εἰς τὸ τέταρτον. τὸ δὲ ἑξῆς, χρὴ λέγειν ὑμᾶς ἀντιλέγοντας. τὸ δὲ μέτρον ἀναπαιστικὸν τετράμετρον καταληκτικὸν εἰς συλλαβήν. δέχεται δὲ τὸ ἀναπαιστικὸν κατὰ πάσας χώρας ἀνάπαιστον,

---

1) πρὸς *Iunt.*

σπονδεῖον, καὶ δάκτυλον παρὰ τοῖς δραματοποιοῖς· σπανίως δὲ καὶ προκελευσματικόν. Ἄλλως. ἀλλ' ἤδη χρῆν τι λέγειν) εἴςθεσις διπλῆς ἀμοιβαίας ἐκ στίχων ἀναπαιστικῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν, ὧν τελευταῖος·

τοὺς δὲ πένητας τῶν ἀνθρώπων ἁρπάζειν, πρὶν καταθεῖναι.

καλεῖται δὲ τοῦτο τὸ μέτρον Ἀριστοφάνειον, διὰ τὸ κατακόρως αὐτὸν τούτῳ χρήσασθαι, οὐ μὴν εὑρηκέναι πρῶτον· ἐπεὶ καὶ παρὰ Κρατίνῳ καὶ πρὸ τούτου παρ' Ἐπιχάρμῳ καὶ Ἀριστοξένῳ τῷ Σελινουντίῳ[1]) Ἐπιχάρμου πρεσβυτέρῳ, ὡς Ἡφαιστίων φησὶ, τούτῳ τινὰ τῷ μέτρῳ μνημονεύεται γεγραμμένα. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι τῶν συστημάτων παράγραφος· ἐπὶ δὲ τῷ τέλει τῶν στίχων διπλῆ ἔξω νενευκυῖα. [ᾧ) δι' οὗ. Gl. Paris.]

[488. μαλακὸν δ' ἐνδώσετε μηδέν) Ἡρόδοτος ἐν Θαλείᾳ· τὰς δὲ θηλέας ἀναμιμνησκομένας ὧν ἔλιπον τέκνων, ἐνδιδόναι μαλακὸν οὐδέν. Iunt. τοῖσι) ἡμετέροις. ἀντιλέγοντες) ἐναντιούμενοι. μαλακὸν) χαῦνον. ἐνδώσετε) ὑποχαλάσατε. Gl. Paris. ὑποχαλάσετε. Gl. Dorv.]

[489. φανερὸν) ἐγνωσμένον. Gl. Paris. ὁμοίως) ἐπίσως. Gl. Victor.]

[490. εὖ πράττειν) εὐτυχεῖν. Gl. Paris.]

[491. πονηροὺς) κακοὺς καὶ ἀσεβεῖς. τούτων) τῶν χρηστῶν. δήπου) ἐστὶ δίκαιον πράττειν, ἤγουν δυσπραγεῖν. Gl. Paris.]

[492. τοῦτ' οὖν) τὸ πλουτεῖν μὲν τοὺς χρηστοὺς, δυστυχεῖν δὲ τοὺς κακούς. Gl. Paris. ἐπιθυμοῦντες) ποιῆσαι δηλονότι. Gl. Victor.]

493. βούλημα καλὸν) βούλευμα μὲν τὸ ἴδιον, βούλημα δὲ τοῦ δημοσίου ἡ γνώμη· καί τοι ἐν τοῖς παλαιοῖς τῶν Σοφοκλείων ἀντιγράφων·

ἢ καὶ τὸ βούλημ' ὡς ἐπ' Ἀργείοις τόδ' ἦν,

εὕρηται, οὐχὶ βούλευμα. ἐν δὲ τῷ ὥστε γενέσθαι παραπλη-

1) σελληνουντίῳ Ald.

ρωματικὸν κεῖται τὸ τε, ὡς καὶ ἐν τῷ οἷόν τε. τὸ δὲ βλέψῃ, καὶ μὴ τυφλὸς ὢν περινοστῇ, δηλοῖ ἐκ παραλλήλου ταὐτὸν σημαίνειν. τὸ δὲ βαδιεῖται, καὶ φευξεῖται, οὐ μόνον Αἰολικὰ, εἴτε Δωρικὰ, ἀλλ' ἤδη καὶ Ἀττικά. τὸ δὲ δήπου βεβαιωτικόν. τὸ δὲ τοὺς δὲ πονηροὺς καὶ τοὺς ἀθέους, δὶς ἐνταῦθα εἴρηται διὰ τὸ καίριον· κεῖται δὲ καὶ μετ' ὀλίγα. τὸ δὲ τούτων, εἰ μὲν ἀρσενικὸν, τῶν χρηστῶν ἀνθρώπων· εἰ δὲ οὐδέτερον, ὧν εὖ πάσχουσιν οἱ χρηστοί. τοὺς δὲ τὰ θεῖα σέβυντας, ὡς ἐναντίους τοῖς ἀθέοις ἔθετο· ἐνταῦθα δὲ ὅρα τὸ σέβοντας, νῦν μὲν λεχθὲν ἐνεργητικῶς, παρὰ δὲ τοῖς ὕστερον τὰ πλείω παθητικῶς· τὸ δὲ πάντας χρηστοὺς, ὅτι οἱ πονηροὶ τοὺς ἀγαθοὺς ἰδόντες διὰ τοῦτο εὖ πράττοντας, ἐθελήσουσι τὸν πρότερον ἀφέντες βίον μεταπεσεῖν ἐπὶ τὰ ἀμείνω, ἵνα δι' αὐτὸ τοῦτο εὖ πράττωσιν. τὸ δὲ καί τοι τούτου τίς ἂν ἐξεύροι ποτ' ἄμεινον, ἐπικριτικόν ἐστι σχῆμα δι' ἐρωτήσεως ἀναντιῤῥήτως βεβαιούμενον, ἐν ᾗ τὸ τίς ταὐτόν ἐστι τῷ οὐδεὶς, ὡς καὶ ἐν ἄλλοις μυριαχοῦ φαίνεται. τὸ δὲ ἀνερώτα, ἢ περιττὴν ἔχει τὴν πρόθεσιν, ἢ δηλωτικόν ἐστι τοῦ πολλάκις ἐρωτᾷν. ἐνταῦθα δὲ σημαίνει, ὅτι ἔθος τοῖς ποιηταῖς ἐν ταῖς ἐρωτήσεσι, καθ' ἃς οἴεταί τις ἀντιλογίαν εὑρεῖν ποθεν, παράγειν πρόςωπον φιλικὸν ἀποκρινόμενον τὸ ἀρέσκον τῷ ἐρωτῶντι· ὡς καὶ ἐνταῦθα ὁ Βλεψίδημος ποιεῖ· δεδιὼς γὰρ, μή ποτε ἡ Πενία πρὸς τὴν τοῦ Χρεμύλου ἀπαντήσῃ ἐρώτησιν, ἀποκρίνεται αὐτὸς τὸ δοκοῦν τῷ Χρεμύλῳ. ἐν δὲ τῷ κακοδαιμονίαν τ' ἔτι μᾶλλον, δοκεῖ χεῖρον μανίας ἡ κακοδαιμονία εἶναι· ἴσως δὲ καὶ ἐπιδιορθωτικῶς αὐτὸ εἴρηται, ὡς τῶν κατὰ βίον ἀταξιῶν μανίᾳ μὲν οὐκ ἂν ἐοικυιῶν, δυςδαιμονίᾳ δὲ μάλιστα.

[493. *βούλευμα*) σκέμμα. *χρήσιμον*) ἐπωφελὲς εἰς πᾶσαν πρᾶξιν. *Gl. Paris.*]

[494. *νυνὶ βλέψῃ — περινοστῇ*) ἐκ παραλλήλου περιφέρηται ἄνω καὶ κάτω. *Gl. Dorv. Victor.* πλανᾶται. *Gl. Paris.*]

[495. *ὡς*) εἰς. *βαδιεῖται*) βαδίσει. *ἀπολείψει*) ἐάσει. *Gl. Paris.*] 53

[496. *πονηροὺς*) κακοτρόπους καὶ ἀσεβεῖς φυγεῖ. *Gl. Paris.*]

[497. *σέβοντας*) τιμῶντας. *Gl. Paris.*]

[498. *ἐξεύροι*) ἐπινοήσαιτο. *Gl. Paris.*]

[499. οὔτις) οὐδεὶς ἐπινοήσει δηλ. ταύτην) τὴν Πενίαν δηλ. Gl. Paris.]

[500. ὡς) καθά. ἡμῖν) ἐν ἡμῖν. Gl. Paris.]

[501. μανίαν) διὰ τὸ ἀτάκτως φέρεσθαι. Gl. Dorv.]

[502. πλουτοῦσι) χρήματα ἔχουσι. Gl. Paris.]

[503. αὐτὰ ξυλλεξάμενος) ἃ ἔχουσι συναγαγόντες. Gl. Dorv. αὐτὰ) ἃ ἔχουσι. Gl. Paris.]

[504. πράττουσι κακῶς) πάσχουσι, δυστυχοῦσι. Gl. Dorv. δυστυχοῦσιν. Gl. Paris. τὰ πλεῖστα σύνεισιν) περισσότερα ὑπάρχουσιν. Gl. Paris.]

505. οὐκοῦν εἶναί φημι) ὁ νοῦς, οὐκοῦν ἐπιλύσει ταῦτα ὁ Πλοῦτος, ἣν ποτε βλέψῃ, φημὶ εἶναι ὁδὸν, ἥντιν' ἰὼν τοῖς ἀνθρώποις ἀγαθὰ ἂν μείζω πορίσειε. κακόμετρος δὲ οὗτος· ἐν ἐνίοις δὲ καὶ ἄμετρος. ὁ δὲ νοῦς δῆλος· οὐκοῦν εἶναί φημι ὁδὸν ἑτέραν, ἣν βαδίσας τις ἀγαθόν τι τοῖς ἀνθρώποις ἐργάσεται. λέγει δὲ, ὅτι δεῖ τὸν Πλοῦτον ἀναβλέψαι ποιῆσαι. ἐάν δέ τις προσθείη τὸ καὶ, ἵσταται ἡ φράσις· οὐκοῦν ἣν βλέψῃ ποτὲ ὁ Πλοῦτος, φημὶ εἶναι ὁδὸν, ἥντινα ἰὼν παύσει ταῦτα καὶ τοῖς ἀνθρώποις ἀγαθὰ μείζω πορίσειεν. Ἄλλως. τὸ οὐκοῦν ἀποφατικόν [1]) ἐστιν, ἐὰν βλέψῃ ὁ Πλοῦτος, καὶ παύσῃ τὴν Πενίαν, οὐκέτι κακοδαιμονία εἴη. τὸ δὲ ἑξῆς, οὐκοῦν εἶναί φημι ὁδὸν, ἥντινα ἰὼν ὁ Πλοῦτος βλάψει ταύτην, καὶ τὰ ἀγαθὰ μείζω πορίσειε τοῖς ἀνθρώποις. Ἄλλως. οἱ γράφοντες φημὶ, δίχα τοῦ ἄρθρου τοῦ ἣ, στοχάζεσθαι τῶν μέτρων δοκοῦσιν οὐ μάλα ἀκριβῶς· τὸ γὰρ ἑξῆς οὕτως ἔχει, οὐκοῦν εἶναί φημι ὁδὸν, ἥτις παύσει ταῦτα, ἣν βαδίσας τις ἀγαθὸν τοῖς ἀνθρώποις πορίσειεν. ἡ δέ ἐστιν, ἣν βλέψῃ πόθ' ὁ Πλοῦτος. οἱ πολλοὶ δὲ λαμβάνουσιν ἔξωθεν γὰρ, πρὸς τὸ φημί· οὐκοῦν παύσει ταῦτά ποτε ὁ Πλοῦτος, ἣν βλέψῃ· φημὶ γὰρ εἶναι ὁδὸν, ἥντινα ἰὼν πορίσειε τοῖς ἀνθρώποις μείζω ἀγαθά.

[506. ὁδὸν ἥντιν' ἰὼν) μέθοδον ἥντιν' ἐλθὼν ὁ Πλοῦτος. Gl. C. μέθοδον. Gl. Paris. ἰὼν) ὁ Πλοῦτος. Gl. Paris. πορίσειεν) δώσοι. Gl. Borg. παράσχοι. Gl. Paris.]

[507. ῥᾷστ') εὐχερῶς. ἀναπεισθέντ') οἱ καταπεισθέντες τὰς φρένας. Gl. Paris.]

1) ἀποφαντικόν Ald.

[508. ξυνθιασῶτα) συγχορευταὶ καὶ κοινωνοί. Gl. Dorv.]

[509. εἰ τοῦτο γένοιθ') εἰ γὰρ ὁ Πλοῦτος βλέψειε πάλιν, διανείμειέ [1]) τ' ἶσον ἑαυτὸν, πᾶσι δηλονότι· οὐκ οἶδεν ἡ Πενία τὴν Χρεμύλου γνώμην, καὶ τὴν τοῦ Πλούτου, ὅτι πρὸς μόνους τοὺς δικαίους ἥξει. [λυσιτελεῖν) οὐδαμῶς λέγω χρησιμεύειν καὶ ὠφελεῖν ὑμῖν. Gl. Paris.]

[510. διανείμειε) διαμερίσειε πᾶσιν ἐπίσης. Gl. Paris.]

[511. σοφίαν μελετῴη) σοφίαν ἐνταῦθα καλεῖ τὴν περὶ τὰς τέχνας πανουργίαν καὶ μηχανὴν, τέχνην δὲ τὴν μεταχείρησιν αὐτὴν καὶ ἐνέργειαν. Iunt. Dorv. Victor. σοφίαν) μάθημα. Gl. Paris.]

[512. οὐδεὶς) ἐθελήσει δηλ. ἀμφοῖν) ἤγ. τῆς σοφίας καὶ τῆς τέχνης. Gl. Paris.]

[513. χαλκεύειν — ναυπηγεῖν) χαλκεὺς, ναυπηγὸς εἶναι. τροχοποιεῖν) τροχοὺς ποιεῖν ἁμάξης. Gl. Paris. ἁμάξας ποιεῖν. Gl. Dorv.]

[514. σκυτοτομεῖν — πλινθουργεῖν) σκυτοτόμος εἶναι, πλίνθας ποιεῖν. Gl. Paris.]

515. Δηοῦς θερίσασθαι) ἀντὶ τοῦ γεωργίας [2]) ἐπιμελεῖσθαι. ἤδη τὸ ἔπος τοῦτο τῆς μέσης κωμῳδίας ὄζει. [ἀρότροις ῥήξας) δι' ἀρότρου σχίσας, τεμὼν τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς. Gl. Dorv. Paris. δάπεδον) τὸ ἔδαφος. Gl. Dorv. Δηοῦς) τῆς γῆς. Gl. Paris. Victor.]

516. ἐξῇ ζῆν ἀργοῖς) πρὸς τὸ ἀνώτερον· τίς ἐθελήσει τέχνην μετελθεῖν, ἐὰν ἔξεστιν ὑμῖν ἀργοῖς ζῆν τούτων ἀμελοῦσιν. Ἄλλως. τὸ ἐξῇ ζῆν πρὸς τὸ, ἐθελήσει τίς, ἔχει τὴν δύναμιν. διότι δὲ μετὰ ταῦτα μὲν τίθεται, τὴν δὲ τῶν τεχνῶν ἀπαρίθμησιν προέταξε, διὰ τοῦτο εἶπε τὸ τούτων. οἱ δὲ ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς τὸ, ἦν ἐξῆν, λέγοντες, καὶ σκοπεῖτε ἔξωθεν λαμβάνοντες οὐκ ὀρθῶς οἴονται. [ἐξῇ) ἄδεια ὑπάρχει. πάντων) ὧν ἔφην. Gl. Paris.]

517. λῆρον ληρεῖς) ἀντὶ τοῦ, κατὰ λῆρον. Ἀττικὴ ἡ φράσις, καὶ τὸ σχῆμα, ὡς τὸ μανίαν μαίνῃ [3]), καὶ

1) διανέμειέ Ald.
2) γεωργοὺς Ald.
3) καὶ φυγὴν φεύγεις add. Ald.

ὅλως ἐφ' ὧν τῷ πράγματι ἐπάγεται [1]) τὸ ἀπὸ τοῦ πράγματος ῥῆμα, ὡς τὸ, ὕβριν ὑβρίζεις, καὶ φυγὴν φεύγεις. [λῆρον ληρεῖς) φλυαρεῖς. *Gl. Paris.* Ἀττικὴ παρήχησις. *Gl. Dorv.* κατέλεξας) ἀπηρίθμησας. *Gl. Dorv.*]

[518. μοχθήσουσιν) οἱ δοῦλοι μετὰ μόχθου ἐργάσονται. ἕξεις) κτήσει δούλους. *Gl. Paris.* λούβεις. *Gl. Dorv.*]

[519. ἀργυρίου) διά. *Gl. Paris.*]

521. ἔμπορος ἥκων) ἔμπορος ὁ πραγματευτὴς ἄνθρωπος· κυρίως δὲ ὁ πλέων θάλασσαν, παρὰ τὸ πόρος· πόρος δὲ κυρίως ἐπὶ ὑγρῶν λέγεται· καὶ εὔπορος ὁ ἔχων ἀεὶ τὸν ἐπιῤῥέοντα πλοῦτον, ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ὑδατικοῦ πόρου. διαβάλλονται δὲ οἱ Θετταλοὶ, ὡς ἀνδραποδισταὶ καὶ ἄπιστοι· ἀεὶ γὰρ τὰ Θετταλῶν ἄπιστα, ἡ παροιμία φησίν. Εὐριπίδης·

πολλοὶ παρῆσαν, ἀλλ' ἄπιστοι Θετταλοί.

δῆλον δὲ καὶ ἀπὸ Ἰάσονος, ὃς ἠνδραπόδισε τὴν Μήδειαν. ἀνδράποδον δὲ εἴρηται ὁ ποὺς ὁ ἐν ἀνδράσιν, ἀπὸ τοῦ ὑποκειμένου μέρους τῷ ὅλῳ· ὑπόκειται γὰρ ὁ οἰκέτης τῷ δεσπότῃ, καθάπερ ὁ ποὺς τῷ ὅλῳ σώματι.

παρὰ πλείστων ἀνδραποδιστῶν) καὶ αὐτὸς παρὰ ἀνδραποδιστῶν λαβών. εἴρηται δὲ ἀνδραποδιστὴς παρὰ τὸ ἄνδρας ἀποδίδοσθαι, τουτέστι πωλεῖν. ["Αλλως. ἀνδραποδιστὴς οὐ μόνον τοὺς ἐλευθέρους δι' ἀπάτης ἀπάγων εἰς δουλείαν, ἀλλὰ καὶ ὁ τοὺς δούλους ἀπὸ τῶν δεσποτῶν ἀποσπῶν εἰς ἑαυτὸν ἐπὶ τῷ ἀπαγαγεῖν ἀλλαχοῦ καὶ διαπωλῆσαι. διεβάλλοντο γοῦν οἱ Θετταλοὶ ὡς οὐ μόνον τούτοις χαίροντες, ἀλλὰ καὶ λῃστείαις. *Iunt.* εἰπὼν ἐκ Θετταλίας, ἐπήγαγε, παρὰ πλείστων ἀνδραποδιστῶν. δεικνὺς ὅτι τὸ τῶν Θετταλῶν γένος λῃστείαις ἐχρῆτο καὶ ἀνδραποδισμοῖς· ἀφ' ὧν οἱ ἔμποροι ἀνδράποδα ὠνούμενοι εἰς τὰς ἑτέρας ἐπώλουν ἠπείρους. *Schol. C.* ἔμπορος) κατὰ θάλατταν πραγματευόμενος. παρὰ πλείστων) ὠνήσεται δηλ. *Gl. Paris.* ἀνδραποδιστῶν) λῃστῶν, τῶν τοὺς ἀνθρώπους δεσμούντων. *Gl. Dorv. Paris.*]

[522. πρῶτον) προηγουμένως. *Gl. Paris.*]

[524. κινδυνεύων [2]) περὶ τῆς ψυχῆς) ψυχὴ

---

1) ἐπαγάγεται *Ald.*
2) κινδύνων *Iunt.*

ἡ λογικὴ, καὶ ἡ ἐν τοῖς ἀλόγοις ζώοις. ψυχὴ καὶ ἡ φύσις, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ·

ὅςτις τῆς ἐμῆς ψυχῆς γεγώς,

ἤγουν τῆς ἐμῆς φύσεως. ψυχὴ καὶ ἡ ἐν τοῖς φυτοῖς, καὶ ἁπλῶς ἡ ζωή. *Iunt.* [κινδυνεύων) κίνδυνον ὑφιστάμενος. τοῦτο ποιῆσαι) ἐξανδραποδίζειν. *Gl. Paris.* τὸ λῃστεῦσαι. *Gl. Dorv.*]

[525. ὥςτ') καὶ σὺ — ἀροτριᾷν. *Gl. Paris.*]

[526. τρίψεις βίοτον) διαβιβάσεις ζωήν. τοῦ νῦν) ἤγ. τοῦ πένητος. *Gl. Paris.* εἰς κεφαλήν σοι) ὃ λέγεις. *Gl. Dorv.* ἐς κεφαλήν σου) εἴθε ἐπάνω πε. *Gl. Paris.* τὸ ἐς κεφαλήν σου εἶπεν, ἐπειδὴ ἤκουσεν παρ' αὐτῆς, ὡς ὀδυνηρότερον μοχθήσει καὶ βιώσει. *Paris.*]

527. καταδαρθεῖν) κατακοιμηθῆναι, κυρίως δὲ καταδαρθεῖν τὸ ἐν δέρμασι κοιμηθῆναι. [ἔτι) πρὸς τοῖς εἰρημένοις. καταδαρθεῖν) ὑπνῶσαι. *Gl. Paris.*]

[528. τάπησιν) τάπητες λέγεται τὰ πεύκια· εἰσὶ δὲ τάπητες οἱ μὲν ἐξ ἑνὸς μέρους μαλλὸν ἔχοντες, ἀμφιτάπητες δὲ οἱ ἐξ ἀμφοτέρων· λέγεται δὲ καὶ θηλυκῶς δάπης, δάπιδες. *Dorv.* τάπητες λέγονται τὰ ἐπεύχια. εἰσὶ δὲ τάπητες μὲν, οἱ ἐξ ἑν. μ. μαλὸν ἔχοντες, ἀμφιτ. δὲ οἱ ἐξ ἀμφοτέρωθεν. καὶ θηλυκῶς δάπις, δάπιστος. εὕρηται δὲ καὶ τάπις, τάπιδος· καὶ δάπης, δάπητος· ἀλλ' οἱ Ἀττικοὶ τάπητες γράφουσιν. *Paris.* τάπητες λέγονται τὰ ἐπεύχια, εἰσὶ δὲ τάπητες μὲν οἱ ἐξ ἑνὸς μέρους μαλλὸν ἔχοντες, ἀμφιτάπητες οἱ ἐξ ἀμφοτέρων· εἴρηται δὲ καὶ τάπης, ητος, καὶ τάπις, τάπιδος, καὶ δάπις, δάπιδος, καὶ δάπης, δάπηδος· οἱ μὲν Ἀττικοὶ τάπης, τάπητος γράφουσιν. *Victor.* ὑφαίνειν) ὑφαντὴς εἶναι. *Gl. Paris.*]

529. μύροισι μυρίσαι στακτοῖς) τοῖς ὑγροῖς καὶ χρισίμοις, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ξηρῶν. [μύροισιν στακτοῖς) ἤγουν ῥοδοστάμασιν. *Gl. Dorv.* ῥοδοστάγμασιν. *Gl. Paris.* ἀγάγησθον) ἐν τῷ οἴκῳ. *Gl. Dorv.* ἀγάγετε ἐν τῷ οἴκῳ. *Gl. Paris.*]

530. οὔθ' ἱματίων βαπτῶν) βαπτὰ γὰρ ἱμάτια φοροῦσιν οἱ νυμφίοι, πρὸς τὸ φαίνεσθαι τεκμήριον, οἶμαι, τῆς φθορᾶς [1]). οὐκ ἔσται οὖν σοί, φησι, ποικίλα ἱμάτια

1) βαφῆς *Ald.*

ἐπὶ τῷ κοσμῆσαι τὴν νύμφην. [δαπάναις) ἀναλώμασιν. *Gl. Dorv.* ἐν ἀναλώμασιν. *Gl. Paris.* κοσμῆσαι) καλλωπίσαι. *Gl. Dorv.* καλῦναι. *Gl. Paris.* ποικιλομόρφων) ἐνχρωμάτων. *Gl. Dorv.* ἐχόντων μορφὰς ποικίλας. *Gl. Paris.*]

531. καί τοι τί πλέον πλουτεῖν) τίς χρεία ἐστὶ τοῦ πλουτεῖν, ὅτε ἀπορεῖτε, ὧν χρῄζετε. [τί πλέον) οὐδέν ἐστι τὸ πλέον. *Gl. Paris.*]

[532. εὔπορα) εὐπόριστα. δεῖσθον) χρείαν ἔχετε. *Gl. Paris.*]

[533. τὸν χειροτέχνην) ἐπὶ τ. χ., τὸν διὰ τῶν χειρῶν ἐργαζόμενον. *Gl. Paris.* τὸν πτωχόν. *Gl. Dorv.*]

[534. βίον ἕξει) ζωὴν λούβει. *Gl. Dorv.* ζωὴν λήψεται. *Gl. Paris.*]

535. πλὴν φώδων ἐκ βαλανείου) φλυκταινῶν· ἐκ βαλανείου δὲ, διὰ τὸ τοὺς πένητας ἀποροῦντας ἐνδυμάτων διὰ τὸ ψύχος ἐν βαλανείοις καθεύδειν, καὶ ἐκ θέρμης, ἢ ἀέρος αὐτοὺς ἐξιόντας παραχρῆμα προσβαλόντος φλυκταίνας ποιεῖν. Ἀπολλόδωρος τὰ ἐκ τοῦ πυρὸς ἐρυθήματα, ἢ ἐκ ψύχους, ἢ τοὺς τύλους, καὶ τὰ ἐπικαύματα τὰ ἐκ τοῦ πυρὸς, ὡς τῶν πενήτων διὰ τὸ αὐτουργεῖν τοῦτο πασχόντων. τὸ δὲ πλὴν οὐκ ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ χωρίς, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ εἰ μή, πρὸς τὸ κολοσυρτόν, ὅς ἐστιν ἦχος φρυγάνων συρομένων. [οὐδὲν, ὧν λέγεις, παρέχοις τοῖς ἀνθρώποις. *Gl. Dorv.* πλὴν) εἰ μή. *Gl. Paris.* φώδων) φούσκα. *Gl. Dorv.* τὰς κοινῶς λεγομένας στιβιλίδας. *Gl. Paris.* ἀναστρέφοντες οἱ πένητες ἐκ βαλανείου οἴκαδε, ἢ λουόμενοι, ἢ ἐν τῇ ἐκεῖ καμίνῳ διὰ τὸ ψύχος θερόμενοι, ἀέρος αὐτοῖς παραχρῆμα προσβαλόντος, φλυκταίνας ἀνθοῦσι τῷ σώματι, διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἀρκοῦν ἐπικάλυμμα. *Paris.* βαλανείου) λουτροῦ. *Gl. Dorv. Paris.*]

[536. ὑποπεινώντων) μετρίως πεινώντων. *Gl. Victor.* γραϊδίων) ὅτι πεινῶσαι αἱ γραῖαι βοῶσιν ὡς τὰ παιδία. *Victor.* κολόσυρτός ἐστι κυρίως ὁ τῶν φρυγάνων ἦχος, ὃν ποιοῦσι συρόμενα. κᾶλα γάρ εἰσιν ἤτοι ξύλα συρόμενα. *Paris. Victor.*]

[537. σύναπτε τὸ ἀριθμὸν πρὸς τὸ οὐδὲ λέγω σοι. — ἡ ψύλλα θηλυκῶς. *Gl. Paris.*]

[538. αἱ βομβοῦσαι) ἰδίως τὰς ψύλλας ἀφώνους οὐ-

σας, βομβεῖν φησι· κωνώπων γὰρ μᾶλλον τοῦτο ἴδιον. ἐντεῦθεν παραπλανηθέντες τινὲς θηλυκῶς εἰρῆσθαι ᾠήθησαν τὰς κώνωπας· ληροῦσι δέ· ἀρσενικῶς γὰρ λέγονται· οἱ δὲ Δωριεῖς ἀρσενικῶς λέγουσι τὸν ψύλλον. θηλυκῶς δέ τινες τὴν κώνωπα κατὰ τοὺς Ἀττικούς· ἠχοῦσαί, φησιν, αἱ κώνωπες· καὶ γὰρ ἠχοῦσα [1]) περιίπταται. οὐκ ἔστι δὲ, ἀλλὰ πρὸς τὰς ψύλλας ἀποδέδωκεν. ἰδίως δὲ εἶπε τὴν ψύλλαν βομβεῖν· οὐ γὰρ προϊᾶσι φωνήν. κώνωπας δὲ λέγει τὰς ἐμπίδας. [βομβοῦσαι) βοῶσαι. *Gl. Dorv.* ἠχοῦσαι. κεφαλὴν) τοῦ πένητος. ἀνιῶσιν) λυποῦσιν. *Gl. Paris.*]

[539. ἐπεγείρουσαι) διανιστῶσιν καὶ λέγουσι, πεινάσεις, ἐὰν καθεύδῃ. ἐπανίστω) ἐγείρου. *Gl. Paris.*]

[540. τούτοις) τοῖς εἰρημένοις. *Gl. Paris.* ῥάκος) διεῤῥηγμένον χιτῶνα. *Gl. Dorv. Paris.*]

[541. στιβάδα) συναγωγήν. *Gl. Dorv.* στρωμνήν. σχοίνων) σπάρτων πεποιημένην. μεστὴν) πεπληρωμένην, ἢ τοὺς κοιμωμένους ἀνιστᾷ. *Gl. Paris. Victor.*]

[542. φορμὸν) φορμὸς πᾶν πλεκτὸν, ἐνταῦθα δὲ τὸ ψιάθιον [2]). *Iunt.* φορμὸν) ψιάθιον. *Gl. Dorv. Paris.* φορμὸς πᾶν πλέγμα, εἴτε ψιάθιον, εἴτε ἄλλο τι. *Paris.* τάπητος) πευχίου. *Gl. Dorv. Paris.*]

543. ἀντὶ μὲν ἄρτων) διενήνοχεν ἄρτος καὶ μάζα, ὅτι ὁ μὲν ἄρτος πάλαι μεμάλακται, ἡ δὲ μάζα νῦν. μάκτρα δὲ θυεία ἐπιμήκης, ἐν ᾗ μάττουσι τὰ ἄλευρα. [σιτεῖσθαι) ἐσθίειν. *Gl. Paris.*]

544. ἰσχνῶν ῥαφανίδων) Ἀττικῶς ῥαφανίδα, ἣν ἡμεῖς ῥάφανον· πάλιν δὲ ῥάφανον, ἣν ἡμεῖς κράμβην. εἴρηται δὲ ῥαφανὶς παρὰ τὸ ῥαδίως φαίνεσθαι. λόγος γὰρ, ὡς σπειρομένη θᾶττον ἄνεισιν. [μαλάχης πτόρθους) μολόχης κλάδους. *Gl. Dorv. Paris.* μάζης) ἄρτου. *Gl. Paris.* ἄρτου ξηροῦ. *Gl. Dorv.* φύλλ' ἰσχνῶν ῥαφανίδων) λεπτῶν κράμβων. *Gl. Paris.* εὐτελῶν, λεπτῶν. *Gl. Victor.*]

545. ἀντὶ δὲ θράνους) θράνος, ὑποπόδιον, ὃ καὶ θρῆνυς ἴσως παρὰ τῷ ποιητῇ. καὶ νηὸς θράνος· ἐν-

---

1) περιΐπτατο ἢ add. *Ald.*
2) ψίαθιον. *Iunt.*

θεν καὶ θρανίτης. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ θορεῖν ἄνω, ἢ παρὰ τὸ θρῆσαι, ὅ ἐστι καθῆσθαι [1]). τὸ δὲ στάμνου δοκεῖ ἀρσενικῶς εἰρῆσθαι, ὡς δηλοῖ τὸ κατεαγότος, οὗ τὸ θέμα ἄγω, τὸ κλῶ, παρακείμενος ἦχα, ὁ μέσος ἦγα, καὶ ἐν διαλύσει ἔαγα· ὅθεν μετοχὴ, ὁ ἐαγὼς, καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ. ὅρα δὲ, ὅτι στάμνου κεφαλὴν λέγει μεταφορικῶς τὸ ἄνω πρὸς τῷ στόματι· οὕτω δὲ καὶ πιθάκνης πλευρὰ τὸ ταύτης πλάγιον. εἰ δὲ στάμνου κεφαλὴν λέγει, εἴη ἂν αὐτὸ σύμφωνον τῷ πίθου κρήδεμνον παρὰ τῷ ποιητῇ. κεφαλῆς γὰρ φόρημα τὸ κρήδεμνον. ὅτι δὲ ἀπὸ τῆς στάμνου, ἢ τοῦ στάμνου, καὶ Ζεὺς λέγεται Στάμνιος, δηλώσει που καὶ ὁ κωμικός. τινὰ δὲ τῶν ἀντιγράφων, ἀντὶ στάμνου κεραμίου γράφεται.

ἀντὶ δὲ μάκτρας) μάκτρα κατὰ τοὺς παλαιοὺς θυεία ἐπιμήκης, ἐν ᾗ μάττουσι τὰ ἄλευρα, ὅθεν καὶ γίνεται· παρὰ τὸ μάσσω γὰρ ἡ μάκτρα, ὅθεν καὶ μεμαγμένον προείρηται, καὶ ἡ μάζα γίνεται. Πενίας δὲ πάντως δῶρον καὶ ἡ τοιαύτη μάκτρα ἡ ἐκ πιθάκνης, καὶ οὐδὲ αὐτῆς διόλου συνεχοῦς, ἀλλὰ διεῤῥωγυίας τὴν πλευρὰν, ἐν ᾗ τὸ μάγμα γίνεται. ὑποκοριστικῶς δὲ λέγεται ἡ πιθάκνη, κατὰ τὸ πολίχνη. ὅρα δ' ἐν τοῖς προεκτεθειμένοις καὶ σχῆμα κάλλους ἐπαναφορικὸν διὰ τῆς ἀντὶ προθέσεως. τοιοῦτον γὰρ τὸ ἀνθ' ἱματίου, ἀντὶ τάπητος, ἀντὶ προςκεφαλαίου, ἀντὶ ἄρτου, ἀντὶ μάζης, ἀντὶ θράνους, ἀντὶ μάκτρας· ἔχει δέ τι καὶ ἐπιμονῆς τὸ τοιοῦτον σχῆμα. ἀστείως δὲ ὁ Χρεμύλος καὶ πρὸς τὴν κλίνην, ἣν ἡ Πενία εἶπε, καὶ τοὺς τάπητας, καὶ τὰ μύρα, καὶ τὰ νυμφικὰ ἱμάτια, τὴν ῥηθεῖσαν στιβάδα καὶ τὸν φορμὸν ἀντέθετο, καὶ τοὺς κακῶς ὀδωδότας κόρις, καὶ τὸ ῥάκος, προςθεὶς τὰ λοιπὰ ἐπέκεινα εἰς ἐπαύξησιν τῶν τῆς πενίας κακῶν. [θράνους) ἤτοι ὑποποδίου ἤγ. θρόνους. Gl. Paris. θρόνου. Gl. D. ὑποποδίου. Gl. Dorv. C. στάμνου) κεράμου. Gl. Paris. κατεαγότος) τεθραυσμένου. Gl. Dorv. συντεθλασμένου. Gl. Paris. κλασθέντος. ἄγω τὸ συντρίβω. ὁ μέλλων ἄξω, ὁ μέσος παρακείμενος ἦγα καὶ Ἀττικῶς ἔαγα· ῥήσσω, ὁ μέλλων ῥήξω, ὁ μέσος παρακείμενος ἔῤῥηγα, καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς ω μέγα ἔῤῥωγα. Victor. μάκτρας) σκάφης. Gl. Dorv. Paris.]

[546. πιθάκνης) ὑποκοριστικῶς· μικροῦ πίθου

1) καθῆσαι Ald.

ἐσχισμένον. *Gl. Dorv.* πίθου μικροῦ. *Gl. Paris.* ἐῤῥωγυῖαν) συντετριμμένην. ἆρά γε) συμπέρασμα εἰρωνικόν. *Gl. Paris.*]

[547. ἀποφαίνω σ᾽ αἰτίαν) ἀποδεικνύουσαι. *Gl. Dorv.* ἀποδεικνύω πρόξενον. *Gl. Paris.* αἰτίαν) πρόξενον· συνίζησις. *Gl. Dorv.*]

548. ὑπεκρούσω) ἐφθέγξω, ἀνεκρούσω, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κιθαρῶν, ἢ τινος ἄλλου τοιούτου ὀργάνου. διενήνοχε δὲ πτωχεία πενίας, ὅτι ἡ [1]) μὲν πενία μεμετρημένη ἐστὶν ἔνδεια, πόνῳ τὰ χρειώδη θηρῶσα· ἡ δὲ πτωχεία παντελὴς τῆς κτήσεως ἔκπτωσις· καὶ ὁ μὲν πένης [2]) παρὰ [3]) τὸ πένεσθαι, ὅ ἐστιν ἐνεργεῖν, εἴρηται, καὶ ἐκ τούτου πορίζειν τὰ χρειώδη· ὁ δὲ πτωχὸς, παρὰ τὸ πτώσσειν πάντας. [τὸν ἐμὸν βίον) τὴν ἐμὴν διαγωγήν. ὑπεκρούσω) ἐδήλωσας. *Gl. Paris.* αἰνιγματωδῶς ἀπήχησας. *Gl. C.* ὠνείδισας. *Gl. D.*]

550. οἵπερ καὶ Θρασυβούλῳ) τὰ μὴ ὅμοιά φησιν· ὡς εἴ τις λέγοι [4]) Διονύσιον τὸν ἐξώλη τύραννον ἐοικέναι Θρασυβούλῳ τῷ Λύκου, ἀνδρὶ φιλοπόλιδι, καὶ παντὸς κρείττονι λόγου, διά τε τὰς ἐπιφανεῖς αὐτοῦ κατὰ τῶν πολεμίων νίκας [5]), καὶ διότι κατέλυσε τὴν τῶν λ΄ τυραννίδα. εὔπορος γὰρ ὢν καὶ ἐξ αὐτῶν ἐκπεσὼν, μετὰ ταῦτα Φυλὴν καταλαβὼν, καθεῖλεν αὐτούς. Ἄλλως. μήποτε ὁ ἀξιωματικὸς καὶ αὐθάδης, ὡς Στράτις ἐν τῷ Κινησίᾳ. Διονύσιος δὲ ὁ μέν τις φαίνεται μαινόμενος, ὁ δὲ, ὡς ἔοικεν, ἰχθυοπώλης. μήποτε δὲ καὶ ἐπὶ τὴν ὄψιν περισκώπτει, ὡς ὁμοιούντων σφόδρα ἀνομοίους [6]). μᾶλλον δὲ ἄν τις ὑπονοήσειεν ἕτερον Διονύσιον Θρασυβούλου τοῦ Κολυττέως [7]) ἀδελφὸν ἔγγιστα συγγενείας εἶναι. καὶ ἐν τῇ Ἰλιάδι σαφέστερον οἶδεν, ἢ κατὰ Δίδυμον. ὡς εἴ τις λέγοι Διονύσιον τὸν ἐξώλη τύραννον ἐοικέναι Θρασυβούλῳ τῷ Λύκου, ἀνδρὶ φιλοπόλιδι καὶ παντὸς κρείττονι λόγου, διότι κατέλυσε τὴν τῶν λ΄ τυραννίδα. Ἄλλως. οἱ Λακεδαιμόνιοι κρατήσαν-

1) οἱ *Ald.*
2) ἡ δὲ πτ. — πένης om. *Ald.*
3) παρὰ δὲ *Ald.*
4) λέγει *Ald.*
5) δίκας *Ald.*
6) ἀνομοίως *Ald.*
7) κωλυττέως *Ald.*

τες τῶν Ἀθηναίων ἔταξαν λ' τυράννους ἀπὸ τῆς πόλεως ἐν Ἀθήναις διατρίβειν. ὁ οὖν Θρασύβουλος ἐραστὴς ὢν τῆς δημοκρατίας κατέλαβε Φυλὴν τῆς Ἀττικῆς μετά τινων ἄλλων, μεθ' ὧν [1]) κατέλυσε τοὺς λ'. Διονύσιος δὲ τύραννος ὠμὸς ἐν Σικελίᾳ. Ἄλλως. ὁ μὲν Διονύσιος ἐμμανής· ὁ δὲ Θρασύβουλος ἄνους. ἢ Διονύσιος τύραννος· ὁ δὲ Θρασύβουλος ἀτελὴς καὶ πένης, πλὴν θρασύς. [Ἄλλως. ἡ Πενία φησὶν ἐν τῷ πρὸς τὸν Χρεμύλον, ὅτι τὰ μὴ ὅμοια ὅμοια λέγεις εἶναι, ὥςπερ ἂν εἰ τὸν Σικελίας τύραννον Διονύσιον ὅμοιον εἶναι τῷ Θρασυβούλῳ ἀνδρὶ χρηστῷ καὶ κοσμίῳ. Iunt.]

[Διονύσιον) ὁ μὲν Διονύσιος ἦν Σικελίας τύραννος· ὁ δὲ Θρασύβουλος ἀνὴρ χρηστὸς Ἀθηναῖος· ὁρῶν οὖν τὴν ἑαυτοῦ πόλιν ὑπὸ τῶν τριάκοντα τυράννων, οὓς ἔστησαν οἱ Λακεδαιμόνιοι, τυραννουμένην, φίλην μίαν καταλαβὼν τοὺς τυράννους λάθρα ἀπέκτεινεν· ἥδετο οὖν παρὰ πάντων, ὡς Ἀθηναίων εὐεργέτης. Dorv. ὑμεῖς) φατὲ δηλ. Θρασυβούλῳ) τῷ ἀγαθῷ δηλ. Διονύσιον) τύραννον. Gl. Paris.]

[551. μέλλει) πείσεσθαι. Gl. Paris.]

[553. φειδόμενον) ἀκριβολογούμενον. Gl. Dorv. Paris. προςέχοντα) προςκείμενον. Gl. Paris.]

[554. περιγίνεσθαι δ' αὐτῷ) περιγίνεσθαι σημαίνει μὲν καὶ τὸ νικᾶν, σημαίνει δὲ καὶ τὸ περιττεύειν, ὡς ἐνταῦθα. Iunt. Victor. περιγίγνεσθαι) περιττεύειν. Gl. Dorv. περιττὸν γίγνεσθαι. ἐπιλείπειν) στερεῖσθαι. Gl. Paris.]

555. ὡς μακαρίτην, ὦ Δάματερ) ὅτι ἁπλῶς καὶ ἀσυνήθως κατεχρήσατο ἀντὶ τοῦ μακάριον· εἰ μὴ ἄρα παίζει, οἷον νεκρόβιον. Ἄλλως. ὥςπερ εἰώθασιν οἱ [2]) Ἕλληνες, ἐπειδὰν τι παράδοξον ἀκούσωσι [3]), σχετλιάζειν καὶ βοᾶν, Ἡράκλεις, ἢ Ἄπολλον, ἢ ὦ Ζεῦ, οὕτω καὶ οὗτος, ἀκούσας τῆς Πενίας τοιαῦτα λεγούσης, ὥςπερ σχετλιάζων βοᾷ, ὦ Δάματερ· εἰκότως δὲ πρὸς τὴν γῆν ποιεῖται τὸν λόγον, ὡς γεωργός. [μακαρίτην) μακαριστόν. Gl. Dorv. εὐδαίμονα. Gl. Paris. τὸ μάκαρ ἐπὶ τῶν ἁγίων λέγεται μόνον. τὸ μακάριος καὶ μακαριστὸς ἐπὶ ζώντων καὶ ἀποθανόντων. μακαρίτης δὲ ἐπὶ τῶν ἀποθανόντων μόνον. Paris. ὦ Δάματερ) διὰ μέσου. Gl. Dorv. κατέλεξας) κατηριθμήσω. Gl. Paris.]

---

1) ἧς Ald.
2) οἱ om. Ald.
3) ἴδωσι MS. Paris.

[556. μοχθήσας) κοπιάσας. ταφῆναι) ὥστε. Gl. Paris.]

[557. σκώπτειν) διασύρειν. Gl. Paris. εἰρωνεύεσθαι. Gl. Dorv. κωμῳδεῖν) ὑβρίζειν. Gl. Dorv. ἐπὶ γέλωτος. Gl. Paris. σπουδάζειν) σπουδαίως λέγειν. Gl. Paris. σπ. λ., ἐπιστημόνως ἀποδεικνύναι ὅτι κρείττων ὁ πλοῦτος τῆς πενίας. Gl. Victor.]

[558. γινώσκων) ἐπιστάμενος. Gl. Paris.]

[559. ποδαγρῶντες) τοιοῦτοι γὰρ οἱ πλούσιοι γίνονται ὑπὸ τῆς τρυφῆς, ὅπερ ἀσελγείας καὶ φαυλότητος βίου [1]) δηλωτικόν ἐστι. γράφεται δὲ καὶ ποδαλγοῦντες, καὶ ποδαγρῶντες· ὅτι καὶ αὐτὸ τὸ πάθος καὶ ποδάγρα λέγεται καὶ ποδαλγία. Iunt. τὴν γνώμην) τὴν φρόνησιν. Gl. Dorv. τὴν ἰδέαν) τὴν μορφήν. Gl. Dorv. et Br. κατὰ τὸ εἶδος. Gl. Paris. παρ' αὐτῷ) τῷ Πλούτῳ. ποδαγρῶντες) ποδαγροί. Gl. Paris.]

[560. παχ. καὶ πίονες) παχεῖς ταῖς σαρξὶν ἀσωφρόνως λιπαροί. ἀσελγῶς) αἰσχρῶς. Gl. Dorv. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν λίαν πίονες. Gl. C. λιπαροὶ ἀτόπως. Gl. D.]

561. σφηκώδεις) λεπτοὶ κατὰ τὸ μέσον, ὡς σφῆκες· ἢ πικροὶ, ἐπεὶ καὶ τὸ ζῶον πικρόν ἐστι σφόδρα· ἅμα μὲν, ὅτι καὶ δριμύτεροι, ἅμα δὲ, ὅτι καὶ ἰσχνότεροι γίνονται οἱ λιμώττοντες, ὡς σφῆκες. Ἄλλως. σκληροὶ, ἢ λεπτοὶ, μάλιστα τὰ κάτω τῶν γαστέρων, διὰ τὸ γοργὸν καὶ εὐκίνητον· τοιοῦτοι γὰρ οἱ σφῆκες τὸ μέσον.

τοῖς ἐχθροῖς ἀνιαροί) ὁ γὰρ ταῖς σαρξὶ μὴ βαρυνόμενος, ἀλλὰ κούφως ἔχων τοῦ σώματος, ῥᾷστ' ἂν καὶ πρὸς τοὺς ἐχθροὺς ἀντιπαρατάξηται. τοιοῦτοι δὲ οἱ πένητες διὰ τὸ μὴ εὐσαρκεῖν ἀπορίᾳ τροφῶν. [ἰσχνοὶ καὶ σφ.) λεπτοὶ ὥσπερ οἱ σφῆκες. ἀνιαροί) λυπηροί. Gl. Dorv. λύπην ἐπάγοντες τοῖς ἐχθροῖς. Gl. Paris.]

[562. σφηκῶδες) τὸ λέπτιον Gl. Paris.]

563. περὶ σωφροσύνης ἤδη) καταλέξασα τὰ ἀγαθὰ, ἃ δι' αὐτὴν ἀνθρώποις γίνονται, νῦν βούλεται ἀποδεῖξαι, ὅτι καὶ σωφροσύνης αἰτία ἐστὶν, ὥσπερ ὁ Πλοῦτος αὖ τοὐναντίον. εἰκότως δὲ εἶπε τὸ ἀναδιδάξω· καὶ γὰρ ὅτε γα-

1) βίου abest ab Iunt.

στρώδεις ἔλεγε τοὺς ἀνθρώπους ἐκ τοῦ πλούτου γίνεσθαι, καὶ ἀσελγεῖς ἔλεγεν· οἱ γὰρ πλεῖστα ἐσθίοντες καὶ πρὸς τοῦτο κατάφοροί εἰσιν. [συμπεραίνω τὸ συλλογίζομαι, ἀφ' οὗ καὶ συμπέρασμα παρὰ φιλοσόφοις, τὸ ἐκ τῶν προτάσεων συναγόμενον· τὸ γὰρ κύριον μέρος τοῦ συλλογισμοῦ οὐδέν ἐστιν ἕτερον ἄλλο, ἢ τὸ συμπέρασμα. σύγκειται γὰρ ὁ συλλογισμὸς ἐκ δύο προτάσεων καὶ συμπεράσματος· καὶ ἔστι τὸ συμπέρασμα ἀπόδειξις τοῦ ζητουμένου ἀναντίῤῥητος. *Iunt.* ἤδη τοίνυν περανῶ) ἀπὸ τοῦ νῦν ἀποδείξω. *Gl. Dorv.* συλλογίζομαι ὑμῖν. *Gl. Paris.*]

[564. κοσμιότης) εὐταξία, σεμνότης. *Gl. Dorv.* ὑβρίζειν) αἰσχρὰ πράττειν. *Gl. Dorv.* τὸ ἀσελγαίνειν. *Gl. Paris.*]

565. πάνυ γοῦν) ἐν εἰρωνείᾳ, ἐπεὶ οἱ πένητες κλέπτουσι διὰ ἀπορίαν. [εἰρωνικῶς. *Gl. Dorv.* κόσμιον) ὠφέλιμον. *Gl. Dorv.* εὔτακτον. *Gl. Paris.*]

566. πῶς οὐχὶ κόσμιον) τὸ πειρᾶσθαι λαθεῖν. τοῦτο δὲ ὁ ἕτερος πρεσβύτης λέγει πειράζων καὶ χλευάζων· ἢ ὅτι τοπαλαιὸν οὐ διεβέβλητο ἡ κλοπὴ, εἰ μὴ φωραθεὶς κλέπτης ὑπῆρχεν. Ἄλλως. εἴ γε ὁ κλέπτης λανθάνει· ψυχρὸν δὲ τὸ ἐνθύμημα. [εἴγε δεῖ λαθεῖν) ἀπόκειται μὴ γνωσθῆναι. *Gl. Paris.*]

[567. σκέψαι) λογίζου. *Gl. Dorv.* ἐξέτασον. *Gl. Paris.* τοὺς ῥήτορας) τοὺς κριτάς. ὡς) ὅτι. *Gl. Dorv.*]

[568. περὶ τόν) εἰς τόν. *Gl. Dorv.*]

[569. ἀπὸ τῶν κοινῶν) ἀπὸ τῶν δημοσίων χρημάτων. *Gl. Dorv.* πραγμάτων. *Gl. Paris.*]

570. ἐπιβουλεύουσί τε) διαβάλλει τοὺς ῥήτορας, ὡς δῶρα λαμβάνοντες παρὰ τῶν πολεμίων ἀσύμφορα τῇ πόλει συμβουλεύουσιν, οὐκ ἐῶντες αὐτὴν τούτους ἀμύνασθαι. [ἐπιβουλεύουσι) ἤγουν κακῶς βουλεύουσιν. *Gl. Dorv.* ἐπίβουλοι γίνονται. πολεμοῦσιν) μάχονται. *Gl. Paris.*]

571. καίπερ σφόδρα) συναινεῖ διϊσχυριζόμενος τὸ κατὰ τῶν ῥητόρων πρᾶγμα διασύρειν. τὸ δὲ βάσκανος ἁπλῶς ἐπὶ λοιδορίᾳ τιθέασιν. [ψεύδει) ψευδὲς λέγεις. *Gl. Paris.* τούτων) ὧν περὶ τῶν ῥητόρων λέγεις. *Gl. Dorv.* ὧν εἶπας. *Gl. Paris.* βάσκανος) ἐχθρή. *Gl. Paris.*]

572. ἀτὰρ οὐχ ἧττον) ὅμως, φησὶν, εἰ καὶ ἀληθεύεις, μὴ μέγα φρονήσῃς· οὐδὲν γὰρ ἧττον ταὐτὰ πείσῃ. κομήσῃς δὲ ἀντὶ τοῦ ὑπερηφανήσῃς, παρὰ τοὺς κομῶντας· ἢ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν δένδρων, ἃ τὴν κόμην ὑψοῦ ἔχουσι. τοιοῦτοι δὲ καὶ οἱ ὑπέρφρονες, ὑψοῦ τὴν γνώμην αἴροντες. [τοῦτο δὲ διὰ μέσου εἴρηται, καὶ ἔστι τὸ, ὅτι ζητεῖς, πρὸς τὸ κλαύσει [1]). *Iunt.* διὰ τῶν λόγων ὧν εἶπας ἀλλὰ ἐπίσης τιμωρηθήσῃ δηλ. *Gl. Paris.* ταύτηγε κομίσῃς) ἀπὸ τούτου ἐπαρθῇς. *Gl. Dorv.* ἐπαρθῇς. *Gl. Paris.*]

[573. ὅτι ἢ ζητεῖς) ἐπεὶ ἐξετάζεις. *Gl. Paris.*]

[574. ἐλέγξαι μ') ἐμὲ ψευδόμενον. *Gl. Paris.*]

575. καὶ πτερυγίζεις) κοῦφα καὶ μάταια διαλέγῃ, ἀπὸ τῶν νεοσσῶν, ἃ πειράζουσι μὲν τὰς πτέρυγας, ἵπτασθαι δὲ οὐ δύνανται· οὕτω καὶ σὺ θέλεις μὲν ἀντειπεῖν [2]) καὶ πειράζεις, οὐδὲν δὲ ἀνύεις. Ἄλλως. ἀλλὰ φλυαρεῖς διὰ λόγων· τὸ γὰρ πτερὸν ἠχῶδες καὶ θορυβητικόν· ἢ κοῦφα λαλεῖς· ἢ ματαιοπονεῖς, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὀρνέων τῶν μὴ δυναμένων πέτεσθαι διὰ τὸ βραχὺ τῆς ἡλικίας. Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ, πειράζεις πολλὰς ἀνηνύτους ὁρμὰς, καθάπερ καὶ οἱ νεοττοὶ πειράζοντες τὴν πτέρυγα, καὶ γυμνάζοντες ἄπρακτον ἔχουσι τὴν τῆς πρήσεως φοράν. [φλυαρεῖς) πολυλογίζεις. *Gl. Paris.* πτερυγίζεις) ματαιάζεις. *Gl. Dorv.* ἀδύνατα λέγεις. *Gl. Paris.* ἅπαντες) ὅλοι. *Gl. Paris.*]

[576. βελτίους) καλούς. σκέψασθαι) μαθεῖν. *Gl. Dorv.*]

577. ἀπὸ τῶν παίδων) δυςχερές ἐστι μαθεῖν τὸ δίκαιον, εἴγε καὶ οἱ παῖδες διὰ τοῦτο μισοῦσι τοὺς πατέρας. [φρονοῦντας ἄριστα) ποιοῦντας καλῶς. *Gl. Dorv.* ἄριστα) ὠφέλιμα. *Gl. Paris.*]

[578. διαγινώσκειν) διακρίνειν. *Gl. Paris.* σύναπτε τὸ δίκαιον ἐνταῦθα. *Gl. Dorv.* χαλεπὸν) δυςχερές. *Gl. Paris.* δίκαιον) τὸ νὰ εὕρῃ τις τὸ δίκαιον, δύςκολόν ἐστι πρᾶγμα. *Paris.*]

579. τὸν Δία φήσεις) τὸ μὲν φήσεις λέγεται πρὸς τὴν Πενίαν. τὸ δὲ, ταύτην δ' ἡμῖν ἀποπέμπει, πρὸς τὸν Βλε-

1) ὅτι ζητεῖς τὸ πρὸς τὸ κλ. *Iunt.*
2) εἰπεῖν *Ald.*

ψίδημον. ἢ καὶ τὸ φήσεις πρὸς τὸν Βλεψίδημον, ἤγουν, εἴποις κατὰ τὸν αὐτῆς λόγον. [ὀρθῶς) ἀπταίστως. κράτιστον) λυσιτελές. Gl. Paris.]

[580. κἀκεῖνος) ὁ Ζεύς. Gl. Paris.]

581. ἀλλ' ὦ Κρονικαῖς γνώμαις) ἤγουν, ἀρχαίαις μωρίαις ἐσκοτισμένοι τὸ φρονεῖν. παροιμία δέ ἐστιν ἐπὶ τῶν ἀμβλυωπούντων, ἥτις εἴρηται καὶ ἐν Νεφέλαις. ἀντὶ δὲ τοῦ γνώμαις γράφεται λήμαις. λήμη δέ ἐστι τὸ πεπηγὸς δάκρυον, ὅπερ ἐπικαθεζόμενον βλάπτει τοὺς ὀφθαλμούς. τὸ γὰρ τῶν γερόντων δάκρυον παχὺ ὂν λήμας μεγάλας ποιεῖ. σημαίνει οὖν τὸ τετυφλωμένοι τὰς φρένας, ὥσπερ οἱ τὰς λήμας ἔχοντες τῶν ὀφθαλμῶν ἐμποδίζονται τὰς ὄψεις. [Κρονικαῖς) παλαιαῖς καὶ μωραῖς. Gl. Dorv. παλαιαῖς καὶ μεγάλαις. Gl. Paris. λήμαις) τζίμβλαις. Gl. D. λημῶντες) τυφλώττοντες. Gl. Dorv. τυφλώττοντες, βεβλαμμένοι. Gl. Victor. λημῶντε) οἱ τζυμβλώττοντες. Gl. Paris. ἄμφω) ὁμοῦ οἱ δύο. Gl. Paris.]

[582. πένεται) πένης ἐστί. φανερῶς) καθαρῶς νουθετήσω. Gl. Paris.]

[584. δι' ἔτους πέμπτου) κατὰ πεντέχρονον ἐγένετο εἰς τὰ Ὀλύμπια συνάθροισις. Dorv.]

[585. ἀνεκήρυττεν) ἀνηγόρευεν. Gl. Dorv.]

586. κοτίνου στεφάνῳ) κοτίνου στεφάνῳ στεφανώσας ἀνεκήρυττε τοὺς νικῶντας. οὐ κοτίνῳ δὲ ἐστέφοντο, ἀλλὰ τῷ τῆς καλλιστεφάνου ἐλαίας κλάδῳ ἐστεφανοῦντο· οὐκ ἀκριβῶς οὖν· καλλιστέφανος γὰρ ἡ ἐλαία λέγεται. ταύτης δὲ τὰ φύλλα ἔμπαλιν ταῖς λοιπαῖς ἐλαίαις. ἔξω γάρ, ἀλλ' οὐκ ἐντός, ἔχει τὰ λευκά. τούτῳ δὲ ἥρμοττεν ἐκφαυλίζοντι λέγειν κοτίνου. καὶ Ἀριστοτέλης δὲ οὕτω φησὶ κατὰ λέξιν περὶ αὐτῆς· ἐν τῷ Πανθείῳ ἐστὶν ἐλαία, καλεῖται δὲ καλλιστέφανος· ταύτης δὲ ἔμπαλιν τὰ φύλλα ταῖς λοιπαῖς ἐλαίαις πέφυκεν, ἀφίησί τε τοὺς πτόρθους, ὥσπερ ἡ μύρτος, εἰς τοὺς στεφάνους συμμέτρους. ἀπὸ ταύτης λαβὼν Ἡρακλῆς ἐφύτευσεν Ὀλυμπιάσιν, ἀφ' ἧς οἱ στέφανοι τοῖς ἀθληταῖς δίδονται· ἔστι δὲ αὕτη περὶ τὸν Ἰλισσὸν ποταμόν, σταδίους ξ' τοῦ ποταμοῦ ἀπέχουσα· περιῳκοδόμηται δέ, καὶ ζημία μεγάλη τῷ θίγοντι αὐτῆς ἐστιν· ἀπὸ ταύτης ἔφερον λαβόντες Ἠλεῖοι τῶν ἀθλητῶν ἐν

Ὀλυμπίᾳ τοὺς στεφάνους. τῷ δὲ κωμικῷ, φασιν, ἥρμοττεν ἐκφαυλίζοντι τὸ πρᾶγμα λέγειν, ὡς ἐκ κοτίνου ἐστεφανοῦντο, ὃ δηλοῖ τὴν ἀγριέλαιον, καὶ ἅμα διότι καὶ χρήσιμος αὐτῷ ἡ λέξις ἐν τοῖς ἑξῆς· καταῤῥητορεύσει γὰρ ὁ Χρεμύλος καὶ ἡττηθεὶς ἐρεῖ·

ἀλλά σ' ὁ Ζεὺς ἐξολέσειε κοτίνου στεφάνῳ στεφανώσας·

τουτέστι, κότον σοι θέμενος περὶ τὴν κεφαλήν· παρήχηται γὰρ ὁ κότινος τῷ κότῳ, δι' οὗ δηλοῦται μεγάλη ὀργή. ἀπὸ δὲ τοῦ τοιούτου κοτίνου, τοῦ φυτοῦ δηλαδὴ, καὶ νῆσος Κοτινοῦσα τὰ Γάδειρα, διὰ τὸ τοιούτοις ἐνευθηνεῖσθαι φυτοῖς, ὡς καὶ ὁ Περιηγητὴς δηλοῖ. ὡς δὲ καὶ ἕτεροι τόποι ἀπὸ φυτῶν τὴν κλῆσιν ἔσχον, τεθρύλληται καὶ αὐτό· Μυῤῥινοῦς γοῦν δῆμος ἐν Ἀττικῇ μυῤῥίνας ἔχων· ὅθεν αὐτὸς Μυῤῥινόεις, καὶ κατὰ συναίρεσιν Μυῤῥινοῦς· ὥςπερ ἕτερος Ῥαμνοῦς, ἀπὸ τῶν ἐκεῖ φυομένων ῥάμνων, ὧν οἱ δημόται Μυῤῥινούσιος καὶ Ῥαμνούσιος. καὶ ἡ Ἐρεικοῦσα λέγεται διὰ τὰς ἐν αὐτῇ ἐρείκας· καὶ ἡ Ποντικὴ δὲ Κερασοῦς ἀπὸ τῶν φυτῶν τῶν κεράσων κέκληται· καὶ Πιτυοῦσα ἡ Μίλητός ποτε διὰ τὸ πολλὰς ἔχειν πίτυας ἐκλήθη. οὕτω καί τις Πιτυούσιος ἀπὸ τόπου ἑτέρου πολλὰς ἔχοντος πίτυας, ἐξ ὧν ἐκεῖνος καὶ παρωνόμασται· τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἄλλοι τόποι πεπόνθασι. ἰστέον δὲ, ὡς, εἰ καὶ κρατεῖ παρὰ τοῖς ἀπειροτέροις κότινον στέφανον εἶναι, ἀλλ' αὐτὸς μὲν φυτοῦ, ὡς ἐῤῥέθη, κλῆσίς ἐστιν. ὁ δὲ κωμικὸς ἐδήλωσεν ἐντελὲς καὶ σαφὲς εἶναι τὸ μὴ κότινον τὸν τοιοῦτον λέγεσθαι στέφανον, ἀλλ' ἐκ κοτίνου στέφανον. αὕτω δὲ καὶ ταινία οὐχ ἁπλῶς οὕτως στέφανος, ἀλλ' ἡ ἐκ ταινίας περιείλησις ἐν τῇ κεφαλῇ· ταινία δὲ, στενόν τι καὶ ἐπίμηκες ὕφασμα, κοινότερον δὲ εἰπεῖν, φασκία.

[κοτίνῳ) ἐλαΐνῳ. *Gl. Dorv. E.* κοτίνου στεφάνῳ) ἐξ ἀγρίας ἐλαίας ἤγ. ἀπὸ κοτίνου πεποιημένου. — διὰ χρυσοῦ στεφανοῦν δηλ. *Gl. Paris.* οὐ κοτ. ἐστέφοντο, ἀλλὰ τῷ τῆς καλλιστεφάνου ἐλαίας κλάδῳ. ἐκφαυλίζων δὲ κοτίνῳ λέγει, καὶ Ἀριστοτέλης περὶ τῆς καλλιστεφάνου ἐλαίας ταῦτα φησίν· ἐν δὲ τῷ πανσταθίῳ ἐστὶν ἐλαία, καλεῖται δὲ καλλιστέφανος. ταύτῃ δὲ ἔμπαλιν τὰ φύλλα ταῖς λοιπαῖς ἐλαίαις πέφυκεν, ἀφίησί τε τοὺς πτόρθους, ὥςπερ ἡ μύρτος, εἰς τοὺς στεφάνους. ἀπὸ ταύτης λαβὼν Ἡρακλῆς ἐφύτευσεν Ὀλυμπιάσιν, ἀφ' ἧς οἱ στέφανοι τοῖς ἀθληταῖς πλέκονται· ἔξω δὲ, οὐκ

ἐντὸς τῶν φύλλων ἔχει τὸ λευκόν. *Paris.* ἐχρῆν) ἔπρεπεν. *Gl. Dorv.*]

[587. οὐκοῦν) τὸ λοιπόν. τούτῳ) τῷ τρόπῳ. *Gl. Dorv.* οὐκοῦν τούτῳ) διὰ τὸ κοτίνῳ στεφάνῳ στεφανοῦν τοὺς ἀθλητάς. ἐκεῖνος) ὁ Ζεύς. *Gl. Paris.*]

[588. φειδόμενος) ἀκριβολογούμενος. μηδὲν) μέρος ἀναλῶσθαι. *Gl. Paris.* δαπανᾶσθαι) ἀναλίσκεσθαι. *Gl. Dorv.*]

589. λήροις ἀναδῶν) εὐτελίζει τὸν Ὀλυμπιακὸν στέφανον, ὡς μὴ σπουδαῖον, λῆρον δέ πως ὄντα, καὶ οἷον ἐκφλαυρίζεσθαι [1]). καθά τις ἔφη τῶν παλαιῶν, τουτέστι περιφρονεῖσθαι. εἰσὶ δὲ οἳ καὶ παίζειν φασὶ τὸν κωμικὸν πρὸς ὁμοιότητα ἤχου τοῦ κατά τε τὸν λῆρον, τὸν διὰ τοῦ η γραφόμενον, καὶ τοῦ παρὰ τὸ λείριον, ὃ γράφεται μὲν διὰ διφθόγγου κατὰ τὴν ἄρχουσαν, σημαίνει δέ τι ἄνθος, ἀφ' οὗ καὶ φωνὴ λειριόεσσα, ἡ ἀνθηρά· καὶ κύριον Ποδαλείριος, οἱονεὶ ἀνθηρόπους, ἢ διατρίβων ἰατρικῶς περὶ τὰ λείρια· περὶ οὗ καὶ ἐν τῇ Ἰλιάδι· ἵνα ἐν τῷ λέγειν, λήροις ἀναδῶν τοὺς νικῶντας, δοκῇ διχῶς νοεῖν, ἢ ὅτι ἀνθηρῷ στεφάνῳ στεφανοῖ, ὡς οἷον λειριόεντι· ἢ ὅτι λήρῳ τῷ κατὰ φλυαρίαν. τοιοῦτόν τι παίζει καὶ περὶ κειρύλου ἐν Ὄρνισι, ἔνθα καὶ διὰ τοῦ η νοεῖται ἡ λέξις, ὡς ἐπὶ ὄρνιθος οὕτω λεγομένου· καὶ διὰ διφθόγγου δὲ διά τινα κουρέα, ὡς ἀπὸ τοῦ κείρω. τὸ δὲ ἀναδεῖν ταὐτόν ἐστιν ἐνταῦθα τῷ στεφανοῦν, ἐξ οὗ καὶ ἀνάδετος γυναικεῖος κόσμος, ὃς καὶ ἀναδέσμη λέγεται· ἔχει δὲ ἀπεναντίον πρὸς τὸ ἀναδεῖν τὸ ὑποδεῖν, ἐξ οὗ καὶ τὸ ὑπόδημα· τὸ μέν τοι διάδημα ἐπὶ κόσμου βασιλικοῦ τοῦ περιδουμένου δι' ὅλου σώματος. [λήροις) φαύλοις πράγμασι. *Gl. Dorv.* παιγνίοις. *Gl. D.* λείροις) ἄνθεσιν. *Gl. C.* λήροις ἀναδῶν) φλυαρίαις στεφανῶν. ἐᾷ) ἀφίησι. παρ' αὐτῷ) κεῖσθαι. *Gl. Paris.*]

590. ζητεῖς αὐτῷ περιάψαι) ἴσον ἐστὶ τῷ προσάψαι· λέγεται δὲ τὸ αὐτὸ καὶ ἀνάψαι, ὡς παρ' Ὁμήρῳ ἐν τῷ·

---- ἐθέλεις δέ κε μῶμον ἀνάψαι.

ἔστι δέ τι καὶ ἄλλο σημαινόμενον τοῦ περιάπτω, ἐξ οὗ τὰ γοητευτικὰ περίαπτα· δηλοῖ δὲ ἀπαιώρησίν τινα ἡ λέξις, ὅθεν καὶ τὰ ῥηθέντα περίαπτα, ὧν ἀπαιωρουμένων τοῦ σώματος δοκοῦσιν οἱ φαῦλοι εὖ ἔχειν τοῦ ζῆν δι' αὐτά, ὡς εἶναι μᾶλ-

---

1) ἐκφλυαρίζεσθαι *Ald.*

λον αὐτοὺς ἀπαιωρουμένους τῶν τοιούτων, οἷς ἐλπίζουσιν ἐπ' αὐτά. ὁ δὲ ἀνελεύθερος κακίᾳ παρωνόμασται τῇ ἀνελευθεριότητι. ἔστι δὲ κατ' ἀρετὴν μὲν ἄνθρωπος ὁ ἐλεύθερος, ὃς ἀντιθέτως τῷ φειδωλῷ δαπανᾷ δεόντως· ἀνελεύθερος δὲ ὁ μὴ τοιοῦτος, ἀλλὰ κατὰ τοὺς κίμβικας καὶ σκιφοὺς διακείμενος· ὁ δὲ φιλοκερδὴς εἰς ταὐτὸν ἥκει τῷ ἀνελευθέρῳ· εἰκὸς γὰρ τὸν φιλοκερδῆ καὶ σμικρολόγον εἶναι, εἴτ' οὖν ἀνελεύθερον. τὸ δὲ κοτίνου στεφάνῳ στεφανώσας, παιγνιωδῶς διττολογεῖται· κεῖται γὰρ καὶ ἀνωτέρω. ἔθος δὲ τῷ κωμικῷ πολλαχοῦ διττολογεῖν ἐπὶ γέλωτι. [περιάψαι) περιθεῖναι. *Gl. Dorv. Paris.*]

[591. ἀνελεύθερος) φειδωλός. οὑτωσὶ) καθὼς αὐτὸς λέγεις. *Gl. Dorv. Paris.*]

[592. ἀλλὰ σέ γ' ὁ Ζεὺς) τοῦτο εἴρηκεν ὁ Χρεμύλος ἐπιστομηθεὶς παρὰ τῆς Πενίας, καὶ μὴ δυνάμενος ἀντιλέγειν εἰς κατάραν τὸν λόγον ἔτρεψε. *Iunt.* τοῦτο παίζων ὁ Χρεμύλος λέγει. *Gl. Dorv.* ἀλλά σε ὁ Ζεὺς) εἴθε. ἐξολέσειεν) παντελῆ φθορᾷ δοίη. *Gl. Paris.*]

593. τὸ γὰρ ἀντιλέγειν) ὅτι σχῆμα κεῖται καινὸν ἐλλειπτικὸν ἐνταῦθα τόδε· τὸ γὰρ λέγειν τολμᾷν ὑμᾶς, ὡς οὐ πάντ' ἐστὶ τἀγάθ' ὑμῖν διὰ τὴν πενίαν· λείπει γὰρ φανερῶς ἐνταῦθα ἔννοιά τις ἀκεραία τοιαύτη, τίς ἂν ἀκούων ἀνάσχοιτο, ἢ, πῶς οὐκ εἴη φορτικὸν, ἢ, πῶς οὐκ ἀντιλέγοιτο, ἢ τοιοῦτόν τι· ἵνα λέγῃ ἡ Πενία ὅτι, τὸ γὰρ τολμᾷν ὑμᾶς λέγειν, ὡς οὐ δι' ἐμὲ ὑμῖν τὰ ἀγαθὰ, πῶς ἂν εἴη φορητὸν ἀκούεσθαι; καὶ σημείωσαι τὸ τοιοῦτον εἶδος τῆς ἐλλείψεως ἐνδεικτικὸν ὂν θυμικοῦ ἤθους, καὶ ἐγκοπτομένης τῆς τελείας φράσεως διὰ τὸ πολὺ τῆς ὀργῆς. [Ἄλλως. αὕτη ἡ κατασκευὴ πρὸς τὸν τοῦ Χρεμύλου λόγον ἐστὶν, ὥςπερ τῆς Πενίας αὐτῷ λεγούσης, ὅτι οὐ δεῖ δυςχεραίνειν πρὸς τοὺς ἐμοὺς λόγους· δεινὸν γὰρ τὸ τολμᾷν ὑμᾶς ἀντιλέγειν ἐμοὶ, ὡς οὐ πάντ' ἐστὶ τἀγαθὰ ὑμῖν διὰ τὴν πενίαν· ἡ γὰρ ἀντιλογία ὑμῶν εἰς τούτους ὑμᾶς τοὺς ἀσεβεῖς λόγους καὶ ἄκοντας ὤθησεν· ἀσεβὲς γάρ ἐστι τὸ λέγειν τὸν Δία φειδωλὸν, καὶ τὰ τούτῳ ἑπόμενα. *Iunt. Dorv.* ἀντιλέγειν) ἐμοί. ὡς) ὅτι. ὑμῖν) ἐν. *Gl. Paris.*]

594. παρὰ τῆς Ἑκάτης ἔξεστι) τὴν Ἑκάτην ἐν ταῖς τριόδοις ἐτίμων τοπαλαιὸν, διὰ τὸ τὴν αὐτὴν Σελήνην, καὶ Ἄρτεμιδα, καὶ Ἑκάτην καλεῖσθαι. κατὰ δὲ νουμηνίαν οἱ πλούσιοι ἔπεμπον δεῖπνον ἑσπέρας, ὡς θυσίαν τῇ Ἑκάτῃ

ἐν ταῖς τριόδοις· οἱ δὲ πένητες ἤρχοντο πεινῶντες, καὶ ἤσθιον αὐτὰ, καὶ ἔλεγον, ὅτι ἡ Ἑκάτη ἔφαγεν αὐτά. λέγει οὖν, παρὰ τῆς Ἑκάτης μάθωμεν τῆς ἐπισταμένης τί καλὸν, πενία, ἢ πλοῦτος· αὕτη γὰρ ἐπίσταται, τίνες παρέχουσιν αὐτῇ δεῖπνα. Ἄλλως. ἔθος ἦν ἄρτους καὶ ἄλλα τινα κατὰ μῆνα τιθέναι τῇ Ἑκάτῃ τοὺς πλουσίους, λαμβάνειν δ' ἐξ αὐτῶν τοὺς πένητας· ἀπὸ τῶν ἱερῶν γὰρ οἱ πτωχοὶ ζῶσιν. [διὰ τὴν πενίαν) οὐ μωρόν ἐστι; *Gl. Dorv.* οὐ κακόν ἐστι δηλ. *Gl. Paris.* Ἑκάτης) σελίνης. *Gl. Dorv.* ἔξεστιν) δυνατὸν ὑπάρχει μαθεῖν. *Gl. Paris.* πυθέσθαι) μαθεῖν. *Gl. Dorv.*]

[595. βέλτιον) λυσιτελές. *Gl. Paris.*]

[596. δεῖπνον) ἐξ ὠῶν καὶ τυροῦ τετηγανισμένου. *Gl. Dorv.* κατὰ μῆνα προπέμπειν) εἰς τὴν γέννησιν, προπ. εἰς τὰς τριόδους. *Gl. Paris.*]

[597. τοὺς δὲ πένητας) ἐκ τῶν ἱερῶν οἱ πτωχοὶ ἔζων. *Gl. Dorv.* ἁρπάζειν) ἑτοίμως λαμβάνειν. *Gl. Paris.* πρὶν) πρωτοῦ. *Gl. Dorv.* καταθεῖναι) κάτω θεῖναι. *Gl. Paris.*]

598. ἀλλὰ φθεῖρου καὶ μὴ γρύξῃς) ἔκθεσις τῆς διπλῆς ἐκ κώλων ὁμοίων ἀναπαιστικῶν κα', ὧν τὸ πρῶτον δίμετρον ἀκατάληκτον, τὸ δεύτερον μονόμετρον ἀκατάληκτον, τὸ γ' ὅμοιον τῷ πρώτῳ, τὸ δ' καὶ τὸ πέμπτον ὅμοια, τὸ ϛ' ὅμοιον τῷ δευτέρῳ, τὸ ἕβδομον[1]) ὅμοιον τῷ α', τὸ η' ὅμοιον τῷ δευτέρῳ, τὸ ἔννατον ὅμοιον τῷ α', τὸ δέκατον ὅμοιον τῷ δευτέρῳ, τὸ ια' ὅμοιον τῷ πρώτῳ, τὸ ιβ' ὅμοιον τῷ β', τὸ ιγ', τὸ ιδ', τὸ ιε', τὸ ιϛ', τὸ ιζ', τὸ ιη', τὸ ιθ' ὅμοια τῷ πρώτῳ, ἤτοι δίμετρα ἀκατάληκτα· τὸ κ' ὅμοιον τῷ β', ἀναπαιστικὴ βάσις, ἤτοι μονόμετρον, ὃ καὶ παρατέλευτον ὀνομάζεται· τὸ κα',

καὶ τῆς πενίας καταπαρδεῖν,

δίμετρον καταληκτικὸν εἰς συλλαβὴν, ἤτοι ἑφθημιμερὲς, ὅμοιον τῷ Κρατίνου ἐν Ὀδυσσεῦσιν·

σιγάν νυν[2]) ἅπας ἔχε, σιγὰν,
καὶ πάντα λόγον τάχα πεύσῃ.
ἡμῖν δ' Ἰθάκη πατρίς ἐστι,
πλέομεν δ' ἅμ' Ὀδυσσεῖ θείῳ.

καλεῖται δὲ παροιμιακὸν, ὡς Ἡφαιστίων φησὶ, διὰ τὸ

1) εὔδομον *Ald.*
1) σιγὰν νῦν *Ald.*

παροιμίας τινὰς ἐν τούτῳ τῷ μέτρῳ εἶναι· οὐκ εἰκότως δέ· εἰσὶ γὰρ παροιμίαι ἐπικαὶ, καὶ ἰαμβικαὶ, καὶ οὐ τούτου μόνου τοῦ μέτρου. εἶτα δύο διπλαῖ, ἡ μὲν ἐν ἀρχῇ τοῦ τελευταίου κώλου, ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος· ἀμφότεραι ἔξω νενευκυῖαι.

καὶ μὴ γρύζῃς) μὴ φθέγγῃ. κυρίως δὲ γρύζειν ἐστὶ τὸ τοὺς μικροὺς χοίρους φωνὴν προΐεσθαι. [φθεῖρου) ἀφανίσθητι. Gl. Dorv. ἤγουν μετὰ φθορᾶς ἀπέρχου. Gl. Paris. καὶ μὴ γρύζειν) καὶ μὴ φθέγκεσθαι δίκην χοίρου ποσῶς. Gl. Dorv. μὴ γρύζῃς) μὴ τὸ τυχὸν λέγε, εἰς τὸ ἑξῆς μηδέν τι. Gl. Paris.]

[599. μηδ' ὁτιοῦν) μηδ' ὅλως. Gl. Paris.]

600. οὐδ' ἢν πείσῃς) ἐν ὑπερβολῇ λέγει, ὅτι, κἂν πείσῃς, οὐχ ἕξεις ἡμᾶς πειθομένους σοι· οὐδὲ ἐὰν πιθανῶς διαλεχθείης, πείσεις ἡμᾶς συνθέσθαι σοι, καὶ τὸν Πλοῦτον καταλιπεῖν.

601. ὦ πόλις) ταῦτά, φασιν, ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου τραγικεύεται. μετείληπται δὲ ὁ στίχος ἐκ Φοινισσῶν Εὐριπίδου, Πολυνείκους λέγοντος· οὐδὲ γὰρ ἀκολούθως καλεῖ ἐν Ἀθήναις οὖσα. διαβάλλει δὲ τοὺς Ἀργείους ὡς πένητας. [τοῦτο Εὐριπίδου ἐστὶν ἐκ Φοινισσῶν, Πολυνείκους λέγοντος. κλῦθ') ὦ Ἀργεῖοι. Gl. Paris.]

602. Παύσωνα κάλει τὸν ξύσσιτον) σύντροφον καὶ διαιτητήν. ὁ Παύσων δὲ ἐπὶ πενίᾳ κωμῳδεῖται ζωγράφος ὤν. [μετακαλοῦ σύντροφον τὸν Παύσωνα. κωμῳδεῖται δὲ ἐπὶ πενίᾳ ὁ Παύσων ζωγράφος ὤν. Gl. Paris. Παύσωνα) οὗτος πάνυ πτωχὸς ἦν. τὸν ξύσσιτον) τὸν σύντροφον. Gl. Dorv.]

[603. τί) ἵνα. τλήμων) ἀθλία, ἤγουν ἡ δυστυχής. Gl. Paris. ἡ ἀθλία. Gl. Dorv.]

[604. ἔρρ') ἄπελθε εἰς τοὺς κόρακας ταχέως. Gl. Paris. θᾶττον) ταχέως. Gl. Dorv.]

[605. εἶμι) ποῦ πορεύσομαι. Gl. Dorv. ἐλεύσομαι. ποῖ γῆς) εἰς ποῖον μέρος. Gl. Paris.]

606. ἐς τὸν κύφωνα) κύφων ὁ ξύλινος δεσμὸς, ἐν ᾧ δεσμεύονται οἱ ἐν τῇ φρουρᾷ, ὃν καὶ κυφῶνα περισπωμένως λέγουσι. τινὲς δὲ κύριόν φασιν ὄνομα τὸν Κύφωνα πτωχοῦ τινος· οἱ δὲ κρημνὸν οὕτω καλούμενον. [ἐς τὸν) ἄπελθε δηλ. Gl. Paris. οἱ μὲν τὸν κύφωνα τιμωρητικὸν

ὄργανον φασὶν, ὃν καὶ κυφῶντα περισπωμένως λέγουσιν· οἱ δὲ ἄνδρα καθ' ὑπερβολὴν πένητα· οἱ δὲ κρημνὸν οὕτω καλούμενον. Paris.]

ἀλλ' οὐ μέλλειν) ἀλλ' οὐ χρή σέ, φησι, βραδύνειν, ἀλλ' ἐπείγεσθαι εἰς ὄλεθρον. [μέλλειν) βραδύναι. Gl. Dorv. βραδύνειν. Gl. Paris.]

[607. ἀλλ' ἀνύειν) ἀνύω τὸ τελειῶ· καὶ ἀνύω [1]) τὴν ὁδὸν, ἤτοι σπουδαίως βαδίζω. Iunt. Paris. Victor. χρὴ) πρέπει. Gl. Dorv. ἀνύειν) σπεύδειν. Gl. codd. Br. χρή σ', ἀλλ' ἀνύειν) σύντόμως ἔρχεσθαι. Gl. Paris. ἀνύττειν) σπεύδειν τῆς πορίας. Gl. Dorv.]

[608. ἦ μὴν) ὄντως δέ. Gl. Dorv. ὁρκωμοτικὸν ἐπίῤῥημα ἀντὶ τοῦ ναὶ μήν. Gl. Paris.]

[609. μεταπέμψεσθον) μετακαλέσετε. Gl. Dorv. Paris. μετακαλέσασθε. Borg.]

610. τότε νοστήσεις) ὅτε μεταπεμψόμεθα. ἐν ἤθει δὲ καὶ τοῦτο. [ὅτε μεταπεμψόμεθά σε, ὑποστρέψεις· νῦν δὲ μετὰ φθορᾶς ἀπέρχου. τοῦτο ἐν ἤθει. Gl. Paris. νοστήσεις) ἐπαναστρέψεις. Gl. Dorv.]

[611. κρεῖττον) κάλλιον. Gl. Paris.]

612. κλάειν μακρὰ τὴν κεφαλὴν) λείπει τύπτουσαν· ἢ οὐθὲν λέγειν, ἀλλὰ κατακλαίειν ὅλον τὸ σῶμα καὶ σεαυτήν. Ἀττικὸν τὸ σχῆμα. [ἐᾶν) καταλιμπάνειν. Gl. Dorv. ἡ τὴν κεφαλὴν τύπτουσα δηλ. λέγει. αἱ γὰρ γυναῖκες, ὅταν κλάωσι, τὰς ἑαυτῶν κεφαλὰς τύπτουσιν. ἢ τὸ κεφαλὴν πρὸς τὸ κλάειν σύναπτε, καὶ μηδὲν ἔξωθεν λάμβανε. Paris. Victor. τὴν κεφαλὴν) τύπτουσαν δηλαδή. Gl. Dorv.]

[614. εὐωχεῖσθαι) εὐφραίνεσθαι ὁμοῦ. Gl. Dorv. τρέφεσθαι. Gl. Paris.]

[616. λιπαρὸς) ἢ ἀντὶ τοῦ τρυφηλὸς νοητέον· ἢ διότι ἔθος ἦν τοῖς παλαιοῖς μετὰ τὸ λελοῦσθαι ἐλαίῳ δι' ὅλου τοῦ σώματος ἀλείφεσθαι, ἵνα οἱ πόροι ὑπὸ θέρμης ἀνεῳχθέντες κλεισθῶσιν ὑπὸ τοῦ ἐλαίου ἐπιπωματικοῦ [2]) ὄντος, καὶ μὴ δέξωνται ἀέρα ἔκτοθεν. Iunt. Dorv. Victor. λιπα-

1) ἀνύω καὶ Iunt.
2) ἐπιπτωματικοῦ Iunt.

ρός) φαιδρός. Gl. Paris. χωρῶν) ἐρχόμενος. Gl. Dorv. βαδίζων, κινούμενος. Gl. Paris. βαλανείου) λοετροῦ. Gl. Dorv.]

[617. τῶν χειροτεχνῶν) τῶν πτωχῶν. Gl. Dorv.]

[618. καταπαρδεῖν) καταφρονεῖν· παίζει δέ. Gl. Dorv. καταποπαρδεῖν) καταφρονῆσαι. Gl. Paris.]

619. αὕτη μὲν ἡμῖν) σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερὲς στίχων ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων ὀκτώ· ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος, καὶ ἑξῆς τὸ χοροῦ. κἀνταῦθα γὰρ χορὸν ὤφειλε θεῖναι, καὶ διατρίψαι μικρὸν, ἄχρις ἄν τις ἐξ Ἀσκληπιοῦ ἀναστρέψειε τὴν τοῦ Πλούτου ἀπαγγέλλων ἀνάβλεψιν. [ἡ 'πίτριπτος) ἡ ἀξία ἐπιτετρίφθαι. Gl. Dorv. ἡ ἀξία τοῦ ἐπιτριβῆναι, ἢ ἡ μεγάλα φθεγγομένη. Gl. Paris. οἴχεται) ἀπῆλθεν. Gl. Dorv. ἀφανὴς γέγονε. Gl. Paris.]

[620. ὡς τάχιστα) λίαν ταχέως. θεὸν) Πλοῦτον. Gl. Paris.]

621. [ἄγωμεν εἰς) ἄγειν, τὸ διεξάγειν στράτευμα· ὅθεν καὶ ἀγὸς ποιητικῶς ὁ ἡγεμών. καὶ, τοσαῦτα πράγματα ἄγει τις, ἤτοι διευθετεῖ [1]). ἄγειν τὸ νομίζειν καὶ ἡγεῖσθαι, ὡς παρὰ Συνεσίῳ· ἡμέρα μὲν οὖν ἦν, ἥντινα ἄγουσι Ἰουδαῖοι παρασκευήν. ἄγειν καὶ τὸ φέρειν ἐπὶ ἐμψύχων, ὡς τὸ, ἄγει τὸν νέον εἰς τὸ διδασκαλεῖον. ἄγειν καὶ τὸ συντρίβειν, ἀφ' οὗ τὸ κατέαγε, καὶ κατεαγὼς, καὶ παρ' ἰατροῖς κάταγμα, τὸ τῶν ὀστῶν σύντριμμα. Iunt. ἐγκατακλινοῦντ') ἐγκαταθήσοντες. εἰς Ἀσκληπιοῦ) τὸν ναὸν δηλαδή. Gl. Dorv. Paris.]

εἰς Ἀσκληπιοῦ) τὸν ἐν ἄστει λέγει Ἀσκληπιόν· δύο γάρ εἰσιν, ὁ μὲν ἐν ἄστει, ὁ δὲ ἐν Πειραιεῖ, ἢ ἐν Ἀχάρναις, ὥς φασι.

[622. καὶ μὴ) ὅρα μὴ ἀργῶμεν. Gl. Paris. μὴ) ἵνα. πάλιν τις αὖ) ἐκ παραλλήλου. Gl. Dorv. τὶς) τῶν φίλων. Gl. Paris.]

[623. διακωλύσῃ) ἐμποδίσῃ. τῶν προὔργου) τῶν σπουδαίων, τῶν ἀναγκαίων. Gl. Paris. τῶν ἀναγκαίων. Gl. Dorv.]

[624. παῖ) δοῦλε. ἐκφέρειν) ἐξάγειν. Gl. Paris.]

---

1) διενθετεῖ Iunt.

[625. *αὐτόν τ' ἄγειν τὸν Πλοῦτον*) τοῦτο ὥσπερ διὰ μέσου εἴρηκεν· οὐ γὰρ τὸν Πλοῦτον ἔμελλεν ὁ Καρίων ἀγαγεῖν, ἀλλὰ τὰ στρώματα καὶ τὰ ἄλλα, ὅσα αὐτοῖς εἰς τὴν χρείαν παρεσκεύαστο. τὸ δὲ, ὡς νομίζεται, ἢ πρὸς τὸ ἐκφέρειν σύναπτε, ἵν' ᾖ, ὡς νομίζεται, καὶ νόμιμόν ἐστι τοῖς δούλοις ποιεῖν· ἢ πρὸς τὸ ἄγειν, ἵν' ᾖ, ὡς νομίζεται ποιεῖν τοὺς ἄγοντας ἀσθενῆ εἰς Ἀσκληπιοῦ. ἢ καὶ τὸ, ἄγειν αὐτὸν τὸν Πλοῦτον, πρὸς τὸν Καρίωνα, ἤγουν, μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τοῦτον ἐξένεγκε. *Iunt.* *ὡς νομίζεται*) ὡς νόμιμόν ἐστιν ὁδηγεῖν τὸν τυφλόν. *Gl. Paris.*]

[626. *ἔνδον*) τῆς οἰκίας. *ηὐτρεπισμένα*) ᾠκονομημένα. *Gl. Paris.* *εὐτρεπισμένα*) τὰ πρὸς τὴν θυσίαν τοῦ Ἀσκληπιοῦ. *Rav.*]

627. *ὦ πλεῖστα Θησείοις*) ἕτερον σύστημα ἀμοιβαῖον τῶν ὑποκριτῶν. εἰσὶ δὲ οἱ πρῶτοι ί στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι· ὁ ἑνδέκατος ἀντισπαστικὸς τρίμετρος βραχυκατάληκτος. ἐπιμεμιγμένος ἐπιτρίτῳ β'· ὁ δωδέκατος ἰαμβικὸς τρίμετρος· οἱ ἑξῆς δύο ἀντισπαστικοὶ τρίμετροι βραχυκατάληκτοι τοῦ πρώτου ποδὸς πενταουλλάβου, τουτέστι διτροχαίου· (αἱ γὰρ βραχεῖαι κατ' ἀρχὰς συλλαβαὶ ἀντὶ μιᾶς μακρᾶς λογιζέσθωσαν) τοῦ δὲ δευτέρου ἐπιτρίτου δευτέρου. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. σημείωσαι ἐνταῦθα, ὅτι δέον χορὸν διὰ μέσου θεῖναι, μέχρις ἂν ἐκεῖνοι ἐς Ἀσκληπιοῦ ἐλθόντες ἀναβλέψαιεν τὸν Πλοῦτον, ὁ δὲ παραχρῆμα τὸν Καρίωνα εἰςφέρει εὐαγγελίζοντα τοῖς γέρουσι περὶ τῆς τοῦ Πλούτου ἀναβλέψεως. ἐποίησε δὲ τοῦτο οὐκ ἀλόγως, ἀλλὰ τῇ τε τῆς νέας κωμῳδίας συνηθείᾳ, ἐν ᾗ αἱ παραβάσεις ἐπαύσαντο, ὡς προείρηται, καὶ ἅμα δεῖξαι βουλόμενος, ὡς ἄρα τάχιστα πάνυ ὁ Πλοῦτος ἀνέβλεψεν.

ὦ πλεῖστα Θησείοις μεμιστυλημένοι) ὁ θεράπων ἔρχεται ἀπαγγέλλων τὸν Πλοῦτον ἀναβλέψαντα. Θησεῖα ἑορτὴ τελουμένη παρ' Ἀθηναίοις [1])· μετὰ γὰρ [2]) τὸ χαρίσασθαι τὴν δημοκρατίαν τοῖς Ἀθηναίοις τὸν Θησέα, Λύκος τις συκοφαντήσας ἐποίησεν ἐξοστρακισθῆναι τὸν ἥρωα· ὁ δὲ παραγενόμενος εἰς Σκῦρον διῆγεν παρὰ Λυκομήδει τῷ δυνάστῃ τῆς νήσου, ὃς ζηλοτυπήσας ἀναιρεῖ αὐτὸν δόλῳ. Ἀθηναῖοι δὲ λοιμώξαντες [3]) καὶ κελευσθέντες ἐκδικῆσαι τῷ

1) Θησεῖα ἑορτὴ — Ἀθηναίοις om. *Ald.*
2) δὲ *Ald.*
3) λιμώξαντες *Ald.*

Θησεῖ, τὸν μὲν Λυκομήδη ἀνεῖλον, τὰ δὲ ὀστᾶ μεταστειλάμενοι καὶ Θησεῖον οἰκοδομήσαντες, ἰσοθέους αὐτῷ [1]) τιμὰς νέμουσι. διανομαὶ δὲ καὶ εὐωχίαι τοῖς Θησείοις γίγνονται. ταῖς δὲ ὀγδόαις τὰ Θησεῖα ἤγετο. ἑορτὴ δὲ αὐτῷ ἐπετελεῖτο, ἐπειδὴ αὐτὸς συνήγαγε τὴν Ἀττικὴν, πρότερον σποράδην καὶ κατὰ κώμας οἰκουμένην.

μεμυστιλημένοι) ἤγουν, εὐωχημένοι, ζωμὸν ἀρυσάμενοι ἄρτοις κοίλοις, καὶ μυστρία μιμουμένοις [2]). ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα τοῖς μυστρίοις, οἱονεὶ μυστλίον τι ὄν. ἐν ταύτῃ δὲ τῇ ἑορτῇ πάντες προῖκα ἤσθιον ἀθάραν καὶ ἄλλα τινά. Ἄλλως. ὁ κοῖλος ἄρτος μυστίλη καλεῖται, ἤγουν ἀθάρα· ἐν γὰρ τοῖς Θησείοις ἀθάραν ἤσθιον. ὁ δὲ νοῦς, ὦ πολλὰ ταλαιπωρήσαντες, καὶ εἰς οὐδὲν ἑστιαθέντες, νῦν δὲ εὐτυχήσαντες. [Ἄλλως. τὸ Θησείοις εἰ μὲν διὰ τῆς οι διφθόγγου γράψεις, τὴν ἑορτὴν τοῦ Θησέως ἐρεῖς· εἰ δὲ η, ἀντὶ τοῦ μισθαρνίαις νοήσεις. τὸ δὲ μεμιστυλλημένοι ἀντὶ τοῦ τεθραμμένοι [3]) καὶ ζωμὸν ῥοφήσαντες· μιστυλλᾶν γὰρ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων, τὸ διὰ μιστύλλης (ὅ ἐστιν ἄρτου κοίλου, οἷα δοίδυκος) ζωμὸν ἀρύεσθαι. γίνεται δὲ παρὰ τὸ μεῖστον, ὅ ἐστι τὸ σμικρότατον· ἀλλὰ τὸ μὲν μεῖστον διὰ διφθόγγου γράφεται, ὡς ἀπὸ τοῦ μεῖον γενόμενον· καὶ γὰρ ἐκεῖνο διὰ διφθόγγου. τὸ δὲ μιστύλλα διὰ τοῦ ι· οὐδὲν οὖν καινὸν, εἰ τὸ μὲν μεῖστον διὰ διφθόγγου γράφεται, τοῦτο δὲ διὰ τοῦ ι, ὅπου γε [4]) καὶ ἐπὶ τοῦ χερείων χείριστος, ἀρείων ἄριστος τοῦτο γέγονε. *Iunt.* μεμιστυλλημένοι) εὐωχηθέντες. *Gl. Paris.* τεθραμμένοι, καὶ ζωμοῦ ῥοφήσαντες ἐν τμήματι ἄρτου κοιλασθέντος ὥσπερ δοίδυκος. *Gl. Dorv.*]

628. ἐπ' ὀλιγίστοις ἀλφίτοις) οἱ τοῖς κοίλοις τοὺς ζωμοὺς ἀρυόμενοι ταχέως κορέννυνται δι' ἔνδειαν ἄρτων. ὀγδόῃ δὲ τὰ Θησεῖα ἦγον, καὶ πᾶσαν τὴν ἡμέραν ἐπανηγύριζον εἰς τιμὴν τοῦ ἥρωος. πεποίηται δὲ ἡ λέξις, λέγω δὲ ἡ μυστίλη, παρὰ τὴν μάσησιν. Ἄλλως. ἢ διὰ τὸ πλῆθος τῶν ὄψων ὀλίγον ἄρτον ἀνήλισκον· ἢ τῷ ζωμῷ σχολάζοντες καὶ ὑπὸ τούτου κορεννύμενοι. [ὀλίγοις ἀλφίτοις) ἄρτοις, βρώμασιν. *Gl. Paris.*]

---

1) οὕτω *Ald.*
2) μυστρίοις μιμουμένοι *Ald.*
3) τετραμμένοι *Iunt.*
4) τε *Iunt.*

[629. ὡς) λίαν. Gl. Paris. λίαν, ὄντως. Gl. Dorv. ὡς) ὅτι. πεπράγατε) εὐτυχήσατε. Gl. Paris.]

[630. μέτεστι) μετουσία ἐστί. Gl. Paris.]

631. τί δ' ἐστὶν, ὦ βέλτιστε, τῶν σαυτοῦ φίλων) ἀντὶ τοῦ περὶ τοὺς σαυτοῦ φίλους· οἷον τῶν ὁμομαστίγων· οἱονεὶ οὐκ ἄλλων τινῶν, ἀλλὰ τῶν ὁμοίων σοι μαστιγιῶν. ἢ τρόπων, οὕτως· ὦ βέλτιστε, τί τῶν σαυτοῦ τρόπων ἐστίν; ἀντὶ τοῦ, τί ἀγαθὸν ἡμῖν ἀγγέλλεις; εἰκὸς γάρ σε καλλίστοις χρώμενον τρόποις πρὸς τοὺς τρόπους καὶ τὰς ἀγγελίας ποιεῖσθαι. [τῶν) ἕνεκα. Gl. Paris.]

[632. ἄγγελος) μηνυτής. Gl. Paris.]

[633. πέπραγεν εὐτυχέστατα) εὐτυχὴς γέγονε. Gl. Paris. εὐδαιμονέστατα. Gl. Dorv.]

635. ἐξωμμάτωται) ἐκ Φινέως Σοφοκλέους ὁ στίχος. ὅρα δὲ, πῶς τοῖς σπουδαίοις γελοιώδη καταμίξας λανθάνει, εἰρηκὼς ἐξωμμάτωται καὶ λελάμπρυνται. ἡ δὲ λέξις, ἀντὶ τοῦ ἐπιτεταμένως ὁρᾷ· ἡ γὰρ ἐξ ἐπίτασιν δηλοῖ, ὡς τὸ, ἐκ θυμοῦ φίλεον. ἢ μᾶλλον παίζων ἐπὶ στερήσεως λέγει. ["Αλλως. δέον εἰπεῖν, ἀνέβλεψε καὶ καθαροὺς ἔσχε τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξωμμάτωται εἶπε καὶ λελάμπρυνται· παίζων γὰρ ἐπαμφοτεριζούσας λέξεις ἔθηκεν· ἐξωμμάτωται γὰρ καὶ ἀντὶ τοῦ, ἐκκέκοπται τοὺς ὀφθαλμοὺς δύναται νοεῖσθαι, καὶ ἀντὶ τοῦ, ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν ἀφηρέθη τὸ κάλυμμα. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ λελάμπρυνται καὶ ἀντὶ τοῦ, καθαροὺς ἔσχε τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ ἀντὶ τοῦ, λεύκωμα ἐν αὐτοῖς ἔσχε. ἔχει δὲ τὸ λελάμπρυνται τρίτον πρόσωπον τῶν ἑνικῶν ὁμόφωνον τῷ τρίτῳ τῶν πληθυντικῶν, ὡς τὸ ἐξήρανται, καὶ κατήσχυνται, καὶ ὅσα τοιαῦτα. Iunt. ἐξωμμάτωται) ὠμματώθη, ἀνεῳγμένους ἔχει τοὺς ὀφθαλμούς. Gl. Dorv. ὄμματα ἔλαβεν. Gl. Paris. λελάμπρυνται κόρας) λαμπρὰς τὰς ὄψεις ἔσχε. Gl. Paris.]

[636. Ἀσκληπιοῦ παιῶνος) παιὰν μὲν ὕμνος ἐστὶν εἰς Ἀπόλλωνα ἐπὶ παύσει λοιμοῦ ᾀδόμενος, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ παύσει πολέμου· πολλάκις δὲ καὶ προσδοκωμένου [1]) δεινοῦ· καὶ παιανίζειν ῥῆμα ἀπὸ τούτου τὸ παιᾶνα ᾄδειν· καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ παύω, παυὰν, καὶ παιάν. παιὼν δὲ, ὁ καὶ παιήων, ὁ ἰατρὸς καὶ θεραπευτὴς τῶν νοσημάτων· καὶ γί-

---

1) προσδοκοιμένου Iunt.

νεται ἐκ τοῦ παίω, τὸ θεραπεύω, παίων καὶ παιάων, ὡς Μαχάων, καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ α εἰς η παιήων, καὶ αὖθις κατὰ συγκοπὴν παιών. Iunt. Victor. παιῶνος) ἰατροῦ. Gl. Dorv. εὐμενοῦς) συμπαθοῦς. Gl. Paris.]

637. λέγεις μοι χαρὰν) τινὰ γελᾷ τῶν τραγικῶν. ἀπαγγέλλεις μοί, φησι, χαρᾶς ἄξιον, ὥστε καὶ βοᾶν χαρᾷ νικώμενον.

[λέγεις μοι χαρὰν) τὸ συστημάτιον τοῦτο κώλων ἐστὶ δ. τὸ ά τρίμετρον βραχυκατάληκτον ἐξ ἀντισπάστου, ἐπιτρίτου δευτέρου καὶ δύο συλλαβῶν, ἡμίσεως ποδὸς οὐσῶν. τὸ β' ἰαμβικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ τρίτον καὶ τέταρτον τρίμετρα καταληκτικὰ ἐκ παιώνων δύο [1]) καὶ συλλαβῶν τριῶν λειπουσῶν μιᾷ συλλαβῇ εἰς ἀναπλήρωσιν τελείου ποδός. Iunt. λέγεις μοι χαίρειν. βοὰν) ὑφ' ἡδονῆς. Gl. Paris.]

[638. χαίρειν) εὐφραίνεσθαι. Gl. Dorv.]

639. ἀναβοάσομαι) ἐξ Ἠλέκτρας Εὐριπίδου. ἀνυμνήσω, φησὶ, τὸν Ἀσκληπιὸν μέγα φῶς ὄντα τοῖς ἀνθρώποις. πολλοὶ δὲ παῖδες τοῦ Ἀσκληπιοῦ, Ποδαλείριος, Μαχάων, Ἰασὼ, Πανάκεια, Ὑγεία. ἀναπέπλασται δὲ τὰ ὀνόματα παρὰ τὸ ἰᾶσθαι, καὶ πάντα ἀκεῖσθαι, καὶ παρὰ τὸ ὑγείαν παρέχειν. εὔπαιδα δὲ οἷον καλοὺς ἔχοντα παῖδας, ἢ τὸν καλὸν παῖδα· ἐπαμφοτερίζει γὰρ τὰ τῆς χρήσεως ἐπί τε τοῦ καλοῦ παιδὸς καὶ τοῦ καλοὺς παῖδας ἔχοντος. ἢ τὸν καλοῦ πατρὸς παῖδα. ὁ δὲ νοῦς πέπαικται εἰς τραγῳδίαν· ὁ γὰρ χαρακτὴρ τραγικὸς, ὡς ἐν Ὀρέστῃ·

ἀναβοάσομαι πατρὶ Ταντάλῳ.

[ἀναβοάσομαι) ἀνυμνήσω. Gl. Dorv. ἀνευφημήσω. Gl. Paris. τὸν εὔπαιδα) τὸν καλοὺς παῖδας ἔχοντα. Gl. Paris. εὔπαιδα λέγει τὸν Ἀσκληπιὸν ὡς καλλίστους ἔχοντα παῖδας, Μαχάονα, Ποδαλείριον, Ἰασὼ καὶ Πανάκειαν. Dorv. Paris.]

[640. φέγγος) σωτηρίαν. Gl. Paris. Victor.]

641. τίς ἡ βοή ποτ' ἐστί) κορωνὶς εἰσιόντων ὑποκριτῶν· οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι, ρκθ'· ὧν τελευταῖος,

ἐγὼ δ' ἀπαντῆσαί γ' ἐκείνοις βούλομαι.

ἐπὶ τέλει ἑκάστου συστήματος παράγραφος· ἐπὶ δὲ τῷ τέλει

1) ἐκ παιῶν, δ' δύο Iunt.

πάντων τῶν στίχων κορωνὶς, καὶ ἑξῆς τὸ κομμάτιον τοῦ χοροῦ· κἀνταῦθα γὰρ χοροῦ τι μέρος ὤφειλε θεῖναι, καὶ διατρίψαι μικρὸν, ἄχρις ἂν ὁ Καρίων ἐκείνοις συμμίξειεν. [ἀγγελεῖ) μηνύει. Gl. Dorv.]

[642. χρηστόν τι) εὐτυχές τι. τοῦτο) τὸ ἀκοῦσαι ἀγγελίαν ἀγαθήν. Gl. Paris. ποθοῦσ') ἀγαποῦσα. πάλαι) πρὸ πολλοῦ. Gl. Dorv.]

[643. ἔνδον) ἐντὸς τῆς οἰκίας. περιμένουσα) ἐκδεχομένη τοῦτον τὸν θεράποντα. Gl. Paris.]

644. ταχέως, ταχέως φέρ' οἶνον) ἡνίκα ἦν ἀπαγγελία, ἔθος ἦν πίνειν οἶνον. [ταχέως) συντόμως. Gl. Dorv.]

[645. καὐτὴ πίῃς) καὶ ἐγώ. Gl. Dorv. διαβάλλει ὡς μεθύσην. Gl. Paris. φιλεῖς) ἀγαπᾷς ποιοῦσα. Gl. Dorv.]

[646. ὡς) ὅτι. συλλήβδην) ὁμοῦ συλλαβών. Gl. Dorv. ὡς ἀγαθὰ) ἴσθι ὅτι. συλλήβδην) ὁμοῦ. Gl. Paris.]

647. ποῦ 'στιν) τὰ ἀγαθὰ δηλ. Gl. Dorv. Paris. ἐν τοῖς—) ἐν τοῖς ἐμοῖς λόγοις γνώσῃ ἴσως. Gl. Paris. εἴσει τάχα) γνωρίσει ταχέως. Gl. Dorv.]

[648. πέραινε) εἰς τέλος λέγε. Gl. Dorv. τελειοῦ, πληροῦ. Gl. Paris. ἀνύσας) σπεύσας, τελειώσας. Gl. Dorv.]

649. ὡς ἐγὼ τὰ πράγματα ἐκ τῶν ποδῶν εἰς τὴν κεφαλήν σοι) τὸ μὲν φαινόμενόν ἐστι τοῦτο τὸ, ἐξ ἀρχῆς μέχρι τέλους ἐρῶ τὰ πράγματα· νοεῖται δὲ καὶ ἕτερόν τι πάνυ αἰσχρὸν, καὶ ἄξιον τῆς τῶν δούλων ἀσελγείας καὶ μοχθηρίας. ἡ γυνὴ δὲ πράγματα τὰς ὀχλήσεις ἐνόησε, καὶ διὰ τοῦτο λέγει,

μὴ δῆτ' ἔμοιγ' ἐς τὴν κεφαλήν.

[τοίνυν) τὸ λοιπόν. Gl. Paris.]

[650. ἐκ τῶν ποδῶν) ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους. Gl. Dorv. ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλος, ἐμφαντικόν. Gl. Paris.]

[651. τὰ ἀγαθὰ εἰπὲ, μὴ μὲν οὖν τὰ πράγματα ἐρεῖς. Gl. Dorv. ἐμοὶ) ἐμοῦ. ἐς τὴν κεφαλὴν) τὰ πράγματα ἐρεῖς δηλ. Gl. Paris. μὴ τἀγαθὰ) οὐκ ἐρῶ. Gl. Dorv.]

652. μὴ μὲν οὖν τὰ πράγματα) ὅτι ἐπὶ κακῷ ἔλεγον οἱ Ἀθηναῖοι τὰ πράγματα, ἰδοὺ διεσάφησεν. καὶ Μένανδρος δὲ ἐν Γεωργῷ. ἐν πράγμασιν, ἐν μά-

χαις. ἐν ἤθει δὲ ἀναγνωστέον. [νῦν) πρὸ ὀλίγου. πράγματα) τὰς ὀχλήσεις. Gl. Paris.]

[653. ὡς) ἐπειδή. Gl. Paris. ἀφικόμεθα) ἐπορεύθημεν. Gl. Dorv.]

[654. ἀθλιώτατον) διὰ τὴν τύφλωσιν. Gl. Dorv. διὰ τὴν πήρωσιν. Gl. Paris.]

[655. νῦν δ', εἴ τιν' ἄλλον) δέον, εἴπερ τις ἄλλος, εἰπεῖν, εἴπερ τιν' ἄλλον εἶπε πρὸς τὴν ὄπισθεν αἰτιατικήν. Iunt. [εἴ τιν' ἄλλον) ἀντὶ τοῦ ὡς οὐδένα ἄλλον. Gl. Paris. μακάριον) διὰ τὴν ἀνάβλεψιν. Gl. Dorv. εὐδαίμονα) εὐτυχῆ. Gl. Dorv. διὰ τὸ ἀναβλέψαι. Gl. Paris.]

656. ἐπὶ θάλατταν ἤγομεν) εἴθιστο γὰρ τοῖς ἀρχαίοις ἐκεῖ καθαίρειν τοὺς ἀφωσιωμένους. Ὅμηρος·

---- καὶ εἰς ἅλα λύματ' ἔβαλλον.

657. ἔπειτ' ἐλοῦμεν) ἀπὸ τοῦ λούω [1]). ἢ ἀπὸ τοῦ ἐλούομεν κατὰ συγκοπήν. ['Αττικὸν τὸ ἐλοῦμεν ἀντὶ τοῦ ἐλούομεν, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἐλοῦμεν. Schol. MS. Br.]

νὴ Δί' εὐδαίμων) ἐν εἰρωνείᾳ, ἀντὶ τοῦ κακοδαίμων· τὸ γὰρ εὖ ἀντὶ τοῦ δυς μορίου. τὸ δὲ ψυχρᾷ θαλάττῃ, διὰ τὸ τῆς οὐσίας ψυχρὸν τῶν γερόντων. τὸ δὲ ἦμεν ἀντὶ τοῦ ἐπορευόμεθα· διὸ μετὰ τοῦ ι ἀπὸ τοῦ εἴω.

[659. ἤμεν) ὑπήρχομεν. Gl. Dorv. ᾖμεν) ἐπορευόμεθα. Gl. Paris. et C.]

660. ἐπεὶ δὲ βωμῷ) ἀντὶ τοῦ, ὁσιωθείσης τῆς θυσίας, καὶ τῶν ἀπαργμάτων ἐπὶ τῶν βωμῶν τεθέντων [2]), ἅπτονται τοῦ βωμοῦ, ἢ τοῦ κανοῦ, καὶ ἐπιφθέγγονται ὅσια, καὶ τότε ἔξεστι τοῖς ἀπὸ τῆς θυσίας ἀδεῶς χρῆσθαι.

καὶ προθύματα) γράφεται καὶ θυλήματα. σημαίνει δὲ τὰ προκατάργματα, ἢ τὰ πρὸ τῆς θυσίας γενόμενα θυμιάματα, ἢ πλακούντια.

[πόπανα) γλυκύσματα. Gl. Dorv. Paris. προχύματα) τὰ καταχύματα. Gl. Dorv. τὰ πρὸ τῆς θυσίας γινόμενα. Gl. Paris. ἃ πρὸ τῆς θυσίας ποιεῖν ἔθος. Gl. Victor.]

---

1) λύω Ald.
2) τιθέντων Ald.

661. *καθωσιώθη πέλανος*) τοῖς καθήκουσι νόμοις ἀνιερώθη, καθηγνίσθη, ἢ ὁσίως ἀνετέθη. ἐπειδὴ δὲ ὁ πέλανος τῇ Ἡφαίστου φλογὶ καθωσιώθη, καὶ τὰ πόπανα, καὶ τὰ προθύματα. προθύματα [1]) δὲ, τουτέστιν ἢ τὰς ὀλύρας, παρὰ τὸ προθύεσθαι τῶν ἱερείων ἢ κριθὰς ἢ λιβανωτόν. τὸ δὲ ἑξῆς, ἐπεὶ δὲ βωμῷ προθύματα καθωσιώθη Ἡφαίστου φλογὶ, καὶ πόπανα καὶ πέλανος. Ἄλλως. δέον εἰπεῖν, καὶ πέλανος, ὁ δὲ ἀσυνδέτως πέλανος εἶπεν. ἰστέον δὲ, ὅτι τὸν μὲν πέλανον ἐν τῷ πυρὶ ἔῤῥιπτον, τὰ δὲ πόπανα, καὶ τοὺς πλακοῦντας, καὶ τἄλλα ἐν μέρει τοῦ βωμοῦ ἐτίθεσαν. ἢ τὸ πέλανος ἑρμηνεία ἐστὶ τοῦ προθύματα, οὕτως, ἐπεὶ δὲ τῷ βωμῷ καθωσιώθη τὰ πόπανα, καὶ τὰ προθύματα καθωσιώθη τῇ φλογὶ τοῦ Ἡφαίστου, ὁ πέλανος λέγω· ὃ καὶ κρεῖττον. [*καθωσιώθη*) καθιερώθη. *Gl. Dorv.* ἀνετέθη, ἀφιερώθη. *Gl. Paris. Victor.* *πέλανος*) εἶδος ὀσπρίου. *Gl. Dorv. Paris.* *Ἡφαίστου*) πυρός. *Gl. Dorv.*]

[662. *εἰκὸς*) πρέπον. *Gl. Paris.*]

663. *παρεκαττύετο*) ἐκ συλλογῆς εὐτρεπίζετο, ἀπὸ τῶν καττυμάτων. καττύματα δὲ λέγονται οἱ μικροὶ ἱμάντες οἱ ἐπὶ τοῦ κόπρου ἐῤῥιμμένοι. λέγει οὖν ἐκ πολλῶν καὶ μικρῶν τὴν στιβάδα εὐτρεπίζομεν.

[*στιβάδα*) τὴν ἐκ χόρτων στρωμνήν. *Gl. Victor.* στιβὰς ἡ ἐκ χόρτων στρωμνὴ, ἢ τοιοῦτό τι. καὶ γίνεται παρὰ τὸ στείβειν, ὅ ἐστι τὸ περιπατεῖν. στιβὰς γὰρ κυρίως ἡ πεπιλημένη καὶ οἷον καταπεπατημένη. *Victor.* τὸ παρεκαττύετο ἀντὶ τοῦ συνῆγε καὶ συνετίθη σχοινία, ἃ ἰδιωτικῶς φασι βροῦλα, ποιῆσαι εἰς στιβάδα στρωμνήν. *Dorv.* συνετίθει. *Gl. Br. Paris.* ἐσωρεύετο. *Gl. Dorv.*]

[664. *δεόμενοι*) χρήζοντες. *Gl. Dorv.*]

665. *εἷς μέν γε Νεοκλείδης*) εἰς πολλὰ κεκωμῴδηται· εἰς ῥήτορα, καὶ τὰ δημόσια κλέπτοντα, καὶ ξένον, καὶ τὰς ὄψεις λελωβημένον. εἴρηται δὲ καὶ ἐν *Πελαργοῖς* περὶ αὐτοῦ, ὅτι ῥήτωρ καὶ συκοφάντης. [ναί. εἷς μέν γε —. *Gl. Paris.* *τυφλὸς*) ἀνόητος. *Gl. Dorv.*]

666. *κλέπτων*) δωροδοκῶν. *τοὺς βλέποντας*) τοὺς φρονίμους. *Gl. Dorv.* *ὑπερηκόντισεν*) ὑπερέβα-

---

1) προθύματα abest ab *Ald.*

λεν. Gl. Dorv. ὑπερέβη. Gl. Paris. ὑπερενίκησεν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰ ἀκόντια ῥιπτούντων. Victor. Borg.]

[669. καθεύδειν) κοιμᾶσθαι. Gl. Paris.]

[670. πρόςπολος) ὁ νεοκόρος, δοῦλος. Gl. Dorv. ὁ πρόςπολος) ὁ ἱερεύς. Gl. Paris. αἴσθηται) εἰς αἴσθησιν ἦσθον. Gl. Dorv. νοήσῃ κτύπου. Gl. Paris.]

[671. κοσμίως) εὐτάκτως. Gl. Dorv. εὐτάκτως καὶ ἡσύχως. Gl. Paris. Victor.]

673. ἀθάρης χύτρα τις) ἀθάρα, μόνη ἡ σεμίδαλις. Ἀττικοὶ δὲ διὰ τοῦ η ἀθάρης, Αἰολεῖς ἀθήρας, ἡ δὲ κοινὴ διὰ τοῦ α ἀθάρας.

[ἀθάρας) ἤγουν κουρκούτης. ἀθάρα λέγεται ἡ ἰδιωτικῶς λεγομένη κουρκούτη· ἤγαγε δὲ αὐτὴν γραῦς τις τῷ Ἀσκληπιῷ· εἰκότως· αἱ γὰρ γραῖαι τοὺς ὀδόντας ἀποβαλοῦσαι οὐκ ἄλλο τι ἢ ἀθάραν ἐσθίουσιν· τοιοῦτον ἐχρῆν καὶ δῶρον αὐτὰς προςφέρειν τῷ θεῷ. Dorv. C. D. ἀθάρα — εἰκότως. καὶ γὰρ αἱ γραῖαι τοὺς ὀδόντας ἀποβάλλουσαι ὡς ἐπιτοπλεῖστον τῇ ἀθάρᾳ χρῶνται εἰς βρῶσιν, καὶ διὰ τοῦτο καὶ τῷ Ἀσκληπιῷ τὴν ἀθάραν δῶρον ἀνετίθουν. Victor. ἀθάρης) σιμιδάλεως. Gl. Paris. Ἀττικοὶ ἀθάρας, Αἰολεῖς ἀθήρας. λέγει δὲ τὴν σεμίδαλιν. Rav. ἐξέπληττε) ἐτάραττεν. Gl. Dorv. ἐνέβαλεν. Gl. Paris. εἰς ἔκπληξιν καὶ θάμβος ἔφερεν. Gl. Victor.]

675. ἐφ' ἣν ἐπεθύμουν δαιμονίως ἐφερπύσαι) περισσὴ ἡ μία ἐπί. ὡς εἷς τῶν ἱερῶν ὄφεων δηλονότι. ἐφερπύσαι δὲ, βαδίσαι, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἑρπετῶν· ἐκ τούτου δὲ τὴν ἥσυχον κλοπὴν τὴν ἐπὶ τὴν χύτραν δηλοῖ. [δαιμονίως) ἐπιτηδίως. Gl. Dorv. δεξιῶς, ἐπιτηδείως. ἐφερπύσαι) βαδίσαι. Gl. Paris.]

677. τοὺς φθοῖς) Ἀττικοὶ μὲν μονοσυλλάβως οἱ φθοῖς· ὁ δὲ Καλλίμαχος φθοίας ἀντὶ τοῦ πλακοῦντας, πέμματα. [τοὺς φθοῖς) τοὺς πλακοῦντας. Gl. Dorv. πλακοῦντας, ἢ λαλάγγια. Gl. Paris. τὰς ἰσχάδας) τὰ σῦκα. Gl. Dorv.]

678. ἀπὸ τῆς τραπέζης τῆς ἱερᾶς) εἰσὶ γὰρ τράπεζαι ἐν τοῖς ἱεροῖς, ἐν αἷς τιθέασι τὰ ἐπιφερόμενα.

[679. περιῆλθε) περιέδραμε. ἐν κύκλῳ) ψηλαφῶν δηλ. καὶ ἐρευνῶν. Gl. Paris.]

[680. *καταλελειμμένον*) ἐγκαταλειφθέν. *Gl. Dorv.* ἐναπολειφθέν. *Gl. Paris.*]

681. *εἰς σάκταν τινά*) γράφεται εἰς σάκκον, ὅ ἐστιν εἰς θύλακον, ἀπὸ τοῦ σάττεσθαι. δέον εἰπεῖν εἰς τὸν βωμὸν ἥγιζέ, φησιν εἰς τὸν σάκκον. ἥγιζε δὲ ἀντὶ τοῦ, ἔβαλλεν εἰς δέρματος σακκίον, ὅπερ θύλακον λέγομεν. τινὲς δὲ ἀντὶ τοῦ, ἁγίως ἀπετίθεσο. παίζει δὲ τοῦτο ὡς ἐπὶ ἱερέων. ἀρσενικῶς δὲ ὁ σάκτας, ὡς αἱ χρήσεις διδάσκουσιν. [*ἥγιζεν*) τὸ ἥγιζε γελοιωδῶς εἴρηκεν ἀπὸ τοῦ ἡγίαζε κατὰ συγκοπήν. σημαίνει δὲ ἡ λέξις παρὰ τοῖς παλαιοῖς μὴ μόνον τὸ καθαίρειν, ἀλλὰ καὶ τὸ μιαίνειν· καὶ τὸ ἅγιος δ᾽ ὡσαύτως οὐ μόνον τὸν καθαρὸν, ἀλλα καὶ τὸν μιαρὸν καὶ ἐναγῆ καὶ ἐξάγιστον· καὶ ἁγιστεία ὡσαύτως· λέγεται οὖν ἐνταῦθα τῷ μὲν δοκεῖν, ὅτι εἰς σάκκον τινὰ ἱερῶς ἐτίθει, τῇ δὲ ἀληθείᾳ, ὅτι εἰς ἄγγος τι ἔβενον αὐτὰ πρὸς ἑαυτὸν ἐλάμβανεν. *Victor.* *ἥγιζεν*) σεβασμίως ἦγεν. *Gl. Dorv.* ἐτίθει, ὡς ἅγια ἐνέβαλεν. *Gl. C.* ἱερῶς ἐπετίθει. *Gl. Paris.* *σάκταν*) σάκον κατ᾽ εἰρωνείαν. *Gl. Dorv.* σάκκον. *Gl. Paris.*]

682. *κἀγὼ νομίσας πολλὴν ὁσίαν*) ὅσια μὲν, τὰ πρὸς ἀνθρώπους, ὧν ἔξεστι θίγειν. δόξας, φησὶν, ὅσιον εἶναι τὸ λαμβάνειν τι ἀπὸ τῶν ἐν τῷ ἱερῷ, ἐπεὶ καὶ ὁ ἱερεὺς ἐλάμβανεν. [*νομίσας*) ὑπολαβών. ὅσιον τὸ λαμβάνειν ἀπὸ τῶν ἐν τῷ ἱερῷ, καθότι καὶ ὁ ἱερεὺς ἐλάμβανεν. *Gl. Paris.* *ὁσίαν*) ἁγιότητα. *Gl. Dorv.* *πολλὴν ὁσίαν τοῦ πράγματος*) κατὰ πολὺ ὅσιον δηλαδὴ τὸ λαμβάνειν τι τῶν ἱερῶν. *Gl. Br.*]

[683. *χύτραν*) τὸ τζυκάλιον. *Gl. Dorv.* *ἀνίσταμαι*) διεγείρομαι. *Gl. Paris.*]

[684. *οὐκ ἐδεδοίκεις*) οὐκ ἐφοβήθης. *Gl. Paris.*]

685. *μὴ φθάσειέ με*) βαδίσας ἐπὶ τὸν βωμὸν δηλονότι. διαβάλλει δὲ τὸν θεὸν ὡς κλέπτην καὶ λαίμαργον. ἐφοβήθην οὖν, μὴ καὶ αὐτὸς ἐλθὼν κλέψαι τὴν χύτραν φθάσειέ με. Ἄλλως. πάνυ καλὸν καὶ σεβάσμιον τὸ πρᾶγμα, ὃ ἐκεῖνος ἐποίει, ἡγησάμενος, καὶ οὐκ ἀσεβὲς κρίνας ἀνέστην καὶ αὐτὸς ἐπὶ τὴν χύτραν τῆς ἀθάρας. ἐν τούτῳ δὲ δεικνύει, ὡς ἀεὶ οἱ δοῦλοι περὶ τὸ φαγεῖν τὸν νοῦν ἔχουσιν. τὸ δὲ ἔχων τὰ στέμματα λέγει διὰ τὸ γράφειν τὸν Ἀσκληπιὸν ἀεὶ στεφανηφοροῦντα, ὡς ὑγιείας [1]) αἴτιον [καὶ ἆθλον τούτῳ

1) ὑγίας *Ald.*

παρέχειν τὴν ὑγίειαν λαβόντα τοὺς στεφάνους. Dorv. Paris.] [ἔγωγε) ἐδεδοίκειν δηλαδή. Gl. Dorv. Paris. τὸ ἔγωγε καὶ μάλιστα οἱ Ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ ναὶ λαμβάνουσιν. Paris. φθάσεις) προλάβῃ. Gl. Paris.]

[686. ἐλθὼν) ὁ Ἀσκληπιὸς φορῶν. Gl. Paris. ἔχων) φορῶν. Gl. Dorv. στέμματα) ὡς ὑγιείας ἔφορος στεφανηφόρος. Gl. Paris.]

[687. ὁ γὰρ ἱερεὺς) ἤγουν τὸ προφθάσαι δηλ. καὶ λαβεῖν τὰ πώματα. Gl. Paris.]

[688. ᾔσθετο) ἔγνω. Gl. Paris. τὸ αἰσθάνεσθαι πρότερον πρὸς γενικὴν συντάξας, νῦν πρὸς αἰτιατικὴν ἀπέδωκεν. Gl. Victor. ψόφον) κτύπον. Gl. Dorv.]

689. τὴν χεῖρ' ὑφήρει) ἐκτείνει κατὰ τῆς χύτρας, ἵνα μηδεὶς αὐτὴν λάβῃ· ἢ ἐξέτεινε. καὶ Μένανδρος·

——— ἐξάραντες ἐπικροτήσατε.

κἄτα συρίξας ἐγὼ) ὅμοιόν φασιν Ἀττικοὶ καὶ συρικτὸς καὶ σύριγμα. ἀκόλουθον δὲ τῷ ἐφερπύσαι τὸ συρίξαι. ἕκαστον γὰρ τῶν ζώων ἰδίαν φωνὴν ἔχει, ὡς αἲξ τὸ μηκάζειν, βοῦς τὸ μυκᾶσθαι, κορώνη τὸ κρώζειν, καὶ τἄλλα ὁμοίως· οὕτω καὶ ὄφις τὸ συρίζειν. [τὴν χεῖρ' ὑφήρει) ἐν ᾗ τὴν χεῖρα κατεῖχεν λάθρα. Gl. Dorv. τῇ χείρ' ὑφήρει) κατεῖχε λάθρα. Gl. D. τὴν χεῖρ' ἀφήρει) λάθρα ἐκίνει. Gl. C. ὑφήρει) ἐκτείνει. Rav. λαθραίως ἐξέτεινε. Gl. Paris. συρίξας) συριγμόν τινα ποιήσας. Gl. Paris.]

690. ὀδὰξ ἐλαβόμην) ἀντὶ τοῦ, τοῖς ὀδοῦσιν αὐτὴν ἔλαβον. ἀντὶ τοῦ, ἔδακον αὐτήν.

ὡς παρείας ὢν ὄφις) εἶδος δὲ ὄφεως ὁ παρείας, παρὰ τὸ ἐπῆρθαι τὰς παρειάς· φασὶ δὲ αὐτὸν μὴ δάκνειν, ἢ καὶ δάκνοντα μὴ λυπεῖν. μέμνηται δὲ αὐτοῦ καὶ Δημοσθένης, τοὺς ὄφεις τοὺς παρείας φάσκων· καὶ Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Δημάδου λόγῳ. ἔστι δὲ τὸ τοιοῦτον εἶδος καὶ ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ. τὸ δὲ τοιοῦτον εἶδος εὑρίσκεται ἐν τοῖς ἱεροῖς τοῦ Διονύσου. [ὀδὰξ) ἤτοι τοῖς ὀδοῦσιν. Gl. Paris. ἐλαβόμην) ἡψάμην. Gl. Dorv. τῆς χειρὸς τῆς γραίας. Gl. Paris. παρείας) μέγας. Gl. Dorv. εἶδος ὄφεως ἀπὸ τοῦ ἐπαίρειν. Gl. Paris.]

[691. ἡ δ') ἡ γραῦς. ἀνέσπασεν) εἰς ἑαυτὴν συνέστειλεν. Gl. Dorv. συνέστειλεν εἰς ἑαυτὴν ἀφεῖσα τὴν χεῖρα. Gl. Paris. Victor.]

[693. δέους) φόβου. Gl. Dorv. Paris. βδέουσα πέρδουσα. Gl. Dorv. πέρδουσα. ὅθεν καὶ τὸ βδελυρὸς κα τὸ βδελύττομαι. Gl. Paris. γαλῆς) κάττας. Gl. Dorv. γαλῆ. ἡ κάτα μυγαλὴ ἡ νύμφιος. Gl. Paris. πάνυ γὰρ δύσοσμός ἐστιν ἡ τῆς γαλῆς πορδή. Gl. Victor.]

694. ἔφλων) ἤσθιον· λείπει δὲ τροφήν. φλᾶν δὲ νῦν τὸ μετὰ ψόφου ἐσθίειν· καὶ γὰρ φλᾶν, τὸ θλᾶν, ὥς·

φηρσὶν ὀρεσκώοισιν.

[πολλὴν) μερίδα δηλ. Gl. Paris. ἔφλων) ἀνήλισκον, συνέτριβον. Gl. Dorv. Paris. Victor.]

[695. μεστὸς) πλήρης τῆς ἀθάρας. Gl. Dorv. ἔμπλεος ἢ κεκορεσμένος. Gl. Paris.]

696. ὁ δὲ θεὸς ὑμῖν οὐ προσήειν) Ἰωνικῶς, ὡς καὶ παρ' Ὁμήρῳ·

ἤσκειν εἴρια καλά.

ἀντὶ τοῦ ἤσκεε· τρίτου γάρ ἐστι προσώπου. [οὐ προσήειν) οὐκ ἔγνω. Gl. Dorv. οὐ προσῆλθεν. Gl. Paris. τὸ προσήειν ἐνταῦθα τρίτου προσώπου διὰ τὴν χασμωδίαν προσλαβὸν τὸ ν, ὡς κἀν τοῖς ἄλλοις ἔθος ἔχουσι ποιεῖν οἱ Ἀττικοί. Gl. Victor. οὐδέπω) οὔπω ἦν ἐλθών. Gl. Paris.]

[697. τοῦτο) τὸ φαγεῖν. Gl. Paris. γελοῖον) ἀστεῖον. Gl. Dorv.]

[698. προσιόντος) προσερχομένου. Gl. Dorv.]

699. ἀπέπαρδον) διὰ τὴν ἀθρόαν τῶν πνευμάτων ἐκπήδησιν. ὅθεν καὶ πάρδος· ὁρμητικὸν γὰρ τὸ ζῶον.

ἐπεφύσητό μου) ὑπὸ τῆς ἀθάρης δηλονότι. ποιεῖ γὰρ αὕτη πνεύματα τῇ γαστρί. [ἤγουν ἐξώγκωτο (ἐπνευματώθη add. Victor.). Gl. Dorv. δυςώδη γὰρ τὰ ὄσπρια, ὑπὸ τῆς ἀθάρας. Gl. Paris.]

700. ἐβδελύττετο) ἐμίσει σε. χαριέντως τὸ ἐβδελύττετο πρὸς τὸ ἀπέπαρδον, παρὰ τὸ βδέειν. [ἕπεται γὰρ τὸ βδέειν τὸ βδελύττεσθαι. Paris. ἦπου) ὄντως. Gl. Paris. ἐβδελύττετο) Gl. Dorv. Paris.]

701. ἀλλ' Ἰασὼ μέν τις) οὐκ ἐώκει διότι προςῆκε τῷ Ἀσκληπιῷ ἡ Ἰασὼ παρὰ τὴν ἴασιν ὠνομασμένη. ἀλλὰ καὶ θυγατέρα τοῦ Ἀμφιαράου αὐτὴν εἶπεν ἐν ἐκείνοις·

ἀλλ' ὦ θύγατερ ἔλεξά σοι πρευμενής.

εἰ δὲ καὶ τὴν Ἰασὼ Ἀσκληπιοῦ θυγατέρα, ὥςπερ Ἀμφια-

ράον, ἄξιον ἀπορεῖν· ἐπεὶ καὶ Ἕρμιππος ἐν τῷ πρώτῳ ἰάμβῳ τῶν τριμέτρων Ἀσκληπιοῦ καὶ Λαμπετίας τῆς Ἡλίου λέγει Μαχάονα, καὶ Ποδαλείριον, καὶ Ἰασὼ, καὶ Πανάκειαν, καὶ Αἴγλην νεωτάτην. ἄλλοι δὲ προςτιθέασιν Ἰανίσκον καὶ Ἀλεξήνορα. ἔστι δὲ καὶ Ἀμφιαράου θυγάτηρ Ἰασώ. [οὐκ) ἐβδελύττετο. Gl. Paris.]

[702. ὑπηρυθρίασε) μετρίως πῶς ἐτράπη, ᾐδέσθη. Gl. Paris. ἀπεστράφη) εἰς τοὐπίσω. Gl. Dorv.]

703. οὐ λιβανωτὸν γὰρ βδέω) ἄλλο λίβανος, καὶ ἄλλο λιβανωτός· λίβανος μὲν γὰρ αὐτὸ τὸ δένδρον, λιβανωτὸς δὲ ὁ καρπὸς τοῦ λιβάνου. ἔστι δὲ καὶ ὄρος Λίβανος καλούμενον. [ἐπιλαβοῦσ') κρατήσασα. Gl. Paris. λιβανωτὸν) εὐῶδες, ὥςπερ ὁ λίβανος. Gl. Dorv. ἤτοι μεμυρισμένον πέρδω. Gl. Paris.]

[704. αὐτὸς δ' ἐκεῖνος) τῆς ῥινὸς οὐκ ἐπελάβετο δηλ. οὐδ' ἐφρόντισεν) οὐκ ᾔσθετο. Gl. Paris.]

[705. ἄγροικον), ἀναίσθητον. Gl. Dorv. ἀπαίδευτον. Gl. Paris. τὸν θεὸν) τὸν Ἀσκληπιόν. Gl. Dorv.]

706. ἀλλὰ σκατοφάγον) ἀναίσθητον. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν παρὰ Βοιωτοῖς βοῶν, οἳ διὰ πολλὴν ἀναισθησίαν σκατὰ ἤσθιον· ἑτερόκλιτος δέ ἐστιν ἡ σκατὸς γενικὴ, ἀπὸ εὐθείας τῆς σκώρ. [οὐκ ἔγωγε) οὐ λέγω ἐκεῖνον ἀναίσθητον. σκατοφάγον) ἀναίσθητον. Gl. Paris. αἳ τάλαν) διότι τοιαῦτα λέγεις. Gl. Dorv. ἐπίῤῥημα σχετλιαστικόν. Gl. Paris. τὸ σκατοφάγον λέγει, ἢ διότι οἱ ἰατροὶ ἐκ τοῦ τὰ σωμάτων κενώματα βλέπειν καὶ οὖρα τοὺς μισθοὺς λαμβάνουσιν, ἢ ὅτι ὁ τῆς ἰατρικῆς ἡγεμὼν Ἱπποκράτης ἀνθρωπίνων κόπρων, ὥς φασιν, ἐγεύσατο, βουλόμενος περί τινος νοσοῦντος μαθεῖν, ἢ ἆρα ζήσεται ἢ τεθνήξεται. Paris. τὸ σκατοφάγον λέγει ἢ διότι οἱ ἰατροὶ ἐκ τοῦ σκοπεῖν τὰ τῶν ἀσθενούντων οὖρα καὶ σκύβαλα τοὺς μισθοὺς λαμβάνουσιν, ἢ ὅτι ὁ τῆς ἰατρικῆς ἡγεμὼν Ἱπποκράτης ἀνθρωπίνων κόπρων ἐγεύετο, ὥς φασι, βουλόμενος μανθάνειν περὶ τῶν νοσούντων, εἰ ἆρα ζήσονται ἢ τεθνήξονται. Victor.]

[707. συνεκαλυψάμην) ἐκρύβην ἔσω τῶν ἱματίων. Gl. Paris.]

[708. δείσας) φοβηθείς. Gl. Dorv. Paris.]

[709. σκοπῶν) ἐπιτηρῶν. Gl. Paris. περιήειν (— ει Paris.)) περιήρχετο. Gl. Dorv. Paris.]

[710. παῖς) δοῦλός τις. *Gl. Paris. Dorv.* θυΐδιον) ἴγδιον. *Gl. Dorv.* θυείδιον) ἤτοι ἰγδύον. *Gl. Paris.* ἰγδίον. παῖς ὁ υἱὸς ἀπὸ τοῦ παῖς τὸ αἰδοῖον καὶ κατὰ συναίρεσιν παῖς. παῖς δὲ ὁ δοῦλος ἀπὸ τοῦ παίω τὸ τύπτω. *Borg.*]

[711. παρέθηκε) πλησίον αὐτοῦ ἔθηκε. *Gl. Paris.* δοίδυκα) κοχλιάριον. *Gl. Dorv.* κοχλυάριον. *Gl. Paris.* κιβώτιον) σενδούκι, ὃ λέγουσιν οἱ ἰατροὶ παντέκτην. *Gl. Dorv.* σενδούκην. *Gl. Paris.*]

712. οὐ δῆτ' οὐχὶ τό γε κιβώτιον) παίζων πρὸς τὸ πρῶτον ἀπήντησεν, οὐχὶ δὲ κιβώτιον· εἰπὼν γάρ, ὅτι κιβώτιον λίθινον ἦν, ὥςπερ ἑαυτοῦ λήθην ἐπανορθούμενός φησι, μὰ Δί' οὐκ ἦν λίθινον τὸ κιβώτιον. [μὰ Δί' οὐ δῆτ') λίθινον ἦν, ἀλλ' ἡ θυεία. *Gl. Paris.*]

[713. ἑώρας) ἔβλεπες. *Gl. Paris.*]

714. διὰ τοῦ τριβωνίου) νῦν τοῦ παλαιοῦ καὶ τετριμμένου ἱματίου· τὸ γὰρ τρίβακον ἱμάτιον οὕτω καλοῦσιν Ἀττικοί. ὀπὰς δὲ τὰς τρώγλας· ἔνθεν καὶ ὦπες οἱ ὀφθαλμοί· ἀνοίγματα γάρ ἐστι. [τριβώνιον ἐνταῦθα τὸ παλαιὸν καὶ διεῤῥηκὼς ἱμάτιον. τριβώνιον καὶ τὸ τῶν φιλοσόφων ἱμάτιον, ὡς εὐτελείας ἀντιποιουμένων. ὅθεν καὶ τὸ περίβλημα αὐτῶν εὐτελές. ἦν δὲ τὸ τοιοῦτον τριβώνιον μέχρι τῶν ποδῶν διῆκον, καὶ χειρίδας ἔχον πλατείας, καὶ κεκολπωμένον. *Paris.* καὶ κεκαλυμμένος εἶναι λέγεις. *Gl. Dorv.* ἐγκεκαλύφθαι) ἐγκεκρύφθαι. τριβωνίου) ἔβλεπον δηλ. *Gl. Paris.*]

[715. ὀπὰς) τρύπας. *Gl. Dorv. Paris.* οὐκ ὀλίγας) ἀλλὰ πολλὰς δηλ. *Gl. Paris.*]

[716. Νεοκλείδῃ) οὗτος ἅρπαξ τῶν δημοσίων. *Gl. Paris.*]

717. καταπλαστὸν) τῶν φαρμάκων τὰ μέν ἐστι καταπλαστὰ, τὰ δὲ χριστὰ, τὰ δὲ ποτά. τινὲς δὲ προπαροξύνουσι, κατάπλαστα λέγοντες. ἔστιν οὖν παστὸν τὸ πασσόμενον, πλαστὸν τὸ πλαττόμενον, ὃ καὶ καταπλαστὸν λέγεται, καὶ πιστὸν τὸ πινόμενον.

ἐνεχείρησεν) οἱ γράφοντες, ἐνεχείρισε τρίβειν, διὰ τοῦ ι, ἀμαθεῖς· οὐ γὰρ ἐθεράπευεν ὁ Ἀσκληπιὸς, ἵνα καὶ τῷ Νεοκλείδῃ ἐγχειρίσαι αὐτὸν λέγωμεν τρίβειν τὸ φάρμακον, ἀλλ' ἀφανῶς κατὰ τὴν νύκτα. ἔχει δὲ οὕτως, ἐνεχείρησε πρῶτον πάντων τρίβειν τῷ Νεοκλείδῃ φάρμακον καταπλαστόν· καὶ ἔστιν ἡ δοτικὴ αὕτη πρὸς τὸ τρίβειν περιποιητικῶς. ἢ

γὰρ τρίψις ἐκείνῳ ἦν, τουτέστι, δι' ἐκείνου ἐγίνετο. [ἐνεχείρησε) ἤρξατο. Gl. Paris.]

718. τρεῖς Τηνίων) ὅτι ἐν τῇ Τήνῳ μιᾷ τῶν Κυκλάδων νήσῳ ὄφεις καὶ σκορπίοι δεινοὶ ἐγίνοντο· ἢ ὅτι ἡ Τῆνος δριμύτατα σκόροδα φέρει. ἡ Τῆνος δὲ αὕτη θηριώδης δοκεῖ εἶναι· καὶ Εὔπολις Πόλεσι·

Τῆνος δ' αὐτὴ πολλοὺς ἔχουσα σκορπίους.

Καλλίστρατος δὲ ἐπὶ τὸ σαφὲς κατηνέχθη, ὡς σκοροδοφόρου τῆς γῆς οὔσης· διὸ καὶ τὸ παρὰ Ἀντιμάχῳ, Τήνου τ' ὀφιοέσσης, οὐ καλῶς ἔχειν δοκεῖ. [σκορόδων) σκόρδων. Gl. Dorv. Τῆνος νῆσος σκοροδοφόρος ἀπό τινος Τήνου ἀνδρός. Gl. Paris. ἔφλα) συνέτριβε. Gl. Dorv. ἔτριβε. Gl. Paris.]

[719. ὀπὸν) γάλα σκύλης. Gl. Dorv. γάλα σκύλλης, ἥτις ἐστὶ βοτάνη θανατηφόρος. Gl. Paris.]

720. καὶ σχῖνον) σχῖνον νῦν φησι τὴν σκίλλαν· δηκτικὰ γὰρ βούλεται πάντα εἶναι. ἐν δὲ τοῖς ἑξῆς παράκειται [1]) ἐκ τῶν Θεοφράστου, ὅτι ἕτερόν τι ἡ σκίλλα καὶ σχῖνος, παρὰ τὸ σχίζεσθαι καὶ δακρύειν· ἡ αὐτὴ γὰρ τῇ μαστίχῃ. [σχῖνον) τὰ ἄκρα τῆς σκύλας. Gl. Dorv. σχῖνον) ἤγουν σκίλλαν. Gl. Paris. σχῖνος τὸ δένδρον, ῑ. σχοῖνος δὲ τὸ βρύλον, δίφθογγον ō καὶ ῑ. Paris.]

ὄξει διέμενος) διυγραίνων, ὃ νῦν χυματίζειν φασί. Σφηττίῳ δὲ τῷ δριμυτάτῳ ἀπὸ δήμου· πικροὶ γὰρ οἱ Σφήττιοι, καὶ συκοφάνται. ἢ παρὰ τοὺς σφῆκας· θυμικοὶ γάρ. ἢ ὅτι δριμὺ ὄξος παρὰ Σφηττίοις ἐγίνετο. [βρέχων ὄξος δριμύ. Gl. Dorv. βρέξας ἐν. Gl. Paris. Σφηττὸς τόπος ἐν Ἀθήναις, ὅθεν καὶ Σφηττοὶ ἐπίῤῥημα, καὶ ὁ πολίτης Σφήττιος· Σφήττιος οἶνος, καὶ Σφήττιον ὄξος. ὡς ἔοικε δὲ, δριμύτατον ὄξος Σφηττοὶ ἐγίνετο. Paris.]

[721. κατέπλασσεν) τοῦτο τὸ φάρμακον. ἐκστρέψας) ἐξεστραμμένα ποιήσας. Gl. Paris. ἀναστρέψας. Gl. Dorv.]

[722. ὀδυνῷτο) λυπεῖτο, ἀλγεῖ. Gl. Dorv. ὀδύνην ἔχει περισσότερον. Gl. Paris.]

---

1) περίκειται Ald.

[723. ἀναΐξας) ὁρμήσας. Gl. Dorv. Paris.]

725. ἵν' ἐπομνύμενον) ἀντὶ τοῦ ἐκκαλούμενον· ἐπωμοσία δέ ἐστιν, ἣν ἐπιδίδωσιν ὁ βουλόμενος ἀντειπεῖν ψηφίσματι εἰςφερομένῳ. ἐκκαλοῦνται δὲ εἰς τὸ δικαστήριον πολλάκις. Σαλούστιος δέ φησιν, ὡς μέλλοντες εἴς τινα δημοτικὴν ἀποστέλλεσθαι χρείαν παρὰ τοῦ δήμου, πολλάκις ἐπώμνυον τὸ μὴ δύνασθαι αὐτὸ ποιεῖν, ἵνα συκοφαντῶσιν οἴκοι μένοντες. Ἄλλως. ἐπωμοσία ἐστὶν ἀπόδοσις αἰτίας, δι' ἣν οὐχ ὑπαντᾷ τις πρὸς τὴν δίκην. Ὑπερίδης· καὶ ἐμοὶ μὲν σύμβάσης ἀῤῥωστίας, καὶ ὑπομοσθείσης [1]) ταύτης τῆς γραφῆς, ἀνεβλήθη ὁ ἀγών· οὕτως ὁ Τήλεφος. ἐπωμοσία ἐστὶν ὄνομα δίκης, καθ' ἣν οἱ μέλλοντες ἡττᾶσθαι, νοσεῖν προφασιζόμενοι, τὴν κυρίαν ἀνεβάλλοντο, καὶ πάλιν ἐξ ἀρχῆς ἐδικάζοντο. τινὲς δὲ ἐπομνύμενόν φασι τὸ ὀμόσαι μὴ δικάσασθαι, καὶ παραβάντα τοὺς ὅρκους δικάσασθαι ὕστερον. ἐκκλησίας δὲ ἀντὶ τοῦ, ταῖς ἐκκλησίαις. ταῦτα δέ φησιν, ὡς τοῦ Νεοκλείδου διὰ κακουργίαν ταῦτα ποιοῦντος. Ἄλλως. ἐπομνύμενον μὲν ἀντὶ τοῦ, ἐφεδρεύοντα ταῖς ἐκκλησίαις καὶ συκοφαντοῦντα ὑπὲρ τοῦ κερδαίνειν· ἢ ὑποφθείροντα, ἵνα συνέλθωσιν οἱ δικασταὶ, καὶ βοηθήσωσιν οἷς αὐτὸς βούλεται· ἢ κακουργοῦντα· οἱ γὰρ συνωμόται ἐπὶ κακῷ ὤμνυον. Ἄλλως. ἐπωμοσία ἐστὶν ἡ δευτέρα κρίσις τοῦ δικαστηρίου λεγομένη μετὰ τὴν τῶν ἀποκλήρων παρουσίαν. [ἐπομνύμενον) ἐφεδρεύοντα, ἐπιορκοῦντα καὶ συκοφαντοῦντα. Gl. Dorv. ἐπιορκούμενον. Gl. Paris. τῆς ἐκκλησίας) τοῦ συνεδρίου. Gl. D. τὰς ἐκκλησίας) τὰς συναθροίσεις. Gl. Paris.]

726. ὡς φιλόπολις) καθὸ τὸν λυμεῶνα τῆς πόλεως ἠμύνατο. [ὁ δαίμων) θεός. σοφός) πάντα εἰδώς. Gl. Paris.]

727. τῷ Πλούτωνι) τὸν Πλοῦτον Πλούτωνα εἶπε παίζων· ἢ ὅτι καὶ Πλούτωνα αὐτὸν ὑποκοριστικῶς ἐκάλεσεν, ὡς Σοφοκλῆς Ἰνάχῳ·

Πλούτωνος δ' ἐπείςοδος·

καὶ πάλιν,

τοιόνδ' ἐμὸν Πλούτων' ἀμεμφίας χάριν.

Ἄλλως. τὸν Πλοῦτον οὕτω λεγουσι· καὶ εἰκότως τὸν αὐτὸν τῷ Πλούτωνι τὸν Ἅιδην νομίζουσι· καὶ γὰρ Ἡσίοδός φησιν·

---

1) ὑπομωσθείσης. Ald.

εὔχεσθαι δὲ Διὶ χθονίῳ Δημήτερί θ' ἁγνῇ,
ἐκτελέα βρίθειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτήν.

729. ἡμιτύβιον) ἀντὶ τοῦ σουδάριον· ῥάκος ἡμιτριβὲς λινοῦν τι, οἷον ἐκμαγεῖον. καὶ Σαπφώ, ἡμιτύβιον σταλάσσων. ἢ δίκροσσον [1]) φακιόλιον. [ἡμιτύμβιον) μαντίλιον. Gl. Dorv. μανδύλιον, μανδήλιον. Gl. Br. φακιόλιον. Gl. Paris. συδάριον. ῥάκος. ἡμιτριβές. λινοῦν τι. ἢ φακιολιὸν. κροσοὺς ἔχων ἀμφοτέρωθεν. Rav. τύμβος ὁ τάφος ὑπερέχων τῆς γῆς κατὰ κύκλον. ὥςπερ ἠρίον τὸ κατὰ γῆς καὶ μὴ ὑπεριστάμενον καθ' ὁμοιότητα τοῦ τύμβου. καὶ ἡ κεφαλὴ οὕτως ὀνομάζεται διὰ τὸ ἐοικέναι τύμβῳ. ἡμιτύβιον οὖν τὸ ἐξ ἡμισείας τὴν κεφαλὴν καλύπτον. Paris.]

[730. περιέψησεν) περιεσπόγγισεν. Gl. Dorv. περιεκάθηρεν. Gl. Paris. βλέφαρα αἱ πτύχες τῶν ὀφθαλμῶν, ἤγουν τὰ ὀμματόφυλλα. βλεφαρίδες δὲ αἱ τρίχες αἱ ἐμπεφυκυῖαι τοῖς βλεφάροις. Paris.]

[731. κατεπέτασ') περιεσκέπασεν. Gl. Dorv. φοινικίδι) πέπλῳ κοκκίνῳ. Gl. Dorv. Paris.]

732. ἐπόππυσεν) ἐσύρισεν, ἵνα οἱ δράκοντες ἐξέλθωσι δηλονότι. [ἐπόπτυσεν) ἐσύρισεν. Gl. Paris.]

733. ἐξηξάτην οὖν δύο δράκοντες) κοινῶς μὲν πᾶσι τοῖς ἥρωσι δράκοντες παρετίθεντο, ἐξαιρέτως δὲ τῷ Ἀσκληπιῷ. δράκοντες δὲ λέγονται ἀπὸ τοῦ δέρκω, ὅ ἐστι βλέπω· ὀξυδερκὲς γὰρ τὸ ζῶον. ἀνιέρωται δὲ τῷ Ἀσκληπιῷ, ἐπειδὴ τὸ γῆρας ἀποβάλλει. καὶ ἡ ἰατρικὴ δὲ φυλάττει φύσει τὸ νέον, ἐξωθοῦσα τὰ νοσήματα. [ἐξηξάτην) ἐξῆλθον. Gl. Dorv. Paris. ἐξώρμησαν. Gl. Victor. ἐξηξάτην κανονίζεται ἀπὸ τοῦ ἀΐσσω, τὸ ὁρμῶ, ὁ μέλλων ἀΐξω, ὁ ἀόριστος ἤϊξα καὶ κράσει ἦξα, ὁ μέσος ἠξάμην, τὸ τρίτον τῶν δυϊκῶν ἠξάτην, ὡς ἐξηξάτην. Victor. εἰκότως φησὶν ὑπηρέτας ἔχειν τὸν Ἀσκληπιὸν ὄφεις. ἐπειδὴ γὰρ οἱ ὄφεις τὸ παλαιὸν αὐτῶν ἀπεκδυόμενοι δέρμα ἀεὶ νεάζουσιν· οὕτως καὶ ὁ θεὸς τῶν ἀσθενούντων τὰς νόσους οἷά τινα λεβηρίδα ἀπορίπτων νεάζοντας δείκνυσιν. Dorv. Victor.]

[734. ὦ φίλοι θεοί) θαυμαστικόν. Gl. Paris.]

---

1) δίκρωσσον Ald.

[735. τούτω) οὗτοι οἱ δράκοντες. ὑποδύνθ') ὑπεισελθόντες. *Gl. Paris.* ὑπεισελθόντες ἠρέμα. *Gl. Dorv.*]

736. ὥς γέ μοι δοκεῖν) καλῶς τὸ, ἐμοὶ δοκεῖν· οὐδὲ γὰρ ἑώρα αὐτοὺς ἔσω τῆς φοινικίδος ὄντας. [οὐ γὰρ οἷόν τε ὁρᾷν κεκαλυμμένον τῇ κεφαλῇ. *Gl. Dorv.*]

737. καὶ πρίν σε κοτύλας) ὡς εἰ ἔλεγεν, πρὶν πτύσαι. κοτύλη δὲ εἶδος μέτρου, ὃ νῦν καλεῖται ἡμιξέστιον. Ἄλλως. σκώπτει τὰς γυναῖκας ὡς μεθυούσας. δέον οὖν εἰπεῖν, πρὶν εἰπεῖν σε λόγον ἕνα, εἶπε, πρὶν ἐκπιεῖν κοτύλας οἴνου δέκα. [διαβάλλει αὐτὴν καὶ αὖθις ὡς μέθυσον. δέον γὰρ εἰπεῖν, πρὶν εἰπεῖν σε λόγον ἕνα, ἤ τι τοιοῦτον πρὸς τὴν συνήθειαν, ὁ δὲ οὕτως εἶπεν. εἶδος δὲ μέτρου ἡ κοτύλη, ὃ καλεῖται ἡμίξεστον. *Dorv. Paris.* κοτύλας οἴνου) πεπληρωμένας. *Gl. Paris.* καρτελούρας. *Gl. Dorv.*]

[738. ὦ δέσποινά γ' ἑστήκει) ἀνεστηκὼς ἦν. *Gl. C. Paris.*]

[739. ἀνεκρότησ') ἀνατείνας ἔπληξα. *Gl. Paris.*]

[740. τὸν δεσπότ' ἤγειρον) ἐλάλησα. *Gl. Dorv.*]

741. ἠφάνισεν αὐτὸν) ἀφανῆ ἑαυτὸν ἐποίησεν ἐμοῦ συγκροτήσαντος. [ἠφάνισεν) ἀφανῆ ἐποίησεν. ὄφεις) ἔβησαν. *Gl. Dorv.* νεὼν) ἔδυσαν δηλ. διαβάλλει καὶ αὐτὸν ὡς λίαν ὑπνώττοντα. *Gl. Paris.*]

[742. ἐγκατακείμενοι) ἤτοι οἱ ἀσθενεῖς. *Gl. Paris.* παρ' αὐτῷ) τῷ ναῷ. *Gl. Dorv. Paris.* πῶς δοκεῖς) θαυμαστικὸν, ἀντὶ τοῦ λίαν. *Gl. C. Paris.*]

743. τὸν Πλοῦτον ἠσπάζοντο) ἐφιλοφρονοῦντο. κυρίως δὲ ἀσπάσασθαί ἐστι τὸ περιπλέκεσθαί τινα, διὰ τὸ ἄγαν σπᾶσθαι εἰς ἑαυτὸν τὸν ἕτερον, καὶ περιβάλλειν τὰς χεῖρας ἐν τῷ φιλοφρονεῖσθαι.

[744. ἐγρηγόρεσαν) ἔξυπνοι ἦσαν. *Gl. Dorv. Paris.* ἕως) Ἰωνικῶς. διέλαμψεν) διηύγασεν. *Gl. Paris.*]

745. πάνυ σφόδρα) ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτό. Ἀττικὸν δὲ τὸ ἐπῄνουν ἐπὶ τοῦ θεοῦ· κυρίως γὰρ ἐπὶ ἀνθρώπου. [Ἀττικὸν τὸ σχῆμα, ὥς τό· τυχὸν ἴσως, ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτό. *Gl. Paris.*]

[746. ταχὺ) ἀντὶ τοῦ ταχέως. *Gl. Paris.*]

748. ὅσην ἔχεις τὴν δύναμιν) ταῦτα ἡ γυνὴ

τοῦ Χρεμύλου θαυμάζουσα τὸν θεόν. [ὅσην) θαυμαστικὸν, ἤγουν πολλὴν καὶ μεγάλην ἔχεις τὴν δύναμιν. ὦ 'ναξ δέσποτα) βασιλεῦ 'Ασκληπιέ. Gl. Paris.]

[750. ὑπερφυὴς) πολύς. Gl. Dorv. ὑ. ὅσος) ὑπερφυῶς μέγας. ὅσος) θαυμαστικὸν, ἤτοι πολύς. Gl. Paris.]

[752. ὀλίγον) βραχύν. Gl. Paris. ἠσπάζοντο) ἐχαιρέτουν. Gl. Dorv. ἐδεξιοῦντο. Gl. Paris.]

753. ἐδεξιοῦνθ' ἅπαντες) ἤγουν, ταῖς δεξιαῖς ἠσπάζοντο. Ὅμηρος·
δεξιῇ ἠσπάζοντο ἔπεσσί τε μειλιχίοισιν.

[ἐδεξιοῦνθ') τὰς δεξιὰς ἐνέβαλλον αὐτῷ ἀσπαζόμενοι. Gl. Dorv. ἤτοι τὰς δεξιὰς ἐνεβάλλομεν. Gl. Paris. τῆς ἡδονῆς) τῆς χαρᾶς. Gl. Dorv.]

[754. οὐσίαν τ' εἶχον συχνὴν) πλοῦτον ἐκέκτηντο πολύν. Gl. Paris. οὐσίαν) περιουσίαν. συχνὴν) πολλήν. Gl. Dorv.]

[755. ἐκ δικαίου) πόνου δηλ. ἀλλ' ἐξ ἀδικίας τὸν βίον κεκτημένοι. Gl. Paris. κεκτημένοι) ἔχοντες. Gl. Dorv.]

[756. ὀφρῦς συνῆγον) τοῦτο δεῖγμα κατηφείας. Gl. Dorv. δεῖγμα κατηφείας, ἤτοι κατηφεῖς ἦσαν. ἴδιον γὰρ τῶν λυπουμένων τὸ τὰς ὀφρῦς συνάγειν. Gl. Paris.]

[757. οἱ δ') οἱ δίκαιοι. κατόπιν) τοῦ Πλούτου. Gl. Paris.]

[758. εὐφημοῦντες) τὸν Πλοῦτον. Gl. Dorv. ἐπαινοῦντες τὸν Πλοῦτον. Gl. Paris.]

[759. ἐμβὰς) τὸ ὑπόδημα τῶν —. Gl. Paris. ὑποδήματα. Gl. Dorv. εὐρύθμοις) εὐτάκτοις. Gl. Paris. ἀτάκτοις. Gl. Dorv. προβήμασιν) προπομπαῖς. Gl. Dorv. πηδήμασιν. Gl. Paris.]

[762. οὐδεὶς) τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ ὄντων. Gl. Paris. εἰσιοῦσιν) εἰσελθοῦσιν. ἀγγελεῖ) λέξει. Gl. Dorv.]

[763. ἄλφιτ') ἤγουν ἄρτοι. Gl. Dorv. ἄλευρα. Gl. Paris. ἐν τῷ θυλάκῳ) ἐν τῇ ἀρτοθήκῃ. Gl. Dorv. Paris.]

[764. νὴ τὴν Ἑκάτην) καθὰ γυνὴ τὴν Ἑκάτην

ὀμνύει. Gl. Paris. ἀναθῆσαι β.) στεφανῶσαι θέλω. Gl. Dorv.]

765. ἐν κριβανωτῶν ὁρμαθῷ) ἐπεὶ ἐκεῖνος εἶπεν, ὅτι οὐκέτι ἔσται σπάνις ἄρτων, ἀλλ' εὐπορία, διὰ τοῦτο αὐτὸν ἄρτοις ἀναδῆσαι βούλεται καὶ στεφανῶσαι. κριβανωτῶν δὲ ὁρμαθῷ, ἀντὶ τοῦ, ἄρτων δέσμῃ ἐν κριβάνῳ ὠπτημένων, δέον εἰπεῖν στεφάνῳ. κρίβανος δὲ παρὰ τὸ κρῖ, καὶ τὸ βαῦνος. παίζει δὲ διὰ τὸ ἀδηφάγον αὐτοῦ. γράφεται δὲ καὶ, ἐκ κριβανωτῶν ὁρμαθῷ [1]). [εὐαγγέλια) συχαρίκια. Gl. Dorv. χάριν. Gl. Paris. κριβανωτῶν) ἤγουν ἐκ κριθίνων μαζῶν· διαβάλλει δὲ αὐτὸν ὡς λαίμαργον. ἄρτων κριθεινῶν. Gl. Dorv. ἐν κριβ.) πλήθη ἄρτων ἐν κριβάνῳ ὠπτημένων. Gl. Paris. στεφανῶσαι — ἐκ κριθίνων μαζῶν — διαβάλλει δὲ αὐτὸν ὡς λαίμαργον. Gl. Br. ὁρμαθῷ) ὁρμαθὸς σύνδεσμος, στίχος. Gl. Victor.]

[766. ἀπαγγείλαντα) μηνύοντα. Gl. Paris. μέλλ') βράδινε. Gl. Dorv. βράδυνε. Gl. Paris.]

[767. ὡς) ὅτι οἱ. Gl. Dorv.]

768. φέρε νῦν ἰοῦσα) πρὸς τὸ ἔθος τὸ παρ' αὐτοῖς· τῶν γὰρ νεωνήτων δούλων τῶν πρῶτον εἰσιόντων εἰς τὴν οἰκίαν, ἢ ἁπλῶς τῶν ἐφ' ὧν οἰωνίσασθαί τι ἀγαθὸν ἐβούλοντο, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ νυμφίου, περὶ τὴν ἑστίαν τὰ τραγήματα κατέχεον εἰς σημεῖον εὐπορίας· ὡς καὶ Θεόπομπός φησιν ἐν Ἡδυχάρει·

φέρε σὺ τὰ καταχύσματα
ταχέως κατάχει τοῦ νυμφίου καὶ τῆς κόρης.

ἐπεὶ οὖν καὶ ὁ Πλοῦτος ἐν πρώτοις εἰσέρχεται, τοῦτό φησι. σύγκειται δὲ τὰ καταχύσματα ἀπὸ φοινίκων, κολλύβων, τρωγαλίων, ἰσχάδων, καὶ καρύων, ἅπερ ἥρπαζον οἱ σύνδουλοι. κυρίως δὲ ἐλέγοντο, ὅταν δούλους ἠγόραζον· ἔφερον γὰρ αὐτὸν ἐπὶ τὴν ἑστίαν, καὶ καθίζοντες κατὰ τῆς κεφαλῆς κατέχεον κόλλυβα καὶ ἰσχάδας, καὶ φοίνικας, καὶ τρωγάλια ἄλλα, καὶ τραγήματα· καὶ οἱ σύνδουλοι ταῦτα ἥρπαζον. ἐλέγοντο οὖν ταῦτα καταχύσματα. τοὺς οὖν ὀφθαλμοὺς τοῦ Πλούτου διὰ τὸ νεωστὶ βλέψαι ὑπὸ Χρεμύλου, ὡς ἐπὶ δούλου νεωνήτου εἰληφὼς, τὰ καταχύσματα εἶπεν. [ἰοῦσ' εἴσω) ἐλθοῦσα ἐντὸς, ἵνα —. Gl. Paris.]

---

1) ὁρμαθῶν Ald.

769. ὥςπερ νεωνήτοισιν ὀφθαλμοῖς) δέον εἰπεῖν δούλοις, ὀφθαλμοῖς εἶπεν, διὰ τὸ ἀναβλέψαι τὸν Πλοῦτον. [νεωνήτοισιν) νεωστὶ ἠγορασμένοις δούλοις. *Gl. Dorv.* δούλοις. ὤφειλεν εἰπεῖν ὀφθαλμοῖς. *Gl. Paris.*]

770. ἀπαντῆσαι) συναντῆσαι. *Gl. Paris.* ἀπαντῆσαι κυρίως τὸ λόγοις ἀντιπεσεῖν καὶ ἐναντιωθῆναι· καὶ ἔργοις· καὶ τὸ εἴς τινα τόπον καταντῆσαι. ὑπαντῆσαι δὲ τὸ συναντῆσαι. νῦν δὲ καταχρηστικῶς εἶπεν. *Schol. Cant.* 2.]

771. καὶ προςκυνῶ γε) κορωνὶς ἑτέρα εἰςιόντων ὑποκριτῶν· οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι λά, ὧν τελευταῖος,

ἀνίσταθ᾽ ὡς ἁρπασόμενος τὰς ἰσχάδας.

ἐφ᾽ ἑκάστου συστήματος παράγραφος, ἐπὶ δὲ τῷ τέλει τῶν στίχων κορωνὶς, καὶ ἑξῆς τὸ χοροῦ αὖθις· κἀνταῦθα γὰρ χορὸν ὤφειλε θεῖναι, καὶ διατρίψαι μικρὸν, ἄχρις ἂν ἐξέλθοι τις ἀπαγγέλλων, ὅπως εἰςιόντος τοῦ Πλούτου πάντα τὰ τούτων πρὸς τὸ βέλτιον μεταβέβληται. [ἥλιον) τοῦτον γὰρ ἀναβλέψας πρῶτον ἑώρακα. *Gl. Paris.*]

[772. ἐνδόξου Ἀθηνᾶς ἔνδοξον ἔδαφος. *Gl. Dorv. Paris.*]

773. χώραν τε πᾶσαν Κέκροπος) παίζει πρὸς Ἀθηναίους, φιλεγκωμίους ὄντας. Κέκροψ δὲ Αἰγύπτιος ὢν τὸ γένος, ᾤκησε τὰς Ἀθήνας. ὅθεν οἱ Ἀθηναῖοι Κεκροπίδαι. τινὲς δέ φασι τοῦτον καὶ διφυῆ γενέσθαι, οἱ μὲν, ὅτι τὰ ἄνω ἀνδρὸς εἶχε, τὰ δὲ κάτω θηρίου· ἕτεροι δὲ, ὅτι νόμους πολλοὺς ἐφεῦρε τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ἀπὸ ἀγριότητος εἰς ἡμερότητα ἤγαγεν· ἄλλοι δὲ, ὅτι τῶν ἀνδρῶν ὡς ἔτυχε μισγομένων ταῖς γυναιξὶν, καὶ ἐκ τούτου μὴ γινωσκομένου ἢ τοῦ παιδὸς παρὰ τοῦ πατρὸς, ἢ τοῦ πατρὸς παρὰ τοῦ παιδὸς, αὐτὸς νόμους θέμενος, ὥςτε φανερῶς συγγίνεσθαι αὐταῖς, καὶ μιᾶς τυχεῖν, καὶ σχεδὸν εὑρὼν τὰς δύο φύσεις τοῦ τε πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς, τούτου χάριν διφυὴς ἐκλήθη. [χώραν) τὴν Ἀττικήν. *Gl. Paris.*]

774. αἰσχύνομαι δὲ τὰς ἐμαυτοῦ ξυμφορὰς) τὰ συμβάντα μοί, φησιν, αἰσχύνομαι· εἰς γνῶσιν δὲ ἐλθὼν καὶ αἴσθησιν, ὧν ἔπραττεν, αἰδεῖται, ὡς μετὰ ἀδίκων ἦν. [τὰς ἐμ. ξυμφορὰς) διά. ξυμφορὰς) ὅτι ἔφευγον τοὺς δικαίους. *Gl. Paris.*]

775. οἵοις) ὁποίοις, κακοῖς. *Gl. Dorv.* θαυμα-

στικὸν ἀντὶ τοῦ κακοῖς, ἀδίκοις. ξυνὼν) ὁμιλῶν. Gl. Paris. ἐλάνθανον) ἐμαυτόν. Gl. Dorv. Paris.]

[777. ὁ τλήμων ἐγὼ) ὁ ἄθλιος. Gl. Dorv.]

778. οὐδ' ἐκεῖν' ἄρ' οὐδὲ ταῦτα) οὔτε φεύγων τοὺς ἀγαθοὺς, οὔτε μεταδιώκων τοὺς φαύλους. οὔτε τοὺς κακοὺς πλουτίζων, οὔτε τοὺς ἀγαθοὺς ἀφαιρούμενος τὸν πλοῦτον. [ὡς) ὄντως. ἐκεῖν') τὸ συνεῖναι τοῖς κακοῖς. Gl. Dorv. τὸ φεύγειν τοὺς δικαίους. Gl. Paris. ταῦτ') τὸ μὴ συνεῖναι τοῖς ἀγαθοῖς. Gl. Dorv. τὸ συνεῖναι τοῖς ἀδίκοις. Gl. Paris.]

779. ἀναστρέψας) ἱκανὴ γὰρ ἀπόδειξις ἀκουσίου ἁμαρτήματος ἡ διόρθωσις. [ἀναστρέψας) διεγείρας. Gl. Dorv. εἰς τὸ ἐναντίον μεταβαλών. Gl. Paris.]

[780. τὸ λοιπὸν) εἰς τὸ ἑξῆς. Gl. Dorv.]

782. βάλλ' ἐς κόρακας) ὁ Χρεμύλος ἀγανακτεῖ πολλῶν αὐτὸν ἀσπαζομένων καὶ περιεχόντων, οἵτινες πρότου οὐδὲ ἑώρων αὐτὸν πένητα ὄντα, νυνὶ πλουτήσαντα κολακεύουσιν. ἔστι δὲ τὸ βάλλ' ἐς κόρακας παρ' ὑπόνοιαν παραποιηθὲν ἐκ τοῦ, βάλλ' ἐς μακαρίαν, περὶ οὗ ἀλλαχοῦ δεδήλωται· δηλοῖ δὲ τὸ ῥίψον ἑαυτὸν εἰς φθοράν· τοιοῦτον γάρ τι ἐς κόρακας. τὸ δὲ παραχρῆμα νῦν ἀντὶ τοῦ κατ' αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, καὶ ὡς εἰπεῖν παραυτίκα, οὐ μὴν πρὸ τοῦ πράγματος· διὸ ἑρμηνεύων ἐπήγαγεν, ὅταν πράττῃ τις εὖ, ἤγουν, ἐν αὐτῇ τῇ εὐπραγίᾳ, οὐ πρὸ αὐτῆς. [βάλλ' ἐς κόρακας) ἄπελθε σαυτόν. Gl. Dorv. βάλ') ἄπιθι. χαλεπὸν) πρᾶγμα. Gl. Paris. τοῦτο εἰώθασιν οἱ δυσχεραίνοντες λέγειν, ὃ νῦν καὶ Χρεμύλος λέγει, πρὸς τοὺς ἐπιπεσόντας αὐτοῖς κόλακας καὶ φιλοφρονουμένους. Paris.]

[783. παραχρῆμα) παρὰ προσδοκίαν. πράττῃ τις εὖ) εὐτυχῇ. Gl. Dorv.]

[784. νύττουσι) τιτρώσκουσι. Gl. Dorv. Paris. φλῶσι) συντρίβουσι. Gl. Dorv. συντρίβουσι, θλίβουσι, ξύουσι. Gl. Paris. τἀντικνήμια) ταῖς ἄντζαις. Gl. Dorv. ἀντικνήμια ἐστὶ τὰ ἰδιωτικῶς λεγόμενα καλάμια τῶν ποδῶν. κνήμη δὲ ἡ λεγομένη ἄντζα, ὄπισθεν τοῦ καλαμίου. λέγεται δὲ οὕτως, ὡς κενὴ καὶ πλήρης οὖσα αἵματος. Paris.]

[785. εὔνοιαν) ἤγουν ἀγάπην. Gl. Dorv. Paris.]

[786. προςεῖπε) οὐ χαίροις εἶπε, ἐχαιρέτισε. Gl. MS. Du Cangii. προηγόρευσε καὶ ἐχαιρέτισε. ποῖος οὐκ ὄχλος) πάντες. Gl. Paris.]

[787. περιεστεφάνωσεν) ἐτίμησεν. Gl. Dorv. Paris. πρεσβυτικὸς) γεροντικός. Gl. Dorv.]

[788. φίλτατ') ποθεινότατε. Gl. Paris. καὶ σὺ, καὶ σὺ) Πλοῦτε καὶ σὺ Χρεμύλε. Gl. Dorv. Paris.]

[789. νόμος) σύνηθές ἐστι. Gl. Dorv. συνήθεια· Gl. Paris.]

[790. μηδαμῶς) τοῦτο ποιήσῃς. Gl. Paris.]

791. ἐμοῦ γὰρ) πιθανῶς, ἵνα μὴ ἐν φανερῷ καταχέῃ τὰ τραγήματα· διὸ καὶ ἐπιφέρει, ἔπειτα καὶ τὸν φόρτον ἐκφύγοιμεν ἂν, τουτέστι, τὸν φορτικὸν γέλωτα, ἵνα μὴ γελασθῶμεν. [εἰςιόντος) πρωθύστερον, εἰςελθόντος. Gl. Dorv. εἰςερχομένου. Gl. Paris.]

[792. βλέψαντος) ἀναβλέψαντος. ἐκφέρειν) ἐξάγειν. Gl. Paris.]

[793. πρεπῶδες) πρέπον ἐστί. Gl. Dorv. προςῆκον. Gl. Paris. εἰςφέρειν) εἰςάγειν εἴσω. Gl. Dorv. Paris.]

[794. δέξει δῆτα τὰ καταχύσματα) λήψῃ τὰ ἐπάνω σου μέλλοντα κατακεῖσθαι. Gl Paris. ἤγουν τὰ πλακούντια. Gl. Dorv.]

795. παρὰ τὴν ἑστίαν) πρὸς τὸ ἔθος, ὅτι παρὰ τὴν Ἑστίαν ἐποίουν τὰ καταχύσματα. [τὴν ἑστίαν) τὴν οἰκίαν. Gl. Dorv. δέξομαι δηλ. Gl. Paris. νόμος) συνήθεια. Gl. Dorv. ἀντὶ τοῦ ἔθος. παρὰ τῇ ἑστίᾳ κατέχεον. Gl. Paris.]

[796. τὸν φόρτον) τὴν μέμψιν, καὶ τὴν κατηγορίαν. Gl. Dorv. τὴν μέμψιν, τὴν κατάκρισιν. Gl. Paris. ψόγον, χλεύην, μέμψιν. Gl. Br.]

797. οὐ γὰρ πρεπῶδες) ἔμφασις τοῦ Ἀριστοφανείου προσώπου· ὁ δὲ λόγος πρὸς τοὺς ἀντιτέχνους πρὸς διασυρμὸν, οἳ διὰ τὸν αὐτῶν ὀβολὸν ἐπειρῶντο τὸν δῆμον πρὸς ἑαυτοὺς ἐπάγειν. καὶ ἐν τοῖς Σφηξὶ δὲ ἐσεμνύνετο, ὅτι οὐκ εἰσὶ παρ' αὐτῷ κάρυα ἐκ φορμίδος. φαίνεται μέντοι τὸ τοιοῦτον οὐ διὰ τῶν χορηγῶν γίνεσθαι, ἀλλὰ δι' αὐτῶν τῶν διδασκάλων, ὡς καὶ Ἐρατοσθένης ἐπισημαίνεται. [πρεπῶδές ἐστι) ἤγουν δίκαιον ὑπάρχει ἐμοὶ δη-

λαδῆ. *Gl. Dorv.* ἐστι) τοῦ πλουσίου. τῷ διδασκάλῳ) ἐμοὶ τῷ Ἀριστοφάνει. *Gl. Paris.* τοῦτο τῷ μὲν δοκεῖν ἀπὸ τοῦ πλούτου ἐστὶ, τῇ δ' ἀληθείᾳ παρὰ τοῦ ποιητοῦ. *Gl. Dorv.* οὐ γὰρ πρεπῶδες) ἔμφασις ἐνταῦθα τοῦ προσώπου τοῦ κωμικοῦ. ὁ δὲ λόγος αὐτῷ πρὸς τοὺς ἀντιτέχνους οἳ διὰ τῶν ὀβελῶν ἐπειρῶντο τὸν δῆμον πρὸς ἑαυτοὺς ὑπάγειν. φησὶ γὰρ οὐκ ἔστι πρέπον προτιθέναι ἐν τοῖς ἡμῶν ὀβελισμοὺς τινὰς καὶ διαγραφὰς καὶ ἀφανισμοὺς αὐτῶν ἢ ἑτέρων ποιημάτων ὥστε ἐκ τούτων ζητεῖν εὐδοκιμεῖν. *Schol. Cant.* 3.]

[798. ἰσχάδια) σῦκα. *Gl. Dorv.* τρωγάλια) τραγήματα. οὕτω γὰρ τὰ τραγήματα ἐκάλουν οἱ παλαιοί. *Gl. Victor.* τοῖς θεωμένοις) τοῖς θεαταῖς. *Gl. Dorv.* τοῖς ἀκροαταῖς, τοῖς θεαταῖς. *Gl. Paris.*]

[799. προβάλλοντ') προτείνοντα. *Gl. Dorv.* προθέντα. *Gl. Paris.* ἐπὶ τούτοις) τοῖς θεαταῖς. *Gl. Dorv.* ἐπαναγκάζειν) ἤτοι ἄκοντα παρακινεῖν. *Gl. Paris.* γελᾶν) ὥστε γελᾶν. *Gl. Dorv.*]

800. ὡς δὲ Ξένικος) οὗτος πένης ἦν, καὶ κωμῳδεῖται, ὡς τὰ ὄψα ἁρπάζων, καὶ λίχνος. τινὲς δὲ καὶ στρατηγόν φασιν αὐτόν. [διαβάλλει τοῦτον ὡς ἅρπαγον. *Gl. Dorv.* δ. τ. ὡς ἅρπαγον. *Gl. C.* ὡς) ὅτι. *Gl. C.*]

802. ὡς ἡδὺ πράττειν, ὦ 'νδρες) εἴσθεσις συστηματικῆς περιόδου, ἐκ στίχων ὁμοίων κβ', ὧν τελευταῖος,

ἔνδον μένειν ἦν· ἔδακνε γὰρ τὰ βλέφα-
ρά μου.

ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. ἐχρῆν κἀνταῦθα μετὰ τὴν περίοδον τοῦ παρόντος συστήματος κομμάτιόν τι θεῖναι χοροῦ, ἄχρις ἂν θύσας ὁ Χρεμύλος ἐξέλθοι· ὁ δὲ ἱκανὸν εἶναι τὸν καιρὸν λογισάμενος, ὥστε θῦσαι αὐτὸν, ἐν ὅσῳ τοὺς λόγους τούτους ὁ Καρίων διέξεισιν, ἐξάγει εὐθὺς αὐτὸν συντυχεῖν, ὡς μέν τινες, τῷ δικαίῳ· ἄτοπον γὰρ εἶναί φασιν, καὶ ἀπρεπὲς ἀγαθὸν ἄνδρα, καὶ δίκαιον ὁμιλεῖν μετὰ δούλου· ὡς δ' ἐν τοῖς παλαιοῖς τῶν ἀντιγράφων εὕρηται, τῇ γραΐ.

ὡς ἡδὺ) ἡδὺ τὸ εὐτυχεῖν, καὶ μάλιστα δίχα ἀναλωμάτων γινόμενον. [ὡς ἡδὺ πράττειν) λίαν γλυκὺ εὐτυχεῖν. *Gl. Dorv.*]

[803. μηδὲν) πρᾶγμα. ἐξενεγκόντ' οἴκοθεν) δαπανήσαντα, ἐκβαλόντα ἐκ τῆς οἰκίας. *Gl. Dorv.* ἐξαγαγόντα. *Gl. Paris.*]

[804. σωρὸς) πλῆθος. *Gl. Paris.*]

805. ἠδικηκόσιν) παίζων τοῦτό φησιν, ὡς τῶν πολλῶν, μάλιστα τῶν Ἀθηναίων, ἐξ ἀδικίας πλουτούντων. τὸ δὲ ἐπειςπέπαικεν, εἰςεπήδησεν, εἰςῆλθε· κυρίως δὲ ἐπὶ στρατείας πολεμίων· διὸ παίζων ἐπήνεγκεν, οὐδὲν ἠδικηκόσιν. [ἐπειςπέπαικεν) ἐπειςῆλθεν. *Gl. Dorv.* σφοδρῶς ἐπειςῆλθε καὶ εἰςεπήδησεν. *Gl. Paris.*]

806. οὕτω τὸ πλουτεῖν ἐστιν ἡδὺ) ἀδιανόητος ὁ ἴαμβος· ἢ πρὸς τὰ ἄνω,

καὶ ταῦτα μηδὲν ἐξενεγκόντ' οἴκοθεν·

οὕτω γὰρ ἡδύ τί ἐστι πρᾶγμα τὸ πλουτεῖν. [γνώμη. τὸ πλουτεῖν) ἤγουν ὁ πλοῦτος. ἡδὺ) εὐφραντόν. *Gl. Dorv.*]

807. ἡ μὲν σιπύη) ἐκ τῆς τῶν ἀναγκαίων εὐπορίας ἤρξατο. σιπύη δὲ ἡ ἀρτοθήκη. ταῦτα δὲ ἐξ Ἰνάχου Σοφοκλέους, ὅτε, τοῦ Διὸς εἰςελθόντος, πάντα μεστὰ ἀγαθῶν ἐγένετο. προέχει δὲ τὰ λευκὰ τῶν ἀλφίτων. [σιπύη) ἡ ἀρτοθήκη. ταῦτα δὲ παρὰ τὰ ἐν Ἰνάχῳ Σοφοκλέους. ὅτε τοῦ Διὸς εἰςελθόντος πάντα μεστὰ ἀγαθῶν ἐγίνοντο. *Rav.* ἡ ἀρτοθήκη. *Gl. Dorv.* ἡ κοινῶς ἄρκλα. *Gl. Paris.* λευκῶν) καθαρῶν. *Gl. Paris.* ἀλφίτων) σεμιδαλίων. *Gl. Dorv.*]

808. μέλανος ἀνθοσμίου) μέλανος, ἐρυθροῦ. Ὅμηρος· μέλανος οἴνοιο. ἀνθοσμίου δὲ, ἡδέος, εὐόσμου, ὥςπερ τὰ ἄνθη· ἢ ὡς ἀπὸ τόπου ἀνθοσμίας· ἢ ὡς ἀπὸ εἴδους ἀμπέλου· ἢ τοῦ ἡδέος, καὶ περιόσμου, καὶ ἀνθηροῦ· τὸν δὲ χυδαῖον οἶνον καρηβαρίτην εἶπον [1]). [ἀμφορεῖς) τὰ μαγαρικά. *Gl. Dorv. Paris.* ἀνθοσμίου) εὐώδους. *Gl. Dorv.* εὐώδους, μοσχάτου. *Gl. Paris.*]

[809. χρυσίον) τοσοῦτον. *Gl. Paris.*]

[810. τὰ σκευάρια) τὰ σενδούκια. πλήρη) γεγεμισμένα. *Gl. Dorv.*]

811. τὸ φρέαρ δ' ἐλαίου μεστόν) παραπαίζει πρὸς τὴν ἐναντίαν τῆς τύχης μεταβολήν. λήκυθοι δὲ τὰ ἐλαιοδόχα ἀγγεῖα. [τὸ φρέαρ) τὸ πηγάδιον. αἱ λήκυθοι) τὰ ἐλαιοδόχα ἀγγεῖα. *Gl. Dorv.* τὰ ῥώγια, τὰ ἐλ. ἀ. *Gl. Paris.*]

---

1) εἶπεν *Ald.*

[812. τὸ ὑπερῷον) τὸ τέγος. Gl. Dorv. Paris. ἰσχάδων) συκῶν. Gl. Dorv. σύκων. Gl. Paris.]

813. ὀξὶς δὲ πᾶσα) ὀξὶς ἀγγεῖον ὄξους δεκτικόν. λοπὰς δὲ εἶδος ἀγγείου πᾶν εἰς ὀξὺ λῆγον. ἰχθυηροὺς δὲ πινακίσκους, τοὺς ἐπιτηδείους ἰχθῦν χωρῆσαι. [ὀξὶς) τὸ τοῦ ὄξους ἀγγεῖον. Gl. Dorv. ἄγγος ὄξους δεκτικόν. Gl. Paris. λοπάδιον) ὁ λεγόμενος κουρελός. Gl. Dorv. Paris. χύτρα) τζυκάλιον. Gl. Dorv.]

[814. πινακίσκους) τὰ σκουτέλια. Gl. Dorv.]

[815. τοὺς ἰχθυηρούς) τοὺς ἰχθύας δεχομένους. Gl. Dorv. τοὺς ἐπιτηδείους εἰς ὑποδοχὴν ἰχθύων. Gl. Paris.]

816. ὁ δ' ἰπνὸς) τὸ μαγειρεῖον· ἢ ἡ καπνοδόχη· ἢ ὁ φανὸς, ὡς τὸ, ἔν τε τοῖς ἰπνοῖσι πῦρ. [ἰπνὸς) τὸ μαγειρεῖον, ἢ καπνοδόχη, ἢ ὁ φανός. ἰπνοὺς ἔχοντες, ἐν δὲ τοῖς ἰπνοῖσι πῦρ. Rav. ἰπνὸς) τὰ φανάρια. Gl. Dorv. τὸ φουρνεύτιον, ἢ τὸ μαγειρεῖον. Gl. Paris. ἐξαπίνης) ἐξαίφνης. Gl. Dorv.]

817. στατῆρσι δ' οἱ θεράποντες ἀρτιάζομεν) εἶδος νομίσματος ὁ στατήρ. οἱ οἰκέται οὖν, φησι, νομίσμασιν ἀρτιάζομεν, ἤγουν, παίζομεν ἄρτια ἢ περισσά. παιδιὰ δέ τις ἦν, καθ' ἣν ἐγίνετο πεῦσίς τε τοῦ κατασχόντος, καὶ ἀπόκρισις τοῦ προσπαίζοντος. ἀρτιάζειν δὲ λέγουσι τὸ ἁρπαγῇ παίζειν ἀπὸ τοῦ ἑταίρου, ἴσως δὲ τὸ σφαιρίζειν. ἢ ὅπερ ἐν τῇ συνηθείᾳ ζυγὰ ἢ ἄζυγα λέγομεν. στατῆρσι) νομίσμασι. Gl. Dorv. Paris. ἀρτιάζομεν) τὰ ἄρτια καὶ τὰ περιττὰ παίζομεν, ἃ φασὶν ἰδιωτικῶς μονζύγα. Gl. Dorv. τὰ ἄ. κ. τ. π. παίζομεν, τὰ κοινῶς λεγόμενα παρὰ τοῖς ἰδιώταις μονὰ, ζυγά. Schol. Br. τὸ ἐν συνηθείᾳ λεγόμενον μονὰ ἢ ζυγά. Gl. Br. τὰ ἄρτια παίζομεν. Gl. Paris.]

[818. ἀποψώμεσθα) τοὺς πρωκτοὺς σπογγίζομεν. Gl. Dorv. ἀποσπογγίζομεν τὸν πρωκτόν. Gl. Paris.]

819. σκοροδίοις ὑπὸ τρυφῆς) γελοίως ἀντὶ τοῦ σαβάνοις. ἐπειδὴ δὲ ἤσθιον ἑκάστοτε σκόροδα, τοῦτο λέγει, ὅτι ὡς πλουτήσαντες κατεφρόνησαν τῆς παλαιᾶς διαίτης. μήποτε δὲ τοῦ σκορόδου λέγει τὸν καυλόν· ἔστι δὲ ἀσφοδέλῳ ὅμοιος, ὡς [1]) κἀκεῖνος, ἐπιτήδειος εἰς τοῦτο. εἰ δ' ἄρα

1) ὡς om. Ald.

δηκτικόν τι ἔχει, τάχα ἂν εἴη παρὰ τὴν ὑπόνοιαν εἰρημένον· εἴρηται δὲ σκόροδον ἴσως, σκαιόν τι ῥόδον ὂν, παρὰ τὸ σκαιὸν ὄζειν. τινὲς δὲ σκοροδίοις, τοῖς τῶν σκορόδων καυλοῖς. λιμῷ δὲ περιπεσόντες οἱ Ἀθηναῖοι τούτοις ἐχρήσαντο. Ἄλλως. οὐχ ἁπλῶς τοῦτο, ἀλλ' ἵνα δείξῃ, ὅτι τοσαύτῃ μεταβολῇ κεχρήμεθα, ὥστε, ἃ πρότερον ἠσθίομεν ἀγαπητῶς, τούτοις νῦν ἀφοδεύοντες ἀποματτόμεθα. [σκοροδίοις) φύλλοις σκορόδων. *Gl. Dorv. Paris.* ἑκάστοτε) καθ' ἡμέραν. *Gl. Dorv.*]

820. βουθυτεῖ) καταχρηστικῶς εἴρηται ἡ βουθυσία, δηλοῦσα τόν τε ὄγκον τοῦ μεγέθους, καὶ τὸ ἐντελὲς τῆς θυσίας, ἣν ἑκατόμβην καλοῦσιν. ἐντελὴς δὲ θυσία, ὁ ἐξ ὑὸς, ταύρου, τράγου, καὶ κριοῦ, ἣν καλοῦσι τριττύν. τριττὺς δὲ παρ' Ἀθηναίοις ἡ ἐξ ὑὸς, καὶ κριοῦ, καὶ τράγου θυσία. [ὁ δεσπότης) ὁ ἡμέτερος. *Gl. Dorv.* βουθυτεῖ) (βοῦν θύει *Paris.*) μεγάλην θυσίαν ποιεῖ. *Gl. Dorv. Paris.* βουθυτεῖν κυρίως τὸ βοῦν θύειν. ἐκάλουν δὲ τὴν ἐντελῆ θυσίαν ἑκατόμβην, διὰ τὸ ἐκ βοῶν ἑκατὸν γίνεσθαι. ἦν δὲ καὶ ἄλλη ἐντελὴς θυσία τριττὺς λεγομένη, ἡ ἐκ χοίρου καὶ κριοῦ καὶ τράγου, ἣν καὶ ἐνταῦθα λέγει. *Paris.*]

[821. ὗν) χοῖρον. *Gl. Dorv.*]

[822. ἐξέπεμψεν) ἐξέβαλεν. *Gl. Dorv.* ἔξω ἔπεμψεν. *Gl. Paris.* οἷός τε) δυνατός. *Gl. Dorv.*]

823. ἔδακνε γὰρ τὰ βλέφαρά μου) μεταβολὴ παντὸς, εἰ ὁ μὲν δεσπότης ὑποφέρει τὸν καπνὸν, ὁ δοῦλος δ' οὔ. [μένειν) καρτερεῖν. *Gl. Dorv.* ἔδακνε) ἔθλιβε. ὁ καπνός. *Gl. Paris.* τὰ βλέφαρα) τοὺς ὀφθαλμούς. *Gl. Dorv.*]

824. ἕπου μετ' ἐμοῦ, παιδάριον) κορωνὶς ἑτέρα εἰσιόντων ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι κζ', ὧν τελευταῖος,

χαρίεντά γ' ἥκεις δῶρα τῷ θεῷ φέρων.

ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

[ἕπου μετ' ἐμοῦ) Πλάτων Μενεξένῳ· ἀλλ' εἰ μὴ πιστεύεις, ἀκολούθει μετ' ἐμοῦ. *Iunt.* ἕπου) ἀκολούθει. *Gl. Dorv. Paris.* παιδάριον) ὦ. ἵνα) ὄνα. τὸν θεὸν) τὸν Πλοῦτον. *Gl. Dorv.*]

[825. ἴωμεν) πορευθῶμεν. *Gl. Dorv.* ἔα) ἐπίρρημα ἐκπληκτικόν. *Gl. Dorv. Paris. Victor.* ὁ προσιὼν) ὁ ἐρχόμενος. *Gl. Dorv.*]

826. ἀνὴρ πρότερον μὲν ἄθλιος) δίκαιος ἀνὴρ πρότερον πενόμενος, ᾧ διαλέγεται ἢ ὁ Χρεμύλος, ἢ ὁ οἰκέτης. τὸ δὲ, κομιδῆ μὲν οὖν, ἀντὶ τοῦ, παντάπασι μὲν οὖν. [εἰμί. Gl. Paris. ἄθλιος) δυστυχής. εὐτυχής) πλούσιος. Gl. Dorv.]

[827. δῆλον) φανερόν. χρηστῶν) ἀγαθῶν. ἔοικας) φαίνεσαι. Gl. Dorv.]

[828. μάλιστ') Ἀττικὸν ἀντὶ τοῦ ναί. τοῦ δέει) τίνος χρείαν ἔχεις. Gl. Paris. τίνος χρῄζεις. Gl. Dorv. πρὸς) εἰς. Gl. Paris.]

[829. ἥκω) ἦλθον. Gl. Paris. αἴτιος) πρόξενος. Gl. Dorv.]

[830. ἱκανὴν οὐσίαν) ἀρκετὸν βίον. Gl. Paris. οὐσίαν) περιουσίαν. Gl. Dorv.]

[831. ἐπήρκουν) ἐβοήθουν. Gl. Dorv. Paris. δεομένοις) χρῄζουσι, πενομένοις. Gl. Paris.]

[832. νομίζων) ὑπολαμβάνων. χρήσιμον) ὠφέλιμον. Gl. Dorv.]

[833. ἦπου) ὄντως. Gl. Dorv. Paris. ταχέως) συντόμως. Gl. Paris. ἀπέλιπεν) ἀφῆκε. Gl. Dorv. ἐπέλιπε) ἀφῆκε. Gl. Paris.]

[834. κομιδῆ) λίαν ταχέως. μετὰ ταῦτ') μετὰ τὸ ἀναλῶσαι ταῦτα. Gl. Paris.]

[835. κομιδῆ) λίαν. ᾤμην) ὑπελάμβανον. τέως) πρώην. Gl. Dorv. πρώην ἢ πρὸ ὀλίγου. Gl. Paris. πρώην, πρότερον. Gl. Br.]

[836. ἕξειν) κτήσασθαι. Gl. Dorv. λήψεσθαι. Gl. Paris.]

[837. ὄντως) ἀληθῶς. Gl. Dorv. βεβαίους) ἀληθεῖς. Gl. Paris. δεηθείην) εἰς χρείαν ἔλθοιμι. Gl. Dorv. χρείαν σχοίην τινός. Gl. Paris.]

[838. ἐξετρέποντο) (ἐξένευον Dorv.) μετεβάλλοντο. Gl. Dorv. Paris. ἐδόκουν) ἐνόμιζον. Gl. Dorv. Paris.]

[839. οὐ μόνον ταῦτ' ἐποίουν, ἀλλὰ καὶ —. Gl. Dorv. Paris. κομιδῆ) λίαν κατεγέλων. Gl. Paris.]

840. αὐχμὸς γὰρ ὢν] τὸ ἑξῆς, ἀπώλεσέ με ὁ ὢν αὐχμὸς τῶν σκευαρίων. ἢ τὸ ων ἀντὶ τοῦ δή. Ἀττικῶς δὲ εἶπεν ἀντὶ τοῦ ξηρὸς γενόμενος ὑπὸ πενίας ἀπώλεσε τὰ σκευάρια. Ἄλλως. μετωνυμικῶς, ἀπολέσαι με τὰ σκευάρια ἐποίησεν. Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ ἀπώλεια. μεταφέρεται δὲ ἀπὸ τοῦ σίτου. ὅταν γὰρ αὐχμὸς ἐπιγένηται ἤδη τῶν σταχύων ἁδρυνομένων, ἀφανίζεται ὁ σῖτος, καὶ κατακαίεται. εἴρηται δὲ παρ' ὑπόνοιαν, οἷον πυρῶν καὶ κριθῶν. [αὐχμὸς) στέρησις. Gl. Dorv. στέρησις, ξηρασία. τῶν) ἐμῶν. Gl. Paris. τῶν σκευαρίων) τῶν χρειῶν. Gl. Dorv. τῶν εἰς χρείαν πραγμάτων ἠφάνισεν. Gl. Paris. τὸ ὢν ἢ ἀντὶ τοῦ οὖν νοητέον, τρεπομένης Δωρικῶς τῆς ου διφθόγγου εἰς ωμέγα· ἢ ἀντὶ τοῦ ὑπάρχων, οὕτω. ἀπώλεσε γὰρ ἐμὲ αὐχμὸς τῶν σκευαρίων ὢν καὶ ὑπάρχων ἐμοί. πέπρακα γὰρ ταῦτα, καὶ διὰ τοῦτο εἰς γέλωτα πᾶσι προὐκείμην. παρὰ τὸ μὴ ἔχειν τὰ σκευάριά τι, ἀπολώλειν. ἐχόντων γάρ τι τῶν σκευαρίων, ἤδη ἠρδευόμην. διακρίνων δ' οὕτω αὖος καὶ ξηρὸς ἦν ὑπὸ τῆς ψυχρᾶς πενίας, ὃ γοῦν ἔπασχεν ὁ δίκαιος οὗτος, ἀντιστρόφως τοῦτο τὰ σκευάρια, φησὶν, ἀπώλεσεν. Schol. C.]

[841. ἀλλ' οὐχὶ νῦν) ἔσται τοῦτα. ἀνθ') ἕνεκα. Gl. Dorv. Paris.]

[842. προσευξόμενος) μέλλων προσεύξειν καὶ παρακαλέσειν. Gl. Paris. ἥκω) ἦλθον. Gl. Dorv.]

843. τὸ τριβώνιον δὲ) τὸ παλαιὸν ἱμάτιον. τοῦτο γὰρ ὁ οἰκέτης ἐβάσταζεν. [τὸ τριβώνιον) τὸ παλαιὸν ἱμάτιον. Gl. Dorv. τὸ διεῤῥηγμένον. Gl. Paris.]

[844. φέρει) (ἄγει Paris.) βαστάζει. Gl. Dorv. Paris. τουτὶ) τουτὶ πρὸς τὸ παιδάριον. Gl. Dorv.]

[845. ἀναθήσων) ἀφιερώσων. Gl. Paris. ἀ. ἔρχομαι) ἀφιερώσω, ἀνάθημα ποιήσω. πρὸς) εἰς. Gl. Dorv.]

846. μῶν οὖν ἐμυήθης) παίζει παρὰ τὸν Ἐλευσίνιον νόμον· ἔθος γὰρ ἦν, ἐν οἷς τις ἱματίοις μυηθείη, εἰς θεοῦ τινος ταῦτα ἀνατιθέναι, ὥςπερ δηλοῖ καὶ Μελάνθιος ἐν τῷ περὶ Μυστηρίων· πάτριόν ἐστι ταῖς θεαῖς ἀνιεροῦν καὶ τὰς στολὰς τοῖς μύσταις, ἐν αἷς τύχοιεν μυηθέντες. μυστήρια δὲ δύο τελεῖται τοῦ ἐνιαυτοῦ Δήμητρι καὶ Κόρῃ, τὰ μικρὰ καὶ τὰ μεγάλα· καὶ ἔστι τὰ μικρὰ ὥςπερ προκάθαρσις, καὶ προάγνευσις τῶν μεγάλων. Ἄλλως. σκώπτων εἰς τὰ ἱμάτια τοῦτό φησιν, ὅτι

ῥυπαρά ἐστι. ἔνιοι δὲ τὰς τοιαύτας στολὰς εἰς τέκνων σπάργανα φυλάττουσι· καθαραὶ δὲ πάνυ ὑπάρχουσι καὶ νέαι. Ἄλλως. μεγάλα καὶ μικρὰ μυστήρια ἐτελοῦντο ἐν Ἐλευσῖνι τῆς Ἀττικῆς. μὴ ὄντων δὲ πρότερον μικρῶν, ἐλθόντος Ἡρακλέους, καὶ θέλοντος μυηθῆναι, ἐπειδὴ νόμος ἦν Ἀθηναίοις μηδένα ξένον μυεῖν, αἰδεσθέντες τὴν αὐτοῦ ἀρετὴν, καὶ ὅτι φίλος τε ἦν τῆς πόλεως καὶ υἱὸς τοῦ Διὸς, ἐποίησαν μικρὰ μυστήρια, ἐν οἷς αὐτὸν ἐμύησαν. ἦσαν δὲ τὰ μὲν μεγάλα τῆς Δήμητρος, τὰ δὲ μικρὰ Περσεφόνης τῆς αὐτῆς θυγατρός. ὁ δὲ μυούμενος τὸ ἱμάτιον, ὃ ἐφόρει ἐν τῇ μυήσει, οὐδέποτε ἀπεδύετο, μέχρις ἂν τελέως ἀφανισθῇ διαῤῥυέν. ὅπερ δὲ πρὸς Ἡρακλέα, τοῦτο καὶ πρὸς Διοσκούρους ἐποίησαν. [μῶν) ἆρα δή. ἐμνήσθης) ἐδιδάχθης. *Gl. Dorv.* ἐμυήθης) ἐδιδάχθης. αὐτῷ) τῷ τριβωνίῳ. *Gl. Paris.* τὰ μεγάλα) μυστήρια δηλαδή. *Gl. Dorv.*]

[847. ἐνέῤῥίγωσ᾽) ἐν αὐτῷ ἐρίγωσα, ἤγουν ἐξεχείμασα. *Gl. Dorv.* μετὰ ῥίγους διεβίβασα. ῥιγέω ῥιγῶ ἐπὶ ψυχῆς, ῥιγόω δὲ ῥιγῶ ἐπὶ σώματος. *Gl. Paris.*]

[848. ἐμβάδια) τί δύναται. ἤγουν τὰ καλίγια. *Gl. Dorv.* ὑποδήματα. *Gl. Paris.* συνεχειμάζετο) σὺν τῷ ἱματίῳ. *Gl. Dorv. Paris.*]

[849. ἀναθήσων) ἀφιερώσων. *Gl. Dorv.* ἀνάθημα ποιήσων. *Gl. Paris.* νὴ) ναί. *Gl. Dorv.*]

[850. χαρίεντα) ἡδύτατα κατ᾽ εἰρωνείαν. φέρων) κομίζων. *Gl. Paris.*]

851. οἴμοι κακοδαίμων) κορωνὶς ἑτέρα ὁμοία· οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ρθ´, ὧν τελευταῖος,

νῷ δ᾽ εἰσίωμεν, ἵνα προσεύξῃ τὸν θεόν.

ἐπὶ τῷ τέλει κορωνὶς, καὶ ἑξῆς χοροῦ αὖθις. ἐχρῆν γὰρ κἀνταῦθα θεῖναι χορὸν, εἰσιόντων τῶν ὑποκριτῶν ἐντὸς, ἄχρις ἄν τις ἐπέλθῃ ὑποκριτὴς ἕτερος. [κακοδαίμων) δυστυχής. ὡς) ὅτι λίαν. *Gl. Dorv.*]

[853. καὶ ἰοῦ ἰοῦ) καὶ φεῦ. *Gl. Paris.*]

854. οὕτω πολυφόρῳ) πολλά μοι κακὰ ὑφ᾽ ἕνα καιρὸν ἄγοντι, ἢ ποικίλα· εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ πολὺ ὕδωρ ἐπιδεχομένου οἴνου· ἤγουν ἀκράτῳ, καὶ ἰσχυρῷ πρὸς τὸ κακόν. εἴρηται δὲ, ὅτι πολύφορον μὲν ἔλεγον τὸν πολλὴν κρᾶσιν δεχόμενον, ὀλιγόφορον δὲ τὸν ὀλίγην· ἢ μεταφορικῶς, ἀπὸ τῶν πολυκάρπων χωρίων, ἢ πολυανθῶν δένδρων. Ἄλ-

λως. συγκέκραμαι, μεταφορικῶς· ὡς ἀπὸ οἴνου καὶ ὕδατος τῆς συγκράσεως γενομένης. [πολυφόρῳ) (πολλαπλασίῳ Dorv.) πολλὰ κακὰ φέροντι. Gl. Dorv. E. Paris. συγκέκραμαι) μεμιγμένος εἰμί. Gl. Dorv. ἥνωμαι. Gl. Paris. πολύφορος γῆ, ἡ πολλὴν φορὰν καὶ καρπὸν παρέχουσα, καὶ πολύφορος οἶνος, ὁ πολὺ ὕδωρ δεχόμενος ἐν τῷ μίγνυσθαι τούτῳ. ἐκ τούτου μεταφορικῶς καὶ ὁ πολύφορος δαίμων, ὅθεν ἐπήγαγε τὸ συγκέκραμαι, ὅπερ ἐπὶ ὑγρῶν λέγεται. Paris.]

[855. ἀποτρόπαιε) διώκτα τῶν κακῶν. Gl. Paris.]

[856. ποτ') ἆρα. πέπονθεν) ἔπαθεν. Gl. Dorv.]

[857. σχέτλια) χαλεπά. Gl. Dorv. ἐλεεινά. Gl. Paris. πέπονθα) ἔπαθα. νυνὶ) ἀρτίως. Gl. Dorv.]

[858. ἀπολωλεκὼς) φθείρας. τῆς οἰκίας) τῆς ἐμῆς δηλαδή. Gl. Dorv.]

[859. τὸν ἐσόμενον) τὸν γενησόμενον Πλοῦτον. Gl. Dorv.]

860. ἥνπερ μὴ λίπωσιν αἱ δίκαι) ἀντὶ τοῦ, ἐὰν τὸ δίκαιον παραμείνῃ. σκώπτει δὲ πάλιν, ὡς βίαιον οὖσαν, τὴν ἐν δικαστηρίοις κρίσιν. [πάλιν αὖθις) ἐκ παραλλήλου. αἱ δίκαι) αἱ κρίσεις. Gl. Dorv. Paris.]

[861. σχεδὸν) ἀντικρὺς, (φανερῶς Paris.). Gl. Dorv. Paris.]

[862. προσέρχεται) παραγίνεται. κακῶς πράττων) δυστυχῶν. Gl. Paris. κακῶς) ἤγουν δυστυχῶς. πράττων) ποιῶν. Gl. Dorv.]

863. εἶναι τοῦ πονηροῦ κόμματος) κόμμα, εἶδος φαύλου νομίσματος. ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν φαύλου συστήματος, πονηροῦ κόμματος εἶπεν· ἐπειδὴ καὶ περὶ πλούτου ὁ λόγος. εἴρηται ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κιβδήλων νομισμάτων, διὰ τὸ ὀλίγον μὲν ἔχειν χρυσὸν, πλείονα δὲ χαλκόν. ἐπεσημήνατο δὲ τὴν λέξιν συνήθως τὸ χ. ἐπειδὴ μὴ ἐπὶ νομισμάτων τὸ κόμμα εἴρηκεν. Ἀττικὸν δὲ τὸ ἐξολωλεκώς. [κόμματος) τοῦ χαράγματος. εἴρηται δὲ εἰς μεταφορὰν τοῦ κιβδήλου νομίσματος. Gl. Paris.]

[864. νὴ Δία) κατ' εἰρωνίας. καλῶς ποιῶν) δικαίως πάσχων. Gl. Paris. ἀπόλλυται) φθείρεται. Gl. Dorv.]

[866. ὑποσχόμενος) λέγων. εὐθέως) παραυτίκα. Gl. Dorv.]

[867. ἐξαρχῆς) ὡς τὸ πρότερον. Gl. Dorv. ὁ δὲ) ἰδεῖν. Gl. Paris.]

[868. πολὺ) κατά. Gl. Dorv. πολὺ μᾶλλον) μᾶλλον πρὸς τὸ μὴ ποιῆσαι πλουσίους τινάς. ἐστὶν ἐξολωλεκώς) ἀπώλεσεν. Gl. Paris. ἐνίους) ἡμῶν. ἐξολωλεκώς) ἀπολωλεκώς. Gl. Dorv.]

[869. δέδρακε) ἐποίησεν. Gl. Dorv.]

[870. ἦ) ὄντως ἄρα. Gl. Dorv. Paris. ἦσθα) ὑπῆρχες. τοιχωρύχων) κλεπτῶν. Gl. Dorv. καὶ διὰ τοῦτο πάντα ἔπαθες. Gl. Paris.]

[871. οὐμενουν ἔσθ᾽ ὑγιὲς) οὐδαμῶς ὑπάρχει ἀληθές. Gl. Dorv. οὐμενοῦν ἔ. ὑ. ὑμῶν οὐδενὸς) ἀντὶ τοῦ, οὐδεὶς ὑμῶν ἔχει τι ἀγαθόν. Gl. Br. ὑγιὲς) ὀρθὸν καὶ ἀληθές. Gl. Paris.]

[872. οὐκ ἔσθ᾽ ὅπως) οὐδαμῶς. Gl. Dorv.]

873. ὡς σοβαρὸς, ὦ Δάματερ) σεσοβημένος. καταμωκώμενοι δὲ τῶν Δωριέων τὸ ὦ Δάματερ λέγουσιν. ὁ δὲ νοῦς, πῶς ἐπηρμένος [1]) καὶ μέγα φρονῶν καθ᾽ ἡμῶν εἰςῆλθεν. [ὡς) λίαν. Gl. Dorv. σοβαρὸς) ἐπηρμένος. Gl. Paris. Δάματερ) γῆ. εἰςελήλυθεν) ἦλθεν. Gl. Dorv.]

874. [ὁ συκοφάντης) οὐ δικαίως τοὔνομα
ἐν τοῖσι μοχθηροῖσίν ἐστι κείμενον·
ἔδει γὰρ, ὅςτις χρηστὸς ἦν ἡδύς τ᾽ ἀνὴρ,
τὰ σῦκα προςτεθέντα δηλοῦν τὸν τρόπον.
νυνὶ δὲ πρὸς μοχθηρὸν ἡδὺ προςτεθὲν,
ἀπορεῖν πεποίηκε, διὰ τί τοὔθ᾽ οὕτως ἔχει.

Iunt.]

ὁ συκοφάντης) οὕτω καλοῦνται οἱ ἐπηρεάζοντες ἀπὸ τοιαύτης αἰτίας. τὸ παλαιὸν ἀπειρημένον ἦν σῦκα ἐξάγειν ἐκ τῆς Ἀττικῆς, τοῦ φυτοῦ κατ᾽ ἀρχὰς θαυμαζομένου.

1) ὑπηρμένος Ald.

τοὺς σμικρῶς οὖν διερευνῶντας τὸ τοιοῦτον, οὕτως ὀνομασθῆναι λέγουσιν ἀπὸ τῆς ὀπώρας. παρασχεῖν οὖν καὶ τοῖς ὁπωσοῦν μάτην ἐγκαλοῦσι τὸν ὀνομάσαντα, ἅμα καὶ τοῦ φαίνειν τὸ ἐγκαλεῖν, ἢ εἰς δίκην εἰςάγειν, δηλοῦντος. ὅτι δὲ ἀπὸ τούτων γέγονεν, ἐκ τῶνδε δῆλον· συκαστὰς γὰρ τοὺς φιλεγκλήμονας ἔλεγον [1]), καὶ συκοβίους, καὶ συκωροὺς, καὶ συκολόγους, καὶ φιλοσύκους, καὶ συκώδεις, καὶ συκόπαιδας, ἴσως ἀπὸ τοῦ πάντας ἐγκλήματα ἐφέλκεσθαι.

βουλιμιᾷ) πάνυ λιμώττει, καὶ πεινᾷ λίαν· ἀπὸ τοῦ βου ἐπιῤῥήματος, ὅπερ ἐπιτάσεώς ἐστι δηλωτικὸν, ἀντὶ τοῦ λίαν· ὥςπερ καὶ ἐν τῷ βούπεινα, μεγάλη πεῖνα, καὶ βουγάϊος, καὶ βούγλωσσος· τινὲς δὲ εἶδος νόσου φασὶν, ἐν ᾗ πολλὰ ἐσθίοντες οὐ πληροῦνται· τῶν γὰρ συκοφαντῶν τοιοῦτος ὁ τρόπος. [Γαληνὸς δὲ ἐν τοῖς Ἀφορισμοῖς· κατάπτωσις δυνάμεως ὑπὸ τῆς ἔξωθεν ψύξεως ὁ βούλιμος, ἀρξάμενος μὲν ἀπὸ πείνης, οὐκέτι δὲ ἔχων αὐτὴν συνοῦσαν. *Iunt.* βουλιμιᾷ) μεγάλως λιμώττει. *Gl. Dorv. Paris.*]

875. σὺ μὲν εἰς ἀγορὰν) τοῦτο πρὸς τὸν θεράποντα· τὸ δὲ οὐκ ἂν φθάνοις ἀντὶ τοῦ οὐκ ἂν πέρας σχοίης τῶν κακῶν. [εἰς ἀγορὰν) εἰς συνάθροισιν δικαστηρίου. *Gl. Paris.*]

876. ἐπὶ τοῦ τροχοῦ) τροχός τις ἦν, ἐν ᾧ δεσμούμενοι οἱ οἰκέται ἐκολάζοντο· τοῦτο δὲ λέγει ὁ ἄδικος πρὸς τὸν θεράποντα. [ἐπὶ τοῦ τροχοῦ) εἰς ὃν τοὺς κακοὺς κολάζουσι. *Gl. Dorv. Paris.*]

[877. πεπανούργηκας) κέκλοφας. *Gl. Dorv.* πονηρῶς ἐποίησας. *Gl. Paris.* οἴμωζ') κλαῖε. *Gl. Dorv.*]

[878. πολλοῦ) τιμήματος. *Gl. Dorv.*]

[880. ἐξολεῖ) ἐξολέσει, φθερεῖ ὄντας κακούς. *Gl. Paris.*]

[881. οἴμοι τάλας) φεῦ ὁ ἄθλιος, ἄρα καὶ σὺ κοινωνὸς ὤν. *Gl. Paris.* μῶν) ἆρα. μετέχων) κοινωνῶν. *Gl. Dorv.* καταγελᾷς) ἐμοῦ δηλ. *Gl. Paris.* γελῶ αἰτιατικῇ, καταγελῶ δὲ γενικῇ. *Paris.*]

[882. ἐπεὶ πόθεν) ἀντὶ τοῦ, εἰ μὴ μετεῖχες δηλ., ἀπὸ ποίου τρόπου. τοδί) τοῦτο. *Gl. Paris.*]

---

1) ἔλεγον abest ab *Ald.*

[883. *ἔχοντ'*) φοροῦντα. *τριβώνιον*) ἱμάτιον διεῤῥηγμένον. *Gl. Dorv. Paris.*]

884. *οὐδὲν προτιμῶ σου*) οὐ φροντίζω σου. εἴρηται δὲ τὸ προτιμᾶ ἐπὶ τοῦ λόγον ἔχειν, καὶ ἐπιστρέφεσθαι. λέγει οὖν, οὐ φοβοῦμαί σε ἔχων φυσικὸν δακτύλιον. δακτύλιον δὲ, τὸν λεγόμενον φαρμακίτην. *Εὔπολις* Βάπταις μέμνηται, καὶ *Ἀμειψίας* [1]). ὁ δ' Εὔδαμος φαρμακοπώλης, ἢ χρυσοπώλης, τετελεσμένους δακτυλίους πωλῶν. φιλόσοφος δὲ ἦν οὗτος ὁ Εὔδαμος [2]) φυσικοὺς δακτυλίους ποιῶν πρὸς δαίμονα, καὶ ὄφεις, καὶ τὰ τοιαῦτα· ἐθεράπευον γὰρ τοὺς ὀφιοδήκτους· μᾶλλον δὲ τὴν ἀρχὴν οὐκ εἴων ὑπ' ὄφεων δάκνεσθαι. [*προτιμῶ σου*) φροντίζω. *Gl. Dorv. Paris.* *πριάμενος*) ὠνησάμενος. *Gl. Paris.*]

885. *τὸν δακτύλιον τουδὶ*) ἀλεξητήριον τῶν δηλητηρίων [3]) δείκνυσιν αὐτῷ, καὶ βασκανίας ἀποτρεπτικὸν δακτύλιον, ὃν καλοῦσι φαρμακίτην· πρὸς ὃ ὁ θεράπων, κἂν ἔχῃς φαρμακίτην δακτύλιον, ἀλλ' οὐ πρὸς δῆγμα συκοφάντου, ὡς τούτων χειρόνων ὄντων καὶ θηρίων, πρὸς ἃ ὁ δακτύλιος πεποίηται. ἀλλ' οὐκ ἰσχύει, φησὶν, οὗτος ὁ δακτύλιος πρὸς τὸ δῆγμα τοῦ συκοφάντου. τοῦτο δὲ ὁ ἕτερος πρεσβύτης λέγει ὁ τὸν τρίβωνα κομίσας· οἱ γὰρ δύο τὸν συκοφάντην ἐκφλυαροῦσι. λέγει δὲ ἐν ἤθει, ὅτι οὐκ ἔστι τις ἐν τῷ δακτυλίῳ ἐπῳδὴ, ἢ φάρμακον πρὸς δῆγμα τοῦ συκοφάντου. ἐπεὶ εἰώθασι λέγειν οἱ τὰ περίαπτα πωλοῦντες, ὅτι χρησιμεύει τόδε πρὸς τόδε. λέγει οὖν, ἀλλὰ τοῦτο τὸ ἄκος, καὶ ἡ ἀντιπάθεια οὐδὲν ἰσχύει πρὸς δῆγμα συκοφάντου. τὸ δὲ δῆγμα, σκληρὰ λέξις ἀπὸ τῶν ἑρπετῶν εἰρημένη. Ἄλλως. μὴ λάβῃς εἰς τὸ *δήγματος* ἔξωθεν τὸ ἀποτρεπτικὸς, ὡς οἴονταί τινες, ἀλλ' ἔστιν ἡ γενικὴ πρὸς τὸ δακτύλιος οὕτως, ἀλλ' οὐκ ἔστιν ὁ δακτύλιος δήγματος συκοφάντου, τουτέστιν, οὐκ ἔχει ἰσχὺν πρὸς τοὺς συκοφάντας, ὥςπερ εἰς τὰ τῶν ὄφεων δήγματα. [*δραχμῆς*) ἕνεκα. *Gl. Paris.*]

[886. *ἔνεστι*) τῷ δακτυλίῳ δύναμις ἀποτρεπτική. *Gl. Dorv.* ἤγουν ἀλλ' οὐκ ἰσχύει πρὸς τὸ δῆγμα τοῦ συκοφάντου. *Gl. Paris.*]

---

1) Verba *καὶ Ἀμειψίας* post *φαρμακοπώλης* leguntur in ed. *Ald.*
2) *Εὔδημος Rav.*
3) *ἀλεξιτήριον τῶν δηκτηρίων Ald.*

[887. ὕβρις) μέμψις. ταῦτ') τὰ λεγόμενα ἀφ' ὑμῶν. Gl. Paris. σκώπτετον) σκώπτετε. Gl. Paris. ὑβρίζετε. Gl. Dorv.]

[888. ποιεῖτον) ποιεῖτε ἐνταῦθα οὐκ ἐλέξατε. Gl. Dorv. ἐνθάδ') ἐνταῦθα. εἰρήκατον) εἴπατε. Gl. Paris.]

[889. ἐστὸν) ἐστέ. Gl. Paris.]

890. οὐκοῦν τῷ γε σῷ) ἀγαθῷ δηλονότι. [τῷ γε σῷ) ἐπὶ τῷ σῷ ἀγαθῷ. ἴσθ') γίνωσκε. Gl. Dorv. ἐπὶ — οὐδόλως — φανερῶς γίνωσκε. ἢ οὐδόλως ἐσμὲν ἐπὶ τῷ ἀγαθῷ τῷ σῷ. Gl. Paris.]

[891. τῶν ἐμῶν) πραγμάτων. Gl. Dorv.]

892. ὥς γ' ἐπ' ἀληθείᾳ) λείπει δειπνεῖς.
μετὰ τοῦ μάρτυρος) κλήτορα γὰρ ἤγετο, ἵνα αὐτοὺς εἰς δίκην καλέσῃ. Ἄλλως. τῷ συκοφάντῃ ἕπεταί τις, ὥστε μαρτυρεῖν. ὡς ἀγηοχότος οὖν τοῦ συκοφάντου καὶ μάρτυρα, ἵνα εἰς δίκην καλέσηται, τοῦτό φησι. [ἐπ' ἀληθείας) ἀντὶ τοῦ σωζομένης τῆς ἀληθείας. Gl. Paris. μάρτυρος) ὅτι τινὰ τῶν δημοσίων ὑπηρετῶν ἧκεν ἄγων, ἵνα, ἐάν τι παρ' αὐτῶν ἀκούσῃ, συμμαρτυρήσῃ αὐτῷ πρὸς τοὺς δικαστάς. Paris.]

[893. διαῤῥαγείης) σχισθείης, ἀφανισθείης. Gl. Dorv. διασχισθείης. Gl. Paris. μηδενὸς) ἀγαθοῦ. Gl. Dorv. πράγματος. Gl. Paris.]

[894. ἔνδον) τῆς οὐσίας ἐστίν. Gl. Paris.]

[895. τεμαχῶν) κομματίων ἰχθύων· τέμαχος κυρίως ἐπὶ τῶν ἰχθύων. Gl. Dorv. χρῆμα τεμαχῶν) πρᾶγμα τμημάτων ἰχθύων. ὠπτημένων) ἐν τῷ πυρὶ καιομένων. Gl. Paris.]

896. ῦ ῦ) διὰ τῶν ψιλῶν τούτων υ δείκνυσι, ὅτι χοιρείων κρεῶν ὀσμῆς ᾔσθετο. Ἄλλως. ῦ ῦ ἐπίῤῥημα θαυμαστικόν. ἢ ὀσφραινόμενος τοῦτό φησι.

897. τοῦ ψύχους γ' ἴσως) ἐπεὶ τὰ ζῶα, ἐσομένου ψύχους αἰσθανόμενα, πολλάκις ὀσφραίνονται. [κακόδαιμον) ἄθλιε. ὀσφραίνει τι) ἐπὶ τὴν ὄσφρησιν ἥκεις. ψύχους) αἰσθάνεται δηλ. Gl. Paris. τί) κατά τι. τοῦ ψύχους) τοῦ κρύους. Gl. Dorv.]

[898. τοιοῦτον) οἷον φορεῖ. ἀμπέχεται) ἐνδύεται

ἱμάτιον. Gl. Paris. τοῦτο) φαῦλον. ἀμπ.) ἐνδύεται. Gl. Dorv.]

[899. ἀνάσχετ') ὑπομονητά. Gl. Dorv. Paris.]

[900. ὑβρίζειν) ἄτιμα ποιεῖν. ὡς ἄχθομαι) φεῦ, λίαν. Gl. Paris. οἴμ') φεῦ. ὡς) λίαν. ἄχθομαι) λυποῦμαι. Gl. Dorv.]

901. φιλόπολις) τὸ μὲν φιλόπολις κοινὸν, Ἀττικὸν δὲ τὸ φιλόπατρις. [χρηστὸς) ἀγαθός. Gl. Dorv. Paris. φιλόπολις) φιλόπατρις. Gl. Dorv. φιλῶν τὴν πόλιν. Gl. Paris. πάσχω κακῶς) ἤγουν δυστυχῶ. Gl. Dorv. Paris.]

[902. ὡς οὐδεὶς ἀνήρ) χρηστὸς εἰμί. Gl. Dorv. οὕτως εἰμί. Gl. Paris.]

[903. καὶ μὴν) τὸ λοιπόν. Gl. Dorv. ἐπερωτηθεὶς) ἤτοι ἐκ δευτέρου ἐρωτηθείς. Gl. Paris. ἀπόκρινε) ἀπολογίσου. Gl. Dorv. τὸ τί;) μέλλω ἐρωτηθῆναι. Gl. Paris.]

904. μελαγχολᾷν μ' οὕτως οἴει) ὥςπερ οἱ μαινόμενοι τὴν ἐν τοῖς πλήθεσι διατριβὴν ἀπαναινόμενοι, ἐν ἐρημίαις φέρονται, διὰ τοῦτο καὶ τὴν τῶν γεωργῶν διατριβὴν μελαγχολίαν ὠνόμασιν, ὡς ἐν ἀγροῖς γενομένην. [γεωργὸς εἶ) γεωργεῖν ἐπιστάμενος. Gl. Paris. μελαγχολᾷν) ὑπολαμβάνεις ἐμὲ μαινόμενον. Gl. Dorv. μαίνεσθαι, ὥστε ἀποτρύχειν εἰς τὰς ἐρήμους, ὡς οἱ γεωργοί. Gl. Paris.]

905. σκήπτομαί γ', ὅταν τύχω) τινὲς τῶν πολιτῶν, ἡνίκα χρημάτων ἦν εἰςφορὰ πρὸς τὴν πόλιν, τὴν ἐμπορίαν ἐπροφασίζοντο, τὴν εἰςφορὰν βουλόμενοι φυγεῖν. ἀζήμιοι γὰρ οὗτοι διεφυλάττοντο, ὥς φησιν Εὐφρόνιος, ὡς τὴν πόλιν ὠφελοῦντες πλεῖστα διὰ τῆς αὐτῶν ἐμπορίας. διὸ καὶ ὁ συκοφάντης λέγει, ὅτι, ὅταν γένηταί τις καιρὸς πολέμου καὶ εἰςφορᾶς, ἔμπορον ἐμαυτὸν ἀποκαλῶ. Ἄλλως. ὅταν, φησὶν, ἀνάγκη γένηται πράγματος, σκήπτομαι τότε ἔμπορος εἶναι. προφασίζομαί, φησιν [1]), ὅτε πέμπομαι εἰς τὸν πόλεμον. [ἔμπορος) πραγματευτής. Gl. Dorv. κατὰ θάλατταν ἐμπορίαν ποιούμενος. Gl. Paris. σκήπτομαι) προφασίζομαι. Gl. Dorv. προφασίζομαι τοῦτο ἤγουν τὴν ἐμπορίαν. Gl. Victor.]

1) φασιν Ald.

[906. *τί δαί*) ἀποφαντικόν. *τέχνην*) ἐπιστήμην. *Gl. Paris.*]

[907. *πῶς οὖν διέζῃς;*) μερικῶς τίνα εἶχες ζωήν. *Gl. Dorv.* *ἢ πόθεν*) ἀπὸ ποίου τρόπου. *Gl. Paris.*]

908. *τῶν τῆς πόλεώς εἰμ'*) τῶν δημοσίων πραγμάτων φροντιστὴς, οἷον χορηγίας, τριηραρχίας, καὶ τῶν τοιούτων· ἰδίων δὲ, τῶν καθ' ἕκαστον, οἷον εἰ ἀδικοῖτό τις, καὶ δικάζοιτο πρός τινα, αὐτὸς ἐφρόντιζεν. ὅτι δὲ λέγει τῶν ἰδιωτικῶν, καὶ *Εὐριπίδης* ἐν *Βάκχαις*·

εἰ μὴ γὰρ ἴδιον ἔλαβον εἰς χεῖρας μύσος[1]).

[*τῶν τῆς πόλεώς εἰμ' ἐπιμελητὴς*) διοικητὴς εἰμί. *Gl. Dorv.* τῶν πολιτῶν τῶν δημοσίων φροντιστής. *Gl. Paris.*]

[909. *τῶν ἰδίων*) τῶν χωρικῶν, ἰδιωτικῶν. *Gl. Dorv.* ἰδιωτικῶν ἤτοι τῶν καθ' ἕκαστον. *Gl. Paris.* *βούλομαι*) βουλευτὴς εἰμί. *Gl. Dorv.* μαθεῖν. *Gl. Paris.*]

910. *πῶς οὖν ἂν*) ὁ νοῦς· πῶς ἂν οὖν χρηστὸς σὺ, ὁ λυπούμενος καὶ ἀγανακτῶν εἰς μηδέν σοι διαφέρον.

911. *εἴ σοι προσῆκον μηδὲν*) εἰ διὰ τῶν πραγμάτων τῶν σοὶ μηδὲν διαφερόντων ἀπεχθάνῃ τοῖς ἀνθρώποις, διὰ τὸ ἐπιχειρεῖν ἀλλοτρίοις πράγμασιν. ὁ γὰρ ἀλλοτρίων προϊστάμενος μισεῖται. [*σοὶ προσῆκον μηδὲν*) ἤγουν, οὐδενὸς διαφέροντος καὶ προσήκοντός σοι. *Gl. Dorv.* εἰ πρέποντος, ἁρμόζοντός σοι μηδενὸς, μισητὸς γίνῃ τοῖς πολλοῖς διὰ τὸ ἐπιχειρεῖν ἀλλοτρίοις. *Gl. Paris.* τὸ εἶτα τρισσῶς λαμβάνεται, εἶτα ἀντὶ τοῦ μετὰ ταῦτα, καὶ εἶτα ἀντὶ τοῦ ἄρα, καὶ εἶτα ἀργὸν, ὡς ἐνταῦθα. *Paris.*]

[912. *προσήκει*) διαφέρει ἢ πρέπει μοι. *Gl. Paris.*]

913. *ὦ κέπφε*) ὦ εὐτελέστατε καὶ λάλε· φασὶ γὰρ τὸν κέπφον εὐτελέστατον καὶ λάλον· ὄρνεον γὰρ ἄφρον, ὅπερ φιλεῖ ἀφρὸν θαλάττιον ἐσθίειν· τοῦτο βουλόμενοι οἱ τῶν ἁλιέων παῖδες χειρώσασθαι, ῥίπτουσι τὸ πρῶτον πόῤῥωθεν ἀφρὸν, εἶτα ἐγγύτατα, εἶτα φέρουσι τοῦτο ἐν ταῖς χερσὶν, καὶ οὕτω κατὰ μικρὸν ἀπατῶντες, εὐχερῶς ἀγρεύουσι τοῦτο ἐμπεσὸν εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν. εἴληπται οὖν εἰς παροιμίαν ἐπὶ τῶν ἀλογίστων ἀνδρῶν καὶ ἀνοήτων. καλεῖται δὲ

---

1) μῖσος *Ald.*

κοινῶς λάρος. [ὁ κέπφος ὄρνεόν ἐστι θαλάττιον, ἀτελὲς καὶ λάρον καὶ ἀφελὲς, ὃ καλοῦσι κοινῶς λάρον· ὅπερ φιλεῖ ἀφρὸν θαλάττιον ἐσθίειν. τοῦτο — φέρουσι τοῦτον ἐν ταῖς χερσὶ — ἀνοήτων. Paris. εὐεργετεῖν) εὐεργεσίαν παρέχειν. Gl. Dorv. κέπφε) λάρε. Gl. Dorv. Paris. σθένω) δύναμαι. Gl. Paris.]

[914. πολυπραγμονεῖν) ταῖς πανουργίαις ἑαυτὸν ἐκδεδωκέναι. Gl. Dorv. τὸ παρὰ τοῦ δέοντος ἐξετάζειν. Gl. Paris.]

[915. τὸ μὲν οὖν βοηθεῖν) τοῦτό ἐστι τὸ εὐεργετεῖν. Gl. Dorv. μᾶλλον μὲν οὖν ὑπάρχει εὐεργετεῖν. κειμένοις) τεταγμένοις. Gl. Paris.]

[916. ἐπιτρέπειν) παραχωρεῖν καὶ ἁμαρτάνειν· διδόναι ἄδειαν παρὰ τὸ πρέπον. Gl. Dorv. συγχωρεῖν. Gl. Paris. ἐξαμαρτάνῃ) ἤτοι ἁμαρτάνων ἔξω τοῦ καλοῦ πίπτῃ. Gl. Paris.]

917. ἐξεπίτηδες) ἐξ ἀνάγκης· ἢ μάτην· οὕτως Ἀττικοί. ἀργῶς καὶ μάτην. κοινότερον δὲ, καὶ τὰς τοιαύτας ψιλὰς ἐπιστασίας καὶ λειτουργίας ἀρχὰς ἔλεγον· καὶ τὸ βουλεῦσαι ἄρξαι. γράφεται δὲ καὶ ἐν σχήματι ἀποφατικῷ, οὔκουν. τὸ δὲ ὁ βουλόμενος ἀντὶ τοῦ, ὁ ἐπιμελητὴς, ὁ κατήγορος, ὁ προϊστάμενος. [δικαστὰς) κριτάς. Gl. Paris. ἐξεπίτηδες) ἐπ᾽ αὐτὸ τοῦτο. Gl. Paris. ἐσκεμμένως ἤτοι ἐπ᾽ αὐτῷ τούτῳ. Gl. Paris.]

[918. ἄρχειν καθίστησιν) ἄρχοντας εἶναι ποιεῖν. ἵνα παρ᾽ αὐτῷ βοηθοῦνται. Gl. Dorv. καθίστησιν) τάττει. κατηγορεῖ) συνηγορεῖ. Gl. Paris.]

[919. ὁ βουλόμενος) ὁ θέλων. Gl. Dorv. Paris. ἐκεῖνος) ὁ κατηγορῶν. Gl. Paris.]

[920. ἥκει) ἀνήκει, ἀνατρέχει. Gl. Paris.]

[921. νὴ) μά. πονηρὸν) κακότροπον. προστάτην) φροντιστήν. Gl. Dorv. ἐπιμελητήν. Gl. Paris. ἔχει) ἡ πόλις δηλαδή. Gl. Dorv.]

[922. ἡσυχίαν ἄγων) ἡσυχάζων. Gl. Paris.]

923. προβατίου βίον) μωροῦ καὶ ἀνοήτου· διὰ τὸ ἀδρανὲς τῆς διανομῆς τῶν πραγμάτων· ἢ ὅτι τὰ πρόβατα μηδὲν ἐργαζόμενα ζῇ. [ζῆν ἀργός) ἄπρακτος, μάτην. προβατίου βίον) ἀντὶ τοῦ μωροῦ καὶ ἀνοήτου. Gl. Paris. προβάτου ζωὴν, ἀγροίκου. Gl. Paris.]

924. *διατριβή τις τῷ βίῳ*) ἐπιτήδευμα, ἀσχόλημα, δίαιτα, διαγωγὴ, πρόφασις, ἀφ' ἧς μέλλομεν περὶ τὰ πράγματα διατρίβειν. [*διατριβή*) ἐπιτηδειότης. *Gl. Dorv.*]

925. *οὐδ' ἂν μεταμάθοις*) ἀντὶ τοῦ ἀναπαύσαιο. κυρίως δὲ μεταμαθεῖν ἔλεγον τὸ μετὰ ταῦτα ἕτερόν τι μαθεῖν ἀφιεμένου τοῦ πρώτου. [*οὐδ' ἂν*) οὐδαμῶς. *Gl. Dorv.* *μεταμάθοις*) καταλείψας τοῦτο ἕτερον μάθοις. *Gl. Paris.* *δοίης*) δώσης. *Gl. Dorv.* οὐ μεταμάθοις δηλονότι, εἰ παράσχοις. *Gl. Paris.*]

926. *καὶ τὸ Βάττου σίλφιον*) Βάττος Κυρήνην ἔκτισεν, ἐλθὼν ἀπὸ Θήρας, τῆς κατὰ Κρήτην νήσου· ὃν τιμήσαντες Λίβυες, ἐχαρίσαντο αὐτῷ τὸ κάλλιστον τῶν λαχάνων τὸ σίλφιον, καὶ ἐν νομίσματι αὐτὸν ἐχάραξαν, τῇ μὲν βασιλείαν, τῇ δὲ σίλφιον παρὰ τῆς πόλεως δεχόμενον, ὡς *Ἀριστοτέλης* ἐν τῇ Κυρηναίων πολιτείᾳ· ἔνθεν καὶ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν διαφόρους καὶ ἐξόχους τιμὰς δεχομένων. Ἄλλως. σίλφιον βοτάνη πολυτίμητος· ἡ δὲ αἰτία τοιαύτη ἐστί. Βάττος, ὡς *Ἀριστοτέλης*[1]), ἐν Λιβύῃ Κυρήνην λεγομένην ἔκτισε κατὰ τὸν δοθέντα αὐτῷ παρὰ τῷ Ἀπόλλωνι χρησμόν· καὶ οἱ πολῖται οἱ Κυρηναῖοι ἀνταπόδοσιν τῆς εὐεργεσίας βουλόμενοι χαρίσασθαι τῷ βασιλεῖ, ἐποίησαν εἰκόνα, ὥς δέ τινες, δακτύλιον, ἐν ᾧ ἡ πόλις αὐτῶν προσφέρει τῷ βασιλεῖ τὸ σίλφιον. καὶ τὸ φύλλον δὲ αὐτοῦ, καὶ ὁ καρπὸς, καὶ ὁ κλάδος, καὶ ὁ ὀπὸς, καὶ ἁπλῶς τὸ πᾶν αὐτοῦ, πολλῆς τιμῆς ἄξιόν ἐστιν. καὶ οἱ Ἀμπελιῶται δὲ ἔθνος Λιβύης, εἰς Δελφοὺς ἀνέθεσαν καυλὸν σιλφίου, ὥς φησιν *Ἀλεξανδρίδης*. [*σίλφιον*) τὸ λεγόμενον βαλσαμέλαιον. *Gl. Dorv.* *Βάττου σίλφιον*) ὄνομα κύριον τὸ κοινῶς βάλσαμον. *Gl. Paris.* ὁ Βάττος οὗτος ἔκτισε τὴν Κυρήνην, ἔνθα τὸ σίλφιον γίνεται, οὗ ὁ ὀπὸς πολλοῦ ἄξιός ἐστι. τιμῶντες οὖν αὐτὸν οἱ Κυρηναῖοι ὡς ἀρχηγέτην, χρυσῆν αὐτοῦ τὴν εἰκόνα πεποιήκασιν, τὸ σίλφιον ἐν τῇ δεξιᾷ φέρουσαν, λίθοις καὶ μαργάροις κεκοσμημένον. λαμβάνεται οὖν εἰς παροιμίαν τὸ τοῦ Βάττου σίλφιον ἐπὶ τῶν πολυτελῶν. *Paris.*]

[927. *κατάθου*) ἀπόριπτε. *Gl. Dorv.* ἀντὶ τοῦ καταβαλοῦ, ῥίψον. *Gl. Paris.* *θοιμάτιον*) ὃ φορεῖς. *Gl. Dorv.*]

---

1) ὁ καὶ Ἀριστοτέλης *Suidas.*

[928. ὑπόλυσαι) τἀὑποδήματα *Gl. Dorv.* τὰ ὑποδήματα ἄφελε. *Gl. Paris.*]

[929. προςελθέτω) ἔμπροσθεν. *Gl. Dorv.*]

930. οὐκοῦν ἐκεῖνός εἰμ' ἐγώ) ἐκεῖνός εἰμι ἐγώ, φησιν, ὁ μέλλων σοι προςελθεῖν. τοῦτο ὁ θεράπων ἀποσκώπτων λέγει. ἅμα δὲ καὶ μιμεῖται τὰ παρ' αὐτοῦ ἄνω εἰρημένα, ἐν ὅσῳ δὲ λέγουσιν, ἀπέδυσεν. [ἐκεῖνος) ὁ βουλόμενος δηλονότι προςελθεῖν. *Gl. Paris.*]

931. μεθ' ἡμέραν) ἀντι τοῦ ἐν ἡμέρᾳ. 'Αττικὸν τὸ σχῆμα· μεθ' ἡμέραν γάρ φασιν, οὐκ ἐν ἡμέρᾳ. [οἴμοι) τὸ ἡμιστίχιον ἐξ 'Ηλέκτρας Σοφοκλέους. *Rav.* ἀποδύομαι) ἀντὶ τοῦ τὰ ἱμάτια ἀφαιροῦμαι. *Gl. Paris.* ἀποδύομαι λέγεται τὸ βιαίως καὶ λῃστρικῶς τὰ ἱμάτια ἀφαιροῦμαι. *Paris.* μεθ' ἡμέραν) κατὰ τὴν ἡμέραν. *Gl. Dorv.* τὸ γὰρ κατὰ νύκτα ἀποδύεσθαί τινα ὑπὸ τῶν λόχων τῶν λωποδυτῶν ἴσως φορητὸν, ὅτι λάθρα τοῦτο ποιοῦσι τοὺς νόμους φοβούμενοι καὶ τὰ δικαστήρια, ἐγὼ δὲ κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦτο πάσχω περιφανῶς. *Victor.*]

[932. ἀξιοῖς) ἄξιον κρίνεις. *Gl. Dorv. Paris.* ἀλλότρια πράττων) ξένα ἀπαιτῶν. *Gl. Paris.*]

[933. μαρτύρομαι) εἰς μαρτυρίαν τίθημι. *Gl. Dorv.* μάρτυρα καλῶ, ἢ διὰ μάρτυρος παραστήσω. *Gl. Paris.*]

[934. οἴχεται φεύγων) εἶδε γὰρ αὐτὸν ἀποδυόμενον, καὶ ἐφοβήθη (, μὴ ὁ αὐτὸς τὰ ὅμοια πάθῃ. *Victor.*) *Gl. Dorv. Victor.* οἴχεται) ἀπῆλθε. ὃν) ὅντινα. *Gl. Paris.*]

[935. περιείλημμαι) κατὰ κύκλον ἐλήφθην. *Gl. Paris.* κεκράτημαι. *Gl. Dorv.*]

[936. δὸς σύ) ὦ παιδάριον. *Gl. Dorv.*]

[937. ἀμφιέσω) ἐνδύσω. *Gl. Paris.*]

938 ἱερὸν γάρ ἐστιν) ἱερὸν λέγουσι πᾶν ἀνατιθέμενον τοῖς θεοῖς. [μὴ δῆθ') μηδαμῶς. *Gl. Dorv.* μὴ ἀμφιέσῃς. *Gl. Paris.*]

[939. κάλλιον) κρεῖττον. *Gl. Dorv.* ἀνατεθήσεται) ὡς ἀνάθημα κρεμασθήσεται. *Gl. Paris.*]

[940. ἢ) παρό. *Gl. Paris.* τοιχωρύχον) κλέπτην. *Gl. Dorv.*]

[941. κοσμεῖν) καλλωπίζειν. Gl. Dorv. καλλύνειν. Gl. Paris. σεμνοῖς) λαμπροῖς. Gl. Dorv. εὐτάκτοις προςήκει κοσμίοις. Gl. Paris.]

[942. ἐμβαδίοις) ὑποδήμασι. Gl. Dorv.]

[943. ταῦτα) τὰ ἐμβάδια. αὐτίκα) συντόμως. Gl. Paris.]

944. ὥςπερ κοτίνῳ προςπατταλεύσω) ὅτι ἐπὶ τῶν κοτίνων καὶ ἄλλων δένδρων πανταχοῦ ἐν τοῖς ἱεροῖς προςπατταλεύουσι τὰ ἀναθήματα [1]). Ἄλλως. εἰώθασι τοῖς δένδροις κῶλα καὶ κρανία προςπατταλεύειν πρὸς ἀποτροπὴν βασκανίας οἱ γεωργοὶ, πρὸς τὸ μὴ ξηρανθῆναι αὐτά. Ἄλλως. ἔθος ἦν τοὺς θηρῶντάς τινα ἄγραν, μέρος τι τοῦ θηρωμένου, κεφαλὴν, ἢ πόδα προςηλοῦν πασσάλῳ ἐπί τινος δένδρου εἰς αὐτὴν τὴν ὕλην, πρὸς τιμὴν τῆς Ἀρτέμιδος. [κοτίνῳ) ἀγριελαίᾳ. Gl. Dorv. στεφάνῳ. Gl. Paris. προςπατταλεύσω) προςηλώσω, κρεμάσω. Gl. Dorv. προςηλώσω, προςκαρφώσω. Gl. Paris.]

[945. ἄπειμι) ἤγουν ἀπέρχομαι. γινώσκω) ἤγουν ἐπίσταμαι χείρων ὑπάρχων κατὰ πολύ. Gl. Dorv. Paris.]

[946. σύζυγον) βοηθὸν, ἤγουν σύνδρομον. Gl. Dorv. Paris.]

947. καὶ σύκινον) ἴσον τῷ ἀσθενέστατον· τὸ γὰρ ξύλον τῆς συκῆς ἀσθενὲς καὶ χαῦνον· ὅθεν καὶ συκίνη ἐπικουρία, ἀντὶ τοῦ ἀσθενὴς καὶ ἀνωφελής. ἢ σύκινον τὸν συκοφάντην κεκαλυμμένως λέγει, ἀπὸ τῆς συκῆς σχηματίσας τὸ ὄνομα. [σύκινον) ἀσθενῆ. Gl. Dorv. ἀσθενῆ, ἀδύνατον. Gl. Paris. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς συκῆς, διότι ἔνι ἡ συκῆ ἀνίσχυρος, καὶ θραύεται εὐκόλως. Dorv. ἰσχυρὸν θεὸν) τὸν δυνατόν. Gl. Dorv. τὸν Πλοῦτον. Gl. Paris.]

[948. τήμερον) σήμερον. δοῦναι δίκην) τιμωρίαν. Gl. Dorv. τιμωρίαν, ἤγουν τιμωρηθῆναι. Gl. Paris.]

[949. ὅτι) διότι. περιφανῶς) ἤγουν φανερῶς. Gl. Dorv. καταλύει) ἀφανίζει. περιφανῶς) ἀριδήλως. Gl. Paris.]

950. οὔτε τὴν βουλὴν πιθὼν) ἀντὶ τοῦ πείσας. ὅσα δὲ τῇ βουλῇ δόξει, ταῦτα ἐπὶ τὸν δῆμον ἀναφέρεται. καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου τὰ ὑπὸ τοῦ δήμου ψηφιζόμενα ὑπὸ τῆς

---

1) ἀναθύματα Ald.

βουλῆς κυροῦται. [πιθὼν) καταπείσας. Gl. Dorv. πείσας. Gl. Paris.]

[951. τὴν τῶν πολιτῶν) ἤγουν τοὺς πολίτας ὅλους. Gl. Paris. τὴν ἐκκλησίαν) τοὺς δικαστάς. Gl. Dorv. τὴν συνάθροισιν τῶν κριτῶν. Gl. Paris. ἔθος ἦν ἐν δημοκρατίᾳ ὅταν ψηφίσματα ἐγένετο, δεικνύειν τοῦτον τὴν βουλήν· εἶτα τοὺς κριτάς. Dorv.]

952. ἐπειδὴ τὴν πανοπλίαν) ἀντὶ τοῦ, ἐπειδὴ ἐγένου κατ' ἐμὲ, ὅτε ἤμην πένης. λόγους δὲ συκοφάντου μιμεῖται. [τὴν πανοπλίαν) τὸ ἱμάτιον παίζων. Gl. Dorv. τὰ ἐνδύματα. Gl. Paris. πανοπλία κυρίως ἡ τῶν ὅπλων πάντων διασκευή· ἐνταῦθα δὲ καταχρηστικῶς. Dorv. πανοπλία μὲν ἡ τῶν ὅπλων πάντων παρασκευὴ, ἐνταῦθα δὲ τὸ ἱμάτιον καταχρηστικῶς λέγει, μᾶλλον δὲ παίζων, ὅτι ἓν εἶχε τοῦτο μόνον ἀντὶ πολλῶν ἄλλων ἱματίων. Victor.]

[953. ἔχων) φορῶν. Gl. Dorv. Paris. βαλανεῖον) λοετρῶν. Gl. Dorv. τρέχε) συντόμως ἔρχου. Gl. Paris.]

954. κορυφαῖος) ἔπειτα περιίστασο περὶ τὸ πῦρ, ὥςπερ χορὸς ἐν τοῖς βαλανείοις. οὐκ ἐξῆν δὲ ξένον χορεύειν ἐν τῷ ἀστικῷ χορῷ· παρὰ τοῦτο πέπαιχεν· ἐν δὲ τῷ Ληναίῳ ἐξῆν· ἐπεὶ καὶ μέτοικοι ἐχορήγουν. κορυφαῖος δὲ ὁ ἐν βουλῇ πρῶτος. τὸ δὲ θέρου, ἀντὶ τοῦ θερμάνθητι. ὥςπερ ἀνδριὰς ἐπὶ κεφαλήν. [κορυφαῖος ἑστηκὼς) πρῶτος ὀρθῶς. θέρου) ἤγουν θερμαίνου. Gl. Dorv. Paris.]

[955. τὴν στάσιν) τὸ εἶναι κορυφαῖος τὸ βαλανεῖον. Gl. Dorv. τὸ εἶναι ἐμὲ κορυφαῖον καὶ πρῶτον. Gl. Paris.]

956. ἀλλ' ὁ βαλανεὺς) λέγουσιν, ὅτι οἱ πολλοὶ ἐλαττοῦσι τὸν ἀέρα τῶν λουτρῶν, εἰς ἑαυτοὺς αὐτὸν ἕλκοντες. [βαλανεὺς) ὁ τοῦ βαλανείου ἐπιστάτης. ἕλξει) ἑλκύσει. Gl. Paris. θύραζ') ἐκτὸς τῆς θύρας. Gl. Dorv.]

[957. τῶν ὀρχιπέδων) τῶν αἰδοίων. Gl. Dorv. ἀπὸ τῶν ὄρχεων. γνώσεται) γνωρίσει. Gl. Paris.]

958. τοῦ πονηροῦ κόμματος) ὡς ἐπὶ νομίσματος εἶπεν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν νομισμάτων τῶν φαύλως διακεκομμένων. [πονηροῦ) ἀδίκου. Gl. Paris. τοῦ πονηροῦ κόμματος) ἤγουν τῆς μερίδος τῆς πονηρᾶς· χαράγματος. Gl. Dorv.]

]959. νῶ) ἡμεῖς. εἰςίωμεν) εἰςέλθωμεν. Gl. Dorv.]

960. ἀρ' ὦ φίλοι γέροντες) κορωνὶς ἑτέρα ὁμοία. οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι πδ', ὧν τελευταῖος,

στέφανόν γέ τοι καὶ δᾶδ' ἔχων πορεύεται. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

ἀρ' ὦ φίλοι γέροντες) γραῦς ἐστί τις, ἥτις πρώην ἐμισθώσατο νεανίσκον δίκαιον, ἐπὶ τῷ γαμεῖν αὐτήν. οὗτος δὲ πλουτήσας νῦν, ὡς δίκαιος, εἴασεν αὐτήν· διὸ καὶ καταβοᾷ τοῦ Πλούτου. [φίλοι) προςφιλεῖς. Gl. Paris.]

[961. ἀφίγμεθ') ἤλθομεν. Gl. Dorv. ὄντως) κατ' ἀλήθειαν. Gl. Paris. τοῦ νέου τούτου θεοῦ) τοῦ Πλούτου. Gl. Dorv.]

[962. τοπαράπαν) διόλου. Gl. Dorv. παντελῶς. Gl. Paris. ἡμαρτήκαμεν) ἠστοχήσαμεν. Gl. Dorv. ἐξεπέσομεν. Gl. Paris.]

[963. ἀλλ' ἴσθ') οὐχ ἡμάρτηκας· γίνωσκε. ἀφιγμένη) ἐλθοῦσα. Gl. Dorv. Paris.]

964. ὦ μειρακίσκη) προςπαίζουσι τῇ πρεσβύτιδι οἱ γέροντες· καὶ μειρακίσκην μὲν διὰ τὸ τεθρυμμένον τοῦ ὡραϊσμοῦ, ὡρικῶς δὲ, ἢ εὐπρεπῶς, ἢ κατὰ καιρόν. [πυνθάνῃ) ἤγουν ἐρωτᾷς. ὡρικῶς) νεωτερικῶς. Gl. Dorv. ὡρικῶς) νεωτερικῶς, ἤγουν ὡς πυνθάνονται αἱ ἐν ὥρᾳ οὖσαι γυναῖκες, ἤτοι ἐν ἥβῃ τῆς ἡλικίας. Gl. Paris. Victor.]

[965. φέρε νῦν) ἄγε δή. τὸν ἔνδοθεν) τὸν ἐντός. Gl. Dorv. τῶν ἔνδοθι) ὑπαρχόντων τῆς οἰκίας. Gl. Paris.]

[966. μὴ δῆτ') καλέσῃς δηλονότι. Gl. Paris. ἐξελήλυθα) ἐξῆλθον. Gl. Dorv.]

[967. ὅτι) διότι. ἐχρῆν) ἀντὶ τοῦ χρή. Gl. Dorv.]

[968. πέπονθα) ἔπαθα. Gl. Dorv. ἔπαθον. Gl. Paris. δεινά) χαλεπά. παράνομ') ἄδικα. Gl. Dorv.]

[969. ὁ θεὸς οὗτος) ὁ Πλοῦτος. Gl. Dorv. ἤρξατο βλέπειν) ἀρχὴν ἐποιήσατο ὁρᾶν. Gl. Paris.]

[970. ἀβίωτον) κακοβίωτον. Gl. Dorv. οὐ βιώσεως ἄξιον. Gl. Paris. τὸν βίον) τὴν ζωήν. Gl. Dorv.]

971. τί δ' ἐστιν; ἦπου καὶ σὺ συκοφάντρια)

ἐπειδὴ εἶδε τοὺς πονηροὺς τῶν ἀνδρῶν ἀτυχήσαντας βλέψαντος τοῦ Πλούτου, φησὶν, ἆρα καὶ σὺ ἐν ταῖς γυναιξὶ πονηρὰ εἶ; ὥςπερ δὲ πανδοκεύτρια, οὕτω καὶ συκοφάντρια. [ἦ που) ὄντως ἆρα. συκοφάντρια) ἤγουν ψεύτριαν. Gl. Dorv.]

[972. οἶσθα) ὑπάρχεις. ἐγὼ μὲν οὔ) οὐχ ὑπῆρχον. Gl. Dorv. ἤγουν οὐκ εἰμὶ συκοφάντρια. Gl. Paris.]

973. ἀλλ' οὐ λαχοῦσ' ἔπινες) παρ' ὑπόνοιαν, ἀντὶ τοῦ ἐδίκαζες. ὅτι δὲ κατὰ γράμματα ἐκληροῦντο, προείρηται· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐβουλεύοντο οὗτοι τῷ πρὸ τούτου ἔτει ἀρξάμενοι. φησὶ γὰρ ὁ Φιλόχορος, ἐπὶ Γλαυκίππου, καὶ ἡ βουλὴ καὶ τὸ γράμμα τότε πρῶτον ἐκαθέζετο. καὶ ἔτι νῦν ὄμνυσιν ἀπ' ἐκείνου καθεδεῖσθαι ἐν τῷ γραμματείῳ, ᾧ ἂν λάχωσι. τοῦτο δὲ ἀφ' ἑτέρου ἐστὶν ἑρμηνεῦσαι· Ἀθηναῖοι γὰρ ἀπὸ τῶν φυλῶν ἐποίουν τοὺς δικαστὰς κατὰ τὰ γράμματα, οἷον ἡ πρώτη τὸ α ἔσχε σημεῖον, καὶ ἡ δευτέρα τὸ β, καὶ αἱ ἄλλαι ὁμοίως ἕως τοῦ κ. δέκα γὰρ οὐσῶν φυλῶν, δέκα ἐγράφοντο δικασταί· ὁ οὖν λαχὼν τὸ α πρῶτος ἐδίκαζε, καὶ οἱ ἄλλοι [1]) ὁμοίως. ἐν τῷ γράμματι οὖν εἶπεν, ὡς ἐπὶ τῶν ῥητόρων· οἱ γὰρ λαχόντες μόνον ῥητορεύουσι· λέγει οὖν ὅτι, ἆρα ὁ κλῆρός σου οὐκ ἀνῆλθεν. Ἄλλως. ἐκληροῦντο γὰρ πρὸς τὸ γράμμα καὶ οὕτως ἐδίκαζον. τάχα οὖν σύ, φησι, λαχοῦσα οὐκ ἐδίκαζες, ἔπινες δέ, παίζων πρὸς τὸ τῶν γυναικῶν φίλοινον [2]). ἐρωτηματικῶς οὖν. ἐπειδὴ δὲ καὶ γέροντές εἰσιν οἱ δικάζοντες, διὸ εἶπε πρὸς τὴν γραῦν, ἀλλ' οὐ λαχοῦσ' ἔπινες ἐν τῷ γράμματι. [ὑβρίζει αὐτήν. Gl. Dorv. λαχοῦσ') κληρωθεῖσα. ἔπινες) ἐδίκαζες. γρ. δικαστηρίῳ. Gl. Paris. δέον εἰπεῖν, ἀλλ' οὐ λαχοῦσ' ἔκρινες ἐν τῷ γράμματι, ὡς ἔμπροσθεν τὴν ἱστορίαν εἴπομεν εἰς τὸ, ἐν τῇ σορῷ νυνὶ λαχὸν τὸ γράμμα σου. ὁ δὲ διαβάλλων αὐτὴν ὡς μέθυσον, φησίν· ἀλλ' οὐ λαχοῦσ' ἔπινες ἐν τῷ γράμματι. Schol. Br. παρ' ὑπόνοιαν. οὕτω γὰρ ὤφειλεν εἰπεῖν· ἆρα οὐ κληρωθεῖσα ἐν τῷ γράμματι ἐδίκαζες; ὁ δὲ τὸ τῶν γυναικῶν φίλοινον σκώψας θέλων ἔπινες φησί. Paris.]

[974. ἐγὼ δὲ κατακέκν. δ.) ὑπὸ ἔρωτος πάσχω ἡ ἀθλία. Gl. Dorv. ἐρωτικῶς λελύπημαι. Gl. Paris. δει-

1) καὶ ἄλλαι Ald.
2) φῦλον Ald.

λάκρα) ἄκρως ἀθλία. Gl. Dorv. ἀθλία. Gl. Paris.]

975. τὸν κνισμόν τινα) ἀντὶ τοῦ κατακνισμόν. ἐπίτηδες δὲ καπρῶσαν σκώπτει τὴν γραῦν. Ἄλλως. κνισμός ἐστι κυρίως ἡ πρὸς τὴν μίξιν βακχεία καὶ πύρωσις. ἐνταῦθα οὖν κατακέκνισμαι, ἀντὶ τοῦ ὑπ' ἔρωτος πάσχω. [οὐκοῦν ἐρεῖς) λέγεις. ἀνύσασα) τελειώσασα. Gl. Dorv. ἐρεῖς ἀνύσασα) εἴποις σπουδάσασα. Gl. Paris. τινα) κατακέκνισαι. Gl. Dorv. Paris.]

[976 νῦν) λοιπόν. φίλον) ἠγαπημένον. Gl. Dorv.]

[977. πενιχρὸν) πτωχόν. εὐπρόςωπον) ὡραῖον. Gl. Dorv. Paris. ἄλλως) κατ' ἄλλον τρόπον. Gl. Paris.]

[978. χρηστὸν) ἀγαθόν. τοῦ) τίνος. δεηθείην ἐγὼ) εἰς χρείας ἦλθον χρήζων ἐγώ. Gl. Dorv. ἐδεήθην. Gl. Paris.]

[979. κοσμίως) εὐτάκτως. καλῶς) ἤγουν πρεπόντως. Gl. Dorv.]

[980. ὑπηρέτουν) ἐδίδουν. Gl. Paris.]

[981. ὅτι) διότι. ἐδεῖθ') ἔχρηζε. ἑκάστοτε) πάντοτε. Gl. Dorv.]

982. ἐκνομίως) ἀντὶ τοῦ ὑπερφυῶς, ὑπερβαλλόντως, μεγάλως. κυρίως δὲ τὸ ὑπὲρ τὸ νενομισμένον. [οὐ πολλά) ὑπηρέτουν αὐτῷ. Gl. Dorv. ἐδεῖτο δηλονότι. Gl. Paris. ἐκνομίως) ὑπερφυῶς, ἐπέκεινα νόμου. Gl. Dorv. ὑπερβαλλόντως, ὑπερφυῶς, ὑπὲρ τὸ νενομισμένον. Gl. Paris. ᾐσχύνετο) εὐλαβεῖτο. Gl. Paris.]

[983. ᾔτησ') ἐζήτησεν ἐμέ. Gl. Dorv.]

[984. εἰς ἱμ.) χάριν. εἰς ὑπ.) ἤγουν χάριν ἀγορᾶς. Gl. Dorv.]

[986. ἐκέλευσε) εἶπεν ἐμέ. θοιματίδιον) μικρὸν εἱμάτιον. Gl. Dorv.]

[987. πυρῶν) σίτου. ἐδεήθη) εἰς χρείας ἦλθεν. μεδίμνων) μοδίων. Gl. Dorv. μοδίων τεττάρων. πάντα ταῦτα παρεῖχον. Gl. Paris.]

[988. οὐ πολλὰ) εἰρωνικὸς ὁ λόγος. Gl. Dorv.]

[989. ᾐσχύνετο) ἐδεῖτο. Gl. Dorv.]

990. οὐχ ἕνεκεν μισητίας) πορνείας, οἱονεὶ μισγητίας, παρὰ τὸ μίσγεσθαι. καὶ ἐν τούτοις μισητίαν φησὶ τὸ εἰς τὰς συνουσίας εὐεπίφορον. οὐχ ἕνεκά, φησι, τοῦ ὑπηρετεῖν μου τῇ ἀσελγείᾳ. [μισγοτίας) μίξεως, συναφείας. Gl. Dorv. μισητίας) πορνείας, μίξεως. Gl. Paris. Br.]

[991. αἰτεῖν) ζητεῖν. ἔφασκεν) ἔλεγεν. Gl. Dorv.]

[992. μεμνῆτο) ἐνθυμοῖτο. Gl. Dorv.]

[993. ἐκνομιώτατα) ὑπερφυῶς, ὑπὲρ τὸ νενομισμένον. Gl. Dorv.]

[994. ὁ βδελυρὸς) ὁ αἰσχρός. Gl. Dorv. μυσαρός. Gl. Paris. ἔτι) εἰς τὸ ἑξῆς. Gl. Dorv. νοῦν) σκοπόν. Gl. Paris.]

[995. μεθέστηκεν) μετεβλήθην. Gl. Dorv. μεταβέβληται. μεθιστῶ τὸ μετάγω. Gl. Paris. μετετέθη τῆς διαθέσεως, μετηλλάγη, Gl. Br.]

996. τουτονὶ) εἰκότως εἶπε τουτονί. ἔφερε γὰρ ἐν ταῖς χερσὶν διὰ τὸ πέμψαι μὲν αὐτὴν ἐκείνῳ, μὴ δέξασθαι δὲ αὐτὸν, ἀλλ' ἀποπέμψαι πάλιν αὐτῇ.

[997. τἀπὶ τοῦ πίνακος) ἐντὸς τοῦ πίνακος. Gl. Dorv. σανὶς ζωγραφουμένη. πίναξ τὸ ἄκος τῆς πείνης, ἤγουν ὁ θεραπεύων τὴν πεῖναν διὰ τῶν ἐν αὐτῷ βρωμάτων. Victor.]

[998. ἐνόντα) ὑπάρχοντα. ὑπειπούσης) κρυφίως μηνυσάσης. Gl. Dorv.]

[999. ἔδρασ') ἐποίησεν. Gl. Dorv.]

1000. ἄμητά τε προσέπεμψεν) εἶδος πλακοῦντος γαλακτώδους. οὐ μόνον ὅτι οὐκ ἐδέξατο τὰ δῶρά μου, ἀλλὰ καὶ οἴκοθεν ἔπεμψέ μοι ἄλλο πλακούντιον, ὡς ἂν λέγων, μηκέτι ἐκεῖσε πατῆσαι. [ἄμητα) τὴν λεγομένην ἰδιωτικῶς φλεψίαν. τὰ κοινῶς ταρχανά. Gl. Dorv.]

[1001. ἐφ' ᾧ τ' ἐκεῖσε) ἐπὶ τῷ ἐκεῖ. Gl. Dorv.]

[1002. πρὸς ἐπὶ τούτοις) ἐκ παραλλήλου. ἀποπέμπων) τὴν πρὸς ἐμὲ ἀποδιώκων συνήθειαν. Gl. Dorv. εἰς τοὐπίσω πέμπων, Gl. Paris.]

1003. πάλαι πότ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι) τινές φασιν, ὅτι ἐν τοῖς παλαιοῖς χρόνοις ἰσχυρότατοι ἦσαν

οἱ Μιλήσιοι, καὶ ὅπου προςετίθεντο, πάντως ἐνίκων. Πολυκράτης οὖν ὁ Σάμιος συγκροτῶν πρός τινα πόλεμον, ἠθέλησε λαβεῖν αὐτοὺς εἰς συμμαχίαν, καὶ εἰς τὸ μαντεῖον ἀπῆλθεν ἐρωτήσων περὶ τούτου· ὁ δὲ θεὸς ἔχρησεν·

πάλαι πότ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.

Ἄλλως. περὶ τῆς παροιμίας ταύτης Δάμων οὕτω φησί. τῶν Καρῶν περὶ τοῦ πολέμου πρὸς τοὺς Ἀμβρακιώτας βουλευσαμένων, ἀλκιμωτάτους ὄντας τῶν ἐν πολέμῳ γειτόνων τίνας χρὴ ποιεῖσθαι συμμάχους, οἱ μὲν τοὺς Μιλησίους ἡγοῦντο δεῖν παρακαλεῖν, (καὶ γὰρ εὐημέρουν τότε μάλιστα τῶν περιοίκων, καὶ διὰ τὸ γειτνιᾷν τῇ Καρίᾳ τὴν τούτων χώραν) οἱ δὲ διαλύσασθαι πρὸς τοὺς Πέρσας συνεβούλευον, τὴν τούτων ἀρχὴν μεγίστην γεγονέναι φάσκοντες, καὶ πάντων ἀλκιμωτάτους εἶναι, κρατοῦντας τῆς Ἀσίας. ἔδοξεν οὖν τοῖς Καρσὶν ἐρωτῆσαι τὸν Ἀπόλλωνα· τὸν δὲ θεὸν ἀποκρίνεσθαι·

πάλαι πότ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.

τοῦ δὲ χρησμοῦ διαδοθέντος εἰς τὰς Ἀσιάτιδας πόλεις, οἱ μὲν Μιλήσιοι, τὴν προφῆτιν αἰτιασάμενοι διεφθάρθαι χρήμασιν ὑπὸ τῶν Μηδιζόντων, πανδημεὶ τοῖς Καρσὶ βοηθήσαντες, καὶ τοῖς Πέρσαις μετ' ἐκείνων συμβαλόντες, σχεδὸν πάντες ἀπέθανον· τὸν δὲ χρησμὸν διὰ τὴν ἀλήθειαν εἰς παροιμίαν ἐλθεῖν. Ἄλλως. ἰσχυροί ποτ' ἦσαν οἱ Μιλήσιοι, ὡς καὶ Ἀνακρέων. πολεμουμένους δὲ Κᾶρας ὑπὸ Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου, τοῦτον λαβεῖν τὸν χρησμὸν, πυνθανομένους, εἰ προςλάβοιειν συμμάχους Μιλησίους. ὁ δὲ νοῦς τοῦ λεγομένου τοιοῦτος, ἀντὶ τοῦ πάλαι συνῆν σοι, νῦν δὲ οὔ. εἴρηται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν πρότερον μὲν εὐδαιμονούντων νῦν δὲ ἀτυχούντων. [ἄλκιμοι) ἰσχυροί. Gl. Dorv. οἱ Μιλήσιοι πάλαι ἐπ' ἀνδρίᾳ θαυμαζόμενοι, καὶ σύμμαχοι τοῖς βουλομένοις ἐγίγνοντο. ἐλθόντες οὖν τινὲς εἰς τὸν Ἀπόλλωνα, καὶ πυνθανόμενοι αὐτοῦ, εἰ δέῃ Μιλησίους συμμάχους λαβεῖν, χρησμὸν ἔλαβον, ὅτι πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι· ἐπεκράτησε δὲ τοῦτο εἰς παροιμίαν. Dorv.]

[1004. δῆλον) φανερόν. μοχθηρός) ἤγουν κακότροπος. Gl. Dorv.]

1005. ἥδεται φακῇ) εἰκότως παρεικάζει φακῇ τὴν γραῦν, διά τε τὸ τοῦ ὀσπρίου χαῦνον· τοιαῦται γὰρ καὶ αἱ γρᾶες· καὶ διὰ τὸ ἐσθίειν φακῆν τὰς γραῦς οὐκ ἐχούσας ὀδόντας. [ἔπειτα) μετὰ ταῦτα. Gl. Dorv. πλουτῶν) πλοῦτον ἔχων. Gl. Paris. ἥδεται) εὐφραίνεται. Gl. Dorv. φακῇ) ἐσθίων. Gl. Paris.]

[1006. πρὸ τοῦ) πρότερον, πρῶτον. κατήσθιεν) ἔτρωγεν. Gl. Dorv.]

[1007. νὴ τὼ θεὼ) τὸν Ἔρωτα καὶ τὴν Ἀφροδίτην. Gl. Dorv.]

[1009. ἐπ' ἐκφορᾷ) ἤγουν ἐπ' ἐξαγωγῇ τινος πράγματος. Gl. Dorv. τοῦ ἐξαγαγεῖν σε ὡς νεκράν. Gl. Paris. ἐκφορὰν) ἐνταφιασμόν. Gl. Br.]

[1010. ἐρῶν) ἐπιθυμῶν. λαβεῖν) μᾶλλον ἕνεκα. Gl. Paris.]

[1011. αἴσθοιτο) νοήσειε. Gl. Dorv.]

1012. νιτάριον ἂν καὶ βάτιον) Σύμμαχός φησι, Νίταρος πολὺς ἐπὶ μαλακίᾳ ὀνειδιζόμενος ἐν τοῖς ἑξῆς δράμασι καὶ Βάτος· καὶ τὰς μικρὰς δὲ θηλείας Βατύλους ἔλεγον. καὶ Θεοπόμπου δρᾶμά ἐστι Βατύλη. τινὲς δὲ νιτάριον καὶ βάτον εἴδη φυτῶν· θέλει οὖν εἰπεῖν, ὅτι ὡς ἄνθη με εἶχε. Δίδυμος δέ φησιν ὑποκορίσματα πρὸς γυναῖκας· νιτάριον δὲ, νεόττιον, οἱονεὶ κοράσιον. Ἄλλως. φιλοφρονητικὴ ἡ προςφώνησις· βάταλον δὲ τὴν ἕδραν, παρὸ καὶ τὸ βάτιον. τὸ δὲ συνεσταλμένως ἀναγινώσκειν, ἀνόητον. ἢ δύναται βάτον ἀντὶ τοῦ τρυφερὸν καὶ μαλακὸν, οἷος ὁ βάτος τὸ ἰχθύδιον. [Νίταρος καὶ Βάτος ἄνδρες ἦσαν θηλυπρεπεῖς καὶ ὡραῖοι· παρῄκαξεν οὖν αὐτὴν τούτοις ὑποκοριζόμενος· ἄλλοι δὲ νιτάριον καὶ βάτιον φασὶν εἴδη ἀνθέων, ἵνα λέγοι, ὡς ἄνθη με εἶχεν καὶ ἐκολάκευεν. Dorv. νηττάριον) νηττάριον καὶ φάττιον εἴδη φυτῶν. θέλει δὲ εἰπεῖν ὡς ἄνθη με εἶχε· οἷον νεόττιον οἱονεὶ κοράσιον. Rav. νιττάριον καὶ βάτιον εἶδος φυτῶν. θέλει οὖν εἰπεῖν, ὅτι ἄνθη με εἶχεν, ἀντὶ τοῦ οὖν τοῦτο ἢ μετὰ τὸ εἰπεῖν λέγει νιττάριον καὶ βάτιον ἤγουν ὥςπερ ταῦτα τὰ ἄνθη, ἃ καλοῦσι νιττάριον καὶ βάτιον. Paris. ὑπεκορίζετο) ὑποκοριστικῶς ἔλεγε. Gl. Dorv. ὑποκοριστικῶς ἐλάλει. Gl. Paris.]

[1013. ᾔτησ') ἐζήτησεν. Gl. Dorv. Paris.]

1014. μυστηρίοις τοῖς μεγάλοις) ἐπεί ἐστι καὶ μικρὰ μυστήρια γινόμενα δι' Ἡρακλέα. Ἡρακλῆς γὰρ ἐπιστὰς ἠξίου μυεῖσθαι. ἔθος δὲ ἦν τοῖς Ἀθηναίοις ξένον μὴ μυεῖν· μὴ βουλόμενοι οὖν [1]) λῦσαι τὸ ἔθος, μηδὲ ἀπῶσαι, τὸν εὐεργέτην Ἡρακλέα, ἐπενόησαν μυστήρια εὐμετάδοτα.

1) δὲ Ald.

ὀχουμένην) ὄχος ποιητικῶς τὸ ἅρμα τὸ ἐκ τῆς ἁμάξης κατεσκευασμένον, καὶ ὑπὸ τῶν ἵππων κινούμενον καὶ ὀχούμενον· καὶ ὀχοῦμαι τὸ ἐπὶ ἅρματος τοιούτου φέρομαι. [ὀχουμένην) καθημένην. (πορευομένην Dorv.). Gl. Dorv. Paris.]

1015. ἐπὶ τῆς ἁμάξης) αἱ γὰρ τῶν Ἀθηναίων γυναῖκες ἐπὶ ἁμαξῶν ὀχούμεναι εἰς τὰ μεγάλα Ἐλευσίνια ἀπήρχοντο. ὡς ἐπὶ ἁμαξῶν οὖν ὀχουμένων αὐτῶν, ἐπὰν εἰς Ἐλευσίνια βαδίζωσιν εἰς τὰ μεγάλα μυστήρια, καὶ λοιδορουσῶν ἀλλήλαις ἐν τῇ ὁδῷ τοῦτο εἶπεν· ἔθος γὰρ ἦν αὐταῖς τοῦτο. [ἐπὶ) ἐπάνω. ὅτι) διότι ἔβλ. πρὸς ἐμέ. Gl. Paris. προσέβλεψε) ἔνευσεν, ἐθέασεν. Gl. Dorv.]

[1016. ἐτυπτόμην) ἐδερόμην. Gl. Dorv. διὰ τοῦθ') διὰ τὸ προσβλέψαι Gl. Paris. ὅλην) δι' ὅλην. Gl. Paris.]

[1018. μόνος) μεμονωμένος. Gl. Paris. ἥδεθ') εὐφραίνεται. ὡς ἔοικεν) ὡς φαίνεται. ἐσθίων) ἀναλίσκων τὰ σά. Gl. Dorv.]

[1019. παγκάλους) ἐπιτηδείους. Gl. Dorv. ὡραίας καὶ ἡδεῖς. Gl. Paris.]

[1020. προτείνοιεν) δώσει ἐν αὐτῷ. Gl. Dorv. παράσχοιεν. Gl. Paris. δραχμὰς) νομίσμασιν. Gl. Dorv.]

[1021. ὄζειν) ἀπὸ τῆς χρόας ἔλεγε γλυκύ. Gl. Paris. ἐλέγετο ὄζειν τῆς χρόας ἐμοῦ ἡδὺ, ἀντὶ τοῦ ἐκ τῆς χρόας ὀσμὴν ἡδεῖαν ἀποπέμπεσθαι, ἤτοι ἡδυτάτην εἶναι τὴν ἀπὸ τοῦ σώματός μου ὀσμὴν φερομένην. Gl. Paris. ὄζειν δὲ τὰς χρόας ἔφασκεν ἡδύ μου) ὀσμὴν ἐξιέναι ἀπὸ τοῦ σώματος. Gl. C.]

1022. εἰ Θάσιον ἐνέχεις) ἐπεὶ ἐν Θάσῳ ᾤκει Στάφυλος ὁ ἐρώμενος Διονύσου· διαφέρει γὰρ ὁ Θάσιος οἶνος. ἐνέχεις δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐκίρνας. [Θάσιον) οἶνον δηλ. ἐνέχεις) ἐκίρνας. Gl. Dorv. Paris. εἰκότως) ἔλεγε τοῦτο. Gl. Dorv.]

[1023. μαλακὸν καὶ καλόν) ἤπιον καὶ χαρίεν. Gl. Dorv. ἥμερον καὶ ὡραῖον. Gl. Paris.]

[1024. σκαιὸς) ἀπαίδευτος, μωρὸς, ἀνόητος. Gl. Paris. ἠπίστατο) ἐγίνωσκε. Gl. Dorv.]

1025. *γραὸς καπρώσης τἀφόδια*) ἐρωτομανοῦς, μαχλώσης, ὀρεγομένης συνουσίας τὰ ἀναλώματα, τὴν οὐσίαν. ἔφοδος θηλυκῶς, ἡ ἐπέλευσις τινός· ἐφόδιον δὲ οὐδετέρως, καὶ ἐφόδια πληθυντικῶς, τὰ ἐν τῇ ὁδῷ κυρίως γινόμενα ἀναλώματα. ἐνταῦθα δὲ ἁπλῶς λέγει τὰ ἀναλώματα. [*καπρώσης*) ἐρωτομανοῦς. *Gl. Dorv.* μαινομένης, συνουσίας ὀρεγομένης. *Gl. Paris.* *τἀφόδια*) τὰ ἀναλώματα. *Gl. Dorv.* τὰ ἀναλώματα τὰ περὶ τὴν οὐσίαν. *Gl. Paris.* ἐφόδια λέγονται κυρίως ἃ ἔχει τις εἰς δαπάνην ἐν τῇ ὁδῷ· νῦν δὲ καταχρηστικῶς τὰ περιόντα αὐτῇς πράγματα· ἐποίησε δὲ τοῦτο, ἵνα διὰ τῆς συναλοιφῆς καὶ τὰ πράγματα, καὶ τὰ κόπρια νοῶνται. *Dorv.* ἐφόδια λέγονται τὰ κατὰ τὴν ὁδὸν συντείνοντα. *Paris.* *κατεσθίειν*) δαπανᾶν. *Gl. Dorv.*]

[1026. τὸ ὦ φίλ' ἄνερ σκωπτικῶς κατὰ τῆς γραός. *Gl. Paris.*]

1027. *φάσκων βοηθεῖν*) καίπερ ὁμολογῶν [1]) βοηθεῖν τοῖς ἀδικουμένοις, τοὐναντίον ποιεῖ, ἐκείνου τοῦ ἀδικοῦντός με προϊστάμενος· ἐπειδὴ τοῖς δικαίοις, ὡς ἀδικουμένοις, προςεκλίθη [2]).

[1028. *ποιήσει*) ὁ Πλοῦτος δηλ. *Gl. Paris.* *πεπράξεται*) πραχθήσεται. *Gl. Dorv.* μετ' ὀλίγον πραχθήσεται. *Gl. Paris.*]

[1029. *ἀναγκάσαι*) βιάσασθαι, διεγεῖραι. *Gl. Paris.* ἀναγκάζομαι, βιάζομαι. τὸ μὲν λέγεται ἐπὶ ἐμψύχων, τὸ δὲ, ἤγουν τὸ βιάζομαι, ἐπὶ ἀψύχων. ἔστι δ' ὅτε θάτερον ἀντὶ θατέρου λαμβάνεται. *Paris.* *νὴ*) μά. *Gl. Dorv.*]

[1030. *εὖ παθόνθ'*) εὐεργετηθέντα. *Gl. Paris.*]

1031. *ἢ μηδοτιοῦν δίκαιον*) ἢ δίκαιόν ἐστι μηδ' ὁτιοῦν ἀγαθὸν ἔχειν τὸν νεανίσκον. [*ἢ μηδ' ὁτιοῦν*) ἤγουν εἰ μὴ ἀντευποιήσει, οὐδὲ ἓν κ. τ. λ. *ἀγαθόν ἐστ' ἔχειν*) ἤγουν εὐεργετηθῆναι ὑπὸ τοῦ θεοῦ. *Gl. Paris.*]

[1032. *οὐκοῦν*) τὸ λοιπόν. *ἀπεδίδου*) τοὺς μισθούς. *Gl. Dorv.*]

[1034. *ὀρθῶς γε*) ἀληθῶς λέγεις. *οἴεται*) νομίζει. *Gl. Dorv.*]

---

1) ἀναλογῶν *Ald.*
2) προςεκλήθη *Ald.*

[1035. ἄλγους) τῆς λύπης. κατατέτηκ') λέλυμαι, ἰσχνὴ γέγονα. Gl Dorv. ἀντὶ τοῦ ἠφανίσθην. Gl. Paris.]

1036. ἀλλὰ κατασέσηπας) ὑπὸ τοῦ γήρως καὶ τοῦ χρόνου· γελοίου δὲ χάριν οὐ κατατέτηκας εἶπεν, ἀλλὰ κατασέσηπας. [οὐκ) ἤγουν οὐ κατατέτηκας. Gl. Paris.]

[1037. διελκύσαις) διαβιβάσαις. Gl. Dorv.]

1038. ὢν τηλία) κοσκίνου κύκλος, ἢ σανὶς πλατεῖα, ἐφ' ἧς ἄλφιτα ποιοῦσιν. ἐν δὲ τῷ ὑπομνήματι οὕτως· τοῦτο τί ἐστιν οὐκ οἶδα· ὅτι δὲ συμβάλλεται ἐν Μαρικᾷ Εὐπόλιδος, οἶδα· κἀκεῖ γὰρ τὴν Ὑπερβόλου μητέρα τηλίᾳ εἰκάζει τῇ πλατείᾳ σανίδι. τινὲς δὲ τηλίαν ξύλον φασὶ πλατύ, εἰς ὃ οἱ ἀρτοκόποι τοὺς ἄρτους ἐπιξηραίνουσιν. ἄλλοι δὲ τηλίαν τὸ τῆς καπνοδόχης πῶμα, ὅ ἐστι περιφερές. φησὶν οὖν, ὅτι διὰ δακτυλίου ἑλκυσθείης, ἐὰν ᾖ ὁ δακτύλιος τηλία. τοῦτο δὲ ὡς παχείας αὐτῆς οὔσης, καὶ μὴ δυναμένης διὰ δακτυλίου ἑλκυσθῆναι, ἀλλὰ διὰ τηλίας. Ἄλλως. τηλία ἔχει μέν τοι καθ' ἑαυτὸ ἄπορον· ἐὰν δὲ τὸ ἐν Μαρικᾷ προςέλθῃ, ἔνθα εἰς τηλίαν φησὶ τὰ τοῦ Ὑπερβόλου ὀστᾶ ἐμβεβλῆσθαι, ἀπορώτερον ἔσται· ζητητέον οὖν· τηλία μὲν γάρ ἐστιν ἡ ἀτρύπητος σανίς· ἐὰν δὲ τρυπηθῇ, ἀψὶς γίνεται. λέγει οὖν, ὅτι εἰ μὴ ὁ δακτύλιος τοσοῦτον ἔχει τρύπημα, ὡς δοκεῖν εἶναι ἐν τηλίᾳ τὸ τρύπημα. Ἄλλως. τηλία σανὶς ἡ λεγομένη κάρδοπος· τηλία δὲ ἡ σηλία, ὥςπερ τὸ σήμερον τήμερον. καὶ δὴ καὶ ἰδίως ἐκαλεῖτο τηλία περίφραγμα σανίδων ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἐν ᾧ ἄλφιτα ἐπιπράσκοντο· καὶ ὀρτυγοτρόφοι τοὺς ὄρτυγας συνέβαλλον ἐν τούτῳ. [εἰ τυγχάνει) ναὶ, διελκύσει σέ τις δηλ. Gl. Paris. ὁ δακτύλιος) ὁ γύρος. τηλία) κοσκινόγυρος. Gl. Dorv. D. Paris. κοσκίνου κύκλος. Gl. C.]

1039. καὶ μὴν τὸ μειράκιον) πρόεισιν ὁ παῖς στεφάνους κομίζων τῷ Πλούτῳ διὰ τὸ πεπλουτηκέναι.

[1040. οὗπερ) οὗτινος. πάλαι) πρὸ ὀλίγου. Gl. Dorv.]

[1041. ἔοικε) φαίνεται. κῶμον) μέθην. Gl. Dorv. τὸ ἐπὶ κῶμον βαδίζειν, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ μέθην· ὁ γὰρ μεθύων ἐπὶ μέθην βαδίζει αὐτῷ τῷ μεθύειν· καὶ οὐκ ἔστιν ἡ βάδισις αὐτοῦ οὐχ ἕτερον ἢ μέθη. Dorv. ἐπὶ κῶμον) μετὰ μέθην. Gl. Paris.]

[1042. ἔχων) κρατῶν, φορῶν. Gl. Dorv. πορεύεται) βαδίζει. Gl. Paris.]

1043. ἀσπάζομαι) ὡς διὰ χρόνου αὐτὴν ἀσπαζόμενος φησί. μεθύων δὲ οὐ λέγει, χαῖρε· ἡ δὲ διὰ τὸ ἄτοπον δοκοῦν τῆς προσρήσεως ὡς ἐν ἔρωτι, τί φησιν. ἀσπάζομαι) κορωνὶς ἑτέρα ὁμοία. οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι πεντήκοντα ἓξ, ὧν τελευταῖος,

ὥςπερ λεπὰς, τῷ μειρακίῳ προςίσχεται.

μετὰ δὲ τὸν δέκατον στίχον, κῶλον ἰαμβικὸν μονόμετρον βραχυκατάληκτον. ἔστι δὲ βραχυκατάληκτον, ὡς εἴρηται, τὸ λειπόμενον ὅλου ποδὸς πρὸς ἀπαρτισμὸν τῆς συζυγίας τῶν ποδῶν, ἢ τοῦ μονομέτρου τυχὸν ἢ τοῦ διμέτρου. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνὶς, καὶ ἑξῆς τὸ χοροῦ αὖθις. ἐχρῆν γὰρ κἀνταῦθα θεῖναι χορὸν εἰςιόντων ἐντὸς τῶν ὑποκριτῶν, ἄχρις ἂν τις ἕτερος ἐπέλθοι ὑποκριτής.

[ἀσπάζομαι) προςφθέγγομαι. Gl. Dorv. χαιρετῶ. Gl. Paris. ὡς διὰ χρόνου ἰδὼν αὐτὴν, ἀσπάζομαι φησὶ, καὶ οὐ χαίρεις· ἡ δὲ, διὰ τὸ ἄτοπον δοκοῦν τῆς προςρήσεως, ἐν ἔργῳ τι φησί· τάλαιν' ἐγὼ τῆς ὕβρεως ἧς ὑβρίζομαι. Schol. LB. τὸ ἀρχαία τὴν γραῦν σκώπτει. ὥςπερ ἀπὸ τοῦ αἴτιος αἰτίου αἰτία, καὶ ἀπὸ τοῦ εὔδιος εὐδίου εὐδία, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ πολιὸς πολιοῦ πολιά. πολιὸς ἦν ἀνὴρ, ο τὴν πολιὰν ἔχων, ἤτοι ὁ γηραιός. καὶ πολιὰ θρὶξ ἀπὸ τούτου ἡ λευκή. Paris.]

[1044. πολιὰ) πεπολιωμένη. ταχὺ) ταχέως. Gl. Dorv.]

[1045. τάλαινα) ἀθλία. Gl. Dorv.]

[1046. ἔοικε) φαίνεται ὁ νεανίας. ἑωρακέναι) θεάσασθαι. Gl. Dorv.]

[1048. πολλοῖς) μεθύσοις. Gl. Paris.]

1049. μεθύων γὰρ, ὡς ἔοικεν, ὀξύτερον βλέπει) οἱ γὰρ μεθύοντες οὐχ ὁρῶσι. παίζει οὖν, ὅτι ὀξέως ἐθεάσατο τὰς πολιὰς αὐτῆς ὁ νέος, ἀμαυροῦσθαι ὀφείλων τὴν ὄψιν ἐκ τῆς μέθης. μεθύων δέ φησι [1]), ἐπειδὴ ἐπὶ κῶμον ἀπῄει, ὥς ἔφη [2]). τοὐναντίον δὲ, εἶπε, τοῖς ἄλλοις πέπονθεν, ἐπειδὴ νήφων οὐκ ἔγνω, ἀλλὰ μεθύων, γραῦν οὖσαν. [εἰκότως φησὶ τοῦτο οὕτω προσιόντα τὸν νέον ἰδών· οἱ γὰρ μεθύοντες μάλιστα οὐχ ὁρῶσι. παίζει οὖν, ὅτι ταχέως ἐθεά-

1) δὲ ἔφη Ald.
2) ὥς φησι Ald.

σατο τὰς πεπολιωμένας αὐτῆς τρίχας ὁ νέος ἀμαυροῦσθαι ὀφείλων τὴν ὄψιν ὑπὸ τῆς μέθης. μεθύων δὲ ἔφη, ἐπεὶ καὶ ἐπὶ κῶμον βαδίζειν ἀνωτέρω εἴρηκεν. *Schol. LB.* ὀξύτερον) διορατικώτερον. *Gl. Dorv.* καθαρώτερον. *Gl. Paris.*]

[1050. ἀκόλαστος) αἰσχρὸς, ἀναίσχυντος. *Gl. LB.* οὐκ ἔστιν ὅτι ἀπαίδευτος. *Gl. Dorv.* ἀπαίδευτος. *Gl. Paris.*]

1051. ὦ Ποντοπόσειδον) ὦ πόντιε Πόσειδον. θεοὶ δὲ πρεσβυτικοὶ, οἱ τοῖς πρεσβύταις ἐφιστάμενοι θεοί· ἐπειδὴ καὶ ὁ Ποσειδῶν τῶν πρεσβυτέρων θεῶν· καὶ οὐχ ὅμοιός ἐστι Διονύσῳ ἢ Ἀπόλλωνι. τὸ δὲ Ποντοπόσειδον ἀπὸ τοῦ πόντου, ὦ μέγιστε Πόσειδον. καὶ Σώφρων γάρ φησι, πόντος ἀγαθῶν, πλῆθος καὶ μέγεθος θέλων σημάναι. Ἄλλως. ἐπεὶ γραῦς ἐστιν, ὡς τοῦ ὅρκου τούτου πρεσβυτῶν ὄντος. ἢ οὐ πάντως, ἀλλ' ἐν παιδιᾷ μετ' ἐκπλήξεως φαίνεται, καὶ μεγάλης τινὸς ἐμφάσεως, χρῆσθαι τούτῳ. [ὦ Ποντοπόσειδον) φεῦ βασιλεῦ τοῦ πόντου. *Gl. Dorv.* πρεσβυτικοὶ) γεροντικοί. *Gl. Dorv. LB.* θεοὶ πρεσβυτικοί· οἰκεῖον τῇ γραῒ λέγειν τοῦτο τὸν νέον· καὶ γὰρ γέροντες γέρουσιν ἁρμόζουσι· ἔστι δὲ ὁ Ποσειδῶν τῶν γερόντων καὶ οὐ τῶν νέων, ὥςπερ ὁ Ἀπόλλων, καὶ ὁ Διόνυσος, καὶ ὁ Πάν. τὸ δὲ Ποντοπόσειδον ἀντὶ τοῦ, ὦ ἄναξ τῆς θαλάσσης, ἢ, ὦ θαλάσσιε Πόσειδον. *Schol. LB.* πρεσβυτικοὶ θεοὶ οἱ ἀρχαῖοι οἱ παλαιοί. καὶ γὰρ καὶ πρεσβυτικοὺς θεοὺς ἔλεγον τοὺς ἀρχαίους ὡς πρὸς Διόνυσον δι' Ἀπόλλωνι. *Paris.*]

[1052. τῶν ῥυτίδων) τῶν ῥυτιδωμάτων. *Gl. LB.* ῥυτίδες, ἃς οἱ κοινοὶ λέγουσιν ἐπὶ τοῦ προςώπου ζωρώματα. *Gl. Victor.*]

1053. ἆ ἆ) ὡς τοῦ νεανίσκου προςφέροντος τὴν δᾶδα αὐτῇ, τοῦτο λέγει· ἔστι δὲ ἐπίῤῥημα ἐκπλήξεως καὶ κελεύσεως. [ἆ, ἆ) ἐπιφώνημα, ἐπίῤῥημα ἐκπλήξεως. *Gl. Dorv.* ἐπίῤῥημα ἐφεκτικόν. *Gl. LB.* μή μοι πρόςφερε) μηδαμῶς πλησίον ἐμοῦ φέρε. *Gl. LB.* ἔμπροσθεν. *Gl. Dorv.*]

[1054. λάβῃ) καταλάβῃ. *Gl. LB.* ἅψηται. *Gl. Dorv.*]

1055. ὥςπερ παλαιὰν εἰρεσιώνην) εἰρεσιώνη στέμματα πρὸ τῶν πυλῶν, περιειλημμένα πλακουντικοῖς τισι κολύροις, καὶ ἄλλοις τισι τοιουτοτρόποις, τοῖς τε ὡραίοις καρποῖς, καὶ ἐλαίῳ ἀποκεκραμένα. λιμοῦ γὰρ ἐνσκήψαντος, ἀνεῖλεν ὁ θεὸς τὰς εἰρεσιώνας πρὸ τῶν θυρῶν κρεμάσαι. εἰρε-

σιώνη δὲ θαλλὸς ἐλαίας, ἢ δάφνης, ἐξ ἐρίων καὶ θαλλοῦ συμπεπλεγμένος, ἔχων ἄρτον ἐξηρτημένον καὶ κοτύλην (ἔστι δὲ μέτρον, ὃ νῦν καλοῦμεν ἡμίξεστον) καὶ σῦκα καὶ πάντα τὰ ἀγαθά. ταύτην δὲ τὴν εἰρεσιώνην πρὸ τῶν οἰκημάτων ἐτίθεντο οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ κατ' ἔτος ἤλλαττον· εἰώθει δὲ παῖς ἀμφιθαλὴς ἀμφ' αὐτῇ ταῦτα λέγειν·

εἰρεσιώνη σῦκα φέρει, καὶ πίονας ἄρτους,
καὶ μέλι ἐν κοτύλῃ, καὶ ἔλαιον ὑποψήσασθαι,
καὶ κύλικ' εὔζωρον, ὡς ἂν μεθύουσα καθεύδῃς.

Ἄλλως. κλάδος ἦν ἐλαίας ἐρίοις πεπλεγμένος· ἐξήρτητο δὲ αὐτοῦ τὰ ὡραῖα πάντα. ἵστασαν δὲ αὐτὸν πρὸ τῶν θυρῶν κατὰ τὸ παλαιὸν χρηστήριον· οἱ μὲν γάρ φασιν, ὡς λιμοῦ πᾶσαν τὴν γῆν κατασχόντος ὁ θεὸς εἶπε προηροσίαν τῇ Δηοῖ ὑπὲρ [1]) ἁπάντων θῦσαι θυσίαν Ἀθηναίους· οὗ ἕνεκα χαριστήρια πανταχόθεν ἐκπέμπουσιν Ἀθήναζε τῶν καρπῶν τὰς ἀπαρχάς. Ἄλλως. Πυανεψίοις καὶ Θαργηλίοις Ἡλίῳ καὶ [2]) Ὥραις θύουσιν Ἀθηναῖοι· φέρουσι δὲ οἱ παῖδες τὰ προκατειλεγμένα ἀκρόδρυα, καὶ ταῦτα πρὸ τῶν θυρῶν κρεμῶσι. κατά τι δὲ χρηστήριον πρὸς ἀποτροπὴν λιμοῦ ταῦτα ἐποίουν. [παλαιὰν) κατάξηρον. Gl. LB. εἰρεσιώνην) κλάδον ἐλαίας ξηρόν. Gl. LB. στέφανον, κλάδον ἐλαίας. Gl. Dorv.]

1056. ποῖ τάλαν) τὸ ποῖ σκωπτικόν· δηλοῖ γὰρ ἀκολασίας τόπον ζητούσης. [διὰ χρόνου) διὰ πολλοῦ. πρός με) εἴς με. παῖσαι) ἀπὸ τοῦ παίω, γράφεται παῖξαι. Gl. Paris. ποῖ τάλαν) οὐκ ὦ ἄθλιε. Gl. LB.]

1057. παιδιάν τινα) οὕτως Ἀττικοὶ βραχυκαταλήκτως καὶ ὀξυτόνως ἐπὶ τοῦ παιγνίου. [αὐτοῦ) ἐνταῦθα. Gl. Dorv. ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ. Gl. Paris. κάρυα) καρύδια. παιδιάν τινα) παίγνιον ποταπόν. Gl. LB.]

1058. πόσους ἔχεις ὀδόντας) δέον εἰπεῖν κάρυα, εἶπεν ὀδόντας, ὡς πρὸς γραῦν. [τοῦτο παρ' ὑπόνοιαν εἶπε κωμῳδῶν αὐτὴν ὡς πάνυ γραῖαν· ἔδει γὰρ εἰπεῖν, πόσα ἐν χερσὶν ἔχω, ὥσπερ εἰώθασι λέγειν οἱ τὰ ἄρτια περισσὰ παίζοντες. Iunt.] Ἄλλως. πόσους ὀδόντας εἶπεν [3]) ἀντὶ

1) πρὸς εἰρεσίαν ὑπὲρ Ald.
2) Ἡλίῳ καὶ om. Ald.
3) Ἄλλως κάρυα, εἶπεν Ald.

τοῦ, πόσα ἔχεις κάρυα. παιδιὰ γάρ ἐστι τοιαύτη· δραξάμενός τις καρύων καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἐρωτᾷ, πόσα; καὶ ἐὰν ἐπιτύχῃ, λαμβάνει ὅσα ἔχει ἐν τῇ χειρί· ἐὰν δὲ ἁμάρτῃ κατὰ τὴν ἀπόκρισιν, ἀποτίνει [1]) ὅσα ἂν ὁ ἐρωτήσας εὑρεθείη ἔχων. [γνώσομαι) γνωρίσω. Gl. Paris.]

[1060. ἀπότισον) ἀπόδος, ἡττηθεῖσα τὸ συμπεφωνημένον. Gl. LB. γόμφιον) γονιαῖον ὀδόντα. Gl. LB. γωνιακὸν ὀδόντα. Gl. Dorv. Paris.]

[1061. ὑγιαίνειν) τὸν νοῦν. Gl. Dorv. ὑγιῶς ἔχειν τὸν νοῦν. Gl. Paris.]

1062. πλυνόν με ποιῶν) ἐφύβριστον πλῦμα. πλυνὸς δὲ ὀξυτόνως τὸ ἀγγεῖον αὐτό· παροξυτόνως δὲ τὸ πλυνόμενον. [πλυνόν) ἐφύβριστον· πλυνὸς λεκάνη. Gl. Dorv. ἄτιμον. Gl. LB. ἐφύβριστον, καταπεπλυμένην ὀνείδεσι καὶ μυκτηρισμοῖς. Gl. Br. ἐφύβριστον ἤτοι καταπεπατημένην. Gl. Paris.]

[1063. ὄναιο) ὠφεληθείης. Gl. Dorv. ἐκπλύνειε) ἀποκαθαρεῖ. ἐπὶ συνουσίας εἶπεν ἐκπλύνειέ σε. Gl. Paris.]

1064. καπηλικῶς ἔχει) πανουργικῶς· ἐπεὶ οἱ κάπηλοι χρίειν καὶ ἀναποιεῖν τὰ ἱμάτια εἰώθασι. καὶ τὸν οἶνον δὲ ὀνθυλεύουσι [2]), συμμιγνύντες [3]) αὐτῷ σαπρόν. [Ἄλλως. κομμωτικῶς [4]) καὶ ἐψιμμυθισμένως ἔχει, καὶ οὐ τὴν κατὰ φύσιν χροιὰν, ἀλλὰ νόθον καὶ ξένην. Iunt. οὐ δῆτ') οὐδαμῶς. Gl. Dorv. καπηλικῶς) κομμωτικῶς ὀφείλων κἀνταῦθα εἰπεῖν, καπηλικῶς πάλιν εἶπε παίζων. Schol. LB. πανουργικῶς. Gl. Paris. ἔχει) διάκειται. Gl. Dorv.]

[1065. ἐκπλυνεῖται) ἐκπλυνθείη. Gl. LB. ἀποπεσεῖται. Gl. Paris.]

[1066. ὄψει κατάδηλα) θεάσῃ λίαν φανερά. Gl. LB. ὄψει) θεάσεις. κατάδηλα) τὰ φανερά. Gl. Paris. τὰ ῥάκη) ἤγουν τὰς ῥυτίδας. Gl. LB. ῥυτιδώματα. Gl. Paris. ῥάκος τὸ διεῤῥηγμένον ἱμάτιον· μεταφο-

---

1) ἀποτείνει Ald.
2) νωθυλεύουσι Ald.
3) συμμιγνῦντες Ald.
4) κωμαστικῶς Iunt.

ρικῶς οὖν φησιν ἐνταῦθα ῥάκη, ἤγουν τὰς ῥυτίδας τοῦ διεφθαρμένου αὐτῆς προσώπου ὑπὸ τοῦ γήρως. *Schol LB.*]

[1067. ὑγιαίνειν) ὑγιῶς ἔχειν. *Gl. Dorv.*]

[1068. πειρᾷ) συνουσιάζει. *Gl. LB.* συνεύει. *Gl. Dorv. Paris.* τιτθίων) τῶν μαστῶν. *Gl. LB. Dorv. Paris.*]

[1070. οὐκ ἐμοῦ γ') ἐφάπτεται. βδελυρὲ) μισητὲ, ἀναίσχυντε. *Gl. LB.*]

[1071. μὰ τὴν Ἑκάτην) ὡς σώφρων. *Gl. Dorv.* οὐ δῆτα) οὐδαμῶς ἐφάπτομαι αὐτῆς. *Gl. LB.*]

[1072. οὐκ ἐῶ) οὐκ ἐφίημι. *Gl. LB.* οὐκ ἐάσω. *Gl. Dorv.* τὴν μείρακα) τὴν γραῦν. *Gl. LB.*]

[1073. ὑπερφιλῶ) λίαν φιλῶ αὐτήν. *Gl. LB.* ὑπὲρ) λίαν. *Gl. Dorv.*]

[1074. τί κατηγορεῖ) ἐμοῦ ἡ γραῦς. *Gl. LB.*]

[1075. ὑβριστὴν) ἀλαζῶνα. *Gl. LB.*]

1077. τὸ τί) ὅτι οἱ χαλεπαίνοντες τὸ συνουσιάζειν οὕτως ἔλεγον, τὸ τί. [ἐγὼ) οὐκοῦν. οὐ μαχοῦμαι) οὐ διενεχθήσομαι. *Gl. Dorv.* οὐ μαχέσομαι. *Gl. LB.* τὸ τί) οὐ μαχέσῃ ἐμοί; *Gl. LB.*]

[1078. αἰσχυνόμενος) ἐντρεπόμενος, εὐλαβούμενος. *Gl. LB.* τὴν ἡλικίαν) τὸ γῆρας. *Gl. Dorv.*]

[1079. τοῦτ') τὸ συνουσιάζειν. *Gl. Paris.* ἐπέτρεπον) ἐνεδίδουν. *Gl. LB.* συνεχώρουν, ἐνεδίδουν. *Gl. Paris.* ποιεῖν) ὃ βούλεται. *Gl. LB.*]

[1080. συλλαβὼν) μετὰ σοῦ. τὴν μείρακα) τὴν γραῦν. *Gl. LB.*]

[1081. τὸν νοῦν) ὃ λέγεις. ἀξιοῖς) ἄξιον κρίνεις. *Gl. LB.* οὐδαμῶς ἄξιον κρίνεις συνοικεῖν. *Gl. Paris.*]

1082. ὁ δ' ἐπιτρέψων) ἀντὶ τοῦ, τίς αὐτὸν ἐᾷ ἀναχωρῆσαι; ἢ αὐτὸς ὁ Χρεμύλος, ὅτι οὐ συγχωρῶ σοι ἐᾶσαι αὐτήν. δύναται δὲ τὸ, ὁ δ' ἐπιτρέψων, τοῦ νεανίσκου εἶναι, ἵν' ᾖ, τίς μοι ἐπιτρέψει [1]) συνεῖναι αὐτῇ· εἶτα ὡς παραιτού-

---

1) ἐπιτρέψῃ *Ald.*

μενος [1]) ἐπιφέρει, ὅτι οὐκ ἂν αὐτῇ διαλεχθείην διεσπεκλωμένῃ, ἤγουν ἐξηραμμένῃ, [2]) γαμηθείσῃ, ἐν τῇ συνουσίᾳ κατατετριμμένῃ, ἢ ἀχρήστῳ πρὸς συνουσίαν διὰ τὸ γῆρας. σπεκλοῦν γὰρ τὸ συνουσιάζειν, παρὰ τὸ πλέκεσθαι· σπέκλωμα γὰρ ὁ ἦχος τῆς συνουσίας. ἢ διαλελυμένῃ κυρίως, ὡς ἐπὶ σχοινίων τῶν πλακέντων, εἶτα διαλυθέντων ἐν χρόνῳ. ἢ ὑπεσπληνισμένῃ, καταδιεσπεκλωμένῃ, πρὸς συνουσίαν ἀχρήστῳ γινομένῃ καὶ πεπαλαιωμένῃ, καὶ ὑπὸ πολλῶν ἐν συνουσίᾳ τετριμμένῃ. τὸ δὲ σπεκλοῦν ἐπὶ τοῦ συνουσιάζειν τάττουσιν, οὐχ ὡς προηγουμένως τοῦτο σημαῖνον, ἀλλ' ὅμοιον πολλοῖς συμβολικοῖς ὀνοματοποιοῦντες· καὶ μάλιστα ἐφ' ὧν τὸ εὐθυῤῥημονεῖν ἵστατο. [εἶναι μετ' αὐτῆς) διὰ τοῦτο ταῦτα φῄς. Gl. Dorv. ὁ δ' ἐπιτρέπων) ὁ ἄδειαν διδούς. Gl. LB. ἐπιτρέψων) λαβεῖν. Gl. Dorv. συγχωρήσων. Gl. Paris.]

[1083. διαλεχθείην) ὁμιλήσαιμι. Gl. Br. Paris. διεσπεκλωμένῃ) ὦ γεγαμημένη. Gl. LB. γαμηθείσῃ. Gl. Paris. συνουσιασμένῃ, διεφθαρμένῃ. Gl. C. οὐκ ἂν διαλεχθείην διεσπεκλωμένῃ· ἢ ὑπὸ τῆς συνουσίας ἠφανισμένῃ. ἔχει δὲ τὴν παραγωγὴν ἀπὸ τοῦ πλέκω, καὶ ἀπὸ τοῦ πλέγμα· καὶ κατὰ μετάθεσιν πέκλωμα. δύναται δὲ καὶ κλητικὴ εἶναι τὸ ἐσπεκλωμένη, καὶ δοτικὴ οὕτως, ὦ διεσπεκλωμένη, οὐκ ἂν διαλεχθείην σοι· καὶ, οὐκ ἂν διαλεχθείην σοι τῇ διεσπεκλωμένῃ, καὶ τὰ ἑξῆς. Schol. LB.]

1084. ὑπὸ μυρίων ἐτῶν) δέον εἰπεῖν ἀνδρῶν, ἐτῶν εἶπε, σκώπτων αὐτὴν ὡς γραῦν. [λίαν πολλῶν πολιτῶν. Gl. LB. χρόνων ἢ πολιτῶν. Gl. Dorv. πολιτῶν. Gl. Paris.]

1086. καὶ τὴν τρύγα σε) πολλάκις καὶ τὸν νέον οἶνον τρύγα ἐκάλουν· νῦν δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλ', ὡς ἡμεῖς, τὴν ὑποστάθμην. [συνεκποτέ' ἐστὶ) ἀντὶ τοῦ συνεκποτέον. Gl. Dorv. συνεκποτέον ἐστι) ἄξιον ἐστὶ ἐκπιεῖν. Gl. LB. τὴν τρύγα) τὴν ὕλην. Gl. Dorv. τὴν τοῦ οἴνου ὕλην. Gl. LB.]

[1087. κομιδῇ) λίαν. σαπρά) σεσαπρωμένη. Gl. LB.]

1088. οὐκοῦν τρύγοιπος) ὁ ὑλιστὴρ ὁ σάκκινος.

---

1) παραιτώμενος Ald.
2) ἐξηραμένη Ald.

πρὸς ἃ οὖν εἶπεν ὁ νεανίσκος, ἀπήντησεν ὁ γέρων. [οὐκοῦν) τὸ λοιπόν. τρύγοιπος) τὸ σακελιστήριον. Gl. Dorv. τρύγιπος) σακελιστήριον. Gl. LB. τρύγιπος) τρὺξ τρυγὸς ἤτοι οἴνου ὕλη· τρύγοιπος δὲ λέγοιτ' ἂν κυρίως, δι' οὗ τὴν ὕλην τοῦ οἴνου σακελίζομεν. Schol. LB.]

[1089. εἴσιθ' εἴσω) εἴσελθε ἐντός. τῷ θεῷ) τῷ Πλούτῳ. Gl. LB.]

[1090. ἀναθεῖναι) ἀναθῆσαι. τούσδ' οὓς ἔχω) τούτους οὕστινας κρατῶ. Gl. LB.]

[1091 αὐτῷ) τῷ θεῷ. Gl. LB.]

[1092. οὐκ εἴσειμι) οὐκ εἰσελεύσομαι. Gl. LB. Paris. εἰσέρχομαι. Gl. Dorv. θάρρει) ἔχε θάρρος. Gl. LB.]

1093. οὐ γὰρ βιάσεται) ὃ ποιοῦσιν οἱ ἄνδρες, τοῦτο ἐπὶ τῆς γραός φησι, οὐ γὰρ βιάσεταί σε ἡ γραῦς. [τὸ βιάσεται ἐπὶ ἀνδρός. Gl. Dorv. οὐ γὰρ βιάσεται) σε ὁ νέος, ὥστε μὴ εἰσελθεῖν. Gl. LB. οὐ καθελκύσαι παρὰ γνώμην. Gl. Paris.]

1094. ὑπεπίττουν χρόνον) οἷον ἠσέλγουν, ἀντὶ τοῦ κατεφίλουν. πιττοῦν δέ ἐστι κυρίως τὸ τὰς πλατείας ναῦς πίσσῃ χρίειν· ἔνθεν οὖν μετήνεγκε τὴν λέξιν. ἢ ἀντὶ τοῦ ἐκίνουν, συνῆλθον. [ἱκανὸν) ἀρκετόν. Gl. Paris. ὑπεπίττουν) ἐγάμουν. Gl. LB. Dorv. Br. πρότερον ἐπίττουν· ἤγουν ἠσέλγαινον, κατεφίλουν, ἐσυνουσίαζον· πιττοῦν δὲ κυρίως τὸ πίττῃ χρίειν τὰς ναῦς. Schol. LB. ἐπέραινον, συνουσιαζόμην. Gl. Paris. ἐπίττων) τουτέστιν ἐφίλουν, ἐμιγνύμην. πιττῶ δὲ κυρίως ἐστὶ τὸ τὰς νῆας πίσσῃ χρίω, καὶ τὸ τὰ διερρωγότα τῶν ξύλων ἑνοῦν. Schol. C.]

[1095. βάδιζ') ἀπέρχου. Gl. LB. κατόπιν) ὄπισθεν. Gl. LB. Dorv.]

[1096. ὡς) λίαν. Gl. LB. εὐτόνως) ἰσχυρῶς. Gl. LB. Paris. τὸ γραΐδιον) ἡ γραῦς αὕτη. Gl. LB. συνίζησις. Gl. Dorv.]

1097. ὥσπερ λεπάς) λεπὰς κογχύλιον ἐφιζάνον ταῖς πέτραις· ὅτ' αὐταῖς προσπήγνυται, δυσαποσπάστως ἔχον, ἐπειδὰν τις αὐτοῦ βουληθείη λαβεῖν. εὐεπίφορος δέ ἐστιν εἰς τὸ λεπὰς ὁ Ἀριστοφάνης. παρ' ὑπόνοιαν δὲ, ὥσπερ

λεπὰς τῷ μειρακίῳ. λεπὰς δέ ἐστιν εἶδος ὀστρέου. [ὥςπερ) καθά. Gl. LB. λεπάς) εἶδος ὀστρέου. Gl. LB. Dorv. παταλίδας. Gl. Paris. ἡ λεπὰς εἶδος ὀστρέου ἐστίν· ἥτις ἐμπεφυκυῖα τοῖς θαλασσίοις βράγχεσιν ἔχεται αὐτῶν ἄγαν ἰσχυρῶς. Schol. LB. λεπάς ἐστιν εἶδος ὀστρέου, ὅπερ λαβόμενον πέτρας ἐπισχυρίζεται, καὶ δυςαποσπάστως ἔχει. καὶ

οὐκ ἄν τις αὐτὸ ῥᾳδίως ἀποσπάσοι,
πρὶν ἄν τι τῆς πέτρας ἀποῤῥήξῃ μέρος.

τοῦτο καὶ ἐπὶ τοῦ πολύποδος λέγεται. Schol. C. D. λεπάς ἐστιν εἶδος ὀστρίου· ὃ ταῖς πέτραις πεσὸν, ἐκείνων ἰσχυρῶς ἐξέχεται, καὶ δυςαποσπάστως ἔχει. ἣν οἱ κοινοὶ παταλίδαν καλέουσιν. Paris. τῷ μειρακίῳ) τῷ νέῳ. Gl. LB. τῇ πέτρᾳ. Gl. Dorv. προςίσχεται) προςκολλᾶται. Gl. LB. Dorv. Paris.]

1098. τίς ἔσθ᾽ ὁ κόπτων) κορωνὶς ἑτέρα ὁμοία· οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι οδ΄, ὧν τελευταῖος,

ἵν᾽ εὐθέως διακονικὸς εἶναί μοι δοκῇς.

ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

τουτὶ τί ἦν) ὁ Ἑρμῆς ἔκοψε· καὶ ἐξελθὼν ὁ Καρίων οὐδένα εὗρε. τὸ θύριον, καὶ οὐ θυρίον. τὰ γὰρ εἰς ον οὐδέτερα ἀπὸ βραχέος ἀρχόμενα προπαροξύνονται, οἷον, ἔριον, θύριον, ὅριον [1]), καὶ ἕτερα.

[ὁ κόπτων) ὁ κρούων. Gl. Dorv. κόπτει τις τὴν θύραν, ὅταν ἔξωθεν κρούῃ. ψοφεῖ, ὅταν ἔσωθεν. Dorv. ὁ κόψας) ὁ κρούσας. Gl. LB. κόπτειν, ψοφεῖν, καὶ κλαυσιᾶν τὴν θύραν διαφέρει· κόπτειν μὲν γὰρ λέγεται, ὅταν εἰςιέναι τις μέλλῃ, καὶ τὴν θύραν ἔξωθεν πλήττῃ· ὡς τὸ, τίς ἔσθ᾽ ὁ κόψας τὴν θύραν; ψοφεῖν δὲ, ὅταν ἐξερχόμενός τις αὐτὴν ὑπανοίγοι καὶ ἦχον τινὰ ἀποτελῇ· ὁ τοιοῦτος γὰρ ἦχος ψόφος καλεῖται· ὅταν δὲ ὑπ᾽ ἀνέμου κινῆται μόνη, καὶ ἦχον τινὰ ἐκ τούτου ἀποτελῇ, ὁ τοιοῦτος ἦχος ἢ τρισμὸς κλαυσιᾶν λέγεται. Schol. LB. τουτὶ τίἦν) ὃ ἤκουσα. Gl. LB.]

[1099. οὐδεὶς ἔοικεν) κόψας αὐτὴν φαίνεται. δῆτα) ἀληθῶς. τὸ θύριον) ἡ θύρα αὕτη. Gl. LB. ἡ θύρα Ἀττικῶς. Gl. Dorv.]

[1100. φθεγγόμενον) βοώμενον. ἄλλως κλαυ-

---

1) ὅριον Ald.

σιᾷ) μάτην τὰ τῶν κλαιόντων μιμεῖται. Gl. Paris. ματαίως ἠχεῖ. Gl. Dorv. LB. ἄλλως) μή τινος κινοῦντος. μάτην. κλαυσιᾷ) ἠχεῖ. Gl. Br.]

[1101. ἀνάμεινον) κατέρησον. Gl. Dorv. πρόσμεινον. Gl. LB.]

[1103. μὰ Δί') οὐ. ἔμελλον) κρούειν. Gl. Dorv. κόψειν περισσότερον. Gl. LB. φθάσας) προφθάσας. Gl. Dorv. προλαβών. Gl. LB. φθάνω τὸ καταλαμβάνω τὶ ἤγουν ἄνθρωπόν τινα, ἢ τόπον· ἐκ τούτου φθάνω καὶ τὸ προλαμβάνω, οἷον, ἔφθη εἰπών· ἐπὶ τούτου τοῦ σημαινομένου λέγεται κἀνταῦθα· καὶ ἡ σύνταξις, εἶτα ἀνέωξας τὴν θύραν δηλαδὴ φθάσας, ἢ προλαβὼν ἐμὲ μέλλοντα κόπτειν αὐτήν. Schol. LB.]

[1104. ἐκκάλει) ἔξω κάλει. Gl. LB.]

[1106. τοὺς θεράποντας) τοὺς δούλους. Gl. Dorv. αὐτοῦ, τοὺς συνδούλους σου. τὴν κύνα) τὴν σκύλαν. Gl. LB.]

[1108. ὦ πόνηρε) ὦ γεωργέ. Gl. LB. κακότροπε. Gl. Paris.]

[1109. εἰς ταυτὸν) εἰς ὅμοιον, εἰς ἕν. συγκυκήσας) συναθροίσας. Gl. LB. συμμίξας. Gl. Dorv. συνταράξας, συντρίψας. Gl. Paris. τρυβλίον) ἀγγεῖον. Gl. Dorv. ἰγδίον ἢ ἀγγεῖον ὀξύβαφον. Gl. Paris.]

[1110. ἀπαξάπαντας) ὁμοῦ ὅλους. Gl. LB. εἰς τὸ βάραθρον) εἰς τὸν ᾅδην. Gl. Dorv. ἐμβαλεῖν) ῥίψαι, ἐνθεῖναι. Gl. LB.]

1111. ἡ γλῶττα τῷ κήρυκι) διχῶς νοεῖται· ἡ γλῶττα τῶν θυομένων τῷ Ἑρμῇ δίδοται, ἐπειδὴ τῶν θυομένων δεσπότης ἐστίν· ἢ τῶν καταρωμένων ἀπ' αὐτοῦ ἡ ἀρχή. Καλλίστρατος δὲ τῶν θυομένων φησὶ τὰς γλώσσας τοῖς κήρυξιν ἀπονέμεσθαι· διὸ καὶ τὸν ποιητὴν ποιεῖν τῷ Ἑρμῇ τεμνομένας αὐτάς. καὶ τοῦτο δὲ πρὸς τὸν Ἑρμῆν λέγει ἥκοντα παρὰ Διός. κολακεύων δὲ αὐτόν φησιν, ὅτι τῶν ἱερείων ἡ γλῶττα τῷ Ἑρμῇ δίδοται ἐν ταῖς δημοτελέσι θυσίαις. Ἄλλως. εἰρωνικῶς, ὡσεὶ ἔλεγε, κακὰ συλλέγει, καὶ ἡμεῖς ἀδίκως αὐτῷ θύομεν τὰς γλώσσας. Ὅμηρος·

ὅδ' ἐν πυρὶ βάλε γλώττας.

πρὸς δὲ τὸ λεγόμενον ἔπαιξεν, ἡ γλῶττα τῷ κήρυκι. [ὅτι τὰς γλώσσας Ἑρμῇ ἔθυον, ὡς τοῦ λέγειν ἐφόρῳ· διὸ καὶ ὁ

κωμικὸς, δύςφημά τινα τοῦ Ἑρμοῦ εἰπόντος, ἐξονειδίζει λέγων, ἡ γλῶττα τῷ κήρυκι τούτων τέμνεται· ὅπερ ὅμοιόν ἐστι τῷ, εἰς μάτην αἱ γλῶτται θύονται τῷ τὰ τοιαῦτα κηρύσσοντι. οὕτως Εὐστάθιος Ὀδ. γ΄. Ἀθήναιος δὲ εἰπὼν, ὅτι αἱ γλῶσσαι τέμνονται τῷ Ἑρμῇ διὰ τὴν ἑρμηνείαν, καὶ ὅτι ἔσπενδον οἱ παλαιοὶ ἀπὸ τῶν δείπνων ἀναλύοντες, προςιστορεῖ καὶ ὅτι τὰς τοιαύτας σπονδὰς ἐποιοῦντο τῷ Ἑρμῇ, καὶ οὐχ, ὡς οἱ ὕστερον, Διὶ τελείῳ· δοκεῖ γὰρ Ἑρμῆς ὕπνου προστάτης εἶναι. *Iunt.* τῷ κήρυκι) ἢ τοῦ κήρυκος. *Gl. Dorv. LB.* τῷ Ἑρμεῖ, ἢ χάριν σου τοῦ κήρυκος. *Gl. Paris.* τούτων) τῶν ζώων. τέμνεται) κόπτεται, δίδοται. *Gl. LB.* ἡ γλῶττα τῷ κήρυκι τούτων· διττῶς τοῦτο· ἡ γλῶττα τούτων, ἤγουν τῶν ζώων, τέμνεται τῷ κήρυκι, ἤγουν σοι· τουτέστιν· ἕνεκεν σοῦ· ἀποδίδοται γὰρ σοὶ τῷ ὄντι κήρυκι τῶν θεῶν καὶ ὑπηρέτῃ· ἢ ἡ γλῶττα τῷ κήρυκι τούτων τῶν ἀγγελιῶν, τουτέστι σοῦ τέμνεται· ἀντὶ τοῦ, εἴθε ἐκκοπείη. *Schol. LB.*]

[1115. λιβανωτὸν) λίβανον. *Gl. LB.*]

[1116. ψαιστὸν) λαλάγγιον. *Gl. Dorv. LB.* ἱερεῖον) θυσίαν. *Gl. LB.* θῦμα. *Gl. Dorv.*]

[1117. ἐπιθύει) θυσιάζει. *Gl. LB.*]

[1118. ἐπεμελεῖσθ᾽) προενοεῖσθε. *Gl. LB* ἐφροντίζετε. *Gl. Dorv.*]

[1119. ἧττον μέλει) ἐλάττονος φροντίς ἐστι. *Gl. LB.* οὐδαμῶς διὰ φροντίδος ἐστί μοι. *Gl. Dorv.*]

1120. σωφρονεῖς) ἀντὶ τοῦ, μόλις ἐπεστράφης· ἢ καλῶς καὶ ἀληθῆ λέγεις. [ἀπόλωλα) ἐφθάρην. ἐπιτέτριμμαι) ἠφάνισμαι. *Gl. LB. Dorv.* ἀπόλωλα) ἐφθάρην, εἰς παντελῆ κατέστην ἀφανισμόν. *Gl. Paris.* σωφρονεῖς) ἤγουν καλῶς ποιεῖς μηδὲ τί λέγων περὶ τῶν ἄλλων θεῶν. *Schol. LB.*]

[1121. πρότερον) πρὸ τοῦ τὸν Πλοῦτον βλέψαι. *Gl. Paris.* ταῖς καπηλίσιν) τῶν καπηλίδων. *Gl. LB.* κάπηλις καὶ καπηλὶς διαφέρει· κάπηλις μὲν γάρ ἐστιν ἡ τὸν οἶνον πωλοῦσα· καπηλὶς δὲ ἡ θυγάτηρ αὐτῆς. *Schol. LB.*]

1122. οἰνοῦτταν) οὕτως τὴν ἐν οἴνῳ πεφυραμένην μᾶζαν. τινὲς δὲ οἰνοῦτταν, εἶδος πλακοῦντος μετ᾽ οἴνου καὶ μέλιτος γινόμενον. [ἕωθεν) ἐκ πρωΐας. οἰνοῦτταν) μουστόπιτταν. *Gl. LB.* οἰνοῦττα μέν ἐστιν ἡ κοινῶς λεγο-

μένη μουστόπιττα, μελιττοῦτα δὲ, ὃ κοινῶς εἰώθασι λέγειν ἀπόθερμον. Schol. Br.]

[1123. ἐσθίειν) τρώγειν. Gl. LB. Dorv.]

1124. ἀναβάδην) ἀντὶ τοῦ κάθημαι πεινῶν. ἄνω, φησὶν, ἔχω τοὺς πόδας κοιμώμενος· οἱ γὰρ διάκονοι τοὺς πόδας ἄνω εἶχον πρὸς τὸ μὴ βαρεῖσθαι ὑπὸ τοῦ δρόμου. [ἀναβάδην ἀναπαύομαι) ἤγουν, ἐπάνω ἔχω τὸν πόδα εἰς τὸν ἄλλον. Gl. LB. ἤγουν, ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ πόδ' ἔχων κεῖμαι. Gl. Dorv. ὕπτιος. τιθέμενος τὸν ἕνα πόδα ἐπάνω τοῦ ἑτέρου. Gl. Br. ἢ ἄνω ἔχων τοὺς πόδας· ἢ ἄλλως ἐπ' ἄλλῳ ἔχων τὸν πόδα, ἤγουν ἐκτεταμένους. Paris.]

1125. οὐκοῦν δικαίως, ὅςτις ἐποίεις ζημίαν) ἀντὶ τοῦ, ἐποίεις ζημιοῦσθαι τοὺς ταῦτα τὰ ἀγαθά σοι παρέχοντας. ὁ γὰρ Ἑρμῆς τοιαῦτα ποιεῖ· καὶ ὁ Αἴσωπος γὰρ ἐν τοῖς μύθοις τὰ αὐτὰ λέγει. [οὐκοῦν) λοιπόν. Gl. LB. τὸ λοιπόν. Gl. Dorv. δικαίως) πάσχεις τοῦτο. Gl. LB. δικαίως, φησὶ, πάσχεις ταῦτα, ὅςτις ἐνίοτε ἐποίεις τοὺς σοὶ ταῦτα προσάγοντας ζημίαν ὑφίστασθαι. Schol. LB. ἐποίεις) ἡμῖν. Gl. LB.]

[1126. ἐνίοτε) ποτέ. Gl. LB. πάντοτε. Gl. Dorv. ἔχων) ἀφ' ἡμῶν. Gl. LB. παρ' ἡμῶν. Gl. Dorv.]

1127. τοὐν τετράδι πεπεμμένου) ἡ τετρὰς ἐνομίζετο τοῦ Ἑρμοῦ· καὶ καθ' ἕκαστον μῆνα ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπετίθεντο τῷ Ἑρμῇ. ἔξω γὰρ τῶν ἑορτῶν ἱεραί τινες τοῦ μηνὸς ἡμέραι νομίζονται Ἀθήνησι θεοῖς τισὶν, οἷον νουμηνία καὶ ἑβδόμη Ἀπόλλωνι, τετρὰς Ἑρμῇ, καὶ ὀγδόη Θησεῖ. [οἴμοι) φεῦ. πλακοῦντος) ἕνεκεν τοῦ. Gl. LB. ἕνεκα. Gl. Dorv. πεπεμμένου) ἐζυμωμένου. Gl. Dorv. ἐν ἑκάστῃ τετράδι ζυμουμένου καὶ διδομένου μοι. Gl. LB. τοὐν τετράδι πεπεμένου· ἤτοι τοῦ καθ' ἑκάστην τετράδα τοῦ μηνὸς πεπεμένου, ἤτοι ζυμουμένου καὶ κατασκευαζομένου· ἑκάστου γὰρ μηνὸς ἡ νουμηνία καὶ ἡ ἑβδόμη ἀφιέρωτο τῷ Ἀπόλλωνι· ἡ δὲ τετάρτη τῷ Ἑρμῇ· ἡ δὲ ἕκτη τῇ Ἀρτέμιδι, καὶ ἄλλη ἄλλῳ. Schol. LB.]

1128. ποθεῖς τὸν οὐ παρόντα καὶ μάτην καλεῖς) Ἡρακλῆς πλέων μετὰ τῆς Ἀργοῦς εἰς Κόλχους σὺν Ἰάσονι ἐν Κίῳ τῇ νήσῳ ἐξελθὼν, καὶ πέμψας τὸν ἐρώμενον αὐτοῦ Ὕλλαν ὕδωρ ἀντλῆσαι, περιέμενεν αὐτόν· τοῦ δὲ ὑπὸ Νυμφῶν ἁρπασθέντος, Ἡρακλῆς πολὺν χρόνον ἐζήτει· ὕστερον δὲ ὑπό τινος αἰθερίας φωνῆς ἤκουσε,

ποθεῖς τὸν οὐ παρόντα καὶ μάτην καλεῖς. ἐλήφθη [1]) οὖν τοῦτο εἰς παροιμίαν ἐπὶ τῶν μάτην προςδοκούντων. [ὁ Ἡρακλῆς εἶχεν ἐρώμενον τὸν Ὕλαν· ὅτε γὰρ παρὰ τοῦ Θησου ὁ Ἡρακλῆς ἐπέμφθη ἐπὶ τῷ λαβεῖν τὸ χρυσόμαλλον δέρας, εἶχε καὶ τοῦτον μεθ᾽ ἑαυτοῦ. πέμψας οὖν τοῦτον λαβεῖν ὕδωρ, παρὰ τῶν πηγῶν ἡρπάσθη, ὡς ἱστορεῖ Θεόκριτος· καὶ τοῦ Ἡρακλέους τοῦτον ζητοῦντος παρὰ τῶν πηγῶν, τοῦτο ἤκουσε, ποθεῖς τὸν οὐ παρόντα καὶ μάτην καλεῖς. Dorv.]

1129. οἴμοι δὲ κωλῆς) τοῦ κώληκος λεγομένου· κῶλα δὲ τὰ ἐμπρόσθια μέρη τῶν ἱερείων. ἔστι δὲ ἱερὸν Ἑρμοῦ ὁ βραχίων τῶν ἀλόγων ζώων. Ἄλλως. τὰ ἐμπρόσθια μέρη τῶν ἱερείων, τὰς ἀγκύλας ὀστώδεις. διαβάλλει οὖν ὡς ὀστέα τοῖς θεοῖς προςφέροντας. [κωλῆς) τοῦ μηροῦ· τοῦ ἐντέρου. Gl. LB. κωληναρίου· κῶλα τὰ ἐμπρόσθια μέρη τῶν ἱερείων. τὰς ἀγγύλας, αἳ ὀστώδεις εἰσί. διαβάλλει οὖν ὡς ὀστέα τοῖς θεοῖς προςφέροντα. Paris. κατήσθιον) ἔτρωγον. Gl. LB. Dorv.]

1130. ἀσκωλίαζ᾽ ἐνταῦθα) ἑορτὴν οἱ Ἀθηναῖοι ἦγον τὰ Ἀσκώλια. ἐν ᾗ ἥλλοντο ἐπ᾽ ἀσκοῖς αἰγείοις εἰς τιμὴν τοῦ Διονύσου. δοκεῖ δὲ ἐχθρὸν εἶναι τῇ [2]) ἀμπέλῳ τὸ ζῶον. ἀμέλει οὖν [3]) καὶ ἐπίγραμμα φέρεται τῆς ἀμπέλου πρὸς τὴν αἶγα, οὕτω λέγον·

κἤν με φάγῃς ἐπὶ ῥίζαν, ὅμως δέ τι καρποφορήσω,
ὅσσον ἐπισπεῖσαι [4]) σοί, τράγε, θυομένῳ.

ἀσκωλίαζε δὲ ἀντὶ τοῦ ἅλλου· κυρίως δὲ ἀσκωλιάζειν ἔλεγον τὸ ἐπὶ τῶν ἀσκῶν ἅλλεσθαι, ἕνεκα τοῦ γέλωτα ποιεῖν. ἐν μέσῳ δὲ τοῦ θεάτρου ἐτίθεντο ἀσκοὺς πεφυσημένους καὶ ἀληλιμμένους, εἰς οὓς ἐναλλόμενοι ἐνωλίσθαινον, καθάπερ Εὔβουλός φησι·

—— καὶ πρός γε τοῦτο ἀσκὸν εἰς μέσον
καταθέντες, εἰςάλλεσθε, καὶ καγχάζετε
ἐπὶ τοῖς καταῤῥέουσιν.

οὕτω καὶ Δίδυμος. Ἄλλως. ἀσκωλιάζειν ἔλεγον τὸ ἐνάλλεσθαι τοῖς ἀσκοῖς ἢ τὸ ἐπὶ ἑνὸς ποδὸς ἅλλεσθαι. Ἄλλως. Ἀσκώλια ἑορτὴ Διονύσου· ἀσκὸν γὰρ οἴνου πληροῦντες,

---

1) ἐλείφθη Ald.
2) τῇ abest ab Ald.
3) οὖν abest ab Ald.
4) ἐπιλείψαι MS. Rav.

ἑνὶ ποδὶ τοῦτον ἐπήδων· καὶ ὁ πηδήσας ἆθλον εἶχε τὸν οἶνον. [ἀσκωλίαζ') πήδα. Gl. LB. πήδα· Ἀσκόλια ἑορτὴ τοῦ Διονύσου. Gl. Dorv. ἀσκωλίαζ' ἐνταῦθα) Ἀσκωλία ἦν ἑορτὴ τοῦ Διονύσου, ἐν ᾗ ἀσκοὺς διαφυσσῶντες καὶ ὀγκοῦντες, ἐῤῥίπτουν καὶ ἄνωθεν ἥλλοντο ἐπάνω αὐτῶν ἑνὶ ποδὶ, ἐκίνουν δὲ γέλωτα καταπίπτοντες· ὁ μέντοι μὴ καταπεσὼν ἐλάμβανεν αὐτὸν οἴνου πλήρη. Schol. LB. ἐνταῦθα) αὐτοῦ. πρὸς τὴν αἰθρίαν) ἐν τῇ εὐδίᾳ. Gl. LB εἰς τὸν ἀσκεπῆ τόπον. Gl. Paris. αἰθρίαν) εὐδίαν. Gl. Dorv.]

[1131. σπλάγχνων) καὶ οἴμοι ἕνεκεν. Gl. LB. οἴμοι ἀπὸ κοινοῦ. Gl. Dorv. θερμῶν) τῶν ζώντων. Gl. LB.]

1132. ὀδύνη σε πρὸς τὰ σπλάγχνα) ἐπὰν γὰρ πνεῦμα δι' ἐντέρων ὑποδύῃ, τὸ τοιοῦτον γίνεται· δέον πνεῦμα εἰπεῖν, ὀδύνην εἶπεν· πρὸς τὰ σπλάγχνα δὲ ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ κωλῇ καὶ τοῖς σπλάγχνοις. [ὀδύνη) ἤγουν πόνος. Gl. Dorv. πρὸς) κατά. Gl. LB. ἐπιστρέφειν) ἔχειν. Gl. Dorv. ἔχειν, κινεῖν. Gl. LB.]

1133. ἴσον ἴσῳ κεκραμένης) οἴνου καὶ ὕδατος· ζωρότερον γὰρ τὸ τοιοῦτο κρᾶμα. παίζει δὲ πρὸς τοῖς καπήλοις. ζητεῖται δὲ, διὰ τί τοῖς μὲν ἄλλοις θεοῖς δίδοται ἄκρατος σπονδὴ, τῷ δὲ Ἑρμῇ κεκραμένη· καὶ φαμὲν, ὅτι καὶ τῶν ζώντων καὶ τῶν τετελευτηκότων ἄρχει, καὶ παρ' ἀμφοτέρων τιμὰς δέχεται. [ἴσον ἴσῳ) ὕδωρ οἴνῳ. Gl. Dorv.]

1134. ταύτην ἐπιπιὼν, ἀποτρέχων οὐκ ἂν φθάνοις) οὐκ ἂν πέρας σχοίης τῶν κακῶν· οὐκ ἂν ἀναβάλοιο. [ταύτην) ἣν ἔπαρδον. Gl. LB. ἐπιπιὼν) δι' ὅλου πιών. Gl. Paris.]

1135. τὸν σαυτοῦ φίλον) τοῦτο λέγει, ἢ διότι καὶ αὐτὸς διάκονος, καὶ ὑπηρέτης ἦν τῶν θεῶν, ὥςπερ οὗτος Χρεμύλου· ἢ διὰ τὰς βοηθείας, ἃς προϊὼν ἐρεῖ. εἰώθαμεν γὰρ οἱ ἄνθρωποι, ὅταν εἰς ἀνάγκην ἐμπέσωμεν, εὔνοιαν πρὸς τοῦτον πλάττεσθαι, ἀφ' οὗ ἂν ἡμῖν ἔσται ὠφέλεια. [τὸν σαυτοῦ φίλον) πολλαὶ τέχναι ἀνάκεινται τῷ Ἑρμῇ, ὧν ἐστὶ καὶ ἡ τῶν κλεπτῶν· ἐπεὶ δὲ καὶ οἱ θεράποντες κλέπται, τούτου ἕνεκα φίλον ἑαυτὸν Καρίωνι λέγει. Schol. LB. τ. σ. φ.) τουτέστιν ἐμέ. Gl. Paris.]

1136. εἴ του) τινός. δέει) χρήζεις. ὧν) ἀφ' ὧν. Gl. Dorv. δέῃ) τινὸς χρείαν ἔχεις; Gl. LB.]

[1137. εὖ πεπεμμένον) καλῶς κατεσκευασμένον. Gl. LB. πεπεμμένον) ζημωμένον. Gl. Dorv.]

[1138. καταφαγεῖν) ὠφελεῖσαι δηλαδή. νεανικὸν) νέον. Gl. Dorv. νεανίᾳ πρέπον. Gl. Paris. νεανικὸν κρέας λέγει ἐνταῦθα τὸ ἀρκοῦν νεανίᾳ εἰς τὸ χορτάσαι αὐτόν. Paris.]

1139. ἀλλ' οὐκ ἔκφορα) ὡς ἐνίαις θυσίαις λεγομένου τούτου. καὶ χρῶνται αὐτῷ οὐ κατ' οὐδέτερον πληθυντικὸν, ἀλλ' ἑνικῶς κατὰ θηλυκόν· ὡς Θεόπομπος·

εἴσω δραμὼν αἴτησον· ἀλλ' οὐκ ἐκφορά.

καὶ εἰ μὲν οὐδέτερον εἴη πληθυντικὸν, προπαροξύνουσιν· εἰ δὲ θηλυκὸν, ὀξύνουσιν. [ὧν) ἀφ' ὧν. ἔνδον) ἐντός. Gl. LB. Dorv. ὠφελήσαις δηλ. Gl. Paris. οὐκ ἔκφορα) εἰσὶ τὰ κρέατα, ὥςτε φέρεσθαι ἔξω. Gl. LB. ἀλλὰ οὐκ εἰσὶ τὰ κρέατα ἔκφορα, ἤγουν ἔξω διδόμενα· ἐκέλευσε γὰρ ὁ Πλοῦτος μηδὲν διδόναι ἔξω. Schol. LB. ἤγουν ἄξια ἐκβληθῆναι. Gl. Dorv. ἀλλ' οὐ καλὸν ἐκφέρεσθαι ταῦτα. Gl. Paris.]

[1140. ὁπότε) ἡνίκα. τὶ σκευάριον) ἀγγεῖόν τι. Gl. LB.]

[1141. ὑφείλου) ἔκλεπτες. λανθάνειν) τὸν σὸν δεσπότην. Gl. LB. σε λανθάνειν ἐποίουν) ὑπέλαβον πονηρίας ἐν τῷ ναῷ. Gl. Dorv.]

[1142. ἐφ' ᾧτε) ἐπὶ τῷ. Gl. LB. μετέχειν) τοῦ κλέμματος. Gl. Dorv. τοιχωρύχε) ὦ κλέπτη. Gl. LB. κλέπτα. Gl. Dorv.]

[1143. ἧκεν) ἦλθεν. Gl. LB. ναστὸς εὖ πεπεμμένος) ἄρτος καλῶς κατεσκευασμένος. Gl. LB. ἄρτος καλῶς ἐζυμωμένος. Gl. Dorv. δύο εἰσὶ ναστὸς καὶ κοῖλος. καὶ ναστὸς μὲν λέγεται, ὅντινα καλοῦσιν οἱ κοινοὶ ὁλόβολον· κοῖλος δὲ ὁ ἔχων ἔσω κοιλότητα. Paris. δύο εἰσὶν αἱ τῆς ἐπιπέδου ἐπιφάνειαι κατ' ἐναντιότητα θεωρούμεναι ἄκραν, ἥ τε κοίλη καὶ ἡ κυρτή. τὴν γοῦν κυρτήν φασι καὶ ναστήν. ἐπεὶ οὖν καὶ ὁ ἄρτος κυρτός ἐστι τὴν ἐπιφάνειαν, διὰ τοῦτο ναστὸν ἐνταῦθα τοῦτον προςηγόρευσεν. Victor.]

1145. οὐ γὰρ μετεῖχες τὰς ἴσας πληγὰς) οὐ μόνον μετέχω τοῦδε, ἀλλὰ καὶ μετέχω τόδε φαμέν· καὶ εὕροις ἂν τοῦτο οὐ μόνον παρὰ ποιηταῖς, ἀλλὰ καὶ λογοποιοῖς. [μετεῖχες) ἐλάμβανες. Gl. LB. ὅμοιον τῷ, ἡμῖν με-

τάσχῃ τοῦδε τοῦ Πλούτου μέρος· ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς ἐλάμβανες, ἢ μετ' ἐμοῦ ἐλάμβανες. *Schol. LB.* ἴσας) ὁμοίας. *Gl. LB.*]

[1146. ληφθείην) κρατηθείην. πανουργήσας) κλέψας. *Gl. LB. Dorv.*]

1147. εἰ σὺ Φυλὴν κατέλαβες) ὅτι μετὰ τὸ κατελθεῖν τοὺς μετὰ Θρασυβούλου Φυλὴν καταλαβόντας, καὶ νικήσαντας ἐν Πειραιεῖ τοὺς τριάκοντα, ψηφίσασθαι ἔδοξε, μὴ μνησικακῆσαι ἀλλήλοις καθάπαξ τοὺς πολίτας. ἀλλὰ ταῦτά γε οὔπω ἐπέπρακτο, οὐδὲ τὸ ἐπὶ τριάκοντα ἤδη ἦν· ἀλλὰ καί, ὥς Φιλόχορος, πέμπτῳ ἔτει ὕστερον μάχεται μετὰ Θρασυβούλου γενομένου ἢ Κριτίας ἐν Πειραιεῖ τελευτᾷ. τοῦτο οὖν ἔοικέ τις ἐκ τοῦ δευτέρου Πλούτου μετενεγκὼν ἐνθάδε, ὀλιγωρῆσαι τῆς ἀλογίας ταύτης. ἢ καὶ αὐτὸς ὁ ποιητὴς ὕστερον ἐνθεῖναι ἀπὸ τῶν συνθηκῶν τῶν Ἀθήνησι γενομένων πρὸς τοὺς καταλαβόντας. Φυλὴν δέ, τὸν δῆμον, ἀφ' οὗ Φυλάσιος. Ἄλλως. ὁ Θρασύβουλος βουλόμενος καταλῦσαι τοὺς λ' καταλαβὼν Φυλήν, τόπον τινά, κἀκεῖσε συμμάχους λαβών, κατέλυσε. καὶ ἐπεὶ ἀλαζονικὸν ἐφθέγξατο, ἤκουσε, μὴ μνησικακῆσαι, καὶ ἐγένετο παροιμιακόν. Φυλὴ δέ, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, καὶ οἱ ἐνοικοῦντες, Φυλάσιοι. τὸ δέ, εἰ σὺ Φυλὴν κατέλαβες, ἀντὶ τοῦ, εἰ ἐπλούτησας, εἰ μέγας γέγονας, Φυλὴν καταλαβόμενος, καὶ τοὺς λ' τυράννους μεταχειρισάμενος. Φυλὴ γὰρ τόπος οὕτω καλούμενος. περὶ δὲ Θρασυβούλου εἴρηται διὰ τὸ ἐπαινεῖσθαι, ὅτι ἐκεῖ ἐφόνευσε τοὺς λ' τυράννους.

[Φυλὴν κατέλαβες) προεγράφη ὄπισθεν ἡ ἱστορία, ὅπως Λακεδαιμόνιοι Ἀθηναίοις τριάκοντα τυράννους κατέστησαν, Ἀθηναίους ὄντας καὶ αὐτούς· οἳ τοὺς Ἀθηναίους κακῶς ἐποίουν τοὺς ὁμοφύλους καὶ συμπολίτας. ἀλλὰ Θρασύβουλός τις Ἀθηναῖος φιλόπατρις καὶ μισοτύραννος Φυλὴν κατέλαβε χωρίον τῆς Ἀττικῆς μετὰ ὀκτακοσίων ἀνδρῶν, καὶ συμβαλὼν τοῖς τριάκοντα καὶ τοῖς μετ' αὐτῶν νικᾷ τε αὐτούς, καὶ τὴν πόλιν τῆς τυραννίδος ἠλευθέρωσεν. ἐπεὶ δὲ ἦσαν τινὲς ἐν τῇ πόλει, πρὸς οὓς ἐφέροντο καλῶς οἱ τύραννοι, ὅτε ἦρχον, οὗτοι τοὺς ἀναιρέτας τῶν τυράννων δεδιότες, ἡνίκα τινὶ αὐτῶν συναντήσειεν, ἔλεγε, μὴ μνησικακήσῃς, εἰ σὺ Φυλὴν κατέλαβες· ὅθεν καὶ ψήφισμα ἔθεντο ἀλλήλους μὴ μνησικακεῖν Εὐκλείδου δημαγωγήσαντος. φησὶ δὲ Ἑρμῆς, ὦ Καρίων, μὴ μνησικακήσῃς ἐμὲ ἕνεκεν τῶν ὄπισθεν· ὡς οὐδὲ οἱ μετὰ Θρασυβούλου τοὺς μετὰ τῶν τυράννων, εἰ κατέλαβες τὴν Φυλήν, ὡς ὁ Θρασύβουλος· τουτέ-

στιν, ἐὰν ἐπλούτησας. *Schol. LB.* μὴ) ὅρα ἵνα. μνησικακήσῃς) ὀργισθῇς. Φυλὴν) τήν. τὸ χωρίον. κατέλαβες) εὗρες. *Gl. LB.* φιλὴν) ὄνομα τόπου. *Gl. Dorv.* εἰ σὺ φ. κ.) τουτέστι εἰ ἐπλούτισας. *Gl. Paris.*]

[1148. σύνοικον) μεθ' ὑμῶν. πρὸς θ.) ἕνεκεν τῶν. *Gl. LB.*]

[1149. ἀπολιπὼν) ἀφείς. *Gl. LB. Dorv.* ἐνθάδε μενεῖς) ἐνταῦθα προςκαρτερήσεις. *Gl. LB.*]

[1150. τὰ γὰρ) ναί. *Gl. LB. Dorv.* τὰ παρ' ὑμῖν) τὰ ἐνταῦθα. βελτίω πολὺ) κρείττονα κατὰ πολύ. *Gl. LB.* κρείττονα τῶν ἐν θεοῖς. *Gl. Dorv.*]

[1151. ταὐτομολεῖν) αὐτόμολός ἐστιν ὁ οἰκείᾳ θελήσει λιπὼν ἐκείνους, μεθ' ὧν ἦν, καὶ πρὸς ἄλλους ἐλθών. τὸ ἐξέρχεσθαι ἀπὸ τῶν οἰκείων, καὶ εἰςέρχεσθαι πρὸς τοὺς ἀλλοτρίους, ἀστεῖόν ἐστιν. *Schol. Br.* αὐτομολεῖν) τὸ ἐνταῦθα ἐλθεῖν καὶ διατρίβειν. ἀστεῖον) πεπαιδευμένον. *Gl. Paris.* φρόνιμον, καλόν. *Gl. LB.* χαρίεν. *Gl. Dorv.*]

[1152. πατρὶς γὰρ) ναί. πᾶσ') ὅλοις τοῖς ἀνθρώποις. *Gl. LB.* ἵν') ὅπου. *Gl. Dorv.* ἵν' ἂν) ὅπου εὐτυχῇ. *Gl. Paris.* πράττῃ τις εὖ) εὐτυχῇ. *Gl. LB.* εὐημερῇ. *Gl. Dorv.*]

[1153. ὄφελος) ἤγουν ὠφέλεια. *Gl. Dorv.*]

1154. στροφαῖον) ἐπὶ ἀποτροπῇ τῶν ἄλλων κλεπτῶν. στροφαῖος, παρὰ τὸ στρέφεσθαι καὶ πανουργεῖν. λέγεται δὲ ὁ Ἑρμῆς, ἐμπολαῖος, στροφαῖος, κερδῷος, δόλιος, ἡγεμόνιος, ἐναγώνιος, διάκονος. Ἄλλως. στροφὸν, ἐπεὶ στροφοὶ λέγονται καὶ οἱ συμπεπλεγμένοι καὶ δολεροὶ λόγοι. στροφαῖον δὲ ἐκάλουν ἱδρυμένον παρὰ τῇ θύρᾳ τὸν δαίμονα· ἅμα δὲ παρὰ τὸ στρέφειν τὰ πράγματα· οἱ δὲ τοῦτο ποιοῦντες, πανοῦργοι. ἐπωνυμία δὲ τοῦτο Ἑρμοῦ, παρὰ τὸ ταῖς θύραις ἱδρύσθαι ἐπὶ φυλακῇ τῶν ἄλλων κλεπτῶν· οὗτοι γὰρ ὀπίσω τῶν θυρῶν εἰώθασι καὶ ἀναδύεσθαι, καὶ ὅλως πανουργεύεσθαι. [στροφαῖον) πυλωρόν· ἔνθεν καὶ ἔνθεν στρεφόμενος. *Gl. Dorv.* στρεφόμενον. ἱδρύσασθε) ποιήσατε. *Gl. LB.* πυλωρόν. *Gl. Paris.* ἐπωνυμία ἐστὶ τοῦτο τοῦ θεοῦ· παρὰ τὸ ταῖς θύραις ἱδρύσθαι. ἤτοι φυλακὴ τῶν ἄλλων κλεπτῶν. στροφαῖον οὖν περὶ τὴν θύραν ἀντὶ τοῦ φύλακα τῆς θύρας ἀπὸ τῆς στρόφιγγος. ὁ δὲ θεράπων τὸ στροφαῖον ἐπὶ τῶν δολίων καὶ συμ-

πεπλεγμένων λόγων ἐκλαμβάνει· ἐπεὶ σημαίνει καὶ τοῦτο ἡ λέξις· στροφαῖον γὰρ φαμὲν ἄνθρωπον, τὸν εἰδότα συμπλέκειν καὶ στρέφειν λόγους καὶ μηχανάς. Paris.]

[1155. στροφαῖον) πανοῦργον. Gl. Paris. στροφαῖον;) ποιήσομέν σε; Gl. LB. ἀλλ' οὐκ — στροφῶν) χρεία ὑπάρχει οὐδαμῶς ἡμῖν κινήσεων. Gl. LB. ἀλλ' οὐδεμία ἐργασία ἐστὶ δολιοτήτων. Gl. Paris. στροφῶν) πανουργικῶν. Gl. Dorv.]

1156. ἀλλ' ἐμπολαῖον) πραγματευτὴν, ἢ ἀγοραῖον, καὶ τῆς καπηλείας προεστῶτα. παλιγκάπηλοι δὲ λέγονται οἱ τὰ αὐτὰ πωλοῦντες καὶ ἀγοράζοντες. πέντε δέ εἰσιν αἱ διαφοραὶ τῶν πωλούντων, αὐτοπώλης, κάπηλος, ἔμπορος, παλιγκάπηλος, μεταβολεύς· καὶ ἔστιν αὐτοπώλης μὲν, ὁ ἐν τῇ ἰδίᾳ χώρᾳ πωλῶν τὴν ἑαυτοῦ πρόσοδον· κάπηλος δὲ, ὁ ἀγοράζων ἀπὸ τοῦ αὐτοπώλου, καὶ πωλῶν ἐν τῇ χώρᾳ, ἐν ᾗ ἠγόρασεν· ἔμπορος δὲ ὁ ἀγοράζων καὶ ἐπὶ ξένης πωλῶν· ἢ ἀπὸ τοῦ αὐτοπώλου ἢ ἀπὸ τοῦ καπήλου. παλιγκάπηλος, ὁ ἀπὸ τοῦ ἐμπόρου ἀγοράζων καὶ πωλῶν. μεταβολεὺς, ὁ κατὰ τὴν κοτύλην πωλῶν, ὥςπερ οἱ νῦν λεγόμενοι κάπηλοι· εἴρηται δὲ παρὰ τὸ συνεχὲς μεταβάλλειν. καὶ αὗται μέν εἰσιν αἱ σημασίαι κυρίως τῶν πωλούντων· καταχρηστικῶς δὲ πᾶς πωλῶν κάπηλος λέγεται. [ἀλλ' ἐμπολαῖον) ποιήσατε πράτην. Gl. LB. πραγματευτήν. Gl. Dorv. πραγματευτικόν. Gl. Paris.]

[1157. Ἑρμῆν) τόν. παλίγκάπηλον) τὸν μεταπράτην. Gl. LB. καπηλεύοντα τὰ πωλούμενα. Gl. Dorv. δεῖ) ἀπόκειται. ἢ πρέπον ἐστί. Gl. LB.]

[1158. δόλιον) ἔφορον τοῦ δόλου ποιήσατε. ἥκιστά γε) ποιήσομέν σε οὐδαμῶς. Gl. LB.]

[1159. ἔργον) χρεία ἐστὶν ἡμῖν. ἁπλῶν τρόπων) ἀδολιεύτων ἠθῶν. Gl. LB.]

1160. ἀλλ' ἡγεμόνιον) κατὰ χρησμὸν οἱ Ἀθηναῖοι ἡγεμόνιον Ἑρμῆν ἱδρύσαντο. παρὰ τὸ τοῖς τυφλοῖς τοὺς βλέποντας ἡγεῖσθαι· ἐπήνεγκε δὲ ἐπὶ τοῦ Πλούτου, φάσκων αὐτὸν ἤδη βλέπειν, καὶ μὴ δεῖσθαι ὁδηγοῦ. [ἡγεμόνιον) προοδοποιόν. Gl. Dorv. προοδοποιὸν ποιήσατε. Gl. LB. ὁδηγόν. Gl. Paris. ὅτι ὁ Ἑρμῆς καὶ ὁ λόγος, καὶ λογικὸν ἡγεμονεύει τεχνῶν καὶ πρακτικῶν, ὑποτιθεὶς ἑκάστῳ καὶ ἐφευρήσεις καὶ πανουργίας καὶ ἀφορμάς. ἡγεμόνιος δὲ λέγε-

ται καὶ ὁ ὁδηγὸς τῶν τυφλῶν· διὸ φησὶ, ἀλλ' ὁ θεὸς ἤδη βλέπει. *Schol. LB.* ὁ θεός) ὁ Πλοῦτος. *Gl. LB.* ἤδη) ἀπὸ τοῦ νῦν. *Gl. Dorv.*]

[1161. ἡγεμόνος) τινὸς ὁδηγοῦ. *Gl. LB.* οὐδὲν) οὐδαμῶς. *Gl. LB. Dorv.* δεησόμεθ' ἔτι) χρείαν ἕξομεν εἰς τὸ ἑξῆς. *Gl. LB.* εἰς χρείαν ἔλθωμεν. *Gl. Dorv.*]

[1162. ἐναγώνιος) ἐπιστάτης τῶν ἀγώνων καὶ πανηγύρεων. *Gl. LB.* ἀγώνων καὶ πανηγύρεις ἐργάζομαι. *Gl. Dorv.* μοῖρα γὰρ ἐν τοῖς ἀγῶσιν ἐστὶν ὁ Ἑρμῆς. *Gl. Paris.* ἐρεῖς) λέξεις. *Gl. LB.* λέγεις. *Gl. Dorv.*]

[1163. συμφορώτατον) λίαν συμφέρον. *Gl. LB.* ἁρμοδιώτατον. *Gl. Dorv.*]

[1164. μουσικούς) λογικούς. *Gl. Paris.* μουσικάς) χορούς. γυμνικούς) παλαίστρας. *Gl. Dorv.* χορούς, ὀρχήσεις, παλαίστρας, δρόμους καὶ τὰ τοιαῦτα. *Gl. Paris.*]

[1165. ὡς) λίαν, ὄντως. *Gl. Dorv.* ὡς ἀγαθὸν) λίαν συμφέρον. *Gl. LB.* ἐπωνυμίας) ὀνομασίας. *Gl. LB. Dorv.* ἔχειν) κρατεῖσθαι. *Gl. Dorv.*]

1166. οὗτος γὰρ ἐξεύρηκεν) ἐποίουν γὰρ τοῦτο οἱ δικάζοντες, ἵνα, ἐὰν ἀποτύχωσιν ἑνὸς, εἰς ἄλλο δικαστήριον δικάσωσιν. [ἐξεύρηκεν) διὰ τῶν πολλῶν ἐπωνυμιῶν. *Gl. Dorv.* βιότιον) μικρὰν ζωήν. *Gl. LB. Dorv.*]

1167. οὐκ ἐτὸς ἅπαντες) ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν, οὐ ματαίως ἄρα σπεύδουσι πολλὰ ὀνόματα ἔχειν· ἵνα, ἐὰν ἀποτύχωσιν ἑνὸς, εἰς ἄλλο δικαστήριον δικάσωσιν. ὁ δὲ τούτων νοῦς ἐκ τῶν προειρημένων δῆλος περὶ κληρώσεως τῶν γραμμάτων καὶ τῶν δικαστηρίων. ἐποιοῦντο δὲ τοῦτο οἱ δικάζοντες, ἵνα, ἐὰν ἀπολειφθῶσιν [1]) ἑνὸς, ἐν τῷ ἄλλῳ δικάσωσι, τὸν πεσσὸν καὶ εἰς τόδε καὶ εἰς τόδε ἐμβάλλοντες τῶν δικαστηρίων. [οὐκ ἐτὸς) οὐ ματαίως. *Gl. LB.* οὐ μάτην, οὐ ψεκτῶς. *Gl. Paris.* ἐτὸς) μάτην. *Gl. Dorv.* πάντες) ὅλοι. *Gl. LB.* οἱ δικάζοντες) οἱ κριταί. *Gl. LB. Dorv.* θαμὰ) συνεχῶς. *Gl. LB.* οὐκ ἐτὸς ἅπαντες) οὐ ματαίως ἄρα οἱ ἐν ταῖς Ἀθήναις, φησὶ, δικάζοντες σπεύδουσιν ἐν πολλοῖς γεγράφθαι γράμμασιν ἐν

---

1) ἀποληφθῶσιν *Ald.*

τοῖς δικαστηρίοις. περὶ δὲ τῶν γραμμάτων καὶ δικαστηρίων Ἀθηναίων ἔφημεν ὄπισθεν, πῶς ἐν ἑκάστῳ ἦν γεγραμμένον στοιχεῖον· ἐν μὲν τῷ τοῦ Ἀρεοπάγου δικαστηρίῳ πρὸ τῶν θυρῶν ἐπεγέγραπτο ά· ἐν δὲ τῇ Ἡλιαίᾳ ή· ἐν δὲ τῷ ἐν Φρεαττοῖ δ', καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς ὡσαύτως· διὰ τοῦτο ἔφη, σπεύδουσιν ἐν πολλοῖς γεγράφθαι γράμμασιν. Schol. LB.]

1168. γεγράφθαι) ἀντὶ τοῦ ὠνομάσθαι, ὥστε καὶ ἡλιαστὰς εἶναι, καὶ πανταχοῦ αὐτοὺς ἐγγραφῆναι σπουδάζοντες. βούλονται δὲ καὶ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ, βούλονται δὲ καὶ ἐν ἄλλῳ δικαστηρίῳ ἀναγράφεσθαι, διὰ τὸ μὴ ἀργεῖν ὅλως. [σπεύδουσι) σπουδάζουσι. γεγράφθαι) ἐγγράφεσθαι. Gl. LB. γράμμασι) δικαστηρίων. Gl. Dorv. ἐν πολλοῖς γεγρ. γρ.) ἐγγεγραμμένοι εἶναι δικαστηρίοις. Gl. Br. ὠνομάσθαι ἐν πολλοῖς δικαστηρίοις. Gl. Paris.]

[1169. οὐκοῦν) λοιπὸν βούλει ἵνα. Gl. LB. τὸ λοιπόν. Gl. Dorv. εἰςίω) εἰςέλθω. Gl. LB. Dorv. καὶ πλῦνέ γε) ναί. Gl. Dorv.]

[1170. τὸ φρέαρ) τὸ πηγαδί. Gl. LB.]

[1171. ἵν' εὐθέως) ὅπως παρευθὺς ὑπηρέτης καλὸς ὑπάρχειν φαίνῃς. Gl. LB. διακονικὸς διακόνου διαφέρει· διάκονος μὲν γάρ ἐστιν ὁ ὑπηρέτης· διακονικὸς δὲ ὁ δυνάμενος ὑπηρετεῖν. Schol. LB.]

1172. τίς ἂν φράσειε) κορωνὶς ἑτέρα ὁμοία ἐν ἐκθέσει τοῦ δράματος. οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι λζ', ὧν τελευταῖος·

τῆς γραὸς ἐπιπολῆς ἔνεισιν αἱ χύτραι.

ἑξῆς δὲ τούτων καὶ τελευταῖοι παντὸς τοῦ δράματος στίχοι ἀναπαιστικοὶ τετράμετροι καταληκτικοὶ β'. ἑξῆς δ' αὖ τούτων ἡ κορωνὶς, ἡ καὶ τὸ δρᾶμα περατοῦσα.

[1172. φράσειε) εἴποι. σαφῶς) φανερῶς. Gl. LB. Dorv.]

[1173. ὦ βέλτιστε) ὦ κάλλιστε. τί γὰρ ἄλλ') ἐστίν. ἢ) παρό. κακῶς) ἔχω. Gl. LB. καλῶς) ἔχω δηλαδή. Gl. Dorv.]

[1174. ἀφ' οὗ) καιροῦ. Gl. LB. δι' οὗτινος. Gl. Dorv.]

[1175. ἀπόλωλα) ἐφθάρην. Gl. LB. ἐφθάρηκα. Gl. Dorv. λιμοῦ) τοῦ. τῆς πίνης. Gl. LB. Dorv.]

1176. τοῦ σωτῆρος) ἐν ἄστει σωτῆρα Δία τιμῶσιν, ἔνθα καὶ σωτῆρος Διός ἐστιν ἱερόν· τὸν αὐτὸν δὲ ἔνιοι καὶ ἐλευθέριόν φασι.

[1177. τίς) ποταπὴ τοῦ λιμώττειν σε. ὦ) ἱερεῦ. πρός) ἕνεκεν. *Gl. LB.*]

[1178. θύειν) θυσιάζειν. *Gl. LB. Dorv.* τίνος ἕνεκα) χάριν. *Gl. Dorv.*]

[1180. ὁ μὲν) τίς. ἥκων) ἐλθών. *Gl. LB.* ἦλθον *Gl. Dorv.* ἔμπορος) ἤγουν πραγματευτής. *Gl. LB. Dorv.*]

1181. ἔθυσεν ἱερεῖόν τι σωθείς) ἀντὶ τοῦ, τὰ τῆς θυσίας ἐπετέλει· ἢ ἐξιλεοῦτο τὸ θεῖον ἐπὶ τοῖς μέλλουσι. μετεκάλει δ' εἶπε τὸν ἱερέα, ἐπειδὴ νόμος ἐστὶ, τὰ ὑπολειπόμενα τῆς θυσίας τὸν ἱερέα λαμβάνειν. [ἔθυσεν) ἤγουν ἐθυσίαζεν. *Gl. Dorv.* ἱερεῖον) θῦμα. σωθείς) φυλαχθείς. *Gl. LB.* ἐκ χειμῶνος. *Gl. Dorv.* ὁ δέ τις) ἄλλος. *Gl. LB.*]

[1182. δίκην) κρίσιν. *Gl. LB.* κατὰ δίκην. *Gl. Dorv.* ἀποφυγὼν) ἔθυσεν. *Gl. LB.* δίκην ἀπ.) κρίσιν, τιμωρίαν διαδράς. *Gl. Paris.* ὁ δ' ἂν) ἄλλος. *Gl. LB.* ἐκαλλιερεῖτο) ἐθυσίαζε. *Gl. LB. Paris.* ἑόρταζεν ἐν τῷ οἴκῳ. *Gl. Dorv.*]

[1183. μετεκάλει) μετεπέμπετο. τὸν ἱερέα) ἐμέ. *Gl. LB.* τοῦ Διὸς δηλαδή. *Gl. Dorv.*]

[1184. θύει) θυσιάζει. τὸ παράπαν) τὸ παντελῶς. *Gl. Dorv.* παντελῶς. εἰςέρχεται) ἐν τῷ ναῷ θυσιάζων. *Gl. LB.*]

[1185. πλὴν) εἰ μή. ἀποπατησόμενοι) χέζοντες. *Gl. LB. Dorv.* τὰ ἀφοδήματα ἀποῤῥίψοντες. *Gl. Paris.* ἀπόπατος λέγεται τὸ ἀφοδευτήριον, καὶ ἡ αὐτὴ ἡ ἀπόκρισις τῶν περιττῶν. λέγεται δὲ πάτος ἡ τροφή· ὅθεν καὶ πάσασθαι τὸ φαγεῖν· ἐκ τούτου οὖν ἡ ἀπόκρισις τῶν περιττῶν λέγεται ἀπόπατος. *Schol. LB.* πάτον λέγουσι μὲν καὶ τὴν πεπατημένην ὁδὸν, καὶ κατατεριμμένην, ἀπὸ τοῦ πατεῖσθαι, περὶ ἧς καὶ Ὅμηρος λέγει· πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων. λέγεται δὲ καὶ πάτος καὶ ἡ τροφὴ, ὅθεν καὶ πάσασθαι τὸ φαγεῖν, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀπόπατος, ἡ ἔκκρισις καὶ ἀποσκυβάλισις τοῦ πάτου καὶ τῆς τροφῆς. ἤγουν καὶ ἐπεὶ παρά τισι πάτος λέγεται ὁ πρωκτὸς, εἰκότως ἀπο-

πατεῖν λέγεται καὶ τὸ ἐκ τοῦ πρωκτοῦ τὰ σκύβαλα ἀποῤῥίπτειν. *Victor.* πλεῖν) πλέον. *Gl. LB. Dorv.* ἢ) παρό. χίλιοι) πολλοί. *Gl. LB.*]

1186. οὐκοῦν τὰ νομιζόμενα) τῶν ἀφοδευμάτων παίζων, τοῦτο δὲ δέον εἰπεῖν, τὸ δέρμα καὶ τὰς κωλὰς, ἐπειδὴ νόμος ἦν τὰ ὑπολειπόμενα τῆς θυσίας τὸν ἱερέα λαμβάνειν. Ἄλλως. τὰ ἔθιμα τῶν παρεχομένων τοῖς ἱερεῦσι δέρματα καὶ κωλαῖ [1]). φησὶν οὖν, ὅτι καὶ τῆς κόπρου τὰ νομιζόμενα λαμβάνεις, τὰ ἔθη σκώπτων. [τὰ νομιζόμενα) τὰ ἐκ νόμου συνήθη. *Gl. LB.* συνήθη. *Gl. Dorv.* τὰ κατὰ τοὺς νόμους ὀφειλόμενα. *Gl. Br.* τὰ ἔθιμα, τὰ κατὰ νόμους ἀνήκοντα. *Gl. Paris.* νόμος ἦν τὰ ὑπολειπόμενα τοῦ ἱερείου τὸν ἱερέα λαμβάνειν, δέρματα καὶ κωλᾶς. παίζων οὖν κἀνταῦθα φησὶ λαμβάνειν αὐτὸν τὰ νομιζόμενα ἐκ τῶν ἀφοδευμάτων. *Schol. Br.*]

[1187. κἀυτός μοι δοκῶ) νομίζω συμφέρειν. *Gl. LB.*]

[1188. χαίρειν ἐάσας) φθείρεσθαι ἀφείς. *Gl. LB. Dorv. Br.*]

[1189. θάῤῥει) ἔχε θάῤῥος. *Gl. LB. Dorv.* καλῶς ἔσται) τὰ σὰ γενήσεται. *Gl. LB.* ταῦτα καλῶς γενήσονται. *Gl. Dorv.*]

[1190. ὁ σωτὴρ) ἤγουν ὁ Πλοῦτος. *Gl. Dorv.* πάρεστιν ἐνθάδε) ἐνταῦθ' ἐστίν. *Gl. LB.*]

[1191. αὐτόματος) αὐτόκλητος. *Gl. LB.* αὐτοπροαίρετος. ἀπὸ τοῦ αὐτὸς καὶ τοῦ μῶ, τὸ ὁρμῶ. ἔστι δὲ φιλόσοφος λέξις. *Gl. Paris.* τὸ αὐτόματος γίνεται ἀπὸ τοῦ αὐτὸς καὶ τοῦ ἵημι, τὸ ἔρχομαι, ἤγουν ὁ ἀφ' ἑαυτοῦ ἐρχόμενος. *Gl. Victor.* ἥκων) ἐλθών. ἀγαθὰ) τά. τοίνυν) λοιπόν. λέγεις) ἐμοί. *Gl. LB.*]

[1192. ἱδρυσόμεθ') στήσομεν. *Gl. Dorv.* ποιήσομεν, στήσομεν. *Gl. LB.* ἱδρυσόμεσθ') καθιδρύσομεν, ἐγκαταστήσομεν. *Gl. Paris.* ἱδρύω τὸ καθιδρύω τουτέστιν ἢ ναὸν ἀνεγείρω, ἢ ἄγαλμα καθιστῶ. *Gl. Victor.* ἱδρυσόμεθ' οὖν) ὄπισθεν τοῦ ἱεροῦ τῆς Ἀθηνᾶς τὸ

---

1) κῶλα *Ald.*

τῶν Ἀθηναίων ἦν θησαυροφυλάκιον· φησὶν οὖν τὸν Πλοῦτον, ἤτοι ἀφιερώσομεν αὐτὸν ἐκεῖσε, καὶ ἀναθήσομεν, οὗπερ ὑπῆρχε πρότερον ἱδρυμένος, ἤγουν πεποιημένος καὶ ἀνατεθειμένος. σὺ δὲ περίμενε, διὰ μέσου. φυλάττων ὁ Πλοῦτος τὸν ὄπισθεν οἶκον τῆς θεοῦ. *Schol. LB.* αὐτίκα μάλ') συντόμως λίαν. περίμενε) πρόσμενε. *Gl. LB.*]

[1193. οὗπερ) ἐκεῖ ὅπου. ἦν ἱδρυμένος) ὑπῆρχεν κατεσκευασμένος, ἱστάμενος. *Gl. LB.* ἱστάμενος, καθήμενος. *Gl. Dorv.* ἀφιερωμένος. *Gl. Paris.*]

1194. τὸν ὀπισθόδομον ἀεὶ φυλάττων) ὀπίσω τοῦ νεὼ τῆς καλουμένης πολιάδος Ἀθηνᾶς διπλοῦς τοῖχος ἔχων θύραν [1]), ὅπου ἦν θησαυροφυλάκιον· ἐπειδὴ τὰ χρήματα ἐν τῷ ὀπισθοδόμῳ ἀπέκειτο. μέσον δέ ἐστι τῆς ἀκροπόλεως, ἔνθα ἦν ταμιεῖον, ὄπισθεν τοῦ τῆς Ἀθηνᾶς ναοῦ. τὸν ὀπισθόδομον ἀεὶ φυλάττων τῆς θεοῦ [2]) τῆς Ἀθηνᾶς. [3]) εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἀνέφερον τὰ χρήματα, κἀνταῦθα ἐφυλάττοντο, καθὰ καὶ Θουκυδίδης φησὶν ἐν τῇ δευτέρᾳ οὕτως· ὑπαρχόντων δὲ ἐν τῇ ἀκροπόλει ἀπό τε ἀργυρίου ἐπισήμου ἑξακισχιλίων ταλάντων· τὰ γὰρ πλεῖστα τριακοσίων ἀποδέοντα περιεγένετο, ἀφ' ὧν τε τὰ προπύλαια τῆς ἀκροπόλεως, καὶ ἐς καὶ τὰ ἄλλα οἰκοδομήματα, καὶ εἰς Ποτίδαιαν ἐπανηλώθη.

[τὸν ὀ. ἀ. φ. τῆς θεοῦ) τῆς Ἀθηνᾶς. εἰς ἀκρόπολιν ἐπέφερον τὰ χρήματα, κἀνταῦθα ἐφυλάττοντο· καθὰ καὶ Θουκυδίδης φησὶν ἐν τῇ β̄ οὕτως· ὑπαρχόντων δὲ ἐν τῇ ἀκροπόλει ἄγε ποτὲ ἀργυρίου ἐπισήμου ἑξακισχιλίων ταλάντων· τὰ γὰρ πλεῖστα τριακοσίων ἀποδέοντα περιεγένετο, ἀφ' ὧν εἰς τὰ προπύλαια τῆς ἀκροπόλεως καὶ τἄλλα οἰκοδομήματα καὶ εἰς Ποτίδαιαν ἐπανηλώθη, ἐπειδὴ τὰ χρήματα ἐν τῷ ὀπισθοδόμῳ ἀπέκειντο. μέρος δὲ ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως, ἔνθα ἐστὶ τὸ ταμιεῖον ὄπισθε τοῦ τῆς Ἀθηνᾶς ναοῦ. *Rav.* τὸν ὀπισθόδομον) τὸ ὄπισθεν τοῦ οἴκου, ἤγουν τοῦ ναοῦ. *Gl. LB.* τὰ ὄπισθεν τοῦ

---

1) ὀπ. τ. νεὼ διπλοῦς τοῖχος τῆς καλ. π. Ἀ. ἔχων θύραν *Ald.*
2) In ed. *Ald.* praefiguntur verba: ἵν' ἔχων προηγῇ τῷ θεῷ.
3) Ab editione *Ald.* abest interpunctio post Ἀθηνᾶς.

δόμον. *Gl. Dorv.* τὸν ὄπισθεν τοῦ ναοῦ. *Gl. Paris.* τῆς θεοῦ) τῆς Ἀθηνᾶς. *Gl. LB. Paris.*]

1195. ἀλλ' ἐκδότω τις δεῦρο) ὅτι ὁ Λυκόφρων, ὡς ὁ Ἐρατοσθένης φησὶν, ᾠήθη πρῶτον τοῦτον [1]) δᾷδας ᾐτηκέναι. πεποίηκε δὲ καὶ ἐν Ἐκκλησιαζούσαις αὐτό. ἀλλὰ γὰρ Στράττις [2]) πρὸ ἀμφοτέρων τούτων τοὺς Ποταμοὺς διδάσκων εἰς Φιλύλλιον [3]) ἀναφέρει τὸ πρᾶγμα·

ὑμεῖς τε πάντες ἔξιτ' ἐπὶ τὸ Πύθιον,
ὅσοι περ ἐστὲ μὴ λαβόντες λαμπάδας,
μηδ' ἄλλο μηδὲν ἐχόμενον Φιλυλλίου [4]).

[ἐκδότω) ἔξω δότω ἡμῖν. δεῦρο) ἐνταῦθα. ἡμμένας) πῦρ ἐχούσας. *Gl. LB.* ἁπτομένας. *Gl. Dorv.*]

1196. ἵν' ἔχων προηγῇ τῷ θεῷ) τοῦτο δὲ εἶπεν ὡς μέλλοντος προϊέναι τοῦ Πλούτου [5]). [ἵν' ἔχων) ὅπερ κρατῶν. *Gl. LB.* ἔχων) κρατῶν. *Gl. Dorv.* κατέχων. *Gl. Paris.* προηγῇ σὺ τῷ θεῷ) προοδοποιῇς τῷ Πλούτῳ. *Gl. LB.* προηγῇ) προοδοποιεῖ ὦ ἱερεῦ. *Gl. Dorv.* πρ. τῷ θεῷ) ἡγεμὼν γένῃ τῷ θεῷ. *Gl. Paris.* πάνυ μὲν οὖν) λίαν χρὴ τοῦτο ποιῆσαι. *Gl. LB.*]

[1197. δρᾶν) ποιεῖν. χρή) πρέπει. *Gl. LB.*]

1198. τὰς χύτρας, αἷς τὸν θεὸν) ἔθος γὰρ ἦν, ἐν ταῖς ἱδρύσεσι τῶν ἀγαλμάτων, ὀσπρίων ἑψημένων, χύτρας περιπομπεύεσθαι ὑπὸ γυναικῶν ποικίλως ἠμφιεσμένων· καὶ τούτων ἀπήρχοντο χαριστήρια τοῖς θεοῖς ἀπονέμοντες. [ποιῶ) ποιήσω. *Gl. LB.* τὰς χύτρας) τὰ τζυκάλια. *Gl. Dorv.* τὰς χύτρας) ἀφιεροῦντές τι ἐν ναοῖς, ἢ καθιδρύοντες αὐτοὺς ἔθος εἶχον προσάγειν χύτρας ἀθάρας καὶ σεμιδάλεως μεστὰς, ἢ πελάνων καὶ ὀσπρίων ἀληλεσμένων· προωδοποίουν δὲ φέρουσαι ταῦτα ἐπὶ κεφαλῆς γυναῖκες σεμναί τινες. *Schol. LB.* αἷς) δι' ὧν. τὸν θεὸν) τὸν Πλοῦτον. *Gl. LB.*]

1199. ἐπὶ τῆς κεφαλῆς) ἐπειδὴ, ὁπότε μέλλοιεν

---

1) τοῦτο *Ald.*
2) στράτις *Ald.*
3) φυλλίον *Ald.*
4) φυλλίου *Ald.*
5) In ed. *Ald.* haec leguntur supra p. 165. l. 14. post verba τῆς Ἀθηνᾶς ναοῦ, omisso lemmate ἵν' ἔχων πρ. τ. θ.

βωμοὺς ἀφιδρύειν, ἢ ἄγαλμα θεῶν, ἕψοντες ὄσπρια ἀπήρχοντο τούτων τοῖς ἀφιδρυμένοις, εὐχαριστήρια ἀπονέμοντες τῆς πρώτης διαίτης· ὅθεν καὶ ἐν ταῖς Δαναΐσι·

μαρτύρομαι δὲ Ζηνὸς ἑρκίου χύτρας,
παρ' αἷς ὁ βωμὸς οὗτος ἱδρύθη ποτέ.

[ἱδρυσόμεθα) τάξομεν, κατασκευάσομεν. *Gl. LB.* στήσομεν. *Gl. Dorv.* ἐπὶ) ἐπάνω. τῆς κεφαλῆς) τῆς σῆς. φέρε) βάσταζε. *Gl. LB.* ἄγε. *Gl. Dorv.*]

1200. αὐτὴ ποικίλα) λείπει τὸ ἱμάτια, ἵν' ᾖ ποικίλα ἱμάτια ἔχουσα σεμνῶς ἦλθες. πορφυροῖς γὰρ καὶ ποικίλοις ἱματίοις ἐπόμπευον. δεῖ δὲ ὑπονοεῖν, ὅτι ἡ γραῦς ἐβιάσατο, καὶ συνεισῆλθε τῷ νεανίσκῳ· καὶ ὅτι ἡ γραῦς ποικίλα ἦλθεν ἔχουσα ἱμάτια. [σεμνῶς) εὐτάκτως. *Gl. LB.* ἐντίμως. *Gl. Dorv.* ἔχουσα) φοροῦσα. *Gl. LB. Dorv.* αὐτὴ) σύ. *Gl. LB.* ποικίλα) διάφορα ἱμάτια. *Gl. LB.* ἱμάτια. *Gl. Dorv.*]

[1201. ὧν δ' οὕνεκ') ὧν τινων χάριν· τί γενήσεται; *Gl. LB.* πάντα) ἃ βούλει. *Gl. Dorv.* πεπράξεται) πραχθήσεται. *Gl. LB.* γενήσεται. *Gl. Dorv.*]

[1202. ἥξει) ἐλεύσεται. *Gl. LB.* ἔλθει. *Gl. Dorv.*]

[1203. εἴγε μέντοι) εἴπερ ὅμως. νὴ Δί') μὰ τόν. ἐγγυᾷ) ἐγγύην δίδως. *Gl. LB.* ὑπόσχῃ. *Gl. Dorv.* ἀντὶ τοῦ ἔγγυον καὶ ὑπόσχεσιν δίδως. *Gl. Paris.* ἐγγυᾷ ἐνεργητικῶς· ἐπὶ γαμικοῦ συναλλάγματος. οἷον ἐγγυᾷ ὁ δεῖνα τῷ δεῖνι τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα. ἐγγυῶμαι δέ σοι παθητικῶς ἀντὶ τοῦ ὑπισχνοῦμαί σοι. ὅθεν καὶ ἐγγύη ἡ ὑπόσχεσις. *Paris. Victor.*]

[1204. ἥξειν) ἐλθεῖν. οἴσω) κομίσω. *Gl. LB. Dorv.* τὰς χύτρας) τὰ τζυκαλία. *Gl. LB.*]

[1205. μὴν) λοιπόν. *Gl. LB.*]

[1206. αὗται) αἱ χύτραι. ταῖς ἄλλαις χύτραις) τῶν ἄλλων χυτρῶν. *Gl. LB.*]

1207. ἡ γραῦς ἔπεστ' ἀνωτάτω) ἐν τῷ ὑπερζεῖν τὰ μαγειρευόμενα ὄσπρια. γραῦς γὰρ καλεῖται ὁ ἀφρὸς ὁ ἀνωτάτω, ἢ τὸ πηγνύμενον ἐλαιῶδες τῷ ζωμῷ· ἢ ἐπιφάνεια τῆς ἀθάρης. τὸ δὲ, οὐκ ἔτι τοίνυν, καὶ τὰ ἐφεξῆς ἐκ τοῦ ποιητοῦ διὰ τοῦ χοροῦ. [ἡ γραῦς) τὸ λίπος. *Gl. LB.* ἡ κοινῶς ἄθη. *Schol. LB.* ἤγουν ὁ ἀφρὸς διὰ τὸ λευκόν.

Gl. Dorv. ἔπεστ' ἀνωτάτω) ἐπάνω ὑπάρχει. Gl. LB. ἡ γραῦς ἔπεστ') ἤτοι ὡς ἀφρός. Gl. Paris. γραῦς λέγεται τὸ ἀφρῶδες καὶ ἐπάνω τῆς χύτρας, ὅταν ἑψημένον τε ἔχοι ἐντός. παίζει οὖν ἐνταῦθα, ὅτι τὴν γραῦν κατέπεισαν βαστάσαι τὰς χύτρας, ἧς ἄνω ἦσαν αἱ χύτραι· ἔπασχε δὲ αὕτη τὸ ἐναντίον· ἐπεὶ ἐν μὲν ταῖς ἄλλαις, φησὶ, χύτραις ὑπάρχει ἄνω ἡ γραῦς, ἢ τὸ ἀφρῶδες· ταύτης δὲ τῆς γραὸς ὑπεράνω εἰσὶν αἱ χύτραι. Schol. LB.]

[1208. τῆς γραὸς) τῆς γυναικός. Gl. Dorv. ἐπιπολλῆς) ἐπάνω. Gl. LB. Dorv. Victor. ἐπιπολλῆς) ἀπὸ τῆς ἐπὶ προθέσεως καὶ τοῦ πολλῆς γενικῆς τῶν ἐντικῶν γίνεται, καὶ ἔστιν ἐπίῤῥημα τοπικόν. ἔνεισιν) ὑπάρχουσιν. Gl. LB. ὑπάρχει. Gl. Dorv.]

[1209. οὐκ ἔτι) οὐδαμῶς. τοίνυν) λοιπόν. μέλλειν) βραδύνειν. εἰκὸς) ὑπάρχει πρέπον. ἀναχωρεῖν) μεταβαίνειν. Gl. LB.]

[1210. εἰς τοὔπισθεν) μέρος. δεῖ) πρέπει. Gl. LB. κατόπιν) ὄπισθεν. Gl. LB. Dorv. ᾄδοντας) ᾠδὴν λέγοντας. Gl. LB. ἕπεσθαι) ἀκολουθεῖν. Gl. LB. Dorv.]

ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ ΤΑΣ ΝΕΦΕΛΑΣ.

Η εἴςθεσις τοῦ δράματος ἄρχεται ἐκ συστηματικῆς περιόδου, καὶ ἑξῆς ἐκ προςώπων ἀμοιβαίων· οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι σνθ΄ [1]), ὧν προτίθεται ἐν ἀρχῇ τοῦ δράματος κῶλον ἰαμβικὸν μονόμετρον ἀκατάληκτον. ἐν ἐκθέσει [2]) κῶλον ἰαμβικὸν μονόμετρον ἀκατάληκτον· καὶ μετὰ τὸν διακοσιοστὸν τριακοστὸν τρίτον ἕτερον κῶλον ἰαμβικὸν μονόμετρον βραχυκατάληκτον. τελευταῖος δὲ πάντων τούτων οὗτος·

καταπαττόμενος γὰρ παιπάλη γενήσομαι.

ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι τῶν συστημάτων παράγραφος. ἐπὶ δὲ τῷ τέλει πάντων τῶν στίχων κορωνίς.

1. ἰοὺ ἰού) σχετλιαστικὸν ἐπίῤῥημα. διὰ τὸ ἐγρηγορέναι καὶ ἀγρυπνεῖν δυςφορῶν ἀναβοᾷ. συμβαίνει γὰρ τοῖς ἀγρυπνοῦσι μάλιστα μεγάλας τὰς νύκτας νομίζειν. ἠγρύπνει δὲ ὁ Στρεψιάδης μὴ δυνάμενος ὑπνώττειν ὑπὸ τῆς τῶν χρεῶν φροντίδος. τὸ δὲ προοίμιον σχετλιαστικὸν ἐκ τοῦ πράγματος.

2. βασιλεῦ) οὐκ ἀργῶς χρὴ τοῦτο νομίζειν τὸν ποιητὴν εἰρηκέναι· ἔχεται γὰρ ἱστορίας τοιαύτης. τοῖς Ἀθηναίοις Πυθόχρηστον [3]) ἐγένετο καταλῦσαι μὲν τὰς βασιλείας, προστήσασθαι δὲ καὶ σέβειν [4]) Δία βασιλέα. ὥςτε τὸ λεχθὲν τῆς ἱστορίας ταύτης ἔχεσθαι χρὴ νομίζειν. [εἰώθασι δὲ ἐπὶ τὰς συμφορὰς ἀναβοᾶν τὸν Δία, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ Ἀγαμέμνων

προθελύμνους ἕλκετο χαίτας
ὑψόθ᾽ ἐόντι [5]) Διί.

Rav.]

τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν) τὸ μέγεθος, τὸ ἔκταμα.

---

1) σμέ Ald.
2) εἰςθέσει Ald.
3) πυθοχρήστως Ald.
4) καὶ σέβειν om. Ald.
5) ὑψοθέοντι Rav.

ἔθος δὲ τοῖς Ἀττικοῖς ἐπαγωγῇ χρῆσθαι, οἷον, ἵππος, σπάνιόν τι χρῆμα· καὶ, γυνὴ, σπάνιόν τι χρῆμα· καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως.

3. ἀπέρατον) μέγα, οὗ πέρας οὐκ ἔστιν. οἱ δὲ ἀπέραντον μετὰ τοῦ ν γράφοντες ἁμαρτάνουσι. ζητεῖται δὲ πῶς τὰς νύκτας μεγάλας λέγει. Διονυσιακοῦ γὰρ ὄντος τοῦ δράματος, συνεστάλθαι τὰς νύκτας ἀνάγκη, διὰ τὸ τοιούτῳ καιρῷ ὑποπίπτειν τὰ Διονύσια· πλὴν εἰ μὴ τούτῳ μεγάλαι καταφαίνονται, διὰ τὸ φροντίζειν, ὅπερ πάσχειν συμβαίνει τοὺς ἀγρυπνοῦντας. παρεπιγραφὴ δέ. συγκεκαλυμμένος καὶ καθεύδων, ὑποτίθεται ἐξανακαλυψάμενος καὶ ἔξω τὴν κεφαλὴν ποιήσας τοῦ περιβλήματος [1]). [ἀπλήρωτον, ἀτελείωτον. *Gl. Br.* ἀπέρατον, τὸ μὴ ἔχον πέρας· ἀπέραντον δὲ, τὸ μὴ περαινόμενον, καὶ τὸ ὅπερ μὴ δύναιτ' ἄν τις ἐξελθεῖν. *Schol. C.*]

5. οἱ δ' οἰκέται ῥέγκουσιν) οὕτως Ἀττικοὶ διὰ τοῦ κ. οἰκέτας δὲ νῦν οὐ τοὺς θεράποντας μόνον λέγει, ἀλλὰ πάντας τοὺς κατὰ τὴν οἰκίαν. καθεύδουσιν οὖν πάντες, ὡς τῶν ἄλλων μὲν ἀμεριμνούντων, αὐτοῦ δὲ φροντίζοντος. διὰ τοῦτο καὶ τὸ ῥέγκουσιν ἐπήγαγεν, ἵνα μᾶλλον αὐτοὺς δείξῃ πάσης ὄντας ἔξω φροντίδος. τῶν γὰρ βαθέως καθευδόντων ἴδιον τὸ ῥέγκειν. [ῥέγκουσι) — ἔστι δὲ Ἀττικόν. ἐπεὶ καὶ ῥέγχουσι γρ. τὸ δὲ ῥέγκουσιν ἀπὸ τῶν Ἰώνων λέγουσι λαβόντες, οἵτινες ἀεὶ τὰ δασέα εἰς ψιλὰ τρέπουσι. *Schol. Harl.* 5.]

ἀλλ' οὐκ ἂν προτοῦ) ἀλλ' οὐκ ἂν πρότερον. ἐν γὰρ τῇ εἰρήνῃ, φησὶν, ἐξέπεμπον αὐτοὺς ἐργασομένους, ὡς ὑπὸ τῆς περὶ τὴν γειτονίαν ἀσχολίας [2]) μὴ ἀνέτως μηδὲ οὕτω βαθέως δύνασθαι καθεύδειν.

6. ἀπόλοιο δῆτ', ὦ πόλεμε) φασὶν ὡς Ἀθηναῖοι, Λακεδαιμονίοις ἐν Ἀργινούσαις ναυμαχήσειν μέλλοντες, προεῖπον τοῖς δούλοις, ὡς εἴ τις αὐτῶν συμπαρατάξεται τῇ ναυμαχίᾳ, τιμῆς εἰς τὸ λοιπὸν ἀπολαύσειεν. βοηθησάντων οὖν τῶν δούλων, Λακεδαιμονίους ἐνίκησαν. καὶ ταῦτα μέν τινες φάσκουσι. τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει. Ἀθηναίοις καὶ Λακεδαιμονίοις πόλεμος ἦν. οὐκ ἤθελον οὖν Ἀθηναῖοι τοὺς δούλους κολάζειν, εἴ τι πταίσαιεν, δεδιότες μὴ πρὸς Λακεδαιμονίους αὐτομολήσωσι. τὸ δὲ ὅτε ποτὲ μὲν μόνον χρόνον δηλοῖ, ποτὲ δὲ καὶ χρόνον καὶ αἰτίαν, ὥς ἐστι κἀνταῦθα.

---

1) παραβλήματος *Ald.*
2) ὑπὸ τὴν — ἀσχολίαν *Ald.*

8. ἀλλ' οὐδ' ὁ χρηστὸς οὑτοσὶ) νῦν οὐκ ἐπαινῶν αὐτὸν χρηστόν φησιν, ἀλλ' ἐν εἰρωνείᾳ. πῶς γὰρ δύναται θαυμάζειν, ὃν ἐπὶ ῥαθυμίᾳ μέμφεται;

10. ἐν πέντε σισύραις) στερεὰ περιβλήματα παχέα, ταῖς νῦν καλουμέναις ἐμφερῆ σύραις. ἔστι δὲ φαῦλα καὶ μικρὰ περιβλήματα. ἰστέον, ὅτι λήγοντος τοῦ χειμῶνος, ἀρχομένου δὲ τοῦ ἔαρος, γίνεται τὰ Διονύσια· ὥστε διὰ τὸ κρύος αὐτοὺς εἰκὸς καθεύδειν, τοιούτῳ σχήματι τὴν κεφαλὴν περιβεβλημένους, ὥστε καὶ πέντε περιβόλαια περιβεβλῆσθαι τὸν υἱόν. [σισύρη τὸ παχὺ ἱμάτιον ἀπὸ αἰγείων δερμάτων. Gl. Victor.]

ἐγκεκορδυλημένος) ἐγκεκρυμμένος. κορδύλην γὰρ οἱ Κύπριοι λέγουσι τὸ περιείλημα τῆς κεφαλῆς. [ἐγκεκορδυλημένος) ἐντετυλιγμένος, ἐγκεκρυμμένος. Gl. Br.]

11. ἀλλ' εἰ δοκεῖ, ῥέγκωμεν) παρεπιγραφή. ποιήσας γὰρ ἀσχήμονα τὴν ὄψιν, καὶ τὸ σχῆμα τοῦ νεανίσκου μιμησάμενος, ὥσπερ ἐκεῖνος ἐκάθευδεν. ἀποστραφεὶς καὶ αὐτὸς πειρᾶται δῆθεν καθεύδειν, ἐγκρύψας τὴν κεφαλὴν τοῖς περιειλήμασιν.

12. ἀλλ' οὐ δύναμαι) ἀλλ' οὐκ ἔπεισι μοι ὕπνος. εὐθὺς δὲ καὶ τὴν αἰτίαν ἐπάγει τοῦ μὴ δύνασθαι καθεύδειν.

δείλαιος) ἄθλιος, κακοδαίμων.

δακνόμενος) ἐνοχλούμενος ὑπὸ τῶν τῆς ἱπποτροφίας ἀναλωμάτων. δοκεῖ γὰρ δαπανηρὸν εἶναι ἵππους τρέφειν· ὅπερ καὶ τῇ Λακωνικῇ προσέζευκται κατάρᾳ. καὶ γὰρ δὴ καὶ τοῦτο οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐν κατάρας ἔθεσαν μέρει. τὸ δὲ δακνόμενος ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ αὐτὸν κατακεκλεῖσθαι εἴσω τῶν στρωμάτων καὶ τῶν περιβλημάτων. τὸ δὲ χρεῶν νῦν περισπαστέον. δηλοῖ γὰρ τῶν ὀφλημάτων. εἴρηκε δὲ ἀπὸ τῶν κόρεων. δαπάνην δὲ, τουτέστι τὰ δεσμὰ τοῦ χόρτου, ἵνα ἑξῆς καὶ ἀκολούθως τῇ φάτνῃ λέγειν δοκῇ. [ἐνοχλούμενος. Gl. Br.]

14. ὁ δὲ κόμην ἔχων) ἐκόμων γὰρ οἱ περὶ ἱππικὴν ἔχοντες. κἀν τοῖς Ἱππεῦσι·

μὴ φθονῆθ' ἡμῖν κομῶσι, μηδ' ἀπεστλεγγισμένοις.

15. ἱππεύεταί τε καὶ ξυνωρικεύεται) νῦν μὲν ἐπὶ κέλητος, νῦν δὲ ἐπὶ ξυνωρίδος ἅρματος ὀχούμενος ἄνω καὶ κάτω βακχεύει. ξυνωρὶς δὲ, τὸ μὴ πλῆρες ἅρμα, ἀλλ'

ἐκ δυοῖν ἵππων συνεστώς· ὃ νῦν δίφρον καλοῦμεν. τὸ δὲ ἱππεύεσθαι, οὐχ ἁπλῶς χρείαν περὶ ἱππικὴν ἔχειν, ἀλλὰ τὸ ἐπὶ ἑνὸς ἵππου ὀχεῖσθαι, καὶ οὕτως ἱππάζεσθαι, ὃ νῦν κέλητα καλοῦσιν. [ἱππάζεται) ἐν ἵππῳ ὀχεῖται. ξυνωρικεύεται) ἐπὶ δίφρου φέρεται. Gl. Br.]

16. ὀνειροπολεῖ θ' ἵππους) κἀν τοῖς ὀνείροις ἵππους περινοεῖ. τουτέστιν, οὕτω προςτέτηκε τῷ πράγματι, καὶ οὕτω περὶ ἵππους ἐσπούδακεν, ὥςτε καὶ καθεύδων τὰ ὀνείρατα περὶ ἵππων ὁρᾷ. τὸ ὀνειροπολεῖν δὲ καὶ ὀνειρώττειν ταύτῃ διενήνοχεν, ὅτι τὸ μὲν ὀνειροπολεῖν ἐπὶ τῶν ἐνύπνιον ὁρώντων, τὸ δὲ ὀνειρώττειν ἐπὶ τῶν νυκτὸς αὐτομάτως ἀφιέντων γόνον· ὅπερ τοῖς ἐρῶσιν ἐκτόπως συμβαίνει, δόξασι τοῖς παιδικοῖς συνεῖναι. [ὀνειροπολεῖ) ἐν ὀνείρασι φαντάζεται. Gl. Br.]

17. ὁρῶν ἄγουσαν τὴν σελήνην εἰκάδας) ἢ ὅτι μετὰ εἰκάδα ὁ μὴν καὶ προςεγγίζει τῇ τριακάδι, καὶ τῶν δανείων οἱ τόκοι αὐξάνονται· ἢ ὅτι αἱ μυστικαὶ δαπάναι ὑπῆρχον. οἱ Ἀττικοὶ δὲ τὰς εἰκάδας πληθυντικῶς λέγουσιν. Ἄλλως. ἐπεὶ ἡ σελήνη ἐν ἡμέραις εἰκοσιεννέα τελεῖται, τὰ δὲ κ' τῶν εἰκοσιεννέα ἐγγὺς, ἐδίδοντο δὲ ἐν τῷ τέλει τῆς σελήνης οἱ τόκοι, διὰ τοῦτο εἰκάδας εἶπεν. ἢ τὸ εἰκάδας μὴ νόει διὰ μόνα τὰ εἴκοσιν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰ ἐφεξῆς. τούτου γὰρ ἕνεκα πληθυντικῶς εἴρηται.

18. ἅπτε παῖ λύχνον) ταῦτα πάντα παρεγκυκλήματά ἐστι. δεῖ γὰρ τὸν οἰκέτην τὰ προςταχθέντα ποιῆσαι, ἅψασθαι τὸν λύχνον, καὶ δοῦναι τὸ βιβλίον· ἔπειτα καθορᾷν ἐν αὐτῷ, καὶ οὕτω λέγειν τοὺς δανειστάς.

[20. λογίσωμαι) λογαριάσωμαι, λογαριάσω. Gl. Br.]

21. δώδεκα μνᾶς Πασίᾳ) τοῦτον ὡς ἱπποτρόφον καὶ διαπορθήσαντα τὴν οὐσίαν παρεισήγαγε. χαριέντως δὲ τούτου νῦν μνημονεύει, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς δι' ἱπποτροφίαν δοκεῖ δυςτυχεῖν.

22. τοῦ δώδεκα μνᾶς) τοῦτο παρεγκύκλημα ἐφίστησιν, ὡς διαπορεῖν τοῦ δανείου τὴν αἰτίαν. εἶτα ἀναμνησθεὶς, τὰ ἑξῆς ἐπάγει. τοῦ δώδεκα) μὴ λάβῃς εἰς τὸ τοῦ ἔξωθεν τὸ ἕνεκα, ὡς οἴονταί τινες· ἀλλ' ἔστιν ἡ τοιαύτη γενικὴ πρὸς τὸ μνᾶς. [τοῦ) ἕνεκεν τίνος πράγματος. τί) ἐς τί; κατὰ τί; Gl. Br.]

23. τὸν κοππατίαν) κοππατίας ἵππους ἐκάλουν,

οἷς ἐγκεχάρακτο τὸ κ στοιχεῖον· ὡς σαμφόρας, τοὺς ἐγκεχαραγμένους τὸ σ. τὸ γὰρ σ καὶ τὸ ν χαρασσόμενον σὰν ἔλεγον. αἱ δὲ χαράξεις αὗται καὶ μέχρι τοῦ νῦν σώζονται ἐπὶ τοῖς ἵπποις. συνεζευγμένου γὰρ τοῦ κ καὶ σ τὸ σχῆμα τοῦ ϛ ἀριθμοῦ δύναται νοεῖσθαι, οὗ προηγεῖται τὸ κ. καὶ παρὰ γραμματικοῖς οὕτω διδάσκεται, καὶ καλεῖται κόππα, ἐννενήκοντα. τινὲς δὲ κοππατίαν ἐξηγήσαντο τὸν κόπτοντα καὶ κοιλαίνοντα ταῖς ὁπλαῖς τὸ ἔδαφος, οὐδὲν ὄντως ὑποτιθέμενοι. οὐ γὰρ βουκεφάλους ἵππους καλοῦμεν διὰ τὸ μορφὴν τοιαύτην αὐτοὺς ἔχειν, ἀλλὰ διὰ τὸ οὕτως ἐγκεχαράχθαι· ὡς καὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος ὁ ἵππος ἦν, ὃς τελευτήσαντος τοῦ Βουκεφάλου Ἀλεξάνδρειαν ἔκτισεν, ἐντάφιον αὐτῷ τῆς ἀρετῆς χαριζόμενος πόλιν.

24. *εἴθ᾽ ἐξεκόπην*) ἔπαιξε τὸ ἐξεκόπην παρὰ [1]) τὸν κοππατίαν. φησὶ δὲ, ὄφελον, πρὶν πρίασθαι τὸν ἵππον, τὸν ὀφθαλμὸν ἐκκεκόφθαι, πατάξας αὐτὸν λίθῳ. [*ἐξεκόπην*) ἐξέβαλον. *λίθῳ*) διὰ λίθου. *Gl. cod. in Catal. codd. Nanian. p.* 478.]

25. *Φίλων, ἀδικεῖς*) ὁ νεανίσκος Φειδιππίδης τοῦτο καθεύδων ὑποφθέγγεται, ὥς τινα συνηνιοχοῦντα μεμφόμενος, ὅτι δέον αὐτὸν ἐλαύνειν μὴ ὑποσκελίζοντα, μηδ᾽ ὑποθέοντα τὰς τῶν ἵππων ὁδοὺς, ὡς ἀνεπικωλύτως θέοιεν, ὁ δ᾽ ὑποθέει καὶ ἐμποδίζει προλαμβανόμενος τῶν ἵππων τῶν ἐκείνου τὸν δρόμον. δεῖγμα δὲ τῆς περὶ τὴν ἱππικὴν αὐτοῦ σπουδῆς τὸ φροντίζειν καὶ καθεύδοντα περὶ τούτων. τὸ δὲ Φίλων οἱ μέν φασιν ἀναρμόστως καθ᾽ ὕπνον εἰρηκέναι τὸν νεανίσκον ἀντὶ τοῦ, ὦ φίλε, οἱ δὲ κύριον ἡνιόχου.

28. *πόσους δρόμους*) ὀνειρώττων εἶπε πόσους δρόμους. εἷς δ᾽ ἐστὶν ἀπὸ τῆς ἀφετηρίας μέχρι τοῦ καμπτῆρος. οἱ δ᾽ ἡνίοχοι καθωπλισμένοι ἤλαυνον. τοῦτο δὲ εὗρεν ὁ Θησεύς. [πόσους καμπτοὺς πεποίηκας; ἐστὶ δὲ εὕρημα τοῦτο τοῦ Θησέως. *Rav.*]

πολεμιστήρια) κατά τινας, ἀγὼν Ἀθήνησιν ἱππικοῦ δρόμου. ἕνα δὲ δρόμον ἐκεῖ τρέχουσιν. ὥστε τὰ ἁμιλλητήρια πληθυντικῶς εἶπεν ὁ νέος, σφαλλόμενος ἐκ τοῦ ὀνειροπολεῖν. πολεμιστήρια καλοῦνται καὶ τὰ πολεμικὰ ἅρματα, ἐφ᾽ ὧν ὁ [2]) ὁπλίτης ἐπιβέβηκεν ἅμα τῷ παραβάτῃ. ταῦτα

1) περὶ *Ald.*
2) ὁ abest ab *Ald.*

δὲ ἐξεῦρεν ὁ Θησεύς. ἁμιλλητήρια δὲ τὰ ἀγωνίσματα. Ἄλλως. δέον εἰπεῖν, πόσους δρόμους ἐλαύνει τὰ ἁμιλλητήρια· ἀντὶ τοῦ πόσοι δρόμοι εἰσὶ τῆς ἁμίλλης· ὁ δὲ ἐπειδὴ καθ' ὕπνους τοῦτ' ἔλεγε, πολεμιστήρια εἶπεν. ὁ γὰρ νοῦς, τῶν ὀργάνων ἀργούντων τῷ ὕπνῳ, εἰκῇ φέρεται.

[29. ἐλαύνεις) στρέφεσθαί με ποιεῖς, ἤγουν πολλὰς στροφὰς φροντίδων διεγείρεις. Gl. Br.]

30. ἀτὰρ τί) τί δὴ μετὰ ταῦτα ὄφλημά με κατέλαβεν. Εὐριπίδης· τί χρέος ἔβα δῶμα. [ἔβα με) κατέλαβε. Gl. Br.]

31. τρεῖς μναῖ διφρίσκου) δίφρος καλεῖται τὸ σκεῦος ἐν ᾧ οἱ ἡνίοχοι ἐφεστῶτες ἐλαύνουσιν. ὑποκοριστικῶς δὲ εἶπε τοὺς διφρίσκους, διὰ τὸ μικροὺς εἶναι καὶ κούφους τοῖς ἀγωνιζομένοις πρὸς τοὺς ἀγωνιστικούς.

31. καὶ τροχοῖν Ἀμυνίᾳ) καὶ οὗτος τῶν ὑπὲρ ἵππους πταισάντων. μέμνηται δὲ αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς Σφηξί. νῦν δὲ οὐκ ἐκείνου καθαπτόμενος μνημονεύει αὐτοῦ, ἀλλὰ τὸν ἄρχοντα διασύρειν βουλόμενος, τῇ ἐκείνου προσηγορίᾳ ἐχρήσατο. τότε γὰρ ἦρχεν Ἀμινίας Προνάπου υἱός. ἐκεῖνον οὖν ἐπισκῶψαι θελήσας, παρέτρεψε τὸ ι εἰς τὸ υ, καὶ παρεγραμμάτισε γελοίως· ἐπεὶ παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ὁ νόμος φανερῶς ἐκώλυε τὸν ἄρχοντα κωμῳδεῖν. Ἀμυνίαν δὲ αὐτὸν εἶπεν, ἀντὶ τοῦ Ἀμινίαν.

32. ἄπαγε τὸν ἵππον ἐξαλίσας) καὶ τοῦτο ὀνειροπολούμενος ὁ νεανίσκος λέγει. ἐξαλίσας δὲ, ἐκκυλισθῆναι ποιήσας. καὶ τὸν τόπον, ἐν ᾧ τιθέντες ἑαυτοὺς οἱ ἵπποι τοῦτο ποιοῦσιν, ἀλινδήθραν ἐκάλουν· ὥς που καὶ ἐν τοῖς Βατράχοις ὁ αὐτὸς ποιητὴς, ἀλινδήθρας τε καὶ ἐγκυλίσματα.

33. ἀλλ' ὦ μέλ' ἐξήλικας) κατὰ ἀποκοπὴν τοῦ ε, Ἀττικῶς. οὕτω ἐν τοῖς παλαιοῖς τῶν ἀντιγράφων εὕρηται γραφόμενον.

[ἐξήλικας) ἐξέβαλες, ἐξέωσας. Rav.]

34. ὅτε καὶ δίκας ὤφληκα) ἤγουν καὶ δίκας προσώφληκα. ἢ ὡς καὶ δίκας προσώφληκα. ἐπιτάσει δὲ χρῆται ταύτῃ, ὅτι πρὸς τῷ ζημιωθῆναι εἰς τὴν ἱπποτροφίαν, καὶ εἰς δίκας ἐπεπτώκειν. ἐπιτείνει γοῦν τὸ κακὸν, ὅτι πρὸς τῷ ζημιοῦσθαί με ἔτι καὶ δίκας ὀφείλω. καὶ γὰρ οὐ τοῦ δανείου χάριν, ἀλλὰ τοῦ τόκου ἐνεχυράσασθαι ἀπειλοῦσιν.

χἄτεροι τόκου) ἀντὶ τοῦ, καὶ ἄλλοι. Ἀττικῶς

εἶπε. λείπει ἡ ὑπέρ. καὶ ἕτεροι ὑπὲρ τόκου ἐνέχυρα παρ' ἐμοῦ λήψεσθαί φασιν. μᾶλλον δὲ τὴν ὄχλησιν δείκνυσι τὴν κατ' αὐτοῦ, οὕς φησι τόκου χάριν ἐνεχυριάσειν αὐτὸν ἀπειλεῖν. [ἐνέχυρον ἐξ ἐμοῦ λαβεῖν. *Gl. Br.*]

35. ἐτεόν, ὦ πάτερ) ταῦτα οὐκέτι ὀνειροπολούμενος, ἀλλ' ἐγερθεὶς λέγει, ἑωρακὼς τὸν πατέρα ὀδυρόμενον. τοῦτο δὲ οὐκέτι καθεύδων, ἀλλ' ἐγερθείς [1]).

36. τί δυςκολαίνεις καὶ στρέφῃ) τί περιστρέφῃ συνεχῶς. συμβαίνει δὲ τοῖς ἀγρυπνοῦσι τοῦτο πάσχειν, τῇδε κἀκεῖσε ῥίπτειν ἑαυτοὺς καὶ μεταβάλλειν.

37. δάκνει με δήμαρχός τις) παίζων τὸν κόριν, ἢ τὴν ψύλλαν καλεῖ. οἱ δὲ δήμαρχοι οὗτοι τὰς ἀπογραφὰς [2]) ἐποιοῦντο τῶν ἐν ἑκάστῳ δήμῳ χρεῶν [3])· καὶ τὰ ληξιαρχικὰ γραμματεῖα παρ' αὐτοῖς ἦν· συνῆγόν τε τοὺς δήμους, ὅτε δέοι, καὶ ψῆφον αὐτοῖς ἐπεπίδοσαν καὶ ἐνεχυρίαζον. Ἀριστοτέλης δὲ περὶ Κλεισθένους φησί· κατέστησε καὶ δημάρχους τὴν αὐτὴν ἔχοντας ἐπιμέλειαν τοῖς πρότερον ναυκράροις [4]). καὶ γὰρ τοὺς δήμους ἀντὶ τῶν ναυκραρίων [5]) ἐποίησεν. οἱ πρότερον ναύκραροι [6]), εἴτε ὑπὸ Σόλωνος κατασταθέντες, εἴτε καὶ πρότερον [7]). οὗτοι δὲ τὴν πομπὴν τῶν Παναθηναίων ἐκόσμουν, Κλεισθένους καταστήσαντος ἀντὶ ναυκράρων [8]). ἔστι δὲ δήμαρχος, ὁ τὴν ἐπώνυμον ἀρχὴν ἄρχων. καὶ Ἀσκληπιάδης ὁ Ἀλεξανδρεὺς τοὺς κατὰ δῆμον ἄρχοντάς φησι. Δημήτριος δὲ ὁ Φαληρεὺς οὕτω φησί· καὶ δημάρχους οἱ περὶ Σόλωνα καθίσταντο ἐν πολλῇ σπουδῇ, ἵνα οἱ κατὰ δῆμον ἄρχοντες [9]) διδῶσι καὶ λαμβάνωσι τὰ δίκαια παρ' ἀλλήλων. ἔδει οὖν τὸν δήμαρχον ἀγαγεῖν εἰς τοὺς οἴκους τοὺς ἐνεχυριαζομένους. παίζει δὲ, ὡς εἰ ἔλεγε κόρις, ἢ ψύλλα. ὄνομα δὲ πολιτείας

---

1) Verba τοῦτο δὲ — ἐγερθείς. in ed. *Ald.* leguntur infra p. 176. l. 2. post. v. χρεωστῶν.
2) ὑπογραφὰς *Ald.*
3) χωρίων *Harpocration* et *Suidas.*
4) ναυκλάροις. *Ald.*
5) τοὺς δήμους αὐτῶν ναυκλαρίων *Ald.*
6) ναύκλαροι *Ald.*
7) πρῶτον *Ald.*
8) ναυκλάρων *Ald.*
9) F. ἄρχοντες eiiciendum.

οἱ δήμαρχοι, οὓς ἐχρῆν ἐνεχυριάζειν τοὺς ἀγνώμονας τῶν χρεωστῶν. [δέον εἰπεῖν κόρεις. οἱ γὰρ κόρεις ἐν τοῖς στρώμασιν ὄντες τοὺς ὑπνοῦντας δάκνουσιν. ὁ δὲ μεμνημένος, ὅτι εἰς δικαστήριον ἥξει ὑπὸ τῶν δανειστῶν, δήμαρχος φησί. δήμαρχος δέ ἐστιν ὁ τοῦ δήμου προστάτης, ὃν φασὶν ἰδιωτικῶς δοῦκαν. *Schol. C.*]

38. καταδαρθεῖν) οἱ Ἀττικοὶ παροξύνουσι καταδάρθειν. κυρίως δὲ τὸ ἐπὶ δέρματος κοιμᾶσθαι. ταῦτα δὲ εἰπὼν ὁ νεανίσκος, συγκαλυψάμενος καὶ στραφεὶς πάλιν κοιμᾶται. [ὦ δαιμόνιε) κακοδαίμων. καταδαρθεῖν) κοιμηθῆναι. *Gl. Victor.*]

41. εἴθ' ὤφελ' ἡ) τὸ ὤφελε τινὲς ἐπιῤῥηματικῶς δέχονται, ὡς τὸ,

ὤφελε μηδ' ἐγένοντο θοαὶ νέες.

καὶ τὸ Εὐριπίδου ἐν Μηδείᾳ καταρχὰς τοῦ δράματος· ἵν' ᾖ παράλληλον τὸ σχῆμα, τοῦ πρεσβύτου συνεχέστερον ἀπευχομένου τῇ προμνηστρίᾳ· ὁ δὲ ποιητὴς ῥῆμα αὐτὸ οἶδεν·

οὐκ ὄφελον Τρώεσσι κοτεσσάμενος·

καὶ

μὴ ὄφελες λίσσεσθαι ἀμύμονος Αἰακίδαο.

τὸ δὲ φεῦ, ἰδίως.

ἡ προμνήστρι' ἀπολέσθαι) ἡ προνοήσασα τῶν γάμων προμνήστρια καλεῖται· ἡ νῦν προξενήτρια. [ἡ τοῦ γάμου πρόξενος. *Gl. Br.*]

42. γῆμ' ἐπῆρε) κυρίως τὸ ἀνεχαύνωσεν, ἀνεκούφισεν, ἐπαγγελλομένη προῖκα μεγάλην εἰσοίσειν τὴν γυναῖκα. καταχρηστικῶς δὲ ἀνέπεισεν. [παρεκίνησε, κατέπεισε. *Gl. Br.*]

44. εὐρωτιῶν) ἀντὶ τοῦ ἱδρῶν. ἑρμηνεύει δὲ τοῦτο διὰ τοῦ, εἰκῇ κείμενος. εὐρωτιῶσι γὰρ τὰ εἰκῇ κείμενα, ὥσπερ νοτίδος αὐτοῖς ἐγγινομένης καὶ σηπούσης. καὶ εὐρὼς, ὁ σκώληξ. ἐπεὶ τοῖς ἀμελῶς κειμένοις ἱδρὼς προσίζει, τουτέστι, νοτίς. τοιοῦτος δὲ ὁ τῶν ἀγροίκων βίος. ὁ γὰρ αὐτῶν οἶκος πυρῶν καὶ δερμάτων μεστὸς ὢν, οὐδεμίαν ἔχει τῶν τοιούτων πραγμάτων εὐθεσίαν, ἀλλ' ἄλλο ἀλλαχῇ κεῖται, ὡς ἔτυχε. τὸ δὲ ἀκόρητος, ἀκαλλώπιστος. κορεῖν γὰρ, καλλωπίζειν. ὅθεν καὶ νεωκόρος. [ἀκόρητος) ἀκαλλώπιστος. *Gl. Br.*]

45. καὶ προβάτοις καὶ στεμφύλοις) στέμφυλα κυρίως λέγεται τὰ ἀποπιέσματα τῶν ἐλαῶν. περιπίσματα δὲ, τὰ ἐκ τῶν σταφυλῶν ἀποπιεζόμενα. εὑρίσκεται δὲ καὶ ἀνάπαλιν τὰ

στέμφυλα ἐπὶ τῶν σταφυλῶν· καὶ τὰ περιπίσματα, ἐπὶ τῶν ἐλαῶν. [τεταριχευμέναις σταφύλαις. Gl. Br.]

46. τοῦ Μεγακλέους) ἐδιπλασίασε τὸ ὄνομα εἰρωνευόμενος. τοῦ Ἀλκμαιωνιδῶν δὲ οὗτοί εἰσι γένους. αὐτὸς δὲ διεβάλλετο ὡς δοῦλος. ὁ πρῶτος οὖν Μεγακλῆς Κοισύρας ἦν υἱὸς, ἥτις ἦν ὑπερβαίνουσα γένει καὶ πλούτῳ. ἦν δὲ ἐξ Ἐρετρίας. διὸ καὶ κοισυρεῖσθαι τὸ μέγα φρονεῖν, παρ' Ἐρετριεῦσιν. [οὗτος τοῦ γένους ἦν τῶν Ἀλκμαιωνιδῶν. ἐδιπλασίασε δὲ τὸ ὄνομα. Rav.]

47. ἄγροικος ὢν ἐξ ἄστεος) οὐκ ἀργῶς τῇ παραθέσει νῦν ἐχρήσατο. οὐ γὰρ ὀνειδίσαι βουλόμενος ἑαυτὸν ἄγροικον καλεῖ (ἀνόητον γὰρ καὶ ἄγροικον παντάπασι διαβάλλειν ἑαυτόν)· ἀλλὰ πρῶτον μὲν λεληθότως διὰ τούτου τὴν εὐπορίαν δείκνυσι τὴν ἑαυτοῦ. οὐ γὰρ ἂν, εἰ μὴ πάνυ ἦν πλούσιος, ἐπεδικάσατο ἂν αὐτοῦ ἡ γυνὴ, καὶ τῇ δόξῃ αὐχοῦσα τοῦ γένους, καὶ τῇ ἐν ἄστει διατριβῇ. δόξαν γὰρ εἰώθασιν οἱ ἄνδρες ἔχειν οὐχ ἧττω τῶν γυναικῶν. ὁ δὲ τῇ ἀντιπαραθέσει καὶ τοῦτο ἐπιστώσατο, φήσας αὐτὸν ἀγροῖκον εἶναι, τὴν δὲ γυναῖκα πολιτικήν. θαυμαστὸν γὰρ οὐδὲν, εἰ ἄνθρωπον ἰδιοπράγμονα καὶ μέτριον τοὺς τρόπους τῇ ἐπὶ τῆς ἀγροικίας διαίτῃ γύναιον ὑπέταξε πολιτικὸν καὶ κατεδουλώσατο.

48. σεμνὴν) οὐ τὴν σώφρονα· οὐ γὰρ ἐπαινεῖ αὐτήν. ἀλαζόνα καὶ ὑπέρογκον καὶ σοβαρὰν τῷ εἴδει· τρυφῶσαν δὲ ἱματίοις, καὶ τῇ ἄλλῃ δαπάνῃ. [σοβαρὰν τὸ ἦθος. Gl. Br.]

ἐγκεκοισυρωμένην) περισσῶς κεκοσμημένην. ἢ ἔθνος ἡ Κοισυρόπολις ὀνομάζεται, πάνυ αἰσχρὸν καὶ μυσαρόν. ἢ τὰ τῆς Κοισύρας φρονοῦσαν. ἔστι δὲ Ἐρετριακὸν τὸ ὄνομα. οὗτοι δὲ εἰς τρυφὴν διαβάλλονται. αὕτη δὲ ἐγαμήθη Πεισιστράτῳ ἐπιχειρήσαντι τυραννεῖν. [περισσῶς κεκοσμημένην, κεκαλλωπισμένην, ὁμοίως τῇ Κοισύρᾳ. αὕτη δὲ ἦν γυνή τις πάνυ ἑαυτὴν κοσμοῦσα ἱματίοις καὶ τῇ ἄλλῃ διαίτῃ, ὡς τοὺς ὁρῶντας ἐκπλήττεσθαι. Schol. Br.]

50 ὄζων τρυγὸς) νέου οἴνου· ἢ τῆς ὑποστάθμης. τρασιὰ δὲ λέγεται ὁ τόπος ἢ ὅπου ψύχεται τὰ σῦκα καὶ ταριχεύεται, ἢ σανίς. τρία δὲ εἶπε τὰ αὐτοῦ· τρυγὸς, τρασιᾶς (ἀντὶ τοῦ, σύκων) καὶ ἐρίων περιουσίας. καὶ τὰ ἐκείνης δέ. ἐλεγκτικὸν δὲ τὸ τοιοῦτον σχῆμα.

[τρασιᾶς) ξύλον, ἐν ᾧ τὰς ὀπώρας ἐξήραινον. Gl. Br.]

ἐρίων περιουσίας) ἀντὶ τοὺ, πλούτου. τοιοῦτος δὲ ὁ γεωργικὸς βίος. ἀπὸ δὲ τοῦ καθόλου ἐπὶ τὰ κατὰ μέρος ἦλθε. καθόλου γὰρ ἐν τοῖς ἐπάνω εἰπὼν τὴν εὐδαιμονίαν τὴν ἑαυτοῦ,

βρύων μελίτταις, καὶ προβάτοις, καὶ στεμφύλοις,

πάλιν καταμερίζει αὐτά. ἀπὸ μὲν γὰρ τῶν προβάτων τὰ ἔρια· ἀπὸ δὲ τῶν στεμφύλων τρὺξ καὶ οἶνος· ἀπὸ δὲ τρασιᾶς τὰ σῦκα.

51. *καταγλωττισμάτων*) αἰσχρῶν φιλημάτων. περιεργότερον. ἢ εἶδος αἰσχροῦ φιλήματος τὸ καταγλώττισμα. κυρίως δὲ καταγλώττισμα, ὅταν ἐν τῷ καιρῷ τῆς συνουσίας ὁ ἀνὴρ τὴν γλῶτταν αὐτοῦ τῷ τῆς γυναικὸς ἐμβάλλῃ στόματι. [ἐστὶ δὲ καὶ ὁ λαφυγμὸς κατὰ μέν τινας τὸ αὐτό· κατὰ δέ τινας ἡ ἄλογος καὶ καθ' ὑπερβολὴν δαπάνη. *Schol. Br.*] ἔστι γὰρ λάπτω, καὶ λαφύσσω, τὸ ῥοφῶ· κυρίως ἐπὶ κυνῶν καὶ χοίρων. ὅθεν παράγεται καὶ ὁ λαφυγμός. εἰκότως δὲ ταῦτα καταλέγει, δεικνὺς ὅτι αἱ εὐγενεῖς γυναῖκες ὑπὸ τῆς ἄγαν τρυφῆς τοιαῦτα πράττουσιν [1]).

52. *λαφυγμοῦ*) τῆς περὶ τὰ ἐδέσματα πολυτελείας· τουτέστιν ἀσωτίας. λαφυγμὸν γὰρ λέγει τὸ ἀπλήστως ἐσθίειν. *Εὔπολις* ἐν Κόλαξι·

λαφύσσεται λαφυγμὸν ἀνδρεῖον πάνυ.

Ὅμηρος·

ἔγκατα πάντα λαφύσσει.

Κωλιάδος] οἱ μὲν Κωλιάδα τὴν θεὸν καλοῦσι· νεανίου Ἀττικοῦ, ἀποδράντος ἀπὸ λῃστῶν συμμαχίᾳ τῆς θεοῦ, καὶ οὕτως αὐτὴν ὀνομάσαντος, καθάπερ αὐτὸς δεθεὶς τῶν κώλων ἀπελύθη ὑπὸ γυναικὸς (οἱ δὲ, θυγατρὸς) τοῦ ἀρχιλῃστοῦ δι' ἔρωτα. οἱ δὲ, τόπον ἐοικότα κώλοις ἀνδρὸς, ἔνθα ἡ θεὸς τιμᾶται. ἔνιοι δὲ, Ἴωνος θύοντος, κόρακα ἁρπάσαι κωλῆν, καὶ ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ ἀποθέσθαι· ὅθεν οὕτως ὠνομάσθη. Ἄλλως. Κωλιὰς ναός ἐστιν Ἀφροδίτης, οὕτω καλούμενος ἀπό τινος νεανίσκου Ἀττικοῦ, ἁλόντος ὑπὸ Τυῤῥηνῶν [2]), καὶ δεθέντος τὰ κῶλα· εἶτα ἐρασθείσης

1) *τοιαῦτα πράττουσιν ὑπὸ τῆς ἄγαν τρυφῆς* Ald., in qua editione verba *ἔστι γὰρ λάπτω — τοιαῦτα πράττουσιν* leguntur infra lin. 24. post locum Homericum.

2) *τυράννων* Ald.

αὐτοῦ τῆς θυγατρὸς τοῦ Τυῤῥηνοῦ [1]) καὶ λυσάσης, ἐπανελθὼν εἰς Ἀθήνας, χαριστήριον τῇ Ἀφροδίτῃ ναὸν ἱδρύσατο Κωλιάδος, διὰ τὸ τὰ κῶλα λελύσθαι. [Κωλιὰς ναός ἐστιν τῆς Ἀφροδίτης, οὕτω καλούμενος ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος τὴν προσηγορίαν λαβών. νεανίας γὰρ Ἀττικὸς, ἁλοὺς ὑπὸ Τυῤῥηνῶν, δεσμῷ δουλεύων, ἐρασθείσης αὐτοῦ τῆς θυγατρὸς τοῦ ἔχοντος καὶ ἀπολυσάσης, ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἔχοντος. οὕτως ἐλευθερωθεὶς καὶ εὐχαριστήριον τῇ Ἀφροδίτῃ . . . ναὸν ἱδρύσατο. Κωλιάδα δὲ προσηγόρευσε τὸν τόπον ἀπὸ τῶν κώλων, ἃ ἐν τοῖς δεσμοῖς κατεπονεῖτο. ἡ δὲ Γενετυλλὶς δαίμων περὶ τὴν Ἀφροδίτην τῆς γενέσεως ἔφορος. *Rav.*]

Γενετυλλίδος) Γενετυλλὶς ἡ τῆς γενέσεως ἔφορος Ἀφροδίτη.

53. οὐ μὴν ἐρῶ γ', ὡς ἀργὸς, ἀλλ' ἐσπάθα) πρὸς τὸ ἀργός, ἐσπάθα· (καὶ τοῦτο εἰρωνευόμενος· περὶ γυναικὸς δὲ λέγει) ἀντὶ τοῦ κατηνάλισκε, κατήσθιε· καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἀργὸς ἦν. Ἀττικοὶ δὲ ἐπὶ τῶν θηλυκῶν ἀρσενικῶν ὀνομάτων κέχρηνται καταλήξεσιν [2])· ὡς ἐνταῦθα. καὶ παρ' Ὁμήρῳ· κλυτὸς Ἱπποδάμεια· καὶ Εὐριπίδῃ ἐν Ἑκάβῃ·

τὸ δ' αὖ λίαν παρεῖλες ἀγγελθεῖσά μοι
γενναῖος.

σπαθᾶν δὲ, τὸ ἀφειδῶς καταναλίσκειν· καὶ παρὰ τοῖς ῥήτορσιν εἴρηται πολλάκις· οἰκείως δὲ νῦν τῇ λέξει χρῆται ἐπὶ γυναικός. καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν ὑφαινομένων ἱματίων, σπαθᾶν, τὸ ἄγαν κρούειν τὴν κρόκην. δύναται μὲν οὖν τὸ σπαθᾶν ἐπ' ἀμφοτέρων νοεῖσθαι. ὅτι δὲ νῦν ἐπὶ τοῦ πολλοῦ παρείληπται, δῆλον ἐκ τοῦ ἐπιφερομένου,

ἐγὼ δ' ἂν αὐτῇ θοἰμάτιον δεικνὺς τοδὶ,
κατὰ πρόφασιν ἔφασκον, ὦ γύναι, λίαν σπαθᾷς.

τοῦτο δὲ ἐπήνεγκε διττὸν ὂν, τό τε ἀναλοῦν καὶ τὸ ὑφαίνειν.

55. λίαν σπαθᾷς) ἐργάζῃ. εἰρωνικῶς καὶ τοῦτο. δεικνὺς γὰρ αὐτῇ τὸ ἱμάτιον παραῤῥαγὲν, ἔλεγε τοῦτο αὐτῇ.

57. πότην ἧπτες) πότης, Ἀττικῶς ὁ ταχέως ἀναλίσκων λύχνος.

1) τυράννου *Ald.*
2) λέξεσιν *Ald.*

59. θρυαλλίδων) ἀπὸ τοῦ θρύου τὸ παλαιὸν τὰ ἐλλύχνια. τὰ γὰρ παχέα ἐλλύχνια πολὺ ἔλαιον δαπανῶσι.

60. μετὰ ταῦθ᾽ ὅπως) μετὰ τὸ ἐπιτιμῆσαι τῷ οἰκέτῃ, ἐπὶ τὸ διήγημα πάλιν ἀνατρέχει τοῦ γάμου. οὐ μὴν συναπτέον πάντα τὸν στίχον, ἀλλ᾽ ἀναπαυστέον μέχρι τοῦ υἱός. εἶτα διαστήσαντα χρὴ μεθ᾽ ὑποκρίσεως ἐπάγειν, οὑτοσί, ὡς ἀχθομένου αὐτοῦ τῇ γενέσει.

61. τἠγαθῇ) καὶ τοῦτο εἰρωνευόμενος λέγει. οὐ γὰρ ἀγαθὴν αὐτὴν παρίστησι στασιαζόμενος, ὥστε ὑπὸ τῆς φιλονεικίας καὶ εἰς λοιδορίαν ἐκτραπῆναι.

64. Ξάνθιππον) ὁ Ξάνθιππος Περικλέους ἦν πατὴρ, ὃς ἦν τοῦ τῶν Ἀλκμαιονίδων γένους. ἐσεμνύνετο δὲ τὸ γύναιον θείῳ Μεγακλεῖ., τρίτον νικήσαντι Ὀλύμπια, καὶ δι᾽ ἱπποτροφίαν κατελθόντι ἐκ τῆς φυγῆς. ἐδίωξε γὰρ αὐτὸν ὁ Πεισίστρατος, ὃν καὶ μετεπέμψατο παραχωρήσαντα αὐτῷ τὸ τῆς νίκης κήρυγμα. Καλλίας δὲ ὁ δᾳδοῦχος, προσελθὼν ἐν τῇ ἱερᾷ στολῇ κατὰ Περσῶν ἐν Μαραθῶνι, καὶ ἀριστεύσας κατὰ βαρβάρων, καὶ τρίτον Ὀλύμπια νικήσας ἅρματι, τὸν υἱὸν Ἱππόνικον ὠνόμασε. λέγεται δὲ τοῦτον πλουτῆσαι [1]) μάλιστα, αἰχμαλώτου τινὸς ἐν τῇ μάχῃ τῶν βαρβάρων προσελθόντος αὐτῷ, καὶ μηνύσαντος θησαυρόν. καὶ αὐτὸν ὕστερον ἀπέκτεινεν ὁ Καλλίας. Ξάνθιππος μὲν οὖν ἐγένετο Περικλέους πατήρ. οὐδὲν δὲ νῦν πρὸς αὐτὸν ἐπικοινωνεῖ τὸ λεγόμενον, πλὴν εἰ μὴ ἄρα διὰ Κοισύραν (ἣν ἔφαμεν δούλην οὖσαν, μητέρα γενέσθαι τοῦ Μεγακλέους) τὸ ὄνομα τὸ Ξανθίππου εἰλήφει. παρῴδηται δὲ τὸ Περικλέους, Μεγακλέους, ὡς ἂν δυνάμενον ἀμφότερα δηλοῦν. δριμέα γὰρ καὶ ἀστεῖα τὰ τῆς κωμῳδίας σκώμματα.

[66. τέως) μέχρι τινός. τῷ χρόνῳ, μόλις. *Gl. Br.*]

67. κοινῇ ξυνέβημεν) ἀντὶ τοῦ, ὡμονοήσαμεν, ὅτε καὶ ἀμφοτέρως ἡμῖν ἔδοξε τοῦτο. ἢ διότι ἀφ᾽ ἑκατέρων τῶν γενῶν τῷ ὀνόματι ἐπετέθη μέρος.

68. ἐκορίζετο) ἐκολάκευεν, οἷα τοῖς παιδίοις συμβαίνει τοῖς μικροῖς.

70. ξύστιδ᾽ ἔχων) ξύστιδα προπαροξύνουσιν. ἤγουν πορφυρίδα. καὶ γὰρ μέχρι νῦν οἱ εἰσελαύνοντες ἀθληταὶ

---

1) νικῆσαι *Ald.*

τοιούτῳ κοσμηθέντες σχήματι, καὶ ἅρματος ἐπιβάντες, διὰ μέσης πομπεύουσι τῆς πόλεως, ᾧ καὶ οἱ βασιλεῖς χρῶνται. Ἄλλως. ξύστις λέγεται τὸ κροκωτὸν ἱμάτιον, ὃ οἱ ἡνίοχοι φοροῦσι μέχρι νῦν πομπεύοντες. χρῶνται δὲ αὐτῷ καὶ οἱ τραγικοὶ βασιλεῖς. [ξυστὶς εἶδος ἱματίου πορφυροῦ. ἄλλοι δέ φασι τὸ ἰδιωτικῶς λεγόμενον σωσάνιον καὶ σῶζον τοὺς ἄνδρας. *Schol. Br.*]

71. *ἐκ τοῦ Φελλέως*) τόπος οὕτω καλούμενος ἐν Ἀττικῇ. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ περὶ τὸν Διόνυσόν ἐστί τις ἑορτὴ τοῖς Ἀθηναίοις Φέλλος καλουμένη· ἥτις τῶν Διονυσίων ἄρχεται. Λουκιανὸς δὲ ἐν τῷ περὶ τῆς Συρίης θεοῦ· φαλλούς, φησιν, Ἕλληνες τῷ Διονύσῳ ἐγείρουσιν· ἐπὶ τῶν καὶ τοιόνδε τι φέρουσιν, ἄνδρας μικροὺς ἐκ ξύλου πεποιημένους, μεγάλα αἰδοῖα ἔχοντας. καλέεται δὲ τάδε νευρόσπαστα. καὶ παρακατιὼν δέ, ἐν τοῖς προπυλαίοις τοῦ Συρίης θεοῦ ναοῦ φαλλοὶ ἑστᾶσιν, οὓς Διόνυσος ἐστήσατο. Ἄλλως. τόπος τῆς Ἀττικῆς οὕτω καλούμενος. ἐκ τούτου δὲ φελλεάτας λέγουσι Δωριεῖς τοὺς κισσηρώδεις λίθους. αἱ δὲ αἶγες πρὸς τὰ τραχύτερα διώκουσι.

72. *διφθέραν ἐνημμένος*) ἐνδεδυμένος. ποιμενικὸν δὲ περιβόλαιον ἡ διφθέρα. Ἀττικοὶ δὲ λέγουσιν, ἣν νῦν ἰσάλην καλοῦμεν. ἔστι δὲ ἐκ δέρματος.

74. *ἀλλ' ἵππερόν μου κατέχεε*) ἔπαιξε παρὰ τὸν ἴκτερον. νόσημα δὲ ὁ ἴκτερος, ὃς περιχεῖται ταῖς ὄψεσι τῶν νοσούντων. διὸ καὶ τὸ κατέχεε κατὰ λόγον ἐπήγαγεν. οὕτω δὲ καὶ τοῖς χρήμασιν αὐτοῦ ἐπιβεβλῆσθαί φησιν ἵππερον, οἷον ἱππικὸν ἔρωτα, νόσον ἱππικήν, διὰ τὸ πολλὰ δεδαπανηκέναι. [ἱππικὸν ἔρωτα, ἀφανισμόν. *Gl. Br.*]

τῶν χρημάτων) εὕρηται τοῦτο, καὶ ῥημάτων· ὅπερ οὕτως εἴποις· ἀλλὰ κατέχεε τῶν ῥημάτων ἐμοῦ ἱππικὸν ἔρωτα· τουτέστιν, ἐμοῦ ὡς οὐδὲν δεῖ δαπανᾷν ἀφειδῶς λέγοντος, λῆρον ἡγησάμενος τοὺς λόγους, ἀντετίθη αὐτοῖς, ὡς ἐραστής ἐστιν ἵππων, καὶ οὐδέποτε τούτου ἂν ἀποσταίη.

80 *Φειδιππίδιον*) τὸ ὑποκορίζεσθαι φιλούντων ἔθος. κολακεύει δὲ νῦν τὸν υἱόν, καὶ προσποιεῖται φιλεῖν, ἵνα ἑτοιμότερον αὐτὸν πρὸς τὴν ἀξίωσιν ἑαυτοῦ πείθεσθαι παρασκευάσῃ.

81. *κῦσόν με καὶ τὴν χεῖρα δός*) πρὸς τὸ Ὁμηρικόν,

χεῖράς τ' ἀλλήλων λαβέτην, καὶ πιστώσαντο.

φίλησον καὶ πρόσπτυξαι καὶ τὴν χεῖρα δὸς τὴν δεξιάν. ἔθος δ' ἐπὶ πίστει καὶ συνθήκαις βεβαίαις τὰς δεξιὰς διδόναι ἀλλήλοις. [ἔθος ἦν τοῖς παλαιοῖς τὰς δεξιὰς διδόναι ἀλλήλοις εἰς βεβαίωσιν τῶν συνθηκῶν. καὶ Ὅμηρος· χεῖράς τ' — πιστώσαντο. *Schol. Br.*]

82. ἰδοὺ τί ἐστιν) τὸ αἰτηθὲν παρὰ τοῦ πρεσβύτου ποιῶν ὁ νεανίσκος, τὴν δεξιὰν ὤρεξεν αὐτῷ. καὶ δῆλον ὅτι παρεπιγραφὴ τὸ ἰδού [1]).

83. νὴ τὸν Ποσειδῶ [2]) τουτονὶ) ἅρμα δείξας, ὄμνυσιν, ἢ ἄλλο τι ἡνιοχικὸν, ἢ πολεμικὸν σκεῦος. κυρίως δὲ νῦν ὁ νεανίσκος ὄμνυσι τὸν Ποσειδῶνα, θεὸν ἱππικὸν ὄντα, ἅτε καὶ αὐτὸς περὶ ἵππους ἐσπουδακώς. τουτονὶ δὲ τῷ κοινῷ τῶν ἀνθρώπων ἔθει χρώμενον αὐτὸν δεῖ νομίζειν εἰρηκέναι. εἰώθασι γὰρ ὀμνύντες λέγειν, μὰ τοῦτον τὸν θεόν· μὰ τοῦτον τὸν Ἀσκληπιόν. ἄλλοι δὲ, ἀφίδρυμα ἔχοντα Ποσειδῶνος. διὰ τοῦτο καὶ ὁ πρεσβύτης τῷ ὅρκῳ ἀκολούθως ἄχθεται.

84. μή μοί γε) μὴ εἴπῃς μοί, φησι, τὸν ἵππιον. οὐ γὰρ ἀνέχομαι τὸ τῶν ἵππων ἀκούειν ὄνομα, δι' οὓς ἀπολωλέκειν τὰ χρήματα.

88. ἔκστρεψον) ἀντὶ τοῦ μετάβαλε. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ῥυπουμένων ἱματίων καὶ ἐκστρεφομένων. ἐκστρέψαι δὲ ἱμάτιον, τὸ ἀλλάξαι τὸ πρὸς τὸ ἔσω μέρος ἔξω. ἄλλαξον οὖν, φησι, τοὺς τρόπους σου καὶ μεταβαλοῦ.

ὡς τάχιστα) μεταφορικῶς [3]). τὸ γὰρ ὡς τάχιστα, κυρίως ἐπὶ ἁρματηλάτου. ταχινὰ γὰρ τὰ ἅρματα.

90. νὴ τὸν Διόνυσον) ἐπεὶ οὐκ ἐπιτρέπει τὸν Ποσειδῶνα ὀμνύναι, μεταβαλὼν τὸν Διόνυσον ὄμνυσιν.

92. καὶ τῳκίδιον) τὸ οἰκίδιον, ὑποκοριστικῶς. σμικρύνει δὲ, καὶ τοῖς ὀνόμασιν αὐτοῖς τὸ εὐτελὲς τῆς φιλοσοφίας εἰς πάντα δεικνύς. τὸ δὲ δεῦρο νῦν οὐ τοπικὸν, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ἐλθέ. ἤγαγε δὲ δῆθεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν Σωκράτους οἰκίαν.

---

1) τὸ εἶδος *Ald.*
2) ποσαδῶ *Ald.*
3) μεταβαλοῦ μεταφορικῶς *Ald.* omisso lemmate ὡς τάχιστα.

95. *ψυχῶν σοφῶν*) ἤγουν ἀνδρῶν φιλοσόφων. τοῦτο δὲ ἐπ᾽ ἀμφοτέρων δύναται νοεῖσθαι. ἔστι γὰρ ἀμφίβολον καὶ ἄδηλον, πότερον τὰς ψυχὰς αὐτὰς λέγει σοφὰς, ἢ τοὺς ἄνδρας σοφούς. ταῖς δὲ ψυχαῖς ἐκείνων ἔνεστι τὸ φροντιστήριον. ἐὰν μὲν γὰρ,

ψυχῶν σοφῶν τοῦτ᾽ ἐστὶ φροντιστήριον,

ἐνδέχεται τὸ αὐτὰς εἶναι τὰς ψυχὰς σοφάς. ἐὰν δὲ ψυχῶν σοφῶν, ἀνδρῶν λέγει. δύναται δὲ καὶ σκώπτειν διὰ τούτου τὸν περὶ ψυχῆς Σωκράτους λόγον, καὶ ἀσαφῶς ἐπίτηδες εἰρηκέναι. ἐπεὶ καὶ Σωκράτης ὁριζόμενος περὶ ψυχῆς, ἀσαφῶς ἔδοξε λέγειν, καὶ ὥς τινες νομίζουσιν, ἀπεναντίας αὐτῷ, τὴν ἰδίαν ἀσθένειαν κατηγορίαν Σωκράτους ποιούμενοι. ἃ δὲ περὶ ψυχῆς ὥρισε, ταῦτα· *ψυχὴ πᾶσα ἀθάνατος. τὸ γὰρ ἀεικίνητον, ἀθάνατον. τὸ δ᾽ ἄλλο κινοῦν, ἢ ὑπὸ ἄλλου κινούμενον, παῦλαν ἔχον κινήσεως, παῦλαν ἔχει καὶ ζωῆς* [1]).

φροντιστήριον) οἱονεὶ, βουλευτήριον, ἢ σύνοδός τις καὶ θᾶκος σοφῶν [2]). θᾶκος δὲ καλεῖται ὁ τόπος Ἀττικῶς, ἔνθα πολλοὶ συνέρχονται σκεψόμενοι. φροντισταὶ δὲ ἐκαλοῦντο οἱ περὶ τὸν Σωκράτη, διὰ τὸ φροντίζειν ἀλλήλων καὶ διὰ τοῦτο μηδέποτε παύεσθαι τῆς φροντίδος.

96. *ὥς ἐστι πνιγεὺς*) πνιγεὺς ἡ τῶν ἀνθράκων κάμινος. διὸ ἐπιλέγει, ἡμεῖς δ᾽ ἄνθρακες· διὰ τὸ ὑπὸ ἡλίου θερμαίνεσθαι. κυρίως δὲ πνιγεὺς, ἔνθα οἱ ἄνθρακες ἔχονται καὶ πνίγονται. ταῦτα δὲ πρότερος *Κράτης* ἐν Πανόπταις δράματι περὶ Ἱππῶνος τοῦ φιλοσόφου κωμῳδῶν αὐτὸν λέγει· ἀφ᾽ οὗ στοχαζόμενοί τινές φασιν, ὅτι μηδεμιᾶς ἔχθρας χάριν Ἀριστοφάνης ἧκεν ἐπὶ τὴν τῶν Νεφελῶν ποίησιν, ὅς γε μήτε ἴδιόν τι, μήτε ἁρμόττον, ἀλλὰ μηδὲ πρὸς ἓν ἔγκλημα ἦλθε Σωκράτους. δύο γὰρ κατ᾽ αὐτοῦ ταῦτα προςθεὶς ἐγκλήματα, τὸ περὶ οὐρανοῦ, ὅτι ἐστὶ πνιγεὺς, καὶ ὡς [3]) ἱκανός ἐστι τὸν ἥττω λόγον διδάσκειν καὶ τὸν κρείττονα· τὸ μὲν κοινὸν τῶν φιλοσόφων ἁπάντων ἐπήγαγεν ἔγκλημα. φαίνεται δὲ καὶ ἐπὶ τούτων ὁ Ἱππὼν κωμῳδηθῆναι φθάσας. τὸ δὲ τῶν ἐγκλημάτων οὐδὲ τὸ σύνολον ἐπικοινωνεῖ φιλοσοφίᾳ. οὐ γὰρ τοῦτο ἐπαγγέλλονται οἱ φιλόσοφοι, δεινοὺς ποιήσειν λέγειν· ἴδιον δὲ τὸ τοιοῦτο μᾶλλον τῆς ς[illegible]κῆς· ὡς ἐπ᾽ ἀμφοτέροις τὸν

1) κινούμενον, παῦλαν ἔχει κινήσεως καὶ ζωῆς *Ald.*
2) θᾶκος παῦλον ἔχον σοφῶν *Ald.*
3) ἴσως *Ald.*

φιλόσοφον καθαρεύειν. οἱ δ' ὅτι ὁλόκληρον εἰς αὐτὸν συνέταξε δρᾶμα, δι' ἔχθραν νομίζουσιν αὐτὸν πεποιηκέναι, οὐκ ὀρθῶς οἴονται. πρῶτον μὲν γὰρ Δίφιλος εἰς Βοΐδαν τὸν φιλόσοφον ὁλόκληρον συνέταξε ποίημα, δι' οὗ καὶ εἰς [1]) δουλείαν ἐρυπαίνετο φιλόσοφος. οὐ διὰ τοῦτο δὲ ἐχθρὸς ἦν. ἔπειτα Εὔπολις, εἰ καὶ δι' ὀλίγων ἐμνήσθη Σωκράτους, μᾶλλον ἢ Ἀριστοφάνης ἐν ὅλαις ταῖς Νεφέλαις αὐτοῦ καθήψατο. οὐδὲν δὲ χεῖρον ὑπομνησθῆναι τῶν Εὐπόλιδος· δεξάμενος δὲ Σωκράτης τὴν ἐπίδειξιν Στησιχόρου, οἰνοχόην ἔκλεψεν. οἷον δ' ἦν, ὁρᾷν τὸν φιλόσοφον τὸ ἐν φανερῷ μάλιστα σκεῦος κατακείμενον κλέπτοντα καὶ ὑφαιρούμενον. [πνιγεὺς) κάμινος. *Gl. Br.*]

98. οὗτοι διδάσκουσιν, ἀργύριον ἤν τις διδῷ) καὶ τοῦτο ψεῦδος, διαβολῆς χάριν. οὐδεὶς γὰρ μισθὸν ἐτέλει Σωκράτει. ἐπεὶ ἐκεῖνος ἔφασκε μηδὲν εἰδέναι. διόπερ καὶ ὑπὸ Πυθίου σοφὸς ἐκρίθη. τοῦτο γὰρ αὐτοῦ πρῶτον ἔκρινεν εἶναι σοφὸν, τὸ γνωρίσαι, ὅτι μηδὲν οἶδε. πῶς οὖν ἂν μισθὸν ἐπράττετο παρὰ τῶν συνόντων ὁ λέγων περὶ αὐτοῦ, ὅτι οὐδὲν οἶδα;

102. ἀλαζόνας) ἰδίως τοὺς ψεύστας ἐκάλουν. εἰκότως δὲ καὶ τοὺς φιλοσόφους ἀλαζόνας καλεῖ, ἐπεὶ λέγειν ἐπαγγέλλονται περὶ ὧν οὐκ ἴσασιν. ἢ ὅτι σεμνὰ ἔχοντες ἤθη, ἀλαζόνες δοκοῦσιν. ὠχριῶντες δὲ καὶ ἀνυπόδητοι, ἐπεὶ μόνης ἀρετῆς φροντίζοντες, καὶ οὐ τρυφῆς, διώκουσι τὸ ἀπέριττον. πόνηροι δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐπίπονοι, ἄθλιοι.

104. καὶ Χαιρεφῶν) ἑταῖρος Σωκράτους ὁ Χαιρεφῶν· ὃς ἐκαλεῖτο καὶ νυκτερὶς, διὰ τὸ μέλας εἶναι καὶ ἰσχνόφωνος [2]).

105. μηδὲν εἴπῃς νήπιον) μηδὲν εὔηθες, μηδὲ μειρακιῶδες, μηδ' ἀνόητον εἴπῃς. ἀπὸ τοῦ μηδὲ τὰ νήπια παιδία εἰδέναι τι. [νήπιον) μωρόν. *Gl. Br.*]

106. ἀλλ' εἴ τι κήδει) ἤγουν φροντίζεις. πατρῴων δ' ἀλφίτων, ἀντὶ τοῦ, τῶν χρημάτων, ἢ τῆς πατρῴας οὐσίας. τὸ δὲ σχασάμενος, ἀντὶ τοῦ καταπαύσας. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀποσχιζομένων καὶ διαχεομένων ὑδάτων. Ἄλλως. καταλύσας, κατασπάσας, ἀποστὰς τούτου. σχάσαι

---

1) διὸ οὐκ εἰς *Ald.*
2) λεπτόφωνος *Rav.*

γὰρ δὴ καὶ ὥςπερ [1]) διαστεῖλαι καὶ σχίσαι τὸ ὕδωρ τῇ κώπῃ ἐρεσσούσῃ. καὶ Πίνδαρος, κώπαν ἤδη μοὶ σχάσαι. καὶ Εὐριπίδης, σχάσον δὲ δεινὸν ὄμμα. Ἄλλως. στήσας, καταπαύσας. σχάσαι γὰρ, τὸ [2]) κωπηλατοῦντα στῆσαι τὴν κώπην. [σχασάμενος) ἀφείς. *Gl. Br.*]

108. οὐκ ἂν μὰ τὸν Διόνυσον) εὐλόγως Διόνυσον ὄμνυσι. τούτῳ γὰρ ἐπετελεῖτο τὰ Διονύσια, οἷς ἠγωνίζοντο οἵτε τῆς τραγῳδίας καὶ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιηταί.

109. τοὺς φασιανοὺς) οἱ μὲν ἵππους, οἱ δὲ ὄρνεα, ἔνιοι δ' ἵππους χάραγμα ἔχοντας φασιανοῦ, ὡς ἀλεκτρυόνος. καὶ εἴπερ ἐστὶ τοῦτο μὴ κατεψευσμένον, οἰκεῖον ἂν εἴη τῇ τοῦ νεανίσκου σπουδῇ. οἱ δὲ περὶ Ἀρχίλοχον [3]), ὀρνίθων γένος. οἱ δὲ, ὅτι Φᾶσις ποταμός ἐστι Σκυθίας, ὅπου καλοὶ ἵπποι γίνονται. Λεωγόρας δὲ, τρυφερός τις, ὁ Ἀνδοκίδου πατήρ. Πλάτων Περιαλγεῖ·

ὦ θεῖε Μόρυχέ τε, νῦν γὰρ εὐδαίμων ἔφυς,
καὶ Γλαυκέτης, ἡ [4]) ψῆττα, καὶ Λεωγόρας,
οἳ ζῆτε τερπνὸν οὐδὲν ἐνθυμούμενοι.

Εὔπολις ἐν Αὐτολύκῳ β' ὡς καὶ διὰ Μυῤῥίναν ἑταίραν τὰ χρήματα ἀποβέβληκέ φησιν. οἱ δὲ, ἔχοντας τοῦ μηροῦ ἐγκεχαραγμένον φασιανόν. Λεωγόρας δὲ ὄνομα κύριον ἑνὸς τῶν Ἀθήνησι πολιτευσαμένων τότε. πατὴρ δὲ οὗτος ἦν Ἀνδοκίδου τοῦ ῥήτορος. ἄδηλον δὲ, εἰ καὶ ὄρνεα ἔτρεφεν ὁ Λεωγόρας. μέμνηται δὲ αὐτοῦ ὡς ἱπποτρόφου. [Ἀθήναιος· καὶ τὸ ἐν Νεφέλαις δὲ ἐπὶ τῶν ὀρνίθων ἔγωγε ἀκούω, καὶ οὐκ ἐπὶ ἵππων, ὡς οἱ πολλοί·

τοὺς φασιανοὺς, οὓς τρέφει Λεωγόρας.

δύναται γὰρ ὁ Λεωγόρας καὶ ἵππους τρέφειν καὶ ὄρνεις φασιανούς. κωμῳδεῖται γὰρ ὁ Λεωγόρας ὡς γαστρίμαργος ὑπὸ Πλάτωνος ἐν Περιαλγεῖ. *Iunt.* Φᾶσις ποταμὸς Σκυθίας, ὅπου καλοὶ ἵπποι γίνονται. Λεωγόρα ὡς ἱπποτρόφου μέμνηται. οἱ περὶ Ἀρχίλοχον [5]) ὀρνίθων τι γένος λέγουσι τοὺς φασιανούς. ἢ φασιανοὶ λέγονται οἱ ἔχοντες τῷ μηρῷ φασιανὸν ἐγκεχαραγμένον ἵπποι. *Rav.*]

---

1) Verba σχάσαι γὰρ δὴ καὶ absunt ab *Ald.*, quae ὡς pro ὥςπερ habet.
2) τὸν *Ald.*
3) Ἀρίσταρχον *Ruhnken.*
4) ἢ *Ald.*
5) Ἀρίσταρχον *Herm.*

110. ἴθ', ἀντιβολῶ) πορεύου. νῦν δὲ, πείσθητί μοι. τὸ δὲ ἀντιβολῶ, παρακαλῶ, Ἀττικῶς.

111. καὶ τί σοι μαθήσομαι) οὐ γὰρ ἑαυτῷ ἔμελλε [1]) μαθεῖν, ἤγουν δι' οἰκεῖον θέλημα, ἢ ὠφέλειαν· ἀλλὰ διὰ τὸ τοῦ πατρός. διὸ τὸ σοὶ λέγει. ἤγουν, τί μαθήσομαι ὑπὲρ σοῦ.

[112. ψεύδεται κἀνταῦθα ὁ κωμικὸς λέγων παρὰ Σωκράτει εἶναι τὸν ἄδικον λόγον. οὐ γὰρ Σωκράτης, ἀλλὰ Πρωταγόρας ὁ Ἀβδηρίτης [2]) ἐφεῦρε αὐτὸν καὶ ἐδίδασκεν. *Schol. Cant.* 3.]

112. ἄμφω τὼ λόγω) δυϊκῶς ἔκλινε. φησὶ δὲ ἀμφοτέρους τοὺς λόγους τοὺς περὶ Σωκράτην ἐκπαιδεύειν ἱκανῶς.

114. τὸν ἕτερον τοῖν λόγοιν) τὸν δίκαιον νικᾷν. ὡς ἀγνοῶν δὲ τὸν δίκαιον εἶπε τὸν ἕτερον. ἐβούλετο γὰρ ἀδικίαν μανθάνειν.

120. τοὺς ἱππέας τὸ χρῶμα) οἷον, οὐχ ὑπομείναιμι ὁραθῆναι ὑπὸ τῶν ἱππέων ὠχρὸς καὶ διεφθαρμένος. ἐκόμων γὰρ οἱ ἱππεῖς. οἱ δὲ φιλόσοφοι κατακείρονται [3]). διακεκναισμένος δὲ, ἠμαυρωμένος, αἰσχρὸς, καὶ διεφθαρμένος γενόμενος. οἱ γὰρ ἱππεῖς ἐν γυμνασίοις καὶ παλαίστραις διέτριβον. οὐ γενοίμην, φησὶν, ὠχρὸς, ὡς οἱ περὶ τὸν Σωκράτη. καὶ ἀνυπόδητος καὶ ῥυπῶν· οἱ γὰρ ἱππεῖς εὔχροι, καὶ ὑποδεδεμένοι, καὶ ἐν γυμνασίοις ἐξεταζόμενοι. καὶ ἐν τοῖς Ἱππεῦσί φησι·

μὴ φθονείτω δ' ἡμῖν μηδ' ἀπεστλεγγισμένοις [4]).

τουτέστι λιπῶσι. τοῦτο οὖν ὁ νεανίσκος δεδοικέναι φησὶ, τὸ ἀπέχθεσθαι τοῖς περὶ τὴν ἱππικὴν ἔχουσιν, εἰ καταλιπὼν τὸ κοσμεῖν τὸ σῶμα καὶ μετιέναι τὰ τῶν ἱππέων ἐπιτηδεύματα, τὰ τῶν φιλοσόφων μετέλθοι. ὡς ἱππαζόμενον δὲ καὶ τοῦτον μετὰ τῶν ἱππέων φησὶ τάττεσθαι. [διακεκναισμένος) βεβλαμμένος, ἐφθαρμένος, ὠχρὸς, οἷόν ἐστι τὸ τῶν φιλοσόφων. *Gl. Br.*]

121 οὐκ ἄρα μὰ τὴν Δήμητρα) εἰκότως τὴν Δήμητρα ὄμνυσιν, ἐπεὶ περὶ τροφῶν ὁ λόγος ἐστί. τούτων γὰρ ἡ θεὸς εὑρετίς.

1) ἔμελε *Ald.*
2) Correxi scripturam codicis αὐδηρήτης.
3) κάτω κείρονται *Ald.*
4) ἀπωστλιγγισμένοις *Ald.*

122. *οὔθ' ὁ ζύγιος οὔθ' ὁ σαπφόρας*) ζύγιοι ἵπποι καλοῦνται οἱ ὑποβαλλόμενοι τῷ τοῦ ἅρματος ζυγῷ, τουτέστιν, ὁ μέσος δεξιὸς, καὶ ὁ μέσος ἀριστερός. σαπφόραι δὲ, οἱ σῖγμα ἔχοντες περὶ τὸν μηρόν. καὶ διὰ τοῦ μ καὶ π γράφεται.

123. *ἀλλ' ἐξελῶ σ' ἐς κόρακας*) ἀλλ' ἐκβαλῶ σε καὶ διώξω σε τῆς οἰκίας τῆς ἐμῆς. τραχύτερον [1]) δὲ αὐτῷ διαλέγεται καὶ ἀπηνέστερον, τὴν ἐλπίδα τοῦ πείσειν αὐτὸν ἀπολωλεκώς.

124. *ἀλλ' οὐ περιόψεταί με*) εἰκὸς γὰρ ἦν καὶ τοῦτον, σεμνυνόμενον ἐπὶ ταῖς τρισὶ νίκαις τοῦ πατρὸς, ἥδεσθαι τὸν νεανίσκον ὁρῶντα μετερχόμενον τὰ προγονικὰ ἐπιτηδεύματα.

126. *ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μέντοι*) ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μέντοι ἀθυμήσω, διότι μὴ πέπεικα τὸν υἱὸν, οὐδὲ τέλεον ἀφέξομαι τῆς γνώμης τῆς προκειμένης. οἷον, οὐ παραδώσω ἐμαυτὸν ταῖς λύπαις.

127. *διδάξομαι*) νῦν μὲν παθητικὸν ἀποδεκτέον. διδάξομαι δὲ τὸν υἱὸν φιλοσοφεῖν, κυριώτερον, ἢ διδάξω. διδάξω μὲν γὰρ, ὁ φιλόσοφος διδάσκαλος ἐρεῖ, διδάξομαι δὲ, ὁ πατὴρ, καὶ πᾶς ὁ παραδιδοὺς ἕτερον μανθάνειν. δύναται οὖν καὶ νῦν εἶναι τὸ αὐτὸ, ἵν' ᾖ νοούμενον, ἐπεὶ οὐ τὸν υἱὸν, ἐμαυτόν. διδάξομαι [2]) ἔφη, ἅτε βαδίζων εἰς τὸ φροντιστήριον. τὸ δὲ ἐμαυτὸν λείπει, τοῦ μέτρου οὐκ ἐπιτρέποντος. Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ, διδασκάλῳ παραδώσω· ἐπεὶ μέσον ὂν τὸ διδάξομαι, πρὸς ἄμφω τὰς ἐνεργείας χωρεῖ.

129. *πῶς οὖν γέρων ὢν*) ταῦτα καθ' ἑαυτὸν λογίζεται ἐν τῷ ἀπιέναι. τὸ δὲ βραδὺς οὐκ ἐπὶ τῆς τοῦ σώματος κινήσεως παρείληφεν, ἀλλὰ τὸ μὴ ἀγχίνουν καὶ νωθὲς τῆς διανοίας δηλοῦν θέλει [3]).

130. *λόγων ἀκριβῶν σκινδαλμοὺς*) λόγων ἰσχνῶν [4]) λεπτολογίας. λεπτὰ γὰρ καὶ ἰσχνὰ τὰ τῶν λόγων ζητήματα. σκινδαλμοὺς δὲ λεπτολογίας· ἀπὸ τῆς σχίσεως τῶν καλάμων. ἐξήγησις δὲ καὶ ἐπεξεργασία τῶν ἀκριβῶν λόγων [5])

---

1) ταχύτερον *Ald.*
2) ἐμαυτὸν διδάξομαι *Ald.*
3) ἀγχίνους εἶναι. ἄνωθεν δὲ τὰ τῆς διανοίας δηλοῦν θέλει. *Ald.*
4) ἰσχυρῶν *Ald.*
5) λόγων abest ab *Ald.*

οἱ σκινδαλμοί. ἰδίως γὰρ σκινδαλμοὺς καλοῦμεν τὰ λεπτότατα τῶν ξύλων, καὶ τὰ τῶν καλάμων ξύσματα. τοῦτο δὲ ἐπὶ μὲν [1]) τῆς εὐθείας ὀξύνεται· ἐπὶ δὲ τῶν πλαγίων παροξύνεται.

[131. τί ταῦτ' ἔχων στραγγεύομαι) διὰ τί ταῦτ' ἔχων κατὰ νοῦν, πιέζομαι καὶ συνθλίβομαι. στρὰγξ δέ ἐστιν, ὁ διὰ λεπτοτάτης ὀπῆς σχολῇ κατιὼν σταλαγμός. *Iunt.* στραγγεύομαι) ἀναβάλλω, καὶ διατρίβω. βραδύνω. *Gl. Br.* ἀργῶν πιέζομαι καὶ συνθλίβομαι. *Gl. Victor.*]

132. [2]) ἀλλ' οὐχὶ κόπτω τὴν θύραν) ἀλλ' οὐκ ἔχομαι τῶν ἐγνωσμένων. τοῦτο δὲ παρεγκύκλημα. δεῖ γὰρ αὐτὸν ἐλθεῖν καὶ κόψαι τὴν θύραν Σωκράτους. παρατηρητέον δὲ, ὅτι ἐπὶ μὲν τῶν ἔξωθεν κρουόντων, κόπτειν λέγουσιν· ἐπὶ δὲ τῶν ἔσωθεν, ψοφεῖν. ἱκανῶς δὲ διέστειλε Μένανδρος, ἐπὶ μὲν τῶν ἔξω, κόψω τὴν θύραν, εἰπών· ἐπὶ δὲ τῶν ἔσω, ἐψόφηκε τὴν θύραν ἐξιών.

133. βάλλ' ἐς κόρακας) ἄπιθι ἐς κόρακας. ἔστι δὲ παροιμία ἐπὶ κατάρας λεγομένη· ἀντὶ τοῦ, εἰς ἀπώλειαν καὶ εἰς φθοράν. Βοιωτοῖς γὰρ ἀναστάτοις ὑπὸ Θρακῶν γενομένοις εἶπεν ὁ θεὸς ἐκεῖ κατοικεῖν, ἔνθα ἂν ἴδωσι λευκοὺς κόρακας. οἱ δ' ἐν Θετταλίᾳ παρὰ τὸν Παγασητικὸν [3]) κόλπον εἶδον περιπταμένους τοὺς τοῦ ἡλίου ἱεροὺς κόρακας, οὓς παῖδες ἀφῆκαν γυψώσαντες ὑπὸ μέθης· καὶ τελεῖσθαι τὸν χρησμὸν φήσαντες, ἐνταῦθα κατῴκησαν. οἱ δὲ, ἐκ τοῦ ζώου λέγεσθαι τὴν παροιμίαν. ἐν γὰρ τοῖς ἐρημοτέροις τόποις ἐπιτηρεῖ τὰ πτώματα. Ζηνόδοτος [4]) δὲ, ὁ τὰς Ταῤῥαίου καὶ Διδύμου παροιμίας ἐπιτεμὼν, Βοιωτοῖς, φησιν, Ἄρνην ποτὲ διοικοῦσι προείρητο ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἐκπεσεῖσθαι, λευκῶν κοράκων φανέντων. νεανίσκοι δέ ποτε μεθυσθέντες, καὶ συλλαβόντες κόρακας, γυψώσαντες ἀφῆκαν πέτεσθαι. ἰδόντες δὲ οἱ Βοιωτοὶ ἐταράχθησαν, ὡς τῆς μαντείας λαβούσης τὸ τέλος, καὶ φοβηθέντες οἱ νεανίσκοι, τὸν θόρυβον φυγόντες, ᾤκησάν τινα τόπον, ὃν ἐκάλεσαν Κόρακας. μετὰ δὲ

---

1) μὲν abest ab *Ald.*
2) Scholion ad v. 132. post schol. v. 133. exhibet ed. *Ald.*
3) παγαιατικὸν *Ald.*
4) Ζηνόβιος *Suidas.*

ταῦτα ἐκβαλόντες τοὺς Βοιωτοὺς οἱ Αἰολεῖς, ἔσχον τὴν Ἄρνην οἰκείαν οὖσαν· καὶ τοὺς ἁμαρτάνοντας μεθιστᾶσιν εἰς τοὺς Κόρακας καλουμένους.

134. Κικυννόθεν) ἀπὸ δήμου τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς Κικύννα· ἔνθα ἄγεται καὶ τὰ Ἀπολλώνεια.

135. ἀμαθής γε νὴ Δία) ἰδιώτης καὶ ἀπαίδευτος.

136. ἀπεριμερίμνως) ἀμαθῶς καὶ ἀπείρως καὶ ἀνεπιστημόνως. τὸ δὲ λελάκτικας σφοδρότητος καὶ βίας σημαντικόν. διόπερ καὶ τὴν μέμψιν ἐπήγαγεν, οὐ τὸ κροῦσαι καὶ τὸ προςελθεῖν αἰτιώμενος, (οὐδὲ γὰρ πρὸς φιλοσόφου τὸ τοῖς δεομένοις μὴ παρέχειν τοῦ συνιέναι ἐξουσίαν) τὸν δὲ τρόπον μεμφόμενος, ὅτι βιαιοτέρως ἔπαισε τὴν θύραν, ὡς διαταραχθῆναι τοὺς ἐμφιλοσοφοῦντας.

137. ἐξήμβλωκας) ἐξέωσας, ἐξέβαλες. ἐξαμβλῶσαι δὲ ἰδίως ἐπὶ τῶν γυναικῶν λέγεται τῶν ἀποτικτουσῶν [1]) θᾶττον ἢ κατὰ τὸν τῶν ὠδίνων καὶ τῆς κυοφορίας νόμον. καὶ ἀμβλωθρίδιον [2]) φάρμακον ἀμβλίσκειν τὰς γυναῖκας ποιοῦν. ἰδίως δὲ νῦν ἐπὶ φιλοσόφων τὴν φροντίδα· ἐπεὶ καὶ μεριμνοφροντιστὰς ἐκάλουν αὐτούς, ὡς προεῖπεν. τοῦ δὲ Σωκράτους λέγοντος, ὅτι τέχνην ἔχω τὴν μαιευτικήν, καὶ διὰ ταύτης ποιῶ τοὺς νέους ἀποτίκτειν τὰ νοήματα ἐν τῇ ἑαυτῶν ψυχῇ, τοῦτον νῦν κωμῳδεῖ Ἀριστοφάνης διὰ τοῦ ἐξήμβλωκας. [ἡμιτελῆ ἐποίησας διαφθείρας. *Gl. Br. Victor.*]

138. τηλοῦ γὰρ οἰκῶ τῶν ἀγρῶν) ἀντὶ τοῦ, ἐν τοῖς ἀγροῖς. πρὸς τὸ σχῆμα, ὅτι αὐτῷ χρῶνται πόῤῥω τῆς πόλεως· ἄδηλον δὲ, πότερον λέγει πόῤῥω τῶν ἀγροίκων αὐτὸς κατοικεῖν, ἢ ἐν [3]) τοῖς μακρὰν καὶ πολὺ τῆς πόλεως ἀπέχουσι. λέγεται γὰρ αὐτὸ παρὰ τὸ Εὐριπίδειον·

τηλοῦ γὰρ οἴκων βιοτὸν ἐξιδρυσάμην.

[τοὐξημβλωμένον) πρὸς τὸ σχῆμά οὕτω χρῶνται πόῤῥωθεν ἐπὶ τῶν ἀγρῶν ὅτι ἀγροῖκος εἰμί. *Rav.*]

[139. τὸ πρᾶγμα) θεώρημα. *Gl. Victor.*]

140. ἀλλ' οὐ θέμις πλὴν τοῖς μαθηταῖσι λέ-

---

1) ἀπὸ τῶν τικτουσῶν *Ald.*
2) ἀμβλωθρίδιον abest ab *Ald.*
3) ἐν om. *Ald.*

γειν) ἀλλ' οὐ δυνατόν. δηλονότι ἐπὶ διασυρμῷ καὶ διαβολῇ ταῦτα παρεισάγει λέγοντα τὸν θυρωρόν. ἀλλότριον γὰρ τῶν φιλοσόφων τὸ βασκαίνειν καὶ φθονεῖν.

144. ἀνήρετ' ἄρτι) ἐπύθετο, ἀνηρώτησεν. ἄρτι δέ, ἀντὶ τοῦ ἐξ ὑπογυίου· ἵνα αὐτοσχεδιάζειν δοκῶσι. διαβάλλει δὲ τοὺς φιλοσόφους, ὡς εὐτελῆ ζητοῦντας· διὸ καὶ ταῦτα γελοίου χάριν λέγεται, καὶ διὰ γελοίων τὴν Σωκράτους παρίστησιν ἀκρίβειαν.

Χαιρεφῶντα) τῶν πάνυ γνωρίμων Σωκράτους ὁ Χαιρεφῶν. οὐδὲν δὲ αὐτοῦ διασέσωσται τῶν συγγραμμάτων. δοκεῖ δὲ γενέσθαι περίθερμος καὶ σφόδρα ἐχθρεύσας τῷ ἀδελφῷ. καὶ φασὶ Ξενοφῶντα Σωκράτει ξυνάγοντι αὐτοὺς λέγειν, ὡς οὐδὲν ὀφθαλμῶν ὄφελός τι, εἰ μὴ σωφρονεῖεν, οὐδὲ χειρῶν, οὐδὲ ποδῶν. δήμου δὲ ἦν ὁ Χαιρεφῶν Σφήττιος. τούτῳ καὶ ἡ Πυθὼ δοκεῖ τὸν περὶ τοῦ Σωκράτους χρησμὸν εἰπεῖν·

σοφὸς Σοφοκλῆς· σοφώτερος δ' Εὐριπίδης·
ἀνδρῶν δὲ πάντων Σωκράτης σοφώτατος.

[τῶν ἄγαν γνωρίμων Σωκράτους ὁ Χαιρεφῶν. δήμου δὲ ἦν ὁ Χαιρεφῶν Σφήττιος. τούτῳ καὶ ἡ Πυθία δοκεῖ τὸν περὶ τοῦ Σωκράτους χρησμὸν εἰπεῖν· σοφὸς Σοφοκλῆς — Σωκράτης σοφώτερος. Rav.] τοῦτον τὸν χρησμὸν ὁμολογῶν [1]) ἐν τῇ κατὰ φιλοσόφων, ψεύδεσθαί φησι τὴν Πυθίαν. τοὺς γὰρ Πυθικοὺς [2]) χρησμοὺς ἑξαμέτρους εἶναι· καὶ ἔστι δὲ παρὰ κωμικῶν τινι·

πῇ συγκεχωρῆσθαι τῷ χρησμῷ δύναται [3]).

ὅτι δὲ καὶ ἄλλοι διὰ τριμέτρων πλείους χρησμοί, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ πεζῷ λόγῳ λεχθέντες τῇ Πυθίᾳ, τὸ μὲν καὶ ἐπ' ἐμοὶ μέχρι καὶ νῦν κεχρηκέναι τὸν Πύθιον οὕτω, παρήσω λέγειν· ἀλλὰ τῶν ἀρχαίων, παραδείγματος ἕνεκα, χεῖρον οὐδὲν μνημονεῦσαι. τοῦτο μὲν γὰρ ἐπί τῳ φέρεται οὗτος ὁ χρησμὸς ἐξενεχθεὶς ὑπὸ τῆς Πυθίας·

ἐμοὶ μελήσει ταῦτα καὶ λευκαῖς κόραις.

ἐν Λέσβῳ δὲ Γονναπαίου Ἀπόλλωνος ὁ δοθεὶς Πέλοπι, αἰτοῦντος αὐτὸν ἀνάθημα τοῦ θεοῦ τὴν ἄρνα τὴν χρυσῆν, ἕτερα παρέχοντα κειμήλια. ἔστι δ' οὕτως·

---

1) τοῦτον τὸν χρησμὸν ὁ Δημοχάρης Menagius.
2) φυσικῶς Ald.
3) εἰ συγκεχρῶσθαι τοῖς νεκροῖς δυνήσεται Tuop.

ὃ βούλομαι, δός· μὴ δίδου δ', ὃ μὴ θέλω. φέρει δὲ τὸν χρησμὸν τοῦτον Ἀντικλείδης ἐν τοῖς Νόστοις. καὶ ἑτέρους πλείστους ἄν τις ἔχοι λέγειν τοιούτῳ ἐξενεχθέντας μέτρῳ.

145. ψύλλαν ὁπόσους ἅλλοιτο) ψύλλαν μὲν Ἀττικῶς, ὃν ἡμεῖς ψύλλον καλοῦμεν. τὸ δὲ λεγόμενον τοιοῦτο, τὸ πήδημα τῆς ψύλλης διαμετρῆσαι τοῖς αὐτῆς τῆς ψύλλης ποσὶν, ὁπόσους τούτους πηδήσειε. δῆλον δὲ ὅτι ταῦτά φησι διασῦραι βουλόμενος τὰ τῶν φιλοσόφων ζητήματα, ὡς ἰσχνὰ, καὶ λόγου μηδενὸς ἐχόμενα. διὸ καὶ τὰ ἑξῆς γελοίου χάριν αὐτῷ λέλεκται.

146. τοῦ Χαιρεφῶντος τὴν ὀφρῦν) ἰστέον, ὅτι αὐτοπροσώπως εἰςῆγον τοὺς κωμῳδουμένους, καὶ ὅτι γελοίου χάριν παρείληφε τοῦτο. αὐτίκα γοῦν οὐδὲ ἄλλου τινὸς ἐμνημόνευσε μέρους τοῦ σώματος, ἢ τοῦ ἐν ἑκατέρῳ γελοίου. ὁ μὲν γὰρ μεγάλας εἶχε τὰς ὀφρῦς ὁ Χαιρεφῶν· ὁ δὲ φαλακρὸς ἦν ὁ Σωκράτης.

150. τὼ πόδε) δυϊκὸν τὼ πόδε, ἐπὶ τῆς ψύλλης κακῶς. λέγεται γὰρ ἓξ ἔχειν πόδας. ψυγείσῃ δὲ, ἀντὶ τοῦ θανούσῃ.

151. Περσικαὶ) εἶδος ὑποδήματος αἱ Περσικαὶ, ὡς καὶ Ἡρόδοτος. ἐπεὶ δὲ καὶ δένδρου ὄνομά ἐστι Περσικαὶ, διὸ καὶ περιέφυσαν εἶπεν, ὡς ἐπὶ δένδρου. ἔστι μὲν γὰρ καὶ δένδρον. ἔστι δὲ καὶ ὑποδημάτων εἶδος γυναικείων. διὸ ἐπιφέρει, ὑπολύσας. διὰ δὲ τὸ δένδρον, παίζων περιέφυσαν εἶπεν.

152. ταύτας ὑπολύσας) ἀδύνατον. οὔτε γὰρ ὑπόδημα δύναται φορέσαι ψύλλα, οὔτε ὑπολύσασθαι, οὔτε μετρῆσαι τῷ προςπλασθέντι κηρῷ τοῖς ποσὶ τὸ διάστημα τοῦ πηδήματος [1]). ἀλλ' ἀδύνατον ἀδυνάτῳ ἐπήγαγεν. οὔτε γὰρ τὰ ὑποδήματα ἐκ κηροῦ φῦναι φύσιν ἔχει· οὔτε τῶν τῆς ψύλλης ποδῶν ταῦτα δυνατὸν ἦν ἐξελεῖν, καὶ διαμετρῆσαι τῷ τοῖς ποσὶν αὐτῆς προςπλασθέντι κηρῷ τὸ διάστημα τοῦ πηδήματος [2]).

156. Σφήττιος) ἀπὸ δήμου τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς·

157. ὁπότερα τὴν γνώμην) ἀντὶ τοῦ πῶς δια-

1) ὑποδήματος *Ald.*
2) ὑποδήματος *Ald.*

νοεῖται καὶ διαλογίζεται περὶ τῶν ἐμπίδων. τὸ δὲ ὁπότερα, ἀντὶ τοῦ ὁποτέρως. ἐμπίδας δὲ, οὓς ἡμεῖς κώνωπας καλοῦμεν· οἱ δὲ, εἶδος κώνωπος παραποτάμιον, ζώνην ἔχοντος.

158. κατὰ τὸ στόμ' ᾄδειν) ἀντὶ τοῦ, διὰ τοῦ στόματος φθέγγεσθαι καὶ βοᾶν, ἢ διὰ τοῦ ὀῤῥοπυγίου. τὰ γὰρ τοιαῦτα τῶν ζώων τροφὴν μὲν λαμβάνει στόματι, φθέγγεται δ' αὐτῷ οὐκέτι. καὶ γάρ ἐστιν ἐκ τῶν τεττίγων τοῦτο καὶ τῶν ἐγκελάδων ἰδεῖν, ἃ καὶ οὕτω προςηγορεύθησαν, ἐπεὶ ἐν αὐτοῖς τὸν κέλαδον ἔχουσιν. οὕτω γὰρ καὶ τὰ τοιαῦτα ζῶα πάντα διὰ τοῦ στήθους τὴν φωνὴν προΐεται. εἰ γὰρ τοῦτο λάβοιο, καὶ οὔτε φθέγξαιτο τὸ ἐγκέλαδον, οὔτε ὁ μουσικὸς καὶ καλὸς τέττιξ ἔτι προΐοι φωνήν. τῆς αὐτῆς γὰρ καὶ ὁ τέττιξ ἐστὶ φύσεως, καὶ τὰ τοιαῦτα ζῶα καλεῖται μὲν παρά τισι βομβύκια, καλεῖται δὲ καὶ ἐντόμια, ὅτι κατὰ τὴν ῥάχιν ἐντέτμηνται [1]), ὡς ἔστιν ἰδεῖν ἐπὶ τῶν σφηκῶν, καὶ κανθάρων, καὶ ἐγκελάδων, καὶ τῶν τεττίγων μάλιστα. διὸ καὶ φθέγγεσθαι ἀξιοῦσιν αὐτά.

165. σάλπιγξ ὁ πρωκτὸς) τοιαύτη γάρ. κατὰ μὲν τὸ ἀνώτατον καὶ πρὸς τὸ ἄκρον κοίλη ἡ σάλπιγξ, τὰ κάτω δὲ στενή. διὸ καὶ ὀξὺ ᾄδει.

166. τοῦ διεντερεύματος) τοῦ ἐρωτήματος τοῦ διὰ τοῦ ἐντέρου. τοῦ ἐπινοήματος, ἢ τῆς λύσεως τοῦ μαθήματος τοῦ περὶ τοῦ ἐντέρου καὶ ἐμπίδος. ἐπειδὴ δὲ περὶ τῶν τῆς ἐμπίδος ἐντέρων λέγει, ἔπαιξε παρὰ τὸν ὑπὸ τοῦ Σωκράτους λόγον, τὸν περὶ τῆς ἐμπίδος ἐντέρου. [τῆς περὶ τοῦ ἐντέρου λεπτολογίας καὶ φυσιολογίας. Gl. Br.]

169. γνώμην μεγάλην ἀφῃρέθη) οἷον, ἐστερήθη ἐμποδισθεὶς ὑπὸ ἀσκαλαβώτου ὁ Σωκράτης. λέγεται δὲ καὶ ἀσκαλαβώτης καὶ γαλεώτης.

173. ἀπὸ τῆς ὀροφῆς) καὶ ἀρσενικῶς ὁ ὄροφος, καὶ θηλυκῶς ἡ ὀροφή· ὡς τὸ,

πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τὰ Περσικά,

καὶ ἐν Λυσιστράτῃ· καὶ ἐν Σφηξίν· ὀροφὴν θέασαι. [ὄροφος καὶ ὀροφή· ἔστι δὲ κάλαμος, ᾧ στεγάζουσιν. Gl. Victor.]

175. ἐχθὲς δέ γ' ἡμῖν) λεληθότως σκώπτει τὸν τῶν

1) ἐκτέτμηνται Ald.

φιλοσόφων βίον, ὡς ἐπίπονον καὶ ταλαίπωρον. διὰ τοῦτο εἰς αὔξησιν καὶ τῷ καιρῷ συνεχρήσατο, εἴ γε μέχρι τῆς ἑσπέρας ἀναμένοντες φαγεῖν, οὐδὲ τότε παρεσκευασμένον οὐδὲν εἶχον.

[176. ἐπαλαμήσατο) εἰκότως εἶπε τὸ ἐπαλαμήσατο διὰ τὸ καὶ τοὺς ἄρτους ὑπὸ τῆς παλάμης πλάττεσθαι. *Victor.*]

177. λεπτὴν τέφραν) ἰσχνὴν σποδόν. οὐχ ἁπλῶς δὲ τὸ λεπτὴν προςέθηκε πρὸς τὴν ὁμοίωσιν τῶν ἀλφίτων καὶ τὰ παραπλήσια. ἰσχνὴν δὲ τέφραν, τὴν ἐκ τῶν κεκαυμένων ξύλων κόνιν. οὐ ματαίως δὲ τὸ λεπτὴν προςέθηκε πρὸς τὸ ταύτην δεῖξαι παραπλήσιον τοῖς ἀλφίτοις. [τέφρα δὲ ἡ τῶν κεκαυμένων ξύλων κόνις. *Rav.*]

178. κάμψας) καμπύλον ποιήσας, ὥςπερ ὀγκίνων εἶδη [1]). ὀρθοὶ γὰρ οἱ ὀβελίσκοι. καὶ Ὅμηρος·

αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὤπτησε καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειρεν.

ἀλλ' ἐπειδὴ ἔδεσμα ἦν οὐδὲν πρὸς τὸ ὀβελίσκου δεῖσθαι, πρὸς δὲ τὸ λαθεῖν, καὶ ἁρπάσαι τι, καὶ κατασχεῖν, τὸ καμφθῆναι τοῦτον ἦν χρήσιμον. ἔτι δὲ μέλλων εἰπεῖν, ὅτι ὑφείλετο, ὀρθὸν ὄντα, φησὶ, τὸν ὀβελίσκον ἔκαμψεν, ἵνα δι' αὐτοῦ δυνηθῇ κλέψαι τὸ ἱμάτιον. τοιαῦτα γὰρ οἱ κλέπται μηχανῶνται, ἵνα ῥαδίως πόῤῥωθεν ἁρπάσωσιν, ὃ βούλονται.

εἶτα διαβήτην λαβὼν) ἐργαλεῖον ὁ διαβήτης, πολλαῖς εὔχρηστον τέχναις, τῷ Λ στοιχείῳ παρεοικός. τούτου τὸ ἓν ἐντιθέντες μέρος, καὶ χαράσσοντες τὸ ὑποκείμενον, τὸ ἴσον τηροῦσι διάστημα τοῦ κύκλου ἐκ τοῦ κέντρου.

179. ἐκ τῆς παλαίστρας) ὅμοιον τῷ ὑπὸ Εὐπόλιδος ῥηθέντι περὶ Σωκράτους·

Στησιχόρου πρὸς τὴν λύραν
οἰνοχόην ἔκλεψεν.

ἐμφαίνει δὲ διὰ τούτου ὅτι παίδων ἤρα ὁ Σωκράτης. ἐν ταῖς παλαίστραις γὰρ τὰ πολλὰ ἐξητάζοντο, ἵνα αὐτοὺς ὁρῴη.

ὑφείλετο) τοῦτο παρ' ὑπόνοιαν ἐπήγαγεν. ἔδει γὰρ αὐτὸν εἰπεῖν, μετέβαλεν αὐτὸν εἰς τὰ ἄλφιτα. Ἄλλως. δέον γὰρ αὐτὸν εἰπεῖν, κατέγραψεν, ᾧ τέως προςέχοντες οὐκ ἐπεινήσαμεν, καὶ σχήματά τινα ἐπεποιήκει, εἰς ἃ πάντων ἡμῶν

1) εἴδει *Ald.*

ο νοῦς, καθάπερ κεχηνὼς, τροφῆς ἐπελάθετο, ἐπήνεγκεν, ὅτι ἀπὸ τῆς παλαίστρας ἔλαβε τὸ ἱμάτιον. διαβάλλει δὲ αὐτὸν ὡς περὶ τὰς παλαίστρας τῶν παίδων ἕνεκα διατρίβοντα. ἐκεῖ γὰρ ἐφοίτα ὡς γυμνοὺς τοὺς παῖδας ὁρῴη. Ἄλλως. ἐπειδὴ οἱ τὰ γεωμετρικὰ θεωρήματα διδάσκοντες διαβήταις γράφουσι ταῦτα, φησὶν ὅτι ὀβελίσκον κάμψας, καὶ διαβήτου σχῆμα διαλαβὼν, πάντας πρὸς αὐτὸν ἐπαγόμενος, ὑφεῖλε τὸ ἱμάτιον.

180. *τί δῆτ' ἐκεῖνον τὸν Θαλῆν*) οὗτος ἐγένετο τῶν ἑπτὰ σοφῶν εἷς, Μιλήσιος· ὃς πρῶτος τὰ περὶ οὐρανὸν ἐξεῦρε. παρατηρητέον δὲ, ὅτι ἀπ' εὐθείας τῆς ὁ Θαλῆς, ὡς Ἑρμῆς, Ἑρμῆν, Θαλῆν, καὶ Ἑρμέας, ὡς Θαλέας. διχῶς δὲ τοὔνομα ἐκφωνητέον· βαρύτονον μὲν, Θάλης, ὡς Χρέμης· οὗ ἡ γενικὴ Θάλητος, ὡς Χρέμητος, Θάλητι, Θάλητα. ὡς τὸ, *Θάλητα χρημάτων ἐλεύθερον*. εἰ δὲ καὶ περισπωμένως Θαλῆς, ὡς Ἑρμῆς· καὶ Θαλοῦ, ὡς Ἑρμοῦ. [*τὸν Θαλῆν*) οὗτος ἐγένετο τῶν ζ' σοφῶν, Μιλήσιος τὸ γένος, τὰ περὶ τὸν οὐρανὸν πρῶτος ἐξευρών. παρατηρητέον δὲ ὡς ἀπ' εὐθείας τῆς Θαλῆς, ὡς Ἑρμῆς. διχῶς δὲ τὸ ὄνομα ἐκφωνητέον· βαρυτόνως μὲν Θάλης ὡς Χρέμης, οὗ ἡ γενικὴ Θάλητος· ἔτι δὲ καὶ περισπωμένως Θαλῆς ὡς Ἑρμῆς. *Rav.*] Ἄλλως. ὁ Θαλῆς οὗτος Μιλήσιος ἦν, εἷς τῶν ἑπτὰ σοφῶν. οὗτος ἄκρος μηχανικὸς ἦν. στρατεύσαντος γὰρ Κροίσου πρὸς Κῦρον, καὶ μὴ δυναμένης τῆς στρατιᾶς αὐτοῦ διαβῆναι τὸν Ἅλυν ποταμὸν, μέγιστον ὄντα, τοιόνδε τι μηχανᾶται. ἄνω τῆς στρατιᾶς ἰὼν τέμνει τὸν ποταμὸν ἑτέρωσε ῥεῖν, οὐ πάντα, ἀλλὰ τὸ ῥεῖθρον αὐτοῦ σχισθὲν, τὸ μὲν ἓν εἰς τὴν ἀρχαίαν πορείαν ἐχώρει, θάτερον δὲ ὑπ' ἀγκάλης εἶχε τὴν στρατιάν· καὶ οὕτως ἐπεραιώθησαν. ἐποίησε δὲ τὴν εἰς δύο τομὴν, ἵνα καὶ ἐπανιόντες περαιωθήσωνται. *μαθητιῶ* δὲ ἀντὶ τοῦ, μαθεῖν ἐπιθυμῶ.

184. *ὦ Ἡράκλεις*) πεποίηκε γὰρ τὸ προσταχθὲν ὁ φιλόσοφος, καὶ ἀνέῳξε τὰς θύρας. ὁ δὲ εἰσελθὼν καὶ θεασάμενος αὐτοὺς ὠχροὺς καθημένους [1]), ὡς ἀνθρώπων μορφὰς μὴ ἔχοντας τεθαύμακε, μηδὲ ὄψεις διὰ τὴν ὠχρότητα ἔχοντας. ὁρᾷ δὲ ὡς φιλοσόφους κομῶντας, στραφέντος τοῦ ἐγκυκλήματος [2]).

186. *τοῖς ἐκ Πύλου ληφθεῖσι*) Πύλος, χωρίον

---

1) καθειμένους *Ald.*
2) ἐκκυκλήματος *Herm.*

τῆς Λακωνικῆς, ἔνθα Κλέων στρατηγήσας ἔλαβεν αἰχμαλώτους, προανύσαντος τὸν πόλεμον Δημοσθένους καὶ Νικίου. εἰκὸς οὖν τούτους καὶ διὰ τὸν αἰχμαλωτισμοῦ φόβον, καὶ διὰ τὸ πολλαῖς μὲν ἡμέραις πεπολιορκῆσθαι ἐν ἐρήμῳ νήσῳ, καὶ ἀφ' ἧς οὐδὲν τῶν ἐπιτηδείων ἦν λαβεῖν, πολλῷ δὲ καὶ μετὰ τὴν ἅλωσιν συγκεκλεῖσθαι χρόνῳ δεδεμένους ἐν ξύλῳ, ὠχρούς τε καὶ ἰσχνοὺς καὶ δυσώδεις γεγονέναι. ἰστέον δὲ, ὅτι τρεῖς ἐπωνυμίας εἶχε τότε, Πύλος, Κορυφάσιον, Σφακτηρία. Ἄλλως. Πύλος, νῆσος πλησίον Πελοποννήσου. ταύτην ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ Λάχης προκατασχὼν, ὁ τῶν Ἀθηναίων στρατηγὸς, φρούριον ᾠκοδόμησεν. ὅθεν ἐξορμώμενος τὴν παραλίαν ἐδῄου [1]) τῆς Λακωνικῆς. Λακεδαιμόνιοι γοῦν καταλῦσαι τὸ φρούριον θέλοντες, ἐπέπλευσαν τῇ νήσῳ καὶ παραστησάμενοι, ἄνδρας ἑπτακοσίους ἐντὸς τοῦ φρουρίου κατέλιπον. Ἀθηναῖοι οὖν ἔπεμψαν πολλήν τινα στρατιὰν κατὰ τῶν ἀνδρῶν τούτων μετὰ Κλέωνος στρατηγοῦ. ἐλθὼν οὖν ὁ Κλέων μετὰ τῆς στρατιᾶς, καὶ πλεῖστον χρόνον τούτους πολιορκήσας, ὕστερον παρεστήσατο, καὶ αἰχμαλώτους λαβὼν, Ἀθήναζε ἤγαγεν· οἳ διά τε τὸν πολὺν λιμὸν, ὃν ὑπέστησαν διὰ τῆς πολιορκίας, καὶ διὰ τὸ κατακλεισθῆναι Ἀθήνησιν εἰς εἱρκτὴν, πάνυ ὠχροὶ ἦσαν.

187. ἀτὰρ τί ποτε) διὰ τί ἄρα. εἰςελθὼν δὲ ἐπὶ συννοίᾳ κατέλαβε τοὺς περὶ Σωκράτην καθημένους, ἅτε φροντίζοντας περὶ τῆς ἐμπίδος, καὶ συγκεκυφότας εἰς γῆν.

188. βολβοὺς) τὰ λεγόμενα ὕδνα, ἅτινα τὴν γῆν σκάπτοντες εὑρίσκουσιν οἱ ἄνθρωποι.

190. ἐγὼ γὰρ οἶδ') ὡς ἀγροῖκός φησιν εἰδέναι τῶν περὶ Σωκράτην ἀκριβέστερον, ἔνθα οἱ βολβοὶ φύονται.

191. οἱ σφόδρ' ἐγκεκυφότες) τοιαῦτα γὰρ τὰ τῶν ἄγαν φροντιζόντων καὶ περὶ τὴν διάνοιαν ἐχόντων σχήματα. Ὅμηρος·

στάσκεν, ὑπαὶ δὲ ἴδεσκε κατὰ χθονὸς,
ὄμματα πήξας.

[ἐγκεκυφότες) κύπτοντες κατὰ γῆς. *Gl. Victor.*]

192. ἐρεβοδιφῶσιν) τὰ ὑπὸ ἔρεβος διφῶσι. τουτέστι τὰ ὑπὸ γῆν ζητοῦσι. [ἐρευνῶσιν, ἐξετάζουσι. Τάρταρος δὲ ἐστὶν ὁ ὑπὸ γῆν κατώτατος τόπος. *Iunt.*]

---

1) ἐδήλου *Ald.*

193. *τί δῆθ᾽ ὁ πρωκτὸς*) ἴσως ἐγγύθεν τοῦτο εἴληφεν ἐκ τῆς ἐμπίδος. ἐπεὶ κἀκείνην διὰ τοῦ πρωκτοῦ [1]), ἀστρονομεῖν διδάσκεσθαι λέγει· ἀνάγκη γὰρ συγκεκυφότων αὐτῶν καὶ εἰς γῆν ὁρώντων, ἄνω τὸν πρωκτὸν βλέπειν.

195. *ἀλλ᾽ εἴσιθ᾽, ἵνα μὴ 'κεῖνος*) κατὰ τὸ σιωπώμενον, ἄλλων ἐξεληλυθότων ἐκ τοῦ φροντιστηρίου, τοῖς φιλοσόφοις φησὶν, ὅτι εἴσιτε, ἀντὶ τοῦ εἰσέλθετε, ἵνα μὴ ὁ Σωκράτης εὕρῃ ἡμᾶς ἐνταῦθα διατρίβοντας. τὸ δ᾽ ἐκεῖνος, κατ᾽ ἐξοχήν. Ἄλλως. τὸ ἐκεῖνος, τὸ αὐτός, ἀντὶ ὀνομάτων παραλαμβάνουσι. καὶ Ὅμηρος παρεισάγει τὴν Θέτιν λέγουσαν·

τίπτε μ᾽ ἐκεῖνος ἄνωγε μέγας θεός.

καὶ παρὰ Πυθαγορείοις τὸ αὐτὸς ἔφα, τουτέστιν ὁ Πυθαγόρας. καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς, αὐτός, ἤγουν ὁ Σωκράτης.

[199. *ἔξω διατρίβειν*) εἰ γὰρ θεάσεται αὐτοὺς ἔξω, δυσχερανεῖ τὰ μέγιστα Σωκράτης. *Gl. Victor.*]

200. *πρὸς τῶν θεῶν, τί ταῦτα*) εἰσελθὼν ὁ πρεσβύτης ὁρᾷ τὰ τῶν φιλοσόφων σκεύη, ἄβακα, ἢ σφαῖραν, ἢ ζωγραφίαν. καὶ ἐρωτᾷ τί ἐστι.

201. [*Ἀστρονομία*) σφαῖραν δείκνυσι. *Gl. Br.*]

τουτὶ δὲ τί) διαγράμματά τινα καὶ πίνακας δείκνυσιν ἀστρονομικῶν καὶ γεωμετρικῶν.

203. *πότερα τὴν κληρουχικήν*) ὡς ἄγροικος ταῦτά φησι. τὴν ἰδιωτικὴν, τὴν ὑπὸ κλήρου δεδομένην, τὴν τελοῦσαν· ἐπειδὴ οἱ Ἀθηναῖοι λαμβάνοντες πόλιν πολεμίαν, καὶ τοὺς ἐνοικοῦντας ἐκβάλλοντες, κλήρῳ τὴν γῆν αὐτοῖς διένεμον. ἢ κληρουχικὴν ἐνταῦθα λέγει τὴν γεωργικήν. κληροῦχοι γὰρ οἱ γεωργοὶ, διὰ τὸ τοὺς Αἰγυπτίους κλήρῳ μερίζειν τὴν αὐτῶν γεωργίαν.

205. *τὸ γὰρ σόφισμα δημοτικὸν*) οἴεται τῶν πρὸς γεωργίαν εἶναι τοῦτο ἀβάκιον· ἢ τοιοῦτόν τι δημωφελές. μάθημα τῷ δήμῳ συμφέρον.

207. *αἵδε μὲν Ἀθῆναι*) χωρογραφίαν δείκνυσιν αὐτῷ. τινὲς ἔνθεν ἕως τοῦ, οἱ 'μοὶ δημόται, τοῦ γέροντός φασιν. ἔνιοι δὲ διαιροῦσι, καὶ κατ᾽ ἐρώτησιν δὲ εἶναι τὸ

---

1) ᾄδειν ἔλεγεν addidit *Portus.*

τοῦ φιλοσόφου, καὶ ἐν ἀποφάσει δύναται. τὸ δὲ ἑξῆς, ὡς τοῦτ' ἀληθές, ἐν ἐρωτήσει. ὡς τοῦτό σοι δοκεῖ Ἀττικὸν χωρίον, ἐν ᾧ καθήμενοι δικάζουσιν.

208. ἐπεὶ δικαστὰς οὐχ ὁρῶ) κατηγορεῖ Ἀθηναίων ἐνταῦθα, ὡς περὶ τὰ δικαστήρια μόνα ἠσχολημένων, καὶ τοῦ στρατεύειν ἀμελούντων. τοῦτο δὲ καὶ Δημοσθένης ἔστιν ὅτε ποιεῖ. τὸ δὲ παρατέταται μακρά διὰ τὸ σχῆμα· λέγω δὲ τὸ ἐπίμηκες τῆς θέσεως. διὸ καὶ Μάκρις ἐκλήθη. ἐπιμήκης γὰρ ἦν. κλίνεται δὲ ἡ Μάκρις αὕτη διὰ καθαροῦ τοῦ ο. διὸ καὶ ὁ νησιώτης αὐτῆς Μακριεύς. ἦν δὲ καὶ αἰγιαλὸς οὕτω λεγόμενος, κλινόμενος δὲ διὰ τοῦ δ. ἐλέγετο δὲ Μάκρις καὶ τῶν Κυκλάδων μία, ἡ Ἴκαρος· ἀφ' ἧς νομίζουσί τινες εἰρῆσθαι καὶ τὸ Ἰκάριον πέλαγος.

[212. ἥδι) αὕτη. ἤγουν ἰδού. *Iunt.*]

213. ὑπὸ γὰρ ὑμῶν παρετάθη) εἰς φόραν ἐξετάθη, πλείονα φόρον παρέχουσα. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἡπλῶσθαι. ἐκληρούχησαν δὲ Ἀθηναῖοι, κρατήσαντες αὐτῆς. πρὸς τὸν χρόνον δὲ ἀπήντησε καὶ τὸ μῆκος τοῦ πολέμου, τὸ σχῆμα τῆς θέσεως [1]) δεικνύντος αὐτῷ τοῦ φιλοσόφου. ἐπολιόρκησαν δὲ αὐτὴν Ἀθηναῖοι μετὰ Περικλέους, καὶ μάλιστα Χαλκιδέας, καὶ Ἐρετριέας. οὕτω πρὸς τὸ παρατέταται [2]), ἐν ᾧ ἡ θέσις δηλοῦται, καὶ αὐτὸς ἐπήνεγκε τὸ παρετάθη· ἴσον τῷ ἐξετρυχώθη, καὶ κατεπονήθη. Περικλέους δὲ στρατηγοῦντος, καταστρέψασθαι αὐτὴν πᾶσάν φησι Φιλόχορος· καὶ τὴν μὲν ἄλλην ἐπὶ ὁμολογίᾳ κατασταθῆναι, Περικλῆς γὰρ αὐτὴν ὑπὸ τοὺς Ἀθηναίους ἐποίησεν, ἐν πολέμῳ νικήσας [3]) τοὺς Ἄβαντας. διὸ παρετάθη τοῖς φόροις καὶ ἐπεφορτίσθη· ὡς τῶν Ἀθηναίων ἐπιτεινάντων τοὺς φόρους αὐτῇ. Ἄλλως. τοῦτό φησιν ὁ Στρεψιάδης, οὐ νοήσας το παρὰ τοῦ μαθητοῦ λεγόμενον τὸ, παρατέταται μακρὰ πόῤῥω πάνυ, ὅ τι νοεῖ. ὁ μὲν γὰρ τοῦτο εἴρηκεν, ὅτι μακρὰ καὶ ἐπιμήκης ἡ Εὔβοια, ὁ δὲ ἐπὶ αὐξήσεως τοῦτο φόρων ἐξέλαβε. παραστησάμενος γὰρ Περικλῆς τὴν Εὔβοιαν, ἐξέτεινε τοὺς αὐτῆς φόρους [4]) ἐπὶ πολύ. τοῦτο ἔδοξε τῷ Στρεψιάδῃ νοεῖν τὸ, παρατέταται μακρὰ πόῤῥω πάνυ. καὶ διὰ τοῦτό φησιν, οἶδα· ὑπὸ γὰρ ὑμῶν καὶ Περικλέους παρετάθη. [παρετάθη) ηὐξήθη τοῖς φόροις. *Gl. Victor.*]

---

1) λέξεως *Ald.*
2) περιτέταται *Ald.*
3) νικῆσαι *Ald.*
4) πόρους *Ald.*

215. τοῦτο πάνυ φροντίζετε) τοῦτο λέγει, ὅτι προςέκειτο Ἀθηναίοις. γράφεται μέγα, ἀντὶ τοῦ μεγάλως. τὸ δὲ φροντίζετε, ἀντὶ τοῦ μεταβουλεύεσθε. ἐγγὺς δὲ ἡμῶν διὰ τοῦτό φησι, διὰ τὸ ἐν χωρογαφίᾳ σύνεγγυς παρεῖναι· ἐπεὶ οὐκ εἰσὶν οὗτοι ἀστυγείτονες.

[216. ἀπαγαγεῖν) ἀποστῆσαι. Gl. Victor.]

[217. οἰμώξεσθ' ἄρα) συνεχῶς ὑπ' αὐτῶν ληϊζόμενοι. Gl. Br.]

218. φέρε τίς γὰρ οὗτος οὑπὶ τῆς κρεμάθρας) ἀντὶ τοῦ ὑπόθου [1]. Ἀττικὴ δὲ ἡ σύνταξις. κατὰ δὲ διάνοιαν, ἧς προτάσσεται, σημαίνει πλείονα τὸ φέρε. νῦν μὲν οὖν τὸ ἄγε δηλοῖ· ἐν ἄλλοις δὲ σημαίνει ἄλλο τι, ὥςπερ Δημοσθένης· φέρε ἂν ἡμᾶς ἀπαιτήσωσιν οἱ Ἕλληνες, ὧν νῦν παρήκασθε καιρῶν. ἐνταῦθα γὰρ βούλεται λέγειν, ὅτι ὑπερεθέμεθα. κρεμάθρα δὲ λέγεται, διὰ τὸ μετέωρον εἶναι αὐτὴν κρεμωμένην. ἔστι δὲ σκεῦος, εἰς ὃ τὰ περιττεύοντα ὄψα εἰώθαμεν ἀποτίθεσθαι. Ἄλλως. παρεγκύκλημα. δεῖ γὰρ κρεμᾶσθαι τὸν Σωκράτην ἐπὶ κρεμαστῇ καθήμενον, καὶ τοῦτον εἰςελθόντα καὶ θεασάμενον αὐτὸν, οὕτω πυθέσθαι. κρεμαστὴ δὲ λέγεται, διὰ τὸ οὕτως αὐτὴν ἀεὶ μετέωρον εἶναι κρεμαμένην. γελοίου δὲ χάριν ἐν τῷ τοιούτῳ παρήγαγεν αὐτὸν σχήματι.

219. αὐτός) τιμῶν τὸν διδάσκαλον, οὐκ εἶπε πρῶτον τὸ ὄνομα.

220. ἀναβόησον) τῷ μαθητῇ λέγει ὁ Στρεψιάδης καὶ τοῦτο. οἷον, οὐκ ἤκουσέ μου, αὐτὸς σὺ βόησον.

223. [ὦ Σωκρατίδιον) ἀντὶ τοῦ ὦ Σώκρατες. ὑποκοριστικῶς διαβάλλει αὐτόν. Rav.] τί με καλεῖς, ὦ 'φήμερε) ἀντὶ τοῦ ὦ θνητέ· ὦ ἐφήμερα φρονῶν, καὶ ὑπερφρονῶντα τῶν ἀνθρώπων. Ἄλλως. ὦ ἄνθρωπε. ἐλέγετο δὲ ὁ Σωκράτης τὴν ὄψιν Σειληνῷ παρεμφαίνειν. σιμός τε γὰρ καὶ φαλακρὸς ἦν. περιέθηκεν οὖν αὐτῷ οἷον τοῦ παρὰ Πινδάρῳ Σειληνοῦ φωνήν. ὁ γάρ τοι Πίνδαρος διαλεγόμενον παραγαγὼν τὸν Σειληνὸν τῷ Ὀλυμπίῳ, τοιούτους αὐτῷ περιέθηκε λόγους· ὦ τάλας ἐφήμερε νήπιε, βαδίζεις χρήματά μοι διαπομπεύων. ἅμα δὲ ὡς ὑπερηφανοῦντος τοῦ Σωκράτους τὰ ἀνθρώπινα,

1) ἀντὶ τῆς ὑπο Ald.

καὶ ἐν θεοῖς ὄντος αὐτοῦ, διότι μετεωρολέσχης ἦν, οὕτως ἐφήμερον ἐποίησεν αὐτὸν καλοῦντα τὸν γέροντα.

225. ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον) ἀντὶ τοῦ περιεργάζομαι τὸν ἥλιον, τὸν τούτου δρόμον. ἐπιβαίνω τῷ ἀέρι. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ μετέωρον αὐτὸν ἐποίησε καθήμενον. ἔγκειται δὲ ἅμα καὶ τὸ τοῖς πολλοῖς ἀσεβὲς διὰ τῆς λέξεως. ἴσον γὰρ τῷ καταφρονῶ. [ἀεροβατῶ) ἐπιβαίνω τῷ ἀέρι. διὰ τοῦτο καὶ μετέωρον αὐτὸν ἐποίησεν καθήμενον. τὸ δὲ περισκοπῶ τὸν ἥλιον ἀντὶ τοῦ διανοοῦμαι καὶ περιεργάζομαι τὸν τούτου δρόμον. *Rav.*] Ἄλλως. ὅτι περιφρονῶ εἶπε, καὶ οὐ περισκοπῶ· ἵν', ἐπειδὴ τὸ περιφρονῶ διπλοσήμαντόν ἐστι, καὶ ἀντὶ τοῦ περισκοπῶ, καὶ ἀντὶ τοῦ ὑπερφρονῶ [1]), ἀμφότερα εἰς τὸν Σωκράτην νοῶνται· ὅτι τε ἀέρα καὶ ἥλιον καὶ νεφέλας καὶ ὅσα τοιαῦτα ἐφρόντιζε καὶ ἐφιλοσόφει, καὶ ὅτι αἰθέριον ἑαυτὸν ἡγεῖτο, καὶ ὑπὲρ αὐτὸν μονονοὺ τὸν ἥλιον. ὁ Στρεψιάδης δὲ ἀντὶ τοῦ καταφρονῶ μόνον ἐνόησεν. [περιφονῶ τὸν ἥλιον) περιεργάζομαι καὶ περισκοπῶ τὴν τοῦ ἡλίου πορείαν. *Gl. Victor.*]

226. ἔπειτ' ἀπὸ ταῤῥοῦ) Ἀττικῶς τὰ ἐξ οἰσύων πλέγματα οὕτω καλεῖται. τοὺς γὰρ καλάθους τοὺς γεωργικοὺς, ταλάρους καλοῦσι. νῦν δὲ τὴν κρεμάθραν οὕτως ἐκάλεσεν, ἐφ' ἧς Σωκράτης ἐκρέματο. Ἄλλως. ταῤῥὸς μετέωρόν τι ἰκρίον, ἐφ' ᾧ [2]) ἀλεκτορίδες κοιμῶνται. ἔφη δὲ ὑπερφρονεῖς ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, περινοεῖς καὶ περισκοπεῖς· ἵνα διαβάλῃ τὸν Σωκράτην ὑπερφρονοῦντα τῶν θεῶν. [ὑπερφρονεῖς) καταφρονεῖς. *Gl. Victor.*]

227. ἀλλ' οὐκ ἀπὸ τῆς γῆς, εἴπερ) ἀλλ' οὐκ ἀπὸ τῆς γῆς ἦν δυνατὸν ἄνθρωπον ὄντα διαγνῶναι τὰ θεῖα; [εἴπερ) εἴπερ ἔξεστι περιφρονεῖν τοὺς θεοὺς δηλονότι. *Schol. A.* εἴπερ) ἔδει καταφρονῆσαι ἐκείνους. *Gl. Victor.*]

228. ἐξεῦρον ὀρθῶς) ἀκριβῶς.

τὰ μετέωρα) τὰ ὑψηλὰ καὶ οὐράνια, περὶ τούτων γὰρ τοῖς φιλοσόφοις τὰ ζητήματα. ἐπὶ τῆς γῆς δηλαδὴ ἐπιβεβηκώς. ψυχρὰ δὲ ἡ αἰτία, ἣν ὁ Σωκράτης λέγει.

230. λεπτὴν καταμίξας εἰς τὸν ὅμοιον ἀέρα) ἀπολογεῖται πρὸς τὴν ἐρώτησιν τοῦ γέροντος ὁ Σωκρά-

---

1) περιφρονῶ *Ald.*
2) ᾗ *Ald.*

της, λέγων τὴν αἰτίαν, δι᾽ ἣν κρεμάμενος, ἀλλ᾽ οὐκ ἀπὸ τῆς γῆς φησι περιθεῖν τὰ μετέωρα πράγματα. ὅμοιον δὲ εἶπε τὸν ἀέρα, ἀντὶ τοῦ ὁμοιολεπτομερῆ. ψυχρὰν δὲ καὶ ματαίαν αὐτῇ πεποίηκε παρέχοντα λύσιν.

232. οὐ γὰρ ἀλλ᾽ ἡ γῆ βίᾳ) ἀντὶ τοῦ, καὶ γάρ. Ἀττικῶς. Καλλίμαχος·

ἀκούσαθ᾽ Ἱππώνακτος. οὐ γὰρ ἀλλ᾽ ἥκω. ἀντὶ τοῦ, καὶ γὰρ ἥκω.

233. τὴν ἰκμάδα) τουτέστι τὸ νοητικὸν καὶ γονιμώτατον τῆς ψυχῆς. φασὶ γὰρ οἱ φιλόσοφοι καὶ περὶ τὴν κράτησιν τῶν ἀέρων τὸ ὀξύτερον ἢ τὸ ἀραιότερον [1]) ἐπιβάλλειν τοῖς θείοις. διαπαίζει δὲ τὰ τῶν φιλοσόφων ἡ κωμῳδία. λόγος γὰρ παρ᾽ ἐκείνοις, ὡς ὄντως ἐπισπᾶται εἰς ἑαυτὴν τὰς ὑποκειμένας οὐσίας ἡ γῆ.

234. [πάσχει) τὸ δὲ πάσχειν, οὐ μόνον ἐπὶ τῶν πασχόντων τι λέγεται, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ποιούντων. καὶ γὰρ οἱ ποιοῦντες τρόπον τινὰ καὶ αὐτοὶ πάσχουσι πάθος, αὐτὸ τὸ ποιεῖν. τὰ οὖν κάρδαμα τὴν τῶν παρακειμένων αὐτοῖς βοτανῶν ὑγρότητα εἰς ἑαυτὰ ἕλκοντα, ξηρὰς αὐτὰς καταλείπει. καὶ ἔστι τοῦτο αὐτῶν πάθος. *Iunt.*]

καὶ τὰ κάρδαμα) εἶδος βοτάνης ἀγρίου παρὰ Πέρσαις. νῦν δὲ τὴν σφάκον [2]) λέγει. ταῦτα δὲ τῶν περὶ αὐτὰ φυομένων λαχάνων τὴν δύναμιν ἐπισπᾶται, καὶ πᾶν τὸ ἐν ἐκείνοις ὑγρὸν ἐπισπώμενον αἴτιον τοῦ ξηραίνεσθαι καθίσταται. [κάρδαμα) εἶδος λαχάνου ἀγρίου παρὰ Πέρσαις. *Rav.*]

236. ἡ φροντὶς ἕλκει) δέον εἰπεῖν, ἡ γῆ ἕλκει τὰ κάρδαμα· ὁ δὲ ὡς ἰδιώτης συνέχεε τὴν φράσιν, καὶ ἀσαφὲς ἐποίησε τὸ δηλούμενον. τοῦτο δὲ πρὸς τὴν τοῦ Στρεψιάδου ἀμάθειαν ἐπιτηδείως ὁ ποιητὴς ἐποίησεν ἀδιανόητον.

239. ἦλθες δὲ κατὰ τί) ἐντεῦθεν κατέρχεται κατὰ τὸ σιωπώμενον. φθάσαντι δὲ αὐτῷ λέλεκται ἐν εἰρήνῃ, καὶ οὐκ ὀκνεῖ τοῦ αὐτοῦ μνημονεύειν Ἀριστοφάνης.

240. ὑπὸ γὰρ τόκων) ὅτι χρήστας Ἀριστοφάνης τοὺς δανειστὰς λέγει. ἡ μὲν γὰρ συνήθεια τοὺς χρεωφειλέτας χρήστας καλεῖ. Ἀθηναῖοι δὲ τοὺς μὲν δανειστὰς χρήστας

1) ἀριστερὸν *Ald.*
2) σκάφον *Ald.*

λέγουσι· τοὺς δὲ ὀφειλέτας, χρεωφειλέτας καὶ χρεώστας. Φωκυλίδης ἐν μὲν τοῖς αὐτοῦ ποιήμασι κατὰ τὴν συνήθειαν τοὺς χρεωφειλέτας χρήστας καλεῖ, λέγων οὕτως·

— — χρήστης κακοῦ ἔμμεναι ἀνδρὸς φεῦγε,
μή σ' ἀνιήσειε διδοὺς, παρὰ καιρὸν ἀπαιτέων.

ἐν ἐκείνῳ μέντοι ἀντὶ τοῦ δανειστὴς λαμβάνεται·

μηδέποτε χρήστης πικρὸς γένῃ ἀνδρὶ πένητι.

241. τὰ χρήματ' ἐνεχυράζομαι) τουτέστιν, εἰς ἐνέχυρον ἀφαιροῦμαι τὴν ἐνυπάρχουσαν οὐσίαν, οἷον ἱμάτια, καὶ σκεύη, καὶ ἄλλα.

242. πόθεν δ' ὑπόχρεως σαυτὸν ἔλαθες) ὡς ὑπὸ νοσήματός τινος, οὕτως εἰσήγαγε τὸν λόγον. εἰώθαμεν γὰρ ἐν τῇ συνηθείᾳ πυνθανόμενοι τῶν καμνόντων λέγειν, πόθεν δὲ συνέβη γενέσθαι τὴν νόσον; διὸ κἀκεῖνος ἑξῆς λέγει, νόσος μ' ἐπέτριψεν ἱππική. ἐκ ποίας δέ τινός, φησιν, αἰτίας ἔλαθες σεαυτὸν πολλοῖς ὑποπεσὼν δανείοις;

243. νόσος μ' ἐπέτριψεν) ἔστι γὰρ ὡς ἀληθῶς νόσος καὶ τὸ ἵππους τρέφειν. δαπανηρὸν γὰρ καὶ οὐκ ἔχον τοὺς καρποὺς ἀξίους τοῦ ἀναλώματος. ἐπέτριψε δ', οἷον ἐξέτριψε, καὶ κατεδαπάνησε.

δεινὴ φαγεῖν) καταναλῶσαι δεινὴ, δαπανηρά. ἅμα δ' ὅτι τὰ δύσπεπτα τῶν σιτίων νόσων πρόξενα γίνεται.

246. ὀμοῦμαί σοι) ἀντὶ τοῦ, ὃν σύνθωμαι μισθόν σοι τελεῖν, ὄμνυμι τοὺς θεοὺς τοῦτόν σοι δοῦναι. τοῦτο δὲ εἶπεν, ἵνα διαβάλλῃ αὐτόν.

247. ποίους θεοὺς) ταῦτα ἴσως αἰνίττεσθαι δύναται πρὸς τὴν διαβολὴν τοῦ Σωκράτους, ἥν τινες διέβαλλον αὐτὸν, ὡς ἠσέβει, λέγοντες περὶ τὸ θεῖον ὀμνύναι, νὴ τὸν ἀλεκτρυόνα, καὶ τὴν πλάτανον, καὶ ἄλλα τοιαῦτα· ὡς ἐν τοῖς Ἀπομνημονεύμασι Ξενοφῶν ἱστορεῖ, λέγων οὕτως· πολλάκις ἐθαύμασα, τίσι ποτὲ λόγοις ἔπεισαν Ἀθηναίους οἱ γράψαντες Σωκράτη, ὡς ἄξιος εἴη θανάτου τῇ πόλει. εἶθ' ὑποβὰς ὀλίγον, ἀδικεῖ γάρ, φησι, Σωκράτης τοὺς νέους διαφθείρων, καὶ ξένα δαιμόνια εἰσάγων. ἤτοι οὖν εἰς τέλεον ἀναιροῦντος αὐτοῦ θεοὺς, τὸν λόγον ἐκδεκτέον· ἢ ὡς πολυπραγμονοῦντος, ποῖον ὀμόσει γένος θεῶν γεγονέναι. πρῶτον μὲν τοὺς κατὰ Ὀφίωνα καὶ Εὐρυνόμην· δεύτερον δὲ τοὺς κατὰ Κρόνον καὶ Ῥέαν, οὕστινας Ὅμηρος Οὐρανίωνας·

τρίτον δὲ Διὶ τὴν ἀρχὴν καταλύσαντας τὴν ἐκείνων, οὓς Ὀλυμπίους κλῄζομεν. Ἄλλως. τοῦτό φησιν, ἐπεὶ ἐκεῖνος ὁ γέρων ἀσυναρτήτως εἶπεν, ὡς νομίσματα αὐτῷ καταθήσειν τοὺς θεοὺς, ἅμα ἐπιφέρει τὸ, ποίους ὀμεῖ σὺ θεούς; οὐχ ὡς ἄλλοις αὐτὸς χρώμενος θεοῖς, ἀλλ' ὅτι ὤμοσεν, ὡς νόμισμα καταθήσειν τοὺς θεούς.

249. σιδαρέοισιν) τοῦ νομίσματος σημαίνοντος δύο, τό τε νόμιμον ἔθος, καὶ τὸ τύμμα τοῦ τετυπωμένου χαλκοῦ, ἢ χρυσοῦ, ἐπὶ τοῦ χαλκοῦ ὁ Στρεψιάδης ἐδέξατο, καὶ οὐ πρὸς τὸ ὑπὸ Σωκράτους ῥηθὲν ἀπήντησεν, ἀλλ' ἔμιξεν ἀμφότερα. ἔδει γὰρ εἰπεῖν, τίσιν ὄμνυτε θεοῖς, ἢ τίνι χρῆσθε νομίσματι. λεπτοῖς δὲ νομίσμασι φαίνονται κεχρῆσθαι Βυζάντιοι. διὸ καὶ Δωρικῶς εἶπεν. ἔνιοι δὲ κατὰ πολυμάθειαν δωρίζουσιν. Πλάτων Πεισάνδρῳ·

χαλεπῶς ἂν οἰκήσαιμεν ἐν Βυζαντίοις,
ὅπου σιδαρέοισι νομίσμασι χρῶνται.

Ἄλλως. ἐδόκει τὸ τῶν Βυζαντίων νόμισμα ἐλάχιστον εἶναι πάντων καὶ φαυλότατον, ἅτε σιδηροῦν ὑπάρχον. ἢ ὅτι ἐκεῖ μέταλλον ἦν, ἐν ᾧ ὤμνυον.

250. βούλει τὰ θεῖα πράγματ') οὐχ ὡς θεοὺς ἡγούμενος τοὺς παρὰ τοῖς ἄλλοις νομιζομένους, τὰ θεῖα λέγει οὕτως· ἀλλ' οἷον τὰ ἀξιοθέατα, καὶ ὄντως μεγάλα καὶ τίμια.

253. δαίμοσιν) ὡς εἰ ἔλεγε, τοῖς καπνοῖς, ταῖς σκιαῖς, ταῖς ἡμετέραις θεαῖς. τὰ γὰρ μηδενὸς ἄξια καπνοὺς καὶ σκιὰς καὶ νεφέλας ὀνομάζομεν. Εὔπολις ἐν Αὐτολύκῳ·

καπνοὺς ἀποφαίνει καὶ σκιάς.

ἁρμοζόντως δὲ τῶν φιλοσόφων ἐπιγράφει ταύτας εἶναι θεάς, ἐπειδὴ, ὡς ἔφημεν, περὶ τὰ οὐράνια μᾶλλον ἐπτόηνται.

254. σκίμποδα) τὸν κράβατον σκίμποδα λέγουσιν Ἀττικοί. [τὸν κράβατον σκίμποδα λέγει. Ἀττικῶς. Rav.] οἱ δέ φασι σκιμπόδιον. ἰδίως δὲ λέγουσιν τὸ χωλὸν κραβάτιον. σκιμπάζειν γὰρ τὸ χωλαίνειν παρὰ τοῖς παλαιοῖς εἴρηται. παρὰ τὸ σκαμβοὺς ἔχειν τοὺς πόδας.

255. τουτονὶ τοίνυν λαβὲ) καὶ τοῦτο παρεπιγραφή. καὶ γὰρ τὸν Σωκράτη περιθεῖναι δεῖ τὸν στέφανον αὐτῷ, κἀκεῖνον λαβεῖν.

257. ὥσπερ με τὸν Ἀθάμανθ') Ἀθάμας ἐκ Νεφέλης δύο παῖδας ἔσχεν, Φρύξον καὶ Ἕλλην. ἀφεὶς οὖν τὴν Νεφέλην θεὰν οὖσαν, θνητῇ γυναικὶ ἐμίγη. ζηλοτυπήσασα

οὖν ἡ Νεφέλη, ἀπέπτη εἰς οὐρανὸν, καὶ τὴν τοῦ ἀνδρὸς χώραν αὐχμῷ ἐκόλαζε. πέπομφεν οὖν θεωροὺς εἰς Ἀπόλλωνα Ἀθάμας, ἐρέσθαι περὶ τοῦ αὐχμοῦ. ἡ οὖν τούτου γυνὴ θέλουσα Φρύξον καὶ Ἕλλην ἀπολωλέναι, πέπεικε διὰ δώρων τοὺς θεωροὺς εἰπεῖν Ἀθάμαντι, ὡς οὐκ ἂν ἄλλως παύσασθαι τὸν αὐχμὸν ἔχρησεν ἡ Πυθία, εἰ μὴ τοὺς τῆς Νεφέλης θύσαιεν παῖδας. ἀκούσας οὖν Ἀθάμας, μεταπέμπεται τοὺς παῖδας ἐκ τῶν ποιμνίων. εἷς οὖν κριὸς ἀνθρωπίνῃ χρησάμενος φωνῇ, λέγει Φρύξῳ καὶ Ἕλλῃ τὰ περὶ τῆς σφαγῆς. φευγόντων οὖν τούτων μετὰ τοῦ κριοῦ, ἡ μὲν Ἕλλη ἐν τῷ περαιοῦσθαι τὸν ἐν Ἀβύδῳ πορθμὸν ἀπεπνίγη πεσοῦσα ἀπὸ τοῦ κριοῦ. ὅθεν καὶ ἀπ' ἐκείνης Ἑλλήςποντος κέκληται. Φρύξος δὲ ἐποχούμενος τῷ κριῷ εἰς τὴν τῶν Κόλχων γῆν περισώζεται. ἔνθα καὶ τὸν κριὸν, ὃς ὑπὸ τῶν θεῶν χρυσόμαλλος γέγονε, θύει τῷ Ἄρει, ἢ τῷ Ἑρμῇ· καὶ κατοικήσας αὐτόθι, τοὔνομα καταλέλοιπε τῷ τόπῳ. ἐκ τούτου γὰρ ἡ Φρυγία οὕτως ἐκλήθη. Ἀθάμαντα δὲ ἡ Νεφέλη δίκην αὐτῇ δώσειν διὰ τοὺς παῖδας πεποίηκε· προςαχθεὶς οὖν στεφανηφορῶν, ἐν τῷ βωμῷ τοῦ Διὸς σφαγησόμενος ὑπὸ Ἡρακλέους σέσωσται. οὕτω γὰρ Σοφοκλῆς ἐν δράματι πεποίηκε. Ἄλλως. ἐν Ἀθάμαντι Σοφοκλέους ὑπόκειται Ἀθάμας στεφανηφορῶν, ὥςπερ ἱερεῖον, δίκας εἰςπραττόμενος περὶ Φρύξου. Ἄλλως. τοῦτο πρὸς τὸν ἕτερον Ἀθάμαντα Σοφοκλέους ἀποτεινόμενος λέγει. ὁ γάρ τοι Σοφοκλῆς πεποίηκε τὸν Ἀθάμαντα ἐστεφανωμένον καὶ παρεστῶτα τῷ βωμῷ τοῦ Διὸς σφαγιασθησόμενον. μέλλοντα δὲ ἀποσφάττεσθαι αὐτὸν, παραγενόμενον Ἡρακλέα, καὶ τοῦ θανάτου ῥυόμενον, λέγοντα ὡς σώζοιτο ὁ Φρύξος, δι' ὃν ἔμελλεν ἐκεῖνος τεθνήξεσθαι. ἐπεὶ οὖν καὶ ὁ πρεσβύτης ἔστεπται, ὥςπερ παραδείγματι τῷ κατ' ἐκεῖνον χρώμενος, δεδοικέναι φησὶν ἐκείνῳ παραπλήσια.

258. τοὺς τελουμένους) τοὺς μυουμένους. ἐνδόξοις δὲ μυστηρίοις παραβάλλει τὰ τῶν φιλοσόφων μαθήματα, ἵνα ἔτι μᾶλλον πείθῃ προςέχειν τὸν γέροντα, ὡς θειοτέρῳ τῷ πράγματι.

260. λέγειν γενήσει τρίμμα) ἱκανὸς καὶ δεινὸς ἔσῃ λέγειν. καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου ὡς ἰταμοῦ καὶ ἀναισχύντου ῥήτορος καθαπτόμενος Αἰσχίνου, περίτριμμα ἀγορᾶς αὐτὸν καλεῖ. τρίμμα δὲ, τετριμμένος ἐν λόγοις. κρόταλον δὲ, εὔγλωττος, εὔστομος. ἡ μεταφορὰ ἐκ τοῦ κροτάλου. ταῦτα δὲ λέγων λίθους συγκρούει ἄνωθεν

αὐτοῦ. τρίμμα οὖν εἶπε διὰ τὸ τρίβεσθαι τοὺς λίθους· κρόταλον δὲ διὰ τὸ κρούεσθαι αὐτόν· παιπάλη δὲ διὰ τὴν τραχύτητα· ἐπεὶ παίπαλα καλοῦμεν τὰ δύςβατα. Ἄλλως. ταῦτα λέγων ἅμα ὁ Σωκράτης εἰς τὰ θύματα παρατρίβων ὀρεινοὺς λίθους καὶ κρούων πρὸς ἀλλήλους, συναγαγὼν τὰ ἀπὸ τούτων θραύσματα, βάλλει τὸν πρεσβύτην, καθάπερ τὰ ἱερεῖα οἱ ταῖς οὐλαῖς θύοντες. καὶ διὰ τοῦτο παίζει τοῖς ὀνόμασι. τρίμμα μὲν, τὴν ἀπὸ τούτων ἐκπίπτουσαν λατύπην. καλοῦμεν δὲ καὶ τῶν ἀνθρώπων τοὺς κακεντρεχεῖς καὶ μὴ ἁπλοῦς τρίμματα, καὶ πολυτρίμματα καὶ πολυκρότους, καὶ κρόταλα. ὅθεν καὶ τὸν πρῶτον στίχον Ὀδυσσείας οὕτως ἀξιοῦσι γράφειν τινές·

ἄνδρα μοι ἔννεπε Μοῦσα πολύκροτον.

κρόταλον) κυρίως ὁ σχιζόμενος κάλαμος, ὁ κατασκευαζόμενος ἐπίτηδες, ὥςτε ἠχεῖν, εἴ τις αὐτὸν δονοίη ταῖς χερσὶ, καθάπερ κρότον ἀποτελῶν. τρανὸς οὖν ἔσῃ, φησὶ, καὶ τὴν φωνὴν διηρθρωμένος, καθάπερ κρόταλον.

[παιπάλη) παίπαλα καλοῦμεν τὰ τῶν χωρίων δύςβατα. Καν. λεπτολόγος. Gl. E.]

[τρίμμα) ἔμπειρος. κρόταλον) λάλος. παιπάλη) λεπτὸς περὶ τὸ λέγειν. Gl. Victor.]

261. ἔχ' ἀτρέμας) μένε ἐφ' ἡσυχίας. βαλλόμενος γὰρ ὁ πρεσβύτης τῇ παιπάλῃ ἀποσείεται. διὸ παρακελεύει αὐτὸν μένειν. παιπάλη δὲ κυρίως τὸ λεπτομερὲς τοῦ ἀλεύρου. [ἀτρέμας) ἡσύχως. Gl. Victor.]

οὐ ψεύσει γέ με) τουτέστιν ἀπατήσεις. ὅτι μηδὲν ὧν ἐπαγγέλλεται Σωκράτης ψεύδεται. πληρωθεὶς γάρ, φησι, τούτων, λέγω δὴ τῶν τριμμάτων τῶν λίθων καὶ τῆς λατύπης, ἣν ἔφαμεν παιπάλην καλεῖσθαι, γενήσομαι παιπάλη. Ἄλλως. τῇ χιόνι παττόμενος [1]), ἐὰν ἔλθωσιν αἱ Νεφέλαι. λέγεται δὲ παιπάλη τὸ λεπτότατον τοῦ ἀλεύρου· ἀφ' οὗ παλύνειν, τὸ λευκαίνειν· ὡς τὸ,

πολλὰς δὲ χιὼν ἐπάλυνεν ἀρούρας.

ἐπεὶ οὖν ἐκεῖνος εἶπε, γενήσῃ τρίμμα, κρόταλον, παιπάλη· αὐτὸς ἔπαιξε παρὰ τὴν παιπάλην, τουτέστι τὸ ἄλευρον, εἰπὼν καταπαττόμενος. [καταπαττόμενος ὑπὸ σοῦ ταῖς πληγαῖς διὰ τὰ μαθήματα, παιπάλη γενήσομαι. Gl. Br.]

1) πατώμενος Ald.

[262. καταπαττόμενος) πληρωθεὶς τούτων. παιπάλη γενήσομαι) ἀφανισθήσομαι καὶ εἰς οὐδὲν ἔλθω. *Gl. Victor.*]

263. εὐφημεῖν χρὴ) ἡ συστηματικὴ αὕτη ἀμοιβαία τοῦ ὕμνου εἴσθεσίς ἐστιν ἐκ στίχων ἀναπαιστικῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν ιβ', ὧν τελευταῖος,

ἐπακούσατε δεξάμεναι θυσίαν, καὶ
τοῖς ἱεροῖσι χαρεῖσαι.

καλεῖται δὲ τὸ μέτρον τοῦτο Ἀριστοφάνειον, ὡς εἴπομεν. τὰ τοιαῦτα δὲ εἴδη καλεῖται ἑτερόστροφα. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος. Ἄλλως. εὐφημεῖν χρὴ) ταῦτα πρὸς τὸν Στρεψιάδην. παρακελεύεται γὰρ αὐτὸν σιωπᾶν καὶ εὐφημεῖν, ἵνα εὔξηται, καὶ μηδὲν βλάσφημον εἰπεῖν. [εὐφημεῖν) βοᾶν μετ' εὐφημίας. *Gl. Victor.*]

264. ἀμέτρητ' ἀὴρ) ἀκατάληπτε καὶ ἀναρίθμητε. τὸν δὲ ἀέρα προσεύχεται· ἐπεὶ αἱ νεφέλαι τούτου μέρη τοῖς φιλοσόφων [1]) λόγοις, ἀέρα βούλεται εἶναι τὸ πᾶν· οἳ καὶ τὴν ἐν ἡμῖν ψυχὴν ἀέρα καὶ πνεῦμα ἐδογματίσαντο. [ἀμέτρητ' ἀὴρ) ἄπειρε. *Gl. Victor.*]

ὃς ἔχεις) ὃς παρείληφας τὴν γῆν καὶ βαστάζεις. δόξα γάρ τις ἐθρυλλεῖτο τῶν φυσικῶν, ὅτι πλατεῖα οὖσα ἡ γῆ ὀχεῖται ἐν τῷ ἀέρι. [μετέωρον) κρεμαμένην. *Gl. Victor.*]

265. λαμπρός τ' αἰθὴρ) ἰδίως τὸ τοῦ ἡλίου φῶς αἰθὴρ καλεῖται, ἀπὸ τοῦ αἴθειν, ὅ ἐστι πυροῦν. θερμὸς γὰρ ὁ ἥλιος καὶ διάπυρος. διόπερ εὐκαίρως ὁ ποιητὴς τῷ ἐπιθετικῷ ἐχρήσατο, αἰθέρα λαμπρὸν εἰπών.

σεμναί τε θεαὶ) οὐχ οὕτω λέγει τὰς Νεφέλας σεμνὰς ὡς τὰς Ἐριννύας, ἃς ἐκτρεπόμενοι πάντως ἂν ὀνομαστὶ λέγειν, Εὐμενίδας αὐτὰς καὶ σεμνὰς θεὰς προσηγόρευσαν. τὸ γὰρ σιωπηλὸν σεμνὸν νενόμισται.

βροντησικέραυνοι) ἀλλήλων γὰρ προσερχομένων τῶν νεφελῶν, πῦρ ἐξάπτεται ἐκ τῆς πυκνῆς ἐκτρίψεως. ἰδίως δὲ κἀνταῦθα τῷ συνθέτῳ τούτῳ κέχρηται. δοκοῦσι γάρ πως αἱ νεφέλαι προδεικνύναι καὶ προσημῆναι ἡμῖν τούς τε ὄμβρους καὶ τὰς χαλάζας τοῦ οὐρανοῦ, ὅτε βροντᾷ, ἢ ἀστράπτει, ἢ ὅτε σκηπτοὺς ἐπιπέμπει. ἐκ τῶν νεφελῶν φησι τὴν ἀστραπὴν καὶ βροντὴν συγκρουομένας ἀποπέμπειν.

267. ἄρθητε) φυσικώτερον ἐχρήσατο τούτῳ τῷ λόγῳ,

1) τούτου μερικοῖς φιλοσόφων *Ald.*

ἄρθητε εἰπὼν, οἱονεὶ ἐπάρθητε. φασὶ γὰρ τὰς νεφέλας εἰς ὕψος αἴρεσθαι κατ' ὀλίγον ἀπὸ τῆς γῆς ἢ τῆς θαλάσσης.

τῷ φροντιστῇ) δύναται καὶ ἐπὶ τοῦ Σωκράτους καὶ ἐπὶ τοῦ πρεσβύτου νοεῖσθαι. ἐπὶ μὲν τοῦ Σωκράτους, ἵνα ᾖ παρακαλῶν αὐτῷ φανῆναι τὰς Νεφέλας· ἐπὶ δὲ τοῦ γέροντος, ὡς ἤδη συγκαταριθμοῦντος αὐτὸν τοῦ Σωκράτους τῷ τῶν φιλοσόφων συλλόγῳ.

267. μήπω γε, μήπω γε) ἐπαναδίπλωσις καλεῖται τὸ τοιοῦτον σχῆμα, τὸ δὶς τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασι χρῆσθαι ἐμφατικῶς. ἔστι δὲ παρεπιγραφή. διπλασιάσας γὰρ τὸ ἱμάτιον περιβαλέσθαι φησὶν αὐτὸ θέλειν ὑπὲρ τοῦ σκέπεσθαι καὶ ἧττον αὐτοῦ καθικέσθαι τὸν ὑετὸν τοῦ σώματος. ἡ γὰρ ἀρχὴ τῶν Διονυσίων χειμῶνος ἄγεται. [πτύξωμαι) ἤγουν καλύψωμαι, συσπάσωμαι. Gl. Victor. τὸ πτύξασθαι ἐκ μεταφορᾶς εἴρηται τῶν ζωοφύτων, ἤτοι ὀστράκων, ἅπερ οἱονεὶ πτύχας, ἤτοι πύλας τὰ ὄστρακα ἔχοντα, καὶ ταῦτα συνάπτοντα, ἑαυτοῖς περιποιοῦσι τὸ ἀσφαλές. Victor.]

268. τὸ δὲ μὴ κυνῆν) περικεφαλαίαν, ἀγροίκων φόρημα. οὕτως δὲ ἐκλήθη, ἐπειδὴ πρῶτον ἀπὸ κυνείων δερμάτων ἦν.

ἔχοντα) οὐ μωρὸν δηλονότι, οὐκ ἀνόητον; ἐλλειπὲς γὰρ εἴρηται.

270. χιονοβλήτοισι κάθησθε) ἀντιπαρατάττεται Ὁμήρῳ λέγοντι,

Οὔλυμπόνδ', ὅθι φασὶ θεῶν ἕδος ἔμμεναι.

χιονόβλητα γὰρ τὰ ὑψηλὰ τῶν ὀρῶν πληροῦσθαί τε καὶ διατηρεῖν τὴν χιόνα πέφυκεν. εἰώθασι δὲ καὶ τὰ νέφη τούτοις ἐπικαθῆσθαι.

271. εἴτ' Ὠκεανοῦ πατρὸς) καὶ τοῦτο φυσικόν φησιν, ἀπὸ τοῦ Ὠκεανοῦ πάντα τὸν ἀέρα τὴν νοτίαν, τὴν ἰκμάδα καὶ τὸν ὑετὸν τούτοις ἐπιχορηγεῖν.

Νύμφαις) λείπει ἡ σύν. ἤγουν, σὺν ταῖς Νύμφαις.

272. προχοαῖς) λείπει ἡ ἐπί. ἤγουν ἐπὶ ταῖς προχοαῖς τοῦ Νείλου. πρόχουσιν δὲ, ἀγγείοις. [πρόχουσιν) ἀγγείοις, ὑδρείαις. Gl. Victor.]

273. ἢ Μαιῶτιν λίμνην) περὶ ταύτης Ἡροδο-

τος μαρτυρεῖ, λίμνην εἶναι Σκυθίας. ἀπὸ τῶν ποταμῶν δὲ ἀρύονται ὕδωρ εἰς χρῆσιν. διὰ δὲ τὸ ἄδηλον, ἐκ διαφόρων τόπων καλεῖ αὐτὰς, ἵνα πιστευθῇ.

νιφόεντα Μίμαντος) τὸν ἀεὶ νιφόμενον. ὄρος Θρᾴκης ὁ Μίμας. καὶ Ὅμηρος·

παρ' ἠνεμόεντα Μίμαντα.

[νιφόεντα) τὸν ἀεὶ νιφόμενον, χιονιζόμενον. Gl. Victor.]

274. χαρεῖσαι) ἡδυνθεῖσαι. γράφεται δὲ φανεῖσαι. [φανεῖσαι) παραγενόμεναι. Gl. E.]

275. ἀέναοι Νεφέλαι) ἡ ἐπεισόδιος αὕτη στροφὴ καὶ ᾠδὴ τοῦ χοροῦ κώλων ἐστὶ ις', ὧν τὰ πρῶτα δύο δακτυλικὰ πενθημιμερῆ, ἃ καλεῖται Ἀρχιλόχεια, ὡς Ἡφαιστίων φησὶ, διὰ τὸ τὸν Ἀρχίλοχον τούτοις χρήσασθαι ἐν ἐπῳδῷ· ὡς τὸ,

ἐν δὲ Βατουσιάδης.

ἔχει δὲ τὸ πενθημιμερὲς, ὡς εἴρηται, πόδας δύο καὶ συλλαβήν. τὸ γ' ἀναπαιστικὸν ἑφθημιμερὲς, ὃ καλεῖται, ὡς εἴρηται, παροιμιακόν. ἔχει δὲ πόδας γ', καὶ συλλαβὴν, ὡς εἴρηται. τὸ δ' δακτυλικὸν τετράμετρον ἀκατάληκτον· ὃ καλεῖται καὶ αὐτὸ Ἀρχιλόχειον. καὶ τούτῳ γὰρ οὕτως ἐν ἐπῳδοῖς ἐχρήσατο, ὡς Ἡφαιστίων φησί. τετράμετρον δὲ εἴρηται, διότι κατὰ μονοποδίαν μετρεῖται τὰ δακτυλικά. τὸ ε' ὅμοιον. τὸ ἕκτον δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ζ' ὅμοιον τῷ τετάρτῳ. τὸ η', τὸ θ' καὶ τὸ ι' ὅμοια. τὸ ια' ὅμοιον τῷ πρώτῳ· τὸ ιβ' ἀναπαιστικὸν πενθημιμερές. τὸ ιγ' δακτυλικὸν τρίμετρον κατὰ μονοποδίαν. τὸ ιδ' ὅμοιον τῷ δ'· τὸ ιε' ὅμοιον. τὸ ις' [1])

τηλεσκόπῳ ὄμματι γαῖαν,

ἀναπαιστικὸν ἑφθημιμερές· ὃ καλεῖται, ὡς εἴρηται, παροιμιακόν. ἔστι γὰρ κοινὴ συλλαβὴ τὸ πῳ, διὰ τὸ ἔχειν ἔμπροσθεν φωνῆεν. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος, καὶ διπλῆ ἔσω νενευκυῖα, δηλοῦσα ἔχειν ἀνταπόδοσιν. Ἄλλως. ἀέναοι Νεφέλαι) μετὰ τὴν τοῦ Σωκράτους εὐχὴν αἱ Νεφέλαι παρακελεύονται δῆθεν ἑαυταῖς πεισθῆναι τῇ ἐπικλήσει καὶ συναθροισθῆναι, καὶ οὕτως ἐπιφανῆναι τῷ Σωκράτει. ἐκ τούτων δὲ ὁ χορὸς συνέστηκεν αὐτῷ. διόπερ καὶ τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἔχει τὸ δρᾶμα, Νεφέλαι, ἅτε ἐξ ἀέρος καὶ πνεύματος οὐσία παχυνομένη σωματοειδής. ἀέναοι δὲ διὰ παντὸς νάου-

1) τὸ ιε' ὅμοιον τῷ ις' Ald.

σαι, ὡς ἀέναος ποταμὸς, ὁ ἀδιαλείπτως ῥέων. τοῦ δὲ χοροῦ τὰς ἑκατέρωθεν λέγουσι παρόδους [1]), οὔσας ιϛʹ κώλων. τῶν δὲ ὑποκριτῶν μέσων ὄντων, ἐκ στίχων ζʹ ἀναπαίστων τετραμέτρων καταληκτικῶν. καλῶς δὲ εἶπεν ἀέναοι. εἰσὶ γὰρ ὑδάτων μητέρες. ἀρθῶμεν δὲ, ἀναπηδήσωμεν. [ἀέναοι) ἀεὶ ῥέουσαι καὶ στάζουσαι. Gl. Victor.]

[μετὰ τὴν τοῦ Σωκράτους εὐχὴν αἱ Νεφέλαι παρακελεύονται ἀλλήλαις, ὥστε πεισθείσας τῇ ἐπικλήσει Σωκράτους συναθροισθῆναι, καὶ οὕτως αὐτῷ φανῆναι. τινὲς οὖν εἰς τὸ δροσερὰν φύσιν εὐάγητον, προστιθέασι τὸ ἀφεῖσαι, ἵνα ἐντεῦθεν τὰς αἰτιατικὰς συντάξωσι. τοῦτο δὲ ἐν οὐδενὶ τῶν ἀρχαίων βιβλίων εὕρηται, ἀλλ' οὐδὲ μέτρον ἀπαιτεῖ. συντάσσεται δὲ οὕτω· ὦ νεφέλαι ἀένναοι αἳ ἔχουσαι φύσιν δροσερὰν εὐάγητον ἤγουν εὐκίνητον. Schol. LB.]

277. φύσιν εὐάγητον) πανταχοῦ φερομένην, ἢ λαμπράν. [εὐάγητον) πάντη φερόμενον. εὐκίνητον· τοιοῦτον γὰρ τὸ ὕδωρ. Gl. Br.]

278. Ὠκεανοῦ βαρυαχέος) ἀκολούθως τοῖς ὑπὸ τοῦ Σωκράτους εἰρημένοις·

εἴτ' Ὠκεανοῦ πατρὸς ἐν κήποις.

ἀλλ' ὁ μὲν διὰ τὸ ἄδηλον ἐκ διαφόρων αὐτὰς τόπων καλεῖ, ἵν' οὕτως τῆς ἀληθείας τυχεῖν δυνηθῇ. αἱ δὲ, ἅτε τῆς ἑαυτῶν γενέσεως γινώσκουσαι τὸ ἀκριβὲς, εὐθὺς διώρισαν, καὶ πόθεν αὐτὰς ἀρθῆναι δεήσει. Ἄλλως. βαρυαχέος, τοῦ μέγα ἠχοῦντος. οἱ γὰρ βαρεῖς ποταμοὶ ῥέοντες μέγαν ἦχον ἀπεργάζονται. [βαρυαχέος) μέγα ἠχοῦντος. Gl. Victor.]

280. ἵνα τηλεφανεῖς) ὅθεν, ἀφ' ὧν ἐστὶν ἰδεῖν τὰ πόῤῥω. τοῖς γὰρ εἰς ὕψος οὖσι καὶ τὰ μακρὰ καταφανῆ. τὸ δὲ ἵνα, ἀντὶ τοῦ ὅπου. ἢ τὸ ἵνα ἀφορώμεθα ἐστὶν ἀντὶ τοῦ ὅθεν. κέχρηται δὲ ἐπιῤῥήματι τῷ ἐν τόπῳ ἀντὶ τοῦ ἐκ τόπου. [ἵνα) ἀντὶ τοῦ ὅθεν. Gl. Victor.]

[283 ζαθέων) θαυμαστῶν, ἄγαν θείων. κελαδήματα) κρ.. ν.. τὰς βοάς. Gl. Victor.]

[284. κελάδοντα) ἠχῶντα. βαρύβρομον) μεγαλόψοφον. Gl. Victor.]

286. σελαγεῖται) ἀντὶ τοῦ καταλάμπεται. ἔοικε δὲ

1) περιόδους Ald.

λέγειν τὸν ἥλιον, ἐπεὶ καὶ οἱ τραγικοὶ εἰώθασιν ὀφθαλμὸν ὀνομάζειν αὐτόν. τοιαύτη δόξα ἐστὶ παρὰ τοῖς φιλοσόφοις, ὄμμα αἰθέρος καλεῖν τὸν ἥλιον. [ὄμμα αἰθέρος τὸν ἥλιον ἔοικε λέγειν· ἐπεὶ καὶ οἱ τραγικοὶ εἰώθασιν οὕτως καλεῖν, ὀφθαλμὸν δηλαδή. ἔστι δὲ καὶ παρὰ τοῖς φιλοσόφοις τοιαύτη δόξα, ὥςτε ὀφθαλμὸν καὶ ἡγεμόνα τοῦ οὐρανοῦ καλεῖν. *Schol. LB.* καταλάμπεται. *Gl. Victor.*]

289. ἀθανάταις ἰδέαις) ἐπεὶ καὶ γυναικοειδεῖς εἰςιέναι μέλλουσι, τοῦτο λέγουσιν, ἐμπαρασκευαζόμεναι τὴν εἴςοδον, ὡς ὅμοιαι μὲν τοῖς ἄλλοις θεοῖς οὖσαι, περικείμεναι δὲ νέφους τινὰ φύσιν. Ἄλλως. ἀθανάτας ἰδέας κεῖται. καί ἐστιν ἑνικὸν ἐν γενικῇ πτώσει. μέλλει [1]) δὲ τὰς Νεφέλας γυναικομόρφους εἰςάγειν, ἐσθῆτι ποικίλῃ χρωμένας, ἵνα τὰ τῶν οὐρανίων φυλάττωσι σχήματα. τὸ δ' ἐπιδώμεθα, ἀντὶ τοῦ ἐπιφανῶμεν, ἐπισκέψωμεν, ἵνα γυναῖκας εἰςαγάγῃ τὰς τοῦ χοροῦ, ἐπίδωμεν καὶ σκεψώμεθα.

[290. τηλεσκόπῳ) πόῤῥω ὁρῶντι. *Gl. Victor.*]

291. ὦ μέγα σεμναὶ) τὸ μερικὸν τοῦτο ἀμοιβαῖον σύστημα ἐκ στίχων ἐστὶν ἀναπαιστικῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν ζʹ, ὡς ἐῤῥέθη. λέγεται δὲ τοῦτο σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερὲς, ὡς Ἡφαιστίων φησίν. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

292. ἤσθου φωνῆς) ἐν ταῖς κωμῳδίαις τινὲς μηχαναὶ [2]), τὰ καλούμενα ἠχεῖα, ὧν ὁ κτύπος σχηματίζεται εἰς βροντῆς ἀπήχησιν. ἔστι δὲ καὶ ἐν τῇ σκηνῇ μηχάνημά τι, ὃ καλεῖται βροντεῖον, ἀμφορεὺς μεστὸς ψηφίδων ἀντιβαλλομένων εἰς χαλκοῦν λέβητα.

293. καὶ σέβομαί γ' ὦ πολυτίμητοι) ἀντὶ τοῦ προςκυνῶ, ἢ καταπέπληγμαι, δεῖ δὲ καὶ τοῖς τούτου σχήμασιν ἐνδείκνυσθαι τὸ δεδιττόμενον, καὶ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ τῶν Νεφελῶν ἐκπεπληγμένον. σέβεται δὲ ὡς σεβασμίας ὑπὸ θεῶν καὶ τιμωμένας. καὶ προςκυνῶν δὲ δῆθεν ταῦτα λέγει.

ἀνταποπαρδεῖν) ἀντὶ τοῦ κτυπῆσαι, καὶ ἀντηχῆσαι. περὶ δὲ τὴν βροντὴν ἔπαιξεν, ὁμοιῶν αὐτῇ τῆς πορδῆς τὸν ἦχον.

---

1) μέλει *Ald.*
2) μηχαναὶ abest ab *Ald.*

294. πρὸς τὰς βροντάς) μηχανή ἐστιν, ὃ καλεῖται βροντεῖον, ὑπὸ τὴν σκηνήν· ὃ ἦν ἀμφορεὺς, ἔχων ψηφῖδας θαλασσίας. ἦν δὲ λέβης χαλκοῦς, εἰς ὃν αἱ ψῆφοι κατήρχοντο, καὶ κυλιόμενοι ἦχον ἀπετέλουν.

τετρεμαίνω) τρέμω, παραγώγως. ἐπίτηδες δὲ ἐξέτεινε τὴν λέξιν τερατευόμενος.

295. κεἰ θέμις ἐστὶ) καὶ εἰ εὐσεβές ἐστι καὶ ὅσιον, καὶ εἰ μὴ εὐσεβές. ὡς ὑπὸ τοῦ φόβου προειλημμένος, καὶ μὴ δυνάμενος ἑαυτὸν ἀνασχεῖν ἔτι. ὁ γὰρ ἐπιστάμενος ὅτι μὴ δέοντα ποιεῖ, εἶτα τοῦτο οὐδὲν ἧττον ποιῶν, ὑπὸ μείζονος ἀνάγκης ἐξαγόμενος εἰς τὸ παρανομεῖν δείκνυσιν ἑαυτόν.

296. οὐ μὴ σκώψῃς) τοῦτο ὁμοῦ μὲν ὁ Σωκράτης, καὶ ὡς περιφρονῶν τὰ ἀνθρώπινα, πιστῶς λέγει, καὶ τοὺς τῆς κωμῳδίας ποιητὰς ἡγούμενος ἀθλίους. ὁμοῦ δὲ καὶ Ἀριστοφάνης, αὐτὸς μὲν οὔ, τῶν δὲ ἄλλων κωμῳδογράφων ἀτεχνούντων· ὡς καταλιπόντων μὲν τὴν ποίησιν, τοῦ δὲ σκώπτειν ἐχομένων.

οἱ τρυγοδαίμονες) οἱ ποιηταί· ἐπειδὴ τὴν τρύγα χριόμενοι, ἵνα μὴ γνώριμοι γένωνται, οὕτως τὰ αὑτῶν ᾖδον ποιήματα κατὰ τὰς ὁδοὺς ἁμάξης ἐπικαθήμενοι. διὸ καὶ παροιμία, ὡς ἐξ ἁμάξης λαλεῖ, ἤγουν ἀναισχύντως ὑβρίζει. τοῦτο δὲ ἐποίουν οἱ κωμικοὶ ποιηταί. Ἄλλως. οἱ κωμικοὶ, παρὰ τὸ κακοδαίμονες, ἐπεὶ πολλοὶ τῇ αἰσχροποιίᾳ ἐχρῶντο. κακοδαίμονες δὲ, παρόσον ἀφέμενοι τῶν θείων, περὶ τὸ σκώπτειν τρέπονται. [τρυγοδαίμονες) οἱ ἄλλοι κωμικοί. οὗτοι γὰρ ἐν τοῖς ποιήμασιν αὐτῶν ἀνθρώπους εἰςῆγον χέζοντάς τε καὶ ἕτερα αἰσχρὰ ποιοῦντας. λέγει δὲ δι' Εὔπολιν καὶ Κρατῖνον καὶ τοὺς ἄλλους. τρυγοδαίμονας δὲ τούτους καλεῖ, διότι πάντες οἱ κωμῳδοὶ τρυγὶ ἀνηλείφοντο. *Schol. E.*]

297. σμῆνος ἀοιδαῖς) κυρίως μὲν τὸ σύστημα τῶν μελισσῶν. Ὅμηρος δὲ κέχρηται τῇ τροπῇ ἐπὶ εὐγλωττίας ἐπαινῶν τὸν Νέστορα·

τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή.

ὅπερ ἐστὶν ἑσμὸς, τουτέστι σμῆνος τῶν Ἀριστοφάνους ᾠδῶν.

298. παρθένοι ὀμβροφόροι) ἡ ἀντῳδὴ αὕτη τοῦ χοροῦ κώλων ἐστὶν ὁμοίων τῇ ᾠδῇ δεκαέξ· ὧν ὁ τελευταῖος,

καὶ μοῦσα βαρύβρομος αὐλῶν.

ἐπὶ τῷ τέλει δύο διπλαῖ, ἡ μὲν καταρχὰς τοῦ κώλου, ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος. καὶ ἀμφότεραι ἔξω νενευκυῖαι, δηλοῦσαι ὅτι τέλος ἔσχε τὰ ἀποδιδόμενα. τινὲς δὲ εἰς τὸ παρθένοι στίζουσι, τὸ παλίμβολον τῶν Νεφελῶν παριστάντες. ἄμεινον δὲ εἰς τὸ ὀμβροφόροι στίζειν. Ἄλλως. τοῦτο οὐχ ὑφ' ἓν ἀναγνωστέον, οὐδ' ὡς ἐπίθετον τῶν Νεφελῶν τὸ ὀμβροφόροι νῦν ἐκληπτέον· ἀλλ' ὡς αὐτὸ καθ' αὑτὸ πρᾶγμα δηλοῦν. ἢ καὶ ἄμεινον μὲν ἂν εἴη ὑποστίζειν εἰς τὸ παρθένοι, συζευγνύναι δὲ τὸ ὀμβροφόροι τῷ ἐπιφερομένῳ· ἵν' ᾖ νοούμενον· ἔλθωμεν ἐπὶ τὴν Ἀθηναίων γῆν ὄμβρου γέμουσαι. καὶ γὰρ ἐν ἀμφοτέροις ἡ ἔννοια σώζεσθαι δύναται, ἀλλ' εὐφημότερόν ἐστιν, ὥςπερ προειρήκαμεν. αἱ Νεφέλαι παρακελευόμεναί φασιν, ὅλαι ὀμβρίας πληρωθεῖσαι τῇ τῶν Ἀθηναίων ἐπισπεύσωμεν πόλει. ἡ δὲ τοιαύτη διαστολὴ ὑπεναντία τοῖς ἄνω γενήσεται προειρημένοις ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ, ὡς χρὴ τὰς Νεφέλας τολοιπὸν εὐδίους εἶναι· δι' ὧν ἔφη, ἀλλ' ἀποσεισάμεναι νέφος ὄμβριον. ἐκεῖνο δὲ πρὸς τοῦτο ἀντιθετέον, ὅτι τὸ συμβαῖνον περὶ τὰς Νεφέλας αἰνιττόμενος ὁ ποιητὴς, παλίμβολόν τινα καὶ παλίνστροφον ἐποίησε τὴν γνώμην αὐτῶν, ἐπεὶ καὶ ἐκ τοῦ χειμῶνος εἰς εὐδίαν χωρεῖν, καὶ πάλιν ἐξ εὐδίας χειμάζειν πεφύκασι.

299. λιπαρὰν χθόνα) λιπαρὰς Ἀθήνας οὐκ ἀπεικότως καλοῦσι, μάλιστα μὲν καὶ διὰ τὸ δόξαι πλουτεῖν τὴν πόλιν· ἔπειτα δέ τοι καὶ διὰ τὴν τῶν ἡμέρων τροφῶν εὕρεσιν. παρ' οἷς ἔτι καὶ νῦν τὸ λιπαρὸν τῆς ἐλαίας φυτὸν δείκνυται. Ἄλλως. λιπαρὰν, εὐθαλῆ, τὴν πᾶσι κομῶσαν. Πίνδαρος· λιπαραὶ καὶ ἀοίδιμοι, Ἑλλάδος ἔρεισμα, κλειναὶ Ἀθᾶναι. εὔανδρον δὲ, τὴν ὑπ' ἀρίστων ἀνδρῶν παροικουμένην. πολυήρατον δὲ, πᾶσιν ἐράσμιον. [λιπαρὰν) εὔγαιον. Gl. Victor.]

[300. πολυήρατον) τὴν πάνυ ἐπέραστον. Gl. Victor.]

301. οὗ σέβας) ὅπου σέβασμά ἐστι καὶ ἄῤῥητα μυστήρια. ὅτι δὲ λίαν ἐσπούδαζον περὶ τὰ μυστήρια, δῆλον ἐκ τοῦ ψηφίσματος Μεγαρέων. Ἄλλως. εἰκότως πρὸ πάντων σεμνολογοῦσι τὰ Ἐλευσίνια. κοινωνίαν γὰρ ἔχουσι πρὸς τὰς θεὰς, ὅσον ἐκ τῆς τοῦ ἔτους φορᾶς, καὶ τῆς τῶν καρπῶν αὐξήσεως. αὗται δὲ τὸν Ἴακχον ἐχόρευσαν ταῖς θεαῖς Νεφέλαις μυστικαῖς, ὡς Ἡρόδοτος. φησὶ γὰρ ἐν τῇ παρὰ Σαλαμῖνα ναυμαχίᾳ, πολὺ λειπομένου τοῦ Ἑλληνικοῦ πλήθους τῶν νεῶν τῶν Περσικῶν, συμμαχῆσαι Ἀθηναίοις τὰς θεὰς, μέγιστον

τῆς συμμαχίας ἐπιδειξαμένας καὶ ἐναργέστατον τεκμήριον. μελλόντων γὰρ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν βαρβάρων εἰς χεῖρας ἥξειν, πρῶτον μὲν πλεῖστον ὅσον κονιορτὸν, αἰρόμενον ἀπὸ Ἐλευσῖνος ἐπὶ τὴν συμβολὴν, παντὶ τῷ στρατῷ δῆλον γενέσθαι. εἶτα τοῦτον εἰς οὐρανὸν ἀνιέντα καὶ νέφος γινόμενον, διὰ μέσου τοῦ στρατοπέδου χωροῦντα, τὸν Ἴακχον βοᾶν. μυστικὸς δὲ ὁ λόγος ὁ περὶ τὰ ἀπόῤῥητα μυστήρια. λίαν γὰρ αὐτοῖς τὸ μὴ ἐξαγγέλλεσθαι ταῦτα ἐσπουδάζετο.

302. μυστοδόκος δόμος) τὴν Ἐλευσῖνα λέγει. μυστικὸς, καὶ ἱερὸς, τοὺς μύστας ἐπιδεχόμενος. ἔνθα τὰ Δήμητρος καὶ Κόρης ἐπιτελεῖται μυστήρια. [τὴν Ἐλευσῖνα λέγει μυστικὴν καὶ ἱερὰν οἰκίαν, καὶ τοὺς μύστας δεχομένην. ἐν αὐτῇ γὰρ τὰ μυστήρια τῆς Δήμητρος καὶ τῆς κόρης ἐτελοῦντο. *Schol. LB.*]

303. ἐν τελεταῖς ἁγίαις) ἐν τελεσιουργίαις ὁσιωτάταις· τουτέστι μυστηρίοις. εἰκότως δὲ τὰς Νεφέλας παρήγαγε πρῶτον σεμνολογούσας περὶ τῶν μυστηρίων, ἐπεὶ ἔχουσί τινα πρός τε τὰς θεὰς αὐτὰς καὶ τοὺς διὰ ταύτας καρποὺς τελειουμένους οἰκειότητα. εἰ γὰρ τῶν Νεφελῶν τὸ ὕειν, ἀδύνατον δὲ καρποὺς ἄνευ ὄμβρων γεωργεῖν, πῶς οὐκ οἰκεῖος ὁ περὶ τῶν θεῶν ταῖς Νεφέλαις λόγος;

304. οὐρανίοις τε θεοῖς) πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν καταχθονίων, ὧν ἡ Δημήτηρ καὶ Κόρη. τὸ οὐρανίοις δὲ θεοῖς ἐπήγαγεν ὑπερβαλλόντως εὐσεβῆ βουλόμενος ἀποδεῖξαι τὴν πόλιν. αἱ μὲν γὰρ ἄλλαι πόλεις ἑνὶ κεῖνται θεῷ· αἱ δὲ Ἀθῆναι πάντας ἀδιαφόρως τοὺς θεοὺς τιμῶσι.

[δωρήματα) ἡ γὰρ Δημήτηρ αὐτοῖς τὸν σῖτον ἔδωκε, καὶ Ἀθηνᾶ τὴν ἐλαίαν, καὶ Ποσειδῶν πρώτους εἶναι τὰ ναυτικὰ, καὶ ἄλλοι ἄλλα πάντα. ἢ τὰ δωρήματα θεοῖς ἀντὶ τοῦ θυσίαι νοητέον. *Victor.*]

[305. ὑψερεφεῖς) ὑψηλοί. *Gl. Br.* ὑψηλὴν ὀροφὴν ἔχοντες. *Gl. Victor.*]

306. καὶ πρόσοδοι) θρησκεῖαι περὶ τοὺς βωμοὺς πρόσοδοι τοῖς θεοῖς, καὶ προσελεύσεις. [πρόσοδοι) πανηγύρεις. *Gl. Victor.*]

307. εὐστέφανοί τε) παρὰ τὸ Ὁμηρικόν·

εἴ ποτέ τοι χαρίεντ᾽ ἐπὶ νηὸν ἔρεψα.

αὗται γάρ εἰσιν αἱ εὐστέφανοι θυσίαι, κοσμεῖν μὲν καὶ στεφανοῦν τοὺς ναοὺς, πληροῦν δὲ τοὺς βωμοὺς ἱερῶν καὶ θυμιαμάτων. [ἢ ὅτι στεφανηφοροῦντες τὰς θυσίας ἐτέλουν. *Iunt.*]

[θαλίαι) εὐδαιμονίαι, εὐθηνίαι, ἀκμαὶ, εὐφροσύναι, πανηγύρεις. Iunt.]

309. παντοδαπαῖς ἐν ὥραις) διηνεκῶς, παντὶ καιρῷ. διὰ τὸ θρησκεύειν πάντας θεοὺς, καὶ πανηγυρίζειν ἀεὶ, θύουσι διαπαντὸς καὶ διηνεκῶς.

310. ἦρί τ' ἐπερχομένῳ) τὴν παροῦσαν ἑορτὴν λέγει· τουτέστι τὰ Διονύσια. ἀρχομένου γὰρ τοῦ ἦρος, ἄρχεται καὶ ἡ πανήγυρις. Βρομία δὲ χάρις οἱ Διονυσιακοὶ ἀγῶνες, ἐν οἷς αἱ ἅμιλλαι τῶν χορῶν. [ἦρι) ἔαρι. τότε γὰρ ἐτελοῦντο τὰ Διονύσια. Gl. Br.]

311. εὐκελάδων τε χορῶν) προσηύλουν γὰρ τοῖς τραγικοῖς καὶ τοῖς κωμικοῖς, ἐπηύλουν δὲ προηγουμένως τοῖς κυκλίοις χοροῖς. εὐκελάδων δὲ, τῶν εὐμούσων καὶ ἡδέων χορῶν. ἐρεθίσματα δὲ, ἤγουν ἅμιλλαι, ἢ ὄργανα μουσικά. τοῖς γὰρ Διονυσίοις τοὺς κυκλικοὺς χοροὺς ἵστασαν, καὶ ἠγωνίζοντο οἱ κωμικοὶ καὶ οἱ τραγικοὶ ποιηταὶ, ἀναγορεύοντες τὰ ὑπόγυιον αὐτοῖς πεποιημένα δράματα. [ἐρεθίσματα) ἁμίλλαι. Gl. Victor.]

[312. αὐλῶν) σάλπιγγες μὲν καὶ σύριγγες καὶ αὐλοὶ ἐμπνευστά εἰσιν ὄργανα, λύραι δὲ καὶ κιθάρα ἐντατὰ, κύμβαλα δὲ καὶ τύμπανα κρουστά. Gl. Victor.]

313. πρὸς τοῦ Διὸς) εἴςθεσις [1]) διπλῆς ἀμοιβαίας καθόλου ἐκ στίχων ἀναπαιστικῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν ρκέ, ὧν τελευταῖος,

διὰ τοὺς ἵππους τοὺς κοππατίας καὶ
τὸν γάμον, ὅς μ' ἐπέτριψεν.

καλεῖται δὲ τὸ μέτρον Ἀριστοφάνειον, ὡς εἴρηται. ἐπὶ τῷ τέλει διπλῆ ἔξω νενευκυῖα.

314. τοῦτο τὸ σεμνόν) λεληθότως, φασὶν, ἑαυτὸν ἐπαινεῖ, σεμνὸν εἶναι λέγων τὸ μέλος. ἔστι γὰρ τοῦτο ἀληθές. ὁ δὲ τὸν ἔπαινον ἐπὶ τὰς Νεφέλας τρέπων, οὐκ οἴεται φορτικὸς εἶναι.

μῶν ἡρῷναι) Ἀττικὴ ἡ σύνταξις τὸ ἡρῷναι· ὡς ἠΐθεοι, ἤθεοι. κατὰ δὲ τὸ ἀρχαῖον καὶ σύνηθες αὐτῷ ἐνθάδε τρισυλλάβως προήνεγκε τὸ ἡρῷναι.

315. ἀνδράσιν ἀργοῖς) τοῖς φιλοσόφοις. διασύρει δὲ

---

1) ἔκθεσις Ald.

αὐτοὺς πάλιν. ὠφέλιμοί, φησι, τοῖς ἀνθρώπων ἀπράκτοις. οἱ γὰρ ἀργοὶ κεχήνασιν εἰς τὰς Νεφέλας. [ἀνδράσιν ἀργοῖς) τοῖς φιλοσόφοις καὶ ποιηταῖς, οἳ μηδὲν ἄλλο μεταχειρίζονται, ἢ περὶ λόγων σχολάζουσιν. *Gl. E.*]

316. αἵπερ γνώμην) αἵπερ σύνεσιν καὶ φρόνησιν, ὥςτε τὰ δέοντα νοεῖν· καὶ διάλεξιν, λόγων ἐμπειρίαν· ὥςτε τὰ νοηθέντα φράζειν δύνασθαι. [γνώμην) ἐνθυμήματα. διάλεξιν) εὐπορίαν εἰς τὸ διαλέγεσθαι. *Gl. E.*]

νοῦν) σύνεσιν.

317. τερατείαν) ψευδολογίαν. [παροδοξολογίαν. ἀλαζονείαν. *Gl. Br.*]

περίλεξιν) περιττολογίαν, περίφρασιν. [εὐπορίαν καὶ περιττότητα λόγων. *Gl. E.*]

κροῦσιν) ἀπάτην, δοκιμασίαν, παραλογισμόν. [ποικιλίαν καὶ στροφὰς λόγων, δι' ὧν τοὺς διαλεγομένους σοφιζόμεθα καὶ ἀπατῶμεν. *Gl. E.*]

κατάληψιν) εὕρεσιν. τὰ αὐτὰ δὲ καὶ διεξοδικώτερον ἑρμηνευτέον ἂν εἴη πάλιν ἐπαναλαβόντας. διάλεξιν τοίνυν, λόγων ἐμπειρίαν, ὡς ἔφαμεν, ὥςτε τὰ νοηθέντα δύνασθαι ἑρμηνεύειν. διαφέρει δὲ διάλεκτος καὶ διάλεξις. διάλεκτος μὲν γάρ ἐστι φωνῆς χαρακτὴρ ἐθνικός. διάλεξις δὲ τῆς συνήθους φωνῆς ἐπὶ τὸ σεμνότερον ἐκτροπὴ καὶ ἐπὶ τὸ ἀγροικότερον. τερατείαν δὲ, τερατολογεῖν καὶ ἀπίθανα διηγεῖσθαι, καὶ λέγειν πράγματα ἐπέκεινα τῶν ἀνθρωπίνων. περίλεξιν δὲ, περιττῶς καὶ περιέργως περιτείνεσθαι διὰ λόγων, καὶ δύνασθαι ἑρμηνεύειν τὸ νοηθέν· ὅπερ ἐστὶν λοιπὸν ἔργον τῆς ἐξηγήσεως τοῦ λόγου. δείκνυσι δὲ ἐξ ὅσων συνέστηκε ῥητορική. δεῖ γὰρ νοεῖν, εἶθ' ἑρμηνεύειν, ὅπερ ἐστὶ λοιπὸν ἔργον τῆς ἐξηγήσεως τοῦ λόγου. κροῦσιν [1]), ἢ τὸν παραλογισμὸν, καὶ τὴν ἀπάτην· τὸ συναρπάσαι τὸν ἀκούοντα. ἢ δοκιμασίαν· ἐπεὶ τὰ σαθρὰ κροτούμενα δοκιμάζεται. κατάληψιν, τὴν γνῶσιν, καὶ αἴσθησιν, καὶ τὴν τέχνην. οὕτω γὰρ ὁριζόμεθα τὴν τέχνην, οἷον σύστημα ἐκ καταλήψεων ἐγγεγυμνασμένων, καὶ τὰ ἑξῆς. κατάληψιν δὲ εἰώθασιν οἱ μουσικοὶ λέγειν, ἐπειδὰν πλήξαντες τοῖς δακτύλοις ἢ τῷ πλήκτρῳ τὰς χορδὰς, καταλάβωσι καὶ ἀποτείνωσι τὸν φθόγγον.

1) κροῦσιν abest ab *Ald.*

318. πεπότηται) ἀνέπτη καὶ ἀνεκουφίσθη, καὶ μετέωρα φρονεῖ ἤδη. [μετέωρος γέγονε. Gl. E. Victor.]

319. καὶ περὶ καπνοῦ) ἀντὶ τοῦ, περὶ μηδενὸς καὶ κενῶν πραγμάτων. στενὸς γὰρ καὶ ἀμενηνὸς καὶ ἀσθενὴς ὁ καπνός. παρὰ δὲ τὸ στενὸν τὸ στενολεσχεῖν εἴληπται, τὸ μεταρσιολεσχεῖν, καὶ τὸ μηδὲν λέγειν [1]). καὶ τοῦτο δὲ, τὸ λεπτολογεῖν, διασυρμοῦ λέγει χάριν, ὡς ἰσχνὰ τῶν φιλοσόφων ζητούντων ζητήματα. ἢ ποικίλα καὶ λεπτὰ διεξέρχεσθαι, ὡς εἰς στενὸν κομιδῆ τοὺς διαλεγομένους καθιστᾶν, μὴ ἔχοντας, ὅ τι ἀπολογήσονται. [περὶ τοῦ τυχόντος λεπτῶς φιλοσοφεῖν, μικρολογεῖν. Gl. Br.]

322. βλέπε νυν) καθ' ὑπερβατόν· βλέπε νῦν δευρὶ πρὸς τὴν Πάρνηθα ἡσύχως· ὁρῶ γὰρ ἤδη κατιούσας αὐτάς. Πάρνης δὲ ὄρος τῆς Ἀττικῆς. τοῦτο καὶ ἀρσενικῶς λέγεται· ὡς τὸ,

ἐς κόρακας ἥξω, φέρων τε δεῦρο τὸν
Πάρνηθα ὅλον.

καὶ θηλυκῶς, ὡς ἐνταῦθα. εἰκότως δὲ εἶπε πρὸς τὴν Πάρνηθα κατέρχεσθαι αὐτάς. πᾶσαι γὰρ αἱ τῶν ὀρέων κορυφαὶ διὰ τὸ ὕψος ἀεὶ συννεφεῖς φαίνονται.

323. [ἥσυχα) ἡσύχως. Gl. Br.]

χωροῦσ' αὗται) τὸ χωροῦσι καθ' αὑτὸ ἀναγνωστέον, εἶτα ὡς τοῦ πρεσβύτου οὐχ ὁρᾶν λέγοντος, προστίθησι πλέον ἐκτείνων τὴν προφορὰν τοῦ λόγου, τὸ, αὗται πάνυ πολλαί. εἶτα ὡς οὐδὲ οὕτως ὁρῶντος, πρὸς πλείονα γνῶσιν προστίθησι καὶ τόπον. τὴν δὲ τῶν λεγομένων ἐνάργειαν τῷ τῶν ὑποκρινομένων σχήματι δείκνυσι. δείκνυσι δὲ αὐτῷ ὄρος ἐν τῷ θεάτρῳ τὴν Πάρνηθα, ἐξ οὗ κατέρχονται.

326. εἰ μὴ λημᾷς) τῶν Νεφελῶν πλησίον οὐσῶν, ἐκεῖνος μηδ' οὕτως ὁρῶν, τοῦτο νῦν προσέθηκεν, ἵν' ᾖ τὸ νοούμενον οὕτως· νῦν αὐτὰς ὁρᾷς, εἰ μὴ λήμας ἔχεις ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς μεγάλας, ὡς κολοκύντας. λήμη δέ ἐστι τὸ πεπηγὸς δάκρυον. δέον δὲ εἰπεῖν ἐν λήμαις, ὁ δὲ κολοκύνταις εἶπε, δεικνύων τὴν ὑπερβολὴν τῆς λημότητος. λείπει δὲ ἡ ἐν, ἵν' ᾖ, ἐν κολοκύνταις· ὡς τὸ νοσεῖν ἐν φρενίτιδι.

---

1) παρὰ τὸ μεταρσιολεσχεῖν δὲ τὸ στενολεσχεῖν εἴληπται, καὶ τὸ μηδὲν Ald.

ἀποδοκιμαστέοι δὲ οἱ νοοῦντες ἔξωθεν, ὁμοίας. οὐκ ὀρθῶς γὰρ ἐοίκασι λέγειν. ὁ δὲ Λουκιανὸς ἐν τῷ πρὸς ἀπαίδευτον καὶ πολλὰ βιβλία ὠνούμενον οὐκ ὤκνησεν εἰπεῖν, χύτραις λημῶντες.

327. νὴ Δί᾽ ἔγωγε) ἔξωθεν ὑπακούεται τὸ ὁρῶ ὡς ἀληθῶς. ἑώρα γὰρ, πλησίον οὐσῶν.

330. [ἴσθ᾽ ὅτι) γίνωσκε. *Gl. E.*]

σοφιστὰς) ἐν ἄλλοις τοὺς πεπαιδευμένους· νῦν δὲ τοὺς μετεωρολέσχας λέγει, καὶ πάντας τοὺς ἀπὸ τῶν μαθηματικῶν ὁρμωμένους. καὶ θαυμαστὸν οὐδὲν, ὅπου μηδὲ τοὺς αὐλητὰς οὕτως ἀγορεύειν ὤκνησαν. Πλάτων γὰρ οὖν ὁ κωμικὸς ἐν δράματι Σοφισταῖς καὶ τὸν Ὀπούντιον αὐλητὴν Βακχυλίδην εἰς τοὔνομα κατέταξε τῶν σοφιστῶν. καταχρῶν δὲ νῦν πάσης ἐπιστήμης, παρέλαβε τὸ ὄνομα τῶν σοφιστῶν. [σοφισταὶ, οἱ ῥήτορες καὶ οἱ ἀπατεῶνες· καὶ οἱ διδάσκαλοι, καὶ ὅσοι τῶν φιλοσόφων ῥητορικῶς ἔγραψαν. ἐνταῦθα δὲ σοφιστὰς τοὺς διδασκάλους νόει· ὡς τοὺς ἄλλους σοφίζοντας. *Iunt.*]

331. θουριομάντεις) ἀπὸ τοῦ γενικοῦ ἐχώρησεν ἐπὶ τὸ κατ᾽ εἶδος. εἰπὼν γὰρ ὅτι πάντας αἱ Νεφέλαι τρέφουσι τοὺς σοφιστὰς, ἐπήγαγε τίνας καὶ τίνας. θουριομάντεις δὲ οὐ τοὺς ἀπὸ Θουρίου μάντεις, ἀλλὰ τοὺς εἰς Θούριον πεμφθέντας ἐπὶ τὸ κτίσαι αὐτήν. ἐπέμφθησαν δὲ δέκα ἄνδρες· ὧν καὶ Λάμπων ἦν ὁ μάντις, ὃν ἐξηγητὴν ἐκάλουν. ἦν δὲ καὶ τῶν πολιτευομένων πολλάκις. λόγους δὲ συνεχῶς εἰσάγειν ἐφαίνετο περὶ τῆς εἰς Θούριον ἀποικίας. ἁλούσης γὰρ Συβάρεως, Θούριοι ἐκλήθησαν ἀπὸ κρήνης Θουρίας· ὕστερον δὲ Ἀπίαι. λέγεται καὶ Θουρία καὶ Θούριον· ὡς ἐν τῷ Ἡροδότου ἐπιγράμματι·

Ἡρόδοτον Λύξεω κρύπτει κόνις ἥδε θανόντα,
Ἰάδος ἀρχαίης ἱστορίης πρύτανιν,
Δωριέων πάτρης βλαστόντ᾽ ἄπο, τῷ γὰρ ἄπλητον
μῶμον ὑπεκπροφυγὼν, Θούριον ἔσχε πάτρην.

τὸ ἐθνικὸν ὁμωνύμως Θούριοι, καὶ Θουριακοί. καὶ Θουρῖνος οἶνος, ὡς Στράβων. Πανσανίας δὲ Ἄνθειαν αὐτὴν καλεῖ. Ἄλλως. πολλῶν γενομένων μαντειῶν ἐπὶ τῆς εἰς Θουρίαν ἀποικίας, τούτους δὲ ἔφη τρέφεσθαι ἐκ τῶν Νε-

φελῶν, ὡς διὰ τῶν οἰωνῶν τῶν ἐν τῷ ἀέρι μαντευομένους, καὶ εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ τὰ νέφη ἀποβλέποντας.

ἰατροτέχνας) καὶ ἰατροὶ περὶ ἀέρων καὶ ὕδατος συνέγραψαν. ὕδατα δέ εἰσι καὶ αἱ νεφέλαι. σύνταγμα δέ ἐστιν Ἱπποκράτους περὶ ἀέρων, τόπων, καὶ ὑδάτων.

σφραγιδονυχαργοκομήτας) τοὺς κόμῃ καὶ περιττοῖς δακτυλίοις τὰς χεῖρας κοσμουμένους μέχρι τῶν ὀνύχων, ὡς ὑπὸ τῶν δακτυλίων σκέπεσθαι. τῶν ὀνύχων ἐπιμελουμένους, καὶ ὁσημέραι ξύοντας αὐτοὺς ὑπὲρ τοῦ ἐκλάμπειν ἄγαν· ὃ πάσχουσιν οἱ τῷ καλλωπίζεσθαι σχολάζοντες μόνον.

332. κυκλίων τε) αἰνίττεται εἰς τοὺς περὶ Κινησίαν καὶ Φιλόξενον καὶ Κλεομένη, καὶ τούτους εἶναι τῶν σοφιστῶν βούλεται, διθυραμβοποιοὺς χρηματίσαντας. τῶν γὰρ κυκλίων χορῶν εἰσιν οὗτοι διδάσκαλοι. ᾀσματοκάμπτας δὲ, ὅτι διὰ τὸ ἐν ἁρμονίᾳ ὑποπίπτειν αὐτῶν τὰ συγγράμματα, καμπὰς ἔχουσι πλείονας, ἃς μουσικοὶ καλοῦσι στροφὰς, καὶ ἀντιστρόφους, καὶ ἐπῳδούς. διὸ καὶ ἐν τραγῳδίαις τὰ χορικά. Ἄλλως. οἱ παλαιοὶ διαφθορὰν μουσικῆς ἡγοῦντο εἶναι τοὺς διθυράμβους. καὶ προελθὼν αὐτῶν μᾶλλον καθάψεται λέγων·

εἰ δέ τις αὐτῶν βωμολοχεύσαιτ', ἢ κάμψειέ τινα καμπὴν,
οἵας οἱ νῦν τὰς κατὰ Φρῦνιν ταύτας τὰς δυσκολοκάμπτους,
ἐπετρίβετο τυπτόμενος πολλὰς, ὡς τὰς Μούσας ἀφανίζων.

Καλλίμαχος δὲ πρὸς αὐτοὺς ἀποτεινόμενός, οὕτως περὶ αὐτῶν καθάπτεται·

— νόθοι δ' ἤνθησαν ἀοιδαί.

[ᾀσματοκάμπτας) τοὺς διθυράμβους, ἐπεὶ καμπὰς [1]) τὰς περιῳδὰς λέγουσι. *Rav.* οἱ λυρικοὶ ποιηταὶ χοροῖς καὶ αὐλοῖς καὶ λύραις τὰ ποιήματα ᾖδον. καὶ νῦν μὲν οἱ τούτων χορευταὶ ἐνταυθοῖ τὰς μετακλίσεις καὶ τὰς καμπὰς ἐποιοῦντο, νῦν δὲ ἐνταυθοῖ, ἀκολουθοῦντες τῷ ᾄσματι. λέγει οὖν τοὺς τοιούτους ποιητὰς ᾀσματοκάμπτας. *Iunt.*]

μετεωροφένακας) τοὺς διὰ τῶν μετεώρων ἀπατῶν-

---

1) καμπτὰς *codex.*

τας. φενακίζειν γάρ ἐστι τὸ ἀπατᾶν. περὶ δὲ τῶν φιλοσόφων λέγει.

[333. μουσοποιοῦσι) ποιητικῇ ὑμνοῦσι. *Iunt.*]

334. ταῦτ' ἄρ' ἐποίουν) λείπει ἡ διά. μιμεῖται δὲ τοὺς διθυράμβους. τὸ δὲ στρεπταίγλαν, εἰς τὸ διεστραμμένον αὐτῶν. τὴν ἔμπροσθεν οὖσαν τῆς αἴγλης τοῦ ἡλίου καὶ σκοτίζουσαν. νεφέλης γὰρ ἐπιτεθείσης τῷ ἡλίῳ, οὐκέτι τὰς ἀκτῖνας εἰς τὴν γῆν ἀφίησι. ταῦτα δὲ εἰς Φιλόξενον τὸν διθυραμβοποιόν. τὸ γὰρ στρεπταίγλαν αὐτὸς εἶπεν. ἐπεὶ οὖν συνθέτοις καὶ πολυπλόκοις οἱ διθυραμβοποιοὶ χρῶνται λέξεσιν, κατὰ τὸν τῶν ἐκείνων ζῆλον καὶ αὐτὸς τοιαύταις χρῆται. χρῆται δ' οὖν ἄντικρυς τῷ ἐξεστραμμένῳ. ἔστι δὲ ἡ γενικὴ τὸ ὑγρᾶν Νεφελᾶν, καὶ στρεπταιγλᾶν, εἴπερ οὕτω γράφεται, οὐ πρός τι συνταττόμενον. ἀλλ' οὕτως ἦν ἐν τοῖς ποιήμασιν ἐκείνοις. διὸ καὶ αὐτὸς οὕτως ἔθηκεν. οἱ δὲ, πρὸς τὸ δάϊον ὁρμάν· τουτέστι ταχυτάτην· ἑνὸς τὸ πᾶν εἶναι φάσκοντες. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ περὶ τοῦ δροσερᾶν νεφελᾶν. εἰ δὲ στρεπταίγλαν, πρὸς τὸ ὑγρᾶν νεφελᾶν. [στρεπταιγλᾶν) ταχυτάτην. *Gl. Victor.*]

335. πρημαινούσας τε θυέλλας) τουτέστι συστροφὰς ἀνέμου. πρημαινούσας δὲ, ἀντὶ τοῦ μαινομένας, καὶ λάβρως φυσώσας. πρῆσαι γὰρ τὸ φυσῆσαι.

336. γαμψοὺς οἰωνούς) ἤτοι τὰς καμπτούσας καὶ πλαγίους νεφέλας. ἢ τὰς ὀρνίθων ὄψεσιν εἰκασμένας. γαμψοὺς γὰρ ἐκάλουν τοὺς ὄρνιθας. αὐτίκα γοῦν καὶ αὐτὸς τῷ γαμψοὺς, οἰωνοὺς ἐπήγαγεν. Ὅμηρος· οἰωνοῖσί τε πᾶσι.

ἀερονηχεῖς) τὰς ἐν τῷ ἀέρι νηχομένας. παρόσον ἐν αὐταῖς νήχεται τὰ ὄρνεα, ἢ δίκην ὀρνέων ἵπτανται αἱ νεφέλαι. ταῦτα δὲ πάντα ἔκ τινων ποιητῶν εἰσιν, ἄλλο ἄλλου γράψαντος, καὶ τοῦ μὲν τοῦτο, τοῦ δὲ ἐκεῖνο.

337. εἶτ' ἀντ' αὐτῶν) τουτέστιν, ἀντὶ τούτων, ὧν ἐποίουν εἰς τὰς νεφέλας. διὰ τοῦτο ἤσθιον τοὺς κεστρέας καὶ τὰ ὀρνίθεια κρέα.

338. κεστρᾶν τεμάχη) ἰστέον, ὅτι οὐχ οἱ αὐτοὶ τοῖς κεστρεῦσιν ἰχθύσιν αἱ κεστρέαι. ἄλλοι μὲν γὰρ τὰς μυραίνας ἀξιοῦσι καλεῖν· οἱ δὲ, ἄλλο τι διάφορον ἰχθύων γένος. νῦν μέντοι κεστρεῖς καλοῦμεν τοὺς κεφάλους.

τεμάχη μεγάλαν ἀγαθᾶν) τουτέστι τιμίων καὶ λαμπρῶν. ἐπὶ ἰχθύων τὸ τέμαχος, καὶ ἐπὶ πλακοῦντος· ἐπὶ δὲ κρεῶν οὐκέτι. ἐδώρισε δὲ μιμούμενος τοὺς διθυράμβους. τὸ δὲ ὅλον τείνει πρός τε τοὺς παρὰ τοῖς χορηγοῖς ἑστιωμένους καὶ πρὸς τοὺς ἐν πρυτανείῳ ἀεὶ δειπνοῦντας.

κρέα τ' ὀρνίθια) καταχρηστικῶς ἐπὶ ὀρνέων κρέα εἶπεν. τούτων δὲ μέμνηται τῶν ᾠκειωμένων νεφέλαις ὑδάτων καὶ ὀρνέων. ταῦτα δέ φησιν, ἐπεὶ ἐν πρυτανείῳ τινὲς αὐτῶν ἐσιτοῦντο καὶ τῶν χρησμολόγων καὶ τῶν μάντεων. βέλτιον μέντοι ὑφ' ἓν ἀναγινώσκειν, κρέατ' ὀρνίθια, ἵνα ὁ ποιητὴς μνημονεύῃ τῶν ταῖς Νεφέλαις προςῳκειωμένων, τῶν τε ἐνύγρων καὶ τῶν πτηνῶν.

339. διὰ μέντοι τάςδ' οὐχὶ δικαίως) οὐ δικαίως, φησὶν, ἠξιοῦντο τῆς τιμῆς καὶ τῶν δείπνων, διὰ ταῦτα τὰ εἰς τὰς Νεφέλας ὑπ' αὐτῶν γραφόμενα. οὐδὲν γὰρ ἀξιόλογον ἐποίουν.

[340. εἴξασι) ὡμοιώθησαν. *Gl. Br.*]

[341. φέρε ποῖαι γάρ τινες) δείκνυσιν ἐνταῦθα ὁ Σωκράτης, ὡς ἐν ὅσῳ τις βλέπει τὰς Νεφέλας, τοῦτο τὸ σχῆμα ἐχούσας, μεταστραφεὶς ἀλλοίας ὁρᾷ. *Iunt.*]

343. αὗται δὲ ῥῖνας ἔχουσαι) εἰςεληλύθασιν οἱ χορευταὶ προσωπεῖα περικείμενοι μεγάλας ἔχοντα ῥῖνας, γελοῖα καὶ ἀσχήμονα. διόπερ φησὶν εἰκὸς αὐτὰς μὴ ἑωρακέναι, διὸ τὸ μὴ νεφελῶν ἀλλὰ γυναικῶν ὄψεις ἔχειν· ὃ τὴν ἀγνωσίαν αὐτῷ παρεῖχε. δῆλον οὖν, ὅτι ὁπόσα ἐν τοῖς ἄνω λέλεκται χορικὰ, οὐκ ἐπὶ τῆς σκηνῆς ὄντως λέλεκται. τοῦ χοροῦ δὲ ἔξω ἑστῶτος καὶ κρυπτομένου, ἡ φωνὴ μόνη τοῖς ἔνδον ἐξηκούετο. οὐ γὰρ ἠδύναντο ἐντὸς εἶναι τῆς σκηνῆς αἱ μὴ καταπτᾶσαι μηδέπω. προειρήκαμεν δὲ τῶν Νεφελῶν εἶναι.

[344. ἀπόκριναι) ἐμοὶ δή. *Gl. Victor.*]

345. Κενταύρῳ ὁμοίαν) τὸ συμβαῖνον γίνεσθαι περὶ τὰς νεφέλας διηγεῖται. πολλάκις γάρ εἰσι νέφη παρομοιούμενα ζώοις, ἢ ἀνθρωποειδῆ γιγνόμενα, ἢ ἄλλην τινὰ τοιαύτης ὄψεως ἀποπέμποντα εἰκόνα. φησὶν οὖν, οὐ χρή σε θαυμάζειν, εἰ αἱ Νεφέλαι γυναικῶν ἔχουσι μορφάς· καὶ γὰρ ἐν τῷ οὐρανῷ πολλὰς ἔχουσιν εἰκόνας. τούτων δὲ ἐμνημόνευσεν ἐκείνων ἕνεκα μόνον, δι' ὧν λοιδορῆσαί τινας τῶν πολιτευομένων βούλεται.

347. κομήτην) Κλεῖτον λέγει, ὃς ἦν ἐπὶ κόμῃ σκωπτόμενος. ἀγρίους δὲ καὶ καλοποδιώκτας ἐκάλουν τοὺς τὰς ἀπηγορευμένας πράξεις ποιοῦντας, τοὺς παιδεραστάς. Ἱερώνυμον δὲ λέγει τὸν διθυραμβοποιόν, ὃς Ξενοφάντου μὲν ἦν παῖς, περὶ παῖδας δὲ ἄγαν ἐπτόητο, λάσιον δὲ εἶχε τὸ σῶμα. ἐπεὶ οὖν καὶ οἱ Ἱπποκένταυροι λάσιον εἶχον τοῦ σώματος τὸ τῶν ἵππων μέρος, ὥστε καὶ ὁ πρὸς τοὺς Λαπίθας πόλεμος δι᾽ ἀκρασίαν ἔρωτος αὐτοῖς συνέστη, εὐλόγως τῶν ἐρωμανῶν τινα θεωμένας, ἐξομοιοῦν αὐτὰς τῇ τῶν Κενταύρων ἰδέᾳ τὰς Νεφέλας παρήγαγεν. [ἄγριον) ἀγρίους τοὺς παιδεραστὰς ἐκάλουν. *Rav.* τὸν Ξενοφάντου) υἱὸν, Ἱερώνυμον λέγει. *Gl. Victor.* Ἱερομνήμων ἦν υἱὸς τοῦ Ξενοφάντου, διθυραμβοποιὸς ποιητής. ἦσαν δέ τινες ἄγαν ἐπτοημένοι πρὸς αὐτὸν, αἰσχρῷ ἔρωτι. *Schol. LB.*]

350. τί δ᾽ ἦν ἅρπαγα) οὗτος κεκωμῴδηται παρὰ Ἀριστοφάνει ὡς χρεωφειλέτης. τίνι, φησὶν, αἱ Νεφέλαι ἑαυτὰς ἂν εἰκάσειαν, ἐὰν ἀφομοιώσασθαι θελήσωσιν ἑαυτὰς Σίμωνι, διαρπάζοντι καὶ νοσφιζομένῳ τὰ κοινά. σοφιστὴς δὲ ὁ Σίμων ἦν, καὶ τῶν ἐν πολιτείᾳ διαπρεπόντων τότε· καὶ πάντως τῶν δημοσίων τι ἐνοσφίσατο χρημάτων. μνημονεύει δὲ αὐτοῦ καὶ Εὔπολις ἐν Πόλεσι [1]), ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς διαβάλλων αὐτὸν ἐγκλήμασιν οὕτως·

ἐξ Ἡρακλείας ἀργύριον ὑφείλετο.

κωμῳδεῖται δὲ νῦν, ἵν᾽ ἢ παύσηται ἁρπάζων, ἢ ἀκούσαντες οἱ Ἀθηναῖοι εἰς εὐθύνας ἀγάγωσιν ὧν κατεδήδοκε.

352. Κλεώνυμον) τοῦτον ὡς δειλὸν καὶ ἐπὶ τῆς παρατάξεως ῥίψαντα τὴν ἀσπίδα οἵ τε ἄλλοι κωμῳδοὶ διαβάλλουσι πάντες. καὶ ἐν τοῖς Σφηξὶν ὁ αὐτός. ὡς δειλὸς δὲ ἐν πολλοῖς κωμῳδεῖται. τὸ δὲ ἐχθὲς προσέθηκεν ὡς ὑπόγυιον τοῦ Κλεωνύμου ῥιψάσπιδος γεγενημένου, τῷ καιρῷ χρώμενος εἰς αἰσχύνην τοῦ δεδρακότος. πλείονα γὰρ τὴν συμφορὰν τὰ παίσματα ἔχει τὰ ὑπόγυια.

[353. δειλότατον) δειλότατον γὰρ τὸ τῶν ἐλάφων γένος. καὶ Ὅμηρος· κραδίην δ᾽ ἐλάφοιο. *Rav.*]

354. καὶ νῦν ὅτι Κλεισθένη) καὶ νῦν, φησι, διὰ τὸν Κλεισθένη ἐγένοντο γυναῖκες. οὗτος δὲ ἐπὶ κιναι-

---

1) ἐν Πόλεσι om. *Ald.*

δείᾳ διαβάλλεται. τοῦτον δὲ ὡς γυναικιζόμενον οὐκ Ἀριστοφάνης διαβάλλει μόνον, ἀλλὰ καὶ Κρατῖνος ἐν Πυτίνῃ, λέγων οὕτως· ληρεῖς ἔχων. γράφ' αὐτὸς ἐν ἐπεισοδίῳ· γελοῖος ἔσται Κλεισθένη κυβεύων. ἐν τῇ τοῦ κάλλους ἀκμῇ. τοῦτον ἰδοῦσαί, φησιν, αἱ Νεφέλαι, εἰς γυναῖκας μετεμόρφωσαν ἑαυτάς.

357. χαῖρ' ὦ πρεσβῦτα) νῦν οὐχ ὡς σεμνόν τινα προςηγόρευσαν διὰ τὸν χρόνον, ἀλλ' ἀνόητον. τοὺς γὰρ δῆθεν ἀρχαίους, καὶ παλαιούς, πρεσβύτας ἔλεγον. [παλαιγενὲς) οὐκ ἐπὶ σεμνῆς προςηγορίας τοῦτο παρείληφεν, ἀλλ' ἀνόητον δεῖξαι βουλόμενος. τοὺς γὰρ εὐήθεις καὶ ἀνοήτους ἀρχαίους καὶ παλαιοὺς ἐκάλουν. *Schol. LB.*]

θηρατὰ) ἀντὶ τοῦ ἰχνευτὰ λόγων, ἢ ζηλωτά, ἢ μετιὼν λόγους.

358. ὅ τι χρήζεις) ὅ τι βούλοιο. Σωκράτει δὲ λέγουσι. τὸ δὲ λεπτοτάτων λήρων ἀντὶ τοῦ συνετωτάτων, καὶ δυςπαρακολουθήτων λόγων.

360. πλὴν ἢ Προδίκῳ) οὕτως ἡ ἀκολουθία εἶχε τοῦ λόγου, πλὴν ἢ Προδίκῳ καὶ σοί. ὁ δὲ ἄλλως τὸν λόγον ἐσχημάτισε, τὸ μὲν σοί καταρχὰς οὐκ εἰπών, ἔπειτα δὲ ἐπενεγκών. μέμνηται δὲ νῦν τοῦ Προδίκου διασύρων ὅτι μεγίστην δόξαν εἶχε περὶ αὐτοῦ, ὡς ὑπὲρ πάντας ὢν τῇ σοφίᾳ. σοφιστὴς δὲ ἦν ὁ Πρόδικος, Χῖος [1]) τὸ γένος. ἤκμασε δὲ κατὰ τοὺς χρόνους Σωκράτους. πρῶτος δὲ οὗτος τὴν πεντηκοντόδραχμον ἐπίδειξιν ἐποιήσατο. μνημονεύει δ' αὐτοῦ Πλάτων ἐν τῷ Πρωταγόρᾳ, καὶ Ξενοφῶν ἐν τοῖς Ἀπομνημονεύμασιν· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς·

τὸν ἄνδρα τοῦτον ἢ βιβλίον διέφθειρεν,
ἢ Πρόδικος, ἢ τῶν ἀδολεσχῶν εἴσφρησις.

διαβάλλει δὲ αὐτὸν καὶ ἐν Ὄρνισιν οὕτω·

παρ' ἐμοῦ Προδίκῳ κλαίειν εἴπητε τολοιπόν.

διδάσκαλος δὲ ἦν οὗτος καὶ Θηραμένους [2]), τοῦ ἐπικαλουμένου κοθόρνου, ὃς τῆς τῶν τριάκοντα τυραννίδος συμμετέσχεν. κόθορνος δὲ ἐκαλεῖτο, ἐπεὶ καὶ τοῖς τριάκοντα συν-

1) Κεῖος *Suidas.*
2) καὶ Θηραμένους om. *Ald.*

ἔσπευδε καὶ τῷ πλήθει [1]). καὶ πλάττει τὸν Ἡρακλέα τῇ ἀρετῇ καὶ τῇ κακίᾳ συντυγχάνοντα, καὶ καλουσῶν ἑκατέρων ἐπὶ τὰ ἤθη αὐτῶν, προςκλῖναι τῇ ἀρετῇ τὸν Ἡρακλέα, καὶ τοὺς ἐκείνης ἱδρῶτας προκρῖναι τῶν προςκαίρων τῆς κακίας ἡδονῶν. Ἄλλως. ἐπὶ καθαιρέσει Σωκράτους τὸν Πρόδικον νῦν μέγαν ἀποφαίνει διαφερόντως. οὗτος δὲ σοφιστὴς ἦν μετεωρολόγος· ἐπὶ κιναιδίᾳ δὲ διεβάλλετο. [πλὴν ἢ) εἰ μή. γνώμης) συνέσεως. *Gl. Victor.*]

361. βρενθύει) ἀποσεμνύνεις σεαυτὸν ἐν τῷ σχήματι, καὶ ταυρηδὸν ὁρᾷς. [βρενθύει) κομπάζεις καὶ ὑπεροπτικῶς βαδίζεις. *Gl. Victor.*]

καὶ τὼ 'φθαλμὼ) ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν σεμνὴν τὴν ὄψιν ἔχεις. εἰσὶ γὰρ ἀνθρώπων τινὲς τοιοῦτοι σεμνοὶ μὲν φανῆναι, οὐ κατὰ τὴν ὄψιν δὲ ἔχοντες καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα. οὕτω δὲ ἐβάδιζε Σωκράτης. καὶ Πλάτων [περὶ αὐτοῦ· ταυρηδὸν ὑποβλέψας, ὥςπερ εἰώθει [2]).] Ἄλλως. σεμνύνῃ καὶ μέγα φρονεῖς. οἱ γὰρ ἐπιδεδωκότες αὐτοῖς σοβαρῶς πεφύκασι βαδίζειν. ὡς τοῦ μὲν Προδίκου ὄντος σοφοῦ, τοῦ δὲ Σωκράτους κενὴν μόνον ἐπὶ σοφίᾳ δόξαν καρπουμένου. [ἴδιόν ἐστι τῶν ἀλαζόνων τὸ μὴ ἔχειν ἀεὶ τὸ βλέμμα ἐπὶ ταυτοῦ, ἀλλ' ἄνω καὶ κάτω κινεῖν, καὶ νῦν μὲν ἐνταῦθα, νῦν δ' ἄλλοσε μεταφέρειν. *Schol. E. Victor.*]

370. [καί τοι χρῆν) ἀντὶ τοῦ, καίτοι ἐχρῆν. *Iunt.*]

καίτοι 'χρῆν αἰθρίας οὔσης) εἰ τὸ βρέχειν ἦν, φησιν, ἐν τῇ τοῦ Διὸς ἐξουσίᾳ, καὶ μὴ τῶν Νεφελῶν ἦν τοῦτο τὸ ἔργον, ἐχρῆν αὐτὸν καθ' ἑαυτὸν ὕειν ἄνευ Νεφελῶν. Ἄλλως. δοκεῖ τῆς κατὰ Μύσκελλον ἱστορίας ἔχεσθαι τὸ λεχθέν. Μυσκέλλῳ γάρ φασι χρησμὸν δοθῆναι, κτίζειν πόλιν, ὅπου ἂν αὐτὸν ἐξ αἰθρίας ὑετὸς λάβῃ· ὁ δὲ ᾤετο οὐκ ἄν ποτε ὑπ' αὐτοῦ κτισθήσεσθαι πόλιν, διὰ τὸ ἀδύνατον τοῦ χρησμοῦ. παραγεγενημένου δ' αὐτοῦ περὶ τὴν Ἰταλίαν, καὶ ἀμηχανοῦντος περὶ τὴν κτίσιν, παρακαθίσασαν τὴν παλλακίδα δακρύειν ἐπ' αὐτῷ ὀδυρομένην, καὶ τέλος εἰληφέναι τὸ χρηστήριον. διὸ καὶ εὐθὺς ἔκτισε τὴν πόλιν. [καίτοι χρῆν αἰθρίας οὔσης) εἰ τὸ ὕειν, φησὶν, ἔργον ἦν τοῦ Διὸς, ἔδει αὐτὸν ὕειν, μηδαμῶς τῶν νεφελῶν φαινομένων. ἴσως δὲ δοκεῖ τὸ λεχθὲν ἔχεσθαι τῆς κατὰ Μύσκελον ἱστορίας.

1) καὶ τῷ πλήθει om. *Ald.*
2) Addita haec ex *Suida.*

ὁ Μύσκελος γὰρ χρησμὸν δεξάμενος, κτίσαι πόλιν ὅπου ἂν αὐτὸν ὑετὸς καταλάβοι αἰθρίας οὔσης, ᾤετο μηδέποτε ἂν κτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ πόλιν, διὰ τὸ ἀδύνατον τοῦ χρησμοῦ. παραγενόμενος δὲ περὶ τὴν Ἰταλίαν καὶ μηχανώμενος περὶ τὴν κτίσιν [1]) τῆς πόλεως, παρακαθίσασαν τὴν παλλακίδα δακρύουσαν καὶ ὀδυρομένην, καὶ τέλος ὑπολαβὼν τὸν χρησμὸν εἰληφέναι, ἔκτισε τὴν πόλιν. *Schol. Harl.* 5. — παραγενομένου δὲ αὐτοῦ περὶ τὴν Ἰταλίαν καὶ μηχανωμένου περὶ τὴν κτίσιν, παρακαθίσας τὴν παλλακίδα δακρύουσαν καὶ ὀδυρομένην. καὶ τέλος ὑπολαβὼν τὸν χρησμὸν εἰληφέναι, ἔκτισε τὴν πόλιν. *Schol. LB.*]

[371. προςέφυσας) ἥρμοσας. καλῶς καὶ ὡς ἔδει προςήρμοσας. *Gl. Br.*]

373. τετρεμαίνειν) κατὰ ἀναδιπλασιασμόν. ἀντὶ τοῦ φρίττειν καὶ δεδιέναι. τὸ γὰρ τρέμειν καὶ πάλλεσθαι τὸ σῶμα τῶν ἄγαν εὐλαβουμένων.

376. κρημνάμεναι) κρεμάμεναι ἐκ τοῦ ἀέρος. οἷον, ἐπικρεμάμεναι ἀλλήλαις καὶ ἐπιβαρούμεναι· περισσὸν δὲ τὸ εἶτα.

377. παταγοῦσιν) ἠχοῦσιν. Ὅμηρος,

πάταγος δὲ διὰ στόμα γίνετ' ὀδόντων.

379. αἰθέριος δῖνος) καὶ τοῦτο ἐθρυλλεῖτο παρὰ τοῖς φυσικοῖς. τουτέστι δίνησις ἡ αἰθερία. ταῦτα δὲ ἐκ τῶν Ἀναξαγορείων λαμβάνει.

380. Δῖνος νυνὶ βασιλεύων) ἐγγύθεν ἔλαβεν ἐκ τοῦ Διός, ὥςπερ εἰ ἔλεγε, μὴ βασιλεύειν τὸν Δία, ἀλλὰ Δῖνον. οὐχ ὅτι τὴν δίνησιν ὑποβάλλει, ἐκ τούτου Δῖνος εἶπεν, ἀλλὰ κεραμοῦν ἐστι βαθὺ ποτήριον, ὃ καλεῖται δῖνος, ὅπερ ἄνω εὐρύτερον ὄν, κάτω εἰς ὀξὺ λήγει. τὸ γὰρ γελοῖον ἐκ τούτου εἰς τὴν τοῦ Δῖνος παρείληφε διάνοιαν. [δῖνος) δῖνος κυρίως ὁ τόρνος, ἐνταῦθα δὲ ἡ τοῦ οὐρανοῦ κίνησις, ἀφ' οὗ δίνη ἡ συστροφή, καὶ δινεῖν τὸ συστρέφειν. ὁ μὲν οὖν Σωκράτης δῖνον εἶπε τὴν τοῦ οὐρανοῦ ἢ τοῦ ἀέρος συστροφὴν καὶ κίνησιν καὶ περιφοράν. ὁ δὲ Στρεψιάδης ποτήριόν τι ἐνόησε κεραμοῦν, δῖνον καὶ τοῦτο καλούμενον παρ' Ἀττικοῖς, τὸ λεγόμενον καυκίον. *Victor.*]

---

1) Codex κτίσην.

384. *ἀπὸ σαυτοῦ 'γώ σε διδάξω*) εἰς τὸ σαυτοῦ τελείαν στικτέον, ἐπεὶ σύνθετόν ἐστι, καὶ ἀμετάβατον γίνεται ὑφ' ἓν λέγουσι.

385. *ζωμοῦ Παναθηναίοις*) ἐν τοῖς Παναθηναίοις αἱ Ἀττικαὶ τοῖς Ἀθηναίοις πόλεις ἔπεμπον βοῦς. ὅθεν ἡ δαψίλεια τῶν κρεῶν. Ἄλλως. ἤδη ποτ' ἐν τοῖς Παναθηναίοις ἐκόρεσάς σου ζωμοῦ τὴν γαστέρα. τὰ δὲ Παναθήναια ἑορτὴν παρ' Ἀθηναίοις εἶναι μεγίστην παρὰ πάντων ᾄδεται. ἐπεὶ οὖν ἐν τοῖς Παναθηναίοις πᾶσαι αἱ ἀπὸ τῶν Ἀθηνῶν ἀποικισθεῖσαι πόλεις βοῦν τυθησόμενον ἔπεμπον, συνέβαινεν ἄδειαν εἶναι τῶν κρεῶν, ὥστε πληροῦσθαι πάντας καὶ παρὰ τὸ δέον ἐσθίοντας διὰ τὴν ἀφθονίαν τῶν κρεῶν. [— βοῦν τεθυσόμενον ἔπεμπον, συνέβαινεν ἀφθονίαν εἶναι κρεῶν, ὥστε κορέννυσθαι πληρουμένους τοὺς βουλομένους κρεάτων τε καὶ ζωμῶν. *Schol. LB.*]

[*Παναθηναίοις*) τὰ Παναθήναια ἑορτὴ τῶν Ἀθηνῶν ἦν, πασῶν τῶν ἐν Ἀθήναις τελουμένων ἑορτῶν ἡ μεγίστη, ἐν ᾗ ζώων πολλῶν σφαττομένων, ὡς πασῶν τῶν ἀποικισθεισῶν ἀπ' Ἀθηνῶν πόλεων πεμπούσης ἑκάστης ἀνὰ ἕνα βοῦν εἰς τὴν θυσίαν καὶ ἕτερα ἱερεῖα, οἱ μὲν τῆς καλλίονος μοίρας ἄνθρωποι τὰ κρέατα ἔσθιον, οἱ πένητες δὲ τοὺς ζωμοὺς σὺν τμήματι ἄρτου βραχυτάτῳ. *Victor.*]

εἶτ' ἐταράχθης) εἶτα συνέβη κινηθῆναι καὶ διαταραχθῆναι τὴν γαστέρα.

386. *καὶ κλόνος ἐξαίφνης*) καὶ στρόφος τις καὶ εἴλιξ [1]) αὐτῇ συνέπεσε. διεκορκορύγησε δὲ, ἀντὶ τοῦ ἤχησε. κορκορυγεῖν γάρ ἐστι τὸ τὴν γαστέρα λαλεῖν μόνον. ἢ ἐμιμήσατο τῇ φωνῇ τῶν ἐντέρων τὸν ἦχον.

391. *ἀπὸ γαστριδίου τυννουτουὶ*) ποσόν. συναγαγὼν δὲ τοὺς δακτύλους ἐρεῖ. τύννον γὰρ τὸ μικρόν. ὅτε δὲ ἔλαβεν ὁμολογοῦντα τὸν πρεσβύτην, τότε προσάγειν αὐτὸν ἐπεχείρει τῇ συγκρίσει· καί φησι, θαυμάζεις, εἰ βροντῶσιν αἱ Νεφέλαι πάντα κατέχουσαι τὸν οὐρανὸν, ὅτε ἀπὸ μικρᾶς οὕτω τῆς σῆς οὔσης κοιλίας τοσοῦτος ἦχος ἀπὸ τῶν πορδῶν γίνεται;

393. *τὼ 'νόματ' ἀλλήλοιν*) διὰ τοῦτο καὶ τὰ τοιαῦτα ὀνόματα ἀλλήλοις εἶναι δοκεῖ προσφερῆ καὶ ὅμοια, τῆς

---

1) ἴλιγξ *Suidas.*

βροντῆς καὶ τῆς πορδῆς. ἔπαιξε δὲ παρὰ τὸ ὁμοιοκατάληκτον.

395. *καὶ καταφρύγει*) λέγεται γὰρ, ὅτι πολλάκις ὁ κεραυνὸς ἁψάμενος οὐκ ἀναιρεῖ, ἀλλὰ περιφλέγει μόνον. Ἄλλως. καταφρύγει, καταίθει. περιφλύει δὲ, περικαίει ἐπιπολῆς. τὸ δὲ ζῶντας, τινὲς ἀντὶ τοῦ πλουσίους ἤκουσαν. [κατακαίει. τοὺς ζῶντας, τοὺς πλουσίους. περιφλύει, ἐξ ἐπιπολῆς καίει. *Gl. Br.* *τοὺς δὲ ζῶντας περιφλέγει*) ἤγουν τοὺς μὴ ἀποθανόντας μετρίως καίει. *Gl. LB.*]

397. *Κρονίων ὄζων*) οἷον ἀρχαϊκῆς εὐηθείας ὀδωδώς. ἔστι δὲ Κρόνια παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἑορτὴ, τὰ παρὰ Ῥωμαίοις καλούμενα Σατουρνάλια. ἢ Ἀπατούρια. [ἀρχαίας καὶ εὐηθείας πνέων. ἔστιν δὲ Κρόνια παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἑορτή. ἤγετο δὲ ἑκατομβαιῶνι μηνί. καὶ Κρονίους τοὺς λήρους ἐκάλουν. *Rav.*]

βεκκεσέληνε) Σεσόγχωσις ὁ βασιλεὺς τῶν Αἰγυπτίων κοσμοκράτωρ γεγονὼς ἠθέλησε γνῶναι τοὺς ἀρχαιοτέρους τῶν ἀνθρώπων. καὶ τροφόν τινα γλωττοτομήσας ἀπέκλεισε μετὰ βρέφους. αὐξηθέντος οὖν καὶ βοῶντος βὲκ, ἤκουσε καὶ ἔγνω ὁ βασιλεὺς, ὅτι ἀρχαιότεροι ἦσαν οἱ Παφλαγόνες. παρ᾽ αὐτοῖς δὲ ὁ ἄρτος βὲκ λέγεται. συνθέτως δὲ εἶπε τὴν λέξιν βεκκεσέληνε· ἐπεὶ καὶ οἱ Ἀρκάδες προσέληνοι ἐλέγοντο. *Ἀπολλώνιος*·

Ἀρκάδες, οἳ καὶ πρόσθε σεληναίης ὑδέονται.

τοῦτο δὲ τοὔπος οἱ περὶ τὸν Λούκιλλον τὸν Ταῤῥαῖον καὶ Σοφόκλειον καὶ Θέωνα ἑρμηνεύοντες, τάδε φασίν· οἱ Ἀρκάδες δοκοῦσι πρὸ τῆς σελήνης γεγονέναι· ὡς καὶ *Εὔδοξος* ἐν τῇ Περιόδῳ. *Θεόδωρος* δὲ ἐν τῇ εἰκοστῇ δευτέρᾳ, ὀλίγῳ πρότερόν φησι τοῦ πρὸς Γίγαντας πολέμου Ἡρακλέους τὴν σελήνην φανῆναι. καὶ *Ἀριστίας* ὁ Χῖος ἐν ταῖς Θέσεσι, καὶ *Διονύσιος* ὁ Χαλκιδεὺς ἐν πρώτῳ Κτίσεως, καὶ ἔθνος φησὶν Ἀρκαδίας Σεληνίτας εἶναι· *Μνασέας* δέ φησι Προσέληνον Ἀρκάδων βασιλεῦσαι. *Ἀριστοτέλης* δὲ ἐν τῇ Τεγεατῶν πολιτείᾳ φησὶν, ὅτι βάρβαροι τὴν Ἀρκαδίαν ᾤκησαν, οἵτινες ἐξεβλήθησαν ὑπὸ τῶν νῦν Ἀρκάδων πρὸ τοῦ ἐπιτεῖλαι τὴν σελήνην. διὸ καὶ προςωνομάσθησαν προσέληνοι. *Δοῦρις* δὲ ἐν τῷ πεντεκαιδεκάτῳ τῶν Μακεδονικῶν Ἀρκάδα φησὶν, ἀφ᾽ οὗ ἡ Ἀρκαδία καλεῖται, Ὀρχομενοῦ υἱόν. διὸ καὶ ποταμὸν τῆς Ἀρκαδίας Ὀρχομενόν. τινὲς δέ φασιν Ἐνδυμίωνα εὑρηκέναι τὰς περιόδους τῆς σελήνης, ὅθεν

καὶ προσελήνους τοὺς Ἀρκάδας κληθῆναι. ἔνιοι δὲ ὑπὸ Τυφῶνος. ὑπὸ δὲ Ἄτλαντος καὶ Ξεναγόρας εἴρηκεν. Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ, ἀρχαῖε καὶ μωρέ. τοὺς γὰρ μωροὺς ἀρχαίους ἐκάλουν ἀπὸ τῆς ἱστορίας, τοὺς Ἀρκάδας κατὰ τοὺς πρὸ σελήνης χρόνους ἐν ταῖς ἐρήμοις διάγειν, ἢ ὑπὸ ταῖς ὕλαις ἐκ τῶν ἀποπιπτόντων καρπῶν διαζῆν. φιλονεικησάντων δέ ποτε Ἀρκάδων καὶ τῶν Φρυγῶν καὶ Περσῶν περὶ τῆς ἀρχαιότητος, καὶ εἰς κρίσιν ἐλθόντων, Ψαμμήτιχος ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου λαβὼν δύο ἀρτίτοκα παιδία, ἔν τινι ἀπέκλεισε τόπῳ, καὶ αἶγα ἐποίησε ταῦτα θηλάζειν. ἄλλοι δέ φασιν οὐκ αἶγας, ἀλλὰ τὰς ἑαυτῶν μητέρας, ἐκτετμημένας τὰς αὐτῶν γλώττας, ἵνα μὴ δύνωνται διδάσκεσθαι, ὁμιλουσῶν ἀλλήλαις, τὰ παιδία. ἔπειτα μετὰ τριετῆ χρόνον ἐκέλευσε σιωπῶντα ἄνδρα εἰσελθεῖν πρὸς αὐτά. εἰσελθόντος δὲ αὐτοῦ προσεπήδησαν τὰ παιδία, λέγοντα βέκ. ἔστι δὲ τοῦτο Φρυγιστὶ ἄρτος. ἐκ τούτου Φρύγες ἐφάνησαν ἀρχαιότεροι. ἀπὸ ἱστορίας οὖν εἴρηται ἡ λέξις. ἔστι δὲ παρ' Ἡροδότῳ, ἔνθα περὶ Ψαμμητίχου φησί. δέον δὲ εἰπεῖν προσέληνε, τὸ βὲκ παρέπλεξεν, ὅπερ ἐστὶ κατὰ Φρύγας ἄρτος. οἷον σεληνόβλητε καὶ ἀπόπληκτε.

399. σφόδρα γ' εἴσ' ἐπίορκοι) οὗτοι, οὓς εἶπεν, ὡς ἐπίορκοι καὶ εἰς ἀλλήλους κακοὶ κωμῳδοῦνται.

400. καὶ Σούνιον ἄκρον Ἀθηναίων) χάρις ἐστὶν ἐκ στίχου τοῦ ἀλλοτρίου, ὡς ἔφη Διονύσιος ὁ Ἁλικαρνασσεὺς ἐν τῷ περὶ ἑρμηνείας. οὐκέτι γὰρ ὁ Ζεὺς κωμῳδεῖσθαι δοκεῖ, ἀλλ' Ὅμηρος. [Σούνιον. τόπος τῆς Ἀττικῆς, ἀκρωτήριον ὢν τῆς Ἀτλαντίδος φυλῆς. Rav.]

401. τὰς δρῦς γε τὰς μεγάλας) ἐπειδὴ τοῖς ὑψηλοῖς καὶ τοῖς δένδροις ἐμπίπτει ὁ κεραυνός. σημειωτέον δὲ, ὅτι Πελοποννήσιοι ἀρσενικῶς λέγουσι τοὺς δρῦς.

402. οὐκ οἶδ', ἀτὰρ) ἐστενοχωρήθη ὑπὸ τῶν Σωκράτους λόγων.

403. ξηρὸς) εὔδιος, καὶ θερμὸς, καὶ μηδεμίαν ὑγρασίαν [1]) ἔχων. φησὶ δὲ, ὅτι ἄνεμος ἐμπεσὼν ταῖς Νεφέλαις, καὶ ὑπό τινος ἀνάγκης ἐλαυνόμενος, σφοδρότερον πνεύσας καὶ διαῤῥήξας ἀποῤῥήγνυσιν ἐξ αὐτῶν τὸν κεραυνόν. κατακλεισθῇ δὲ ἀντὶ τοῦ στενοχωρηθῇ, συσχεθῇ, καὶ μεῖζον καὶ σφοδρότερον

---

1) θερμασίαν Ald.

πνεύσῃ. ἐντεῦθεν δὲ δῆλον ὡς πυκνότατόν ἐστι τὸ τῶν νεφῶν σῶμα. εἰ γὰρ ἦν ἀραιὸν, διεφορεῖτ' ἂν ὁ ἄνεμος κατ' ὀλίγον.

404. ὥςπερ κύστιν) τὴν κοιλίαν, τὴν φύσαν. εἴρηται δὲ φύσα ἀφ' οὗ πάσχειν πέφυκε. κύστις δὲ κοιλίας διενήνοχε. τὸ μὲν γὰρ τῆς ὑγρᾶς περιττώσεως δεκτικὸν μόριον ὀνομάζεται κύστις· τὸ δὲ τῆς ξηρᾶς, κοιλία· ὡς Ἀριστοτέλης περὶ ζώων ἱστορίας ά. ῥήξας δὲ, διασκεδάσας, διασκορπίσας.

[405. σοβαρὸς) αὐθάδης, ὑπερήφανος. *Gl. Victor.*]

[406. ῥοίβδου) ψόφου. ῥύμης) ὁρμῆς. *Gl. Victor.*]

407. Διασίοισιν) Ἀθήνησιν ἑορτὴ Μειλιχίου Διὸς μηνὸς ἀνθεστηριῶνος φθίνοντος. Ἀπολλώνιος δὲ ὁ Ἀχαρνεὺς διακρίνει τὰ Διάσια ἀπὸ τῆς τοῦ Μειλιχίου Διὸς ἑορτῆς ὠνομάσθαι λέγων. ὡς δέ τινες, ἀπὸ τοῦ φυγεῖν αὐτοὺς ταῖς εὐχαῖς τὰς ἄτας. Ἄλλως. ἑορτὴ Διὸς τὰ Διάσια Ἀθήνησιν, ἐν ᾗ πανδημεὶ ἔξω τείχους συνόντες ἑορτάζουσιν. [Διάσια ἑορτὴ Ἀθήνησι Μειλιχίου Διός. ἄγεται δὲ μηνὸς ἀνθεστηριῶνος ή φθίνοντος. Ἀπολλώνιος δὲ ὁ Ἀχαρνεὺς τὰ Διάσια διακρίνει ἀπὸ τῆς τοῦ Μειλιχίου ἑορτῆς προσαγορεύεσθαι αὐτὰ λέγει, καθάπερ τινες φασὶν, ἀπὸ τοῦ διαφυγεῖν αὐτοὺς εὐχαῖς τὰς ἄσας. *Rav.* ἀτέχνως) ἀμελῶς, ἀμαθῶς. *Gl. Victor.*]

408. κᾆτ' οὐκ ἔσχων) οὐκ ἔσχαζον. Ἀττικῶς ἔκλινεν. οὐκ ἐκίνουν, οὐκ ἔσχισα. ποιοῦσι δὲ τοῦτο, ἵνα μὴ διαῤῥαγῇ. Ἄλλως. οὐκ ἔσχαζον. εἰώθασι δὲ κεντεῖν καὶ σχίζειν, δίοδον χαριζόμενοι τῷ πνεύματι. ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ σχάω, σχῶ. ἐξ οὗ τὸ σχάζω· ὡς ἀπὸ τοῦ χλοῶ, χλοάζω, καὶ χνοῶ, χνοάζω. [ξυγγενέσιν) ἤγουν τοῖς συμπεφυκόσι κοπρίοις. *Gl. Victor.* ἔσχων, ἔσχασα. *Gl. D.*]

409. ἢ δ' ἄῤ ἐφυσᾶτο) ὠγκοῦτο ἐπαιρομένων τῶν ἀρτύσεων. διαλακήσασα δὲ, διαῤῥαγεῖσα. λακὶς γὰρ τὸ σχίσμα. [διαλακήσασα) ἠχήσασα. *Gl. LB.*]

410. προςετίλησε) προςεῤῥάντισεν. οἰκείως δὲ νῦν τῷ προςετίλησε χρῆται ὡς ἐπὶ κοιλίας.

[413. ταλαίπωρον) ἐπίπονον, τλητικόν. *Gl. Victor.*]

415. μήτε ῥιγῶν) ἐν γὰρ μόνῳ τῷ τρίβωνι ἐχείμα-

ζον οἱ φιλόσοφοι, μηδὲν ἐσθίοντες [1]). [ἀριστᾷν) εὐωχεῖσθαι, τρυφᾷν. Gl. Victor.]

416. οἴνου τ' ἀπέχει) τὸ αὐτὸ οὐκ εἶπε Σωκράτης, ἀλλὰ πίνειν μὲν αὐτόν φησι πλεῖστον· νήφειν δὲ καὶ τὰ συνήθη πράττειν.

ἀνοήτων) τῶν ἀφροδισίων· τῆς τοιαύτης λαγνείας. τὸ γὰρ ἀνοηταίνειν, μωραίνειν διὰ τὸ ἀφροδισιάζειν ἔλεγον.

[ἀνοήτων) ἀφροδισίων, καὶ πάντων τῶν ἐκ μωρίας γινομένων. Gl. E.]

[417. δεξιὸν) εὐφυῆ. Gl. Victor.]

418. τῇ γλώττῃ πολεμίζων) τῇ γλώττῃ πολεμοῦσι τοὺς ἐναντίους οἱ ῥήτορες. ἐκ τούτων δὲ δείκνυσι τῶν τριῶν, ὡς οὗτος ἄριστος ἐν ἀνθρώποις, ὃς ἔν τε πράξει καὶ βουλῇ καὶ λόγῳ τοὺς ἄλλους νικᾷ. τὸ δὲ δυςκολοκοίτου, δυςκόλως κεῖσθαι ἐώσης. τρυσιβίου δὲ, κεκολασμένης καὶ καταπονούσης τὸν βίον. [γλώττῃ πολεμίζων) διαλεγόμενος. Gl. Victor.]

420. θυμβρεπιδείπνου) θύμβρα, εἶδος λαχάνου. ἀφ' οὗ δῆλον ὅτι λάχανα μόνον ἤσθιον εὐτελῆ. [ἐκ δὲ τοῦ λαχάνου τούτου καλοῦμεν τὸν εὐτελῶς καὶ φειδωλῶς ζῶντα, θυμβρεπίδειπνον. Iunt. εὐτελοῦς περὶ τὰς τροφάς. Gl. Br. θρυμβεπιδείπνου) θρύμβον δειπνούσης. Gl. LB. τρυσιβίου) τρύσις, νόσος, πόνος. Gl. Victor.]

421. ἐπιχαλκεύειν) παιδεύεσθαι, οἱονεὶ ἄκμων.

423. τὸ Χάος τουτὶ) Χάος λέγει τὸν ἀέρα· παρὰ τὸ κεχύσθαι. ἐτίμων δὲ καὶ τὴν γλῶτταν καὶ ἤσκουν τὴν πολυλογίαν. [γλῶτταν, τὴν στωμυλίαν. Gl. E.]

424. οὐδ' ἂν διαλεχθείην) ἀντὶ τοῦ, οὐδὲ προςείποιμι.

426. οὐκ ἀτυχήσεις) οὐκ ἀποτεύξῃ. ἀντὶ τοῦ τεύξῃ ὧν ἐθέλεις. δεξιὸς δὲ ἀντὶ τοῦ πεπαιδευμένος.

[427. δεξιὸς) πεπαιδευμένος. Gl. Victor.]

431. γνώμας μεγάλας) δημηγορίας.

433. [ὅσ' ἐμαυτῷ) χάριν ἐμαυτοῦ. Gl. Br.]

---

1) αἰσθάνοντες Victor.

στρεψοδικῆσαι) στρέψαι τὰς δίκας. πρὸς ταύτην δὲ τὴν λέξιν καὶ τὸ ὄνομα πεποίηται τῷ γέροντι Στρεψιάδης. τὸ δὲ τοὺς χρήστας διολισθεῖν, τοὺς δανειστὰς ἐκφυγεῖν. [διὰ στροφῆς καὶ ποικιλίας λόγων τὸ δίκαιον διαφθεῖραι. Gl. E. διὰ στροφῶν καὶ ποικιλίων λόγων τὸ δίκαιον διαφθεῖραι. διολισθεῖν) ἐκφυγεῖν. Gl. Victor.]

435. προπόλοισι δὲ, πρόσφυξι καὶ θεράπουσι. λέγει δὲ τοῖς φιλοσόφοις. πιέζει δὲ, στενοχωρεῖ, ἀναγκάζει. [προπόλοισιν) ὑπηρέταις, νεωκόροις. Gl. Victor.]

437. τοὺς κοππατίας) μετὰ τοῦ χαράγματος καὶ τοὺς ἐκκεκοφότας αὐτοῦ τὴν οὐσίαν δηλοῖ.

ὅς μ' ἐπέτριψεν) ὃς αἴτιός μοι πάντων τῶν συμβάντων κακῶν· ἢ δι' ὃν ἐδυστύχησα. [ἐπέτριψεν) ἠφάνησεν. Gl. Victor.]

438. νῦν οὖν χρήσθων) ἡ ἔκθεσις τῆς διπλῆς κώλων ἐστὶν ὁμοίων ἀναπαιστικῶν ιή. ὧν τὸ πρῶτον τρίμετρον βραχυκατάληκτον· τὰ δὲ ἑξῆς δίμετρα ἀκατάληκτα, πλὴν τοῦ δωδεκάτου καὶ ἑπτακαιδεκάτου, ἀναπαιστικῶν βάσεων παρατελεύτων καλουμένων, καὶ τοῦ τελευταίου ἐφθημιμεροῦς ὄντος, καὶ παροιμιακοῦ, ὡς εἴρηται, καλουμένου. ἐπὶ τῷ τέλει δύο διπλαῖ ἔξω νενευκυῖαι.

χρήσθων) κατὰ δυϊκὴν προφοράν. ὡς δυϊκὸν ἔχον τὸν σχηματισμόν. πληθυντικῶς δὲ νῦν λέλεκται, χρήσθωσαν. Ἀττικὴ δὲ ἡ τοιαύτη σύνταξις· οἷον ποιούντων ἐκεῖνοι, ἀντὶ τοῦ ποιείτωσαν, φρονούντων ἀντὶ τοῦ φρονείτωσαν. ὡς καὶ ἐνταῦθα νῦν φησι, τὴν ἐξουσίαν αὐτοῖς παραδίδωμι τοῦ ἐμαυτοῦ σώματος.

440. τύπτειν) ὑπὲρ τοῦ πιστεύεσθαι ἐμμένειν αὐτὸν τοῖς ὑποκειμένοις, προσέθηκε πλέον ἢ ἐκεῖνοι προσέταξαν. ὁ γὰρ τὸ μεῖζον ἐπαγγελλόμενος ὑπομένειν, πῶς οὐκ ἂν τὸ ἧττον ἐνέγκοι ῥαδίως;

441. ἀσκὸν δέρειν) ἀντὶ τοῦ, τὸ σῶμα ἐκδέρειν, εἰ δέοι καταφρονήσειν ἐκδερομένου τοῦ σώματος. [αὐχμεῖν) ξηραίνεσθαι, ἀλουτιᾶν. Gl. Victor.]

444. ἴτης) ἰταμὸς, ἀναιδὴς, καὶ δι' αὐτῶν χωρῶν τῶν πράγματων. [ὁρμητικός. Gl. Br.]

445. βδελυρὸς) καὶ τὸν πόρνον οὕτως ἐκάλουν· ὡς ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου Αἰσχίνης· καὶ τὸν μίσους ἄξιον. καὶ τὸ μισεῖσθαι, βδελύττεσθαι. ἢ τὸν ἀνελεύθερον. τὸ δὲ

ψευδῶν συγκολλητὴς, ἀντὶ τοῦ ψευδοπλάστης. [μιαρός. *Gl. Br.* θρασὺς, ἰσχυρός. *Gl. Victor.* ξυγκολλητὴς) συῤῥαφεύς. *Gl. Victor.*]

[446. εὑρησιεπὴς) ἐφευρετὴς λόγων. *Gl. A.* περίτριμμα δικῶν) τετριμμένος περὶ τὰς δίκας. *Gl. Br.*]

447. κύρβις) ἡ σανὶς, ἔνθα ἦσαν οἱ νόμοι γεγραμμένοι. λέγει οὖν, εἴ τά τε ἄλλα δόξαιμι τοῖς πολλοῖς, καὶ ἔμπειρος εἶναι τῶν νόμων καὶ τῶν λόγων, ἡδέως ἂν ὑπομείναιμι πᾶν ὁτιοῦν παθεῖν. Ἄλλως. κύρβις, ὁ περίεργος, ὃν οὐκ ἔστι λαθεῖν. ἢ μνήμων. καὶ γὰρ αἱ κύρβεις πρὸς μνήμην εἰργάζοντο. Ἀπολλόδωρος δέ φησι, πᾶσαν δημοσίαν γραφὴν καὶ νόμους κύρβιν καλεῖσθαι· ὅτι οἱ ἀρχαῖοι λίθους ἱστάντες, τὸ δόξαν ἀναγράφοντες, οὓς μὲν ἀπὸ τῆς στάσεως στήλας· κύρβις δὲ ἀπὸ τῆς εἰς ὕψος ἀναβάσεως. ὕστερον δὲ τὰ ξύλα λελευκωμένα γράφοντες, ὁμοίως ἐκάλεσαν. κύρβις οὖν ἡ περιέχουσα τὰς ἱερὰς γραφὰς στήλη· ἢ ὡς Ἐρατοσθένης φησὶν, ἄξων Ἀθήνησιν οὕτω καλούμενος, ἐν ᾧ οἱ νόμοι περιέχονται. Πλούταρχος δὲ ἐν τῷ Σόλωνος βίῳ περὶ αὐτοῦ λέγων, ἰσχὺν δέ, φησι, τοῖς νόμοις πᾶσιν εἰς ἑκατὸν ἔδωκεν ἐνιαυτοὺς, καὶ κατεγράφησαν εἰς ξυλίνους ἄξονας ἐν πλαισίοις περιέχουσι στρεφομένους· ὧν ἔτι καθ' ἡμᾶς ἐν πρυτανείῳ λείψανά τινα διεσώζετο· καὶ προσηγορεύθησαν, ὡς Ἀριστοτέλης φησὶ, κύρβεις. καὶ Κρατῖνος ὁ κωμικὸς εἴρηκέ που·

πρὸς τοῦ Σόλωνος καὶ Δράκοντος, οἷσι νῦν
φρύγουσιν ἤδη τὰς κάγχρυς τοῖς κύρβεσιν.

ἔνιοι δέ φασιν ἰδίως, ἐν οἷς ἱερὰ καὶ θυσίαι περιέχονται, κύρβεις, ἄξονας δὲ τοὺς ἄλλους ὠνομάσθαι. [κύρβις) νόμων πλήρης. *Gl. Br.*]

κρόταλον δὲ, εὔστομος καὶ εὔγλωττος, ὡς τὰ κρόταλα λάλος. [πολυλόγος. *Gl. Br.*]

κίναδος εἶδός τι θηρίον. καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου· τοῦτο δὲ καὶ φύσει κίναδος τἀνθρώπιόν ἐστιν. οἱ δὲ πᾶν μὲν θηρίον κίναδος ἀξιοῦσι καλεῖσθαι· ἰδίως δὲ τὴν ἀλώπεκα. καὶ Σοφοκλῆς·

ἢ τοὐπίτριπτον κίναδος, ἐξήρου μ', ὅπου.

κακοῦργος οὖν, φησιν, ὡς ἀλώπηξ. τινὲς δὲ, κίναδος, ζῶον μικρὸν, τὸ αἰδοῖον εἰσωθῶν καὶ ἐξωθῶν. [πανοῦργος. *Gl. Br.*]

τρύμη) ὁ περιτετριμμένος ἐν τοῖς πράγμασιν, ὃν

ἡμεῖς τρύπανον καλοῦμεν. τρῦμα καὶ τρῆμα τὴν ὀπήν φασι. θέλει οὖν εἰπεῖν, λεπτολόγος καὶ εὔστομος ὡς τρύπανον. τρύμη οὖν τρύπανον, ὡς πάντων περιγενόμενον. ἢ τριὸς καὶ ταλαίπωρος. ἢ τρυμαλιά. [λεπτολόγος. *Gl. Br.*]

448. μάσθλης) ἰδίως καλεῖται ὁ ἱταμὸς, ὁ κατειργασμένος καὶ ἔκλυτος. μάσθλης οὖν, ὁ πολυγνώμων, καὶ μηδὲν βέβαιον, μηδὲ σταθερὸν γινώσκων, ἀλλ' ἄλλο μὲν νοῶν, ἄλλο δὲ ποιῶν, οἱονεὶ τοὺς τρόπους ἔκλυτος. μάσθλης οὖν, ὁ μεμαλαγμένος λῶρος. λέγει οὖν τὸν ὀλισθηρὸν καὶ διαβατικόν. [μεμαλαγμένος. *Gl. Br.*]

εἴρων) πάντα παίζων, ὑποκριτὴς, εἰρωνευόμενος.

γλοιὸς) τὸ αὐτὸ δηλοῖ τῷ μάσθλης. εἴληπται δὲ ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ ἐν τοῖς βαλανείοις ἐλαίου πεπηγότος, ὅπερ τοὺς ἐπιλαμβανομένους διολισθαίνειν πέφυκε. τοιοῦτος οὖν ὁ πρεσβύτης εὔχεται γενέσθαι τοὺς τρόπους, ἵνα διολισθαίνειν καὶ φεύγειν δύνηται τοὺς δανειστάς. καὶ μέχρι δὲ τῆς δεῦρο τοὺς τῇ γνώμῃ σκάζοντας, καὶ μηδὲν σταθερὸν φρονοῦντας, ἀλλὰ ἄλλα μὲν ἐπαγγελλομένους, ἄλλα δὲ πράσσοντας, διὰ τὸ τῆς γνώμης ὀλισθηρὸν καὶ ἄπιστον, γλοιοὺς καλοῦμεν. ἢ γλοιὸς λέγεται ὁ ῥύπος τοῦ ἐλαίου. λέγει οὖν τὸν ῥυπαρὸν τοὺς τρόπους. Ἄλλως. γλοιὸς ἐπὶ τοῦ ῥυπαροῦ καὶ μικροῦ καὶ μικρολόγου παραλαμβάνεται. καὶ γὰρ ὁ ῥυπαρὸς διὰ τὴν ἄσκησιν σύνεγγυς τῷ γλοιῷ. ἐπὶ δὲ τὸ ἦθος μετενεχθὲν τὸν μοχθηρὸν δηλοῖ, καὶ ὀλισθηρὸν, καὶ εὐμετάβολον. [γλίσχρος. *Gl. Br.*]

449. κέντρων) φανερὸς κλέπτης. ὅτι βασανιζομένοις αὐτοῖς κέντρα προσφέρουσιν. ἢ κέντρων, τουτέστι χαλεπὸς, καὶ φρικτὸς. καθὸ καὶ τοὺς ἡνιόχους κεντροτύπους καλοῦμεν, τοὺς τοῖς κέντροις τύπτοντας. κέντρων δέ ἐστι τὸ ἐπισασσόμενον τοῖς ὄνοις ἐκ πολλῶν καὶ διαφόρων συῤῥαφὲν σακκίων. καὶ ἐπίσαγμα τῶν ὄνων. Ἄλλως. οἱ ἐκ τῶν ἄλλων συνηθροισμένοι ἐπὶ τοιαῦτά τινα τοῖς ὑποζυγίοις ῥιπτούμενα καλοῦνται κέντρωνες. οἱ δὲ τὸν λοίδορον ἀκούουσιν· οἱονεὶ κεντροτύπος, ὁ κεκεντρωμένος καὶ φρικτός. [πλήττων. *Gl. Br.*]

στρόφις) ἀπὸ τοῦ στρόφιγγος ἡ μεταφορά. οἷον εὔστροφος καὶ εὐκίνητος ἐν τοῖς πράγμασι. λέγεται δὲ στρόφιγξ τὸ τοῖς σωλῆσιν ἐμβαλλόμενον, ὥστε τὴν τοῦ ὕδατος ἐπέχειν, ὅτε τις θελήσει, καὶ αὖ πάλιν ἀνιέναι φοράν. [στρέφων τὰ πράγματα. ἀργαλέος) λυπηρός. *Gl. Br.*]

450. *ματιολοιχός*) ἤτοι ὁ κρουσιμέτρης. μάτιον γὰρ εἶδος μέτρου. ἢ ὁ φειδωλὸς, καὶ σμικρολόγος, ἢ ὁ μυκτηριστής. ὀξύνει δὲ Ἡρωδιανός. ἢ μάταιον, τὸ ἐλάχιστον. ἤτοι τὸν μάταια βουλευόμενον καὶ λοχῶντα. [σμικρολόγος, φειδωλὸς, καὶ οὐ προιέμενός τι τῶν αὐτοῦ. *Gl. Br.* *ματτιολοιχός*) ἐκ μεταφορᾶς τῶν μασσώντων. *Gl. LB.*]

[455. *φροντισταῖς*) εἰς ἑστίασιν. *Gl. Victor.*]

456. *λῆμα μὲν πάρεστι*) ἐπέκθεσις τῆς διπλῆς ἀμοιβαία, ἐκ κώλων κ', ὧν τὸ πρῶτον τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ δεύτερον τροχαϊκὸν τρίμετρον καταληκτικόν. τὸ τρίτον δακτυλικὸν πενθημιμερές. τὸ τέταρτον ἀναπαιστικὸν πενθημιμερές. τὸ πέμπτον τροχαϊκὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον, ὃ καλεῖται Φερεκράτειον ἀτελές. τὸ ἕκτον ἰαμβικὴ βάσις. τὸ ἕβδομον ἀναπαιστικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ ὄγδοον ὅμοιον. τὸ ἔνατον ἰαμβικὸν πενθημιμερὲς, ὃ προῦχον καλεῖται. τὸ δέκατον ὅμοιον τῷ τρίτῳ. τὸ ἑνδέκατον ὅμοιον τῷ ἕκτῳ. τὸ δωδέκατον τροχαϊκὸν πενθημιμερές. τὸ τρισκαιδέκατον ἀναπαιστικὴ βάσις. τὸ τεσσαρεσκαιδέκατον ὅμοιον τῷ ἐνάτῳ. τὸ πεντεκαιδέκατον δακτυλικὸν ἑφθημιμερὲς, ὃ Ἀλκμάνειον καλεῖται. τὸ ἑκκαιδέκατον ὅμοιον τῷ τετάρτῳ. τὸ ἑπτακαιδέκατον ὅμοιον τῷ τρίτῳ. τὸ ὀκτωκαιδέκατον ὅμοιον τῷ ἐνάτῳ. τὸ ἐννεακαιδέκατον, ὃ παρατέλευτον ὀνομάζεται, δακτυλικὴ βάσις. τὸ εἰκοστὸν ὅμοιον τῷ πεντεκαιδεκάτῳ. [*λῆμα*) φρόνημα, ἀξίωμα. *Gl. Victor.*]

459. *οὐρανόμηκες*) μέγιστον· παρὰ τὸ, *ἐπουράνιον κλέος εἴη.* πάλιν δὲ ὡς φιλόσοφος ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ τὴν λέξιν παρήγαγε, διὰ τὸ διδάσκειν τὰ οὐράνια.

[465. *τοῦτο*) τὸ ζῆσαι βίον τοιοῦτον. *Gl. Victor.*]

[469. *ἀνακοινοῦσθαι*) τὸ ἀνακοινοῦσθαι πρὸς τὸ πράγματα σύναπτε καὶ ἀντιγραφάς. εἰκότως δὲ εἶπε τῇ σῇ φρενὶ, δεικνὺς ἐντεῦθεν, ὡς ἄλλος μὲν ἂν τις οὐδενὸς ἄξια ταῦτα ἐλογίσατο, σὺ δὲ πλείστου ἄξια. *Victor.*]

471. *πράγματα κἀντιγραφάς*) οὕτως γὰρ ἐκάλουν τὰς δίκας πάσας, πράγματα κἀντιγραφὰς, διὰ τὰς ἀντιθέσεις καὶ λύσεις τῶν ἐπιφερομένων. τὸ δὲ ἑξῆς, ἀνακοινοῦσθαι τὰ πράγματα καὶ τὰς ἀντιγραφάς.

473. ἄξια σῇ φρενὶ) τὰ ἄξια πράγματα σὺν τῇ σῇ φρενὶ βουλευσομένους.

475. ἀλλ' ἐγχείρει) ἐν ἐκθέσει δίστιχον ἀναπαιστικὸν τετράμετρον καταληκτικόν. εἰώθασι γὰρ μετὰ τὰς τοιαύτας περιόδους ἐπάγειν δίστιχον. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν ἐπεκθέσεως δύο συνήθως διπλαῖ ἔξω νενευκυῖαι· τῆς δὲ διστιχίας παράγραφος. καλεῖται δὲ ταῦτα πολυσχημάτιστα, διὰ τὸ διάφορα δέχεσθαι μέτρα. τὰ δ' ἐφεξῆς λβ' ἰαμβικὰ εἰσιν ἀκατάληκτα τρίμετρα· ὧν τελευταῖον,

χώρει, τί κυπτάζεις ἔχων περὶ τὴν θύραν.

ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς. [ἐγχείρει) ἀρχὴν ποίει. Gl. Victor.]

[480. τειχομαχεῖν μοι διανοεῖ) ἐντεῦθεν παρίστησι τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν. τὸ γὰρ μηχανὰς οὐχ ὡς ὁ Σωκράτης, οὕτω καὶ αὐτὸς ἐνόησεν, ἀλλ' εἰς τειχομαχικὰ ὄργανα. ἐξεπίτηδες καὶ ὁ ποιητὴς ταύτην τὴν λέξιν ἔθηκεν. Iunt. ἐντεῦθεν παρίστησι τὴν ἑαυτοῦ ἄνοιαν· τὸ γὰρ μηχανὰς οὐχ ὡς Σωκράτης εἶπεν, αὐτὸς ἐνόησεν, ἀλλ' εἰς τειχομαχικὰ ὄργανα. ἐξεπίτηδες δὲ ὁ ποιητὴς ταῦτα ποιῶν διλημμάτους τίθησι λέξεις. Victor.]

[483. ὀφείλεται) χρεωστεῖταί μοι δάνεισμα παρ' ἑτέρου. Gl. Br.]

486. ἀποστερεῖν δ' ἔνι) πρὸς ὁμοιοκατάληκτον, καὶ πρὸς τὸ αὐτοῦ ὁ γέρων βούλευμα. τοῦτο γὰρ αὐτῷ σπουδάζεται τὰ ἀποστερεῖν τοὺς δανειστάς.

488. ἀμέλει) παρέλκει. Ἀττικὴ δὲ ἡ φράσις. ἀντὶ τοῦ, μὴ ἀθύμει.

490. συναρπάσει) Ἀττικοῦ δευτέρου προσώπου ἀντὶ τοῦ συναρπάσῃ. ἔπαιξε δὲ διὰ τοῦ ὑφαρπάσαι, αἰνιττόμενος τὴν κυνικὴν φιλοσοφίαν. ἴσως δὲ κἀκεῖνος ἐκ τῶν κυνικῶν φιλοσόφων ἔλαβε τὸ κυνηδόν.

[496. δικάζομαι) εἰς δικαστήριον ἀπέρχομαι. Gl. Victor.]

497. ἴθι νῦν κατάθου) ὅπερ ἐποίουν ἐπὶ τῶν μυουμένων τὰ μυστήρια. ἀποδῦσαι δὲ αὐτὸν βούλεται τὴν ἐσθῆτα. ὡς μέλλων δὲ ἐκεῖνος τύπτεσθαί, φησιν, ἠδίκηκά τι; ὁ δὲ τερατευόμενος ὡς ἐπὶ τῶν μυουμένων, γυμνὸν εἰσάγει αὐτόν.

[ἴθι νῦν, κατάθου θοἰμάτιον) ἔθος ἦν τοῖς

τότε φιλοσόφοις, ἓν χιτώνιον μόνον ἐνδεδυμένους καὶ ἡμιγύμνους καθημένους φιλοσοφεῖν. κατὰ τοῦτο οὖν τὸ ἔθος κατάθου, εἶπεν ὁ Σωκράτης τῷ Στρεψιάδῃ, τὸ ἱμάτιον, ἤγουν ἀπόδυσαι. ὁ Στρεψιάδης δὲ ὑπολαβὼν, ὅτι ἀποδύσασθαι τοῦτο κελεύει, ἵνα τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ δῆθεν ἀφέληται, ἢ γυμνασθέντα τοῦτο ἱμάσι τύψῃ, διὸ καὶ ἠδίκηκά τι, φησι, καὶ διὰ τοῦτο βούλει ἀφαιρεῖσθαί μου τὸ ἱμάτιον; *Victor.*]

499. ἀλλ' οὐχὶ φωράσων) ἔθος ἦν τοὺς εἰσιόντας εἰς οἰκίαν τινὸς ἐπὶ τῷ ἐρευνῆσαι γυμνοὺς εἰσιέναι, ἵνα μή τι ὑπὸ τὰ ἱμάτια κρύψαντες λάθωσιν. ἢ ἵνα μὴ ὑπὸ ἔχθρας λάθωσιν ὑποβαλόντες τὸ ζητούμενον, καὶ ζημίας αἴτιοι τούτῳ γένωνται. οἱ γοῦν μέλλοντες εἰσιέναι, ἵνα ἐπιθεάσωνται χρήματα τοῦ δημοσίου, ἢ κατ' ἔρευναν, γυμνοὶ εἰσῄεσαν, ἵνα μή τι ἀποκρύψωνται. [εἰσέρχομαι) καὶ δεῖμα ἐντεῦθεν γυμνὸν εἰσιέναι, μήπως κρατηθῶ. *Gl. Victor.*]

504. ἡμιθνὴς γενήσομαι) ἐπεὶ ἰσχνὸς καὶ ὠχρὸς τὴν ἰδέαν ὁ Χαιρεφῶν, ἅτε φιλοσοφίᾳ συντετηκώς· παρὸ ἐκαλεῖτο νυκτερὶς καὶ πύξινος. [ἰστέον ὅτι ἰσχνὸς καὶ ὠχρὸς τὴν ἰδέαν ὁ Χαιρεφῶν ἦν, ἅτε φιλοσοφίᾳ συζῶν, καὶ ἐκ ταύτης συντετηκὸς ἔχων τὸ σῶμα. διὸ καὶ νυκτερὶς ἐκαλεῖτο, διὰ τὸ ἰσχνόν. *Schol. Br.* ἡμιθνὴς) ἡμιμαθής. *Gl. Cant.* 3. ὤφειλεν εἰπεῖν ἡμιμαθὴς γενήσομαι, ἐπεὶ περὶ μαθήσεως ὁ λόγος. ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ μὲν τελείως μαθεῖν ἐστὶ τῷ Στρεψιάδῃ ζωὴ, διὰ τὸ ἐκ τούτων δυνήσεσθαι τοὺς δανειστὰς ἀποκρούσασθαι, τὸ μηδόλως μαθεῖν οἱονεὶ θάνατος, διὰ τὸ μέλλειν ἀποδοῦναι τὰ χρέα· ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἡμιμαθὴς ἡμιθνὴς εἶπε. *Schol. Cant.* 3.]

507. μελιτοῦτταν) μᾶζαν τῷ μέλιτι δεδευμένην. ἔφερον δὲ, ὡς ἐδόκουν, τοῖς ὄφεσιν.

508. ὥσπερ ἐς Τροφωνίου) ὁ Τροφώνιος ἐγένετο λιθοξόος ἄριστος, ὃς κατεσκεύασεν ἱερὸν ἐν τῇ Λεβαδείᾳ τῆς Βοιωτίας ὑπὸ γῆν, καὶ καλεῖται Τροφωνίου. ἐκεῖ οὖν οἱ μυούμενοι καθέζονται ἐπὶ τοῦ στόματος γυμνοὶ, καὶ ἁρπάζονται ὑπό τινων πνευμάτων, καὶ φέρονται ὑπὸ τὴν γῆν. ἐπειδὴ δὲ ἀπαντῶσι δαίμονες καὶ ὄφεις καὶ ἄλλα τινὰ ἑρπετὰ, βαστάζουσι πλακοῦντά τινα, καὶ ῥίπτουσιν ἐπὶ τῷ ἐκφυγεῖν. καὶ μετὰ τὴν μύησιν δι' ἄλλου στόματος ἀναῤῥιπτοῦνται. Ἄλλως. οὕτως ὁ Χάραξ. Ἀγαμήδης ἄρχων Στυμφέλου τῆς Ἀρκαδίας, ἐγάμει Ἐπικάστην, ἧς παῖς ἦν Τροφώνιος σκότιος. οὗτοι τοὺς τότε ὑπερεβάλλοντο πάντας εὐτεχνίᾳ, τὸν

τε ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνος ναὸν ἐργολάβησαν· ἐν Ἤλιδι δὲ ταμιεῖον χρυσοῦν κατεσκεύασαν Αὐγείᾳ· ᾧ καταλείψαντες ἁρμὸν λίθου, νυκτὸς εἰσιόντες ἔκλεπτον τῶν χρημάτων ἅμα Κερκύωνι, ὃς ἦν γνήσιος Ἀγαμήδους καὶ Ἐπικάστης υἱός. ὡς δὲ ἠπόρει λίαν Αὐγείας, ἐπιδημήσαντα Δαίδαλον ἐκτόσε κατὰ φυγὴν Μίνωος, ἐλιτάνευσεν ἐξιχνεῦσαι τὸν φῶρα. ὁ δὲ παγίδας ἔστησεν. αἷς περιπεσὼν Ἀγαμήδης ἀναιρεῖται. Τροφώνιος δὲ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ τεμὼν πρὸς τὸ μὴ γνωρισθῆναι, ἅμα Κερκύωνι φεύγει εἰς τὸν Ὀρχομενόν. Αὐγείου δὲ κατὰ κέλευσιν Δαιδάλου ὑπὲρ τὴν τῶν αἱμάτων ἔκλυσιν [1]) ἐπιδιώκοντος, καταφεύγουσιν ὁ μὲν Κερκύων εἰς Ἀθήνας· ὡς Καλλίμαχος·

ὃς ῥ᾽ ἔφυγεν μὲν
Ἀρκαδίην, ἡμῖν δὲ κακὸς παρενάσσατο
γείτων.

ὁ δὲ ἕτερος εἰς Λεβάδειαν τῶν Βοιωτῶν, οὗ κατωρυχὴν ποιησάμενος οἴκησιν διετέλει. τελευτήσαντι δὲ αὐτῷ μαντεῖον ἀτρεκὲς ἐφάνη αὐτόσε. καὶ θύουσιν αὐτῷ ὡς θεῷ. περιέλιπε δὲ υἱὸν Ἄλκανδρον. Ἄλλως. ἐν μὲν τοῖς παλαιοῖς ἀντιγράφοις οὕτως εὗρον. πρῶτον μὲν ὅτι οἱ περὶ Ἀγαμήδην υἱοὶ Ἀπόλλωνος καὶ Ἐπικάστης· οἱ δὲ Διὸς καὶ Ἰοκάστης· οἱ δὲ Ἐργίνου. εἶτα ὡς Δαίδαλος μὲν τὸ τεχνίον ἐποίησεν, αὐτοὶ κεκλοφότες ἑάλωσαν· καὶ τῷ ἑτέρῳ φεύγοντι διέσχεν ἡ γῆ, καὶ ἐδέξατο περὶ Λεβάδειαν. ὕστερον δὲ Βοιωτοῖς λιμώττουσιν ἔχρησεν ὁ θεὸς Τροφώνιον τιμᾶν. οἱ δὲ ἀγνοοῦντες, ὅπη εἴη τὸ μνῆμα, σμήνει μελισσῶν προσέτυχον ἔξ ὑποῤῥῶγός [2]) τινος ἀνιουσῶν· καὶ στοχασάμενοι τοῦτον εἶναι τὸν τόπον, ἔκριναν ἐκεῖσε δεῖν τινα κατελθεῖν θεασόμενον· ὃς εὑρὼν δύο δράκοντας, προσήγαγε μελιτούττας καὶ οὐκ ἠδικήθη. ἐξ οὗ τὸ ἔθος ἐγένετο. οἱ δὲ βουλόμενοι χρηστηριασθῆναι, ἁγνεύοντες ὡρισμένως καὶ στολῇ κεκοσμημένοι θεοπρεπεῖ, κατίασι λόγχας ἔχοντες, πρὸς τὸ βάλλειν τοὺς ὄφεις, καὶ μὴ ἀδικηθῆναι ὑπ᾽ αὐτῶν. καὶ πολλοὶ μὲν αὐθημερὸν ἐπέμφθησαν· οἱ δὲ διὰ πλειόνων. ἐν δὲ τοῖς νεωτέροις οὕτως· ὁ Τροφώνιος ἀνὴρ ἦν πάνυ φιλόδοξος. ποιήσας οὖν ἐν Λεβαδείᾳ τῆς Βοιωτίας ὑπόγειον οἴκημα, εἰσελθὼν ἐμαντεύετο, καὶ λιμαγχονηθεὶς ἀπέθανεν. ἐγκατοικῆσαν δὲ δαιμόνιόν τι τὰς μαντείας ἐτέλει. εἰσήρχοντο οὖν ἐντὸς οἱ χρησόμενοι, ἔχοντες ἐν ταῖν χεροῖν πόπανα, ἵνα

1) ἔκχυσιν *Ald.*
2) ὑπορρῶγά *Ald.*

τοῖς ἐκεῖ ἐμφιλοχωροῦσιν ὄφεσι διδόντες, μηδὲν ὑπ᾽ αὐτῶν δυσχερὲς πάσχωσιν. ὁ δὲ εἰσιὼν ἐκεῖσε λοιπὸν οὐκ ἔτι ἐγέλα διὰ τὴν τῶν ὄφεων ἔκπληξιν. ὅθεν καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀγελάστων καὶ συνωφρυωμένων, ἐς Τροφωνίου μεμάντευται. [ἐν Λεβαδείᾳ ἱερόν ἐστι Τροφωνίου, ὅπου ὄφις ἦν ὁ μαντευόμενος, ᾧ οἱ κατοικοῦντες πλακοῦντας ἔβαλλον μέλιτι δεδευμένους. *Rav.*]

509. τί κυπτάζεις ἔχων) Ἀττικῶς περιττεύει τὸ ἔχων. τὸ δὲ κυπτάζεις, στραγγεύῃ, διατρίβεις. [κυπτάζεις) χρονίζεις, διατρίβεις. *Gl. Victor.*]

περὶ τὴν θύραν) βαρέως διακείμενος εἰς τὸ εἰσιέναι δι᾽ αὐτῆς.

510. ἀλλ᾽ ἴθι χαίρων) τοῦτο διὰ τὸ εἰσάγεσθαι τὸν χορὸν ἐξιόντων τῶν ὑποκριτῶν ὀνομάζεται κορωνίς. διὰ δὲ τὸ προτίθεσθαι τῆς παραβάσεως κατὰ τὸ ἔθος, ὀνομάζεται κομμάτιον, κώλων ὀκτώ. ὧν τὸ μὲν πρῶτον ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἢ χοριαμβικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐπιμεμιγμένον δισπονδείῳ. τὸ δεύτερον ἀναπαιστικὸν μονόμετρον. τὸ τρίτον καὶ τὸ ἑξῆς καὶ ἕβδομον καὶ τὸ μετ᾽ αὐτὸ χοριαμβικὰ δίμετρα καταληκτικὰ εἰς ἀμφίβραχυν περαιούμενα, ἢ βακχεῖον, διὰ τὸ ἀδιάφορον, Ἀριστοφάνεια καὶ αὐτὰ καλούμενα. τὸ πέμπτον χοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ἕκτον ἀπὸ ἰαμβικῆς βάσεως εἰς χοριαμβικὴν ὑπερκατάληκτον.

[τὸ συστηματικὸν τόδε ἐκ κώλων συνίσταται ή. τὸ ά χοριαμβικὸν δίμετρον ἐκ χοριάμβου, σπονδείου καὶ ἀμφιμάκρου. τὸ β' δακτυλικὸν μονόμετρον. τὸ γ' χοριαμβικὸν μονόμετρον ἐκ χοριάμβου καὶ βακχείου. τὸ δ' ὅμοιον τῷ γ'. τὸ έ ἐκ β' χοριάμβων. τὸ ς' ἐκ διιάμβου, χοριάμβου καὶ συλλαβῆς. τὸ ζ' ἐκ χοριάμβου καὶ ἀμφιμάκρου. τὸ ή ἐκ χοριάμβου καὶ βακχείου. εἶτα ἡ παράβασις ἐκ τροχαϊκῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν μέ συνισταμένη, ὧν τελευταῖος·

ἐς τὰς ὥρας τὰς ἑτέρας εὖ φρονεῖν δοκήσεται.

λέγεται δὲ τροχαϊκὸν τοῦτο τὸ μέτρον, οὐχ ὅτι μόνον τροχαίους ἔχει, ἀλλ᾽ ἐκ τοῦ πλεονάζοντος καὶ μάλισθ᾽ ὅτι ἐκ παντὸς τὸν ζ' πόδα τὸν πρὸ τῆς καταληκτικῆς συλλαβῆς τροχαῖον ἔχει. παράβασις δὲ λέγεται τοῦτο τὸ σύστημα, ὅτι οἱ ποιηταὶ ὡς ἐκ στόματος τοῦ χοροῦ ἐξέφαινον πρὸς τοὺς θεατάς, ἃ ἐβούλοντο γενέσθαι αὐτοῖς ὡς οἰκείοις προσώποις τοῖς

χοροῖς κεχρημένοι, ὅπερ καὶ νῦν οὗτος ποιεῖ δι' αἰτίαν τοιαύτην· νόμος ἦν Ἀθηναίοις μήπω τινὰ ἐτῶν λ' γεγονότα μήτε δρᾶμα ἀναγινώσκειν ἐν θεάτρῳ, μήτε δημηγορεῖν. τούτῳ τῷ νόμῳ καὶ ὁ κωμικὸς οὗτος εἰργόμενος πρότερον διὰ τὸ μὴ τριακονταετὴς ἔτι ὑπάρχειν, ποιῶν δράματα καὶ Φιλωνίδου καὶ Καλλιστράτου ἀνεγίνωσκεν εἰς τὸ θέατρον, ὧν ἓν ἦν τὸ τῶν Δαιταλέων λεγόμενον, ἐν ᾧ δύο εἰσήγαγε μειράκια διαλεγόμενα, σῶφρόν τε καὶ αἰσχρόν. καὶ πολλοῖς τῶν θεατῶν ἐπῃνέσθη, οὐ μέντοι καὶ νενίκηκεν ἐν τούτῳ ὁ ποιητής. ἐπιβὰς δὲ ἤδη τοῦ λ' ἔτους, καὶ τοῦτο δὴ τὸ τῶν Νεφελῶν ποιήσας δι' ἑαυτοῦ διδάσκει, καὶ αἰτεῖ παρὰ τῶν θεατῶν, ἃ δεῖ γενέσθαι αὐτῷ, ἤτοι τῷ νικῆσαι τῷ δράματι. *Victor.* ἴθι) πορεύου, ἐλθέ. *Gl. Victor.*]

[516. χρωτίζεται) ἀντὶ τοῦ χρωματίζεται. αὐτὸς δὲ ὁ χρωματισμὸς εἰς πρόσωπον γίνεται. αὐτὸς γὰρ κατὰ νοῦν ἐχρωματίζετο, διὰ τοῦτο ἐπήγαγε, τὴν αὐτοῦ φύσιν, ἵν' ᾖ ὅλον καὶ μέρος, διὰ μὲν τοῦ χρωματίζεται νοουμένου τοῦ ὅλου, διὰ δὲ τοῦ τὴν αὐτοῦ φύσιν, τοῦ μέρους. *Iunt. Victor.*]

[517. ἐπασκεῖ) παιδεύεται. *Gl. Victor.*]

518. ὦ θεώμενοι) ἡ παράβασις δοκεῖ μὲν ἐκ τοῦ χοροῦ λέγεσθαι. εἰσάγει δὲ τὸ ἑαυτοῦ πρόσωπον ὁ ποιητής. παράβασις δέ ἐστιν ὅταν ἐκ τῆς προτέρας στάσεως ὁ χορὸς μεταβὰς, ἀπαγγέλῃ πρὸς τὸν δῆμον ἀφορῶν. εἴδη δὲ παραβάσεων ἑπτά· ἁπλᾶ μὲν τρία, κατὰ δὲ σχέσιν τέσσαρα. τὰ μὲν οὖν ἁπλᾶ ἐστι ταῦτα· κομμάτιον· παράβασις ὁμωνύμως, ἣ καὶ ἀνάπαιστος καλεῖται, ἐπεὶ πολλάκις ἐν ταύτῃ τῷ ἀναπαίστῳ χρῆται· πνῖγος, ὃ καὶ μακρόν. τὰ δὲ κατὰ σχέσιν, στροφὴ, ἀντίστροφος, ἐπίῤῥημα, ἀντεπίῤῥημα. συνεμπίπτουσι γὰρ ἀλλήλοις κατὰ τὸ μέτρον καὶ τὰ κῶλα. ἡ γὰρ στροφὴ ἔχει ὁμοίαν ἑαυτῇ τὴν ἀντίστροφον· καὶ τὸ ἐπίῤῥημα· ὡσαύτως τὸ ἀντεπίῤῥημα· τινὲς δὲ προστιθέασι καὶ ᾠδὴν καὶ ἀντῳδήν. ἔχουσι γὰρ καὶ ταῦτα σχέσιν πρὸς ἄλληλα. ἡ μὲν οὖν παράβασις ἡ ἐκ τούτων συγκειμένη τελεία ἐστί. εἰσὶ δὲ καὶ ἀτελεῖς παραβάσεις. ἑπτὰ δὲ ὄντων τῶν τῆς παραβάσεως μερῶν, ἐφ' ἕκαστον τῶν ἀπολελυμένων τριῶν τίθεται ἡ παράγραφος. οὐχ ἧττον δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μέλους καὶ τοῦ ἐπιῤῥήματος, ἂν μηδὲν ἀποδιδῶται. ἐὰν δὲ ᾖ τὰ ἀνακυκλούμενα, τό τε ἀντίστροφον τοῦ μέλους καὶ τὸ ἀντεπίῤῥημα, ἐπὶ τοῦ ἐπιῤῥήματος τίθεται ἡ ἔσω νενευκυῖα διπλῆ ὑπὲρ τοῦ δηλῶσαι ὅτι ἐστὶ τὰ ἀνταποδιδόμενα· ἐπὶ

δὲ τοῦ ἀντεπιῤῥήματος ἡ ἔξω νενευκυῖα. ἐν δὲ τοῖς ἀποδιδομένοις πάλιν ἐφ᾽ ἑκάστης στροφῆς παράγραφος. ἐπὶ δὲ τοῦ τελευταίου κώλου δύο διπλαῖ· ἡ μὲν κατ᾽ ἀρχάς, ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος. ἀμφότεραι μέντοι ἔξω νενευκυῖαι, δηλοῦσαι ἡμῖν ὅτι ἀνταποδίδοται. τὸ δὲ μέτρον ἀσύστατον Εὐπολίδειον καλούμενον, στίχων τροχαϊκῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν μέ, ὧν τελευταῖος,

ἐς τὰς ὥρας τὰς ἑτέρας εὖ φρονεῖν δοκήσετε.

τὸ δὲ τροχαϊκὸν μέτρον κατὰ πᾶσαν μὲν χώραν δέχεται τροχαῖον καὶ σπονδεῖον· πλὴν τῆς παρατελεύτου, μὴ ὄντος τοῦ μέτρου χωλοῦ. καὶ κατὰ μὲν τὰς περιττὰς τρίβραχυν καὶ δάκτυλον, εἰ τύχοι. τῶν δ᾽ ἀρτίων τὰς μὲν ἑτέρας ἀνάπαιστον, καὶ οὓς ἔφην ἐγχωρεῖν πάσῃ χώρᾳ. ἰδίως δὲ τὴν τετάρτην ἐν τούτοις ἴαμβον. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. ἐχρῆν δὲ τὴν λέξιν ὑπὸ τοῦ χ σημειοῦσθαι. ἐχρήσατο γὰρ μετοχῇ ἀντὶ ὀνόματος.

[κατερῶ) ἀργὸν ἐρῶ. ἐλεύθερος) μετὰ παῤῥησίας. *Gl. Victor.*]

519. νὴ τὸν Διόνυσον) ἐπεὶ ἐν Διονυσίοις παρῆλθε τὸ δρᾶμα. καὶ γὰρ ἐν τοῖς Διονυσιακοῖς ἀγῶσι τὰ δράματα ἤγετο καὶ ἐδιδάσκετο. [τὸν Διόνυσον) συνίζησις. *Gl. Victor.*]

520. οὕτω νικήσαιμ᾽ ἔγωγε) διπλῆ εἴσθεσις εἰς τὴν παράβασιν. οὐχ ἡ αὐτὴ δέ ἐστιν, οὐδὲ τοῦ αὐτοῦ μέτρου τοῦ ἐν ταῖς Νεφέλαις πρώταις, ἀλλ᾽, ὡς ὀλίγῳ πρότερον εἴρηται, τοῦ καλουμένου Εὐπολιδείου.

523. ἀναγεῦσ᾽ ὑμᾶς) διατάξαι τὸ δρᾶμα. ὡς ἐπὶ βρώματος δὲ εἶπεν. [ἀναγεῦσαι) δεῖξαι ὑμῖν ταύτην. *Gl. LB.* ἠξίωσα) ἀξίους ἔκρινα τῆς κωμῳδίας ἐκείνης. ἀναγεῦσαι) φαγεῖν. ἣ παρέσχε μοι) εἰς ἣν πολλὰ ἐμόγησα. *Gl. Victor.*]

524. ὑπ᾽ ἀνδρῶν) τῶν κριτῶν. τοῦτο ἐπὶ τῶν προτέρων Νεφελῶν. [ἀνδρῶν φορτικῶν) βασκάνων, κριτῶν. *Gl. Victor.*]

525. ταῦτ᾽ οὖν ὑμῖν μέμφομαι) ἐπεὶ οὐ Κρατίνου, ἀλλ᾽ Ἀμειψίου δεύτερος ὤφθη.

528. οἷς ἡδὺ καὶ λέγειν) εἰς τὸ ἐμὲ ἐπιδείκνυσθαι ἡδύ ἐστιν ἢ ἐλλογίμοις.

529. σώφρων τε χὠ) πρῶτον δρᾶμα γράψας ὁ ποιητὴς

ἐξέθηκε τοὺς Δαιταλεῖς, ἐν ᾧ σῶφρον μειράκιον εἰςάγει καὶ ἕτερον ἄχρηστον. εὐδοκίμησε δὲ σφόδρα ἐν τούτῳ τῷ δράματι. [καταπύγων) κίναιδος, ἀσελγής. δα...νος μαλακός. Gl. Victor.]

ἄριστ' ἠκουσάτην) ἀντὶ τοῦ ηὐδοκίμησαν. οὐ γὰρ τότε ἐνίκησεν, ἐπεὶ δεύτερος ἐκρίθη ἐν τῷ δράματι. διόπερ ἐστὶ μὲν αὐτὸ πρῶτον τῶν δραμάτων, ὑπὸ δὲ αἰδοῦς οὐ δι' ἑαυτοῦ ἐπεδείξατο αὐτό.

530. κοὐκ ἐξῆν πώ μοι) οὔπω ἐπέτρεπον ἐμαυτῷ τὸ λέγειν δημοσίᾳ διὰ τὸ νέον τῆς ἡλικίας. οὐ γὰρ πρῶτον δι' ἑαυτοῦ καθίει τὰ δράματα ὁ ποιητὴς εὐλαβούμενος· ἀπὸ δὲ τῶν Ἱππέων ἤρξατο εἰςιέναι. νόμος δὲ ἦν μὴ εἰςελθεῖν τινα εἰπεῖν μήπω τεσσαράκοντα ἔτη γεγονότα· ὡς δέ τινες, τριάκοντα. [παρθένος) οὔπω ἐπέτρεπον ἐμαυτῷ λέγειν διὰ τὴν αἰδῶ. οὐ γὰρ διὰ ἑαυτοῦ ἐξ ἀρχῆς καθῆκε τὰ δράματα ὁ ποιητὴς, εὐλαβὴς ὤν. ἀπὸ δὲ τῶν Ἱππέων ἤρξατο διὰ ἑαυτοῦ εἰςιέναι. Rav.]

531. ἐξέθηκα) ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν λάθρα τικτουσῶν καὶ φοβουμένων γνωσθῆναι γυναικῶν, καὶ διὰ τοῦτο ἔξω ῥιπτουσῶν τὰ βρέφη, ἵν' ἰδών τις ἀνέλοιτο. Εὐριπίδης·

δίδωσι βουκόλοισιν ἐκθεῖναι βρέφος.

λέγει οὖν Ἀριστοφάνης, ὡς ἐπειδὴ παρανόμως ταύτην τὴν κωμῳδίαν ἔτεκον, ὥςπερ τι βρέφος ἔξω ἔῤῥιψα.

παῖς δ' ἑτέρα) Κλεωνίδης καὶ Καλλίστρατος. οὐ γὰρ δι' ἑαυτοῦ ἐδίδαξε τοὺς Δαιταλεῖς, πρῶτον αὐτοῦ δρᾶμα. τὸ δὲ, ἀνείλετο λαβοῦσα, ἢ ἐκ παραλλήλου ὡς τὸ,

ἁγνεύσας ἐκάθηρεν.

ἢ τὸ μὲν λαβοῦσα, διὰ τὴν ἐκ τῆς γῆς ὑπὸ τῶν χειρῶν ἄρσιν, τὸ δὲ ἀνείλετο διὰ τὴν ἀναδοχὴν καὶ εἰςποίησιν. [δηλονότι ὁ Φιλωνίδης καὶ ὁ Καλλίστρατος, οἱ ὕστερον γενόμενοι ὑποκριταὶ τοῦ Ἀριστοφάνους. Schol. Br. ἀνείλετο) ἀνεδέξατο. Gl. Victor.]

[532. ἐξεθρέψατε) ἄριστον καὶ καλὸν ἐκρίνατε. κἀπαιδεύσατε) ἐπῃνέσατε. Gl. Victor.]

[533. πιστὰ παρ' ὑμῖν) ἤγουν μεγάλη πίστις ἐστί μοι πρὸς ὑμᾶς καὶ πληροφορία. εἴρηται δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν τὰς φιλίας δι' ὅρκου ποιούντων. Iunt. Victor.]

534. νῦν οὖν Ἠλέκτραν) Αἰσχύλος ἐποίησε δρᾶ-

μα Χοηφόρους· ἐν ᾧ Ἠλέκτρα παραγινομένη εἰς τον ταφον τοῦ πατρὸς, ἐκ τοῦ πλοκάμου τὸν ἀδελφὸν ἐγνώρισεν. αὕτη, φησὶν, ἡ κωμῳδία ἀδελφὴ οὖσα τῆς πρώτης (ὡς ἐν τοῖς Χοηφόροις Αἰσχύλου Ἠλέκτρα, ἐκ τοῦ πλοκάμου τὸν ἀδελφὸν ἐπιγνοῦσα καὶ παραγενόμενον, πρὸς τὸν τάφον, ὅπως αὐτὸν γνωρίσῃ, ἦλθεν) εἰς ζήτησιν ἦλθε τῶν τότε θεατῶν. ἐπιγνώσεται γὰρ, ἐάν τι ξύμβολον ἴδῃ ἐκείνων. [ἡ Χρυσόθεμις ἀπελθοῦσα θῦσαι τῷ πατρὶ, καὶ τὸν Ὀρέστου πλόκαμον ἐνταῦθα εὑροῦσα, εἶπε τοῦτο τῇ Ἠλέκτρᾳ. ἡ δὲ ἀπελθοῦσα ἐγνώρισεν αὐτὸν ὄντα Ὀρέστου· εἰ καὶ Σοφοκλῆς τοῦτο οὐ λέγει. λέγει οὖν ὁ ποιητὴς, ὅτι, εἰ ἐπαινεθήσεται παρ' ὑμῶν ἡ νῦν κωμῳδία, γνώσεται ὅτι ὑμεῖς ἐστὲ οἱ καὶ τὴν πάλαι αὐτῆς ἀδελφὴν ἐπαινέσαντες. *Iunt.*]

[535. θεαταῖς οὕτω σοφοῖς) ἤγουν καθὼς εἰς τὸ δρᾶμα ἐκεῖνον ἐφάνητε. *Gl. Victor.*]

536. τἀδελφοῦ τὸν βόστρυχον) ὅ ἐστι σύμβολον καὶ ἔπαινον ἐκείνων ἐπιγνώσεται, ἐὰν ἴδῃ.

538. οὐδὲν ἦλθε) παρέλκει τὸ δεν· ὡς καὶ παρ' Ὁμήρῳ· οὐδὲν ἔτισε. θέλει δὲ εἰπεῖν, οὐκ ἦλθε συνήθως.

σκύτινον) διεζωσμένοι γὰρ δερμάτινα αἰδοῖα οἱ κωμικοὶ εἰςῄεσαν τοῦ γέλωτος χάριν. θέλει δὲ εἰπεῖν αὐτοὺς φορτικῶς χαριεντιζομένους. [σκύτινον) δερμάτινον ἱμάτιον μακρὸν, καθώς τινες ἕτεροι κωμικοὶ ποιοῦσιν. *Gl. Victor.*]

539. ἐρυθρὸν) ἢ ἐρυθρὸν ἐξ ἄκρου. ἢ ἐξ ἄκρου παχύ. ταῦτα γὰρ οἱ κωμικοὶ εἰςῆγον διὰ γέλωτα. [ἵν' ᾖ γέλως) τοῦτο φησὶ διὰ τὸν Ἕρμιππον, καὶ τὸν Σιμέρμωνα τὸν τούτου ὑποκριτήν. *Schol. Br.*]

540. τοὺς φαλακροὺς) Εὔπολις· ἔσκωψα τοὺς φαλακροὺς, τοῦτο δ' ἀδωρησάμην. [τοῦτο διὰ τὸν Εὔπολιν. *Schol. Br.*]

οὐ κόρδαχ' εἵλκυσε) τρία εἴδη ὀρχήσεως· ἐμμέλεια μὲν τραγικὴ, σίκυνις σατυρικὴ, κόρδαξ κωμικὴ, ἥτις αἰσχρῶς κινεῖ τὴν ὀσφῦν. [κόρδακα) ἔστι δὲ ὀρχήσεως κωμικῆς εἶδος ἀσχήμονος. εἰσὶ δὲ τρία εἴδη ὀρχήσεως· ἐμμέλεια μὲν τραγικῆς· σικυννὶς δὲ σατυρικῆς· κόρδαξ δὲ κωμικῆς. *Rav.* κόρδακα τὸ λεγόμενον ἰδιωτικῶς καρυδᾶν λέγει. τὸ δὲ εἵλκυσεν ἀντὶ τοῦ ἐσώτερον εἰςήγαγε νοεῖ. *Schol. Br.* τὸν λεγόμενον ἰδιωτικῶς καριδὰν λέγει. τὸ δὲ εἵλκυ-

σεν ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ θεάτρῳ εἰςήγαγέ νόει. Schol. Br. κόρδαχ' εἵλκυσεν) ἀσεμνῶς ὀρχήσατο. Gl. Victor. τρία εἴδη ὀρχήσεως, ὥς καὶ Ἡσύχιος ὁ ἰλούστριος φησὶν, ἐμμέλεια, κ. τ. λ. Schol. Cant. 2.]

541. οὐδὲ πρεσβύτης ὁ λέγων) ὡς Εὔπολις ἐν τοῖς Προςπαταλίοις. ἢ ὡς εἰς τοῦτο τὸ μέρος εὐεπίφορον ὄντα τὸν Ἕρμιππον. οἱ δὲ Σισέρμιον τὸν ὑποκριτήν.

542. τύπτει τὸν παρόντ' ἀφανίζων) καὶ γὰρ ἐκεῖνος τοῦ γελᾶν χάριν τοὺς ἐγγὺς ἑστῶτας ἔτυπτε τῇ βακτηρίᾳ. τὸ δὲ ἀφανίζων, ὅ ἐστιν ἐκτοπίσας, καὶ ἀποφυγὼν τὰ σκώμματα, δι' ὧν ἔδει σωφρονίζειν τοὺς κακῶς πράττοντας· ἐκτὸς ἑαυτοῦ ποιῶν τὰ πονηρὰ σκώμματα, ἢ τὸ ἀφανίζων ἀντὶ τοῦ ἀφανεῖς ποιῶν, τουτέστι περικαλύπτων τῷ γέλωτι τὰς εἰκῇ διεσκεμμένας αὐτοῦ κωμῳδίας καὶ εὐτελῶς πεπλασμένας. ἰστέον δὲ ὅτι πάντα ὅσα ἂν λέγῃ, εἰς ἑαυτὸν τείνει. τοὺς μὲν γὰρ φάλητας εἰςήγαγεν ἐν τῇ Λυσιστράτῃ· τὸν δὲ κόρδακα ἐν τοῖς Σφηξί· τοὺς δὲ φαλακροὺς ἐν Εἰρήνῃ· τὸν δὲ πρεσβύτην ἐν Ὄρνισι· τὰς δὲ δᾷδας καὶ τὸ ἰοὺ ἰοὺ ἐν Νεφέλαις τοπρῶτον. [οὐδὲ πρεσβύτης) ὁ Σιμέρμνων. Gl. Cant. 3. Σιμέρμνω τις ἕτερος κωμικὸς ἔν τινι αὐτοῦ δράματι εἰςῆξε πρεσβύτην τινὰ βακτηρίαν κρατοῦντα. Schol. Cant. 3.]

543. οὐδ' εἰςῆξε δᾷδας) οὐκ ἔστι δῆλος, τίνι παρονειδίζει· ἀλλ' ἴσως ἑαυτῷ, ἐπεὶ πεποίηκεν ἐν τῷ τέλει τοῦ δράματος καιομένην τὴν διατριβὴν Σωκράτους, καί τινας τῶν φιλοσόφων λέγοντας ἰοὺ ἰού. ἐν δὲ ταῖς πρώταις Νεφέλαις τοῦτο οὐ πεποίηκε. ποιήσει δὲ αὐτὸ μετὰ λόγου· οὗτοι δὲ ἀκαίρως.

544. ἀλλ' αὑτῇ) τῇ ἐπινοίᾳ τῆς ὑποθέσεως καὶ οἰκονομίᾳ, καὶ τῇ χάριτι τῶν ἐπῶν θαῤῥοῦσα. [πιστεύουσα) θαῤῥοῦσα. ἐλήλυθεν) εἰς τὸ θέατρον. Gl. Victor.]

545. οὐ κομῶ) οὐ σεμνύνομαι. χαριέντως δὲ λέγει, ἐπεὶ φαλακρὸς ἦν. [κομῶ) ἐπαίρομαι. Gl. Victor.]

546. δὶς καὶ τρὶς) καί τοι καὶ αὕτη δεύτερον εἰςήχθη. ἀλλ' ἴσως διαφόρως. δοκοῦσι δὲ καὶ οἱ ἄλλοι κωμικοὶ ἀπὸ τῶν αὐτῶν λημμάτων τὰ αὐτὰ εἰσάγειν δράματα.

[547. καινὰς) νέας. σοφίζομαι) σοφὸς φαίνομαι, ἢ μηχανῶμαι. Gl. Victor.]

549. ὃς μέγιστον ὄντα) ὥςπερ ζῶντος αὐτοῦ διαλέγεται ἐν οἷς φησι, Κλέωνα τὸν λάρον. καὶ Ἀνδρο-

*

τίων δέ φησιν αὐτὸν ἐπὶ Ἀλκαίου τεθνάναι δυσὶν ἔτεσιν ὕστερον. Ἴσαρχος δέ φησιν, ἀφ᾿ οὗ αἱ πρῶται Νεφέλαι ἐδιδάχθησαν. πῶς οὖν δύναται καὶ τοῦ Μαρικοῦ μεμνῆσθαι, ὃς ἐδιδάχθη μὲν πρὸ τῶν Νεφελῶν, ὥς καὶ νῦν αὐτός φησιν; ἐκεῖ δὲ ὁ Εὔπολις ὡς τεθνηκότος Κλέωνος μέμνηται. ἢ ἐπεὶ οὐ φέρονται αἱ διδασκαλίαι τῶν δύο Νεφελῶν, οὐδὲν δυνάμεθα διαρθρῶσαι, εἰ Εὔπολις ἐπλάσατο τὴν Κλέωνος τελευτὴν ἐν Μαρικᾷ.

ἔπαισ᾿ ἐς τὴν γαστέρα) ἔτυψα. ἔγραψε γὰρ κατ᾿ αὐτοῦ τοὺς Ἱππέας. ἔτυψα ἐν τοῖς Ἱππεῦσιν· ἀντὶ τοῦ ἠρκέσθην τῇ πρώτῃ κωμῳδίᾳ. [ἔπαισα) ἔτυψα, ἢ ὅτι γαστρίμαργος ἦν, ἢ διὰ τὸ σφετερίζεσθαι πολλὰ τῶν κοινῶν. *Gl. Victor.*]

[550. ἐπεμπήδησα) δεύτερον ἐκωμῴδησα. *Gl. Victor.*]

[551. λαβὴν) ἀφορμὴν μέμψεως. *Gl. Victor.*]

552. κολετρῶσ᾿ ἀεὶ) κατὰ τοῦ κόλου τύπτουσιν. ἢ καταπατοῦσιν. ἀπὸ τῶν τὰς ἐλαίας πατούντων. [ὃ δὴ λέγουσι κοκέτρειν. *Victor.*] ἢ τὸ ἐνάλλεσθαι τῇ κοιλίᾳ, καὶ τύπτειν εἰς τὴν γαστέρα. κόλον γὰρ τὸ παχὺ ἔντερον. δῆλον δὲ ὅτι πρῶτος ὁ Μαρικᾶς ἐδιδάχθη τῶν δευτέρων Νεφελῶν. Ἐρατοσθένης δέ φησι, Καλλίμαχον ἐγκαλεῖν ταῖς διδασκαλίαις, ὅτι φέρουσιν ὕστερον τρίτῳ ἔτει τὸν Μαρικᾶν τῶν Νεφελῶν, σαφῶς ἐνταῦθα εἰρημένου, ὅτι πρότερον καθεῖται. λανθάνει δ᾿ αὐτόν, φησιν, ὅτι ἐν μὲν ταῖς διδαχθείσαις οὐδὲν τοιοῦτον εἴρηκεν· ἐν δὲ ταῖς ὕστερον διασκευασθείσαις εἰ λέγεται, οὐδὲν ἄτοπον. αἱ διδασκαλίαι δὲ δῆλον ὅτι τὰς διδαχθείσας φέρουσι. πῶς δ᾿ οὐ συνεῖδεν ὅτι καὶ ἐν τῷ Μαρικᾷ προτετελεύτηκε Κλέων, ἐν δὲ ταῖς Νεφέλαις λέγεται·

εἰς τὸν θεοῖσιν ἐχθρὸν τὸν βυρσοδέψην.

Εὔπολις δὲ ἐν τοῖς Βάπταις τοὐναντίον φησὶν, ὅτι συνεποίησεν Ἀριστοφάνης τοὺς Ἱππεῖς. λέγει δὲ τὴν τελευταίαν παράβασιν. φησὶ δὲ κἀκεῖνος, τοὺς Ἱππέας συνεποίησα τῷ φαλακρῷ ἀδωρησάμην. Κλέων ἀποθνήσκει ἐπὶ Ἀμινίου. πρὸ τούτου δὲ Ἴσαρχος, ἐφ᾿ οὗ αἱ Νεφέλαι εἰσήχθησαν. ὁ μέντοι Ἀνδροτίων ἐπὶ Ἀλκαίου φησὶ, τοῦ μετὰ Ἀμινίαν, τὸν Κλέωνα δυσὶν ὕστερον ἔτεσι τεθνάναι τῆς τῶν Νεφελῶν διδασκαλίας. εἰκότως οὖν ὡς ἔτι περιόντι τῷ Κλέωνι λοιδορεῖται ὁ Ἀριστοφάνης, οὐ μόνον ἐν τοῖς προκειμένοις, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς.

ἣν Κλέωνα τὸν λάρον δῶρων.

[κολετρῶσ') ὑβρίζουσι. Gl. Br. ὃ φασὶν ἰδιωτικῶς κλοτζοκοποῦσι (τζαλαπατοῦσι D. κλοτζοκουποῦσιν E.). Gl. C.]

καὶ τὴν μητέρα) τὴν Ὑπερβόλου, τὴν δοκοῦσαν ἐν ταῖς ἀρτοπώλισι. πολλὰ κατ' αὐτοῦ εἶπεν Ἕρμιππος. [μητέρα) ἀρτοπώλιδα. Gl. Victor.]

[553. τὸ δρᾶμα ἐν ᾧ τὸν Ὑπέρβολον Εὔπολις ἐκωμῴδει Μαρικᾶς ἐκαλεῖτο. Schol. Cant. 2. παρείλκυσιν) εἰς τὸ θέατρον εἰςήγαγεν. Gl. Br. Victor.]

554. ἐκστρέψας) πάντα τὰ ἐμά, φησιν, ἔλαβεν. [ἐκστρέψας — κακῶς) μεταβαλών. Gl. Victor.]

[555. γραῦν μεθύσην) τὴν μητέρα Ὑπερβόλου. ἣν) γραῦν. Gl. Victor.]

556. ἣν Φρύνιχος) φέρεται ὑπεύθυνος Φρυνίχου. μήποτε οὖν ἐκείνην φράζων ὡς γραῦν ἐκκειμένην τῷ κήτει. καὶ ἴσως ἐν Ὑπερβόλῳ ἂν λέγοι αὐτός, ὅτι τὸ κῆτος ἤσθιεν. Ἄλλως. εἰςῆγε γραῦν Φρύνιχος ὑπὸ κήτους ἐσθιομένην, κατὰ μίμησιν Ἀνδρομέδας, διὰ γέλωτα τῶν θεατῶν. ἦν δὲ καὶ αὐτὸς κωμῳδίας ποιητής.

557. εἶθ' Ἕρμιππος) Ἕρμιππος μὲν δρᾶμα οὐκ ἐποίησεν εἰς Ὑπέρβολον. ἔοικε δὲ τό, πλείστας ἀρτοπώλιδας λεχθέν, κατ' αὐτοῦ σημαίνειν.

[558. ἐρείδουσιν) ἑδραιοῦσι τὰς ἑαυτῶν κωμῳδίας. Gl. Victor.]

559. τῶν ἐγχέλεων) ἀντὶ τοῦ λέξεων εἰπεῖν, ἐγχέλεων ἔφη· παρόσον ἐν τοῖς Ἱππεῦσιν ἐμνήσθη τῶν ἐγχέλεων·

ὅπερ γὰρ οἱ τὰς ἐγχέλεις θηρώμενοι
πεπόνθασι.

τὸ δὲ διὰ παραβολῆς εἰκάζειν τῆς πόλεως τὰ πράγματα ἐξ αὐτοῦ φησιν εἰληφέναι τοὺς ἄλλους ὁ Ἀριστοφάνης. [ἐγχέλεων) δρᾶμα οὕτω καλούμενον. Gl. Victor. ἐν τῷ τῶν Ἐγχέλεων δράματί φησιν ὁ Ἀριστοφάνης, ὅτι οἱ βουλόμενοι θηρεῦσαι ἐγχέλεις, εἰ μὴ ταράξωσι τὸ ὕδωρ, αὐτὰς οὐκ ἰσχύουσιν. Victor.]

560. τούτοισι γελᾷ) οἷον, εἴ τις ἐκείνοις τέρπεται, καὶ ἡδέως ἀκούει, τοῖς ἐμοῖς μὴ προσίτω. [ἥδεται. Gl. Victor.]

[561. εὑρήμασι) νοήμασι καὶ ποιήμασι. *Gl. Victor.*]

562. εὖ φρονεῖν) παρ' ὑπόνοιαν. δέον γὰρ εἰπεῖν, ἐλεύσεσθε, ἐπήνεγκεν, ὅτι φρόνιμοι δόξετε εἶναι, καὶ εὔνομοι, καὶ εὖ φρονοῦντές μοι. διὸ ἐπισημειοῦσθαι τὴν λέξιν ἔδει τὸ χ. [ἐς τὰς ὥρας τὰς ἑτέρας) εἰς τοὺς μετὰ ταῦτα ἐνιαυτούς. *Gl. Victor.*]

563. ὑψιμέδοντα μὲν) τοῦτο ᾠδὴ καὶ στροφὴ ὀνομάζεται, διὰ τὸ στροφήν τινα ποιεῖσθαι τὸν χορὸν ἀπὸ τοῦ πρὸς τοὺς θεατὰς ὁρᾶν καὶ ᾄδειν, εἰς ἕτερον ἀφορῶντα μέρος. ἔστι δὲ ὡς ἐπιτοπλεῖστον εἰς θεοὺς ἡ ᾠδή. ἔστι δὲ ἡ παροῦσα στροφὴ κώλων ιβ'. ὧν τὸ πρῶτον χοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐπιμεμιγμένον διιάμβῳ. τὸ β' ὅμοιον. τὸ τρίτον δίμετρον καταληκτικὸν, ἐπιμεμιγμένον βακχείῳ, ὃ καλεῖται ἐφθημιμερές. τὸ τέταρτον καὶ τὸ πέμπτον τῷ πρώτῳ ὅμοια. τὸ ἕκτον τρίμετρον ἐκ διιάμβου, χοριαμβικοῦ καὶ βακχείου. τὸ ἕβδομον δακτυλικὸν τετράμετρον. τὸ ὄγδοον δακτυλικὸν πεντάμετρον. τὸ ἔνατον δίμετρον, ἐξ ἐπιτρίτου τρίτου καὶ χοριάμβου. τὸ δέκατον ὅμοιον, ἐκ δισπονδείου καὶ χοριάμβου, ἢ δακτυλικὸν ἐφθημιμερὲς, τῆς σι ἀντὶ μακρᾶς λογιζομένης. τὸ ἑνδέκατον ἀντισπαστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, τὸ καλούμενον Γλυκώνειον, ἐκ διτροχαίου καὶ διιάμβου, ὡς ἔχει τὰ Γλύκωνος·

κάπρος ἡνίχ' ὁ μαινόλης
Κύπριδος θάλλος ὤλεσε.

τὸ δυοκαιδέκατον ἀντισπαστικὸν δίμετρον καταληκτικὸν, τὸ καλούμενον Φερεκράτειον ἐφθημιμερὲς, ἐξ ἐπιτρίτου τετάρτου καὶ βακχείου, ὡς ἔχει τὰ Φερεκράτους·

ἄνδρες πρόσχετε τὸν νοῦν
ἐξευρήματι καινῷ,
συμπτύστοις ἀναπαίστοις.

καλεῖται δὲ ταῦτα πολυσχημάτιστα, διὰ τὸ διάφορα δέχεσθαι μέτρα. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος [καὶ διπλῆ ἔσω νενευκυῖα *Iunt.*], δηλοῦσα ἔχειν ἀνταπόδοσιν. [ὕμνος εἰς τοὺς θεοὺς ἀπὸ χοροῦ. *Victor.*]

564. Ἄλλως. τὸν Δία ἐπικαλοῦνται, ὃν οἱ φιλόσοφοι εἶναι οὐκ ἔφασκον, ἀλλὰ ταύτας εἶναι τὸ πᾶν διεβεβαιοῦντο. εἰκότως οὖν καὶ διὰ τούτων σκώπτει τοὺς φιλοσόφους. ὃν γὰρ εἶναι οὐκ ἐδόξαζον, αἱ νομιζόμεναι ὑπ' αὐτῶν Νεφέλαι τοῦτον ἐπικαλοῦνται. [Ζῆνα) τὸν Δία. χορὸν) ἤτοι εἰς ἡμᾶς ἐλθεῖν. *Gl. Victor.*]

[565. κικλήσκω) ἀπὸ τοῦ κλῶ τοῦ σημαίνοντος τὸ

καλῶ γέγονε κλήσω, ὁ μέλλων, καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ καὶ ἀναδιπλασιασμῷ κικλήσκω, ὡς τρώσω, τιτρώσκω. *Gl. Victor.*]

566. τόν τε μεγασθενῆ) ὅτι ἔθος τοῖς ποιηταῖς ἀπὸ Διὸς ἄρχεσθαι. μετὰ δὲ, τὸν Ποσειδῶνα ὑμνεῖν. καὶ αὐτὸς δὲ τὴν Ὁμηρικὴν τάξιν τῆς ἡλικίας δηλοῖ.

[ταμίαν) ἤγουν φύλακα. τὸν Ποσειδῶνα φησὶν, ὃς τούς τε σεισμοὺς καὶ τὰς ἐν θαλάσσῃ τρικυμίας ποιεῖ· τὰς μὲν, ὡς κύριος ὢν τῶν ανέμων· σείει δὲ τὴν γῆν διὰ τῶν αὐτῶν τούτων ἀνέμων, εἰσιόντων εἰς τοὺς ἀδήλους πόρους αὐτῆς. *Schol. Br.* ταμίαν) φύλακα. *Gl. Victor.*]

567. γῆς τε καὶ ἁλμυρᾶς) δοκεῖ γὰρ Ποσειδῶν οὐ τὴν θάλασσαν κινεῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν γῆν. ἔχει δὲ καὶ κοινωνίαν πρὸς αὐτὰς ὡς δεσπόζων ὑγρᾶς οὐσίας. εἰκότως οὖν τῶν θεῶν τούτων ἐμνημόνευσε. τοῦ μὲν Διὸς, ὅτι γεννάρχης· τοῦ δὲ Ποσειδῶνος, ὅτι τῶν ὑγρῶν δεσπότης· Ἀέρος δὲ, ὅτι πατήρ· Ἡλίου δὲ, ἐπεὶ διάπυρος ὢν τὴν ἰκμάδα ἐπισπώμενος ἐργάζεται νεφέλην.

[568. ἄγριον) ἰσχυρότατον. μοχλευτήν) κινητήν. *Gl. Victor.*]

[569. μεγαλώνυμον) μεγαλόδοξον. ἐν τούτῳ γὰρ αἱ νεφέλαι συνίστανται. *Gl. Victor.*]

570. Αἰθέρα) ἀντὶ τοῦ ἀέρα· ὁ γὰρ αἰθὴρ διακαὴς ὢν, ἀνέφελός ἐστι. καὶ ἐκ τοῦ βιοθρέμμονος δῆλον ὅτι ἀὴρ, οὐχὶ αἰθήρ. ἢ ἐπειδὴ τὰ ζῶα ἐν τῷ ἀέρι ἔχει τὴν ζωήν. βιοθρέμμονα δὲ, ἐπειδὴ ἀρδεύει τὴν γῆν.

[571. βιοθρέμμονα) τὸν βίου καὶ ζωῆς παρεκτικόν. *Gl. Victor.*]

572. τόν θ' ἱππονώμαν) τὸν ἥλιον, τὸν ἐλαύνοντα καὶ νωμῶντα τὸ ἅρμα, καὶ τοὺς ἵππους ἡνιοχοῦντα. ἐξ αὐτοῦ δὲ δοκοῦσι συνεστάναι. διάπυρος γὰρ ὢν ἕλκει εἰς ἑαυτὸν τὴν τῆς θαλάσσης ὑγρότητα, ἐξ ἧς αἱ νεφέλαι. [τὸν ἵππους κινοῦντα ἥλιον. *Gl. E.* τὸν ἥλιον τὸν τοὺς ἵππους κινοῦντα. *Gl. Victor.*]

[574. πέδον) ἔδαφος. *Gl. Victor.*]

576. ὦ σοφώτατοι θεαταὶ) τοῦτο ἐπίῤῥημα ὀνομάζεται, διὰ τὸ ἐπιῤῥέπειν αὖθις τὸν χορὸν πρὸς τοὺς θεατὰς, καὶ χρηστά τινα συμβουλεύειν αὐτοῖς, ἢ σκώπτειν τοὺς

πονηρούς. ἔστι δὲ ἐκ στίχων τροχαϊκῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν, ὧν τελευταῖος·

ἐπὶ τὸ βέλτιον τὸ πρᾶγμα τῇ πόλει συνοίσεται.

ἐπὶ τῷ τέλει διπλῆ ἔσω νενευκυῖα, δηλοῦσα ἔχειν ἀνταπόδοσιν.

581. μηδενὶ ξὺν νῷ) ξὺν μηδεμιᾷ κρίσει· μετ' οὐδενὸς νοῦ, ἀλλ' ἀσυμφόρως, καὶ ἀκαίρως, μετὰ μηδενὸς λογισμοῦ. οἷον προπετῶς. ἐκ τῶν πρώτων δὲ Νεφελῶν ἐστι ταῦτα. τεθνεὼς γὰρ ἦν νῦν ὁ Κλέων.

[βροντῶμεν ἢ ψεκάζομεν) δῆλον ἐντεῦθεν ποιοῦσαι, ὡς οὐκ ἀποδεχόμεθα ταύτην, ὡς ἀλυσιτελῆ τῆς πόλεως. Gl. Br.]

[582. βυρσοδέψην) σκυτοτόμον τὸν τὰς βύρσας θεραπεύοντα καὶ μαλάξοντα καὶ ἐμβρέχοντα. Gl. Victor.]

583. τὰς ὀφρῦς συνήγομεν) συννέφειαν ἐποιήσαμεν, καὶ ἐχαλεπήναμεν, ἢ ἐστυγνάσαμεν. Ἄλλως. ἐπεὶ ὁ Κλέων τοιοῦτος. εἶπε δὲ ἀνωτέρω, ὅτι πάντας μιμοῦνται.

584. βροντὴ δ' ἐῤῥάγη) παρὰ τὰ ἐκ Τεύκρων Σοφοκλέους·

οὐρανοῦ δ' ἄπο
ἤστραψε, βροντὴ δ' ἐῤῥάγη δι' ἀστραπῆς.

585. ἡ Σελήνη δ' ἐξέλιπεν) ἐπειδὴ ἔκλειψις ἐγένετο σελήνης τῷ προτέρῳ ἔτει ἐπὶ Στρατοκλέους βοηδρομίῳ.

586. τὴν θρυαλλίδα) τὴν ἀκτῖνα εἰς ἑαυτὸν συστείλας. ἀπὸ τοῦ λύχνου δὲ ἡ μεταφορά. οὐχ ὡς τοῦ ἡλίου ἐκλείψαντος, ἀλλ' ὡς ἀπειλοῦντος ἐκλείψειν, εἰ στρατηγήσει Κλέων. οἷον παρ' Ὁμήρῳ·

δύσομαι εἰς ἀΐδαο, καὶ ἐν νεκύεσσι φαείνω.

ἡλίου δὲ ἐγένετο κατά τινα τύχην ἔκλειψις Κλέωνος χειροτονουμένου.

588. δυςβουλίαν) τὴν οὐκ ὀρθῶς βουλήν. ἀποτυχόντα φησὶ Ποσειδῶνα τῆς χώρας, τὸ κακῶς βουλεύεσθαι ἐνσκῆψαι αὐτοῖς· τὴν δὲ Ἀθηνᾶν παρασχεῖν τὸ κακῶς βουλεύεσθαι μὲν, ἀποκλῖναι δὲ καλῶς. καὶ ἦν τοῦτο λεγόμενον ἐπιχώριον. Εὔπολις·

ὦ πόλις, πόλις,
ὡς εὐτυχεῖς μᾶλλον ἢ καλῶς φρονεῖς.

Ἄλλως. φασὶν ὅτι Ποσειδῶν ἡττηθεὶς τῇ Ἀθηνᾷ δυςβου-

λίαν ἐπέβαλεν Ἀθηναίοις, Ἀθηνᾶν δὲ τὰ βουλευόμενα καλῶς μεταβάλλειν.

590. ἅττ' ἂν ὑμεῖς) ὅσα οἱ Ἀθηναῖοι κακῶς ἐβουλεύσαντο, δι' ὑπερβάλλουσαν εὐτυχίαν εἰς τὸ χρήσιμον ἀπέβαινε [1]) καὶ εἰς τὸ καλόν· αἰνίττεται δὲ εἰς Ἀθηνᾶν.

[591. ξυνοίσει) λυσιτελήσει, ὠφελήσει. Gl. Br.]

592. τὸν λάρον) ὅτι ὁ λάρος τοιοῦτος. καὶ ἐν Ἱππεῦσι·

λάρος κεχηνὼς ἐπὶ πέτρας δημηγορῶν.

ταῦτα δὲ ἀπὸ τῶν προτέρων Νεφελῶν. τότε γὰρ ἔζη ὁ Κλέων. ἐπὶ δὲ τούτων τέθνηκε. καὶ γὰρ Εὔπολις μετὰ θάνατον Κλέωνος τὸν Μαρικᾶν ἐποίησεν. καὶ μὴν ὡς μετὰ θάνατον Κλέωνος φαίνεται γεγραφὼς τὸ δρᾶμα, ὅπου γε τοῦ Μαρικᾶ Εὐπόλιδος μέμνηται, ὃ ἐδιδάχθη καθ' Ὑπερβόλου μετὰ τὸν Κλέωνος θάνατον. ταῦτα δὲ ὡς ἔτι ζῶντος Κλέωνος λέγεται. δῆλον οὖν, ὅτι κατὰ πολλοὺς τοὺς χρόνους διεσκεύασε τὸ δρᾶμα· καὶ ταῦτα μὲν οὐ πολλῷ ὕστερον· ἐν οἷς δὲ Εὐπόλιδος μέμνηται καὶ τῶν εἰς Ὑπέρβολον κωμῳδιῶν, πολλῷ.

[595 ξυνοίσεται) συνδραμεῖται. Gl. Br.]

596. ἀμφί μοι ἄναξ) ἡ ἀντῳδὴ αὕτη καὶ ἀντιστροφὴ ὁμοία ἐστὶ τῇ ᾠδῇ καὶ στροφῇ κατά τε τὰ κῶλα καὶ τὰ μέτρα. μιμεῖται δὲ τῶν διθυράμβων τὰ προοίμια. συνεχῶς γὰρ χρῶνται ταύτῃ τῇ λέξει· διὸ καὶ ἀμφιάνακτας αὐτοὺς ἐκάλουν. ἔστι δὲ Τερπάνδρου· ἀμφ' ἐμοὶ ἄνακτα ἑκατηβόλον. λείπει δὲ τὸ ἔσο, ἢ τὸ χόρευσον, ἤ τι τοιοῦτον· καὶ τὸ προοιμιάζεσθαι δὲ ἀμφιανακτίζειν ἔλεγον. εἰκότως δὲ μετὰ τὸν ἥλιον ἀνυμνοῦσι τὸν Ἀπόλλωνα. ὅτι δὲ ὁ αὐτός ἐστιν ἥλιος καὶ Ἀπόλλων, δῆλον. τὸ δὲ αὖτε, ἀντὶ τοῦ πάλιν. ὥσπερ γὰρ ἀναλαμβάνων πρὸς τὸ ἄνω λέγει ἀντίστροφον. ἔφαμεν γὰρ ἐν τοῖς χορικοῖς γίνεσθαι τὰς στροφὰς καὶ τὰς ἀντιστρόφους καὶ ἐπῳδούς, ἅ τινες καλοῦσιν ἐπιῤῥήματα. καὶ ἐνταῦθα οὖν τὴν ἀντίστροφον ἐπήγαγεν ὁ ποιητής, ὥσπερ ἀναστρέφων ἐπὶ τὸ ἐξαρχῆς μέλος, ὅθενπερ ἐξετράπη εἰς τὸ ἐπίῤῥημα. ἀρξάμενος γὰρ ὑμνεῖν τοὺς θεούς, καὶ παραγενόμενος μέχρι τοῦ ὅλου, ἐπήγαγε τὴν ἐκτροπήν, τουτέστι τὸ ἐπίῤῥημα. ἀπὸ τοῦ,

---

1) ἀπέφαινε Ald.

ὦ σοφώτατοι θεαταί.

οὔτε γὰρ ἡ διάνοια τοῖς προειρημένοις ἀκόλουθος, οὔτε τὸ μέτρον τοῦ λόγου. πάλιν οὖν ἐπαναστρέφων ἐπὶ τὸν ὕμνον, τῇ τῶν θεῶν χρῆται ἐπαναστροφῇ. εἰ γοῦν τις τὰ ἐν μέσῳ ἅπαντα ἀφελὼν ἐπὶ ταῦτα ἔλθῃ, οὔτε ὁ λόγος οὔτε ὁ νοῦς ἐπιζητήσειεν, ἀλλὰ μᾶλλον ἡ ἀκολουθία οὕτω φυλάττοιτο· τόν θ' ἱππονώμαν, ος ὑπερλάμπροις ἀκτῖσι· καὶ ἑξῆς, ἀμφί μοι αὖτε Φοῖβ' ἄναξ. φησὶν οὖν, ἀλλά σου πάλιν, ὦ Ἄπολλον, ἕξομαι, καὶ τῶν σῶν ἐπαίνων. οὐ μὴν ἁπλῶς ἐπὶ τὴν ἀντίστροφον ἐλθὼν, θεοῦ τινος ἐμνημόνευσεν, ἀλλὰ μετὰ τὸν Ἥλιον εὐθὺς τὸν Ἀπόλλωνα, ἐπεί τινες τὸν Ἥλιον τὸν αὐτὸν εἶναί φασι τῷ Ἀπόλλωνι. ὅτι δὲ τῷ λόγῳ τούτῳ καὶ ὁ ποιητὴς κατακολουθῶν μετὰ τὸν Ἥλιον ἐπὶ τὸν Ἀπόλλωνος ἔρχεται ὕμνον, φανερὸν ποιεῖ αὐτὸς, λέγων, ἀμφί μοι αὖτε Φοῖβ' ἄναξ· τουτέστι πάλιν. οὐδαμοῦ γὰρ νῦν τοῦ Ἀπόλλωνος μέμνηται. τί οὖν ἔδει μνημονεῦσαι τοῦ αὖτε, εἰ μὴ τῆς προειρημένης διανοίας εἴχετο. τὸ δὲ μέτρον ἀντῳδὴ καὶ ἀντιστροφή. ἔστι δὲ τὸ μέτρον καὶ ἡ ποσότης ὁμοία τῇ στροφῇ. ὡμοίωται δὲ καὶ τὸ ἐπίῤῥημα καὶ τὸ ἀντεπίῤῥημα.

[αὖτε) πάλιν. ἤγουν ἕσο ἢ χόρευσον. *Gl. Victor.*]

597. Κυνθίαν ἔχων) περιφραστικῶς τὴν Κύνθον. ἔστι δὲ ὄρος Δήλου ἡ Κύνθος. τὸ δὲ ὑψικέρατα πέτραν ἐπῳδός ἐστι. τὸ αὐτὸ δὲ μέτρον τῷ μέλει τῷ πρώτῳ· καὶ ἑξῆς οὕτω. ἔστι δὲ παραγώγως ἀντὶ τοῦ ὑψηλήν. μεταπλασμὸς δέ ἐστιν ἀντὶ τοῦ ὑψικέρατον.

599. ἥ τ' Ἐφέσου) μετὰ τὸν Ἥλιον εὐθὺς ἡ Ἄρτεμις, ἧς ἡ Ἔφεσος. [πάγχρυσον δὲ οἶκον λέγει, τὸν πολυτελέστατον ναόν· ὃς ἦν εἷς τῶν ἑπτὰ θεαμάτων. *Iunt. Victor.*]

600. ἐν ᾧ κόραι) ἔνθα σε αἱ παρθένοι Λυδῶν τιμῶσιν, ὦ Ἄρτεμι. ὅτι τῆς Λυδίας τοπαλαιὸν ἡ Ἔφεσος.

606. (604. ed. Kuster.) σὺν πεύκαις) μετὰ δᾴδων. παρὰ τὸ Εὐριπίδειον·

Διόνυσος, ὃς πεύκαισι καὶ νεβρῶν δοραῖς
καθαπτὸς ἐν πεύκαισι Παρνασὸν κάτα
πηδᾷ[1]) χορεύων σὺν παρθένοις.

σελαγεῖ) μετὰ λαμπάδων καὶ πυρὸς χορεύει. διάπυ-

---

1) παρνασὸν καταπηδᾷ *Ald.*

ρος γὰρ ὁ θεός. καὶ ὁ Ζεὺς διὰ πυρὸς τῇ Σεμέλῃ συνῆλθεν. οὐ γὰρ ἀργῶς τοῦτο παρέλαβεν ὁ ποιητής.

607. (605.) Βάκχαις Δελφίσι) ταῖς τὴν Δελφικὴν χώραν κατοικούσαις. κἀκεῖ γὰρ ἐτιμᾶτο ὁ Διόνυσος. [ἐμπρέπων) διαπρέπων. *Gl. Victor.*]

608. (606.) κωμαστής) ὅτι καὶ μεθύοντες βακχεύονται, καὶ ὥσπερ ἐκμαίνονται. [τρυφῶν μετ' ᾠδῆς. *Gl. Victor.*]

609. (607.) ἡνίχ' ἡμεῖς) τὸ ἀντεπίῤῥημα τοῦτο ὅμοιόν ἐστι τῷ ἐπιῤῥήματι. καὶ τοῦτο γὰρ ἐκ στίχων ἐστὶ τροχαϊκῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν εἴκοσι. ἐνταῦθα μέντοι ὁ ἐπὶ τῆς τετάρτης χώρας ἴαμβος ἐξέλιπεν. ἐπὶ τῷ τέλει διπλῆ ἔξω νενευκυῖα.

[610. ξυντυχοῦσα) οὐκ ἔστιν ἐνταῦθα τὸ συντυχοῦσα ἀντὶ τοῦ συναντήσασα, ὥς τινες οἴονται, συντάσσοντες πρὸς τοῦτο τὸ ἡμῖν· ἀλλὰ τὸ συντυχοῦσα λέγε ἀντὶ τοῦ κατὰ τύχην φανεῖσα καὶ εὑρεθεῖσα, συντάσσων τὸ ἡμῖν πρὸς τὸ ἐπέστειλεν. ἐντυγχάνει γὰρ τῷδε ὁ δεῖνα, λέγε· συντυγχάνει δὲ, ἀντὶ τοῦ κατὰ τύχην συμβαίνει. καὶ Θουκυδίδης, οὕτω ποι ξυντυχόν, ἤτοι συμβάν. οἱ δὲ ἄλλως λέγοντες ἁμαρτάνουσιν. *Schol. Br.*]

611. (609.) πρῶτα μὲν χαίρειν) τὸν Κλέωνά φασιν ἀπὸ τῆς Πύλου καὶ Σφακτηρίας τοῖς Ἀθηναίοις ἐπιστέλλοντα, χαίρειν προσθεῖναι· ὅπερ γέγονεν ἐν χρήσει. Πλάτων μέντοι ἐν ἀρχῇ τῶν ἐπιστολῶν τὸ εὖ πράττειν προὔθηκεν. οἱ δὲ Πυθαγόρειοι τὸ ὑγιαίνειν. καὶ τό γε τριπλοῦν τρίγωνον, τὸ δι' ἀλλήλων τὸ πεντάγραμμον, ᾧ συμβόλῳ πρὸς τοὺς ὁμοδόξους ἐχρῶντο, ὑγεία πρὸς αὐτῶν ὠνομάζετο. Ἄλλως. ἀρχαῖον ἦν ἔθος, προτάσσειν ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς χαίρειν. οὐ γὰρ, ὥς τινες, Κλέων οὗτος πρῶτος ἐπέστειλεν Ἀθηναίοις ἐκ Σφακτηρίας.

[616. φῶς Σεληναίης) Ἀττικῶν ἐστιν κτητικὰ λαμβάνειν ἀντὶ πρωτοτύπων, ὡς καὶ παρθενικὴ ἡ παρθένος. *Victor.*]

617. (615.) ἄλλα τ' εὖ δρᾶν) καὶ εἰς ἄλλα φησὶν ἡμᾶς εὐεργετεῖν· οὐ παρατηρεῖν δὲ ὑμᾶς ἀκριβῶς τὰς κατὰ σελήνην ἡμέρας.

618. (616.) κυδοιδοπᾶν) συνταράττειν. γίνεται

δὲ ἐξ ἑκατέρου. ἐὰν μὲν διὰ τοῦ κ παρὰ τὸ κυκᾷν· ἐὰν δὲ διὰ τοῦ δ, παρὰ τὸν κυδοιμόν. [ταράσσειν, ἀνατρέπειν. καὶ γὰρ ἐν τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τεταγμένον ἦν τὸν Δία τιμᾷν, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ τὸν Ποσειδῶνα, καὶ τοὺς ἄλλους θεοὺς καθεξῆς. οὗτοι δὲ, ὅτε ἔδει τῷ Διὶ θύειν, τῷ Ποσειδῶνι ἔθυον· ὅτε δὲ τῷ Ποσειδῶνι, ἑτέρῳ θεῷ ἔθυον. καὶ διὰ τοῦτο λέγει τὸ κυδοιδοπᾷν. *Schol. Br.* κυδοιδοπᾷν γίνεται ἀπὸ τοῦ κύδος ἀρσενικῶς, ὃ σημαίνει τὴν λοιδορίαν, καὶ τοῦ ὄψ, ὀπὸς, ἡ φωνή. γίνεται οὖν κυδοπᾷν καὶ Ἀττικῷ διπλασιασμῷ μετὰ τῆς τοῦ ι προσθήκης κυδοιδοπᾷν. κύδος γὰρ ἀρσενικῶς τὴν λοιδορίαν, ἐξ οὗ καὶ τὸ κυδάζω, τὸ λοιδορῶ, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ·

κυδάζεται τοῖς πᾶσιν Ἀργείοις ὁμοῦ.

κύδος δὲ οὐδετέρως ἡ δόξα, ἐξ οὗ καὶ κύδιστος, ὁ ἐνδοξότατος. *Victor.*]

620. (618.) ψευσθῶσιν) ἀποτύχωσιν, ἢ μὴ δέξωνται τὰς θυσίας εὐτάκτως.

621. (619.) κατὰ λόγον τῶν ἡμερῶν) διὰ γὰρ τὸ πλανᾶσθαι τὴν τάξιν τῶν ἡμερῶν, ὑπερβαίνειν τὰς δεήσεις καὶ τὰς ἑορτὰς ἀνάγκη.

623. (621.) ἀπαστίαν) ἀγευστίαν· παρὰ τὸ πάσασθαι. [νηστείαν, ἀσιτίαν. *Gl. Br.*]

624. (622.) Μέμνων δὲ καὶ Σαρπηδὼν υἱοὶ ὄντες Διὸς, ἀποθανόντες ἐν Τροίᾳ, οὕτω παρὰ θεοῖς ἐτιμήθησαν, τοῦ πατρὸς νομοθετήσαντος, ὡς τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἀπέθανον, ἐν πένθει καὶ νηστείᾳ τοὺς θεοὺς διάγειν κατ' ἔτος.

625. (623.) λαχὼν Ὑπέρβολος) εἰς τὴν σύνοδον τῶν Ἀμφικτυόνων πεμφθῆναι εἰς τὴν Πυλαίαν. κατὰ πόλιν δ' ἔπεμπον τοὺς θύσοντας, καὶ συνεδρεύσοντας· καὶ ἦσαν οἱ πεμπόμενοι Πυλαγόραι καὶ ἱερομνήμονες. λέγουσι δὲ ὅτι Πυλάδης πρῶτος ἐκρίθη ἐπὶ τῷ Κλυταιμνήστρας φόνῳ, καὶ ἐξ αὐτοῦ τοὔνομα σχεῖν τὸν τόπον. ἀπῄεσαν δὲ εἰς Δελφοὺς ἐπίσκοποι τῶν ἀναλισκομένων ἐν ταῖς θυσίαις. ἱερομνήμονας ἔπεμπον εἰς Πυλαίαν, καὶ Πυλαγόρας. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις·

ἀγαθὰ μεγάλα τῇ πόλει
ἥκειν φέροντάς φασι τοὺς Πυλαγόρας,
καὶ τὸν ἱερομνήμονα.

καὶ εἰσὶν οἷον ἱερεῖς γραμματεῖς. μνήμονας γὰρ τούτους ἐκάλουν·

φόρτου τε μνήμων καὶ ἐπίσκοπος ἦσιν ὁδαίων.

626. (624.) [τῆτες) ἐν τῷδε τῷ ἔτει. οἱ δὲ Δωριεῖς σατές φασιν. ὅθεν σατανίους πυροὺς, τοὺς μὴ τελεσφοροῦντας, ἀλλὰ πρὸ ὥρας θεριζομένους. Iunt. Victor.]

τῆτες ἱερομνημονεῖν) ἐξέπεμπον γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι εἰς Δελφοὺς ἱερομνήμονας, οἳ πρὸ Πυλαγόρου προεστήκεσαν τῶν ἡμερῶν τοῦ θεοῦ. οὐδεὶς δ' ἱστόρησε κατ' ἐκεῖνον τὸν ἐνιαυτὸν ἱερομνήμονα εἶναι τὸν Ὑπέρβολον. οὐδέπω γὰρ διέπρεπε Κλέωνος ἔτι ζῶντος. [Πυλαγόραι οἱ προεστῶτες τῆς πυλαίας· πυλαία δέ ἐστιν ἡ εἰς πύλας, τὰς Θερμοπύλας, γινομένη σύνοδος τῶν Ἀμφικτυόνων. Gl. Victor.]

627. (625.) μᾶλλον γὰρ οὕτως εἴσεται) τότε γὰρ μαθήσεται, ὅτι καλόν ἐστι ζῆν αὐτὸν; ὡς πρότερον, καὶ ὡς ἀνάξιος ἦν.

629. (627.) μὰ τὴν ἀναπνοὴν) ὑποχωρήσαντος τοῦ χοροῦ, εἰςίασιν αὖθις οἱ ὑποκριταί. ἔστιν οὖν ἡ παροῦσα εἴςθεσις τῆς διπλῆς ἐκ στίχων ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων ογ', ὧν τελευταῖος,

οἵαν δίκην τοῖς κόρεσι δώσω τήμερον.

ἐπὶ τῷ τέλει διπλῆ ἔξω νενευκυῖα. δυςφορεῖ δὲ Σωκράτης ἐπὶ τῇ τοῦ Στρεψιάδου ἀμαθίᾳ. ἐντεῦθεν δέ φασι τὸν Ἀριστοφάνη χαριεντιζόμενον τοῖς περὶ Ἄνυτον καὶ Μέλιτον γεγραφέναι τὸ δρᾶμα, διαβάλλοντα εἰς ἀθεΐαν τὸν Σωκράτη διὰ τῆς πολυμαθίας· καὶ τοὺς φιλοσόφους ἁπλοϊκοὺς διαβάλλειν. ἐπεὶ καὶ οὕτω [1]) προεῖπε μὴ ἡγεῖσθαι θεοὺς, πλὴν τὸ Χάος καὶ τὴν Ἀναπνοὴν καὶ τὸν Ἀέρα. [ἀναπνοὴν λέγει τὴν τοῦ ἀέρος ἀνάπνευσιν, ἣν ἀναπνέουσιν ἄνθρωποι· χάος δὲ τὸν τόπον, ἐν ᾧ ὁ ἀήρ. Gl. Br.]

631. (629.) σκαιὸν) σκαιοὺς τοὺς ἀμαθεῖς καὶ δυςπαρακολουθήτους ἔλεγον· ἢ τοὺς μωροὺς, ἀπὸ τῆς σκαιᾶς. [ἄπορον) ἀφυῆ. σκαιὸν) ἀπαίδευτον, φαυλόνουν. Gl. Br.]

632. (630.) σκαλαθυρμάτι' ἄττα) σκαλεύματα σμικρὰ, καὶ λεπτὰ παντάπασι νοήματα καὶ μαθήματα, σκα-

1) οὔπω Ald.

ῥιφήματα. ἔγκειται δὲ καὶ τὸ ἄθυρμα, οἱονεὶ παίγνια, καὶ οὐδὲν ἀξιόπιστα. ἐκ τούτου δὲ διαβάλλει Σωκράτη, ὡς εὐτελῆ εἰσιν ἃ διδάσκει, καὶ οὐδενὸς ἄξια λόγου. [μικρὰ καὶ εὐτελῆ παίγνια. *Gl. Br.*]

635. (633.) ἔξει) ἀντὶ τοῦ ἔξελθε. ἔστιν εἴω τὸ πορεύομαι. οὗ παράγωγον εἶμι. ὁ παρατατικὸς εἶν, εἶς, εἶ. καὶ ὥσπερ ἐν τοῖς εἰς ω τὸ τρίτον πρόσωπον τοῦ ὁριστικοῦ παρατατικοῦ δεύτερόν ἐστι προστακτικόν· οὕτω καὶ ἐν τοῖς εἰς μι σχηματίζουσιν οἱ Αἰολεῖς καὶ οἱ Ἀθηναῖοι. οἷον, ἵστη μετὰ κῦμα· ἀντὶ τοῦ, ἵσταθι. Ἀριστοφάνης·

καὶ τοὺς κοφίνους ἅπαντας ἐμπίμπλη πετρῶν.

ἀντὶ τοῦ ἐμπίμπληθι. οὕτως οὖν καὶ ἐκ τοῦ εἶ τρίτου προσώπου τοῦ ὁριστικοῦ παρατατικοῦ ἐν συνθέσει, ἔξει, προστακτικόν. ἢ ἀπὸ τοῦ εἴω. οὗ ὁ δεύτερος ἀόριστος ἴον, ἴες, ἴε· καὶ μετὰ τῆς ἐξ, ἔξιε, καὶ κατὰ μετάθεσιν καὶ συναίρεσιν, ἔξει. ὡσαύτως καὶ μετὰ τῶν λοιπῶν προθέσεων μέτει καὶ δίει· πλὴν τοῦ πάρει, καὶ σύνει. ἐνταῦθα γὰρ αἱ προθέσεις τῷ εἶ ἀντὶ τοῦ ὑπάρχεις συνδοιάζονται.

τὸν ἀσκάντην) σκίμποδα. δίφρου τι εἶδος· ἢ τὸν κράβατον. [τὸν σκάμνον, τὸν σκίμποδα. *Gl. Br.*]

640. (638.) πότερα περὶ μέτρων) καλῶς διέστησεν. οὐ γὰρ εἴ τι μέτρον ἐστὶν, ἤδη καὶ ἔπος. εἴ τι δὲ ἔπος, ἤδη πάντως καὶ ῥυθμὸς καὶ μέτρον. σημειωτέον δ' ὅτι καὶ ταῦτα τῶν κυκλικῶν μαθημάτων. διαφέρει δὲ μέτρον καὶ ῥυθμός. καὶ ὅτι πατὴρ μέτρου ῥυθμὸς, καὶ ὅτι ἀρχαία ἡ τῶν μέτρων καὶ ῥυθμῶν διδασκαλία.

641. (639.) περὶ τῶν μέτρων) λείπει τὸ θέλω μαθεῖν. διαβολὴ δὲ τὸ πᾶν, ὅτι τὰ μὴ οἰκεῖα τῇ τέχνῃ ἐπαγγέλλεται διδάσκειν. οὔτε γὰρ ποιητής ἐστιν, οὔτε κωμικός. ὡς ἄγροικος δὲ ὁ πρεσβύτης ἀπεκρίνατο περὶ τῶν γεωργικῶν δεξάμενος. [ἀκούσας περὶ μέτρων ὁ Στρεψιάδης, τὸ δημοτικὸν μέτρον, ᾧ μετροῦσι τὰ σπέρματα, σκαιῶς ὑπείληφεν, διὸ περὶ μέτρων, φησὶν, ἔγωγε. καὶ ἐκ τούτου διαβάλλει τὸν Σωκράτην, ὅτι τὰ μὴ οἰκεῖα τῇ τέχνῃ ἐπαγγέλλεται διδάσκειν. οὔτε γὰρ ποιητὴς ἦν, οὔτε μουσοποιός. *Schol. D.*]

642. (640.) ἀλφιταμοιβοῦ) τοῦ ἀντικαταλλάσσοντος καὶ πιπράσκοντος ἄλφιτα. ἢ τοῦ ἀμείβοντος ἀντὶ ἀργυρίου ἄλφιτα. οὕτω καὶ ἀργυραμοιβοὶ, οἱ ἀντὶ ἀργυρίου κέρματα ἀμείβοντες.

παρεκόπην) ἐζημιώθην· ἀντὶ τοῦ ἐπλάνησέ με τῇ μέτρων ποσότητι δύο χοίνικας. [ἠπατήθην. Gl. Victor.]

643. (641.) κάλλιστον μέτρον) διαβάλλει Σωκράτη. οὐ γὰρ ποιητικὴν ἢ μουσικὴν ἐπηγγέλλετο διδάσκειν. ὁ δὲ τὰ προςόντα μὴ λέγων, χαριζόμενος δὲ τὰ μὴ προςόντα, ἀμφοτέρων ἐκεῖνος ἀποστερεῖται, ὁ τοὺς λόγους ἀμφοτέρων ἀποφαίνων ἀλλοτρίους καὶ ἀπείρους.

645. (643.) ἡμιεκτέου) τοῦ τετραχοινίκου. ὁ γὰρ μέδιμνος χοίνικας ἔχει μή. τούτων τὸ ἕκτον ὀκτώ. τὸ ἥμισυ τοῦ ἕκτου, τουτέστι τῶν ὀκτὼ, τὰ τέσσαρα. ὃ καλεῖται τετράμετρον. ὁ οὖν ἡμίεκτος τέσσαρας ἔχει χοίνικας. ἔπαιξε δὲ πάλιν εἰπὼν, οὐδὲν κάλλιον ἡγοῦμαι ἡμιεκτέου μέτρου· τουτέστι τεσσάρων χοινίκων. τούτου οὖν τὸ ἕκτον ἐστὶν ὀκτὼ χοίνικες. τὸ δὲ ἡμίεκτον, τουτέστι τὸ δωδέκατον τῶν ὀκτὼ πρὸς τοῖς τεσσαράκοντα, χοίνικες τέσσαρες. παρατηρητέον δὲ ὅτι διὰ τοῦ ε δεῖ γράφειν ἡμιεκτέου· οὐ κατὰ τὴν κοινὴν χρῆσιν διὰ διφθόγγου, ἡμιεκταίου.

646. (644.) περίδου νῦν ἐμοὶ) ἀντὶ τοῦ, συνθήκας ποίησον. παρὰ τὸ Ὁμηρικόν·

δεῦρό γε νῦν τρίποδος περιδώμεθα.

γίνεται δὲ οὕτω· δίδημι τὸ δεσμεύω. ὁ μέλλων, διδήσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔδην· μέσος ἐδέμην ἔδεσο, καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ ἔδεο καὶ ἔδου· καὶ τὸ προστακτικὸν δοῦ καὶ περίδου. καὶ Ὅμηρος· δίδει μόσχοισι λύγοισιν. ὡς ἄγροικος δὲ πάλιν, ὁ πρεσβύτης ἀπεκρίνατο. ὁ μὲν γὰρ τὸ τῶν ποιημάτων ἔλεγε μέτρον· ὁ δὲ ὡς ἐπὶ τῶν γεωργικῶν ἐδέξατο.

647. (645.) εἰ μὴ τετράμετρον) πρὸς τὸ τετράμετρον ἀπήντησε. τὸ ἡμιεκτέον μέτρον ἐστὶ τέσσαρα, ὡς πλεονάκις ἴσως τοῦ δέοντος εἴρηται.

649. (647.) ταχὺ δ' ἂν) ἐν εἰρωνείᾳ. λέγει δὲ εἰς τὸ κιθαρίζειν. ταχὺ δυνηθείης, φησὶ, αἰσθάνεσθαι καὶ μεταλαμβάνειν τὸ κιθαρίζειν.

651. (649.) κομψὸν) ἀντὶ τοῦ πιθανὸν καὶ εὔχαριν ἐν συνόδῳ καὶ τῇ πρὸς ἑτέρους κοινωνίᾳ πιθανὸν καὶ ἀστεῖον φαίνεσθαι τοῖς συνοῦσιν. [πιθανὸν καὶ ἡδύν. Gl. Br.]

[652. ἐπαΐειν) αἰσθάνεσθαι. Gl. Br.]

653. (651.) κατενόπλιον) εἶδος ῥυθμοῦ πρὸς ὃν ὠρχοῦντο σείοντες τὰ ὅπλα. ἔστι δὲ ὁ ἐν ἡμιολίῳ· ἡ γὰρ

μακρὰ πρὸς τὰς δύο βραχείας ἴσόν τι ἔχει ῥυθμὸν ἐκ τριποδίας ἀναπαιστικὸν, ὃς δέχεται πάντας τοὺς δισυλλάβους πόδας. οἱ δὲ ἐνόπλιον, τὸν ἀμφίμακρον, ὃς καὶ Κρητικὸς καλεῖται ἀπὸ τοῦ εἰς τοὺς Κούρητας ἀναγομένου μέλους. τούτῳ γὰρ τῷ μέτρῳ προςωρχοῦντο σείοντες τὰ ὅπλα. καλεῖται δὲ ἐνόπλιον κατὰ δάκτυλον, ᾧ χρῶνται ζήτει τίνες. ἴσως δὲ λείπει τὸ, οἱ αὐληταί. [κατ᾽ ἐνόπλιος, ὁ μετὰ δύο δακτύλους ἔχων σπονδεῖον κατὰ τὸ πάλιν καὶ πάλιν· οἷον,

ὣς φάτο δακρυχέων, τοῦ δ᾽ ἔκλυε πότνια μήτηρ·

λέγοιτο δ᾽ ἂν ἴσως κατ᾽ ἐνόπλιον, διὰ τὸ πρέπειν μὲν ῥυθμὸν τοιοῦτον καὶ τοῖς ἄλλοις κινουμένοις μετὰ συντονίας· ἐπὶ πλέον δὲ τοῖς μεθ᾽ ὅπλων σεμνῶς πηδῶσι καὶ πυῤῥιχίζουσι. Iunt. Victor.]

κατὰ δάκτυλον) ἀριθμητικόν ἐστι μέτρον. ἔστι δὲ ῥυθμὸς κρούματος εἶδος κατὰ δάκτυλον, ᾧ χρῶνται οἱ αὐληταί. ὁ κατὰ δάκτυλον ῥυθμός ἐστιν ὁ ἐν ἴσῳ λόγῳ· ὁ δὲ ἐνόπλιος, καὶ προσοδιακὸς [1]) καλούμενος ὑπό τινων, σύγκειται ἐκ σπονδείου καὶ πυῤῥιχίου καὶ τροχαίου καὶ ἰάμβου. συνεμπίπτει δὲ οὗτος ἤτοι τριποδίᾳ ἀναπαιστικῇ, ἢ βάσεσι δυσὶν, ἀναπαιστικῇ καὶ Ἰωνικῇ.

655. (653.) τίς ἄλλος) τὴν παρατροπὴν ἐατέον μεταξὺ τοῖν δυοῖν, ὡς ἐν τοῖς πλείστοις σχεδὸν φέρεται. ὁ πρότερος Σωκράτους·

τίς ἄλλος ἀντὶ τουτουὶ τοῦ δακτύλου;

καὶ τάχα εἴη λέγων τῷ γέροντι· ἕτερόν τινα εἶναι δάκτυλον νομίζεις ἢ τοῦτον; δεικνὺς αὐτῷ ἕνα τῶν δακτύλων τῶν αὐτοῦ. ὅταν γὰρ περὶ ῥυθμῶν, οὐ περὶ τούτου τοῦ δακτύλου φησὶν, ἀλλὰ περὶ ἑτέρου. ὡς γὰρ ἄγροικος καὶ οὗτος ἐρεῖ οὐδὲν ἧττον δείξειν τὸν μέσον δάκτυλον ἀσελγαινόμενος. ἐὰν δὲ περιαίρηται, ἀμφότεροι ἔσονται τοῦ γέροντος ἀσυνδέτως εἰρημένοι. Ἄλλως. δεικνύει τὸν μέσον δάκτυλον αἰσχρῶς. οὐδεὶς φήσει ὡς ἔστιν ἄλλος ἀντὶ τούτου τοῦ δακτύλου. καὶ γὰρ παιδίῳ μοι ὄντι πάλαι ὁ αὐτὸς ἦν, καὶ νῦν δὲ γεγηρακότι. [τουτουὶ) τὴν πόσθην αὐτοῦ ἔδειξε. Gl. Victor.]

[657. ἀγρεῖος) ἄγροικος. Gl. Victor. ὦ ὀζυρὲ) ὀζυρὸς καὶ οἰζυρὸς ὁ ταλαίπωρος καὶ ἄθλιος, καὶ οἰζὼ, ἡ τα-

1) προςωδιακὸς Ald.

λαιπωρία. *Schol. LB.* ὦ 'ζυρὲ) ὥςπερ ἀπὸ τοῦ αἶ θρηνητικοῦ μορίου καὶ ἐπιῤῥήματος γίνεται ῥῆμα αἰάζω, τὸ θρηνῶ, καὶ ἐξ αὐτοῦ αἴας, καὶ αἰανὸς, ὁ σκοτεινός· οὕτως καὶ ἀπὸ τοῦ οἴ θρηνητικοῦ ἐπιῤῥήματος γίνεται μὲν τὸ οἰμώζω, καὶ ἐξ αὐτοῦ οἰμωγὴ, ὁ θρῆνος, γίνεται δὲ καὶ τὸ οἴζω, ὃ σημαίνει τὸ θρηνῶ, κατὰ δὲ διάλυσιν καὶ μεταπλασμὸν οἰζύω, καὶ ἐξ αὐτοῦ οἰζυρὸς καὶ οἰζύς. *Victor.*]

663. (661.) κύων, ἀλεκτρυών) ἔπαιξε τὸν ἀλεκτρυόνα ὡς τετράπουν καταριθμήσας. καὶ ταῦτα δὲ γελοίου χάριν παρείληπται. ἢ καὶ πρὸς τὴν ἀθεότητα Σωκράτους, ὅτι κατ' αὐτῶν ὄμνυσιν.

665. (663.) ἀλεκτρυόνα κατὰ ταυτὸν) οὐκ ἂν ἄλλως λέγοιτο τοῦτο, εἰ μὴ ἐν ἔθει ἦν τότε καὶ τὴν θήλειαν ἀλεκτρυόνα λέγειν. σαφὲς δὲ γίνεται ἐν Ἀμφιαράῳ·

γύναι, τί τὸ ψοφῆσάν ἐστιν; ἡ ἀλεκτρυὼν
τὴν κύλικα καταβέβληκεν οἰμώζουσά γε.

καὶ ἐν τῷ Πλάτωνος Δαιδάλῳ·

ἐνίοτε πολλαὶ τῶν ἀλεκτρυόνων

καὶ,

ὑπήνεμα τίκτουσιν ᾠὰ πολλάκις.
ὁ δὲ παῖς ἔνδον τὰς ἀλεκτρυόνας σοβεῖ.

οἱ Ἀττικοὶ δὲ οὕτω καὶ τὰς θηλείας ἐκάλουν καὶ Θεόπομπος. λέγουσι δ' αὐτὴν καὶ ἀλεκτρύαιναν.

669. (667.) νὴ τὸν Ἀέρα) μιμεῖται καὶ αὐτὸς τοὺς φιλοσόφους, καὶ κατὰ τοῦ ἀέρος ὄμνυσιν.

675. (673.) ὥςπερ καὶ Κλεώνυμον) σύ, φησί, τὴν κάρδοπον καλεῖς ἀρσενικῶς, δέον θηλυκῶς· ὥςπερ Κλεώνυμον ἄῤῥενα καλοῦσί τινες, οὐδὲν διαφέροντα τῇ αἰσχύνῃ τῶν γυναικῶν. [ἢ πρὸς τὸ φράσον στίξον καὶ τὸ λοιπὸν κατ' ἐρώτησιν λέγε· ἢ τὸ ὅλον ἓν ἔστω. *Schol. Cant.* 1.]

676. (674.) ταυτὸν δύναταί σοι) οἷον τὸ αὐτὸ γένος. σημαίνει δὲ τὴν κατάληξιν. ὅ ἐστι, δοκεῖ σοι ὁμοιοκατάληκτον εἶναι. ἅμα δὲ καὶ ὡς γυναικώδη σκώπτει τὸν Κλεώνυμον, καὶ ὡς ἀδηφάγον διασύρει, τῷ ἀλφίτων δεκτικῷ λέγων ὅμοιον. τῶν πολιτευομένων δὲ εἷς ἦν· καὶ ὡς γυναικιζόμενον αὐτὸν οἱ ποιηταὶ διαβάλλουσιν.

678. (676.) ἀλλ' ἐν θυείᾳ) ἀδηφαγίας ὑπερβολή. ὡς πένητα δὲ καὶ παράσιτον διαβάλλει αὐτὸν, καὶ ἀποροῦντα μάκτρας. μάκτρα δὲ ἡ θυεία, ἡ δὲ καρδόπη μεγάλη. ἀδη-

φαγίας δὲ ἔχει διαβολὴν κατὰ τοῦ Κλεωνύμου. τρόπον γὰρ μάκτρας ἔνδον ὁ Κλεώνυμος.

[680. (678.) τὴν Σωστράτην) πάλιν ἐνταῦθα ὁ ποιητὴς σκώπτει τὸν Σώστρατον, Σωστράτην εἰπὼν, διότι λίαν ἀσελγὴς ἦν καὶ θηλυδρίας. *Iunt. Victor.*]

682. (680.) καρδόπη, Κλεωνύμη) τοῦτον ἤδη ὡς κίναιδον διασύρει, ἐπεὶ ῥίψασπις καὶ δειλός. ἐν ἐρωτήσει δὲ ὁ λόγος, καὶ λείπει τὸ ὡς· ἵν' ᾖ, ἐκεῖνο δ' ἦν ὀρθῶς ὡς καρδόπη καὶ Κλεωνύμη λέγειν. ὅμοιον δὲ ἦν τὸ λέγειν καρδόπην, ὡς Κλεωνύμην.

[690. οὐκ ἄῤῥεν' ἐν ὑμῖν ἐστιν) οὐκ ἄῤῥενα ταῦτα ἡμεῖς ἡγεῖσθε. *Gl. E.*]

693. (691.) γυναῖκα τὴν Ἀμυνίαν) πρὸς τὴν κατάληξιν τοῦ ὀνόματος ἔπαιξε. καὶ εἰς διαβολὴν τοῦ ἀνδρός. ἐνταῦθα μὲν εἰς δειλίαν μόνον καὶ μαλακίαν. Κρατῖνος δὲ ἐν Σεριφίοις [1]) ὡς ἀλαζόνα καὶ κόλακα καὶ συκοφάντην. Εὔπολις δὲ ὡς παραπρεσβευτήν [2])· ὅπερ καὶ ἐν τοῖς Σφηξὶ φαίνεται.

696. (694.) κατακλινεὶς) τοῦτο κοινόν. τὸ γὰρ κατακλιθεὶς Ἀττικόν. [Ἰωνικῶς δὲ κατακλινθείς. *Iunt.*]

697. (695.) ἐκφρόντισόν τι) ἀντὶ τοῦ, σκέψαι καὶ διανοήθητι περὶ τῶν ἰδίᾳ σοι συμφερόντων πραγμάτων.

698. (696.) μὴ δῆθ' ἱκετεύω) παρεπιγραφή· ποιήσει γὰρ τὸ προσταχθέν. εἶτα καταβρωθεὶς ἀρνηθήσεται.

700. (698.) οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα) εἰ μὴ ἐπὶ τοῦ ἀσκάντου σκέψῃ. τοῦτό, φησι, πάντως δέδοκται. οὐκ ἀνίημί σε ἑλόντα ποιῆσαί τι.

701. (699.) τήμερα) ὡς ἐν Ὁλκάσιν·

ἰὼ Λακεδαῖμον, τί ἄρα πείσῃ τήμερα;

ὁ σημερινός. καὶ ἔστι τεταγμένως ἐπὶ σώματος, τὸ δὲ τήμερον ἐπὶ χρόνου λέγεται.

702. (700.) φρόντιζε δὴ καὶ διάθρει) ἐκάθισεν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ ἀσκάντου. τὸ δὲ δὴ ἰσοδυναμεῖ τῷ νῦν.

---

1) κράτης δὲ ἐν δερίφοις *Ald.*
2) παραπρεσβύτην *Ald.*

ἔκθεσις τῆς διπλῆς ἀμοιβαία ἐκ στίχων καὶ κώλων δύο πρὸς τοῖς εἴκοσιν· ὧν τὸ πρῶτον δίμετρον ἐκ διιάμβου καὶ χοριάμβου. τὸ δεύτερον δίμετρον ἐκ χοριάμβου καὶ βακχείου. τὸ τρίτον ἰαμβικὸν πενθημιμερές. τὸ τέταρτον ἐκ διιάμβου καὶ χοριάμβου τρίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ πέμπτον ἐκ διιάμβου καὶ τροχαίου ταυτοπαθές. τὸ ἕκτον τρίμετρον ἐκ διιάμβων καὶ κατὰ τὸ μέσον τροχαίου. τὸ ἕβδομον ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ὄγδοον δίμετρον ἀντισπαστικὸν βραχυκατάληκτον, ἢ ἐκ δυοῖν βακχείοιν ἀκατάληκτον. τὰ ἑξῆς δύο ἰαμβικὰ τρίμετρα. τὰ δὲ μετὰ ταῦτα ἀναπαιστικὰ δίμετρα καταληκτικὰ εἰς δισύλλαβον· πλὴν τοῦ πεντεκαιδεκάτου, μονομέτρου ὄντος. ὁμοίως καὶ τοῦ ἑπτακαιδεκάτου καὶ εἰκοστοῦ πρώτου (ἀναπαιστικαὶ γὰρ βάσεις) καὶ τοῦ τελευταίου ἀναπαιστικοῦ μὲν ὄντος ἐφθημιμεροῦς, παροιμιακοῦ δὲ, ὡς πολλάκις εἴρηται, καλουμένου. ἔστι δὲ καὶ ταῦτα πολυσχημάτιστα. ἐπὶ τῷ τέλει δύο διπλαῖ ὡς ἐν τοῖς προφθᾶσιν. ἰστέον δὲ ὅτι τὰς ἐκθέσεις τῶν διπλῶν οὐκ ἀεὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ μέτρου ἐκφέρουσιν, ἀλλὰ καὶ δι' ἑτέρου· ἔστι δ' ὅτε καὶ διὰ διαφόρων, ὡς κἀνταῦθα.

703. (701.) πάντα τρόπον) τουτέστιν, ἐπὶ πολλὰ τὴν διάνοιάν σου στρέφε.

704. (702.) στρόβει) ἀνάκρινε καὶ δοκίμαζε· περίφερε τῇδε κἀκεῖσε ἐπὶ πολλὰ, πυκνόν τι καὶ συνετὸν ποιήσας καὶ φρόνιμον σκεψάμενος.

[πυκνώσας) συναγαγὼν πάντα τὸν νοῦν σου. *Gl. E.*]

705. (703.) εἰς ἄπορον πέσῃς) ἐπειδὰν δέ, φησιν, εἴς τι ἄπορον πέσῃς, ταχὺ ἐπ' ἄλλο νόημα φρενὸς πήδα. ἄπορον δὲ, οὗ πόρον καὶ λύσιν οὐκ ἔστιν εὑρεῖν. καθάπτεται δὲ τοῦ Σωκράτους, ὡς καὶ αὐτοῦ ἐπὶ ταῖς ζητήσεσιν οὕτω ποιοῦντος. ὅταν γὰρ στενοχωρῆται καὶ ἀπορῇ, μεθίσταται εἰς ἕτερον. ὁ γὰρ ὑποτιθέμενος ἄλλῳ δηλονότι, αὐτὸς ἐν πείρᾳ γενόμενος τῶν ὅσα λέγει, ὑποτίθεται.

708. (706.) ἰατταταί) καταπονούμενος ὑπὸ τῶν κόρεων στενάζει ὁ Στρεψιάδης. ἔστι δὲ παρεπιγραφή. κατακλιθεὶς γὰρ καὶ μὴ δυνάμενος ὑπενεγκεῖν, παρεκάλει.

712. (709.) οἱ Κορίνθιοι) ἴσως αὐτοῖς ἐπέκειντο κατ' ἐκεῖνο καιροῦ οἱ Κορίνθιοι. παρονομάζει δὲ παίζων ἅμα μὲν πρὸς τὸ κόρεων, ἅμα δὲ καὶ διὰ τὸν πόλεμον, ὅτι ἐχθροὶ ἦσαν Ἀθηναίων οἱ Κορίνθιοι. [δέον οἱ κόρεις εἰ-

πεῖν, Κορίνθιοι εἶπεν· ἐπειδὴ οἱ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ Κορίνθιοι κατ' ἐκεῖνο καιροῦ πόλεμον εἶχον, καὶ οἱ Κορίνθιοι τὰ τῆς Ἀττικῆς ἐδῄουν. *Schol. Br.*]

[715. (711.) ψυχὴν ἐκπίνουσιν) ἰστέον ὅτι τρεῖς ψυχάς φασι. τὴν αὐξητικὴν, ἥτις ἐστὶ κοινὴ τῶν ἀνθρώπων, τῶν ἀλόγων ζώων, καὶ τῶν φυτῶν· τὸ αἷμα, ὅπερ ἐστὶ μόνων τῶν ζώων· καὶ τὴν λογικὴν, ἥτις ἐστὶ μόνων τῶν ἀνθρώπων. *Iunt.* αἷμα. *Gl. Br.*]

721. (717.) φρούδη δ' ἐμβάς) μέχρι τοῦ εὐτελοῦς κτήματος. τοῦτο δὲ εἶπε διὰ τὸ ὑπολελύσθαι τὰς ἐμβάδας, ὅτε ἀπεδύετο, μέλλων εἰσιέναι εἰς τὸ φροντιστήριον. ["Ἄλλως. οὐκ εἶπεν ὄπισθεν ὅτι τὰς ἐμβάδας ὑπελύσατο ὁ Στρεψιάδης, ὅτε εἰσῄει τὸ ὑπὲρ γῆν ἐκεῖνο φροντιστήριον, ἀλλὰ μόνον, ὅτι ἐξεδύσατο τὸ ἱμάτιον. καὶ οὐδὲν θαυμαστὸν, εἰ τὸ γεγονὸς μὲν τότε παρῆκε, νῦν δὲ λέγει· τουτέστι τὸ ὑπολύσασθαι τὰς ἐμβάδας. ὃ δὲ ἐκεῖ εἶπεν, ἤγουν τὸ ἀποδύσασθαι τὸ ἱμάτιον, νῦν οὐ λέγει. *Iunt.*]

723. (719.) φρουρᾶς ᾄδων) οἱ φρουροῦντες ἐν τῷ πολέμῳ διὰ τὸ παραμυθεῖσθαι αὐτῶν τὴν ἀγρυπνίαν, ᾖδον. καὶ οὕτως ἦν λεγόμενον ἐπὶ τῶν ἀγρυπνούντων, φρουρᾶς ᾄδειν. Ἄλλως. ἐκ τοῦ παρεπομένου τοῖς φρουροῖς. εἰώθασι γὰρ ἑαυτοῖς ᾄδειν ἀποπερισπῶντες τὸν ὕπνον. φρουρᾶς ᾄδων, οἷον διαγρυπνῶν τὴν φρουράν. παρὰ δὲ τὴν λέξιν τὴν φρούδη τοῦτο πεποίηκε. δισσὴ δὲ ἡ γραφή. φρουρὸς ᾄδων, ἀντὶ τοῦ συνεχῶς ᾄδων φρουρός. τὸ δὲ φρουρᾶς ᾄδων, ἀντὶ τοῦ φυλάττων· ἐπεὶ φύλακες ἦσαν τῶν φροντιστηρίων θυρῶν. ["Ἄλλως. τὸ φρουρᾶς ᾄδειν παροιμία ἐστὶν ἐπὶ τῶν ἀγρυπνούντων καὶ φροντιζόντων πάνυ λεγομένη. οἱ γὰρ ἐπιτραπέντες ἐν νυκτὶ τινὰ φυλακὴν ᾄδουσιν, ἵνα μὴ ὑπὸ τοῦ ὕπνου καταμαλθακισθέντες ἐκλίπωσιν, ὃ φυλάσσουσιν. εἰκότως δ' ἐνταῦθα ἡ παροιμία ἐλήφθη. καὶ γὰρ αὐτὸς ἐν τῇ κλίνῃ κείμενος οὐκ ἐκοιμᾶτο, ἀλλ' ἐφρόντιζεν. ἀστείως δὲ πάνυ καὶ τὸ φροῦδος εἴρηκεν ὁ ποιητὴς, ἐκ τῶν δύο λέξεων συνθήκης, τοῦ φρουρᾶς καὶ τοῦ ᾄδων, σχηματίσας αὐτό. *Iunt.* ἕνεκα. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀγρυπνούντων. *Gl. Br.*]

728. (724.) ἀπόλωλ' ἀρτίως) ὑπὸ τῶν κόρεων δηλονότι. ἐπειδὴ Σωκράτης εἶπεν ἀπολεῖ, ὅ ἐστι, μέλλεις ἀπολέσθαι, αὐτὸς λέγει, ὅτι ἀπόλωλ' ἤδη.

729. (725.) περικαλυπτέα) δεῖ σέ, φησι, καλύ-

ψασθαι καὶ σκέψασθαι. ἐπεὶ οἱ εἰςτείνοντες τὸν ὀφθαλμὸν ἀποπλανῶνται τὴν γνώμην.

[731. (727.) κἀπαιόλημ᾽) ἀπαιόλημα γίνεται ἀπὸ τοῦ αἰόλλω, ὃ δηλοῖ τὸ ταχέως καὶ δίκην ἀέλλης κινῶ· ἀφ᾽ οὗ Ὅμηρος αἰολοπώλους τοὺς Φρύγας καλεῖ, ἤγουν ταχυίππους, ἢ ποικίλως ἱππαζομένους. *Iunt.* ἀπάτη καὶ πανουργία. *Gl. Br.* κἀπαιόλημα) αἴολος ποικίλος ἢ εὐκίνητος ἀπὸ τοῦ αἰολεῖν, ὅ ἐστι κινεῖν. *Gl. Victor.*]

732. (728.) ἀρνακίδων) ἀρνακὶς λέγεται τὸ τοῦ ἀρνὸς κώδιον. ἔπαιξε δὲ πρὸς τὸ ἀρνεῖσθαι. δέον εἰπεῖν, τίς ἄν μοι περιβάλοι ἐξ ἀρνακίδων σισύραν, ἔπαιξεν ὀνομάσας ἀπὸ τῶν ἀρνῶν τὸ ἀρνεῖσθαι τοὺς δανειστὰς, τὸ ἐξ ἀρνακίδων. τὸ δὲ ἀποστερητίδα, ἅμα μὲν καὶ πρὸς τὸ ἀπὸ τοῦ ἀποστερεῖν, ἅμα δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ περιβόλαιον. [ἀρνακὶς, τὸ τοῦ ἀρνὸς κώδιον. παίζει δὲ ἐνταῦθα, γνώμην ἐξ ἀρνακίδων εἰπὼν ἀποστερητίδα, ἤγουν γνώμην ἐξ ἀρνήσεως καὶ ἀποστερήσεως. ὤφειλε δὲ εἰπεῖν· τίς ἂν δῆτ᾽ ἐπιβάλοι καὶ ἐπιθήσει σκέπασμα ἐξ ἀρνακίδων, ὡς ἂν γνώμην εὕροιμι ἀποστερητικήν; ὁ δὲ παίξας οὕτως ἐξήνεγκεν. *Schol. Br.*]

735. (731.) ἔχεις τί) ἐπειδὴ προεῖπεν αὐτῷ, ἀναρτήσας τὴν φροντίδα, ὡς ἐπὶ ὀρνιθοθήρου εἶπε τὸ ἔχεις. ὡς ἐπὶ τῶν ἀγρώντων ἤτοι ὄρνιν, ἢ ἰχθὺν, εἶπε τὸ ἔχεις τί. ἀναρτῆσαι γὰρ αὐτῷ ἐκέλευσε τὴν διάνοιαν καὶ τὴν φροντίδα. Ἄλλως. χαριέντως τὸ ἔχεις τί, τῇ τῶν ἀγρευτῶν λέξει χρώμενος. τοῖς γὰρ ἁλιεῦσιν ἢ ὀρνιθαγρευταῖς οὕτω φασὶν, ἔχεις τί.

736. (732.) ἢ τὸ πέος) παρεπιγραφή. δεῖ γὰρ αὐτὸν καθέξεσθαι ἔχοντα τὸ αἰδοῖον, καὶ μιμεῖσθαι τὸν δερμύλλοντα ἑαυτόν.

[737. (733.) τι φροντιεῖς) φροντίζω, τὸ φροντίδα ἔχω, κοινῶς μὲν γενικῇ συντάσσεται· Ἀττικῶς δὲ μετὰ αἰτιατικῆς, ὡς ἐνταῦθα, ἢ ἐν τῷ, βολβοὺς ζητεῖτε; μὴ τοῦτο φροντίζετε. *Iunt.*]

739. (735.) αὐτὸς ὅ τι βούλει) διαβάλλει αὐτὸν, ὡς μὴ παρέχοντα εὕρημα τοῖς μαθηταῖς.

742. (738.) σχάσας) κατασπάσας, στήσας, ἀτρεμήσας. καὶ Πίνδαρος· κώπην σχάσας· ἀντὶ τοῦ ἀτρεμήσας. ἔνιοι δὲ σχάσας, ἀντὶ τοῦ ἁπλώσας. [ὄπισθεν μὲν ἔλεγε παθητικῶς σχασάμενος· νῦν δὲ σχάσας. ἔοικε δὲ ἀμφό-

τερα ἐν χρήσει. ἔστι δὲ καὶ σχάζειν τὸ τέμνειν τὴν φλέβα, ὡς Ξενοφῶν· σχάζει τὴν παρὰ τῷ σφυρῷ [1]) φλέβα. Schol. Cant. 3.]

743. (739.) λεπτὴν) ἀκριβῆ. ἔνθα καὶ λεπτολόγος ἔρευνα.

744. (740.) διαιρῶν) ἀκριβῶς καὶ ἐπιμελῶς καταμερίζων, περὶ οὗ τὴν σκέψιν ποιῇ· ἀναπτύσσων δοκιμάζων, καὶ διακρίνων τὰ ποιήματα, οἷον διαίρεσιν αὐτῶν ποιῶν. Ἄλλως. ὡς ἐπὶ τῶν μίμων ἐχρήσατο. ὡσεὶ ἔλεγε κατὰ κεφάλαιον ἐκζητῶν. [ὁ γὰρ σκεπτόμενος οὕτω, διαιρεῖ τὴν βουλήν· οἷον, εἰ τόδε ποιήσω, τόδε ἀπαντήσει· καὶ εἰ τόδε, τόδε. Iunt. Victor.]

745. (741.) ἔχ' ἀτρέμα) ἐφ' ἡσυχίας μένε· ὡς αὐτοῦ κινουμένου διὰ τοὺς κόρεις. [Ἄλλως. ἰστέον ὅτι οἱ Ἀττικοὶ πάντα τὰ ἑνικά τε καὶ πληθυντικὰ τρίτα πρόσωπα τῶν ῥημάτων καὶ τὰς τῶν ὀνομάτων δοτικὰς τῶν πληθυντικῶν συμφώνου καὶ φωνήεντος ἐπιφερομένου μετὰ τοῦ ν γράφουσιν, ὡς ἔστι σαφῶς συμβαλεῖν ταῖς τοῖς πάλαι σοφοῖς πεπονημέναις ἐντυγχάνοντα βίβλοις. οἱ δὲ Ἴωνες δίχα τοῦ ν. τούτοις οὖν καὶ ἀμφοτέροις οἱ ποιηταὶ παρακολουθοῦντες, καὶ δὴ καὶ τῇ ἀνάγκῃ τοῦ μέτρου ἑπόμενοι, πολλάκις συμφώνου μὲν ἐπιφερομένου μετὰ τοῦ ν γράφουσι· πολλάκις δὲ καὶ φωνήεντος ἐπιφερομένου δίχα τοῦ ν. τοιοῦτον δή τι τῇ τοῦ μέτρου ἀνάγκῃ καὶ ἐν τοῖς ν καὶ εἰς ς λήγουσιν ἐπιῤῥήμασι ποιεῖν εἰώθασιν, οἷον τὸ πρόσθεν, νέρθεν, ὑπένερθεν· τὸ οὕτως, αὖθις, πολλάκις, εὐθύς, ταχύς, ἀτρέμας, καὶ τοῖς ὁμοίοις. τοῦτο δὲ οὕτως ἔχον εὑρήσεις ἀκριβῶς σκοπῶν. Iunt.]

746. (742.) ἀφεὶς ἄπελθε) ἔασον τὸ ἀπορούμενον· ἔπειτα πάλιν ἀνασκοπεῖν καὶ οἷον ἀνοίγειν ἀποπειρῶ. τὸ γὰρ ἀναζυγοῦν ἐστι τὸ ἔξωθεν ἀνοίγειν τὴν θύραν. ἔνιοι δὲ ζυγώθρισον, συνάρμοσον, σύμπλεξον. κίνησον δὲ αὖθις, ἀντὶ τοῦ καὶ δεύτερον καὶ τρίτον ἐπίστησον· περὶ τῶν αὐτῶν ζυγοστάτησον, ἴσωσον.

747. (743.) κίνησον αὖθις) ὑποτίθεται πῶς δεῖ φροντίζειν, καὶ τίνα τρόπον. φησὶ γάρ, ἐὰν ὑπεισέλθῃς, ἔτι μὴ ἀμελήσῃς, ἀλλὰ πολλάκις αὐτὸ μέτελθε· καὶ οὕτως εἰς ἓν συμφορήσας τὴν ἀρίστην γνώμην ἑλοῦ.

---

1) παρὰ τῷ μηρῷ Harl. 5.

[ζυγώθρισον) ἀπὸ τοῦ ζυγὸς γίνεται καὶ τοῦ ἀθερίζω, τὸ ἀποδοκιμάζω, ζυγοαθέρισον, καὶ κατὰ συγκοπὴν τοῦ ε, καὶ κρᾶσιν τοῦ ο καὶ α εἰς ω μέγα, ζυγώθρισον. *Iunt.* σκόπησον, μελέτησον· μεταφορικῶς. *Gl. Br.*]

748. (744.) ὦ Σωκρατίδιον) ἐνθυμηθεὶς ἐξανίσταται βοῶν.

751. (747.) γυναῖκα φαρμακίδ') ὡς νῦν τὰς φαρμακίδας Θετταλὰς καλοῦσι. διαβάλλονται γὰρ οἱ Θετταλοὶ ὡς γόητες. καὶ μέχρι δὲ νῦν φαρμακίδες παρ' ἡμῖν αἱ Θετταλαὶ καλοῦνται. φασὶ δὲ ὅτι Μήδεια φυγοῦσα κίστην ἐξέβαλε φαρμάκων ἐκεῖ, καὶ ἀνέφυσαν. τὸ δὲ Θεττάλην Ἀττικοὶ βαρύνουσιν οἱ κατὰ Μένανδρον, ὡς δαμάλην.

753. (749.) λοφεῖον στρογγύλον) τὴν τοῦ κατόπτρου θήκην. ἢ τὴν θήκην τοῦ λόφου τῆς περικεφαλαίας. περιφερὴς δὲ αὕτη. [λοφεῖον) ἀγγεῖον. *Gl. Br.*]

754. (750.) ὥςπερ κάτοπτρον) ὁ γὰρ τῆς σελήνης κύκλος στρογγυλοειδής, καθάπερ καὶ τὰ ἔςοπτρα [1]. καὶ φασὶ τοὺς περὶ τὰ τοιαῦτα δεινοὺς οὕτω κατάγειν τὴν θεόν. ἔστι δὲ καὶ Πυθαγόρου παίγνιον διὰ τοῦ τοιούτου κατόπτρου. προσελήνου [2]) τῆς σελήνης οὔσης, εἴ τις ἔςοπτρον ἐπιγράψειεν αἵματι ὅσα βούλεται, καὶ προειπὼν ἑτέρῳ σταίη κατόπιν αὐτοῦ, δεικνὺς πρὸς τὴν σελήνην τὰ γράμματα, κἀκεῖνος ἀτενίσαι ὁ πλησίον εἰς τὸν τῆς σελήνης κύκλον, ἀναγνοίη πάντα τὰ ἐν τῷ κατόπτρῳ γεγραμμένα. ὡς ἐπὶ τῆς σελήνης γεγραμμένα.

756. (752.) μηκέτ' ἀντέλλοι) πρὸς τὸ προειρημένον ὑπ' αὐτοῦ,

ὁρῶν ἄγουσαν τὴν σελήνην εἰκάδας,

[τελουμένης γὰρ σελήνης οἱ τόκοι ἐδίδοντο. εἰ γοῦν οὐκ ἀνατέλλοι, πῶς ἂν οἱ δανεισταὶ γνόντες τὸν μῆνα τελούμενον ἀπαιτήσαιεν τοὺς τόκους; *Iunt.*]

757. (753.) τιητί δή) παράλληλα. καὶ παρ' Ὁμήρῳ· τιητί δὴ λείπεσθαι ἄριστοι.

758. (754.) ἀργυρίων) οὕτως ἡ γραφὴ ἀργυρίων παρὰ Φρυνίχῳ κεῖται· ὅτι οἱ κωμικοὶ πληθυντικῶς φα-

---

1) ἔποπτα *Ald.*
2) πληροσελήνου *Suidas.*

σὶν, οἱ δὲ ῥήτορες ἑνικῶς. καὶ Σώφρων πληθυντικῶς, ἀργυρίων δεήσῃ.

[759. (755.) προβαλῶ) προθήσω, εἰς ὃ δεῖ σε μηχανὴν εὑρεῖν. *Iunt.*]

[760. (756.) εἴ σοι γράφοιτο) εἰ κατηγοροίη πέντε σε δυναμένη ζημιῶσαι τάλαντα. Ἀττικῶς δὲ τοῦ ἀριθμοῦ τὸ πέντε ἐφύλαξε. [Ἄλλως. ἰστέον ὅτι ἐν τοῖς δικασταῖς οἱ δανεισταὶ ἐρχόμενοι ἔλεγον, ὡς ὁ δεῖνα αὐτοῖς ὀφείλει. εἶτα ὁ τοῦ δικαστηρίου γραμματεὺς ἔγραφε τοῦτο. καὶ μετὰ ταῦτα ὁ ὀφείλων καλούμενος ἀπῃτεῖτο τὸ δάνειον. *Iunt.*]

[763. (759.) εἶλε τὴν γνώμην) εἰλῶ, τὸ στρέφω παρὰ τοῖς κοινοῖς, περισπωμένως. εἴλω δὲ, βαρυτόνως, παρὰ τοῖς ποιηταῖς. *Iunt.* στρέφε. *Gl. D. E.* εἶλλε) ἀπόκλειε. *Gl. A.*]

[764. ὑποχάλα) ὥσπερ ἀπὸ ὕψους τινὸς καταβίβαζε. *Schol. Cant.* 3.]

765. (761.) μηλολόνθην) οὕτω γράφουσιν οἱ ἀκριβέστεροι. τινὲς δὲ λέγουσιν ὅτι ζωΰφιόν ἐστι χρυσίζον κανθάρῳ ὅμοιον, ὃ λαμβάνοντες οἱ παῖδες ἀποδεσμοῦσι λίνῳ καὶ ἐκπεταννύουσιν. Ἄλλως. τὸν χρυσοκάνθαρον. οὕτως οὖν, φησι, δῆσόν σου τὴν γνώμην, ἵν', ὅταν ἁρπάσῃς ἐκ τοῦ ἀέρος τὴν γνώμην, πάλιν ἐπισπάσῃ αὐτήν. [μηλολόνθην) χρυσοκάνθαρον, ζίναν. *Gl. Br.* εἶδος ζωυφίου τινὸς παρὰ τὸν κάνθαρον, ὃ τοῖς ἄνθεσιν ἐπικαθέζεται. ταύταις οὖν εἰς παιδιὰν ἐχρῶντο Ἀθήνῃσι παῖδες. *Rav.*]

[768. (764) τοῖσι φαρμακοπώλαις) φαρμακοπῶλαι κυρίως οἱ τὰ φάρμακα πιπράσκοντες, τά τε [1]) λυσιτελοῦντα καὶ τὰ θανάσιμα. παρὰ τοῖς παλαιοῖς δὲ καὶ οἱ τοὺς τιμαλφεῖς (τουτέστι πολυτίμους) λίθους πιπράσκοντες, φαρμακοπῶλαι ἐλέγοντο. οὐδεὶς γὰρ τῶν τοιούτων λίθων, ὃς οὐκ ἔχει καινοτέραν δύναμιν. *Iunt.*]

770. (766.) τὴν ὕαλον λέγεις) κατασκεύασμά ἐστιν ὑάλου τροχοειδὲς, παχὺ, εἰς [2]) τοῦτο τεχνασθὲν, ὅπερ ἐλαίῳ χρίοντες καὶ θερμαίνοντες, προσάγουσι θρυαλλίδα, καὶ οὕτως ἅπτουσι. τοῦτο οὖν, φησιν, εἰ ὑφάψαιμι διὰ τῆς ὑέλου, καὶ προσάγοιμι τῇ δέλτῳ τὸ πῦρ τῇ τοῦ γραμματέως, ἀφα-

---

1) γε *Iunt.*
2) εἰς abest ab *Ald.*

νίσαιμι τὰ γράμματα τῆς δίκης. ὅτι δὲ ὕαλος θηλυκῶς, καὶ διὰ τοῦ α. διὸ τὸ χ. Ὅμηρος δὲ οὐκ οἶδε τὸ ὄνομα, ἀλλὰ παρ' αὐτῷ καὶ τοῖς ἀρχαίοις ἤλεκτρος μέν ἐστιν· ὕαλος δὲ οὔ. [Ἄλλως. ὕαλον ἡμεῖς μὲν ἀρτίως τὸ ἐκ βοτάνης τινὸς κεκαυμένης καὶ διὰ πυρὸς τηκόμενον εἰς κατασκευὴν ἀγγείων τινῶν λέγομεν. οἱ παλαιοὶ δὲ τὴν διαφανῆ λίθον, αὐτὸν ἰδιωτικῶς λεγόμενον κρύον, ἐοικότα δὲ ὑάλῳ. *Iunt.*]

775. (771.) *νὴ τὰς Χάριτας*) οὐχ ἁπλῶς ὄμνυσι κατὰ τῶν Χαρίτων. ὀπίσω γὰρ τῆς Ἀθηνᾶς ἦσαν γλυφεῖσαι αἱ Χάριτες ἐν τῷ τοίχῳ, ἃς ἐλέγετο ὁ Σωκράτης γλύψαι. τὸ γὰρ πρῶτον λιθογλύφος ἦν τὴν τέχνην. αἰνίττεται οὖν αὐτοῦ τοῦ Σωκράτους εἰς τὴν πρώτην τέχνην. [Ἄλλως. τῷ μὲν φαινομένῳ ἀρεσκόμενος Σωκράτης δείκνυται τῷ τοῦ Στρεψιάδου νοήματι, καὶ ὄμνυσι τὰς Χάριτας, ὅτι σοφῶς τοῦτο τὸ νόημα ἐπενόησε τὸ τῆς τοῦ χάρτου τεφρώσεως. Χαρίτων γὰρ ἔργα καὶ δῶρα σοφία. ἐσχηματισμένως δὲ τοῦ Σωκράτους καθάπτεται ὁ ποιητὴς, ὁ κωμῳδῶν τοῦτον ὡς λιθοξόον. Σωφρονίσκου γὰρ λιθοξόου ἦν υἱὸς Σωκράτης, καὶ τῆς λαξευτικῆς μετέσχε τέχνης, καὶ ἀνδριάντας λιθίνους ἐλάξευε, καὶ ἀγάλματα δὲ τῶν τριῶν Χαρίτων εἰργάσατο [1]), Πειθοῦς, Ἀγλαΐας, καὶ Θαλείας· καὶ ἦσαν ὄπισθεν τῆς Ἀθηνᾶς ἐγγεγλυμμένα τῷ τοίχῳ. *Iunt.*]

[*οἴμ' ὡς ἥδομαι*) τὸ οἴμοι, καὶ ᾤμοι, ποτὲ μὲν ἐπ' εὐφροσύνῃ κείμενον εὕρηται, ποτὲ δὲ ἐπὶ λύπης. καὶ ἐπ' εὐφροσύνῃ μὲν, ὡς ἐνταῦθα, οἴμ' ὡς ἥδομαι· καὶ, *ᾤμοι σοφίας, ἐμνήσθης.* ἐπὶ δὲ λύπης ὡς τὸ, οἴμοι τάλας· καὶ,

οἴμοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλα δείλαιος.

καὶ, *ᾤμοι μανίας τῆς σῆς, πόλεώς τε.* *Iunt.*]

776. (772.) *διαγέγραπται*) κατέξυσται, ἀνῄρηται. ἀπὸ τῆς τοῦ γραμματέως δέλτου, ὅπου αἱ δίκαι ἀνεγράφοντο, καὶ αἱ εἰςαγωγαὶ τῶν δικῶν. [ἀπήλειπται, ἠφάνισται. *Gl. Br.*]

778. (774.) *ἀντιδικῶν*) κατηγορῶν, καὶ ἐναντιούμενος. τοῖς γὰρ γραψαμένοις καὶ μὴ ἀποδείξασιν ἐπεβάλλετο χρηματικὴ ζημία, καὶ εἰ μὴ κατὰ τὸ ὡρισμένον ἐξέτισεν, ὑπερήμερος γενόμενος ἐξέτιε τετραπλῆ. οἱ δὲ μὴ ἔχοντες τῖσαι καθείργνυντο εἰς τὸ δικαστήριον. πολλοὶ δὲ τοῦτο πεπόνθα-

---

1) τριηργάσατο *Iunt.*

σιν, ὡς ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος. [ἀποστρέψαις) ἀποδιώξαις. ἀντιδικῶν) ἀντεγκαλῶν, ἀντιλέγων. Gl. Br.]

[785. ὑθλεῖς) ληρεῖς, φλυαρεῖς. Gl. Br. ὑθλεῖς) ὕθλος, φλυαρία, μωρία, λῆρο . . . . ἄπερρ') ἀποφθείρου, πορεύου μετὰ φθορᾶς. Gl. Victor. ἄπαιρε) ἄπελθε. Gl. D.]

790. (786.) τίς ἦν ἐν ᾗ) ὡς ἐπιλανθανόμενος. θέλει δὲ εἰπεῖν τὴν κάρδοπον.

792. (788.) ἐπιλησμότατον) ἔδει εἰπεῖν ἐπιλησμονέστατον. Ἄλεξις [1]) δὲ ἐπιλήσμη. φησὶ δὲ Κρατῖνος ἐπιλήσμονι.

[794. (790.) γλωττοστροφεῖν) τὴν γλῶτταν στρέφειν, δι' ἧς ἂν τοὺς δανειστὰς ἀποκρούσωμαι. Iunt. Victor.]

801. (797.) εὐσωματεῖ) ἐκ τοῦ ἐναντίου συγκατατίθεται. δέον γὰρ ἂν μανθάνειν τοιοῦτον ὑγιαίνοντα. εἰ μὴ ἄρα τοῦτο λέγει, ὅτι φοβοῦμαι αὐτόν. [ναὶ, ἄκων ἐπιτρέπω. Gl. E.]

802. (798.) εὐπτέρων) ἀντὶ τοῦ εὐγενῶν. ἀπὸ τῶν ὀρνέων· ἢ κούφων, ὧν ὁ λογισμὸς ἵπταται. φρονουσῶν τὰ Κοισύρας· ἀντὶ τοῦ, μεγάλα φρονουσῶν. εὐπτέρων δὲ, τῶν εὐγενῶν. ἡ μεταφορὰ ἐκ τῶν ὀρνέων. ἢ τῶν μετεώρων καὶ ὑπερηφάνων. ἢ ἐπηρμένων. ὡς δραπέτας δὲ αὐτοὺς διαβάλλει. ἀσύμβουλοι δέ, φησιν, ὅτι καὶ ταχέως μεταβαλλόμενοι ἐπιθυμίας ἥττους ἁλίσκονται. [εὐπτέρων) εὐγενῶν, ἐπηρμένων. τῶν Κοισύρας) ἐκ ταύτης γὰρ ἡ τούτου γυνὴ κατήγετο. Gl. Br. ἐκ ταύτης τῆς Κοισύρας ἡ τούτου γυνή. καὶ διὰ τοῦτο εὐγένιζεν ἑαυτήν. Gl. D.]

[803. (799.) ἀτὰρ μέτειμι) καὶ δὴ μετέλθω, μεταχειρίσομαι, εἴ πως δυνηθῶ πεῖσαι αὐτόν. Iunt. Victor. μέτειμι) μετελεύσομαι. Gl. Victor.]

[804. ἐξελῶ) ἐξελάσω. Gl. Br.]

806. (802.) ἆρά γ' αἰσθάνει) κορωνὶς καὶ εἴσθεσις χοροῦ μεσῳδικὴ κώλων διαφόρων δέκα. τούτων τὸ μὲν πρῶτον δίμετρον ἀντισπαστικὸν ἐκ διτροχαίου καὶ παλιμ-

1) ἡ λέξις Ald.

βακχείου. τὸ δεύτερον ἐξ ἀντισπάστου καὶ ἀμφιβράχεος. τὸ τρίτον ἐξ ἐπιτρίτου τρίτου δίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ τέταρτον δίμετρον ἐκ διτροχαίου καὶ ἀμφιβράχεος. τὸ πέμπτον τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἀδιαφόρου τῆς τελευταίας οὔσης. τὸ ἕκτον ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ἕβδομον ἐκ χοριάμβου καὶ διιάμβου δίμετρον. τὸ ὄγδοον χοριαμβικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ἔνατον ὅμοιον τῷ ἕκτῳ, ἐχούσης ἀνάπαιστον τῆς ἀρχούσης. τὸ δέκατον χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικόν· εἴτ' οὖν ἐκ χοριάμβου καὶ βακχείου.

811. (807.) ἐκπεπληγμένου) ἀντὶ τοῦ, ἐπαινοῦντος. λείπει δὲ τὸ σέ. οἱονεὶ ἐκπλήκτου καὶ μέγα φρονοῦντος. [ἐξεστηκότος καὶ ἄγαν προθυμουμένου. Gl. E.]

[812. ἐπηρμένου) μετεώρου καὶ ἑτοίμου πᾶν ποιήσειν, ὃ ἂν κελεύῃς. Gl. E.]

[813. (809.) γνοὺς ἀπολέψεις) οἱ λέγοντες τὸ [1] γνοὺς ἀντὶ τοῦ αἴσθησιν λαβὼν, ἵνα συντάσσωσι τὴν γενικὴν, οὐ καλῶς λέγουσιν. ἐστὶ γὰρ αὕτη ἡ γενικὴ πρὸς τὸ ἀπολάψεις, οὕτω· σὺ δὲ ἀπολάψεις (ἀντὶ τοῦ ἀποκέρδησον) ταχέως ὅ τι πλεῖστον δύνασαι ἀνδρὸς ἐκπεπληγμένου καὶ φανερῶς ἐπηρμένου. εἶτα ὕστερον ἐπάξεις [2] τὸ γνοὺς, ἀντὶ τοῦ, οὕτως ἔχοντα αὐτὸν νοήσας. ἔστι δὲ ἀπολάψεις ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ προστακτικοῦ. δείκνυται γὰρ ἐκ τῆς κατασκευῆς, ὅτι τοῦτο αἱ Νεφέλαι αὐτῷ ἐπιτάττουσιν. *Iunt. Schol. E.* ἀπολάψεις) ἀποκέρδησον, ἐμφορηθῇς. Gl. Br.]

ἀπολέψεις) ἀπολεπίσεις. ἐὰν δὲ, ὡς τοῖς πολλοῖς, ἀπολάψῃς, ἐκπίῃ· ἀπὸ τῶν κυνῶν ἡ μεταφορὰ, ἢ ὅσα λάπτοντα πίνει. καταστρέφει δὲ εἰς τὸ ἀποκερδανεῖς, ἢ ἀφαρπάσεις, ἀποσπάσεις. Ὅμηρος·

λάψαντες γλώσσῃσιν ἀραιῇσι μέλαν ὕδωρ.

814. (810.) φιλεῖ γάρ πως) ἔθος ἔχει, συμβαίνει γὰρ ἄλλως ἀποβαίνειν ἢ προσδοκᾷ τις. ἀντὶ τοῦ, εὐμετάβλητοί εἰσιν οἱ ἐξ ἐπιθυμίας ἀλόγου τινὶ συμβαλόντες. εὐμετάβλητοι γὰρ αἱ τῶν τοιούτων ἀνδρῶν γνῶμαι.

816. (812.) οὔτοι μὰ τὴν Ὀμίχλην) κορωνὶς

---

1) τὸ om. *Iunt.*
2) ἐπαγάγῃς *MS. Paris.*

ἑτέρα ὁμοία, οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι οε. ὧν τελευταῖος,

πρὸς πάντα τὰ δίκαι' ἀντιλέγειν δυνήσεται.

ἐπὶ τῷ τέλει κορωνὶς, καὶ ἑξῆς τὸ χοροῦ· ὤφειλε γὰρ κἀνταῦθα θεῖναι χορὸν, ἄχρις ἂν οἱ λόγοι ἐξέλθωσι.

817. (813.) κίονας) ὡς ἅπαντα καταφαγόντος τοῦ Μεγακλέους. ὡς εἰ ἔλεγε τὸν πλοῦτον. ἐμφαίνει δὲ διὰ τούτων, ὡς οὐδὲν αὐτῷ κατελείφθη, εἰ μὴ ἡ αὐλὴ Μεγακλέους. λέγει δὲ ὅτι πάντα κατηναλωκὼς καταλέλοιπε τοὺς λίθους τῆς οἰκίας· αἰνίττεται οὖν εἰς τὴν ἀσωτίαν τοῦ υἱοῦ, ὅτι πάντα κατηνάλωσεν αὐτοῦ, καὶ οὐδὲν ἔτι ὑπολείπεται. [Ἄλλως. ἐντεῦθεν δῆλον ὅτι ἐν κίοσιν ἵστατο ὁ οἶκος αὐτοῦ. δείκνυται δὲ ὅτι μόνοι οὗτοι ὑπελείφθησαν αὐτῷ τῶν ἄλλων καταναλωθέντων παρ' αὐτοῦ. *Iunt.*]

819. (815.) οὐκ εὖ φρονεῖς) εἴ γε καὶ αὐτὸς ἐπετιμήθη ἐπὶ τούτοις παρὰ Σωκράτους. ταῦτα δὲ πειρᾶται τὸν υἱὸν διδάσκειν. καταγελᾷ δὲ αὐτοῦ, ὡς μὴ δεόντως μήτε Δία ὀμνύντος [1]) μήτε νομίζοντος. τοῦ δὲ Δία τὸ α ἐκτείνεσθαί φησι Σύμμαχος Ἀττικῶς. ἐνδεῖ δὲ τὸ χ.

821. (817.) τηλικουτονί) οἷον, τελείαν ἔχοντα τὴν ἡλικίαν, καὶ ὀφείλοντα πάντα εἰδέναι. [σὲ ἤδη τελείαν ἔχοντα ἡλικίαν. *Gl. Victor.*]

823. (819.) ἀρχαϊκά) μωρὰ, εὐήθη, λῆρα. [ἀρχαῖοι οἱ μωροὶ ἐκαλοῦντο ἀπὸ τῶν ἐπὶ τοῦ Κρόνου ἐκείνων ἀρχαίων καὶ ἀπραγμόνων ἀνδρῶν. *Iunt.*]

826. (822.) ὅπως δὲ τοῦτο) ὡς ἐπὶ τῶν φρονούντων διδασκάλων· ὡς καὶ αὐτὸς παρηγγέλθη· νομίσαι δὲ ταῦτα χρὴ μυστήρια. [Ἄλλως. τηρεῖ τὰς παραινέσεις ἃς παρήνεσεν αὐτῷ πρότερον μαθητὴς Σωκράτους. ὅρα. *Gl. Br.*]

827. (823.) ἰδοὺ τί ἐστι) πλησιάσας αὐτῷ φησὶ τὸ ἰδού.

831. (827.) αἰβοῖ) γελῶν λέγει τὸ αἰβοῖ. ἔστι γὰρ ἐπίῤῥημα σχετλιαστικόν.

832. (828.) ὁ Μήλιος) παρ' ἱστορίαν. Ἀθηναῖος

---

1) ὀμνῦντος *Ald.*

γὰρ ὁ Σωκράτης, ἀλλ' ἐπεὶ Διαγόρας, Μήλιος ὢν, διεβάλλετο ὡς θεομάχος, καὶ τὸν Σωκράτη δὲ ὡς ἄθεον διαβάλλει, διὰ τοῦτο Μήλιον αὐτὸν ἔφη. Ἄλλως. ὁ Μήλιος, ἀντὶ τοῦ ὁ ἀσεβής. Ἀρισταγόρου γὰρ τοῦ Μηλίου μαθητὴς ὁ Σωκράτης. διεβέβληντο δὲ ἐπὶ ἀθείᾳ οἱ Μήλιοι ἀπὸ Διαγόρου, ὃς χρήματα παραθέμενός τινι καὶ ἀποστερηθεὶς, εἰς ἀθεΐαν ἐτράπη· ἢ διότι Μῆλον ἐπολέμησαν Ἀττικοί. οἱ δὲ, ἐπειδή τις Ἀρισταγόρας διθυραμβοποιὸς ἐξωρχήσατο τὰ Ἐλευσίνια· οἱ δὲ Μήλιον, τὸν καταπραΰνοντα τῇ διδαχῇ τὰς ψυχὰς τῶν Μηλίων. οἱ δὲ τὸν κομῶντα, τὸν δασύν. Ἄλλως. ο Μήλιος) τινὲς ἐξεδέξαντο τὸν τὰς τῶν εἰσιόντων ψυχὰς ὀξύνοντα πρὶν εἰσελθεῖν ἠγριωμένας· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀλόγων θηρίων. μῆλα γὰρ τὰ θρέμματα. οἱ δὲ εἰς τὸ δασὺ καὶ αὐχμηρὸν νοοῦσιν αὐτό. οἱ δὲ παρέλαβον οὕτως. Διαγόρας ὁ Μήλιος, ὃς τὸ πρότερον ἦν θεοσεβὴς, παρακαταθήκην ὑπό τινος ἀποστερηθεὶς, ἐπὶ τὸ ἄθεον ἐξέδραμεν, ἐφ' ᾧ οἱ Ἀθηναῖοι ἀγανακτήσαντες, τὴν Μῆλον ἐκάκωσαν. Ἄλλως. Διαγόρας γέγονέ τις βλάσφημος εἰς τὸ θεῖον, Μήλιος. καί ποτέ, φασιν, ἐν πανδοκείῳ εὑρεθεὶς, καὶ μὴ εὑρὼν ξύλα, ἀλλ' ἄγαλμα Ἡρακλέους· ἄγε, φησὶ, τρισκαιδέκατον ἡμῖν ἐπιτέλει ἄεθλον, καὶ ἕψησον τὸν φακόν. [ἄλλοι δέ φασιν ὡς οὗτος ὁ Διαγόρας διδάσκαλος ἦν Σωκράτους. *Schol. LB. Cant.* 2.]

[835. πείθειν) οὐκ ἔστι τὸ πείθειν ἀντὶ τοῦ πείθεσθαι, ὥς τινές φασιν, ἵνα τὴν δοτικὴν συντάξωσιν· ἀλλ' ἔστιν ἡ τοιαύτη δοτικὴ πρὸς τὸ ἐλήλυθας, οὕτω· σὺ δὲ εἰς τοσοῦτον τῶν μανιῶν ἐλήλυθας ἀνδράσι χολῶσιν, ὥςτε πείθειν αὐτοὺς σέ. τουτέστιν, οὕτω τῆς αὐτῶν μανίας μετέσχες, ὥςτε καὶ πείθειν σε περὶ τῶν ματαίων. *Schol. C.*]

837. (833.) ὑπὸ τῆς φειδωλίας) ὡς κομῶντας διαβάλλει τοὺς φιλοσόφους. ταῦτα δὲ ἐποίουν οἱ φιλόσοφοι διὰ καρτερίαν. ὁ δέ φησιν ὅτι οὐ διὰ ἀρετὴν ἐποίουν, ἀλλὰ διὰ σμικρολογίαν. ἃ γοῦν ὑπ' ἐγκρατείας ἐποίουν οὗτοι, οὗτος ὑπὸ φειδωλίας φησίν. ἅμα δὲ, δοκῶν ἐπαινεῖν, ψέγει. ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν καρτερίας, εἶπε φειδωλίας.

841. (836.) καταλούει μου) ἐντρυφᾷς, καταναλίσκεις τὴν περιουσίαν. τὸ δὲ καταλούει, καταναλίσκεις εἰς λουτρά, ἤδη γὰρ ὥςπερ τεθνεῶτός μου καταλούει. Ἄλλως. δαψιλῶς ἀναλίσκεις μου τὸν βίον. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐκχυνομένων ὑδάτων ἐν τοῖς βαλανείοις. ἢ ἐντρυφᾷς, ὡς καὶ τοῦ βαλανείου διὰ τρυφὴν ὄντος. ἐπεὶ ἔθος ἦν μετὰ τὴν

ἐκκομιδὴν τοῦ νεκροῦ λούεσθαι τοὺς κατ' οἶκον καθαρμοῦ χάριν. [καταλούει) δαπανᾷς, ἀφανίζεις. Gl. Br.]

843. (839.) ἀληθες) ἐὰν μὲν προπαροξυτόνως, αὐτὸ τὸ ἀληθὲς λέγει, ἐὰν δὲ ὀξυτόνως, τὸ πρᾶγμα δηλοῖ τὸ μετέχον τῆς ἀληθείας.

846. (842.) οἴμοι τί δράσω) πρὸς τὸν πατέρα δικάσομαι καὶ δείξας αὐτὸν μαινόμενον, οὕτω τὴν μανίαν παύσω.

847. (843.) παρανοίας) ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ δικαστήριον εἰςαγαγὼν κατηγορήσω ὡς παραφρονοῦντος. [παρανοίας) παραφροσύνης. εἰςαγαγὼν) εἰς δικαστήριον. ἕλω) νικήσω, λαβῶ. Gl. Br.]

848. (844.) σοροπηγοῖς) τουτέστι, τοῖς ποιοῦσι σοροὺς τοῖς νεκροῖς. χλευάζει δὲ τὸν πατέρα ὡς πρεσβύτην καὶ γειτονεύοντα τῷ θανάτῳ. Ἄλλως. τοῖς σοροποιοῖς, τοῖς τοὺς σοροὺς τῶν ἀποθνησκόντων ποιοῦσι. τουτέστιν ἄλλην ἴασιν οὐχ ἕξει ἢ τὸν θάνατον· καὶ δέον αὐτῷ πρὸς τὸ θανεῖν τὰ ἐπιτήδεια κατασκευάζειν. [τοῖς νεκροθάπταις· ἄξια γὰρ θανάτου πράττει. Gl. Br.]

855. (851.) τοὺς γηγενεῖς) διὰ τὸ ὠχροὺς καὶ νεκρώδεις εἶναι. ἢ ἀσεβεῖς καὶ θεομάχους, διὰ τοὺς γίγαντας. [γηγενεῖς αὐτοὺς καλεῖ, ὡς ὑπὸ γῆν διατρίβοντας, ὥςπερ μύας· ἢ ὡς ἀσεβεῖς καὶ θεομάχους. τοιοῦτοι γὰρ ἦσαν καὶ οἱ γίγαντες. Schol. Br.]

859. (855.) καταπεφρόντικα) εἰς τοὺς φροντιστὰς ἠνάλωσα. ὡς εἰ ἔλεγε, καταπεφρόνηκα. ἢ εἰς τὴν παίδευσιν καταδεδαπάνηκα. [τοῖς φροντισταῖς ἀφῆκα. Gl. E.]

[860. τέτροφας) κατέφαγες, ἐτράφης. Gl. Br.]

861. (857.) ὥςπερ Περικλέης) Περικλῆς πολλῶν ὄντων χρημάτων ἐν τῇ ἀκροπόλει, εἰς τὸν πόλεμον τὰ πλεῖστα ἠνάλωσε. φασὶ δὲ ὅτι καὶ λογισμοὺς διδοὺς, τάλαντα εἴκοσιν ἁπλῶς εἰπεῖν εἰς τὸ δέον ἀνηλωκέναι. φησὶ δὲ Ἔφορος, ὅτι μετὰ ταῦτα μαθόντες οἱ Λακεδαιμόνιοι, Κλεανδρίδην μὲν ἐδήμευσαν, Πλειστιάνακτα δὲ ιέ ταλάντοις ἐξημίωσαν, ὑπολαβόντες δωροδοκήσαντας αὐτοὺς, διὰ τὸ φείσασθαι τῆς λοιπῆς Ἀθηναίων γῆς, ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Περικλέα, μὴ θελήσαντα γυμνῶς εἰπεῖν ὅτι δέδωκα τοῖς Λακεδαιμονίων βασιλεῦσι τὸ ἐνδεές. Ἄλλως. Περικλῆς, Ἀθηναίων στρατη-

γὸς, χρήματα τοῦ δημοσίου λαβὼν εἰς τὸ κατασκευάσαι ὁλόχρυσον ἄγαλμα τῇ Ἀθηνᾷ, ἐλεφάντινον ποιήσας, τὰ πολλὰ ἐσφετερίσατο, συμποιησάμενος μετὰ Φειδίου τοῦ πλάστου. ἐπεὶ δὲ κατακρινόμενος ὡς πλεῖστα ἀναλώσας, ἠρωτᾶτο, ποῦ ἀνηλώθη, ὑπὸ μεγαλονοίας ἔλεγεν, εἰς τὸ δέον ἀνήλωσα. Ἄλλως. Περικλῆς τοῖς ἐφόροις Λακεδαιμονίων Κλεάνδρῳ καὶ Πλειστιάνακτι χρήματα δέδωκεν ὑπὲρ προδόσεως, καὶ τούτων ἀπαιτούμενος ὑπὸ τῆς πόλεως λόγον, οὐκ ἀξιῶν ἑαυτόν τε καὶ τοὺς Λακεδαιμονίους καταισχύνειν, ἔλεγεν, εἰς τὸ δέον ἀνήλωσα. τοῦτο δὲ γνόντες Λακεδαιμόνιοι τὸν μὲν Κλεανδρίδην ἐφόνευσαν, τὸν δὲ Πλειστιάνακτα δεκαπέντε ταλάντοις ἐζημίωσαν, οἰηθέντες αὐτοὺς, διὰ τὸ φείσασθαι τῆς λοιπῆς Ἀθηναίων γῆς, δωροδοκήσαντας ἐκ τῆς Ἀττικῆς ἀναχωρῆσαι.

862. (858.) εἶτα τῷ πατρὶ) ἀντὶ τοῦ, ἔχεις ἀπολογίαν ὅτι τῷ πατρὶ πειθόμενος ἐξήμαρτες. ὠφελήθητι καὶ ἁμάρτανε δι᾽ ἐμέ. [ἴθι βάδιζ᾽) πορεύου, παραγένου. Gl. Victor.]

864. (860.) τραυλίσαντι) ψελίσαντι, ἀντὶ τοῦ ἄσημον ἀφιέντι φωνήν. ἡλιαστικὸν δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐκκλησιαστικόν. ἡλιαία δὲ, τὸ δικαστήριον, διὰ τὸ ὑπαίθριον εἶναι καὶ τῷ ἡλίῳ βάλλεσθαι. οὐχ ἵστατο δὲ τῶν δικαστικῶν ὁ μισθός.

866. (862.) Διασίοις) ἑορτὴ τοῦ Διός. ἁμαξὶς δὲ, τὸ μικρὸν ἁμάξιον, ἢ πλακοῦντος εἶδος. [Διασίοις ἁμαξίδα) Διάσια, ἑορτὴ τοῦ Διὸς παρ᾽ Ἀθηναίοις. ἁμαξὶς δὲ πλακοῦντος εἶδος, ἣν νῦν κοπτὴν φαμέν. Σύμμαχος δὲ τὸ μικρὸν ἁμάξιον. ταῦτα γὰρ τοῖς παιδίοις ἠγόραζον. Rav.]

867. (863.) ἦ μὴν σὺ τούτοις) προαναφωνεῖ αὐτῷ ἃ μέλλει ποιήσειν. ἀντὶ τοῦ, λυπηθήσῃ ποτὲ, ἂν μάθῃ. τοῦτο δὲ λέγει πεισθεὶς τῷ πατρί. διὸ καὶ ὁ πατὴρ ἐπιφέρει, εὖ γ᾽ ὅτι ἐπείσθης.

870. (866.) νηπύτιος γάρ) ἀντὶ τοῦ νήπιος. ἐπεκτείνει δὲ τὸ ὄνομα ὁ Σωκράτης, ἵνα καταπλήξῃ τὸν νεώτερον νῦν εἰςελθόντα. [νηπύτιος) ἄφρων, ἀνόητος. Gl. Victor.]

872. ἀλλὰ σύ γ᾽ αὐτός) ἐκ τῶν κρεμαστῶν δηλονότι τετριμμένος εἴης ἀεὶ κρεμάμενος. λέγει δὲ τῶν ὀρ-

γάνων τῶν ἀστρονομικῶν καὶ γεωμετρικῶν. κρεμάθρα γὰρ ἐν τῷ φροντιστηρίῳ γράφεται, ἐπεὶ αὐτὸς ἐπὶ κρεμάθρας ἦν.

874. (868.) ἰδοὺ κρέμαιό γε) διώκων ὁ Σωκράτης τῇ φωνῇ ἔριν μιμούμενος, ὅτι κακῶς τῷ στόματι εἶπε τὸ κρέμαιό γε.

875. (871.) καὶ τοῖσι χείλεσι διεῤῥυηκόσι) τῇ φωνῇ μιμούμενος ὁ Σωκράτης φησὶ διακεχηνὼς τοῖς χείλεσι. [διακεχηνόσι. Gl. Br.]

877. (873.) κλῆσιν) τὴν μαρτυρίαν. χαύνωσιν δὲ, λύσιν τῶν δικῶν, καὶ οἷον ἀπάτῃ τὰ κοινὰ ῥήματα ἀναπείθοντα τοὺς ἀκούοντας. Ἄλλως. χαύνωσιν ἀναπειστηρίαν, ὅταν τοῦ ἀντιδίκου προβάλλοντος λόγους πιθανοὺς, εἰς τοὐναντίον τις αὐτοὺς περιτρέψῃ, καὶ χαύνους καὶ ἀσθενεῖς ποιήσῃ, διὰ τῶν λόγων αὐτοῦ ἀναπείσας τοὺς δικαστὰς, ὡς ἄρ' ἀληθῆ λέγει.

878. (874.) καί τοι ταλάντου) ἀξιόπιστόν τι ἀεὶ οἱ διδάσκαλοι λέγοντες, ἐλαττοῦνται τόνδε, οὐ λαμβάνω ἐπὶ τούτῳ τῷ ἀναγνώσματι. καὶ ἐπαγέλλονται προνοήσασθαι τῶν κοινῶν μαθημάτων, ὅσων προνοοῦσι μάλιστα.

879. (875.) θυμόσοφός ἐστι) ἐκ φύσεως ἔχει σοφίαν. ἐκ τοῦ ἰδίου θυμοῦ σοφὸς, καὶ οὐκ ἐκ μαθήσεως.

883. (879.) σιδίων) ἐκ τῶν λεπύρων τῶν ῥοιῶν· ἐκ μὲν τῶν δερμάτων τροχοὺς καὶ ἁμάξια, ὅταν δὲ καταφάγωσι τὰ ἐντὸς, ἐκ τῶν λεπύρων βατράχους γλύφουσιν. εἶτα τὸ πῶς δοκεῖς, θαυμάζων προφέρεται καθ' ἑαυτόν. βούλεται δὲ αὐτὸν ὡς ἐκ παιδὸς ἀποδεῖξαι εὐφυᾶ, καὶ γλύφειν ἀστείως δυνάμενον.

[884. μαθήσεται) γνώσεται, ὅντινα δεῖ μαθεῖν. Gl. E.]

[885. τὸν ἥττονα) ὃς τ' ἄδικα λέγων ἀνατρέπει τὸν κρείττονα. Gl. Victor.]

891. (886.) χώρει δευρί. δεῖξον σαυτὸν) διπλῇ κορωνὶς ἀποχωρησάντων ὑποκριτῶν. μέλος δὲ τοῦ χοροῦ οὐ κεῖται, ἀλλὰ γέγραπται μὲν ἐν μέσῳ ὁ χορὸς, καὶ ἕπεται εἴσθεσις ἀναπαιστικὴ [1]) τῶν ὑποκριτῶν· καὶ διὰ τὰ

---

1) εἰς θέσιν ἀναπαιστικὴν Ald.

πρόςωπα οὐ τελείας ἔχει τὰς συζυγίας. ὑπόκεινται δὲ ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἐν πλεκτοῖς οἰκίσκοις οἱ λόγοι δίκην ὀρνέων διαμαχόμενοι. τοῦ δὲ χοροῦ τὸ πρόςωπον ἐκλέλοιπεν. ἐπιγραφὴ δὲ φέρεται χοροῦ. ὁ δὲ κρείττων λόγος καὶ ὁ ἥττων διαλέγονται. Ἄλλως. χώρει δευρί) εἴςθεσις διπλῆς κατὰ σχῆμα δικανικὸν ἐκ κώλων ἀναπαιστικῶν μέ. ὧν τὸ κή, τὸ λέ, καὶ τὸ λθ', μονόμετρα ἀκατάληκτα. τὰ δὲ λοιπὰ πάντα δίμετρα ἀκατάληκτα, τῶν δύο προςώπων ὡς ἐπιτοπλεῖστον δίμετρον κῶλον ἀποτελούντων, ὧν τὸ τελευταῖον,

κλαύσει· τὴν χεῖρ' ἐπιβάλλεις,

ἐφθημιμερές. ἰστέον δὲ ὅτι τὸ κή κῶλον τετράβραχυν ἔχει, ἤτοι προκελευσματικὸν τὸν πρῶτον πόδα ἀντὶ ἀναπαίστου. διαλύεται γὰρ ἡ μακρὰ τοῦ ἀναπαίστου εἰς δύο βραχείας· ὡς καὶ τοῦ ἰάμβου καὶ τοῦ τροχαίου καὶ τῶν λοιπῶν τετρασυλλάβων ποδῶν. ἐπὶ τῷ τέλει διπλῆ ἔξω νενευκυῖα.

893. ἴθ' ὅποι χρῄζεις) τοῦτο ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου·

ἴθ' ὅποι [1]) χρῄζεις· οὐκ ἀπολοῦμαι
τῆς σῆς Ἑλένης οὕνεκα.

[894. ἐν τοῖς πολλοῖσι) ἐνώπιον πολλῶν. Gl. Br. σ' ἐν τοῖς πολλοῖσι) ἐνώπιον πολλῶν παρόντων. Gl. Victor.]

897. (893.) γνώμας καινὰς) ὡς παρορωμένου τοῦ δικαίου παρὰ Ἀθηναίοις. διὸ καὶ μωροὺς αὐτοὺς εἶπεν.

[898. διὰ τουτουσὶ) διαβάλλει τοὺς Ἀθηναίους ὡς ἀδικίᾳ χαίροντας, τὸ δὲ δίκαιον παρορῶντας. Schol. E.]

[906. τὸν πατέρα οὐκ ἀπώλεσε δήσας) τὸν πατέρα αὐτοῦ Κρόνον οὐκ ἔφθειρε δεσμεύσας. Gl. Harl. 5.]

908. (904.) δότε μοι λεκάνην) ἵνα τὴν χολὴν ἐμέσω. ὡς ναυτιῶν ὑπὸ τῆς ἐκείνου ψυχρίας. ἢ ἵνα ἐμέσω. χολὴ γάρ μοι ἐπιπλέει διὰ τὰ αὐτοῦ ῥήματα. [χωρεῖ) αὔξει, προβαίνει. δότε μοι λεκάνην) ἵν' ἐμέσω. Gl. Br.]

[909. τυφογέρων) μάταιος γέρων, κενόδοξος. ἀνάρμοστος) ἀηδής, ἀνεπιτήδειος. Gl. Br. ἄῤῥυθμος, ἀηδής, ἄμουσος. Gl. Victor.]

[910. ἀναίσχυντος) ἀναιδής. Gl. Victor.]

---

1) ὅπη Victor.

911. (907.) ῥόδα μ' εἴρηκας) ἀντὶ τοῦ, ἐμοὶ τὰ ὑπὸ σοῦ εἰρημένα ῥόδα ἐστί.

βωμολόχος) κακοῦργος, ἀσεβής. παρὰ τοὺς λοχῶντας τὰ ἐν τοῖς βωμοῖς ἐπιθέμενα θύματα, ἢ τοὺς θύσαντας, ἵνα αἰτήσαντες λάβωσί τι. βωμολοχία δὲ κυρίως ἡ περὶ τὸ ἐν παιδιᾷ ἡδὺ, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν δευτέρῳ Ἠθικῶν, ὑπερβολή. βωμολόχοι τοίνυν οἱ ἐν τοῖς βωμοῖς ἐρχόμενοι, καὶ ἀντὶ τοῦ τὸ θεῖον εὐχαῖς ἐξιλεοῦν, πολλοῖς τισι λόγοις χρώμενοι καὶ ματαίοις.

912. (908.) κρίνεσιν) ὡς ἀπὸ τοῦ κρίνου, κατὰ μεταπλασμόν. [κρίνεσι) κρίνον κοινῶς· κρίνος Ἀττικῶς, καὶ κλίνεται τοῦ κρίνεος, νους. ἡ δοτικὴ τῶν πληθ. τοῖς κρίνεσίν ἐστι. πατραλοίας) πατροτύπτης. Gl. Victor.]

914. (910.) πρὸ τοῦ γ') πρὸ τοῦ χρυσοῦ [1]. μολίβδῳ δὲ, ἀτιμίᾳ· ὡς νυνὶ μᾶλλον τῶν κακῶν ἀνθούντων. διὸ καὶ ἐκεῖνος ἐπιφέρει·

νῦν δέ γε κόσμος τοῦτ' ἔστιν ἐμοί.

917. (913.) διὰ σὲ δὲ φοιτᾶν) τοῦ αὐτοῦ δεῖν πάντα εἶναί φασι τοῦ ἥττονος λόγου. οὐ θέλει γάρ, φησι, τὰ μειράκια διὰ τὴν σὴν εὐήθειαν φοιτᾶν, ὡς μαθησόμενα τὰ χρήσιμα μαθήματα.

[921. αὐχμεῖς) πτωχεύεις. αἰσχρῶς) ἀτίμως. Gl. Victor.]

923. (919.) Τήλεφος εἶναι) διαβάλλει Εὐριπίδην, ὡς πτωχὸν εἰςενεγκόντα τὸν Τήλεφον. τοῦτον γὰρ Εὐριπίδης ὡς πτωχὸν εἰςήγαγε· περὶ οὗ καὶ κωμῳδεῖται. Ἄλλως. ὁ Τήλεφος βασιλεὺς ἦν Μυσίας, ὃν πλανηθέντων, ὅτε εἰς Τροίαν ἀπήρχοντο, καὶ τῶν Ἑλλήνων δῃούντων τὴν αὐτοῦ γῆν ἀντὶ τῆς Τροίας, Ἀχιλλεὺς ἔτρωσεν· καὶ πάλιν ἀποροῦντα τοῦ θεραπεύσοντος, τῆς Πυθίας, ὁ τρώσας ἰάσεται, ἀνελούσης, παραγενόμενον εἰς Θετταλίαν τῷ χρησμῷ πεισθεὶς θεραπείας ἠξίωσε. δυστυχήσαντα δὲ ὕστερον πεποίηκεν Εὐριπίδης ἐν δράματι πήραν ἔχοντα, καὶ προςαιτοῦντα. ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν, ἄρτους καθαροὺς ἢ ξηροὺς τρώγων, Πανδελετείους γνώμας εἶπε, διαβάλλων αὐτὸν κατ' ἄμφω, καὶ ὡς ἄτιμον, καὶ ὡς πανοῦργον.

---

1) γρ. χρόνου Victor.

ἐπὶ γὰρ πανουργίᾳ διεβεβόητο ὁ Πανδέλετος. συκοφάντης δὲ ἦν καὶ φιλόδικος γράφων ψήφων [1]) ψηφίσματα. Πανδελετείους οὖν οὕτως εἶπεν ἀντὶ ἄρτων πανουργίαν σιτούμενος. μέμνηται τοῦ Πανδελέτου καὶ Κρατῖνος Χείρωσιν. οὗτος καὶ ψηφίσματα ἔγραψε. διαβάλλει δὲ τοὺς ῥήτορας ὡς ἐκ τῶν πτωχῶν πλουτοῦντας. [Πανδελετείους) δυστρόπους. ὁ Πανδέλιτος τῶν περὶ τὰ δικαστήρια ἐστὶ διατριβόντων συκοφαντῶν. Rav. παρ' ὑπόνοιαν ἀντὶ τοῦ ἄρτους. Gl. Victor.]

931. (925.) λυμαινόμενον) ἀντὶ τοῦ ἐνυβρίζοντα. οὕτως δὲ αὐτοῖς σύνηθες, οὐχὶ, τὰ μειράκια λυμαινόμενον· πρὸς ὃ καὶ τὸ χ.

932. (926.) Κρόνος) ἀρχαῖος, λῆρος. [ἄφρων. Gl. Br. τοῦτον) τὸν Φειδιππίδην. Κρόνος) μωρὸς, ἀφυής. Gl. Victor.]

[936. ἐπιβάλλεις) αὐτῷ. Gl. Victor.]

937. (931.) παύσασθε μάχης) ἔκθεσις τῆς διπλῆς συστηματικὴ, εἰς δύο περιόδους διῃρημένη ἐκ κώλων ὁμοίων ἀναπαιστικῶν ιέ· ὧν τῆς πρώτης περιόδου κῶλα δίμετρα ἀκατάληκτα έ. καὶ ἐν ἐκθέσει [2]) ἕτερα δύο ὅμοια δίμετρα ἀκατάληκτα. τῆς δὲ δευτέρας περιόδου κῶλα ὀκτώ· ὧν τὸ πρῶτον μονόμετρον ἀκατάληκτον. τὰ ἑξῆς ἓξ δίμετρα ἀκατάληκτα· τὸ δὲ τελευταῖον ἐφθημιμερὲς, ὃ καλεῖται παροιμιακόν. ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ πρώτου συστήματος παράγραφος· ἐπὶ δὲ τῷ τέλει τοῦ δευτέρου δύο διπλαῖ, ἡ μὲν ἐν ἀρχῇ τοῦ κώλου, ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος.

941. (935.) κρίνας φοιτᾷ) ἀντὶ τοῦ φοιτήσῃ. ἐὰν δὲ ᾖ φοιτᾷν ἀπαρεμφάτως, λείπει ποιήσω· ὡς τὸ, τὸν παῖδα φοιτήσω τῷ ἐλλογιμωτάτῳ. [κρίνας) ἐκλεξάμενος ἕνα ὑμῶν παρ' αὐτῷ. Gl. Victor.]

946. (944.) ὑπ' ἀνθρηνῶν) οὕτως οἱ ποιηταὶ τὰς μελίσσας συνεχῶς λέγουσιν [3]). ὁ δὲ Ἀριστοτέλης συγγενῆ τῇ μελίσσῃ τὴν ἀνθρήνην φησί. κοινότερον δὲ ἐπὶ τῶν μελισσῶν τὰς ἀνθρήνας λέγουσιν. ἔστι δὲ εἶδος μελίσσης, ὅμοιον σφηξί.

---

1) ψήφων om. Suidas.
2) εἰςθέσει Ald.
3) λέγουσιν om. Ald.

947. (946.) νῦν δείξετον) εἴςθεσις μέλους χοροῦ προῳδικὴ, στροφῆς λόγον ἔχουσα. ἔχει γὰρ καὶ ἀντιστροφὴν τὸ,

ὦ καλλίπυργον σοφίαν,

ἐκ κώλων χοριαμβικῶν διαφόρως κεκολλημένων δέκα. ὧν τὸ πρῶτον δίμετρον ἀκατάληκτον ἐξ ἐπιτρίτου τρίτου καὶ χοριάμβου. τὸ δεύτερον ἐκ χοριάμβου καὶ ἀμφιβράχεος. τὸ τρίτον ἐκ διιάμβου καὶ χοριάμβου. τὸ τέταρτον ἐκ χοριάμβου καὶ βακχείου. τὸ πέμπτον ἀντιστρόφως τῷ πρώτῳ ἐκ χοριάμβου καὶ ἐπιτρίτου τρίτου. τὸ ἕκτον ἐξ ἀντισπάστου 1) καὶ κρητικοῦ εἴτ' οὖν ἀμφιμάκρου. τὸ ἕβδομον χοριαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ ὄγδοον ἐξ ἀντισπάστου καὶ ἰάμβου, διὰ τὸ ἔχειν τὸν ὅλον πόδα τὸν τετρασύλλαβον καὶ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ, τὰς δύο δηλαδὴ συλλαβὰς, ἡμιόλιον καλούμενον. τὸ ἔνατον ἐκ χοριάμβου καὶ διιάμβου. τὸ δέκατον ἐκ χοριάμβου καὶ ἀμφιβράχεος.

[τῷ πισύνῳ) οἱ θαῤῥοῦντες. φροντίσι) σκέψεσι. γνωμοτύποις) ταῖς κατὰ νοῦν τυπουμέναις. Gl. Br.]

951. (953.) ἀνεῖται) κεῖται, δέδοται· νῦν πρόκειται ἡμῖν ὑπὲρ ἁπάσης τῆς σοφίας κινδυνεῦσαι. ἤγουν παράστασις καταλέλειπται.

955. (958.) λέξω τοίνυν) εἴςθεσις διπλῆς περιοδικῆς ἀμοιβαίας μονοστροφικῆς ὑφ' ἓν, διὰ τὸ εἰς μῆκος ἐκτείνεσθαι τὴν περίοδον ἐκ στίχων ἀναπαιστικῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν μζ', ὧν τελευταῖος,

ἦρος ἐν ὥρᾳ χαίρων ὁπόταν πλάτανος
πτελέᾳ ψιθυρίζῃ.

τοῦτο δὲ τὸ μέτρον Ἀριστοφάνειον καλεῖται, ἐπεὶ εὐδοκίμησε λέγων, ὡς, ὅτ' ἐγὼ τὰ δίκαια ἤσκουν καὶ σωφροσύνη νενόμιστο. τοῦτο οὖν ἄγαν Ἀριστοφάνης ἀπεδέχετο, ὡς εὖ πεποιημένον. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος· ἐπὶ δὲ τῷ τέλει διπλῆ ἔξω νενευκυῖα.

[957. γρύξαντος) μουγγρίσαντος. Gl. Br.]

958. (961.) εἰς κιθαριστοῦ) οὕτως Ἀττικοί. ἐσπούδαζον γὰρ περὶ τὴν κιθάραν οἱ Ἀθηναῖοι τότε μανθάνειν, μὴ φροντίζοντες τοῦ καλύπτεσθαι.

---

1) ἀντισπαστικοῦ Ald.

959. (962.) κωμήτας) τὸ χ, ὅτι κωμήτας τοὺς ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἀμφόδου καὶ τόπου ἔλεγεν [1]).

κριμνώδη) ἀντὶ τοῦ, παχεῖαν σύστασιν ἔχοντα· παρὰ τοὺς κρίμνους. οὗτοι γὰρ παχύτεροι τῶν ἀλεύρων. κρίμνος γὰρ εἶδος ἀλεύρου. [κριμνώδη) ψυχρότατα. *Gl. E.*] [κριμνώδη) γράφεται καὶ κριμνώδη καὶ κρυμώδη. καὶ κριμνώδη μὲν ἤγουν μέγιστα καὶ παχέα δίκην κρίμνων, ἤγουν κριθῶν. οἱ δὲ κρίμνον φασὶ τὸ παχύτερον τῶν ἀλεύρων· τὰ γὰρ παχύτερα τῶν ἀλεύρων καὶ πιτυρώδη καὶ κριθώδη. εἰ δὲ γράφεται κρυμώδη, ἀντὶ τοῦ ψυχρότερα. *Victor.* κριμνώδη) κρίμμα εἶδος ἀλεύρου, ἐξ οὗ ἡ παιπάλη γίνεται. τοῦτο ἄλευρον. *Rav.*]

960. (963.) τὼ μηρὼ μὴ ξυνέχοντας) ἀντὶ τοῦ, ἀνειμένως ἑστῶτας, πρὸς τὸ μὴ θλίβειν τὸ μόριον. ἐκθλίβοντας τὰ αἰδοῖα ἐκ τοῦ συνέχειν τοὺς μηρούς.

961. (964.) Παλλάδα) εἴδη ᾀσμάτων ἀμφότερα, τὸ, Παλλάδα περσέπολιν θεάν, καὶ τὸ, τηλέπορόν τι βόαμα. τὸ μὲν οὖν πρότερον Λαμπροκλέους εἶναί φασιν Ἀθηναίου, τοῦ Μίδωνος υἱοῦ. ἔχει δὲ οὕτως·

Παλλάδα περσέπολιν κλῄζω [2]) πολεμαδόκον ἁγνὸν,
παῖδα Διὸς μεγάλου δαμάσιππον.

τὸ δὲ, τηλέπορόν τι βόημα, μὴ εὑρίσκεσθαι ὅτου πότ' ἐστίν. ἐν γὰρ ἀποσπάσματι εὑρεῖν Ἀριστοφάνη ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ. τινὲς δέ φασιν αὐτὸ Κυδίδου Ἑρμιονέως,

τηλέπορόν τι βόημα λύρας.

Ἄλλως. οὕτως Ἐρατοσθένης. Φρύνιχος αὐτοῦ τούτου τοῦ ᾄσματος μέμνηται ὡς Λαμπροκλέους ὄντος, τοῦ Μίδωνος υἱοῦ ἢ μαθητοῦ. ἔχει δὲ οὕτως·

Παλλάδα περσέπολιν, δεινὴν θεὸν ἐγρεκύδοιμον,
ποτικληΐζω, πολεμαδόκον ἁγνὰν
παῖδα Διὸς μεγάλου δαμάσιππον.

καὶ κατὰ Λαμπροκλέα ὑποτίθησι κατὰ λέξιν. τὸ δὲ, τηλέπορον βόημα, Κυδίδου τοῦ Ἑρμιονέως κιθαρῳδοῦ, ἀπό τινος τῶν ᾀσμάτων,

1) ἔλεγον *Ald.*
2) κληίζω *Ald.*

τηλέπορόν τι βόαμα λύρας.

[ἢ Παλλάδα] ἀρχὴ ᾄσματος Φρυνίχου, ὡς Ἐρατοσθένης φησί. Φρύνιχος δὲ αὐτοῦ τούτου μνημονεύει ὡς Λαμπροκλέους ὄντος,

Παλλάδα περσέπτολιν κλῄζω [1]) πολεμαδόκον ἁγνάν.

Rav.]

962. (965.) τὴν ἁρμονίαν) τὴν κιθάραν, ὡς συντόνου οὔσης τῆς παλαιᾶς ἁρμονίας, οὐκ ἀνειμένης, ὡς οἱ νέοι ἐπενόησαν.

963. (966.) κάμψειεν) ἀντὶ τοῦ, εἰ κακοηθεύσοιτο· κεκλασμένῃ τῇ φωνῇ τὴν ᾠδὴν ἀνενέγκοιτο· οἷον καταισχύνων τῷ μαλθακῷ τῆς φωνῆς. [βωμολοχεύσαιτ᾿) φλυαρῆσαι. κάμψειεν) ἐν κεκλασμένῃ τῇ φωνῇ τὴν ᾠδὴν παραφέροι, παρηχήσεις παρήχησιν τοῦ μέλους. Gl. Br.]

965. (967.) κατὰ Φρῦνιν) ὁ Φρῦνις κιθαρῳδὸς Μιτυληναῖος. οὗτος δὲ δοκεῖ πρῶτος παρὰ Ἀθηναίοις κιθαρῳδικῇ νικῆσαι Παναθήναια ἐπὶ Καλλίου ἄρχοντος. ἦν δὲ Ἀριστοκλείτου μαθητής. ὁ δὲ Ἀριστόκλειτος τὸ γένος ἦν ἀπὸ Τερπάνδρου. ἤκμασε δ᾿ ἐν τῇ Ἑλλάδι κατὰ τὰ Μηδικά. παραλαβὼν δὲ τὸν Φρῦνιν αὐλῳδοῦντα κιθαρίζειν ἐδίδαξεν. ὁ δὲ Ἴστρος Ἱέρωνος αὐτόν φησι μάγειρον ὄντα σὺν ἄλλοις δοθῆναι τῷ Ἀριστοκλείτῳ. ταῦτα δὲ σχεδιάσαι ἔοικεν· εἰ γὰρ ἦν γεγονὼς δοῦλος καὶ μάγειρος Ἱέρωνος, οὐκ ἂν ἀπέκρυψαν οἱ κωμικοὶ, πολλάκις αὐτοῦ μεμνημένοι, ἐφ᾿ οἷς ἐκαινούργησε κλάσας τὴν ᾠδὴν παρὰ τὸ ἀρχαῖον ἔθος, ὡς Ἀριστοφάνης φησὶ, καὶ Ἀριστοκράτης. καθὸ πρῶτος τὴν ἁρμονίαν ἔκλασεν ἐπὶ τὸ μαλθακώτερον. ἦν δὲ γύννις καὶ ψυχρός.

966. (968.) πολλὰς) πληγὰς δηλονότι [2]).

967. (969.) ἐν παιδοτρίβου) εἰς τὸν τόπον ὅπου γυμνάζονται καὶ διατρίβουσιν οἱ παῖδες.

προβαλέσθαι) τουτέστιν, εὐκοσμίως καθεσθῆναι· ὡς μηδὲν τοῖς περιεστῶσιν ὑποδεῖξαι ἄκοσμον. [ἐνδύσθαι, περιβαλέσθαι. προαγαγεῖν, προτείνειν. Gl. Br.]

---

1) κληΐζω Rav.

2) πληγάς. πολλὰς δ. Ald.

[968. ἀπηνές) ἀναίσχυντον, ἀπαίδευτον. *Gl. Br.* σκληρόν. *Gl. Victor.*]

969. (971.) συμψῆσαι) ἀντὶ τοῦ συγχέαι τὴν κόνιν, ὡς μὴ σημεῖον ἢ τύπον ἀπολείπεσθαι ταῖς καθέδραις. ἐν γὰρ ψάμμῳ λεπτοτάτῃ ἐγυμνάζοντο. κατέψων δὲ τὸν τόπον ὅπου ἐκαθέζοντο, ἵνα μὴ σημεῖον τῆς ἥβης ἑαυτῶν καταλείψειαν τοῖς ἐρασταῖς. παρεγίνοντο γὰρ ὥςτε γυμνοὺς ὁρᾶν τοὺς ἐρωμένους. [καθομαλίσαι τὴν κόνιν. *Gl. Br.*]

[970. εἴδωλον) τύπον. τῆς ἥβης) τῶν αἰδοίων. *Gl. Br.*]

[972. χνοῦς) χνοῦς τὰ λεπτὰ τῶν ἀχύρων, καὶ χνοῦς λέγεται τοῦ γενειᾶν ἀρξαμένου. *Victor.* μήλοισιν) κυδωνίοις. *Gl. C.* προβάτοις. *Gl. Br.*]

[973. φυρασάμενος) μηκύνας τῇ μεταβολῇ. *Gl. Br.* μαλάξας, μολύνας. *Gl. Victor.*]

[974. προαγωγεύων) μαστροπεύων. *Gl. Br.*]

975. (977.) κεφάλαιον τῆς ῥαφανῖδος) ὡς θερμὸν καὶ διεγεῖρον πρὸς τὰ ἀφροδίσια, παρῃτοῦντο ταῦτα. κεφάλαιον δὲ τὸ πρὸς τοῖς φύλλοις καυλῶδες. οὐκ ἔτεμον δὲ κατὰ μῆκος, ὡς νῦν, ἀλλὰ κατὰ κύκλον φησὶ διὰ τὴν κεφαλήν.

977. (979.) κιχλίζειν) ἀντὶ τοῦ, λιπαροὺς ὄρτυγας τρώγειν, κίχλας ἐσθίειν. ἢ ἀτάκτως γελᾶν καὶ ἀμέτρως. [λιπαροὺς ὄρτυγας ἐσθίειν, ἤγουν κίχλας. ἄλλοι δὲ ἀτάκτως γελᾶν. *Rav.*]

978. (980.) τεττίγων ἀνάμεστα) ἀρχαῖον τὸ τοὺς τέττιγας ἀναπλέκειν, τουτέστι τοὺς κρωβανούς. Ἄλλως. οἱ ἀρχαιότατοι τῶν Ἀθηναίων τέττιγας χρυσοῦς ἐν τοῖς τῶν τριχῶν πλέγμασιν εἶχον, διότι οἱ τέττιγες μουσικοὶ ὄντες, ἀνάκεινται τῷ Ἀπόλλωνι, ὃς ἦν πατρῷος τῇ πόλει. τὰ δὲ Διιπόλεια τῶν ἀρχαιοτάτων ἑορτῶν, τὰ καὶ Διάσια. τοὺς δὲ τέττιγας παρέλαβεν, ἐπειδὴ οἱ παλαιοὶ κατὰ τὴν ἀναπλοκὴν τῶν τριχῶν χρυσῷ ἐχρῶντο τέττιγι, τεκμήριον ὅτι αὐτόχθονες ἦσαν οἱ Ἀθηναῖοι, ὡς οἱ τέττιγες. καὶ Θουκυδίδης· καὶ οἱ πρεσβύτεροι αὐτοῖς τῶν εὐδαιμόνων οὐ πολὺς χρόνος ἐπειδὴ χιτῶνάς τε λινοὺς ἐπαύσαντο φοροῦντες, καὶ χρυσῶν τεττίγων ἐν ἔρσει κρωβύλων ἀναδούμενοι τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ τριχῶν.

979. (981.) Κηκείδου) ἀρχαῖος διθυραμβοποιός, οὗ μέμνηται Κρατῖνος ἐν Πανόπταις. [Κυκήδου) Κυκήδης παλαιὸς ἦν ποιητής, ἀφελὴς καὶ ἄχαρις. Schol. LB.] τὰ δὲ Βουφόνια παλαιὰ ἑορτή, ἥν φασιν ἄγεσθαι μετὰ τὰ μυστήρια, ὅτε καὶ βοῦν θύουσιν εἰς ὑπόμνησιν τοῦ πρώτου φονευθέντος βοὸς ἐν ἀκροπόλει, ἁψαμένου τοῦ πελάνου ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν Διονυσίων. Ἄλλως. ἑορτὴ Ἀθηναίων πάνυ ἀρχαία. ἐν γὰρ τοῖς Διιπολείοις φασὶ βοῦν τὸ πόπανον καταφαγεῖν τὸ παρεσκευασμένον πρὸς τὴν θυσίαν. Βαύλωνα [1]) δέ τινα, ὡς εἶχε, τῷ πελέκει ἀποκτεῖναι τὸν βοῦν, καθὰ καὶ Ἀνδροτίων μέμνηται διὰ τῆς τετάρτης.

980. (982.) Μαραθωνομάχους) τοὺς ἐν Μαραθῶνι τρωπωσαμένους [2]) τὴν Δαρείου στρατιάν, ἣν Δάτις ὁ τούτου στρατηγὸς ἤγαγεν οὖσαν περὶ πεντήκοντα μυριάδας. τὸ δὲ ἐντετυλίχθαι, τὸ ἐναντίον τῷ γυμνοῦσθαι. οὐκ ἐγκεκαλύφθαι.

982. (984.) [ὥστε μ' ἀπάγχεσθαι) τότε δηλονότι. Gl. Br. πνίγεσθαι. Gl. D.]

ὀρχεῖσθαι) ὠρχοῦντο γὰρ ἐν ὅπλοις ἐν τοῖς Παναθηναίοις οἱ παῖδες. διὰ δὲ τὸ ἀπρεπές, φησι, προέχοντες τῶν αἰδοίων τὴν ἀσπίδα. ὡσανεὶ τούτων ἐν τῇ πομπῇ ἀσπιδοφορούντων διὰ τὸ ἐπικαλύπτεσθαι τὴν αἰσχύνην. ηὔξησε δὲ τὴν διαβολὴν εἰς τὴν ἀσπίδα τῆς θεοῦ.

983. (985.) [τῆς κωλῆς) τοῦ ποδός· ἕτεροι δέ φασι τοῦ αἰδοίου. Gl. Br.]

Τριτογενείης) εἶδος ὀρχήσεως, ἣ καλεῖται ἐνόπλιος. διὰ δὲ τὸ εἰς Ἀθηνᾶν ταύτην τελεῖσθαι Τριτογένεια κέκληται· τριτὼ γὰρ ἡ κεφαλὴ παρ' Αἰολεῦσιν. ἐγεννήθη δὲ Ἀθηνᾶ ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διός. ἐτέλουν δὲ ταύτην τὴν ὄρχησιν οἱ πρότερον μὲν ὡπλισμένοι καὶ τὴν ἀσπίδα ἐν πλαγίῳ φέροντες· οἱ ὕστερον δὲ ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν ἔφερον. σημειωτέον δέ φασι τὴν σύνταξιν. πρῶτον γὰρ πληθυντικῶς εἰπών, εἰς ἑνικὸν ἀποδέδωκεν. ἐν δὲ τοῖς παλαιοῖς τῶν ἀντιγράφων, ἀμέλει τῆς Τριτογενείης, εὕρηται.

---

1) Θαύλωνα Suidas.
2) τροπωσαμένους Ald.

[985. μισεῖν ἀγορὰν) ἐνταῦθα γὰρ οἱ πανοῦργοι διατρίβουσιν. βαλανείων ἀπέχεσθαι) πάνυ γὰρ οἱ πόρνοι λουτροῖς ἐχρῶντο. Gl. E.]

[987. ὑπανίστασθαι) ὑπαναχωρεῖν. Gl. Br. προϊοῦσι) προερχομένοις. Gl. D.]

988. (990.) μὴ παρὰ τοὺς σεαυτοῦ) ἀντὶ τοῦ, μὴ παρὰ γνώμην τῶν σῶν γονέων, ὅπερ μέλλει μολύνειν τὴν αἰδῶ.

989. (991.) ὅτι τῆς αἰδοῦς) εἴπερ μέλλεις τῆς αἰδοῦς τὰ ἀγάλματα πληρώσειν. γράφεται δὲ καὶ ἀφανίζειν. [τῆς αἰδοῦς ἄγαλμα, ἡ αἰδὼ περιφραστικῶς. ἄγαλμ' ἀναπλάσσειν) τύπον ἐργάσεσθαι. Gl. E. ἀναπλήσειν) τυπώσειν, ἐργάσασθαι. Gl. C. ἀναπλάσσειν) ποιήσειν τύπωσιν. Gl. LB. ἀναπλήσειν) πληρώσειν. Gl. Victor. ἀναπλάσειν) ἤγουν τυπώσειν, ἐργάζεσθαι. Victorius, ex vetusto codice.]

[ὅτι μ. τῆς αἰδοῦς τἄγ. ἀναπλήσειν) ἐμὲ τὸν κρείττω λόγον αἱροῦ φησί· καὶ ἐπιστήσῃ τὸ καὶ τό· τὸ δ' αἴτιον τῆς ἐπιστήμης ταύτης, ὅτι μέλλεις ἐπιμελήσεσθαι καὶ τιμήσειν τὴν αἰδῶ, εἰ ἐμὲ αἱρῇ καὶ τὸ ἄγαλμα αὐτῆς ἀναλαβὼν ὡς ἀμελούμενον τελειώσειν ἐν σεαυτῷ δηλονότι, ὥςπερ εἰ καὶ ἄλλου οὑτινοσοῦν θεοῦ ἄγαλμα ἐν τῇ σῇ καρδίᾳ ἔστησας ὥςτε σέβειν αὐτό· τούτῳ ὅμοιον καὶ Δημοσθένης φησὶν ἐν τούτοις· δίκης καὶ εὐνομίας καὶ αἰδοῦς εἰσὶ πᾶσιν ἀνθρώποις βωμοί· οἱ μὲν κάλλιστοι καὶ ἁγιώτατοι ἐν αὐτῇ τῇ ψυχῇ ἑκάστου καὶ τῇ φύσει· οἱ δὲ καὶ κοινοὶ τοῖς πᾶσι τιμᾶν ἱδρυμένοι. Manuel Moschopulus.]

[990. εἰςάγειν) ἑαυτόν. Gl. E.]

991. (993.) μήλῳ βληθεὶς) ἀντὶ τοῦ ἔρωτι. μηλοβολεῖν γὰρ ἔλεγον τὸ εἰς ἀφροδίσια δελεάζειν· ἐπεὶ καὶ τὸ μῆλον Ἀφροδίτης ἐστὶν ἱερόν. [ἀποθραυσθῇς) ἀποπέσῃς. Gl. Br. Victor.]

[992. Ἰαπετὸν) ἀρχαῖον, μωρόν. Gl. Br. ἀρχαῖον, μωρὸν καὶ ὑπέργηρων. ὁ γὰρ Ἰαπετὸς θεὸς ἦν πρὸ τοῦ Κρόνου. Gl. Victor.]

[993. μνησικακῆσαι) εἰς μνησικακίαν ἐμβαλεῖν. Gl. Victor. ἐνεοττοτροφήθης) ὥςπερ νεοσσὸς ἐτράφης. Gl. Br. ἐτράφης δίκην νεοττῶν. Gl. Victor.]

995. (997.) τοῖς Ἱπποκράτους) οὗτοί εἰσι Τε-

λέσιππος, Δημοφῶν, Περικλῆς, διαβαλλόμενοι εἰς ὑωδίαν. καὶ Εὔπολίς φησιν ἐν Δήμοις·

Ἱπποκράτους τε παῖδες ἐμβόλιμοί τινες,
βληχητὰ τέκνα καὶ οὐδαμῶς τοῦ τρόπου.

βλιτομάμαν) μωρόν. τὸ γὰρ βλίτον μωρὸν εἶναι δοκεῖ λάχανον. εἰκότως δὲ εἶπε καλοῦσι, καὶ οὐ καλέσουσι, πρὸς τὸ εἴξεις. διότι μὲν γὰρ ἅπαξ ἔμελλεν ὅμοια πείσεσθαι, εἴξεις εἶπε· διότι δὲ μετὰ τὴν ὁμοίωσιν οὕτως ἀεὶ ἔμελλε καλεῖσθαι, καλοῦσιν εἴρηκε. [βλιτομάμμαν) μαλακογνώμονα. *Gl. Victor.*]

997. (999.) τριβολεκτράπελα) ἐκ τοῦ τρίβειν καὶ ἐκτράπελος σύγκειται. ἀντὶ τοῦ σκληρὰ, καὶ ἀπαίδευτα, καὶ ἀπόβλητα, καὶ ἀνώμαλα. [οὐδαμινὰ, φευκτά. *Gl. Br.*]

998. (1000.) γλισχραντιλογεξεπιτρίπτου) ἐκ τοῦ γλίσχρου καὶ ἀντιλογίας πεποιημένου, τοῦ καὶ δυναμένου ἐπιτρίψαι. [γλίσχρου καὶ ἀντιλογίαν ἔχοντος κατατετριμμένην. *Gl. Br.*]

999. (1001.) ἀλλ' εἰς Ἀκαδημίαν) ἐνταῦθα γὰρ διέτριβον οἱ φιλόσοφοι. ἦν γὰρ καὶ γυμνάσιον, ἀπὸ Ἑκαδήμου τινὸς, καταλείψαντος τὴν κτῆσιν ἑαυτοῦ πρὸς ἐπισκευὴν τοῦ τόπου. περὶ αὐτὸν δ' ἦσαν αἱ ὄντως ἱεραὶ ἐλαῖαι τῆς θεοῦ, αἳ καλοῦνται μορίαι· ἐξ ὧν τὸ ἔλαιον τῶν Παναθηναίων. τὸν δὲ στέφανον τοῦ καλάμου προέκρινεν, ὡς ἁπλούστερον ὄντα καὶ ἀπερίεργον· ἢ ὅτι αὐτῷ στέφονται οἱ Διόσκουροι.

ὑπὸ ταῖς μορίαις) αἱ ἱεραὶ ἐλαῖαι τῆς Ἀθηνᾶς ἐν τῇ ἀκροπόλει μορίαι ἐκαλοῦντο. λέγουσι γὰρ ὅτι Ἁλιῤῥόθιος, ὁ παῖς Ποσειδῶνος, ἠθέλησεν ἐκκόψαι αὐτὰς, διὰ τὸ τῆς ἐλαίας εὑρεθείσης κριθῆναι τῆς Ἀθηνᾶς τὴν πόλιν. ὁ δὲ ἀνατείνας τὸν πέλεκυν, καὶ ταύτης ἀποτυχὼν, ἔπληξεν ἑαυτὸν καὶ ἀπέθανε. καὶ διὰ τοῦτο μορίαι ἐλαῖαι ἐκλήθησαν. ἢ διὰ τὸ πάντα ἄνθρωπον κεκτημένον ἐλαίας ἀναγκάζεσθαι μέρος τι παρέχειν εἰς τὰ Παναθήναια. κέραμον γὰρ ἐλαίου ἐλάμβανον οἱ νικῶντες. ἐπεφύτευτο δὲ ἐν τῷ γυμνασίῳ δένδρον. ἔθος δὲ ἦν τοῖς ἀσκουμένοις ἀλειψαμένοις ἐν τῷ ἡλίῳ τρέχειν. [Ἄλλως. ἡττηθεὶς τῆς Ἀθηνᾶς ὁ Ποσειδῶν ἐπὶ τῇ τῆς ἐλαίας ἐπιδείξει, ἔπεμψε τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἁλιῤῥόθιον ταύτην τεμοῦντα. ὁ δὲ ἀνατείνας τὸν πέλεκυν, ταύτης μὲν ἠστόχησε· τὸν δὲ πόδα αὐτοῦ πλήξας ἐτελεύτησε, καὶ οὕτω μορία ἡ ἐλαία ἐκλήθη, ὡς μόρου πα-

ρεκτική. ἦν δὲ ἡ Ἀκαδημία σχολεῖόν τι ἐν Ἀθήναις, ἐλαίαις καὶ ἄλλοις τισὶ δένδρεσι κατάσκιον. *Iunt. Victor.*]

1000. (1002.) καλάμῳ λευκῷ) λιτὸς γὰρ καὶ ἀπερίεργος ὁ τοιοῦτος στέφανος. ἦν δὲ τῶν Διοσκούρων ἴδιον στεφανοῦσθαι καλάμῳ.

1001. (1003.) μίλακος) εἶδος βοτάνης. παρέμιξε τὸ ἀπραγμοσύνης. ἀπραγμοσύνη δὲ φυτὸν, ὡς Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς, ἐν Ἀκαδημίᾳ φυόμενον. ἡ λεύκη δὲ ὁμοία πλατάνῳ. Ἄλλως. ἀπραγμοσύνη εἶδος ἄνθους· οἷον πάσης εὐωδίας ὄζων καὶ ἀσφαλείας. ἢ ἀπραγμοσύνης, ἀντὶ τοῦ πολυπραγμοσύνης. τὸ δὲ ψιθυρίζει, ἀντὶ τοῦ ἀνέμου πνέοντος μαλακοῦ καὶ ἠρέμα [1]) διὰ τῶν φύλλων εἰσιόντος· ὥσπερ προσλαλεῖ τὰ δένδρα, ὅπερ ψιθυρίζειν λέγεται. καὶ Θεόκριτος· ἁδύ τι τὸ ψιθύρισμα. [φυλλοβολούσης) τὰ φύλλα ῥιπτούσης. *Gl. Victor.*]

1003. (1005.) ἢν ταῦτα ποιῇς) ἔκθεσις τῆς διπλῆς ἐκ κώλων ὁμοίων ἀναπαιστικῶν δεκαπέντε· ὧν τὰ μὲν ιγ' δίμετρα ἀκατάληκτα· τὸ τεσσαρακαιδέκατον μονόμετρον, ὃ παρατέλευτον ὀνομάζεται. τὸ τελευταῖον ἐφθημιμερὲς, ὃ καλεῖται παροιμιακὸν, ὡς εἴρηται. ἐπὶ τῷ τέλει δύο διπλαῖ, ἡ μὲν ἐν ἀρχῇ, ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος τοῦ κώλου, ἔξω νενευκυῖαι.

1007. (1009.) γλῶτταν βαιὰν) σωφροσύνης ξύμβολον. οἷον μὴ φλυαρολογεῖν. τὸ δὲ πυγὴν μεγάλην, ἢ γέλωτος χάριν, ἢ διὰ τὴν τροφὴν ἕξεις πυγὴν μεγάλην. πόσθη δὲ, τὸ μόριον τοῦ ἀνδρός. αἰνίττεται δὲ εἰς τοὺς Ἀθηναίους. [πόσθην) ψωλήν. *Gl. Br.*]

1011. (1012.) χροιὰν ὠχρὰν) διὰ τὴν ἀταξίαν. [ὠχρὰν) κίτρινον. *Gl. Br.*]

1012. ὤμους μικροὺς) γράφεται καὶ λεπτοὺς, καὶ λευκούς· οἷοι τῶν ἀγυμνάστων καὶ ἀργῶν.

[1013. κωλῆν) μηρόν. *Gl. Br.*]

1014. (1015.) ψήφισμα μακρόν) τὸ ἐκ πολυλογίας συγκείμενον. ἀντὶ τοῦ μεγάλῳ ψηφίσματι γράψεις. [δικοῤῥαφίαν. *Gl. Br.*]

1017. (1018.) τῆς Ἀντιμάχου) οὗτος ὡς κίναιδος καὶ εὔμορφος καὶ θηλυμανὴς κωμῳδεῖται· δεύτερος ὁ

---

1) ἠρέμα *Ald.*

ἐπὶ πονηρίᾳ κωμῳδούμενος· τρίτος ὁ Ψαδακὸς [1]) λεγόμενος· τέταρτος ὁ τραπεζίτης, οὗ μέμνηται Εὔπολις ἐν Δήμοις· πέμπτος ἱστοριογράφος. τάχα δὲ αὐτός ἐστι τῷ εὐμόρφῳ. [οὗτος λίαν πόρνος ἦν. Gl. Br.]

1019. (1020.) ὦ καλλίπυργον) ἑτέρα εἴσθεσις μέλους χοροῦ μεσῳδικὴ ἀντίστροφος, ὁμοία τῇ προῤῥηθείσῃ στροφῇ, ἐκ κώλων χοριαμβικῶν ἐπιμεμιγμένων, ὡς τὰ τῆς στροφῆς καθ᾽ ἕκαστον ἐχόντων δέκα· πλὴν τοῦ πέμπτου ἐξ ἐπιτρίτου καὶ διιάμβου συγκειμένου, καὶ τοῦ ἑβδόμου ἐκ χοριάμβου, ἰάμβου καὶ ἀντισπάστου. ἐν ἐκθέσει δὲ στίχοι δύο ἰαμβικοὶ τετράμετροι καταληκτικοὶ, ὅμοιοι τοῖς ἑξῆς. ἐπὶ τῷ τέλει δύο διπλαῖ ἔξω νενευκυῖαι, ἡ μὲν ἐν ἀρχῇ, ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος.

[1023. ἀνήρ) οὗτος, ἤγουν ὁ δίκαιος. Gl. Victor.]

[1024. δεῖν) χρείαν εἶναι. Gl. Victor.]

1026. (1032.) καὶ μὴν πάλ᾽ ἔγωγ᾽ ἐπνιγόμην) εἴσθεσις ἑτέρας διπλῆς ἀμοιβαίας ἐκ στίχων ἰαμβικῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν μθ´. ὧν τελευταῖος,

ἕξει τίνα γνώμην λέγειν τὸ μὴ εὐρύπρωκτος εἶναι.

τὸ δὲ μέτρον Ἱππωνάκτειον. ἐπὶ τῷ τέλει διπλῆ ἔξω νενευκυῖα.

[1027. συνταράξαι) ἀνατρέψαι. Gl. Victor.]

1028. (1034.) ἐγὼ γὰρ ἥττων) ὅτι ποιῶ αὐτοὺς ἡττηθῆναι. ἢ ὅτι τὰ ἥττονα λέγω ἐπὶ τὸ πάντας ἡττᾶσθαι.

1031. (1037.) καὶ τοῦτο) τὸ τινὰ λαβόντα δίκην τῷ ἀδίκῳ λόγῳ νικᾷν. τὸ δὲ σκέψαι πρὸς τὸν Φειδιππίδην. [οὐδέποτε οἱ Ἀττικοὶ τὸ πλεῖν ἀντὶ τοῦ πλέον μόνον ἐκφέρουσιν, εἰ μὴ παραθήσουσι καὶ τὸ ἢ ἀντὶ τοῦ παρό. Schol. Harl. 5.]

[1032. αἱρούμενον) προκρίνοντα. Gl. Victor.]

1036. (1042.) κάκιστόν ἐστι) ἐψοῖ γὰρ καὶ χαυνοῖ τὰ σώματα. δειλότατον δὲ εἶπεν. ἐκλύει γάρ. [δειλὸν ποιεῖ τὸν ἄνδρα) μαλακίας γὰρ αἴτιον. Gl. E.]

1037. (1043.) μέσον ἔχω λαβών σε ἄφυκτον)

---

1) L. Ψακάδος, vel Ψακάς.

ἔχω εὐθὺς μέσον λαβών. ἡ μεταφορὰ δὲ ἀπὸ τῶν παλαιστῶν λαμβανομένων εἰς τὸ μέσον καὶ ἡττωμένων. τὸ δὲ εὐθὺς ἀντὶ τοῦ ἐν ἀρχῇ. [ἐπίσχες) σαυτὸν δηλονότι, ἤτοι καρτέρησον. μέσον) κατά. ἄφυκτον) οὐ φυγεῖν δυνάμενον. Gl. Victor.]

1041. (1047.) Ἡράκλεια λουτρά) Ἴβυκός φησι τὸν Ἥφαιστον κατὰ δωρεὰν ἀναδοῦναι Ἡρακλεῖ λουτρὰ θερμῶν ὑδάτων· ἐξ ὧν τὰ θερμά τινές φασιν Ἡράκλεια γίνεσθαι. οἱ δέ φασιν ὅτι τῷ Ἡρακλεῖ μογήσαντι ἡ Ἀθηνᾶ θερμὰ λουτρὰ ἐπαφῆκεν· ὡς Πείσανδρος·

τῷ δ' ἐν Θερμοπύλῃσι θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
ποίει θερμὰ λοετρὰ παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης.

[Ἡρακλεῖ πολλὰ καμόντι περὶ Θερμοπύλας Ἀθηνᾶ θερμὰ λουτρὰ ἀναδέδωκεν. Πείσανδρος· τῷ δ' ἐν — θαλάσσης. Rav.]

1043. (1049.) ἃ τῶν νεανίσκων) ὡς ταῦτα ἀγυμνάστων νεανίσκων λαλούντων· τῶν εὐγενῶν δηλονότι.

1053. (1059.) ὁ γοῦν Πηλεύς) ὅτε ἀφῆκεν αὐτὸν Ἄκαστος μεταξὺ θηρίων, οἱ θεοὶ δεδώκασιν αὐτῷ ξίφος πρὸς ἄμυναν τῶν θηρίων. τινὲς δὲ ἐπὶ τῷ Πελίου ἀγῶνί φασι τὸν Πηλέα λαβεῖν διὰ σωφροσύνην Ἡφαιστότευκτον μάχαιραν. Ἄλλως. ὁ Πηλεὺς ἐγένετο σωφρονέστατος. καί ποτε Ἱππολύτης τῆς γυναικὸς Ἀκάστου ἐρασθείσης αὐτοῦ, καὶ μὴ δυνηθείσης πεῖσαι, ἀλλὰ διαβολῇ χρησαμένης, ὡς ἄρα ἐπεχείρησε βιάσασθαι αὐτὴν, ὁ Ἄκαστος μαθὼν, καὶ λαβὼν αὐτὸν εἰς ἐρημίαν, καὶ τῶν ὅπλων γυμνώσας, ἀφῆκεν αὐτὸν καὶ ἀνεχώρησεν, εἰπών· εἰ δίκαιος εἶ, σωθήσῃ· ὡς δὲ ἔμελλεν ὑπὸ θηρίων διαφθείρεσθαι, οἱ θεοὶ μάχαιραν αὐτῷ ἐχαρίσαντο Ἡφαιστότευκτον δι' Ἑρμοῦ, καὶ οὕτως ἔφυγε τὸν κίνδυνον. Ἄλλως. Πηλεὺς Φῶκον τὸν ἀδελφὸν κατὰ πατρίδα σὺν Τελαμῶνι δολοφονήσας, φεύγει εἰς Φθίαν πρὸς Εὔρυτον τὸν Ἄκτορος, ὑφ' οὗ καὶ καθαίρεται. ἐκεῖθεν ἐπὶ τὴν θήραν τοῦ Καλυδωνίου κάπρου ἐλθὼν, Εὐρύτῳ ἐντυγχάνει καὶ κτείνει τοῦτον ἄκων. πάλιν οὖν ὁ Πηλεὺς ἐκ Φθίας φυγὼν ἐς Ἰωλκὸν πρὸς Ἄκαστον ἀφικνεῖται, καὶ καθαίρεται ὑπ' αὐτοῦ. Ἀστυδάμεια δὲ, ἡ Ἀκάστου γυνὴ, ἐρασθεῖσα Πηλέως καὶ μὴ πείσασα αὐτὸν διὰ σωφροσύνην συνελθεῖν αὐτῇ, καταψεύδεται αὐτοῦ πρὸς Ἄκαστον, ὡς ἀποπειραθέντος αὐτῆς. ὁ δὲ κτεῖναι μὲν, ὃν καθῆρεν, οὐκ ἠβού-

λήθη, ἄγει δὲ αὐτὸν εἰς θήραν εἰς τὸ Πήλιον. ἀποκοιμηθέντα δὲ αὐτὸν Ἄκαστος καταλιπὼν, καὶ τὴν μάχαιραν ὑπὸ τὴν κόπρον τῶν βοῶν κρύψας ἐπανέρχεται. ὁ δὲ ἐξαναστὰς, καὶ μὴ εὑρὼν τὴν μάχαιραν, ἤμελλεν ἀπόλλυσθαι καταλειφθεὶς ὑπὸ τῶν Κενταύρων. σώζεται δὲ ὑπὸ Χείρωνος· ὃς καὶ τὴν μάχαιραν ἐκζητήσας δίδωσιν αὐτῷ.

1055. (1061.) Ὑπέρβολος) οὗτος λυχνοποιὸς ὢν, πάνυ πανοῦργος ἦν. οὐ γὰρ χαλκῷ μόνον ἐχρῆτο πρὸς τὴν τῶν λύχνων κατασκευὴν, ἀλλὰ καὶ μόλιβδον ἐνετίθει, ἵνα πολὺ βάρος ἔχοντες πλείονος ἄξιοι ὦσι· καὶ οὕτως ἠπάτα τοὺς πριαμένους.

1058. (1064.) κᾆτ' ἀπολιποῦσά γ' αὐτὸν) φασὶν ὅτι τοὺς γινομένους παῖδας ἐκ τοῦ Πηλέως ἡ Θέτις λαμβάνουσα περιέκαιε τὸ θνητὸν αὐτῶν σῶμα, βουλομένη αὐτοὺς ἀθανάτους ποιεῖν· καὶ πολλοὺς ἔκαυσε· καὶ τὸν Ἀχιλλέα οὖν τεκοῦσα, ἐπέθηκεν εἰς τὸ πῦρ· καὶ γνοὺς ὁ Πηλεὺς ἐβόησεν. ἡ δὲ λυπηθεῖσα ἐχωρίσθη. Ἄλλως. ἡ Θέτις εἰς λέβητα ὕδατος ἐνέβαλλε τοὺς ἐκ Πηλέως γεννωμένους, γνῶναι βουλομένη εἰ θνητοί εἰσιν· ἑτέρους δὲ εἰς πῦρ, ὡς Ἀπολλώνιός φησι. καὶ δὴ πολλῶν διαφθαρέντων, ἀγανακτῆσαι τὸν Πηλέα καὶ κωλῦσαι τὸν Ἀχιλλέα ἐμβληθῆναι εἰς λέβητα. Σοφοκλῆς δὲ ἐν Ἀχιλλέως ἐρασταῖς φησιν ὑπὸ Πηλέως λοιδορηθεῖσαν τὴν Θέτιν καταλιπεῖν αὐτόν. Στάφυλος δὲ ἐν τῷ περὶ Θεσσαλίας φησὶ Χείρωνα σοφὸν ὄντα καὶ ἀστρονομίας ἔμπειρον βουλόμενον τὸν Πηλέα ἔ γενέσθαι, μεταπέμψαι τὴν Ἄκτορος θυγατέρα, τοῦ Μυρμηδόνος, καὶ λόγους διασπεῖραι ὅτι μέλλει γαμεῖν τὴν Θέτιν Πηλεὺς, Διὸς διδόντος αὐτῷ, οἱ δὲ θεοὶ μετ' ὄμβρου καὶ χειμῶνος ἥξουσιν. ταῦτα φημίσας παρετήρει τὸν χρόνον, ἐν ᾧ ὕδατα πολλὰ καὶ πνεύματα ἐξαίσια, καὶ δίδωσι Πηλεῖ Φιλομήλαν. καὶ οὕτως ἐπεκράτησεν ἡ φήμη.

1060. (1066.) σιναμωρουμένη) ἀνδρὶ συνουσιάζουσα πρὸς μίξιν. σινάμωρος δὲ, ἡ μεμορημένη. σίνος δὲ, τὸ αἰδοῖον· ὅθεν καὶ Σιληνός. σινάμωρον οὖν τὸ πορνικόν. κρόνιππος δὲ, ὁ μέγας λῆρος· κατ' ἐπίτασιν λαμβανομένου τοῦ ἵππου. [συνουσιαζομένη. *Gl. Br.*]

1063. (1069.) κοττάβων) ἐν συμποσίῳ παίγνιον. ἦν δὲ τοιοῦτον· ἐτίθεσαν λέβητα, καὶ τὸ λείψανον τοῦ πόματος ἐνέβαλον, καὶ κτύπον μέγαν ἀπετέλουν ἐν τούτοις. [κιχλισμῶν) κιχλισμῶν δὲ ἀντὶ τοῦ γελώτων ἀδιαφόρων. *Rav.*]

1067. (1073.) *ἀδύνατος γάρ*) οὐ γάρ δυνατὸς εἶ λόγοις νικῆσαι αὐτοὺς ἐναντίον.

[1070. *ἐπανενεγκεῖν*) τὴν αἰτίαν. Gl. Victor.]

1073. (1079.) *ἢν ῥαφανιδωθῇ*) οὕτω γὰρ τοὺς ἁλόντας μοιχοὺς ᾐκίζοντο· ῥαφανῖδας λαμβάνοντες καθίεσαν εἰς τοὺς πρωκτοὺς τούτων, καὶ παρατίλλοντες αὐτοὺς, τέφραν θερμὴν ἐπέπασσον, βασάνους ἱκανὰς ἐργαζόμενοι.

1074. (1080.) *τίνα γνώμην*) ἀντὶ τοῦ, ποίαν ἕξει γνώμην μὴ εὐρύπρωκτος εἶναι.

1075. (1081.) *ἢν δ' εὐρύπρωκτος*) ἔκθεσις τῆς διπλῆς ἀμοιβαία· ἧς προτίθενται στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι τέσσαρες. τὰ δὲ λοιπὰ κῶλά εἰσιν ἰαμβικὰ ὀκτωκαίδεκα δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ μέντοι ἕβδομον καὶ ἐνδέκατον τρίμετρα, καὶ τὸ δέκαταν πενθημιμερές. τὸ πεντεκαιδέκατον καὶ ἑπτακαιδέκατον μονόμετρα. τὸ δὲ τελευταῖον ἑφθημιμερές. ἐπὶ τῷ τέλει δύο διπλαῖ ἔξω νενευκυῖαι· ἡ μὲν ἐν τῇ ἀρχῇ, ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος.

1077. (1083.) *ἢν τοῦτο*) λείπει ἡ εἰς· ἵνα ᾖ, εἰς τοῦτο. δύο προθέσεων ἐλλείψεις. ἀντὶ τοῦ, εἰς τοῦτο νικηθῇς ὑπ' ἐμοῦ, ὅτι οὐκ ἔστι κακὸν εὐρύπρωκτον εἶναι. [*τοῦτο*) εἰς τοῦτο. *ἐμοῦ*) ὑπό. Gl. Victor.]

1081. (1087.) *τραγῳδοῦσιν*) εἰς Φρύνιχόν φασιν αὐτὸν ἀποτείνειν τὸν τραγικὸν χορευτήν· ἐπεὶ διεβάλλετο ἐπὶ μαλακίᾳ διὰ ποικιλίαν σχημάτων.

1095. (1099.) *ὦ κινούμενοι*) τοῦτο ἄδηλον πότερον ὁ κρείττων λόγος φησὶν, ὁμολογῶν ἡττᾶσθαι, ἢ ὁ νεανίσκος, ὁ τῶν λόγων κριτής· ὃ καὶ μᾶλλον φαίνεται ἐν τοῖς ἑξῆς ὁ κρείττων λόγος αὐτῷ συνάχθεσθαι, παραδοθέντι μανθάνειν τῷ ἑτέρῳ. [συνουσιαζόμενοι. Gl. E. ὦ εὐρύπρωκτοι. Gl. Victor.]

1097. (1101.) *θοιμάτιον*) ἵνα ἐξ ἑτοίμου καὶ εὐχερῶς χωρήσῃ [1]) πρὸς αὐτὸν, καὶ μὴ ἐμποδίζοιτο τῷ δρόμῳ.

1099. (1103.) *τί δῆτα; πότερον*) σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερὲς στίχων ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων ὀκτώ. ἐν ἐκθέσει δὲ κῶλα ἰαμβικὰ δίμετρα καταλη-

---

1) χωρίσῃ Ald.

κτικὰ ἤτοι ἐφθημιμερῆ. ἔχει δὲ τὸ δεύτερον κῶλον τὸν δεύτερον πόδα τρίβραχυν ἤτοι χορεῖον. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. [ἐπάγεσθαι) ἀπελθεῖν. *Gl. D.*]

1102. (1106.) στομώσεις) ὀξυνεῖς, ἢ εὔστομον ποιήσεις. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν μαχαιρῶν. [ὅπως εὖ μοι στομώσεις) ἀντὶ τοῦ ὀξυνεῖς, ὡς ἐπὶ σιδήρου φησὶ μεταφορικῶς ἀκονήσεις. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν μαχαιρῶν. *Rav.*]

ἐπὶ θάτερα) τὸ μὲν ἕτερον μέρος τῆς γνάθου οἵαν δικιδίοις, τουτέστι δυνατὴν καὶ ἔμπειρον δικῶν. ὑποκοριστικῶς δὲ τὸ δικιδίοις.

[1105. κομιεῖ) λήψῃ. *Gl. Victor.*]

1109. (1113.) τοὺς κριτὰς ἃ κερδανοῦσιν) κἀνταῦθα παράβασίς ἐστιν. ἔχει δὲ οὐ πάντα τὰ μέρη τῆς παραβάσεως, ἀλλὰ μόνον τὸ ἐπίῤῥημα τῆς παραβάσεως· ἐν ᾧ ἔθος ἢ χρηστὰ συμβουλεύειν τῇ πόλει, ἢ σκώπτειν τοὺς πονηρούς. τίθενται γὰρ οὐ μόνον τέλειαι παραβάσεις, ἀλλὰ καὶ μέρη τινὰ αὐτῶν. ἔστι δὲ τὸ παρὸν ἐπίῤῥημα ἐκ στίχων τροχαϊκῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν ις΄· ὧν τελευταῖος,

κἂν ἐν Αἰγύπτῳ τυχεῖν ὢν μᾶλλον ἢ κρῖναι κακῶς.

αἰτιατικὴ δὲ ἀντὶ εὐθείας· ἀντὶ τοῦ, οἱ κριταί. Ὅμηρος·

μητέρα δ', εἴ τοι θυμὸς ἐποτρύνει γαμέεσθαι.

ἀντὶ τοῦ ἡ μήτηρ.

[τόνδε τὸν χορὸν) τῶν Νεφελῶν. τοὺς κριτὰς, ἀντὶ τοῦ οἱ κριταί. Ὅμηρος· μητέρα δ' ἤτοι θυμὸς ἐποτρύνει. ἀντὶ τοῦ ἡ μήτηρ. *Rav.*]

1110. (1114.) ὠφελῶσ' ἐκ τῶν δικαίων) συναγωνίζωνται καὶ συλλαμβάνωνταί τι κατὰ τὸ δίκαιον. ἵνα δὲ μὴ χάριτι δοκῇ νικᾶν, καὶ τὴν ψῆφον φέρειν, ἀλλὰ ταῖς ἀληθείαις, προσέθηκε τοῦτο.

[1111. νεᾶν) ἀροτριᾶν. ἐν ὥρᾳ) εὐκαίρως. *Gl. Br.* νεᾶν — τοὺς ἀγροὺς) νεᾶν ἀντὶ τοῦ ἀροτριᾶν καὶ σπείρειν. *Rav.*]

1113. (1117.) τεκούσας) χαριέντως εἶπε τεκούσας καὶ φυλάξαι ἐπὶ τῆς βλαστήσεως τῆς ἀμπέλου. λίαν γάρ ἐστιν εὐχερὲς ῥεῖν. τὸ δὲ [1]) αὐχμὸν πιέζειν ἀντὶ τοῦ ξηρασίαν καταπονεῖν, ἀφανίζειν.

---

1) εὐχερές τὸ γὰρ *Ald.* omisso ῥεῖν.

1119. (1123.) σφενδόναις) ὅτι ἡ χάλαζα ὡς λίθος ἐστίν. ἡ μεταφορὰ ἐκ τῶν λίθων καὶ τῶν σφενδονῶν. θέλει δὲ τὴν χιόνα εἰπεῖν. οὐκ ἀκύρως δὲ τὸ παιήσομεν, ἐπειδὴ ἀνθούντων τῶν καρπῶν ἡ χιὼν γίνεται. [ἀποκεκόψονται) ἀφ' ἡμῶν. *Gl. E.*]

1123. (1127.) τὴν νύκτα) ὅτε ἀνάγκη ἐστὶ μετελθεῖν τὴν νύμφην.

1124. (1128.) ἐν Αἰγύπτῳ) ἐπεὶ μὴ ὕειν δοκεῖ αὐτόθι, ὡς Ἡρόδοτος. ἐκεῖ οὖν θελήσει τυχεῖν, ἔνθα μὴ βλαβήσεται ἐκ τῶν Νεφελῶν, ὡς ποῤῥωτάτω τῆς πατρίδος. ἢ ὡς ἐπὶ κατάραν. ἐπεὶ καταρᾶται. ἐλέγετο γὰρ ληστεύεσθαι ἡ Αἴγυπτος. Αἰσχύλος·

δεινοὶ πλέκειν τοι μηχανὰς Αἰγύπτιοι.

καὶ Θεόκριτος ἐν Ἀδωνιαζούσαις·

οὐδεὶς κακοεργὸς
δαλεῖται τὸν ἰόντα παρέρπων Αἰγυπτιστί.

καὶ αἰγυπτιάζειν, τὸ ὕπουλα πράττειν.

1125. (1129.) πέμπτη) κορωνὶς εἰσιόντων τῶν ὑποκριτῶν, καὶ ἔκθεσις παρὰ τοὺς τετραμέτρους. ἔστι γὰρ τὰ ἑξῆς ἰαμβικὰ τρίμετρα κγ΄. ἐξέρχεται δὲ ὁ Στρεψιάδης ἀριθμῶν τὰς ἡμέρας. οὕτω δὲ ἠρίθμουν Ἀθηναῖοι· τὰς μὲν ἀπὸ νουμηνίας ὁμοίως ἡμῖν, λέγοντες πρώτη ἱσταμένου, δευτέρα ἱσταμένου, μέχρι τῶν δέκα· μεθ' ἣν πρώτην ἐπὶ δέκα, εἶτα δευτέραν ἐπὶ δέκα. καὶ ἑξῆς ἄχρι εἰκοστῆς· ἡ αὐτὴ δὲ καὶ εἰκάς· μεθ' ἣν ἑνδεκάτην φθίνοντος, ἢ δεκάτην, ἢ ἐνάτην, ἢ ὀγδόην, ὡς ἔτυχεν ἔχων ὁ μήν· καὶ ἑξῆς ἀναλύοντι ἄχρι δευτέρας. οὕτω γὰρ Ἀθηναῖοι ἠρίθμουν, οὐ προστιθέντες, ἀλλ' ἀφαιροῦντες καὶ ἀναλύοντες μέχρι τριακάδος, Σόλωνος ἡγησαμένου πρὸς τὰ τῆς σελήνης φῶτα οὕτω μειούμενα. μετὰ δὲ δευτέραν ἀκτέον ἕνην, τουτέστι τὴν τελευταίαν τοῦ μηνὸς ἡμέραν. Ἄλλως. πέμπτη, τετράς· οὐ προσέθηκε τὸ φθίνοντος. οὕτω γάρ, φασιν, Ἀθηναῖοι μετροῦσιν· ἀπὸ πρώτης ἕως δευτέρας προστιθέασι τὸ ἱσταμένου· ἀπὸ τρισκαιδεκάτης ἕως ἐννεακαιδεκάτης τὸ ἐπὶ δέκα. εἶτα ἡ μεγάλη εἰκάς. ἀπὸ εἰκοστῆς πρώτης ἕως εἰκοστῆς ἐνάτης τὸ φθίνοντος. τὴν δὲ τριακοστὴν, ἕνην τε καὶ νέαν. ἐπεὶ μετέχει τοῦ τε παλαιοῦ καὶ τοῦ νέου φωτός. ταυτὸν δὲ καὶ Δημητριάδας προσηγόρευσαν. τὴν οὖν εἰκοστὴν δευτέραν ἐκάλουν ἐνάτην[1]) φθίνοντος· τὴν εἰκοστὴν τρίτην ὀγδόην. τὴν εἰκοστὴν τετάρτην ζ΄· τὴν εἰκοστὴν πέμπτην ς΄· τὴν εἰκοστὴν ἕκτην

1) ἐννάτη. *Ald.*

ε· τὴν εἰκοστὴν ἑβδόμην δ΄· τὴν εἰκοστὴν ὀγδόην γ΄· τὴν εἰκοστὴν ἐνάτην β΄· εἶτα τὴν τριακοστὴν ἕνην τε καὶ νέαν, ἐν ᾗ οἱ τόκοι ἀπῃτοῦντο, ἐπεὶ ἐν αὐτῇ συντελεῖται ὁ μὴν, καὶ ἀρχὴν ἔχει τοῦ ἑτέρου μηνὸς τῆς σελήνης. ὥςτε ἡ μὲν εἰκοστὴ ἕκτη παρ' αὐτοῖς πέμπτη ἀκούει, ἡ δὲ εἰκοστὴ ἑβδόμη τετρὰς λέγεται.

1128. (1132.) ἕνη καὶ νέα) ἡ νουμηνία· οὕτω παρ' Ἀθηναίοις ἡ παρ' ἡμῖν τριακάς· ἐπειδὴ συμβαίνει ἐν αὐτῇ καταλήγειν τὴν σελήνην καὶ γενέσθαι. τότε δὲ τοὺς μὴ ταχέως ἀποδιδόντας τοὺς τόκους ἢ τὰ δάνεια ἀπήτουν, ὡς ὑπερόρους. διὸ λυπεῖσθαί φησιν, ὡς ὁρῶν ἐνισταμένην ἕνην καὶ νέαν. ἡ δέ ἐστιν ἡ καλουμένη εἰκὰς φθίνοντος. ἕνη καὶ νέα, ἡ νουμηνία. διὰ μὲν οὖν τὸ παρελθεῖν τὸν μῆνα, ἕνη· διὰ δὲ τὴν ἀρχὴν, νέα. Ἄλλως. ἡ καλουμένη νουμηνία, διὰ τὸ τοῦ μὲν παρελθόντος μηνὸς εἶναι τέλος, ἀρχὴν δὲ τοῦ ἐνισταμένου. τὰς δὲ τριάκοντα ἡμέρας τῆς σελήνης εἰς τρεῖς δεκάδας Ἀθηναῖοι διαιροῦσι· καὶ τὴν μὲν πρώτην ὡς ἡμεῖς ἀπαριθμοῦνται. τὴν δὲ δευτέραν οὕτως· πρώτη ἐπὶ δέκα, δευτέρα ἐπὶ δέκα, ἄχρι τοῦ θ΄. τὴν γὰρ εἰκάδα οὕτω καλοῦσι. τὴν δὲ εἰκάδα πρώτην, ὑστέραν δεκάδα· καὶ τὴν μετὰ ταύτην, θ΄ φθίνοντος, ἕως β΄ φθίνοντος, ἥτις ἐστὶν κθ΄. τὴν δὲ τριακάδα ἕνην τε καὶ νέαν φασί.

1130. (1134.) θείς μοι πρυτανεῖα) τὰς γὰρ δίκας [1]) τοῦ χρέους καταβάλλοντες τοῖς πρυτανεῦσιν εἰςῆγον τοὺς χρεωστοῦντας. πρυτανεῖα δὲ τὰ νῦν καλούμενα παρὰ Ῥωμαίοις σπόρτουλα. μέμνηται τῆς λέξεως καὶ Ἰσοκράτης ἐν τῇ πρὸς Καλλίμαχον παραγραφῇ. ἔστι δὲ καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις Ἀττικοῖς τὰ πρυτανεῖα. ἦν δὲ ἀργύριόν τι, ὅπερ κατετίθεσαν οἱ δικαζόμενοι ἀμφότεροι, καὶ ὁ φεύγων, καὶ ὁ διώκων. Ἄλλως. δίκας, ἐκταγάς. αὗται γὰρ εἰς τὸ πρυτανεῖον συνήγοντο. τὸ δὲ ἦν δημόσιόν τι θησαυροφυλάκιον.

1136. (1140.) ὀλίγον γάρ μοι μέλει) ἀντὶ τοῦ, οὐδὲ ὀλίγον φροντίζω λοιπὸν τῶν δανειστῶν διὰ τὸ μεμαθηκέναι δηλαδὴ τὸν υἱὸν τὸν ἥττω λόγον, ᾧ περιεγένετο τῶν δίκαια λεγόντων. [δικαζέσθων) ἀντὶ τοῦ δικαζέσθωσαν κατὰ ἀποκοπήν. Victor.]

---

1) δεκάδας Ald.

[1139. ἠμὶ) φημὶ, ἐνίημι. Gl. Victor.]

1140. (1145.) πρῶτον λαβέ) θύλακον ἀλφίτων δίδωσιν αὐτῷ. καὶ γὰρ ἄνω εἶπε,

διαλφιτώσω σου κύκλῳ τὴν κάρδοπον.

[τουτονὶ) τὸν θύλακον, ὅς ἐστι μεστὸς ἀλφίτων. Gl. C. τὸν πλακοῦντα. Gl. D.]

[1141. ἐπιθαυμάζειν) θαυμαστῶς τιμᾶν καὶ δεξιοῦσθαι. Iunt. Gl. Br. θαυμάζειν) θαυμαστῶς τιμᾶν καὶ ἀξιοῦσθαι. Gl. Victor.]

1143. (1148.) ἀρτίως) διαφέρει τὸ ἄρτι τοῦ ἀρτίως παρὰ Ἀττικοῖς. ἄρτι μὲν γὰρ, ἀντὶ τοῦ νῦν, ἀρτίως δὲ, πρὸ ὀλίγου.

1144. (1149.) Ἀπαιόλη) πέπλακεν ὄνομα δαίμονος, σωματοποιήσας αὐτὴν, παρὰ τὸ ἀπαιολεῖν, καὶ κινεῖν, καὶ στερεῖν· ἤ τινα τοιαύτην, ὡς ἂν εἴποι τις, ὦ Ἀδικία. Ἀριστοφάνης δὲ ὀξύνεσθαί φησι τὴν ἐσχάτην, Ἀπαιολή. τὸ δὲ ὥςτε πρὸς τὸ μεμάθηκε. τὸ γὰρ ὦ παμβασίλεια διὰ μέσου.

1148. (1153.) βοάσομ' ἄρα) διπλῆ εἴςθεσις εἰς μέλος ἀμοιβαῖον τῶν ὑποκριτῶν εἰκοσάκωλος. τὸ μὲν πρῶτον ἐξ ἰαμβικῆς βάσεως, τῶν ἄρα δύο βραχειῶν ἀντὶ μιᾶς μακρᾶς λογιζομένων, καὶ τροχαϊκοῦ πενθημιμεροῦς. τὸ δεύτερον ἐξ ἰαμβικῆς βάσεως καὶ τροχαϊκοῦ ἐφθημιμεροῦς. τὰ δὲ ἑξῆς δύο ἰαμβικὰ τρίμετρα ἀκατάληκτα. μεθ' ἃ δακτυλικὰ πενθημιμερῆ τρία. τὸ ὄγδοον ἐξ Ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος καὶ χορείου δίμετρον. τὸ ἔνατον ἐξ ἐπιτρίτων τρίτων δίμετρον ὑπερκατάληκτον· τὸ δέκατον ἐκ διτροχαίου καὶ ἀντισπάστου [1]), εἴτε ἐπιτρίτου τετάρταυ καὶ διιάμβου. τὰ ἑξῆς δύο χοριαμβικὰ δίμετρα βραχυκατάληκτα. τὸ τριςκαιδέκατον ἐκ χοριάμβου καὶ σπονδείου. τὸ ιδ́ σπονδειακὴ ταυτοποδία. τὸ ιέ ἐκ παίωνος τετάρτου καὶ ἰάμβου. τὸ ιϛ́ ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ιζ́ δακτυλικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ιή ὅμοιον τῷ ιϛ́. τὰ ἑξῆς δῆλα. ζητητέον δὲ περὶ πάντων ἀκριβέστερον. Ἄλλως. παρὰ τὰ ἐκ Πηλέως Εὐριπίδου. ἐπιφέρει γὰρ,

ἰὼ πύλαισιν ἥτις ἐν δόμοις.

καὶ Φρύνιχος Σατύροις·

βοάσομαι γὰρ ἄρα τὰν ὑπέρτονον βοάν.

---

1) ἐκ διτροχαίου ἀντισπαστικοῦ Ald.

[βοάσομαί τ' ἄρα) παρὰ τὰ ἐκ Πηλέως Εὐριπίδου. ἐπιφέρει γὰρ, ἰὼ πύλαισιν ἥτις δόμοις. Rav. ὑπέρτονον) ἰσχυρὰν, μεγάλην. Gl. Victor.] χορικῇ περιπλοκῇ εἴρηται, καὶ διαλέκτῳ Δωρίδι. ὑπέρτονον δὲ, μεγάλην, ὑπέροχον. φησὶ δὲ, εἰ οὗτος ὁ παῖς ἐκπεπαίδευται, μέγιστον ὑπὸ χαρᾶς ἐκβοήσομαι.

[1149. ὦ 'βολοστάται) δανεισταί. Gl. Victor.]

[1150. τἀρχαῖα) τὰ κεφάλαια. Gl. C. D. τ' ἀρχεῖα) οἱ γὰρ πρῶτοι τόκοι παρατεθέντος τοῦ δανείου κεφάλαια γιγνόμενοι τόκους ἄλλους γεννῶσι. Gl. Victor.]

1153. (1159.) ἀμφήκει γλώττῃ) ὡς ἀπὸ εὐθείας τῆς ἀμφήκης [1]). ἀκόλουθον δὲ τὸ,

εὖ μοι στομώσεις αὐτὸν, ἐπὶ μὲν θάτερα
οἷαν δικιδίοις.

[ἀμφήκει) ἀμφοτέρωθεν ἠκονημένῃ. Gl. Victor.]

[1154. ἀνιαρὸς) βλαβερός. Gl. D.]

1155. (1162.) λυσανίας) λύων τὰς τοῦ πατρὸς ἀνίας. ἐκτεταμένως δὲ προενεγκτέον [2]) τὴν πρώτην καὶ τὴν τρίτην συλλαβήν. πρὸς δὲ τὴν ὀνοματοποιίαν τὸν Σοφοκλέα μυκτηρίζει λέγοντα·

Ζεῦ ἄνοτος ἄγοιτο νικομάχαν,
καὶ πανσανίαν, καὶ Ἀτρείδαν.

[1157. ὁ Εὐριπίδης ἐν τῷ τῆς Ἑκάβης δράματι δι' αὐτῆς φησιν· ὦ παῖ παῖ, Πολυξένη δηλονότι, ἔξελθ', ἔξελθ' οἴκων. Schol. LB.]

[ἰοὺ ἰού) τὸ ἰῶ καὶ τὸ ἰοῦ ἐπὶ χαρᾶς περισπᾶται. Schol. Harl. 5.]

1161. (1173.) χροιαν) ὡς ἐκ τῆς ἀσκήσεως ὠχριάσαντος. οἱ Ἀττικοὶ δὲ παροξύνουσι τὴν χροιάν.

1162. (1174.) ἰδεῖν εἶ) λείπει ἡ εἰς· ἵν' ᾖ, εἰς τὸ ἰδεῖν. ἐξαρνητικὸς δὲ ἀρνεῖσθαι δυνάμενος. [ἰδεῖν) εἰς τὸ ἰδεῖν. Gl. Victor.]

1164. (1175.) ἀτεχνῶς) ἄγαν ἀκριβῶς. ἐπανθεῖ δὲ, πλεονάζει, ἀκμάζει [3]). [ἐπανθεῖ) ἀκμάζει. Gl. Victor.]

---

1) ἀμφίκης Ald.
2) προσενεγκτέον Ald.
3) Post scholion ad verba τί λέγεις σύ haec leguntur in ed. Ald.

τί λέγεις σύ) τῷ περὶ τὴν συνήθειαν καὶ ἀνὰ χεῖρα ἐχρήσατο. εἰώθαμεν γὰρ ἐν ταῖς τῶν ἐναντίων διαλέξεσι λέγειν, τί λέγεις σύ. ὅτε γὰρ τοὺς ἐναντίους καταπλῆξαι βουλοίμεθα, τῇ τοιαύτῃ φωνῇ χρώμεθα· οἵ τε ἀναισχυντοῦντες παρὰ Ἀθηναίοις ἀνθιστάμενοι ἔλεγον, τί λέγεις σύ.

1166. (1178.) βλέπος) ἀντὶ τοῦ, πανοῦργον τὸ βλέμμα. τὸ δὲ χ πρὸς τὸν σχηματισμὸν τῆς λέξεως. τοὺς μὲν γὰρ Ἀττικοὺς ἐπὶ ἀναιδείᾳ διέβαλλον· τοὺς δὲ Ἀθηναίους ἐπὶ ἀναιδείᾳ καὶ τῷ ἱκανοὺς εἶναι λέγειν. [Ἀττικὸν βλέπος) ἤγουν βλέμμα καὶ ἦθος, οἷον οἱ Ἀθηναῖοι ἔχουσι, δριμὺ καὶ τιτανῶδες. διαβάλλει δὲ αὐτοὺς ὡς θρασεῖς καὶ ἑτοίμους προδήλως εἰς τὸ ἀδικεῖν. *Schol. LB.*]

1169. (1181.) ἕνη γάρ ἐστιν) ἀντιλέγει τῷ ὁμολογουμένῳ, ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμέρα μία ἕνη καὶ νέα, ἀλλὰ δύο, ὅτι οὐ δυνατὸν τὰς δύο ἡμέρας μίαν γενέσθαι· καὶ δείκνυσιν ὅτι οὐ τῆς μιᾶς ἡμέρας ἐστὶ τὰ ὀνόματα, ἀλλὰ τὸ μὲν τῆς λ' ἕνη, τὸ δὲ τῆς νουμηνίας ἡ νέα. Ἄλλως. παίζει ἐνταῦθα ἐρωτῶν·

ἕνη γάρ ἐστι καὶ νέα τίς ἡμέρα.

ὥσπερ καὶ εἰς τὸ ἀλεκτρύαινα καὶ ἀλεκτρυών. ἡ αὐτὴ γάρ ἐστιν ἕνη καὶ νέα. ἡ γὰρ τοῦ μηνὸς πρώτη ἀρχή τέ ἐστι τῶν ἐπιλοίπων καὶ νέα, ἐκ ταύτης γὰρ τὰ τῆς σελήνης χωρεῖ πρὸς αὔξησιν. [Πλάτων [1]) περὶ τοῦ μὴ δεῖν δανείζεσθαι· τὴν δὲ τράπεζαν ἡ καλὴ Αὐλὶς, ἢ Τένεδος ἀντικοσμήσει τοῖς κεραμέοις καθαρωτέροις οὖσι τῶν ἀργύρων. οὐκ ὄζει τόκου βαρὺ καὶ δυςχερὲς, ὥςπερεὶ οὐ καθ' ἡμέραν ἐπιῤῥυπαίνοντος τὴν πολυτέλειαν· οὐδὲ ἀναμνήσει τῶν καλανδῶν καὶ τῆς νεομηνίας, ἣν ἱερωτάτην ἡμερῶν οὖσαν ἀποφράδα ποιοῦσιν οἱ δανεισταὶ καὶ στύγιον. *Iunt.*]

1171. (1183.) ἀπολοῦντ' ἄρ') ζημιωθήσονται ἅπερ ἀναλώσουσι. σοφίζεται δὲ ὅτι οὐ δύναται εἶναί τις ἡμέρα ἡ αὐτὴ ἕνη καὶ νέα.

1174. (1186.) γραῦς τε καὶ νέα) διὰ τοῦτο τὸ παράδειγμα τῆς γυναικὸς ἔθηκε, διὰ τὸ τὴν ἕνην ἀρχαίαν καὶ παλαιὰν καὶ ὥσπερ τέλος τοῦ ὄπισθεν μηνὸς ἡγεῖσθαι, νέαν δὲ τὴν τριακοστὴν πρώτην, ἀφ' ἧς ὁ μὴν ἄρχεται [2]).

1) Scholia ad v. 1171. et 1174. inverso ordine *Ald.*
2) L. Πλούταρχος.

1177. (1189.) *ὁ Σόλων ὁ παλαιὸς)* ἀρχὴ αὕτη τῆς τοῦ νόμου διηγήσεως. ἐκμιμεῖται δὲ τοὺς ῥήτορας, οἳ τὰ μὲν ὀνόματα τῶν νομοθετῶν ἴσασιν, οὐ μέντοι τοὺς νόμους.

1178. (1190.) *τουτὶ μὲν)* οὐκ ἀνασχόμενος ὁ Στρεψιάδης ἀκοῦσαι πάντα τὸν λόγον ἐκ περικοπῆς τοῦτό φησι, τὸ, οὐδέν ἐστι τοῦτο πρὸς τὴν ἕνην τε καὶ νέαν.

1179. (1191.) *τὴν κλῆσιν)* τὴν ἐν ταῖς δίκαις εἰςαγωγήν. καλοῦνται γὰρ εἰς τὰ δικαστήρια.

εἰς δύ' ἡμέρας) ἐγχειρεῖ λέγειν ὅτι οὐκ ἔστι μία ἡμέρα ἕνη καὶ νέα, ἀλλ' ὅτι δύο· ἕνη μὲν ἡ λ', νέα δὲ ἡ νουμηνία. τὰς οὖν κλήσεις τῶν δικῶν τῇ λ' φασὶ γενέσθαι, ὅπως ὁ κληθεὶς εἰς τὴν δίκην ἔχῃ τὴν τριακοστὴν ὅλην εἰς τὸ σκέψασθαι περὶ αὐτοῦ καὶ μὴ ἀποτομίᾳ ζημιωθῇ. ὥςτε καλεῖσθαι καὶ τὰ πρυτανεῖα θεῖναι ἐν τῷ δήμῳ. οὐ χεῖρον δὲ καὶ τὰ παρὰ Πλουτάρχῳ περὶ Σόλωνος παραθέσθαι· συνιδὼν γάρ, φησι, τοῦ μηνὸς τὴν ἀνωμαλίαν καὶ τὴν κίνησιν τῆς σελήνης οὔτε δυομένῳ τῷ ἡλίῳ πάντως, οὔτε ἀνίσχοντι συμφερομένην, ἀλλὰ πολλάκις τῆς αὐτῆς ἡμέρας καὶ καταλαμβάνουσαν καὶ παρερχομένην τὸν ἥλιον, αὐτὴν μὲν ἔταξε ταύτην ἕνην καὶ νέαν καλεῖσθαι· τὸ μὲν πρὸ συνόδου μόριον αὐτῆς τῷ παυομένῳ μηνὶ, τὸ δὲ λοιπὸν ἤδη τῷ ἀρχομένῳ προσήκειν ἡγούμενος· πρῶτος, ὡς ἔοικεν, ὀρθῶς ἀκούσας Ὁμήρου λέγοντος·

> τοῦ μὲν φθίνοντος μηνὸς, τοῦ δ' ἱσταμένοιο.

τὴν δ' ἐφεξῆς ἡμέραν νουμηνίαν ἐκάλεσεν· τὰς ἀπ' εἰκάδος οὐ προςτιθεὶς, ἀλλ' ἀφαιρῶν, καὶ ἀναλύων, ὥςπερ τὰ φῶτα τῆς σελήνης ἑώρα, μέχρι τριακάδος ἠρίθμησεν.

1181. (1193.) *ἵν' αἱ θέσεις)* αἱ δίκαι καὶ αἱ καταβολαὶ [1]) τῶν πρυτανείων· ἅπερ μισθὸς ἦν τῆς εἰςαγωγῆς τῆς δίκης. Ἄλλως. θέσεις, τὰ δικαστήρια· παρὰ τὸ τοὺς δικαζομένους δραχμὴν τῷ δημοσίῳ διδόναι.

1182. (1194.) *ἵν' ὦ μέλε)* ἵνα, φησὶ, παρόντες

---

1) μεταβολαὶ *Ald.*

οἱ ἐναγόμενοι, εἰ συνίδοιεν ἑαυτοῖς ἀδικοῦσι καὶ ὀφείλουσι, τοῦ δικάζεσθαι ἀπαλλάττοιντο, διαλυσάμενοι πρὸς τοὺς δανειστὰς διὰ τῆς τῶν τόκων ἀποδόσεως· εἰ δὲ μὴ οἰκείᾳ ἀποδοῖεν γνώμῃ, ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου λυποῖντο. εἰς σκέψιν οὖν αὐτοῖς, φησιν, ἐδίδοτο ἡ τριακοστή. Ἄλλως. ἵνα πρὸ μιᾶς ἡμέρας παραστάντες οἱ κατηγορούμενοι διαλυθῶσιν· εἰ δὲ μή, τῇ νουμηνίᾳ δικάζοιντο. εἰς σκέψιν οὖν αὐτοῖς ἡ τριακοστὴ συνεχωρεῖτο, ἵνα παρόντες τῇ κλήσει συνίδοιεν τὰς ἡμέρας, ἐν αἷς μετὰ τῶν ἐχθρῶν δικάζοιντο.

1185. (1197.) ὑπανιῷντο) ἀντὶ τοῦ, μετὰ βίας ἀπαιτοῖντο. ἔθος γὰρ ἦν καταβάλλειν τῇ νουμηνίᾳ.

1187. (1199.) ἕνη τε καὶ νέα) ἀποδεικτικὸς ὁ τόπος, ὅτι ἕνη καὶ νέα λέγεται ἡ τριακάς. ἀντιδιέσταλκε γὰρ πρὸς νουμηνίαν. ἀρχαὶ δέ, οἱ ἄρχοντες. πρυτανεῖα δέ, τὰ διδόμενα ἀπὸ τῶν δικαζομένων τῷ δημοσίῳ ἀργύρια.

1188. (1200.) ὅπερ οἱ προτένθαι) οὐκ ἔτι γὰρ δίδοται αὐτοῖς ἡ σκέψις ἡ πρὸ μιᾶς, ἀλλ' εὐθὺς ἐπὶ τὸ καταβάλλειν ὁρμῶσιν. εἰκὸς γὰρ αὐτοὺς ἀποσκεπτομένους τῇ ἐνδοσίμῳ τριακοστῇ, καταβάλλειν χωρὶς δίκης τὸ χρέος, καὶ μηκέτι τούτους λαμβάνειν τὰ πρυτανεῖα. διὰ τοῦτο τοίνυν προέλαβον τὴν προθεσμίαν [1]) ὑπὸ τοῦ κερδαίνειν ἡττώμενοι. προτένθαι δέ, οἱ προλαμβάνοντες καὶ προεσθίοντες τὰ ὄψα, πρὶν εἰς ἀγορὰν κομισθῆναι, καὶ μεταπιπράσκοντες πλείονος· οἱ νῦν μετάβολοι καλούμενοι· ἢ λίχνοι, ἢ ἀκρατεῖς. [λαίμαργοι. *Gl. Br.* προτένθαι) τένθης, λίχνος καὶ γαστρίμαργος. Αἰλιανός· τένθης καὶ ὀψοφάγος· τένθειν δὲ τὸ ἐσθίειν. *Victor.*]

1189. [ὅπως τάχιστα) τοῦτο οὕτω συντάξεις· ὅπως τάχιστα ὑφελοίατο καὶ λάβοιεν τὰ πρυτανεῖα, διὰ τοῦτο προὐτένθευσαν καὶ προὔλαβον ἡμέρᾳ μιᾷ. δοκοῦσι γάρ μοι παθεῖν, ὅπερ οἱ προτένθαι. ἐποίησε δὲ τὴν σύνταξιν ἀσαφῆ τῷ προτάξαι τὴν κατασκευήν. *Schol. E.*]

ὑφελοίατο) λάβοιεν. οὐκέτι γὰρ δίδοται αὐτοῖς ἡ σκέψις ἡ πρὸ μιᾶς, ἀλλ' εὐθὺς ἐπὶ τὸ καταλαβεῖν ὁρμῶσι.

1190. (1202.) προὐτένθευσαν) προελιμβεύσαντο, προελιχνεύσαντο, προὐθέσμευσαν ἡμέραν μίαν. προέλαβον τὴν προθεσμίαν ὑπὸ τοῦ ἐπιθυμητικῶς ἔχειν τοῦ κέρδους. [ἐλαιμάργησαν, προέλαβον. *Gl. Br.*]

---

1) ἀπὸ τοῦ ἐπιθυμητικῶς ἔχειν addit *Ald.*

1191. (1203.) *ἀβέλτεροι*) ἀνόητοι. βέλτερος γὰρ ὁ φρόνιμος· ἢ ἀπαίδευτοι. πρὸς δὲ τοὺς δανειστὰς ποιεῖται τὸν λόγον. διὰ γὰρ τοῦ μωροῦ δοκιμάζεται ὁ φρόνιμος. [ἀμαθεῖς. *Gl. Br.*]

[1192. *κέρδη*) τρυφὴ, γέλως, ἀπάτη. *λίθοι*) ἀναίσθητοι. *Gl. Br.*]

[1193. *ἀριθμὸς*) μάταιον πλῆθος. *πρόβατ᾽ ἄλλως*) ἁπλούστατοι μάτην. *ἀμφορῆς*) Μεγαρικὰ σεσωρευμένα. *Gl. Br.* *ἀμφορεῖς νενοισμένοι*) ἐστερημένοι οἴνου ἢ φρονήσεως. *Gl. LB.* *νενασμένοι*) ναίω, νήω ἢ νάσσω· μέλλων νάσω, νένακα, νένασμαι, νενακὸς ἡ μετοχή. *Gl. Victor.*]

1196. (1208.) *μάκαρ ὦ Στρεψίαδες*) Στρεψιάδη μὲν ἡ κλητική· ἀλλ᾽ ἵνα παίξῃ εἰς τὸ ὄνομα, διέστρεψε τὴν κλητικὴν καὶ ὡς ἄγροικος ἔπταισεν. ἔκθεσις δὲ τῆς διπλῆς περιοδικὴ εἰς μέλος μονοστροφικὸν τοῦ ὑποκριτοῦ ὀκτάκωλος· ὧν τὸ πρῶτον Ἰωνικὸν ἀπ᾽ ἐλάσσονος δίμετρον καταληκτικόν· εἰ δὲ βούλει, ἀναπαιστικὸν πενθημιμερές. τὸ δεύτερον Ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος ἑφθημιμερὲς ἀντὶ Ἰωνικοῦ ἔχον ἐπίτριτον τρίτον [1]). τὸ τρίτον ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ τέταρτον ὅμοιον τῷ δευτέρῳ. τινὲς δὲ ταῦτα τὰ τρία ἀπὸ ἰαμβικῆς βάσεως καὶ τροχαϊκῆς κατακλεῖδος. τὸ πέμπτον ἰαμβικὸν ἑφθημιμερές. τὸ ς΄ Ἰωνικὸν τρίμετρον καταληκτικὸν ἐκ διτροχαίου καὶ ἐπιτρίτου τρίτου [2]) καὶ Κρητικοῦ· εἰ δὲ βούλει, τροχαϊκὸν τρίμετρον καταληκτικὸν ἰάμβου κατὰ τὴν τετάρτην χώραν, ὡς ἐπὶ τῆς παραβάσεως, τιθεμένου. ἢ τὸ μὲν πέμπτον Ἰωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, τὸ δ᾽ ἕκτον ἐξ ἰαμβικοῦ πενθημιμεροῦς καὶ δοχμίου συζυγίας. συνῆψε τῇ λέξει καὶ ἑτέραν διαίρεσιν τὴν εἰς ἰαμβικὴν τρίμετρον ὥσπερ καταληκτικὴν καὶ δόχμιον. τὸ ἕβδομον Ἰωνικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐξ Ἰωνικοῦ καὶ διτροχαίου· ἢ ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ὄγδοον Ἰωνικὸν ἡμιόλιον, ἐκ διτροχαίου καὶ σπονδείου· ἢ τροχαϊκὸν ἰθυφαλλικόν. ἐπὶ τῷ τέλει δύο διπλαῖ ἔξω νενευκυῖαι· ἡ μὲν ἐν ἀρχῇ, ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος. ἔστι δὲ καὶ ταῦτα πολυσχημάτιστα κατὰ τὸν εἰρημένον τρόπον.

1204. (1216.) *εἶτ᾽ ἄνδρα*) κορωνὶς ὁμοία ταῖς ῥη-

---

1) τρίτον om. *Ald.*
2) τρίτου om. *Ald.*

θείσαις. οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι μέ, ὧν τελευταῖος,

ὅτιὴ 'κάλεσας εὐηθικῶς τὴν κάρδοπον.

ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς. ἔρχεται δὲ δανειστὴς τοῦ Στρεψιάδου Πασίας, ἄγων μεθ' ἑαυτοῦ καὶ μάρτυρα· πρὸς ὃν διαλέγεται. προϊέναι δὲ, ἀντὶ τοῦ προδιδόναι καὶ κιχρᾶν. ἀσχάλλει δὲ ἐπὶ τῷ μὴ κεκομίσθαι ἅπερ ἐδανείσατο χρήματα. φησὶν οὖν, οὐ χρὴ ῥᾳδίως ἄλλοις προϊέσθαι τὰ ἑαυτοῦ χρήματα. ἐμφαντικῇ δὲ λέξει ἐχρήσατο, εἰπὼν, μὴ διδόναι. ὁ γὰρ δῶρον λαβὼν τάχα τὴν χάριν οἶδε τῷ δεδωκότι, ἀλλ' οὔτε δανεῖσαι. ὁ γὰρ δανείζων ἐπὶ μείζονι ὠφελείᾳ δίδωσί τινι. Ἄλλως [1]). προϊέναι ἐμφαντικῶς, ἀντὶ τοῦ ῥίπτειν καὶ ἀπολέσαι καὶ σκορπίζειν.

1206. (1218.) ἀπερυθριάσαι γε μᾶλλον) ἀντὶ τοῦ, ἀρνησάμενον μὴ χρῆσαι, ἢ χρήσαντα πράγματα ἔχειν. ἀναισχυντῆσαι εἰπόντα μὴ ἔχειν. [ἀπερυθριάσαι ἐκ τοῦ μὴ διδόναι δάνειον, μᾶλλον ἢ λαβεῖν ὕστερον ὀχλήσεις ἐν τῇ ἀπαιτήσει. Gl. Br.]

[1207. ὅτε) ἐπεί. Gl. Br.]

[1210. κατηγορεῖ Ἀθηναίων, ὡς περὶ τὰς δίκας ἀεὶ διατριβόντων. Gl. Br.]

1212. (1224.) ἐς τὴν ἕνην τε καὶ νέαν) εἰς δικαστήριον δηλονότι. ὑπερβατὸν δέ· ἀλλὰ καλοῦμαι Στρεψιάδην εἰς ἕνην τε καὶ νέαν. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ καλοῦμαι.

1213. (1225.) τοῦ χρήματος) λείπει χάριν, ἢ περί, Ἀττικῶς. ἕνεκα τοῦ χρήματος, οἷον, τοῦ πράγματος, ἐρωτηματικῶς. εἶτα ἀποκρίνεται ὁ δανειστὴς, τῶν δώδεκα μνῶν, καὶ τὰ ἑξῆς.

1215. (1227.) τὸν ψαρὸν) τὸν ταχὺν, ἀπὸ τοῦ ψαίρειν· ὅθεν καὶ αἰψηρός. ἢ τὸν χρῶμα τοιοῦτον. [ποικίλον. Gl. Br. λευκόν. Gl. D.]

[οὐκ ἀκούετε) αὐτοῦ διαβάλλοντός με. Gl. C. αὐτὸν διαβάλλοντά με. Gl. D.]

[1218. νὴ τὸν Δί') ναὶ ὤμνυον δηλονότι. Gl. Victor. ἐξηπίστατο) ἣν μαθών. Gl. Harl.]

---

1) ἀλλὰ Ald.

1219. (1231.) τὸν ἀκατάβλητον) τὸν ἀήττητον· τὸν μηδενὶ καταβαλλόμενον. πρὸ δὲ τοῦ, μὰ τὸν Δία, τὸ ναὶ ληπτέον ἔξωθεν, οὕτως· ναὶ ὤμνυον· οὐ γὰρ ἠπίστατο μὰ τὸν Δία ὁ Φειδιππίδης· καὶ τὰ ἑξῆς.

[1220. ἔξαρνος) ἐξαρνούμενος. *Gl. Victor.*]

[1223. ἵν' ἂν) ὅπου τὸ ἵνα μεθερμηνευτικόν ἐστι. *Gl. Br.*]

1225. (1237.) προσκαταθείην) ἀντὶ τοῦ, ζημιωθείην ἂν τρεῖς ὀβολοὺς, ἵνα ἐπιτρέψῃς μοι ὀμόσαι τοὺς θεούς· οὕτω καταφρονῶ τοῦ ὅρκου. θεοὶ γὰρ, ὥς φασιν, οὐκ εἰσί. τὸ δὲ ἑξῆς, καὶ προσκαταθείην ἂν τριώβολον, ὥστε ὀμόσαι νὴ Δία. [κἂν προσκαταθείην) μὰ τὸν Δία καὶ προκαταθείην ἂν ἤτοι προκαταβάλοιμι τρ. *Schol. Cant.* 3.]

1227. (1239.) διασμηχθεὶς) οἱ σμηχόμενοι ἁλσὶ βελτίονες γίνονται· ἅμα καὶ ὅτι τοὺς παραφρονοῦντας ἁλσὶ καὶ ἐλαίῳ διέβρεχον, καὶ ὠφελοῦντο. ὡς παχύδερμον δὲ αὐτὸν χλευάζει. τὰ γὰρ παχέα ὑπὸ πιμελῆς τῶν δερμάτων ἁλσὶ μαλαττόμενα εὐρύτερα γίνονται, ὡς πλέον χωρεῖν μέτρον. ὄναιτο δὲ, διὰ τὸ βάρος τοῦ δέρματος. οἷον ἀποκαθαρθεὶς τὴν παχύτητα. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν βυρσῶν. ταῦτα δὲ λέγει ἢ ἀσκὸν ἢ ἀγγεῖον χαλκοῦν βαστάζων. ὡς ἐπ' ἀγγείου ἢ ἀσκοῦ· τινὲς δὲ, ὡς ἐπὶ οἴνου. οἱ γὰρ δεχόμενοι ἅλας οὐ τρέπονται. Ἄλλως. τὴν μεταφορὰν εἴληφεν ἀπὸ τῶν κεράμων καὶ τοῦ οἴνου, οἷς ἅλες βάλλονται ὑπὲρ τοῦ μὴ ἐξίστασθαι, μηδὲ ὀξίζειν εὐχερῶς. ἢ ἐπεὶ τοὺς ὑπὸ μέθης καὶ ὡς παραφρονοῦντας ὑποβρέχειν εἰώθαμεν ἐλαίῳ ἁλσὶ μεμιγμένῳ. ὡς οὖν τοῦ δανειστοῦ μὴ καθεστηκότος, ἀλλὰ καὶ παραφρονοῦντος, ὡς ἐπὶ ὡμολογημένοις ἔξαρνός ἐστιν, οὕτω τῇ μεταφορᾷ ἐχρήσατο. φησὶν οὖν, οὐ τὰ τυχόντα οὗτος ὠφεληθείη διαβρεχθεὶς ἁλσίν.

1228. (1240.) ἓξ χοὰς) πάλιν χλευάζει ὡς ἐπὶ ἀμφορέως καὶ οἴνου. ἢ πρὸς τῷ ἀνωτέρῳ, ἂν σμηχθῇ, τέλεον χωρήσει. ὥσπερ λήκυθος, ἢ ἀσκὸς, ἢ ἄλλο τι τῶν τοιούτων. πλέον γὰρ χωρεῖ τῶν ἐμπεφρακότων ἀποβεβλημένων. χοεὺς δέ ἐστιν εἶδος μέτρου, ᾧ μετροῦσι τὸν οἶνον. ὃ καὶ κλίνεται χοέως, ὡς Πηλέως· ὡς καὶ ἐν Ἱππεῦσί φησιν·

ἀλλ' ἐξένεγκέ μοι ταχέως οἴνου χοᾶ.

ἐνταῦθα δὲ τὸ χοᾶς, εἰ μὲν περισπᾶται, ἐκ τούτου τοῦ χοεύς ἐστι, κατὰ ποιητικὴν ἄδειαν. χοῆς γὰρ ὤφειλεν εἰπεῖν· ὡς

ἱππῆς. εἰ δὲ βαρύνεται, ἐξ ἑτέρας ἐστὶν εὐθείας, ἥτις ἐστὶν ἡ χοὴ θηλυκῶς, καὶ κλίνεται, τῆς χοῆς.

1230. (1242.) *καταπροΐξει*) καταφρονήσεις· παρὰ τὴν προῖκα. δωρεὰν ἐπεγχανῇ μοι.

ἥσθην) παρεπιγραφή. γελῶν γάρ τοῦτό φησιν. ἐκκαγχάζει γὰρ τῆς προσηγορίας ἀκούσας καὶ τοῦ Διὸς, γέλωτα τὸν ἐκείνου τιθέμενος ὅρκον. ταῦτα δέ φησιν [1]), ἐπεὶ δεδίδακται μήτε τὸν Δία μήτε τοὺς ἄλλους ἡγεῖσθαι θεοὺς ἀλλ' ἢ τὰς Νεφέλας καὶ τὸν Δῖνον, ὡς ἔφησεν ὁ Σωκράτης.

1231. (1243.) *τοῖς εἰδόσιν*) ἀντὶ τοῦ, ἐμοὶ τῷ εἰδότι. ἢ τοῖς ἐπιστήμοσι καὶ εἰδόσιν, ὅτι ὁ Ζεὺς οὐδείς ἐστι. διὸ καὶ γέλωτος ποιητικὸς ὁ Ζεὺς ὁ παρὰ σοί.

1236. (1248.) *ἀποδώσειν σοι*) τινὲς τοῦτο τοῦ κλητῆρος εἶναι λέγουσιν. ἢ εἰςελθόντος τοῦ Στρεψιάδου ὁ δανειστής φησι πρὸς τὸν μάρτυρα.

1238. (1250.) *τουτὶ τί ἐστιν*) εἰςελθὼν ὁ Στρεψιάδης προῆλθε πάλιν τῆς οἰκίας, σφραγίδιον ἢ μαγίδιον ἐξαγαγών. ἀνερωτᾷ οὖν αὐτὸν καὶ πυνθάνεται, ὅ τί ποτε αὐτὸ προςαγορεύοι. ὁ δὲ συνήθως φησὶν ἀρσενικῶς, κάρδοπος. οὗτος δὲ ἀπὸ τοῦ Σωκράτους καρδόπην αὐτὸ δεδίδακται λέγειν. ἵνα οὖν ἀμαθῆ καὶ ἀπαίδευτον ἀπὸ τοῦ πρώτου ἀποδείξῃ τὸν δανειστὴν, οὕτω φησίν.

1242. (1254.) *οὐχ ὅσον γέ μ' εἰδέναι*) ἀντὶ τοῦ ὡς νομίζω, ἐν ὅσῳ ἐν ἐμαυτῷ εἰμι, καὶ οἶδά τι.

1243. (1255.) *ἀπολιταργιεῖς*) λιταργισμοὺς ἐκάλουν τὰ σκιρτήματα. ἀποδραμῇ, ἀποσκιρτήσεις, καταλείψῃ ἀπὸ τῆς θύρας· ἥτις ἐστὶν ἡ λίτη. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀργοῦ, ὃ δηλοῖ ταχὺ καὶ τὸ λιπεῖν. οὐ ταχέως οὖν, φησιν, ἀποδραμῇ. [ὑποχωρήσεις, ἀπέλθῃς. *Gl. Br.*]

1245. (1257.) *θήσω πρυτανεῖα*) λείπει γραφὴν κατὰ σοῦ. ἐν γὰρ τῷ πρυτανείῳ ἐτίθεσαν τὰς τῶν ἀδίκων γραφάς. εὐηθικῶς δὲ, ἀπαιδεύτως.

1246. (1258.) *προςαποβαλεῖς*) ἀντὶ τοῦ, ζημιωθήσῃ καὶ τὰ πρυτανεῖα πρὸς ταῖς δώδεκα μναῖς, ὅ ἐστι τὸ

---

1) φασιν *Ald.*

δέκατον τοῦ τιμήματος τῆς δίκης· ὅπερ καλεῖται συνωνύμως παρακαταβολή.

1249. (1261.) *ἰώ μοί μοι*) κορωνὶς ἑτέρα ὁμοία. οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι μγ΄. ὧν προτίθεται κῶλα δύο· τὸ πρῶτον ἀντισπαστικὸν μονόμετρον ἀκατάληκτον· τὸ δεύτερον ἰαμβικὸν μονόμετρον βραχυκατάληκτον. ὁ δὲ τελευταῖος τούτων·

αὐτοῖς τροχοῖς τοῖς σοῖσι καὶ ξυνωρίσιν.

ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

1251. (1264.) *τῶν Καρκίνου*) παρ' ὑπόνοιαν εἶπεν ἀντὶ τοῦ παίδων· ἐπεὶ τραγικῶς ἀνεφώνησε τὸ ἰώ μοί μοι. Καρκίνου δὲ παῖδες, Ξενοκλῆς, Ξενότιμος, καὶ Δημότιμος. καὶ οἱ μὲν χορευταί· Ξενοκλῆς δὲ τραγῳδίας ποιητής. ὡς βέβαιον δὲ ἔχων τὸ νικᾶν, κατειρωνεύεται αὐτοῦ. [Ἄλλως. φασὶν ὡς ὁ Καρκίνος οὗτος ποιητὴς ὢν τραγικὸς, εἰςήγαγέ τινας τῶν θεῶν ἔν τινι δράματι δεινοπαθοῦντας. Iunt. Victor. *δαιμόνων*) δαίμονες οἱ θεοὶ, δαήμονές τινες ὄντες ἢ ζα . . . ροι ἢ ἀπὸ τοῦ πάντα μερίζεσθαι, δάσσεσθαι. Gl. Victor.]

1254. (1267.) *ὦ σκληρὲ δαῖμον*) τοῦτο Ξενοκλέους ὑπὸ Τληπολέμου. διὸ καὶ ἐπήνεγκε· τί δαί σε Τληπόλεμος. ἐπεὶ δὲ Ξενοκλέους τοῦ Καρκίνου ἐμνήσθη, καὶ τὰ αὐτοῦ τραγῳδεῖ, εἰρηκὼς, ὦ σκληρὲ δαῖμον. τοῦτο δὲ εἶπε διὰ τὸ ἄνω εἰρηκέναι, ἰώ μοί μοι, καὶ, ἀνὴρ κακοδαίμων. Εὐφρόνιος δέ φησι, τὸ, ὦ *Παλλὰς*, ὥς μ' *ἀπώλεσας*, *Ξενοκλέους* εἶναι ἐκ τοῦ Λικυμνίου, λεγόμενον ὑπὸ Ἀλκμήνης, τοῦ Λικυμνίου ὑπὸ Τληπολέμου ἀνῃρημένου, διὸ καὶ ἐπήνεγκεν αὐτός·

τί δαί σε Τληπόλεμός ποτ' εἴργασται κακόν.

καὶ τὸ χρυσάμπυγες παραπεποιῆσθαι· ἄλλοι δὲ τραγικὸν ὑποκριτὴν εἶναι τὸν Τληπόλεμον, συνεχῶς ὑποκρινόμενον Σοφοκλεῖ. εἰκότως δὲ τούτοις ὁ δανειστὴς χρῆται. διὰ γὰρ ἱπποτροφίαν ἐπτώχευσεν. [*θραυσάντυγες*) ἄντυξ, ἅρματος περιφέρεια. Gl. Victor.]

[1257. *ὦ 'τὰν*) ὦ σὺ, ὦ ἑταῖρε, ὦ οὗτος, ὦ μακάριος, πρόσρημα τιμητικῆς λέξεως· λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ εἰρωνείᾳ πολλάκις. Gl. Victor.]

1261. (1274.) *κακῶς ἄρ' εἶχες*) διὰ τὸ ἄνω εἰρηκέναι, ἰώ μοί μοι, καὶ, ἀνὴρ κακοδαίμων.

1262. (1275.) *ἵππους γ' ἐλαύνων*) καὶ τοῦτο ἐκ παρῳδίας. ἅμα δὲ καὶ αὐτὸς ἱπποτροφῶν ἐδυςπράγησεν.

1263. (1276.) *ὥςπερ ἀπ' ὄνου*) ἐπὶ τῶν ἀλόγως πραττόντων ἡ παροιμία καὶ μὴ δυναμένων ὄνοις χρῆσθαι, μήτι γε δὴ ἵπποις. ὁ μέντοι Πλάτων ἐν τρίτῳ Νόμων τὴν τελευταίαν περισπᾷ ἀπὸ νοῦ λέγων οὕτως· καὶ μὴ καθάπερ ἀχάλινον κεκτημένον τὸ στόμα, βίᾳ ὑπὸ τοῦ λόγου φερόμενον κατὰ τὴν παροιμίαν, ἀπὸ νοῦ πεσεῖν. ἢ ἔπαιξε πρὸς τὸ ὑπ' αὐτοῦ εἰρημένον, καὶ δέον εἰπεῖν ἀπὸ τοῦ νοῦ, εἶπεν, ἀπ' ὄνου. Ἄλλως. γράφεται καὶ ἀπ' ὄνου καὶ ἀπὸ νοῦ. κεῖται δὲ παροιμία ἀπ' ὄνου. φασὶ γὰρ ὅτι δύο τινὲς περιτυχόντες ὄνῳ ἐν ἐρημίᾳ, φιλονεικοῦντες πρὸς ἀλλήλους περὶ τοῦ τίς αὐτοῦ λήψεται, ἔλαθεν αὐτοὺς ἄμφω ἀπολέσαντας αὐτόν. τούτων γὰρ μαχομένων ἀνεχώρησε τὸ ζῶον.

1267. (1280.) *προςκεκλήσεσθαι*) ἀντὶ τοῦ, διὰ μαρτύρων ἀπαχθήσεσθαι. εἰς τὸ δικαστήριον κληθήσεσθαι. κατὰ κοινοῦ δὲ τὸ δοκεῖς.

1269. (1282.) *καινὸν αἰεὶ τὸν Δία*) νέον ὕδωρ ὕειν νομίζεις, φησὶν, ἢ πάλιν ἀντεπαγόμενον αὐτὸ ὑπὸ τοῦ ἡλίου;

1276. (1289.) *τί θηρίον*) τινὲς τὸ θηρίον πρὸς τὸν δανειστὴν λέγουσιν εἰρῆσθαι. ἀντὶ τοῦ, ὦ θηρίον, τί ἐστιν ὁ τόκος. ἐπεὶ γέννημα φαμὲν ἐπὶ θηρίου καὶ τόκον.

1280. (1293.) *τὴν θάλατταν*) τί δῆτά ἐστιν ἃ νομίζεις; καὶ τοῦτο δὲ ἔμαθε κατὰ τὸ σιωπώμενον.

1288. (1301.) *ὦ σαμφόρα*) τινὲς τοῦτο Στρεψιάδου· τινὲς ὅλον τοῦ κλητῆρος. ἀντὶ τοῦ, ὦ κλῆτορ. ὡς ἵππῳ αὐτῷ διαλέγεται.

1289. (1302.) *ἄξεις; ἐπιαλῶ*) ἡ γραφὴ δισσὴ, καὶ ἐπὶ ἄλω, καὶ ἐπιαλῶ. καὶ πρὸς μὲν τὸ περισπωμένως τὸ ἄξεις ἀπειλητικῶς χρὴ λέγειν· οἷον, ἄξεις, ὁρμήσεις τοὐντεῦθεν, ἐπεὶ ἀλῶ σε· ὅ ἐστιν, ἐξελάσω σε· εἰ διφθογγογραφεῖται· καὶ διώξω σε κεντῶν ὑπὸ τὸν πρωκτὸν, ὥςπερ ἵππον παρήορον. πρὸς δὲ τὴν ἑτέραν γραφὴν, ὡς ἠθικῶς λέγοντος, οἷον, ἀπάξεις σὺ τὸν σειραφόρον εἰς μύλωνα ἐπὶ τὸ ἀλήθειν, ἀντὶ τοῦ, ἄπαγε σὺ σεαυτὸν ἵππον· κἀκεῖθεν τραφήσῃ. Ἄλλως. ἐπιαλῶ μέλλων ἀπὸ τοῦ ἰάλλω. λέγει δὲ ἐπιπέμψω σοι. ἐν ἤθει δὲ τὸ ἄξεις [1]) λέγει· οὐκ ἀπάξῃ ποτὲ

1) ἐν ἤθει ἐν τῷ ἄξεις Ald.

ἐντεῦθεν καὶ πορεύσῃ. τὸ δὲ ἐπιαλῶ, ἀντὶ τοῦ ἐπιπέμψω σε. συμβουλεύει δὲ αὐτῷ ἀλοάσαντα μισθῷ πορεύεσθαι, ἵνα τρέφειν ἔχῃ τοὺς ἵππους. σειραφόρος δὲ, ὁ ἔξω τοῦ ζυγοῦ. Ἄλλως. ἐὰν μὲν οὗτος ὁ λόγος ᾖ ἠθικὸς, ἀπέρχῃ, ἢ ὑποβαλῶ τὴν μάστιγα κεντῶν σε ὑπὸ τὸν πρωκτὸν, ὡς σειραφόρον· ἐὰν δὲ ἐπὶ ἅλω, οὕτως· ἀπέρχῃ ἐπὶ ἅλωνα κεντῶν σου τὸν σειραφόρον, ἐπὶ τὸ ἐργαζόμενον ἐκεῖθεν τραφῆναι· οὐδὲν γὰρ ἐντεῦθεν λήψῃ. οἱ δὲ οὕτως· ἐπιβαλών σοι τὴν μάστιγα καὶ δέρων τὸν πρωκτὸν, ἄξω σε. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κεντουμένων ἵππων βραδέων ὑπὸ τῶν ἡνιόχων. [ἐπεὶ ἀλῶ) νικήσω, συντρίβεις. Gl. B. D. συντρίψω. Gl. E. ἐπί σ᾽ ἀλῶ) συντρίψω. Gl. C.]

1290. (1303.) ὑπὸ τὸν πρωκτὸν σέ) μήποτε οὐκ ἔστι σέ, ἀλλὰ σύ· εἰ μὴ ἄρα λέγει, ἄξεις σεαυτὸν ὡς τὸν σειραφόρον, ὅπερ αὐτὸς ἐργάζῃ.

[1292. ξυνωρίσιν) ξυνωρὶς, ἅρμα ἵππων ἐξευγμένον. Gl. Victor.]

1293. (1306.) οἷον τὸ πραγμάτων ἐρᾶν) κορωνὶς καὶ εἴσθεσις μέλους ἐξιόντων ὑποκριτῶν μονοστροφικοῦ ἐκ κώλων ιή. ὧν τὸ πρῶτον ἰαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον τοῦ φλαύρων ποδὸς ἀνθ᾽ ὅλης ἰαμβικῆς κειμένου διποδίας. τὸ δεύτερον ἐκ διιάμβου καὶ Ἰωνικοῦ ἀπ᾽ ἐλάσσονος δίμετρον ἀκατάληκτον, ἢ ἰαμβικὸν ἐφθημιμερές. τὸ τρίτον ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ τέταρτον ὅμοιον, ἢ ἐκ παιώνων δευτέρων. τὸ έ χοριαμβικὸν ἐξ ἐπιτρίτων· ἢ ἰαμβικὸν τρίμετρον καταληκτικόν. τὸ ς́ τροχαϊκὸν δίμετρον καταληκτικὸν ἤτοι ἐφθημιμερές. τὸ ζ́ ὅμοιον, τρίμετρον μέντοι. τὸ ή χοριαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ θ́ ἀντισπαστικὸν ἐξ ἐπιτρίτου τρίτου καὶ πρώτου ὅμοιον. τὸ δέκατον ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ ιά καὶ ιβ́ ὅμοια τῷ τρίτῳ. τὸ ιγ́ χοριαμβικὸν πενθημιμερές. εἰ δὲ βούλει, δακτυλικὸν δίμετρον. τὰ ἑξῆς τρία ἀντισπαστικὰ ἐφθημιμερῆ Φερεκράτεια, διτροχαϊκῆς κατὰ τὴν πρώτην τοῦ πεντεκαιδεκάτου χώραν κειμένης ταυτοποδίας. τὸ παρατέλευτον ὅμοιον τῷ τρίτῳ· μεθ᾽ ὃ ἰαμβικὸν δίμετρον καταληκτικὸν, ἤτοι ἐφθημιμερές. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς. αἰνίττεται δὲ εἰς τὸν Στρεψιάδην, λέγων ὅτι δεινόν ἐστι καὶ ἀηδὲς τὸ ἀτόπων ἐρᾶν. ἰστέον δὲ ὅτι ἐκεῖνοι διαλεχθέντες ἀπεληλύθασιν. ὁ δὲ χορὸς ἐπὶ τῆς σκηνῆς ὢν ταῦτα διέξεισι περὶ τοῦ Στρεψιάδου, προαναφωνῶν διὰ τούτων καὶ αἰνιττόμενος, ἃ μέλλει πείσεσθαι ὁ Στρεψιάδης ὑπὸ τοῦ υἱοῦ. [φλαύρων) φαύλων, κακῶν, πονηρῶν. Gl. Victor.]

1299. (1312.) τὸν σοφιστὴν) τὸν φιλόσοφον. τὸν παῖδα, ἢ τὸν γέροντα. ἀπὸ τοῦ σοφίζεσθαι.

1309. (1322.) ἴσως ἴσως) εὔξεται παρ' αὐτοῦ ἀδικούμενος καὶ δεινὰ πάσχων, τέλεον ἄφωνον αὐτὸν εἶναι.

[βουλήσεται) ἐπεὶ μείζω κακὰ πείσεται ἢ φέρειν οἷός τε εἶναι. Gl. B. C.]

1311. (1324.) ἰοὺ ἰού) κορωνὶς ἑτέρα εἰσιόντων αὖθις τῶν ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι κγ΄. ὧν προτίθεται κῶλον ἰαμβικὸν μονόμετρον. ὁ δὲ τελευταῖος τούτων,

καὶ μὴν ὅ τι καὶ λέξεις ἀκοῦσαι βούλομαι.

ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς. κέχρηται δὲ προαναφωνήσει τῷ [1]) ἰοὺ ἰού. τινὲς δὲ ἁπλοῦν τὸ ἰού φασίν. σχετλιάζων δὲ ἔξεισιν ὁ πρεσβύτης, ὡς ὑπὸ τοῦ παιδὸς τετυμμένος. δῆλον δὲ ὅτι πάντα ταῦτα διαπέπλασται αὐτῷ τῆς πρὸς Σωκράτη διαβολῆς χάριν, δεικνύναι διὰ τούτων φιλοτιμουμένος, ὅτι μηδὲν χρηστὸν διδάσκει τοὺς νέους, ἀλλὰ τοὐναντίον πονηροὺς, ὁπότε καὶ περὶ τοὺς γεγεννηκότας τοιοῦτοι γίνονται, καθίστησι.

1313. (1326.) πάσῃ τέχνῃ) παντὶ τρόπῳ. πάσῃ δυνάμει. τὸ δὲ ἀμύνειν καὶ ἀμυνάθειν λέγουσι. [ἀμυνάθετε) βοηθήσατε. Gl. E. ἀμυνάθειν, ἀμύνειν, βοηθεῖν. Gl. Victor.]

[1317. πατραλοῖα) οὐ μόνον πατραλοίας, ἀλλὰ καὶ πατραλῴας εὕρηται. Schol. Cant. 1.]

1318. (1331.) καὶ πλείω) ἀντὶ τοῦ χείρονα καὶ πλείω τούτων εἰπέ.

[1320. λακκόπρωκτε) εὐρύπρωκτε. Gl. Br.]

1328. (1341.) ἐδιδαξάμην) παθητικὸν ἀντὶ ἐνεργητικοῦ. λέγονται δὲ εἶναι μεσότητος Ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ ἐξεπαίδευσα δι' ἑτέρου. τὸ γὰρ ἐδίδαξα δι' ἑαυτοῦ. [ἤγουν εἰς διδάσκαλον ἔπεμψα. ἔστι δὲ κατ' εἰρωνείαν. Gl. Br.]

[1330. μέλλεις) ἔμελλες. Gl. D.]

1335. (1348.) σὸν ἔργον) εἴσθεσις χοροῦ, στροφῆς μὲν λόγον ἔχουσα διὰ τὸ ἔχειν καὶ ἀντίστροφον τὸ,

οἶμαί γε τῶν νεωτέρων,

ἧς οὐδὲν διενήνοχε· προῳδικὴ δὲ, διὰ τὸ προτίθεσθαι καὶ προάδεσθαι τῆς διπλῆς. ἡ διπλῆ καὶ εἴσθεσις εἰς ἐπῳδικὴν

---

1) τὸ Ald.

τριάδα ἢ τετράδα κώλων ἕξ, ὧν τὰ μὲν περιττὰ ὅμοια τοῖς ἀνωτέρω· τὰ δὲ ἄρτια Ἰωνικὰ, ἡμιόλια διὰ τὸ ἔχειν πρὸς τῷ ὅλῳ καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ Ἰωνικοῦ καλούμενα, ἀδιαφοροῦντα τὴν πρώτην συλλαβήν. τὸ μέντοι τελευταῖον, ὃ καὶ ἐπῳδὸς, ὡς ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ᾠδῆς τιθέμενον, λέγεται, ἀντ' Ἰωνικοῦ ἐπίτριτον ἔχει. ἐν ἐκθέσει δὲ στίχοι δύο ἰαμβικοὶ τετράμετροι καταληκτικοὶ, ὅμοιοι τοῖς ἑξῆς. ἔθος γάρ ἐστι προτιθέναι τῆς διπλῆς διστιχίαν μετὰ τὴν περίοδον τῆς κορωνίδος ἢ τῆς ᾠδῆς.

[1337. πεποίθειν) ἐθάῤῥει. *Gl. Br.*]

1342. (1355.) πρὸς χορόν) πρὸς ἐμέ. οὕτως ἔλεγον πρὸς χορὸν λέγειν, ὅταν τοῦ ὑποκριτοῦ διατιθεμένου τὴν ῥῆσιν, ὁ χορὸς ὀρχῆται. διὸ καὶ ἐκλέγονται ὡς ἐπιτοπλεῖστον ἐν τοῖς τοιούτοις τὰ τετράμετρα, ἢ τὰ ἀναπαιστικὰ, ἢ τὰ ἰαμβικὰ, διὰ τὸ ῥαδίως ἐμπίπτειν ἐν τούτοις τὸν τοιοῦτον ῥυθμόν. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος καὶ διπλῆ ἔξω νενευκυῖα.

1343. (1356.) καὶ μὴν ὅθεν γε) κορωνὶς καὶ στίχοι ὅμοιοι τῷ διστιχίῳ λγ΄. ὧν τελευταῖος,

ἐξέφερον ἂν καὶ προὐσχόμην σε· σὺ δέ με νῦν ἀπάγχων.

μεθ' ὃν τρία κῶλα ἰαμβικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα, καὶ στίχος ὅμοιος τοῖς ἄνω.

1345. (1358.) λύραν λαβόντα) ἐν τοῖς συμποσίοις κύκλῳ τοῖς ἑστιωμένοις ὁ ἑστιάτωρ διδοὺς λύραν ἐκέλευεν ᾆσαι ᾠδήν.

1346. (1359.) ᾆσαι Σιμωνίδου) τοῦτο τὸ μέλος Σιμωνίδου ἐξ ἐπινικίου [1])·

ἐπέξαθ' ὁ κριὸς οὐκ ἀεικέως.

ἦν δὲ παλαιστὴς Αἰγινήτης. Ἄλλως. τῇ πρὸς τὸ ζῶον κοινωνίᾳ τῆς λέξεως συνέπλεξε τὰς κοινωνίας ὁ ποιητὴς, λέγων· ἐπέξαθ' ὁ κριὸς οὐκ ἀεικέως, ἐλθὼν εἰς δένδρον ἀγλαὸν Διὸς τέμενος. φαίνεται δὲ εὐδοκιμεῖν καὶ διαφανὴς εἶναι. τὸ δὲ ἐπέχθη καὶ διὰ τοῦ ε ψιλοῦ ἀπὸ τοῦ πέκω, καὶ διφθογγογραφεῖται. [τοῦτο τὸ μέλος ἐκ Σιμωνίδου ἐστίν. ἐκεῖνος γὰρ οὕτω φησίν· ἐπέξαθ' ὁ καιρὸς οὐκ ἀκαίρως. ἦν δὲ ὁ κριὸς οὗτος παλαιστὴς Αἰγινήτης. *Schol. LB.* τὸν κριὸν ὡς ἐπήχθη) τοῦτο τὸ μέλος ἐκ τῶν τοῦ Σιμωνίδου ἐστί. φησὶ γὰρ ἐκεῖνος,

1) σιμωνίδου καὶ ἐπινίκου *Ald.*

ἐπήξασθ' ὁ κριὸς οὐ κακαίρως. ἦν δὲ οὗτος ὁ κριὸς παλαιὸς Αἰγινήτης. Schol. Harl. 5.]

1347. (1360.) ἀρχαῖον) μωρόν. παραιτοῦνται δὲ οἱ φιλόσοφοι κιθαρίζειν ἐν τῷ πίνειν. κάχρυς δὲ, ἀντὶ τοῦ κριθὰς πεφρυγμένας. ᾄδουσι δὲ αἱ ἀλήθουσαι ὑπὲρ τοῦ παραπέμψασθαι τὸν κάματον.

1348. (1361.) ὡςπερεὶ κάχρυς) καθάπερ τινὰ γυναῖκα κριθὰς ἀλοῦσαν. διαβάλλει δὲ λεληθότως τὸ τῶν γυναικῶν γένος, αἷς ἔργον πίνειν καὶ ἕτερόν τι διαπραττομέναις. [κάγχρυς) πεφρυγμένας κριθάς. Gl. Br.]

1350. (1363.) ὡςπερεὶ τέττιγας) παρεποίησε τὸ ᾄδειν, καί φησιν, ὅτι τὸ ᾄδειν φλυαρεῖν. ὡς τέττιγας, καὶ οὐδὲν ἄλλο, ἢ ὡς γυναῖκας ᾄδειν ἀλετρευούσας.

1354. (1367.) ἀλλὰ μυῤῥίνην) μυῤῥίνης γὰρ κλάδον κατέχοντες ᾖδον τὰ Αἰσχύλου, ὥςπερ τὰ Ὁμήρου μετὰ δάφνης. παρὰ τὰ Αἰσχύλου·

οὕνεκ' ἐκεῖ ἄνθεα λειμώνια.

Ἄλλως. Δικαίαρχος ἐν τῷ περὶ μουσικῆς· ἐπεὶ δὲ κοινόν τι πάθος ἀεὶ φαίνεται συνακολουθεῖν τοῖς διερχομένοις, εἴτε μετὰ μέλους, εἴτε ἄνευ μέλους, ἔχοντά τι τῇ χειρὶ ποιεῖσθαι τὴν ἀφήγησιν. οἵ τε γὰρ ᾄδοντες ἐν τοῖς συμποσίοις ἐκ παλαιᾶς τινος παραδόσεως κλῶνα δάφνης ἢ μυῤῥίνης λαβόντες ᾄδουσιν.

[1356. ἐγὼ γὰρ) οὐκ ᾄσω δηλαδή. Gl. C.]

1357. (1370.) ἀσύστατον) οὐ συνεστῶτα, οὐδὲ πυκνὸν ἐν τῇ ποιήσει, ἀλλ' ἀραιὸν καὶ κομπώδη. τὰ γὰρ ῥήματα Αἰσχύλου φαντασίαν μὲν ἔχει, βασανιζόμενα δὲ οὐδεμίαν ἔχει πραγματείαν· ἀσύστατα γάρ. ἀσύστατον δὲ, οἷον ἀδιάθετον· ἀπιθάνους συνιστάντα τοὺς μύθους. [ἄνισον. Gl. Br.]

στόμφακα) σκληρόν· παρὰ τὸ στόμα, καὶ τὸν ὄμφακα· οἷον τραχύν. κρημνοποιὸν δὲ, μεγάλας λέξεις ποιοῦντα. [στόμφακα) μεγαλοῤῥήμονα. κρημνοποιόν) σκληρολέκτην. Gl. Br.]

[1358. ὀρεχθεῖν) ὀρέχθει μίμημά ἐστι τραχέος ἤχου γινομένου ἐν τῷ σφάζεσθαι βοῦν. Θεόκριτος δὲ ἐπὶ θαλάσσης τὴν λέξιν τίθησι, καθ' ὁμοιότητα τοῦ, ῥόχθει δὲ

μέγα κῦμα. δῆλον δὲ ὅτι καὶ ἐπὶ πατάγου καρδίας ἡ λέξις τίθεται. *Victor.*]

1360. (1373.) τὰ σοφὰ ταῦτα) ἢ ἀντὶ τοῦ ἔπη ἐπινοητέον, ἢ δέον εἰπεῖν, οἵπερ εἰσὶν οἱ σοφοὶ οὗτοι ποιηταὶ, ὁ δὲ πρὸς οὐδέτερον ἔτρεψεν· ὥςπερ καὶ ἐν Βατράχοις ποιεῖ λέγων·

οὔκουν ἕτερ' ἐστὶ μειρακύλλια
τραγῳδίας ποιοῦντα.

1361. (1374.) ὡς ἐκίνει ἀδελφὸς) τὴν Καναχὴν ὁ Μακαρεύς. τὸ δὲ ἀλεξίκακε διὰ μέσου ἀναπεφώνηται. σημειοῦται δὲ τὸν Εὐριπίδου Αἴολον. ἐκεῖ γὰρ τὰς ἀδελφὰς γαμοῦσιν ἀδελφοί. ὡς ἐπὶ Ἡρακλέους δὲ τὸ ἀλεξίκακε. γέγραπται δὲ δρᾶμα Εὐριπίδου Αἴολος λεγόμενον, ἐν ᾧ παρήγαγε Μακαρέα, τὸν παῖδα Αἰόλου, φθείροντα Καναχὴν τὴν ἀδελφήν. ἐπειδὴ δὲ παρὰ Ἀθηναίοις ἔξεστι γαμεῖν τὰς ἐκ πατέρων ἀδελφὰς, εἰς αὔξησιν τοῦ ἀδικήματος προςέθηκε τὴν ὁμομητρίαν. εἶτα εὐφυῶς ἐσχετλίασεν, ἐπάγων τὸν ἀλεξίκακον· τουτέστιν, ἀποτρόπαιε, καὶ ὦ τὰ δεινὰ ἀπείργων. ἴδιον γὰρ Ἡρακλέους τὸ ἐπίθετον.

1363. (1376.) ἐξαράττω) κρούω αὐτόν· λοιδορῶ, πλήττω πολλοῖς κακοῖς.

[1366. κάσπόδει) κονιορτοῦ ἐπλήρου. *Gl. Victor.*]

1371. (1384.) τραυλίζοντος) ψελλίζοντος, καὶ μηδὲν ἔναρθρον λαλοῦντος.

[1372. πιεῖν παρέσχον) οὐ μόνον ἐπέχω, τὸ κωλύω· ἀλλὰ καὶ τὸ δίδωμι. ὥςπερ γὰρ οὐδὲν ἕτερόν ἐστι τὸ παρέχω, τὸ δίδωμι, ἢ παρά σοι ἔχω τι, οὕτω καὶ ἐπέχω ἀντὶ τοῦ ἐπί σοι ἔχω τι. ἡ γὰρ παρὰ καὶ ἡ ἐπὶ ταυτοσήμαντά εἰσιν. *Schol. D.*]

1373. (1386.) μαμμᾶν) ἄσημος φωνὴ τῶν παιδίων λαλούντων.

[1382. πηδᾶν) ὁρμᾶν. *Gl. Victor.*]

1385. (1397.) λάβοιμεν ἂν) οὕτως ἀφανισθήσεται πληγαῖς, ὡς νομίσαι ἡμᾶς καὶ τοῦ δέρματος ἐρεβίνθου λεπτότερον αὐτοὺς ἔχειν.

[ἀποροῦσί τινες ἐνταῦθα, πῶς οὕτω δέον εἰπεῖν, τὸ δέρμα τῶν γεραιτέρων λάβοιεν ἂν οἱ νέοι, ὁ χορὸς λάβοιμεν εἶπεν· λύοντές τινες τὴν ἀπορίαν, εἰς ψυχρὰν λύσιν τὸν λό-

γον ἀποδιδόασιν. ἀλλὰ σὺ οὕτω λέγε· οἶμαι τὰς καρδίας τῶν νεωτέρων πηδᾶν καὶ ὁρμᾶν ἐν ἐκείνῳ, ὅπερ Φειδιππίδης λέξει, λεγόντων δηλονότι καθ' ἑαυτοῦ τῶν νεωτέρων τάδε· εἰ γὰρ ταῦτα οὗτος ἐξειργασμένος, εἶτα λαλῶν καὶ δημηγορῶν ἀναπείσει τὸν πατέρα, ὅτι ἀληθῆ πεποίηκε, τὸ δέρμα τῶν γεραιτέρων λάβοιμεν ἂν, ἤγουν ἐκδείροιμεν αὐτοὺς, ἀλλ' οὐδὲ τοῦ ἐρεβίνθου αὐτῶν, ἤγουν τοῦ αἰδοίου, φεισαίμεθα ἂν δηλονότι· οὕτω τὸ λάβοιμεν ἀπὸ τῶν νέων νόει. *Victor.*]

[1386. ἐρεβίνθου) αἰδοίου. *Gl. Br.*]

[1387. μοχλευτὰ) μοχλοὶ, κλεῖθρα, μοχλεύειν, κινεῖν. *Gl. Victor.*]

1389. (1401.) ὡς ἡδὺ καινοῖς) εἴςθεσις ἑτέρας διπλῆς ἀμοιβαίας ἐκ στίχων ἰαμβικῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν μέ· ὧν τελευταῖος,

τὴν μητέρ' ὥςπερ καὶ σὲ τυπτήσω. τί δῆτα φῂς σύ.

ὁ μέντοι ἑπτακαιδέκατος τρίμετρος ἴαμβός ἐστιν. ἐπὶ τῷ τέλει διπλῆ ἔξω νενευκυῖα.

[1392. ἐξαμαρτεῖν) βαρβαρίσαι, σφαλῆναι. *Gl. Victor.*]

[1397. τέθριππον) ἅρμα. *Gl. Br.*]

[1398. μέτειμι) μετελεύσομαι. *Gl. E.*]

[1400. ἔγωγέ σ' εὐνοῶν) ναὶ ἔγωγε ἔτυπτον εὐνοῶν σου, ἵνα καλῆς ἀναγωγῆς τύχῃς. *Gl. Victor.*]

[1403. ἀθῶον) ἀμέτοχον. *Gl. Victor.*]

1405. (1417.) κλάουσι παῖδες) τοῦτο ἐξ Ἀλκήστιδος Εὐριπίδου·

χαίρεις ὁρῶν φῶς· πατέρα δ' οὐ χαίρειν δοκεῖς;

[τί ἔτι δή;) ἤγουν τί τοῦτό ἐστιν. *Gl. Victor.*]

[1406. τοῦτο τοὔργον) τὸ κλαίειν. *Gl. Br.*]

1407. (1419.) δὶς παῖδες οἱ γέροντες.) παῖδές τε γὰρ τὴν ἀρχὴν ἦσαν ἄφρονες, καὶ νῦν ὑπὸ τοῦ τῶν ἐτῶν πλήθους παρατραπέντος αὐτοῖς τοῦ λογισμοῦ παῖδές εἰσι, τῷ νῷ πάλιν ληροῦντες. καὶ Σοφοκλῆς Πηλεῖ·

Πηλέα τὸν Αἰάκειον οἰκουρὸς μόνη

γερονταγωγῶ κἀναπαιδεύω πάλιν [1])·
πάλιν γὰρ αὖθις παῖς ὁ γηράσκων ἀνήρ.

καὶ Θεόπομπος·
δὶς παῖδες οἱ γέροντες ὀρθῷ τῷ λόγῳ.

καὶ Πλάτων·
ἄρ', ὡς ἔοικε, δὶς γένοιτ' ἂν παῖς γέρων.

καὶ Ἀντιφῶν· γηροτροφία γὰρ προςέοικε παιδοτροφίᾳ.

1409. (1421.) ὅσωπερ) οἱ παῖδες ἐξαμαρτάνοντες συγγνώμης μᾶλλον ἄξιοι διὰ τὸ νέον τῆς ἡλικίας. τὸ δὲ ἧττον ἀντὶ τοῦ μηδ' ὅλως.

1411. (1423.) οὔκουν ἀνὴρ) ἐν ἠθικῇ ἐρωτήσει.

1413. (1425.) ἧττον τί δῆτ' ἔξεστι κἀμοὶ) ἀντὶ τοῦ, κἀμοὶ οὐδὲν ἧττον ἔξεστι τοῦ παλαιοῦ νομοθέτου. παρὰ δέ τινι τῶν νεωτέρων κατὰ λέξιν οὕτως· ἀποροῦσι πάντες ἐνταῦθα περὶ τοῦ ἧττον. τὸ δὲ, ὡς ἐγῷμαι, τοιοῦτόν ἐστιν. εἰπὼν γὰρ, καὶ λέγων ἔπειθε τοὺς παλαιοὺς, ἐπήγαγεν ἧττον· δεικνὺς ὡς εἰ καὶ ἔπειθεν, ἀλλ' ἧττον ἢ ἐγὼ αὐτὸς νῦν· ἐπειδὴ καὶ τὰ δίκαια καὶ τὰ μὴ λέγων, ὁμοίως νικῶ. οἱ δὲ τὸ ἧττον πρὸς τὸ τί δῆτα συνάπτοντες ψυχροί τινές εἰσιν. ἢ τὸ ἧττον μὴ πρός τι σύναπτε· ἀλλὰ μόνον λέγε κατ' ἐρώτησιν· οὔκουν ἀνὴρ ἦν ὁ θεὶς τὸν νόμον τοῦτον ὡς σὺ καὶ ἐγὼ, καὶ λέγων ἔπειθε τοὺς παλαιούς; ἧττον, ἀντὶ τοῦ, οὐδαμῶς τοῦτο οὕτως ἔχει. ἢ ὥςπερ ἐν τῷ πρώτῳ τὸ ἧττον πρὸς τὸ ἔπειθε συνήψαμεν, οὕτω καὶ πρὸς τὸ λέγων συναπτέον, οὕτω· καὶ λέγων ἧττον καὶ ἔλαττον, ἢ ἐγὼ νῦν, ἔπειθε τοὺς παλαιούς.

1416. (1428.) συγκεκόφθαι) τυφθῆναι ἡμᾶς. κατακοπῆναι ταῖς μάστιξι.

[1417. βοτὰ) βοσκήματα, θρέμματα. *Gl. Victor.*]

1419. (1431.) πλὴν ὅτι ψηφίσματα) ἀντὶ τοῦ, δικαστήρια οὐκ ἄγουσιν. εἰς δὲ τὸ φιλόδικον τῶν Ἀθηναίων αἰνίττεται.

1422. (1434.) Σωκράτει δοκοίη) ἀπορήσας λύσεως, ἐπὶ τὴν τοῦ Σωκράτους δόκησιν ἀνάγει πιστοτέραν οὖσαν. τὰ δὲ πρόςωπα οὕτως· ἀπὸ τοῦ, οὐ ταὐτὸν, ἕως

---

1) πάλιν om. *Ald.*

τοῦ, ου ταῦτα, τοῦ νέου ἐστίν. ἵν' ᾖ τοῦ πρεσβύτου τὸ, πρὸς ταῦτα· τουτέστιν, ἃ σοι νῦν περὶ τῶν ἀλεκτρυόνων εἶπον· τὸ, καὶ πῶς, τοῦ Φειδιππίδου λέγοντος. ἐν δέ τισιν ὁ νέος τὸν, οὐ ταυτόν, καὶ ἑξῆς στίχον εὕρηται λέγων· τὰ δ' ἑξῆς μέχρι τοῦ, ἢν δὲ μὴ γένηται, Στρεψιάδης. οἷον, καὶ πῶς ἐμαυτὸν αἰτιάσομαι; ἔξεστι γάρ μοι τύπτειν σε· ὥσπερ καὶ σοὶ, ἐὰν ἔχῃς υἱόν.

[1426. ἐγχανὼν) καταγελάσας. Gl. Victor.]

1427. (1439.) ἐμοὶ μὲν) τοὺς τρεῖς τοὺς ἑξῆς ὁ πρεσβύτης πρὸς τοὺς θεατάς. ἐπιεικῆ δὲ, ὅμοια, πρέποντα. κατὰ τὸ προςῆκον καὶ ἀκόλουθον. συγχωρεῖν τοῖς ἐπιεικέσι, συγχωρεῖν αὐτοῖς.

[1428. κἄμοιγε) κἄμοιγε συγχωρεῖν ὑμᾶς δοκεῖ τοῖς παισὶ, ἅ ἐστι πρέποντα ποιεῖν εἰς ἡμᾶς. Gl. Br.]

[1430. ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι) οὐ βούλομαι. Gl. Br.]

1434. (1446.) τοῦθ' ἕτερον αὖ) ἔκθεσις τῆς διπλῆς ἐκ κώλων ἰαμβικῶν ὀκτώ· ὧν τὸ πρῶτον δίμετρον ἀκατάληκτον, τὸ β' δίμετρον καταληκτικὸν, ἤτοι ἐφθημιμερές. τὰ ἑξῆς τρία ὅμοια τῷ πρώτῳ. τὸ ἕκτον τρίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ἕβδομον δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ τελευταῖον τῷ πρώτῳ ὅμοιον. Ἄλλως. διπλῆ καὶ μέλος ἀμοιβαῖον· οὗ ἡ ἀρχὴ,

τοῦθ' ἕτερον αὖ μεῖζον·

τέλος δὲ,

καὶ τὸν λόγον τὸν ἥττω.

ἔστι δὲ ἰαμβικὰ τρίμετρα ἀκατάληκτα τρία· καὶ τὸ πρῶτον ἰαμβεῖον τετράμετρον καταληκτικόν. τινὲς δὲ διαιροῦσι τοῦτο εἰς δύο· ἐπειδὴ καὶ τὰ πρόσωπα κεχωρισμένα εἰσί· καὶ γίνεται μεσῳδικὴ, τρία ἑκατέρωθεν ἔχουσα κῶλα. τινὲς δὲ τὸ μέσον τετράκωλον.

1442. (1454.) ταυτὶ δι' ὑμᾶς) ἐν ἐκθέσει ἴαμβοι τρίμετροι ἀκατάληκτοι μά. ὧν τελευταῖος·

ἐμοὶ ποιήσω, κεἰ σφόδρ' εἴσ' ἀλαζόνες.

εἶτα ἀναφώνημα, τὸ ἰοὺ ἰού· καὶ πάλιν ἴαμβοι ιέ. καὶ τελευταῖον τοῦ δράματος ἀναπαιστικὸν τετράμετρον καταληκτικόν· ἐφ' ᾧ κορωνίς ἡ καὶ τὸ δρᾶμα ἀποπερατίζουσα.

[1446. τότε) ὅτε τὴν ἀρχὴν προςῆλθον ὑμῖν. Gl. E.]

1454. (1466.) ὦ φίλτατε) λείπει τὸ υἱὲ ἢ παῖ. τοῦτο γὰρ ἐπιγράφεται. πρὸς γὰρ τὸν υἱὸν μετέβη.

1458. (1470.) *πατρῷον Δία*) πατρῷος Ζεὺς καὶ Ἀπόλλων ἐν Ἀθήναις τιμῶνται, ὁ Ζεὺς μὲν μετὰ τὴν ἐν Ἀρκαδίᾳ, ἢ ὥς ἕτεροι, μετὰ τὴν ἐν Κρήτῃ ἀνατροφὴν, ὅτε πρῶτον ταῖς Ἀθήναις ἐπέστη καὶ ἐφάνη τοῖς πατράσιν αὐτῶν, οἵτινες ταύτῃ τῇ προσηγορίᾳ τετιμήκασιν αὐτόν. Ἀπόλλων δὲ, ὅτι Ἐρεχθέως θυγατέρα ἔγημε τὴν Κρέουσαν, ἐξ ἧς γίνεται ὁ Ἴων. ὡς πρόγονον οὖν αὐτὸν ἐτίμων καὶ οἱ ἄρχοντες ὅτε ἐχειροτονοῦντο. ἐκ γὰρ τοῦ μὴ εἰδέναι ξένους αὐτοὺς ἐνόμιζον. Ἄλλως. οὕτω τιμᾶται παρ' Ἀθηναίοις Ζεὺς πατρῷος καὶ Ἀπόλλων, διὰ τὸ πρώτους ὑποδέξασθαι τὼ θεὼ εἰς τὴν χώραν, καὶ θυσίας συντελέσαι κατὰ φρήτρας, καὶ δήμους, καὶ συγγενείας, μόνους Ἑλλήνων.

1459. (1471.) *ἰδού γε Δία*) ἐξ ὧν ὁ πατὴρ ἐπελάβετο αὐτοῦ ἀνωτέρω, ἐκ τούτων καὶ αὐτὸς πειρᾶται τοῦ πατρὸς λαμβάνεσθαι.

1463. (1475.) *διὰ τουτονὶ τὸν Δῖνον*) ὡς ἀγάλματος Δίνου ὄντος ἐν τῇ διατριβῇ Σωκράτους ὀστρακίνου.

1464. (1476.) *χυτρεοῦν*) τὸ ἐν τῷ φροντιστηρίῳ μηχάνημα ὀστράκινον περιφερὲς ὡς χύτραν ὠνοματοποίησεν, καὶ ὄνομα αὐτῷ ἔθετο χυτρεοῦν. τουτέστι, μάταιον, εὐτελὲς, χύτρας ἄξιον. ὡς ὀστρακίνου ἀγάλματος ὄντος πρὸ τῆς διατριβῆς. [*χυτρεοῦντ'*) χυτρεοῦς, ὁ τροχὸς ἐν ᾧ ἐργάζονται τὰς χύτρας. *Schol. Harl.* 5.]

1467. (1479.) *ὅτ' ἐξέβαλον*) ταῦτα εἰς διαβολὴν Σωκράτους, ἐκβαλόντος τὰ δαιμόνια.

1468. (1480.) *ἀλλ' ὦ φίλ' Ἑρμῆ*) τοῦτο οἱ κλέπται πρὸς τὸν Ἑρμῆν ἔλεγον, ὅτε ἁλισκόμενοι ἐκολάζοντο, αἰτούμενοι αὐτὸν ἐλθεῖν αὐτοῖς εἰς βοήθειαν. ᾤοντο γὰρ διὰ τὸ μὴ τεθνκέναι αὐτῷ, ὡς ἐφόρῳ κλεπτικῆς ὄντι, εἰς ταῦτα περιπεσεῖν τὰ δεινά.

1470. (1482.) *παρανοήσαντος*) ἀντὶ τοῦ, ἀνοητεύσαντος παρὰ τὸ πρέπον, καὶ πεισθέντος. ἀδολεσχία δὲ, ἡ τῶν ἀηδῶν ὁμιλία. [φλυαρίᾳ τῇ τοῦ Σωκράτους. *Gl. Br.*]

[1483. *ἰοὺ ἰού*) ἰαμβικὸν μονόμετρον ἀκατάληκτον. *Gl. Victor.*]

[1484. *ἰέναι*) πέμπειν. *Gl. Victor.*]

[1490. *σμινύῃ*) δίκελλα, ἀξίνη. *Gl. Victor.* *μὴ προδῷ*) θραυσθεῖσα. *Gl. E.*]

1497. (1509.) τῆς σελήνης τὴν ἕδραν) ἀντὶ τοῦ, τὰς κινήσεις τῆς σελήνης. ἕδραν δὲ εἶπεν, εἰς τὸ αἰσχρὸν ἀποτείνων τὸν λόγον. τὴν ἐπιφοράν. ἐπὶ τίνος ὀχεῖται, καὶ διὰ τί καὶ πῶς μένει.

[τὰς ἕδρας) στηρίξεις. Gl. E. τὴν στήριξιν. Gl. D.]

1498. (1510.) δίωκε) ὡς τῶν φιλοσόφων φευγόντων διὰ τὸ πῦρ. τὸ δὲ, ὡς ἠδίκουν, γράφεται καὶ, οὓς ἠδίκουν.

1500. (1512.) τό γε τήμερον) ἀντὶ τοῦ, τήμερον ἀρκετῶς ἔχει ἡ ἡμέρα. ὡς ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ δὲ ὁ λόγος.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΒΑΤΡΑΧΟΥΣ.

1. Εἴπω τι τῶν εἰωθότων) ἀντὶ τοῦ, τῶν εἰθισμένων, μετοχὴ ἀντὶ τοῦ ὀνόματος· καὶ Ὅμηρος·

τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος.

ἀντὶ τοῦ πινυτός. ὁ Ξανθίας δὲ ἐπὶ ὄνου παράγεται καθεζόμενος, ἔχων ἐπὶ τῶν ὤμων ἀνάφορον, ὅπου ἦν τὰ στρώματα, γελοίου χάριν. διὸ καὶ ἀστεῖόν τι λέξαι βουλόμενος, ὑπὸ Διονύσου κωλύεται. εὐθὺς δὲ ἐν τῇ εἰςβολῇ διαβάλλει τούς τε κωμῳδοὺς ὡς γελοίοις χρωμένους καὶ παρατρέποντας τοὺς θεατὰς ἀπὸ τῆς ἀκριβείας. [εἰωθότων) τῶν συνήθων. Gl. Br.]

[2. θεώμενοι) θεαταί. Gl. Br.]

3. νὴ Δί' ὅ τι βούλει γε) ἴδιον αὐτοῦ τὸ εἰς ταῦτα ὀλισθαίνειν· ὡς καὶ ἐν Θεσμοφοριαζούσαις θεράπων φησὶν,

ὡς διά γε τοῦτο τοὖπος, οὐ δύναμαι φέρειν
σκεύη[1]) τοσαῦτα, καὶ τὸν ὦμον θλίβομαι.

---

1) σκεύη φέρειν Ald.

ἐνταῦθα δέ φησιν ὅτι οὐ δύναμαι ἀνέχεσθαι τοῦ θλίβομαι λεγομένου.

4. πάνυ γάρ ἐστ' ἤδη χολή) ἀντὶ τοῦ πολύ. τὸ δὲ πολὺ, κἂν ᾖ γλυκὺ, πονηρόν ἐστιν. Ἄλλως. ὡσεὶ ἔλεγε ναυτία, διὰ τὸ πολλὴν γίνεσθαι τὴν παιδιὰν ταύτην. συνεχῶς γὰρ εἰςῆγον τοὺς τὰ τοιαῦτα λέγοντας. [χολή) λύπη. *Gl. D.*]

6. γέλοιον) Ἀττικῶς. γελοῖον δὲ κοινόν. ἡ δέ σημασία ἡ αὐτή.

8. μεταβαλλόμενος) μεταφέρων, ἀποτιθεὶς ἀπὸ ὤμου εἰς ὦμον. τἀνάφορον δὲ ξύλον ἀμφίκοιλον ἐν ᾧ τὰ φορτία ἐξαρτήσαντες οἱ ἐργάται βαστάζουσι. [χεζητιᾷς) μέλλεις ἀποπατεῖν. *Gl. Victor.*]

9. μηδ' ὅτι τοσοῦτον) μὴ οὕτω ποιήσαιμι καίτοι ἄχθος τοσοῦτον φέρων.

10. ἀποπαρδήσομαι) εἰς τὸ αὐτὸ κατήντησεν ὡς δῆθεν ἄκων. [καθαιρήσει) καταβιβάσει ἀπὸ τοῦ ὤμου. *Gl. Victor.* καθαίρω παροξυτόνως τὸ ἀποπλύνω, καθαιρῶ δὲ περισπωμένως τὸ καταβάλλω. *Victor.*]

11. πλήν γ' ὅταν μέλλω 'ξεμεῖν) οἷον, εἰ ὅλως λέγεις, τότε, φησὶ, λέγε, ἂν θέλῃς, ἐπιτηρήσας, ὅτε μέλλω 'ξεμεῖν. ῥᾷστα γὰρ ἐξεμέσαιμι, ἐὰν εἴπῃς.

13. Φρύνιχος) Δίδυμός φησιν, ὅτι νῦν Φρυνίχου τοῦ κωμικοῦ μέμνηται, ὡς παρ' ἕκαστα ἐν ταῖς κωμῳδίας φορτικευομένου. ἔστι δὲ πατρὸς Εὐνομίδου. κωμῳδεῖται δὲ ὡς ξένος, καὶ ἐπὶ φαυλότητι ποιημάτων, καὶ ὡς ἀλλότρια λέγων καὶ ὡς κακόμετρα. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι τρεῖς Φρύνιχοι. Φρύνιχος δὲ ὁ κωμικὸς οὐδὲν τούτων ἐποίησεν ἐν τοῖς σωζομένοις αὐτοῦ· εἰκὸς δὲ ἐν τοῖς ἀπολωλόσιν εἶναι αὐτοῦ τοιοῦτό τι.

14. Λύκις) κωμῳδίας ποιητής. ὡς ψυχρὸς κωμῳδεῖται. λέγει δὲ αὐτὸν καὶ Λύκον· οὗ οὐδὲν φέρεται. ὁ δὲ νοῦς, εἴπερ ποιήσω μηδὲν ὧν οὗτοι εἰώθασι ποιεῖν τοῖς σκευοφοροῦσιν· ἵνα τὸ φέρουσι σημαίνῃ πτῶσιν δοτικήν· ἡ δὲ γραφὴ τριχῶς. ἢ γράφεται σκευηφοροῦσιν, ἢ σκεύη φέρουσιν, ἢ σκευοφοροῦσιν. ἀντὶ τοῦ σκευοφόρους ἄνδρας ποιοῦσιν. ἔστι δὲ βεβιασμένος ὁ λόγος. εἴπερ ποιήσω μηδὲν ὧν οὗτοι ποιοῦσι, σκευηφοροῦντας εἰςάγοντες μετὰ πολλῶν. λείπει οὖν τὸ, ὧν εἰώθασιν οὗτοι ποιεῖν τοῖς σκευοφόροις.

[15. *σκευοφοροῦσ'*) τοῖς. Gl. E. καὶ οὗτοι οἱ τρεῖς κωμικοὶ εἰσὶ ποιηταὶ, σκευοφοροῦντας εἰσάγοντες ἐν ταῖς κωμῳδίαις καὶ αἰσχρὰ ποιοῦντας. Schol. E.] .

18. *πλεῖν ἢ 'νιαυτῷ*) παρὰ τὸ Ὁμηρικόν·

αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσιν.

καὶ, ἐν ὤμῳ γήραϊ θῆκε. διὰ τὴν ἀηδίαν οὖν γηράσκω, φησίν.

19. *ἆρ' ὁ τράχηλος οὑτοσὶ*) ὁ Ξανθίας ἀχθόμενος ἐφ' ᾧ βαστάζει φόρτῳ, λέγει.

22. *υἱὸς Σταμνίου*) δέον εἰπεῖν υἱὸς Διὸς, υἱὸς Σταμνίου εἶπε παρ' ὑπόνοιαν, ἐπειδὴ ὁ οἶνος ἐν σταμνίῳ βάλλεται. ὁ δὲ Διόνυσος εἰς τὸν οἶνον ἀλληγορεῖται. σταμνία δὲ καὶ στάμνους τοὺς ἀμφορεῖς τοῦ οἴνου φασίν. ἔπαιξεν οὖν, ἐπεὶ ὁ κέραμος ἐν ἑαυτῷ βαστάζει τὸν οἶνον καὶ φέρει.

23. *τοῦτον δ' ὀχῶ*) ὀχεῖσθαι ποιῶ· ἐπὶ ὄνου γὰρ ἦν καθήμενος· νοεῖται δέ τι καὶ αἰσχρόν· ἀντὶ τοῦ, ἐπιβαίνω αὐτόν.

[25. *ὀχεῖ*) ἐπ' ὀχήματος φέρῃ. Gl. Victor.]

28. *οὐ δῆθ' ὅ γ' ἔχω 'γὼ καὶ φέρω*) ἐπάνω γὰρ τοῦ ὄνου καθεζόμενος ὁ οἰκέτης, ἐβάσταξε τὸ ἀνάφορον. τινὲς δὲ εἰς τὸ φέρω δύο στιγμὰς ποιοῦσιν, ἀφαιροῦντες τοῦ μὰ τὸν Δί' οὔ τὴν μίαν στιγμήν.

30. *πιέζεται*) κατηνέχθη ὅμως καὶ αὐτὸς ἐπὶ τὸ πιέζομαι.

32. *ἐν τῷ μέρει σὺ τὸν ὄνον*) ἀντὶ τοῦ, κατά τι μέρος, ἢ ἐν τῷ ἴσῳ μέρει κατὰ τὴν ἀμοιβὴν βάστασον τὸν ὄνον.

33. *τί γὰρ ἐγὼ οὐκ ἐναυμάχουν*) πρὸς τοὺς χρόνους, ὅτι τῷ προτέρῳ ἔτει ἐπὶ Ἀντίνου, ὅτε περὶ Ἀργίνουσαν ἐνίκων ναυμαχίᾳ οἱ Ἀθηναῖοι συμμαχούντων δούλων, προκακωθέντες ἄλλαις ναυμαχίαις. οὓς ἠλευθέρωσαν· πρὸς τοῦτο οὖν χαριεντιζόμενος λέγει, ὅτι εἴπερ ἐνεναυμαχήκειν, κἂν ἀφείμην ἐλεύθερος. ὥςτε οἰμώζειν ἂν ἔλεγόν σοι. ἡ δὲ Ἀργίνουσα, πόλις τῆς Αἰολίδος, ἀντικρὺς δὲ Λέσβου κειμένη καὶ Μανίας καλουμένης ἄκρας.

35. κατάβα πανοῦργε) τὸ χ, ὅτι κατάβα φησί. πρὸς τοὺς ἀξιοῦντας, ὅτι κατάβηθι λέγεται μόνως. τὸ δὲ πανοῦργε, ἡμεῖς μὲν μετριώτερον φαμὲν, Ἀττικοὶ δὲ ἐπὶ σφοδρᾶς ἀτιμίας.

38. ὡς Κενταυρικῶς) πρῶτον μὲν ἕως τούτου ὑπακούων Διονύσῳ λέγει ὁ Ἡρακλῆς, ἐνήλαθ' ὅςτις· εἶτα τὴν ὄψιν καταπλαγεὶς, τὸ μὲν ἀκόλουθον οὐκ ἀνεπλήρωσεν, εἰπὼν ὅςτις ἐστίν. ἀλλὰ θαυμάσας ἐπηρώτησε τίς εἴη. Κενταυρικῶς δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀκόσμως καὶ ὑβριστικῶς, ὅτι καὶ οἱ Κένταυροι ὑβρισταί. καὶ τοῦτο οἶδεν Ἡρακλῆς ἐκ τῆς πρὸς αὐτοὺς μάχης. γράφεται ἀντὶ τοῦ μαλακῶς. εἰρωνεύεται γὰρ Ἡρακλῆς. ὁ γὰρ Διόνυσος μαλακὸς καὶ τρυφερός. [Κενταυρικῶς) ἀτάκτως. *Gl. Victor.*]

[39. ὅςτις) ἦν. *Gl. Victor.* πρός τινα τῶν ἑαυτοῦ παίδων τοῦτό φησιν, οὔπω τῆς θύρας ἀνοιγείσης. *Victor.*]

40. ὁ παῖς) ὁ Διόνυσος νεύει πρὸς τὸν Ξανθίαν, καὶ λέγει μειρακευόμενος, ὡς δείσαντος αὐτὸν τοῦ Ἡρακλέους. καθόλου γὰρ τοιοῦτον εἰςάγουσι τὸν Διόνυσον καυχηματίαν. [ὁ παῖς) ὦ παῖ. *Gl. E.*]

41. μὴ μαίνοιό γε) Δίδυμος ἀντὶ τοῦ, μὴ μανείης. πιθανώτερον δὲ ἀντὶ τοῦ, ὑπέλαβέ σε μαίνεσθαι ὁ Ἡρακλῆς. ἢ οὕτως· μὴ μανείης οὕτως, ὡς ὑπολαβεῖν σε τὸν Ἡρακλέα φοβηθῆναι.

46. ἐπὶ κροκωτῷ) Διονυσιακὸν φόρεμα. κροκωτὴν ἐφόρει λεοντῆν, ἵνα ᾖ ὡς Ἡρακλῆς. Ἡρακλέους γὰρ φόρεμα ἡ λεοντῆ. κροκωτὴν δὲ, ἵνα ᾖ φοβερὸς ἢ κροκωτῷ γυναικείῳ ἐκ πήνης ἐνδύματι. [λεοντῆν) Διονυσιακὸν φόρημα ὁ κροκωτός. ἐφόρει λεοντῆν, ἵνα ᾖ ὡς Ἡρακλῆς. Ἡρακλέους γὰρ φόρημα λεοντῆ. κροκωτὸν δὲ, ἵνα ᾖ φοβερώτερος. *Rav.* κροκωτῷ) γυναικείῳ ἐνδύματι ἐκ ματάξης. *Gl. E.*]

47. [τίς ὁ νοῦς) τινὲς ὅτι ὁ κόθορνος λέγεται. οἱ δὲ ὅτι ἀνδράσι καὶ γυναιξὶν ἁρμόττει. *Rav.*]

κόθορνος) ὅτι ὁ κόθορνος εἰς ἀμφοτέρους τοὺς πόδας ἁρμόζει. ἔνθεν καὶ Θηραμένης κόθορνος ἐλέγετο, ὅτι τοῖς καιροῖς καθομιλεῖν δύναται. οἱ δὲ, ὅτι ἀνδράσι καὶ γυναιξὶν ἁρμόττει. ὁ δὲ Ξενοφῶν ἐν Ἑλληνικοῖς ἀμφοτέροις τοῖς ποσὶν ἁρμόζειν αὐτόν φησιν. ἐκπλήττεται δὲ ὁ

Ἡρακλῆς ὁρῶν τὴν ἄτοπον ταύτην σκευὴν, καὶ ὅτι τὰ ἄμικτα ἔμιξεν. ὁ μὲν γὰρ κροκωτὸς καὶ ὁ κόθορνος γυναικεῖά ἐστιν· ἡ δὲ λεοντῆ καὶ τὸ ῥόπαλον ἀνδρῷα.

48. ἐπεβάτευον Κλεισθένει) παίζει. λέγεται γὰρ καὶ ἐπὶ νεὼς τὸ ἐπιβατεύειν, καὶ ἐπὶ συνουσίας κατὰ μεταφορὰν τῶν ἀλόγων ζώων, ἃ ἐπιβαίνοντα συνουσιάζει. Κλεισθένης δὲ ὁ Συμβυρτίου ἐπ' αἰσχρότητι κωμῳδεῖται. ἦν δὲ λεῖος τὸ γένειον· διὸ καὶ εὐνούχῳ εἰκάζει αὐτόν. κωμῳδοῦσι δὲ αὐτὸν καὶ ἐπὶ τοῦ πασχητιᾶν. ἐμφαίνει οὖν, εἰ κατὰ στρατείαν ἀπεδήμουν, μετὰ Κλεισθένους ἂν ἐστρατευσάμην. καὶ τὸ ἐπεβάτευον ἐκείνῳ, κακεμφάτως. ἐστρατήγησε δὲ νεωστὶ καὶ ἐνίκησεν οὗτος.

[49. κατεδύσαμεν) ἐβυθίσαμεν εἰς τὴν θάλασσαν· Gl. Victor.]

51. σφῷ νὴ τὸν Ἀπόλλω) θαυμάζων καὶ ἀπιστῶν λέγει ὁ Ἡρακλῆς. τινὲς δὲ εἰς τὸν Ἀπόλλω δύο στίζουσι· καὶ εἰς τὸ ἐξηγρόμην.

κᾆτ' ἔγωγ' ἐξηγρόμην) σκώπτει τὸν Διόνυσον. καὶ ἐγὼ, φησιν, ἀνέστην ἐξ ὀνείρου· δηλῶν ὅτι ὄναρ ταῦτα ἔπραξεν. οἱ δέ φασιν ὡς ὁ Διόνυσος ταῦτα λέγει. κᾆτ' ἔγωγ' ἐξηγρόμην, ὡς τῶν ἐπίτηδες ψευδομένων ἐπιλεγόντων τοῦτο. καθ' ὃ δηλοῦται ὅτι ἐνυπνίῳ ἔοικε τὸ λεγόμενον. οἱ δὲ τῷ Ἡρακλεῖ παρανέμουσι τοῦτο, οἱ δὲ τῷ Ξανθίᾳ. καὶ τὸ, νὴ τὸν Ἀπόλλω, τῷ Διονύσῳ. μόνον γὰρ τὸ σφῷ λέγειν τὸν Ἡρακλῆν. [σφῷ) ὑμεῖς οἱ θηλυμανεῖς. ἐξηγρόμην) ἐξηγειρόμην ἐξ ὕπνου. Gl. Br. Victor. ἐξ ὕπνου. Gl. E. τὸ ἐξηγρόμην λέγει, δεικνὺς αὐτὸν, ὅτι ὀνείρατα φθέγγεται. Schol. E.]

53. τὴν Ἀνδρομέδαν) διὰ τί μὴ ἄλλο τι τῶν πρὸ ὀλίγου διδαχθέντων καὶ καλῶν, Ὑψιπύλης, Φοινισσῶν, Ἀντιόπης; ἡ γὰρ Ἀνδρομέδα ὀγδόῳ ἔτει προῆκται. ἐπειδὴ οὐ συκοφαντητέα ἦν τὰ τοιαῦτα.

[54. ἐπάταξε) ἔπληξε. Gl. Victor.]

55. μικρὸς ἡλίκος Μόλων) παίζει. ἔστι γὰρ μεγαλόσωμος ὁ Μόλων. Δίδυμος δέ φησιν ὅτι δύο Μόλωνές εἰσιν, ὁ ὑποκριτὴς, καὶ ὁ λωποδύτης· καὶ μᾶλλον λωποδύτην λέγει, ὅς ἐστι σμικρὸς τὸ σῶμα. Τιμαχίδας δὲ τὸν ὑποκριτὴν λέγεσθαι Μόλωνα. Ἄλλως. γράφεται μακρός. ἵνα ὁ Κροτωνιάτης νοῆται, ἀνὴρ μεγάλῳ σώματι παρὰ τῆς φύσεως κεκοσμημένος, ὡς τοῖς ἐρῶσι παρέχειν ἔκπλη-

ξιν. ἐγένοντο δὲ αὐτῷ ἓξ ἐν Ὀλυμπίᾳ πάλῃ νῖκαι· μία δ' ἐν παισὶν ἐξ αὐτῶν. Πυθοῖ δὲ ἕν τε ἀνδράσιν ἓξ καὶ μία ἐνταῦθα ἐν παισίν. ἀφίκετο δὲ καὶ ἕβδομον παλαίσων ἐς Ὀλυμπίαν, ἀλλὰ γὰρ οὐκ ἐγένετο οἷός τε καταπαλαῖσαι Τιμασίθεον πολίτην τε ὄντα αὐτοῦ καὶ ἡλικίᾳ νέον. λέγεται δὲ καὶ ὡς κομίσειεν αὐτὸς αὐτοῦ τὸν ἀνδριάντα ἐς Ἄλτιν. λέγεται δὲ ἐς αὐτὸν καὶ τὸ ἐπὶ τῇ ῥοιᾷ καὶ ἐπὶ τῷ δίσκῳ. ῥοιὰν μὲν δὴ οὕτως εἶχε βιαζομένην, ὥστε αὐτὸς λυμήνασθαι πιέζων. ἱστάμενος δὲ ἐπὶ ἀληλιμμένῳ τῷ δίσκῳ γέλωτα ἐποιεῖτο τοὺς ἐμπίπτοντάς τε καὶ ὠθοῦντας ἀπὸ τοῦ δίσκου. ἀποθανεῖν δὲ ὑπὸ θηρίων φασὶν αὐτόν. ἐπιτυχεῖν γὰρ αὐτὸν ἐν τῇ Κροτωνιάτιδι αὐαινομένῳ ξύλῳ· σφῆνες δὲ ἐγκείμενοι διίστασαν τὸ ξύλον· ὁ δὲ ὑπὸ φρονήματος ὁ Μίλων καθίησι τὰς χεῖρας ἐς τὸ ξύλον· ὀλισθάνουσί τε δὴ οἱ σφῆνες. καὶ ἐχόμενος ὑπὸ τοῦ ξύλου λύκοις ἐγένετο εὕρημα. μάλιστα δέ πως τὸ θηρίον τοῦτο ἐν τῇ Κροτωνιάτιδι πολύ τε νέμεται καὶ ἄφθονον. ταῦτα δέ φησι κατὰ λέξιν Παυσανίας ἐν δευτέρῳ Ἠλείων.

56. γυναικὸς οὐ δῆτα) τινὲς ἀπὸ τοῦ γυναικὸς ἀμοιβαῖα ποιοῦσι, τινὲς δέ φασιν ὅλον τὸν Ἡρακλέα λέγειν, λογιζόμενον τίνος ἠράσθη Διονύσος. τοῦ δὲ Διονύσου εἰπόντος τὸ ἀτταταί, ὁ Ἡρακλῆς ὑποπτεύει, ἀνδρὸς ἐρασθῆναι Κλεισθένους τὸν Διόνυσον.

57. ἀτταταί) γράφεται ἀππαπαί. διὰ τούτου οὐ καταθεμένου τοῦ Διονύσου. καὶ ὁ Ἡρακλῆς ἐπήνεγκε, μὴ τοῦ Κλεισθένους, διὰ τὸ, ἐπεβάτευον Κλεισθένει. [ξυνεγένου) αἰσχρῶς ἡνώθης. *Gl. Victor.*]

58. οὐ γὰρ ἀλλ' ἔχω κακῶς) ἀντὶ τοῦ καὶ γὰρ ἀλλά. τὸ ἀλλὰ παρέλκει Ἀττικῶς. ἀντὶ τοῦ, ἔχω γὰρ κακῶς. [οὐ γὰρ τοῦτό ἐστι. *Gl. C.* οὐ γὰρ τούτου ἐπιθυμῶ, ὃ λέγεις· ἀλλὰ κακῶς ἔχω. *Gl. D.*]

63. ἔτνους) ὀσπρίου πισσινοῦ. ὡς ἀδηφάγον δὲ τὸν Ἡρακλέα κωμῳδοῦσι. τὸ δὲ ἔτνος εἶδος ἀθάρας. οἱ δὲ ἀνδρεῖοι καὶ πρὸς τὰς μάχας θαυμαστοὶ ἔτνος ἐσθίουσιν ὡς συντελοῦν αὐτοῖς πλεῖστα, ὡς οἱ περὶ ταῦτα δεινοὶ λέγουσιν [1]).

1) Leguntur haec in ed. *Ald.* post schol. ad v. 64.

64. ἕτερα φράσω) διδάσκω σοι ὡς ἐρῶ. ὑποβαλών σοι τὸν ἔρωτα τοῦ ἔτνους, ἢ ἄλλῳ τινὶ ὑποδείγματι φράσω. ἔστι δὲ ἡμίστιχον ἐξ Εὐριπίδου.

67. καὶ ταῦτα τοῦ τεθνηκότος) τινὲς βούλονται ἓν πρόςωπον λέγειν ὅλον. τινὲς δὲ διορίζουσι τὸ τοῦ τεθνηκότος· ὡς τοῦ Ἡρακλέους λέγοντος αὐτό. οὕτω δὲ καὶ αἱ Διδασκαλίαι φέρουσι, τελευτήσαντος Εὐριπίδου τὸν υἱὸν αὐτοῦ δεδιδαχέναι ὁμωνύμως ἐν ἄστει Ἰφιγένειαν τὴν ἐν Αὐλίδι, Ἀλκμαίωνα, Βάκχας.

72. οἱ μὲν γὰρ οὐκ ἔτ' εἰσὶν) Εὐριπίδου ἐξ Οἰνέως·

σὺ δ' ὧδ' ἔρημος ξυμμάχων ἀπόλλυσαι,
οἱ μὲν γὰρ οὐκ ἔτ' εἰσὶν, οἱ δ' ὄντες κακοί.

73. τί δ' οὐκ Ἰοφῶν) Ἰοφῶν υἱὸς ἦν Σοφοκλέους ἐκ Νικοστράτης· ὃς δόκησιν παρεῖχεν, ὅτι τοῖς τοῦ πατρὸς ἐχρῆτο ποιήμασιν ὡς οἰκείοις. εἰςήγαγε δέ ποτε Σοφοκλῆς ἐν δράματι τὸν Ἰοφῶντα φθονοῦντα καὶ πρὸς τοὺς φράτορας ἐγκαλοῦντα τῷ πατρὶ ὡς ὑπὸ γήρως παραφρονοῦντι. οἱ δὲ τῷ Ἰοφῶντι ἐπετίμησαν. Σάτυρος δέ φησιν αὐτὸν εἰπεῖν, εἰ μὲν εἰμὶ Σοφοκλῆς, οὐ παραφρονῶ· εἰ δὲ παραφρονῶ, Σοφοκλῆς οὐκ εἰμί· καὶ τότε τὸν Οἰδίποδα ἀναγνῶναι. οὐ μόνον δὴ Χοιρίλῳ καὶ τοῖς περὶ Αἰσχύλον καὶ Εὐριπίδην, ἀλλὰ καὶ Ἰοφῶντι συνηγωνίσατο τῷ υἱῷ.

τοῦτο γὰρ μόνον ἔτ' ἐστὶν ἀγαθόν) ἠγωνίσατο γὰρ καὶ ἐνίκησε λαμπρῶς ἔτι ζῶντος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. διὸ ἀμφιβάλλει μήποτε τοῦ Σοφοκλέους εἴη.

75. ὅπως ἔχει) εἴτε αὐτοῦ δηλονότι τὰ ποιήματα εἴτε τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Σοφοκλέους. τοιαύτη γὰρ περὶ αὐτοῦ τοὺς πολλοὺς δόξα κατεῖχε. πρότερον δὲ, τῇ ἡλικίᾳ, ἢ τιμιώτερον. ἦν γὰρ ὁ Σοφοκλῆς Αἰσχύλου μὲν ἔτεσιν ἑπτὰ νεώτερος· Εὐριπίδου δὲ πρεσβύτερος κδ΄.

78. οὔ, πρίν γ' ἂν Ἰοφῶντα) κωμῳδεῖται γὰρ Ἰοφῶν ὁ υἱὸς Σοφοκλέους, ὡς τὰ τοῦ πατρὸς λέγων. οὐ μόνον δὲ ἐπὶ τῷ ταῖς τοῦ πατρὸς τραγῳδίαις ἐπιγράφεσθαι κωμῳδεῖται, ἀλλ' ἐπὶ τῷ καὶ ψυχρὸς καὶ μακρὸς εἶναι. τὸ δὲ κωδωνίσω, ὅτι τινὰ τῶν ὀρνέων δοκιμάζεται τῷ τοῦ κώδωνος ψόφῳ. καὶ τοὺς ἵππους οὕτω ἐδοκίμαζον εἰ ψοφοδεεῖς [1]) εἶεν, ἢ εἰ θόρυβον ὑπομένειν δύνανται, μήπως

1) ψοφώδεις *Ald.*

ἐν πολέμῳ εἰς κίνδυνον ὑπ' αὐτῶν ἐμβληθεῖειν· καὶ τοὺς ὄρτυγας. τινὲς δὲ ἀπὸ τῶν ἀγγείων τῶν σαθρῶν· ἐπεὶ οὕτω δοκιμάζουσι διακρούοντες. τινὲς δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν νομισμάτων. τινὲς δὲ ἀπὸ τῶν φυλάκων. Δημήτριος γάρ φησιν ὅτι κατὰ τὰς φυλακὰς εἰ ἐγρηγόρασι, κώδωσι ιεσήμαινον, ὅπως ἂν φθέγγωνται. βέλτιον δὲ τὸ ἐπὶ τῶν ἵππων καὶ τῶν ἀγγείων. τὰ δὲ ἄλλα ἐσχεδίασται.

[79. κωδωνίσω) δοκιμάσω, ἐκ μεταφορᾶς τῶν νομισμάτων. *Gl. C. et Mosq.* διακηρύξω. *Gl. D.* δοκιμάσω, ἐξετάσω. *Gl. Victor.*]

82. εὔκολος) ἁπλοϊκὸς καὶ ἐλευθέριος. τοιοῦτος δὲ ὁ Σοφοκλῆς. [μαλακογνώμων. *Gl. Victor.*]

83. Ἀγάθων δὲ) οὗτος τραγικὸς ποιητὴς ἐπὶ μαλακίᾳ διεβάλλετο.

84. ποθεινὸς τοῖς φίλοις) τοῖς σοφοῖς. οὗτος δὲ ὁ Ἀγάθων κωμῳδοποιὸς τοῦ Σωκράτους διδασκάλου, ἀγαθὸς τὸν τρόπον καὶ τὴν τράπεζαν λαμπρός. καὶ φασὶν ὅτι Πλάτωνος συμπόσιον ἐν ἑστιάσει αὐτοῦ γέγραπται, πολλῶν ἅμα φιλοσόφων σὺν αὐτῷ καταχθέντων.

85. ἐς μακάρων εὐωχίαν) ἢ ὡς περὶ τετελευτηκότος λέγει, ὡσανεὶ περὶ τὰς μακάρων νήσους· ἢ ὅτι Ἀρχελάῳ τῷ βασιλεῖ μέχρι τελευτῆς μετὰ ἄλλων πολλῶν συνῆν ἐν Μακεδονίᾳ. καὶ μακάρων εὐωχίαν ἔφη τὴν ἐν βασιλείοις. τοῦτο δὲ παρ' ὑπόνοιαν.

86. Ξενοκλῆς) υἱὸς Καρκίνου Ξενοκλῆς, κωμῳδεῖται ὡς ἄξεστος ἐν τῇ ποιήσει καὶ ἀλληγορικός. ἀδελφοὶ δὲ αὐτοῦ Ξενόκλειτος καὶ Ξενότιμος. [Ξ., Ξ., Δάτις *Rav.*] εἰσὶ δέ, φασι, δύο Ξενοκλεῖς τραγῳδοὶ γεγονότες. τρίτος δέ ἐστι τούτοις ὁμώνυμος, πολιτικός, φαύλου μὲν πατρός, τῷ δὲ δήμῳ Χολαργεύς.

87. Πυθάγγελος δέ) τραγῳδίας ποιητὴς μοχθηρός, καὶ ἄσημος. ὁ Ξανθίας δὲ ὑπομνησθεὶς Πυθαγγέλου φησὶν ὅτι οὐ φροντίζετέ μου καὶ ταῦτα Πυθαγγέλου μνημονεύοντες. καλῶς δὲ καὶ πικρῶς ἔδειξεν ὡς δοῦλος τὸ προκείμενον.

[Πυθάγγελος) οὗτος ἄσημος τραγῳδός. ὁ Ξανθίας δὲ ὑπομνησθεὶς Πυθαγγέλου, ὅτι οὐ φροντίζετέ μου Πυθαγγέλου καὶ ταῦτα μνημονεύοντες. ἔστι δὲ τραγῳδίας ποιητὴς μοχθηρός. *Rav.*]

91. λαλίστερα) πολυλογώτερα. εἰς τοῦτο γὰρ Εὐριπίδης ἐκακίζετο. [πλεῖν ἢ σταδίῳ) πλέον ἢ σταδίου Εὐριπίδου φλυαρώτερα. Rav.]

92. ἐπιφυλλίδες) τὰ ἐπικείμενα τοῖς μεγάλοις βότρυσι βοτρύδια. Καλλίστρατος δὲ, τὰ καθ' ἑαυτὰ μικρά. κέκληται δὲ οὕτως, διὰ τὸ τοῖς φύλλοις καλύπτεσθαι. ἢ τὰ πρὸς αὐτοῖς τοῖς φύλλοις. Ἄλλως. ἐπιφυλλίδες εἰσὶ τὰ ἐν τοῖς βότρυσιν ἐν ἀρχῇ περιττώματα. οἱ δέ φασι τὰ ἐν κορυφαῖς τῶν κλημάτων. ταῦτα γὰρ οὐχ ὑποκάτω τῶν φύλλων, ὡς οἱ βότρυες, ἀλλ' ἐπάνω φύονται. δείκνυσι δὲ ἐντεῦθεν ὡς οὐδὲν περὶ λόγους εἰσί.

93. χελιδόνων μουσεῖα) παρὰ τὰ ἐν Ἀλκμήνῃ Εὐριπίδου·

πολὺς δ' ἐνεῖρπε κισσὸς εὐφυὴς κλάδος,
χελιδόνων μουσεῖα.

ἀντὶ τοῦ βάρβαρα καὶ ἀσύνετα καὶ γὰρ παροιμία ἐπὶ τῶν βαρβάρων καὶ πολυλόγων καὶ ἐπαχθῶν ἐστι ταττομένη. τοιοῦτον γὰρ τὸ χελιδόνων γένος, πλέον διὰ τὸ πολὺ τῆς ᾠδῆς ἀνιῶν τοὺς ἀκούοντας ἢ διὰ τὸ μέλος εὐφραῖνον. καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς· οὗ περιβρέμεται Θρηϊκία χελιδών. [χελιδόνων μουσεῖα) περὶ τῇ ἐν Ἀλκμήνῃ Εὐριπίδου·

πολὺς δ' ἂν εἷρπε κισσὸς ἐκ φυῆς κλάδος,
χελιδόνων μουσεῖον.

ἀντὶ τοῦ βάρβαρα καὶ ἀσύνετα· καὶ γὰρ ἡ χελιδὼν ἐπὶ τῶν βαρβάρων. καὶ τῆς ἑξῆς· οὗ περὶ βρέμεται Θρηϊκία χελιδών. Rav.]

94. ἃ φροῦδα) ἀφανῆ ὑπὸ τῆς χαρᾶς.

ἢν μόνον) ἤγουν, εἴπερ ἅπαξ τοὺς περιεστῶτας ἐπαινέτας σχοῖεν τῶν δραμάτων.

95. προσουρήσαντα) εὐθυδρομήσαντα, εὐδοκιμήσαντα, ἐν τραγῳδίας δράματι ἐπαινεθέντα. [οὐρίζω, τὸ ἀπὸ τοῦ οὔρου ἀνέμου. οὐρῶ, τὸ ἀπὸ τοῦ οὔρου, τοῦ ἐκκρινομένου ὑγροῦ. προσουρήσαντα οὖν, τὸ βραχύν τινα χρόνον διατρίψαντα, καὶ τῶν αὐτῶν λήρων ἐκχέαντα τῇ τραγῳδίᾳ. Schol. C.]

96. γόνιμον δὲ ποιητὴν) φυσικόν τινα καὶ μὴ βεβιασμένον. ἢ γεννητικόν.

[97. λάκοι) ἀντὶ τοῦ, λάλοι καὶ πιθανολόγοι. Rav.]

99. παρακεκινδυνευμένον) ὑψηλὸν, βλάσφη-

μον, παράδοξον, ἀσύνηθες. [ἀντὶ τοῦ ὑψηλὸν, βλάσφημον. Rav.]

100. αἰθέρα Διὸς) ἐξ Ἀλεξάνδρας Εὐριπίδου· καὶ χρόνου πρόβαινε πόδα. καὶ ἐκ Μελανίππης Σοφοκλέους·

ὄμνυμι δ' [1]) ἱερὸν αἰθέρα, οἴκησιν Διος.

[αἰθέρα Διὸς) Εὐριπίδου ἐκ Μελανίππης·

ὄμνυμι δ' ἱερὸν αἰθέρα, οἴκησιν Διός.

χρόνου πόδα) ἐξ Ἀλεξάνδρου· καὶ χρόνου πρόβαινε ποῦς. Rav.]

102. γλῶτταν δ' ἐπιορκήσασαν) ταῦτα ἐξ Ἱππολύτου Εὐριπίδου·

ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ', ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος.

103. σὲ δὲ ταῦτ' ἀρέσκει) ἀντὶ τοῦ σοὶ Ἀττικῶς. σημειωτέον τοίνυν ὅτι οἱ Ἀττικοὶ κέχρηνται τῷ τοιούτῳ σχηματισμῷ. καὶ Εὐριπίδης ἐν Βάκχαις· καταφρονεῖ με καὶ Θήβας ὅδε.

μάλα πλεῖν ἢ μαίνομαι) Ἀττικοὶ, μᾶλλον ἢ μαίνομαι. οἱ μὲν, φασὶν, ἐκτείνουσιν· οἱ δὲ συστέλλουσι. μεταλαμβάνεται δὲ εἰς τὸ μὲν οὖν, ἢ οὔκ· ἀλλὰ καὶ μᾶλλον. ἡ γὰρ μὴ ἀπαγόρευσις παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἀντὶ τῆς οὐ ἀρνήσεως παραλαμβάνεται. Ἄλλως. ἀλλὰ πλέον ἢ μαίνομαι ἐπ' αὐτῷ· τουτέστιν, ὑπερβαλλόντως μοι ἀρέσκει.

104. κόβαλλα) κακοῦργα καὶ ἀνελεύθερα. Δίδυμος, κατεστωμυλμένα, ἀπατητικά. καὶ κακοβούλους, κοβάλλους.

105. μὴ τὸν ἐμὸν οἴκει) καὶ τοῦτο παρὰ τὸ ἐν Ἀνδρομάχῃ·

μὴ τὸν ἐμὸν οἴκει νοῦν, ἐγὼ γὰρ ἀρκέσω.

106. καὶ μὴν ἀτεχνῶς γε) ἀντὶ τοῦ ὅλως, καὶ συνόλως, καὶ ἔστιν οἷον ἀδόλως. τέχνας γὰρ ἔλεγον, οἷον τοὺς δόλους. ἀμφὶ δὲ δεσμοὶ τεχνήεντες ἔχυντο.

107. δειπνεῖν με δίδασκε) τοῦτο γὰρ ἐπίστασαι, ἐκεῖνο δ' οὔ. ταῦτά μέ, φησι, δίδασκε, καὶ μὴ κρῖνε τραγῳδίας. ὅτι ἀδηφάγος ὁ Ἡρακλῆς.

113. κρήνας) γράφεται κρημνούς. ἐκτροπαὶ δὲ, ἐκνεύ-

---

1) δι' Ald.

σεις τῶν ὁδῶν, ὅπου τις ἐκτραπῆναι δύναται. διὰ τὸ ἐκτρέπεσθαι τῆς ὁδοῦ καὶ κρύπτεσθαι, ὅταν ταραχή τις γένηται τῶν νεκρῶν. ὅσα δὲ οἱ ὁδοιποροῦντες ἐπάνω τῆς γῆς εὑρίσκουσι καθ' ὁδὸν, ταῦτα καὶ αὐτὸς οἰόμενος καὶ ὑπὸ γῆν εἶναι, ἐρωτᾷ περὶ τούτων.

119. μήτε θερμὴν) μήτε ὅπου ἐστὶ καῦμα, μήτε δυςχείμερον ὁδὸν εἴπῃς.

121. θρανίου) θρανους καὶ θρανίτια τινὰ διφρία καὶ ὑποπόδια ἔλεγον· καὶ ἡ παρὰ τῷ ποιητῇ δὲ θρῆνις· ἐφ' ὧν οἱ ἀπαγχόμενοι ἀρτῶσι ἑαυτοὺς, ἀπολακτίζοντες αὐτά. τοῦ δὲ κάλω ἡ εὐθεῖα κάλως. [ἀπὸ κάλου) θράνους καὶ θρανάτια· ταπεινά τινα διφρίδια καὶ ὑποπόδια λέγονται· καὶ ἡ παρὰ τῷ ποιητῇ θρήνους· ἐφ' ὧν ἱστάμενοι ἀπαγχόμενοι ἀρτῶσι ἑαυτοὺς, ἀπολακτίζοντες αὐτά. τοῦ δὲ κάλω ἡ εὐθεῖα ὁ κάλως. *Rav.*]

122. πνιγηρὰν λέγεις) καυματώδη· ἅμα μὲν, ὅτι θερμήν· ἅμα δὲ ὅτι πνίγει τῷ χρόνῳ τὸ σχοινίον· καὶ τὸ θρανίον.

123. σύντομος) ὅτι οὐ μόνον ἐπίτομον λέγουσιν, ἀλλὰ καὶ σύντομον. τετριμμένην δὲ, ἅμα μὲν ὡς ἐπὶ ὁδοῦ κατημαξευμένης· ἅμα δὲ καὶ διὰ τὸ τρίβεσθαι τὸ κώνειον.

125. ψυχράν γε καὶ δυςχείμερον) καὶ ὡς ἐπὶ ὁδοῦ ψυχρᾶς, καὶ ὅτι κατὰ ψύξιν φονεύει τὸ κώνειον. πήγνυσι δὲ, εἶπε, τἀντικνήμια. ἀπὸ τῶν ποδῶν γὰρ οὗτος ὁ θάνατος ἄρχεται, πρώτους αὐτοὺς καταψύχων. ὡς τοῦ ζωτικοῦ αἵματος περὶ τὴν καρδίαν συστελλομένου.

127. κατάντη) οὕτως Ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ κατωφερῆ. εὐκολώτεραι γὰρ καὶ ταχύτεραι αἱ τοιαῦται ὁδοί.

131. ἀφιεμένην τὴν λαμπάδα) τοὺς λαμπαδιστὰς ἀγῶνας. λαμπαδηδρομίαι δὲ γίνονται τρεῖς ἐν τῷ Κεραμεικῷ, Ἀθηνᾶς, Ἡφαίστου, Προμηθέως. Κεραμεικὸς δὲ τόπος Ἀθήνησιν ὅπου συνετέλουν οἱ Ἀθηναῖοι κατὰ ἐνιαυτὸν λαμπαδοῦχον ἀγῶνα. πρὸς δὲ τῷ τόπῳ τούτῳ πύργον τινὰ ὑπάρχειν φασίν. ἐφ' ὃν συμβουλεύει αὐτὸν ἀναβάντα θεωρεῖν τὴν λαμπάδα, καὶ ὅταν οἱ πρῶτοι λαμπαδίζοντες ἀφεθῶσι, καὶ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ πύργου ἀφεῖναι ἑαυτὸν κάτω.

133. εἶναι, τόθ' εἶναι) ἀντὶ τοῦ ἀφεῖναι τοὺς δρο-

μεῖς. τινὲς γράφουσιν εἵητε, ἀντὶ τοῦ ἀφείητε, οἱ δρομεῖς δηλονότι. τοῦτο δὲ γνωριμώτερον ἔχει τὸν νοῦν, ἐπειδὰν οἱ θεώμενοι εἴπωσιν ἀφείητε, δηλονότι οἱ τρέχοντες, καὶ σὺ. σαυτόν. γράφεται δὲ ἐν πολλοῖς εἶναι, ἀντὶ τοῦ εἵητε. μήποτε τὸ δεύτερον εἶναι, τὸ ἓς καὶ σὺ σαυτὸν, ἁμαρτανομένου τοῦ πρώτου. λέγοι δ' ἄν τις καὶ τοῦτο λόγον ἔχειν· ὡς τῶν θεωμένων ἐπικαλούντων τῷ σημεῖον ἀφιέντι κατὰ τὸ ἀρχαῖον σχῆμα, οὕτως εἶναι. Ἄλλως. ὅτι ἐν τῇ ἀφέσει τῆς λαμπάδος σημεῖον ἦν τοῖς μέλλουσι δραμεῖν, ὡς δεῖ τοῦ δρόμου κατάρξασθαι. ἦν δὲ τοῦτο πρὸ τοῦ εὑρεθῆναι παρὰ Τυρσηνοῖς τὴν σάλπιγγα. [εἶναι, τόθ' εἶναι) τὸ εἶναι σημαίνει καὶ τὸ κορευσθῆναι, ὡς ἐν τῷ, ἐξ ἔρον ἕντο, καὶ ἔστι δασυνόμενον ὡς ἀπὸ τοῦ ἴω καὶ ἕημι τὸ πληρῶ. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀφεῖναι καὶ πέμψαι, καὶ τοῦτο δασυνόμενον ὅμοιον ὡς ἐνταῦθα. κανονίζεται δὲ οὕτως· ἵημι τὸ πέμπω, ὁ μέλλων ἥσω, ὁ β —ος ἀόριστος ἦν, ἡ μετοχὴ εἷς, ἕντος, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον εἶναι. *Gl. Victor.*]

134. ἀλλ' ἀπολέσαιμ' ἂν ἐγκεφάλου) ὁ ἐγκέφαλος τῶν ἀνθρώπων ἔχει ὑφ' ἑαυτὸν ὑμένας ἐοικότας τοῖς τῆς συκῆς φύλλοις. καὶ Ἀρίσταρχος, ὅτι πρὸς τὸ σχῆμα τοῦ ἐγκεφάλου. ἔστι γὰρ ὥσπερ θρῖα [1]) δύο συγκείμενα. θρῖα δὲ, τὰ τῆς συκῆς φύλλα, καὶ τὰ θρῖα δὲ οὕτως σκευάζεται. λέγεται δὲ ἀπὸ τοῦ κατειλεῖσθαι τοῖς τῆς συκῆς φύλλοις. ἡ [2]) δὲ σκευασία ἐστὶ, στέαρ, μέλι, ὠὰ, σεμίδαλις. εἰώθασι δὲ καὶ τὸν ἐγκέφαλον ὀπτᾶν κατειλήσαντες τοῖς τῆς συκῆς φύλλοις, ἢ μετὰ τῆς ἄλλης τοῦ θρίου κατασκευῆς, ἢ καὶ μόνον πρὸς ὃ παρέθηκε τὸ θρῖον.

138. ἄβυσσος) ἣν οὐδὲ βυθὸς δύναται χωρῆσαι. Ἴωνες δὲ τὸν βυθὸν βυσσὸν λέγουσι.

139. τυννουτωί σε) συνάγων τοὺς δακτύλους καὶ τὴν παλάμην κοιλάνας φησίν· ἀντὶ τοῦ μικρῷ. ὁμοίως δὲ καὶ τυτθὸν, τὸ νήπιον, ἀντὶ τοῦ τιτθόν· τὸ ἔτι παρὰ τοῖς τιτθίοις καθεστηκός. φοβεῖ δὲ αὐτὸν, ἐπίτηδες σμικρύνων τὸ πλοῖον.

140. δύ' ὀβολὼ μισθὸν λαβών) οὐχ ὡς τοῦτο

---

1) θρία hic et paullo post *Ald.*
2) οἱ *Ald.*

λαμβάνοντος, ἀλλὰ πρὸς τὸν δικαστικὸν μισθὸν, ὅτι δύο ὀβολῶν ἦν. ἅμα οὖν διὰ τὸ λεγόμενον, ὅτι τοῖς νεκροῖς ἐπὶ τοῦ στόματος βάλλουσι δύο ὀβολοὺς, καὶ ὅτι τὸ δικαστικὸν μισθάριον δύο ὀβολοὶ ἦσαν. ἐπιφέρεται γοῦν·

ὡς μέγα δύνασθον πανταχοῦ τὼ δύ' ὀβολώ [1]).

ὕστερον δὲ ἦν [2]) τριώβολον, τοῦτο τῶν στρατηγῶν κολακείας χάριν προστιθέντων. ἐπὶ δὲ Ἀριστοφάνους καὶ δραχμὴν ἦν λαβεῖν.

142. Θησεὺς ἤγαγε) ὅτι κατῆλθε μετὰ Πειρίθου εἰς Ἀϊδωνέα, ἁρπάσαι βουλομένου τὴν κόρην τῆς Δήμητρος Περσεφόνην. ἢ διὰ τὸ θητεύειν τὸν Χάρωνα διαπορθμεύοντα.

[144. μή μ' ἔκπληττε) μή μ' εἰς ἔκπληξιν καὶ φόβον ἔμβαλε· οὐ γάρ μ' ἀποστήσεις τῆς ὁρμῆς. *Gl. C.* δειμάτου) ἐκφόβει. *Gl. Victor.*]

146. καὶ σκῶρ ἀεὶ νῶν) τινές φασι τῷ σκῶρ πρῶτον κεχρῆσθαι Στράτιν ἐν Ἀταλάντῳ δράματι· ψεῦδος δὲ, πολλῷ γὰρ ὕστερον τῶν Βατράχων ὁ Ἀτάλαντος Στράτιδος δεδίδακται. [νῶν) ῥέον. *Gl. C.* νάον. *Gl. D.* σκῶρ) κόπρον. *Gl. Victor.*]

[149. ἠλοίησεν) ἔτυψεν. *Gl. Br. Victor.*]

151. ἢ Μορσίμου) τραγῳδίας καὶ οὗτος ποιητὴς, καὶ ψυχρός. ἔστι δὲ Φιλοκλέους υἱός. ἦν δὲ ὀφθαλμῶν ἰατρὸς ἀγαθός. ἦν δὲ καὶ σμικρός. υἱὸν δὲ ἔσχεν Ἀμφιδάμαντα. [τραγῳδίας ποιητὴς ὑπόψυχρος. *Rav.*]

153. τὴν Κινησίου) Κινησίας διθυραμβοποιός· ὃς ἐποιήσατο πυῤῥίχην. ἢ ὅτι ἐν τοῖς χοροῖς πολλῇ κινήσει ἐχρήσατο. τινὲς δὲ οὐ γράφουσι τὸν, νὴ τοὺς θεοὺς, στίχον, ἀλλ' ἀφαιροῦσι, καὶ οὕτω τὸ ἑξῆς γράφουσιν·

ἢ πυῤῥίχην τις ἔμαθε τὴν Κινησίου.

διὸ καὶ Ἀριστοφάνης παρατίθησιν ἀντίσιγμα καὶ τὸ σίγμα. Ἄλλως. ὁ Κινησίας ἐπραγματεύσατο κατὰ τῶν κωμικῶν, ὡς εἶεν ἀχορήγητοι. ἦν δὲ καὶ τὸ σῶμα ὀκνηρὸς, καὶ κατεσκελετευκώς. δοκεῖ δὲ καὶ κατησχημονηκέναι τοῦ τῆς Ἑκάτης ἀγάλματος. διὸ καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς φησιν·

---

1) τὼ δύω ὀβολώ *Ald.*
2) ἦν δὲ καὶ τριώβολον *Rav.*

ἢ κατατῖλαι τῶν Ἑκαταίων, κυκλίοισι
χοροῖσιν ἐπάδων.

ἦν δὲ Θηβαῖος, μελοποιὸς κάκιστος, ὃς ἐν τοῖς χοροῖς ἐχρῆτο πολλῇ κινήσει.

158. οἱ μεμυημένοι) λόγος γὰρ ἐκράτει παρ' Ἀθηναίοις ὡς ὁ τὰ μυστήρια διδαχθεὶς μετὰ τὴν ἐνθένδε τελευτὴν θείας ἠξιοῦτο τιμῆς. διὸ καὶ πάντες πρὸς τὴν μύησιν ἔσπευδον.

159. ὄνος ἄγων μυστήρια) τοῖς μυστηρίοις ἐξ ἄστεος εἰς Ἐλευσῖνα διὰ τῶν ὄνων φέρουσι τὰ εἰς τὴν χρείαν· ὅθεν ἡ παροιμία, διὰ τὸ κακοπαθεῖν μάλιστα τοὺς ὄνους ἀχθοφοροῦντας. ὡς ἂν οὖν ὅμοιόν τι πάσχων διὰ τὸ πιέζεσθαι τῷ ἐπικειμένῳ ἄχθει, τὴν παροιμίαν μίγνυσιν.

160. ἀτὰρ οὐ καθέξω) ἅμα τῷ λόγῳ ῥίπτει τὰ σκεύη, ἵνα ὕστερον φαίνηται γελοιότερος, κελευόμενος ἆραι τὰ σκεύη. λέγει γοῦν, πρὶν καὶ καταθέσθαι εἰπόντος, σὺ δὲ τὰ στρώματα αὖθις λάμβανε.

169. (170.) ἐὰν δὲ μὴ ὕρω) ἀντὶ τοῦ, ἐὰν δὲ μὴ εὕρω. γράφεται δὲ καί, ἂν δὲ μὴ ἔχω. ἤγουν, ἐὰν δὲ μὴ ἔχω ἀργύριον· ἵνα λείπῃ τὸ ἀργύριον.

173. (170.) πόσ' ἄττα) ἀντὶ τοῦ, πόσα σκεύη ἔχετε. γελοίως δὲ βασταζόμενός φησιν, ἀσθενῶς δὲ ἐρεῖ. ἡ δραχμὴ δὲ, ἐξ ὀβολῶν. δώδεκα οὖν ὀβολοὺς αἰτεῖ.

174. (175.) ὑπάγεθ' ὑμεῖς) ἀντὶ τοῦ ἀναχωρεῖτε. ἀποστρέφεται δὲ αὐτοὺς ὁ νεκρὸς, μὴ βουλόμενος σκευηφορεῖν, διὰ τὸ ἐλάχιστον εἶναι τὸν μισθόν. τὸ δὲ, ὑπάγετε ὑμεῖς τῆς ὁδοῦ, ὁ νεκρός φησι πρὸς τοὺς νεκροφόρους.

175. (176.) ἐὰν ξυμβῶ τί σοι) ἐὰν ξυμβῶ σοι. γράφεται δὲ καὶ ἵνα· ἵνα ξυμφωνήσω σοι. ἔλεγον δὲ τὸ ἵνα ἀντὶ τοῦ καί. Ὅμηρος· ἵνα μὴ ῥέξωμεν ὧδε.

177. (178.) ἀναβιῴην νῦν) ὀχλούμενος ὑπ' αὐτῶν τοῦτο λέγει. ἐν ἤθει δὲ ἐκ τοῦ ἐναντίου ἡμῖν· οἷον ἀπολοίμην. οἱ δὲ, ὅτι χαλεπὸν τὸ ζῆν ἦν, ὥστε ἄμεινον εἶναί τὸ τεθνάναι. εἰς κατάραν οὖν λαμβάνει τὸ ἀναζῆσαι ἐν Ἀθηναίοις. κατηγορίαν δὲ ἔχει οὐ τὴν τυχοῦσαν· ἤγουν, ἐπεὶ ἁπλῶς ὁ ἀνθρώπινος βίος μοχθηρὸς, τοῦτο λέγει. ἢ ὅτι τότε Ἀθηναίων δυστυχούντων, οἱ ἀπολλύμενοι ἐμακαρίζοντο.

180. (182.) ὠὸπ, παραβαλοῦ) ἐλατικόν ἐστι ἐπίφθεγμα τὸ ὦ ὄπ. τὸ δὲ παραβαλοῦ, ἀντὶ τοῦ ὅρμισον τῇ γῇ τὴν ναῦν. ἐν τῇ νηὶ δὲ ὁ Χάρων λέγει. [πλησίασον τὸ σκάφος τῷ λιμένι. Gl. Br.]

181. (183.) τοῦτο λίμνη νὴ Δία) τοῦτο οἱ μὲν τὸν Διόνυσόν φασι λέγειν· οἱ δὲ τὸν Ξανθίαν. ἐνταῦθα δὲ τοῦ πλοίου ὀφθέντος ἠλλοιῶσθαι χρὴ τὴν σκηνὴν, καὶ εἶναι κατὰ τὴν Ἀχερουσίαν λίμνην τὸν τόπον, ἐπὶ τοῦ λογείου, ἢ ἐπὶ τῆς ὀρχήστρας· μηδέπω δὲ ἐν ᾅδου.

184. (186.) χαῖρ' ὦ Χάρων) Δημήτριός φησιν Ἀχαιοῦ ὅλον εἶναι. λέγουσι δ' αὐτοὶ σαπροί·

χαῖρ' ὦ Χάρων, χαῖρ' ὦ Χάρων, χαῖρ' ὦ Χάρων.

ἦπου σφόδρα θυμῇ. ἢ οὕτω πιθανὸν ὑπονοεῖν, τρεῖς τοῦτο λέγοντας, ἀσπαζομένους τὸν Χάρωνα, Διόνυσον, Ξανθίαν, καὶ τὸν νεκρόν. δεῖ γὰρ ὑπονοῆσαι αὐτὸν βούλεσθαι συνεμβαίνειν αὐτοῖς.

185. (187.) τίς εἰς ἀναπαύλας) εἰς ἀναπαύσεις γὰρ ἐκ κοσμικῶν ὀχλήσεων χωροῦσιν οἱ μεθιστάμενοι.

186. (188.) τίς εἰς τὸ Λήθης πεδίον) τοῦτο κηρύσσει ὁ Χάρων. ὡς τόπους δὲ καταλέγει. οὕτω γὰρ κηρύσσειν εἰώθασιν οἱ τὰς ναῦς ἔχοντες, ὅτε πρὸς ἑτέραν ἐκπλεύσειν μέλλουσι χώραν, ὡς ἂν ἀκούσαντες οἱ ἐκεῖθεν ἀποδημήσαντες τούτους μισθώσαιντο. κατὰ τὸ ἄνω οὖν ἔθος καὶ τὰ ἐν ᾅδου σχηματίζει. Λήθης δὲ πεδίον, χωρίον διατετύπωκεν ἐν ᾅδου, ὡς καὶ τὸν Αὐαίνου λίθον ἔπλασεν, ἀπὸ τοῦ αὐαίνεσθαι τοὺς νεκροὺς καὶ ἀλίβαντας εἶναι. ἐκ δὲ τοῦ δευτέρου καὶ τὸ ἀδύνατον τῶν καθ' ᾅδου δηλοῖ, τοῦ, ἢ ἐς ὄνου πόκας. ἀδύνατον γὰρ πόκας ἀποκείρασθαι τῶν ὄνων. φαίνεται δὲ καὶ παροιμιῶδες εἶναι ὄνου πόκον, τὸ ἄχρηστον· οὐδὲ γὰρ αἱ τοῦ ὄνου πόκες χρησιμεύουσιν. ἡ παροιμία δὲ λέγεται ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων καὶ ἀνυποστάτων· παρόσον τὸν ὄνον οὔτε πέξαι τις δύναται, οὔτε κάρσαι. λέγεται δὲ καὶ ὄνον κείρεις, ἐπὶ τῶν ἀνηνύτοις ἐπιχειρούντων. ἐν ᾧ τρόπῳ φαμὲν καὶ τὸ χύτραν ποικίλλεις, καὶ κόπρον ἀναθυμιᾷς. ἀνήνυτα δὲ καὶ τὰ ἐν ᾅδου. διὰ τοῦτο οὖν ὄνου πόκας ἀνέπλασε ποιητικῶς. [Λήθης πεδίον) τὸ δὲ Λήθης πεδίον Δίδυμός φησι, χωρίον ἐν ᾅδου τετύπωκεν. Rav. ἢ 'ς ὄνου πόκας) εἰς τὸ μηδέν. Gl. Victor.]

187. (189.) ἢ 'ς Κερβερίους) τινὲς καὶ παρ' Ὁμήρῳ γράφουσιν ἐνθάδε Κερβερίων· ἀντὶ τοῦ

Κιμμερίων· ἢ μᾶλλον τοὺς Κιμμερίους φασί. παίζει δὲ παρὰ τὸν Κέρβερον. [Κερβερίους) Κερβερίους δὲ τοὺς Κιμμερίους λέγει. *Rav.*]

[188. σχήσειν) ἐλλιμενίσειν. *Gl. E.*]

189. (191.) ἐς κόρακας) παίζει ἐνταῦθα εἰπὼν ἐς κόρακας. Ἀθήνησι γὰρ τόπος ἦν οὕτω καλούμενος, οὐχὶ ἐν ᾅδου. ἢ τοῦτο λέγει, ἐπειδὴ καὶ οἱ ἐκεῖσε ῥιπτόμενοι εἰς ἀπώλειαν ἤρχοντο.

ναὶ μὰ Δία σοῦ γ' εἵνεκα) παρόσον οὕτως εἰώθασι λέγειν οἱ ναῦται, ὡς χαριζόμενοι τῷ ἐπιβάτῃ.

191. (193.) εἰ μὴ νεναυμάχηκε) τὴν περὶ Ἀργίνουσαν φησὶ ναυμαχίαν. ἦσαν γὰρ οἱ δοῦλοι τότε ναυμαχήσαντες, περὶ οὐδενὸς ἄλλου ἢ περὶ τῶν ἰδίων κρεῶν· τουτέστι σωμάτων. φησὶν οὖν, οἷον οὐ περὶ χρημάτων καὶ πατρίδος, ἀλλὰ περὶ τοῦ ἰδίου σώματος. κρέας γὰρ τὸ σῶμα. φέρεται δὲ καὶ ἄλλη γραφή· τὴν περὶ τῶν νεκρῶν. εἴη δ' ἂν λέγων περὶ τῆς ἐν Ἀργινούσαις ναυμαχίας, ἐν ᾗ ἐνίκων μὲν οἱ Ἀθηναῖοι, τοὺς δὲ νεκροὺς ἐκωλύθησαν ἀνελέσθαι ὑπὸ χειμῶνος[1]). ἐξ οὗ καὶ τῶν δέκα στρατηγῶν ἀπώλοντο καταδικασθέντες οἱ ὑπομείναντες ἕξ. ἐπεὶ οὖν συνεναυμάχουν καὶ οἱ δοῦλοι, τοιοῦτό τι λέγει, δοῦλον οὐκ ἄγω, εἰ μὴ ἀνῄρηται τοὺς ἐκ τῆς θαλάσσης νεκρούς. οὐκ ἔχει δὲ νοῦν τὸ λεγόμενον. ναυμαχίας γὰρ οὐδεμιᾶς ἔδει πρὸς τὴν ἀναίρεσιν. χειμῶνι δὲ ἐκωλύθησαν. διὰ τί δὲ τὸν δοῦλον μόνον ἐκώλυσεν, ἀλλ' οὐχὶ καὶ τῶν ἐλευθέρων εἴ τις μὴ ἀνῄρηται τοὺς νεκρούς; παρίησι γὰρ τὸν Διόνυσον. ἢ εἴη ἂν λέγων νεκροὺς τοὺς Ἀθηναίους, διὰ τὸ ἐσχάτως τότε πράττειν. ὅτι δὲ καὶ κρέας τὸ σῶμα, καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν χρήσει· τοιοῦτος ὤν, ἄρξεις τοῦδε τοῦ κρέως. ἐνθάδε οὖν, εἰ μὴ νεναυμάχηκε περὶ τῆς ψυχῆς τῆς ἑαυτοῦ· ὡς ποτὲ τῶν Ἀθηναίων ἐν περιστάσει γενομένων, καὶ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἀγωνιζομένων προσλαβεῖν τοὺς δούλους, καὶ ὕστερον ἐλευθερίας ἀξιῶσαι.

[νεναυμάχηκε) διάφοροι γραφαί. οἱ μὲν κρεῶν, ὡς Ἀρίσταρχος φησὶν ἐπὶ τῶν σωμάτων λαμβάνεσθαι πολλάκις, καὶ παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ ἐν Χρύσῃ·

τοιοῦτος ὢν ἄρξει τοῦδε τοῦ κρέως.

ἐνθάδε εἰ μὴ νεναυμάχηκε περὶ ψυχῆς αὐτοῦ, ὡς ποτὲ τῶν Ἀθηναίων ἐν περιστάσει γενομένων, καὶ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἀγωνιζομένων προσλαβεῖν τοὺς δούλους, καὶ ὕστερον ἐλευ-

---

1) χείρωνος *Ald.*

θερίσειν. ἕτεροι δέ φασιν αἰνίττεσθαι τῆς περὶ Ἀργινοῦσαν ναυμαχίας, ἣν διὰ τοὺς νεκροὺς ἠγωνίσαντο. πολλοὶ δὲ ἑτέραν γραφὴν αἱροῦσι. Καν. τὴν περὶ τῶν κρεῶν) τῶν νεκρῶν σωμάτων. Gl. D.]

193. (195.) οὔκουν περιθρέξει) περικυκλεύσῃ. ὁ Χάρων πρὸς τὸν δοῦλον. ἀντὶ τοῦ, οὐ λαμβάνω σε. ἀντὶ δὲ τοῦ τρέχων, γράφεται καὶ κύκλῳ.

194. (196.) παρὰ τὸν Αὐαίνου λίθον) ἀπὸ τοῦ αὔους τοὺς νεκροὺς εἶναι, ὡς ὄντος τινὸς ἐν ᾅδου οὕτως λεγομένου λίθου. φασὶ δὲ αὐαίνου λίθον τινὰ λέγεσθαι Ἀθήνησι, παρ᾽ ὃν οἰκείως ἀπὸ τοῦ αὐαίνου παρήχθη, ἐπειδὴ οἱ πολὺν χρόνον περιμείναντές τινας εἰώθασι λέγειν, αὖος γέγονα περιμένων. ἔοικε δὲ θρυλλούμενον τοῦτο ἤδη. ἀναπλάττει δὲ τοῦτο, ἀπὸ τοῦ τοὺς νεκροὺς ξηροὺς εἶναι καὶ ἀλίβαντας. ἀμφίβολον δὲ, πότερον ἀπὸ τῆς εἰς ος εὐθείας, ἢ ἀπὸ τῆς εἰς ης. Ἄλλως. τὸ μὲν φαινόμενον λίθος ἦν Αὐαίνου καλούμενος· τὸ δ᾽ ἀληθὲς οὕτως ἔχει· παρὰ τὸν λίθον αὐαίνου καὶ ξηραίνου. ἢ ὅπου ξηραίνονται οἱ νεκροί.

196. (198.) τῷ ξυνέτυχον) ἀντὶ τοῦ, τίνι οἰωνῷ ξυνέτυχον, ἐξιὼν τῆς οἰκίας. δύναται δὲ τοῦτο καὶ ὁ Διόνυσος καὶ ὁ Ξανθίας λέγειν. [ξυνέτυχον) συνήντησα. ἐξιών) τῆς οἰκίας. Gl. Victor.]

197. (199.) κάθιζ᾽ ἐπὶ κώπην) τοῦτο ἀκούσας ὁ Διόνυσος ἐπάνω τῆς κώπης ἐκάθισε. [κάθιζ᾽ ἐπὶ κώπην) ἤγουν ἐπὶ τῷ μεταχειρίζεσθαι ταύτην· ὁ δὲ παρανοήσας ἐπάνω ταύτης ἐκάθισεν. Schol. C. ὁ μὲν Χάρων, κάθιζε ἐπὶ κώπην, εἴρηκε τοῖς ἐν τῷ σκάφει, ὥστε μεταχειρίζεσθαι ταύτην καὶ κωπηλατεῖν. ὁ δὲ Διόνυσος παρανοήσας ἐκάθισεν ἐπάνω τῆς κώπης· διὸ καὶ ἐπιπλήττεται παρὰ τοῦ Χάρωνος. Victor.]

200. (202.) γάστρων) γαστρίμαργε. εἰσάγουσι γὰρ τὸν Διόνυσον προγάστορα καὶ οἰδαλέον ἀπὸ τῆς ἀργίας καὶ οἰνοφλυγίας.

[202. (204.) μὴ φλυαρήσῃς ἔχων) καὶ Πλάτων Εὐθυδήμῳ· ὅτι ἔχων φλυαρεῖς, καὶ ἀρχαιότερος εἶ τοῦ δέοντος. Iunt. ἔχων) περισσόν. Gl. C.]

204. (206.) ἀθαλάττωτος) θέλει εἰπεῖν, ὅτι μὴ ναυτικός. ἀθαλάττωτος δὲ καὶ ἀσαλαμίνιος, ταυτόν ἐστιν. ἢ διὰ τὴν περὶ Σαλαμῖνα ναυμαχίαν τὴν κατὰ Ξέρξου ἢ ὅτι

ἡ μὲν ἑτέρα τῶν ὑπηρετίδων νεῶν Σαλαμινία ἐκαλεῖτο, ἡ δ' ἑτέρα Πάραλος.

208. (210.) ὦ ὀπ, ὄπ, ὦ ὀπ, ὄπ) εἴσθεσις μέλους χοροῦ μονοστροφική· ἧς προτίθεται τὸ τοιοῦτον κῶλον δακτυλικὸν ὂν δίμετρον ἀκατάληκτον. κατὰ γὰρ μονοποδίαν μετρεῖται τὰ δακτυλικά. τὰ δὲ τοῦ χοροῦ κῶλά εἰσι δυοκαίδεκα, ὧν τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον τροχαϊκὰ ἐφθημιμερῆ, τὸν πρῶτον ἔχοντα πόδα τρίβραχυν ἤτοι χορεῖον. εἰ δὲ βούλει, παιωνικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα, ἐκ παίωνος τετάρτου καὶ διιάμβου. τὰ ἑξῆς δύο χοριαμβικὰ δίμετρα καταληκτικά, ἤτοι ἐφθημιμερῆ. τὸ πέμπτον τρίμετρον καταληκτικόν. τὸ ἕκτον [1] μονόμετρον, ἡ ἰαμβικὴ βάσις. τὸ ἕβδομον δίμετρον ὑπερκατάληκτον Ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος. τὸ ὄγδοον χοριαμβικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον, τοῦ μὲν πρώτου ποδὸς πεντασυλλάβου τῆς πρώτης μακρᾶς εἰς δύο βραχείας διαλυομένης ἐκ χορείου καὶ ἰάμβου· ὅθεν ἴσως καὶ χοριαμβικὸν ἐκλήθη· τοῦ δὲ δευτέρου Ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος, τοῦ δὲ τρίτου διιάμβου. τὸ ἔνατον χοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ἑξῆς ὅμοιον. τὸ παρατέλευτον τρίμετρον ἀκατάληκτον· ὃ καλεῖται προσῳδιακόν, διὰ τὸ τὸν πρῶτον ἔχειν πόδα Ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος. τὸ τελευταῖον ὡς τὸ πρῶτον. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς. τὸ δὲ ὦ ὀπ ἐλατικὸν ἐπίφθεγμα. ναυτικῶς οὖν κελεύων ταῦτά φησι.

212. (213.) λιμναῖα κρηνῶν τέκνα) λιμνῶν καὶ κρηνῶν ὀφείλων εἰπεῖν, οὕτως εἶπεν Ἀττικῶς. ταῦτα δὲ καλεῖται παρηγορήματα· ἐπειδὴ οὐχ ὁρῶνται ἐν τῷ θεάτρῳ οἱ βάτραχοι, οὐδὲ ὁ χορός· ἀλλ' ἔσωθεν μιμοῦνται τοὺς βατράχους. ὁ δὲ χορὸς ἐκ τῶν εὐσεβῶν. ἐλλείπει δὲ ὁ καί, ἵν' ᾖ λιμνῶν καὶ κρηνῶν τέκνα. καὶ γὰρ ἐν κρήναις γίνονται καὶ εὑρίσκονται βάτραχοι. [λιμναῖα) λίμνη τόπος ἱερὸς Διονύσου, ἐν ᾧ καὶ οἶκος καὶ νεὼς τοῦ θεοῦ. Καλλίμαχος ἐν Ἑκάλῃ·

— Λιμναίῳ δὲ χοροστάδας ἦγον ἑορτάς.

Rav.]

[213. (215.) ἐμὰν ἀοιδάν) τὸ ἡμέτερον μέλος, ἢ ὃν εἰώθαμεν ὕμνον ἡμεῖς προσφέρειν. *Iunt.*]

216. (218.) Διὸς Διόνυσον ἐν Λίμναις) λείπει παῖδα. ἀπὸ τῶν ἑαυτῶν δὲ λιμνῶν μεταφέρουσιν ἐπὶ τὸν ἐν

1) ἔκτον *Ald.*

Λίμναις Διόνυσον λεγόμενον. Λίμναι δὲ χωρίον τῆς Ἀττικῆς, ἐν ᾧ Διονύσου ἱερόν. Καλλίμαχος·

—Λιμναίῳ δὲ χοροστάδας[1]) ἦγον ἑορτάς.

Νύσιος δὲ ὁ Διόνυσος τοῖς Ἰνδοῖς ὀνομάζεται ἀπὸ τῆς ἐν Ἰνδοῖς Νύσης· οὐ μόνον δὲ Ἰνδοῖς, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς πρὸς ἀκτῖνα ἔθνεσιν, ὥς φησι Φιλόστρατος ἐν τῷ Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως βίῳ. κραιπαλόκωμος δὲ, κατὰ μετωνυμίαν, ὁ κατὰ μέθην γινόμενος ὕμνος.

219. (220.) τοῖς ἱεροῖσι Χύτροισι) Χύτροι ἑορτὴ παρ' Ἀθηναίοις γινομένη τῷ Διονύσῳ. ἄγεται δὲ παρὰ ταύτην τὴν αἰτίαν, ἣν καὶ Θεόπομπος ἐκτίθεται γράφων οὕτως· διασωθέντας οὖν τοὺς ἀνθρώπους, ᾗπερ ἐθάῤῥησαν ἡμέρᾳ, τῷ ταύτης ὀνόματι προσαγορεῦσαι καὶ τὴν ἑορτὴν ἅπασαν. ἔπειτα θύειν αὐτοῖς ἔθος τῶν μὲν Ὀλυμπίων θεῶν οὐδενὶ τὸ παράπαν· Ἑρμῇ δὲ χθονίῳ καὶ τῆς χύτρας, ἣν ἕψουσι πάντες κατὰ τὴν πόλιν, οὐδεὶς γεύεται τῶν ἱερέων. τοῦτο δὲ ποιοῦσι τῇ ἡμέρᾳ, καὶ τοὺς τότε παραγενομένους ὑπὲρ τῶν θανόντων ἱλάσασθαι τὸν Ἑρμῆν. ἤγοντο δὲ ἀγῶνες αὐτόθι οἱ Χύτρινοι καλούμενοι, καθά φησι Φιλόχορος ἐν τῇ ἕκτῃ τῶν Ἀτθίδων.

220. (221.) ἐμὸν τέμενος) λέγουσι τὸ ἐν Λίμναις τοῦ Διονύσου ἱερόν. πρὸς δὲ τὴν ὁμωνυμίαν, ὅτι ἐν Λίμναις εἰσὶν οἱ βάτραχοι. λίμναι δὲ καὶ τὸ ἱερόν. ἐφεξῆς δὲ σύστημα καὶ περίοδος ἀμοιβαία ἑπτάκωλος ἰαμβικῶν διμέτρων ἀκαταλήκτων, πλὴν τοῦ κώλου, ᾧ κέχρηνται ὡς ἐφυμνίῳ ὁμοίου τῷ πρώτῳ τοῦ μέλους αὐτῶν. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

222. (223.) ἐγὼ δὲ τἀλγεῖν ἄρχομαι) ὁ Διόνυσος λέγει δεινοπαθῶν ἐπὶ τῷ κωπηλατεῖν· ὄῤῥον δὲ, τὸν καλούμενον ταῦρον. μέρος δέ ἐστι τῆς πυγῆς. Ἡρωδιανὸς δὲ καὶ τῷ λόγῳ καὶ κατὰ τὴν διάλεκτον, βαρέως.

223. (224.) ὦ κοὰξ, κοάξ) διὰ τὸ συνεχὲς αὐτῶν ἐπίφθεγμα, παίζων λέγει· ὄῤῥον δὲ, τὸν λεγόμενον ταῦρον. τὸ μεταξὺ τῶν διδύμων. Καλλίστρατος, τὴν ὀσφῦν, καὶ τὸ ἱερὸν ὀστοῦν. Δίδυμος, τὴν τραμὴν, οὐχ' ὥς τινες τὸ ἰσχύον. ἔνθεν καὶ τὸ ὀῤῥωδεῖν, τὸν ὄῤῥον ἱδροῦν. Ὅμηρος· ἴδιον ὡς ἐνόησα. τοῦτο γὰρ πάσχουσιν οἱ φοβούμενοι.

---

1) χοραστάδας Ald.

227. (228.) ἀλλ' ἐξόλοισθ' αὐτῷ κοάξ) σὺν αὐτῷ τῷ κοάξ. Ὅμηρος· αὐτοῖς ἵπποισι καὶ ἀνδράσιν.

229. (230.) εἰκότως) εἴσθεσις μέλους ἑτέρου μονοστροφικοῦ ἐκ κώλων διαφόρων ὀκτώ· ὧν τὸ πρῶτον τροχαϊκὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ δεύτερον Ἰωνικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον, τοῦ πρώτου ποδὸς παίωνος τετάρτου, τῶν δὲ ἑξῆς διτροχαίων. τὸ τρίτον χοριαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον ἐκ παίωνος τετάρτου καὶ τροχαϊκῆς συζυγίας. τὸ τέταρτον δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ παίωνος τετάρτου καὶ διτροχαίου. τὸ πέμπτον χοριαμβικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐκ παίωνος τετάρτου καὶ ἰαμβικῶν συζυγιῶν ἤτοι διιάμβων. τὸ ἕκτον δίμετρον ἀκατάληκτον, ἔχον ἄμφω τὼ πόδε ἑξασυλλάβω. τὸ ἕβδομον ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ τελευταῖον δῆλον. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς. Ἄλλως. εἰκότως ἔγωγ' ὦ πολλά. εἰκότως οὐδὲν ἄλλο ἐσμὲν ἢ κοάξ. αὐτὸ γὰρ πράττομεν. ἢ εἰκότως ἀλγεῖς τὸν ὄῤῥον. πολυπραγμονεῖς γάρ.

ὦ πολλὰ πράττων) ὦ πολυπραγμονῶν. ἢ ὅτι οὐχὶ κατὰ ἡσυχίαν ἀλγεῖ, ἀλλὰ χλευάζει αὐτούς· ἢ ὅτι καὶ εἰς ᾅδου ὑπέμεινεν ἐλθεῖν. ἢ ὦ πολλὰ περιεγαζόμενε.

231. (232.) καὶ κεροβάτας) ὁ εἰς τὰ κέρατα τῶν ὀρῶν βαίνων· ἢ ὁ ἐπὶ κέρατος βαίνων. ἢ ἐπειδὴ χηλὰς ἔχειν δοκεῖ τράγου. διὸ καὶ αἰγιβόταν καὶ τραγοβάμονα λέγουσι. Δίδυμος δέ φησιν, ἢ ὅτι κέρατα ἔχει, ἢ οἷον κεροβάτης, τὴν βάσιν ἔχων κερατίνην· εἴπερ ἱστορεῖται τὰ κάτω τράγου ἔχειν. ὥςτε ἀπὸ τῶν ποδῶν κεροβάτης.

232. (233.) καλαμόφθογγα) ἐξ οὗ ἡ σύριγξ. ὅτι οἱ ἀρχαῖοι καλάμῳ ἀντὶ κερατίου ἐχρῶντο. Σοφοκλῆς Αἰχμαλωτίσιν· ὑφηρέθη σου κάλαμος ὥςπερ λύρας. ἢ ᾔδεσαν μὲν τὸ κέρας, ἀνέφερον δὲ τῷ ὀνόματι ἐπὶ τὴν ἀρχαίαν χρῆσιν. καὶ χορδὰς λέγομεν ἔτι νῦν τὰς ἐκ τῶν νεύρων, ὅτι τὸ παλαιὸν ἐντέριναι ἦσαν. ἢ ἐπεὶ σύριγγι ᾄδεται ὁ Πὰν, ἥτις ἐστὶν ἐκ καλάμων. δόνακος δὲ, τοῦ λεπτοκαλάμου, μέλος ἀποτελοῦντος τῇ τοῦ ἀνέμου συγκρούσει. ἐν εἰσθέσει δὲ κῶλα πέντε· ὧν τὰ τρία ἰαμβικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ τέταρτον δῆλον. τὸ πέμπτον χοριαμβικὸν τρίμετρον ἐξ ἐπιτρίτων βραχυκατάληκτον. φλυκταίνας δὲ, τὰ τῶν χειρῶν ἐπαναστήματα ἀπὸ τοῦ κωπηλατεῖν. λείπει δὲ ἐν ταῖς χερσί.

[235. ἐν λίμναις) ἐν τοῖς ὕδασι. Rav.]

243. *μᾶλλον μὲν οὖν*) εἴςθεσις μέλους ἑτέρου μονοστροφικοῦ ἐκ κώλων διαφόρων δέκα· ὧν τὸ πρῶτον χοριαμβικὸν τρίμετρον ἐξ ἐπιτρίτων καὶ κρητικοῦ. τὸ δεύτερον τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ τρίτον ὅμοιον, τοῦ τρίτου ποδὸς τριβράχεος ἢ χορείου. τὸ τέταρτον ὅμοιον καθαρόν. τὸ πέμπτον ἐπιχοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ παίωνος τετάρτου καὶ χοριάμβου. τὸ ἕκτον ὅμοιον σπονδειοκατάληκτον τῷ δευτέρῳ ποδί. τὸ ἕβδομον ἰαμβικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον. τὰ ἑξῆς δύο τῷ δευτέρῳ πέφυκεν ὅμοια. τὸ τελευταῖον δῆλον. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

εἰ δήποτ' εὐηλίοις) ὅτι ἐν τῷ χειμῶνι φοβούμενοι φεύγουσι καὶ ἀποσιωπῶσιν. ἐν δὲ τῷ θέρει ἄφοβοί εἰσιν. [ἡλίου γὰρ ὄντος καὶ θαυμαστῆς αἰθρίας τὸ τῶν βατράχων γένος ἄνω καὶ κάτω χωρεῖ καὶ πρὸς τὴν γῆν ἔσθ' ὅτ' ἐκφέρεται. *Rav.*]

246. (245.) *ἡλάμεσθα*) ἐπηδήσαμεν, ὡρμήσαμεν. κύπειρος δὲ εἶδος βοτάνης.

247. (246.) *καὶ φλέω*) φλέως λοχμῶδες φυτὸν, οὗ μνημονεύει *Θεόφραστος*. πρόδηλον ὅτι ποτάμιός ἐστι βοτάνη, ὡς βούτομον. διὸ καὶ τὸν κύπειρον προσέθηκεν, ὡς καὶ *Θεόκριτος*·

ἔνθεν βούτομον ὀξὺ, βαθὺν δ' ἐτάμοντο κύπειρον.

μέμνηται αὐτοῦ καὶ ἐν *Ἀμφιαράῳ*·

πόθεν ἂν λάβοιμι βύσμα τῷ πρωκτῷ φλέων.

τοῦ δὲ ἡλίου λάμποντος καὶ θαυμαστῆς οὔσης αἰθρίας τὸ τῶν βατράχων γένος ἄνω καὶ κάτω πρὸς τὰς λίμνας χωρεῖ. καὶ πρὸς τὴν γῆν ἔσθ' ὅτε ἐκφέρεται ἐπὶ κυπείρου καὶ φλέω καὶ τῶν τοιούτων βοτανῶν ἐφαλλόμενον. [*καὶ φλεῶ*) φλεὼ λοχμῶδες φυτὸν, οὗ μνημονεύει *Θεόφραστος*, παραδηλῶν ὅτι βοτάνη ἐστὶ ὡς τὸ βούτομον. μέμνηται αὐτοῦ καὶ ἐν *Ἀμφιαράῳ*·

πόθεν ἂν λάβοιμι βύσμα τῷ πρωκτῷ φλέων.

Rav.]

249. (248.) *ἢ Διὸς ὄμβρον φεύγοντες*) τὸν ἥλιον καὶ τὴν ἀλέαν διώκουσιν οἱ βάτραχοι· τὸν δὲ ὄμβρον φεύγουσιν· ἴσως ἐπεὶ τῶν χειμάῤῥων ποταμῶν πληρουμένων ἐκ τοῦ Διὸς ὄμβρου παρασύρονται.

250. (249.) *ἔνυδρον ἐν βυθῷ χορείαν*) τὴν

νῆξιν χορείαν εἶπε· καὶ φθέγγεται μὲν ἐν τῷ βυθῷ. ἀλλ' ἀνέκραγεν. ἁπλούστερον δὲ εἴρηται.

[251. αἰόλαν) ποικίλην. Gl. Victor.]

252. (251.) πομφολυγοπαφλάσμασιν) ἐν φύσκαις ῥηγνυμέναις καὶ ἠχόν τινα ἀποτελούσαις. ἢ ἐν ταῖς δίναις τῶν ὑδάτων. πομφόλυγες γὰρ αἱ φλυκταινώδεις δῖναι. τοῦτο δέ φησιν, ἐπειδὴ τῶν ἐξ ὑετοῦ σταγόνων πιπτουσῶν ἐν τῷ πηγῶν ἢ λιμνῶν ὕδατι πομφόλυγες ἤτοι φύσκαι συνιστάμεναι, αὐτίκα διαφθειρόμεναι ἦχον ἀποτελοῦσί τινα.

254. (253.) τουτὶ παρ' ὑμῶν) ἡ ἀμοιβαία αὕτη ἔκθεσις τῶν μελῶν τρισὶ διαιρεῖται περιόδοις· καὶ εἰσὶ τῆς μὲν πρώτης περιόδου κῶλα πέντε· ὧν τὸ μὲν πρῶτον δίμετρον ἀκατάληκτον καθαρὸν ἰαμβικόν. τὸ δεύτερον τροχαϊκὸν δίμετρον ὅμοιον. τὸ τρίτον ὅμοιον τοῦ δευτέρου τρίβραχυν ἔχοντος ἢ χορεῖον. τὸ τέταρτον ὅμοιον ἐφθημιμερές. τὸ τελευταῖον δῆλον. τὸ δὲ ἑξῆς τὸ λέγειν βρεκεκεκὲξ, παρ' ὑμῶν ἔμαθον.

255. (254.) δεινά γ' ἄρα πεισόμεσθα) πάθοιμεν ἂν ἐκ τῆς βοῆς, ἣν ἐπὶ τοσοῦτον παρατενοῦμεν, ἐφ' ὅσον οἷοί τε ὦμεν. [εἰ κωλύσεις ἡμᾶς τοῦ βοᾶν. Gl. Victor.]

259. (258.) οἰμώζετ', οὐ γάρ μοι μέλει) τῆς δευτέρας περιόδου τὰ κῶλα ὁμοίως πέντε τοῖς ἄνω καθ' ἕκαστον ὁμοίως ἔχοντα. ὁ μέντοι πρῶτος τοῦ τρίτου κώλου ποὺς τρίβραχύς ἐστι. δεῖ δὲ νοεῖν ὡς οἱ βάτραχοι ὑπὸ σκηνήν εἰσιν, ἀλλ' οὐκ ἐν τῷ φανερῷ. ἡ μέντοι φωνὴ αὐτῶν ἐξακούεται, ὥσπερ καὶ αὐτοὶ κατὰ λίμνην ἠχοῦσιν. ἐπεὶ οὖν διαλελοίπασι καὶ χορὸς ἐγεγόνει, διὰ τοῦτο λόγον ἐποίησεν ὁ Διόνυσος λέγων, ἔμελλον ἄρα ὑμᾶς παύσειν. θηλυκῶς δὲ τὴν φάρυγγα λέγει.

[262. χανδάνῃ) χωρεῖ. δι' ἡμέρας) δι' ὅλης ἡμέρας. Gl. Victor.]

264. (263.) οὐ νικήσετε) τῆς τρίτης περιόδου τὰ κῶλα ὀκτώ· ὧν τὰ μὲν πέντε ὅμοια πάντως τοῖς ἄνω πλὴν τοῦ τετάρτου τὸν δεύτερον πόδα τρίβραχυν ἔχοντος. τὸ δὲ ἕκτον καὶ ὄγδοον ἰαμβικὰ τρίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ γὰρ ἕβδομον δῆλον. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

271. (270.) ἔμελλον ἄρα) σιωπῶσι λοιπὸν οἱ βάτραχοι, καὶ ἕτερος εἰσέρχεται χορὸς, ὡς προείπομεν, ὁ τῶν μυστῶν, ὅς ἐστιν ἀναγκαῖος.

272. (271.) ὦ παῦε παῦε) κορωνὶς ἀμοιβαία εἰσιόντων τῶν ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι μστʹ. ὧν τελευταῖος·

ἀλλ' ἠρεμεὶ [1]) πτήξαντες ἀκροασώμεθα.

μετὰ δὲ τὸν μβʹ κῶλον ἰαμβικὸν ἐφθημιμερὲς τὸ, αὐλεῖ τις ἔνδον· ὃ κατὰ παρεπιγραφήν φασι κεῖσθαι· ὡς καὶ ἑξῆς τὸ, διαύλιον προςαυλεῖ. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς. [παῦε, ὦ Διόνυσε, τῆς κωπηλασίας. πλησίασον τὴν ναῦν τῷ λιμένι. Gl. Br. παραβαλοῦ τῷ κωπίῳ) πλησίασον τὴν ναῦν τῷ λιμένι διὰ τοῦ κωπίου. Gl. Victor.]

273. (272.) ἀπόδος τὸν ναῦλον) Καλλίστρατος ὅτι τὸν ναῦλον ἀρσενικῶς, ἀλλ' οὐχὶ τὸ ναῦλον εἰώθασι λέγειν. διασώζεται δὲ καὶ ἔν τισιν ἡ γραφή. καὶ ὅτι παρὰ τοῖς νεωτέροις καὶ ἡ ναῦλος ἡμῖν τῆς νεὼς ὀφείλεται. οὐ μόνον δὲ ἀρσενικῶς, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς δύο λέγεται λλ, ναῦλλος καὶ ναῦλλον. [τὸν ναῦλον) Καλλίστρατος ὅτι τὸν ναῦλον ἀρσενικῶς, καὶ οὐχὶ τὸ ναῦλον εἰώθασι λέγειν. διασώζεται δὲ ἡ γραφὴ παρὰ τοῖς νεωτέροις. καὶ ναῦλος ἡμῖν τῆς νεὼς ὀφείλεται. οὐ μόνον δὲ ἀρσενικῶς, ἀλλὰ καὶ διὰ δύο λλ, καὶ οὕτως ναῦλλον λέγεται καὶ ναῦλλος. Rav.]

ἔχε δή) ἀντὶ τοῦ κράτει. ἐν ᾅδου λοιπὸν τὰ πράγματα.

[274. ἦ Ξανθίας) ὄντως ὑπάρχει ὁ Ξανθίας, ὃν ὁρῶ; Gl. Br.]

275. (274.) ἰαῦ) μίμημά ἐστι συριγμοῦ.

279. (278.) καὶ νυνί γ' ὁρῶ) τοὺς ἐν τῷ θεάτρῳ ἐπιόρκους ὁρᾷν φησιν.

283. (282.) ἠλαζονεύετο) ἐψεύδετο. καὶ Μένανδρος· ἀλλ' ἀλαζὼν καὶ θεοῖσιν ἐχθρός. [ἠλαζονεύεθ') ἀντὶ τοῦ ἐψεύδετο. καὶ Μένανδρος· ἀλαζὼν καὶ θεοῖσιν ἐχθρός. Rav.]

285. (284.) οὐδὲν γὰρ οὕτω γαῦρον) πρὸς τὰ ἐκ Φιλοκτήτου Εὐριπίδου·

οὐδὲν γὰρ οὕτω γαῦρον ὡς ἀνὴρ ἔφυ.

287. (286.) ἀγώνισμα) ἄθλου κατόρθωσιν ἀξίαν.

289. (288.) ἐξόπισθεν νῦν ἴθι) ὡς φοβούμενος ὁ Διόνυσος ταῦτα λέγει· ὅθεν δὲ αἰσθάνεται τοῦ ψόφου, ἐκεῖθεν αὐτὸν ἄγει καὶ προβάλλει.

---

1) ἤρεμεὶ Ald.

294. (293.) φέρ' ἐπ' αὐτὴν ἴω) ὡς καταφεροῦς τοῦ Διονύσου ἐπιτηδείως.

296. (295.) Ἔμπουσα τοίνυν) φάντασμα δαιμονιῶδες ὑπὸ Ἑκάτης ἐπιπεμπόμενον καὶ φαινόμενον τοῖς δυστυχοῦσιν, ὃ δοκεῖ πολλὰς μορφὰς ἀλλάσσειν. καὶ οἱ μέν φασιν αὐτὴν μονόποδα εἶναι, καὶ ἐτυμολογοῦσιν οἱονεὶ ἑνίποδα, διὰ τὸ ἑνὶ ποδὶ κεχρῆσθαι· οἱ δὲ ὅτι ἐξήλλαττετο τὴν μορφήν. δοκεῖ δὲ καὶ ταῖς μεσημβρίαις φαντάζεσθαι, ὅταν τοῖς κατοιχομένοις ἐναγίζουσιν. ἔνιοι δὲ τὴν αὐτὴν τῇ Ἑκάτῃ, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς· χθονίας Ἑκάτης πείρα σοφῶν ἐξελιξομένη. εἶτα ἐπιφέρει· τί καλεῖς τὴν Ἔμπουσαν.

297. (296.) καὶ σκέλος χαλκοῦν ἔχει) τῷ χαλκῷ προσέθηκε τὸ βολίτινον ἐπίτηδες. ἔνιοι δὲ ὄνου σκέλος λέγουσι. διὸ παρά τισι καλεῖσθαι ὀνόκωλον· τὸ δὲ ὅλον, φησὶ Κράτης, ἔοικέ τι εἶναι φάντασμα παντοδαπὸν γινόμενον. βολίτινον δὲ, ὄνειον. βόλιτος γὰρ κυρίως τὸ τῶν ὄνων ἀποπάτημα. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ βόλβιτος.

300. (299.) ἱερεῦ διαφύλαξον) παρὰ ταῖς θεαῖς προεδρίᾳ ἐτετίμητο ὁ ἱερεὺς τοῦ Διονύσου. πρὸς οὖν συνήθειαν καλεῖ ὁ Διόνυσος τὸν ἱερέα. Ἄλλως. ἤδη γὰρ ἦν τῶν μεμυημένων κατὰ τὴν σκηνὴν γενόμενος. οἱ δέ φασιν ἄτοπον εἶναι νομίζειν ἀκολουθεῖν αὐτοῖς ἱερέα· μὴ γὰρ ἐμφαίνεσθαι· τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχειν. οἱ μεγάλοις κακοῖς περιπίπτοντες, πρὸς ἱερεῖς ἐρχόμενοι, ἱκέτευον αὐτοὺς εὐχὰς ὑπὲρ αὐτῶν ποιεῖσθαι εἰς ἀπαλλαγήν. κατὰ οὖν μίμησιν ἐκείνων καὶ οὗτος νῦν λέγει. ἔχειν δέ φασι καὶ λόγον, εἶναί τινος τὸν στίχον ποιητοῦ νῦν κατασυρόμενον.

301. (300.) Ἡράκλεις) εἶχε γὰρ σχῆμα Ἡρακλέους ὁ Διόνυσος. ἢ καὶ ὡς ἀλεξίκακον Ἡρακλῆν καλεῖ.

302. (301.) μ' ὤνθρωπε) πρὸς τὸ σύνηθες τῆς ἀρχῆς τοῦ δευτέρου στίχου· διότι ἀπὸ συναλοιφῆς ἄρχεται. εὐλαβεῖται δὲ καταφανὴς γενέσθαι ὁ Διόνυσος.

303. (302.) τουτό γ' ἔθ'[1]) ἧττον θατέρου) πιθανῶς τὸ τοῦ δειλοῦ ἦθος, τὸ μηδαμῶς θέλειν φανερὸν γενέσθαι. θέλει δὲ εἰπεῖν, ὅτι τοῦτο χεῖρον τοῦ πρώτου.

---

1) τοῦτο γ' ἔθ' Ald.

304. (303.) ἴθ' ἧπερ ἔρχει) τοῦτο ἔμφασιν παρέχει, ὡς προερχομένου αὐτοῦ πρότερον ὄπισθεν τοῦ ἱερέως ὄντος.

[305. πεπράγαμεν) ἐπάθομεν. Gl. Br.]

306. (305.) Ἡγέλοχος) τραγῳδίας ὑποκριτής, ὃς καὶ ἐν τῷ Ὀρέστῃ Εὐριπίδου, προστάντος αὐτῷ τοῦ πνεύματος ἐν τῷδε τῷ στίχῳ·

ἐκ κυμάτων γὰρ αὖθις αὖ γαλήν' ὁρῶ·

αἰφνιδίως ὀφθῆναι συνελόντα τὴν συναλοιφήν. τοῦτον δὲ καὶ ὡς ἀτερπῆ τὴν φωνὴν Πλάτων σκώπτει. καὶ Στράτις·

— ποῖ, ποῖ; πρὸς θεῶν, ποῖ ποῖ γαλῆν
γαληνά, ἐγὼ δὲ ᾤμην σέ γαλῆν λέγειν
ὁρῶ.

καὶ Σαννυρίων δὲ ἐν Δανάῃ·

τίς ἂν γενόμενος εἰς ὀπὴν γενήσομαι;
φέρ', εἰ γενοίμην γαλῆ·
ἀλλ' Ἡγέλοχός με μηνύσειεν ὁ τραγικός·
ἀνακράγοιτ' ἂν οὗτος εἰσιδών·
ἐκ κυμάτων γὰρ αὖθις αὖ γαλῆν ὁρῶ.

ἔστι δὲ παροιμία ἐπὶ τῶν διαφυγόντων τὰ λυπηρά. οἱ δὲ λέγοντες ποιήτριαν εἶναι τὸν Ἡγέλοχον Ἀθήνησι τούτῳ συνεχῶς χρωμένην τῷ ἔπει, καὶ ἄλλ' ἄττα τῶν αὐτοσχεδίως συντιθέντων, οὐκ ἀνεκτὰ τερατεύονται. [ἀποροῦσιν ἐνταῦθα πῶς ἐν Εὐριπίδου μὲν Ἠλέκτρα τοῦθ' εὕρηται, ὁ δὲ λέγει, ὥσπερ Ἡγέλοχος. Schol. Cant. 2.]

311. (310.) ὁδὶ δὲ δείσας) ὁ τοῦ Διονύσου ἱερεύς. πυῤῥὸς γὰρ ἦν κατὰ φύσιν. παρ' ὑπόνοιαν δὲ τὸ ἐπυῤῥίασε, πρὸς τὸ ὠχρίασεν. Ἀρίσταρχος δὲ ἐφ' ἑαυτοῦ φησι λέγειν τὸν Ξανθίαν· καὶ γὰρ διότι πυῤῥός, οὕτως ἐπικεκλῆσθαι. καθάπερ Πυῤῥίας καὶ Σμικρίνης· ὁ δὲ Ἰξίων, ἐπί τινος τῶν καθημένων, ξανθὸν τὸ χρῶμα ἔχοντος. ἐν ἔθει γὰρ εἶναι, διασκώπτειν τοὺς ἀκροωμένους· ὡς καὶ Πλάτων ἐν Παιδαρίῳ ποιεῖ. Εὔπολις δέ, τὸν τοῦ Διονύσου ἱερέα νομίζεσθαι αἰγίπυρον εἶναι, ἀντὶ τοῦ πυῤῥόν. τὸ γὰρ ἄνθος ἔχειν φησὶ Δημήτριος ἱκανῶς ἐρυθρόν. [ὑπερεπυῤῥίασε) ἐξεκαύθη κατὰ τὸ πρόσωπον. Gl. Br.]

314. [αἰθέρα Διός) ἀντὶ τοῦ τὸν Εὐριπίδην· αὐτοῦ γὰρ ἦν ὁ ἴαμβος. τὴν ἐπιθυμίαν Εὐριπίδου τοῦ ταῦτα

λέγοντος. Ἡγέλοχος τραγῳδίας ὑποκριτὴς, ὃς καὶ ἐν τῷ Ὀρέστῃ Εὐριπίδου προστάντος αὐτῷ τοῦ πνεύματος ἐν τῷδε τῷ στίχῳ·

ἐκ κυμάτων γὰρ αὖθις αὖ γαλῆν᾽ ὁρῶ·

τοῦτον δὲ καὶ ὡς ἀτερπῆ τὴν φωνὴν Πλάτων σκώπτει. Rav.]

αὐλεῖ τις ἔνδον) παρεπιγραφή. σημείωσαι γὰρ ὅτι ἔνδοθέν τις ηὔλησε μὴ ὁρώμενος τοῖς θεαταῖς.

317. αὔρα τις) μακροκαταληκτεῖ. τὰ γὰρ εἰς ρα εἰ μὲν μονοφθόγγῳ παραλήγει, μακροκαταληκτεῖ, πήρα. εἰ δὲ διφθόγγῳ, βραχυκαταληκτεῖ· πλὴν τοῦ αὔρα, καὶ Φαίδρα παρ᾽ Εὐριπίδῃ·

Φαίδρα· τὸ γὰρ τῆςδ᾽ οὐ προτιμήσω καλόν.

[ἀποροῦσι τινὲς ἐνταῦθα, πῶς οὐ θέρμη δᾴδων εἶπεν, ἀλλὰ αὔρα. καὶ φαμὲν, ὅτι τοῦτο λέγει δεικνὺς, ὅτι καὶ δᾷδας οἱ μύσται ἔφερον, καὶ θεία πνοή τις ἐξ αὐτῶν ἐφέρετο. Iunt.]

μυστικωτάτη) τῶν ἐν Ἐλευσῖνι μυστηρίων. τινὲς δὲ εἰς τὸ μυστικωτάτην δύο ποιοῦσιν [1]).

[318. ἠρέμα) ἡσύχως. Gl. Br. πτήξαντες) συστείλαντες ἑαυτούς. Gl. C.]

319. Ἴακχ᾽, ὦ Ἴακχε) ἡ πάροδος τῆς ᾠδῆς ταύτης τοῦ τῶν μυστῶν χοροῦ κώλων ἐστὶν ἀντισπαστικῶν δύο διμέτρων βραχυκαταλήκτων. ἑξῆς δὲ τούτων σύστημα ἀμοιβαῖον ἐκ στίχων ἰάμβων τριμέτρων ἀκαταλήκτων πέντε.

323. ὅνπερ Διαγόρας) Διαγόρας μελῶν ποιητὴς ἄθεος, ὃς καὶ καινὰ δαιμόνια εἰςηγεῖτο. καὶ ὁ μὲν Ἀρίσταρχος Διαγόρου νῦν μνημονεύειν φησὶ, τοὺς θεοὺς, οὐχ᾽ ὡς ᾄδοντος αὐτοῦ, ἀλλ᾽ ἐν εἰρωνείᾳ κειμένου τοῦ λόγου, ἀντὶ τοῦ χλευάζοντος, ἐξορχουμένου. ἀνακινεῖ οὖν τοὺς Ἀθηναίους ὁ κωμικός· ὅθεν καὶ Ἀθηναῖοι ὡς χλευάζοντος τοὺς θεοὺς κατεψηφισμένοι ἀνεκήρυξαν τῷ μὲν ἀναιρήσοντι, ἀργυρίου τάλαντον· τῷ δὲ ζῶντα κομίσαντι, δύο. ἔπειθον δὲ καὶ τοὺς ἄλλους Πελοποννησίους, ὡς ἱστορεῖ Κάρτερος ἐν τῇ συναγωγῇ τῶν ψηφισμάτων. ἦν δὲ οὗτος Τηλεκλήτου παῖς, Μήλιος τὸ γένος, τὸν χρόνον κατὰ Σιμωνίδην

---

1) Leguntur haec ante scholion verborum αὔρα τις in ed. Ald.

καὶ Πίνδαρον. οἱ δὲ τὸ δι' ἀγορᾶς περισπῶσιν, ὡς Ἀπολλόδωρος ὁ Ταρσεὺς, καὶ Φερεκράτης. Ἄλλως. διθυραμβοποιὸς ὁ Διαγόρας ποιητὴς, συνεχῶς Ἴακχε Ἴακχε ᾄδων. ἢ κωμικὸς διθυραμβικὰ, τουτέστι Διονυσιακὰ δράματα ποιῶν. [Διαγόρας) μελῶν ποιητὴς ἄθεος, ὃς καινὰ δαιμόνια εἰςηγεῖτο, ὡς καὶ Σωκράτης. *Rav.*]

326. Ἴακχ' ὦ πολυτιμήτοις) ᾠδὴ καὶ στροφὴ κώλων ιδ'· ὧν τὸ πρῶτον ἀντισπαστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον· ὃ καλεῖται Γλυκώνειον. τὸ δεύτερον δίμετρον καταληκτικὸν, ἢ ἐξ ἀντισπάστου καὶ βακχείου. τὸ τρίτον ὅμοιον ὁποτερῳοῦν τῶν ἐν τῇ παρόδῳ. τὸ τέταρτον ἐκ διτροχαίου ἀντισπαστικοῦ καὶ βακχείου, Ἀλκαϊκόν, φασι, καλούμενον. τὸ πέμπτον Ἰωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἀνακλώμενον καθ' Ἡφαιστίωνα καλούμενον, ἀντ' Ἰωνικῶν παίωνα τρίτον καὶ ἐπίτριτον δεύτερον ἔχον. τὰ ἑξῆς δύο τὸν αὐτὸν τρόπον. τὸ ὄγδοον Ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος πενθημιμερές. τὸ ἔνατον ἐξ ἀντισπάστου καὶ βακχείου δίμετρον, ἢ ἐφθημιμερές. τὰ ἑξῆς δύο Ἰωνικὰ ἐκ παιώνων τρίτων καταληκτικὰ ἢ ἐκ παίωνος καὶ, εἰς ὃν συναιρεῖται, βακχείου. τὸ δωδέκατον Ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος δίμετρον καθαρόν. τὸ τρισκαιδέκατον καθαρὸν μὲν, καταληκτικὸν δέ. τὸ τελευταῖον, ὡς τὸ δυωκαιδέκατον, ἐπιμεμιγμένον μέντοι ἐπιτρίτῳ δευτέρῳ, ἢ διτροχαίῳ. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος καὶ διπλῆ ἔξω νενευκυῖα. ἑξῆς δὲ τριστοιχία ἰαμβικὴ παραγράφῳ τερματιζομένη· μεθ' ἣν ἀντῳδὴ καὶ ἀντιστροφὴ, παραπλησίως καθ' ἕκαστον σχεδὸν τῇ τε ποσότητι καὶ ποιότητι τῶν κώλων ἔχουσα τῇ στροφῇ. ἐφ' ἧς τῷ τέλει δύο διπλαῖ ἔξω νενευκυῖαι, ἡ μὲν ἐν ἀρχῇ, ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος. Ἄλλως. Ἴακχ' ὦ πολυτιμήτοις) μία τῶν μυστηρίων ἰκάς [1]) ἐστιν, ἐν ᾗ τὸν Ἴακχον ἐξᾴδουσι. πολυτιμήτοις δὲ ἐν ἕδραις, καθὸ συνίδρυται τῇ Δήμητρι ὁ Διόνυσος. εἰσὶ γοῦν οἵπερ φασὶν αὐτὸν Περσεφόνης εἶναι· οἱ δὲ, τῇ Δήμητρι συγγενέσθαι. ἄλλοι δὲ ἕτερον Διόνυσον εἶναι τὸν Ἴακχον. οἱ δὲ, τὸν αὐτόν. οἱ δέ φασι, πολυτιμήτοις ἐν ἕδραις, καθὸ φιλοτιμότεροί εἰσιν ἐν ᾅδου οἱ μεμυημένοι· ὡς σαφὲς ποιεῖ ἐν Εἰρήνῃ·

δεῖ γὰρ μυηθῆναί με πρὶν τεθνηκέναι.

[327. ναίων) κατοικῶν. *Gl. Victor.*]

329. ἀνὰ λειμῶνα χορεύσων) ἐν τῷ λειμῶνι τὰς

1) ἐγκάς *Ald.*

χορείας ἐποιοῦντο διὰ τὰ ἄνθη, χορεύοντες ἐν τῷ προφανεῖ ἐν χοροῦ σχήματι. [ἀνὰ λειμῶνα) διὰ γὰρ τὰ ἄνθη ἐν λειμῶσι τὰς χορείας ἐποιοῦντο. Gl. Victor.]

[331. τινάσσων) κινῶν. Gl. Victor.]

[332. βρύοντα) θάλλοντα. Gl. Victor.]

333. στέφανον μύρτων) μυρσίνης στεφάνῳ ἐστεφανοῦντο οἱ μεμυημένοι· οὐχ', ὥς τινες νομίζουσι, κισσίνῳ. ὁ δὲ Ἀπολλόδωρος καὶ τοὺς Θεσμοθέτας φησὶ διὰ τῆς μυρσίνης στέφεσθαι. ὅτι οἰκείως ἔχει πρὸς τὸ φυτὸν ἡ θεός· καὶ ὅτι τοῖς χθονίοις ἀνιέρωτο.

335. ἀκόλαστον) μανιώδη, βακχικὴν, ὁσίαν· οὐ γὰρ δὴ αἰσχρὰν καὶ ἀσελγῆ. τὸ δὲ ἐγκατακρούων πρὸς τὸ ὁσίοις μύσταις. [ἀκόλαστον) μὴ κολάσεως ἀξίαν ἤγουν μέμψεως. Gl. Victor.]

341. χοιρείων κρεῶν) παρόσον χοῖροι τῇ Δήμητρι καὶ τῷ Διονύσῳ ἐθύοντο, ὡς λυμαντικοὶ τῶν θεοῖν δωρημάτων. εἰκότως δ' ἐν ᾅδου ὢν ἐπιβοᾶται τὴν Περσεφόνην. [χοιρείων κρεῶν) πνοὴ δηλονότι. Gl. Victor.]

342. χορδῆς λάβης) ἡ εἴλησις ἡ τῶν ἐντέρων, ἐστὶ χορδή. ἣν εἱλητὴν καλοῦμεν ἡμεῖς.

343. ἔγειρε φλογέας) τὸ ἑξῆς, ἔγειρε φλογέας λαμπάδας· ἐν χερσὶ τινάσσων ἥκεις νυκτέρου τελετῆς φωσφόρος ἀστήρ.

346. φωσφόρος ἀστήρ) τὸ μυστηριακὸν πῦρ, φωσφόρον λέγουσι. λέγει δὲ, ἐπεὶ τὴν νύκτα λέγουσιν αἰνιγματωδῶς, διὰ τὸ λαθεῖν τοὺς ἀμυήτους. ἢ ὅτι ἐν νυκτὶ ἄγεται τὰ μυστήρια. ἀξιοῦσι δέ τινες αὐτὴν τὴν λαμπάδα φωσφόρον ἀστέρα λέγειν. ὁ δὲ λόγος κολοβός ἐστιν, εἰ μὴ τὸ τινάσσων ἀντὶ τοῦ τινασσόμενος λαμβάνεται. ἐν δέ τισιν ἐκλέλοιπε τὸ τινάσσων. Ἴακχ', ὦ Ἴακχε, ἀναλόγως τῇ στροφῇ γράφουσι, καὶ τὸ χερσὶν εἰς τὸ ἔγειρε συνάπτουσιν. ἥκεις γὰρ κατὰ ἀναστροφήν. νύκτωρ δ' ἐτελεῖτο τὰ μυστήρια. ὧν τῆς τελετῆς οὐ μόνον χορευτὴς, ἀλλὰ καὶ ἔξαρχος ἦν ὁ Διόνυσος. καὶ μὲν δὴ Διονύσου ἐν Ἐλευσῖνι ἱερόν ἐστι καὶ ἐν Διονυσίοις ἐτελεῖτο τὰ μυστήρια.

347. φλέγεται δὲ λειμών) λειμὼν γὰρ ἀνάκειται τοῖς μύσταις. δηλοῖ δὲ καὶ Σοφοκλῆς. [φλέγεται) καταλάμπεται. Gl. C. φέγγεται) καταλάμπεται. Gl. E.]

350. χ ρ ο ν ί ω ν τ' ἐ τ ῶ ν) εἰ μὲν οὕτω γράφεται, Ἰωνικόν ἐστι πενθημιμερὲς ἐκ παίωνος τρίτου ἀναλόγως τῷ ἐν τῇ στροφῇ ὀγδόῳ. εἰ δὲ χρόνους τ' ἐτῶν, ὡς ἐν τοῖς πλείοσιν, ἰαμβικὴ ταυτοποδία. λέγει δ' ὅτι διὰ τὴν χαρὰν νεάζουσιν οἱ γέροντες. ἡ δὲ δύναμις ἐν γόνασι. καὶ Ὅ μ η ρ ο ς· θ ε ῶ ν ἐ ν γ ο ύ ν α σ ι κ ε ῖ τ α ι. [ζητεῖται ἐνταῦθα, πῶς εἶπεν ἐνιαυτοὺς ἐτῶν, ἐπεὶ ἔτος καὶ ἐνιαυτὸς ταὐτόν. λύεται δὲ παρὰ τῶν παλαιῶν οὕτως· τὸ ἰαύειν ποτὲ μὲν ἐπὶ ὕπνου καὶ ἀνακλίσεως τίθεται, ὡς παρ' Ὁμήρῳ· τ ῇ π α ρ ι α ύ ω ν τ ε ρ π έ σ θ ω, ἤγουν παρακείμενος· ὡς ἐπὶ πολὺ δὲ ἡ λέξις ἐπὶ διατριβῆς καὶ ἀργίας λέγεται, ὅθεν καὶ ἐνιαυτὸς ὁ μακρὸς καὶ πολλὴν ἔχων διατριβήν. διὸ καὶ τὸ ἐτέων ἐνιαυτοὺς ἀντὶ τοῦ διατριβὰς ἐξείληφασιν. *Victor.* ἐ ν ι α υ τ ο ὺ ς) διατριβάς. *Gl. Victor.*]

[352. λ α μ π ά δ ι) ἀπὸ τῇ λαμπάδι. *Rav.* φ λ έ γ ω ν) λάμπων. *Gl. Victor.*]

353. (354.) π ά ν θ η ρ ο ν ἕ λ ε ι ο ν) προςληπτέον τὸ εἰς. ἔξαγε εἰς τὸ πάνθηρον καὶ ἕλειον δάπεδον. πάνθηρον δὲ, παντοδαπῶν θηρίων δεκτικόν. τινὲς δὲ ἀναγινώσκουσιν ἐπ' ἀνθηρόν. [ἀ ν θ η ρ ὸ ν) ἀνθῶν πλῆρες. *Gl. Br.*]

[355. χαροποιὸν ἥβην λέγει ἢ τὴν αὐτοῦ τοῦ Διονύσου ἡλικίαν τὴν τοὺς χοροὺς καθιστῶσαν, ἢ τοὺς χορεύοντας μύστας. *Gl. C.* ἥ β α ν) ἡμᾶς χορευτάς. μ ά κ α ρ) ὦ. *Gl. Victor.*]

356. (357.) ε ὐ φ η μ ε ῖ ν χ ρ ὴ) ἐπὶ τοῦτον τὸν χρόνον λέγει Ἀρίσταρχος μεμερίσθαι εἰς μερικὰ ἀναπαιστικὰ, ἄλλα δὲ ἀμείβεσθαι τὸν χρόνον. καὶ τί ἄρα σύνοιδεν ὁ Ἀρίσταρχος; δύναται δὲ καὶ ἐνσύζυγον εἶναι τὸ λεγόμενον, πολλαχοῦ δὲ μεμερίσθαι καὶ εἰς διχορείαν τὸ λοιπὸν, ὥςτε εἰς δώδεκα διαμεμερίσθαι. Ἄλλως. εὐφημεῖν χρὴ, στροφὴ καὶ εἴςθεσις χοροῦ ἐπιῤῥηματική. ἔθος γὰρ ἐν τῷ ἐπιῤῥήματι χρηστὰ συμβουλεύειν τῇ πόλει, ἢ ἐλέγχειν τοὺς πονηρευομένους. ἐκ στίχων ἀναπαιστικῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν ὀκτωκαίδεκα, ὧν τελευταῖος·

καὶ π α ν ν υ χ ί δ α ς τ ὰ ς ἡ μ ε τ έ ρ α ς, αἳ τ ῇ δ ε
π ρ έ π ο υ σ ι ν ἑ ο ρ τ ῇ.

ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. ὁ δὲ λόγος ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ, καίτοι δοκῶν εἶναι χοροῦ. ἰστέον δὲ ὅτι εἰ καὶ διὰ τοὺς ἐν ᾅδου μύστας φαίνεται λέγειν, ἀλλὰ τῇ ἀληθείᾳ διὰ τοὺς ἐν Ἐλευσῖνι. ἐνταῦθα καὶ ὑφίστατο ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος.

359. (360.) μήτε Κρατίνου) τοὺς περὶ Ἀριστόξενον οἰόμενος, ὅτι ταῦρος ἦν αὐτοῖς τὸ ἔπαθλον. εἴρηται δὲ παρὰ τὰ Σοφοκλέους ἐκ Τυροῦς, Διονύσου τοῦ ταυροφάγου. ἢ ὅτι φίλοινος ἦν, καὶ διὰ τοῦτο ἐπίθετον αὐτῷ τοῦ Διονύσου ἐπιτιθέασιν. οἱ δὲ ἔτι περιεργότερον ὅλον τὸν λόγον ἀποδιδόασι. μήτε Κρατίνου βακχεῖ' ἐτελέσθη· ὅ ἐστι τοῦ μοσχοφάγου Διονύσου. ἢ τολμηρά· ἀπὸ τῶν Βάκχων. τολμηροὺς γὰρ τοὺς Ἀθηναίους διέσυρεν ἐν τοῖς δράμασι. βωμολόχοις δὲ, τοῖς πρὸς χάριν λέγουσι καὶ πρὸς κολακείαν. ἀπὸ δὲ τῶν λοχώντων περὶ τοὺς βωμοὺς, καὶ βουλομένων τι λαβεῖν μετήνεγκται ἡ λέξις. οὗτοι γὰρ ὑπὸ τῶν βωμῶν πολλὰ λιπαροῦσι, κολακεύοντες λαβεῖν τι παρὰ τῶν θυόντων. τινὲς δὲ, τοῦ ταῦρον ἔπαθλον λαμβάνοντος. ἢ τοῦ λαιμάργου.

364. (365.) ἢ προδίδωσι φρούριον) πρὸς τοὺς ποιήσαντας τοὺς Φερεκράτους Πέρσας. τὰ γὰρ ἀπόῤῥητα ἤκουσιν, ὡς νῦν ἡμῖν ἔθος. διὸ καὶ ἐντεῦθεν λοιδορεῖται τῷ Θωρυκίωνι καὶ αὐτὸς ὅσον μὴ οἶδεν. ἀπόῤῥητα δὲ ἔλεγον τὰ ἀπειρημένα ἐξάγεσθαι. ἐν γοῦν τούτοις ἀποφέρει ἀσκώματα, καὶ λίνα, καὶ πίτταν. δῆλον ὅτι οὐδὲν ἔδει ἀποπέμπειν τούτων ἐξ Αἰγίνης, ὧν Θωρυκίων τὰ ἀπόῤῥητα Ἀθήνηθεν ἀποπέμπει. ὅτε οὖν πρὸς τοὺς Πελοποννησίους ἦν ὁ πόλεμος, ἀπόῤῥητα τὰ πρὸς ναυπηγίαν ἐξάγειν. ἤτοι δὲ ὁ Θωρυκίων ἐξ Αἰγίνης ὢν, ἢ εἰς Αἴγιναν ἐξάγων. καθὸ δὴ κοινὸν ἐμπόριον ἡ Αἴγινα. οὗτος δὲ ταξίαρχος ἦν ἐν τοῖς Πελοποννησιακοῖς τῶν Ἀθηναίων. ὁ δὲ πίσσαν ἔπεμψε τοῖς ἀντιπάλοις εἰς τὸ ἀνάψαι τὴν αὐτοῦ πόλιν. ὅθεν γνωσθεὶς, ἐκωμῳδεῖτο ἐπὶ προδοσίᾳ. τινὲς δὲ Θορυκίων γράφουσιν, ἀντὶ τοῦ τὰ τῶν Θορυκίων μιμούμενος. [τἀπόῤῥητ') τὰ τῆς πόλεως μυστήρια. Καν.]

365. (366.) εἰκοστολόγος) τὰ εἰκοστὰ ἐν κρίσει συνάγων.

366. (367.) ἀσκώματα) εἰς διφθέρας γὰρ τὰς ἑαυτοῦ διανοίας γράψας ἔπεμπε τοῖς πολεμίοις ἐν τῇ Λακωνικῇ. ἄσκωμα δὲ, δερμάτιόν τι, ᾧ ἐν ταῖς τριήρεσι χρῶνται, καθ' ὃ ἡ κώπη βάλλεται. [δέρματα. Gl. Br.]

Ἐπίδαυρον) πόλιν Λακωνικήν.

367. (368.) ἢ χρήματα) Κῦρος γὰρ Λυσάνδρῳ ἔπεμψε χρήματα τότε εἰς πόλεμον δανείου χάριν.

368. (369.) *ἢ κατατιλᾷ*) ἤγουν ἀσεβῶς διάκειται περὶ τὰ τῆς Ἑκάτης ἀγάλματα, ὅτε πανηγυρίζει. Κινησίας δὲ τοῦτο πεποίηκε. [ἢ κατατιλᾷ τῶν Ἑκαταίων, ἤτοι κατὰ τῶν ἀγαλμάτων τῆς Ἑκάτης κόπρον ἐκκρίνει διάῤῥυτον, τουτέστι ὑγρὰν, ὑπᾴδων τοῖς χοροῖς κυκλίοις ἤγουν λυρικοῖς ποιήμασιν. *Victor.*]

369. (370.) *ἢ τοὺς μισθοὺς*) οὓς ἔλαβε παρὰ τῆς Βουλῆς αὐτοῖς παρασχεῖν. λέγει δὲ διὰ τὸν Ἀρχῖνον.

[370. *τελεταῖς*) τὸ τέλος ἑξαχῶς λέγεται· σημαίνει γὰρ τὸ στρατιωτικὸν σύνταγμα, τὸ τῶν πραγμάτων πέρας, τὴν ταῖς πόλεσιν φοιτῶσαν πρόσοδον, τὸ ἀξίωμα, ὡς *Εὐριπίδης*[1]·

τοῖς ἐν τέλει βεβῶσι[2]) *πείσομαι.*

τὸ δαπάνημα, ὡς αὐτός·

μάτην εἰκοστὸν τόδ' ἐκβαίη τέλος.

καὶ τὴν μυστικὴν καὶ οὕτω τελοποιὸν ἑορτήν. ὅθεν καὶ τελετὴ λέγεται, καὶ τελεῖσθαι, τὸ μυεῖσθαι, καὶ τελούμενοι, οἱ τὰ μυστικὰ ἤτοι θεῖα διδασκόμενοι. *Victor.*]

371. (372.) *τούτοισιν ἀπαυδῶ*) παρὰ τὴν ἱεροφάντου καὶ δᾳδούχου πρόῤῥησιν, τὴν ἐν τῇ ποικίλῃ στοᾷ.

374. (375.) *χώρει νῦν*) εἴσθεσις ἑτέρα μέλους μονοστροφικοῦ διαιρεθέντος τοῦ χοροῦ, ἐκ κώλων ἀναπαιστικῶν ι, ὧν τὰ μὲν ἄκρα καὶ τὸ δ΄ καὶ ε΄ δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ δὲ δεύτερον καὶ ἕκτον ἐφθημιμερῆ. τὸ τρίτον καὶ τὸ ὄγδοον δίμετρα βραχυκατάληκτα. τὰ δὲ λοιπὰ τρίμετρα καταληκτικὰ εἰς συλλαβήν. ἑξῆς δὲ στίχοι δύο ἀναπαιστικοὶ τετράμετροι καταληκτικοὶ ὡς ἐξ ἑτέρας στροφῆς. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. ἐντεῦθεν δὲ Ἀρίσταρχος ὑπενόησε μὴ ὅλα τοῦ χοροῦ εἶναι τὰ πρῶτα. τοῦτο δὲ οὐκ ἀξιόπιστον. πολλάκις γὰρ ἀλλήλοις οὕτω παρακελεύονται οἱ παρὰ τὸν χορόν.

376. (377.) *ἐγκρούων*) βαίνων εὐρύθμως. ἢ ἀντὶ τοῦ ἐκβάλλων.

378. (379.) *ἠρίστηται*) ἄριστον γεγένηται τὸ τῆς τελετῆς. ἔμβα δὲ, ἀντὶ τοῦ χόρευε.

380. (381.) *αἰρεῖς τὴν Σώτειραν*) ὑψώσεις τοῖς

---

1) Scr. *Σοφοκλῆς.*
2) Codex *κεβῶσι.*

ἐκαίνοις. ἔστι γὰρ Ἀθήνησι Σώτειρα λεγομένη, ᾗ καὶ θύουσιν. [χὤπως αἴρεις) σκόπει ὅπως μεγαλύνεις. Gl. C. χὤπως αἴρῃς) καὶ σκόπει ὅπως ὑψώσῃς. Gl. D.]

386. (387.) Δήμητερ) εἴσθεσις ἑτέρα μέλους μονοστροφικοῦ ἐκ κώλων ἰαμβικῶν δέκα· ὧν τὸ πέμπτον καὶ τὸ δέκατον ἐφθημιμερῆ Ἀνακρεόντια. τὰ δὲ λοιπὰ δίμετρα ἀκατάληκτα, ὧν τελευταῖον, -κήσαντα ταινιοῦσθαι. ἑξῆς δὲ ὡς ἐξ ἑτέρας στροφῆς κῶλα τέσσαρα, ὧν τὸ πρῶτον καὶ τὸ τρίτον ἰαμβικά· τὸ μὲν τρίμετρον, τὸ δὲ δίμετρον. τὰ δὲ λοιπὰ τροχαϊκὰ δίμετρα βραχυκατάληκτα, ἰθυφαλλικὰ[1]) καλούμενα Ἀρχιλόχεια. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

390. (391.) παῖσαι) ὅπερ ἡμεῖς παῖξαι. [παῖσαι) ἀντὶ τοῦ παῖξαι Ἀττικῶς. Gl. Victor.]

395. (396.) ταινιοῦσθαι) στεφανοῦσθαι. ταινία γάρ, ῥάμμα τοῦ στεφάνου.

396. (398.) τὸν ὡραῖον) τὸν κατὰ καιρὸν φαινόμενον Διόνυσον· ἐπεὶ τὸν καιρὸν τοῦ ἔαρος τὰς ἑορτὰς αὐτοῦ ἦγον, καὶ τὰ κωμικὰ δράματα ἐν ταύταις εἰσήγετο. [ἄγ' εἶα) τοῦτο λέγει, ἐπειδή, ὅτε ἔδευον, ἀπὸ τοῦ Κεραμεικοῦ εἰς Ἐλευσῖνα προέπεμπον τὸν Διόνυσον. Victor.]

400. (401.) Ἴακχε) εἴσθεσις ἑτέρου μέλους διαιρεθέντος αὖθις τοῦ χοροῦ, ἐκ κώλων ὀκτωκαίδεκα· ὧν τὰ μὲν ά, β', δ', ς', ιβ', ιγ', ιέ τρίμετρα καταληκτικά· τὰ δὲ γ', ή, θ', ιδ' δίμετρα ἀκατάληκτα. τὰ δὲ έ, ιά, ις' καὶ τὸ τελευταῖον τρίμετρα ἀκατάληκτα· τὰ ζ' καὶ ί ἐφθημιμερῆ. τὸ δὲ ιζ' τετράμετρον καταληκτικόν. ἐν ταῖς ἀποθέσεσι τῶν συστημάτων παράγραφος.

401. (402.) συνακολούθει) τοῦτο, ἐπειδὴ εἰς Ἐλευσῖνα ὁδεύουσιν ἀπὸ τοῦ Κεραμικοῦ προπέμποντες τὸν Διόνυσον. τὸ δὲ ἄνευ πόνου πολλὴν ὁδὸν περαίνεις, ἀντὶ τοῦ, μεθ' ἡμῶν ὢν ῥᾳδίαν πάνυ τὴν ὁδὸν ποιήσεις. ἢ ὅτι ἐν τοῖς ναοῖς διατρίβων, εἰ φανείης ἡμῖν ἐξαίφνης ἐπικαλεσαμένοις, ἐνταῦθα δείξεις τὰς ὁδοὺς ἄνευ πόνου τοῖς θεοῖς ποιεῖσθαι. πάντα γὰρ αὐτοῖς εὐπετῆ. [πάντα γὰρ εὐπετῆ φασὶ τοῖς θεοῖς. Schol. Cant. 2.]

[404. περαίνεις) τελεῖς, διέρχῃ. εἴρηται γὰρ ὅτι ἐξ ἄστεος εἰς Ἐλευσῖνα ἐπορεύοντο. Gl. Victor.]

---

1) ἰθυφαλικὰ Ald.

406. σὺ γὰρ κατεσχίσω) ἴσον τῷ διὰ σὲ κατεσχίσθη. εἴρηται γὰρ ὁ αὐτὸς Ἴακχος τῷ Διονύσῳ κατά τινας. τῷ δὲ Διονύσῳ αἱ κωμῳδίαι ἀνάκεινται. ἔοικε δὲ παρεμφαίνειν ὅτι ἤδη λιτῶς ἐχορηγεῖτο τοῖς ποιηταῖς. ἐπὶ γοῦν τοῦ Καλλίου τούτου φησὶν Ἀριστοτέλης ὅτι σύνδυο ἔδοξε χορηγεῖν τὰ Διονύσια τοῖς τραγῳδοῖς καὶ κωμῳδοῖς· ὥστε ἦν τις καὶ παρὰ τὸν Ληναϊκὸν συστολὴ χρόνῳ, δι' οὗ πολλοὶ ὕστερον καθάπερ τὰς χορηγίας περιεῖλε Κινησίας.

408. καὶ τὸ ῥάκος) ἔτι δύναται καὶ ταῦτα τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ἔχειν. ῥάκος δὲ, οἱ μὲν τὸ τριβώνιον, οἱ δὲ τὸ προσωπεῖον, ὅτι ῥάκεσι κατακολλᾶται.

417. καὶ μετ' αὐτῆς) τοῦτο πρὸς τὸ ἄνω τὸ, συμπαιστρίας. μετ' αὐτῆς τῆς συμπαιστρίας δηλονότι.

418. κἄγωγε πρός) τοῦτό τινες Διονύσου φασὶ μεταξὺ παρεμβαλόντος λέγειν.

419. βούλεσθε δῆτα) στροφὴ καὶ εἴσθεσις χοροῦ ἐπιῤῥηματικὴ ἐκ κώλων πεντεκαίδεκα ἰαμβικῶν ἐφθημιμερῶν, πλὴν τοῦ γ', ϛ', θ', ιβ', καὶ τελευταίου τριμέτρων ἀκαταλήκτων. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. τὸ δὲ πρὸς λαγνείαν ἐπιῤῥεπὲς ἀμφοτέρων σκώπτων, τοῦ τε δεσπότου καὶ τοῦ δούλου, τοῦτό φησιν. ὁ δὲ Ἀρχέδημος ὡς ξένος παρ' αὐτοῦ κωμῳδεῖται. νόμος γὰρ ἦν, τοὺς ἐξ ἀλλοδαπῆς Ἀθήνησι κατοικεῖν ἐθέλοντας εἰς πολίτας, ἐνταῦθα χρόνον ὀλίγον διατρίψαντας, ἐγγράφεσθαι. ὅπερ Ἀρχέδημος οὐκ ἐποίησε. δέον οὖν εἰπεῖν ὅτι οὐκ ἐπολιτογραφήθη, ὥστε τοὺς πολίτας ὥσπερ συγγενεῖς ἔχειν, οὐκ ἔφυσεν, εἶπεν. ἑξῆς δὲ ταύτης τῆς στροφῆς ἐν εἰσθέσει σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀμοιβαῖον ἐκ κώλων ἀναλόγως τῇ στροφῇ κειμένων· ὧν τὸ τελευταῖον παραγράφῳ σημειοῦται.

421. οὐκ ἔφυσε φράτορας) ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, οὐκ ἔφυσεν ὀδόντας· ἵνα ὡς ξένον διαβάλῃ. ἡ [1]) δὲ παροιμία, ἑπτέτης ὢν ὀδόντας οὐκ ἔφυσεν. Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ὀδόντας, συγγενεῖς εἶπεν. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν παιδίων, οἵτινες ὄντες περὶ τὰ ἑπτὰ ἔτη, ἔχουσι πάντας τοὺς ὀδόντας. λέγει οὖν, ὅτι χρονίσας παῖς Ἀθήναις, οὐκ ἐδυνήθη ἀναγραφῆναι εἰς τοὺς πολίτας. οὗτος δὲ ὡς ξένος κωμῳδεῖται. καὶ Εὔπολις Βάπταις· ἐπιχώριος δέ ἐστι καὶ ξένης ἀπὸ χθονός.

423. ἐν τοῖς ἄνω νεκροῖς) οὐχ' ὡς Ἀπολλώνιος πρὸς τὴν ἐξήγησιν τὴν, ...

---

1) οἱ Ald.

εἰ μὴ νεναυμάχηκε τὴν περὶ τῶν κρεῶν, ἀλλ' ὅτι διὰ τὴν κακοπραγίαν νεκροὺς τοὺς Ἀθηναίους λέγει· ψυχρὸν γάρ· ἀλλὰ πιθανῶς οἱ κάτω τοὺς ζῶντας ἄνω νεκροὺς φασιν, ὅτι κατετρίβησαν ἐν τοῖς κακοῖς ὑπὸ τῶν στρατηγῶν. Ἄλλως. νεκροὺς τοὺς Ἀθηναίους λέγει ἢ διότι τὸ ἀρχαῖον φρόνημα ἀποβεβλήκασιν· ἢ διότι οἱ ἐν τῷ κόσμῳ ἄνθρωποι, εἰ καὶ ζῶσιν, ἀλλὰ τοῖς τοῦ βίου ματαίοις ἐγκυλινδούμενοι, δεινότερα τῶν τεθνηκότων πάσχουσι ζῶντες κολαζόμενοι· ἢ διότι πολλοῖς κακοῖς ὑπὸ τῶν δημαγωγῶν κατατριβόμενοι, ἀναισθήτως ἔχουσιν ὡς νεκροὶ, αὐτοὺς ἀτιμωρήτους ἐῶντες. χάριεν δὲ τὸ ὑπὸ τῶν νεκρῶν τοὺς ζῶντας καλεῖσθαι νεκρούς.

424. *τῆς ἐκεῖθεν μοχθηρίας*) ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, δημαγωγίας, ἢ πολιτείας, μοχθηρίας εἶπεν, χαριέντως πρὸς τὰ κακὰ αὐτῶν.

425. *τὸν Κλεισθένη*) διαβάλλει τὸν Κλεισθένη ὡς φαυλόβιον, καὶ πρὸς τοῦ Σεβίνου πορνευόμενον. διὸ καὶ δεινοπαθοῦντά φησιν ἐπὶ τῇ τούτου τελευτῇ [1]). [*τὸν Κλεισθένην*) τὸν Καλλίαν. *Gl. C.*]

426. *ἐν ταῖς ταφαῖσι*) ταφαὶ, ὅπου οἱ ἐνδόξως τετελευτηκότες ἐθάπτοντο δημοσίᾳ. Ἄλλως. τοῖς κατὰ τὸν πόλεμον ἀποθανοῦσι δημοσίᾳ τάφους προὐτίθεσαν. τὸ οὖν τίλλειν τὰς τρίχας καὶ κόπτεσθαι ἅμα μὲν ὡς ἐπὶ τετελευτηκότι ἀναγκαίως, ἅμα δὲ εἰς μαλακίαν, καὶ τὸ κόπτεσθαι κακεμφάτως.

430. *Σεβῖνον, ὅστις ἐστὶν Ἀναφλύστιος*) ὀνοματοποιεῖ τοῦτο, ὡς πρὸς τὴν μαλακίαν Κλεισθένους, παρὰ τὸ αἰσχρόν. πιθανῶς δὲ τὸ ὅστις ἐμφαίνει οὐ τὸν ὑπὸ ἑνὸς μόνου περαινόμενον. πέπλασται δὲ αὐτῷ ὥσπερ ὁ Σεβῖνος, οὕτως καὶ ὁ Ἀναφλύστιος. ἀναφλᾶν γὰρ ἔλεγον τὸ μαλάσσειν [2]) τὸ αἰδοῖον. [καὶ ὑποσύρειν τὸ καλύπτον τὴν βάλανον δέρμα. βάλανος δέ ἐστι τὸ ἄκρον τῆς πόσθης [3]). *Gl. Victor.*] καὶ Σεβῖνος ἴσως παρὰ τὸ βινεῖν. ἔστι δὲ καὶ Σεβῖνος ὠνομασμένος παρὰ *Πλάτωνι* ποιητῇ. ἔστι δὲ καὶ δῆμος Ἀττικῆς Ἀναφλύστιος.

432. *τουτονὶ τὸν Ἱπποβίνου*) παρεγραμμάτισε

---

1) Leguntur haec in ed. *Ald.* ante scholion v. 424.
2) μαλάσειν *Ald.*
3) Codex πόστης.

διὰ τὴν ἀσέλγειαν παρὰ τὸ Ἱππονίκου εἰς πορνομανῆ. τὸ δὲ ἵππος πολλαχοῦ ἐπὶ τοῦ μεγάλου λαμβάνουσιν· ἱππόπορνε. κωμῳδεῖται δὲ καὶ ὁ Καλλίας ὡς σπαθῶν τὴν πατρικὴν οὐσίαν, καὶ μάλιστα ἐπὶ γυναιξὶ μεμηνώς. ἢ τοῦ κτηνοβάτου. [τοῦτον) ὃν πάντες ἴσασι δηλονότι. Gl. C.]

[433. ἐνημμένον) ἐνδεδυμένον. Gl. Victor.]

[440. αἴροι' ἂν) λάβοις ἄν. Gl. E.]

442. ἀλλ' ἡ Διὸς Κόρινθος) παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ συνεχῶς λεγόντων. τῶν Μεγαρέων ἀποστάντων Κορινθίων, ἀπεστάλη κῆρυξ πολλάκις λέγων, ὅτι οὐκ ἀνέξεται ὑμῶν ὁ τοῦ Διὸς Κόρινθος· ἐπέμενέ τε οὖν αὐτὸ λέγων. οἱ δὲ Μεγαρεῖς συγχανθέντες καὶ εἰς ὀργὴν τραπέντες, ἔλεγον, παῖε, παῖε τὸν Διὸς Κόρινθον, τουτέστι τὸν κήρυκα. καὶ παροιμία ἐλέχθη ἐπὶ ταυτολογούντων ἀεὶ καὶ τὰ αὐτὰ πραττόντων. ὁ δὲ Διὸς Κόρινθος, παῖς Διὸς, βασιλεὺς Κορίνθου. Μεγαρεῖς δὲ ὑποτελεῖς ἦσαν Κορινθίοις. [Μεγαρέας φασὶ Κορινθίων ἀποίκους, πολλὰ τοῖς Κορινθίοις κατ' ἰσχὺν τῆς πόλεως ὑπείκειν· ἄλλα τε γὰρ πλείονα τοὺς Κορινθίους προστάσσειν, καὶ τῶν Βακχιαδῶν εἴ τις τελευτήσει, (διῴκουν δὲ αὐτοὶ τὴν πόλιν) ἔδει οὖν Μεγαρέων ἄνδρας καὶ γυναῖκας ἐλθόντας εἰς Κόρινθον συγκηδεύειν τὸν νεκρὸν τῶν Βακχιαδῶν. ὡς δὲ ὕβρεως οὐδὲν ἀπέλιπον οἱ Κορίνθιοι, τὰ δὲ τῶν Μεγαρέων ἔῤῥωτο, καὶ πρὸς ἐλπίσι τοῦ μηδὲν παθεῖν ἀποστάντας αὐτοὺς, ἀλλ' ἀφεῖναι· πέμπουσι δὴ πρέσβεις οἱ Κορίνθιοι, κατηγορήσοντας Μεγαρέων· οἳ προσελθόντες εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἄλλα τε πολλὰ διεξῆλθον, καὶ τέλος, δικαίως στενάξοι ὁ Διὸς Κόρινθος, εἰ μὴ λάβοι δίκην παρ' αὐτῶν. ἐφ' οἷς παροργισθέντες οἱ Μεγαρεῖς, τοὺς πρέσβεις λίθοις ἔβαλον, καὶ κατὰ μικρὸν ἐπιβοησάντων τινῶν τοῖς Κορινθίοις, καὶ μάχης γενομένης νικήσαντες, φυγῇ τῶν Κορινθίων ἀποφυγόντων ἐφαπτόμενοι, κτείνοντες ἅμα παίειν τὸν Διὸς Κόρινθον ἐκέλευον. ὅθεν φησὶν ὁ Δήμων ἔτι καὶ νῦν ἐπὶ τῶν ἄγαν σεμνυνομένων καὶ δεινῶς ἀπαλλαττόντων τὴν παροιμίαν τετάχθαι. Iunt.]

443. χωρεῖτε νῦν) εἴσθεσις ἑτέρου μέλους προῳδικῆ διαιρεθέντος αὖθις τοῦ χοροῦ, καὶ τοῦ μὲν τὴν προῳδὴν ᾄσαντος, τοῦ δὲ τὴν ἀντιστροφήν. καὶ εἰσὶ τῆς μὲν προῳδῆς τὰ κῶλα ὀκτώ. τὸ πρῶτον Ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος τρίμετρον καταληκτικὸν, τοῦ δευτέρου ποδὸς ἐξασυλλάβου. τὰ β', δ' καὶ τελευταῖον παιωνικὰ δίμετρα καταληκτικὰ ἐκ παιω-

νος πρώτου, ἢ τετάρτου, καὶ βακχείου, ἢ ἀμφιβράχεος. τὸ τρίτον ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ πέμπτον καὶ ἕβδομον ἐπιχοριαμβικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα ἐκ διιάμβου, ἢ ἐπιτρίτου τρίτου, καὶ χοριάμβου. τὸ ἕκτον τροχαϊκὸν ἰθυφαλλικόν [1]). τῆς δὲ στροφῆς τὰ κῶλα ἕξ, καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς τοσαῦτα. ὧν τὰ πρῶτα ἰαμβικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα. τὰ δεύτερα καταληκτικὰ ἤτοι ἐφθημιμερῆ. τὸ μέντοι τῆς ἀντιστροφῆς τρίβραχυν ἔχει τὸν δεύτερον πόδα· ἔνθα καὶ ἀντὶ τοῦ ἱλαρὸν, ἱερὸν γράφεται. τὰ τρίτα Ἰωνικὰ ἀπὸ μείζονος δίμετρα καταληκτικὰ ἐκ παίωνος δευτέρου καὶ κρητικοῦ ἤτοι ἀμφιμάκρου. τὰ πέμπτα καὶ τὰ ἕκτα ὁμοίως. τὰ μέντοι τῆς ἀντιστροφῆς ἀντ' Ἰωνικῶν ἔχει παίωνας δευτέρους. τὰ τελευταῖα Ἰωνικὰ ἡμιόλια ἤτοι δίμετρα βραχυκατάληκτα. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν προῳδοῦ καὶ τῆς στροφῆς παράγραφος, τῆς δὲ ἀντιστροφῆς κορωνίς. Ἄλλως. χωρεῖτε νῦν) δύνανται πάντες οἱ κατὰ τὸν χορὸν ἀλλήλοις παρακελεύεσθαι, καὶ μὴ εἰς ἀμοιβαῖα διαιρεῖσθαι. ἀλλὰ τοῦτο εἰς οὐδὲν φαίνοιτο ἂν οἰκονομούμενος.

[452. πολυῤῥόθους) πολυήχους. *Gl. Barocc.*]

454. (453.) τὸν ἡμέτερον) ἀντὶ τοῦ, κατὰ τὸν ἡμέτερον τρόπον, ὡς ἔθος ἔχομεν παίζοντες.

460. (459.) ὅσοι μεμυήμεθ') ἐμυσταγωγήθημεν. μυστήρια δὲ ἐκλήθη, παρὰ τὸ τοὺς ἀκούοντας μύειν τὸ στόμα, καὶ μηδενὶ ταῦτα ἐξηγεῖσθαι. μύειν δέ ἐστι τὸ κλείειν τὸ στόμα.

462. καὶ τοὺς ἰδιώτας) ἀντὶ τοῦ, τοὺς ἰδίους, τοὺς πολίτας. ἀντέστραπται δὲ τοῦτο τὸ ἴδιον ἀντὶ τοῦ ἰδιωτικοῦ, καὶ οὕτω πολλάκις εἴρηται κατὰ παραγωγήν. σημειωτέον δὲ ὅτι καὶ ἰδιώτης λέγεται, ὁ πρὸς γένος ἴδιος, καὶ ὁ ἀμαθής. [καὶ ἰδιώτας) τὸ ἰδιωτικὸν κατὰ τοὺς παλαιοὺς τέσσαρα σημαινόμενα ἔχει. σημαίνει γὰρ τοὺς ἰδίους ἢ συγγενεῖς ἢ πολίτας, ὡς ἐνταῦθα. σημαίνει καὶ τὸν ἀμαθῆ. ἐλέγοντο καὶ ἰδιωτικὰ τὰ ἀντιδιαστελλόμενα πρὸς τὰ θεῖα, ἤτοι τὰ ἀνθρώπινα, ὡς ὅταν φῶμεν θεῖα χρήματα καὶ ἰδιωτικά. καὶ τέταρτον τὸ ἀντιδιαστελλόμενον πρὸς τὸ δημοτικόν. *Victor.*]

463. ἄγε δή) κορωνὶς εἰσιόντων αὖθις τῶν ὑποκρι-

---

1) ἰθυφαλικὸν *Ald.*

τῶν. οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι οδ΄. ὧν τελευταῖος,

ἐμοῦ δεηθείης ἄν, εἰ θεὸς θέλει.

ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

472. ἀλλὰ νῦν ἔχει μέσος) ἀντὶ τοῦ, μέσον εἰλήφθης. τοῦτο δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀθλητῶν. τὸ ἔχει δὲ, οὕτως Ἀττικοὶ, ἀντὶ τοῦ ἔχῃ· ἀπὸ τοῦ ἔχομαι δευτέρου προςώπου.

473. μελανοκάρδιος) διὰ τῆς λέξεως τὸ φοβερὸν εἶπε, μελανοκάρδιος πέτρα. οὐ γὰρ ἔχει καρδίαν ἡ πέτρα. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀγρίων ἀνθρώπων, οὓς διὰ τὴν ἐνοῦσαν αὐτοῖς ἀγριότητα μελανοκαρδίους φασί. καὶ τὰ μὲν ἑαυτῷ πλάττων λέγει, τὰ δὲ ἐξ Εὐριπίδου, πρὸς φόβον Διονύσου.

475. περίδρομοι) οἷον πανταχοῦ δυνάμενοι περιστρέφεσθαι· λέγει δὲ τὰς Ἐριννῦς.

476. Ἔχιδνά θ' ἑκατοντακέφαλος) ὁ τόπος οὗτος παρὰ τὰ ἐν Θησεῖ Εὐριπίδου·

κάρα τε γάρ σου συγχέω κόμαις ὁμοῦ,
ῥανῶ τε δ' ἐγκέφαλον, ὀμμάτων δ' ἄπο
αἱμοσταγεῖς πρηστῆρες ῥεύσονται κάτω.

[477. πνευμόνων) ὅτι Ἀττικῶς τὸν πνεύμονα πλεύμονα φασίν. ὡς καὶ τὸ νίτρον, λίτρον. *Schol. Cant.* 2.]

478. Ταρτησία μύραινα) μύραινα, δαίμων φοβερά· παρὰ τὸ μύρεσθαι. παρὰ τὰ ἐν Θησεῖ Εὐριπίδου. Ταρτησίαν δὲ εἶπε πρὸς τὸ ἐκπληκτικώτερον, διὰ τὸ ἐκτετοπισμένον. λέγουσι δὲ Ταρτησίαν γαλῆν, ἀντὶ τοῦ μεγάλην. ἡ δὲ Τάρτησος Ἰβηρικὴ πόλις περὶ τὴν Ἄορνον λίμνην. μύραινα δὲ, ἰχθὺς θαλάσσιος. ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν ἔχιδναν, μύραιναν εἶπε. τὸ γὰρ Στυγὸς, ἐπὶ πλησίον εἶπε τούτοις. ἔστι δὲ τὰ ἐν Θησεῖ πεποιημένα Εὐριπίδῃ· ἐκεῖ γὰρ τοιοῦτός ἐστι σπουδάζων ὁ Εὐριπίδης, οἷος ἐνταῦθα παίζων.

480. Γοργόνες Τιθράσιαι) ἀπὸ δήμου τῆς Ἀττικῆς πονηροῦ. οὐκ εἰκῇ δὲ τοῦτο εἶπεν, ἀλλ' ἐοίκασι τὸν δῆμον διαβάλλειν τοῦτον, ὡς κακοπράγμονα. εἰσὶ δὲ οὗτοι ἀπὸ Τίθραντος τοῦ Πανδίονος παιδὸς ἐπώνυμοι. εἰς δὲ τὴν Αἰγηΐδα φυλὴν κατανενέμηνται. Ἄλλως. Τιθράσιος, τόπος τῆς Λιβύης, ἔνθα αἱ Γοργόνες διέτριβον.

482. οὗτος, τί δέδρακας) ἰδὼν ὁ Ξανθίας διὰ

τὸν φόβον ἀποπατήσαντα τὸν Διόνυσόν, φησιν, οὗτος, τί δέδρακας; τὸ δὲ κάλει θεόν, τινὲς οὕτω ἀποδεδώκασιν. ἐν τοῖς Ληναϊκοῖς ἀγῶσι τοῦ Διονύσου ὁ δᾳδοῦχος κατέχων λαμπάδα, λέγει, καλεῖτε θεόν. καὶ οἱ ὑπακούοντες βοῶσι, Σεμελήϊ' Ἴακχε πλουτοδότα. ἢ πρὸς τὸ ἐν ταῖς θυσίαις ἐπιλεγόμενον. ἐπειδὰν γὰρ σπονδοποιήσωνται, ὡς ἐκκέχυται, λέγεται, κάλει θεόν· πρὸς ὃ ἐξείλεκται εἰς τοῦτο. Ἄλλως. κάλει θεόν) πρὸς βοήθειαν κάλει θεόν. οὐ γὰρ Διόνυσος θεὸς ἦν, ὅτι εἶπεν αὐτῷ, κάλει θεόν. τοῦτο γὰρ ἐν κωμῳδίᾳ πέπλασται. Ἄλλως. εἰώθασιν οἱ μεγάλοις κακοῖς περιπίπτοντες θεὸν ἐπικαλεῖσθαι πρὸς ἀρωγὴν θυσίας τινὸς ὑποσχέσει. δείκνυσι δὲ ἐντεῦθεν, ὡς ὁ Διόνυσος οὐκ ἔστι θεός, ὡς ἐν κωμῳδίᾳ παίζων. τὸ δὲ ἐγκέχοδα ἀπὸ τοῦ χέζω μέσος παρακείμενος.

484. ἀλλ' ὡρακιῶ) ὠχριῶ, φροντίζω. ὥρα γὰρ ἡ φροντίς. ἐκ δὲ φροντίδων ἐκλύεταί τις. ὡρακιάσαι δὲ λέγεται τὸ ὑπὸ φόβου ὠχριάσαι· ἀπὸ τοῦ τὴν ὥραν αἰκίζειν. τοῦτο δὲ Σοφοκλῆς εἶπεν ἐν Ἀμφιαράῳ σατυρικῷ·

τὸ ὠχριάσθαι θλιβομένης τῆς καρδίας.

τοῦτο δὲ πολλοῖς γίνεται.

486. ποῦστιν) ὁ Διόνυσος φοβούμενος λέγει, ποῦ ἐστιν ἡ καρδία μου. [ποῦ 'στιν ἡ καρδία σου; ὦ χρυσοῖ θεοί, ἐνταῦθ' ἔχεις τὴν καρδίαν, ἔνθα μου τὴν χεῖρα προσήγαγες; *Gl. C.*]

487. ἐνταῦθ' ἔχεις τὴν καρδίαν) ἔνθα μου τὴν χεῖρα προσήγαγες· ἤγουν περὶ τὸν πρωκτόν. λαμβάνει γὰρ ὁ Διόνυσος τὴν χεῖρα τοῦ Ξανθίου, καὶ προστίθησιν εἰς τὸν πρωκτόν. ὁ δὲ τίθησι τὸν σπόγγον εἰς τὸ αἰδοῖον αὐτοῦ γέλωτος χάριν.

490. πῶς δειλὸς) δειλός εἰμι ἐγώ, ὅτι ἤτησά σε σπογγιάν. θαυμάζων δὲ τοῦτο λέγει ὁ Διόνυσος ἑαυτόν, ὅτι οὐκ ἂν ἄλλος ἤτησέ σε ὦ Ξανθία σπόγγον, ἀλλ' ἐσιώπησεν ἄν. τοῦ γὰρ δειλοῦ τὸ σιωπᾶν οἰκεῖον, οὐ τὸ λαλεῖν. τὸ δὲ ἐγὼ ἢ μόνον κατ' ἐρώτησιν, ἢ καθ' ὁμαλισμὸν μέχρι τοῦ δειλός.

492. ὀσφραινόμενος) οἱ γὰρ ὑπὸ φόβου ἐκλυόμενοι ὀσφρήσει τὸν πόνον παύουσιν. ὁ δὲ πόνος αὐτοῖς ἐκ καρδίας γίνεται.

493. ἀπεψησάμην) κατεμαξάμην. ἀποψᾶν λέγουσι

τὸ ἐκμάσσειν. καὶ ἐν Πλούτῳ· ἀποψώμεσθα δ' οὐ λίθοις.

497. ἴθι νῦν) τὸ ἴθι ἀντὶ τοῦ ἄγε. συνομωνυμεῖ γὰρ τὸ δεῦρο, ὃ σημαίνει καὶ τὸ ἄγε.

ληματιᾷς) λῆμά ἐστι τὸ φρόνημα. ληματιᾷς οὖν, μέγα φρονεῖς. γράφεται οὖν καὶ ληματίας, χωρὶς τοῦ ι· οἷον μεγαλόφρων καὶ ἰσχυρός.

499. ἀφοβόσπλαγχνον) ἄφοβος. ἐπειδήπερ ὁ φόβος, ὥς φασιν, ἐν τοῖς σπλάγχνοις ἐστίν. ἢ ὅτι ἡ καρδία ἐν τοῖς σπλάγχνοις, περὶ ἣν ὁ φόβος γίνεται.

501. φέρε δὴ ταχέως) οὐδαμῶς, φησιν, ὀφείλεις λέγειν, ἀλλὰ καὶ διδόναι, ἵνα σοι πιστεύσω, ὅτι ἀληθῶς ἐπαγγέλῃ διδόναι μοι αὐτά.

502. εἰς τὸν Ἡρακλειοξανθίαν) αὐτὸς Ξανθίας ἐκαλεῖτο. παραπλήσια δὲ ὅπλα τοῖς Ἡρακλέους εἶχε. συμμιγνὺς οὖν τὰ δύο ὁμοῦ εἶπεν Ἡρακλειοξανθίαν.

504. οὐκ Μελίτης μαστιγίας) ἀντὶ τοῦ, ἐκ Μελίτης Ἡρακλῆς. ἡ γὰρ Μελίτη δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐν ᾗ ἐμυήθη Ἡρακλῆς τὰ μικρὰ μυστήρια. ἔστι δὲ ἐκεῖ καὶ Ἡρακλέους ἱερόν. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Μελίτης νύμφης, ᾗ ἐμίγη ὁ Ἡρακλῆς. μαστιγίας δὲ, ὡς πρὸς δοῦλον. παρὰ δὲ τὴν ὑπόνοιαν σκώπτει, ἐπειδὴ ἐν Μελίτῃ ἐστὶν ἐπιφανέστατον Ἡρακλέους ἱερὸν ἀλεξίκακον, ὁ δὲ Ξανθίας ἀντιμετείληφε τὴν Ἡρακλέους σκευήν. τὸ δὲ τοῦ Ἡρακλέους ἄγαλμα ἔργον Ἐλάδου [1]) τοῦ Ἀργείου, τοῦ διδασκάλου Φειδίου. ἡ δὲ ἵδρυσις ἐγένετο κατὰ τὸν μέγαν λοιμόν· ὅθεν καὶ ἐπαύσατο ἡ νόσος, πολλῶν ἀνθρώπων ἀπολλυμένων. Ἀπολλώνιος δὲ οὐ κακῶς ὑπονενοῆσθαί φησι, τὸ κωμῳδεῖσθαί τινα. ἴσως δὲ ὅτι ἦρχε, διὰ τοῦτο οὐκ ὠνομάσθη. ἢ ὀλίγον πρότερον εἰρῆσθαι. Καλλίας γὰρ ὁ Ἱππονίκου ἐν Μελίτῃ ᾤκει. παρεικάζει δὲ αὐτὸν ἅμα τῷ Ἡρακλεῖ· ἅμα χλευάζων διὰ τὸ λεοντῇ ἐν ταῖς μάχαις χρῆσθαι· ὡς ἐν τοῖς ὀπίσω·

κύσθου λεοντῆν ναυμαχεῖν ἐνημμένον.

ἐπεὶ εἴ γε ὄντως ἐπὶ τὸν Ἡρακλέα ἀνέφερε, τί μᾶλλον εἶπε τὸ ἐκ Μελίτης, καὶ μὴ ἐξ ἄλλου δήμου; πανταχοῦ γὰρ Ἡρακλέα ἐπιφανῆ. σύνηθές τε οὐχ οὕτω λέγειν ἐπὶ θεῶν, οὐκ Μελίτης, ἀλλ' ὁ ἐν Μελίτῃ· ὡς καὶ Ζεὺς ἐν Ὀλυμπίᾳ· ἐπὶ

1) F. Ἀγελάδου.

δὲ ἀνθρώπων, ἐκ Μελίτης, ἐξ Ἰοῦς, ἐκ Κολωνῶν. πῶς δὲ καὶ παλαιότερον εἶναι Ἀριστοφάνους τὸ ἄγαλμα, εἰ ἀκμάζοντος τοῦ λοιμοῦ ἱδρύθη; σχεδὸν γὰρ μειρακίσκος ἤδη ἥπτετο τῶν ἀγώνων.

508. κατερικτῶν χύτρας) τῶν κατακεκομμένων ὀσπρίων. λέγει δὲ τὰ σχιζόμενα ὄσπρια, τοὺς κυάμους, τὰ ἐρεικόμενα. καὶ τὴν ἐρίγμην δὲ ἐντεῦθεν ὁμολογοῦσί τινες [1]).

509. ἔτνους) ὃ νῦν φάβα οἱ ἰδιῶται καὶ οἱ ἄγροικοι, τὸ διαλελυμένον ὑπὸ τῆς ἑψήσεως καὶ τῆς τορύνης. τορύνη δὲ, ὁ χυτρόπους. Ἄλλως. πρῶτον εἰπὼν καθολικῶς κατερικτῶν, ἤτοι κατεσχισμένων ὀσπρίων, ἐπειδὴ οὐδὲν ἄλλο τῶν ὀσπρίων σχίζομεν ἀλλ' ἢ τοὺς κυάμους, ὅταν ἔτνος ποιῆσαι θέλωμεν, ἐπήγαγε τὸ ἔτνους. ἔχαιρε γὰρ τούτῳ πάνυ ὁ Ἡρακλῆς. ἢ τὸ ἔτνους ἑρμηνεία τοῦ κατερικτῶν.

510. κολλάβους) τοὺς ἄρτους λέγει, τοὺς ἐοικότας τὴν πλάσιν τοῖς κολλάβοις τῆς κιθάρας. οἱ δὲ εἶδος πλακοῦντος τετραγώνου, ἢ ἄρτου μικροῦ, παρὰ τὸ ἐκ μεγάλων κολλυβίζεσθαι. Ἄλλως. ἄρτοι νέοι ἐκ νεοπύρων. καὶ οἱ λάσταυροι ὑπὸ Σικυωνίων λέγονται. καὶ ἡ νευρὰ τοῦ ὀργάνου.

[511. ἐπαινῶ) οὐ βούλομαι εἰςελθεῖν. *Gl. Victor.*]

[514. ἔφρυγε) ἐτηγάνιζε. *Gl. Victor.*]

515. πάνυ καλῶς) παραιτούμενοι οἱ παλαιοὶ ἔλεγον, κάλλιστ' ἐπαινῶ, καὶ, ἐπῄνουν. νῦν οὖν παραιτούμενος εἰςιέναι φησὶν ὁ θεράπων, ἀντὶ τοῦ ἔασον.

ληρεῖς ἔχων) τοῦτο λέγει κρατῶν αὐτὸν ὁ Διόνυσος, καὶ μὴ συγχωρῶν εἰςελθεῖν ἅμα τῇ θεραπαίνῃ τῆς Περσεφόνης. περιττὸν δὲ τὸ ἔχων.

516. καὶ γὰρ αὐλητρὶς) αὕτη ἡ κατασκευὴ πρὸς τὸ, ἀλλ' εἴςιθ' ἅμ' ἐμοί.

519. ἡβυλλιῶσαι) ἡβῶσαι, καὶ αἰσχρῶς τίλλουσαι τὸ αἰδοῖον. ἢ ἀντὶ τοῦ ἀκμάζουσαι.

ἄρτι παρατετιλμέναι) ἐκ τούτου δείκνυται, ὅτι παρέτιλλον, καὶ οἱονεὶ ἐξέδερον, ἢ ἔτυπτον τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. οὕτως γὰρ πάλαι ἐψίλουν. καὶ δορίαλος, τὸ γυναι-

---

1) L. ἐτυμολογοῦσί τινες.

κεῖον αἰδοῖον· ὡς παρὰ τῷ αὐτῷ ποιητῇ· αἱ γυναῖκες τὸν δορίαλον φράγνυνται. [Δορίαλλος ἐφ' ὕβρει λέλεκται τοῦ τραγῳδοποιοῦ Δορίλλου, οὗ μέμνηται ἐν Λημνίαις. *Victor.*] τίλλουσι δὲ τὰς τρίχας αἱ νεόνυμφοι. ἢ ἐσπασμέναι τὰς ἐπανθούσας τῷ προςώπῳ τρίχας, καὶ τὰς τῶν ὀφρύων. κρεῖττον γάρ ἐστι τοῦτο τοῦ ξυρεῖν [1]). [παρατετιλμέναι) λείπει τὰς τρίχας. αἱ γὰρ μελλόνυμφοι τίλλουσι τὰς τρίχας. *Rav.*]

520. τεμάχη) τὰ κόμματα τῶν ἰχθύων.

521. ἀφαιρεῖν) κόπτειν, ἢ διαιρεῖν, ἢ κλέπτειν.

ἐσήρετο) νῦν ἀντὶ τοῦ εἰςεφέρετο.

523. αὐτός) ἀντὶ τοῦ ὁ δεσπότης. τὸ δὲ παῖς τῷ Διονύσῳ λέγει.

525. ἐπίσχες) κρατεῖ τὸν Ξανθίαν ὁ Διόνυσος. τὸ δὲ οὔτι που, ἢ ἀντὶ τοῦ ἆρα· ἢ πρὸς τὸ οὔτι που στικτέον. τὸ δὲ λοιπὸν κατ' ἐρώτησιν λέγε. οὔτι που, ἤγουν οὐδαμῶς σπουδὴν ποιεῖς· ἤγουν ἀληθὲς τοῦτο ἐνόμισας, ὅτι σε παίζων Ἡρακλέα ἐσκεύασα. ἆρά, φησι, νομίζεις σεαυτὸν Ἡρακλέα εἶναι, ἐπεὶ ἐποίησα παίζων σχῆμα παραπλήσιον τοῦ Ἡρακλέους, διὰ τὴν λεοντῆν καὶ τὸ ῥόπαλον;

529. οὐ δήπου μ' ἀφελέσθαι διανοεῖ) ἀντὶ τοῦ ὄντως διανοῇ, ὥςτε ἀφελέσθαι με τὰ ὅπλα. ἡ γὰρ οὐ ἄρνησις συγκατάθεσιν δηλοῖ.

530. οὐ τάχ' ἀλλ' ἤδη ποῶ) οὐδ' ὅλως, φησὶ, διανοοῦμαι, ἀλλ' ἤδη ταῦτα ἀφαιροῦμαι· οἷον, οὐ διστάζω.

537. ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρός ἐστιν) εἴςθεσις μέλους χοροῦ προῳδικὴ στροφῆς λόγον ἔχουσα, (ἔχει γὰρ καὶ ἀντίστροφον, τὸ, νῦν σὸν ἔργον ἐστίν) ἐκ κώλων τροχαϊκῶν ί, ὧν τὰ γ', ς', θ', δίμετρα καταληκτικὰ, ἤτοι ἑφθημιμερῆ Εὐριπίδεια. τὰ δὲ λοιπὰ ἀκατάληκτα· πλὴν τοῦ τελευταίου τετραμέτρου ὄντος καταληκτικοῦ. ἑξῆς δὲ σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερὲς, ἀναλόγως τῇ στροφῇ τῇ τε ποσότητι καὶ ποιότητι τῶν κώλων. ἐπὶ τῷ τέλει ἑκατέρου παράγραφος καὶ ἔσω νενευκυῖα διπλῆ διὰ τὴν ἀνταπόδοσιν. ταῦτα δὲ λέγει ὁ χορὸς διὰ τὸν Διόνυσον· ἐπειδὴ

1) Hoc et praecedens scholion inverso ordine exhibet *Ald.*

οὗτος, ὅτι ἐφοβήθη τὰς τοῦ Αἰακοῦ ἀπειλὰς, τὸν Ξανθίαν ἐποίησεν ὡς δεσπότην, ἑαυτὸν δὲ δοῦλον. ὅτε δὲ ὁ θεράπων ἀπήγγειλε τῷ Ξανθίᾳ, ὅτι ἡ κόρη δεῖπνον καὶ ὄψα ἐποίησε, δεσπότην πάλιν ἑαυτὸν ποιεῖ, τὸν δὲ Ξανθίαν δοῦλον. ἀποδέχεται δὲ τὸν Διόνυσον ὁ χορὸς ὡς μὴ μένοντα τοῖς αὐτοῖς.

540. *μετακυλίνδειν*) ὅμοιον τῷ ἐν Ἀλκμήνῃ Εὐριπίδου·

οὐ γάρ ποτ' εἴων τὸν[1]) Σθένελον πρὸς[2]) εὐτυχῆ
χωροῦντα τοῖχον, τῆς δίκης ἀποστερεῖν.

παροιμία δέ ἐστι, πρὸς τὸν εὖ πράττοντα τοῖχον ῥέπειν, ἐπὶ τῶν περὶ τὸ λυσιτελοῦν αὐτοῖς ἀεὶ στρεφομένων. εἴρηται δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐπιβατῶν τῆς νεὼς, ὅταν θατέρου μέρους αὐτοῖς κατακλυζομένου, πρὸς τὸ ἕτερον οὗτοι μεθίστανται.

542. *ἢ γεγραμμένην*) ἀντὶ τοῦ, μηδὲν ἀνύοντα· ὅτι ἀκίνητον τὸ ἐπιγεγραμμένον τῇ εἰκόνι.

[543. *μεταστρέφειν*) μεταστρέφεσθαι. *Gl. C.*]

546. *Θηραμένης*) οὗτος τῶν τὰ πολιτικὰ πραττόντων. σκώπτει δὲ αὐτὸν ὡς εὐμετάβολον ὄντα καὶ πρὸς τὸν καιρὸν ἁρμόζοντα. οὗτος δὲ γέγονεν ὁ Θηραμένης διδάσκαλος Ἰσοκράτους, στρατηγὸς δὲ καὶ ὑποκριτὴς εὐμετάβλητος, Ἅγνωνος παῖς, Στηριεὺς τὸν δῆμον. τούτῳ πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα παρανενόμηται, δύο δὲ τὰ μέγιστα καὶ σχετλιώτατα, ἥ τε τῶν ἐν Ἀργινούσῃ στρατηγῶν ἀγωγὴ, ἣν αὐτῷ συνεστήσατο μετὰ Καλλιξένου, καὶ ἡ τῶν λ' ἐπὶ καταλύσει τοῦ δήμου μετάστασις. τοιγάρτοι τῆς τοῦ βίου προαιρέσεως ἐπαξίας τῆς τελευτῆς ἔτυχεν· ὑπὸ γὰρ αὐτῶν τῶν λ' ἀνῃρέθη, Κριτίου κρίνοντος αὐτόν. ἔνιοι δέ φασι καὶ καταφυγόντα αὐτὸν ἐπὶ τὴν ἑστίαν ἀποσπασθῆναι. τοῦτον διὰ τὴν ποικιλίαν τοῦ ἤθους Κόθορνον ἐκάλουν, ἐπειδὴ ἑκατέρᾳ στάσει τῇ τῶν πολιτευομένων ἑαυτὸν παρετίθει, καθομιλῶν τοῖς καιροῖς, καὶ τὸ συμφέρον αὐτοῦ τοῦ πιστοῦ προτάσσων, ἐπειδὴ καὶ ὁ κόθορνος ἀνδράσι καὶ γυναιξὶ πρὸς τὰς ὑποδύσεις ἁρμόττει. δοκεῖ καὶ οὗτος καὶ ταῦτα τὰ τρία ἐπιψηφίσασθαι ἐπὶ ζημίᾳ, ἢ δεσμεύεσθαι ἐν τῷ ξύλῳ, ἢ πιεῖν κώνειον, ἢ ἐκφυγεῖν. δοκεῖ δὲ ἀπὸ Κέω τῆς νήσου εἶναι,

1) τὸν om. *Ald.*
2) πρὸς om. *Ald.*

καὶ εἰς τοῦτο ὡς μὴ γνήσιος πολίτης λέγεται. οὐκ εἶναι δὲ γνήσιον, ἀλλὰ ποιητὸν υἱὸν τοῦ Ἄγνωνος. ὁ Θουκυδίδης δὲ αὐτὸν ἐν πρώτῳ ἐπαινεῖ. Ἄλλως. ὁ Θηραμένης οὗτος ἀνὴρ πανοῦργος ἦν, καὶ πρὸς τοὺς καιροὺς μεταβαλλόμενος. Χῖοι γὰρ καὶ Κῖοι πόλεμον εἶχον πρὸς ἀλλήλους. ὅτε οὖν παρὰ Χίοις ἦν, Χῖον ἑαυτὸν ἐκάλει· ὅτε δὲ παρὰ Κίοις, Κῖον· τῇ δὲ ἀληθείᾳ Χῖος ἦν.

549. ἐν στρώμασι Μιλησίοις) ἐν γὰρ Μιλήτῳ καλὴ ἡ τῶν στρωμάτων ἐργασία. καὶ τὰ Μιλήσια στρώματα ποικίλα καὶ ἁπαλὰ γίνεται καὶ διάφορα. εἰς τρυφὴν δὲ οἱ Μιλήσιοι διαβάλλονται, καὶ εἰς τὸ στολῆς πολυτελές· ἐσθῆτές τ' ἐνταῦθα κατεσκευάζοντο ποικίλαι καὶ τάπητες· ὡς καὶ Θεόκριτος·

πορφύρεοι δὲ τάπητες ἄνω μαλακώτεροι ὕπνου,
ἁ Μίλατος ἐρεῖ χὠ τὰν Σαμίαν καταβόσκων.

ἀμίδα δὲ, τὴν οὐρητρίδα, τὸ οὐρηρὸν ἀγγεῖον.

[550. ἀνατετραμμένος) ἀνακεκλιμένος καὶ ἐξηπλωμένος. κινῶν) συνουσιάζων. Gl. E.]

551. (552.) ἐγὼ δὲ πρὸς τοῦτον) ὁρῶν γὰρ ὁ Διόνυσος τῇ ὀρχηστρίδι συνιόντα τὸν Ξανθίαν, καὶ ὥςπερ ἐρεθιζόμενος καὶ δραττόμενος τοῦ αἰδοίου φησὶν, ἀντὶ τοῦ ἐμαυτοῦ· ὁ δὲ Ξανθίας ἅτε καὶ αὐτὸς ταῦτα ποιῶν ἐπάταξεν ἄν.

552. (553.) τοῦ 'ρεβίνθου) τοῦ αἰδοίου. τὸ δὲ ὅλον, ὡς ταῦτα τοῦ Ξανθίου ποιοῦντος, ἐπειδὰν διακονῇ τῷ Διονύσῳ, καὶ διὰ τοῦτο ἐπιγνόντος ἂν αὐτὰ, εἰ ἀνὰ μέρος ἐποίει ὁ Διόνυσος.

555. (556.) τοὺς χοροὺς τοὺς προσθίους) ἀντὶ τοῦ τοὺς ὀδόντας εἰπεῖν, τοὺς χοροὺς εἶπε. Διόνυσος γάρ ἐστιν ὁ τῶν χορῶν προστάτης. τὸ δὲ ὅλον παρὰ τὴν ὑπόνοιαν.

556. (557.) Πλαθάνη, Πλαθάνη) κορωνὶς ὁμοία εἰσιόντων τῶν ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι μά, ὧν τελευταῖος·

δέχομαι τὸν ὅρκον κἀπὶ τούτοις λαμβάνω.

πανδοκεύτρια δὲ πρὸς Πλαθάνην θεράπαιναν, ὁ αὐτὸς λέγει. εἰςάγει δὲ Ἡρακλέα νῦν βεβρωκότα τι. ἀνημιωβολιμαῖα δὲ, ἀντὶ τοῦ, ἕκαστον αὐτῶν ἥμισυ ὀβολοῦ ἦν, ἄξιον

ἡμιωβολιμαίου. ἢ ὠμὰ ὄντα κατὰ τὸ ἥμισυ. Ἄλλως. ὅτι ἰδίως ἐπὶ τοῦ ἀνημιωβολίου πωλούμενα. ἀπὸ δὲ συντάξεως ὄνομα γίνεται καλὸς καὶ ἀγαθὸς, καλοκαγαθία· θεοῖς ἐχθρὸς, θεοεχθρία· ἀνημιωβόλιον, ἀνημιωβολιαῖα. δηλοῖ δὲ ἡμιωβόλου ἄξια. ἐπισημειοῦσθαι δὲ τὴν λέξιν ἔδει τὸ χ. ἀνάβραστα δὲ, ζεστὰ, ἑψημένα.

[ἀνημιωβολιαῖα) ἄξιον ἡμίσεος ὀβολοῦ ἓν ἕκαστον. Gl. C. παλαιόν: ὅτι ὥςπερ ἀπὸ τοῦ καλὸς καὶ ἀγαθὸς σύνθετον ὄνομα γίνεται καλοκαγαθία, καὶ ἀπὸ τοῦ θεὸς καὶ τοῦ ἐχθρὸς θεοεχθρία, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἥμισυ καὶ τοῦ ὀβολὸς, ἡμιωβολιαῖον, τὸ ἡμιοβόλου ἄξιον. διὸ καὶ ἐπισημειοῦται τὴν λέξιν τῷ χ. Schol. Cant. 2.]

562. (563.) ληρεῖς ὦ γύναι) οὐ δείκνυται Ἡρακλῆς σκορόδων γευσάμενος. διὸ πρὸς ταύτην φησὶ, ληρεῖς.

563. (564.) οὔμενοὖν με προςεδόκας) οὐ προςεδόκας με γνῶναί σε, ἐπειδὴ κόθορνος τοῦ Διονύσου ἐστὶν, οὐ τοῦ Ἡρακλέους.

565. (566.) τὸ τάριχος) οὕτως ἔλεγον Ἀττικοὶ, οὐδετέρως. ἐπελαθόμην δέ, φησιν, εἰπεῖν τὸ τάριχος.

567. (568.) αὐτοῖς τοῖς ταλάροις) ἔτι ὄντα, φησὶν, ἐν τοῖς μικροῖς καλαθίσκοις. [ταλάροις) τυροβόλοις. Borg. τοῖς μικροῖς καλαθίοις, ὅπου ὁ τυρός ἐστι. Rav. αὐτοῖς) σύν. ταλάροις) καλαθίσκοις. λέγει δὲ τὰ λεγόμενα ἰδιωτικῶς τυροβόλια. Gl. C.]

[569. κάμυκᾶτο (κἀπεμυκᾶτο E.)) ἐπεβριμήσατο. Gl. D. E.]

570. (571.) οὗτος ὁ τρόπος πανταχοῦ) τὸ τρώγειν καὶ μὴ διδόναι, φησὶ, τὸν μισθόν. τοῦτο δὲ ὁ Ξανθίας, ἐπαίρων κατὰ τοῦ Διονύσου τὰς γυναῖκας.

571. (572.) μαίνεσθαι δοκῶν) καὶ παρ' Εὐριπίδῃ μαινόμενος ὡς Ἡρακλῆς, καὶ σπῶν τὸ ξίφος. πρὸς τοῦτο οὖν παίζει.

573. (574.) κατήλιφα) τὴν μεσόδομον, ἢ τὴν κλίμακα. [κλίμακα. Gl. Br.]

574. (575.) τὰς ψιάθους) οἷον καὶ τὰ στρώματα τοῦ πανδοκείου. ἐν δὲ τῷ Καλλιστράτῳ γέγραπται τοὺς ψιάθους, καὶ ὅτι σεσημείωται τοῦτο, ὅτι ἀρσενικῶς εἶπε. τὸ

δὲ, ἀλλ' ἐχρῆν τι δρᾶν, δύναται καὶ ἡ γυνὴ λέγειν, ἀντὶ τοῦ τιμωρήσασθαι. [ἐχρῆν ὑμᾶς τι δρᾶν περὶ αὐτόν. Gl. Br.]

576. (577.) τὸν προστάτην Κλέωνα) ἦν γὰρ ἀποθανὼν τότε. τὰ δὲ δράματα καθ' ᾅδου νῦν. Κλέωνα δὲ, τὸν βυρσοδέψην, εἰς ὃν γέγραφε τοὺς Ἱππέας. Ὑπέρβολος δὲ, εἰς ὃν καὶ Εὔπολις ἔγραψε τὸν Μαρικᾶν. ἀπώλετο δὲ περὶ τὴν Σάμον, πολεμούντων αὐτῷ τῶν Σαμίων.

577. (578.) ἐάνπερ ἐπιτύχῃς) ὡς καὶ τοῦ Ὑπερβόλου τεθνηκότος. παρατηρητέον δὲ, ὅτι σαφῶς ἐν τῷ θεάτρῳ διαλέγονται.

580. (581.) φορτία) ψωμοὺς, κρέα, τυροὺς, καὶ τἄλλα. τινὲς δὲ ἤκουσαν τὰ κόπρια φορτικῶς.

[581. τινές φασι τὸν Διόνυσον λέγειν τοῦτον τὸν στίχον. Rav.]

583. (584.) κόλικας) ἢ ἄρτους, ἢ ἔντερα. τὸ δὲ ᾦ, οὐ πρὸς τὸ δρέπανον, ἀλλὰ πρὸς τὸν λάρυγγα.

κατέσπασας) κατεβρόχθισας.

585. (586.) ἐκπηνιεῖται) ἃ ἔφαγεν ἡμῶν, ἀφελκύσει. ἀπὸ τῶν τὴν κρόκην μηρυομένων εἰς πηνία. Ἄλλως. ἐξελκύσει ἀπὸ τοῦ πηνίου. Ὅμηρος· πηνίον ἐξέλκουσα. ἢ ἐξάξει· ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς κατὰ μικρὸν ἐκ τοῦ σκώληκος ἐξαγομένης πήνης. εἰ δὲ διὰ τῆς οι διφθόγγου γραφεῖται, μετὰ τιμωρίας ἀπαιτήσει.

[τὸ ἐκποινιεῖται ἢ διὰ τοῦ ο καὶ ι γράφεται, ἀντὶ τοῦ μετὰ τιμωρίας ἀπαιτήσει. ἢ διὰ τοῦ η, ἵν' ᾖ ἀντὶ τοῦ ἐξάξει. ἐπειδὴ καὶ τὴν μέταξαν καταρχὰς ἐκ τοῦ σκώληκος ἐξάγομεν κατὰ μικρόν. πήνη δὲ ἡ μέταξα. Schol. C. E. ἐξελκύσει. Gl. D. ἐκποινιεῖται) μετὰ τιμωρίας λάβοι. Gl. E.]

προσκαλούμενος) ἐγκαλῶν, εἰς δικαστήριον ἕλκων, κατηγορῶν αὐτοῦ.

586. (587.) κάκιστ' ἀπολοίμην) ἐνταῦθα φοβούμενος ὁ Διόνυσος, ὑποκρίνεται φιλίαν πρὸς Ξανθίαν, ἵνα πάλιν Ἡρακλῆς γένηται, καὶ αὐτὸς Ξανθίας κελευσθεὶς ὑπὸ Διονύσου.

589. (590.) καὶ πῶς ἂν Ἀλκμήνης) ἅπερ πρὸς

αὐτὸν ὁ Διόνυσος πρότερον ἔλεγε, ταῦτα λέγει καὶ αὐτὸς εἰρωνευόμενος καὶ παίζων.

595. (596.) γλάμων) ὁ ἔχων λήμας, ὁ ἀκάθαρτος, παρόσον ἐρώμενός, φασιν, ἦν Διονύσου. Καλλίστρατός φησιν, ὅτι οὕτως ἐκαλεῖτο Γλάμων, ὡς Χάρων. ἄλλοι δὲ, τὸν λημῶντα καὶ δίυγρον τοὺς ὀφθαλμούς. Σοφοκλῆς ἐν Μάντεσιν [1]) ἐπί τινων ὀρνέων· τοὺς γλαμυροὺς κατὰ φορβάν [2]).

597. (598.) νῦν σὸν ἔργον) εἴςθεσις μελῶν χοροῦ περιοδικὴ καὶ ἀντίστροφος ὁμοία τῇ προῤῥηθείσῃ, καὶ τὸ σύστημα τοῖς αὐτοῖς τῶν ἐν τῇ στροφῇ κατά τε ποσότητα καὶ ποιότητα κώλοις συγκείμενον ἔχουσα. ἧς ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. τοῦ δὲ συστήματος δύο διπλαῖ. ἡ μὲν ἐν ἀρχῇ, ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος. τὸ δὲ ἑξῆς· νῦν σὸν ἔργον ἐστὶ πάλιν ἀνανεάζειν.

604. (605.) παραληρῶν) ἀγενές τι ποιῶν, καὶ οὐ τῆς Ἡρακλέους σκευῆς ἄξιον.

615. (616.) ὀρίγανον) δριμύ. τοιοῦτον γὰρ τὸ φυτόν.

617. (618.) ξυνδεῖτε ταχέως) κορωνὶς αὖθις ἑτέρα εἰςιόντων τῶν ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ξέ· ὧν τελευταῖος·

πρότερον ποιῆσαι πρίν με τὰς πληγὰς λαβεῖν.

ὁ ξ′ μέντοι ἰαμβικὸς ἐφθημιμερής. εἶτα κῶλον ἀντισπαστικὸν ἐξ ἐπιτρίτου πρώτου ἡμιόλιον. μεθ' ὃ μονόμετρον ὑπερκατάληκτον ἐξ ἐπιτρίτου τετάρτου, καὶ Ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάσσονος ἡμιόλιον. ἐπὶ τῷ τέλει πάντων κορωνίς. κυνοκλόπον δὲ, τὸν κλέψαντα τὸν Κέρβερον κύνα.

618. (619.) ἥκει τῳ κακόν) ὁ Διόνυσος τοῦτο λέγει, ὅπερ περὶ αὐτοῦ καὶ ὁ Ξανθίας ἀνωτέρω. ἀμέλει δώσει δίκην. ἡσυχῇ δὲ ταῦτα λέγει.

619. (620.) μὴ πρόςιτον) οὐκ εὖ. οὐδὲ κυρίως τὸ πρόςιτον προκαλεῖται. δύναται δὲ ἄλλοις μὲν λέγειν τὸ πρόςιτον ἑπομένοις αὐτῷ, ἄλλους δὲ ἔτι καλεῖν. ὧν καὶ τὰ ὀνό-

---

1) Μάντεσσιν Rav.
2) κατὰ φορβάν om. Rav.

ματα εἴρηκεν ὡς δούλων, ἢ τοξοτῶν βαρβάρων. τινὲς δὲ φασιν, ἐκ τοῦ, εἶεν καὶ τοῦ μάχη, τὸν παρὰ τοῦ Πλούτωνος ἐξελθόντα λέγειν ἕως τοῦ, κλέπτοντα τἀλλότρια. τὸ δὲ μᾶλλον ὑπερφυᾶ, τὸν Διόνυσον λέγειν. εἶτα πάλιν τὸν παρὰ τοῦ Πλούτωνος, σχέτλια μὲν οὖν καὶ δεινά. ἔνιοι δέ φασι, πάντα αὐτὸν λέγειν τὸν Πλούτωνα, ἀγανακτοῦντα ἐπὶ τῷ τύπτεσθαι τοὺς ἀκολούθους ὑπὸ Ξανθίου, ἀπὸ τοῦ εἶεν καὶ μάχη, ἕως τοῦ, σχέτλια μὲν οὖν καὶ δεινά. [εἶεν ταῦτα ἃ λέγεις καὶ μάχη ἡμῖν. *Gl. Br.*]

622. (623.) εἶτ' οὐχὶ δεινὰ) εἶτ' οὐχὶ δεινά, κλέπτοντα τοῦτον τὰ ἀλλότρια πρὸς τούτῳ τύπτειν;

623. (624.) μάλ' ὑπερφυᾶ) Τιμαχίδας βραχέως ἀξιοῖ προφέρεσθαι ἀπιθάνως, συναλοιφῆς οὔσης ἐκ τοῦ μὴ καὶ ἀλλά. ὅτι γὰρ τῷ μὴ πολλαχῆ ἀντὶ τοῦ οὐ χρῶνται, πολλάκις εἴρηται.

[627. σοι) χάριν σου. *Gl. C.*]

628. (629.) βασάνιζε γὰρ τὸν παῖδα) λέγεται βασανίζειν καὶ τὸ χωρὶς πληγῶν ἀνακρίνειν, ἀπὸ τῆς βασάνου λίθου.

630. (631.) ἐν κλίμακι δήσας) τὸ ἐν πρὸς τὸ δήσας· ἐνδήσας κλίμακι· ἀντὶ τοῦ, εἰς κλίμακα δήσας. Ὅμηρος· κάππεσον ἐν Λήμνῳ. ἀντὶ τοῦ, εἰς τὴν Λῆμνον.

[631. ὑστριχίδι) ἐξ ὑείων τριχῶν μάστιγι. *Gl. Br.*]

633. (634.) πλὴν πράσῳ μὴ τύπτε τοῦτον) ἐπεὶ οἱ ἐλεύθεροι πρὸ τούτου ἐδέροντο πράσοις καὶ σκορόδοις. τὸ δὲ χ πρὸς τὸ ἔθος τοῦ τύπτειν. οἱ δὲ ὅτι διώρισται πράσον ἀπὸ τοῦ γητείου. τινὲς γὰρ οἴονται εἶναι τὸ τοῦ πράσου φύλλον. δύναται μὲν οὖν ἐν ἤθει τὰ ὄντως χαλεπὰ προςθεὶς, ἐπιφέρειν· πλὴν μὴ τούτοις αὐτὸν τύπτε, ἅπερ ἐστὶν ἐλαφρότατα. δύναται δὲ καὶ ἄντικρυς· βασάνιζε πανταχῶς αὐτὸν, μὴ ἐν παιδιᾷ, μηδὲ ὡς τοὺς ἐλευθέρους παῖδας, τῷ ἐκκαυλήματι τοῦ πράσου τύπτουσιν, ἢ τῷ γητείῳ.

635. (636.) κἄν τι πηρώσω) ἐὰν βλάψω μέρος τοῦ σώματος τοῦ παιδὸς τύπτων, τὴν τιμὴν λήψῃ.

637. (638.) μὴ δῆτ' ἔμοιγε) οἷον ἄνευ τιμῆς οὐδὲν θέλω ὑπὲρ αὐτοῦ. τινὲς δὲ, μὴ δῆτ' ἐμέ γε, τοῦτον δὲ βασάνιζ' ἀπαγαγών. αὐτὸν μὲν οὖν. εἶναι δὲ καὶ ὅλον τοῦ

Ξανθίου. [μὴ δῆτ' ἔμοιγε πηρώσῃς αὐτὸν, ἀλλ' ἀπαγαγὼν αὐτὸν, οὕτως ὡς ἔφην βασάνιζε. *Gl. E.*]

639. (640.) κατάθου) ἀπειλῶν τῷ Διονύσῳ ταῦτά φησι.

640. (641.) μηδὲν ψεῦδος) ὁ γὰρ τόπος οὐ δέχεται ψεῦδος, ὅπου πᾶσα κρίσις. τὸ δὲ ἀγορεύω ἐν ὀργῇ λέλεκται.

644. (645.) ταῦτ' ἀκούεις) ὁ παρὰ τοῦ Πλούτωνος τοῦτό φησι τῷ Ξανθίᾳ. ἀντὶ τοῦ, ὄντως εἶ δοῦλος.

648. (649.) οὐ καὶ σὺ τύπτει) τύπτει, δευτέρου προσώπου, Ἀττικῶς. τινές φασι τοῦ Ξανθίου ὅλον εἶναι. τινὲς δὲ, τοῦ Διονύσου πρὸς τὸν Ξανθίαν. θεὸς γὰρ ὁ Ἡρακλῆς, ὃν ὁ Ξανθίας ἐμιμεῖτο.

650. (651.) ἢ προτιμήσαντά τι) φροντίσαντα τῶν πληγῶν, κατὰ τοὺς Ἀττικούς. ἢ ἐπιστραφέντα, τοῦ δακρῦσαι ἢ ἀποιμῶξαι ἕνεκα. [προτιμήσαντα) φροντίσαντα, ἢ αἴσθησιν λαβόντα. *Gl. Br.*]

656. (657.) παρακινήσαντα) κινηθέντα, σαλευθέντα, ἐκτραπέντα τοῦ καθεστηκότος. ἢ αἰσθανθέντα, παρόσον ὁ αἰσθανόμενος μάστιγος κινεῖται. [ἀποκινήσαντ') ἐκτραπέντα τοῦ καθεστηκότος. *Gl. E.*]

657. (658.) ἤδη 'πάταξά σ') πιθανῶς τὸν Ξανθίαν πρώτως τύπτεσθαι. οὕτω γὰρ καὶ τὸ, οὐ μὰ Δί' ἀλλ' ἐφρόντισα, ὁπόθ' [1]) Ἡράκλεια τἀν Διομείοις. τινὲς μὲν ὅτι Ξανθίας. εἰς αὐτὸν γὰρ ἐλεύσεται, ὡς ἅτε δὴ Ἡρακλέα τέως ὄντα. τινὲς δὲ, ὅτι Διόνυσος. ἔχει δὲ καὶ τοῦτο λόγον, ὅτι θεράπων νῦν ἐστιν ὁ Διόνυσος, καὶ πρῶτος τύπτεται. προσποιεῖται γοῦν ὁ ἕτερος μὴ αἰσθάνεσθαι, λέγων, οὐδ' ἐμοὶ δοκεῖς.

658. (659.) πηνίκα) μὴ αἰσθανόμενος καὶ αὐτὸς ὁ Διόνυσος λέγει· πότε με ἔτυψας.

659. (660.) κᾆτα πῶς οὐκ ἔπταρον) οὐκ ᾐσθόμην. ὁ γὰρ πταρμὸς κεφαλῆς αἴσθησις. ἢ ἐπειδὴ οἱ θίγοντες τοῦ μυκτῆρος λεπτῷ κάρφει πτάρνυνται, ἢ ὀσφραίνονται προσενεγκόντες. οὕτω, φησὶν, ἥψατό μου ἡ πληγὴ, ὃν τρόπον ἅπτηται κάρφος μυκτῆρος.

661. (662.) οὔκουν ἀνύσεις) οὐ σπεύδεις· αὐτὸς ὁ μαστιγούμενος ἐπικελεύων τῷ τύπτοντι.

---

1) ὁπόχ' *Ald.*

663. (664.) *τὰν Διομείοις*) δῆμος τῆς Αἰγηΐδος φυλῆς, ἀπὸ Διόμου ἐρωμένου τοῦ Ἡρακλέους. ἔστι δὲ Ἡράκλειον αὐτόθι. περὶ οὗ καὶ *Ριανός*[1]) φησι δηλῶν, ὅτι Δίομος Ἡρακλῆς ἐγένετο.

664. (665.) *ἄνθρωπος ἱερός*) ἀποδέχεται αὐτὸν ὁ τύπτων, ὡς δαιρόμενον καὶ φροντίζοντα τῶν μυστηρίων. τυπτόμενος γὰρ θείας τελετῆς μέμνηται.

665. (666.) *ἱππέας ὁρῶ*) ὡς θαυμάζων ἱππέων ἔφοδον. προφάσεις δὲ ἐξευρίσκουσι γελοίως.

666. (667.) *κρομμύων ὀσφραίνομαι*) τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ δακρύειν ἀκουσίως τοῖς ὀσφραινομένοις κρομύων.

667. (668.) *ἔπειτα προτιμᾷς οὐδέν*) καὶ νῦν οἷον οὐκ ἐπιστρέφῃ. δύναται δὲ τὸ αὐτὸ πρόσωπον λέγειν ὅλον.

669. (670.) *τὴν ἄκανθαν ἔξελε*) ἐπάρας τὸν πόδα τὴν πτέρναν δείκνυσι.

670. (671.) *τί τὸ πρᾶγμα τουτί*) ὡς δυσκρίτως ἔχων τοῦτο λέγει ὁ Αἰακός.

671. (672.) *Ἄπολλον, ὅς που*) ᾄδειν προσποιεῖται αἰσθόμενος ὁ Διόνυσος. οἱ γὰρ ἀλγοῦντες τοὺς θεοὺς ἀνακαλοῦνται.

673. (674.) *ἴαμβον Ἱππώνακτος*) ὡς ἀλγήσας καὶ συγκεχυμένος οὐκ οἶδε τί λέγει· ἐπεὶ οὐχ Ἱππώνακτος, ἀλλ' Ἀνανίου. ἐπιφέρει δὲ ὁ Ἀνανίας αὐτῷ·

ἢ Νάξον, ἢ Μίλητον, ἢ θείαν Κλάρον
ἴκου καθ' ἱέρ[2], ἢ Σκύθας ἀφίξεαι.

674. (675.) *τὰς λαγόνας σπόδει*) κάθαιρε. σποδεῖν γὰρ κυρίως τὸ τοὺς βωμοὺς καθαίρειν.

677. (678.) *ὃς Αἰγαίου πρῶνας*) παρὰ τὰ Σοφοκλέους ἐκ Λαοκόωντος· Πόσειδον, ὃς Αἰγαίου μέδεις πρῶνας, ἢ γλαυκᾶς μέδεις εὐανέμου λίμνας, ἐφ' ὑψηλαῖς σπιλάδεσσι στομάτων.

686. *Μοῦσα χορῶν ἱερῶν*) κἀνταῦθα παράβασίς ἐστιν, ἀλλ' οὐκ ἔχει πάντα μέρη τῆς παραβάσεως, ἀλλὰ μόνα

---

1) καὶ Ῥιανὸς om. *Ald.*: habet *Rav.*

τὰ τέσσαρα, τὴν ᾠδὴν, τὸ ἐπίῤῥημα, τὴν ἀντῳδὴν, τὸ ἀντεπίῤῥημα. ἔστι γοῦν ἡ παροῦσα ᾠδὴ ἐκ κώλων πολυσχηματίστων ιβʹ. ὧν τὸ πρῶτον τετράμετρον βραχυκατάληκτον ἀσυνάρτητον προσῳδιακὸν ἀναπαιστικὸν καλούμενον, ἢ δακτυλικὸν τετράμετρον ἀκατάληκτον. τὸ δεύτερον ἀναπαιστικὸν δίμετρον καταληκτικόν. τὸ τρίτον ὅμοιον τρίμετρον ἀκατάληκτον, κατὰ τὴν τρίτην χώραν τῆς μὲν ᾠδῆς ἀμφιβράχεος, τῆς δ' ἀντῳδῆς κρητικοῦ κειμένου. τὸ τέταρτον χοριαμβικὸν, (τοῦ δευτέρου ποδὸς ὄντος διτροχαίου) τρίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ εʹ ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ϛʹ δίμετρον ἐξ Ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος καὶ χοριάμβου ἀκατάληκτον. τὸ δὲ τῆς ἀντῳδῆς ἐκ διιάμβου καὶ διτροχαίου. τὸ ἕβδομον δακτυλικὸν πενθημιμερές. τὸ [1]) ὄγδοον χοριαμβικὸν ἡμιόλιον, συνίζησιν ἔχον εἰς τὸ Θρηϊκία, διὰ τὸ ἡμιόλιον εἶναι τὸ τῆς ἀντῳδῆς ἐκ διτροχαίου. τὸ ἔνατον ὅμοιον τῷ πέμπτῳ καὶ τὸ δέκατον. τὸ ἑνδέκατον μονόμετρον ὑπερκατάληκτον. τὸ δωδέκατον τροχαϊκὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον ἰθυφαλλικόν. ἡ δὲ ἀντῳδὴ ἰσόμετρος. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν ᾠδῆς παράγραφος καὶ διπλῆ ἔσω νενευκυῖα· τῆς δὲ ἀντῳδῆς δύο διπλαῖ ἔξω νενευκυῖαι, ἡ μὲν ἐν ἀρχῇ τοῦ κώλου, ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος.

690. Κλεοφῶντος) Κλεοφῶν στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων, καὶ εἰς τοῦτον τὸν δημαγωγὸν δρᾶμα φέρεται Πλάτωνος, καὶ ἐπιγράφεται ὁνωνύμως αὐτῷ Κλεοφῶν. τοῦτον κωμῳδεῖ ὡς ξένον, καὶ ἀμαθῆ, καὶ φλύαρον, καὶ δυςγενῆ. Θρᾷκα γὰρ αὐτὸν ἔλεγεν. ἀντεποιεῖτο δὲ τῶν πρωτείων τῆς πόλεως.

693. Θρηκία χελιδὼν) ἵνα διαβάλῃ αὐτὸν ὡς βάρβαρον. κωμῳδεῖται δὲ ὡς υἱὸς Θράσσης. οὗτος δὲ ἦν ὁ καλούμενος Κλεοφῶν ὁ τυροποιός [2]). καὶ Πλάτων ἐν Κλεοφῶντι δράματι βαρβαρίζουσαν πρὸς αὐτὸν πεποίηκε τὴν μητέρα. καὶ αὐτὴ δὲ Θρᾷσσα ἐλέγετο. χελιδὼν δὲ, ἀπαιδευσία. ἀηδόνιον δὲ νόμον, παρόσον ὁ ἀηδὼν τὸν ἑαυτῆς υἱὸν Ἴτυν θρηνεῖ. καὶ τοῦτον ἐπίκλαυτον ᾄδειν λέγει συνειδότα ἑαυτῷ δεινότατα περὶ τὴν πόλιν πεπανουργηκότι.

697. κἂν ἴσαι γένωνται) αἱ ψῆφοι δηλονότι, αἱ λευκαὶ καὶ αἱ μέλαιναι. ὑπερβολικῶς δὲ εἶπεν, ὅταν γὰρ

1) τὸ abest ab *Ald.*
2) L. λυροποιός.

ἴσαι γένωνται αἱ ψῆφοι, ἀπολύεται ὁ κατηγορούμενος. πρὸς τὸ ἔθος δὲ, ὅτι φεύγων ἀπολύεται ἴσων τῶν ψήφων ἐνεχθεισῶν. ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸν Ὀρέστην γενομένου. Εὐριπίδης ἐν Ἰφιγενείᾳ τῇ ἐν Ταύροις·

ἐξέσωσά σε
καὶ πρίν γ' Ἀρείοις ἐν πάγοις ψήφους ἴσας
κρίνασ', Ὀρέστα.

698. τὸν ἱερὸν χορὸν δίκαιόν ἐστι) τὸ τοιοῦτο παράβασις καλεῖται. ὅπερ ἔλεγον ἐπιστρέφοντες πρὸς τοὺς θεωμένους. ἔστι δὲ ὁ τρόπος ὅταν καταλιπὼν τὰ ἑξῆς τοῦ δράματος ὁ ποιητὴς συμβουλεύῃ τοῖς θεωμένοις, ἢ ἄλλο τι ἐκτὸς λέγῃ τῆς ὑποθέσεως. σύγκειται δὲ ἐκ στίχων τροχαϊκῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν κ'. ὧν τελευταῖος·

ὑστέρῳ χρόνῳ ποτ' αὖθις εὖ φρονεῖν οὐ δόξομεν.

ἐπὶ τῷ τέλει διπλῆ ἔσω νενευκυῖα διὰ τὴν ἀνταπόδοσιν.

700. ἐξισῶσαι τοὺς πολίτας) τουτέστιν, ἐντίμους ποιῆσαι τοὺς ἀτιμωθέντας. τοιαύτη γὰρ κατάστασις ἐνειστήκει, καθ' ἣν ἐφυγαδεύθησάν τινες τῶν πολιτῶν καὶ ἄτιμοι ἐγένοντο. Ἄλλως. ἴσως ἐνταῦθα περὶ τῶν δ' λέγει στρατηγῶν, οἷον, καὶ εἴ τις ἥμαρτε σφαλεὶς, ἀπολογησάσθω κατακληθείς. δείματα δὲ τὰς ἀτιμίας λέγει, τοὺς φόβους ἀφελεῖν ἀπὸ τῶν φοβουμένων. [τὰ δείματα) τοὺς φόβους τοῦ ἐπικειμένου πολέμου. Gl. Victor.] τὸ δὲ Φρυνίχου παλαίσμασιν, ἐπεὶ τραγικὸς Φρύνιχος Ἀνταίῳ δράματι περὶ παλαισμάτων πολλὰ διεξῆλθεν, ὡς πρόκειται. ἔθος δὲ ἔχουσιν οἱ κωμικοὶ παρακωμῳδεῖν τοὺς τραγικοὺς, ὅταν πολλάκις καὶ συνεχῶς χρῶνται τοῖς αὐτοῖς. Ἄλλως. στρατηγοῦντος αὐτοῦ ἡττήθησαν Ἀθηναῖοι, καὶ πολλοὶ αὐτῷ προσεκρούσθησαν, ὡς προδόντι τὸν πόλεμον. τινὲς δὲ τοῦτον κωμικὸν ποιητὴν λέγουσιν, ὃς κινουμένους τοὺς χοροὺς εἰσῆγε καὶ παλαίοντας. ἐγένετο δὲ στρατηγὸς, ἐφ' οὗ πολλοὶ ἥμαρτον τῶν τραγικῶν καὶ ἄτιμοι ἐγένοντο.

[702. ἐγγενέσθαι) εἰς φιλίαν ἐλθεῖν. Gl. Victor.]

704. εἶτ' ἄτιμον φημὶ χρῆναι) ἕως τοῦ, κἀντὶ δούλων δεσπότας. ἐπειδὴ τοὺς συνναυμαχήσαντας δούλους ἐλευθέρους ἐποίησαν. καὶ Πλαταιᾶς δὲ εἶπεν, ὡς τῶν Πλαταιέων ἀφέντων ἐλευθέρους τοὺς συνναυμαχήσαντας περὶ Σαλαμῖνα.

706. καὶ Πλαταιᾶς) ἀντὶ τοῦ Πλαταιέας. τοὺς

συνναυμαχήσαντας δούλους Ἑλλάνικός φησιν ἐλευθερωθῆναι, καὶ ἐγγραφέντας ὡς Πλαταιεῖς συμπολιτεύεσθαι αὐτοῖς. Καλλίστρατος δέ φησιν, οὐ συναλοιφὴν εἶναι, ἀλλὰ διάλεκτον ἰδίαν, σημαίνουσαν τὸ δέον εἶναι. ἢ ὁμοίους ἡγεῖσθαι τοῖς ἐν Πλαταιᾶσι τὸ Ξέρξου νενικηκόσι πεζόν.

710. χοὶ πατέρες ἐναυμάχησαν) ἴσως περὶ τῶν δ' λέγει στρατηγῶν, τῶν περὶ Ἀργίνουσαν ναυμαχησάντων, τῶν σωθέντων ἐκ τῶν ί. κατεδικάσθησαν γὰρ αὐτοὶ μὴ ἀνελόμενοι τοὺς νεκρούς. οἱ μὲν ἓξ ὑπομείναντες, θανάτῳ ἐκολάσθησαν· οἱ δὲ λοιποὶ δ' ἔφυγον· οὓς Ἀριστοφάνης μετακαλεῖσθαί φησι καὶ ἐπιδίκους εἶναι. ἡ δὲ Ἀργίνουσα κώμη ἦν τῆς Αἰολίδος. συμβαλόντες γὰρ ἐνίκησαν Ἀθηναῖοι Λακεδαιμονίους, καὶ νικήσαντες ἐπανῆλθον. ἐν δὲ τῇ ὁδῷ χειμῶνι περιπεσόντες, πολλοὶ τεθνήκασιν αὐτῶν, καὶ τούτους ἐάσαντες οἱ στρατηγοὶ, ἐπανῆλθον οἱ ί. καὶ οἱ μὲν ἓξ ἐκολάσθησαν· οἱ δὲ δ' ἔφυγον. ἴσως δὲ καὶ ἐν τῷ, εἴτις ἥμαρτε Φρυνίχου παλαίσμασι, περὶ τῶν δ' λέγει· οἷον, καὶ εἴτις ἥμαρτε σφαλεὶς, ἀπολογησάσθω καταληφθείς.

715. εἰ δὲ ταῦτ' ὀγκωσόμεθ') ἐὰν δὲ ὡς μεγάλα ἁμαρτήματα, μὴ θελήσωμεν ἀνεῖναι τοῖς συμμαχήσασιν, ὑπερφρονήσωμεν, ἀλαζονευθῶμεν, μεγαλαυχήσωμεν.

716. κυμάτων ἐν ἀγκάλαις) Δίδυμός φησι παρὰ τὰ Αἰσχύλου·

ψυχὰς ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις.

θέλει δὲ εἰπεῖν, καὶ ταῦτα ὄντες ἐν πολλοῖς κινδύνοις. ἐνειστήκει γὰρ ὁ Διονυσιακὸς πόλεμος.

717. ὑστέρῳ χρόνῳ) ὅτε βλαβησώμεθα τῷ πολέμῳ.

718. εἰ δ' ἐγὼ ὀρθῶς ἰδεῖν) τοῦτο Ἴωνός ἐστιν ἐκ Φοινίκης, ἢ καὶ Οἰνέως· εἰ δ' ἐγὼ ὀρθὸς ἰδεῖν βίον ἀνέρος, πολιῆται. θέλει δὲ εἰπεῖν ὅτι εἰ δύναμαι κρίνειν. οἰμώξεται δὲ, τιμωρηθῆναι ὀφείλει. τὸ δὲ οὐ πολὺν, σύναπτε εἰς τὸ χρόνον.

[720. ὁ πίθηκος) ὁ ἐοικὼς κατὰ τὴν ηλικίαν πιθήκῳ. Gl. Victor.]

721. ὁ μικρὸς) τῷ σώματι δηλονότι. φαίνεται δὲ ὁ Κλειγένης περὶ τὰ πολιτικά. καὶ τῶν πλουσίων μέν ἐστι, ξένος δὲ καὶ βάρβαρος οὗτος.

722. ὁπόσοι κρατοῦσι) δέον εἰπεῖν, ὅσοι κρατοῦσι

γῆς, οὐκ εἶπεν, ἀλλ' ἐπήνεγκεν, ὅσα παρέχεται βαλανεὺς τοῖς λουομένοις σμήγματα.

[723.—725. κυκησιτέφρου κ. τ. λ.) ταῦτα τοιαῦτα καθάρματά ἐστιν, οἷς οἱ λουόμενοι χρῶνται τῶν βαλανέων πωλούντων. γίνεται δὲ κυκησίτεφρον ἀπὸ τοῦ κυκῶ, τὸ ταράσσω, καὶ τοῦ τέφρα. *Victor.*]

725. καὶ Κιμωλίας γῆς) μία τῶν Κυκλάδων νήσων αὕτη ἡ Κιμωλία, νιτροποιὸς γῆ, ἐξ ἧς τὸ νίτρον. ἢ τῶν Ἐρυθρῶν τῆς Ἰωνίας ἀκρωτήριον, φέρων ἄμμον στυπτικήν. τὸν οὖν Κλειγένην ἐν τοιούτῳ ἤθει λέγει· ὥςπερ εἰ ἔλεγε, πονηρότατός ἐστι πάσης τῆς γῆς, ὁπόσης οἱ βαλανεῖς κρατοῦσι, Κιμωλίας, καὶ τέφρας, καὶ τοιαύτης λοιπῆς.

[726. εἰδὼς δὲ τάδε) ἃ πείσεται, οὐκ ἄοπλος διάγει, ἀλλ' ἐν χειρὶ ξύλον ἀεὶ φέρει, μήποτε καὶ ἀποδυθῇ. πολλοὶ γὰρ αὐτῷ ἀπειλοῦσι. *Gl. Br.*]

727. οὐκ εἰρηνικὸς) οὐχ' ἥσυχος, ἀλλ' οἷον ἔνοπλος. εἰδὼς δέ, φησι, τάδε, προςεποιεῖτο πρόφασιν καὶ μανίαν, εἰδὼς ὅτι μισεῖται παρὰ τῶν πολιτῶν. διὸ καὶ βακτηρίαν ἔχων περιῄει, δι' ἧς ἠμύνετο τοὺς ἐπερχομένους αὐτῷ. [ἵνα μή ποτε κ. τ. λ.) πολλοὶ γὰρ αὐτῷ ἀπειλοῦσι. *Gl. Victor.*]

730. πολλάκις ἡμῖν ἔδοξε) τὸ ἀντεπίῤῥημα ὅμοιον κατὰ πάντα τῷ ἐπιῤῥήματι, ἐκ στίχων κ' τροχαϊκῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν συγκείμενον, ὧν ὁ τελευταῖος·

ἤν τι καὶ πάσχητε, πάσχειν τοῖς σοφοῖς δοκήσετε.

ἐπὶ τῷ τέλει διπλῇ ἔξω νενευκυῖα. τὸ δὲ ἑξῆς· τὸ αὐτὸ πέπονθεν ἡ πόλις εἰς τοὺς χρηστοὺς τῶν ἀνθρώπων καὶ εἰς τὸ ἀρχαῖον νόμισμα. ὥςπερ γὰρ τῷ παλαιῷ νομίσματι οὐ χρώμεθα καλῷ ὄντι, ἀλλὰ τῷ καινῷ κακῷ ὄντι, οὕτω καὶ τοῖς ἀρχαίοις ἀνθρώποις οὐ χρώμεθα καλοῖς οὖσι· τοῖς δὲ νῦν στρατηγοῖς κακοῖς οὖσι συγχρώμεθα.

732. εἴς τε τἀρχαῖον νόμισμα) τῷ προτέρῳ ἔτει ἐπὶ Ἀντιγένους. ἀλλὰ νικᾷ [1]) φησι χρυσοῦν νόμισμα κοπῆναι. καὶ Φιλόχορος ὁμοίως, τὸ ἐκ τῶν χρυσῶν Νικῶν.

733. οὐ κεκιβδηλευμένοις) ἀντὶ τοῦ, οὐ κακούργοις, οὐ κεκαπηλευμένοις, ἀλλὰ καθαροῖς. τοῖς παλαιοῖς δηλονότι ἀνδράσι.

735. κεκωδωνισμένοις) δεδοκιμασμένοις, ἐκλελεγμένοις ἀκριβῶς. [ἐξητασμένοις. *Gl. Mosq.*]

---

1) Ἑλλανικος *Bentl. Tyrwhitt.*

737. τοῖς πονηροῖς χαλκίοις) τοῖς χαλκοῖς κτίσμασι, τοῖς ἀδοκίμοις, καὶ μεμιγμένοις χαλκῷ. ὡς ἐπὶ νομισμάτων. χαλκία δὲ ὡς χρυσία ἔλεγον τῷ σχήματι, χαλκᾶ σκεύη. νῦν δὲ ὡς κακὸν νόμισμα τὸ χρυσοῦν οὕτως εἶπεν. δύναται δ' ἂν καὶ τὸ χαλκοῦν λέγειν. ἐπὶ γὰρ Καλλίου χαλκοῦν νόμισμα ἐκόπη.

738. χθές τε καὶ πρώην) ἀντὶ τοῦ καινοῖς. ὡς ἐπὶ νομίσματος δὲ τῷ κόμματι.

742. προσελοῦμεν) προπηλακίζομεν, ἐλαύνομεν, ἐκβάλλομεν. [προςελοῦμεν) ὑβρίζομεν, ἀτιμάζομεν. *Gl. Br.* ἀτιμάζομεν. *Gl. Victor.* προσελεῖν, τὸ ὑβρίζειν Ἀττικοὶ φασίν. *Schol. E.* προςελεῖν τὸ ὑβρίζειν. *Victor.*]

καὶ πυῤῥίαις) ἀντὶ τοῦ δούλοις. ὄνομα γὰρ δούλου ὁ Πυῤῥίας· ἀπό τινος δούλου Πυῤῥίου· ὡς καὶ Ξανθίας ἀπὸ Ξανθίου τινός. ὧν ὁ μὲν πυῤῥὸς ἦν τὴν κόμην· ὁ δὲ ξανθός. φαρμακοῖσι δὲ, τοῖς λεγομένοις καθάρμασιν. [καθάρμασιν. *Gl. Br.* φαρμακοῖσι, καθάρμασι. τοὺς γὰρ φαύλους, καὶ παρὰ τῆς φύσεως ἐπιβουλευομένους, εἰς ἀπαλλαγὴν αὐχμοῦ, ἢ λιμοῦ, ἤ τινος τῶν τοιούτων ἔθυον, οὓς ἐκάλουν καθάρματα. *Schol. C.*]

749. (748.) ἐξ ἀξίου γοῦν τοῦ ξύλου) παρὰ τὴν παροιμίαν· ἐξ ἀξίου γοῦν τοῦ ξύλου κἂν ἀπάγξασθαι. ἐπὶ τῶν ἐθελόντων σεμνῶς δυστυχεῖν. θέλει οὖν λέγειν, ὅτι βέλτιόν ἐστι χρῆσθαι τοῖς γενναίοις στρατηγοῖς καὶ δεδοκιμασμένοις ἢ τοῖς φαύλοις. κἂν γὰρ δέῃ παθεῖν τι, κρεῖττον ἀπ' ἀγαθοῦ ἢ φαύλου πάσχειν.

751. (750.) νὴ τὸν Δία τὸν Σωτῆρα) Αἰακὸς ἢ Πλούτωνος οἰκέτης πρὸς τὸν τοῦ Διονύσου Ξανθίαν. κορωνὶς δὲ εἰςιόντων αὖθις τῶν ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι οϛ'. ὧν τελευταῖος,

ἐσπουδάκωσι, κλαύμαθ' ἡμῖν γενήσεται.

753. (752.) βινεῖν) συνουσιάζειν, γαμεῖν. ὅτι οἱ κοιμίζοντες τὴν ἡλικίαν τὸ [1]) συνουσιάζειν ἀρχὰς ἔχουσι τοῦ βίου. ἄλλοι δὲ παρὰ τὸ βύειν [2]) δεδώκασιν.

754. (753.) ἐξελέγξαντ' ἄντικρυς) γράφεται ἐξελεγχθέντα. λείπει δὲ τὸ θαυμάζω, ἢ τοιοῦτόν τι.

---

1) L. τοῦ.
2) L. βύνειν.

756. (755.) *οἴμωζε μὲν τ' ἄν*) ἀντὶ τοῦ ᾤμωζε, τουτέστιν, ἔφευγον καὶ εἴων αὐτὸν, οἴμωζε εἰπὼν, εἰ ἔτυψέ με.

τοῦτο μέντοι δουλικόν) τὸ λοιδορεῖν τὸν δεσπότην ἀπόντα.

758. (757.) *μαλ' ἐποπτεύειν δοκῶ*) Σύμμαχος οὕτως αὐτῇ τῇ λέξει φαίνονται συνεχῶς λέγειν· εὐφημοῦντες τὴν τῶν μυστηρίων ἐποπτείαν. οἱ δὲ τὰ μυστήρια παραλαμβάνοντες, μύσται καλοῦνται. οἱ δὲ παραλαβόντες αὐτὰ, τῷ αὖθις ἐνιαυτῷ ἐφορῶσι τὰ μυστήρια, καὶ ἐποπτεύουσι· καὶ ἐποπτεύοντες χαίρουσιν ἐπὶ τῷ πολλὰ πράττειν. ὁ δὲ νοῦς· ὅταν, φησὶ, λάθρα καταράσωμαι τῷ δεσπότῃ, λίαν οὕτως ἥδομαι, ὡς δοκεῖν μυστήρια ἐποπτεύειν καὶ ἑορτάζειν. τὸ δὲ μάλλ' εἶπεν, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀλλά [1])· οἵῳ τρόπῳ λέγομεν, οὐχ οἷον ἥδομαι, ἀλλ' ὑπερήδομαι. ἔστι δὲ καὶ ἄλλη γραφὴ, μάλα γ' ἐποπτεύειν δοκῶ. ἔτι δὲ καὶ, μάλ' ἐποπτεύειν μοι δοκῶ. *τονθορύζων δὲ*, ψιθυρίζων, ἠρέμα γογγίζων, ἢ λάθρα φθεγγόμενος, ὑποτρέμων, τὰ χείλη κινῶν. τὸ δὲ, πολλὰ πράττων, ἢ ἀντὶ τοῦ, χαίρεις τονθορύζων, ἡνίκα πολλὰ μοχθῆς κελεύοντος τοῦ δεσπότου, νοητέον· ἢ οὕτω, τί δὲ χαίρεις πολλὰ πράττων, ἤγουν πάσχων, ἢ μοχθῶν· ἵν' ᾖ ὁ τοῦ Αἰακοῦ λόγος κατ' εἰρωνείαν. ἢ τοῦ οἰκέτου λέγοντος οὕτω· χαίρω ὡς μὰ τὸν Δία οὐδὲν ἄλλο οἶδα, εἰς ὃ χαίρω ἐγώ.

[762. *πολλὰ πράττων*) πάσχων. *Gl. D.*]

763. (762.) *Ὁμόγνιε Ζεῦ*) τὴν ὁμοιότητα θαυμάζων, λέγει· οἷον, ὦ ὁμοιότητος. τὸ δὲ παρακούων, οὐχ ὡς ἡμεῖς εἰώθαμεν λέγειν, καταφρονῶν τῶν λεγομένων παρὰ τῶν δεσποτῶν· ἀλλ' ἴσως τὸ, λάθρα ἐπακροώμενος. ἔνθεν καὶ ὠτακουστὰς οἱ Ἀττικοί φασι. τὸ δὲ, πλεῖν ἢ μαίνομαι, ἀντὶ τοῦ, ἐξανίσταμαι ἑαυτοῦ ἐκ τῆς ἀξίας.

[765. *τοῖς θύραζε*) τοῖς ἐκτός. *Gl. Br.*]

766. (765.) *κἀκμιαίνομαι*) οὕτως ἔλεγον τὸ ἀποσπερματίζειν, ὡς οἱ ὀνειρώττοντες. τοῦτο οὖν φησιν, ὅτι ἥδομαι, ὡςανεὶ ἀποσπερματίζων. [ἀποσπερματίζω. ἁγνισμὸν λογίζομαι. *Gl. Br.*]

769. (768.) *ὁμομαστιγίας*) ὥςπερ φαμὲν, Ἑται-

---

1) ἄλλα *Ald.*

ρεῖος [1]) Ζεὺς, καὶ Ὁμόγνιος, καὶ Ἱκέσιυς, καὶ Ξένιος, καὶ ὅσα τοιαῦτα, οὕτω καὶ Δούλιος, ὁ τῶν δούλων ἔφορος. ἐπεὶ δὲ οἱ δοῦλοι μάστιξιν ὑπόκεινται καὶ πληγαῖς, διὰ τοῦτο ὁμομαστιγίας εἶπεν. ἢ βουλόμενος εἰπεῖν, ὃς ἡμᾶς νῦν εἰςήγαγε, παίζων παρ᾽ ὑπόνοιαν εἶπεν, ὁμομαστιγίας. Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν Ὁμόγνιος, ὡς ἔμπροσθεν, ἢ ὁμάδελφος· λέγει οὖν ὁμόδουλος. στικτέον δὲ ἐπὶ τῷ μαστιγίας. μέλλων γὰρ αὐτοῦ πυνθάνεσθαι περί τινος πράγματος δουλικοῦ, σιωπᾷ, ἀκούσας ἔνδον γενομένου θορύβου, περὶ οὗ καὶ ἑξῆς πυνθάνεται. οὐ γὰρ ὁρκίζει αὐτὸν κατὰ τοῦ Διὸς, ἵνα εἴπῃ αὐτῷ περὶ τῆς ἔνδον βοῆς. δύναται δὲ συνάπτεσθαι καὶ ἀπὸ τοῦ, καί μοι φράσον, μέχρι τοῦ, χὠ λοιδορησμός.

774. (773.) νόμος τις ἐνθάδ᾽ ἐστὶ) νόμος ἦν ἐν τῷ ᾅδῃ, τὸν βελτίονα ἄνδρα τῶν ἑαυτοῦ συντέχνων ἐγγὺς τοῦ Πλούτωνος καθέξεσθαι.

777. (776.) σίτησιν αὐτὸν) ταῦτα μεταφέρει ἀπὸ τῶν ἐν Ἀττικῇ ἐθῶν εἰς τὰ καθ᾽ ᾅδου.

778. (777.) τοῦ Πλούτωνος ἑξῆς) ἀντὶ τοῦ, ἐγγὺς τοῦ θρόνου τοῦ Πλούτου.

785. (784.) βαλαντιητόμοις) τοῖς τὰ βαλάντια τέμνουσιν, ἃ ἐν ταῖς ζώναις ἀπῃωρημένα φέρουσιν ἄνθρωποι.

788. (787.) τῶν ἀντιλογιῶν) παρίστησιν αὐτοῦ τὸ περὶ τοὺς λόγους σαπρόν, καὶ ἐν ἄλλοις· στρεψίμελος τὴν τέχνην Εὐριπίδης.

λυγισμῶν) καμπῶν. γράφεται λογισμῶν, τουτέστι [2]) παραλογισμῶν. τὸ δὲ κάμπτειν, ἅμα μὲν πρὸς τὰ μέλη, ἅμα δὲ πρὸς τὸ ἐξελίττειν καὶ ἀναδύεσθαι. Ὅμηρος· δίδει μόσχοισι λύγοισι. Δίδυμος δὲ, λυγισμῶν, ἀπὸ τῶν συνδέσεων τοῦ λόγου.

789. (788.) ὑπερεμάνησαν) ἀντὶ τοῦ, λίαν ἐχάρησαν. τούτων γὰρ οἱ τοιοῦτοι ὀρέγονται, ἵν᾽ ὁπότε φωραθῶσι κλέπτοντες, διὰ τούτων τοὺς κεκρατηκότας φεύγωσι. διαβάλλει δὲ Εὐριπίδην ἐνταῦθα ὡς λίαν πανοῦργον, καὶ τὰ τοιαῦτα ἐν τοῖς δράμασιν ἐπιτηδεύοντα.

---

1) ἑταιρεῖος Ald.

2) λυγισμῶν. γράφεται καμπῶν, τουτέστι Ald.

791. (790.) οὐκ ἐβάλλετο) λίθοις δηλονότι. εἶτα οὐκ ἐλιθοβολεῖτο, φησὶ, ποιήσας.

794. (793.) οὐράνιόν γ' ὅσον) ἀντὶ τοῦ, πολὺ καὶ μεγάλως ἐβόησαν.

796. (795.) ὀλίγον τὸ χρηστόν ἐστιν) δεικνυσιν ὡς πρὸς τὸ θέατρον. μιγνύει δὲ τὰ ἐνθάδε τοῖς ἐκεῖ. νῦν γὰρ οὐ καθ' ᾅδου φησίν.

803. (802.) κἀκεῖνος ὑπεχώρησεν αὐτῷ τοῦ θρόνου) Καλλίστρατος, οὐχ ὡς παραδεδωκότος Αἰσχύλου τὸν θρόνον, ἀλλ' ὡς παραδεδεγμένου αὐτὸν καὶ ὑποκεχωρηκότος.

804. (803.) Κλειδημίδης) Καλλίστρατος, ὅτι ἴσως Σοφοκλέους υἱὸς οὗτος. Ἀπολλώνιος δὲ, ὅτι Σοφοκλέους ὑποκριτής. τοῦτο δὲ πόθεν, σκέψασθε. διαβάλλει δὲ καὶ Κλειδημίδην ὡς κακόξενον. τινὲς δὲ τὸ, νυνὶ δ' ἔμελλε, τοῦ Κλειδημίδου φασὶν εἶναι, ἔφεδρος δὲ, ὁ μὴ πλανώμενος ἐν τοῖς ἀγῶσιν εἰς τὸ ἀγωνίζεσθαι τοῖς νικῶσιν. καὶ Σοφοκλῆς· καί μοι δυσθεράπευτος Αἴας ξύνεστ' ἔφεδρος. ἤγουν, ἔσχατος καὶ ὡς ἔφεδρος ἐλείφθη [1]) μοι Αἴας εἰς κακόν.

[805. ἔφεδρος) κριτής. *Gl. Br.* ἔφεδρος, ὁ μαχομένων τινῶν παρακαθήμενος, καὶ μέλλων τῷ νενικηκότι μαχήσασθαι. *Schol. Br.*]

806. (805.) ἕξειν κατὰ χώραν) ἀντὶ τοῦ, ἐάσειν οὕτως ὡς εὗρεν Αἰσχύλον καθέζεσθαι.

811. (810.) μειαγωγήσουσι τὴν τραγῳδίαν) μεῖον λέγουσι τοὺς ὑπὲρ τῶν υἱῶν εἰς τὰ Ἀπατούρια ὄϊς ὑπὸ τῶν πατέρων εἰςφερομένους, διὰ τὸ ἐπιφωνεῖν τοὺς φράτορας ἐπὶ τοῦ σταθμοῦ τοῦ ἱερείου, μεῖον, μεῖον. ὅτι δὲ ἵσταντο, Ἀριστοφάνης ἐν δράματι δεδήλωκε. τοῦτο δὲ κέκληται κουρεῖον, ἀπὸ τῶν κούρων, ὑπὲρ ὧν ἐθύετο. μεῖον δὲ, διὰ τὴν προειρημένην αἰτίαν. καὶ ἐπιζήμιόν τι τοῖς ἧττον εἰςάγουσιν ἀπεδέδοκτο. καθάπερ αὐτός φησιν Ἀριστοφάνης·

ἀλλ' εὔχομαι ἔγωγε ἑλκύσαι σε τὸν σφυγμὸν,
ἵνα μή με προςπράττωσι γραῦν οἱ φράτορες.

μειαγωγὸς δὲ ἐλέγετο ὁ προαγαγὼν τὸ ἱερεῖον, ὅτι μεῖον τὸ ἱερεῖον ἔλεγον, τὸ παριστάμενον ὑπὲρ τῶν εἰς τοὺς φράτορας ἐκφερομένων. μεῖον δὲ ἐκλήθη ἀπὸ τοῦ συμβαίνοντος. ἔδει γὰρ αὐτὸ ἔλαττον ἔχειν σταθμοῦ τινος ἀπὸ τοῦ ὡρισμένου διὰ τοὺς φιλοδο-

---

1) ἐλήφθη *Ald.*

ξοῦντας. οἱ δὲ φράτορες, ἵνα μείζους νέμωνται μερίδας, ἐπεφώνουν, οὐκ ἐῶντες ἱστάναι, διὰ τοῦ μεῖόν ἐστιν. Ἄλλως. ἐάν τις εἰςάγῃ εἰς τοὺς ἰδίους φράτορας υἱὸν ἐν ἡλικίᾳ γενόμενον, παρίστα αὐτοῖς ἐπὶ ὡρισμένῳ σταθμῷ ἱερεῖον, πρὸς ὃν ἔδει προσάγειν, καὶ οὐκ ἐξῆν μεῖον παρασχεῖν. ὅτε δὲ ἐντεθείη τὸ ἱερεῖον εἰς τὸν ζυγὸν, περιεστῶτες ἐβόων, μεῖον, μεῖον τοῦτο. δῆλον ὅτι ἔλαττόν ἐστι. παρὰ τοῦτο οὖν λέγει καὶ μειαγωγεῖν τὴν τραγῳδίαν, τουτέστι πρὸς τὸν ζυγὸν προσάξουσι καὶ στήσουσιν. Ἄλλως. ἐπεὶ εἰώθασι προςφέρειν οἱ εἰς τοὺς φράτορας γραφόμενοι πρόβατον, καὶ οἱ ἱστάμενοι ἔλεγον, μεῖον, μεῖον. καὶ τὸν εἰςάγοντα μειαγωγὸν ἐκάλουν. [μειαγωγήσουσι) ζυγοστατήσουσι. Gl. Br.]

812. (811.) τοὺς κανόνας) κυρίως τὸ ἐπάνω τῆς τρυτάνης ὃν καὶ εἰς ἰσότητα ταύτην ἄγον.

813. (812.) καὶ πλαίσια) τὰ τῶν ξύλων τετράγωνα. πλαίσιον γὰρ, πλινθίον τετράγωνον. Ἀφθόνιος· καὶ τὸ σχῆμα πλαίσιον τυγχάνει τοῦ μηχανήματος. διάμετρος δὲ, ἡ ἐν τῷ κύκλῳ κέντρον τέμνουσα μέσον γραμμή. διαβήτης, σταφύλη· ὅπερ ἐστὶν ὄνομα παρὰ τοῖς ἀρχιτέκτοσιν ἐπὶ τῆς καθιεμένης μολύβδου τιθέμενον. Ὅμηρος· σταφύλῃ ἐπὶ νῶτον ἔχουσα. οὐδὲν δὲ ἀλλ' οἷον περιττὰ καὶ σοφά. ἢ διὰ τούτων δείκνυσιν ὅτι παντοδαπῶς ἐξετασθήσεται. [ξύμπηκτα) ἡνωμένα. Gl. Br.]

817. (816.) ταυρηδὸν) τοιοῦτος γὰρ τῷ σχήματι ὀργιζόμενος Αἰσχύλος.

820. (819.) οὔτε γὰρ Ἀθηναίοισιν) ὡς φαύλων περὶ τὰς ἀποκρίσεις ὄντων, οὐκ ἐστοίχησεν. [ξυνέβαινεν) ἔχαιρεν, ἀπεδέχετο αὐτούς. Gl. Br.]

821. (820.) τοὺς τοιχωρύχους) τοὺς προςέχοντας Εὐριπίδῃ πονηρούς.

822. (821.) λῆρόν τε τἄλλ' ἡγεῖτο) ἀντὶ τοῦ, τοὺς ἄλλους. Ἀθηναίους μὲν συνετοὺς ἡγεῖτο, πονηροὺς δὲ τοὺς πλείστους. διὸ μὴ ἐπιτρέψαι αὐτοῖς τὴν κρίσιν· τοὺς δὲ ἄλλους ἀνθρώπους λῆρον ἡγεῖτο πρὸς τοιαύτην ἐξέτασιν.

825. (824.) ὡς ὅταν γ' οἱ δεσπόται) ὅταν γὰρ οἱ δεσπόται σπουδάζωσι θᾶττόν τι ἀπαρτισθῆναι, ἐπιπλήττουσι τοὺς δούλους, ἵνα θᾶττον ἐνεργῶσιν.

827. (826.) ἦπου δεινὸν ἐριβρεμέτας) κορω-

νὶς καὶ εἴσθεσις μέλους χοροῦ μονοστροφική, τέσσαρας περιόδους ὁμοίους ἔχουσα. τὰ κῶλα δ' ἑκάστης περιόδου εἰσὶν ἑπτὰ ἰσόμετρα. ὧν τὰ μὲν πρῶτα καὶ τρίτα καὶ πέμπτα δακτυλικά. ἀλλὰ τὰ μὲν ἑφθημιμερῆ, τὰ δὲ πέμπτα πενθημιμερῆ. τὰ δεύτερα καὶ τέταρτα καὶ ἕκτα ἀναπαιστικὰ ἑφθημιμερῆ. τὰ δ' ἕβδομα τροχαϊκὰ ἑφθημιμερῆ Εὐριπίδεια. μετροῦνται μέν τοι καὶ κατὰ δύο δακτυλικοὺς ἑξαμέτρους, καὶ ἕνα πεντάμετρον, καὶ ἕνα τροχαϊκὸν δίμετρον καταληκτικόν.

ἦπου δεινὸν ἐριβρεμέτας) ὁ Αἰσχύλος πρὸς τὸ βροντῶδες τῶν ῥημάτων καὶ κομπῶδες· οἷά ἐστι κἀκεῖνα εὐθὺς ἐν ἀρχῇ τοῦ Προμηθέως·

χθονὸς μὲν ἐς τηλουρὸν ἥκομεν πέδον,
Σκύθην ἐς οἶμον, ἄβατον εἰς ἐρημίαν.
Ἥφαιστε, σοὶ δὲ χρὴ μέλειν ἐπιστολὰς,
ἅς σοι πατὴρ ἐφεῖτο, τόνδε πρὸς πέτραις
ὑψηλοκρήμνοις τὸν λεωργὸν ὀχμάσαι,
ἀδαμαντίνων δεσμῶν ἐν ἀῤῥήκτοις πέδαις.

καὶ πάλιν·

ἀδαμαντίνου νῦν σφηνὸς αὐθάδη γνάθον
στέρνων διαμπὰξ πασσάλευ' ἐῤῥωμένως.

[ἐριβρεμέτας) ὁ μεγαλόφωνος Αἰσχύλος. *Gl. Br.*]

830. (829.) θήγοντος ὀδόντας) ἀπὸ μεταφορᾶς εἶπε τῶν χοίρων, οἳ ὅταν εἰς μάχην παρασκευάζωνται, τοῦτο ποιοῦσι. στροβήσεται δὲ, ἀντὶ τοῦ ταραχθήσεται.

834. (833.) ὑψιλόφων τε λόγων [1]) τῶν τοῦ Αἰσχύλου· διὰ τὸ ὑψηλόν. τουτέστι μετεώρων, μεγάλων. χαρακτηρίζει δὲ ἀμφοτέρους, Εὐριπίδην καὶ Αἰσχύλον.

836. (835.) σκινδαλμῶν τε παραξόνια) σκινδαλμὸς κυρίως, τὸ περὶ τὸν φλοιὸν τοῦ καλάμου ξέσμα. παραξόνια δὲ, οἷον κινδυνώδη καὶ παράβολα, παρὰ τὸν τροχὸν ἑλκόμενα. καὶ ἄνω ἔφη ἐπ' αὐτοῦ τοῦ Εὐριπίδου· τοιοῦτον εἴ τι παρακεκινδυνευμένον. Ἄλλως. παραξόνια, κινδυνώδη· ἀπὸ τοῦ ἄξονος. ἀεὶ γὰρ τὸ μέρος τοῦτο

1) λόφων *Ald.*

κινδυνεύει. σμιλεύματα δὲ, τὰ ἐκβαλλόμενα ἀπὸ σμίλης. ἀντὶ τοῦ διαγλύμματα, ἐρεθίσματα. [σχινδαλμῶν) λεπτολογιῶν. Gl. Br.]

839. (838.) φρενοτέκτονος) τοῦ ἐκ τῆς αὑτοῦ φρενὸς τεκταινομένου καὶ συντεθέντος Αἰσχύλου. ταῦτα δὲ λέγει, ἐπειδὴ τοιούτοις ὀνόμασιν Αἰσχύλος ἐκέχρητο κτύπον ἀποτελοῦσι. τὸ δὲ ἑξῆς, φωτὸς ἀμυνομένου τὰ ἱπποβάμονα ῥήματα τοῦ φρενοτέκτονος ἀνδρός· τουτέστι τοῦ Αἰσχύλου.

841. (840.) φρίξας δ' αὐτοκόμου) ὡςεὶ εἶπεν, ὀργισθεὶς ὥςπερ σῦς·

πᾶν δέ τ' ἐπισκύνιον κάτω ἕλκεται.

εἰς ἓν δὲ συνήγαγεν ὁμοῦ ἀμφοτέρας τὰς Ὁμηρικὰς εἰκόνας, τήν τε ἐπὶ τοῦ λέοντος, ἐν τῷ, λασιαύχενα χαῖταν· καὶ τὴν ἐπὶ τοῦ συός.

[843. (842.) ἐπισκύνιον ξυνάγων) Ὅμηρος·

πᾶν δέ τ' ἐπισκύνιον κάτω ἕλκεται, ὄσσε καλύπτων·

τὸ περὶ τὰς ὀφρῦς δέρμα· κατὰ μετάθεσιν τοῦ λ εἰς ν. σκῦλος γὰρ λέγεται τὸ δέρμα· ἔνθεν καὶ σκυλοδέψης, ὡς βυρσοδέψης. τὸ ἐπάνω τῶν ὀφθαλμῶν μέρος ἤτοι δέρμα. τὸ συνοφρύωμα τοῦ μετώπου. ὅθεν καὶ σκύζεσθαι, τὸ ὀργίζεσθαι, διὰ τὸ ἐνδιάθετον γίνεσθαι τοῦτο τὸ μέρος τοῖς ὀργιζομένοις, καὶ ἐπισκύσαι, τὸ χαλεπῆναι· ἀπὸ τοῦ τὸ ἐπισκύνιον καθέλκειν τοὺς χαλεπαίνοντας. Iunt. ἐπισκύνιον ξυνάγων) συστέλλων. Gl. C. ἐπισκύνιον ξυνέχων) συνάγων, ὥςπερ οἱ θυμούμενοι θῆρες. Gl. D.]

845. (844.) γομφοπαγῆ) ἀκριβέστατα, πολυσύνθετα, σκληρὰ, καὶ ἦχον ποιοῦντα, ὥςπερ αἱ κεκαρφωμέναι σανίδες.

846. (845.) πινακηδὸν ἀποσπῶν) ἀποσπῶν τὰ ῥήματα, ὥςπερ πίνακας ἀπὸ πλοίων· οὐχ ὡς Εὐριπίδης, σκινδαλμούς. πινακίδες δὲ, αἱ μεγάλαι σανίδες τῶν πλοίων, δίκην σανίδων τῶν ἐκ νεὼς ἀποσπωμένων ἐν τρικυμίᾳ.

847. (846.) γηγενεῖ φυσήματι) μεγάλῳ, ὥςτε σεισμοὺς ποιεῖν. ἀρχαία γὰρ ὑπόνοια, τὸ ὑπὸ πνευμάτων κατεχομένην σείεσθαι τὴν γῆν.

849. (848.) λίσπη) τῷ τόνῳ, ὡς κίστη. Ἀπολλώνιος δὲ ὀξύνει, ὡς ψιλή. λίσπη δὲ ἡ ἐκτετριμμένη καὶ λεία. οὕτω γὰρ λέγονται οἱ τοιοῦτοι ἀστράγαλοι· ἀφ' οὗ καὶ οἱ λί-

σποι τὰ ἰσχία. Καλλίστρατος δὲ θηρίδιον λεπτὸν σφόδρα· ἀφ' οὗ καὶ οἱ τὰ ἰσχία λεπτοὶ λίσποι λέγονται. Ἄλλως. λίαν ἐκτετριμμένη καὶ ὀλισθηρὰ γλῶσσα· διὰ τὸ ἐν τοῖς λόγοις εὐαπόφυκτον. Ἄλλως. λίσπους καλοῦσι τοὺς ὑφ' ἡμῶν καλουμένους στρυφνοὺς ἀστραγάλους. οἱ τοιοῦτοι δὲ δυςτροπικοί εἰσιν ἐν τῷ παίζειν. λέγει δὲ τὴν Εὐριπίδου. πρὸς δὲ τὸ ἱπποβάμονα, καὶ τὰ λοιπὰ, τὸ κινοῦσα χαλινοὺς εἶπε. φθονεροὺς δὲ, ὡς φθονουμένου τοῦ Εὐριπίδου ἐπὶ σοφίᾳ. δαιομένη δὲ, διαμερίζουσα, διαιροῦσα, κατατέμνουσα τὰ Αἰσχύλου ῥήματα. καταλεπτολογήσει δὲ, τὴν τοῦ Αἰσχύλου λεπτολογίαν λεπτῶς βασανίσει ὁ Εὐριπίδης.

854. (853.) πλευμόνων πολὺν πόνον) τὰ γὰρ τοιαῦτα ῥήματα μετὰ πολλοῦ ἐξέρχονται πόνου.

855. (854.) οὐκ ἂν μεθείην) γράφεται καὶ μεθείμην. κορωνὶς δὲ εἰςιόντων τῶν ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι μέ. ὧν τελευταῖος·

ὑμεῖς δὲ ταῖς Μούσαις τι μέλος ἐπᾴσατε.

ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

857. (856.) αἰσθάνει γὰρ τοῦ λόγου) ὃν λέγει, ὡς οὐ παραχωρήσει σοι τοῦ θρόνου, φάσκων εἶναί σου κρείττων.

858. (857.) ἀποσεμνυνεῖται) ἀντὶ τοῦ, ἀπονοεῖται σιωπῶν. ὑπερηφανεῖ πάλιν, ὅπερ ἐποίει ζῶν. σεμνότητος γὰρ ἕνεκα ἐπιπολὺ ἐσιώπα Αἰσχύλος, ἐν τοῖς θεάτροις εἰςιών. [σεμνῶς ἑαυτὸν σχηματίσει. Gl. Br.]

862. (861.) ἀγριοποιὸν) ἀγρίους εἰςάγοντα καὶ ὠμοὺς τοὺς ἥρωας.

863. (862.) ἀπύλωτον στόμα) Φρύνιχος, ἀθύρωτον. οἱ δὲ γραμματικοὶ, ἀπύλωτον, ἀντὶ τοῦ ἀνεῳγμένον καὶ πύλην μὴ ἔχον, μὴ χαλιναγωγούμενον, μηδὲ κρατούμενον.

864. (863.) ἀπεριλάλητον) οἷον, οὐκ εἰδότα λαλεῖν. κομποφακελοῤῥήμονα δὲ, βαρυῤῥήμονα, σκληρὰ καὶ συνδεδεμένα ἔπη λέγοντα. φάκελοι γὰρ τὰ βαρέα καὶ συνδεδεμένα φορτία τῶν ξύλων. [σκληρὰ καὶ συνδεδεμένα ἔπη λέγοντα. Gl. Br.]

865. (864.) ἄληθες ὦ παῖ) ἐν ἐρωτήσει. ἀντὶ τοῦ, ὄντως δὴ σύ. ὅτι δὲ λαχανοπώλιδος υἱὸς ἦν ὁ Εὐριπίδης,

Ἀλέξανδρός φησιν. εἴρηται δὲ ὁ στίχος παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ·

ἄληθες ὦ παῖ τῆς θαλασσίας θεοῦ.

βαρυτονητέον δὲ τὸ ἄληθες. ἀρουραίας δὲ, διότι τὰ λάχανα ἐκ τῆς γῆς φύεται.

867. (866.) πτωχοποιὲ) ὁ τὸν Τήλεφον τὸν βασιλέα Μυσῶν πτωχὸν ποιήσας. στωμυλιοσυλλεκτάδη δὲ, ὁ πολυλογίας συνάγων. [πολυλογίας συλλέγων. Gl. Br.] ῥακιοσυῤῥαπτάδη δὲ, ὁ τὰ ῥάκη συῤῥάπτων καὶ ἐνδύων τοὺς βασιλεῖς. ἢ ὁ τὰ τῶν ἄλλων ποιητῶν συλλέγων καὶ οἰκεῖα ἑαυτοῦ λογιζόμενος.

869. (868.) σπλάγχνα θερμήνης) θυμὸς γάρ ἐστι ζέσις τοῦ περὶ τὴν καρδίαν αἵματος, δι' ὄρεξιν ἀντιλυπήσεως κινούμενος. ἢ ὀργὴ ἐναρχομένη. κότος δὲ, ὀργὴ θυμὸν ἐπιτηροῦσα. μῆνις δὲ ὀργὴ εἰς παλαίωσιν ἀποτιθεμένη. χόλος δὲ, ὀργὴ διοιδοῦσα. ὀργὴ δὲ, ἐπιθυμία τιμωρίας τοῦ ἠδικηκέναι δοκοῦντος [ἤγουν προσηκόντως. Victor.]. ἢ λύπη μεθ' ὑπολήψεως τοῦ ὀλιγωρεῖσθαι.

871. (870.) τὸν χωλοποιὸν) διὰ τοὺς τρεῖς, Βελλεροφόντην, Φιλοκτήτην, Τήλεφον.

872. (871.) ἄρν' ἄρνα μέλαιναν) ὡς τοιαύτης γινομένης θυσίας τῷ Τυφῶνι ἐν τῷ λῆξαι τὰς καταιγίδας. [ἄρν' ἄρνα μέλαιναν) τοιαῦτα γὰρ ἔθυον τῷ Τυφῶνι, ὁπότε στροβιλώδης ἐκινήθη ἄνεμος. τῶν γὰρ τοιούτων οὗτός ἐστιν ἔφορος. εἰκότως δὲ μέλαιναν, καὶ οὐ λευκὴν, ἐπειδὴ καὶ ὁ Τυφὼς μέλας. Schol. Br.]

873. (872.) τυφὼς γὰρ ἐκβαίνει) οἷον ἀθρόως ἐκβαίνειν μέλλει. τοὺς δὲ καταιγιδώδεις ἀνέμους τυφὼς καλοῦσι. τούτῳ ἐνόμιζον μέλανα ἄρνα σφαγιάζειν, ὅπως λήξῃ τὸ πνεῦμα. εἰς τὸν Αἰσχύλον δὲ τοῦτο.

874. (873.) ὦ Κρητικὰς μὲν) ἐν γὰρ τοῖς Κρησὶν Ἴκαρον μονῳδοῦντα ἐποίησε. καὶ οἱ μὲν εἰς τὴν Ἰκάρου μονῳδίαν ἐν τοῖς Κρησί. θρασύτερον γὰρ δοκεῖ εἶναι τὸ πρόσωπον. Ἀπολλώνιος δὲ, ὅτι δύναται καὶ εἰς τὴν Ἀερόπην, τὴν ἐν τοῖς Κρήταις εἰρῆσθαι· ἣν εἰσήγαγε πορνεύουσαν. οἶμαι δὲ διὰ τὰ ἐν τῷ Αἰόλῳ. Τιμαχίδας δὲ, διὰ τὴν ἐν τοῖς Κρησὶ μίξιν Πασιφάης πρὸς τὸν ταῦρον. Ἄλλως. ἐκ τῶν ἐν τῷ Αἰόλῳ Κανάχης καὶ Μακαρέως, ἢ, ὥς τινες, Δανάης καὶ Μεγαρέως ἀδελφῶν. ἐδόκει γὰρ τοῖς παλαιοῖς

πάνυ ἐναγὲς εἶναι ταῖς ἀδελφαῖς μίγνυσθαι. ἢ ὅτι ἡ Φαίδρα, ἧς τὸ πάθος ἐδραματούργησε, Κρῆσσα ἦν. καὶ γάμους ἀνοσίους λέγει, διὰ τὸ αὐτὴν ἐρασθῆναι μὲν Ἱππολύτου, ὃν ὁ Θησεὺς ἐξ Ἱππολύτης ἔσχε, μιᾶς τῶν Ἀμαζόνων, μὴ δυνηθεῖσαν δὲ τελέσαι τὸν ἔρωτα διὰ τὴν Ἱππολύτου σωφροσύνην, ἀγχόνῃ χρήσασθαι.

[877. πόνηρον ἐνταῦθα ἢ τὸν κακὸν νοεῖ, εὕρηται γὰρ καὶ οὕτως, ἢ τὸν γεωργόν. *Schol. Cant.* 1.]

879. (878.) ἵνα μὴ κεφαλαίῳ) ἀντὶ τοῦ, ἁδρῷ. καὶ ἐν Νεφέλαις κεφάλαιον τῆς ῥαφανῖδος·

οὐδ' ἑλέσθαι δειπνοῦντ' ἐξῆν κεφάλαιον τῆς ῥαφανῖδος.

[κεφαλαίῳ) καθολικῷ καὶ μεγάλῳ. *Gl. Br.* κεφάλαιόν ἐστι τὸ πρὸς τὰ φύλλα καυλῶδες. οὐκ ἔτεμον δὲ κατὰ μῆκος ὡς νῦν, ἀλλὰ κατὰ κύκλον τὰς ῥαφανῖδας. *Gl. Victor.*]

880. (879.) ἐκχέῃ τὸν Τήλεφον) ὡςανεὶ ἔφη τὸν ἐγκέφαλον. ἰδιαίτατα δὲ τὸν Τήλεφον κωμῳδεῖ.

[882. ἔλεγχ' αὐτὸν, ἐλέγχου παρ' αὐτοῦ. *Gl. C. D.*]

884. (883.) ὥςπερ πρῖνος) ὅτι ἡ πρῖνος καιομένη ψόφον ποιεῖ.

889. (888.) κἄτι μάλα τὸν Τήλεφον) ὡςεὶ ἔλεγε, καὶ ὃν κωμῳδεῖς Τήλεφον, εἰς μέσον φέρε.

893. (892.) ὅτιὴ ποίησις οὐχὶ συντέθνηκεν) ἐπεὶ τὰ Αἰσχύλου ἐψηφίσαντο διδάσκειν. κομπῶδες δὲ τοῦτο ἔφη. τῶν γὰρ δυνατῶν καὶ μετὰ θάνατον ᾄδονται τὰ ποιήματα. [ὅτιὴ) διότι. ποίησις) ἡ. *Gl. D.*]

894. (893.) τούτῳ δὲ συντέθνηκε) συναποθανοῦσα πάρεστιν ἐνθάδε ἐν τῷ ᾅδῃ, καὶ ἕξει αὐτὴν ξύμμαχον.

899. (898.) ὑμεῖς δὲ ταῖς Μούσαις) πρὸς τὸν χορόν. ἴσον τῷ προςᾴσατε [1]), ὡς ὑπογραμμός τις ὤν.

900. (899.) Διὸς ἐννέα) κορωνὶς καὶ εἴςθεσις ἐπῳδικὴ διὰ τὸ μετὰ τὴν κορωνίδα τίθεσθαι, ἐκ κώλων ἀναπαιστικῶν μὲν διμέτρων ἐφθημιμερῶν κατὰ τὰς περιττὰς χώρας· κατὰ δὲ τὰς ἀρτίας ἀντισπαστικῶν ἡμιολίων ἐξ ἐπιτρίτου τετάρτου, ἢ καὶ πεντασυλλάβου, πλὴν τοῦ τριςκαιδεκάτου ἰαμβικοῦ καθαροῦ ὄντος ἐφθημιμεροῦς· ἐφ' ᾧ κορωνίς. ἑξῆς δὲ σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀμοιβαῖον. οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι δέκα· ὧν τελευταῖος·

---

1) προσοίσατε *Ald.*

ὀρθῶς μ' ἐλέγχειν, ὧν ἂν ἅπτωμαι λόγων.

ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

903. (902.) γνωμοτύπων) τῶν τὰς οἰκείας γνώμας διὰ τῶν λόγων τυπούντων. ἢ τοὺς τύπους αὐτὰς τοῖς ὕστερον καταλιμπανόντων. ἢ τῶν ταῖς γνώμαις ἀλλήλοις τυπτόντων.

904. (903.) ὀξυμερίμνοις) τοῖς μετὰ σκέψεως εὑρισκομένοις, καὶ ἀσαφέσι.

909. (908.) ῥήματα καὶ παραπρίσματα) τὰ μὲν ῥήματα πρὸς τὸν Αἰσχύλον. τὰ δὲ παραπρίσματα πρὸς τὸν Εὐριπίδην λεπτολογοῦντα.

913. Δήμητερ ἡ θρέψασα) παρόσον Ἐλευσίνιος τὸν δῆμον ὁ Αἰσχύλος ἦν. ἢ ὅτι ἐν τοῖς Ἐλευσινίοις ἐτελεῖτο τὰ δράματα τοῦ Αἰσχύλου. ἔστι δὲ τοῦτο ἔπος Αἰσχύλου.

915. καλῶς) ὅτι καὶ νῦν τὸ καλῶς ἐπὶ παραιτήσει. ἀποστρεφόμενος δὲ καὶ παραιτούμενος ὁ Εὐριπίδης λέγει τὸ καλῶς.

916. ἕτεροι γάρ εἰσιν οἷσιν εὔχομαι) ἅτε δὴ Σωκρατικὸς ὤν, καινὰ δαιμόνια ἔπλασσεν.

918. τοῖσιν ἰδιώταις θεοῖς) τινὲς ἐν τῷ θεοῖς δύο τιθέασιν· ἵνα ἐν ᾖ τὸ, ἴδιοί τινές σοι κόμμα καινόν.

919. αἰθὴρ ἐμὸν βόσκημα) καὶ Σωκράτης ἐν Νεφέλαις·

μὰ τὴν ἀναπνοήν, μὰ τὸ χάος, μὰ τὸν αἰθέρα.

χαρακτηρίζει δὲ Εὐριπίδην, εὐεπίφορον ὄντα ἐπὶ τῷ αἰθέρα ὀνομάζειν. στρόφιγξ δὲ, ἀπὸ τοῦ στρέφειν αὐτὸν καὶ πανουργεύεσθαι. μυκτῆρες δὲ ὀσφραντήριοι, ὡς συντελούντων τῶν μυκτήρων εἰς τὴν φωνήν.

922. καὶ μὴν ἡμεῖς) κορωνὶς καὶ εἴςθεσις χοροῦ προῳδικὴ, ὅτι προτίθεται τῆς διπλῆς, ἐκ κώλων τροχαϊκῶν ιδ΄· ὧν τὰ μὲν ά, β΄, έ, ς΄, ή, θ΄, ιά, ιβ΄, ιδ΄ δίμετρα ἀκατάληκτα. τὰ δ' ἄλλα ἐφθημιμερῆ, πλὴν τοῦ παρατελεύτου μονομέτρου ἀκαταλήκτου ὄντος. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

923. (924.) λόγων ἐμμέλειαν) ὅτι καταχρηστικῶς νῦν τὴν εὐρυθμίαν. κυρίως δὲ ἡ μετὰ μέλους ὄρχησις τραγική. οἱ δὲ, ἡ πρὸς τὰς ῥήσεις ὑπόρχησις. [ἔπιτε) ἐπέλθετε. *Gl. D.*]

(925.) δαΐαν ὁδὸν) ἀγωνιστικὴν, ἔμπειρον, ἀπὸ τοῦ δαῆναι [ἤγουν μαθεῖν. *Gl. Victor.*]. ἐπὶ τούτοις δὲ δαΐαν ὁδὸν, ἔμπειρον. ἢ ἀντὶ τοῦ φιλόνεικον.

927. (929.) προσδοκᾷν οὖν) ἔθος τοῖς ποιηταῖς προλέγειν, ἃ εἰς τὸ ἑξῆς λέγειν μέλλουσι. κἀνταῦθα οὖν οὗτος τοῦτο ποιεῖ.

928. (931.) κατεῤῥινημένον) ἐξεσμένον. ῥίνη γὰρ ἐργαλεῖον τεκτονικὸν, ᾧ ῥινοῦσιν. ἢ εὐτελὲς, ὅτι ἐξευτελίζομεν τῇ ῥινί.

929. (932.) αὐτοπρέμνοις) δυςκόλοις, προῤῥίζοις, ἢ μεγάλοις.

931. (935.) ἀλινδήθρας) συναγωγὰς, στροφὰς, λεπτολογίας, πλοκὰς τοῦ Εὐριπίδου. [ἀλινδῆθραι ἀπὸ τοῦ ἀλίζω, τὸ συναθροίζω. *Gl. Victor.*]

932. (936.) ἀλλ' ὡς τάχιστα) εἴςθεσις διπλῆς ἀμοιβαίας ἐκ στίχων ἰαμβικῶν Ἱππωνακτείων τετραμέτρων καταληκτικῶν ξς' · ὧν τελευταῖος·

πέπτωκεν ἔξω τῶν κακῶν, οὐ Χῖος, ἀλλὰ Κῖος.

ἐπὶ τῷ τέλει διπλῆ ἔξω νενευκυῖα.

937. (941.) παρὰ Φρυνίχῳ τραφέντας) ἀπατεῶν γὰρ, ὡς ἀφελέστερος ὁ Φρύνιχος. νῦν δὲ Φρύνιχον λέγουσι τὸν τραγῳδίας ποιητήν. τοῦτον δὲ ἐπαινοῦσιν εἰς τὴν μελοποιίαν. νυνὶ δὲ ὡς ἀφελοῦς ὄντος αὐτοῦ μνημονεύει ὁ Ἀριστοφάνης. ἦν δὲ πρὸ Αἰσχύλου.

938. (942.) ἐγκαλύψας) ὡς αὐτοῦ εἰςφέροντος ἐν δράμασι τινὰ κεκαλυμμένον. ὁ Ἀχιλλεὺς δὲ καθήμενός ἐστι καὶ οὐκ ἀποκρινόμενος παρ' Αἰσχύλῳ ἐν δράματι ἐπιγραφομένῳ Φρυξὶν, ἢ Ἕκτορος λύτροις. οὐδὲν δὲ ὁ Ἀχιλλεὺς φθέγγεται. Ἄλλως. εἰκὸς τὸν ἐν τοῖς Φρυξὶν Ἀχιλλέα, ἢ Ἕκτορος λύτροις· ἢ τὸν ἐν Μυρμιδόσιν[1]), ὃς μέχρι τριῶν ἡμερῶν οὐδὲν φθέγγεται.

940. (944.) οὐδὲ τουτί) εἰκὸς αὐτὸν ἀπρακτοῦντα τῷ δακτύλῳ δεικνύειν τὸ οὐδὲ τουτί. τὸ δὲ, οἱ δ' ἐσίγων, ὁ Ἀχιλλεύς, φασι, καὶ ἡ Νιόβη.

943. (947.) καί με τοῦτ' ἔτερπε) μᾶλλον τῇ σιωπῇ ἐτερπόμην ἢ τοῖς νῦν λαλοῦσι. πολλοὶ δὲ ἐν σκηνῇ λάλουν.

1) μυρμηδόσιν *Ald.*

945. (949.) ὁ δεῖνα) ὅτι ἐπιδείξεως· δείκνυσι γὰρ τὸν Αἰσχύλον παρόντα.

947. (951.) διήει) ἀνύοιτο ἂν, εἰς τέλος ἂν ἦλθεν [1]).

948. (952.) ὦ παμπόνηρος) ἢ ἐγὼ, ἢ αὐτὸς νόει. καὶ πρὸς μὲν τὸν Διόνυσον, ὦ παμπόνηρος ἐγὼ, ὁ εἰς πάντα πονηρευόμενος καὶ πάντα ἐξετάζων, οἷα ἐφενακιζόμην ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ τούτῳ· πρὸς δὲ τὸν Αἰσχύλον, στίξον εἰς τὸ παμπόνηρος, καὶ τὸ ὢ ἀντὶ τοῦ φεῦ· ὢ παμπόνηρος ὑπάρχει αὐτὸς, ταῦτα πονηρευόμενος εἰς ἀπάτην τῶν θεατῶν.

949. (953.) τί σκορδινᾷ) οὕτως ἔλεγον τὸ παρὰ φύσιν τὰ μέλη ἐκτείνειν, σκορδινᾶσθαι. τινὲς δὲ περὶ τοὺς ἐγειρομένους ἐξ ὕπνου, ὅταν χασμώδεις ὄντες ἐκτείνουσι τὰ μέλη· ὅπερ συμβαίνει καὶ περὶ τοὺς ἄλλως πως βασανιζομένους καὶ διαστρεφομένους τὰ μέλη. [σκορδονιᾷ) δριμύτατα βλέπεις. δριμέα γὰρ τὰ σκόροδα. Gl. Cant. 1.]

951. (955.) βόεια) μεγάλα καὶ κτύπου πλέα, ὀφρῦς ἔχοντα, ὑψηλὰ καὶ ὑπερήφανα.

952. (956.) μορμορωπὰ) καταπληκτικὰ, φοβερά. ἐκ μεταφορᾶς τῆς μορμοῦς, τῆς τὰ βρέφη φοβούσης.

953. (957.) ἀγνῶτα τοῖς θεωμένοις) ἀπὸ τοῦ ἀγνῶτος. οὐ γὰρ παρασχηματίζεται ἀπὸ τοῦ ἀγνὼς, εἰς οὐδέτερον γένος, ὥς φησιν Ἡρωδιανός.

955. (959.) ἢ Σκαμάνδρους) χαρακτηριστικὸν καὶ τοῦτο· ὅτι πολὺς Αἰσχύλος ἐν τῷ ποταμοὺς καὶ ὄρη λέγειν.

956. (960.) γρυπαιέτους) ἐπίσημα ἀσπίδος ἀλλόκοτα. εἰώθασι γὰρ ζωγραφεῖν εἰς τὰς ἀσπίδας αἰετούς. ζητεῖται δὲ, ποῦ μᾶλλον συναπτέον· εἰς τὸ, ἢ 'π' ἀσπίδων ἐπόντας· ἢ τοῖς ἄνω· ἢ τῷ γρυπαιέτους χαλκηλάτους.

958. (962.) ἤδη πότ' ἐν μακρῷ) παρὰ τὰ ἐξ Ἱππολύτου·

ἤδη πότ' ἄλλως νυκτὸς ἐν μακρῷ χρόνῳ.

959. (963.) ἱππαλεκτρυόνα) γράφεται κολεκτρυόνα, ὡς γένος τι λάβης Περσικὸν αὐτῷ ὅμοιον. Ἄλλως. ἱππαλεκτρυὼν εἰ καὶ τοῖς φιλοσόφοις ἀπηγόρευται μὴ εἶναι, ἀλλ' ἐστὶ τῇ ἀληθείᾳ ζῶον θαλάσσιον, ὃν καί τις τῶν καθ' ἡμᾶς εὑρὼν κατὰ τύχην ἐξιόντα ἀπεκτονὼς, καὶ πᾶσι νεκρὸν δείξας, ἐνέγραφεν ἐν τῇ σημαίᾳ αὐτοῦ καὶ τῇ ἀσπίδι, ὡς ἂν

---

1) ἀνύοιτο, εἰς ἂν τέλος ἂν ἦλθεν Ald.

καὶ τοῖς μὴ εἰδόσιν ὁ ἆθλος κηρύττοιτο. τινὲς δὲ τὸ ἵππος ἐπὶ τοῦ μεγάλου.

961. (965.) Ἔρυξιν) οὗτος γὰρ ὡς ἄμορφος καὶ ἀηδὴς διαβάλλεται.

965. (969.) παραπετάσμασι) ταῖς σκηναῖς, τοῖς Περσικοῖς βήλοις, ἢ βηλοθύροις.

969. (973.) ἐπυλλίοισιν) ἀντὶ τοῦ λογίοις μικροῖς· ὡς δὲ βρέφος βρεφύλλιον, καὶ εἶδος εἰδύλλιον· οὕτω καὶ ἔπος ἐπύλλιον.

περιπάτοις) εἰώθασι γὰρ οἱ καλούμενοι περιπατεῖν. ἢ ἀντὶ τοῦ διατριβαῖς. ὡς ἐπὶ ἀσθενοῦντος δὲ διαλέγεται ἐκ μεταφορᾶς τῶν λεπτυνομένων σωμάτων διὰ τῆς καθάρσεως.

[τευτλίοισι) εἰώθασιν οἱ τῶν ἰατρῶν παῖδες τὰς τῶν σωμάτων καθάρσεις διὰ περιπάτων καὶ τεύτλων λευκῶν καὶ ἑτέρων ποτῶν ποιεῖσθαι. τὸ δὲ ἐπυλλίοις ἀντὶ τοῦ λογίοις μικροῖς. *Schol. Cant.* 1. 2.] μικροῖς) γράφεται λευκοῖς.

970. (974.) χυλὸν διδοὺς) οὐκ ἀπὸ πτισάνης, ἀλλ' ἀπὸ ἠθῶν ἀνδρῶν καὶ βιβλίων. γράφεται δὲ καὶ ἀπηθῶν, ἀντὶ τοῦ ἐκλεγόμενος. μονῳδίαις δὲ, γυμνάσμασι μονῳδικοῖς.

971. (975.) Κηφισοφῶντα) ὅτι ἐδόκει δοῦλος ὢν συμπονεῖν αὐτῷ ὁ Κηφισοφῶν, καὶ μάλιστα τὰ μέλη· ὃν καὶ συνεῖναι τῇ γυναικὶ αὐτοῦ κωμῳδοῦσιν. ἕτερος δέ ἐστι Κηφισοφῶν, ὁ καὶ τὸ ψήφισμα εἰσενεγκὼν ὑπὲρ τοῦ εἰρχθῆναι τῆς ἐν πρυτανείῳ σιτήσεως.

974. (978.) ἢ τὸ σαυτοῦ) ὅτι δυσγενὴς ὁ Εὐριπίδης. ἐπῶν δὲ, τῶν ἰαμβείων. ἔπη γὰρ καὶ αὐτὰ καλοῦσιν.

975. (979.) ἀργόν) ὥσπερ σὺ τὴν Νιόβην καὶ τὸν Ἀχιλλέα ἐποίησας μηδὲν λέγοντας.

976. (980.) ἡ γυνή τέ μοι χὠ δοῦλος) ἀντὶ τοῦ, τὰ αὐτά. καὶ εἰς τοῦτο δὲ κωμῳδεῖται ὁ Εὐριπίδης, ὅτι διαφόροις τοῖς προσώποις ἀνοικείους λόγους περιτίθησιν.

978. (982.) ταῦτα) τὸ τοὺς δούλους τοῖς δεσπόταις ἰσοτίμους ποιεῖν.

979. (983.) δημοκρατικόν) τὰ περὶ δημοκρατίας

καὶ ἰσότητος. φησὶν οὖν πρὸς ταῦτα ὁ Διόνυσος, ἔασον. ἐμὸν γάρ ἐστι μᾶλλον ἐμπεριπατῆσαι περὶ τούτου, οὐ σόν. παρόσον εἰρήνης καὶ ἡσυχίας ὁ θεὸς αἴτιος. ἔασον οὖν ὦ τᾶν· ὀρθῶς γάρ σου κατηγορεῖ ἐπὶ τῇ πάντων ἀδολεσχίᾳ ὁ Αἰσχύλος, καὶ οὐκ ἂν ἔχοις ἐμπεριπατῆσαι οὐδὲ ἐπαινέσαι σεαυτὸν ἐπὶ τούτῳ. Ἄλλως. οὐ δεῖ σέ, φησι, ζητεῖν ὅπως ἂν ἀποδείξῃς ὡς κάλλιστα τοῦτο ἐποίεις. οὐ γὰρ καλὸν ἐξίσου τοὺς δούλους τοῖς δεσπόταις παῤῥησιάζεσθαι. περίπατος δὲ διατριβή.

983. (987.) γωνιασμοὺς) πλαγιασμοὺς, ἀπάτας. καχυποτοπεῖσθαι δὲ, ἀντὶ τοῦ κακὰ ὑπονοεῖν, ἐάν τις εἰς αὐτοὺς τεχνάσηται.

[985. κάχ' ὑποτοπεῖσθαι) τὸ τέλειον κακὰ ὑπονοεῖν. Rav. ὑπονοεῖν, ἐάν τις εἰς αὐτοὺς τεχνάσηται. Gl. E.]

988. (992.) οὐκ ἐκομπολάκουν) κενοὺς οὐκ ἐποίουν ψόφους. οὐκ ἔλεγον κομπώδη ὡς Αἰσχύλος.

989. (993.) ἀπὸ τοῦ φρονεῖν ἀποσπάσας) οὐ τὴν σωφροσύνην αὐτῶν ἀφειλόμην, ἀπὸ τοῦ φρονεῖν καὶ συνεῖναι τὸ λεγόμενον ἀποσπάσας αὐτούς.

990. (994.) Κύκνους) ὅτι δύο Κύκνοι ἐγένοντο· ὁ μὲν Ἄρεος υἱὸς, ὁ ὑφ' Ἡρακλέους φονευθεὶς, ὡς ἐν τῇ Ἀσπίδι Ἡσίοδος· ὁ δὲ Ποσειδῶνος, ὁ ὑπ' Ἀχιλλέως· ὡς καὶ Πίνδαρος ἱστορεῖ.

κωδωνοφαλαροπώλους) Ἀπολλώνιός φησιν, ὅτι παρήνεγκε χρωμένους κώδωσί τινας. κώδωνας ἐν τοῖς φαλάροις καὶ χαλινοῖς τῶν ἵππων ἔχοντας.

992. (996.) Φορμίσιος) Δίδυμός φησιν, ὅτι Φορμίσιος δραστικὸς ἦν, καὶ τὴν κόμην τρέφων, καὶ φοβερὸς δοκῶν εἶναι. διὸ καὶ Αἰσχύλου μαθητὴν φησὶν αὐτὸν εἶναι. βαθὺς δὲ ἦν καὶ καθίει τὸν πώγωνα. κωμῳδεῖται δὲ εἰς δωροδοκίαν.

Μεγαίνετός θ' ὁ Μάνης) ὁ Μεγαίνετος, ὅτι οὐ πάντως βάρβαρος, ἀλλ' ἀναίσθητος καὶ οὐκ ἀστεῖος. αὐθάδης δὲ οὗτος καὶ τῶν στρατηγιώντων ἐστὶ καὶ θρασύς. τινὲς δὲ δούλων ὀνόματα. [Μεγαίνετός θ' ὁ Μάγνης) ἀμφότεροι βάρβαροι. Gl. A.]

993. (997.) σαλπιγγολογχυπηνάδαι) σάλπιγγας καὶ λόγχας καὶ ὑπήνας ἔχοντες. τοῦτο δὲ εἰς τὸν Φορμίσιον ἀποτείνει.

σαρκασμοπιτυοκάμπται) ὡς σαρκάζοντας μὲν καὶ προσποιουμένους τὰ πολεμικά, οὐκ ἀληθῶς δὲ τοιούτους· ἰσχύος δὲ ἐπιμελουμένους. διὸ καὶ τὸν Μεγαίνετον Μάνην εἶπεν, οὐ πάντως βάρβαρον, ἀλλ' ἀναίσθητον καὶ μανικόν. ἐπίτηδες δὲ ἐχρήσατο τοῖς συνθέτοις, διὰ τὸ Αἰσχύλου ἦθος. [Ἄλλως. σαρκασμοπιτυοκάμπτης συνετέθη παρὰ τὸ σαρκασμὸς καὶ τὸ πίτυς καὶ τὸ κάμπτω. ἔστι δὲ σαρκασμὸς εἰρωνεία δακνηρὰ καὶ βαρύτης, ὅθεν καὶ τὴν κλῆσιν ἔχει ὡς οἷά τι θηρίον σαρκὶ ἐμφυέν. ἄλλοι δὲ σαρκασμοὺς νοοῦσι τοὺς μαλακοὺς καὶ φθορεῖς ἀπὸ τοῦ τὰς σάρκας κάμπτειν, ἤτοι συνθλίβειν δίκην πίτυος. ἔστι δὲ καὶ πιτυοκάμπτης φάρμακον φθοροποιόν, ὡς ἐν τοῖς νόμοις εὕρηται. Victor.]

994. (998.) Θηραμένης) ὡς ἀστεῖος καὶ πιθανός, Κλειτοφῶν δὲ ὡς ἀργὸς ἐκωμῳδεῖτο. νῦν δὲ ὡς πανοῦργον καὶ παλίμβολον βούλεται τοῦτον ἀποδεικνύναι, καὶ παραπλήσιον Θηραμένει.

997. (1001.) οὐ Χῖος, ἀλλὰ Κῖος) ὅτι δοκεῖ προσγεγράφθαι τῇ πολιτείᾳ, Ἄγνωνος αὐτὸν ποιησαμένου, ὡς Εὔπολις Πόλεσιν. Ἀρίσταρχος δέ, ὡς γεγραμμένου Κῷος ἐξηγεῖται· ὅτι πρὸς τὸ Κῷος εἰσήγαγε τὸ Χῖος. τὸν γὰρ ἀντίστροφον τῷ Χίῳ λέγεσθαι. τοῦτο οὖν φησιν, ὅτι οὐδέποτε κακοβουλεῖ ὁ Θηραμένης ὡς ἐν ἀστραγάλοις, ἀλλ' ἐπιτυγχάνει. ἐπιπλήττει δὲ αὐτῷ ὁ Δημήτριος, ὡς τελέως ἀγνοοῦντι ὅτι Κῖος ἦν. παραλείπει δὲ ὅμως καὶ αὐτός, ὅτι οὐδὲν ἧττον παρὰ τὴν ὑπόνοιαν εἴρηται, ἀντὶ τοῦ Κῷος Κῖος. Δίδυμος δέ φησιν ὅτι δύναται καὶ τῆς παροιμίας μεμνῆσθαι, οὐ Χῖος, ἀλλὰ Κῖος. παρόσον ποικίλος τις ὢν καὶ ἀγχίστροφος, καθωμίλει τοὺς καιρούς, πρὸς τὸ κρεῖττον μέρος ἀεὶ διδοὺς ἑαυτόν. Κῷος δὲ ἐλέγετο εἶναι, καὶ Κόθορνος. Λουκιανὸς Ἔρωσιν· ὡς καὶ ἔγωγ' ἂν εὐξαίμην, εἴπερ ἦν ἐν δυνατῷ, γενέσθαι Θηραμένης ἐκεῖνος ὁ Κόθορνος, ἵν' ἄμφω νενικηκότες ἔξισοι βαδίζοιτε.

998. (1002.) τοιαῦτα μέντοι 'γὼ φρονεῖν) τὸ πλῆρες, τοιαῦτα μέντοι ἐγώ. εἴσθεσις τῆς διπλῆς εἰς δύο περιόδους διῃρημένη, ἐκ κώλων ἰαμβικῶν διμέτρων ἀκαταλήκτων κά. εἰσὶ δὲ τῆς μὲν πρώτης περιόδου κῶλα θ'. τῆς δὲ δευτέρας κῶλα δυοκαίδεκα. ἧς τὰ ή, ιά, ιβ' καταληκτικά εἰσιν. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν πρώτης περιόδου παράγραφος· τῆς δὲ δευτέρας δύο διπλαῖ, ἡ μὲν ἐν ἀρχῇ τοῦ κώλου, ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος, ἀμφότεραι ἔξω νενευκυῖαι.

1003. (1007.) *καὶ τὰς οἰκίας*) προςέχειν τῇ οἰκίᾳ καὶ μηκέτι πολεμεῖν.

1010. (1014.) *ποῦ 'στιν ἡ χύτρα*) ταῦτα πάντα μικροπρεπείας δείγματα.

1013. (1017.) *τέθνηκέ μοι*) ἀντὶ τοῦ κέκλασται [1]), ἀπώλετο. πρὸς τὰς λέξεις Εὐριπίδου.

1015. (1019.) *τῆς ἐλάας*) μέχρι καὶ τῶν εὐτελῶν ἐρωτῶσιν. ἐλάα δὲ ὁ καρπὸς τῆς ἐλαίας. καταχρηστικῶς δὲ θάτερον ἀντὶ θατέρου λαμβάνεται.

1017. (1021.) *Μαμμάκουθοι*) Ἀρίσταρχος μὲν φησιν ὠνοματοπεποιῆσθαι. πῶς οὖν, Δημήτριός φησιν, εἰ μὴ σύνηθες αὐτοῖς τὸ ὄνομα, οὗ καὶ δρᾶμα ὅλον οὕτως ἐπιγέγραπται Μαμμάκουθοι; ὅ τινες *Πλάτωνος* λέγουσιν. Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ μαμμόθρεπτοι. Δίδυμος, ὅτι Μαμμάκουθος καὶ Μελιτίδης ἐπὶ μωρίᾳ διεβάλλοντο· καθάπερ καὶ ὁ Βουταλίων καὶ ὁ Κόροιβος. μήποτε δὲ γραπτέον εἴη Μαμμάκυθοι, διὰ τὸν στίχον. Μελιτίδην δὲ, τὸν εὐήθη· παρὰ τὸ μέλι. ἢ καὶ γέγονέ τις οὕτω μωρός. τοῦ δὲ Μελιτίδου καὶ Κοροίβου καὶ *Λουκιανὸς* ἐν Ἔρωσι μέμνηται.

1019. (1023.) *τάδε μὲν λεύσεις φαίδιμ'*) κορωνὶς καὶ εἴςθεσις χοροῦ, ἐπῳδικὴ μὲν διὰ τὸ μετὰ τὴν διπλῆν κεῖσθαι· προῳδικὴ δὲ διὰ τὸ προτίθεσθαι ἑτέρας διπλῆς, ἐκ κώλων ιγʹ. ὧν τὸ ἁ ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ βʹ ἰαμβικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον. τά γʹ, ςʹ, ιγʹ τροχαϊκὰ ἐφθημιμερῆ. τὰ δὲ λοιπὰ ἀκατάληκτα καὶ δίμετρα, πλὴν τοῦ μονομέτρου παρατελεύτου. ἐκ ἐκθέσει δὲ στίχοι δύο ἀναπαιστικοὶ τετράμετροι καταληκτικοὶ, ὅμοιοι τοῖς ἑξῆς διπλῆς ἀμοιβαίας εἰςθέσεως ἑβδομήκοντα κώλοις, ὧν τελευταῖον·

καὶ μινθῶσαι τὸν ξύσσιτον κἀκβάς τινα λωποδυτῆσαι.

ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν προῳδικῆς κορωνίς· τῶν δὲ τετραμέτρων διπλῆ ἔξω νενευκυῖα. πρὸς τὸν Αἰσχύλον δὲ ὁ χορὸς ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ. ἔστι δὲ ἀρχὴ αὕτη Μυρμιδόνων *Αἰσχύλου.* τοῦτο δὲ παρὰ τὴν ὑπόνοιαν.

1022. (1026.) *ἐκτὸς οἴσει*) ἀντὶ τοῦ, ἐκτὸς τῶν ὡρισμένων λόγων. ἐμφαίνει δέ τι ὡρισμένον λέγειν. καὶ

---

1) κέκλασθαι *Ald.*

μάλιστα ἐπ' ἄκρου ἱπποδρόμου ἐλαῖαι ἦσαν, καθ' ἃς ἐξεφέροντο οἱ ὑποπίπτοντες κατὰ τὸν δρόμον. θέλει δὲ εἰπεῖν, ἐκτὸς τοῦ προκειμένου. ἢ ἐπεὶ εἶπεν ὁ Διόνυσος·

τίς τῆς ἐλάας παρέτραγεν;

παρὰ τὸ παρέτραγε παίζων ὁ χορὸς τοῦτό φησι·

μή σ' ὁ θυμὸς ἁρπάσας
ἐκτὸς οἴσῃ τῶν ἐλαιῶν.

Ἄλλως. ἐν τῷ τέλει τοῦ τόπου οὗ ἐτελεῖτο ὁ δρόμος, ἐλαῖαι στιχηδὸν ἵστανται, οὖσαι κατάντημα τοῦ δρόμου, καὶ οὐδεὶς ἐπέκεινα τούτων ἐχώρει. ὅςτις οὖν πέρα τοῦ δέοντος ἔπραττέ τι, ἔλεγον ὡς ἐκτὸς τῶν ἐλαιῶν φέρεται. ἐπεκράτησε δὲ εἰς παροιμίαν. [σημείωσαι δὲ ὅτι μὴ μόνον ἐλαία ἀλλὰ καὶ ἐλάα παρὰ ποιηταῖς τε καὶ λογογράφοις εὕρηται. *Schol. Cant.* 1.]

1027. (1031.) χρώμενος τοῖς ἱστίοις) λείπει ὁ καί. ἔστι γὰρ, καὶ ἄκροισι χρώμενος. τοῦτο δὲ εἴρηκεν ἐκ μεταφορᾶς τῶν πλεόντων, οἳ, ὅταν πνεῦμα σφοδρὸν ἐμπνεύσῃ, συστέλλουσι τὰ ἱστία, ἵνα μὴ τῇ βιαίᾳ τούτου φορᾷ ἀνατραπείη τὸ σκάφος. χαλῶντες δὲ ἤδη κατὰ μικρὸν ἄγουσι τὴν ναῦν εἰς τὸ πρόσω τοῦ πλοῦ. ἄκροισι δὲ τοῖς ἐν ἄκρῳ δεχομένοις τὸ πνεῦμα καὶ μὴ κατὰ τὸ μέσον.

1031. (1036.) πυργώσας) αὐξήσας καὶ μεγάλα εἰπών.

1032. (1037.) τραγικὸν λῆρον) παρ' ὑπόνοιαν, ἀντὶ τοῦ τέχνην. τραγικὸν δὲ, ὅτι ἀλλήλους διαβάλλουσι κωμικοὶ καὶ τραγικοί.

1038. (1043.) ἐκ χρηστῶν καὶ γενναίων) ἀντὶ τοῦ, ἀπὸ καλῶν κακοὺς ἐποίησας. μοχθηροὺς δὲ, ἀντὶ τοῦ αἰσχροτέρους.

1039. (1044.) τεθνάναι· μὴ τοῦτον ἐρῶτα) οὐδὲ τοῦτο συκοφαντητέον, ὅτι νεκρὸν λέγει τεθνάναι. ἴσως γὰρ πρὸς τὸ γελοῖον ἐπιτηδεύεται. γελοίου οὖν χάριν εἶπεν. ἤδη γὰρ ἀπέθανε. βραχυπαραληκτεῖ δὲ ἐνταῦθα.

1041. (1046.) διαδρασιπολίτας) ἀντὶ τοῦ, δειλοὺς, ἀποδιδράσκοντας τὴν πολιτείαν.

1042. (1047.) κοβάλους) ἐκ παραλλήλου κοβάλους καὶ πανούργους.

1044. (1049.) ἑπταβοείους) ἀντὶ τοῦ, μεγάλους· ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ἀσπίδος Αἴαντος.

1045. (1050.) *κρανοποιῶν*) κράνη καὶ λόφους διηγούμενος ἀφανιεῖ με τῷ πατάγῳ τῶν ὀνομάτων [1]).

1048. (1053.) *τοὺς ἕπτ' ἐπὶ Θήβας*) οἱ Πέρσαι πρότερον δεδιδαγμένοι εἰσίν· εἶτα οἱ ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας. νῦν δὲ τὸ ὕστερον προτέρως εἶπε. πλὴν οὐδὲ τῷ ποιητῇ ἐγκλητέον. οὐ γάρ ἐστιν ἀκρίβωσις τὸ τοιοῦτον, οὐδὲ τοῖς ἀπελέγχουσιν αὐτόν.

1050. (1055.) *Θηβαίους γὰρ πεποίηκας*) δῆλον, ὡς οὐ φίλων ὄντων τοῖς Ἀθηναίοις τῶν Θηβαίων, ἀλλὰ διαφερομένων. [*ἀνδρειοτέρους*) τῶν Ἀργείων, ὧν πολὺ κατὰ πόλεμον κλέος. *Gl. Br.*]

1052. (1057.) *ἀλλ' ὑμῖν αὔτ' ἐξῆν*) ὑμῖν ἐξῆν τοῖς Ἀθηναίοις μιμήσασθαι καὶ ἀσκεῖν τὰ πολεμικά. [*αὔτ'*) τὰ πολεμικά. *Gl. Br.*]

οὐκ ἐπὶ τοῦτο) ἀλλ' εἰς ἐγκλήσεις καὶ δικοῤῥαφίας· κατηγορεῖ δὲ Ἀθηναίων ἐντεῦθεν.

1053. (1058.) *τοὺς Πέρσας*) Αἰσχύλου δρᾶμα οὕτω καλούμενον. τὸ δὲ εἶτα, καὶ τὸ μετὰ τοῦτο, οὐ θέλουσιν ἀκούειν πρὸς τὰς διδασκαλίας, ἀλλ' ἐν ἴσῳ τῷ κατὰ τοῦτο ἐδίδαξα καὶ τὸ ἕτερον.

1055. (1060.) *ἐχάρην γοῦν ἡνίκ' ἤκουσα*) ἐν τοῖς φερομένοις *Αἰσχύλου* Πέρσαις οὔτε Δαρείου θάνατος ἀπαγγέλλεται, οὔτε ὁ χορὸς τὰς χεῖρας συγκρούσας λέγει ἰαυοῖ· ὅ ἐστιν ἐπιφώνημα πρὸς τὸν Διόνυσον λεγόμενον χαρᾶς ἐπελθούσης. ἀλλὰ τὰ μὲν πράγματα ὑπόκεινται ἐν Σούσοις· καὶ περίφοβός ἐστιν μήτηρ Ξέρξου ἐξ ὀνείρου τινός. χορὸς δὲ Περσῶν γερόντων διαλεγόμενος πρὸς αὐτήν· εἶτα ἄγγελος ἀπαγγέλλων τὴν περὶ Σαλαμῖνα ναυμαχίαν καὶ τὴν Ξέρξου φυγήν. Χαῖρις δέ φησι τὸ Δαρείου, ἀντὶ τοῦ Ξέρξου. σύνηθες γὰρ τοῖς ποιηταῖς ἐπὶ τῶν υἱῶν τοῖς τῶν πατέρων ὀνόμασι χρῆσθαι. πρὸς ὃν ἐστιν εἰπεῖν, ὅτι ἐν τῷ δράματι λέγεται,

Ξέρξης μὲν αὐτὸς ζῇ τε καὶ βλέπει φάος.

Ἡρόδικος δέ φησι διττοῦ γεγονέναι τοῦ θανάτου, καὶ τὴν τραγῳδίαν ταύτην περιέχειν τὴν ἐν Πλαταιαῖς μάχην. δοκοῦσι δὲ οὗτοι οἱ Πέρσαι ὑπὸ τοῦ Αἰσχύλου δεδιδάχθαι ἐν Συρακούσαις, σπουδάσαντος Ἱέρωνος, ὥς φησιν *Ἐρατοσθένης*

---

1) Hoc et praecedens scholion inverso ordine *Ald.*

ἐν γ' περὶ κωμῳδιῶν. Ἄλλως. Δίδυμος, ὅτι οὐ περιέχουσι θάνατον Δαρείου οἱ Πέρσαι τὸ δρᾶμα. διὸ τινὲς διττὰς θέσεις τουτέστι διδασκαλίας τῶν Περσῶν φασι· καὶ τὴν μίαν μὴ φέρεσθαι. τινὲς δὲ γράφουσι Δαρείου τοῦ Ξέρξου. οἱ δὲ ὅτι τοῖς κυρίοις ἀντὶ πατρωνυμικῶν κέχρηνται, καὶ ὅτι ὁ Ξέρξης, οἱ δὲ, ὅτι εἴδωλον Δαρείου φθέγγεται, ἐκεῖ τεθνηκότος δηλονότι.

1059. (1064.) Ὀρφεὺς γὰρ τελετάς θ' ἡμῖν) ὅτι πολλὴ δόξα κατεῖχε περὶ Ὀρφέως, ὡς τελετὰς συντετάχοι.

1060. (1065.) Μουσαῖος δὲ) τὸν Μουσαῖον παῖδα Σελήνης καὶ Εὐμόλπου Φιλόχορός φησιν. οὗτος δὲ παραλύσεις καὶ τελετὰς καὶ καθαρμοὺς συντέθεικεν. ὁ δὲ Σοφοκλῆς χρησμολόγον αὐτόν φησι. φέρεται δὲ καὶ ἐπιτάφιον οὕτως ἔχον·

Εὐμόλπου φίλον υἱὸν ἔχει τὸ Φαληρικὸν οὖδας,
Μουσαῖον, φθίμενον σῶμ' ὑπὸ τῷδε τάφῳ.

ἐνταῦθα δὲ καὶ θεραπείας νοσημάτων καταδεῖξαι λέγεται.

Ἡσίοδος δὲ) ὡς πρώτου ὄντος Ἡσιόδου μέμνηται.

1062. (1067.) χρήστ' ἐδίδαξε) τινὲς συναλοιφὴν λέγουσιν. χρηστὰ δὲ ἀντὶ τοῦ χρήσιμα.

1063. (1068.) καὶ μὴν οὐ Παντακλέα) διαβάλλει τὸν Παντακλέα ὡς ἀμαθῆ ἐν τῷ ὁπλίζεσθαι. μέμνηται δὲ τούτου καὶ Εὔπολις ἐν Χρυσῷ γένει· Παντακλέης σκαιός.

1065. (1070.) τὸ κράνος πρῶτον περιδησάμενος) δέον ἐπιδήσαντα τὸν λόφον πρῶτον τὸ κράνος περιθέσθαι. καὶ Ὅμηρος ἐμφαίνει τοῦτο·

κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκε,
— — — δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευε.

1066. (1071.) Λάμαχος ἥρως) ὁ Λάμαχος οὗτος ἄριστος ἦν τὰ πολεμικά. ἦν δὲ ἐπὶ τῶν χρόνων Αἰσχύλου καὶ Ἀριστοφάνους, στρατηγὸς Ἀθηναίων. μέμνηται δὲ τούτου καὶ ἐν Ἀχαρνεῦσιν. ὅθεν δὲ, ἤγουν ἐκ τοῦ Ὁμήρου.

[1067. ἀπομαξαμένη) τὸ ἀπομαξαμένη ἀπὸ μεταφορᾶς εἴρηται τῶν σπόγγῳ ἤ τινι τοιούτῳ σώματός τινος ἐκ-

μάδα ἀφαιρουμένων, καὶ τοῦτο νοτίδος πληρούντων, ὥςπερ ἦν ἐκεῖνο τὸ σῶμα πρότερον διάβροχον. *Gl. Victor.*]

1069. (1074.) ἀντεκτείνειν) ἀνταποδιδόναι, ὁμοιοῦν, ἐξισοῦν.

1070. (1075.) οὐ Φαίδρας) δρᾶμα Εὐριπίδου. Σθενέβοια δὲ, ἣν Ὅμηρος Ἄντειαν, ἥτις ἠράσθη τοῦ Βελλεροφόντου. οὐ μὴ ὑπακούοντος κατεψεύσατο πρὸς τὸν ἴδιον ἄνδρα Προῖτον ὡς βιαζομένη. καὶ ὃς ἔπεμψε τοῦτον εἰς τὸν πενθερὸν αὐτοῦ ἀναιρεθησόμενον. ἐλθόντος οὖν ἐκεῖσε Βελλεροφόντου, καὶ καθαροῦ φανέντος, μὴ φέρουσα τὴν αἰσχύνην ἡ Σθενέβοια, κωνείῳ ἐχρήσατο.

1074. (1079.) ὥςτε καὐτόν σε) ἵνα διαβάλῃ τὴν γυναῖκα τοῦ Εὐριπίδου. τὸ δὲ ἃ γὰρ εἰς τὰς ἀλλοτρίας ἐποίεις, διπλῶς νοητέον· ἢ ὅτι τὰς τῶν ἄλλων μοιχεύων γυναῖκας καὶ αὐτὸς ὑφ᾽ ἑτέρων τουτὶ πέπονθας· ἢ ἃ ἐποίεις περὶ τὰς ἑτέρας, λέγω δὴ Φαίδραν καὶ Σθενέβοιαν, μοιχευομένας αὐτὰς λέγων, τούτοις ἐπλήγης. ἀντὶ τοῦ, καὶ αὐτὸς τὴν γυναῖκα μεμοίχευσαι. [μεμοίχευσαι γὰρ τὴν γυναῖκα. *Gl. Br.*]

1078. (1083.) κώνεια πίνειν) ὅτι πληθυντικῶς εἶπε κώνεια, ἕνεκα τοῦ πολλὰς εἶναι. ἦν δὲ καὶ ἑνικῶς εἰπεῖν. τάχα μέντοι μᾶλλον πρὸς τὸ περὶ γυναικῶν ἱστορούμενον. πολλαὶ γὰρ τὴν Σθενέβοιαν μιμησάμεναι πιοῦσαι κώνειον ἐτελεύτησαν.

1081. (1086.) τοῖς μὲν γὰρ παιδαρίοισιν) ὁ γὰρ διδάσκαλος τοῖς μικροῖς· ὁ δὲ ποιητὴς τοῖς ἡβῶσι.

1084. (1089.) καὶ Παρνασσῶν) ὄρος Φωκίδος. οἷον ῥήματα παραπλήσια ὄρεσιν. ἢ τὸ Λυκαβητοὺς καὶ Παρνασσῶν μεγέθη Αἰσχύλος ἔν τινι τῶν αὐτοῦ πεποίηκε δράματων. ἔστι δὲ Λυκαβητὸς ὄρος Ἀθηναίων.

1086. (1091.) γνωμῶν καὶ διανοιῶν) σημειωτέον, ὅτι πρὸς γενικὴν ἔταξε τὸ ἴσα.

1089. (1094.) ἃ ᾽μου χρηστῶς) τὸ λέγειν τοὺς ἥρωας μείζω ῥήματα, καὶ πρὸς τὰς μεγίστας διανοίας καὶ τοὺς λόγους τοιούτους προάγειν.

1090. (1095.) ῥάκι᾽ ἀμπίσχων) διὰ Οἰνέα καὶ Τήλεφον καὶ τοὺς ἄλλους.

1093. (1098.) περιειλόμενος) συστραφεὶς, ἢ περιειληθείς. ἴλλειν γὰρ τὸ συνέχειν.

1094. (1099.) *οὔλων ἐρίων*) ὁ Διόνυσός φησιν, οἷον ἐνδεδυμένος ἔνδοθεν ἐρίων χιτῶνα. περιείληται γὰρ ῥάκη προσποιούμενος εἶναι πένης.

1095. (1100.) *παρὰ τοὺς ἰχθῦς ἀνέκυψε*) παρὰ τὰ ἰχθυοπώλια. τὸ δὲ τοιοῦτον Ἀττικόν. Εὔπολις·

περιῆλθεν εἰς τὰ σκόροδα καὶ τὰ κρόμμυα.

φησὶν οὖν, ὅτι ἀναφαίνεται περὶ τὰ ἰχθυοπωλεῖα ἀγοράσείων· ἀντὶ τοῦ, τρυφῶν εὑρίσκεται.

1096. (1101.) *στωμυλίαν*) σκώματα, κολακίαν, πανουργίαν.

1098. (1103.) *τῶν μειρακίων στωμυλλομένων*) ἄπειροι οὗτοι ἐκκλησίας. φησὶν οὖν ὑπὸ Εὐριπίδου στραφέντας ἐπὶ τὸ λέγειν ὁρμῆσαι, καὶ διατρίβοντα ἐν τῇ ἀγορᾷ πολλοὺς κτᾶσθαι τοὺς ἐραστάς. παράλους δὲ σημαίνει τοὺς κωπηλάτας. Πάραλος γὰρ καὶ Σαλαμινία τριήρεις εἰρηναρχικαί. κοινῶς δὲ παράλους, τοὺς ἐκ τῶν τριήρων ναύτας. οὐ γὰρ ἴδιόν τι λέγοι ἂν περὶ τοῦ παράλου τριήρους νεώς. ἄτιμοι δὲ οὗτοι ἦσαν.

1100. (1105.) *ῥυππαπαὶ*) ἐπίφθεγμα ναυτικὸν, παρασκευαστικὸν, ἢ παρακελευσματικὸν κωπηλασίας. [ἐπιφώνημα ναυτικόν. Gl. Br.]

1101. (1106.) *τῷ θαλάμακι*) τῷ κωπηλατοῦντι ἐν τῷ κάτω μέρει τῆς τριήρους. οἱ δὲ θαλάμακες ὀλίγον ἐλάμβανον μισθὸν, διὰ τὸ κολοβαῖς χρῆσθαι κώπαις παρὰ τὰς ἄλλας τρεῖς τάξεις τῶν ἐρετμῶν, ὅτι μᾶλλον ἐγγύς ἐστι τοῦ ὕδατος. ἦσαν δὲ τρεῖς τάξεις τῶν ἐρετμῶν· καὶ ἡ μὲν κάτω, θαλαμῖται· ἡ δὲ μέση, ζυγῖται· ἡ δὲ ἄνω, θρανῖται. θρανίτης οὖν, ὁ πρὸς τὴν πρύμναν· ζυγίτης, ὁ μέσος· θαλαμίτης, ὁ πρὸς πρῶραν. καὶ θαλαμία ὀπὴ, δι' ἧς ἐξέρχεται ἡ κώπη. οἷον οὖν παρὰ τῷ συγκαθέδρῳ παραδεῖν.

1102. (1107.) *μινθῶσαι*) διοσφράναι, δυσοσμίας ἀναπλῆσαι, μιάναι. μίνθη δὲ, τὸ παρ' ἡμῖν ἡδύοσμον. οἱ δὲ τὸν θύμον, ἢ κόπρον αἰγῶν.

1103. (1108.) *νῦν δ' ἀντιλέγει*) εἴσθεσις τῆς διπλῆς εἰς δύο περιόδους διῃρημένης ἐκ κώλων ὁμοίων ἀναπαιστικῶν κγ΄. ὧν τὰ μὲν πρῶτα δύο κῶλα δίμετρα ὄντα ἀκατάληκτα τῇ διπλῇ συνάπτεται. τῆς δὲ πρώτης περιόδου εἰσὶ κῶλα ιά ἀκατάληκτα, πλὴν τοῦ τελευ-

ταίου ἐφθημιμεροῦς. ὁμοίως δὲ καὶ τὰ τῆς δευτέρας ἔχει. τὸ μέντοι παρατέλευτον ἀναπαιστική ἐστι βάσις. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν πρώτης περιόδου παράγραφος· τῆς δὲ δευτέρας δύο διπλαῖ, ἡ μὲν ἐν ἀρχῇ τοῦ κώλου, ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος.

1107. (1112.) καὶ τικτούσας) ἔγραψε γὰρ τὴν Αὔγην ὠδίνουσαν ἐν ἱερῷ.

1108. (1113.) τοῖσιν ἀδελφοῖς) ὡς αἱ τοῦ Αἰόλου θυγατέρες.

1109. (1114.) καὶ φασκούσας οὐ ζῆν) ὅτι παρὰ τὰ ἐκ Φρύξου Εὐριπίδου·

τίς δ' οἶδεν, εἰ τὸ ζῆν μέν ἐστι κατθανεῖν,
τὸ κατθανεῖν δὲ ζῆν;

ἀλλ' ὁ λέγων ἐστὶ Φρύξος. οὗτος δὲ, ὡς παρὰ γυναικὸς αὐτὸ λέγει εἰρημένον. ἰδεῖν οὖν χρὴ, μήποτε τὸν αὐτὸν νοῦν παρ' Εὐριπίδῃ γυνὴ λέγῃ, καὶ μήποτε τὸ ὑπὸ τῆς τροφοῦ ἐν Ἱππολύτῳ λεγόμενον·

ἀλλ' ὅ τι τοῦ ζῆν φίλτερον ἄλλο,
σκότος ἀμπίσχον κρύπτει νεφέλαις·

καὶ τὰ ἑξῆς.

1111. (1116.) ἀνεμεστώθη) ἀνεπληρώθη τῶν γραμματεύειν βουλομένων καὶ μὴ στρατεύεσθαι. ἢ καὶ ἐπὶ κακοπραγμοσύνῃ τοὺς γραμματεῖς διαβάλλει· ὄλεθρος γραμματεὺς συκοφαντῶν. Ἄλλως. ἐπειδὴ ἀφέντες τὰ γενναῖα πράγματα φορολόγοι γενένηνται· οἱ δὲ μετιόντες τὸν λόγον, κέρδους ἕνεκα τούτοις εἵποντο. δημοπιθήκους δὲ, τοὺς πανούργους περὶ τὸν δῆμον· ὡς τὸ ζῶον ὁ πίθηκος. ἢ τοὺς τὸν δῆμον κολακεύοντας καὶ πείθοντας.

1114. (1119.) λαμπάδα δ' οὐδεὶς) ἔδει γὰρ λαμπαδουχεῖν ἐν Ἡφαιστείοις καὶ Παναθηναίοις. ἐν Ἀθήναις δέ ἐστι γυμνάσιον, ἐν ᾧ ἐλαμπαδηφόρουν οἱ γυμνάζοντες. ὁ τῆς λαμπάδος δὲ ἀγὼν τρίτον Ἀθήνησιν ἤγετο, Προμήθεια, Ἡφαίστεια, Παναθήναια.

1116. (1121.) ἀπεφαυάνθην) ἐξηράνθην.

1120. (1125) κᾆθ' οἱ Κεραμῆς) οἱ τὸν Κεραμεικὸν οἰκοῦντες. δῆμος δὲ Ἀθηναίων. ἐκεῖ γὰρ ὁ ἀγὼν ἤγετο. καὶ ἐν Πλούτῳ πρώτῳ· τῶν λαμπαδηφόρων τε πλείστων αἰτίαν τοῖς ὑστάτοις πλατειῶν. τοῦτο δέ φησιν Εὐφρόνιος, ὅτι ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ Κεραμεικῷ

ἀγῶνος τῆς λαμπάδος, καὶ τοὺς ὑστάτους τρέχοντας ἀπὸ τῶν ἀγοραίων τύπτεσθαι πλατείαις ὑπὸ τῶν νεανίσκων χερσί· καὶ λέγονται αἱ τοιαῦται Κεραμεικαὶ πληγαί. ἐμφαίνεται δὲ ἀπὸ τούτων, ὅτι παρὰ τοῖς Κεραμεικοῖς τοῦτο μάλιστα γίνεται. πύλαις δὲ, ταῖς εἰςόδοις τοῦ ἀγῶνος.

1123. (1128.) ταῖς πλατείαις) ταῖς πλατείαις χερσὶ δηλονότι. ἢ μάστιξιν. ἢ οὕτω λεγομέναις Κεραμεικαῖς πληγαῖς τε καὶ πλατείαις.

1126. (1131.) μέγα τὸ πρᾶγμα) ἡ παροῦσα στροφὴ καὶ ἀντιστροφὴ κώλων ἐστὶν ἑκατέρα δέκα ἐπιμεμιγμένων τριβράχεσιν· ὧν τὰ ά, δ', ς', ί τροχαϊκὰ τετράμετρα καταληκτικά· τὰ δὲ λοιπὰ δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ μέντοι ζ' τῆς στροφῆς ἀναπαιστικὸν πενθημιμερὲς, καὶ τὸ ἑξῆς δίμετρον βραχυκατάληκτον. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν στροφῆς παράγραφος· τῆς δὲ ἀντιστροφῆς κορωνίς.

1130. (1134.) μὴ 'ν ταὐτῷ κάθησθον) μὴ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ καὶ λόγῳ καὶ τρόπῳ τὰς ἀντιλογίας ποιεῖσθε.

1131. (1135.) εἰςβολαὶ) ἀφορμαὶ, ἀρχαὶ, φιλονεικίαι, εἴςοδοι.

[1133. ἀναδέρετον) ἀνακαλύπτετε. *Gl. C. D.* ἀνακαλύπτετε, καὶ εἰς τὸ μέσον προφέρετε. *Gl. E. Cant.* 1.]

1135. (1139.) κἀποκινδυνεύετον) ἀποκινδυνεύοντες λέγετε, τουτέστι, τολμῶντες.

1138. (1143.) οὐκ ἔθ' οὕτω) ὡς τῶν Ἀθηναίων πρότερον οὐχ ὁμοίως γεγυμνασμένων ἐν τοῖς ποιητικοῖς σοφισμοῖς.

1140. (1145.) τὰ δεξιὰ) δεξιοὺς νομίζουσι τοὺς ἐστρατευμένους καὶ ἐπαίνου ἀξίους· τοὺς δὲ διαδιδράσκοντας τὰς στρατείας φιληδόνους εἶναι συκοφάντας. ἢ τὸ ἐναντίον, ἵνα ᾖ, πάντες οἱ ἀμαθεῖς ἔξω ἐστρατευμένοι εἰσίν.

αἱ φύσεις δ' ἄλλως) ἐν εἰρωνείᾳ λέγει.

1141. (1147.) παρηκόνηνται) παρωξυμμένοι εἰσὶν οἱ θεαταὶ δηλονότι. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ξιφῶν, ἅπερ ἀκονῶσιν εἰς μάχην ἐρχόμενοι οἱ ἄνθρωποι. οἰκειοῦται δὲ ἐνταῦθα ὁ Ἀριστοφάνης τοὺς θεατάς.

1143. (1150.) καὶ μὴν ἐπ' αὐτοὺς) κορωνὶς ἑτέρα εἰσιόντων τῶν ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ρλβ'. ὧν τελευταῖος,

μελοποιὸν ὄντα καὶ ποιοῦντα ταῦτ' ἀεί.

ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

1145. (1152.) τοῦ δεξιοῦ) ἀντὶ τοῦ ἐπιδεξίου. ἐν εἰρωνείᾳ δὲ τοῦτό φησι.

1148. (1155.) ἐξ Ὀρεστίας) τετραλογίαν φέρουσι τὴν Ὀρεστίαν αἱ διδασκαλίαι, Ἀγαμέμνονα, Χοηφόρους, Εὐμενίδας, Πρωτέα Σατυρικόν. Ἀρίσταρχος καὶ Ἀπολλώνιος τριλογίαν λέγουσι, χωρὶς τῶν Σατυρικῶν.

1150. (1157.) πατρῷ' ἐποπτεύων) τὸ πατρῷα κεκίνηκε τὴν ἀμφιβολίαν. ἤτοι γὰρ τοῦ ἐμοῦ πατρὸς Ὀρέστης φησὶν, ἢ τὰ καθ' ᾅδου λέγει πατρῷα κράτη τοῦ Ἑρμοῦ, καθ' ὃ καὶ χθόνιος ὁ Ἑρμῆς, ὁ ἐκ πατρὸς ἔχων τὰς ἐν τῷ κόσμῳ βασιλείας ἐπιτηρεῖν. δέον δὲ εἰπεῖν πατρόθεν, πατρῷα εἶπε πρὸς τὸ κράτη. δῆλον δὲ ἐκ τοῦ,

— πατρῷον τοῦτο κέκτηται γέρας.

1151. (1158.) σωτὴρ γενοῦ μοι) ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀγῶνος, ὃν ἀγωνίζομαι, θέλων τιμωρῆσαι τῷ πατρί.

1154. (1161.) ἀλλ' ἢ τρία) ἔξωθεν προςληπτέον τὸ ἔπη, ἢ ἰάμβια.

1157. (1164.) προσοφείλων) χρεωστῶν αὐτῷ καὶ ἑτέραν μέμψιν πρὸς τῇ προτέρᾳ, ἢ τιμωρηθῆναι.

1160. (1167.) ὁρᾷς ὅτι ληρεῖς) ὁ Αἰσχύλος πρὸς τὸν Διόνυσον, ὡς ἀπατωμένου ὑπὸ Εὐριπίδου. διὸ ἐπιφέρει Διόνυσος· ὀλίγον γέ μοι μέλει.

ἀλλ' ὀλίγον γέ μοι) οὐ μέλει μοι ὑβριζομένῳ, ἀλλὰ καταφρονῶ σου. οὐ φροντίζω, φησὶ, κἂν λέγῃς ὅτι ἥμαρτεν.

1168. (1175.) οὐ δῆτ' ἐκεῖνον) τὸν δόλιον δηλονότι, ἀλλὰ τὸν Ἐριούνιον. πρὸς τὴν ἐκδοχὴν τοῦ Ἐριουνίου· ὅτι οὐκ ὀρθῶς. Ἀρίσταρχος δέ φησι τῶν ἐξηγήσεων τοῦ στίχου τὴν προτέραν κατὰ τὸν ποιητὴν εἶναι, ἣν ὁ Εὐριπίδης ἔφη. τὰ τοῦ ἐμοῦ πατρὸς κράτη ἐποπτεύων. ὃς κρατηθεὶς ὑπὸ τῶν περὶ Αἴγισθον ἀπώλετο.

1170. (1177.) τοῦτο κέκτηται) τὸ εἶναι χθόνιον, ὡς νῦν ὁ πατήρ. ἢ τὸ ἐποπτεύειν τὰ καταχθόνια.

1173. (1180.) οὕτω γ' ἂν εἴη πρὸς πατρὸς τυμβωρύχος) οἷον τυμβωρύχου πατρός. ἐπειδὴ ὁ χθό-

νιος λέγεται μὲν καὶ ὁ γήϊνος· λέγεται δὲ καὶ ὁ ὑπὸ γῆν· τὰ δ᾽ ὑπὸ γῆν οἱ κλέπται ζητοῦσι. τοῦτο δὲ ὁ Διόνυσος λέγει, ὑποτεμνόμενος τὸν Εὐριπίδου λόγον, διὰ τὸ ὑπερσπεύδειν, ὡς Ἀρίσταρχός φησιν. οὕτω γὰρ εἰκότως Αἰσχύλος ἐπήγαγε·

Διόνυσε πίνεις οἶνον οὐκ ἀνθοσμίαν.

1174. (1181.) Διόνυσε πίνεις οἶνον) οἷον, κραιπαλᾷς ἱκανῶς καὶ ληρεῖς, σκληρὸν οἶνον πιὼν, ἀλλ᾽ οὐχ᾽ ἡδὺν, οὐδὲ ἁπαλόν. οἶον, μεθύεις· ἵνα μὴ κατ᾽ ἐρώτησιν λέγῃ, ἀλλ᾽ ἐν ἀποφάσει. ἀνθοσμίας δὲ ὁ εὐώδης, ἐγκειμένου τοῦ ἄνθους καὶ τῆς ὀσμῆς. καὶ γέγονε παράγωγον ἀνθόσμιος καὶ ἀνθοσμίας. ἢ οὕτως· ἃ οὐκ ἀποδέχῃ ἀκούεις· φληνάφους φημὶ καὶ λόγους ἀπρεπεῖς.

1175. (1182.) σὺ δ᾽ ἐπιτήρει τὸ βλάβος) ᾧ βλάψεις αὐτὸν ἐν τῇ κατηγορίᾳ, ἢ τὸ ἁμάρτημα.

1183. (1190.) μάκτραν, εἰ δὲ βούλει, κάρδοπον) εἴρηται ἐν τοῖς πρόσθεν, ὅτι τοῦτο ἀρχαιότερόν ἐστι, τὸ τὰς μεταλήψεις τῶν λέξεων τῶν ἰσοδυναμουσῶν ἐπιτηδεύειν. Πλάτων ποιητής· ὁρᾶτε τὸ διῆρες ὑπερῷον. ὡς τὸ παρ᾽ Ὁμήρῳ·

Ἕκτορα δ᾽ ἐκ βελέων ὕπαγε Ζεὺς, ἔκ τε κονίης,
ἔκ τ᾽ ἀνδροκτασίης, ἔκ θ᾽ αἵματος, ἔκ τε κυδοιμοῦ.

καὶ τὸ,

μηκέτι παῖδε φίλω πολεμίζετε, μηδὲ μάχεσθον.

πρὸς Ἕκτορα καὶ Αἴαντα μονομαχοῦντας ἀπὸ τοῦ Ἰδαίου κήρυκος εἰρημένον. καὶ τὸ,

μνηστῆρες δ᾽ ἄρα Τηλεμάχῳ θάνατόν τε μόρον τε
ἤρτυον.

καὶ τὸ, βάσκ᾽ ἴθι οὖλε Ὄνειρε· καὶ, βάσκ᾽ ἴθι Ἶρι ταχεῖα.

[1185. ταῦτ᾽) οὕτως. Gl. C.]

1187. (1194.) ἐλθεῖν μὲν εἰς γῆν) ἐλθεῖν μὲν εἰς τὴν πόλιν, ὅταν μετῇ τινι τῆς πατρίδος, ὅταν δὲ φυγὰς ἔλθῃ, τότε καὶ κατέρχεται. ἰδίως δὲ ἐπὶ τῶν φυγάδων χρῶνται τῷ κατέρχεται.

1192. (1199.) οὐ πιθῶν) διὰ τοῦ ι γραπτέον καὶ ὀξυτονητέον τὸ πιθών, ἵνα ᾖ δευτέρου ἀορίστου καὶ μέλλον-

τος. τοῦτο δὲ ὅτι οἱ τὰς διώξεις ποιοῦντες, οἱ αὐτοὶ τοὺς ὑπομείναντας ἐπανάγουσι.

1195. (1202.) *σὺ δ' ἐς τὸ κακὸν*) ἀντὶ τοῦ, παρατήρει τὸ κακῶς λεγόμενον. τὸ δὲ, τύμβου δ' ἐπ' ὄχθῳ· τὰ ἑξῆς τοῦ λόγου.

1200. (1207.) *ἐξικνούμεθα*) ἀκουόμεθα, εἰςακουσθῆναι δυνάμεθα.

1202. (1209.) *κἂν που δὶς εἴπω ταυτὸν*) κἄν τι ἐλάχιστον ῥῆμα ἢ περιττὸν εὕρῃς καὶ παρέλκον ἐν τῷ λόγῳ. ἀπὸ τῆς στοιβῆς τῶν φορτίων.

[*στοιβὴν*) σωρείαν λέξεων ἐνοῦσαν ἔξω τοῦ πρέποντος, παρὰ τὸ πρέπον. *Gl. Br.*]

[1204. *οὐ γάρ μοὐστίν*) γνῶναι πρὸ τοῦ ἀκοῦσαι. *Gl. Br.*]

1206. (1213.) *ἦν Οἰδίπους*) ἐξ Ἀντιγόνης *Εὐριπίδου*: ἔστι δὲ ἀρχὴ τοῦ δράματος.

1209. (1216.) *ἀποκτενεῖν τὸν πατέρα*) παρὰ τὰ *Εὐριπίδου* ἐν Φοινίσσαις εἰρημένα περὶ Οἰδίποδος καὶ Λαΐου·

μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοκα δαιμόνων βίᾳ.
εἰ γὰρ τεκνώσεις παῖδ', ἀποκτενεῖ σ' ὁ φύς.

καὶ ὁ χρησμὸς δὲ οὕτως ἔχει·

Λάϊε Λαβδακίδη, παίδων γένος ὄλβιον αἰτεῖς·
δώσω τοι φίλον υἱόν. ἀτὰρ πεπρωμένον ἐστὶ,
σοῦ παιδὸς χείρεσσι λιπεῖν φάος. ὣς γὰρ ἔνευσε
Ζεὺς Κρονίδης, Πέλοπος στυγεραῖς ἀραῖσι πιθήσας,
οὗ φίλον ἥρπασας υἱόν. ὁ δ' ηὔξατό σοι τάδε πάντα.

πρὶν καὶ γεγονέναι) ἢ τὸ φῦναι καὶ γεγονέναι ἐκ παραλλήλου ἐστίν· ἢ σύναπτε τὸ φῦναι πρὸς τὸ ἔφη· τὸ δὲ γεγονέναι πρὸς τὸ ἀποκτενεῖν. εἰ δέ τις εἴποι ὡς μετὰ τὸ γεννηθῆναι καὶ εἰς ἀνδρὸς ἡλικίαν ἐλθεῖν τοῦτον ἀπέκτεινεν, ἐροῦμεν ὅτι ἐξ οὗ ἐσπάρη μετὰ τῶν ἀνῃρημένων ἦν ὁ Λάϊος. τὸ δὲ ἐπαύσατο οὐκ ἐπὶ τοῦ ἀεὶ δυςτυχοῦντος,

ἀλλ' ἐπὶ τοῦ πρόσθεν μὲν εὐδαιμονοῦντος, ὕστερον δὲ προσκεκρουκότος τῇ τύχῃ.

1214. (1221.) χειμῶνος ὄντος) τοῦτο ἔχει διασκευὴν παρ' αὐτῷ, τὸ χειμῶνος ὄντος. τὸ δὲ ἐν ὀστράκῳ, ἐπεὶ ἐν χύτραις ἐξετίθεσαν τὰ παιδία. διὸ καὶ χυτρίζειν ἔλεγον. ἤῤῥησε δὲ, ἀπὸ τοῦ ἐῤῥεῖν, τοῦ σημαίνοντος τὸ μετὰ φθορᾶς ἐλθεῖν. [ἤῤῥησεν) μετὰ φθορᾶς ἦλθεν. *Gl. Br.*]

1220. (1227.) μετ' Ἐρασινίδου) εἷς τῶν περὶ Ἀργίνουσαν στρατηγησάντων δυστυχής. ἀπέθανε δὲ δημοσίᾳ, οὗτός τε καὶ οἱ ὑπομείναντες, Θράσυλλος, Περικλῆς, Ἀριστοκράτης, Διομέδων, ὥς φησι Φιλόχορος. Δημήτριος δέ φησι, περιττότερόν τι γενέσθαι τῷ Ἐρασινίδῃ, τὸ καὶ κλοπῆς κατηγορηθῆναι τῶν περὶ Ἑλλήςποντον χρημάτων.

1226. (1233.) ποεῖς γὰρ οὕτως) οὕτω γὰρ τοὺς λόγους ποιεῖς, ὡς πάντα προςδέχεσθαι, ὅτι μικροπρεπὲς τὸ κωδάριον. οὐχ οὕτω δὲ θύλακον· ἀλλ' ἐάν τις ποιήσῃ θυλάκιον, ἐγχωρεῖ.

1230. (1237.) Αἴγυπτος, ὡς ὁ πλεῖστος ἔσπαρται λόγος) Ἀρχελάου αὕτη ἐστὶν ἡ ἀρχὴ, ὥς τινες ψευδῶς. οὐ γὰρ φέρεται νῦν Εὐριπίδου λόγος οὐδεὶς τοιοῦτος. οὐ γάρ ἐστί, φησιν Ἀρίσταρχος, τοῦ Ἀρχελάου, εἰ μὴ αὐτὸς μετέθηκεν ὕστερον, ὁ δὲ Ἀριστοφάνης τὸ ἐξ ἀρχῆς κείμενον εἶπε.

1235. (1242.) Διόνυσος, ὃς) Ὑψιπύλης ἡ ἀρχή. κάθαπτος δὲ, ἀντὶ τοῦ πυρφόρος, φωτεινὸς, διὰ τὰς δᾷδας. Ἄλλως. κάθαπτος) Τιμαχίδας, ὡς ταρακτὸς, καθειμένος. τὸ δὲ ἑτέρως λεγόμενον, δηλοῖ τὸ οἷον καθάπτεσθαι.

1237. (1244.) πηδᾷ χορεύων) προςήρτησε τὸ, ληκύθιον ἀπώλεσεν. τὸ δὲ λοιπὸν τοῦ ἰάμβου·

— παρθένοις σὺν Δελφίσιν.

1243. (1250.) ἢ δυςγενὴς ὢν) τὸ λοιπὸν τοῦ ἰάμβου·

— πλουσίαν ἄροι πλάκα.

ἐκ Σθενεβοίας δὲ ἡ ἀρχή. διαβάλλει δὲ τὴν ὁμοειδίαν τῶν εἰςβολῶν τῶν δραμάτων. ὑφέσθαι δὲ, ὑποχωρῆσαι, εἶξαι, ὑποχαλάσαι, ἐνδοῦναι.

1248. (1255.) κἀπέχου) τουτέστι, σκόπει μὴ τοιοῦτόν τι εἴπῃς, ὡς προςαφθῆναι τούτῳ δύνασθαι λήκυθον.

1249. (1256.) Σιδώνιόν ποτ' ἄστυ) Σιδὼν πόλις ἐστὶ Φοινίκης. ἔστι δὲ τοῦ β' Φρύξου Εὐριπίδου ἡ ἀρχή. τὸ λοιπὸν δὲ τοῦ στίχου·

— ἵκετ' ἐς Θήβης πέδον.

οὐ χεῖρον δ' ἂν εἴη καὶ τὸν Κάδμῳ δοθέντα χρησμὸν ὥσπερ τι ἐπεισόδιον εἰσενεγκεῖν οὕτως ἔχοντα·

φράζεο δή μοι μῦθον Ἀγήνορος ἔκγονε Κάδμε.
Ἠοῦς ἐγρόμενος προλιπὼν ἴθι Πυθῶ δῖαν,
ἠθάδ' ἔχων ἐσθῆτα καὶ αἰγανέην μετὰ χερσί,
τὴν διά τε Φλεγύων καὶ Φωκίδος ἔς τ' ἂν ἵκηαι,
βουκόλον ἠδὲ βόας κηριτρεφέος Πελάγοντος·
ἔνθαδε προσπελάσας ξυλλάμβανε βοῦν ἐρίμυκον,
ἥ κεν δὴ νώτοισι μετ' ἀμφοτέροισιν ἔχῃσι
λευκὸν σῆμ' ἑκάτερθε περίπλοκον, ἠΰτε μήνης.
τήνδε σὺ ἡγεμόνα σχεῖν ἀτρέπτοιο κελεύθου.
σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ἀριφραδὲς, οὐδέ σε λήσει.
ἔνθα κέ τοι πρώτιστα βοὸς κέρας ἀγραύλοιο,
ἥξῃ τε, κλίνῃ τε πέδῳ γόνυ ποιήεντι·
καὶ τότε τὴν μὲν ἔπειτα μελαμφύλλῳ χθονὶ ῥέζειν
ἁγνῶς καὶ καθαρῶς. γαίῃ δ' ὅταν ἱερὰ ῥέξῃς,
ὄχθῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ κτίζειν πόλιν εὐρυάγειαν,
δεινὸν Ἐνυαλίου πέμψας φύλακ' Ἄϊδος εἴσω.
καὶ σύ γ' ἐπ' ἀνθρώπους ὄνομα κλυτὸς ἔσσεαι αὖθις,
ἀθανάτων λεχέων ἀντήσας, ὄλβιε Κάδμε.

1251. (1258.) ἀποπρίω τὴν λήκυθον) ἤτοι πρὸς Εὐριπίδην ὁ λόγος, ὅτι ἀγόρασον παρ' Αἰσχύλου τὴν

λήκυθον· ἢ πρὸς Αἰσχύλον, ὥστε πωλῆσαι. ὡςεὶ εἶπεν, ὤνησαι αὐτὴν καὶ ἀπόδος ἀντὶ τῆς ἀπολωλυίας. τὸ δὲ πρίω ἐν ἴσῳ τῷ ὤνησαι. ἀλλ' ἐν τοῖς ἑξῆς φησιν Εὐριπίδης, ἐγὼ πρίωμαι τῷδε; ὥςτε ματαία ἡ παρατήρησις τῷ Συμμάχῳ.

1253. (1260.) *ἐγὼ πρίωμαι τῷδε*) ἀντὶ τοῦ, ἀγοράσω τὴν λήκυθον καὶ ἀποδώσω τὴν ἀπολωλυῖαν; δῆλον γέγονεν ὅτι τὸ ἀποπρίω ἀντὶ τοῦ ἐξώνησαι. λέγει δὲ τοῦτο, ἐπειδὴ συνεχῶς ἐκεῖνος, ληκύθιον ἀπώλεσεν. τὸ δὲ πρίωμαι ἴσον τῷ ὠνήσωμαι.

1257. (1264.) *θοαῖσιν ἵπποις*) τὸ δὲ λοιπὸν τοῦ ἰάμβου·

— *Οἰνομάου γαμεῖ κόρην.*

Ἰφιγενείας δὲ τῆς ἐν Ταύροις ἡ ἀρχὴ αὕτη.

1259. (1266.) *ἀπόδος πάσῃ τέχνῃ*) ληκύθιον αὐτῷ ἀπόδος ἀντὶ τῆς ἀπολομένης. ἐπιλέγει δὲ, λήψει ὀβολοῦ πάνυ καλήν. διὰ τούτων δὲ ὁ Διόνυσος ἐμφαίνει, ὡς ἐπειδὴ ἐν τοῖς προλόγοις τοῖς σοῖς ἀποδίδοται ἡ λήκυθος, ὥςπερ δοκεῖς αὐτὴν ὀφείλειν Αἰσχύλῳ. οὐκοῦν ἀγοράσας ταύτην ἀπόδος αὐτῷ.

1262. (1269.) *Οἰνεύς ποτ' ἐκ γῆς*) ἔστι μὲν ἐκ Μελεάγρου μετὰ ἱκανὰ τῆς ἀρχῆς. ἡ δὲ ἀρχὴ τοῦ δράματος·

Καλυδὼν μὲν ἥδε γαῖα Πελοπίας χθονός.

τὸ δὲ λεῖπον τοῦ στίχου· *οὐκ ἔθυσεν Ἀρτέμιδι.* Οἰνεὺς δὲ τῆς αὐτοῦ γῆς εὐφορησάσης [1]) ἀπαρχὰς πᾶσι θεοῖς θύσας, Ἀρτέμιδι οὐκ ἔθυσεν. ὅθεν ὀργισθεῖσα σῦν μέγαν κατὰ τῆς χώρας αὐτοῦ ἀφῆκεν, ἵνα ταύτην λυμήνηται. ἐπὶ τοῦτον τὸν κάπρον τοὺς ἀρίστους ἐκ τῆς Ἑλλάδος πάντας συνεκάλεσεν [2]), καὶ τῷ κρατύναντι τὸν θῆρα τὴν δορὰν δώσειν ἀριστεῖον ὑπέσχετο. συνελθούσης δὲ μετὰ τῶν ἀριστέων καὶ Ἀταλάντης τῆς Σχοινέως, κοινῇ τὸν κάπρον περιέστησαν ἅπαντες. ἐπεὶ δὲ τὸ δέρας τῇ Ἀταλάντῃ πρώτῃ τὸν κάπρον τοξευσάσῃ ὁ Μελέαγρος χαριζόμενος ἔδωκε, καὶ οἱ πρὸς μητρὸς αὐτοῦ θεῖοι, ἀγανακτοῦντες εἰ τὰ ἀριστεῖα γυνὴ λήψεται, τὸ δέρας μὲν Ἀταλάντης ἀφείλοντο, ὑπὸ δὲ Μελεάγρου ἐφονεύθησαν, ὀλίγον ὕστερον καὶ αὐτοῦ, τῆς μητρὸς ἐπὶ τῇ ἀναιρέσει τῶν ἀδελφῶν λυπηθείσης, καὶ ἀναψάσης τὸν μοιρῶν δαλὸν, ἀποθανόντος.

---

1) εὐφορήσας *Ald.*
2) συνεκάλεσαν *Ald.*

1267. (1274.) πρὸς τοδὶ γὰρ εἰπάτω) εἰς ὃ μέλλω λέγειν, εἰπάτω τὸ ληκύθιον. ἀκόλουθον τοῦ μὲν εἰπὲ προςτακτικοῦ τὸ τρίτον εἰπέτω, ὡς λεγέτω· τοῦ δὲ εἶπον, εἰπάτω, ὡς γράψον, γραψάτω.

1268. (1275.) Ζεὺς ὡς λέλεκται) Μελανίππης τῆς σοφῆς ἡ ἀρχή.

1269. (1276.) ἐρεῖ γάρ, ληκύθιον ἀπώλεσεν) πεποίηκε τὸν Διόνυσον ὥςπερ ὑφαρπάζοντα τὸν λόγον.

1271. (1278.) ὥςπερ τὰ σῦκα) σῦκα λέγει τὰ σαρκώματα, ἢ ἕλκος γινόμενον ἐπὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς, σῦκον καλούμενον. Ἄλλως. τὰ ὑπὸ τῶν ἰατρῶν συκώματα λεγόμενα, σῦκα ἔφη. [σῦκον, εἶδος παθήματος ἀεὶ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ οὐκ ἐν ἄλλῳ τινὶ μέρει τοῦ σώματος φυόμενον· ὅ φασιν ἰδιωτικῶς συκάμινον. *Iunt.*]

1272. (1279.) τράπου) τοῦτο ἢ πρὸς τὸν Αἰσχύλον δι' Εὐριπίδην, ἢ πρὸς Εὐριπίδην δι' Αἰσχύλον· εἰ καὶ Εὐριπίδης τὸν λόγον προήρπασε. τὸ δὲ ταῦτ' ἀεί, ἀντὶ τοῦ ταυτά. διὰ δὲ τὴν συναλοιφὴν ἀναβιβάζεται ὁ τόνος. οὐ δεῖ δὲ περισπᾶν, ὡς ἐν τῷ Πλούτῳ εἴρηται.

1275. (1282.) τί ποτε πρᾶγμα) κορωνὶς καὶ εἴςθεσις χοροῦ ἐπῳδικὴ διὰ τὸ κεῖσθαι μετὰ τὴν κορωνίδα (ἐνίοτε δὲ καὶ μετὰ τὴν διπλῆν, ὡς πολλάκις εἴρηται) ἐκ κώλων ἀντισπαστικῶν ἐπιμεμιγμένων ἐπιτρίτοις καὶ διιάμβοις καὶ διτροχαίοις δέκα. ὧν τὸ πρῶτον δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ πεντασυλλάβου ἀντισπάστου· ὃ καλεῖται γλυκώνειον. τὸ δεύτερον ἐκ παίωνος τετάρτου καὶ διιάμβου ὅμοιον. τὸ τρίτον τοῦ πρώτου ποδὸς πεντασυλλάβου καταληκτικόν. τὸ τέταρτον ἐκ διτροχαίου καὶ ἐπιτρίτου τρίτου ἀκατάληκτον. τὸ ε' ὅμοιον τῷ β'. τὸ ἕκτον ἐκ διτροχαίου καὶ ἐπιτρίτου πρώτου. τὸ ζ' ὅμοιον τῷ β'. τὸ η' καταληκτικὸν ἐκ διτροχαίου καὶ βακχείου ἢ ἀμφιβράχεος. τὸ θ' ὅμοιον τῷ β'. τὸ ι' ὅμοιον τῷ ὀγδόῳ. ἑξῆς δὲ ἐν ἐκθέσει [1]) στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι γ'. ἑξῆς δὲ τίθεται κῶλον ἰαμβικὸν ἐφθημιμερές, τό, διαύλιον προςαυλεῖ. ὅπερ κατὰ παρεπιγραφὴν τίθεται· ὥςπερ καὶ τό, αὐλεῖ τις ἔνδον· καὶ ἄλλα πολλά. φασὶ δὲ διαύλιον λέγεσθαι ὅταν ἡσυχίας πάντων γενομένης ἔνδον ὁ αὐλητὴς ᾄσῃ. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν στροφῆς κορωνίς· τοῦ δὲ συστήματος παράγραφος.

1283. (1290.) τὸν βακχεῖον ἄνακτα) τὸν Αἰ-

1) εἰςθέσει *Ald.*

σχύλον, οἷον τὸν ἄριστον μελοποιὸν, τὸν ὥσπερ ἐκβακχεύοντα ἐν τῇ ποιήσει. ὁ γὰρ Εὐριπίδης ἔρχεται ἐπὶ τὰ μέλη αὐτοῦ. [τὸν ἔνθεον ἄρχοντα τῶν μελῶν, τὸν ἐκβακχεύοντα ἐν τῇ ποιήσει. Gl. Br.]

1286. (1293.) εἰς ἓν γὰρ αὐτοῦ πάντα) εἰς τὸ αὐτὸ τέλος περατούμενα πάντα· ἐπεὶ κἀκεῖνος εἶπεν, ἀπολῃκυθιῶ σου τοὺς προλόγους· οἷον, ἀποφθερῶ.

1287. (1294.) καὶ μὴν λογιοῦμαι) ἀπαριθμήσω, ψηφίσω. ἐπεὶ προεῖπεν Εὐριπίδης, εἰς ἓν συγκεφαλαιώσομαι αὐτοῦ πάντα τὰ μέλη. Ἐρατοσθένης δὲ, τῶν ψευδαττικῶν τινὰς γράφειν, τῶν ψήφων λαβὼν, ἵνα καὶ τὰ πεπλασμένα δράματα, ἐν οἷς τὸ παράπαν τοῦτο ἠγνόηται, δοκῇ μὴ σεσολοικίσθαι.

1288. (1295.) Φθιῶτ' Ἀχιλεῦ) τοῦτο ἀπὸ τῶν πρέσβεων πρὸς Ἀχιλλέα Αἰσχύλος πεποίηκεν. ἔστι δὲ ἐκ Μυρμιδόνων. προφέρει καὶ Εὐριπίδης εἰς γέλωτα ἄλλα ἐξ ἄλλων δράματα συναγαγών. διὸ καὶ ἀσαφῆ, μίαν ἁρμονίαν οὐκ ἔχοντα. οὐκ ἄρα τὰ μὴ ξυνετὰ ζητητέον. ἀνδροδάϊκτον δὲ, τὴν ἀνδρῶν φόνον ποιοῦσαν. τὰ δὲ τοιαῦτα εἴδη καλεῖται ἀλλοιόστροφα, ὡς Ἡφαιστίων φησίν· ὅσα πάντως διαιρεῖται ἢ κατὰ πρόσωπον ἀμοιβαῖον, ἢ χοροῦ πρὸς ὑποκριτὴν ἀπόκρισιν. ἔστι δὲ τῆς μὲν ᾠδῆς ταύτης τὰ κῶλα ἀναπαιστικὰ ε. ὧν τὸ πρῶτον τρίμετρον καταληκτικὸν εἰς συλλαβὴν, ὃ καλεῖται Αἰολικὸν, διὰ τὸ ἴαμβον ἔχειν τὸν πρῶτον πόδα. τὸ δεύτερον καὶ τὸ ε δίμετρα ὑπερκατάληκτα. τὸ γ' πενθημιμερές. τὸ τέταρτον ἑφθημιμερὲς, ὃ καλεῖται, ὡς εἴρηται, παροιμιακόν. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. τοῦ δὲ συστήματος τὰ κῶλα ὅμοια πέντε (πλὴν τοῦ τετάρτου τῷ δευτέρῳ τῆς ᾠδῆς ὁμοίου) ἑφθημιμερῆ. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. τῆς δὲ ἑξῆς ᾠδῆς τὰ κῶλα ἕξ. τὸ πρῶτον δακτυλικὸν ἑφθημιμερές. τὸ β' ἀναπαιστικὸν ἑφθημιμερές. τὸ γ' καὶ τὸ ς' ὡς τὸ β' τῆς ἄνω ᾠδῆς. τὸ δ' δακτυλικὸν τετράμετρον. ἔστι δὲ κῶλον ἐκ χοροῦ, ὡς ἀνέγνων ἐν Ἀγαμέμνονι δράματι Αἰσχύλου. τὸ ε ὅμοιον δίμετρον. ἔστι δὲ ἡμιτελὲς ἐνταῦθα. τὸ γὰρ τέλειόν ἐστιν, αἴσιον ἀνδρῶν ἐντελέων· ὅπερ ἑφθημιμερές ἐστιν. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. ἑξῆς δὲ σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερὲς στίχων ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων ἕξ. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. ὁ μέντοι ἕκτος στίχος ἔν τισιν οὐ κεῖται· οἷον, ἴθι δὴ πέραινε.

1290. (1297.) Ἑρμᾶν μὲν πρόγονον) ἐκ τῶν

Αἰσχύλου Ψυχαγωγῶν. προφέρεται δὲ οὐκ ἐφεξῆς τὰ αὐτὰ μέλη αὐτοῦ, ἀλλ' ὡς ἔτυχεν ἄλλο ἄλλοθεν· καὶ ἐπιλέγει τὸ ἰήκοπον, κυρίως ἐκείνων τῶν στίχων ὄν, τοῦ, Φθιῶτ' Ἀχιλεῦ.

[τοῦτο ἐκ τῶν *Αἰσχύλου* Ψυχαγωγῶν. τὸ δὲ Ἑρμὰν μὲν τίομεν λέγουσιν οἱ Ἀρκάδες διὰ ταῦτα· ἐν τῇ Κυλλήνῃ, ἥ ἐστιν ὄρος Ἀρκαδίας, ἐτιμᾶτο ὁ Ἑρμῆς. διὰ γοῦν τὴν ἐξ ἀμνημονεύτων χρόνων τιμὴν, ὡς πρόγονος τούτοις ἐδόκει. ᾄδουσι δὲ καί τινα ἱστορίαν μυθώδη. λίμναν δὲ λέγει τὴν Στυμφαλίδα, ἐν Ἀρκαδίᾳ γὰρ καὶ αὕτη. *Schol. Cant.* 1.]

[1291. ἰστέον ὅτι τὸ ἰήκοπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν παίζων πανταχοῦ ἐπιφέρει, κυρίως ἐκείνων τῶν ἰαμβείων ὄν, τοῦ, Φθιῶτ' Ἀχιλεῦ. *Schol. Barocc.*]

1294. (1301.) κύδιστ' Ἀχαιῶν) Ἀρίσταρχος καὶ Ἀπολλώνιος, ἐπισκέψασθε πόθεν εἰσί. Τιμαχίδας δὲ ἐκ Τηλέφου *Αἰσχύλου*. Ἀσκληπιάδης δὲ ἐξ Ἰφιγενείας.

1298. (1305.) εὐφημεῖτε μελισσονόμοι) οἱ διανέμοντες τὰ τῆς πόλεως, ἢ οἰκοῦντες ἐν τῇ πόλει. [εὐφήμως λέγετε οἱ δίκην μελισσῶν νεμόμενοι ἐν τῷδε τῷ τῆς θεᾶς ἄλσει. *Gl. Br.*]

1300. (1307.) ἰήκοπον) τινὲς ἀξιοῦσι τὸ ἰή ψιλοῦν, ὅταν μὴ ᾖ ἐν ὕμνῳ. ἐκεῖ γὰρ δασύνεται. ὡς ἐφυμνίῳ δὲ κέχρηται, ἰήκοπον οὐ πελάθεις.

1302. (1308.) ὅσιον κράτος) ἐν τοῖς πλείστοις, αἴσιον. Ἀσκληπιάδης τὸ ὅσιον. ἔστι δὲ ἐξ Ἀγαμέμνονος *Αἰσχύλου*. βουβωνιῶ δὲ, φλεγμαίνω τοὺς βουβῶνας. [ὅσιον) ἁγίαν καὶ δικαίαν ἐπικράτησιν. *Gl. Cant.* 1.]

1307. (1314.) στάσιν μελῶν) στάσιμον μέλος, ὃ ᾄδουσιν ἱστάμενοι οἱ χορευταί.

1308. (1315.) ἐκ τῶν κιθαρῳδικῶν νόμων) Τιμαχίδας γράφει, ὡς τῷ ὀρθίῳ νόμῳ κεχρημένου τοῦ Αἰσχύλου καὶ ἀνατεταμένως.

1310. (1317.) ὅπως Ἀχαιῶν) ᾠδὴ κώλων ιδ'. ὧν τὸ πρῶτον ἰαμβικὸν ἐφθημιμερές. τὸ β' ἀναπαιστικὸν ἐφθημιμερές. τὸ δ' δακτυλικὸν πενθημιμερές. τὸ ε' Φερεκράτειον. τὸ ζ' τρίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ η' δίμετρον. τὸ ι' ὅμοιον τῷ α'. τὸ ια' ὅμοιον τῷ β'. τὸ ιβ' ἀντισπαστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐπιμεμιγμένον διτροχαίῳ. ἐπὶ τῷ

τέλει παράγραφος. τὸ δ' ἐφύμνιον δίμετρον ἰαμβικὸν ἀκατάληκτον. Εὐριπίδης δὲ ὁμοίως τὰ Αἰσχύλου χορικὰ μέλη διεσπαρμένα λέγει ἐξ ἄλλων καὶ ἄλλων δραμάτων. τοῦτο μέντοι ἐξ Ἀγαμέμνονος. δίθρονον δὲ κράτος, αὐτόν τε καὶ τὸν Μενέλαον. ἀκμὴν δὲ, τὴν νεότητα. ἔστι δὲ ἀναπόδοτον.

1312. (1319.) τὸ φλαττοθραττόφλατ) τοῦτο λέγει χλευάζων ὡς ἀσυνετοποιοῦντα. τινὲς δὲ σημειοῦνται αὐτὸ, ὅτι διορθωτῶν τινὲς περιεῖλον τὰς τοιαύτας ἐν τοῖς μέλεσι προςθέσεις. Σφίγγα δὲ δυςαμερίαν, τὴν ἐπὶ κακῷ χρόνῳ Θηβαίοις φανεῖσαν, πάροχον θανάτου. ταῦτα δὲ ἐκ Σφιγγὸς Αἰσχύλου. θούριος δὲ ὄρνις, ἡ πολεμοῦσα Θηβαίοις τύχη. τὸ δὲ ξὺν δορὶ καὶ χειρὶ πράκτορι, ἐξ Ἀγαμέμνονος, ἐκ τῆς συνεπείας τοῦ, κύριός εἰμι θροεῖν. ἐπειδὴ δὲ οἱ τῆς Σφιγγὸς πόδες λεοντώδεις ἦσαν, ὁ δὲ τοῦ λέοντος ὄνυξ δίκην δόρατος πλήττει, διὰ τοῦτο δόρατι εἶπεν.

1319. (1327.) ἰταμαῖς κυσὶ) τοῖς ἁρπακτικοῖς ἀετοῖς. ταῦτα δὲ ὡς ἀσαφῆ πάρελθε.

1321. (1329.) τὸ συγκλινὲς ἐπ' Αἴαντι) Τιμαχίδας φησὶ τοῦτο ἐν ἐνίοις μὴ γράφεσθαι. Ἀπολλώνιος δέ φησιν ἐκ Θρησσῶν αὐτὸ εἶναι.

1323. (1331.) τί τὸ φλαττόθρατ) σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερὲς στίχων ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων ιγ'. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

ἐκ Μαραθῶνος) ἐπεὶ ὁ φλέως ἄνθος ἐν Μαραθῶνι, ὃν οἱ ἰδιῶται φλόμον. διὰ τὸ ἔχειν ἐν ἀρχῇ παρόμοιον τῷ φλέῳ τὸ φλάττο. ὡς ἐν Μαραθῶνι οὖν τοῦ φλέω πολλοῦ ὄντος· ἑλώδης γὰρ ὁ τόπος.

1324. (1332.) ἱμονιοστρόφου) οἷον, σχοινιοστρόφου μέλη, ἃ εἰκὸς ἄνδρα ὕδατα ἀρυόμενον ᾄδειν. ἱμωνιὰ γὰρ καλεῖται τὸ τῶν ἀντλημάτων σχοινίον, ἥτις ὡς ἐπιτοπλεῖστὸν ἐν τοῖς φρέασιν ἀπῃώρηται. καὶ τὸ ᾆσμα, ὃ ᾄδουσιν οἱ ἀντληταὶ, ἱμαῖον. Καλλίμαχος·

ἀείδει καί πού τις ἀνὴρ ὑδατηγὸς ἱμαῖον.

1325. (1333.) ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν ἐς τὸ καλὸν μετήνεγκα) ἐκ γὰρ τοῦ κιθαρῳδικοῦ καλοῦ ὄντος εἰς τὸ

τραγῳδικὸν μετήνεγκα, ἵνα μὴ εἰς ταυτὰ τοῖς ὑπὸ Φρυνίχου μέλεσι προεισηγμένοις ἐμπίπτω. ἀποδέχονται δὲ πάντες τοῖς μέλεσι τὸν Φρύνιχον ἐπιτυγχάνοντα τοῖς κιθαρῳδικοῖς.

1326. (1334.) ἤνεγκον) διχῶς ἔλεγον· ἤνεγκον μὲν ἀπὸ τοῦ ἐνέγκω· ἤνεγκα δὲ ἀπὸ τοῦ ἐνείκω.

ἵνα μὴ τὸν αὐτὸν Φρυνίχῳ) ἵνα μὴ τὰ αὐτὰ τῷ Φρυνίχῳ μελοποιῶ. ἦν δὲ οὗτος ἡδὺς ἐν τοῖς μέλεσι Φρύνιχος. ὁ δὲ λόγος, ἐκ τῶν κιθαρῳδικῶν εἴς τι τραγικὸν γένος μετήνεγκα. τοῦτο γὰρ καὶ Εὐριπίδης προεῖπε [1]).

1329. (1337.) σκολίων) μελῶν τινων ἐν συμποσίοις γινομένων. σκολιὰ λέγονται τὰ παροίνια [2]) ᾄσματα. Τιμοκρέων δὲ ὁ Ῥόδιος ἐποποιὸς τοιοῦτο ἔγραψε σκολιὸν κατὰ τοῦ Πλούτου, οὗ ἡ ἀρχή·

ὤφελες ὦ τυφλὲ Πλοῦτε
μήτ' ἐν γῇ μήτ' ἐν θαλάττῃ,
μήτ' ἐν ἠπείρῳ φανήμεναι,
ἀλλὰ Τάρταρόν γε ναίειν,
κἀχέροντα· διὰ σὲ γὰρ πάντ'
ἐν ἀνθρώποις κακά.

τούτοις ἔοικε τὰ ὑπὸ Περικλέους εἰσηγηθέντα. ἔγραψε γὰρ ψήφισμα τοιοῦτον ὁ Περικλῆς, Μεγαρέας μήτ' ἀγορᾶς, μήτε θαλάττης, μήτ' ἠπείρου μετέχειν· ὅμοια τιθεὶς σκολιὰ τοῖς Τιμοκρέοντος. καὶ αὖθις·

νόμους ἐτίθει, ὥςπερ σκολιὰ γεγραμμένους.

Ἄλλως. σκολιὸν, ἡ παροίνιος ᾠδή. ὡς μὲν Δικαίαρχος ἐν τῷ περὶ μουσικῶν ἀγώνων, ὅτι τρία γένη ἦν ᾠδῶν· τὸ μὲν ὑπὸ πάντων ᾀδόμενον καθ' ἕνα ἑξῆς· τὸ δὲ ὑπὸ τῶν συνετωτάτων ὡς ἔτυχε τῇ τάξει· ὃ δὴ καλεῖται σκολιόν. ὡς δ' Ἀριστόξενος καὶ Φύλλις ὁ μουσικὸς, ὅτι ἐν τοῖς γάμοις περὶ μίαν τράπεζαν πολλὰς κλίνας τιθέντες, παρὰ μέρος ἑξῆς μυῤῥίνας ἔχοντες ᾖδον γνώμας καὶ ἐρωτικὰ σύντονα. ἡ δὲ περίοδος σκολιὰ ἐγίνετο, διὰ τὴν θέσιν τῶν κλινῶν σκολιάν. ὑπόμνημα ἔγραψε Τυραννίων περὶ τοῦ σκολιοῦ μέτρου, ὃ προσετέθη αὐτῷ ὑπὸ Γαΐου Καίσαρος. σκολιὸν, τὸ ῥᾴδιον, κατὰ ἀντίφρασιν, μέλος τι ὀλιγόστιχον. τὰ δὲ Καρικὰ αὐλήματα καὶ μέλη θρηνώδη ἐστίν· ἢ Καρικῶν, βαρβαρικῶν, δουλικῶν.

---

1) προσεῖπε Ald.
2) παροιτήϊα Ald.

Μελίτου) προσείρηται ὅτι τραγικὸς ποιητὴς ὁ Μέλιτος. οὗτος δέ ἐστιν ὁ Σωκράτη γραψάμενος. κωμῳδεῖται δὲ καὶ ὡς ψυχρὸς ἐν τῇ ποιήσει, καὶ ὡς πονηρὸς τὸν τρόπον. χορείων δὲ, μικροπρεπῶν, καὶ οἷα ἐν τοῖς χοροῖς ᾄδουσι. λύριον δὲ, τὴν μικρὰν λύραν, ὥστε ψάλαι τὰ Εὐριπίδου.

1332. (1340.) ἡ τοῖς ὀστράκοις) ἀπορίᾳ λύρας ὄστρακα τινὲς λαμβάνοντες, ἦχον μὲν ἀπετέλουν, πάνυ δὲ ἄσημον. διαβάλλει δὲ ἐντεῦθεν Εὐριπίδην ὡς κακὸν μελοποιόν. Ἄλλως. ὅτι φαίνονταί τινες ἀγοραῖοι κρούοντες τοῖς ὀστράκοις, καὶ προςᾴδοντες τῷ κρούματι τῷ διὰ τούτων. λέγεται δὲ εἰς τὴν Ὑψιπύλην ταῦτα, ἢ καθόλου τὴν μοῦσαν αὐτοῦ. ἐπιλέγει γὰρ, δεῦρο μοῦσα Εὐριπίδου. Δίδυμος δὲ προστίθησιν, ὅτι εἰώθασιν ἀντὶ λύρας κογχύλια καὶ ὀστράκια κρούοντες, εὔρυθμόν τινα ἦχον ἀποτελεῖν τοῖς ὀρχουμένοις.

1335. (1343.) αὕτη ποθ' ἡ Μοῦσα) ἐν ἐρωτήσει λέγει. αὕτη οὐκ αἰσχροποιεῖ. καὶ ἐν Σφηξὶν ἐπὶ τῆς αὐλητρίδος·

μέλλουσαν ἤδη λεσβιεῖν τοὺς ξυμπότας.

λεσβιάζειν δὲ, τὸ παρανόμως πλησιάζειν καὶ μολύνειν τὸ στόμα. διεβάλλοντο γὰρ ἐπὶ αἰσχρότητι οἱ Λέσβιοι. καὶ ἐν τῷ εἰς Φερεκράτην ἀναφερομένῳ Χείρωνι·

δώσει δέ τις γυναῖκας ἑπτὰ Λεσβίδας·
καλὸν τὸ δῶρον, ἑπτ' ἔχειν λαικαστρίας.

1336. (1344.) ἀλκυόνες) χαρακτηρίζουσι τὰ Εὐριπίδου μέλη, ὡς ἐκλελυμένα. ἀλκυόνες δὲ ἐπάνω τοῦ τῆς θαλάσσης ὕδατος καθήμεναι τὰ αὐτῶν ὠὰ ἐν τῷ βυθῷ κείμενα θερμαίνουσι. καθ' ὃν δὲ καιρὸν τοῦτο ποιοῦσιν, ἀλκυονίτιδες αὗται αἱ ἡμέραι καλοῦνται· καὶ ἔστιν ἐν αὐταῖς μεγίστη ἡσυχία ἀνέμων τε καὶ κυμάτων. οἱ δέ φασιν, ὡς ἐν τῷ ἄκρῳ τῆς θαλάσσης ἐπὶ τῆς ψάμμου τοῦτο ποιοῦσι.

1337. (1345.) κύμασι στωμύλλετε) διὰ τοῦ στωμύλλετε πάλιν εἰς αὐτὸν παίζει. ἐξ ἄλλων δὲ καὶ ἄλλων Εὐριπίδου δραμάτων κόμματα τίθησι, καὶ οὐδὲν κατὰ τὸ ἑξῆς λέγει μέλος. ἔστι δὲ τὸ προεγκείμενον ἐξ Ἰφιγενείας τῆς ἐν Αὐλίδι.

1338. (1346.) τέγγονται νοτεραῖς) τὸ ἑξῆς· νοτίαις ῥανίσι πτερύγων χρόα δροσιζόμεναι.

1341. (1349.) ειειειειει) ἡ ἐπέκτασις τοῦ εἱλίσσετε κατὰ μίμησιν εἴρηται τῆς μελοποιίας.

1342. φάλαγγες) αἱ λεγόμεναι καματηραί. ἀράχνιόν τι ἡ φάλαγξ. λέγουσι δὲ τὰ ἄκρα τῶν δακτύλων φάλαγγας, ὅπερ νῦν μᾶλλον λέγει.

1343. (1350.) ἱστότονα) τοὺς ἱστοὺς, οὓς ἐν τῷ ἀέρι οἱ ἀράχναι ὑφαίνουσι. λάμβανε δὲ ἀπὸ κοινοῦ εἰς τὰς μελέτας τὸ εἱλίσσετε οὕτως· καὶ εἱλίσσετε μελέτας κερκίδος ἀοιδοῦ· τουτέστιν, ὥςπερ αἱ ὑφάντριαι διὰ τῶν κερκίδων γυναῖκες ἐν τῷ ὑφαίνειν ᾄδουσιν, οὕτω καὶ ὑμεῖς ὦ ἀράχναι. πηνίσματα δὲ, ὑφάσματα. τὸ δὲ κερκίδος ἐκ Μελεάγρου Εὐριπίδου. τὸ δὲ, ἵν' ὁ φίλαυλος, ἐξ Ἠλέκτρας. φίλαυλος δὲ, ὁ τοὺς αὐλοὺς καὶ τὰ μέλη ποιῶν. αἰνίττεται δ' ἴσως εἰς τὸν Ἀριόνιον μῦθον. κυανεμβόλοις δὲ, ταῖς ἐν τῷ μέλανι βυθῷ χωρούσαις.

1348. (1355.) οἰνάνθας) παρὰ τὰ ἐξ Ὑψιπύλης Εὐριπίδου· οἰνάνθα φέρει τὸν ἱερὸν βότρυν. ἡ πρώτη δὲ ἔκφυσις τῆς ἀμπέλου οἰνάνθη λέγεται. καὶ τὸ, περίβαλ' ὦ τέκνον, ἐξ Ὑψιπύλης.

1351. (1358.) ὁρᾷς τὸν πόδα τοῦτον) ὡς καὶ τοιαῦτα ἀμοιβαῖα ἐν τοῖς μέλεσιν ἐπιτηδεύοντος Εὐριπίδου. καὶ ταῦτα δὲ ἐκτὸς προςτίθησιν ἀναμωκώμενος Εὐριπίδην, ὡς τοιαῦτα ἐν τοῖς μέλεσιν αὐτοῦ ἐπιτηδεύοντα. πόδα δὲ, τὸν ῥυθμὸν, ἢ τὸ μέλος· ἀπὸ μέρους.

1356. (1363.) Κυρήνης μελοποιῶν) Κυρήνη, ἑταίρα τις ἐπίσημος, δωδεκαμήχανος ἐπικαλουμένη, διὰ τὸ τοσαῦτα σχήματα ἐν τῇ συνουσίᾳ ποιεῖν. ἔστι δὲ παρὰ τὸ ἐξ Ὑψιπύλης Εὐριπίδου· ἀνὰ τὸ δωδεκαμήχανον ἄντρον. ἐκ δὲ τοῦ λέγειν, ἀνὰ τὸ δωδεκαμήχανον Κυρήνης, ἤγουν ἀνὰ τὰς δώδεκα ἐκείνης αἰσχρὰς μηχανὰς, δείκνυσιν αὐτὸν πάνυ φαυλότατον.

1359. (1366.) ὦ Νυκτὸς κελαινοφαὴς) φασὶν ὡς πάντα ταῦτα τὰ ἔπη ἔκ τινος δράματός ἐστιν Εὐριπίδου. Ἀσκληπιάδης, παρὰ τὰ ἐξ Ἑκάβης Εὐριπίδου, ἐν μιμήσει δηλονότι. οὕτω γὰρ παραγέγραπται· ὦ στεροπὰ Διὸς, ὦ σκοτία νὺξ, τί ποτ' αἴρομ' ἔννυχος; πρόσπολον δὲ, ὑπηρέτην. ψυχὴν δὲ, ὡς φαινόμενον· ἄψυχον δὲ, ὡς ἄυλον καὶ εὐθέως οἰχόμενον. νυκτὸς δὲ παῖδα ἐνταῦθα εἴρηκε, καίτοι ἐν Ἑκάβῃ μελανοπτερύγων ὀνείρων εἰπὼν τὴν γῆν μητέρα.

[1361. πρόμολον) πρόδρομον καὶ θανάτου σημαντικόν. Gl. E. Cant. 1.] μελανονεκυείμονα δὲ, μέλανα καὶ νεκρικὰ ἱμάτια φοροῦντα ὡς θανάτου σημαντικόν.

1366. (1375.) μεγάλους ὄνυχας ἔχοντα) ὡς πάνυ τὰς ψυχὰς σπαράττοντα.

1367. (1376.) ἀλλά μοι ἀμφίπολοι) Ἀπολλώνιος παρὰ τὰ ἐκ τῶν Εὐμενίδων. [Ἀπολλώνιος ἀπὸ τῶν Εὐμενίδων [1]) φησὶν εἶναι. Cant. 1.]

1370. (1379.) ὄνειρον ἀποκλύσω) ἀπονίψωμαι· ὅπερ εἰώθασι ποιεῖν ἐν τοῖς ὀνείροις. τοῦτο δὲ μιμεῖται ὁ Αἰσχύλος, παρ᾽ οὗ ἀποδιοπομπεῖσθαι εἰώθει τοὺς χαλεπωτάτους τῶν ὀνείρων. ἀπρόσπλοκα δὲ ταῦτα καὶ ἀσυνάρτητα σὺν τοῖς ἑξῆς πᾶσι. τὸ δὲ ὄναρ, ὃ εἶδε, τοιοῦτον εἶναι δοκεῖ, ὡς γυνή τις ἐκ γειτόνων οὖσα αὐτῇ, Γλύκη καλουμένη, τὸν ἀλεκτρυόνα αὐτῆς ἁρπάσασα ᾤχετο. ἐπικαλεῖται δὲ τὸν Ποσειδῶνα ὡς πλησίον τῆς θαλάσσης ἰδοῦσα τὸν ὄνειρον.

1376. (1385.) Νύμφαι ὀρεσίγονοι) ἐκ τῶν Ξαντριῶν Εὐριπίδου, φησὶν Ἀσκληπιάδης. εὗρε δὲ Ἀθήνησιν ἔν τινι τῶν διαθέντων· Νύμφαι ὀρεσιγόνιαι θεαῖσιν ἀγείρω Ἰνάχου Ἀργείου, ὑπὸ ποταμοῦ παισὶ βιοδώροις. ἔοικε δὲ τὸ ὅλον ἐπιτηδεύειν ἀνυπότακτα. ἄλλως οὐδὲ παρ᾽ Αἰσχύλου ταῦτα ἥρμοζε λαμβάνεσθαι. τὸ δὲ μανία ξύλλαβε, νῦν λέγει διὰ τὸν ἄτοπον ὄνειρον, εὐχομένη μανίας τυχεῖν, ἵνα μηδενὸς τούτων αἰσθάνοιτο. τὸ δὲ ἐγὼ δ᾽ ἁ τλάμων, πρὸς τὸ, φρούδη Γλύκη, ἔχει τὴν ἀκολουθίαν. κνεφαῖος δὲ, ἑωθινή. κνέφας γὰρ τὸ λυκόφως.

1383. (1392.) εἰς ἀγορὰν φέρουσα) πάλιν ἐπὶ πενίαν καὶ μικροπρέπειαν αὐτὸν κωμῳδεῖ. δηλοῖ δὲ καὶ ὅτι ἐν τοῖς μέλεσι δὶς τὰ τοιαῦτα λέγει Εὐριπίδης ἀνεπέπτατ᾽, ἀνεπέπτατο, καὶ τὰ λοιπά.

1389. (1398.) ἀλλ᾽ ὦ Κρῆτες, Ἴδης) οὐ μόνον ἐν Τροίᾳ, ἀλλὰ καὶ ἐν Κρήτῃ Ἴδη ἐστὶν, ὡς καὶ ὁ Λυκόφρων φησίν. ἐπεὶ δὲ ἐν Κρήτῃ ἦν ἡ τοῦτο λέγουσα, διὰ τοῦτο λέγει, Ἴδης τέκνα τὰ τόξα λαβόντες ἐπαμύνατε. Δίκτυνναν δὲ λέγει τὴν Ἄρτεμιν διὰ ταῦτα, ἐπειδὴ τῶν κυνη-

1) L. Τημενιδῶν.

γετῶν ἐστι τὸ δίκτυα φέρειν. ἔφορος δὲ κυνηγίας ἡ Ἄρτεμις. φασὶ δὲ ὅτι νύμφη τις Βριτόμαρτυς [1]) καλουμένη, θηρεύουσά ποτε δικτύοις τισὶ κατὰ τύχην ἐνέπεσε, καὶ ὑπὸ Ἀρτέμιδος ῥυσθεῖσα, Δικτύννης Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἱδρύσατο. Ἑκάτην δὲ καὶ Ἄρτεμιν οἱ [2]) μὲν τὴν αὐτήν φασιν, οἱ δὲ ἄλλην καὶ ἄλλην· ὡς κἀνταῦθα. ταῦτα δὲ παρὰ τὰ ἐκ Κρητῶν Εὐριπίδου.

[1391. τὰ κῶλα) τοὺς πόδας ὑμῶν. *Gl. Br.*]

1394. (1403.) κυνίσκας) τὰς κύνας. ὡς φιάλας καὶ φιαλίσκας. διπύρους δὲ, ἀντὶ τοῦ διπλᾶς.

[1396. διαπύρους) διακαεῖς, ἢ διπύρους, ἤτοι διπλᾶς. *Gl. C.*]

1404. (1414.) τὸ γὰρ βάρος) τινές φασιν, ἕως τῶν ἐνθάδε τὸν Αἰσχύλον λέγειν· τὰ δὲ ἑξῆς τὸν Διόνυσον.

1406. (1416.) τυροπωλῆσαι) πρὸς γὰρ τὸν σταθμὸν ἐπωλεῖτο ὁ τυρός. [τυροπωλῆσαι τέχνην) ἐριοπωλικῶς ξυγῆσαι. *Gl. E.*]

1407. (1417.) ἐπίπονοί γ' οἱ δεξιοί) κορωνὶς καὶ εἴσθεσις μέλους χοροῦ προῳδικὴ, διὰ τὸ προτίθεσθαι τῆς κορωνίδος, ἐκ κώλων τροχαϊκῶν ἐπιμεμιγμένων χορείοις καὶ ἰάμβοις ή. ὧν τὰ γ' ἐφθημιμερῆ· τὰ δ' ἄλλα δίμετρα ἀκατάληκτα, πλὴν τοῦ τελευταίου ἰθυφαλλικοῦ [3]) ὄντος. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

1411. (1421.) μὰ τὸν) ἐλλειπτικῶς ὀμνύει. καὶ οὕτως ἔθος ἐστὶ τοῖς ἀρχαίοις ἐνίοτε μὴ προστιθέναι τὸν θεὸν εὐλαβείας χάριν. εἰώθεισαν δὲ τοῖς τοιούτοις ὅρκοις χρῆσθαι ἐπευφημιζόμενοι· ὥστε εἰπεῖν μὲν, μὰ τὸν, ὄνομα δὲ μηκέτι προσθεῖναι. καὶ Πλάτωνα δὲ τῷ τοιούτῳ κεχρῆσθαι. λέγει δὲ, οὐκ ἂν ἐπειθόμην, οὐδὲ εἴ τίς μοι ἔλεγε τῶν ἐπὶ τοῦ πράγματος τυχόντων. τὸ δὲ ἐπιτυχόντων, ἀντὶ τοῦ συνελθόντων. ἢ ἐπὶ ἀντὶ τῆς σύν [4]). [μὰ τὸν) δέον εἰπεῖν μὰ τὸν Δία, μὰ τὸν εἶπε μόνον. καὶ ἔστι τοῦτο εὐλαβείας ἴδιον, τὸ πεφεισμένως καὶ ἐλλειπτικῶς τοῦ ὅρκου ἅπτεσθαι. *Schol. E.*]

---

1) βρετιμάρτυς *Ald.*
2) ἡ *Ald.*
3) ἰθυφαλικοῦ *Ald.*
4) Hoc et praecedens scholion inverso ordine *Ald.*

1415. (1425.) *ἴθι νῦν παρίστασθον*) κορωνὶς ἑτέρα εἰσιόντων τῶν ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ριέ· ὧν τελευταῖος·

νὴ τὸν Δί' οὐ γὰρ ἄχθομαι τῷ πράγματι.

ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

παρὰ τῷ πλάστιγγ') παρὰ τοῖς λεγομένοις ζυγίοις. τὸ δὲ σχῆμα Ἀττικόν· ὡς τὼ χεῖρε τὼ πόλιε καὶ νὴ τὼ σιώ. πλάστιγξ δὲ, τὸ κατηρτημένον τοῦ ζυγοῦ μέρος, ᾧ ἐπιτίθεται τὰ ζυγά.

1417. (1427.) *κοκκύσω*) συρίσω, σύνθημα δῶ, δίκην ἀλεκτρυόνος βοήσω· τὸ δὲ, εἴθ' ὤφελεν, ἀρχὴ τοῦ Μηδείας δράματος *Εὐριπίδου*.

1420. (1430.) *βούνομοι*) ὑπὸ βοῶν κατανεμόμεναι. ἐστὶ δὲ ἐκ Φιλοκτήτου *Αἰσχύλου*.

1423. (1433.) *ἐριοπωλικῶς*) ὡς οἱ τὰ ἔρια πωλοῦντες, βρέχουσιν αὐτὰ, ἵνα βαρύνωσιν ἐν τῷ σταθμῷ. τὸ δὲ, οὐκ ἔστι πειθοῦς, ἐξ Ἀντιγόνης *Εὐριπίδου*. τὴν δὲ πειθὼ χρῆμα νοῦν οὐκ ἔχον φησὶν, ὅτι τὸ πείθειν ποικιλία καὶ στροφὴ λόγων ἐστὶ, παράγουσα τοὺς ἀκούοντας, καὶ οὐκ ἀληθὴς διάνοια. τὸ δ' ἑξῆς ἐκ Νιόβης *Αἰσχύλου*.

[1427. *ἤν' ἰδού*) ἠνί' ἰδοὺ ἐκ παραλλήλου. *Gl. Victor.*]

1437. (1447.) *βέβληκ' Ἀχιλλεὺς*) Ἀρίσταρχός φησιν ἀδεσπότως τοῦτο προφέρεσθαι· ὡς *Εὐριπίδου* πεποιηκότος κυβεύοντας ἐν τῷ Τηλέφῳ, οὓς καὶ περιεῖλε. μήποτ' οὖν ἐκεῖθεν ἦν. μᾶλλον δὲ ἐσχεδιακὼς ἂν εἴη Ἀριστοφάνης. οὐδὲ γὰρ τὸν Εὐριπίδην τοῦτο προφερόμενον, ἀλλὰ τὸν Διόνυσον χλευάζοντα. τινὲς δὲ, ὅτι ἐν τῷ Φιλοκτήτῃ ἦν ὁ τόπος. οἱ δὲ ἐν τῇ Ἰφιγενείᾳ τῇ ἐν Αὐλίδι. ἐμφαίνει δὲ καὶ *Εὔπολις* τοῦτο εἰδώς·

ἀποφθαρεὶς δὲ δύο κύβω καὶ τέτταρα.

τοῦτο δὲ Διόνυσος ὑποβάλλει αὐτῷ χλευάζων. Ἄλλως. ἐκ Μυρμιδόνων. πεποίηκε γὰρ αὐτοὺς κυβεύοντας. ἔθος δὲ τοῖς κυβεύουσιν οὕτω λέγειν, β', δ', γ', ε. τοῦτο δὲ λέγει ὁ Διόνυσος, δεικνὺς ὡς Αἰσχύλος νενίκηκε. τὸ δὲ σιδηροβριθὲς, ἐκ Μελεάγρου. τὸ δὲ, ἐφ' ἅρματος γὰρ ἅρμα, ἐκ Γλαύκου Ποτνιέως *Αἰσχύλου*. τὸ δὲ ἐξηπάτηκεν εἶπεν ἐκ μεταφορᾶς τῶν παλαιστῶν. ἐκεῖνοι γὰρ ἀπατῶντες τοὺς ἀντιπάλους νικῶσιν.

1443. (1453.) *ἑκατὸν Αἰγύπτιοι*) πανταχοῦ τῶν Αἰγυπτίων ὡς ἀχθοφόρων μέμνηται.

1445. (1455.) *Κηφισοφῶν*) καὶ διὰ τούτου δηλοῖ πάλιν σχεδόν τι τὸ συναμφότερον, ὡς Κηφισοφῶν συνεποίει τὰ δράματα, καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ εἶχεν. Ἄλλως. οὐχ ὡς μόνον συμποιοῦντος αὐτῷ τοῦ Κηφισοφῶντος τὰ δράματα, ἀλλὰ ὡς συνόντος αὐτοῦ τῇ γυναικί. οἱ δὲ γράφοντες χὠ Κηφισοφῶν, εἶναι δ' ἀξιοῦντες ἀνάπαιστον τὸν τελευταῖον πόδα, σκεψάσθωσαν εἰ ἡ προπαραλήγουσα συστέλλεται.

1450. (1460.) *τὸν μὲν γὰρ ἡγοῦμαι σοφὸν*) σοφὸν μὲν Εὐριπίδην λέγει· ἥδεσθαι δὲ τῷ Αἰσχύλῳ. οὕτως Ἀρίσταρχος. ἄλλοι δὲ τὸ ἐναντίον, καὶ ἑκατέρῳ συνηγορεῖν, καὶ μάλιστα, ὅτι ἥδεται Εὐριπίδῃ, καὶ ὡς ἐν ἀρχῇ προεῖπεν.

1451. (1461.) *οὐδὲν ἄρα πράξεις*) Ἀπολλώνιος τοῦ Πλούτωνος εἶναί φησι τοῦτο, καὶ γίνεται πρόσωπα ἐν τῇ σκηνῇ δ'· τινὲς δὲ τοῦ χοροῦ.

[1454. *πύθεσθε*) ἀκούσατε. *Gl. Br.*]

1455. (1465.) *τοῦ χάριν*) οὐκ ἔστιν ἄλλου προσώπου τὸ τοῦ χάριν, ἀλλ' ὁ Διόνυσος ἑαυτῷ ἀνθυποφέρει.

1459. (1469.) *πρῶτον μὲν οὖν περὶ Ἀλκιβιάδου*) περὶ τῆς δευτέρας λέγει αὐτοῦ ἀποχωρήσεως, ἣν ἑκὼν ἔφυγε, κατελθὼν μὲν ἐπὶ Ἀντιγένους, πρὸ ἐνιαυτοῦ τῶν Βατράχων· διὰ δὲ τὸ πιστεῦσαι Ἀντιόχῳ τῷ κυβερνήτῃ τὸ ναυτικὸν, καὶ ἡττηθῆναι ὑπὸ Λυσάνδρου, δυσχερανθεὶς ὑπὸ Ἀθηναίων. Ἄνδρων δὲ διαφέρεται πρὸς Ξενοφῶντα περὶ τῆς καθόδου. Καλλίστρατος δέ φησιν, ὅτι οὗτος ἦν ὁ καιρὸς, καθ' ὃν ἑκὼν ἔφυγεν ὁ Ἀλκιβιάδης. ὁ δὲ Ἀρίσταρχός φησι, καθ' ὃν ἐκπεσὼν ἐν Λακεδαίμονι διατρίβων ἔπεισε Λακεδαιμονίους Ἀθηναίοις Δεκέλειαν ἐπιτειχίσαι. τελέως δὲ πταίουσι. λέγει οὖν περὶ τῆς δευτέρας ἀποχωρήσεως, ἣν ἑκὼν ἔφυγε. γεγόνασι δὲ Ἀλκιβιάδαι τέσσαρες. δυστοκεῖ δὲ λέγει, ἀντὶ τοῦ ἀγανακτεῖ καὶ κακῶς πάσχει, ἐκ μεταφορᾶς τῶν δυστοκουσῶν γυναικῶν. ἢ δυστοκεῖ λέγει ἀντὶ τοῦ, κακὰ γεννήματα προάγει. Ἀλκιβιάδης γὰρ φύσει Ἀθηναῖος ὢν ἔφυγε μὲν καὶ πρόσθεν διά τινα αἰτίαν ἐκ πόλεως· κατελθὼν δὲ ὕστερον, καὶ ναύαρχος καταστὰς ἐνεπιστεύσατο τὸ ναυτικὸν Ἀντιόχῳ· οὗ καὶ ὑπὸ Λυσάνδρου ἡττηθέντος, φοβηθεὶς Ἀλκιβιάδης μεταχωρεῖ πρὸς Λακε-

δαιμονίους, οὓς καὶ πείθει Ἀθηναίοις ἐπιτειχίσαι Δεκέλειαν. ἡ δὲ Δεκέλεια χώρα ἐν τῇ Ἀττικῇ, ἧς τειχισθείσης μέγας ἦν κίνδυνος Ἀθηναίοις μὴ δυναμένοις ἐξελθεῖν.

1462. (1472.) ποθεῖ μὲν, ἐχθαίρει δὲ) παρὰ τὰ ἐκ τῶν Ἴωνος Φρουρῶν, ὅπου ἡ Ἑλένη πρὸς τὸν Ὀδυσσέα φησί·

σιγᾷ μὲν, ἐχθαίρει δὲ, βούλεταί γε μήν.

ὁ δὲ λόγος, ποθεῖ μὲν ὡς δραστήριον, διὰ τὰς νίκας· ἐχθαίρει δὲ ὡς τυραννικόν· ἢ ὡς εἰς Λακεδαιμονίους χωρήσαντα.

1464. (1474.) μισῶ πολίτην) αὕτη Εὐριπίδου ἡ γνώμη, μὴ καταδέχεσθαι καθάπαξ Ἀλκιβιάδην. χαρακτηρίζει δὲ αὐτὸν ἅμα. ταῦτα δέ φησιν Εὐριπίδης περὶ Ἀλκιβιάδου, ὡς ὄντος αὐτοῦ τοιούτου, βραδέως μὲν ὠφελοῦντος τὴν πατρίδα, ταχέως δὲ βλάπτοντος.

1468. (1479.) μάλιστα μὲν λέοντα) μάλιστα μὲν μὴ ἀνατρέφειν φρόνημα ἔχοντα· ἐὰν δὲ ἀνατρέφῃ, μὴ ἐρεθίζειν, ἀλλὰ τιθασῶσαι. ὥστε ὁ μὲν Εὐριπίδης συμβεβούλευκε μὴ δέχεσθαι· ὁ δὲ Αἰσχύλος τοιαύτην τινὰ διάνοιαν· ἢ μὴ καταδέξασθαι, ἢ καταδεξαμένους τροποφορεῖν. ἔν τισι δὲ μετὰ τὸ πρῶτον, παρήγαγε γράφεται· ὥστε εἶναι τὸ μὲν πρῶτον ὁμολογουμένως Αἰσχύλου· τὸ δὲ ἑξῆς ἄδηλον τίνος. ἢ γὰρ Εὐριπίδης δίς ἐστιν ἀποφηνάμενος [1]), ἢ ὁ Διόνυσος ἀντακούειν ἐκείνου αὐτὸς, ἢ λέγων καὶ ταῦτα, ἐπεξεργαζόμενος τὸ παρ' Αἰσχύλου λεγόμενον· ἢ ὁ χορός. ἔν τισι δὲ ἑνός ἐστι τὰ τρία, τοῦ Αἰσχύλου πρῶτον μὲν ἀποφατικῶς λέγοντος· τὰ δὲ ἑξῆς δύο μαλακώτερον ὑποτιθεμένου.

1474. (1485.) εἴ τις πτερώσας Κλεόκριτον Κινησίᾳ) ὁ Κινησίας λεπτὸς ἦν· ὁ δὲ Κλεόκριτος μοχθηρός. φησὶν οὖν ὅτι εἴ τις ἀντὶ πτερῶν Κλεοκρίτῳ Κινησίαν παραβάλοι, ὥστε φέρεσθαι μεταρσίους, συμβήσεται αὐτοὺς ὀλέσθαι αὐροφορήτους γενομένους. Ἄλλως. εἴ τις πτερώσας) ὡς λεπτὸς σφόδρα ὢν κωμῳδεῖται, καὶ ὡς ξένος, καὶ ὡς κόλαξ. ἐμνήσθη δὲ καὶ τοῦ Κινησίου ὡς τούτου καὶ τοῦ Κλεοκρίτου ὁμοφρονούντων. ἀθετεῖ δὲ τοὺς πέντε ἐφεξῆς στίχους, ἕως τοῦ,

ῥαίνοιεν εἰς τὰ βλέφαρα τῶν ἐναντίων,

Ἀρίσταρχος. ὅτι φορτικώτεροί εἰσι καὶ εὐτελεῖς, διὰ τοῦτο

---

1) ἀποφηνάμενον Ald.

ὑποπτεύονται. Ἀπολλώνιος δὲ οὐ διὰ τοῦτο, ἀλλ' ὅτι οὐ πρὸς τὴν ὑπόθεσιν ἔχουσί τι. ἐρομένων δὲ αὐτῶν ἑκάτερος μίαν γνώμην λέγει.

1470. (1488.) κατέχοντες ὀξίδας) ὀξυβάφους κατέχοντες, ῥαίνοιεν ὄξει τοὺς πολεμίους. ὀξίδες δὲ, κεράμια μικρά. ἢ εἶδος λοπάδος. ταῦτα δὲ ἠθετημένα μετρίως ἄν τις νομίσειεν ἐνδιεσκευάσθαι. καὶ γάρ ἐστι φορτικά. τὰ δὲ ἑξῆς κείμενα πρέποντα καὶ τῷ ποιητῇ καὶ τῇ ὑποθέσει. ὅταν, φησὶν, οὓς νῦν ἔχομεν παρεωραμένους καὶ δοκοῦμεν ἐχθροὺς τῆς πόλεως, τούτους ἐπανάγωμεν εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀξίωμα, καὶ πιστοὺς νομίσωμεν· οἷς δὲ νῦν χρώμεθα ὡς πιστοῖς, τούτους ἀπίστους καὶ φθορέας τῆς πόλεως ἡγώμεθα, σωθείη ἡ πόλις. τοῦτο δὲ λέγει, διότι τοὺς καλοὺς καὶ λυσιτελοῦντας ἄνδρας τῇ πόλει ἀφέντες, ὡς καὶ ὄπισθεν ἐν τῇ παραβάσει ἔφη, μοχθηροῖς καὶ φαύλοις ἐχρῶντο πρὸς τὰ κοινά.

1482. (1493.) ἀμαθέστερόν πως εἰπὲ) ἀγροικότερον καὶ παχύτερον, ἀπαιδευτότερον, ἢ κοινότερον. παρὰ τὴν παροιμίαν·

σαφέστερόν μοι κἀμαθέστερον φράσον.

1488. (1499.) εὖ γ' ὦ Παλάμηδες) πρὸς τὸν Εὐριπίδην· ὅτι εἰκὸς ἐκ Παλαμήδους πεπλάσθαι ταῦτα. ἢ ἐπειδὴ ὁ Παλαμήδης μηχανικὸς καὶ ἐφευρετὴς ἦν. εὗρε δὲ καὶ οὗτος μηχανὴν σωτηρίας τῇ πόλει. διὰ τοῦτο Παλαμήδην τοῦτον καλεῖ.

1489. (1500.) ταυτὶ πότερ' αὐτὸς) συναθετεῖται τοῖς ἄνω καὶ οὗτος. μένων γὰρ ἀκριβεῖ τὴν ἐκείνων ἀθέτησιν, ἐν ᾗ φαίνεται τὰ μὲν πρότερα Αἰσχύλος λέγων, τὰ δὲ ἑξῆς Εὐριπίδης.

1490. (1501.) τὰς δ' ὀξίδας Κηφισοφῶν) Τιμόθεος πόῤῥωθεν ἐκ λαχανοπώλιδός φησι τὸν Εὐριπίδην διὰ τὰς ὀξίδας.

1492. (1503.) πόθεν) ἀρνητικῶς ἴσον τῷ οὐδαμῶς. πρὸς βίαν δὲ, πρὸς ἀνάγκην· ἐπειδὴ τούτους ὁ καιρὸς ἤγαγεν.

1496. (1507.) ἢ μήτε σισύρα) χλαίνης εἶδος εὐτελοῦς, οἷον ἐξωμὶς, ἢ ἁπλοῒς, ἤ τι τοιοῦτον. καὶ ἀλλαχοῦ·

χειμῶνος ὄντος τρεῖς σισύρας ἀφείλετο.

τινὲς δὲ ἱμάτιον τραχὺ καὶ παχὺ, περιβόλαιον ἀγροικικὸν,

θουλικὸν, παλαιόν· ἢ χιτὼν δερμάτινος. βορέη δὲ λέγουσιν ἡλίῳ τε τοιαύτην ἔριν γενέσθαι, ὁπότερος ἀνδρὸς ἀγροίκου ὁδοιποροῦντος τὴν σισύραν ἐκδύσῃ. ὁ δὲ νοῦς, μήτε χρηστὸς, μήτε φαῦλος, ἢ ὀχληρὸς πολίτης συμφέρει. πρὸς δὲ τὴν διαφοράν. ἔν τισι καὶ σισύρα σισύρνα, ἐκ τρίτου τὸ αὐτὸ, πλὴν ὅτι ἡ μὲν σισύρα δοκεῖ βαπτὴ εἶναι ἐκ δερμάτων αἰγείων, ἡ δὲ χλαῖνα ἀπὸ ἐρίων.

1497. (1508.) εἴπερ ἀναδύσει) ἐπανέλθῃ ἐκ τῆς δυστυχίας ὡς ἐκ βυθοῦ. εἴρηται δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν βυθιζομένων νηῶν.

1498. (1509.) ἐκεῖ φράσαιμ' ἂν) ἐν τῷ βίῳ. ἐπιθυμῶν δὲ ἀναβιῶναι τοῦτο λέγει.

1499. (1510.) ἀλλ' ἐνθένδ' ἀνίει τἀγαθά) ἀντὶ τοῦ ἀνάπεμπε. παρὰ τὴν παροιμίαν·

ἐκεῖ βλέπουσα, δεῦρ' ἀνίει τἀγαθά.

1500. (1511.) τὴν γῆν ὅταν νομίσωσι) τὴν Περικλέους γνώμην λέγει. εἰ τὴν μὲν Ἀττικὴν ὡς πολεμίαν ἐάσουσι τέμνεσθαι, ἢ καὶ οὐ τέμνουσι· τὴν δὲ Λακωνικὴν περιπλεύσουσιν. Ἄλλως. ἐπὶ τὴν Περικλέους φέρεται γνώμην· ὃς συνεβούλευσε περιπλεῖν τὴν πολεμίαν, μὴ μάχεσθαι δὲ τεμνομένης τῆς Ἀττικῆς. Ἄλλως. τοιαύτην γνώμην καὶ Περικλῆς συνεβούλευσεν Ἀθηναίοις, Λακεδαιμονίων εἰςβαλλόντων εἰς τὴν Ἀττικὴν, μέγα βοήσας ἀπὸ τοῦ βήματος, ὡς οὐκ ἂν ἄλλως ἔσται τοῖς πράγμασι σωτηρία, εἰ μὴ τὸ κατὰ γῆν μάχεσθαι τούτοις ἀφέντες περιπλευσούμεθα Λακεδαίμονα πλήθει νεῶν.

1502. (1513.) πόρον δὲ τὰς ναῦς) καὶ τοῦτο κατὰ τὴν Περικλέους γνώμην, ὃς ἐκέλευσεν Ἀθηναίοις, ἐμβαλόντων Λακεδαιμονίων εἰς τὴν Ἀττικὴν, μὴ ἐπεξιέναι, ἀλλ' ἔσω τείχους μένειν· αὐτοὺς δὲ διὰ τῶν πλοίων ἐπιέναι τῇ Λακωνικῇ. τὸν οὖν κατὰ γῆν πόρον, ἀπορίαν ἡγεῖσθαι· τὸν δὲ διὰ θαλάσσης, τοῦτον ἡγεῖσθαι πόρον. ἢ καὶ οὕτως· ἕνα μὲν πόρον ἡγεῖσθαι χρημάτων, τὸ ναῦς ὡς πλείστας ἔχειν· τὸν δὲ ἄλλον πόρον, ὃς ἂν ἔξω τῆς γῆς ᾖ, τοῦτον ἀπορίαν νομίζειν· οἷον τὰ θεωρικὰ, ἢ δικαστικὰ, ἢ ἐκκλησιαστικά. συμβουλεύει οὖν πᾶσαν τὴν ἐν τούτοις γινομένην δαπάνην ταῖς ναυσὶν ἀφορίσαι. πρὸς ταύτην δὲ τὴν ἔννοιαν καὶ τὸ ἐπιφερόμενον ἀκόλουθον. φησὶ γὰρ ὁ Διόνυσος.

1503. (1514.) πλήν γ' ὁ δικαστὴς αὐτὰ κα-

ταπίνει μόνος) ὡς πολλῶν ὄντων τῶν δαπανωμένων εἰς τὸν δικαστικὸν μισθόν. τοῦτο δὲ παρ' ὑπόνοιαν εἶπε. νοεῖται μὲν γὰρ κατὰ τὸ φαινόμενον, ὅτι ἐγὼ μόνος ὁ δικάζων ὑμῖν κατὰ νοῦν ταῦτα λαμβάνω καὶ ἀποδέχομαι· τῇ δὲ ἀληθείᾳ κατηγορίαν Ἀθηναίων ἐμφαίνει, ὡς δικοῤῥαφούντων, καὶ μισθοὺς πολλοὺς περὶ τὰς δίκας διδόντων. τὸ δὲ κρίνοις ἄν, τινὲς τὸν Πλούτωνα λέγειν ἀξιοῦσιν. αἱροῦ δὲ τοὺς φίλους, ἀντὶ τοῦ ἐμὲ λάβε.

[1506. οὓς ὤμοσας) πρὶν κατελθεῖν. *Gl. C.*]

[1507. τοὺς φίλους) ἐμέ. *Gl. Br.*]

1508. (1519.) ἡ γλῶττ' ὀμώμοκε) παρὰ τὰ ἐξ Ἱππολύτου·

ἡ γλῶττ' ὀμώμοχ', ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος.

1512. (1523.) τί δ' αἰσχρὸν ἦν μή) παρὰ τὰ ἐξ Αἰόλου Εὐριπίδου·

τί δ' αἰσχρὸν, ἢν μὴ τοῖσι χρωμένοις δοκῇ;

1515. (1526.) τὸ πνεῖν δὲ δειπνεῖν) παρὰ τὰ ἐκ Φρύξου Εὐριπίδου. τὸ δὲ κώδιον προςέθηκεν, ἐπειδὴ καθεύδειν ἔφη. Ἄλλως. τοῦτο ἐξ Ἱππολύτου δράματος·

τίς οἶδεν, εἰ τὸ ζῆν μέν ἐστι κατθανεῖν,
τὸ κατθανεῖν δὲ ζῆν, ὑπνοῦν δὲ τὸ κατθανεῖν.

Ἀριστοφάνης δέ φησι·

τὸ πνεῖν δὲ δειπνεῖν, καὶ τὸ καθεύδειν κώδιον.

πεποίηκε δὲ τοῦτο, ἐπειδὴ ὁ Διόνυσος οὐδὲν ἕτερον ἠγάπα ἢ δειπνεῖν καὶ καθεύδειν ἐν μαλακοῖς στρώμασιν, οἷά ἐστιν τὰ ἐκ κωδίων.

1519. (1530.) μακάριον) κορωνὶς καὶ εἴςθεσις χοροῦ ἐπῳδικὴ, διὰ τὸ μετὰ τὴν κορωνίδα κεῖσθαι, ἐκ κώλων τροχαϊκῶν ἐπιμεμιγμένων χορείοις καὶ ἰάμβοις καὶ ἀναπαίστοις διμέτρων ὀκτωκαίδεκα· ὧν τὰ μὲν ά, β', γ', ή, ί, ιά, ιβ', ιδ', ιέ καταληκτικὰ ἤτοι ἐφθημιμερῆ Εὐριπίδεια, ἢ ληκύθια· τὰ δ' ἄλλα ἀκατάληκτα, πλὴν τοῦ θ' καὶ τελευταίου βραχυκαταλήκτων ἰθυφαλλικῶν [1]). ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς. λείπει δὲ τὸ πρᾶγμα· ἵν' ᾖ, μακάριον πρᾶγμα. φίλους δὲ νῦν, ὡς καὶ ἡμεῖς. πολλαχοῦ δὲ τοὺς συγγενεῖς καὶ ἀναγκαίους.

---

1) ἰθυφαλικῶν *Ald.*

1528. (1539.) *χάριεν οὖν*) ὅτι νῦν πρὸς Σωκράτην ἑταιρίαν δηλοῖ. Παναίτιος δὲ ὅλα ταῦτα περὶ ἑτέρου Σωκράτους φησὶ λέγεσθαι, τῶν περὶ σκηνὰς φλυάρων, ὡς Εὐριπίδης. Ἄλλως. τὸν Σωκράτη ἐνταῦθα κατηγορεῖ. ζῶν γὰρ οὗτος ὡς πολυλόγος κατηγορεῖτο, ὅτι πολλοὺς λόγους ἐν τοῖς ἐργαστηρίοις καὶ τραπέζαις διεξήρχετο περὶ φιλοσοφίας. λέγει οὖν, ὅτι καλόν ἐστι, μὴ μετ' αὐτοῦ τινα διάγειν, ἀφέντα τοὺς ποιητὰς τοιούτους ὄντας ὡς καὶ μετὰ θάνατον ἀναβιοῦν αὖθις δύνασθαι· οὐ νῦν Αἰσχύλος ἔτυχε.

1534. (1545.) *καὶ σκαριφισμοῖς*) συνεστυμμένοις καὶ στυγνοῖς. παρόσον οὐκ ἀνειδέοις οἱ φιλόσοφοι διαλέγονται. ἢ οἷον σκαρισμοῖς, καὶ λεπτολογίαις, σκιαγραφίαις. σκαριφεύειν γὰρ, τὸ τοὺς ζωγράφους ὑποτυπῶσαι πρῶτον τοὺς γραφομένους· καὶ σκαριφήσασθαι ἐπὶ τοῦ ἐπισεσυρμένως τι ποιεῖν, καὶ μὴ κατὰ τὴν προσήκουσαν ἀκρίβειαν σκιαγραφεῖν. εἰσὶ δὲ καὶ οἱ φιλόσοφοι λόγοι ὥσπερ σκιαὶ καὶ αἰνίγματα, διὰ τὸ ἀερῶδες αὐτῶν καὶ λεπτόν. ἴσως δὲ ἐντεῦθεν καὶ τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ σκάριφος, ἤγουν τὸ κάρφος, καὶ φρύγανον· μᾶλλον δὲ ἡ γραφίς. [*σκαρηφισμοῖσι*) σκιαῖς. *Gl. C.*]

1536. (1547.) *παραφρονοῦντος ἀνδρός*) λείπει τὸ ἐστίν, ὡς καὶ τὸ Ὁμηρικόν·

εἰ δ' ἤδη τεθνᾶσι, καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισι.

λείπει γὰρ κἀνταῦθα τὸ ἐστί.

1537. (1548.) *ἄγε δὴ χαίρων*) ἔκθεσις τοῦ δράματος, ὃ καὶ ἐπίλογος καλεῖται, ἐκ κώλων διμέτρων ἀναπαιστικῶν κζ'· ὧν τὰ ϛ', ιά, ιέ, κδ', κζ' ἐφθημιμερῆ· τὰ δὲ λοιπὰ ἀκατάληκτα, πλὴν τῶν ή καὶ ιγ' μονομέτρων. ἐφ' ἑκάστης περιόδου τέλει καὶ συστήματος παράγραφος.

1538. (1549.) *τὴν ἡμετέραν*) πάντως γὰρ οἱ θεοὶ αὐτὴν φιλοῦμεν διὰ τὴν πρὸς ἡμᾶς εὐσέβειαν.

1541. (1552.) *καὶ δὸς τουτὶ Κλεοφῶντι*) ἴσως τι σχοινίον δίδωσιν αὐτῷ ὁ Πλούτων πρὸς ἀγχόνην, ἤ τι τοιοῦτο σύμβολον θανάτου. ὡς ξένος δὲ ὁ Κλεοφῶν κωμῳδεῖται. ἢ ὅτι γέρων ὢν ἔμελλε μετ' ὀλίγον τεθνήξεσθαι. ἢ ὡς ἀγχόνης ἄξια ἔπραττε.

1542. (1553.) *καὶ τούτοις τοῖσι ποριστοῖς*) τοῖς φορολόγοις. τούτους λέγει, τοὺς περὶ πόρου χρημάτων εἰσηγουμένους. εἴη δ' ἂν σχοινίον, ὃ ἐπιδίδωσιν αὐτοῖς.

1543. (1554.) *Μύρμηκί θ' ὁμοῦ*) ὀνόματα κύ-

ρια. ἐπὶ πονηρίᾳ δὲ οὗτοι ἐκωμῳδοῦντο. οὐ πάντως δὲ ὁ Μύρμηξ τῶν ποριστῶν ἐστιν, ἀλλὰ δὴ οἴονται ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς· οὐδὲ γὰρ ὁ Νικόμαχος. ἀλλὰ ἤτοι ὁ τραγικὸς ὑποκριτὴς, ἢ ὁ πολίτης, περὶ ὧν προείρηται. τί δ' ἂν εἴη διδούς; τάχα βρόχους πρὸς ἀγχόνην, ἤ τι τοιοῦτον. ξυμποδίσας δὲ, συνδήσας τοὺς πόδας.

1550. (1561.) τοῦ Λευκολόφου) εἴη ἂν οὗτος ὁ τοῦ Λευκολοφίου, οὗ καὶ Πλάτων μέμνηται ἐν τῷ Πρωταγόρᾳ. ἦν γὰρ τῶν περὶ τοὺς καιροὺς τούτους στρατηγούντων· ἡγεῖτο δὲ τοῦ μέρους τοῦ ναυτικοῦ. τάχα δ' ἂν οὗτος εἴη, ὃν καὶ παραγεγραμμένον λέγουσιν. οἰκεῖον γὰρ αὐτοῦ τὸ, στίξας αὐτούς· ἀντὶ τοῦ στιγματίσας, καὶ μαστιγώσας· ἦν γὰρ ξένος. Ἄλλως. στρατηγὸς ἦν τοῦ ναυτικοῦ. καὶ Εὔπολις μέμνηται ἐν Πόλεσιν οὕτως περὶ τοῦ Ἀδειμάντου·

οὐκ ἀργαλέον δῆτ' ἐστὶ πάσχειν τοῦτ' ἐμὲ
τὸν Λευκολόφου παῖδα.

[Λευκολόφου) στρατηγὸς ἦν τοῦ ναυτικοῦ. καὶ Εὔπολις μέμνηται ἐν Πόλεσιν οὕτως περὶ τὸν Ἀδείμαντον·

οὐκ ἀργαλέα δῆτ' ἐστὶ πάσχειν τοῦτ' ἐμὲ
τὸν Λευκολόφου παῖδα τοῦ πορθάνος.

Rav.]

1554. (1565.) ἢν δ' ἄρ' ἐγώ ποτε) ἀπαγορεύει ὡς οὐκ ἔτι πάλιν εἰς ᾅδου ἀφίξεται.

1560. (1571.) μηδ' ἄκων) οἷον, μηδὲ εἴ τινες ἄκοντα τοῦτον λαβόντες καθίσαι ἐθελήσουσι.

1561. (1572.) φαίνετε) πρὸς τὸν χορόν. ἀντὶ τοῦ, ἀνάπτετε ὦ μύσται.

1565. (1576.) πρῶτα μὲν εὐοδίαν) ἡ τελευταία ἔκθεσις τοῦ δράματος ἐκ στίχων ἐστὶ δακτυλικῶν ς'. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνὶς ἡ καὶ τὸ δρᾶμα ἀποπερατοῦσα. εὐοδίαν δὲ, εὐκολίαν περὶ τὴν ὁδόν. ταῦτα δὲ παρὰ τὰ ἐν Γλαύκῳ Ποτνιεῖ Αἰσχύλου· εὐοδίαν μὲν πρῶτα ἀπὸ στόματος χέομεν.

1572. (1579.) παυσαίμεθ' ἂν) τὸ παυσαίμεθα εἶπεν ὁ χορὸς, διότι τῷ μὲν δοκεῖν ἐν ᾅδου ἦν· τὸ δ' ἀληθὲς Ἀθήνησιν, ἔνθα ἐτελεῖτο τὸ δρᾶμα. ξυνόδων δὲ, συμπλοκῶν, ἃς ἡ πόλις νυνὶ πάσχει.

1574. (1580.) *Κλεοφῶν δὲ μαχέσθω*) παρόσον, ὡς Ἀριστοτέλης φησὶ, μετὰ τὴν ἐν Ἀργινούσαις ναυμαχίαν, Λακεδαιμονίων βουλομένων ἐκ Δεκελείας ἀπιέναι, ἐφ' οἷς ἔχουσιν ἑκάτεροι, καὶ εἰρήνην ἄγειν ἐπὶ τοῦ Καλλίου, Κλεοφῶν ἔπεισε τὸν δῆμον μὴ προσδέξασθαι, ἐλθὼν [1]) εἰς τὴν ἐκκλησίαν μεθύων καὶ θώρακα ἐνδεδυκὼς, οὐ φάσκων ἐπιτρέψειν, ἐὰν μὴ πάσας ἀφῶσι τὰς πόλεις οἱ Λακεδαιμόνιοι. οὗτος δὲ ὁ Κλεοφῶν ὡς ξένος κωμῳδεῖται καὶ βάρβαρος, οὗ καὶ ἄνω ἐμνήσθη, εἰπὼν, *φιλοτιμότεραι Κλεοφῶντος, ἐφ' οὗ χείλεσιν ἀμφιλάλοις δεινὸν ἐπιβρέμει Θρηϊκία χελιδών.* μαχέσθω οὖν, φησι, Κλεοφῶν καὶ οἱ ἄλλοι, ὅσοι τούτῳ ὅμοιοί εἰσιν, ἐν ταῖς πατρίσιν αὐτῶν, καὶ μὴ ἐν τῇ Ἀττικῇ κινείτωσαν πολέμους. οὐ γάρ ἐστι αὐτῷ πατρὶς αὕτη.

1576. (1581.) *πατρίοις ἐν ἀρούραις*) ἐν ταῖς ἑαυτῶν ἀρούραις. κωμῳδεῖ δὲ αὐτοὺς ὡς ξένους.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΟΡΝΙΘΑΣ.

---

1. *Ὀρθὴν κελεύεις*) ἡ εἴςθεσις τοῦ παρόντος δράματος εὐθὺς ἐξ ἀμοιβαίων ἄρχεται προσώπων. οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι σή, ὧν τελευταῖος,

ἔςβαινε κἀνέγειρε τὴν ἀηδόνα.

ἐν εἰςθέσει δὲ μετὰ τὸν ρξά στίχον κῶλον ἰαμβικὸν μονόμετρον βραχυκατάληκτον, καὶ μετὰ τὸν ρ]γ' ἕτερον ὅμοιον μονόμετρον ἀκατάληκτον. ἐπὶ τῷ τέλει διπλῇ ἔξω νενευκυῖα. τοῦτο δὲ λέγει ὁ τὸν κολοιὸν φέρων ὡς ἐν ἀπόπτῳ τινὶ δένδρου ὄντος καὶ τοῦ κολοιοῦ σημαίνοντος κατ' ἐκεῖνο πορεύεσθαι. πεποίηται δὲ τὰ ὀνόματα τῶν πρεσβυτέρων, τὸ μὲν παρὰ τὸ πείθεσθαι, τὸ δὲ παρὰ τὸ εὖ ἔχειν τὴν ἐλπίδα. [ὡς ἐν ἀπόπτῳ τινὸς δένδρου ὄντος, καὶ τοῦ κολοιοῦ σημαίνοντος δῆτα μετ' ἐκεῖνο πορευθῆναι. *Gl. Br.*]

2. *ἥδε δ' αὖ κρώζει*) τοῦτο ὁ τὴν κορώνην φέρων, ὡς εἰς τοὐναντίον τῷ κολοιῷ παρακελευόμενος. τὸ γὰρ πάλιν ἀντὶ τοῦ εἰς τοὐπίσω. κρώζει γὰρ εἰς τοὐπίσω ἄπελθε.

---

1) ἐλθεῖν *Ald.*

πλανύττομεν, πλανώμεθα. Ἀττικῶς δὲ παρῆκται. [ἥδε δ' αὖ) κορώνη κελευομένη εἰς τοὐναντίον. Gl. Br.]

4. προφορουμένω) δεῦρο κἀκεῖσε πορευόμενοι εἰς τἀναντία. προφορεῖσθαι γὰρ λέγεται τὸ παραφέρειν τὴν στήμονα τοῖς διαζομένοις. [ἄλλως) μάτην. προφορουμένω) ὧδε κἀκεῖσε πορευόμενοι. Gl. Br.]

[5. τὸ δ' ἐμὲ) οὐκ εὔηθες. Gl. Br.]

6. πλεῖν ἢ χίλια) Ἀττικὴ ἡ κρᾶσις τοῦ πλέον πλεῖν.

7. τὸ δ' ἐμὲ κολοιῷ) ὅτι ὁ μὲν κολοιὸν ἐκράτει, ὥςτε δεῖξαι αὐτῷ δῆθεν τὴν πρὸς τὰ ὄρνεα ὁδόν· ὁ δὲ κορώνην διὰ τὴν χρείαν. διὸ καὶ μέμφονται ἑαυτοῖς, ὅτι δὴ τοῖς ὀρνέοις πιστεύσαντες μακρὰν διήνυσαν καὶ οὔπω τὸ ζητούμενον εὗρον. Ἀττικῷ δὲ ἔθει εἴρηται ταῦτα ἀναπόδοτα, ὡς καὶ ἐν Νεφέλαις·

τὸ δὲ μὴ κυνῆν οἴκοθεν ἐλθεῖν ἐμὲ τὸν κακοδαίμον' ἔχοντα.

νοεῖται γὰρ ἔξωθεν τὸ οὐκ εὔηθες, ἢ οὐ μωρίας πλέον, ἤ τι τοιοῦτο. [τὸ δ' ἐμὲ) οὐ μωρίας πλέων. Gl. Br.]

8. ἀποσποδῆσαι) ἀφανίσαι ἀπὸ τῆς σποδοῦ, αὕτη γὰρ ἀφανίζει τὴν προϋπάρξασαν ὕλην τῶν ξύλων. ἢ ἀποκροῦσαι, ἀφανίσαι, τυπτόμενον ἐκβαλεῖν.

10. ἐντευθενὶ τὴν πατρίδ') ἐρωτηματικῶς. δύναιο δ' ἂν ἐντεῦθεν τὴν πατρίδα ἰδεῖν; τουτέστι τὰς Ἀθήνας. ὡς πολὺ δὲ ἀφεστηκότων ταῦτά φησιν.

11. Ἐξηκεστίδης) τοῦτον ὡς ξένον διαβάλλουσι, καὶ πλάνον τὰς ὁδοὺς γινώσκειν. οἱ γὰρ ξένοι μᾶλλον ἴσασι τὰς ὁδούς. τοῦτο δ' ἂν εἴη μεμνημένος καὶ ἐν τοῖς ἔπειτα, διὰ τούτων·

εἰ δὲ δοῦλός ἐστι καὶ Κὰρ, ὥςπερ Ἐξηκεστίδης.

ἔστι δὲ καὶ ἕτερος ἔχων λύραν ἔργον Εὐδόξου. τιταίνει ψίθυρον εὐήθη νόμον. μέμνηται δὲ αὐτοῦ καὶ Πολέμων ἐν τῷ δευτέρῳ περὶ τῆς Ἀθήνησιν Ἐρατοσθένους ἐπιδημίας λέγων. ὁ δε Ἐξηκεστίδης, κιθαρῳδὸς πυθιονίκης [1]). νικᾷ δὲ καὶ τὸν τῶν Καρίων ἀγῶνα,

1) πιθιονίκης Ald.

τὸν ἐν Λακεδαίμονι, καὶ Παναθήναια δίς. Ἄλλως. ὁ Ἐξηκεστίδης ὡς ξένος κωμῳδεῖται. καὶ Φρύνιχος Μονοτρόπῳ·

μεγάλους πιθήκους, οἱ δὲ ἑτέρους τινὰς λέγειν,
Λυκέαν, Τελέαν, Πείσανδρον, Ἐξηκεστίδην.
ἀνομάλους εἶπας πιθήκους.
ὁ μέν γε δεινὸς, ὁ δὲ κόλαξ, ὁ δὲ νόθος.

12. σὺ μὲν ὦ τᾶν) παίζων φησί. τουτέστιν εἰς τὴν οἴμοι ὁδὸν βάδιζε.

13. οὐκ τῶν ὀρνέων) ἀντὶ τοῦ ὀρνεοπώλων. Δίδυμος δὲ, δεινὰ φάσκειν αὐτοὺς ἐκ τῶν ὀρνέων πεπονθέναι. ἐπεὶ Ὀρνέαι τῆς Λακωνικῆς εἰσι. πρὸ δὲ ἐτῶν δύο κακῶς περὶ Μαντίνειαν ἀπήλλαξαν, ὡς καὶ τοὺς στρατηγοὺς ἀποβαλεῖν Λάχητα καὶ Νικόστρατον, καθὰ καὶ Ἀνδροτίων φησίν. Ἄλλως. ὅτι οὕτως ἔλεγον καὶ ἐπὶ τῶν τόπων, ἀντὶ τοῦ ὀρνεοπωλείων, ὡς τῶν χυτρῶν, ἀντὶ τοῦ χυτροπωλείων. ἡ δὲ ἀναφορὰ πρὸς τὸ Ὁμηρικόν· δήεις τόνγε σύεσσι παρήμενον. τουτέστι συφεοῖς. ἑξῆς οὖν ἐπάγει· αἱ δὲ νέμονται πὰρ κόρακος πέτρῃ.

14. ὁ πινακοπώλης) ὁ ὀρνεοπώλης. ὅτι τὰ λιπαρὰ τῶν ὀρνέων ἐπὶ πινάκων τιθέντες ἐπώλουν. ἢ πίναξ εἶδος ὀρνέου.

15. ὃς τώδ' ἔφασκε νῷν) οἱ μὲν φασὶν αὐτὸν διασύρειν τὸν Αἰσώπειον λόγον. καὶ δέον εἰπεῖν τῶν ἀνθρώπων, λέγει ἐκ τῶν ὀρνέων. οἱ δὲ οὕτως· ὃς ἔφασκε μᾶλλον τῶν ἄλλων ὀρνέων δύνασθαι προηγήσασθαι τῆς ὁδοῦ, καὶ δεῖξαι ἡμῖν αὐτὴν ἐκ τῶν ὀρνέων. οἷον ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ὀρνέων ἐν ταυτῷ ὄντων. Ἄλλως. ἔφασκεν ὁ Φιλοκράτης. τὸ δὲ νῷν, τουτέστιν ἡμῖν, δεικτικῶς. σημαίνει ἡμῖν ἐκ τῶν ὀρνέων, τουτέστι διὰ τῶν ὀρνέων, ὅπου τὸν Ἔποπα εὑρήσομεν. γράφεται καὶ, ὡς τώδε, καὶ διαιροῦσι τινὲς καὶ προστιθέασι τὸ ἑξῆς, τὸ, ἐκ τῶν ὀρνέων ἀπέδοτο. ἐκ τῶν ὀρνέων, τὸν κολοιὸν καὶ τὴν κορώνην. βιαίως γὰρ πρὸς τοῦτο εἰρῆσθαι σημαίνειν ἡμῖν τὸν Ἔποπα ὅς ἐστι, δείξαντα ἐκ τῶν ὀρνέων. παρ' ὑπόνοιαν δὲ εἴρηκε τὸ, ὃς ὄρνις ἐγένετο ἐκ τῶν ὀρνέων. ἔδει γὰρ, ἐκ τῶν ἀνθρώπων.

17. τὸν μὲν Θαῤῥελείδου) Σύμμαχος, Ἀσω-

πόδωρον. καὶ γὰρ οὗτος ἐπὶ σμικρότητι ὑπὸ Τηλεκλείδου κεκωμῴδηται, καὶ ὁ κολοιὸς μικρὸς ὢν ἐκ τῶν πτερῶν τὴν σύστησιν ἔχει. Ἄλλως. ἄδηλον εἰ Ἀσωπόδωρον λέγει, ὃς κωμῳδεῖται ἐπὶ σμικρότητι σώματος. ἦν δὲ καὶ ὁ Θαῤῥελείδης μικρός. Ἄλλως. οἱ μὲν πλείους ὑπειλήφασιν υἱόν τινα εἶναι Θαῤῥελείδου βραχὺν καὶ παραπλήσιον κολοιῷ κωμῳδεῖσθαι. οὐκ ἔχομεν δὲ υἱὸν αὐτοῦ διὰ τῆς κωμῳδίας εἰπεῖν. μήποτε οὖν, φησι, κατὰ περίφρασιν εἴρηκεν Θαῤῥελείδου κολοιὸν, ἐν ἴσῳ τῷ Θαῤῥελείδης, ὅς ἐστι κολοιώδης. ἢ ὡς κολοιοὺς αὐτὸν πωλοῦντα διαβάλλει Ἄλλως. ὁ τοῦ Θαῤῥελείδου υἱὸς ἐγένετο κολοιός. [τὸν μὲν Θαῤῥελείδου) υἱόν. *Gl. Br.*]

19. τώδ' οὐκ ἄρ' ᾔστην) διὰ τοῦ ι τινὲς ἴστην ἀντὶ τοῦ ᾔδεσαν. τουτέστιν ᾔδεσαν ἔξω τοῦ δάκνειν. ἢ ἀντὶ τοῦ ἦσαν. τουτέστιν οὐδὲν ἄλλο ἦσαν ἢ δάκνειν. [οὐδὲν ἄλλο πλὴν δάκνειν) στίχος·

Ἀθηναῖοι δ' ἐπὶ τῶν δικῶν
ᾄδουσι πάντα τὸν βίον.

Rav.]

20. καὶ νῦν τί κέχηνας) ὡς τοῦ κολοιοῦ κεχηνότος. κατὰ τῶν πετρῶν δὲ, ὅπου ἐστὶ τόπος πετρώδης.

22. οὐδὲ μὰ Δί' ἐνταῦθα) ἐδεινοποίησεν ὡς ἀποκεκλημένης πανταχοῦ τῆς ὁδοῦ. ἄλλῳ δὲ ὀνόματι κέχρηται.

23 οὐδ' ἡ κορώνη) ὡς ἤδη φθεγξαμένης αὐτῆς. δύναται καὶ ἐρωτηματικῶς καὶ ἀποφαντικῶς. τινὲς γράφουσιν, οὐδὲ ἡ κορώνη. βρύκουσα δὲ, δάκνουσα παρὰ τὴν βορὰν, οἱονεὶ βορύκουσα.

[26. βρύκουσ') ἐσθίουσα. *Rav.*]

28. ἐς κόρακας ἐλθεῖν) παίζει. ἐπεὶ εἰς τὰ ὄρνεα βούλεται ἀπελθεῖν. ἐν λόγῳ δὲ, ἐν τῇ ὑποθέσει.

31. τὴν ἐναντίαν Σάκα) οὗτός ἐστιν Ἀκέστωρ, τραγῳδίας ποιητής. ἐκαλεῖτο δὲ Σάκας, διὰ τὸ ξένος εἶναι. Σάκες γὰρ Θρᾷκες εἰσί. Θεόπομπος δὲ καὶ τὸν πατέρα αὐτοῦ Σάκα προσηγόρευσεν Τισαμένον. ὁ δὲ αὐτὸς καὶ Μυσὸν ἐκάλεσεν. εἰς δὲ τὴν ποίησιν αὐτὸν κεχλευάκασι, Καλλίας μὲν ἐν Πεδήταις· καὶ Σάκον οἱ χοροὶ μισοῦσι. Κρατῖνος ἐν Κλεοβούλοις· Ἀκέστορα γὰρ ὅμως εἰκὸς λαβεῖν πληγὰς, ἐὰν μὴ συστρέψῃ τὰ πράγματα.

34. οὐ σοβοῦντος) ὡς ἐπὶ ὀρνέων τοῦτό φησι. πάντες γὰρ σοβοῦσι τὰ ὄρνεα.

35. ἀνεπτόμεσθ' ἐκ τῆς πατρίδος) τὸ μὲν ἀνεπτόμεσθα, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὀρνέων· τὸ δὲ ἀμφοῖν ποδοῖν, ἐκ τῶν ὀρνέων, ἀντὶ τοῦ ἀμφοῖν τοῖν πτεροῖν. ἢ ἐκ τῶν νεῶν, αἳ οὐριοδρομοῦσαι, ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν πλέουσιν. ὁ δὲ νοῦς, παντὶ σθένει, ὅ ἐστι τελέως. προληπτικῶς δὲ τῇ τῶν ὀρνέων χρῶνται μεταφορᾷ, ὡς καὶ αὐτοὶ ὀλίγον ὕστερον ὀρνιθωθησόμενοι.

38. ἐναποτίσαι χρήματα) παρ' ὑπόνοιαν ἀντὶ τοῦ ἐμβιῶναι καὶ ἐνοικεῖν, εἶπεν ἐναποτίσαι χρήματα. εἰς τὸ φιλόδικον τῶν Ἀθηναίων, ὅτι συκοφαντούμενοι οἱ πολλοὶ ἀπέτινον χρήματα.

39. οἱ μὲν γὰρ οὖν τέττιγες) παρὰ τοῦτο καὶ ὁ Φιλήμων· ἡ μὲν χελιδὼν, αὐτὸ θέρος ὦ γύναι λαλεῖ. τὸ δὲ ἐπὶ τῶν κραδῶν, ὅτι ἀπὸ ἑνὸς τὰ ἄλλα πάντα δένδρα ἐμφαίνει. κράδη δὲ ἡ συκῆ.

42. τόνδε τὸν βάδον) ἐν παιδιᾷ παρεσχημάτισται. ὡς ἀπὸ τοῦ πατεῖν πάτος, οὕτως ἀπὸ τοῦ βαδίζειν βάδος. Ὅμηρος· πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων. Ἄλλως. εἴρηται μὲν ὁ βάδος· ὅμως γε μὴν οἱ κωμικοὶ παίζειν εἰώθασι τὰ τοιαῦτα. ὡς Εὔπολις Χρυσῷ γένει· τισοφῶν ὦ ῥαψῳδέ.

43. κανοῦν δ' ἔχοντε) τὰ πρὸς θυσίαν κομίζουσιν, ἵνα οἰκήσαντες ἐν τῇ ἱδρύσει θύσωσιν. ὅτι δὲ χύτραις ἵδρυον, καὶ ἐν Εἰρήνῃ. Δίδυμος δέ φησιν ἀμυντήρια τῶν ὀρνέων αὐτὰ βαστάζειν, ἀντὶ ὅπλου μὲν τὸ κανοῦν, περικεφαλαίας δὲ τὴν χύτραν, ἵνα μὴ ἀφιπτάμενα τὰ ὄρνεα τύπτῃ αὐτούς. τὰς δὲ μυῤῥίνας πρὸς τὸ ἀποσοβεῖν.

45. ὅπου καθιδρυθέντες) τοῦτο πρὸς τὰ ἔμπροσθεν, ἀνεπτόμεθα δ' ἐκ τῆς πατρίδος ἀμφοῖν ποδοῖν. εἶτα ἐφεξῆς, κανοῦν δ' ἔχοντε, καὶ τὰ ἑξῆς. τὰ δὲ ἄλλα μεταξὺ εἴρηται.

50. ἄνω τι φράζει) ὡς ἄνω αὐτῆς νευούσης ἐπί τινα τόπον ὑψηλόν.

54. τῷ σκέλει θένε τὴν πέτραν) πρὸς τὴν τῶν παίδων συνήθειαν τοῦτο λέγει. φασὶ γὰρ ἐκεῖνοι πρὸς ἀλλήλους ἰδόντες ὄρνεα, δὸς τὸ σκέλος τῇ πέτρᾳ καὶ πεσοῦνται τὰ ὄρ-

νεα. τὸ δὲ ἀλλ' οἶσθ' ὃ δρᾶσον Ἀττικὴ φράσις. πρὸς δὲ τὸ εἰρημένον παίζων αὖθις εἶπε, σὺ δὲ τῇ κεφαλῇ.

57. τὸν Ἔποπα παῖ καλεῖς) οὐ πιθανῶς, φησιν, ἐπὶ ὀρνέου οἰκίαν ἐλθόντα παῖ παῖ καλεῖν. οὐ γάρ εἰσιν ἄνθρωποι, ὥστε καὶ παῖδας ἔχειν.

58. Ἐποποῖ) Σύμμαχος καὶ Δίδυμος προπαροξύνουσιν· οἱ δὲ περισπῶσιν, ἵν' ᾖ ἐπίῤῥημα, ἀντὶ τοῦ ἐποπιστί. εἰ δὲ προπαροξύνοιτο, δῆλον ὅτι ἐσχημάτισται ἀπὸ εὐθείας τῆς Ἔποπος.

60. τίνες οὗτοι) τροχίλος τις τῶν ὀρνέων ἀκούει οἰκέτης τοῦ Ἔποπος.

61. τοῦ χασμήματος) ἐπεὶ πρόσωπον ὀρνέου ἐποίησεν ὁ ὑποκριτὴς ἔχοντος τὸ ῥάμφος κεχηνὸς, διὰ τοῦτο εἶπεν χασμήματος.

62. ὀρνιθοθήρα) νομίζει τοὺς ἄνδρας διὰ τὸ θηρᾶσαι τὰ ὄρνεα ἐληλυθέναι.

63. οὕτως τί δεινὸν) τὸ κάλλιον ἀντὶ ἀπολύτου κεῖται. ἀντὶ τοῦ οὐδὲ καλὸν λέγειν, τὸ ἡμᾶς ὑποπτεύεσθαι τοιούτους εἶναι. ἑωρακὼς δὲ αὐτὸν φοβούμενον τοῦτό φησιν. οὕτω δεινὸν πρᾶγμά ἐστιν οἱ ὀρνιθοθῆραι. οὐκ ὤφειλες οὐδὲ ἡμῖν εἰπεῖν. οἱ δὲ ἐν ἤθει τὸν λόγον ἀκούουσιν οὕτω· οὑτωσίτι δεινὸν οὐδὲ κάλλιον λέγειν, τουτέστιν οὕτω δεινὸν ἔχομεν ἐκ τῆς ὄψεως, ὥστε ὀρνιθοθῆραι νομίζεσθαι. οὐδὲ λέγειν σε τοῦτό ἐστι κάλλιον, ὅτι ἐσμὲν ὀρνιθοθῆραι.

65. Ὑποδεδιὼς) ὄνομα ἔπλασεν ὀρνέου Ὑποδεδιώς. Λιβυκὸν δὲ, ἐπεὶ οἱ Λίβυες βάρβαροι καὶ δειλοί. ἢ ἐπεὶ πολύορνις ἡ Λιβύη.

66. τὰ πρὸς ποδῶν) ὑπὸ τοῦ φόβου ἀδιανόητα ἐφθέγξατο. ἤ φησιν, ἐρώτα τὰ πρὸς ποδῶν σου ὄρνεα, εἰ βούλει, περὶ ἐμοῦ. ἢ ἀπὸ τῶν ποδῶν ἡμῶν, ὅτι ὄρνεα ἐσμὲν, μάνθανε. Ἄλλως. γράφεται ἐρώτα τὰ πρὸς ποδῶν, ὅτι σαφέστερον. καὶ τάχα ἂν εἴη κατὰ τὴν πάλαι σημασίαν τὸ ἔρεο ἔρου, μετεβλήθη δὲ εἰς τὸ ω. ἔν τισι δὲ γράφεται, καὶ μὴν ἐρώτα πρὸς τίνων. ἔστι δὲ καὶ τὸ ὅλον λόγον οὐκ ἔχον καὶ ἔτι τὸ καὶ μὴν ἀκαίρως ἔσται λεγόμενον. κάλλιον οὖν τὰ πρὸς ποδῶν, πυνθάνου τῶν ποδῶν ὅτι ὄρνεα ἐσμέν. λέγει δὲ ὡς ὑπὸ τοῦ δέους ἐναφεικῶς.

68. Ἐπικεχοδὼς) καὶ τοῦτο ὡς ὄρνιθος ἔπαιξε παρὰ τὸ φαίνεσθαι αὐτοῦ τὸ σκῶρ. φασιανὸς δὲ συκοφάντης, παρὰ τὸ φαίνειν μετὰ φασιανῶν εὑρισκόμενος.

69. τί θηρίον πότ' εἶ) δέον εἰπεῖν ὄρνεον, πρὸς τὸ τερατικὸν τοῦ σώματος θηρίον εἶπεν.

70. ὄρνις ἔγωγε δοῦλος) σημείωσαι ὅτι καὶ τὴν εὐθεῖαν τοῦ ὄρνις ἐκτείνουσιν Ἀττικοί.

71. ἀλεκτρυόνας) φυσικὸν τοῦτο ἐν ταῖς συμβολαῖς τῶν ἀλεκτρυόνων, τοὺς ἡττηθέντας ἕπεσθαι τοῖς νενικηκόσι. καὶ Θεόκριτος·

ὀρνίθων φοινικολόφων τοιοῖδε κυδοιμοί.

76. Φαληρικὰς ἀφύας) ὅτι πληθυντικῶς λέγουσι τὰς ἀφύας. Ἀρίσταρχος δὲ οὐκ ἀποδέχεται πληθυντικῶς, διὸ τὸ χ. Φαληρεὺς δὲ, λιμὴν τῆς Ἀττικῆς.

78. ἔτνους δ' ἐπιθυμεῖ) ἀθάρας. τορύνη δὲ λέγεται τὸ κινητήριον τῆς χύτρας. σημειωτέον δὲ ὅτι τορύνη πανταχοῦ ἐκτέταται εἰ μὴ παρ' Εὐπόλιδι, ὡς εἴρηται.

79. τροχίλος ὄρνις οὑτοσί) ἐπεὶ συνεχῶς προςεῖπε τὸ τρέχω, παρὰ τὸ τρέχω τροχίλος εἰπών. ἔστι δὲ καὶ ὄρνεον τροχίλος. καὶ λέγεται εἶναι δριμύ. ἀξιοῦσι δέ τινες τὴν μέσην ὀξύνειν.

82. μύρτα καὶ σέρφους) σέρφος σκωληκῶδες ζωΰφιον. ἢ μυρμηκῶδες. ταῦτα δὲ νέμονται τὰ ὄρνεα. καὶ ἡ παροιμία, ἔνεστι κἀν μύρμηκι κἀν σέρφῳ χολή. Νικοφῶν ἐν Ἀφροδίτης Γοναῖς·

ἅπερ ἐσθίει ταυτὶ τὰ πονηρὰ ὀρνίθια,
σέρφους ἴσως, σκώληκας, ἀκρίδας,
πάρνοπας.

μύρτα δὲ ὁ τῆς μυρτίνης καλεῖται καρπὸς, ὅς ἐστιν οἰκεῖος ὄρνισιν εἰς τὸ ἐσθίειν.

85. κακῶς σύ γ' ἀπόλοιο) πρὸς τὸν θεράποντα Ἔποπος λέγει εἰςελθόντα καὶ κεχηνότα.

87. ὑπὸ τοῦ δέους) ἰδὼν γὰρ τὸν δοῦλον κεχηνότα ἐφοβήθη.

90. *ἀπέπτατο*) εἰς τὸ αὐτὸ κατήντησε τοῦ γελοίου χάριν.

91. *ὡς ἀνδρεῖος εἶ*) ὡς πολύ. ἐν εἰρωνείᾳ δέ.

92. *ἄνοιγε τὴν ὕλην*) δέον εἰπεῖν τὴν θύραν. ἀλλ' ἐν ὕλαις διάγουσιν οἱ ὄρνιθες.

94. *τίς ἡ πτέρωσις*) ἐπειδὴ ὁρῶσι ξένην ὄψιν τοῦ Ἔποπος, καταπλήττονται. ἔστι γὰρ τῇ πτερώσει τὸ ὄρνεον κατάπυκνον, καὶ τρεῖς ἔχον ἄκρας ἐν τῷ λόφῳ.

95. *τίνες εἰσί μ' οἱ ζητοῦντες*) εὐθὺς οἰωνιζόμενοι εἰώθασι λέγειν πρὸς τὸ, τίς ὁ ζητῶν θεοῦ τινὸς ὄνομα, ἢ ὑγείαν, ἤ τι τοιοῦτον. καὶ νῦν οὖν ἔφη, τίνες οἱ ζητοῦντές με, πρὸς ὃ ἐπάγει, οἱ δώδεκα θεοί. τὸ δὲ ἑξῆς παρ' ὑπόνοιαν, ἐπεὶ ἔκσκευος αὐτοῖς φαίνεται.

96. *εἴξασιν ἐπιτρίψαι σε*) δύναται μὲν ἐπὶ τοῦ Ἔποπος λέγειν, οὗτοι ζητοῦσί σε ἐπιτρίψαι διὰ τὴν ὄψιν· δύναται δὲ ἐφ' ἑαυτῶν λέγειν, ἐοίκασιν οὗτοι ἡμᾶς ἐπιτετριφέναι ὧδε ἐλθόντας, εἰ ἐφόβει αὐτοὺς τὸ προσωπεῖον. τὸ δὲ εἴξασιν, ἢ ἐοίκασιν ἢ παρεγένοντο.

100. *τοιαῦτα μέντοι*) ἐν γὰρ τῷ Τηρεῖ Σοφοκλῆς ἐποίησεν αὐτὸν ἀπωρνιθωμένον καὶ τὴν Πρόκνην. ἐν ᾧ ἔσκωψε πολλὰ τὸν Τηρέα.

102. *πότερον ὄρνις*) ἔπαιξε. δέον εἰπεῖν ἄνθρωπος ἢ ταὼς. ὀξύνεται δὲ καὶ περισπᾶται. ὁ μῦθος δὲ λέγει τὸν Ἄργον εἰς ταῶνα μεταβεβλῆσθαι. διὰ τοῦτό φησι, πότερον ὄρνις εἶ σὺ ὁ λεγόμενος Τηρεὺς παρὰ τὸ τηρεῖν τὴν Ἰὼ, ἢ ταώς. ἢ ἔπαιξε τὸ γενικὸν εἰπὼν, εἶτα ἐπαγαγὼν τὸ εἰδικόν. τὸ δὲ ὄνομα περισπῶσιν οἱ Ἀττικοί.

104. *ἐξεῤῥύηκε*) παρόσον ἄνθρωπος ἐξελήλυθε, μὴ ἔχων πτερὰ πλὴν τῆς κεφαλῆς ἐπτερωμένης ὄρνιθος.

107. *νὼ βροτώ*) πρὸς τὴν παράθεσιν τῶν λέξεων, ὅτι ἐκ παραλλήλου ἡ διαφορὰ δηλοῦται. τὸ δὲ χ πρὸς τὸ συνεχὲς τῶν δυϊκῶν.

108. *ὅθεν αἱ τριήρεις αἱ καλαί*) ἀντὶ τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν. μέγα γὰρ ἐφρόνουν Ἀθηναῖοι ἐπὶ ναυμαχίᾳ.

109. *Ἡλιαστά*) δικασταί. ἀπὸ τοῦ μεγάλου δικαστηρίου τῆς Ἡλιαίας. οὕτως δὲ ἐκλήθη, διὰ τὸ ἐν ὑπαίθρῳ εἶναι καὶ ἐν ἡλίῳ βάλλεσθαι.

μὴ ἀλλὰ θατέρου τρόπου) πέπονθε. κεῖται δὲ ἀντὶ τοῦ οὐκ. ἀλλὰ θατέρου τρόπου, τουτέστι μισόδικοι.

111. ὀλίγον ζητῶν) τοῦτο λέγει, ὅτι ἄγροικοι μόνοι εἰσὶν οἱ μισοδικασταὶ, ὡς ὀλίγων ὄντων τῶν μισοδίκων καὶ τῶν ἀγροίκων. ἀεὶ δὲ τούς τε ἱππεῖς ἐπαινεῖ ἅμα καὶ ὅτι τὰ σπανίζοντα τῶν σπερμάτων μᾶλλον παρὰ τοῖς ἀγροίκοις εὑρίσκονται.

121. εὔερον) οἷον μαλακὴν ὥσπερ σισύραν εὐέριον. Πλάτων· καὶ τοσοῦτον εὐερίας ἀπολέλαυκεν ὁ Ὑπέρβολος, ὥστε αὐχμώτατός ἐστι. Κρατῖνος· γλῶσσαν εὐέρων βοτῶν. λέγει δὲ περὶ τῶν προβάτων.

122. σισύραν) διαφέρουσι σισύρνα καὶ σισύρα καὶ σίσυς. σισύρα μέν ἐστι τὸ ἐξ αἰγείων δερμάτων ἔχον ἔτι τὰς τρίχας σκέπαστρον. τὴν δὲ σισύρναν οἱ κατὰ Λιβύην λέγουσι τὸ ἐκ τῶν κωδίων ῥαπτόμενον ἀμπεχόνιον. σίσυς δέ ἐστι παχὺ ἱμάτιον εὐτελὲς, μικρὸν, ἐπιτήδειον εἰς ἓν ἅπτεσθαι, οἷον ἐξωμίδαν. Ἐρατοσθένης δέ φησιν ὅτι καθάπερ τὸ δένδρον τὸ αὐτὸ καὶ ἄνδραχνον καὶ ἀνδρόχνην καλοῦμεν, οὕτως ᾤοντο σισύραν καὶ σίσυν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ μετέχεσθαι, καὶ τρίτην προςλαμβάνουσι σισύρνην οἱ κατὰ Λιβύην τὸ ἐκ τῶν κωδίων, τὸ ἀμπεχόνιον καλούμενον.

ἐγκατακλιθῆναι) οὕτως Ἀττικοὶ, ὡς ἐν Νεφέλαις· ἀλλ' ἐγκατακλινῇ δευρί. τὸ δὲ ἀλλόκοινον, τουτέστι τὸ ἐγκατακλινθῆναι.

123. τῶν Κραναῶν) τῶν Ἀθηνῶν, διὰ τὸ τραχὺ καὶ λεπτόγεων. ἢ ἀπὸ Κραναοῦ βασιλέως.

124. προςφορωτέραν δὲ νῷν) ἀντὶ τοῦ ἡμῖν ἐπιτηδείαν, ἄλλην ζητοῦμεν.

125. ἀριστοκρατεῖσθαι) ἀντὶ τοῦ ὀλιγαρχεῖσθαι. Ἀριστοκράτης δὲ, Σκελλίου υἱὸς, ἐπεβούλευσεν εἰς κατάλυσιν τῷ δήμῳ. Ἄλλως. ἀρίστους κεκριμένους θέλεις ἔχειν ἄρχοντας τοῦ δήμου καὶ τῆς πόλεως, οἵα ἡ παρὰ Λακεδαιμονίοις πολιτεία ἦν. ἡ γὰρ τῶν Ἀθηναίων δημοκρατία ἦν.

126. καὶ τὸν Σκελλίου) παρὰ τὸ ὄνομα πέπαιχεν, ἐπεὶ Ἀριστοκράτης Σκελλίου υἱὸς ἦν, ὃν ὁ ῥήτωρ Δημοσθένης ἔγραφεν. ἀριστοκρατία δὲ ἡ ὀλιγαρχία. οὕτως οὖν, φησι, μισῶ τὴν ἀριστοκρατίαν, ὅτι καὶ τὸν Ἀριστοκράτην, ὅτι κέκληται τῷ ὀνόματι τούτῳ.

129. ἐπὶ τὴν θύραν μου πρωΐ) νῦν οὐ τὴν πρωΐαν, ἀλλὰ ἴσον τῷ, ἐν ὥρᾳ πρωί. οὕτως γάρ ἐστι τὸ πρωί. διὸ ὀξύνεται. τὸ δὲ πρῷ περισπᾶται.

132. λουσάμενα πρωί) οὕτως Ἀττικοί. ὀξύνεται δὲ καὶ τὸ ι ἔχει ἀπὸ τοῦ πρωΐ γενόμενον, ὡς ἀπὸ βαρείας καὶ ὀξείας ὂν, ὡς τὸ ἑσταὼς, ἑστώς.

134. μή μοι τότε γ' ἔλθῃς) παροιμία ἐπὶ μὴ συνερχομένων τοῖς φίλοις ἐν κινδύνοις. παίζει δὲ εἰς τὸ ἐναντίον. ἡ γὰρ παροιμία, μή μοι τότ' ἔλθῃς, ὅταν ἐγὼ πράττω καλῶς.

135. ταλαιπώρων) ἐν εἰρωνείᾳ.

139. ὦ Στιλβωνίδη) ὦ λαμπρὲ, ὦ ἀπὸ βαλανείων κεκαλλωπισμένε. ἢ Στίλβωνος παῖ. διασύρει δὲ τοῦτον, ὡς παῖδα ἔχοντα.

141. οὐκ ἔκυσας, οὐ προςεῖπας) ὁ μὲν τὰς τῆς γαστρὸς τρυφὰς ἐβούλετο, ὁ δὲ τὰς αἰσχρὰς ἡδονάς. προςηγάγου δὲ, ἀντὶ τοῦ πρὸς ἑαυτὸν ἔλαβες εἰς συνουσίαν.

142. ὠρχιπέδησας) ἀντὶ τοῦ τῶν ὄρχεων ἥψω καὶ κατέσχες αἰσχρῶς. δειλακρίων δὲ, δειλότατε, κακόδαιμον. ἐν ἤθει δὲ, ἢ ἄλλως λέγει.

145. παρὰ τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν) ἡ ἐρυθρὰ θάλασσα παρὰ τὸν ἀνατολικὸν Ὠκεανόν. κατὰ δὲ ἄλλους τὴν εὐδαίμονα Ἀῤῥαβίαν λέγει.

147. ἡ Σαλαμινία) δύο εἰσὶ νῆες ὑπηρέτιδες παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, ἡ Πάραλος καὶ ἡ Σαλαμινία. ὧν ἡ μὲν Σαλαμινία τοὺς ἐκκαλουμένους εἰς κρίσιν ἦγεν, ἡ δὲ Πάραλος τὰς θεωρίας ἀπῆγεν. τουτέστι τὰ εἰς θυσίαν πεμπόμενα.

149. τί οὐ τὸν Ἠλεῖον Λέπρεον) καθ' ὕφεσιν τοῦ ι τὸ Λέπρειον εἶπεν. ἔστι δὲ τῆς Τριφυλλίας, πλησίον πολὺ τῆς Πελοποννήσου. Δίδυμος δέ φησι Λέπρεον ὠνομάσθαι ἢ διὰ τὸ τὴν χώραν αὐτὸ λέπειν· διαφαίνονται γὰρ ἐκ τῆς ὀρεινῆς· πέτρας γὰρ εἶναι αὐτόθι ποικίλας χρώματι καὶ διαλεύκους, ὁμοίας τοῖς τὰς ὄψεις λεπριῶσι, καὶ διὰ τοῦτο οὕτως ὠνομάσθαι ἐκ τοῦ πάθους· ἢ διὰ τὸ τοὺς πρώτως οἰκήσαντας τὴν πόλιν ταύτῃ τῇ νόσῳ κατεσχῆσθαι. τοὺς οὖν πλησιοχώρους Λεπρεώτας αὐτοὺς καλεῖν· τοὺς δὲ,

μὴ βουλομένους δοκεῖν ἄχθεσθαι τῷ ὀνόματι, Λέπρεον τὴν πόλιν καλέσαι. οὐδετέρως γὰρ λέγεται ἡ πόλις τὸ Λέπρεον. ὁ δὲ ἀρσενικῶς εἶπεν.

150. ὃς οὐκ ἰδὼν) ἀλλ' ἐξ ἀκοῆς μαθών. πλεονάζει δὲ τὸ ὅς.

151. ἀπὸ Μελανθίου) Μελάνθιος ὁ τραγικὸς κωμῳδεῖται λεπρὸς καὶ κακοπράγμων. κωμῳδεῖται γὰρ εἰς μαλακίαν καὶ ὀψοφαγίαν. Πλάτων δὲ αὐτὸν ἐν Σκύθαις ὡς λάλον σκώπτει. Καλλίας Πεδήταις [1])·

τίς ἄρα τοὺς Μελανθίους τῷ γνώσομαι;
οὓς ἂν μάλιστα λευκοπρώκτους εἰςίδῃς.

εἶχε δὲ Μελάνθιος λέπραν. ἐκωμῳδεῖτο δὲ καὶ εἰς μαλακίαν.

152. ἀλλ' εἰσὶν ἕτεροι) λείπει τόποι. Ὀποῦς δὲ πόλις Λοκρίδος, ἧς μέμνηται Ὅμηρος ἐν τῷ καταλόγῳ· Ὀπόεντά τε Καλλίαρόν τε.

153. ἀλλ' ἔγωγ' Ὀπούντιος) οὗτος ὀκνηρὸς καὶ μονόφθαλμος. ἔπαιξεν οὖν ὅτι οὐκ ἂν γενοίμην τυφλός. Ἄλλως. ὅτι ἑτερόφθαλμός τις ἦν, ὅθεν οὕτω τοὺς τυφλούς φασιν.

156. ἐς τὴν τριβήν) ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν εὐάφων ἱματίων, τῶν ὑπουργούντων εἰς τρίψιν καὶ φόρεσιν πολλοῦ χρόνου. Ἄλλως. ὡς ἐπὶ ἐσθῆτος ἡ μεταφορά, ἀντὶ τοῦ, εἰς τὴν διατριβήν.

157. ἄνευ βαλλαντίου) ἀντὶ τοῦ, ἄνευ ἀργυρίου καὶ δαπάνης.

158. κιβδηλίαν) τὸν ἐκ τοῦ ἀργύρου ῥύπον. μοχθηρίαν καὶ ζηλοτυπίαν. ἅμα δὲ καὶ ὅτι τὰ νομίσματα κίβδηλα λέγεται διὰ τὸ ὑπὸ Χίων [2]) δεδηλῆσθαι. Ἄλλως. κίβδηλα ἐλέγετο νομίσματα τὰ ὑπὸ Χίων δεδηλημένα, ἤτοι βεβλαμμένα, κατὰ τροπὴν τοῦ χ εἰς κ. Ἀθηναῖοι γὰρ καὶ Χῖοι πρὸς ἀλλήλους ἐμάχοντο, διὸ τὰ Χίων νομίσματα μετὰ τοῦ χ στοιχείου Ἀθηναῖοι ἐγχαράξαντες ἀπεστρέφοντο, καὶ ἐκάλουν αὐτὰ χίβδηλα ὡς διὰ τοῦ χ στοιχείου δῆλα ὄν-

1) παιδήταις Ald.
2) διὰ τὸ ὑποκιὸς Ald.

τα. παραλαβοῦσα δὲ ἡ συνήθεια τὴν φωνὴν τὸ δεδολωμένον [1]) νόμισμα κίβδηλον ὠνόμασεν, ἐναλλάξασα τὰ στοιχεῖα πρὸς τὸ εὐγλωττότερον. μήκων δὲ ὄνομα φυτοῦ ἢ σπέρματος οὐκ ἄδηλον. ἔστι δὲ καὶ μέρος τι τῶν ἐντοσθίων τοῦ πολύποδος τοῦ ἰχθύος, ὃς κεῖται ἐπάνω τῆς κοιλίας οἱονεὶ κύστις ἐν ἑαυτῇ ἔχουσα τὸν θόλον, ὥς φησιν Αἰλιανὸς ἐν τοῖς περὶ ζώων.

160. σισύμβρια) σισύμβρια φύλλα, οἷς ἐστεφανοῦντο οἱ νυμφίοι.

161. νυμφίων βίον) ἢ ὅτι οἱ γαμοῦντες στεφανοῦνται, ἢ ὅτι ἡδυπαθοῦσι πρὸς τὰς τῶν γάμων ἡμέρας.

162. φεῦ φεῦ) ἔστι μὲν σχετλιαστικὸν, νῦν δὲ θαυμαστικόν.

165. περιπέτεσθε) ἀντὶ τοῦ, ἕνα τόπον ἔχετε. κεχηνότες) οἱ μωροί. τὸ γὰρ κεχηνέναι ἐπὶ τῶν ἀνοήτων λαμβάνεται.

166. αὐτίκα) οἷον εὐθέως. ἅμα τῷ πυθέσθαι, ὅτι τις ἄστατος, εὐθέως ἄτιμον νομίζουσιν.

167. τοὺς πετομένους ἢν ἔρῃ) ἀντὶ τοῦ, περὶ τῶν πετομένων. ἔστι δὲ Ὁμηρικὸν τὸ σχῆμα· εἰρόμεναι παῖδάς τε κασιγνήτους τε. ὁ δὲ Τελέας σκωπτίλος [2]). λέγει οὖν ὅτι, ἐάν τις ἐρωτήσῃ περὶ τῶν πετομένων, τίς οὗτος ὄρνις, ὁ Τελέας ἐρεῖ ταῦτα. οὗτος δὲ διαβάλλεται ὡς μετάβλητος τοὺς τρόπους. πρὸς γὰρ τῇ κιναιδίᾳ καὶ δειλίᾳ καὶ ὀψοφαγίᾳ καὶ νοσφισμῷ καὶ πονηρίᾳ ὀνειδίζουσι τὸν Τελέαν.

168. τίς ὄρνις οὗτος ὁ Τελέας) Πλάτων Σύρφακι ἐπὶ τοῦ Τελέου·

νοεῖ μὲν ἕτερα, ἕτερα δὲ τῇ γλώττῃ λέγει.

κωμῳδεῖται δὲ εἰς πολλά. Σύμμαχος δὲ πρὸς οὐδὲν, ἢ ὅτι Τελέας ὄρνεον, ἐπεὶ καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς ὄρνεόν τι καταλέγει· τελέᾳ καὶ τετράδι καὶ ταῶνι καὶ βασιλίσκῳ.

[169. ἀστάθμητος) ἄνισος, ἄστατος. *Gl. Victor.*]

---

1) δεδωλωμένον *Ald.*
2) σκωπτῖλος *Ald.*

170. ἀτέκμαρτος) οἷον, σημεῖον διὰ πτήσεως οὐκ ἐμφαίνων. μωμᾷ δὲ, ψέγεις.

172. μίαν πόλιν) καλεῖ πόλιν νῦν τὸ περιέχον ἅπαν.

175. βλέπε νῦν ἄνω) ὡς καὶ τὰ ἐν κύκλῳ ἰδεῖν. διαστραφήσομαι δὲ, τὸν τράχηλον κλάσω.

179. ὀρνίθων πόλος) τὸ μέν τι παραφράζει τῶν προειρημένων τῶν ὀρνίθων, ὅτι ἔστι τόπος τις αὐτῶν ἐν ᾧ διατρίβουσι. τὸ δὲ καὶ πρὸς τὸν σχηματισμὸν τοῦ ὀνόματος παίζει, καὶ τόπος καὶ πόλος. ἑξῆς ἐτυμολογεῖ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ πολεῖσθαι. πόλον γὰρ οἱ παλαιοὶ οὐχ ὡς οἱ νεώτεροι σημεῖόν τι καὶ πέρας ἄξονος, ἀλλὰ τὸ περιέχον ἅπαν. Εὐριπίδης Πειρίθῳ· καὶ τὸν Ἀτλάντιον φρουρῶν πόλον, ὡς αὐτοῦ τε περιπολουμένου, καὶ δι' αὐτοῦ πάντων ἐρχομένων.

181. ὅτι δὲ πολεῖται) ὑφετυμολογεῖν βούλεται τὴν πόλιν.

183. ἣν δ' οἰκίσητε τοῦτο) οἷον, εἰ τὸ μέσον τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς ἐὰν περιτειχίσητε.

184. κεκλήσεται πόλις) ἔπαιξεν ἐκ τοῦ πόλου σχηματίσας τὴν πόλιν.

185. ὥσπερ παρνόπων) εὐχείρωτοι γὰρ οἱ πάρνοπες. ἔστι δὲ εἶδος ἀκρίδων. οἱ δὲ κωνώπων.

186. τοὺς δ' αὖ θεοὺς) ἐν τοῖς Πελοποννησιακοῖς κατὰ πάντων Μηλιέων Νικίαν πέμψαντες Ἀθηναῖοι, ἐπὶ τοσοῦτον ἐπολιόρκησαν αὐτοὺς, ὥστε λιμῷ διαφθεῖραι. τῷ δὲ πρώτῳ ἔτει Νικίας Μῆλον παρεστήσατο, οὐ μόνον μηχανῶν προσαγωγῇ, ἀλλὰ καὶ λιμῷ. διὰ τὸ ἀποστῆναι αὐτῶν, πρώην ὑποτελῆ οὖσαν.

λιμῷ Μηλίῳ) ἀντὶ τοῦ μεγίστῳ. Μῆλος δέ ἐστι πόλις Θεσσαλίας. καὶ οἱ Μήλιοι πολιορκούμενοι ὑπὸ Ἀθηναίων λιμῷ ἐπείσθησαν καὶ παραδεδώκασιν ἑαυτοὺς, ὡς Θουκυδίδης ἐν τῇ πέμπτῃ.

189. Βοιωτοὺς δίοδον αἰτούμεθα) πολέμιοι ἦσαν οἱ Βοιωτοὶ τῶν Ἀθηναίων, συμβαλόντες Λακεδαιμονίοις διὰ Δεκέλειαν μαχομένοις. ὅτε οὖν θέλουσιν Ἀθηναῖοι εἰς Πυθὼ ἀπελθεῖν, δηλοῦσι Βοιωτοῖς παρακαλοῦντες ὑποχωρῆσαι τῆς ὁδοῦ. Ἄλλως. τινές φασι μεταξὺ Πυθοῦς

καὶ Ἀττικῆς εἶναι τὴν Βοιωτίαν, καὶ οὐχ οἷόν τε εἶναι ἀπελθεῖν Ἀθηναίους εἰς Πυθὼ, εἰ μὴ παρέλθωσι Βοιωτίαν. παίζει δὲ, τότε γὰρ μόνον δίοδον ζητοῦσιν, ὅταν στράτευμα διάγῃ. ὅτ' ἂν δὲ ὀλίγοι καὶ εἰρηνικοὶ ἢ καθ' ἕνα, οὐκέτι.

192. καὶ τοῦ Χάους) Χάους ἀντὶ τοῦ ἀέρος νῦν, ὡς Ἴβυκος· ποτᾶται δὲ ἐν ἀλλοτρίῳ Χάει. διαφορήσετε, διαπέμψετε. [Πυθῶδε) Πυθὼ ἡ τοῦ Ἀπόλλωνος πόλις· Πυθοῖ ἐν ἠγαθέει. Gl. Victor.]

[193. τὴν κνίσσαν) κνίσσα ἡ ἀναθυμίασις τῶν θυομένων τοῖς εἰδώλοις· καὶ κνισσάριον τὸ μικρὸν λίπος. Gl. Victor.]

194. μὰ νεφέλας) νεφέλη οὐ μόνον ἡ καπνώδης τῆς γῆς ἀναθυμίασις, ἀλλὰ καὶ εἶδος δικτύου θηρευτικοῦ. οὕτω δὲ τὰ προςτυχόντα ὤμνυον, μὰ κρήνας, μὰ γῆν, μὰ ποταμούς.

195. κομψότερον) κομψὸν, περίτρανον, περίλαλον, πανοῦργον, ἀπατητικὸν, πιθανὸν, τεχνικόν. καὶ κομψεία, ἐλαφρία, ἀστειότης, πιθανολογία, ἀλαζονεία.

199. βαρβάρους ὄντας) ἀντὶ τοῦ ἀφώνους ἢ ἀνηκόους ἀνθρώπων καὶ μὴ εἰδότας αὐτῶν τὴν φωνήν. ἵνα δὲ μὴ θαυμάσῃ ἀκούσας, σὺ αὐτοῖς διηγήσῃ ὀρνέοις οὖσί, φησιν, ὅτι νοοῦσιν ἐξ ἐμοῦ διδαχθέντες.

202. ἐς τὴν λόχμην) λόχμη δασὺς τόπος. πλαγία σύμφυτος καὶ λοχμώδης.

203. ἀηδόνα) τὴν Πρόκνην γαμετὴν οὖσαν, ἥτις εἰς ἀηδόνα μετεβλήθη.

204. καλοῦμεν αὐτούς) ἐν σχήματι εἴρηκεν ἀπὸ ἑνικοῦ εἰς τὸ πληθυντικόν. καὶ πρὸς τὸ σχῆμα τὸ χ.

209. ἄγε σύννομέ μοι) ὡς μετέχουσα τοῦ αὐτοῦ βίου καὶ τῆς αὐτῆς νομῆς. τοῦτο δὲ ὡς ἐπὶ ὀρνέων. μελικῶς δὲ ἄρχεται. τὸ δὲ μέτρον ἐστὶ καταληκτικὸν ἀναπαιστικὸν δίμετρον, κώλων ιδ'. ὧν τὰ ιβ' δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ ιγ' ἀναπαιστικὴ βάσις, ἤτοι μονόμετρον ἀκατάληκτον παρατέλευτον. τὸ δὲ τελευταῖον ἐφθημιμερές. ὑφ' ὃ αἱ συνήθεις διπλαῖ. ἑξῆς δὲ κῶλον ἰαμβικὸν μονόμετρον καταληκτικόν. μεθ' ἃ τρίμετρα ἀκατάληκτα, ὧν ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

212. πολύδακρυν Ἴτυν) τὸν Ἴτυν διακόψασα παρέθηκε τῷ πατρὶ πρὸ τῆς ἀπορνεώσεως. Ἄλλως. ἐπειδὴ ὁ

Ἴτυς υἱὸς ἦν Τηρέως καὶ Πρόκνης τῆς αὐτοῦ γαμετῆς. Πανδίων γὰρ ὁ τῶν Ἀθηναίων βασιλεὺς Πρόκνην τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα εἰς γάμον ἐκδίδωσι τῷ Τηρεῖ Θρακῶν δυναστεύοντι. ὁ δὲ μετὰ τοὺς γάμους ἀφικνεῖται πρὸς Θράκην μετὰ Πρόκνης, ἐξ ἧς ἔσχεν Ἴτυν. μετὰ δὲ χρόνον συχνὸν ποθούσης τὴν ἀδελφὴν Φιλομήλαν τῆς Πρόκνης ἰδεῖν, ὁ Τηρεὺς Ἀθήναζε ἀπελθὼν καὶ λαβὼν καθ' ὁδὸν αὐτὴν διεκόρευσε, καὶ τὴν γλῶτταν αὐτῆς ἀπέτεμεν, μὴ δῆλα θείη τὰ πραχθέντα τῇ Πρόκνῃ. οὐ μὴν ἀλλ' ὑφαίνουσα διὰ γραμμάτων ἐδήλωσε τὸ συμβάν. Πρόκνη μὲν οὖν μαθοῦσα τὴν συμφορὰν, σφάξασα τὸν υἱὸν Ἴτυν εἰς βρῶσιν παρέθηκε τῷ Τηρεῖ. ὁ δὲ γνοὺς, ἐδίωκεν αὐτὰς ξίφει ποῦ ποῦ φθεγγόμενος. Φιλομήλα μὲν δὴ Τηρεὺς ἦν βοῶσα τῷ φόβῳ. Πρόκνη δὲ τὸν Ἴτυν θρηνοῦσα Ἴτυ Ἴτυ ἐλεεινῶς ἐφθέγγετο. τοῦ δὲ Διὸς ἐλεοῦντος ἡ μὲν Πρόκνη εἰς ἀηδόνα, ἡ δὲ Φιλομήλα εἰς χελιδόνα μεταβληθεῖσαι, ἔτι γε μὴν καὶ ὁ Τηρεὺς εἰς ἔποπα, ταὐτὰ φθέγγονται μέχρι καὶ νῦν ἕκαστος, ἄγε μετὰ τὴν συμφορὰν μὲν πρὸ τῆς ἀπορνεώσεως δέ. ἐλελιζομένη δὲ, θρηνοῦσα. διεροῖς δὲ, διύγροις ἐκ τῶν δακρύων. μίλαξ δὲ εἶδος βοτάνης.

215. ἠχὼ) ἡ ἱερὰ ἠχὼ ἀνέρχεται. τὸ δὲ χωρεῖ, ἀντὶ τοῦ χωρήσει.

217. τοῖς σοῖς ἐλέγοις) ἀντὶ τοῦ τοῖς θρήνοις. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἒ ἒ λέγειν. Δίδυμος δέ φησιν, ὅτι οἱ πρὸς αὐλὸν ᾀδόμενοι θρῆνοι. τὸν γὰρ αὐλὸν πένθιμον ὑπειλῆφθαι.

218. ἀντιψάλλων) ἀντὶ τοῦ ἀνακρούων. ψαλμὸς δὲ κυρίως ὁ τῆς κιθάρας ἦχος.

222. αὐλεῖ) τοῦτο παρεπιγέγραπται δηλοῦν, ὅτι μιμεῖταί τις τὴν ἀηδόνα ὡς ἔτι ἔνδον οὖσαν ἐν τῇ λόχμῃ. κατεμελίτωσεν, ἡδύτητος ἐπλήρωσεν.

225. (226.) οὐ σιωπήσεις) πρὸς ἀλλήλους διαλέγονται.

227. (228.) ἐποποὶ ποποπό) εἴσθεσις μέλους ἑτέρου περιοδική, εἰς τέσσαρας στροφὰς διαιροῦσα τὰς περιόδους, ὧν ἡ πρώτη στροφὴ κώλων δέκα. ὧν τὸ πρῶτον ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἔχον τὸν πρῶτον πόδα ἀνάπαιστον, τὸν δὲ δεύτερον τρίβραχυν. ἑξῆς δύο καὶ τὸ πέμπτον τρίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ τέταρτον δίμετρον. τὸ ἕκτον ἀναπαιστικὸν ὁμοίως κατὰ τὴν τετάρτην χώραν προ-

κελευσματικὸν ἔχον. τὰ ἑξῆς τροχαϊκὰ δίμετρα πλὴν τοῦ τελευταίου καταληκτικά. τὸ δὲ ἐποποὶ καὶ τὰ τοιαῦτα δεῖ ὀξυτόνως προφέρεσθαι, ὥςτε ἦχον ὀρνέου προφέρεσθαι [1]) κατὰ μίμησιν.

228. (229.) *ἰὼ ἰτὼ ἰτώ*) προςκαλεῖται τοὺς ὄρνιθας, ἵνα συμβουλεύσῃ τὴν πόλιν κτίσαι. τὸ δὲ ὅλον εὐκαίρως ὁ ποιητὴς βούλεται τὸν χορὸν εἰςάξαι τῶν ὀρνέων.

[230. *γυίας*) ὁδοὺς, πλέθρα. *φῦλα*) γένη. *Gl. Victor.*]

231. (232.) *κριθοτράγων*) κριθοφάγων. καινῶς δὲ ἐπεὶ οὐ πᾶν ὄρνεον κριθὰς ἐσθίει.

[234. *γῆρυν*) φωνήν. *Gl. Victor.*]

235. *ὅσα τ' ἐν ἄλοκι*) ἐν τῇ τομῇ τοῦ ἀρότρου. ἀντὶ τοῦ περὶ τὴν βῶλον τῆς αὔλακος.

236. *ἀμφιτιττυβίζετε*) ποιὸν μέλος ἀποτελεῖτε.

238. *τιὸ τιό*) ἡ δευτέρα στροφὴ κώλων ιγ'. ὧν τὸ πρῶτον ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ τετραβραχέων. τὸ β' ὅμοιον καθαρόν. τὸ τρίτον ὅμοιον, ἔχον τὸν τρίτον καὶ τέταρτον πόδα τετράβραχυν, τὸν δὲ τέταρτον τρίβραχυν. τὸ ε' ὅμοιον, τὸν α' καὶ β' ἔχον πόδα τετράβραχυν. τὸ ἕκτον ὅμοιον, τὸν τρίτον ἔχον πόδα τετράβραχυν. τὰ ἑξῆς ἓξ τροχαϊκὰ δίμετρα ἀκατάληκτα ἐπιμεμιγμένα τριβράχεσιν. τὸ δὲ ιγ', τὸ ἀτταγᾶς ἀτταγᾶς, τροχαϊκὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον, εἰ δὲ βούλει, παιωνικὸν ἐκ κρητικῶν. μιμούμενος δὲ πάλιν τὴν φωνὴν τῶν ὀρνέων καλεῖ αὐτὰ ὁ Ἔποψ.

240. (239.) *ἐπὶ κισσοῦ κλάδεσιν*) ἀντὶ τοῦ τοῖς κλάδοις. ἀπ' εὐθείας δὲ τῆς κλάδος, ὡς τὸ τέκος.

242. (241.) *κοτινοτράγα*) κότινον ἐσθίοντα, τουτέστι ἀγριέλαιον.

243. (241.) *κομαροφάγα*) κόμαρον ἐσθίοντα.

246. (244.) *ὅσα θ' ἐλείας*) ἑλώδεις τόπους στενούς. τοὺς ἑλείους στενοὺς τόπους. ἀπὸ τοῦ ὁ ἕλειος. τὰς ὀξυστόμους δὲ, τὰς ὀξυαδούσας.

---

1) προφαίρεσθαι *Ald.*

[246. αὐλῶνας) αὐλὼν στενὴ ἀναφορὰ τοῦ ὕδατος, καὶ λειμὼν, ἢ ἔφυδρος τόπος. Ἄλλως. αὐλῶνες, φάραγγες, τόποι πλατεῖς περὶ τὰ ὄρη. Gl. Victor.]

247. (245.) ἐμπίδας) ζῶόν ἐστιν ἐν ὕδασι γινόμενον ὅμοιον τῷ κώνωπι, μεῖζον δὲ τῇ περιοχῇ, κατὰ τὸ μέσον λευκῷ περιεζωσμένον. κάμπτετε δὲ, καταβάλλετε, ἐσθίετε. ἐρόεντα δὲ ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμητικὸν, ὡς χαρίεντα. Μαραθῶνος δὲ, ὅτι ἐν Μαραθῶνι πολὺ τὸ ὄρνεον.

251. (250.) ἀτταγᾶς) ὁ ἀτταγᾶς ὁ ἔχων τὸν λειμῶνα τοῦ Μαραθῶνος. τὰ γὰρ λιμνώδη καὶ ἑλεῖα χωρία καταβόσκεται ὁ ἀτταγᾶς. ἡ τρίτη στροφὴ κώλων ὀκτὼ δακτυλικῶν τετραμέτρων, πλὴν τοῦ ζ΄. τοῦτο γὰρ δακτυλικὴ βάσις.

252. (251.) ὧν τ' ἐπὶ πόντιον) ὁ τέ περιττός. ἔστι δὲ παρὰ τὰ Ἀλκμᾶνος·

ὅς τ' ἐπὶ κύματος ἄνθος ἅμ' ἀλκυόνεσσι ποτᾶται.

διὸ καὶ Δωρικῶς εἴρηται. τὸ δ' ἑξῆς, ὧν τε φῦλα ἐπὶ πόντιον οἶδμα θαλάσσης ἅμ' ἀλκυόνεσσι ποτᾶται. ἡ δὲ ἀλκυὼν θαλάσσιόν ἐστιν ὄρνεον. καὶ ἱστορίαν δὲ τοιαύτην περὶ αὐτῶν φασιν, ὡς ἀπ' ἀνθρώπων ἀπωρνεώθη. ἔστι δὲ ἡ Κήϋκος τοῦ Τραχινίων βασιλέως γυνή. οἳ ὄλβῳ μεγίστῳ ἐπαρθέντες, εἰς τοσοῦτον ἦλθον φρυάγματος, ὡς ἀπαξιοῦν τοῖς ἰδίοις ὀνόμασι καλεῖσθαι. καὶ ὁ μὲν ἐκάλεσεν αὐτὸν Δία, ἡ δὲ Ἥραν. καί ποτε ἐν θαλάσσῃ αὐτοῦ πλέοντος ὁ Ζεὺς ὀργισθεὶς αὐτόν τε διέφθειρε καὶ τὴν ναῦν. ἡ δὲ ἄγαν περιπαθῶς ὠδύρετο τὸν τοῦ ἀνδρὸς θάνατον παρὰ τῷ Σίλλῳ, ἣν ἐλεήσας ὁ Ζεὺς ἀπωρνέωσε. καὶ ἐκεῖνον δὲ εἰς ὄρνεον μετέβαλεν, ὃν κηρύλον καλοῦσιν. ἐθρήνει δὲ τῶν ᾠῶν αὐτῆς ἐν τῇ θαλάσσῃ κλωμένων. διὸ κατὰ Διὸς οἶκτον ιδ΄ ἡμέρας ἀλκυονίτιδας καλουμένας εὐδιεινὰς ἔχει τοῦ ἔτους, ἐν αἷς τίκτουσα ἐκβάλλει τοὺς νεοττούς.

[οἶδμα) κῦμα, ἔπαρμα, ῥεῦμα, πέλαγος, αὔξημα· οἴδματα τὰ αὐτὰ πληθυντικῶς. Gl. Victor.]

254. (253.) τὰ νεώτερα) πράγματα δηλονότι.

256. (255.) τανaοδείρων) μακροτραχήλων. τὸ μερικὸν δὲ ἐπὶ πάντων ἔταξεν [1]. οὐ γὰρ πάντα ταναόδειρα τὰ ὄρνεα. [ταναοδείρων) ταναὸν, ἰσχυρὸν, ὀξὺ, λεπτὸν, σκληρὸν, μέγα, ὑγρὸν, μακρόν. Gl. Victor.]

---

1) ἔταξαν Ald.

260. (257.) καινὸς γνώμην) νέαν γνώμην ἐξηγούμενος.

261. (259.) ἀλλ' ἴτ' ἐς λόγους) ταῦτα τὰ πέντε κῶλα ἔοικεν ἐπῳδοῦ. καὶ εἰσὶ τὰ μὲν δύο τροχαϊκὰ δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ τρίτον ἰαμβικὸν ἐκ τριβράχεων. τὸ δ' παιωνικὸν ἐκ κρητικῶν διῤῥύθμων. τὸ πέμπτον ἰαμβικὸν ἐφθημιμερὲς ἐκ τριβράχεων. ἐφ' ἑκάστης στροφῆς παράγραφος. ἐπὶ δὲ τῷ τέλει κορωνίς.

264. (262.) κικκκαβαῦ) τὰς γλαῦκας οὕτω φωνεῖν λέγουσιν. ὅθεν καὶ κικκαβὰς αὐτὰς λέγουσιν. ἔστι δὲ ἱερὰ τῆς Ἀθηνᾶς. οἱ δὲ κικυμοΐδας, ὡς Καλλίμαχος· κάρτ' ἀγαθὴ κικυμίς. καὶ Ὅμηρος δέ·

χαλκίδα κικλήσκουσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ κίμυνδιν.

τὴν γλαῦκα ἀπὸ τῆς μορφῆς χαλκίδα, ἐπειδὴ χαλκίζει τῷ χρώματι. Ἄλλως. μίμημα τοῦτο ποιᾶς φωνῆς τῆς γλαυκός. ἔστι δὲ ἱερὰ τῆς Ἀθηνᾶς. διὸ καὶ εἶδος αὐτῆς πολὺ ἐν τῇ Ἀττικῇ καὶ εἰς τιμὴν τῆς θεοῦ ἐν τοῖς νομίσμασιν ἐγχαράττουσι γλαῦκα. διὰ τὸ χαλκῶδες δὲ ἔχειν τὸ πτερὸν λέγεται καὶ χαλκίς. λέγεται καὶ κύμιδις.

269. (267.) ἐμβὰς ἐπῶζε) ἐπώζειν ἐστὶ τὸ ἐπὶ τοῖς ᾠοῖς καθεζόμενα τὰ ὄρνεα κράζειν. ἐνταῦθα δὲ ἀντὶ τοῦ ἐκρύπτετο. χαραδριὸς δέ ἐστιν εἶδος ὀρνέου μεταβαλλομένου εἰς τὰ προκείμενα. διχῶς δέ· ἐπὶ μὲν τοῦ ὀρνέου, χαραδριὸν ὀξυτονητέον· εἰ δὲ ἐπὶ τῆς χαράδρας, βαρυτονεῖται. ἐπεί, φασιν, αἱ χαράδραι τρόπον τινὰ διὰ τῶν ῥευμάτων μελῳδίας ποιοῦνται.

χαραδριὸν μιμούμενος) Εὐφρόνιος ἐκ τοῦ χαραδριὸν μιμούμενος ἀξιοῖ δέχεσθαι ἀποκεκρυμμένως. ἐπεὶ γὰρ τοὺς ἰκτερικοὺς ὠφελεῖ ὁ χαραδριὸς ὀφθεὶς, οἱ πωλοῦντες αὐτόν, φασι, κρύπτουσιν, ἵνα μὴ πρὸ τοῦ ὠνήσασθαί τις ἰαθῇ παρέργως. Ἀνδρέας δέ φησι τῶν ἰκτερικῶν οὐ τοὺς ἰδόντας, ἀλλὰ τοὺς φαγόντας ἀπαλλάττεσθαι τοῦ πάθους.

270. (268.) τοροτίξ) οἱ μὲν καὶ τοῦτο τοῦ Ἔποπος λέγουσιν εἶναι, οἱ δὲ ὄρνιθός τινος περιιπταμένου. καὶ τοῦτο δὲ τῶν εἰρημένων ὀρνέων.

271. (269.) ἀγάθ' ἀλλ' οὑτοσὶ) κορωνὶς αὖθις ἑτέρα εἰσιόντων τῶν ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι τροχαϊκοὶ τετράμετροι καταληκτικοὶ μ', ὧν τελευταῖος

καὶ βλέπουσιν εἰς σὲ κἀμὲ τοῦτο μὲν
κἀμοὶ δοκεῖ.

ἐν εἰςθέσει δὲ μετὰ τὸν λζ′ στίχον κῶλα ἰαμβικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα β′. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

καὶ δή τις ὄρνις) τοῦτο ἀποδέδωκε πρὸς τὰ ἄνω ἃ εἶπεν ὁ ἕτερος· ἄλλως ἄρ' ὁ ὔποψ. ταῶς δὲ Ἀττικῶς περισπᾶται.

273. (271.) οὗτος αὐτὸς) ἀντὶ τοῦ ὁ Ἔποψ ἐρεῖ ἡμῖν.

275. (273.) καλός γε καὶ φοινικιοῦς) ἦν γὰρ φοινικόπτερος. λέγει οὖν ὅτι ἀντὶ τοῦ πυῤῥός. περισπᾶται δὲ τῷ λόγῳ τῶν εἰς ους ἁπλῶν, καὶ ἔστι παρὰ τὴν φοίνικος γενικήν. φοινικόεις καὶ φοινίκεος ἐν ὑπερθέσει, καὶ φοινικοῦς ἐν συναιρέσει.

[277. τί βωστρεῖς) βωστρεῖν, καλεῖν, βοᾷν, ἐπικαλεῖσθαι. Gl. Victor.]

279. (276.) ἔξεδρον χώραν ἔχων) ἐκ τῆς Σοφοκλέους δευτέρας Τυροῦς ἀρχή·

τίς ὄρνις οὗτος ἔξεδρον χώραν ἔχων;

ὡς εἰ εἶπε χροιάν. ἔξεδρον δὲ, παρηλλαγμένην. Σοφοκλῆς· οὐκ ἔξεδρος, ἀλλ' ἔντοπος ἀνήρ.

279. (277.) ὁ μουσόμαντις) ὁ κομπώδης. τοιοῦτοι γὰρ οἱ μάντεις καὶ οἱ ποιηταί.

ἄτοπος ὄρνις) τοῦτο εἶπεν εἰς τὸ τερατῶδες τοῦ ὄρνιθος ἀφορῶν οὐδὲν πρὸς τὸ προκείμενον. παρὰ τὰ ἐξ Ἠδωνῶν Αἰσχύλου· τί ποτ' ἔσται ὁ μουσόμαντις, ἄλαλος, ἀβρατεὺς ὃν σθένει. [ὀρειβάτης) τῷ ὄρει βαίνων. Gl. Victor.]

280. (279.) Μῆδός ἐστιν) ὡς τῶν Μήδων ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐπὶ τῶν καμήλων ὀχουμένων ἐπὶ τῇ τῶν πολέμων ἐξόδῳ. τοὺς Ἐκβατάνων ὄρνις Περσικοὺς φασὶ πρὸς τὸ ξένον τῆς θέας. ζητεῖται δὲ εἰ δεόντως καλεῖταί τις ὄρνις μῆδος.

282. (280.) λόφον κατειληφώς) ἀντὶ τοῦ λόφον ἔχων. ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς πολέμοις. τοῦτο δέ φησιν ἐπεὶ ἕτερός τις ὄρνις ἀναφαίνεται λόφον ἔχων ὡς Ἔποψ. διαβάλλει δὲ τὸν Φιλοκλέα ὡς ὀξυκέφαλον.

284. (282.) οὗτος μέν ἐστι Φιλοκλέους) οὗτος ὁ Φιλοκλῆς Ἔποπα ἐσκεύασεν ἐν τῇ Πανδιονίδι τετραλογίᾳ, οὗ ἡ ἀρχή· σὲ τῶν πάντων δεσπότην λέγω. Ἄλλως. Φιλοκλεῖ ἐστι δρᾶμα Τηρεὺς ἢ Ἔποψ. ὁ Σοφο-

κλῆς πρῶτον τὸν Τηρέα ἐποίησεν. εἶτα Φιλοκλῆς. διὰ τοῦτο δὲ εἶπεν, ἐγὼ δ' Ἔποπος, ἀντὶ τοῦ πρὸ αὐτοῦ ἐγράφην. τοῦτο δὲ θέλων κωμῳδῆσαι Καλλίαν ὡς ἀπολέσαντα πάντα τὰ χρήματα. ἐν ἐνίοις δὲ ὑπομνήμασιν, ὅτι προκέφαλός ἐστιν ὁ Φιλοκλῆς [1]) ὡς ὁ Ἔποψ. ἀλλ' οὐδαμοῦ κεκωμῴδηται. εἴη ἂν οὖν τὸν Ἔποπα ἐσκευοποιηκὼς τῇ Πανδιονίδι τετραλογίᾳ, ἣν καὶ Ἀριστοτέλης ἐν ταῖς Διδασκαλίαις ἀναγράφει. ἔστι δὲ Φιλοκλῆς κωμῳδίας ποιητὴς, καὶ Φιλοπείθους υἱὸς ἐξ Αἰσχύλου ἀδελφῆς. ὅσοι δὲ Ἁλμίωνος αὐτόν φασιν, ἐπιθετικῶς λέγουσι διὰ τὸ πικρὸν εἶναι. ἅλμη γὰρ ἡ πικρία. γεγόνασι δὲ Φιλοκλεῖς δύο τραγῳδιῶν ποιηταί· εἷς μὲν ὁ Φιλοκλέους ἀπόγονος· ἐκείνου μὲν γὰρ Ἄρης μόρσιμος· ἐκ τούτου δὲ Ἀστυδάμας, ἐκ τούτου δὲ Φιλοκλῆς καὶ ἕτερος ὁ κατὰ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν περιπεπτωκὼς τῷ νεωτέρῳ Φιλοκλεῖ.

286. (284.) Ἱππόνικος Καλλίου) ὁ Ἱππονίκου Καλλίας ἐδόκει τὰ πατρῷα διεσπαρκέναι εἰς ἀσέλγειαν, ὡς ληφθεὶς μοιχεύων καὶ ἀποτίσας χρήματα. κεκωμῴδηκε δὲ αὐτὸν ἱκανῶς Εὔπολις ἐν τοῖς Κόλαξι. λέγεται δὲ καταψεύδεσθαι τῶν ὑπομνημάτων, ὅτι οἱ Ἱππόνικοι καὶ οἱ Καλλίαι ἄνωθεν ἐκ διαδοχῆς ἀπὸ πατέρων ἐπὶ παῖδας καθήκουσιν. ὅπερ ἐστὶ ψεῦδος. ὁ πρῶτος γοῦν Καλλίας Φανίππου πατρός ἐστιν, ὁ νενικηκὼς ἵππῳ τὴν τετάρτην καὶ πεντηκοστὴν Ὀλυμπιάδα.

288. (286.) τίλλεται) τὸ τίλλεται ἀπὸ τῶν ὀρνέων. νῦν δὲ ἴσον τῷ πλούσιος τὸ γενναῖος. καὶ πρὸς τὴν πορνοκοπίαν τοῦ Καλλίου, καὶ ὅτι μοιχεύων χρήματα ἐδίδου. [γενναῖος) πολὺν ἔχων ὄλβον. *Gl. Victor.*]

291. (289.) κατωφαγᾶς) ὅτε βαρύνεται, ἐπίθετον· ὅτε δὲ περισπᾶται, κύριον. ἴσως δὲ ἀπὸ τοῦ καταφαγεῖν τὸ ὄνομα πεποίηκε, διὰ τὴν τοῦ Κλεωνύμου πολυφαγίαν.

293. (291.) οὐκ ἀπέβαλε τὸν λόφον) τὸν τῆς περικεφαλαίας. ὡς ῥίψασπις καὶ δειλὸς διαβάλλεται Κλεώνυμος.

295. (293.) ἐπὶ τὸν δίαυλον ἦλθον) ἐπεὶ οἱ διαυλοδρομοῦντες μεθ' ὅπλων τρέχουσιν ἔχοντες λόφον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. Ἄλλως. δίαυλος ὁ διττὸν ἔχον τὸν δρόμον ἐν τῇ πορείᾳ, τὸ πληρῶσαι τὸ στάδιον καὶ ὑποστρέψαι. δολιχόδρομοι δὲ οἱ ἑπτὰ τρέχοντες, διὸ καὶ δολιχόδρομοι. οἱ γὰρ σταδιοδρόμοι διπλοῦν ποιοῦνται τὸν δρόμον. μετὰ ὅπλων

---

1) σοφοκλῆς *Ald.*

γὰρ ἠγωνίζοντο. Ἄλλως. δίαυλος, ὁ διστάδιος τόπος ἢ μέτρον πήχεων σ'. δίαυλος καὶ ἡ μακρὰ περίοδος. ὀκτὼ δέ εἰσιν ἀγωνίσματα, στάδιον, δίαυλος, δόλιχος, ὁπλίτης, πυγμὴ, παγκράτιον, πάλη καὶ ἅλμα.

ὥςπερ οἱ Κᾶρες μὲν οὖν) ὡς τῶν Καρῶν τὰ ἐχυρὰ καταλαμβανόντων, διὰ τὸ στρατιωτικοὺς εἶναι. ἢ ὅτι ἐν πέτραις ᾤκουν ὑπὲρ ἀσφαλείας, ἢ ὅτι λόφον ἔχουσιν ἐπὶ τῶν κρανῶν. γενναιότατοι δὲ οἱ Κᾶρες τὰ πολεμικὰ καὶ τοὺς λόφους καταλαμβάνοντες ἐν τοῖς πολέμοις. θαλασσοκρατήσαντές τε πολλὰ μέρη τῆς οἰκουμένης κατέλαβον. καὶ τοὺς λόφους ᾤκουν, ὡς ἂν ἐχυρωτέρους, ὅθεν καὶ Καρικαὶ καὶ καραπόλεις ἐλέγοντο αἱ οἰκήσεις.

[296. ἐπὶ λόφον) λόφος, ὑψηλὸς τόπος, γῆς ἐπανάστημα καὶ ἄκρον περικεφαλαίας, ἢ τράχηλος. *Gl. Victor.*]

299. (297.) πετομένων τὴν εἴςοδον) τὸν οὐρανὸν ἢ τὸν ἀέρα. εἴςοδος δὲ λέγεται, ᾗ ὁ χορὸς εἴςεισιν ἐν τῇ σκηνῇ. καὶ ἐν ταῖς Νήσοις·

τί σὺ λέγεις; εἰσὶ δέ που
αἱδὶ κατ' αὐτὴν ἣν βλέπεις τὴν εἴςοδον.

300. (298.) οὑτοσὶ πέρδιξ) ἀπὸ τούτου ἡ καταρίθμησις τῶν εἰς τὸν χορὸν συντεινόντων προσώπων κδ', ἓν περιττῷ ληφθέντων τῶν προκατειλεγμένων. ὁ δὲ τραγικὸς ιέ πρόσωπα ἔχει. ἐνταῦθα δὲ εὑρήσεις ἀριθμήσας τὰ εἰκοσιτέσσαρα πρόσωπα, ἐξ ὧν ὁ κωμικὸς χορὸς συνίσταται.

302. (300.) ὅςτίς ἐστι κηρύλος) Εὐφρόνιός φησι τοὺς Δωριεῖς λέγειν, βάλλε δὲ βάλλε κηρύλος εἴην· τοὺς δὲ Ἀττικοὺς, κείρυλον. φησὶ δὲ Δίδυμος, τὸ κατὰ φύσιν ὄνομα κείρυλος λέγεσθαι. Ἀντίγονος δέ φησι τοὺς ἄρσενας τῶν ἀλκυόνων κηρύλους λέγεσθαι. οὓς γηράσκοντας αἱ θήλειαι βαστάζουσι τοῖς πτεροῖς. μήποτε παρὰ τὸ κείρειν ἐσχημάτικεν. ὁ δὲ Σποργίλος ἦν κουρεύς. μνημονεύει αὐτοῦ Πλάτων ἐν Σοφισταῖς·

τὸ Σποργίλου κουρεῖον ἔχθιστον τέγος.

τοῦτο οὖν ἔστω σημεῖον τοῦ καὶ τὸν κηρύλον ἴσως παρὰ τὸ κείρειν ἠτυμολογηκέναι τὸν Ἀριστοφάνην. ἀντέθηκεν οὖν αὐτῷ κουρέα. Ἄλλως. ὁ ἄρσην ἀλκυὼν κηρύλος λέγεται. ἐν δὲ ταῖς συνουσίαις ἀποθνήσκει. ὁ δὲ Σποργίλος κουρεὺς ἦν. διαβάλλει δὲ αὐτὸν ὡς εὐτελῆ.

304. (302.) τίς γλαῦκ' Ἀθήναζε) τὸ χ, ὅτι ἤλλαξε τὸ τοπικόν. ἔδει γὰρ ἐξ Ἀθηνῶν, οὐκ εἰς Ἀθήνας εἰπεῖν. οὐ προσποιεῖται δὲ, ὅτι οὐκ ἐν Ἀθήναις τὰ πράγματα. παροιμία δέ ἐστιν ἐπὶ τῶν μάτην ἐπισωρευόντων τινὰ ἐπὶ τοῖς προϋπάρχουσιν, οἷον εἴ τις ἐν Αἰγύπτῳ σῖτον ἐπαγάγῃ, ἢ ἐν Κιλικίᾳ κρόκον. ἐνταῦθα οὖν, ἐπεὶ Ἀθήνηθέν ἐστιν ἡ γλαὺξ, κατὰ τὴν παροιμίαν λέγει, τίς εἰς Ἀθήνας γλαῦκ' ἐνήνοχεν; Δήμων δέ φησιν, ὅτι οὐ τοῦ ζώου μόνον πληθύνοντος ἐν τῇ πόλει, ἀλλὰ καὶ ὅτι τοῦ νομίσματος. καὶ ὅτι οὐκ ἐν ἀργύρῳ μόνῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν χαλκῷ χαράσσουσι τὴν γλαῦκα. διὸ τὴν παροιμίαν εἰρῆσθαι. μήποτε δὲ ἐπὶ τοῦ ζώου εἰκός ἐστι λεχθῆναι μόνου.

305. (303.) κορυδὸς, ἐλεᾶς) ὁ κορυδὸς παρὰ Ἀριστοτέλει κορύδων λέγεται, εἰ μὴ ἕτερός ἐστι. ποικίλα γὰρ τὰ ὀνόματα. ὁ δὲ ἐλεᾶς, μήποτε ἐλείας ἐστὶν ἐν τοῖς Καλλιμάχου ἀναγραφομένοις. φησὶ γάρ· ἔλεια μικρὸν φωνῇ ἀγαθόν. ἀναγέγραπται δὲ καὶ ἡ ὑποθυμὶς καὶ ὁ νέρτος, καὶ ὁ ἐρυθρόπους, καὶ ἡ πορφυρὶς, καὶ ὁ δρύοψ, καὶ ἡ ἀμπελίς.

306. (304.) κεβλήπυρις) μήποτε οὐχ ἕν ἐστιν, ἀλλὰ δύο, φησὶν ὁ Σύμμαχος. καὶ ἐν τοῖς Καλλιμάχου γὰρ ἀναγέγραπται κέβλη. εἶτα μύρμηξ Ἑρμίππου τετραμέτροις. καὶ Θεμιστοκλέους τὸν πρωνός τις ὢν κεβλήπυρίς τις ὀνομάζεται. ὥστε ἐνθάδε ἢ ἐκεῖ ἡμάρτηται τὸ ἓν παρὰ τῇ γραφῇ. Ἄλλως. οὐ δύναται δύο εἶναι, διὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν εἰκοσιτεσσάρων.

307. (305.) πορφυρὶς) ἡ πορφυρὶς ἀναγέγραπται, κερχνὶς δὲ οὒ, ἀλλὰ κερχνή. καὶ ἡ κολυμβὶς δὲ φαίνεται καὶ ὁ δρύοψ, καὶ ἡ ἀμπελίς. Δίδυμος δὲ μικρὸν ἱέρακά φησι.

[309. τῶν κοψίχων) κόψιχος εἶδος ὀρνέου, ὃ κόσσυφος παρ' ἐνίων λέγεται. τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ θαλασσίου. *Gl. Victor.*]

310. (308.) οἷα πιππίζουσιν) κατὰ μίμησιν τῶν ὀρνέων πεποίηται ἡ λέξις. λέγει δὲ οὗτος καὶ τὸ ποτίζειν πιππύζειν.

313. (311.) ποποποποποπο) εἴσθεσις περιόδου ἀμοιβαίας τοῦ χοροῦ καὶ τοῦ ὑποκριτοῦ κώλων καὶ στίχων ιή. ὧν τὰ πρῶτα τρία κῶλα τοῦ χοροῦ ἀναπαιστικὰ πενθημιμερῆ ἐπιμεμιγμένα τετραβράχεσιν. ὁ δ' τροχαϊκὸς τετράμετρος καταληκτικός. τὰ ἑξῆς πάλιν τρία κῶλα τοῦ χοροῦ ἀνα-

παιστικὴ βάσις ἕκαστον τούτων. ἐπιμεμιγμένα καὶ ταῦτα τετραβράχεσιν. οἱ ἑξῆς πάλιν δύο τροχαϊκοὶ τετράμετροι καταληκτικοί. τὸ ἑξῆς τοῦ χοροῦ κῶλον ἀναπαιστικὴ βάσις. οἱ δὲ ἑξῆς ζ′ τροχαϊκοὶ τετράμετροι καταληκτικοὶ, ὧν τελευταῖος,

κἄστὸν ἤδη που παρ᾽ ἡμῖν εἰ παρ᾽ ἡμῖν εἴμ᾽ ἐγώ.

317. (316.) τίνα λόγον) ἀπὸ κοινοῦ τὸ πάρει.

318. κοινὸν ὠφελήσιμον) ἀντὶ τοῦ κοινωφελῆ. ἀσφαλῆ δὲ, τουτέστιν ἀληθῆ καὶ σφαλῆναι μὴ δυνάμενον.

319. λεπτὼ λογιστὰ) λεπτοὶ εἰς τὸ λογίσασθαι.

320. ποῦ πᾶ) διαταράσσονται οἱ ὄρνιθες ἀκηκοότες ἄνδρας παρεῖναι. ὑποπτεύουσι γὰρ αὐτοὺς εἶναι ὀρνιθοθήρας.

322. ἔχοντε πρέμνον) στέλεχος καὶ ῥίζαν. πράγματος δὲ πελωρίου, ὅ ἐστι χρήσιμόν τι εἰσηγούμενοι.

323. ὦ μέγιστον ἐξαμαρτὼν) ἐπεὶ ἀνθρώπους ἐδέξατο [1]) θηρατὰς τῶν ὀρνίθων. Ἄλλως. τῶν ἐξημαρτημένων ἐξότε ἐτέχθην.

325. τῆς συνουσίας) τῆς ἡμῶν τῶν ὀρνέων κοινωνίας καὶ διαγωγῆς.

327. εἰ παρ᾽ ὑμῖν εἴμ᾽ ἐγὼ) εἰ ἐγὼ παρ᾽ ὑμῖν εἰμι, καὶ ἐκεῖνοι παρ᾽ ἐμοί εἰσιν.

328. ἔα ἔα) εἴςθεσις ἑτέρα μέλους χοροῦ στροφῆς λόγον ἔχουσα. ἔχει γὰρ καὶ ἀντίστροφον τὴν, ἰὼ ἰώ, ἐκ κώλων ἀναπαιστικῶν καὶ παιωνικῶν ὀκτώ. ἧς προτίθεται κῶλον ἰαμβικὸν ἤτοι ἰαμβικὴ βάσις. εἰσὶ δὲ τὰ μὲν ἀναπαιστικὰ μεμιγμένα προκελευσματικοῖς, τὰ δὲ παιωνικὰ πεντασυλλάβοις. διαλύονται γὰρ καὶ τῶν παιώνων εἰς βραχείας αἱ μακραί. τὸ μὲν οὖν πρῶτον καὶ τρίτον ἀναπαιστικὰ δίμετρα βραχυκατάληκτα. τὸ δὲ δεύτερον καὶ τέταρτον ὅμοια τῷ δευτέρῳ. τὸ πέμπτον ἐφθημιμερές. τὸ ἕκτον καὶ ζ′ παιωνικὰ τετράμετρα καταληκτικά. τὸ δὲ ὄγδοον ὅμοιον ἐφθημιμερές. ἐν ἐκθέσει δὲ στίχοι τροχαϊκοὶ τετράμετροι καταληκτικοὶ τρεῖς. τὸν τρίτον δὲ ἀναπληροῖ τὸ ἑξῆς πρόσωπον εἰςερχόμενον. ἑξῆς δὲ σύστημα ἐν

1) ἐδείξατο Ald.

εἰςθέσει τροχαϊκῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν δ΄. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν στροφῆς παράγραφος καὶ διπλῆ ἔσω νενευκυῖα, τοῦ δὲ συστήματος μόνη παράγραφος.

329. *ὁμότροφα*) οἷον τὴν αὐτὴν ἡμῖν κατανομὴν νεμόμενα.

331. *παρέβη μὲν θεσμοὺς*) ὡς τούτου νενομοθετημένου αὐτοῖς τὸ μὴ συνεῖναι ἀνθρώποις.

336. *ὕστερος λόγος*) ὃ ἐστιν ὕστερον αὐτῷ μαχησόμεθα. ὡς παρ' Ὁμήρῳ·

ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὖθις.

338. *διαφορηθῆναι*) διασπασθῆναι.

339. *αἴτιος μέντοι σὺ*) ἀλλήλοις ἀντεγκαλοῦσιν οἱ πρέσβυται ἀμηχανοῦντες ἐκφυγεῖν πως τὸ παρὸν κακόν.

344. *ἰὼ ἰώ*) εἴςθεσις χοροῦ ἑτέρα ἀντίστροφος τῆς ἤδη ῥηθείσης στροφῆς, ἐκ κώλων ὁμοίων καὶ στίχων ή. εἰσὶ δὲ τὰ μὲν έ ἀναπαιστικὰ ἀναλόγως τοῖς τῆς στροφῆς. τὰ δὲ τρία παιωνικὰ, ὡς καὶ τὰ τῆς στροφῆς. ἐν εἰςθέσει δὲ στίχοι δύο τροχαϊκοὶ τετράμετροι καταληκτικοὶ ὅμοιοι τοῖς ἑξῆς. ἐπὶ τῷ τέλει διπλαῖ ἔξω νενευκυῖαι. Ἄλλως. *ἔπαγε*) παρακελεύονται ἑαυτοῖς ὡς ἐν πολεμικῇ παρατάξει, βουλόμενοι κατ' αὐτῶν ὁρμῆσαι.

346. (345). *ἐπίβαλε περί τε κύκλωσαι*) ὡς ὅπλον πανταχοῦ. τοῦτο γὰρ τὸ πάντα γε τὴν πτῆσιν τὴν ἐπὶ φόνῳ γενομένην περίαγε.

348. (347.) *καὶ δοῦναι ῥύγχει φορβάν*) Ἀσκληπιάδης φησὶν, ἀπὸ Ἀνδρομέδας εἶναι, ὡς καὶ τὸ, σὰ γὰρ ταῦτα πάντα καὶ ἐκεῖσε δεῦρο. γράφεται καὶ ῥάμφει. ὅπερ βέλτιον. ῥάμφος γὰρ ἐπὶ ὀρνέου. ἐπὶ δὲ χοίρου ῥύγχος. Ἄλλως. παρὰ τὸ *Εὐριπίδου* ἐξ Ἀνδρομέδας, *ἐκθεῖναι κήτεϊ φορβάν*, ὡς Ἀσκληπιάδης, τὰ μηδὲ διδαχθείσης τῆς τραγῳδίας παρατιθέμενος, καὶ τὸ, σὰ γὰρ ταῦτα πάντα, καὶ τὸ, τῇδε καὶ τὸ κεῖσε, παρὰ τὰ ἐκ τῶν μηδέπω διδαχθεισῶν Φοινισσῶν φησιν· καὶ ἐκεῖσε καὶ δεῦρο μηδόλως τίσσῃ. καὶ ὅλως παραπλήσιον πολὺ τὸ τοιοῦτον.

349. (348.) *οὔτε γὰρ ὄρος*) εἰς ἃ μάλιστα ἀποφυγή τίς ἐστιν ἀσφαλής.

353. (352.) *ἐπαγέτω τὸ δεξιὸν κέρας*) ἀντὶ τοῦ προηγείσθω κατὰ τὸ δεξιὸν μέρος. ὡς ἐπὶ πολέμου δὲ τοῦτό φησι. τῶν γὰρ ταγμάτων τὸ μὲν μέσον, μέτωπον, ὃ ἐκ πολλοῦ πλήθους συνίσταται, τῶν δ' ἑκατέρωθεν τὸ μὲν δεξιὸν, τὸ δ' ἀριστερὸν ὀνομάζεται.

357. (356.) *ὅτι μένοντε*) ἐπεὶ μὴ δυνάμεθα φυγεῖν, κἂν μαχεσόμεθα μένοντες.

λαμβάνειν τε τῶν χυτρῶν) φοβεῖται γὰρ τὴν χύτραν τὰ ὄρνεα διὰ τὸ μέλος αὐτῶν.

358. (357.) *γλαῦξ μὲν οὐ πρόςεισι νῷν*) οὐ διὰ τὴν χύτραν οὐ πρόςεισιν, ὡς καὶ Εὐφρόνιος· τοῦτο γὰρ κοινῶς πάντα τὰ ὄρνεα φοβεῖ· ἀλλὰ διὰ τὸ Ἀττικὸν εἶναι τὸ ζῶον. Ἀττικοὶ δὲ καὶ αὐτοί.

359. (358.) *τοῖς δὲ γαμψώνυξι*) τοῖς ὑποκύφους ἔχουσιν ὄνυχας.

τὸν ὀβελίσκον ἁρπάσας) πῆξον αὐτὸν πρὸς τὴν χύτραν.

361. (360.) *ἢ τρύβλιον*) ὅτι τὸ τρύβλιον μεῖζον τοῦ ὀξυβάφου.

363. (362.) *ὑπερακοντίζεις σύ γ' ἤδη*) νικᾷς. ἐκ μεταφορᾶς τῶν τοῖς ἀκοντίοις ἀγωνιζομένων.

Νικίαν) φρονιμώτατα γὰρ λιμῷ Μηλίους ἀνεῖλεν.

364. (363.) *ἐλελελεῦ*) ἐπίφθεγμα πολεμικόν. οἱ προςιόντες γὰρ εἰς πόλεμον τὸ ἐλελελεῦ ἐφώνουν μετά τινος ἐμμελοῦς κινήσεως. καθὸ καὶ *Ἀχαιὸς* Ἐρετριεὺς ἐν τῷ Φιλοκτήτῃ ποιεῖ τὸν Ἀγαμέμνονα παραγγέλλοντα τοῖς Ἀχαιοῖς.

365. (364.) *ἕλκε, τίλλε*) καὶ *Κρατῖνος*· *σφάττε, δεῖρε, κόπτε*. τὴν χύτραν δὲ, εἰς ἣν ἐπερείδονται, δεικνῦντες ὅτι καταφρονοῦσιν αὐτῆς.

368. (367.) *καὶ φυλέτα*) ξυμπατριώτας. ὅτι καὶ ἡ Πρόκνη Ἀττικὴ ἦν Πανδίονος θυγάτηρ.

369. (368.) *μᾶλλον ἡμεῖς ἢ λύκων*) μᾶλλον λύκων φεισόμεθα ἤπερ τούτων. ἔστι καὶ παροιμιῶδες. ἐπεὶ τοὺς λύκους ἀπέκτεινον τὸ παλαιὸν ἐν τῇ Ἀττικῇ, καὶ νόμος ἦν λυκοκτονεῖν. διὸ ὁ μὲν φονεύων λύκου τέκνον, τάλαντον ἐλάμβανεν, ὁ δὲ τέλειον, δύο. ὅθεν καὶ τὸν Ἀπόλλωνα λύκειον καὶ λυκοκτόνον φασίν.

374. (373.) *τοῖσι πάπποις τοῖς ἐμοῖς*) ὅπερ ἐστὶν ἐκ προγόνων ἡμῖν ἐχθροὶ ὄντες. καὶ *Μένανδρος*·
οὐχ ὅθεν ἀπολλύμεθα, σωθείημεν ἄν.

375. (374.) *ἀλλ' ἀπ' ἐχθρῶν δὴ πολλά*) φοβούμενος γάρ τις τοὺς ἐχθροὺς ὠφελεῖται παρ' αὐτῶν. ὁ γὰρ τῶν ἐχθρῶν φόβος πολλὰ χρήσιμα ἔσθ' ὅτε διδάσκει πρὸς φυλακὴν καὶ πρόνοιαν. καὶ ὑπ' ἀνάγκης ἐχθρῶν συνωθούμενοι μηχανάς τινας σοφωτάτας εἰς ἑαυτῶν φυλακὴν ἐπινοοῦσιν οἱ ἄνθρωποι.

379. (378.) *ναῦς τε κεκτῆσθαι μακράς*) τὰς τριήρεις. ταῦτα εἰς Συρακουσίους αἰνίττεται, οὓς ἐνίκησαν Ἀθηναῖοι, διὰ τὸ ταπεινοὺς ἔχειν τοὺς πύργους.

381. (380.) *ἔστι μὲν λόγων ἀκοῦσαι*) τὸ ἑξῆς, ἔστι μὲν χρήσιμον τὸ ἀκοῦσαι πρὸς τὸ ἐφ' ὅτῳ ἐληλύθασιν.

383. (382.) *ἄναγ' ἐπὶ σκέλος*) ἀντὶ τοῦ ἀναχώρει ὀλίγον ὑπὸ πόδα. παρὰ τὸ, *γόνυ γουνὸς ἀμείβων.* τοῦτο δὲ ὡς ὑποδεισάντων αὐτῶν ὑπὸ τοῦ δέους.

384. (383.) *καὶ δίκαιόν γ' ἔστι*) τοῦτο ὁ Ἔποψ πρὸς τοὺς ὄρνιθας, ἐπειδὴ ἔφασαν εἰς λόγους βούλεσθαι ἐλθεῖν τοῖς ἀνθρώποις.

386. (385.) *μᾶλλον εἰρήνην ἄγουσιν*) ἔκθεσις τῆς διπλῆς ἐκ κώλων ὁμοίων τροχαϊκῶν ἐπιμεμιγμένων ἀναπαίστοις καὶ χορείοις ιέ διμέτρων πλὴν τοῦ τελευταίου ἀκαταλήκτων, ὑφ' ὃ αἱ συνήθεις δύο διπλαῖ.

τὴν χύτραν) ἔξωθεν τὴν σύν· σὺν τῷ τρυβλίῳ. τῷ δὲ ὀβελίσκῳ ἐχρῶντο ἀντὶ δόρατος. καὶ τὸν ὀβελίσκον δέ, φησιν, ὅςτις ἐστὶν ἡμῶν δόρυ, ἐντὸς τῶν ὅπλων χρὴ λοιπὸν ἔχειν. λέγει δὲ ἀντὶ τοῦ τῶν χυτρῶν. ἔθος δὲ εἶχον, ἔσω τῶν ἀσπίδων ἔχειν τὰ δόρατα.

388. *καὶ τὸ δόρυ χρὴ τὸν ὀβελίσκον*) τὸν ὀβελίσκον, ὅςτις ἐστὶν ἡμῖν δόρυ, χρὴ περιπατεῖν ἔχοντας ἐντός.

390. *τῶν ὅπλων ἐντός*) κέχρηται τῇ λέξει ἀντὶ τῶν ἱματίων, ὡςανεὶ εἶπε, καὶ ἔχειν τὸ δόρυ παρὰ τὴν ἀσπίδα. οὕτω γὰρ ποιοῦσιν οἱ πολέμιοι, τοῦ μὴ ἔξω ὅπλων εἶναι, ἀλλὰ καθοπλίζεσθαι.

παρὰ τὴν χύτραν) τουτέστι δεῖ καὶ μὴ φοροῦντας ἐγγύθεν αὐτὴν ἔχειν. παραινεῖ οὖν μήτε παντάπασιν ἀμελεῖν, μήτε φανερῶς πολεμεῖν.

392. *ὡς οὐ φευκτέον νῷν*) ὡς οὔτε ἀπαρασκεύαστοι εἶναι.

394. *κατορυχθησόμεθα*) ἔπαιξεν εἰς τὴν χύτραν. ἀντὶ τοῦ, ἐνταῦθα ὀρυχθήσομαι, ἐπεὶ οἱ ἐν τῷ πολέμῳ ἀναιρούμενοι ἐν τῷ Κεραμεικῷ ἐθάπτοντο.

395. *ὁ Κεραμεικὸς δέξεται*) οἱ ἐν τῷ πολέμῳ ἀναιρούμενοι ἐν τῷ Κεραμεικῷ ἐθάπτοντο, ὡς Μενεκλῆς καὶ Καλλίστρατος ἐν τοῖς περὶ Ἀθηνῶν συγγράμμασί φασι. καλεῖται δὲ καὶ ὁ τόπος οὗτος ἅπας[1]) Κεραμεικός. ἔστι γὰρ ὁ αὐτὸς δῆμος. βαδίζουσι δὲ ἔνθεν καὶ ἐντεῦθεν εἰσὶ στῆλαι ἐπὶ τοῖς δημοσίᾳ τεθαμμένοις. εἰσὶ δὲ οὗτοι οἱ[2]) ὑπὸ τοῦ δήμου πεμφθέντες. οἷον ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ ὑπὲρ τῆς πόλεως τετελευτήκασιν. ἔχουσι δὲ καὶ αἱ στῆλαι ἐπιγραφὰς, ποῦ ἕκαστος ἀπέθανεν. [λέγει δὲ παρ' ὑπόνοιαν τὰς χύτρας. *Rav.*]

399. *Ὀρνεαῖς*) παρὰ τὰ ὄρνεα ἔπαιξεν. ἔστι δέ τις ἐν Ἄργει Ἰὰς πόλις, ἧς Ὅμηρος μνημονεύει, Ὀρνειὰς ἐνέμοντο. ἴσως δὲ, ὅτι ἐν Ὀρνεαῖς μάχη ἐγένετο Λακεδαιμονίων καὶ Ἀργείων. γελοῖον δὲ τὸ, φήσομεν ἀποθανεῖν. [*ἐν Ὀρνεαῖς*) ἀντὶ τοῦ παρὰ τὰ ὄρνεα. ἔστι δὲ τῆς Ἀργείας πόλις, ἧς Ὅμηρος μνημονεύει λέγων Γ, Ὀρνεάς τ' ἐνέμοντο. *Rav.*]

400. *ἄναγ' ἐς τάξιν*) εἴσθεσις μέλους χοροῦ, ἐπῳδικὴ μὲν διὰ τὸ μετὰ τὴν διπλῆν τίθεσθαι, προῳδικὴ δὲ διὰ τὸ προτίθεσθαι ἑτέρας περιόδου κώλων ἀναπαιστικῶν ς'. ὧν τὰ μὲν τέσσαρα δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ ε' ἀναπαιστικὴ βάσις. τὸ ἕκτον ἐφθημιμερές. ἐν ἐκθέσει δὲ κῶλον ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ὅμοιον τοῖς ἑξῆς. ὑφ' ὃ κορωνίς.

401. *καὶ τὸν θυμὸν κατάθου*) ὡσεὶ ὁπλίτῃ ἐγκελεύων τὸ δόρυ καταθέσθαι παρὰ τὴν ἀσπίδα.

402. *παρὰ τὴν ὀργὴν*) παρὰ τὸ Ὁμηρικόν·

> *ἀσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ' ἔγχεα μακρὰ πέπηγεν.*

οἷον ὅπλα μὴ ἔχων, θυμῷ πολέμει μόνῳ.

407. *καλεῖς δὲ τοῦ κλύειν θέλων*) εἴσθεσις περιόδου ἀμοιβαίας κώλων κζ' ἰαμβικῶν διμέτρων μὲν

1) ἅπας om. *Ald.*
2) οἱ om. *Ald.*

πλὴν τοῦ ἑνδεκάτου καὶ κδ' τριμέτρων ὄντων, ἀκαταλήκτων δὲ πλὴν τοῦ τελευταίου· τοῦτο γὰρ ἐφθημιμερές. ἔτι γε μὴν τῶν δ', ε', ς', ζ', ἢ ἀντισπαστικῶν διμέτρων διιάμβοις ἐπιτρίτοις ἐπιμεμιγμένων καὶ σπονδείοις πλὴν τοῦ ζ' ἀκαταλήκτων· τοῦτο γὰρ φερεκράτειον· ἔτι τῶν κ', κα', κβ', κγ' παιωνικῶν ἐφθημιμερῶν. τὰ δὲ τοιαῦτα δῆλον ὡς ἀσυνάρτητα. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

409. σοφῆς ἀφ' Ἑλλάδος) ἢ ὅτι σοφῶν οἰκιστήριον ἡ Ἀττική, ἢ καθὸ οἱ βάρβαροι ἐφρόνουν περὶ Ἑλλήνων ὡς νοερωτάτων.

[416. πέρα κλύειν) ἤγουν ἀνεπίδεκτα τῇ ἀκοῇ· ἔστι δὲ καὶ συμφορὰ πέρα τοῦ κλύειν. *Gl. Victor.*]

417. ὁρᾷ τί κέρδος) γράφεται καὶ χωρὶς τοῦ ι, ἵνα ᾖ προστακτικόν. γράφεται δὲ καὶ μετὰ τοῦ ι, ἵνα ᾖ ἐρωτηματικόν. ὡς ὁ λόγος, ὁρᾷ τις αὐτῶν ὠφέλειαν διαγωγῆς μᾶλλον παρ' ἡμῖν οὖσαν, ἢ κατὰ κράτησιν ἐχθρῶν, ἢ φίλους ὠφελῆσαι. ἐν οἷς μάλιστα ἥδονται οἱ ἄνθρωποι. σημειωτέον δὲ, ὅτι ἑνικὸν εἶπεν ἐπὶ τῶν δύο, καὶ τὸ κρατεῖν συνέταξεν αἰτιατικῇ. τὸ δὲ ταῦτα πάντα, ἃ ἐν τῷ κόσμῳ εἰσί.

424. τὸ τῇδε καὶ τὸ κεῖσ' ἔτι) ἤγουν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. τοῦτο ἐκ τῶν μηδέπω διδαχθεισῶν Φοινισσῶν φησὶ, καὶ τὸ κεῖσε καὶ τὸ δεῦρο. καὶ ὅλως πολὺ παρὰ πᾶσι τοιοῦτος. προςβιβᾷ δὲ, συνεφαρμόζει.

427. ἄφατον ὡς φρόνιμος) ὡς ἀφάτως φησὶ καὶ μεγίστως φρονῶν ἐρεῖ ταῦτα. ἢ ἀντὶ τοῦ μεγάλως. [ἄφατον) ἀμήχανον, πολὺ, ἄῤῥητον, ἀμέτρητον, δεινόν. *Gl. Victor.*]

429. κίναδος) ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἔνεστιν αὐτοῖς. τὸ δὲ κύρμα, ἀντὶ τοῦ ἐπιτυγχάνοντες ἐν πᾶσιν. Ἄλλως. κίναδος, ἀντὶ τοῦ πάνυ φρόνιμος. κίναδος γὰρ ἡ ἀλώπηξ.

430. σόφισμα, κύρμα) ἐπιτατικὸν παρὰ τὸ κυρεῖν. Ἄλλως. ἔντευγμα, σπάραγμα τοῦ νοῦ. τρίμμα δὲ, ὁ τετριμμένος ἐν τοῖς πράγμασιν. ἢ κύρμα πολλοῖς ἐγκεκυρηκὼς πράγμασι. παιπάλημα δὲ, πολλὰς ἐκτροπὰς καὶ διαδοχὰς ἔχων. κυρίως δὲ τὸ λεπτὸν ἄλευρον.

433. ἀνεπτέρωμαι) οἰκεῖον ὄρνισι τὸ ἀνεπτέρωμαι, οἷον μετεώρισμαι.

434. ἄγε δὴ σὺ καὶ σύ) πρὸς τὸν Εὐελπίδην φησὶν ὁ Ἔποψ. ἄμεινον δὲ πρὸς τοὺς θεράποντας, ὡς ἐν τοῖς ἑξῆς· ἄγε δή, Ξανθία καὶ Μανόδωρε. εἴσθεσις δ' ἑτέρας περιόδου στίχων ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων ιζ'. ὧν ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

436. εἰς τὸν ἰπνὸν εἴσω πλησίον) ἰπνὸς μὲν ἡ κάμινος. καταχρηστικῶς δὲ ἡ ἐσχάρα. ἐπιστάτη δὲ θηλυκῶς, χαλκοῦς τρίπους χυτρόποδος ἐκτελῶν χρείαν. οἱ δὲ πήλινον Ἥφαιστον πρὸς τὰς ἑστίας ἱδρυμένον ὡς ἔφορον τοῦ πυρός. ἔνιοι δὲ καὶ ξύλον ἐπίμηκες πεπασσαλωμένον, ὅθεν ἐξαρτῶσι τὰ μαγειρικὰ σκεύη. Καλλίστρατος ἐπιστάτην τὸ τῇ ἐσχάρᾳ ἐπιτιθέμενον ξύλον. ἐν ταῖς ἐσχάραις ὥσπερ ἐν ταῖς καμίνοις τὸν Ἥφαιστον ἀναπλάττουσιν. Ἄλλως. ὁ ἐπιστάτης ξύλον ἐστὶ κόρακας ἔχον, ἐξ οὗ κρεμῶσι τὰ μαγειρικὰ ἐργαλεῖα. οἱ δέ, τρίποδα χαλκοῦν, ᾧ ἐπιτιθέασι λέβητα ὑποκαιόμενον. οἱ δέ, ἀνδριάντα πήλινον πρὸς ταῖς ἐσχάραις.

437. σὺ δὲ τούσδ' ἐφ' οἷς) σὺ τοὺς λόγους δίδαξον καὶ φράσον, ἐφ' οἷς τούτους ἤγειρα ἐγώ. τοῦτο δὲ πρὸς τὸν ἕτερον τοῖν ἀνδροῖν.

439. ἥνπερ ὁ πίθηκος τῇ γυναικὶ διέθετο) Σύμμαχος· Αἰσωπείου λόγου ἢ τοιούτου τινὸς ἔοικε μεμνῆσθαι. Καλλίστρατος δὲ τοσοῦτόν φησιν, ἐκ διηγηματίου τινὸς εἱλκύσθαι [1]. καὶ Δίδυμος, ὅτι αἰσχρός τις τὴν ὄψιν συνεχῶς τῇ γυναικὶ πλησιαζόμενος, συνέθετο ἐπὶ φίλων, μήτε τύπτειν, μήτε τύπτεσθαι, μήτε δάκνειν φιλοῦντα, μήτε δάκνεσθαι. οἷον, σὺ μὲν οὐχ ἑλκύσεις τῶν ὀρχιπέδων, οὐδὲ ἐγὼ τῶν τριχῶν. ἔοικε δὲ Παναίτιον κωμῳδεῖν, ὃν καὶ ἐν Νήσοις· καταλιπὼν Παναίτιον πίθηκον. ἔνθα καὶ μαγείρου πατρὸς αὐτὸν λέγει. πίθηκον δὲ αὐτὸν εἶπε διὰ τὸ πανοῦργον.

441. ὁ μαχαιροποιός) ὁ Παναίτιος μάγειρος καὶ μικροφυὴς ἦν. διαβάλλει δὲ αὐτὸν ὡς καταλαβόντα τὴν γυναῖκα ἑαυτοῦ μοιχευομένην. ἐδυναστεύετο γὰρ ὑπ' αὐτῆς μεγάλης οὔσης μικροφυὴς αὐτὸς ὤν.

442. μήτ' ὀρχιπέδων ἕλκειν) μὴ διασπᾶν τοὺς ὄρχεις, μὴ ὀρύττειν. πρωκτὸν δεικνὺς φησιν, οὔτι που τόν.

---

1) εἵλκυσθαι *Ald.*

444. διατίθεμ' ἐγώ) ὑπισχνοῦμαι, συντίθεμαι.

445. ὄμνυμ' ἐπὶ τούτοις πᾶσιν) ἀντὶ τοῦ εὔχομαι. οὐκ ὄμνυσι γὰρ, ἀλλ' εὔχεται. ὄμνυμι μένειν ἐν τούτοις. χαριέντως δὲ εὐχόμενος ὑπὲρ τῆς νίκης, ὄμνυμί φησι τὸ νικᾶν. Ἄλλως. ἔκρινον οἱ κριταὶ τοὺς κωμικούς. οἱ δὲ λαμβάνοντες τὰς ε' ψήφους εὐδαιμόνουν.

446. ἔσται ταυταγί) ἐπειδὴ περὶ νίκης εὔχεται, ποιεῖ αὐτὸν ὁ ποιητὴς εὐφημοῦντα, ἔσται ταυταγί.

447. εἰ δὲ παραβαίην) πιθανῶς ὡς ἔλαττόν τι ἕξων, εἰ μὴ πᾶσι νικῴη. ἐποιωνιζόμενος δὲ αὐτῷ τὴν νίκην ταῦτα λέγει.

448. ἀκούετε λεῴ) κήρυξ ἐστὶν ἢ Πεισθέταιρος. ὁ λόγος ὡς ἐπὶ πολεμίων σπεισαμένων. κήρυγμα εἰρήνης κηρύσσει. παίζει τοὺς χυτροφόρους ὁπλίτας φάσκων. τὸ δὲ νῦν μενὶ, ἀντὶ τοῦ νῦν μέν. πολλαχοῦ δὲ τούτῳ χρῶνται.

450. ὅ τι ἂν προγράφωμεν) ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν φυλετῶν, οἵτινες προγράφουσι τοὺς στρατευσίμους ἐν πίνακι.

ἐν τοῖς πινακίοις) ἐπεὶ ἔθος ἦν τοὺς ταξιάρχους διὰ κήρυκος ἀπαγγέλλειν τοῖς ἑαυτῶν στρατιώταις τὰ δεδογμένα, οἷον ποῖ δεῖ πορεύεσθαι, καὶ πόσων ἡμερῶν δεῖ σιτία προνοεῖσθαι.

451. δολερὸν μὲν ἀεὶ) εἴσθεσις μέλους χοροῦ λόγον στροφῆς ἔχουσα. ἔχει γὰρ καὶ ἀντίστροφον τὴν, πολὺ δή, πολὺ δή. ἔστι δὲ καὶ ἐπῳδικὴ μὲν διὰ τὸ μετὰ τὴν περίοδον τίθεσθαι· προῳδικὴ δὲ διὰ τὸ προτίθεσθαι ἑτέρας διπλῆς κώλων καὶ στίχων θ'. ὧν ὁ πρῶτος ἀσυνάρτητος ἐξ ἀναπαιστικῶν διμέτρων βραχυκαταλήκτων, καὶ ἰαμβικῆς βάσεως διὰ τὴν ἀδιάφορον. ὁ δεύτερος ἀσυνάρτητος ἐξ ἰαμβικοῦ διμέτρου βραχυκαταλήκτου καὶ ἀναπαιστικῆς βάσεως. ὁ τρίτος ἀναπαιστικὸς πενθημιμερής. ὁ δ' ἀσυνάρτητος ἐκ τροχαϊκοῦ πενθημιμεροῦς καὶ ἀναπαιστικοῦ ὁμοίου. ὁ πέμπτος ὅμοιος τῷ γ'. ὁ ς' ἀναπαιστικὰς δίμετρος βραχυκατάληκτος. ὁ ζ' ἀσυνάρτητος ἐξ ἀναπαιστικῆς βάσεως καὶ τροχαϊκοῦ ἰθυφαλλικοῦ [1]). ἐν εἰσθέσει δὲ στίχοι ἀναπαιστικοὶ τετράμετροι καταληκτικοὶ δύο ὅμοιοι τοῖς ἐπὶ τῆς ἑξῆς εἰσθέσεως ξά. ὀφείλει δὲ εἶναι καὶ ἐν τοῖς εἰρημένοις κώλοις διάλειμμα μικρὸν,

1) ἰθυφαλικοῦ Ald.

ἵνα δοκῶσιν ἐκ δύο κώλων συγκεῖσθαι, συνάπτωνται δὲ εἰς ἕνα στίχον. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν στροφῆς παραγραφος καὶ ἔσω νενευκυῖα. ἐπὶ δὲ τῆς εἰςθέσεως ἔξω διπλῆ.

454. παρορᾷς) παρεπινοεῖς ἢ εὑρίσκεις.

456. παραλειπομένην ὑπ' ἐμῆς φρενὸς) ἐγκαταλειπομένην, ἣν ἡμεῖς οὐ νοοῦμεν. ἔν τισι δὲ οὐ κεῖται τὸ φρενός. ἀξυνέτου δὲ, ἀνοήτου.

461. ὡς τὰς σπονδὰς) ὅτι πρὸ καταγνώσεώς, φησιν, οὐ παρασπονδήσομεν.

462. καὶ μὴν ὀργῶ νὴ τὸν Δία) ἐπιθυμητικῶς ἔχω. ἀπὸ τῶν ἀλφίτων. ὁμοῦ γὰρ ἐφύρων, εἶτα εἰς μάκτρας διενέμοντο. τὸ δὲ ἑξῆς παίζει, ὡς περὶ δείπνου λέγων, καίτοι μέλλων λόγῳ αὐτοὺς εὐωχεῖν.

καὶ προςπεφύραται) ηὐτρέπισται. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἄλευρα φυρώντων, εἶτα μάζας ποιούντων. διαμάττειν δὲ, διαπλάττειν.

463. φέρε παῖ τὸν στέφανον) τοῖς γὰρ εὐωχουμένοις περιέκειντο οἱ στέφανοι, καταψύχοντες τὸ κρανίον ἀπὸ τῆς τοῦ οἴνου θέρμης.

465. μέγα καὶ λαρινὸν) διὰ τούτου πολλῇ τῇ τροπῇ ἐπέμεινε τῆς εὐωχίας. ὡς ἐπὶ βοὸς δὲ τοῦτό φησιν, ὡς ἐν Λαρίσσῃ μεγάλων βοῶν γενομένων. ἔστι δὲ πόλις Θεσπρωτίας. Ἄλλως. λαρινὸν, λιπαρόν. ἐκ μεταφορᾶς τῶν βοῶν. λέγονται γάρ τινες λάρινοι βόες οἱ λιπαροί. ἢ μεγάλοι, ἀπὸ Λαρινοῦ τινος νομέως εὐμεγέθους. νέμονται δὲ τὴν ἤπειρον, οὖσαι τῶν Γηρυόνος βοῶν ἀπόγονοι. θραύσει δὲ, πραΰνει.

471. οὐδ' Αἴσωπον πεπάτηκας) ὅτι τὸν λογοποιὸν Αἴσωπον διασπουδῆς εἶχον. ἦν δὲ ὁ Αἴσωπος Θρᾷξ. ἠλευθερώθη δὲ ὑπὸ Ἴδμονος τοῦ κωφοῦ. ἐγένετο δὲ πρῶτος τοῦ Ξάνθου δοῦλος. ὁ δὲ κωμικὸς Πλάτων καὶ ἀναβιῶσαι αὐτόν φησιν ἐν τοῖς Λάκωσιν οὕτως· καὶ μὴν ὄμοσόν μοι μὴ τεθνᾶναι, ψυχὴν δ' αὖ ἥκειν ὥςπερ Αἰσώπου ποτέ. τῶν δὲ μύθων οἱ μὲν περὶ ἀλόγων ζώων εἰσὶν Αἰσώπειοι, οἱ δὲ περὶ ἀνθρώπων, Συβαριτικοί. εἰσὶ δέ τινες οἱ τοὺς βραχεῖς καὶ συντόμους λέγουσι Συβαρίτιδας, καθάπερ Μνησίλοχος ἐν Φαρμακοπώλῃ. διὰ σπουδῆς δὲ εἶχον τὸν Αἴσωπον. καὶ Ἀρι-

στοτέλης ἐν τῇ Σαμίων πολιτείᾳ εἰπόντα φησὶν αὐτὸν μῦθον εὐδοκιμηκέναι. περὶ δ' Αἰσώπου καὶ ἐν Σφηξί. τὸ δὲ πεπάτηκας, ἀντὶ τοῦ ἀνέγνως. ταῦτα μὲν κωμικώτερον παίζει. τὸν δὲ κορυδὸν ἔνιοι κορυδαλὸν λέγουσι. γῆς δὲ ἱερὸν ὄρνεον νομίζουσιν εἶναι. φαίνονται δὲ τοιοῦτον ἅπαν Αἰσώπῳ ἀνατιθέντες. τὸ δὲ πατῆσαι ἴσον ἐστὶ τῷ ἐνδιατρίψαι, ὡς τὸ ἀφικέσθαι ποῦ λέγομεν.

475. ἐν τῇ κεφαλῇ κατορύξαι) ἐπεὶ λόφον ἔχει ὁ κορυδός. θηλυκῶς δὲ εἴρηκε τὸν κορυδόν. Πλάτων δὲ ἀρσενικῶς.

476. τεθνεὼς Κεφαλῆσι) προσέπαιξε τὸν δῆμον. Κεφαλῆς γὰρ δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς.

479. ῥύγχος βόσκειν σε) οἷον, μωρὸν ἑστάναι μάτην ῥύγχος ἔχοντα. ἢ ὡς ἐν κωμῳδίᾳ φησὶ μεῖζόν τι ὀφείλεις ἔχειν ῥύγχος. πάλιν δὲ ἀντὶ τοῦ ῥάμφος.

480. τῷ δρυκολάπτῃ) ἔπαιξε παρὰ τὴν δρῦν, ἥτις ἐστὶν ἱερὰ τοῦ Διός. ἢ ἐπεὶ ἐκ ξύλου τὸ σκῆπτρον. δρῦς δὲ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις πᾶν ξύλον. δρυηκολάπτης δὲ, ὄρνεον ἐν τοῖς δρυσὶν εὑρισκόμενον, ζητοῦν σκώληκας, ὃ καὶ πολλάκις ἀνορύττον καταβάλλει. ἐπεὶ οὖν ἡ δρῦς τοῦ Διός ἐστιν, ἔπαιξε παρὰ τὴν δρῦν.

484. Δαρείου καὶ Μεγαβύζου[1])) Δαρεῖος βασιλεὺς ἦν, Μεγάβυζος δὲ στρατηλάτης, πορθήσας Μέμφιδα. οὗτος σατράπης Δαρείου ὁ τὴν Αἴγυπτον ἑλών. οὗ μνημονεύει Θουκυδίδης ἐν τῷ πρώτῳ, γράφων οὕτως· Μεγάβυζον[2]) τὸν Ζωπύρου πέμπει ἄνδρα Πέρσην μετὰ πολλῆς στρατιᾶς, ὃς ἀφικόμενος κατὰ γῆν, τούς τε Αἰγυπτίους καὶ τοὺς συμμάχους[3]) ἐκράτησε, καὶ ἐκ Μέμφιδος ἤλασεν τοὺς Ἕλληνας.

485. ὥςτε καλεῖται Περσικὸς) μήποτε καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν τὸν ἀλεκτρυόνα Μῆδον ὄρνιν καλεῖ, ἐπεὶ καὶ τοὺς Πέρσας Μήδους ἔλεγον.

487. τὴν κύρβασίαν) τοῦτο ἐξ ἱστορίας εἴληφε. πᾶσι γὰρ Πέρσαις ἐξῆν τὴν τιάραν φορεῖν, ἀλλ' οὐκ ὀρθήν, ὡς Κλείταρχος ἐν τῇ δεκάτῃ. μόνοι δὲ οἱ τῶν

---

1) Μεγαβάζου Rav.
2) Μεγάβαζον Rav.
3) συμμάχους μάχῃ Rav.

Περσῶν βασιλεῖς ὀρθαῖς ἐχρῶντο. ἔστι δὲ αὕτη, καθὰ προείπομεν, τιάρα. τοῖς μὲν ἄλλοις ἔθος καὶ ἐπτυγμένην καὶ προβάλλουσαν εἰς τὸ μέτωπον ἔχειν, τοῖς δὲ βασιλεῦσιν ὀρθήν.

489. ὄρθριον ᾄσῃ) κοκκύζειν γὰρ κυρίως, ὅτε ἂν παρ' ἑαυτῷ μετὰ νίκην τῆς μάχης ᾄσῃ.

491. τορνευτασπιδο.) οἱ ποιοῦντες τὰς λύρας καὶ τὰς ἀσπίδας.

493. Φρυγίων ἐρίων) ἢ ἀπὸ Φρυγίας, ἢ ἀπὸ δήμου. ἐκεῖ γὰρ ἁπαλὰ καὶ καλὰ ἔρια.

494. ἐς δεκάτην γάρ ποτε) ὅτι τὴν δεκάτην εἱστίων ἐπὶ τοῖς γεννηθεῖσι, καὶ ἐν αὐτῇ τὰ ὀνόματα ἐτίθεντο τοῖς παισί. καθάπερ Εὐριπίδης ἐν Αἰγεῖ· τίς σε μᾶτερ ἐν δεκάτᾳ τόκον ὠνόμαζεν. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης ἐν ταῖς ἑβδόμαις φησὶν ἐπιτίθεσθαι τὰ ὀνόματα, γράφων οὕτως· τὰ πλεῖστα δὲ ἀναιρεῖται πρὸς τὴν ἑβδόμην. διὸ καὶ τὰ ὀνόματα τότε τίθενται, ὡς πιστεύοντες μᾶλλον τότε τῇ σωτηρίᾳ. τοῦ δὲ ὑπέπινε περιττὴ ἡ ὑπό.

496. Ἁλιμοῦντα δὲ) δῆμος τῆς Λεοντίδος φυλῆς.

498. ὁ δ' ἀπέβλισε θοἰμάτιον) ἀντὶ τοῦ ἀφείλετο. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν κηρίων, ἢ ἀπὸ τῶν γάλα ἀμελγούντων. [ἀπέβλισε) βλίττειν κυρίως τὸ ἐκπιέζειν τὸ μέλι. Gl. Victor.]

501. προκυλινδεῖσθαι) ἔαρος ἀρχομένου ἴκτινος φαίνεται εἰς τὴν Ἑλλάδα. ἐφ' ᾧ ἡδόμενοι κυλίνδονται ὡς ἐπὶ γόνυ. παίξας οὖν ὡς βασιλεῖ φησι τὸ κυλινδεῖσθαι ὑπὸ ἀνθρώπων. Ἄλλως. τοὺς ἀνθρώπους δηλονότι. τὸ διὰ μεταβολὴν δὲ καιροῦ γινόμενον εἰς βασιλικὴν ἐπέτρεψε τιμήν. οἱ γὰρ ἴκτινοι τοπαλαιὸν ἔαρ ἐσήμαινον. οἱ πένητες οὖν ἀπαλλαγέντες τοῦ χειμῶνος ἐκυλινδοῦντο καὶ προσεκύνουν αὐτούς.

503. ὀβολὸν κατεβρόχθισα) κατέπιόν, φησιν, ὃν εἶχον ἐν τῷ στόματι ὀβολὸν, ἵνα ὠνήσωμαι ἄλφιτα προσκυλιόμενος τῇ τοῦ ἰκτίνου ἐπιφανείᾳ.

505. κόκκυ) ποιὰ φωνὴ καὶ τὸ κόκκυ. ἢ ἀντὶ τοῦ ὀλίγον. ἔστι δὲ μόνως παροξυτόνως. πρὸ θερισμοῦ δὲ φαίνεται ὁ κόκκυξ ἐν τῇ Φοινίκῃ. Ἡσίοδος· ἦμος κόκκυξ κοκκύζει.

507. κόκκυ, ψωλοί) παρὰ τὴν παροιμίαν, ὅτι ἐπὶ τῶν Αἰγυπτίων ἦσαν ψωλοὶ πολλοί. καὶ ὅτ' ἂν ὁ κόκκυξ εἴπῃ κόκκυ, τότε ὅλοι ψωλοὶ ἤρχοντο εἰς τὸ πεδίον. Ἄλλως. τὸ αἰδοῖον. ἐπίτηδες δὲ συνήγαγε τὰς δύο λέξεις, ἵνα εἴπῃ αἰσχρῶς καὶ γέλωτα κινήσῃ. ἔστι δὲ παροιμία, κόκκυ ψωλοὶ πεδίονδε, ἀντὶ τοῦ κόκκυγος κράζοντος τὰ πεδία θερίζομεν. [ψωλοί) ψωλὸς, λειπόδερμος, καὶ ἀκρόψωλος ὁ ἐπὶ βραχὺ τοιοῦτος, ἢ ὁ ἀσχήμων κατὰ παρέκτασιν τοῦ μορίου. Gl. Victor.]

510. ἐπὶ τῶν σκήπτρων) ἐπεὶ εἰώθασιν ἐν τοῖς σκήπτροις ἐπὶ τοῦ ἄκρου ἐκτυποῦν ὄρνιθας εἰς κόσμον.

μετέχων ὅτι δωροδοκοίη) ἵνα μετέχῃ τῆς αὐτῆς δωροδοκίας ἐν γὰρ τοῖς σκήπτροις τῶν βασιλέων ἦν ἀετός. ἔστι δὲ δῶρα μὲν τὰ ἐπὶ δωροδοκίᾳ διδόμενα, δωρεὰ δὲ ἐπὶ τιμῆς.

512. ὁπότ' ἐξέλθῃ Πρίαμος) ἐν ταῖς τραγῳδίαις, φησὶν, ὑποκρίνεταί τις τὸ τοῦ Πριάμου βασιλικὸν πρόσωπον, ἔχων ὄρνιν ἐπὶ τοῦ σκήπτρου, τὸν Λυσικράτην τηρῶν μὴ δωροδοκήσῃ. οὗτος δὲ στρατηγὸς ἐγένετο Ἀθηναίων, κλέπτης τε καὶ πανοῦργος. διεβάλλετο δὲ δωροδόκος. ἔνιοι δὲ τραγικὸν αὐτόν φασι κλέπτην, καὶ σφόδρα ἄσημον.

ἐν τοῖς τραγῳδοῖς) ὅτι καὶ νῦν τὸν χορὸν τῶν τραγικῶν. ἐποίουν δὲ ἐπὶ τῶν σκήπτρων ὡς ἐπίπαν ἀετούς.

515. ὄρνιν ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς) δέον εἰπεῖν, ἐπὶ τοῦ σκήπτρου. οὕτω γὰρ ὁ Πίνδαρος· εὕδει γ' ἀσκήπτρῳ Διός [οὕτω γὰρ ὁ Πίνδαρος· εὕδει γ' ἀνὰ σκήπτρα Διός. καὶ ὁ Σοφοκλῆς· ὁ σκηπτοβάμων αἰετὸς, κύων Διός. Victor.]. ἢ ἐπειδὴ εἰώθεσαν τὰ ἀφιερωμένα ἑκάστῳ θεῷ ὄρνεα ἐπὶ κεφαλῆς ἱδρύειν. τῆς δὲ Ἀρχηγέτιδος Ἀθηνᾶς τὸ ἄγαλμα γλαῦκα εἶχεν ἐν τῇ χειρί. ὁ δὲ Ἀπόλλων τὸν ἱέρακα ὡς μαντικὸν ὄρνεον. ὡς θεράπων δὲ τοῦ Διός. ἐπεὶ μικρότερος τοῦ ἀετοῦ ὁ ἱέραξ.

521. Λάμπων δ' ὄμνυσι) τῶν εἰκῇ δαιμόνων. ὅτι πρῶτοι οἱ Σωκρατικοὶ οὕτως ἐπετήδευσαν ὀμνῦναι. Σωκράτης γὰρ ἐν τῷ ιβ' τῶν Κρητικῶν οὕτως φησί· Ῥαδάμανθυς δοκεῖ διαδεξάμενος τὴν βασίλειαν δικαιότατος γεγενῆσθαι πάντων ἀνθρώπων. λέγεται δὲ αὐτὸν πρῶτον οὐδένα ἐᾶν ὅρκους

ποιεῖσθαι κατὰ τῶν θεῶν, ἀλλ' ὀμνῦναι κελεῦσαι χῆνα καὶ κύνα καὶ κριὸν, καὶ τὰ ὅμοια. ὁ δὲ Λάμπων θύτης ἦν καὶ χρησμολόγος καὶ μάντις. ᾧ καὶ τὴν εἰς Σύβαριν τῶν Ἀθηναίων ἀποικίαν ἔνιοι περιάπτουσιν, αὐτὸν ἡγήσασθαι λέγοντες Ἀθηναῖον ὄντα σὺν ἄλλοις θ'. ὤμνυε δὲ κατὰ τοῦ χηνὸς, ὡς μαντικοῦ ὀρνέου. ἔτυχε δὲ καὶ τῆς ἐν Πρυτανείῳ σιτήσεως. Ἄλλως. ὅτι οὗτος χρησμολόγος. ἔζη δὲ ἐπὶ τῆς τῶν ὀρνίθων διδασκαλίας οὐχ, ὥς τινες, ἐτεθνήκει. πολλῷ γὰρ ὕστερον. Κρατῖνος ἐν τῇ Νεμέσει οἶδεν αὐτὸν ζῶντα, καὶ ταῦτα πολλῷ ὕστερον.

523. Μανᾶς) ἀπὸ τοῦ Μάνης. πρὸς δὲ τὰ ἀνδράποδα καὶ ὄνομα εἶπε δουλικόν. ὡςεὶ ἔλεγε τοὺς δούλους Μανᾶς. οὕτω γὰρ ἐκάλουν τοὺς οἰκέτας πολλάκις. [ἠλιθίους) ἠλίθιος, ἄφρων, ὁ σκληρὸς ἢ ἀναίσθητος. ἠλιθιάζω, ἀναισθητῶ, μωραίνω, προσποιοῦμαι ἠλίθιος εἶναι· ἀναίσθητοι γὰρ οἱ λίθοι, ἀφ' οὗ καὶ ἠλίθιος ἀντὶ τοῦ ἀνόητος. Gl. Victor.]

527. ῥάβδους) γράφεται σταυρούς. ἔστι δὲ εἶδος δικτύου, ὃ χρίουσιν ἰξῷ.

528. δίκτυα) ἀντὶ τοῦ θηρατικὰ δίκτυα. καὶ αἱ πηκταὶ δὲ εἶδος δικτύου.

530. βλιμάζοντες) ὅτι νεωτερικὴ ἡ λέξις. Καλλίστρατος ἀντὶ τοῦ ψηλαφᾶν. ἔοικε δὲ πλέον τι σημαίνειν, τὸ μετὰ συντομίας. βλιμάζειν δὲ κυρίως τὸ τοῦ ὑπογαστρίου καὶ τοῦ στήθους ἅπτεσθαι. ὅπερ ἐποίουν οἱ τοὺς ὄρνιθας ὠνούμενοι, οἱονεὶ θλιβομάζειν. Δίδυμος δὲ, βλιμάζοντες, ἀντὶ τοῦ κακοῦντες. ἀποτίλλουσι γὰρ καὶ κατεσθίουσιν.

533. ἀλλ' ἐπικνῶσιν) ἐπιβάλλουσι συντρίψαντες. παρὰ τὸ κναίειν, τὸ διαφθείρειν. σίλφιον δὲ, ῥίζα ἡδύοσμος, προσάρτυμα.

534. σίλφιον) τὸ ἐν Λιβύῃ γενόμενον. θεραπεύει δὲ πολλά. ἔστι δὲ καὶ πολυτίμητον. καὶ ἐν Πλούτῳ φησίν·

οὐδ' ἂν εἰ δοίης γέ μοι
τὸν Πλοῦτον αὐτὸν καὶ τὸ Βάττου σίλφιον.

535. κατάχυσμα) ζωμὸν, παρὰ τὸ χέεσθαι. γλυκὺ δὲ, μέλιτι δεδευμένον. Ἄλλως. οὐδὲν πλέον ἢ κατάχυσμα, ὥςτε ἀπὸ τούτου καὶ τὰ καταχύσματα λέγεσθαι.

[536. κατεσκέδασαν) σκεδάζει, σκορπίζει, ἀθετεῖ, ταράττει, ἐγχέει, καταργεῖ. *Gl. Victor.*]

538. ὥςπερ κενεβρίων) κατὰ μεταφορὰν στοιχείου ἀντὶ τοῦ νεκριμαίων. ὡς τῶν θνησιμαίων κρεῶν ποικιλωτέρας ἀρτύσεως δεομένων. Ἄλλως. τὰ θνησιμαῖα κρέα οὕτως ἐκάλουν. οὐκ ἔσται κενέβριον ὅταν θύσῃ. [κενεβρίων) κενέβρια τὰ θνησίδια καὶ νεκριμαῖα κρέατα. *Gl. Victor.*]

539. πολὺ δὴ) εἴςθεσις μέλους χοροῦ, ἐπῳδικὴ μὲν διὰ τὸ μετὰ τὴν διπλῆν τίθεσθαι· προῳδικὴ δὲ διὰ τὸ προτίθεσθαι ἑτέρας διπλῆς. ἔστι δὲ καὶ ἀντίστροφος τῆς προῤῥηθείσης στροφῆς, διὰ τὸ καὶ αὐτὴν ἐκ κώλων συγκεῖσθαι καὶ στίχων ἀσυναρτήτων θ', ὁμοίων ἐκείνῃ. ἔχει δὲ καὶ ἐν ἐκθέσει τοὺς συνήθεις δύο στίχους ἀναπαιστικοὺς ὁμοίους τοῖς ἑξῆς ξά, διπλῇ ἔξω νενευκυίᾳ περατουμένους. ἐπὶ τῷ τέλει δύο διπλαῖ ἔξω νενευκυῖαι.

χαλεπωτάτους λόγους) λυπηροὺς, χαλέψαι δυναμένους [1]).

541. ἐμῶν πατέρων) ἐρεθισθέντες ὑπὸ τῶν πρεσβυτῶν καταβοῶσι τῶν πατέρων ὡς ἀπολεσάντων τὴν βασιλείαν.

543. (544.) ἐπ' ἐμοῦ) εἰς ὅσον αὐτοὺς ἐγὼ χρόν διεδεχόμην.

547. (548.) τὰ νεόττια) ὡς εἰ εἶπεν, ἀνατίθημί ι ἐμαυτὸν ὥστε διοικεῖν. ταῦτα δὲ εἰώθασι πρὸς τοὺς σοθεις τῶν ἀνθρώπων λέγειν.

552. (553.) πλίνθοις ὀπταῖς) φασὶ γὰρ τὴν Βαβυλῶνα ἀπὸ ὀπτῶν πλίνθων οἰκοδομηθῆναι, καὶ ἀντὶ γύψου ἀσφάλτῳ συνδεθῆναι τὰς πλίνθους. ἡ Σεμίραμις δὲ ἔκτισε τὴν Βαβυλῶνα.

553. (554.) ὦ Κεβριόνα) ὄρνεόν τί φησι τὸν κεβριόνην. ἔπαιξε δὲ, ὡςεὶ ἔλεγεν, ὦ θεοὶ, σμερδαλέον τὸ πόλισμα. ἐπιτηδείως δὲ τὸν πορφυρίωνα παρέλαβεν, καὶ ὅτι ὄρνις καὶ ὅτι εἷς τῶν γιγάντων ὅμοιος τῷ Κεβριόνῃ, ὃν ἐχειρώσατο ἡ Ἀφροδίτη. ἐπίτηδες οὖν τῶν θεομάχων ἐμνήσθη, ἐπεὶ καὶ αὐτοὶ θεομαχήσουσιν.

555. (556.) γνωσιμαχήσῃ) γνωσιμαχῆσαί ἐστι τὸ γνόντα ὅτι πρὸς κρείττονας αὐτῷ ἡ μάχη ἡσυχάσαι.

---

1) Hoc et praecedens scholion inverso ordine *Ald.*

556. (557.) ἱερὸν πόλεμον) ὁ ἱερὸς πόλεμος ἐγένετο Ἀθηναίοις πρὸς Βοιωτοὺς βουλομένοις ἀφελέσθαι Φωκέων τὸ μαντεῖον. νικήσαντες δὲ, Φωκεῦσι πάλιν ἀπέδωκαν, ὡς Φιλόχορος ἐν τῇ δ'. δύο δὲ πόλεμοι γεγόνασιν, ὁ τότε, καὶ ὁπότε Φωκεῦσιν ἐπέθεντο Λακεδαιμόνιοι. ἐν ἐνίοις δὲ τῶν ὑπομνημάτων ταῦτα λέγεται· ἱερὸν πόλεμον λέγει, καθὸ πρὸς θεοὺς ἔσοιτο. ἅμα δὲ τοῦ ἱεροῦ πολέμου μνημονεύει, γενομένου Ἀθηναίοις πρὸς Φωκέας ὑπὲρ τοῦ ἐν Δελφοῖς ἱεροῦ. ἐσχεδίασται δὲ ὑπ' αὐτῶν, οὐ γὰρ πρὸς Φωκέας ὑπὲρ τούτου ἐπολέμησαν, ἀλλ' ὑπὲρ Φωκέων, διὰ τὸ πρὸς Λακεδαιμονίους ἔχθος. γεγόνασι δὲ δύο πόλεμοι ἱεροί. πρότερος μὲν Λακεδαιμονίοις πρὸς Φωκεῖς ὑπὲρ Δελφῶν. καὶ κρατήσαντες τοῦ ἱεροῦ Λακεδαιμόνιοι τὴν προμαντείαν παρὰ Δελφῶν ἔλαβον. ὕστερον δὲ τρίτῳ ἔτει τοῦ πρώτου πολέμου Ἀθηναίοις πρὸς Λακεδαιμονίους ὑπὲρ Φωκέων. καὶ τὸ ἱερὸν ἀποδεδώκασι Φωκεῦσι, καθάπερ καὶ Φιλόχορος ἐν τῇ δ' λέγει. καλεῖται δὲ ἱερὸς, ὅτι περὶ τοῦ ἐν Δελφοῖς ἱεροῦ ἐγένετο. ἱστορεῖ περὶ αὐτοῦ καὶ Θουκυδίδης καὶ Ἐρατοσθένης ἐν τῷ θ', καὶ Θεόπομπος ἐν τῷ κέ.

558. (559.) μοιχεύσοντες) διὰ τοῦ πληθυντικοῦ ηὔξησε τὴν διαβολήν.

559. (560.) καὶ τὰς Ἀλόπας) Ἀλόπη Κερκυόνος θυγάτηρ, ἧ καὶ Ποσειδῶνος υἱὸς Ἱπποθόων.

[560. σφραγῖδα) σφραγῖδες αἱ ἐπὶ τῶν δακτυλίων, καὶ τὰ ἱματίων σημεῖα. *Gl. Victor.*]

562. (563.) θύειν ὄρνισι) πρὸ τῶν θεῶν. τὸ λοιπὸν δὲ, εἰς τὸ ἔμπροσθεν. προσνείμασθαι δὲ, μερίσαι καὶ προσοικειῶσαι ἕκαστον ὄρνιν ἑκάστῳ θεῷ.

565. (566.) ἢν Ἀφροδίτῃ θύῃ πυροὺς) πυροὺς λέγει τῇ Ἀφροδίτῃ θύειν, ἐπεὶ οἱ ἑφθοὶ πυροὶ πρὸς συνουσίαν ἐγερτικοί. ἡ δὲ φαληρὶς ὄρνεόν ἐστι λιμναῖον εὐπρεπές. ἐσχημάτισε δὲ παρὰ τὸν φαλλόν.

566. (567.) ἢν δὲ Ποσειδῶνι) γράφεται, Ποσειδῶνι βοῦν τις θύῃ. νῆττα δὲ παρὰ τὸ νήχεσθαι, ἐπεὶ ἔνυδρον τὸ ζῶον. τῷ Ποσειδῶνι δὲ ἐν ὑγρῷ ἡ δίαιτα.

567. (568.) ἢν δ' Ἡρακλεῖ θύῃ τις) τὸν λάρον διὰ τὴν ἀδηφαγίαν Ἡρακλεῖ προσανάπτει. ναστὸς δὲ, μέγας πλακουντώδης ἄρτος. ὁ δὲ Ἀσκληπιάδης φησὶν εὐτελῆ πλακοῦντα. μελιττούτας δὲ, μέλιτι δεδευμένας. τὸ δὲ

πλῆρες, ναστοὺς καὶ μελιττούτας. λείπει γὰρ ὁ καί σύνδεσμος.

568. (569.) ὀρχίλος ὄρνις) διὰ τὰς μοιχείας τοῦ Διὸς τὸν ὄρνιν παρέλαβεν. ἐπλάσατο δὲ τὸ ὄνομα τοῦ ὄρνιθος. ἐπεὶ καταφερὴς ὁ Ζεὺς καὶ μοιχὸς, διὰ τοῦτο ὀρχίλον παρέλαβε διὰ τοὺς ὄρχεις. τὸ δὲ σέρφον ἔνορχιν, ὡς κριὸν ἔνορχιν. δῆλον δὲ ἐντεῦθεν, ὅτι οὐχ, ὡς οἴονταί τινες, σπέρμα τι ὁ σέρφος. ζῶον γάρ ἐστι μυρμηκῶδες.

570. (571.) ἥσθην σέρφῳ) ὡς καταφρονῶν αὐτοῦ φησι. καὶ δωρίζειν πολλάκις ἐπιτηδεύουσιν. [σέρφῳ) σέρφος μύρμηξ πτερωτός. Gl. Victor.]

574. (575.) αὐτίκα Νίκη πέταται) νεωτερικὸν τὸ τὴν Νίκην καὶ τὸν Ἔρωτα ἐπτερῶσθαι. Ἀρχένους γάρ φησι, καὶ τὸν Βουπάλου καὶ Ἀθήνιδος πατέρα, οἱ δὲ Ἀγλαοφῶντα, τὸν Θάσιον ζωγράφον, πτηνὴν ἐργάσασθαι τὴν Νίκην, ὡς οἱ περὶ Καρύστιον τὸν Περγαμηνόν φασιν.

575. (576.) Ἶριν δέ γ' Ὅμηρος) ὅτι ψεύδεται παίζων. οὐ γὰρ ἐπὶ Ἴριδος, ἀλλ' ἐπὶ Ἀθηνᾶς καὶ Ἥρας·

αἱ δὲ βάτην τρήρωσι πελειάσιν
ἴθμαθ' ὁμοῖαι.

οἱ δὲ ἐν ἑτέροις φασὶ ποιήμασιν Ὁμήρου τοῦτο φέρεσθαι. εἰσὶ γὰρ καὶ ὕμνοι [1]). [τρήρωνι) τρήρωνα, δειλήν. Ὅμηρος· τρήρωσι πελειάσι, ἀντὶ τοῦ δειλαῖς περιστεραῖς. Gl. Victor.]

579. (580.) σπερμολόγων) ὄνομα ὀρνέων, ἃ ἐκ τοῦ ὀρύττειν τὰ σπέρματα καὶ ἐσθίειν οὕτως ὠνομάσθησαν.

581. (582.) οὐκ ἐθελήσει) ἀντὶ τοῦ οὐ δυνήσεται. Ὅμηρος· οὐδ' ἐθέλει προρέειν.

582. (583.) οἱ δ' αὖ κόρακες) ἐπιβουλεύετέ, φησι, τοῖς ἀνθρώποις, ἐὰν μὴ τιμήσωσιν ὑμᾶς. τοὺς γὰρ βοῦς ἐπὶ γεωργίαν χρειώδεις ὄντας ἀνθρώποις τυφλοῦτε καὶ τὰ πρόβατα, ἐξ ὧν τὴν ἐσθῆτα ἔχουσι. [καταροῦσι) καταρέσθαι, διαλύειν. Gl. Victor.]

583. (584.) ἐπὶ πείρᾳ) ἐπὶ βλάβῃ. ἢ ἵνα πειραθῶσιν ἡμῶν εἰ θεοὶ ἐσμέν.

584. (585.) μισθοφορεῖ δέ) ὁ δέ ἀντὶ τοῦ γάρ.

---

1) καὶ κύμινοι Ald.

τοῦτο δὲ εἶπεν, ἐπεὶ Λαομέδοντα τῆς τειχοδομίας μισθὸν ἤτησεν.

588. (589.) τὰς οἰνάνθας) οἰνάνθη ἡ πρώτη ἔκφυσις τῆς σταφυλῆς. καὶ Εὐριπίδης· οἴνανθ' ἃ καθαμέριον στάζει, καὶ τὸν πολύκαρπον οἰνάνθας ἱεῖσα βότρυν.

589. (590.) γλαυκῶν λόχος) γλαὺξ εἶδος ὀρνέου. λόχος δὲ τὸ σύστημα. ὅπερ ἄνω νέφος ἔφη.

καὶ κερχνηίδων) μήποτε καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν οὐχὶ κερχνὴς γραπτέον, ἀλλὰ κερχνηὶς σὺν τῷ ι, ὡς Νηρηίς. νῦν γὰρ κερχνηίδων εἶπεν. κνῖπες δὲ εἴδη ζωυφίων μικρά.

598. (599.) γαῦλον κτῶμαι) γαῦλος Φοινικικὸν σκάφος, καὶ νῦν προπερισπώμενον, ἐπὶ δὲ τοῦ ἀγγείου, ὀξυτόνως. Καλλίμαχος·

Κυπρόθε Σιδώνιός με κατήγαγεν
ἐνθάδε γαῦλος.

Ἄλλως. γαῦλος, πλοῖόν τι φορτικὸν, ὡς καὶ σκάφη ἀπὸ τῶν σκευῶν. Ὅμηρος· γαῦλοί τε σκαφίδες τε. ὡς αἱρετωτέρου δὲ ὄντος καὶ ἀκινδύνου τῶν ἄλλων πάντων τοῦτό φησι.

601. (602.) πλὴν εἴ τις ὄρνις) παροιμία ἐστὶν, οὐδείς με θεωρεῖ, πλὴν ὁ παριπτάμενος ὄρνις. Ἄλλως. παροιμιακῶς τοῦτο, οὐδεὶς οἶδε τί ὡμίλησα, πλήν γε εἴ τις ὄρνις. τοῦτο ἐλέγετο ἐπὶ τῶν ἀγνώστων.

602. (603.) τὰς ὑδρίας) ἐν ὑδρίαις γὰρ ἔκειντο οἱ θησαυροί.

603. (604.) πῶς δ' εἰς γῆρας) ἀντὶ τοῦ, εἰς πολυχρονιότητα προκόψουσιν.

609. (610.) οὐκ οἶσθ' ὅτι πέντε γενεὰς) κακῶς καὶ τοῦτο παρὰ τὸ Ἡσιόδειον παίζει·

ἐννέα γὰρ ζώει γενεὰς λακέρυζα κορώνη.

[λακέρυζα) λακέρυζα, κράκτρια, λοίδορος, φλύαρος, μεγάλα κράζουσα κορώνη, ἢ λάλος. λακερύζεσθαι τὰ αὐτά. Gl. Victor.]

613. (614.) οὐδὲ θυρῶσαι) τοὺς ναοὺς ὡς τοῖς θεοῖς. θάμνοις δὲ, συμφύτοις τόποις. σεμνοῖς δὲ, τοῖς τιμίοις.

617. (618.) δένδρον ἐλαίας) ὅτι εὕρημα θεῶν. Ἀθηνᾶς γάρ.

620. (621.) ταῖσι κομάροις) ὅτι τὰς μὲν κομάρους θηλυκῶς φασί, τοὺς δὲ κοτίνους ἀρσενικῶς. εἴδη δὲ δένδρων ταῦτα.

626. (627.) ὦ φίλτατ' ἐμοί) κορωνὶς καὶ εἴςθεσις χοροῦ, ἐπῳδικὴ μὲν διὰ τὸ μετὰ τὴν διπλῆν τίθεσθαι, προῳδικὴ δὲ διὰ τὸ προτίθεσθαι ἑτέρας περιόδου στίχων καὶ κώλων ιβ'. ὧν ὁ πρῶτος καὶ δεύτερος καὶ ιά καὶ ιβ' ἀναπαιστικοὶ τετράμετροι καταληκτικοί. ὁ τρίτος ἀσυνάρτητος ἐξ ἀναπαιστικῶν πενθημιμερῶν· ἐξ ἀναπαιστικοῦ πενθημιμεροῦς αἰολικοῦ διὰ τὸ ἔχειν τὸν πρῶτον πόδα ἴαμβον καὶ τροχαϊκοῦ ὁμοίου πενθημιμεροῦς. ὁ τέταρτος ὅμοιος. τὸ ε' ἀναπαιστικὸν πενθημιμερὲς τὸν δεύτερον ἔχον πόδα τετράβραχυν. τὸ ς' τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον τὸν πρῶτον ἔχον πόδα τρίβραχυν. τὸ ζ' ἀναπαιστικὴ βάσις. τὸ η' τροχαϊκὸν ἐφθημιμερὲς τὸν πρῶτον ἔχον πόδα τρίβραχυν. ὁ θ' ἰαμβικὸς τρίμετρος βραχυκατάληκτος. ὁ δέκατος ἀσυνάρτητος ἐξ ἰαμβικῆς βάσεως καὶ τροχαϊκοῦ ἰθυφαλλικοῦ [1]). ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

ἐξ ἐχθίστου) ἀπὸ τῆς ἔχθρας εἰς φιλίαν μεταπίπτων.

628. (629.) ἐπαυχήσας) μεγαλοφρονήσας διὰ τῶν σῶν λόγων.

629. (630.) ἐπηπείλησα) ἐπαγγειλάμενος ὤμοσα.

635. (636.) τἀμὰ τρίψειν) χαριέντως εἶπε τρίψειν καὶ ὡς ἐπὶ ἐσθῆτος.

638. (639.) καὶ μὴν μὰ τὸν Δία) εἴςθεσις περιόδου ἀμοιβαίας ἐκ στίχων ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων εἴκοσι. ὧν τελευταῖος,

καὶ Μανόδωρε λαμβάνετε τὰ στρώματα.

ἐν εἰςθέσει δὲ στίχοι ἀναπαιστικοὶ τετράμετροι. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος.

639. (640.) οὐδὲ μελλονικιᾶν) ὅτι βραδὺς ἦν περὶ τὰς ἐξόδους, καὶ ὡς οἱ διαβάλλοντες, οὐχὶ προνοητικὸς

---

1) ἰθυφαλικοῦ Ald.

ῆν, ἀλλ' ἀμελητής. τινὲς δέ φασι διὰ τὸ προνοητικὸν καὶ μὴ προπετὲς τοιοῦτον αὐτὸν εἶναι.

640. (641.) ἀλλ' ὡς τάχιστα δεῖ τι δρᾶν) ὁ Ἔποψ παρακελεύεται αὐτοῖς εἰς τὴν νεοσσίαν εἰςελθεῖν, ἵνα αὐτῶν ἀποστάντων σχοίη καιρὸν ἡ παράβασις. τὸ δὲ κάρφη καὶ φρύγανα ἐκ παραλλήλου.

645. (646.) Κριῶθεν) Κριὸς δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς, ἀπὸ Κριοῦ τινος ὠνομασμένος. ἀναγράφει δὲ τοὺς ἐπωνύμους τῶν δήμων καὶ φυλῶν Πολέμων. γράφεται δὲ καὶ Θριῆθεν, οἷον ἀπὸ δήμου τῆς Οἰνηΐδος φυλῆς.

648. (649.) ἐπανάκρουσαι) ἐπανάκαμπτε. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τὰς ἡνίας ἀνακρουομένων ἢ τὰς ναῦς. Ἄλλως. ὑπόστρεψον, ἐπανάβηθι. ἐπανάκρουσις δέ ἐστι κυρίως τὸ ἐπισχεῖν τὴν ἐπερχομένην ναῦν καὶ μεθορμίσαι εἰς τὸν ὅρμον, ἵνα μὴ προσελθοῦσα θραυσθῇ. καὶ νῦν δὲ τὸ πάλιν ἐπὶ τοῦ ὀπίσω. ἀπὸ τῶν [1]) εἰς τοὔμπροσθεν ἐρεσσόντων. ἢ ἀντὶ τοῦ, ἐὰν ᾖσας πρὸ τούτου, πάλιν ᾆσον καὶ ἐπανάλαβε.

651. (652.) ὅρα νῦν ὡς ἐν Αἰσώπου λόγοις) ὅτι σαφῶς ἀνετίθεσαν Αἰσώπῳ τοὺς λόγους, καὶ τοῦτον τὸν παρὰ τῷ Ἀρχιλόχῳ λεγόμενον, καίτοι πρεσβυτέρῳ ὄντι.

654. (655.) μηδὲν φοβηθῇς) ἐπειδὴ μετὰ ὀρνίθων ὄντες ἀπορνιθωθῆναι ἔμελλον, προκατασκευάζει δι' ὧν ἔμελλον τούτου τυχεῖν. τὸ δὲ οὕτω ἀντὶ τοῦ ἐπὶ, ταύταις ταῖς συνθήκαις. παίσωμεν δὲ, χορεύσωμεν.

661. (662.) ὦ τοῦτο μέντοι) εἴςθεσις ὁμοίας ἑτέρας περιόδου ἐκ στίχων ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων ιέ. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνὶς, ἐξιόντων τῶν ὑποκριτῶν. ἐκβίβασον δὲ, ἔκβαλον, ἐξάγαγε.

662. (663.) ἐκ τοῦ βουτόμου) φυτάριον παραπλήσιον καλάμῳ, ὃ ἐσθίουσιν οἱ βόες. Ἄλλως. φυτάριον παραποτάμιον, ὃ τοῖς βουσὶ παρασκευάζουσι. τοῦτο δὲ λέγεται, ὡς τῆς Πρόκνης ἐγκρυπτομένης τῇ ὕλῃ. αὐτοῦ δὲ, αὐτόθι, ἐν τῷ θεάτρῳ.

667. (668.) ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ') ἑταιρίδιον

1) ἀπὸ τοῦ *Ald.*

πρόςεισι, τὰ ἄλλα μὲν κεκαλλωπισμένον, τὴν δὲ κεφαλὴν ὄρνιθος ἔχον ὡς ἀηδόνος.

668. (669.) ὡς δ' ἁπαλὸν) ἅμα λέγων ψηλαφᾷ αὐτήν. διαμηρίζοιμ' ἄν, συνουσιάσαιμι. [διαμηρίζοιμι) διαμηρίσαι· τοῦτο καὶ ἐπὶ παίδων ἀῤῥένων καὶ θηλειῶν ἔλεγον. *Gl. Victor.*]

670. (671.) ὅσον δ' ἔχει τὸν χρυσὸν) ἅμα μὲν τὸ ποικιλόδειρον τοῦ ὀρνέου, καὶ πρὸς τὸν πολὺν κόσμον τῆς ἑταίρας.

672. (673.) ῥύγχος ὀβελίσκοιν ἔχει) εἰς ὀξὺ λήγει ἡ κεφαλὴ ὡς ὀβελίσκος.

673. (674.) ἀπολέψαντα χρὴ) ἀντὶ τοῦ ἀφελόντα τὸ προςωπεῖον. ὡς ἐν θυμέλῃ γὰρ προςωπεῖον ἐξῆλθεν ἔχουσα. τῇ τροπῇ δὲ ἐχρήσατο. δέον δὲ εἰπεῖν φαγεῖν, εἶπε φιλεῖν.

[674. λέμμα) τὸ λέμμα, φλοιός, λέπισμα. *Gl. Victor.*]

676. (677.) ὦ φίλη, ὦ ξουθὴ) τὸ πρὸ τῆς παραβάσεως τουτὶ κομμάτιον κώλων ἐστὶν ἀσυναρτήτων θ'. ὧν τὸ ά χοριαμβικὸν ἐφθημιμερές. τὸ β' ἡμιόλιον. τὰ γ', ς', ζ', ἡ ἀντισπαστικὰ γλυκώνεια. τὰ δ', θ' ἐφθημιμερῆ. τὸ έ ἡμιόλιον. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. ἔλυσεν δὲ Ἀριστοφάνης τὸ ζήτημα, εἰ ἡ ὄρνις προγενεστέρα τοῦ ἄῤῥενος, ἢ ὁ ἄῤῥην τοῦ ὄρνιθος. ὡς πρὸς τὴν ἀηδόνα δὲ δοκεῖ λέγειν. φυσικώτερον δέ τινες πρὸς τὴν Μοῦσαν, ἀπὸ τοῦ μουσικοῦ ὀρνέου.

682. (683.) ἀλλ' ὦ καλλιβόαν κρέκουσα) ὡς αὐλὸς γάρ ἐστι φθεγγομένη. ἢ ἐξῆλθεν ἔχουσα αὐλόν. κρέκουσα νῦν ἀντὶ τοῦ λαλοῦσα. κυρίως δὲ, τὸ τὴν κιθάραν κρούειν. πολλάκις γὰρ πρὸς αὐλὸν λέγουσι τὰς παραβάσεις.

683. (684.) ἠρινοῖς) ἐαρινοῖς εἶπε, παρόσον τῷ ἔαρι ἐν τῇ Ἀττικῇ φαίνονται ἀηδόνες. τὸ δὲ ὅλον πάλιν πρὸς τὴν Μοῦσαν. ὅτι τῷ ἔαρι ἐν ἄστει τελοῦσι τὰ Διονύσια.

685. (686.) ἄγε δὴ φύσιν) ἡ παροῦσα παράβασις ἐκ στίχων ἐστὶ λή, δῆλον δὲ ὡς ἀναπαιστικῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

ἀμαυρόβιοι) γράφεται καὶ ἡμερόβιοι. [ἀμαυρόβιοι) ἀσθενεῖς, ἤγουν ἀμαυρὸν βίον ἔχοντες καὶ ἀσθενῆ. — ἀμαυρὸν, σκοτεινὸν, ἀμαυρώσας, σκοτινεύσας, ὅθεν καὶ ἀμαυρὸν τὸ μὴ διαφανές. *Gl. Victor.*]

φύλλων γενεᾷ προσόμοιοι) μετάβασις ἀπὸ τῶν ἔσω πρὸς τὸ θέατρον. ὡς θεοὶ δὲ ἐσόμενοι προευτελίζουσι τοὺς ἀνθρώπους, παρὰ τὸ Ὁμηρικόν·

οἵη περ φύλλων γενεὴ, τοιῆδε καὶ ἀνδρῶν.

[686. ἀμενηνὰ) ἀσθενῆ κατὰ στέρησιν τῆς δυνάμεως· μένος γὰρ ἡ δύναμις, ἢ ἄψυχα. *Gl. Victor.*]

687. (688.) ταλαοὶ) ὡς τληπαθεῖς καὶ τὰ καθημερινὰ εἰδότες, μὴ προορώμενοι δὲ τὰ μέλλοντα. ἔνιοι δὲ τὸ ταλαοὶ διαιροῦσιν ὥςτε εἶναι ἀλαοί.

691. (692.) φύσιν) καλῶς εἶπε φύσιν οἰωνῶν, γένεσιν δὲ θεῶν.

692. (693.) Προδίκῳ παρ' ἐμοῦ) μέμνηται τοῦ Προδίκου καὶ ἐν Νεφέλαις. οὐκ ὀρθῶς δὲ Καλλίμαχος ἐν τοῖς ῥήτορσι καταλέγει. σαφῶς γὰρ ἐν τούτοις φιλόσοφος.

693. (694.) Χάος ἦν καὶ Νὺξ) ταῦτα οὐκ ἀναγκαῖον ἀπευθύνειν πρὸς τὰ Ἡσιόδου ἢ πρός τινα ἄλλου τινὸς γενεαλόγου.

695. (696.) τίκτει πρώτιστον ὑπηνέμιον) ὑπηνέμια καλεῖται τὰ δίχα συνουσίας καὶ μίξεως. καὶ τοῦτο δὲ οὐχ ὡς ἔτυχεν αὐτῷ προςέῤῥιπται, ἀλλὰ ἀπὸ ἱστορίας τῆς κατὰ τοὺς Διοςκούρους. φασὶ γὰρ αὐτοὺς ἐξ ᾠοῦ γεγονέναι. καὶ ὅτι σύνηθες αὐτοῖς μᾶλλον ἀνεμίδιον λέγειν. καὶ Πλάτων ἐν Θεαιτήτῳ· γόνιμον ἀνεμίδιον τυγχάνει.

697. (698.) εἰκὼς ἀνεμώκεσι δίναις) ταῖς τοῦ ἀνέμου ὠκείαις συστροφαῖς ἐοικὼς, οἷον ταχύς. ἡ δὲ ὅλη σύστασις, ὅτι ἐκ τοῦ πτεροῦ τοῦ Ἔρωτος τὰ ὄρνεά ἐστιν. ἀτόπως δὲ καὶ ἀπιθάνως τῇ γενεαλογίᾳ κέχρηται.

703. (704.) ἐσμὲν Ἔρωτος) λείπει υἱοί.

704. (705.) καὶ τοῖσιν ἐρῶσι) Σύμμαχος, διὰ τὸ τοὺς ἐραστὰς ὄρνιθας εὐγενεῖς χαρίζεσθαι τοῖς ἐρωμένοις. Δίδυμος δὲ, ἐπεὶ ἡ σίττη καὶ εἴ τι τοιοῦτον ὄρνεον δεξιὰ πρὸς ἔρωτας φαίνεται. ἐγὼ μὲν ὡς Λευκίππη, δεξιὴ σίττη.

705. (706.) πολλοὺς δὲ καλοὺς) μετὰ τὴν νεότητα ἠναγκάσαμεν ἀκαίρως ἑταιρεῖν. ἀπομωμοκότας δὲ, ἀποταξαμένους. διεμήρισαν δὲ, συνουσίασαν.

707. (708.) ὁ δὲ Περσικὸν ὄρνεον) τὰ πολυτελῆ πάντα, οἷς μόνος βασιλεὺς ἐχρῆτο, ἐκαλεῖτο Περσικά. καὶ νῦν οὐκ ἰδίως τις ὄρνις Περσικός. τινὲς δὲ τὸν ἀλεκτρυόνα. οἱ δὲ τὸν ταῶ.

709. (710.) πρῶτα μὲν ὥρας) παρὰ τὰ Ἡσιόδου·

φράζεσθαι δ' εὖτ' ἂν γεράνου φωνὴν ἐπακούσαις
ὑψόθεν ἐκ νεφέων ἐνιαύσια κεκληγυίης,
ἥ τ' ἀρότοιό τε σῆμα φέρει καὶ χείματος ὥρην.

711. (712.) καὶ πηδάλιον τάτε) καὶ τοῦτο παρὰ τὸ Ἡσιόδειον·

αὐτίκα πηδάλιον μὲν ὑπὲρ καπνοῦ καταθεῖο.

καὶ,

πηδάλιον δ' εὐεργὲς ὑπὲρ καπνοῦ κρεμάσασθαι.

712. (713.) εἶτα δ' Ὀρέστῃ) Ὀρέστης μανίαν ὑποκρινόμενος ἐν τῷ σκότει τοὺς ἀνθρώπους ἀπέδυεν.

713. (714.) ἴκτινος αὖ μετὰ ταῦτα) ἐν τῇ Ἑλλάδι ἔαρος φαίνεται ἴκτινος, ὅτε κουρεύεται τὰ θρέμματα. πέκειν δὲ, ποκάζειν.

715. (716.) ληϊδάριον) θερίστριον ἢ εὐτελὲς ἱμάτιον θερινόν. σημείωσαι δὲ ὅτι ἐν συστολῇ τὸ πρίασθαι.

717. (718.) ἐλθόντες γὰρ πρῶτον) μαντευσάμενοι γὰρ πρῶτον ἐκ τῶν ὀρνεομάντεων, οὕτως ἐπὶ τὰ ἔργα χωρεῖτε.

719. (720.) ὄρνιν τε νομίζετε) πάντα γὰρ οἰωνοὺς καλοῦσι καὶ τὰ μὴ ὄρνεα.

721. (722.) σύμβολον ὄρνιν) καὶ γὰρ ταῦτα συμβούλους ἐποίουν τὰ πρῶτα ξυναντῶντα ξυμβόλους, ἐξ ἀπαντήσεώς τι προσημήναντος. ταῦτα δὲ πάντα Δημήτερι ἀνέκειτο, ὥς φησι Φιλόχορος.

θεράποντ' ὄρνιν) ἐπεὶ πολλάκις εἰώθαμέν τινας τῶν θεραπόντων καλόποδας λέγειν καὶ καλοιωνίστους.

ὄνον ὄρνιν) λέγεται γάρ τι τοιοῦτον, ὡς συμβο-

λικὸς ἐρωτώμενος περὶ ἀῤῥώστου, εἶδεν ὄνον ἐκ πτώματος ἀναστάντα, ἀκήκοε δὲ ἑτέρου λέγοντος, βλέπε πῶς ὄνος ὢν ἀνέστη. ὁ δὲ ἔφη, ὁ νοσῶν ἀναστήσεται.

723. (724.) ἦν οὖν) ἔκθεσις τοῦ μακροῦ ἐκ κώλων ὁμοίων ἀναπαιστικῶν ιδ΄. ὧν τὰ μὲν ιβ΄ δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ ιγ΄ ἀναπαιστικὴ βάσις, ὃ καὶ παρατέλευτον ὀνομάζεται. τὸ τελευταῖον ἑφθημιμερές. ὑφ᾽ ὃ παράγραφος.

724. (725.) μάντεσι, Μούσαις) ὥςτε χρῆσθαι ἡμῖν καὶ εἰς μουσικὴν καὶ εἰς μαντείαν. πολλὰ γὰρ τῶν ὀρνέων μουσικά.

725. (726.) χειμῶνι) ὅτι καὶ ἀνέμους καὶ καιροὺς προσημαίνουσιν. μετρίῳ δὲ πνίγει, συμμέτρῳ καύματι. λέγει δὲ τὸ ἔαρ.

728. (729.) ὥςπερ ὁ Ζεύς) νεφεληγερέτης γάρ.

730. (731.) παίδων παισὶν) ἔμιξε τὰ δύο. διὸ δὲ μάλιστα οἱ ἄνθρωποι χαίρουσι, καὶ δοκοῦσι τὸν βίον ἐπανορθοῦσθαι, ἐκ τούτου ἔμφασιν εὐδαιμονίας ἐμφαίνει.

733. (734.) γάλα τ᾽ ὀρνίθων) τοῦτο καὶ ἐν Σφηξίν. ἐν παροιμίᾳ δὲ ἐπὶ τῶν λίαν εὐδαιμονούντων καὶ πάντα κεκτημένων. Ἄλλως. τοῦτο ἐπὶ τῶν σπανίων. τὰ σπανια οὖν, φησι, καὶ δυσεύρετα τῶν ἀγαθῶν παρέξομεν.

734. (735.) κοπιᾶν) ἐν πλησμονῇ γενόμενοι τῶν ἀγαθῶν ἀπειρηκέναι φήσετε.

737. (738.) Μοῦσα λοχμαία) ἡ στροφὴ καὶ ᾠδὴ αὕτη κώλων ἐστὶ διαφόρων καὶ ἀσυναρτήτων ιϛ΄. ὧν τὸ πρῶτον πενθημιμερές. τὸ β΄ ἑφθημιμερὲς τοῦ ά ποδὸς ἑξαβράχεος. τὸ γ΄ τροχαϊκὸν εὐριπίδειον. τὸ δ΄ ἀσυνάρτητον προσῳδιακὸν καλούμενον, περὶ οὗ εἴρηται ἐν τῇ παραβάσει τῶν Νεφελῶν δράματος. τὸ έ ὅμοιον τῷ β΄. τὸ ϛ΄ ὅμοιον τῷ δ΄, οὐκ ἐκ παίωνος δευτέρου ἀρχόμενον ὡς ἐκεῖνο, ἀλλ᾽ ἐκ δακτύλου. τὸ ζ΄ ὅμοιον τῷ β΄, πλὴν βραχυκατάληκτον. τὸ ή ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. καὶ τὸ ιδ΄. τὸ θ΄ ἀσυνάρτητον ὅμοιον τοῖς ῥηθεῖσι. τὸ ί ὅμοιον. τὸ ιά χοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ διαλελυμένων χοριάμβων, τοῦ ά ἑξασυλλάβου, τοῦ δὲ δευτέρου πεντασυλλάβου. τὸ ιβ΄ τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ιγ΄ δακτυλικὸν ἑφθημιμερές. τὸ ιέ ἰαμβικὸν ἑφθημιμερές. τὸ ιϛ΄ ὅμοιον τῷ πρώτῳ πενθημιμερὲς ἐκ διαλελυμένου χοριάμβου. ἐπὶ τῷ τέλει

διπλῆ ἔσω νενευκυῖα διὰ τὴν ἀνταπόδοσιν. εἰσὶ δὲ καὶ ταῦτα πολυσχημάτιστα. Μοῦσαν δὲ λοχμαίαν τὴν ἑαυτῶν λέγει. Δίδυμος, ὅτι ἐγκεκρυμμένοι ἐν ταῖς λόχμαις φωνεῖν εἰώθασιν. ὁ λόγος δὲ ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ. Μοῦσα λοχμαία) μέλος ὡς ὀρνίθων, οἰκείως λοχμαίαν Μοῦσαν καλοῦσι, διὰ μέσου τὸ τῆς φωνῆς μίμημα καὶ ἐπιμίγνυσι τῷ τῆς ἀνθρωπείας. ἔστι δὲ τὸ ἑξῆς οὕτως· Μοῦσα λοχμαία ποικίλη, μεθ' ἧς ἐγὼ νόμους ἱεροὺς ἀναφαίνω. ξουθῆς δὲ εἶπε παρόσον τὰ πλεῖστα τῶν ὀρνέων ξουθὰ φαίνεται. Πανὶ νόμους) ἐπεὶ νόμιος ὁ θεὸς καὶ ὄρειος, καὶ τῶν ὀρνέων δὲ ἐν ὄρεσιν αἱ διατριβαί. σεμνᾷ δὲ μητρί, τῇ Ῥέᾳ. [Μοῦσα λοχμαία) λόχμη, ἐνέδρα, ἐπιβουλή, ἢ σύμφυτος τόπος, ἢ κρύφιμος, δασεῖαν ὕλην ἔχων, ὥστε ἐλλοχίσαι. Gl. Victor.]

[740. νάπαισι) νάπαι, οἱ φαραγγώδεις τόποι, καὶ ἐν τοῖς ὄρεσι τῶν πετρῶν κοῖλοι, ἢ ὀρεινοὶ τόποι καὶ ἀναπεπταμένοι. Gl. Victor.]

748. (749.) ἔνθεν) ἀπὸ τῶν ἐμῶν ποιημάτων ὥσπερ μέλιττα ἀπεβόσκετο.

749. (750.) Φρύνιχος ἀμβροσίων) ὃς ἐπὶ μελοποιίαις ἐθαυμάζετο. δʹ δὲ ἐγένοντο Φρύνιχοι. ὁ μὲν εἷς οὗ νῦν μνημονεύει, Πολυφράδμονος παῖς, ποιητὴς ἡδὺς ἐν τοῖς μέλεσιν. ὁ ἕτερος, Χοροκλέους παῖς, ὑποκριτής. τρίτος, Φρύνιχος ὁ κωμικός. οὗ μέμνηται Ἕρμιππος ἐν Φορμοφόροις ὡς ἀλλότρια ὑποβαλλομένου ποιήματα. τέταρτος δέ ἐστιν, Ἀθηναῖος τὸ γένος, ὁ στρατηγήσας τὰ περὶ Σάμον, καὶ Ἀστυόχῳ προσθέμενος, ἐπιχειρήσας δὲ τῇ τοῦ δήμου καταλύσει. περὶ ὧν ἐν τοῖς Βατράχοις ἱκανῶς εἰρήκαμεν.

753. (754.) εἰ μετ' ὀρνίθων) εἰ μετ' ὀρνίθων τις διάγειν βούλεται ἡδέως, τὸ λοιπὸν ὡς ἡμᾶς ἐλθέτω.

754. (755.) διαπλέκειν) ἢ διαποικίλλειν ἢ διάγειν.

755. (756.) τῷ νόμῳ) νόμον νῦν οὐ πάντα τὸν γεγραμμένον φησίν, ἀλλὰ τὸ ἔθος.

759. (760.) αἶρε πλῆκτρον εἰ μάχει) πλῆκτρον ὅπλον ἀμυντήριον. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀλεκτρυόνων. κἀκεῖνοι γὰρ ἔχουσι πλῆκτρα ἐν οἷς μάχονται. ἃ ἡμεῖς κέντρα λέγομεν τῶν ὀρνίθων, ἐκεῖνοι πλῆκτρα. πλῆκτρα

δέ εἰσι ἔμβολα χαλκᾶ τὰ ἐμβαλλόμενα τοῖς πλήκτροις τῶν ἀλεκτρυόνων.

761. (762.) ἀτταγᾶς) ὁ ἀτταγᾶς γὰρ κατάστικτός ἐστιν ποικίλοις πτεροῖς.

762. (763.) Σπινθάρου) οὗτος κωμῳδεῖται ὡς βάρβαρος καὶ Φρὺξ, ἔτι δὲ καὶ ὁ Φιλήμων.

764. (765.) Ἐξηκεστίδης) πολλαχοῦ προείπομεν ὅτι ξένος οὗτος. πολλαχοῦ δὲ καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις κωμῳδεῖται. νῦν δὲ ὅτι Κάρ.

765. (766.) φυσάτω πάππους) Εὐφρόνιός φησι πάππον ὄρνεόν τι εἶναι. πρὸς τὸ ὄνομα οὖν παίζει, ὅτι εἰ ἀναβάς τις πρὸς ἡμᾶς γενήσεται πάππος, ἕξει ἀποδεικνύναι φράτορας, ὅ ἐστι συγγενεῖς. οἱ γὰρ εὐθυνόμενοι ὡς ξένοι ὀφείλουσι τοὺς ἰδίους πάππους ἐπιδεικνύναι, ἔκ τε φρατρίας ἄνωθεν ὄντας. Καλλίμαχος, οὐκ ἀναγράφω τὸν πάππον. τρίτη δὲ μοῖρά ἐστι τῆς φυλῆς ἡ φρατορία, οὕςτινας τριτὺν λέγει.

766. (767.) εἰ δ' ὁ Πισίου προδοῦναι) οὐδὲν σαφὲς ἔχομεν τίς ὁ Πισίου, οὔτε περὶ τῆς προδοσίας. ὅτι δὲ τῶν λίαν πονηρῶν ἐστι, δηλοῖ Κρατῖνος ἐν Χείροσι, Πυλαίαις, Ὥραις. εἴη δ' ἄν τι συμπεπραχὼς τοῖς ἑρμοκοπίδαις ὁ Πισίου. οἵτινες, ὥς Φιλόχορός φησιν, ἐπὶ Χαβρίου θανάτῳ τε κατεγνώσθησαν, καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐστηλιτεύθησαν, καὶ τῷ κτείναντι κατ' ἄνδρα ἐκηρύχθη τάλαντον. Ἄλλως. οἱ μὲν, τὸν Πισίαν ἕνα τῶν ἑρμοκοπιδῶν εἶναι· οἱ δὲ τὸν υἱὸν αὐτοῦ. ἐτηροῦντο δὲ οὗτοι, ὅπως ἂν δοῖεν τῆς περικοπῆς τιμωρίαν. εἰ οὖν, φησιν, ὁ υἱὸς αὐτοῦ τοῦ Πισίου ὅμοιος βούλεται εἶναι τῷ πατρὶ, γενέσθω Πέρδιξ πανοῦργος. Κρατῖνος Χείροσι·

καὶ πρῶτα μὲν παρὰ ναυτοδικῶν ἀπάγω, τρία κνώδαλα ἀναιδῆ,
Πισίαν, Ὀσφύωνα, Διιτρεφῆ.

767. (788.) τοῦ πατρὸς νεόττιον) ὡς καὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τοιούτου ὄντος, ἀποδρᾶναι ἀπὸ τῆς τοῦ πατρὸς πανουργίας. Ἄλλως. ὁ πέρδιξ ὄρνεον πανοῦργον, ὅπερ ἐξαπατᾷ τοὺς θηρεύοντας αὐτό. εἰ οὖν, φησι, καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ τοιοῦτος βούλεται γενέσθαι, πέρδιξ γενέσθω ὅμοιος τῷ πατρί.

768. (769.) ἐκπερδικίσαι) διὰ τὸ πέρδικα αὐτὸν

γενέσθαι. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ τοὺς πέρδικας καταλαμβανομένους ὑπ' ἀνθρώπων, μηχανᾶσθαι τοιαύτην σωτηρίαν. λαμβάνοντες γὰρ κάρφη τοῖς ποσὶν, ὑπτίους ἑαυτοὺς ῥίπτουσι καὶ οὕτως ἐπικαλύπτουσι καὶ ἐκκλίνουσι. Εἰς τὸ αὐτό. ἀντὶ τοῦ φυγεῖν. διαβάλλει δὲ ὡς κατεγνωσμένον καὶ φυγῇ ζημιωθέντα. οἱ δὲ πέρδικες πανοῦργοι ὄντες εὐχερῶς διαδιδράσκουσι τοὺς θηρευτὰς, πολλάκις ὕπτιοι γενόμενοι καὶ ἐπιβάλλοντες ἑαυτοῖς κάρφη. φησὶν οὖν ὅτι καὶ παρ' ἡμῖν γενόμενος δύναται πάλιν φεύγειν. Ἄλλως. ἐξάγων τοὺς νεοσσοὺς ὁ πέρδιξ εἰς κατανομὴν ἐπὰν ἄνθρωπον ἴδῃ, συρίζει· οἱ δὲ ὑπτίους ἑαυτοὺς τιθεῖσιν, ὡς μηδὲ ψηλαφῶντά τινα ἐπιγνῶναι. εἶτα ὀλίγον προελθόντος τοῦ ἀνδρὸς, πάλιν συρίζει ὁ πατήρ· οἱ δὲ ἐξίπτανται. τοῦτο οὖν ἐστι τὸ ἐκπερδικίσαι. Εἰς τὸ αὐτό. Δίδυμος ἐν τῷ περὶ διεφθορυίας λέξεως οὕτως· ἐπὰν ἴδῃ τὸν θηρευτὴν ἡ πέρδιξ, προκυλινδεῖται αὐτοῦ ἐπισπωμένη πρὸς ἑαυτήν. ὡς δὲ γίνεται περὶ τὸ ἀγρεῦσαι αὐτὴν, οἱ νεοσσοὶ φεύγουσιν, εἶτα καὶ αὐτὴ διαδρᾶσα, ὕστερον αὐτοὺς συνάγει. [ἐκπερδικίσαι) ἤγουν ἐκφυγεῖν. *Gl. Victor.*]

769. (770.) τοιάνδε) ἡ ἀντῳδὴ καὶ ἀντιστροφὴ ὁμοία καθ' ἕκαστόν ἐστι τῇ στροφῇ καὶ ἀντιστροφῇ. ἐπὶ τῷ τέλει αἱ συνήθεις δύο διπλαῖ.

772. (773.) κρέκοντες) ἠχοῦντες. διὰ τῆς τῶν πτερύγων κινήσεως ὕμνουν τὸν Ἀπόλλωνα. [ἴακχον) ἐβόων. *Gl. Victor.*]

774. (775). παρ' Ἕβρον) ποταμὸν Θρᾴκης τὰ ῥεύματα ἔχοντα ἐκ Ῥοδόπης τοῦ Θρᾳκικοῦ ὄρους. [ἐν δὲ τοῖς ποταμοῖς ποιοῦνται τὰς διατριβὰς οἱ ὄρνιθες. *Victor.*]

778. (779.) νήνεμος αἴθρη) οἷον, ὑπὸ τῆς εὐαερίας λῆξις κυμάτων ἐγένετο. τοῦ γὰρ ἀέρος εὐδιεινοῦ ὄντος καὶ ἡ θάλασσα ἡσύχασεν. [Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ ἡσύχασεν ἡ θάλασσα κυμαίνουσα κατακηρουμένη. *Victor.*]

781. (782.) ἄνακτας) τοὺς θεούς. ἔνθεν καὶ ἀνάκτορα τὰ ἱερά.

[782. Ὀλυμπιάδες) αἱ κατοικοῦσαι ἐν τῷ Ὀλύμπῳ. *Gl. Victor.*]

785. (786.) οὐδὲν ἔστ' ἄμεινον) τὸ ἀντεπίῤῥημα ὅμοιον τῷ ἐπιῤῥήματι. ἐπὶ τῷ τέλει διπλῆ ἔξω νενευκυῖα.

787. (788.) χοροῖσι τῶν τραγῳδῶν) ὡς μακρῶν ὄντων τούτων.

789. (790.) ἐφ' ἡμᾶς) ἐπὶ τὸ θέατρον.

790. (791.) εἴτε Πατροκλείδης) δοκεῖ μὲν Πατροκλείδης πολιτικὸς εἶναι καὶ λόγιος, ἄλλως κατασχημονῶν τῶν στρωμάτων, διὸ καὶ χεσᾶς ἐλέγετο. ἐξίδισε δὲ, ἐξετίλησεν, ἀπεπάτησεν.

[793. εἴ τε μοιχεύων τις ὑμῶν ἐστιν, ὅςτις τυγχάνει) ἀντὶ τοῦ, μοιχὸς ὅςτις ἐστὶν ὑμῶν. *Gl. Victor.*]

794. (795.) ἐν Βουλευτικῷ) οὗτος τόπος τοῦ θεάτρου, ὁ ἀνειμένος τοῖς βουλευταῖς, ὡς καὶ ὁ τοῖς ἐφήβοις Ἐφηβικός. παρ' ὑμῶν δὲ ἀπὸ ἀντὶ τοῦ θεάτρου.

798. (799.) ὡς Διιτρεφής γε) Εὐφρόνιος τὰ περὶ τῷ τραχήλῳ τῆς πυτίνης κρεμάμενα αἱμαντάρια ἑκατέρωθεν πτερὰ καλεῖσθαι, καὶ ὅτι οὗτος πυτίνας ἔπλεκεν. ἀμάρτυρα δὲ ἀμφότερα. τινὲς εἰς πένητα εἰρῆσθαι διὰ τὸ ἀνυπόκριτον. ὡςεὶ ἔφη, μηδὲν ἔχων ἄλλο ἢ πίθου πόδας, ἢ χύτρας ὀμφαλούς. ὅτι δὲ ἦν νεόπλουτος οὗτος, ἐνεφαίνετο καὶ ἐν τοῖς Ἥρωσι· καὶ ἀπὸ τῆς Διιτρεφοῦς τραπέζης, εἰ μὴ ἐν εἰρωνείᾳ, καὶ πανταχοῦ ἅρπαξ καὶ πονηρός. Πλάτων δὲ ἐν Ἑορταῖς· καὶ ξένον, τὸν μαινόμενον, τὸν Κρῆτα, τὸν μόγις Ἀττικόν. Εἰς τὸ αὐτό. οὗτος θάλλινα ποιῶν ἀγγεῖα, ἐπλούτησε καὶ ἱππάρχησε καὶ ἐφυλάρχησεν.

[πυτιναῖα μόνον ἔχων) ὄρνεον μικρόν. πυτίνη δὲ πλέγμα ἐστὶν οὕτω πολυπράγμον. *Gl. Victor.*]

799. (800.) εἶτ' ἐξ οὐδενὸς μεγάλα πράττει) παρὰ τὰ γραφέντα ἐκ Μυρμιδόνων Αἰσχύλου. λέγει δὲ ὅτι ἤδη μέγας ὄρνις γέγονε καὶ οὐχ ὁ τυχών.

800. (801.) ἱππαλεκτρυών) βουλευτής. ὁ γὰρ ἀλεκτρυὼν ἐν τοῖς ὄρνισι τιμιώτερος.

801. (802.) [ταυτὶ τοιαυτί)] κορωνὶς εἰςιόντων αὖθις τῶν ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ν'. μετὰ δὲ τὸν ιθ' στίχον κῶλον ἰαμβικὸν μονόμετρον ἀκατάληκτον. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς. ἐξῆλθον δὲ οἱ δύο ἐπτερωμένοι καὶ ἀλλήλων χλευάζοντες τὰ σχήματα.

803. (804.) ὠκυπτέροις) τῶν πτερῶν τὰ μὲν καλεῖται πτίλα, τὰ δὲ πτερὰ, τὰ δὲ ὠκύπτερα.

805. (806.) εἰς εὐτέλειαν) εὐτελῶς γεγραμμένῳ χηνί.

806. (807.) *ἀποτετιλμένῳ*) ἀποκεκομμένῳ[1]. δύο δὲ εἴδη κουρᾶς, σκάφιον καὶ κῆπος. τὸ μὲν οὖν σκάφιον, τὸ ἐν χρῷ. ὁ δὲ κῆπος τὸ πρὸ μετώπου κεκοσμῆσθαι.

[σκάφιον, πτύον, καὶ εἶδος κουρᾶς τῆς κεφαλῆς, ὃ κείρασθαί φασι τὰς ἑταιρευούσας· εἶναι δὲ περιτρόχαλον, καὶ ἰατρικὸν ἐπίδεσμον. *Gl. Victor.*]

807. (808.) *ταυτὶ μὲν ᾐκάσμεθα*) διεσκέμμεθα.

κατὰ τὸν Αἰσχύλον) ἐκεῖνος γὰρ Λιβυστικὴν αὐτὴν καλεῖ παροιμίαν·

ὡς δέ ἐστι μύθων τῶν Λιβυστικῶν λόγος,
πληγέντ' ἀτράκτῳ τοξικῷ τὸν αἰετὸν,
εἰπεῖν ἰδόντα μηχανὴν πτερώματος·
τάδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὑτῶν πτεροῖς
ἁλισκόμεθα.

πεποίηκε γὰρ ὁ Αἰσχύλος ἀετὸν τρωννύμενον, καὶ λέγοντα ταῦτα, ἐπειδὴ εἶδε τὸ βέλος ἐπτερωμένον καὶ ἐμπεπαρμένον αὐτῷ. καὶ ἡμεῖς οὖν, φησιν, οὐχ ὑπ' ἄλλων πάσχομεν ταῦτα, ἀλλὰ τῇ ἑαυτῶν γνώμῃ.

808. (809.) *τοῖς αὑτῶν πτεροῖς*) ὅλον τοῦτο ἐκ Μυρμιδόνων *Αἰσχύλου*. τὸ δὲ, οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὑτῶν πτεροῖς ἁλισκόμεθα, ἀντὶ τοῦ, ἑαυτοῖς ταῦτα πεποιήκαμεν.

809. (810.) *ἄγε δὴ τί χρὴ δρᾶν*) ἔν τισιν ὅλον ἕν. ἐν ἐνίοις δὲ τὸ ἄγε δὴ τοῦτο, Ἔποπος.

810. (811.) *μέγα*) παράδοξον, ὃ οὐκ ὠνόμασταί ποτε.

τοῖς θεοῖς) τοῖς ὄρνισι δηλονότι.

816. (817.) *οὐδ' ἂν χαμεύνην*) Δίδυμός φησιν, οὐδ' ἄσπαρτον, ᾧ χρησαίμην, οὕτω μισῶ τὴν Σπάρτην. χαμεύνη δὲ, ταπεινὴ κλίνη. ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα εἴληφεν. Εἰς τὸ αὐτό. οὐδ' ἂν τὴν χαμεύνην ὀνομάσαιμι σπάρτην, εἴ γε κειρίας ἔχοιμι, καὶ μὴ σπαρτίον δεήσαιμι αὐτῇ ἐντεῖναι. ἡ δὲ χαμεύνη εὐτελής ἐστιν. ἡ δὲ κειρία, εἶδος ζώνης ἐκ σχοινίων, παρεοικὸς ἱμάντι, ᾗ δεσμοῦσι τὰς κλίνας.

---

1) ἀποκεκαρμένῳ Victor.

819. (820.) *Νεφελοκοκκυγίαν*) παρὰ τὰς νεφέλας καὶ τὸν κόκκυγα. ἔστι δὲ εἶδος ὀρνέου. χαῦνον δὲ ἀντὶ τοῦ πλατὺ καὶ μέγιστον. τὰ γὰρ χαῦνα εἰς πλάτος ἁπλοῦται.

822. (823.) *ἵνα καὶ τὰ Θεαγένους*) προείρηκεν ὅτι πένης οὗτος, ἔλεγε δὲ αὐτὸν πλούσιον. εἰσὶ δὲ ἄλλοι δύο Θεαγένεις, εἷς μὲν ὁ περὶ Ὁμήρου γράψας, ἕτερος δὲ, ὁ ἐπὶ μαλακίᾳ σκωπτόμενος. Εἰς τὸ αὐτό. λέγεται ὅτι μεγαλέμπορός τις ἐβούλετο εἶναι. περαΐτης ἀλαζὼν, ψευδόπλουτος. ἐκαλεῖτο δὲ καπνὸς, ὅτι πολλὰ ὑπισχνούμενος οὐδὲν ἐτέλει. Εὔπολις ἐν Δήμοις.

823. (834.) *τά τ' Αἰσχίνου γε ἅπαντα*) οὗτος πένης, θρυπτόμενος καὶ αὐτὸς ἐπὶ πλούτῳ, καὶ λέγων ἑαυτὸν πλούσιον. ἦν δὲ Αἰσχίνης Σελλοῦ. ἔλεγον δὲ ἐκ μεταφορᾶς τοιούτους, Σελλούς· καὶ τὸ ἀλαζονεύεσθαι δὲ σελλίζειν.

824. (825.) *τὸ Φλέγρας πεδίον*) ἔξωθεν ὑπακουστέον τὸν ἢ διασαφητικὸν σύνδεσμον. βέλτιόν, φησι, πιστεύειν τὰ χρήματα τούτων ἐν Νεφελοκοκκυγίᾳ ἀποκεῖσθαι, ἢ εἰς τὸ Φλέγρας πεδίον. διαβάλλει δὲ αὐτὸ ὡς κἀκεῖνο πεπλασμένον ὑπὸ τῶν ποιητῶν. ἔστι δὲ τῆς Θρᾴκης πεδίον. Δίδυμος δέ φησι, διὰ τὴν ὁμοιότητα τῶν ὀνομάτων τῆς Φλέγρας καὶ τῆς Νεφελοκοκκυγίας.

825. (826.) *καθ' ὑπερηκόντισαν*) δέον κατεπολέμησαν, φησὶ τοῖς ἀλαζονεύμασιν ὑπερέβαλον αὐτούς.

827. (828.) *τῷ ξανοῦμεν τὸν πέπλον*) τῇ Ἀθηνᾷ πολιάδι οὔσῃ πέπλος ἐγίνετο παμποίκιλος, ὃν ἀνέφερον ἐν τῇ πομπῇ τῶν Ἀθηναίων.

828. (829.) *τί οὐκ Ἀθηναίαν*) ὅτι τὴν θεὸν οὕτως ἔλεγον Ἀθηναίαν. διὸ καὶ τὴν πολῖτιν οὐκ Ἀθηναίαν, φεύγοντες τὴν ὁμωνυμίαν, ἀλλ' ἀστήν. φαίνονται μέντοι καὶ τὴν πολῖτιν Ἀθηναίαν λέγοντες πανταχοῦ.

829. (830.) *καὶ πῶς ἂν ἔτι γένοιτο*) ἐὰν τὴν Ἀθηνᾶν στήσωμεν πολιοῦχον γυναῖκα οὖσαν.

[831. *κερκίδα*) κερκὶς ἱστουργικόν τι ἐργαλεῖον καὶ εἶδος κυρίως φυτοῦ εὐαξοῦς· — κερκίδας, δονακίνας, ἐπεὶ ταῖς ἀνθήλαις ἐχρῶντο εἰς κερκίδας. *Victor. ex Suida.*]

832. (833.) *τῆς πόλεως τὸ Πελαργικόν*) ὅτι Ἀθήνησι τὸ Πελαργικὸν τεῖχος ἐν τῇ ἀκροπόλει, οὗ μέμνηται Καλλίμαχος· Τυρσηνῶν τείχισμα Πελαργικόν.

833. (834.) *ὄρνις ἀφ' ἡμῶν*) μήποτε νῦν τὸν ἀλεκτρυόνα λέγει. Μῆδος γὰρ λέγεται. Ἄρεως δὲ νεοττὸς, ἐπεὶ ἄλκιμος καὶ μάχιμος.

835. (836.) *Ἄρεως*[1]) *νεοττός*) νεοττοί τινες ἀλεκτρυόνες λέγονται ὡς καὶ Μηδικοί. ἴσως δέ τισι καλὸς παῖς νεοττὸς τοὔνομα, πρὸς ὃν παίζει, ὦ νεοττὲ δέσποτα. οὕτω Δίδυμος. Εἰς τὸ αὐτό. ἐπεὶ μάχιμος ὁ ἀλεκτρυών. φασὶ δὲ αὐτὸν ἄνθρωπον ὄντα κατασταθῆναι ὑπὲρ Ἄρεως ἐν τῷ οἴκῳ Ἡφαίστου, τηρεῖν αὐτοῦ τὴν ἄφιξιν διὰ τὴν μοιχείαν τῆς Ἀφροδίτης. ὁ δὲ ἀπεκοιμήθη. φωραθεὶς οὖν ὁ Ἄρης, εἰς τὸ ὄρνεον αὐτὸν μετέβαλεν. ὁ δὲ μεμνημένος, τὴν ὥραν ἐκείνην ἄρχεται ᾄδειν, τὴν τοῦ ἡλίου προαισθόμενος ἄνοδον, καθ' ἣν ὁ Ἥφαιστος εἰώθει ἐπανήκειν οἴκαδε.

836. (837.) *ὥσθ' ὁ θεὸς ἐπιτήδειος*) Δίδυμός φησι τὸ Πελαργικὸν τεῖχος ἐπὶ πετρῶν κεῖσθαι. Ἄλλως. τὸ Πελαργικὸν καὶ αὐτὸ τραχύ. ἀλλὰ διὰ τί ἐπιτήδειος ἐπὶ πετρῶν οἰκεῖν, εἴπερ ἀλεκτρυών ἐστιν, εἰ μὴ τὸν πελαργὸν, ἅμα παίζων καὶ πρὸς τὸ ὄνομα, ἀλλὰ διὰ τί Περσικὸν, ἢ Ἄρεος νεοττός.

839. (840.) [*χάλικας*) χάληκες οἱ εἰς τὰς οἰκοδομὰς μικροὶ λίθοι. *Gl. Victor.*]

ἀποδὺς ὄργασον) κυρίως πίσσωσαι. ὀργὴ γὰρ παρ' Ἴωσιν ἡ πίσσα. σημαίνει δὲ καὶ τὸ σπαργᾶν ὀργίζεσθαι. νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ μάλαξον. Εὔπολις Προσπαλτίοις· ἢ πηλὸς ὀργιάζειν τινά.

840. (841.) *κατάπεσ' ἀπὸ τῆς κλίμακος*) τοῦτο ἔκθλιψιν πέπονθε τοῦ κατάπεσε δευτέρου ἀορίστου. οὐ γὰρ ἐν χρήσει τὸ ἔπεσα, ἵνα καὶ τὸ πέσον.

841. (842.) *τὸ πῦρ ἔγκρυπτ' ἀεί*) ἵνα σχῇ αὐτὸ, εἰ χρεία γενήσεται φυλακῆς. εἰώθασι γὰρ ἐν ταῖς φυλακαῖς πυρκαϊὰν καίειν.

---

1) Ἀρ' ὡς *Ald.*

842. (843.) *κωδωνοφορῶν*) οἱ περίπολοι τὰς φυλακὰς περισκοποῦντες, ἐρχόμενοι ἐπὶ τοὺς φύλακας, κώδωνας εἶχον, καὶ διὰ τούτων ἐψόφουν, πειράζοντες τὸν καθεύδοντα, καὶ ἵνα οἱ φυλάττοντες ἀντιφθέγγωνται. μήποτε δὲ παρακωμῳδεῖ τὸν Εὐριπίδην, Παλαμήδην οὐ πρὸ πολλοῦ δεδιδαγμένον.

843. (844.) *εἰς θεοὺς ἄνω*) ἐπεὶ μεταξὺ γῆς καὶ οὐρανοῦ ὁ ἀήρ.

846. (847.) *οἴμωζε παρ' ἐμέ*) παίζων τοῦτό φησιν, ἐπειδὴ εἶπεν αὐτῷ παρ' ἐμέ.

850. (851.) *τὴν χέρνιβα*) τὸ ὕδωρ. Δημοσθένης· *καὶ χερνίβων καὶ κανῶν ἁψόμενον.* εἴη δ' ἂν ἀπὸ εὐθείας τῆς χέρνιψ.

851. (852.) *ὁμοῤῥοθῶ*) κορωνὶς καὶ εἴσθεσις μετὰ χοροῦ καὶ στροφὴ κώλων διαφόρων θ'. ὧν τὸ α' περίοδος ἐξ ἰαμβικῆς βάσεως καὶ τροχαϊκῆς καταληκτικῆς. τὰ ἑξῆς τρία τροχαϊκὰ, τὸ μὲν ἐφθημιμερὲς, τὸ δ' ἀκατάληκτον δίμετρον, ὡς καὶ τὸ ὄγδοον. τὸ ϛ' ἀναπαιστικὴ βάσις. τὸ ζ' ἰαμβικὸν ἐφθημιμερὲς καὶ τὸ θ'. τινὲς δὲ προστιθέασι καὶ ᾠδάν. ὑφ' ὃ κορωνίς.

ὁμοῤῥοθῶ) Σοφοκλέους ἐκ Πηλέως, ἀντὶ τοῦ, τὸ αὐτὸ φρονῶ. ὁμοῤῥοθεῖν δὲ κυρίως τὸ ἅμα καὶ συμφώνως ἐρέσσειν. νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ συνεργῶ τῇ εἰς θεοὺς θυσίᾳ.

852. (853.) *συμπαραινέσας ἔχω*) ἀντὶ τοῦ συμπαρῄνεσα.

853. (854.) *προσόδια μεγάλα*) ἀπὸ τῶν προσόδων. οὕτω δὲ ἔλεγον τὰς προσαγομένας τοῖς θεοῖς θυσίας, καὶ προσόδια τὰ εἰς πανηγύρεις τῶν θεῶν ποιήματα παρὰ τῶν λυρικῶν λεγόμενα.

857. (858.) *Πυθιὰς βοά*) χοαὶ, αὐλητής. εἴρηται ὅτι καὶ ἐπὶ ταῖς θυσίαις ηὔλουν. Ἄλλως. ἡ μετ' αὐλοῦ γινομένη βοή. τὸ Πύθιον μέλος. ἔνθεν καὶ πυθαυλὴς γίνεται. οὕτω δὲ ἔλεγον τὸν παιᾶνα. καὶ τοῦτο δὲ ἐκ *Πηλέως*.

858. (859.) *Χαῖρις ᾠδάν*) ὡς αὐτομάτως ἐπιόντος αὐτοῦ ταῖς εὐωχίαις. ἦν δὲ ὁ Χαῖρις οὗτος κιθαρῳδὸς καὶ γέγονεν αὐλητής. μνημονεύει δὲ αὐτοῦ καὶ Φερε-

κράτης ἐν Ἀγροῖς· φέρ' ἴδω κιθαρῳδός τις κάκιστος ἐγένετο Πεισίου Μέλης. μετὰ Μέλητα ἦν, ἔχ' ἀτρέμας ἐγ' ᾦδα Χαῖρις. ἔστι καὶ ἕτερος αὐλητὴς, οὗ μνημονεύει Κρατῖνος ἐν Νεμέσει.

859. (860.) παῦσαι σὺ) εἴςθεσις συστηματικὴ ἀμοιβαίας ἐξ περιόδους ἔχουσα. τῆς δὲ πρώτης στίχοι τρεῖς ἰαμβικοὶ ἀκατάληκτοι. καὶ ἐν ἐκθέσει[1]) ἕτερος ὁμοίως. ὑφ' ὃν παράγραφος. ἔξεισι δ' ἱερέα καὶ αὐλητὴν ἔχων.

861. (862.) οὔπω κόρακ' εἶδον) ἴσως ὡς μέλανα σκώπτει. ἔοικε δὲ ὁ αὐλητὴς διεσκευάσθαι εἰς κόρακα. φόρβιον δέ ἐστι τὸ περικείμενον τῷ στόματι τοῦ αὐλητοῦ δέρμα, ἵνα μὴ σχισθῇ τὸ χεῖλος αὐτοῦ.

ἐμπεφορβιωμένον) φορβειά ἐστιν ὁ χαλινός. Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ βίβλῳ φησὶν τῆς Ὀδυσσειακῆς προςῳδίας, τὸ φορβειά διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεσθαι καὶ ὀξυτόνως.

863. (864.) δράσω τάδ'· ἀλλὰ) ἡ δευτέρα περίοδος κώλων καὶ στίχων ἐστὶ δέκα. ὧν ὁ πρῶτος ἰαμβικὸς τρίμετρος ἀκατάληκτος. τὸ β' ἀντισπαστικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον ἐξ ἐπιτρίτων καὶ σπονδείου. τὸ γ' ὅμοιον ἐξ ἐπιτρίτων καὶ αὐτὸ τρίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ τέταρτον ὅμοιον δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ε' καὶ ς' δίμετρα βραχυκατάληκτα τροχαϊκά. ὁ ζ' ὅμοιος τῷ α', τὸν β' ἔχων πόδα χορεῖον. τὸ η' ὅμοιον τῷ γ'. τὸ θ' ἀναπαιστικὸν ἑφθημιμερές. τὸ ι' Ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος τρίμετρον βραχυκατάληκτον. ἐν ἐκθέσει[2]) δ' ἴαμβος τῷ πρώτῳ ὅμοιος. ὑφ' ὃν παράγραφος.

864. (865.) τῇ Ἑστίᾳ τῇ ὀρνιθείῳ) ἐμιμήσατο τὰ τῶν ἀνθρώπων ἤθη. καὶ γὰρ ἔθος ἀπὸ τῆς Ἑστίας ἀπάρχεσθαι ἐν ταῖς θυσίαις. ἔμιξε δὲ τὰ ἐπίθετα τῶν θεῶν τοῖς ὀρνέοις, Ἑστίᾳ ὀρνιθείῳ καὶ ἰκτίνῳ ἑστιούχῳ.

868. (869.) ὦ σουνιέρακε) ἐπεὶ περὶ ὀρνίθων ὁ λόγος, ἀντὶ τοῦ Σουνιάρατε. φαίνεται δὲ εἶναι Ποσειδῶνος τὸ ἐπίθετον. καὶ Ἱππεῦσι· ὦ δελφίνων μεδέων Σουνιάρατε. παρὰ τὸ ἐν Σουνίῳ ἄκρῳ τῆς Ἀττικῆς τὰς εὐχὰς καὶ τὰς ἀρὰς δέχεσθαι. Πελαργικὲ δὲ, ἀντὶ τοῦ Πελασγικέ. ἅμα δὲ ἴσως καὶ παρὰ τὸν πελαργὸν, καὶ ὅτι ὁ Ποσειδῶν πελάγους ἔφορος.

---

1) 2) εἰςθέσει, *Ald.*

872. (873.) οὐκέτι Κολαινὶς) παρὰ τὴν τῆς φωνῆς ὁμοιότητα Ἀρτέμιδι ἐπώνυμον ἡ κολαινίς. Μεταγένης δὲ ἐν Αὔραις ἢ Κολαινὶς Ἄρτεμις·

ἱερεὺς γὰρ ὢν τετύχηκα τῆς Κολαινίδος.

φησὶ δὲ Ἑλλάνικος Κόλαινον Ἑρμοῦ ἀπόγονον ἐκ μαντείου ἱερὸν αὐτῆς ἱδρύσασθαι Κολαινίδος. καὶ Φανόδημος ἐν τῇ δ΄. Εὐφρόνιος δέ φησιν ὅτι ἐν Ἀμαρύνθῳ ἡ Κολαινίς. διὰ τὸ τὸν Ἀγαμέμνονα θῦσαι αὐτῇ ἐκ τοῦ κηροῦ κόλον. ἐπὶ ταύτης δὲ Καλλίμαχος λέγειν·

τήνῳ Ἀγαμέμνων, ὡς ὁ μῦθος, εἵσατο,
τῇ καὶ λείπουρα καὶ μόνωπα θύεται.

τοῦτο δὲ μήποτε ἐσχεδίασται. οἱ γὰρ Μυριννούσιοι Κολαινίδα ἐπονομάζουσι τὴν Ἄρτεμιν, ὥσπερ Πειραιεῖς [1]) ἐπὶ τὴν Μουνυχίαν, Φιλιάται δὲ τὴν Φαυρωνίαν.

Ἀκαλανθὶς Ἄρτεμις) ἡ κύων, παρὰ τὸ αἰκάλλειν ἴσως τοὺς γνωρίμους, ὑλακτεῖν δὲ τοὺς ξένους. ὅθεν κύνα προςαγορεύει αὐτὴν Ἀριστοφάνης ἐν Εἰρήνῃ, ἐπειγομένην τυφλὰ τίκτειν. ἔστι δὲ καὶ εἶδος ὀρνέου ἡ ἀκαλανθίς.

873. (874.) καὶ φρυγίλῳ [2])) ἡ τρίτη περίοδος κώλων καὶ στίχων ἐστὶν ἑπτά. ὧν τὸ α΄ χοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ β΄ δακτυλικὸν πενθημιμερές. τὸ γ΄ ἑφθημιμερές. τὸ δ΄ ἰαμβικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ε΄ ἀναπαιστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἔχον τὸν β΄ πόδα τρίβραχυν, εἰ δὲ βούλει, Ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος, τρίμετρον καταληκτικὸν ἐκ παίωνος. τὸ ς΄ ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ζ΄ ἰαμβικὸν ἑφθημιμερές. ἐν ἐκθέσει [3]) ἴαμβος τρίμετρος ἀκατάληκτος. ὑφ' ὃν παράγραφος.

καὶ φρυγίλῳ Σαβαζίῳ) παίζει πρὸς τὸ ὄνομα, ἐπεὶ οἱ Φρύγες τὸν Σαβάζιον τιμῶσι. τίς δέ ἐστιν οὗτος ὁ θεὸς ὁ Ἡρακλεώτης περὶ Ἡρακλείας ἐν τῷ ιβ΄ φησί. φαίνεται γὰρ ἐξ ὧν εὑρίσκομεν συλλογιζόμενος πολλαχόθεν ὅτι Διόνυσος καὶ Σαβάζιος εἷς ἐστι θεός. τυχεῖν δὲ τῆς προςηγορίας ταύτης παρὰ τὸν γινόμενον περὶ αὐτὸν θειασμόν. τὸ γὰρ εὐάζειν οἱ βάρβαροι σαβάζειν φασίν. ὅθεν καὶ τῶν Ἑλλήνων τινὲς ἀκολουθοῦντες, τὸν εὐα-

1) πεῖρα Ald.
2) φρυγίῳ Ald.
3) εἰςθέσει Ald.

σμὸν σαβασμὸν λέγουσιν. Εἰς τὸ αὐτό. παίζει πρὸς τὸ ὄνομα, ἐπεὶ Φρύγες τὸ εὐάζειν σαβάζειν φασίν. ἐκ τούτου Σαβάζιον τὸν Διόνυσον. σάβους δὲ ἔλεγον καὶ τοὺς ἀφιερωμένους αὐτῷ τόπους, καὶ τοὺς βάκχους τοῦ θεοῦ. ὁ αὐτὸς δὲ Ὕας καὶ Εὔβαιος[1]) καλεῖται. ἔστι δὲ καὶ εἶδος ὀρνέου, ὃ καλεῖται φρυγίλος. παρὰ τοῦτο οὖν ἔπαιξε τὸν Διόνυσον ὀρνιθόθειον φάσκων τιμᾶσθαι. Ἄλλως. ἐπεὶ Φρυγῶν ὁ θεός. καὶ ἐν Ὥραις·

τὸν Φρύγα, τὸν αὐλητῆρα, τὸν Σαβάζιον.

874. (875.) καὶ στρουθῷ μεγάλῃ) ὅτι καὶ ἐπὶ τῆς στρουθοκαμήλου τὸ μεγάλη προσετίθεσαν. ἔπαιξε δὲ διὰ τὸ μέγεθος τῇ Ῥέᾳ ταύτην προσεικάσας.

876. (877.) Κυβέλη) Κυβέλην φασὶ τὴν Ῥέαν, παρὰ τὰ Κύβελα ὄρη. ὀρεία γὰρ ἡ θεός. διὸ καὶ ἐποχεῖται λεόντων ζεύγει. τὸ δὲ μῆτερ Κλεοκρίτου, παρ' ὑπόνοιαν ἐπήγαγεν, βουλόμενος αὐτὸν διαβάλλειν ὡς στρουθόποδα, τουτέστι μεγαλόπουν. ἐκωμῳδεῖτο δὲ ὡς ξένος, καὶ τάχα ὑποκριτής. νῦν δὲ ἐμφαίνεται, ὅτι καὶ τὴν ὄψιν στρουθώδης. ὁ δὲ Δίδυμος μητέρα Κλεοκρίτου, ὅτι ὡς γυναικίας καὶ κίναιδος κωμῳδεῖται. ἐν δὲ ταῖς μυστηρίοις τῆς Ῥέας μαλακοὶ πάρεισι. καὶ ἴσως ἕτερος ἂν εἴη τοῦ παρ' Εὐπόλιδος ἐν Δήμοις καὶ Κόλαξι.

στρουθὲ μῆτερ) Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ,

βάσκ' ἴθι Ἶρι ταχεῖα τὸν δ' Ἕκτορι μῦθον ἔνισπε,

ἐπιμερισμῷ φησι τὸν Χάρητα λέγειν βαρύνειν Ἀττικὴ στροῦθος, ὁμοίως καὶ ἐν τῷ ἑκκαιδεκάτῳ τῆς καθόλου λέγων καὶ Τρύφωνα[2]) μεμνῆσθαι ἐν δευτέρῳ περὶ Ἀττικῆς προσῳδίας.

880. (881.) Χίοισιν ἥσθην) καὶ τοῦτο ἀφ' ἱστορίας εἴληφεν. ηὔχοντο γὰρ Ἀθηναῖοι κοινῇ ἐπὶ τῶν θυσιῶν ἑαυτοῖς τε καὶ Χίοισι, καθάπερ Θεόπομπος ἐν τῷ ιβ' τῶν Φιλιππικῶν φησιν οὕτως· οἱ δὲ πολλοὶ τοῦ ταῦτα πράττειν ἀπεῖχον. ὥστε τὰς εὐχὰς καὶ περὶ ἐκείνων καὶ σφῶν αὐτῶν ἐποιοῦντο, καὶ σπένδοντες

---

1) ὕας καὶ εὔαιος Rav.
2) τρυγόνα Ald.

ἐπὶ ταῖς θυσίαις ταῖς δημοτελέσιν ηὔχοντο τοῖς θεοῖς Χίοις διδόναι τ' ἀγαθὰ καὶ σφίσιν αὐτοῖς. λέγει δὲ περὶ τῆς Χίου καὶ Εὔπολις ἐν Πόλεσιν·

αὕτη Χῖος, καλὴ πόλις.
πέμπει γὰρ ὑμῖν ναῦς μακρὰς, ἄνδρας τε, ὅταν δεήσῃ,
καὶ τἄλλα πειθαρχεῖ καλῶς, ἄπληκτος ὥςπερ ἵππος.

τὰ αὐτὰ τοῖς Θεοπόμπου καὶ Θρασύμαχός φησιν ἐν τῇ μεγάλῃ τέχνῃ. ὁ δὲ Ὑπερίδης ἐν τῷ χαλκῷ καὶ ὅτι Χῖοι ηὔχοντο Ἀθηναίοις, δεδήλωκεν.

881. (882.) καὶ ἥρωσι καὶ ὄρνισιν) ἡ τετάρτη περίοδος κώλων καὶ στίχων ὀκτώ. ὁ ά ἀντισπαστικὸς τετράμετρος βραχυκατάληκτος. ὁ β' Ἰωνικὸς ἀπὸ μείζονος τρίμετρος καταληκτικός. τὸ γ' ὅμοιον δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐκ παίωνος. τὸ δ' ὅμοιον δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ έ χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικὸν, εἰ δὲ βούλει, δακτυλικὸν τρίμετρον. τὸ ς' ὅμοιον δακτυλικὸν ἑφθημιμερές. τὸ ζ' χοριαμβικὸν τρίμετρον καταληκτικόν. τὸ ὄγδοον ἰαμβικὸν πενθημιμερές. ὑφ' ὃ παράγραφος.

882. (883.) καὶ πελεκᾶντι) μήποτε πελέκας προενεκτέον ὡς ἀλίβας. ὁ δὲ πελεκῖνος τῷ πελεκᾶντι προςέῤῥιπται. πελεκὰν μέντοι πελεκάνος κοινῶς. πελεκᾶς δὲ πελεκᾶντος Ἀττικῶς. πελεκᾶς πελεκᾶ Δωρικῶς.

883. (884.) καὶ φλέξιδι) ἐπισκεπτέον περὶ τούτων ἐκ τῆς τῶν ζώων ἱστορίας, τίς ὁ τέτραξ καὶ φλέξις καὶ ἐλασᾶς. ἡ γὰρ βάσκα καὶ καταῤῥάκται εἰσὶ παρὰ Καλλιμάχῳ ἀναγεγραμμέναι. καὶ ἀντὶ ἐδωλίου, εἰδώλιος. ὁ δὲ αἰγίθαλος, οὔτ' ἐρισάλπιγξ. ἔστι δὲ ὑπὸ τὸν ἱέρακα. οὕτω δὲ ὠνομάσθη, ὥς τινες, παρὰ τὸ ἐξ αἰγὸς τεθηλακέναι.

889. (890.) παῦ' ἐς κόρακας) ἡ πέμπτη περίοδος ἐκ στίχων ἐστὶν ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων ς'. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

890. (891.) ἐπὶ ποῖον) τοῦτο εἰς διαβολὴν τοῦ χορηγοῦ, ὅτι μικρὸν ἔδωκεν ἱερεῖον.

891. (892.) ἁλιαιέτους) εἶδος ἀετοῦ ὁ ἁλιαίετος ἐν θαλάσσῃ διαιτώμενος.

893. (894.) ἄπελθ' ἀφ' ἡμῶν καὶ σὺ καὶ τὰ

στέμματα) πρὸς τὸν ἱερέα λέγει, ὡς μικροῦ ὄντος τοῦ ἱερείου, καὶ δυναμένου καὶ αὐτοῦ πρὸς τὴν θυσίαν αὐτουργῆσαι.

895. (896.) εἶτ' αὖθις αὖτ' ἄρασοι) ἡ ϛ' περίοδος ἐν ἐκθέσει κώλων ἐστὶν ὀκτώ. τὸ ά χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικόν. τὸ β' τροχαϊκὸν ἐφθημιμερές. τὸ γ' δακτυλικὸν δίμετρον τοῦ ά ποδὸς προκελευσματικοῦ. τὸ δ' τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον τῶν ά ποδῶν χορείων. τὸ έ ὅμοιον ἐκ χορείων. τὸ ϛ' τροχαϊκὸν ἰθυφαλλικὸν τοῦ ά ποδὸς χορείου. ὁ ζ' ἰαμβικὸς τρίμετρος ἀκατάληκτος. τὸ ή Ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος δίμετρον ὑπερκατάληκτον. ἐπὶ τῷ τέλει αἱ συνήθεις δύο διπλαῖ.

899. (900.) μάκαρας ἕνα τινὰ) εἰπὼν πληθυντικῶς ἔλαβε τὸ ἑαυτοῦ λέγων ἕνα.

902. (903.) γένειόν ἐστι καὶ κέρατα) ἐπὶ τῶν ἱερείων τῶν μὴ ἐχόντων σάρκα τοῦτό φησιν. ἀπὸ παροιμίας οὖν, ὡσεὶ ἔλεγε, τρίχας καὶ κέρατα.

903. (904.) θύοντες εὐξώμεσθα) εἴσθεσις ἑτέρας περιόδου ἀμοιβαίας κώλων καὶ στίχων ιή. ὧν οἱ ά, έ, θ', ί καὶ οἱ τελευταῖοι ἓξ ἴαμβοι. οὗτοι μὲν ἀκατάληκτοι τρίμετροι. ὁ δὲ δ' ἐφθημιμερής. ὁ δεύτερος χοριαμβικὸς τρίμετρος καταληκτικός, τὸν πρῶτον ἔχων πόδα πεντασύλλαβον. τὸ γ' τροχαϊκὸν πενθημιμερές. ὁ ϛ' Ἰωνικὸς τετράμετρος βραχυκατάληκτος. τὰ ζ', ιά δακτυλικά, τὸ μὲν πενθημιμερές, τὸ δὲ τρίμετρον καταληκτικὸν εἰς δισυλλαβίαν. τὰ ή, ιβ' ἀναπαιστικὰ ἐφθημιμερῆ. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

904. (905.) Νεφελοκοκκυγίαν τὴν εὐδαίμονα) ἔρχεταί τις ποιητὴς ὡς ἐπὶ νεοκτίστου πόλεως ἐγκώμια λέξων.

911. (912.) δοῦλος ὢν κόμην ἔχεις) διὰ τὸ θεράπων, δοῦλος εἶπεν. ἦν δὲ τῶν ἐλευθέρων τὸ κομᾶν.

913. (914.) θεράποντες ὀτρηροὶ) ἐπειδὴ ὀτρηροὶ ἐπὶ τῶν θεραπόντων λέγεται. ἐπεπίστευτο δὲ καὶ ὁ Μαργίτης τοῦ Ὁμήρου εἶναι. ἐν ᾧ εἴρηται·

Μουσάων θεράπων καὶ ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος.

915. (916.) οὐκ ἐτὸς ὀτρηρὸν) παίζει παρὰ τὸ ὀτρηροί. ὅτι τετρημένον ἦν αὐτοῦ καὶ τὸ ἱμάτιον. [ὀτρη-

ροὶ) ἀνδρεῖοι, ταχεῖς, ὀξεῖς, ἐνεργεῖς, δραστικοὶ, ὑπήκοοι, σπουδαῖοι. *Gl. Victor.*]

918. (919.) κύκλιά τε πολλὰ) τὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν ἔχοντα, ταῦτα κύκλια ἔλεγον. παρθενεῖα δὲ ἀντὶ τοῦ, ἃ αἱ παρθένοι ᾖδον. κύκλια δὲ καλοῦνται μέλη, τὰ ἐπεκτεταμένα. ἔστι δὲ διηγηματικόν. Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ κατάτεχνα. ποικίλα οἷον ὕμνους, παιᾶνας, προσῴδια, καὶ τὰ λοιπὰ τούτοις παραπλήσια. προπερισπωμένως δὲ τὸ ὄνομα, τὰ παρθενεῖα. ἔστι δὲ τὰ εἰς παρθένους ᾀδόμενα.

920. (921.) ταυτὶ σὺ) ἐντεῦθεν διαιρεῖται τὰ πρόσωπα εἰς συστηματικὰς περιόδους ἀμοιβαίας ή. καὶ ἔστιν ἡ πρώτη περίοδος στίχων ἰαμβικῶν τριμέτρων δ΄. ἡ β΄ στίχων καὶ κώλων ζ΄. ὧν ὁ πρῶτος χοριαμβικὸς τρίμετρος καταληκτικός. τὸ β΄ ὅμοιον δίμετρον ἀκατάληκτον, τὸν δεύτερον ἔχων πόδα πεντασύλλαβον. τὸ τρίτον περίοδος ἐξ ἰαμβικῆς καὶ τροχαϊκῆς βάσεως. τὸ δ΄ ἀσυνάρτητον ἐξ ἀναπαιστικῆς καὶ ἰαμβικῆς βάσεως. τὸ ε΄ τροχαϊκὴ βάσις ἐκ χορείων. τὸ ς΄ ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον, εἰ δὲ βούλει, Ἰωνικὸν ἑφθημιμερές. τὸ ζ΄ Ἰωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. ὑφ᾽ ὃ παράγραφος.

922. (923.) οὐκ ἄρτι θύω) πρὸς τὸ ἔθος. εἴρηται δὲ πρότερον, ὅτι ἐπὶ ἐνεστῶτος. Ἄλλως. σαφὲς ὅτι τὰ ὀνόματα τῶν παίδων ἐτίθεσαν τῇ δεκάτῃ.

924. (925.) ἀλλά τις ὠκεῖα Μουσάων) ἡ τῶν Μουσῶν φάτις ταχεῖά ἐστιν, ὡς ἵππος ὠκεῖα. ἤτοι δὲ καθολικὸν λέγει, ἐπεὶ πτερόεντα τὰ ἔπη καὶ ταχέως διαγγέλλοντα τὰ πράγματα, ἢ πρὸς ἑαυτὸν ταχέως γράφοντα τὰ ποιήματα.

926. (927.) σὺ δ᾽ ὦ πάτερ κτίστορ) ἐκ τῶν Πινδάρου ὑπορχημάτων· ξύνες ὅτι λέγω ζαθέων ἱερῶν ἐπώνυμε πάτερ κτίστορ Αἴτνας. ἐπειδὴ ὁ Ἱέρων ἔκτισεν αὐτήν.

930. (931.) ἐμὶν τεΐν) χλευάζει τῶν διθυραμβοποιῶν τὸν συνεχῆ τοῖς τοιούτοις Δωρισμὸν, καὶ μάλιστα τὸν Πίνδαρον, συνεχῶς λέγοντα ἐν ταῖς αἰτήσεσι τὸ ἐμίν.

931. (932.) τουτὶ παρέξει) ἡ τρίτη περίοδος στίχων ἐστὶν ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων πέντε. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

933. (934.) σὺ μέντοι σπολάδα) πρὸς τὴν

σπολάδα, ὅτι διφθέρα ὁποιαοῦν. Σοφοκλῆς Αἴαντι Λοκρῷ· καταστίκτου κυνὸς σπολὰς καὶ βύσσα, παρδαληφόρον δέρος. Καλλίστρατος δὲ, οἷον ἔφαπτον δερμάτινον. Εὐφρόνιος δὲ, χιτῶνα δερμάτινον. παρήχθη δὲ ἴσως ἐκ τοῦ ἐπιφέρεσθαι, οὐκ ἐξὸν ἐνεζῶσθαι διφθέραν. τὸ δὲ Σοφόκλειον ἐπὶ τοῦ δέρματος εἴρηται τοῦ κρεμαμένου πρὸς τῇ τοῦ Ἀντήνορος οἰκίᾳ.

935. (936.) πάντως δέ μοι ῥιγῶν) ὡς μὴ ἀρκουμένου αὐτοῦ μόνῃ τῇ σπολάδι ὁ Πεισθέταιρός φησι, μετὰ τὸ ἀποδύσασθαι τὸν ἱερέα. τὸ ῥιγῶν δὲ Δωρικόν ἐστι κατὰ τροπὴν τοῦ ε εἰς ω, ῥιγοῦν ῥιγῶν.

936. (937.) τόδε μὲν οὐκ ἀέκουσα) ἡ δ' περίοδος κώλων ἐστὶ παιωνικῶν μεμιγμένων κρητικοῖς καὶ παλιμβακχείοις τεσσάρων. ὧν τὸ ά τρίμετρον καταληκτικόν. τὸ β' τρίμετρον βραχυκατάληκτον, τοῦ β' ποδὸς παλιμβάκχου. τὸ τρίτον δίμετρον ἀκατάληκτον διὰ τὴν ἀδιάφορον. ἐν ἐκθέσει δὲ στίχος ἰαμβικὸς τρίμετρος ἀκατάληκτος. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. ἑξῆς δ' ἡ έ περίοδος κώλων ἀναπαιστικῶν πέντε. ὧν τὸ πρῶτον δίμετρον καταληκτικὸν, τοῦ πρώτου ποδὸς πεντασυλλάβου. τὸ β' πενθημιμερὲς, ὃ καλεῖται δοχμαϊκόν. τὸ τρίτον Ἰωνικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον, τοῦ πρώτου ποδὸς πεντασυλλάβου. τὸ δ' ὅμοιον. τὸ έ δίμετρον βραχυκατάληκτον παιωνικόν. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

941. (942.) Νομάδεσι γὰρ ἐν Σκύθαις) καὶ ταῦτα παρὰ τὰ ἐκ Πινδάρου. ἔχει δὲ οὕτως· Νομάδεσι γὰρ ἐν Σκύθαις ἀλᾶται Στράτων. ὃς ἀμαξηφόρητον οἶκον οὐ πέπαται. ἀκλεὴς ἔβα τῶνδε, λαβὼν ἡμιόνους παρ' Ἱέρωνος, καὶ ᾔτει αὐτὸν καὶ ἁρμάδιον. δῆλον δὲ ὅτι χιτῶνα αἰτεῖ τῇ σπολάδι.

942. (943.) ἀλᾶται Στράτων) ἀλᾶται ἔφη, ἐπειδὴ οἱ Σκύθαι τῷ χειμῶνι διὰ τὸ ἀφόρητον αὐτοῦ ἐπὶ ἁμαξῶν τὰ πράγματα βάλλοντες ἑαυτῶν, αἴρουσιν εἰς ἄλλην χώραν. ὁ μὴ ἔχων δὲ ἐκεῖσε ἅμαξαν, ἄτιμος παρ' αὐτοῖς κρίνεται. [ἔσθος) περίβλημα, ἱμάτιον, οὐδετέρως. Gl. Victor.]

944. (945.) ἀκλεὴς ἔβα σπολὰς) δῆλον ὅτι χιτῶνα αἰτεῖ πρὸς τῇ σπολάδι. ἀκλεής, φησιν, ἡ σπολὰς ἄνευ χιτῶνος οὖσα. ἀτιμότερος ἀνήρ. πέπαται δὲ, κέκτηται

946. (947.) *ξυνίημ' ὅτι βούλει*) ἡ ἕκτη περίοδος ἡνωμένη οὖσα κώλων καὶ στίχων ἐστὶν ή. ὧν οἱ πρῶτοι τέσσαρες ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι. μίαν γὰρ τὰ δύο πρόςωπα τὴν τοιαύτην ποιεῖ περίοδον. τὰ δὲ ἑξῆς τέσσαρα ἀναπαιστικὰ κῶλα. ὧν τὸ ά ἑφθημιμερές. τὸ β' ἀναπαιστικὴ βάσις. τὸ τρίτον δίμετρον βραχυκατάληκτον, τῶν πρώτων δύο ποδῶν ὄντων προκελευσματικῶν. τὸ δ' ὅμοιον τῷ δευτέρῳ. ὑφ' ὃ παράγραφος.

χιτωνίσκον) τὸ ὑποκοριστικὸν τοῦ χιτῶνος. ἐπεὶ ἀρσενικῶς μόνον χιτὼν χιτῶνος λέγεται· ἐπὶ δὲ οὐδετέρου χιτώνιον.

949. (950.) *κἀς τὴν πόλιν*) ἀπελθὼν ποιήσω τὰ ποιήματα εἰς τὴν πόλιν.

951. (952.) *τρομερὰν, κρυεράν*) ἐπειδὴ ἐν τῷ ἀέρι τὸ πλάσμα τῆς οἰκοδομῆς ὑποτίθεται, παίζων φησὶ τὸ τρομερὰν μὲν, διὰ τὸ ἀστήρικτον· κρυερὰν δὲ, τὴν κρύους μεταλαμβάνουσαν, διὰ τὸ ἐπ' αὐτὴν καταράσσειν καὶ τὴν δρόσον καὶ τὴν ψυχρότητα.

952. (953.) *νιφοβόλα πεδία*) ἀντὶ τοῦ νιφοβόλον καὶ πολύπορον ὁδὸν κατὰ μεταπλασμόν. μεταπλασμῷ δὲ ἐχρήσατο εἰπὼν νιφοβόλα ὡς ἀπὸ τῆς νιφοβόλος εὐθείας. ἐπειδὴ δοκεῖ ἐν τῷ ἀέρι οἰκοδομεῖσθαι, παρὰ τὸ βάλλεσθαι ὑπὸ νιφετοῦ ἔπαιξεν. ἐπίτηδες δὲ ἀδιανοήτως λέγει, ὅπως διὰ τοῦ ὄγκου τῶν λέξεων ἀπατῶντας, μηδὲν δὲ λέγοντας διαβάλλῃ τοὺς ποιητάς.

954. (955.) *νὴ τὸν Δία*) ἡ ζ' περίοδος ἐν ἐκθέσει στίχων ἐστὶν ἰαμβικῶν τριμέτρων έ. ἐπὶ τῷ τέλει δύο διπλαῖ ἔξω νενευκυῖαι. τὸ δὲ περιχώρει πρὸς τὸν ἱερέα φησὶν, ἀντὶ τοῦ περίελθε καὶ πέραινε.

[957. *πεπύσθαι*) ἀκοῦσαι· πέπυσμαι, ἀκήκοα, ἔμαθον, ἴδον. *Gl. Victor.*]

959. (960.) *εὐφημία 'στω*) εἴςθεσις περιόδου ἀμοιβαίας στίχων λς'. ὧν οἱ πρῶτοι ὀκτὼ ἰαμβικοὶ τρίμετροι, οἱ ἑξῆς δύο ἀσυνάρτητοι παντελῶς καὶ πολυσχημάτιστοι, ἀτάκτως τοὺς πόδας κειμένους ἔχοντες. μιμεῖται γὰρ τὸ ἀσυνάρτητον τῶν χρησμῶν. οἱ δ' ἄλλοι ὡς οἱ πρῶτοι. οἱ μέντοι χρησμοὶ ἐπικοί. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι καὶ τῷ τέλει παράγραφος. ἔπαιξε δὲ πρὸς τὸ εὐφημία, εἰπὼν τὸ μή.

961. (962.) *μὴ φαύλως φέρε*) ἀντὶ τοῦ μὴ ἀηδίζου τοῖς χρησμοῖς.

962. (963.) ὡς ἔστι Βάκιδος) ὡς Φιλήτας ὁ Ἐφέσιός φησιν, οὕτως. Σίβυλλαι δὲ τρεῖς ἐγένοντο. ὧν ἡ μέν ἐστιν, ὡς διὰ τῆς ποιήσεως φησὶν, Ἀπόλλωνος ἀδελφή. δευτέρα δὲ ἡ Ἐρυθραία. τρίτη δὲ, ἡ Σαρδιανή. καὶ Βάκιδες ὁμοίως τρεῖς. ὁ μὲν, ἐξ Ἐλεῶνος τῆς Βοιωτίας, ὁ δὲ, Ἀθηναῖος, ὁ δὲ, Ἀρκάς. Θεόπομπος δὲ ἐν τῇ ἐνάτῃ τῶν Φιλιππικῶν τά τε ἄλλα πολλὰ περὶ τοῦ Βοιωτοῦ Βάκιδος ἱστορεῖ παράδοξα, καὶ ὅτι ποτὲ τῶν Λακεδαιμονίων μανείσας τὰς γυναῖκας ἐκάθηρεν[1]), Ἀπόλλωνος αὐτοῖς τοῦτον καθαρτὴν δόντος.

966. (967.) ἀλλ' οὐδὲν οἷον ἔστ' ἀκοῦσαι) ἀλλ' οὐδὲν κωλύον ἐστὶ καὶ νῦν ἀκοῦσαι τῶν χρησμῶν. οὕτως γὰρ ἔλεγον τὸ λυσιτελοῦν, οὐδὲν οἷον, ἀντὶ τοῦ, οὐδὲν κωλύον.

968. (969.) τὸ μεταξὺ Κορίνθου) παρὰ τὸν λεγόμενον χρησμὸν,

εἰς τὸ μέσον κτίσαι Κορίνθου καὶ Σικυῶνος.

ἐπεὶ καὶ ἡ πόλις μεταξὺ οὐρανοῦ καὶ γῆς ἵδρυται. Ἄλλως. Αἰσώπῳ τῷ μυθογράφῳ χρωμένῳ περὶ πλούτου ὁ θεὸς εἶπεν,

εἰς τὸ μέσον κτίσαι Κορίνθου καὶ Σικυῶνος.

εὔφορος γὰρ αὕτη ἡ χώρα. τὸ δὲ ὅλον παίζει.

971. (972.) Πανδώρᾳ) τῇ γῇ. ἐπειδὴ πάντα κατὰ τὸ ζῆν δωρεῖται. ἀφ' οὗ καὶ ζείδωρος καὶ ἀνησιδώρα.

978. (979.) αἰετὸς ἐν νεφέλῃσιν) οὐχ ἁπλῶς τοῦτό φησιν, ἀλλ' ὅτι χρησμὸς ἦν τοῖς Ἀθηναίοις δεδομένος τοσοῦτον αὐξηθήσεσθαι, ὅσον αἰετὸς τῶν ἄλλων ὀρνέων ἐν ταῖς νεφέλαις προὔχει. τοῦτον καὶ αὐτὸν εἰς τὸν Πεισθέταιρον πλάττεται, ὅπως ἄν τι λάβῃ. τούτου δὲ καὶ ἐν τοῖς Ἱππεῦσι μέμνηται, ὡς εἰς τὴν πόλιν δοκοῦντος εἰρῆσθαι ἐν τοῖς Βάκιδος.

983. (984.) αὐτὰρ ἐπὴν ἄκλητος) τῷ αὐτῷ μέτρῳ ἀναπλάττεται καὶ αὐτὸς χρησμόν.

984. (985.) σπλαγχνεύειν) σπλάγχνων μεταλαβεῖν.

---

1) ἐκάθηραν Ald.

988. (989.) μήτ' ἦν Λάμπων ᾖ) χρησμολόγος ὁ Λάμπων. μήτε, φησὶν, ἐὰν αὐτὸς ᾖ ὁ Λάμπων, φείδου αὐτοῦ, ἐὰν λέγῃ, ὅτι καὶ ὡς αἰετὸς γενήσῃ. ὁ δὲ Διοπείθης νῦν μὲν ὡς χρησμολόγος, ἑτέρωθι δὲ ὡς κυλλὸς καὶ δωροδόκος. Σύμμαχος δὲ καὶ μανιώδη φησὶ τὸν Διοπείθη τὸν ῥήτορα, ὡς καὶ Τηλεκλείδης ἐν Ἀμφικτύοσι δῆλον ποιεῖ. παράκειται δὲ καὶ τὰ Φρυνίχου ἔμπροσθεν ἐν Κρόνῳ·

ἀνὴρ χορεύει, καὶ τὰ τοῦ θεοῦ καλά.
βούλει Διοπείθη μεταδραμῶ καὶ τύμπανα;

καὶ Ἀμειψίας ἐν Κοινῷ· ὥςτε ποιοῦντες χρησμοὺς αὐτοῖς δίδοσθαι δεῖν Διοπείθει τῷ παραμαινομένῳ.

992. (993.) ἥκω παρ' ὑμᾶς) εἴςθεσις ὁμοίας ἑτέρας περιόδου ἐκ στίχων ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων ξ'. ὧν τελευταῖος,

θύσοντες εἴσω τοῖς θεοῖσι τὸν τράγον.

μετὰ μέντοι τὸν μθ' κῶλον ἰαμβικὸν μονόμετρον βραχυκατάληκτον, καὶ μετὰ τὸν νβ' ἀσυνάρτητοι δύο. ὧν ὁ πρῶτος σύγκειται ἐξ ἀναπαιστικῆς βάσεως καὶ τροχαϊκῆς ὁμοίας βάσεως. ὁ δέ τοι νδ' σύγκειται ἐξ ἰαμβικοῦ ἑφθημιμεροῦς καὶ τροχαϊκῆς βάσεως. ὁ δὲ νέ ἐξ ἰαμβικοῦ πενθημιμεροῦς καὶ ἀναπαιστικῆς βάσεως. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνὶς ἐξιόντων τῶν ὑποκριτῶν.

994. (995.) τίς ὁ κόθορνος) οἷον, τί ὑποδησάμενος πάρει; οὕτω Σύμμαχος πρὸς τὸ τί ὑποδέδεται τῷ δεξιῷ.

997. (998.) Μέτων) Μέτων ἄριστος ἀστρονόμος καὶ γεωμέτρης. τούτου ἐστὶν ὁ ἐνιαυτὸς ὁ λεγόμενος Μέτωνος. φησὶ δὲ Καλλίστρατος ἐν Κολωνῷ ἀνάθεμά τι εἶναι αὐτοῦ ἀστρολογικόν. Εὐφρόνιος δὲ, ὅτι τῶν δήμων ἦν ἐκ Κολωνοῦ. τοῦτο δὲ ψεῦδος. Φιλόχορος δὲ Λευκονέα φησὶν αὐτόν. τὸ δὲ τοῦ Καλλιστράτου δῆλον. ἴσως γὰρ ἦν τι καὶ ἐν Κολωνῷ. ὁ δὲ Φιλόχορος ἐν Κολωνῷ μὲν αὐτὸν οὐδὲν λέγει θεῖναι, ψευδῶς δὲ πρὸ Πυθοδώρου ἡλιοτρόπιον ἐν τῇ νῦν οὔσῃ ἐκκλησίᾳ, πρὸς τῷ τείχει τῷ ἐν τῇ Πνυκί. μήποτε οὖν τὸ χωρίον, φασί τινες, ἐκεῖνο ἐπάνω παραλαμβάνεται καὶ ἡ Πνύξ. Κολωνός ἐστιν ὁ ἕτερος ὁ Μισθὸς λεγόμενος. οὕτως μέρος τι νῦν σύνη-

θες γέγονε τὸ Κολωνὸν καλεῖν τὸ ὄπισθεν τῆς μακρᾶς στοᾶς, ἀλλ' οὐκ ἔστι. Μελίτη γὰρ ἅπαν ἐκεῖνο, ὡς ἐν τοῖς ὁρισμοῖς γέγραπται τῆς πόλεως. ἴσως δὲ ἐν Κολωνῷ κρήνην τινὰ κατεσκευάσατο. φησὶν ὁ Φρύνιχος Μονοτρόπῳ· τίς δ' ἐστὶν ὁ μετὰ ταῦτα ταύτης φροντίζων; Μέτων ὁ Λευκωνιεύς. οἶδα ὁ τὰς κρήνας ἄγων. καθεῖται δὲ καὶ ὁ Μονότροπος ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ χωρίου, εἴρηται. Ἄλλως. ἴσως ἐν τῷ Κολωνῷ κρήνην τινὰ κατὰ μηχανὴν τέως οὖσαν, ἢ ἄγαλμα, ἢ ἀνάθημα ἀστρολογικὸν κατεσκευάσατο αὐτῷ. ὅτι δὲ Κολωνὸς ἦν τῷ δήμῳ, ψεῦδος. Φιλόχορος δὲ Λευκωνέα φησὶν αὐτόν. οὗτος δέ ἐστιν Μέτων οὗ ὁ ἐνιαυτὸς ὁ λεγόμενος Μέτωνος.

1001. (1002.) κατὰ πνιγέα μάλιστα) ὥσπερ, φησὶ, πνιγεὺς περίκειται τῇ γῇ. τὰ δὲ ἑξῆς ἀδιανόητα. πνιγεὺς δὲ οὗτος, ὁ κρίβανος ἢ ἡ κάμινος.

προτιθεὶς οὖν) Δίδυμος· τοιοῦτος ἀήρ ἐστι τῇ γῇ περικείμενος, ὅμοιος πνιγεῖ, καθαπερεὶ πῶμά τι περικείμενος. τὰ δὲ ἑξῆς, φησὶν ὁ Σύμμαχος, ἀδιανόητα.

1005. (1006.) ὁ κύκλος) παίζει. ἀδύνατον γὰρ τὸν κύκλον τετράγωνον γενέσθαι.

1008. (1009.) αὐτοῦ κυκλοτεροῦς) ἵνα τοῦ μέσου κυκλοτεροῦς ὄντος, αἱ ὁδοὶ αὐτῷ παρεκταθῶσιν ὡς ἀκτῖνες ἀστέρων.

1009. (1010.) ἄνθρωπος Θαλῆς) ἐν σαρκασμῷ φησιν. ἔστι δὲ ὁ Θαλῆς οὗτος τῶν ἑπτὰ φιλοσόφων εἷς, ἐπὶ γεωμετρίᾳ διαβεβοημένος. Ἀθηναῖοι περισπῶσιν. ἡ δὲ κοινὴ βαρύνει. καὶ ὅτε μὲν περισπᾶται, Θαλοῦ ἐστὶν ἡ γενική. ὅτε δὲ βαρύνεται, Θάλητος.

1011. (1012.) κἀμοὶ πειθόμενος) ὡς φίλος σοι συμβουλεύω ὑπαναχωρῆσαι ἔνθεν.

1013. (1014.) ξενηλατοῦνται) περὶ τῆς ἐκ Λακεδαίμονος ξενηλασίας Θεόπομπός φησιν ἐν τῇ τρίτῃ καὶ τριακοστῇ. ποτὲ γὰρ ἐκεῖσε σποδιᾶς γενομένης, ξενηλασία γέγονεν, ὡς Θεόπομπός φησιν. [ξενηλατοῦνται) ἀπελαύνονται. Gl. Victor.]

1014. (1015.) μῶν στασιάζετε) ἆρα μὴ εἰς ἀλλήλους μάχεσθε.

[1016. σποδεῖν) συντρίβειν. Gl. Victor.]

1017. (1018.) *ὡς οὐκ οἶδ᾽ ἄρ᾽ εἰ φθαίης*) οὐκ οἶδα εἰ φθαίης ἀπιέναι, πρὶν ἀποτυμπανισθῆναι. ἅμα δὲ τύπτει αὐτόν.

1018. (1019.) *ἐγγὺς αὐταιί*) αἱ πληγαί. ἅμα δὲ τύπτει αὐτόν.

1020. (1021.) *οὐκ ἀναμετρήσει*) ὅτι οὐ γεωμετρήσεις. ἅμα δὲ, ὅτι οὐ μέτρια φρονήσεις πλάττειν τινὰ ἀρχὴν καινήν. οὐδεμία γὰρ Ἀθήνησι.

1021. (1022.) *ποῦ πρόξενοι*) προξένους ἐκάλουν τοὺς τεταγμένους εἰς τὸ ὑποδέχεσθαι τοὺς ξένους τοὺς ἐξ ἄλλων πόλεων ἥκοντας.

τίς ὁ Σαρδανάπαλος) οὗτος υἱὸς Ἀνακινδαράξου βασιλεὺς Νίνου Περσικῆς χώρας, ὃς ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ Ταρσὸν καὶ Ἀγχιάλην ἔκτισεν, ἐκτράπελος ταῖς τρυφαῖς. φασὶ γὰρ αἰσχρῶς αὐτὸν καλλωπίζεσθαι, τοῖς τε οἰκείοις μὴ ὁρᾶσθαι εἰ μὴ εὐνούχοις καὶ κόραις. πεπυρπολημένου δὲ τοῦ οἴκου, ἔνδον εὑρεθεὶς, ἀπέθανεν. Ἀπολλόδωρος δὲ ταῦτα φησίν· ἐγγεγράφθαι ἐπὶ τῷ τάφῳ αὐτοῦ Ἀσσυρίοις γράμμασιν· Σαρδανάπαλος Ἀνακυνδαράξου παῖς, Ταρσόν τε καὶ Ἀγχίαλον ἔδειμεν ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ. ἔσθιε, πῖνε, ὄχευε, ὡς τἄλλα οὐδενός ἐστιν ἄξια. ὁ δὲ Ἑλλάνικος ἐν τοῖς Περσικοῖς δύο φησὶ Σαρδαναπάλους γεγονέναι. Εἰς τὸ αὐτό. Περσῶν βασιλεὺς, ὃς ἐν τρυφῇ ὡρίζετο τὴν εὐδαιμονίαν. λέγει δὲ περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ δύο πόλεις ἔκτισε τῆς Κιλικίας, Ταρσὸν καὶ Ἀγχιάλην. ἦν δὲ τῷ βίῳ τρυφηλὸς, καὶ τῷ εἴδει ἐκτράπελος, καὶ τῷ σχήματι ἀλλόκοτος. διὸ λέγουσιν ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ ἐπιγεγράφθαι τοῦτο τὸ ἐπίγραμμα·

εὖ δεδαὼς ὅτι θνητὸς ἔφυς, ὃν θυμὸν ἄεξε
τερπόμενος θαλίῃσι. θανόντι τοι οὔ τις ὄνησις.
καὶ γὰρ ἐγὼ σποδός εἰμι Νίνου μεγάλης βασιλεύων.
ταῦτ᾽ ἔχω, ὅσσ᾽ ἔφαγον καὶ ἐφύβρισα, καὶ μετ᾽ ἐρώτων
τέρπν᾽ ἔπαθον. τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια κεῖνα λέλειπται·

ἡ δὲ σοφὴ βιότοιο παραίνεσις οὐδέ-
ποτ' ἐσθλή,
κεκτήσθω δ' ὁ θέλων σοφίης τὸν ἀπεί-
ρονα πλοῦτον.

1022. (1023.) ἐπίσκοπος ἥκω) πλάττει καινὴν ἀρχήν. οὐ γὰρ ἦν Ἀθήνησι. λαχὼν δὲ, ἀντὶ τοῦ κληρωθεὶς ταύτην τὴν ἀρχήν. Ἄλλως. οἱ παρ' Ἀθηναίων εἰς τὰς ἐπηκόους πόλεις ἐπισκέψασθαι τὰ παρ' ἑκάστοις πεμπόμενοι ἐπίσκοποι καὶ φύλακες ἐκαλοῦντο. οὓς οἱ Λάκωνες ἁρμοστὰς ἔλεγον.

1028. (1029.) Φαρνάκῃ) στρατηγὸς Περσῶν ὁ Φαρνάκης Φαρναβάζου. ἀλαζονικῶς οὖν σκήπτεται κοινωνίαν ἔχειν μετ' ἐκείνου.

1032. (1033.) τὼ κάδω) τοὺς κάδους τοὺς ἀμφορικοὺς, εἰς οὓς τὰς ψήφους καθιᾶσιν.

1033. ἤδ' ἐπισκόπους) τὸ ὅλον ἤδη.

1043. Ὀτοτύξιοι) ἀπὸ τοῦ ὀτοτύζειν ἐσχημάτισεν. [ὀτοτύζειν, λέγειν, θρηνεῖν. Gl. Victor.]

1046. καλοῦμαι) γράφομαι, εἰς τὸ δικαστήριον καλῶ.

1047. ἐς τὸν Μουνιχιῶνα) ἐς τὸν Μαιμακτηριῶνα γὰρ εἰσιν αἱ κρίσεις.

1050. κατὰ τὴν στήλην) κατὰ τὴν δημοσίαν ἀναγραφήν.

1053. διασκεδῶ) ἀποπατήσας ἀπαλλάττεται τοῦ συκοφάντου.

1057. θύσοντες εἴσω) σκήπτεται ποιεῖν εἴσω τὴν θυσίαν, ἵνα μὴ σφάξῃ τὸ πρόβατον.

1058. ἤδη μοι τῷ παντόπτᾳ) εἰώθασι μετὰ τὴν τελείαν παράβασιν ἐπιῤῥηματικὴν ποιεῖσθαι συζυγίαν, ὥςπερ καὶ ἐν Ἱππεῦσι πεποίηκεν. Ἄλλως. δευτέρα παράβασις, ὡς ἐν Ἱππεῦσιν. Ἄλλως. ἡ παράβασις αὕτη οὐκ ἔχει πάντα τὰ μέρη, ἀλλὰ μόνα τέσσαρα, τὴν ᾠδὴν καὶ στροφὴν, τὸ ἐπίῤῥημα, τὴν ἀντῳδὴν καὶ τὸ ἀντεπίῤῥημα. ἔστι γοῦν ἡ ᾠδὴ καὶ στροφὴ κώλων καὶ στίχων δακτυλικῶν καὶ παιωνικῶν ιδ'. τὰ ά, έ, ϛ', ζ' δακτυλικὰ ἐφθημιμερῆ. τὰ β', γ', δ', ί, ιά τετράμετρα. τὰ δ' ἄλλα παιωνικὰ, τετράμετρα μὲν ἀκατάληκτα τὰ ή, θ'. τὸ δὲ ιβ' τρίμετρον. τὸ δὲ ιγ' δίμετρον. τὸ δὲ ιδ' ἐφθη-

μιμερὲς ἐκ κρητικῶν. ὑφ' ὃ παράγραφος, καὶ διπλῆ ἔσω νενευκυῖα.

[1059. παντάρχα) ἑρμηνεύει τὸ παντόπτα. *Gl. Victor.*]

[1060. εὐκταίαις) εὐκταῖον, τὸ κατ' εὐχὴν ἀποδιδόμενον. *Gl. Victor.*]

1063. κτείνων παμφύλων) καὶ θηρίοις γὰρ πολέμιοι ὄρνιθες, ὡς λαγωοῖς αἰετός.

[1068. λύμαις) λύμη, φθορὰ, βλάβη. *Gl. Victor.*]

1069. ἑρπετὰ καὶ δάκετα) καὶ τὰ ἄλλα δάκετα, ὥςπερ εἰ τύχοι ὁ σκορπιός. δάκετα δὲ, θηρία ἰοβόλα.

[1072. ἐπαναχορεύεται) καὶ λέγεται, καὶ ἀνακηρύττεται. *Gl. Victor.*]

1073. Διαγόραν τὸν Μήλιον) οὗτος μετὰ τὴν ἅλωσιν Μήλου ἐν Ἀθήναις ᾤκει. τὰ δὲ μυστήρια ηὐτέλιζεν, ὡς πολλοὺς ἐκτρέπειν τελετῆς. τοῦτο οὖν ἐκήρυξαν κατ' αὐτοῦ Ἀθηναῖοι, καὶ ἐν χαλκῇ στήλῃ ἔγραψαν, ὥς φησι Μελάνθης ἐν τῷ περὶ μυστηρίων. Εἰς τὸ αὐτό. ταῦτα ἐκ τοῦ ψηφίσματος εἴληφεν. οὕτως γὰρ ἐκήρυξαν, τὸν μὲν ἀποκτείναντα αὐτὸν τάλαντον λαμβάνειν, τὸν δὲ ἀγαγόντα, δύο. ἐκηρύχθη δὲ τοῦτο διὰ τὸ ἀσεβὲς αὐτοῦ, ἐπεὶ τὰ μυστήρια πᾶσι διηγεῖτο κοινοποιῶν αὐτὰ, καὶ τοὺς βουλομένους μυεῖσθαι ἀποτρέπων, καθάπερ Κρατερὸς ἱστορεῖ. ἐκκεκήρυκται δὲ μάλιστα ὑπὸ τὴν ἅλωσιν τῆς Μήλου. οὐδὲν γὰρ κωλύει πρότερον. Μένανδρος δὲ ἐν τῷ περὶ μυστηρίων προφέρεται τῆς χαλκῆς στήλης ἀντίγραφον, ἐν ᾗ ἐπεκήρυξαν καὶ αὐτὸν καὶ τοὺς ἐκδιδόντας Πελλανεῖς. ἐν ᾗ γέγραπται καὶ ταῦτα· ἐὰν δέ τις ἀποκτείνῃ Διαγόραν, τὸν Μήλιον, λαμβάνειν ἀργυρίου τάλαντον· ἐὰν δέ τις ἀγάγῃ, λαβεῖν δύο.

1074. ἄν τε τῶν τυράννων τίς) τινὲς, τινά. ὡςεὶ ἔλεγέ τινα τῶν ἀνηκόντων αὐτῷ, ὃς ἐὰν φονεύσῃ.

1075. τῶν τεθνηκότων) τῶν ἐπὶ θανάτῳ φευγόντων. ἐν δὲ τοῖς ὑπομνήμασιν οὕτω γέγραπται· ἐν ὑπερβολῇ καὶ τοὺς τεθνηκότας ἀποκτείνειν. ὥςτε μηδ' ἐν [1]) - - - - - πλασιάζονται δὲ τῇ ἀμφιβολίᾳ. λέγει γὰρ, ἐάν τις τινὰ

1) πλαγίζονται inserit *Victor.*

τῶν τοῖς τυράννοις προσηκόντων ἀποκτείνῃ, τάλαντον λήψεται· οἷον γύναιον, τέκνον, ἀδελφὸν, τοὺς συνωμοσίους καὶ συμπράξαντας τῇ τυραννίδι.

[1076. ἀνειπεῖν) κηρύξαι καὶ ἀναγορεῦσαι. Gl. Victor.]

1077. τὸν Στρούθιον) ἄνω εἶπεν ἐκ τῶν ὀρνέων. Στρούθιον δὲ εἶπεν, ὡς Μήλιον. διὸ καὶ οὕτω προενεκτέον. συνείρων δὲ, εἰς ὁρμαθὸν συντιθείς.

1079. σπίννους) εἶδος ὀρνέου. τρία δὲ αὐτοὺς λυπεῖ, ὅτι θηρεύει, ὅτι πωλεῖ, ὅτι ζ΄ τοῦ ὀβολοῦ ὡς εὐτελίζων αὐτούς.

1081. τοῖς τε κοψίχοισιν) οἱ κόψιχοι γὰρ ᾠοτοκοῦντες κεντοῦσι τὰ ᾠά. οἱ οὖν ὀρνιθοθῆραι πτερὰ αὐτοῖς ἐμβάλλουσι πρὸς τὸ ἀμβλῦναι τὰ ῥάμφη τῇ μαλακότητι τῶν πτερῶν. ἢ ἵνα μὴ κορύξωσιν, ἢ μετὰ τὸ σφάξαι πτερὰ ἐπιβάλλουσιν, ὥστε ἐξ αὐτῶν αὐτοὺς κρεμαμένους ὁραθῆναι πᾶσιν. ἐμφαντικὸν δὲ πλήθους τὸ ἐγχεῖ. βιαίως δὲ τὸ ἐγχεῖ. εἴροντες γὰρ διὰ τῶν ῥινῶν, καὶ κρεμοῦντες ἐπώλουν.

1083. παλεύειν) θηρεύειν, προκαλεῖσθαι. εἰώθασιν ἐκτυφλοῦντές τινα τῶν ὀρνέων ἱστάναι ἐν δικτύῳ, ὅπως τῇ φωνῇ προσκαλοῖτο τὰ ὁμοιογενῆ. καὶ τοῦτο γλωσσηματικὸν παλεύειν ἔλεγον. Ἄλλως. θηρεύειν, προκαλεῖσθαι βοσκόμενα. οὐ περὶ τῶν κοψίχων δὲ τοῦτο, ἐπεὶ δεδεμένους ἂν εἶπεν, ἀλλὰ μετέβη ἐπὶ περιστερὰς, ἢ φάττας.

1088. εὔδαιμον φῦλον) ἡ ἀντῳδὴ καὶ ἀντιστροφὴ ὁμοία ἐστὶ τῇ ᾠδῇ, καὶ στροφῇ. καὶ αὕτη γὰρ κώλων καὶ στίχων ἐστὶ ιδ΄. καὶ τὰ μὲν ἔχει δακτυλικὰ ἰσόμετρα τοῖς ἐκείνης, τὰ δὲ παιωνικὰ ἐπιμεμιγμένα κρητικοῖς. ἐπὶ τῷ τέλει αἱ συνήθεις δύο διπλαῖ ἔξω νενευκυῖαι. ἐν σχήματι δὲ εἴρηται ὁ λόγος, εὔδαιμον φῦλον, οἱ χειμῶνος· πρὸς γὰρ τὸ σημαινόμενον τοῦ φύλου πληθυντικὸν ὂν ἔφη τὸ οἵ.

1091. οὐδ᾽ αὖ θερμὴ) τινὲς τοῦ πνίγους κατὰ ἐνικὴν φάσιν, ἵνα ᾖ, οὐδὲ ἐν θέρους θερμασίᾳ ἐπίκεινται ὑμῖν.

1094. φύλλλων ἐν κόλποις) ὡσεὶ ἔλεγεν ὑπὸ τὰ φύλλα.

1096. ὑφ᾽ ἡλίῳ μανεὶς) τέρπεται γὰρ καὶ ἐπιμαίνεται τῷ ἡλίῳ ὁ τέττιξ.

1099. *παρθένια*) διὰ τὸ ἐπιμελῶς τὰς γυναῖκας καὶ τὰς παρθένους τὰ μύρτα ἐσθίειν. λευκότροφα δὲ, ἀντὶ τοῦ λευκὰ καὶ τρυφερά. τοιαῦτα γάρ εἰσι μήπω πεπανθέντα.

1102. *τοῖς κριταῖς*) πολλάκις ἐν ταῖς παραβάσεσι καὶ οἱ ποιηταὶ λέγουσι τινὰ εἰς τὰ ἑαυτῶν χρήσιμα, διὰ τοῦ χορικοῦ προσώπου, ὡς νῦν πρὸς τοὺς κριτὰς ἀποτείνει τὸν λόγον, ὅπως ἂν αὐτοῖς ψηφίσωνται τὴν νίκην.

1104. *πολλῷ τῶν Ἀλεξάνδρου*) τοῦ Πάριδος, ὧν ἔλαβε παρὰ Ἀφροδίτης. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ δώσομεν.

1106. *γλαῦκες ὑμᾶς*) ἀντὶ τοῦ νομίσματα. ἡ γὰρ γλαὺξ ὄρνεόν ἐστιν Ἀθηνᾶς. ὅπερ πάνυ τιμῶντες Ἀθηναῖοι διὰ τὴν θεὸν, ἐν τοῖς τετραδράχμοις ἐνεχάραξαν νομίσμασιν. αἰνίττεται δὲ καὶ εἰς τὸ φιλάργυρον τῶν Ἀθηναίων. Ἄλλως. ἡ γλαὺξ ἐπὶ χαράγματος ἦν τετραδράχμου, ὡς *Φιλόχορος*. ἐκλήθη δὲ τὸ νόμισμα τὸ τετράδραχμον τότε ἡ γλαύξ. ἦν γὰρ γλαὺξ ἐπίσημον καὶ πρόσωπον Ἀθηνᾶ, τῶν προτέρων διδράχμων ὄντων, ἐπίσημόν τε βοῦν ἐχόντων.

1108. *κἀκλέψουσι*) δέον εἰπεῖν καὶ λεπίσουσι. λεπίζουσαι γὰρ τὸ ᾠὸν ἐκφέρουσι τὰ νεόττια.

1110. *ἐρέψομεν*) διὰ τὰ ἐν τοῖς ναοῖς ἀετώματα. ἀντὶ τοῦ, στεγάσομεν πρὸς ἀετώματα. τὰς γὰρ τῶν ἱερῶν στέγας πτερὰ καὶ ἀετοὺς καλοῦσιν, ὥς φησιν *Ἴων* ἐν Ἀγαμέμνονι.

1111. *κἂν λαχόντες ἀρχίδιον*) ὑποκοριστικῶς τὴν ἀρχήν. διαβάλλει δὲ αὐτοὺς ὡς ἅρπαγας.

1112. *ὀξὺν ἱερακίσκον*) ἀντὶ τοῦ ἁρπαγὴν ὀξεῖαν. Δίδυμος, τάχος ὡς ἱέρακος, ἵνα ταχέως φύγῃ.

1113. *πρηγορεῶνας*) κυρίως τῶν ὀρνίθων ὁ λεγόμενος πρόλοβος. ἑκάτερον δὲ ἀπὸ τοῦ συναθροίζειν ἐκεῖ τὴν τροφήν. Δίδυμος δὲ, τοὺς βρόγχους τῶν ὀρνέων τοὺς λεγομένους προλόβους, ὅτι συλλέγεται ἐν αὐτοῖς τὰ σιτία. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων πρηγορεὼν πάλιν ὁ βρόγχος. ἑκάτερον δὲ ἀπὸ τοῦ συναθροίζειν ἐκεῖ τὴν τροφήν.

1114. *ἂν δὲ μὴ κρίνητε*) ἐὰν δὲ μὴ ἡμᾶς κρίνητε νικᾷν, τίθεσθε ὥςπερ οἱ ἀνδριάντες μηνίσκους ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς. ποιοῦσι γὰρ ἔνιοι, ὥςτε μὴ ἐφάπτεσθαι τὰ

ὄρνεα. Εἰς τὸ αὐτό. μηνίσκους, σκεπάσματα τῶν ἀνδριάντων, διὰ τὸ μὴ ἀποπατεῖν κατ' αὐτῶν τὰ ὄρνεα. φησὶν οὖν, ὅτι μέλλομεν ὑμῶν καταπατεῖν.

1115. μήνην) μηνίσκον. μήνῃ γὰρ ἔοικε.

1118. τὰ μὲν ἱέρ' ἡμῖν) κορωνὶς εἰσιόντων αὖθις τῶν ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ό, ὧν τελευταῖος,

τόξευε πᾶς τις. σφενδόνην τίς μοι δότω.

ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

[τὰ μὲν ἱέρ' ἡμῖν ἐστιν) τὰ ἐν τοῖς θύμασι σύμβολα. Gl. Victor.]

1121. ἀλλ' οὑτοσὶ τρέχει) Σύμμαχος· οὕτω συντόνως τρέχει, ὡσεὶ Ὀλυμπιακὸς σταδιοδρόμος, ἢ ἀπὸ τοῦ παραῤῥέοντος ποταμοῦ. ἀντὶ τοῦ, δίκην ῥεύματος ταχέως φερόμενος. ὁ δὲ Δίδυμος, παρὰ τὸ Πινδάρου, ἄμπνευμα σεμνὸν Ἀλφειοῦ. διχῶς δέ τινες, ἄλφειον πνέων.

1126. Προξενίδης καὶ Θεαγένης) ἐκ τούτων πιστοῦται τὸ ἀνυπόστατον τοῦ τείχους, ἐπειδὴ καπνοὶ ἦσαν καὶ κομπασταὶ, καὶ μόνον ὑπόσχεσις. τοιαύτη δὲ καὶ ἡ τοῦ τείχους οἰκοδομή.

ὁ Κομπασεὺς) ἔπαιξε παρὰ τὸν κόμπον. προείρηται δὲ περὶ αὐτῶν ἀμφοτέρων ὅτι κομπασταί. Τηλεκλείδης δὲ ἐν Ἡσιόδῳ ὡς παρειμένον τῷ σώματι κωμῳδεῖ αὐτόν.

1128. ὅσον ὁ Δούριος) οὐ πιθανὸν κοινῶς λέγειν αὐτὸν, ἀλλὰ περὶ τοῦ χαλκοῦ τοῦ ἐν ἀκροπόλει. ἀνέκειτο γὰρ ἐν ἀκροπόλει Δούριος ἵππος ἐπιγραφὴν ἔχων· Χαιρέδημος Εὐαγγέλου ἐκ Κοίλης ἀνέθηκε. δύναται δὲ ὁ ἐν Ἰλίῳ λαμβάνεσθαι. ἐν ἀκροπόλει δὲ χαλκοῦς ἵππος ἀνέκειτο κατὰ μίμησιν τοῦ Ἰλιακοῦ.

1131. τοῦ μάκρους) σημείωσαι ὅτι τὸ μάκρος λέγει.

1133. Αἰγύπτιος πλινθοφόρος) οἱ Αἰγύπτιοι ἐκωμῳδοῦντο ὡς ἀχθοφόροι. καὶ ἐν Βατράχοις· οὓς οὐκ ἄραιντ' ἂν οὐδ' ἑκατὸν Αἰγύπτιοι. Εἰς τὸ αὐτό. ὅτι ἴδιον Αἰγυπτίων τὸ ἀχθοφορεῖν.

1137. γέρανοι θεμελίους) διὰ τὸ ἐν ὕψει πέ-

τεσθαι, καὶ τῇ εἰς εὐθὺ ὁρμῇ τὴν ἐπὶ τὰ κάτω θέαν ἐμποδίζεσθαι, λίθους βαστάζουσιν, ὅπως κάμνουσαι τῇ πτήσει ῥίπτοιεν, καὶ αἴσθοιντο πότερον ἐπὶ γῆς ἢ ἐπὶ θαλάσσης φέρωνται. καὶ εἰ μὲν ἐπὶ θαλάσσης ἤκοι ὁ λίθος, ἀνύουσι τὴν ὁδόν· εἰ δὲ ἐπὶ γῆς, ἀναπαύονται.

[θεμελίους) ἤγουν προςήκοντας θεμελίῳ. *Gl. Victor.*]

καταπεπωκυῖαι λίθους) ἐπεὶ αἱ γέρανοι λίθους καταπίνουσι καὶ ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον παραγίνονται.

1138. τούτους δ' ἐτύκιζον) τύκος ἐργαλεῖόν τι ᾧ τοὺς λίθους περιτύκουσι καὶ ξέουσιν. ἐπιτήδειον δὲ ἔργον ταῖς μακρὸν ἐχούσαις ῥύγχος. κρὲξ δὲ εἶδος ὀρνέου, ὀξὺ πάνυ τὸ ῥύγχος καὶ πριονῶδες ἔχον.

[αἱ κρέκες) κρὲξ κορυφαία καὶ ὄρνεόν τι, ὃ τοῖς γαμοῦσιν οἰωνίζεται· τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τροχοῦ. *Gl. Victor.*]

1139. πελαργοὶ μυρίοι) διὰ τὸ Πελαργικὸν τεῖχος τοὺς ἀπὸ Τυῤῥηνίας ἥκοντας ἀναστῆσαι.

1141. οἱ χαραδριοὶ) ὠνοματοπεποίηται τὸ ὄρνεον παρὰ τὸ ἐν ταῖς χαράδραις διατρίβειν.

1142. ἐρωδιοὶ λεκάναισι) παρὰ τὴν ἔραν πέπαιχεν, ἐπεὶ πηλὸς ἐκ τῆς ἔρας, τουτέστι τῆς γῆς. ταῦτα δὲ ὡς ἐν κωμῳδίᾳ ἐσχημάτισται. λεκάνη δὲ τὸ κοινὸν παρὰ τὸ λα ἐπιτατικὸν καὶ τὸ χαίνω. τὸ δὲ Ἀττικὸν λεκάνη.

1145. οἱ χῆνες ὑποτύπτοντες) διὰ τὸ πλατύποδας τῶν ἄλλων μᾶλλον εἶναι τοὺς χῆνας.

[ἄμαις) ἄμη σιδηροῦν σκεῦος, καὶ σκάφη, εἰς ἣν ἐβάλλοντο ἐρίφων πόδες πρὸς τὸ μὴ βαίνειν. *Gl. Victor.*]

1147. τί δῆτα πόδες) παρὰ τὴν παροιμίαν,

τί δῆτα χεῖρες οὐκ ἂν ἐργασαίατο.

1148. καὶ νὴ Δί' αἱ νῆτται) ἡ νῆττα εἶδος ὀρνέου, ἔχον τὴν πτέρωσιν ἐκ φύσεως ὥςπερ ζώνην λευκήν. τοῦτο οὖν ἔπαιξεν ὡς ἂν ἐζωσμένην εἰρηκὼς αὐτήν. ὑπαγωγέα δὲ, τὸν ξυστῆρα. πλατὺ δέ ἐστι σίδηρον, ᾧ ξύουσι τὸν πηλόν. Ἄλλως. τινὲς τῶν νησσῶν ἔχουσιν ὥς ζώνην ἐν κύκλῳ λευκήν.

1150. ἔχουσαι κατόπιν) ὥσπερ παιδία βαστάζουσαι αὐτόν. ὡς εἰώθασι βαστάζειν τὰ παιδία. ἀσαφῶς δὲ λέγει. λέγει γὰρ τὰς χελιδόνας τὸν ὑπαγωγέα ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτὰς κομίζειν, τὸν δὲ πηλὸν ἐν τοῖς στόμασι. καὶ ποιοῦσι τοῦτο, ὅταν τὰς νεοσσιὰς κατασκευάζωσιν. ὁ δὲ ὑπαγωγεὺς, ὥς τινες, σιδηροῦν τι οἷον πτυΐδιον, ᾧ ἐχρῶντο οἱ κονιαταί. οἱ δὲ, ἐργαλεῖον οἰκοδομικὸν, ᾧ ἀπευθύνουσι τὰς πλίνθους πρὸς ἀλλήλας. τινὲς δὲ αὐτὸ παράξυστον καλοῦσιν. εἰ μὴ ἄρα πηλόν τινα ὑπαγωγέα καλοῦσι. τοιοῦτον γάρ τι καὶ Ἕρμιππος ἐν τοῖς Τριμέτροις ἐμφανίζει.

1155. πελεκᾶντες) παρὰ τὸ πελεκᾶν τὰ ξύλα, τῷ ὀνόματι τοῦ ὄρνιθος πιθανῶς ἐχρήσατο παίζων. καὶ ὅτι ῥάμφος ἔχει μέγα.

[1156. ἀπεπελέκησαν) πελεκῶ, πελεκήσω, ξύλα. πελεκίζω τὸ μετὰ τῆς σπάθης κόπτω. Gl. Victor.]

1159 καὶ βεβαλάνωται) ὡσεὶ εἶπε κεκλείδωται, ὅτι βάλανοι λέγονται τὰ μάγγανα τῆς κλειδώσεως.

1160 ἐφοδεύεται) διοδεύεται. τὸ δὲ κωδωνοφορεῖται, ἀντὶ τοῦ δοκιμάζεται ἡ τῶν φυλάκων φρουρά.

1161. φρυκτωρίαι) αἱ τῶν πύργων φυλακαί. παρὰ τὸν πυρσὸν καὶ τὸ ὠρεύειν.

1163. ἀπονίψομαι) ἦν γὰρ ἀπὸ πηλοῦ ἢ κονίας ὡς ἀπὸ τῶν ἔργων.

τἄλλα δρᾶ) ἀντὶ τοῦ πράττε προςτακτικῶς.

1169. πυῤῥίχην βλέπων) ἔνοπλον καὶ πολεμικόν τι. ἐνόπλιος γὰρ ὄρχησις ἡ πυῤῥίχη. [ἐςθεῖ) τρέχει. Gl. Victor.]

1173. εἰς τον ἀέρα) δέον εἰπεῖν εἰς τὴν πόλιν.

1174. ἡμεροσκόπους) τοὺς ἐν ἡμέρᾳ φρουροῦντας.

1177. τοῦτ' ἴσμεν) πρὸς τὴν ἐν Ἰλιάδι γραφὴν τὴν, χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα. οὕτως ἀξιοῦσιν Ἀριστοφάνην γράφειν.

περιπόλους) τοὺς φύλακας, ἢ ζητητάς. ἀπὸ τοῦ περιπολεῖν. τὸ δὲ ἑξῆς, οὐκ ἐχρῆν περιπόλους πέμψαι.

1179. ἱπποτοξότας) ἀπὸ τοῦ ἵππου τὴν ὀξεῖαν αὐτῶν πτῆσιν δηλοῖ, ἀπὸ δὲ τοῦ τόξου τὸ ἐπικαμπὲς τῶν ὀνύχων.

1180. ἠγκυλωμένος) ἀγκύλη εἶδος ἀκοντίου.

1181. *κύμινδις*) τὴν κύμινδιν οὐκ ἀνέγραψεν ὁ Καλλίμαχος. μήποτε κίμινδις γραπτέον. ὁ δὲ τριόρχης εἶδος ἱέρακος.

1182. *ῥύμη*) φορᾷ βιαίᾳ.

[1183. *δονεῖται*) κινεῖται, ταράσσεται, σαλεύει. *Gl. Victor.*]

1188. *πόλεμος αἴρεται*) εἴςθεσις χοροῦ ἐπῳδικὴ κώλων τροχαϊκῶν ἐπιμεμιγμένων χορείοις ἤτοι τριβράχεσι καὶ δακτύλοις πενθημιμερῶν ἡ. ὧν τὰ μὲν πρῶτα τρία καὶ παιωνικὰ, εἰ βούλει, ποιήσει ἡμιόλια. τὸ τέταρτον τροχαϊκὸν ἐκ δακτύλου πενθημιμερές. τὸ πέμπτον καὶ ἕκτον ἰθυφαλλικά [1]). τὸ ζ' καὶ ή τροχαϊκὰ πενθημιμερῆ. ἐν ἐκθέσει δὲ ἰαμβικὰ τρία. ὧν τὸ πρῶτον δίμετρον ἀκατάληκτον. οἱ δὲ δύο τρίμετροι ἀκατάληκτοι. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

πόλεμος αἴρεται) διὰ τὴν ὑπερβολὴν ἀντὶ τοῦ ἐγείρεται καὶ μετεωρίζεται.

[1189. *φατὸς*) λεκτός. *Gl. Victor.*]

1192. *ἀέρα περινέφελον*) ἀέρα λέγει τὴν ἀορασίαν, τὸ σκότος.

1197. *πεδαρσίου*) μετεώρου, πετομένου. παρὰ τὸ ἐκ τοῦ πέδου αἴρεσθαι.

[1198. *δίνης*) ταῖς δίναις καὶ ταῖς συστροφαῖς. δίνη, συστροφὴ ὑδάτων. *Gl. Victor.*]

1199. *αὕτη σὺ*) κορωνὶς εἰσιόντων αὖθις τῶν ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ξγ'. ὧν τελευταῖος,

καταιθαλώσεις τῶν νεωτέρων τινά.

ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

1203. *πλοῖον ἢ κυνῆ*) πλοῖον μὲν, καθὸ ἐπτέρωται, καὶ τὰ πτερὰ διαπέταται ὡς κώπη. κυνῆ δὲ, ὅτι ἔχει περικεφαλαίαν τὸν πέτασον, ὡς Ἑρμῆς ἄγγελος ὢν παρὰ *Σοφοκλεῖ* ἐν Ἰνάχῳ ἐπὶ τῆς Ἴριδος· *γυνὴ τίς ἥδε Κυλληνᾶς Ἀρκάδος κυνῆ.* φασὶ δὲ καὶ κυνέαν τὸν πέτασον λέγεσθαι ἐν Πελοποννήσῳ. πέτασον γὰρ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φορεῖ ὁ Ἑρμῆς, πρὸς ὃν τὴν κυνῆν εἶπε. καὶ Πελοποννήσιοι δὲ τὸν πέτασον κυνῆν καλοῦσι. πλοῖον δὲ διὰ τὸ ἐν δρόμῳ αὐτῆς κεκολπῶσθαι τὸν

---

1) ἰθυφαλικά *Ald.*

χιτῶνα. ἢ ἐπεὶ πτερωτὸς ἦν. αἱ δὲ νῆες ἀντὶ πτερῶν τὰς κώπας ἔχουσι.

1204. *Πάραλος ἢ Σαλαμινία*) αὗται ἱεραὶ τριήρεις δημόσιαι, ἐπὶ τὰς τῆς πόλεως χρείας πεμπόμεναι καὶ ταχυναυτοῦσαι. Ἄλλως. ἐπεὶ ταχεῖαν αὐτὴν εἶπεν. αὗται δὲ αἱ τριήρεις, ὡς ἂν ὑπηρέτιδες οὖσαι, ταχεῖαι ἦσαν, Πάραλος καὶ Σαλαμινία. ἐὰν δὲ δασέως ἐν ἄρθρου μέρει, ἔσται ἡ αὐτὴ Πάραλος καὶ Σαλαμινία.

1206. *ἀναπτάμενος τρίορχος*) ἐπεὶ ἑταίρα ἦν, ἔπαιξε τὸ τρίορχος.

1213. *σφραγῖδ' ἔχεις παρὰ τῷ πελαργῷ*) οἷον σύμβολον ἐπὶ τῷ συγχωρηθῆναι παρελθεῖν.

1214. *ὑγιαίνεις μέν*) ὑγιαίνεις, φησὶ, καὶ οὐ μαίνῃ τοιαῦτα ἐρωτῶν.

1215. *ἐπέβαλεν ὀρνίθαρχος*) πρὸς τὸ ἐπέβαλεν, ὅτι καὶ νῦν ἐπὶ τοῦ συνουσιάσαι, ὃ καὶ ἐνόμισε λέγειν ἡ Ἶρις, διὸ παραιτεῖται.

1218. *γῆς ἀλλοτρίας καὶ τοῦ χάους*) χάους, τοῦ ἀέρος, διὰ τὸ κεχύσθαι εἰς ἅπλωμα.

1222. *πασῶν Ἰρίδων*) ἢ ὡς τοῦ ἀέρος ποικίλας Ἴριδας ποιοῦντος, ἢ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν θεαινῶν.

1223. *τῆς ἀξίας*) λείπει τιμωρίας.

1227. *ἀκολαστανεῖτε*) ἀκόλαστα καὶ ἄτακτα πράξετε.

1228. *ἐν μέρει τῶν κρειττόνων*) κατά τι μέρος ἡμῖν ὑποταγῆναι ὀφείλετε.

1229. *τὼ πτέρυγε ποῖ ναυστολεῖς*) ἔπαιξεν ὡς ἐπὶ νεῶν. ποῦ παρασκευάζῃ, καὶ ἐπὶ ποίαν ὁδὸν τὴν πτῆσιν ἔχεις.

[1232. *ἐπ' ἐσχάραις*) ἤγουν ἐπάνω. *Gl. Victor.*]

1237. *ἀλλὰ μὰ Δί' οὐ τῷ Διί*) ἔπαιξε πάλιν μὰ Δία εἰπών. ὡς ἐν κωμῳδίᾳ.

1240. *Διὸς μακέλλῃ*) τοῦτό φησι παρὰ τὸ Σοφόκλειον·

χρυσῇ μακέλλῃ Ζηνὸς ἐξαναστραφῇ.

[*μακέλλῃ*) δίκελλα πλατεῖα. *Gl. Victor.*]

[1241. *πτυχὰς*) πτύχαι, στοαὶ, περιβολαί. *Gl. Victor.*]

[*καταιθαλώσει*) αἰθάλη, σποδὸς, ἐκ καμίνου τὸ μέλαν. *Gl. Victor.*]

1242. *Λικυμνίαις βολαῖς*) ὁ μὲν Καλλίμαχος γράφων οὕτως· Λικυμνίαις βολαῖς, φησὶ, ταύτης τῆς διδασκαλίας οὐ μέμνηται. ἐν δὲ ἐνίοις τῶν σχολικῶν ὑπομνήματα ταυτὶ γέγραπται· ἴσως ὁ Λικύμνιος ἐνεπύρισε τινῶν οἰκίας. ἐν δὲ τοῖς ἐπιγεγραμμένοις Ἀπολλωνίου ταῦτα γέγραπται· ὅτι ἡμίφλεκτόν τινα εἰςάγει εἰς τοιοῦτό τι κεκεραυνωμένον ἀπὸ τῆς περιστάσεως ἐκείνης. εἴη δ' ἂν τοῦ *Εὐριπίδου* μεμνημένος ἀγγέλου τοῦ ἐν τῷ Λικυμνίῳ. λέγει γὰρ ἐπὶ τελευτῆς ἐκεῖνος. ἐν Λικυμνίοις[1]) δὲ, δράματι *Εὐριπίδου*, εἰςήχθη τις κεραυνοβολούμενος.

1243. *τῶν παφλασμάτων*) ἐκπρησμῶν, αναζητημάτων.

[1245. *μορμολύττεσθαι*) ἐκφοβεῖν καὶ φόβον ἐμβάλλειν. *Gl. Victor.*]

1246. *εἴ με λυπήσει πέρα*) ἀντὶ τοῦ, πέρα τοῦ δέοντος. παρατραγῳδεῖ καὶ αὐτός.

1247. *καὶ δόμους Ἀμφίονος*) ἐκ Νιόβης *Αἰσχύλου*. ἐξέῤῥιπται δέ τ' Ἀμφίονος ἐκ μονῳδίας.

1250. *παρδαλᾶς*) παρδάλων δοράς. ἔπαιξε πρὸς τὴν πτέρωσιν αὐτῶν. κυάνεοι γάρ.

1252. *εἷς Πορφυρίων*) ὁ γίγας τῷ Διὶ πολεμήσας. ὃν ἐχειρώσατο Ἀφροδίτη.

[1254. *διαμηριῶ*) συνουσιάσω, ὡς ἐπὶ κόρης. *Gl. Victor.*]

1256. *τριέμβολον*) πολλάκις ἐμβαλεῖν δυνάμενον. μήποτε δὲ καὶ πλοίου τις ἦν κατασκευή. καὶ γὰρ *δεκέμβολον Αἰσχύλος* εἶπε τὴν τοῦ Νέστορος ναῦν ἐν Μυρμιδόσιν. [τριέμβολον οὖν ... δὲ ἐπίφθεγμα τάχους. *Rav.*]

1258. *εὐρὰξ πατάξ*) ἐπιῤῥήματά τινα ἀνέπλασεν εἰς τὸ κακέμφατον, παρὰ τὸ εὐρέως συμμιγήσομαι καὶ τὸ πατάξαι. ὅθεν καὶ χαμαιτύπαι αἱ πόρναι. καὶ *Μένανδρος*· *πρώην Ἄρης ἐπάταξα.*

1) Λικυμνίῳ *Rav.*

1261. καταιθαλώσεις) ταῦτα πρὸς τὴν Ἶριν λέγει ὡς ἑταιρίδιον. καταιθαλώσεις σὺν τῷ ἔρωτι.

1262. ἀποκεκλήκαμεν) ἀπηγορεύσαμεν. κορωνὶς δὲ καὶ εἴςθεσις μέλους χοροῦ μεσῳδικὴ κώλων παιωνικῶν ϛ΄. ὧν τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον δίμετρα βραχυκατάληκτα, ἤτοι ἡμιόλια. τὸ γ΄ δίμετρον καταληκτικὸν, ἤτοι ἑφθημιμερές. τὸ δ΄ ὅμοιον τῷ α΄. τὸ ε΄ ὅμοιον τῷ γ΄. τὸ δὲ ἕκτον δίμετρον ἀκατάληκτον διὰ τὴν ἀδιάφορον. ἔν τισι δὲ δύο κῶλα συνῆπται ταῦτα. ἐν ἐκθέσει δὲ στίχος ἰαμβικὸς τρίμετρος ἀκατάληκτος ὅμοιος τοῖς ἑξῆς. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

[1268. τῇδε) ἐνθάδε. Gl. Victor.]

1270. (1269.) δεινόν τε τὸν κήρυκα) τοῦτο Ἀττικὸν τὸ σχῆμα. ἔστι γὰρ αἰτιατικὴ ἀντὶ εὐθείας. ἀντὶ τοῦ ὁ κήρυξ. ἐνδεῖ οὖν τὸ σχῆμα. ἔδει γὰρ, ὁ κήρυξ εἰ μὴ νοστήσει. εἴςθεσις δὲ τῆς διπλῆς ἀμοιβαίας τῶν ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι μδ΄. ὧν τελευταῖος,

ἐγὼ δ' ἐκείνων τοὺς προςιόντας δέξομαι.

ἐπὶ τῷ τέλει διπλῆ ἔξω νενευκυῖα.

1272. (1271.) ὦ Πεισθέταιρ') ἄγγελος πεμφθεὶς εἰς ἀνθρώπους ἐξ ὀρνίθων ὑποστρέφει λέγων, ὅτι πάντες ἥδονται οἱ ἄνθρωποι ὄρνιθας κρατεῖν.

1274. (1273.) ὦ κατακέλευσον) οἱονεὶ, σιωπὴν κήρυξον. οἱ γὰρ κελευσταὶ πολλάκις σιωπὴν καταγγέλλειν εἰώθασιν, σιώπα λέγοντες καὶ ἄκουε, καὶ τὰ ὅμοια. οὕτω Δίδυμος. ἐπειδὴ πολλάκις εἴρηται ὦ, καὶ οὐκ ἐπίσχει αὐτὸν ὁ Πεισθέταιρος, ὁ ἄγγελος φησὶ κατακέλευσον, ὥςπερ τοῖς ἐρέσσουσι, καὶ ὦ, λέγει, παύσασθαι παρακέλευσαί μοι. [κατακέλευσον) σιγὴν πρόσταξον. Gl. Victor.]

1282. (1281.) ἐλακωνομάνουν) τῆς τῶν Λακώνων ἦρων πολιτείας. τοῦτο δὲ εἶπε διὰ τὸ ὑπερέχειν τοὺς Λάκωνας τῷ πολέμῳ τότε. ἄρχεται δὲ διαβάλλειν. διαβάλλει δὲ καὶ τὸν Σωκράτην ὡς λιπαρὸν καὶ ὡς πένητα.

1283. (1282.) ἐκόμων, ἐπείνων) εἰπὼν τὸ ἐκόμων καὶ τὰ ἑξῆς, ἐπιτηδείως ἐπάγει τὸ ἐσωκράτουν. τοιοῦτοι γὰρ οἱ φιλόσοφοι. ἐκόμων δὲ καὶ οἱ Λάκωνες ὡς τρυφῶντες.

1284. (1283.) σκυτάλι' ἐφόρουν) σκυτάλη ἤτοι Λακωνικὴ ἐπιστολὴ ἢ βακτηρία. ἐφόρουν γὰρ βαρείας βακτηρίας οἱ Λάκωνες. τοῦ δὲ σκυτάλιον τὸ α ἐκτείνεται, ὡς ἐν Ὁλκάσιν, ἔνθα καὶ τὸ Νικοφῶντος ἐξ Ἀφροδίτης Γόνων παρετέθη· οὐκ ἐς κόρακας τὼ χεῖρ' ἀποίσεις ἐκποδὼν ἀπὸ τοῦ σκυταλίου καὶ τῆς διφθέρας. οὕτω Σύμμαχος. ὁ δὲ Δίδυμος σκυτάλια τὰς βακτηρίας, αἷς τὰ σκύταλα τύπτουσιν, ὅ ἐστι τοὺς τραχήλους. ἢ παύσει[1]) βάκτρῳ καλίνῳ σκύταλα Φρὺξ ἀνήρ. Ἄλλως. σκυτάλη Λακωνικὴ ἐπιστολή. οὗτοι γὰρ μέλλοντες πέμπειν στρατηγὸν εἰς τὸν πόλεμον, ἐποίουν δύο ῥάβδους ἰσομήκεις, καὶ τὴν μὲν τῷ στρατηγῷ μέλλοντι ἐξιέναι εἰς πόλεμον ἐδίδουν, τὴν δὲ παρ' αὐτοῖς εἴων. καὶ ὅτε βούλοιντο ἀπόῤῥητόν τι σημᾶναι τῷ ἀπόντι στρατηγῷ, ταύτῃ λευκὸν δέρμα περιειλίξαντες, ἔγραφον εἰς αὐτὸ, καὶ ἀνελίττοντες παρεῖχον τὸν ἱμάντα τῷ ἀποφέροντι. τοῦτο δὲ ἐποίουν, ἵνα μὴ μανθάνωσιν οἱ ἀποφέροντες τὸ δηλούμενον ἐν αὐτῷ. ὁ δὲ στρατηγὸς λαβὼν αὐτὸ, καὶ περιελίξας τῇ παρ' αὐτῷ ῥάβδῳ ἀνεγίνωσκε. λέγεται οὖν καὶ ἡ ἐπιστολὴ καὶ αὐτὸ τὸ ξύλον. Διοσκορίδης δ' ἐν τοῖς περὶ νομίμων, τοὺς δανείζοντας ἐν Σπάρτῃ διαιρεῖν σκυτάλην δύο παρόντων μαρτύρων, καὶ γράφειν τὸ συμβόλαιον ἐν ἑκατέρῳ τμήματι, καὶ τὸ μὲν ἑνὶ τῶν μαρτύρων διδόναι, τὸ δὲ δι' ἑαυτοῦ ἔχειν. ἐχρῶντο δ' αὐτῷ καὶ ἀλλοίως, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἰθακησίων πολιτείᾳ μβ'.

σκυτάλι' ἐφόρουν) πάλιν ἀντὶ τοῦ ἐλακώνιζον. καὶ ὅτι Λακωνικὸν τὸ τῆς σκυτάλης. ἔγραφον δὲ οὐ μόνον ταῖς σκυτάλαις ἐγχαράσσοντες τὰς ἐπιστολὰς, ἀλλὰ καὶ βακτηρίαις.

1289. (1288.) κατῆραν εἰς τὰ βιβλία) ὡς ἐπὶ ὀρνίθων καθεζομένων. δέον δὲ εἰπεῖν εἰς τοὺς λειμῶνας. ἔπαιξε δὲ εἰς τὸ φιλόδικον, εἰπὼν εἰς τὰ βιβλία, τουτέστιν εἰς τὰ ψηφίσματα.

1290. (1289.) εἶτ' ἀπενέμοντ' ἐνταῦθα) ἐνταῦθα συναληλιμμένον ἀμφίβολόν ἐστιν. ὃ καὶ ἐπιτετήδευκε. διελόντι δὲ τὸ μέν ἐστιν ἐνέμοντο, τὸ δὲ, ἀπενέμοντο, τουτέστιν ἀνεγίνωσκον.

1293. (1292.) Πέρδιξ μὲν εἷς κάπηλος) ὁ

1) L. παίσει.

μὲν Πέρδιξ σαφῶς ὄνομα κύριον. Μενίππῳ δὲ ἐπώνυμον ἦν χελιδών. τὸ δὲ ἑξῆς κατὰ τὸ οἰκεῖον εἴληπται, τῷ Ὀπουντίῳ λέγω τὸ κόραξ, ὅτι ἅρπαξ καὶ ἀηδής. ὅτι δὲ καὶ μονόφθαλμος οὗτος, προείρηται. οὐ πάντως δὲ ὡς ἐπώνυμον. κάπηλος δὲ ἀντὶ τοῦ μάγειρος. ἔσκαζε δὲ οὗτος. εἴρηται δὲ ἐν τοῖς πρόσθεν, ὅτι χωλὸς οὗτος ὁ Πέρδιξ. ἀφ' οὗ φασὶ τὴν παροιμίαν, Πέρδικος σκέλος, ἐπὶ τῶν λεπτοπόδων. Ἄλλως. ὁ Πέρδιξ ὄνομα καπήλου. χωλὸς δὲ ἦν οὗτος. μνημονεύει δὲ αὐτοῦ καὶ ἐν Ἀναγύρῳ· καὶ μὴν χθὲς γὰρ ἦν Πέρδιξ χωλός. τούτου δὲ πολλοὶ μέμνηνται. ἀπὸ τούτου δέ φασι τὴν παροιμίαν, Πέρδικος σκέλος, ἧς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν ταῖς ἀμέτροις παροιμίαις μνημονεύει.

1294. (1293.) Μενίππῳ δ' ἦν χελιδών) διὰ τὸ ἱπποτρόφον εἶναι καὶ καυτηρίᾳ τοῦτον χρῆσθαι, οὕτως ὠνομάσθη.

1295. (1294.) Ὀπουντίῳ δ' ὀφθαλμὸν) Δίδυμος ὡς τοιούτου τὴν ὄψιν ὄντος μνημονεύει αὐτοῦ καὶ μέγα ῥύγχος ἔχοντος, καὶ ὁ τὰς Ἀταλάντας γράψας, καὶ Εὔπολις ἐν Ταξιάρχαις. Σύμμαχος· φαίνονται τὸν Λυκοῦργον Αἰγύπτιον εἶναι νομίζοντες ἢ τὸ γένος, ἢ τοὺς τρόπους. Φερεκράτης Ἀγρίοις· οἶμαι δ' αὐτὸν κινδυνεύειν εἰς τὴν Αἴγυπτον οἴκους λέξεις, ἵνα μὴ συνέχῃ τοῖσι Λυκούργου πατριώταις. μήποτε οὖν καὶ εἰς τὸ αὐτὸ καὶ Κρατῖνος Δηλιάσι· τούτοις δὲ ὄπισθεν ἴτω φέρων δίφρον Λυκοῦργος ἔχων καλάσιριν. ὁ δὲ καλάσιρις, χιτὼν πλατύσημος. φησὶ δὲ Κηφισόδημος ὅτι Αἰγυπτίων ἡ λέξις. διαβάλλει δὲ αὐτὸν ἢ ὡς ξένον, ἢ ὡς πονηρόν.

1296. (1295.) κορυδὸς) μήποτε ὀξυκέφαλος ἦν ἐν τῷ ἄνω καὶ ὀρνιθώδης τὴν κεφαλήν. ὅτι δὲ καὶ αἰσχρὸς ἦν, ἐν Θεσμοφοριαζούσαις δηλοῖ.

χηναλώπηξ) πανοῦργος ἦν. διὸ ἀλώπηξ. καὶ ὅτι οὐ μόνον ἀναίσθητον, τοῦτο γὰρ καὶ φανερὸν, ἀλλὰ καὶ πονηρόν. ὁ δὲ Δίδυμος Θεαγένη καὶ Φιλοκλέα φησὶν ὀρνιθώδεις εἶναι.

1297. (1296.) Ἶβις Λυκούργῳ) ἢ ὡς Αἰγυπτίῳ, ἢ ὡς μακροσκελεῖ. ἶβις δὲ ὄρνεον πλεονάζον ἐν Αἰγύπτῳ.

Χαιρεφῶντι) ὁ Χαιρεφῶν μέγας καὶ ἰσχνὸς προείρηται. νυκτερὶς δὲ καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις. οὗτος ἂν εἴη Χαιρεφῶν ὁ Σωκρατικός.

1298. (1297.) Συρακουσίῳ δὲ κίττα) οὗτος γὰρ τῶν περὶ τὸ βῆμα. καὶ Εὔπολις ὡς λάλον ἐν Πύλαις διασύρει· Συρακόσιος δὲ ἔοικεν, ἡνίκα ἂν λέγῃ, τοῖς κυνιδίοις τοῖς ἐπὶ τῶν τειχέων. ἀναβὰς γὰρ ἐπὶ βῆμα ὑλακτεῖ περιτρέχων. δοκεῖ δὲ καὶ ψήφισμα τεθεικέναι μὴ κωμῳδεῖσθαι ὀνομαστὶ τινὰ, ὡς Φρύνιχος ἐν Μονοτρόπῳ φησί· ψῶρ' ἔχε Συρακόσιον. ἐπιφανὴς γὰρ αὐτῷ καὶ μέγα τύχοι. ἀφείλετο γὰρ κωμῳδεῖν οὓς ἐπεθύμουν. διὸ πικρότερον αὐτῷ προςφέρονται.

Μειδίας δ' ἐκεῖ ὄρτυξ) ὁ μὲν Δίδυμος οὕτως. ὁ δὲ Ἀμμώνιος ᾠήθη ἐξ ἐπιθέτου Μειδίαν ὄρτυγα καλεῖσθαι. γελοίως διὰ τὸ κυβευτὴν εἶναι, καὶ ἐν πυρῷ τοὺς ὄρτυγας κόπτειν, οὕτως αὐτὸν νῦν Ἀριστοφάνης προςεῖπε. δηλοῖ δὲ τοῦτο Ἀριστοφάνης ἐν Περιαγγεῖ· χρηστὸν μὴ κατὰ Μειδίαν ὀρτυγοκόπον. λέγει δὲ ἐν Ποαστρίαις ὁ αὐτὸς, ὡς καὶ περὶ ἀλέκτορας αὐτοῦ ἐσπουδακότος. διαβάλλεται δὲ εἴς τε πονηρίαν, ὡς Πλάτων ἐν Νίκαις, καὶ κλοπῆς δημοσίων, ὡς Μεταγένης ἐν Ὁμήρῳ, καὶ συκοφαντίᾳ. κόβαλός τε εἶναι ἐλέγετο καὶ πτωχαλαζὼν, ὡς Φρύνιχος ἐν Ἐπιάλτῃ. ὁ δὲ Σύμμαχος, ἧκεν[1]), ἐῴκει. ὄρτυγα δὲ λέγει, ὅτι ὀρτυγοκόπος ἦν, περὶ οὗ προείρηται. φέρεται δὲ ἐν τοῖς πλείστοις, ὑπὸ στυφοκόμπου. καὶ σαφὲς οὐδέν ἐστιν εὑρεῖν. Διονύσιος δὲ ὁ Ζώπυρος γράφει, ὑπ' ὀρτυγοκόμπου, καὶ ἐξηγεῖτο, ὅτι ἔγκειται τὸ μ. θέλει γὰρ εἰπεῖν τῶν ὀρτυγοκόμπων, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς τῶν ὀρτυγοκόμπων.

1300. (1299.) στυφόκομπος ὁ μάχιμος ὄρτυξ. παρὰ τὸ στερεῶς κόπτειν. ὄνομα ὀρνέου ἔπλασε παρὰ τὸ κολάπτειν τὴν κεφαλὴν, ὃ συμβαίνει τοῖς ὄρτυξιν.

1302. (1301.) ὅπου χελιδὼν) εἰς τὰ Σιμωνίδου μέλη αἰνίττεται· κυανέα χελιδών.

1303. (1302.) ἡ πηνέλοψ) ὁ πηνέλοψ νήσσῃ μὲν ὅμοιον, περιστερᾶς δὲ μέγεθος. μέμνηται δὲ αὐτοῦ Στησίχορος καὶ Ἴβυκος. Εἰς τὸ αὐτό. τὰ μὲν ἄλλα ἐν συμπληρώματι. ὁ δὲ πηνέλοψ μείζων μὲν ἢ κατὰ νῆτταν ὅμοιον.

---

1) ἤϊκον Ald.

1304. (1303.) ἢ πτέρυγες ἢ πτεροῦ τι) ὅπου μέρος τι πτεροῦ ἢ μόριον ὑπῆρχεν ἐν ποιήματι, ᾖδον αὐτό.

1310. (1309.) τὰς ἀῤῥίχους) τὸ γ διὰ τὸ θηλυκῶς εἰπεῖν, τὰς ἀῤῥίχους, ἡ ἀῤῥίχη. ἐξηγοῦνται δέ τινες κόφινον. ἡγητέον οὖν ἐκ μὲν τοῦ αὐτοῦ γένους εἶναι, διάφορον δέ τι. λέγουσι δὲ καὶ νῦν σωράκων τι εἶδος ἀῤῥίχους.

1311. (1310.) ἐμπίπλη πτερῶν) πρὸς τὸ χορηγεῖν τοῖς βουλομένοις ὀρνιθωθῆναι τῶν ἀνθρώπων εἴρηται ταῦτα. Ἄλλως. ἐμπίπλη. Ἀττικόν. ἦν γὰρ τὸ κοινὸν, ἀπὸ τοῦ πίπλημι, πίπλαθι, ὡς ἵσταθι. ὅμοιον δέ ἐστι καὶ τὸ,

Κύκλωψ τῆ πίε οἶνον, ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα κρέα,

παρὰ τῷ ποιητῇ. Ἀττικοὶ γὰρ οὐ τρέπουσιν ἐπὶ τῶν εἰς μι τὸ μι εἰς τὸ θ ἐν τοῖς προστακτικοῖς, καὶ συστέλλουσι τὴν παραλήγουσαν ὡς ἡ κοινὴ, ἵστημι ἵσταθι, καὶ πίμπλημι πίμπλαθι, ἀλλὰ τελείαν ἀποβολὴν τῆς μι ποιούμενοι πίμπλη καὶ ἵστη λέγουσιν, ὥςπερ καὶ ἀπὸ τοῦ τῆμι, τῆ.

1314. (1313.) ταχὺ δ' ἂν πολυάνορα) ἡ ἀμοιβαία αὕτη περίοδος ἔοικεν ἐκθέσει διπλῆς, κώλων οὖσα ἀναπαιστικῶν καὶ ἰαμβικῶν ιζ'. ὧν τὸ πρῶτον ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ β' ἰαμβικὸν δίμετρον καταληκτικὸν, ἤτοι ἑφθημιμερὲς, ὃ καλεῖται Ἀνακρεόντειον. τὸ γ' ὅμοιον. τὸ δ' ὅμοιον τῷ α'. τὸ ε' ὅμοιον τῷ β'. τὸ ς' καὶ τὸ ζ' ἀναπαιστικὰ πενθημιμερῆ. τὰ η', θ', ιγ' ὅμοια τῷ α', τὰ δ' ἄλλα τῷ β'. ἐπὶ τῷ τέλει αἱ συνήθεις διπλαῖ.

1318. (1316.) ἐμᾶς πόλεως) λείπει ἀνθρώπους. ἕνεκα τῆς πόλεως τῆς ἐμῆς, φησὶ, κατέχουσιν οἱ ἔρωτες τοὺς ἀνθρώπους, ἀντὶ τοῦ, ἐρῶσιν ἄνθρωποι τῆς ἐμῆς πόλεως.

1319. (1317.) θᾶττον φέρειν) τοὺς κοφίνους τῶν πτερῶν. δῆλον δὲ ὅτι ταῦτα πρὸς τὸν Μανῆν.

1327. (1323.) ὡςβλακικῶς) ἀντὶ τοῦ βραδέως. Πεισθέταιρος πρὸς τὸν Μανῆν.

1331. (1326.) σὺ δ' αὖτις ἐξώρμα) ἀποστρέφει τὸν λόγον ὁ χορὸς πρὸς τὸν Πεισθέταιρον εἰσιόντα ἐπεῖξαι τὸν οἰκέτην ὡδί.

1334. (1329.) Μανῆς γάρ ἐστι δειλός) ἀποφαντικῶς ἀντὶ τοῦ δείλαιος. πρὸς ἄλλον δὲ λέγει τύπτων τὸν Μανῆν. εἴςθεσις δὲ χοροῦ, ἐπῳδικὴ μὲν διὰ τὸ μετὰ τὴν διπλῆν τίθεσθαι, προῳδικὴ δὲ διὰ τὸ προτίθεσθαι ἑτέρας περιόδου, κώλων ἀναπαιστικῶν ε΄. ὧν τὰ α΄, β΄ πενθημιμερῆ. τὰ γ΄, δ΄ δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ ε΄ ἰαμβικὸν ἑφθημιμερές. ἐν ἐκθέσει δὲ τρίμετρα δύο. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

1336. (1331.) διάθες τάδε κόσμῳ) ἀντὶ τοῦ διάκρινον τὰ πτερὰ κατὰ τάξιν ἑκάστῳ ἀνδρὶ προσοικειώσας. μουσικὰ δὲ λέγει κύκνον καὶ ἀηδόνα, ὅτι μάλιστα εὔφωνά ἐστι. μαντικὰ δὲ κοράκων καὶ ἀετῶν καὶ τῶν λοιπῶν, ὅσοις οἰωνίζεται. θαλάττια δὲ λάρων καὶ αἰθυιῶν καὶ τῶν ὁμοίων.

1340. (1335.) οὔτοι μὰ τὰς κερχνῆδας) τύπτων τὸν δοῦλον τὸν Μανῆν ταῦτα λέγει ὁ Πεισθέταιρος. [σχήσομαι) ἀνέξομαι. Gl. Victor.]

1342. (1337.) γενοίμαν αἐτὸς) εἴςθεσις ἑτέρας περιόδου κώλων καὶ στίχων λζ΄. ὧν τὰ α΄ δύο ἀναπαιστικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ τρίτον ἰαμβικὸν ἑφθημιμερές. τὸ ς΄ κῶλον μονόμετρον βραχυκατάληκτον. οἱ δ' ἄλλοι τρίμετροι. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι καὶ τῷ τέλει παράγραφος. ἐν τοῖς Καλλίστρατου δὲ τὰ ἐξ Οἰνομάου τοῦ Σοφοκλέους. πρόςεισι πατραλοίας ἀκηκοὼς τὰ ἐν ὄρνισιν νόμιμα, ὅτι ἐξὸν τὸν πατέρα τύπτειν.

[1344. ἀτρυγέτου) ἀκάρπου ἐπὶ ἀβύσσου καὶ ἠπείρου. Gl. Victor.]

1345. (1339.) λίμνας) καὶ οὗτος λίμναν τὴν θάλασσαν εἴρηκεν.

1346. (1340.) οὐ ψευδαγγελὴς) οὐ ψευδῆ ἀπηγγελκέναι.

1347. (1342.) αἰβοῖ) οὐ μόνον ἐπὶ σχετλιασμοῦ ἐστι, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἡδονῆς, ὡς καὶ νῦν.

1348. (1343.) οὐκ ἔστιν οὐδὲν τοῦ πέτεσθαι) μετὰ τοῦτον ἑνὸς στίχου φέρουσί τινες διάλειμμα, καὶ Ἀριστοφάνης πλήρωμα οὕτως·

ἐρῶ δ' ἔγωγε τῶν ἐν ὄρνισι νομῶν.

1352. (1346.) πολλοὶ γὰρ ὀρνίθων) γῦπες καὶ κόρακες περὶ νεκροὺς νέμονται, οἱ δὲ λάροι τὴν θάλατταν. ποίας οὖν νομῆς ἐπιθυμεῖς;

1360. (1354.) ἐν ταῖς τῶν πελαργῶν κύρβεσιν) κύρβεις χαλκαῖ σανίδες ἔνθα τοὺς νόμους γράφουσι. κατὰ δὲ ἐνίους, ἄξονες τρίγωνοι ἐν οἷς ἦσαν οἱ τῶν πόλεων νόμοι γεγραμμένοι καὶ αἱ δημόσιαι ἱεροποιίαι, καθάπερ καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ τῶν Ἀθηναίων πολιτείᾳ φησὶ καὶ Ἀπολλόδωρος. κύρβιες δὲ ἤτοι παρὰ τὸ κεκορυφῶσθαι εἰς ὕψος ἀνατεταμένον, ἢ ἀπὸ τῶν κορυβάντων. ἐκείνων γὰρ εὕρημα, ὥς φησι Θεόπομπος ἐν τῷ περὶ εὐσεβείας. φησὶ δὲ Ἀριστοτέλης ἀληθῆ εἶναι τὸν περὶ τῶν πελαργῶν λόγον. ὁμοίως δὲ αὐτοῖς ποιεῖν καὶ τοὺς ἀερόποδας. διὸ ἐν τοῖς σκήπτροις ἀνωτέρω μὲν πελαργὸν τυποῦσι, κατωτέρω δὲ ποτάμιον ἵππον, δηλοῦντες ὡς ὑποτέτακται ἡ βία τῇ δικαιοπραγίᾳ. οἱ γὰρ πελαργοὶ, δικαιοπραγεῖς ὄντες, ἐπὶ πτερῶν βαδίζουσι τοὺς πατέρας γεγηρακότας βαστάζοντες. οἱ δὲ ἱπποπόταμοι ζῶον ἀδικώτατον. περὶ μὲν οὖν τοῦ τοὺς πελαργοὺς ἀντιτρέφειν τὸν πατέρα Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ, προσθεὶς αὐτοῖς καὶ τοὺς ἀέροπας, λέγων οὕτως· περὶ μὲν οὖν τῶν πελαργῶν ὅτι ἀντιτρέφονται, θρυλεῖται παρὰ πολλοῖς. φασὶ δὲ καὶ τοὺς ἀέροπας τοῦτο ποιεῖν.

1367. (1361.) ὥςπερ ὄρνιν ὀρφανόν) ὡς μὴ ἔχοντα πατέρα. θάῤῥει οὖν. οὐ γὰρ θρέψεις τὸν πατέρα. ἢ ὅτι καὶ οὕτως ἐστὶν ὄρνις καλούμενος.

1369. (1363.) ἔμαθον ὅτε παῖς ἦ) ἀντὶ τοῦ ἦν Ἀττικῶς. Σύμμαχος· καθοπλίζει αὐτὸν τῇ πτέρυγι ὡς ἀσπίδι, τῷ δὲ πλήκτρῳ ὡς ξίφει, τῷ δὲ λόφῳ ὡς περικεφαλαίᾳ. Δίδυμος δὲ ἀντὶ τῆς πτέρυγος ἀσπίδα δίδωσιν αὐτῷ, ἀντὶ δὲ τοῦ πλήκτρου ξίφος. ἦλθε γὰρ ὡς ἀλεκτρυὼν πτερωθῆναι, ἐπεὶ ἐκεῖνοι τοὺς πατέρας τύπτουσι.

1371. (1365.) πλῆκτρον) ὅπερ περιετίθεσαν τοῖς ἀλεκτρυόσι χαλκοῦν ἐν τῷ μάχεσθαι. καὶ παροιμία, αἶρε πλῆκτρον ἀμυντήριον. κἀκεῖνοι γὰρ ἔχουσι πλῆκτρα, οἷς μάχονται.

[πλῆκτρον θητέρᾳ) ξίφος ἢ δόρυ αὐτῷ χειρὶ δίδωσι. *Gl. Victor.*]

1373. (1367.) φρούρει, στρατεύου) συμβουλεύει αὐτῷ ποιεῖν ἃ πρέπειν νέους ἐργάζεσθαι, καὶ μὴ μάτην ἐκ τοῦ δημοσίου τρέφεσθαι. Ἄλλως. παρακελεύεται αὐτῷ στρατεύεσθαι καὶ μισθὸν λαμβάνειν, καὶ ἐκ τούτου ἀποτρέ-

φεσθαι. μισθοῦ γὰρ στρατεύονται ὑπὲρ ἄλλων πόλεων. κωμῳδεῖ δὲ Ἀθηναίους ὡς μὴ στρατεύονται.

1375. (1369.) εἰς τἀπὶ Θρᾴκης) ἐπεὶ συνεχεῖς ἐγίνοντο στρατιαὶ ἐπὶ Θρᾴκης τοῖς Ἀθηναίοις. ἢ ὅτι ἱερόν ἐστι τοῦ Ἄρεως χωρίον ἡ Θρᾴκη.

1378. (1372.) ἀναπέτομαι δή) ἡ ἀμοιβαία αὕτη περίοδος προῳδῷ χοροῦ ἔοικε, κώλων καὶ στίχων οὖσα ἀναπαιστικῶν καὶ ἰαμβικῶν ί, ἐπιμεμιγμένων τετραβράχεσιν. ὧν τὸ ά ἀναπαιστικὸν πενθημιμερὲς τοῦ ά ποδὸς τετραβράχεος. τὸ β' δίμετρον καταληκτικὸν εἰς δισύλλαβον. τὸ τρίτον δίμετρον βραχυκατάληκτον. οἱ δ', ζ', ή ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι. τὸ έ ἀναπαιστικὴ βάσις καταληκτικὴ εἰς δισύλλαβον. τὸ ς' ὅμοιον τῷ γ'. τὸ θ' ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ί ἀναπαιστικὸν πενθημιμερές. ταῦτα δὲ παρὰ τὰ Ἀνακρέοντος· ἀναπέτομαι πρὸς Ὄλυμπον πτερύγεσσι κούφαις διὰ τὸν ἔρωτα. οὐ γὰρ ἐμοὶ θέλει συνηβᾶν. διὸ καὶ τὸ χ ἔχουσι δύο στίχοι.

1381. (1374.) ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλαν) τὸ ἀπ' ἄλλων εἰς ἄλλα μέλη τρέπεσθαι βούλεται δηλοῦν.

1382. (1375.) τουτὶ τὸ πρᾶγμα φορτίου) διὰ τὸ συνεχῶς αὐτὸν λέγειν πέτομαι καὶ πτερύγεσσι.

[τὴν τῶν ὀρνίθων δῆλον· ἐπίτηδες δὲ ὡς ἀσαφῆ αὐτὸν διασύρει. *Gl. Victor.*]

1384. (1377.) σώματί τε νέαν ἐφέπων) τινὲς ἐπέων. ἐπίτηδες ἀδιανοητεύεται, θέλων διαβαλεῖν τὰ Κινησίου ποιήματα. ἀσυνάρμοστον δὲ τοῦτο τὸ κῶλον προσέρραπται. ἔδει γὰρ εἰπεῖν, ἀφόβῳ σώματι. πέτομαι γενεὰν ὀρνίθων ἐφέπων, ἀντὶ τοῦ μετρῶν.

1385. (1378.) φιλλύρινον πολιτείαν) Καλλίστρατος χλωρόν. ἡ γὰρ φιλλύρα χλωρόν. χλωρὸς δὲ καὶ οὗτος. Εὐφρόνιος κοῦφον, ὡς ἂν διθυραμβοποιὸν εὐτελῆ, καὶ κοῦφα ποιοῦντα. τοιοῦτον γὰρ τὸ ξύλον κοῦφον καὶ ἐλαφρόν. διαβάλλει δὲ αὐτὸν καὶ χωλὸν διὰ τοῦ, πόδα σὺ κυλλόν.

1386. (1379.) τί δεῦρο πόδα σὺ κυλλὸν) ὅτι πολλάκις τὸ μὲν κυλλὸν ἐπὶ τοῦ ποδὸς ἔτασσον, ὄρσεο κυλλοποδίον, τὸ δὲ χωλὸν ἐπὶ τῆς χειρός, ὡς Εὔπολις,

ὅτι χωλός ἐστι τὴν ἑτέραν χεῖρα οὐ λέγεις.

καὶ Εὐφρόνιος μὲν χωλὸν εἶναι τὸν Κινησίαν φησίν. ἢ τάχα, ἐπεὶ πολλάκις ἐστὶ παρ' αὐτοῖς ποδὶ κούφῳ, ἢ ποδὶ λευκῷ, ἢ πόδα τιθείς, ἤ τι τοιοῦτον, τὸ κυλλὸν προςέθηκεν. Ἄλλως. Δίδυμος μὲν κύκλον, ἐπεὶ κυκλίων ᾀσμάτων ποιητής ἐστι. κυλλὸν δὲ, ἐπεὶ χωλὸς ἦν. εἴρηται δὲ περὶ αὐτοῦ ἐν Βατράχοις. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης ἐν ταῖς Διδασκαλίαις δύο φησὶν γεγονέναι. Σύμμαχος οὕτως. Εὐφρόνιος· ἐπειδὴ κυλλὸς ἦν ὁ Κινησίας. τοῦτο δὲ οὐκ ἔστιν εὑρεῖν. ἀλλ' ἐπειδὴ πολὺ παρ' αὐτοῖς ἐστι τὸ ποδὶ λευκῷ, καὶ ποδὶ κούφῳ, καὶ πόδα τιθείς, ἤ τι τοιοῦτον, τὸ κυλλὸν προςέθηκεν.

[κυλλὸν) χωλόν. Gl. Victor.]

1388. (1381.) λιγύφθογγος ἀηδών) λιγύφθογγος ἔφη διὰ τὸν μόχθον καὶ τὸν θρῆνον τὸν ἥδυτάτως ἐξ αὐτῆς εἰς τὸν παῖδα γενόμενον. γράφεται λιγύμυθος, ἢ λιγύμοχθος.

1389. (1382.) παῦσαι μελῳδῶν) εἴςθεσις περιόδου ἀμοιβαίας στίχων καὶ κώλων κή. ὧν οἱ μὲν πρῶτοι ιά ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι. τὰ ἑξῆς ὀκτὼ κῶλα ἀναπαιστικὰ ἐπιμεμιγμένα χορείοις ἢ τριβράχεσι καὶ προκελευσματικοῖς ἤτοι τετραβράχεσιν. ὧν τὰ δ' δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ ε' τρίμετρον βραχυκατάληκτον. τὰ δὲ ἑξῆς τρία δίμετρα ἀκατάληκτα. οἱ ἑξῆς δὲ τούτων θ' στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

1390. (1383.) ὑπὸ σοῦ πτερωθεὶς) βούλομαί, φησι, πτερωθῆναι ὑπὸ σοῦ, ἵνα διὰ τοῦ ἀέρος πετάμενος ἐξεύρω εἰς τὰ προοίμια λέξεις νιφοβόλους καὶ ἀεροδινήτους. παίζει δὲ πρὸς τὰ ποιήματα τῶν διθυραμβοποιῶν. ἔθος γὰρ αὐτοῖς τοιαῦτα ἐπίθετα λέγειν. ἅμα δὲ καὶ πρὸς τὸ κοῦφον αὐτῶν.

[μετάρσιος) ἐπηρμένος, ὑψωθείς. Gl. Victor.]

[1392.) ἀναβολὰς) λέξεις. Gl. Victor.]

1394. (1387.) κρέμαται μὲν οὖν) οἷον ὕλη κατὰ τῶν ποιημάτων ἡμῶν, ἡ τῶν νεφελῶν σύστασις.

1397. (1390.) καὶ πτεροδόνητα) ἀντὶ τοῦ ταχέα. ταῦτα δὲ συμβαίνει τῷ ἀέρι. ὅθεν φησὶ τὰς λέξεις αὐτοῦ θηρᾶσθαι.

1399. (1392.) ἅπαντα γὰρ δίειμί σου) πάντα γάρ σοι τὰ περὶ τοῦ ἀέρος διεξέρχομαι. πλείστη γὰρ αὐ-

τῶν ἡ λέξις τοιαύτη, ὁ δὲ νοῦς ἐλάχιστος, ὡς ἡ παροιμία καὶ διθυραμβοποιῶν νοῦν ἔχεις ἐλάττονα.

1403. (1395.) ὠόπ) παρακελεύεται αὐτῷ παύσασθαι τοῦ ᾄδειν, ὡς οἱ ἐρέσσοντες. κέλευσμα γὰρ τῶν ἐρεσσόντων τὸ ὠόπ, καταπαῦον τὴν κωπηλασίαν.

τὸν ἁλαδρόμον) τὸν εἰς ἅλα δρόμον. λείπει γὰρ ἡ εἰς. ἔνια δὲ τῇ συνθέσει ἀδιανόητα. ταῦτα δὲ οὐδὲ ταῖς λέξεσι συνετά. χλευάζει δὲ τοὺς διθυραμβοποιούς.

1405. (1397.) καταπαύσω) τοῦτο ἅμα λέγων ὁ Πεισθέταιρος παίει αὐτόν.

[1406. στείχων) βαδίζων. Gl. Victor.]

[1407. σῶμα) τὸ ἐμόν. Gl. Victor.]

1408. (1400.) ἀλίμενον αἰθέρος) τὴν τέλος οὐκ ἔχουσαν, οὐδὲ ὅρμον, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν νεῶν. τρόπον γὰρ πελάγους δοκοῦσι διανήχεσθαι τὸν ἀέρα οἱ ὄρνις.

1409. (1401.) χαρίεντά γ' ὦ πρεσβύτα) ἔτι Κινησίας φησὶ τοῦτο πρὸς τὸν γέροντα τὸν Πεισθέταιρον τὸν τύψαντα αὐτόν. ἐπειδὴ κινεῖ αὐτὸν ὡς ἰσχνὸν τῷ σώματι. λέγει δὲ ὅτι χαριέντως ἐσοφίσω, ἵνα τῷ κινεῖσθαι δοκῇς ἔχειν πτερά.

1410. (1402.) πτεροδόνητος γενόμενος) πτεροῖς πληχθείς. παίζει δὲ πρὸς τὰ εἰρημένα.

1411. (1403.) τὸν κυκλιοδιδάσκαλον) ἀντὶ τοῦ διθυραμβοποιόν. εἴρηται δὲ ὅτι ἐγκύκλια διδάσκουσιν. Ἀντίπατρος δὲ καὶ Εὐφρόνιος ἐν τοῖς ὑπομνήμασί φασι τοὺς κυκλίους χοροὺς στῆσαι πρῶτον Λασὸν τὸν Ἑρμιονέα, οἱ δὲ ἀρχαιότεροι Ἑλλάνικος καὶ Δικαίαρχος, Ἀρίονα τὸν Μηθυμναῖον. Δήμαρχος μὲν ἐν τῷ περὶ Διονυσιακῶν ἀγώνων, Ἑλλάνικος δὲ ἐν τοῖς Κραναϊκοῖς.

1412. (1404.) ὡς ταῖσι φυλαῖς) ἑκάστη γὰρ φυλὴ Διονύσου τρέφει διθυραμβοποιόν.

1414. (1406.) Λεωτροφίδη) ἐπειδὴ καὶ οὗτος τῶν σφόδρα λεπτῶν. ἢ καὶ οὗτος διθυραμβοποιὸς κοῦφος. φησὶν οὖν, βούλει τῷ Λεωτροφίδῃ τὴν Κεκροπίδα φυλὴν διδάσκειν; ἀπὸ γὰρ ταύτης ἦν Λεωτροφίδης. τινὲς δέ, ὅτι

κοῦφος καὶ χλωρὸς ἦν, ὡς ἐοικέναι ὄρνιθι. Θεόπομπος δὲ ἐν ταῖς Καπηλίσι·

Λεωτροφίδης ὁ τρίμετρος ὡς Λεόντινος,
εὔχρως τε φάναι καὶ χαρίεις ὥςπερ νεκρός.

Ἄλλως. ἐπειδὴ καὶ οὗτος τῶν σφόδρα λεπτῶν. καὶ ὁ Κινησίας δέ. Ἕρμιππος Κέρκωψιν·

ἀνάπηρά σοι θύουσιν ἤδη βοΐδια,
Λεωτροφίδου λεπτότερα καὶ Θουμάντιδος.

θέλεις οὖν καὶ τῷ Λεωτροφίδῃ χορὸν ὀρνέων διδάξαι;

1418. (1410.) ὄρνιθες τίνες οἵδε) συκοφάντης τις πενόμενος καὶ εἰς τὴν αὑτοῦ πενίαν ᾄδων ἐπειδὴ μηδὲν εἶχεν, ἐκ πρώτων λόγων συκοφαντεῖ τοὺς ὄρνιθας, ὡς ἐναντίως ἐχόντων τὸ σχῆμα τῆς τῶν ὀρνέων φύσεως. εἴη δ' ἂν εἰς τὸ σχῆμα τοῦ πρεσβυτέρου ἀφορῶν. τινὲς δὲ παρὰ τὰ Ἀλκαίου· ὄρνιθες τίνες οἵδε; ὠκεανῷ γὰρ ἀπὸ περάτων ἦλθον, πανέλοπες ποικιλόδειροι τανυσίπτεροι. καὶ παρὰ τὰ Σιμωνίδου· ἄγγελε κλητὰ ἔαρος καὶ ἀδυόδμου κυανέα χελιδοῖ.

[1422. μινυρίζων) μινυρίζω, θρηνῶ, ἢ τὸ ἠρέμα ᾄδω, παρὰ τὸ μεῖον. Gl. Victor.]

1423. (1415.) ποικίλα μάλ' αὖθις) τοῦτό φησι πρὸς τὸ ῥυπαρὸν καὶ ποικίλον τοῦ ἱματίου αὐτοῦ.

1425. (1417.) οὐκ ὀλίγων χελιδόνων) ἐπειδὴ συνεχῶς χελιδόνας λέγει, τοιοῦτόν τι φησίν· ἔαρος χρῄζει. παλαιὸν γὰρ χιτῶνα ἔχει. τὸν νοῦν δὲ τῆς παροιμίας μετείληφε τὸ, μία χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ.

1426. (1418.) τίς ὁ πτερῶν) πρὸς τὸ σχῆμα ᾧ χρῶνται συνεχῶς οἱ νέοι συγγραφεῖς. τίς ὁ πτερῶν, ἀντὶ τοῦ τίς πτεροῖ.

1428. (1420.) πτερῶν πτερῶν δεῖ) παρὰ τὸ Αἰσχύλου ἐκ Μυρμιδόνων· ὅπλων ὅπλων δεῖ.

1429. (1421.) μῶν εὐθὺ Πελλήνης) ἐπεὶ ἐν Πελλήνῃ ἐν τοῖς Ἡραίοις ἆθλον ἐτίθετο χλαῖνα. χλαῖναι δὲ διαφέρουσαι ἐν Πελλήνῃ γίνονται. οἱ δὲ, ὅτι Ἑρμαῖα ἄγεται ἐν Πελλήνῃ τῆς Ἀχαΐας καὶ τοῦτο ἔπαθλον τίθεται.

1430. (1422.) κλητήρ εἰμι) κλητὴρ λέγεται ὁ καλῶν εἰς τὸ δικαστήριον πάντας. σημαίνει δὲ ἡ λέξις καὶ τὸν μάρτυρα. νησιωτικὸς δὲ ὁ τοὺς τὰς νήσους οἰκοῦντας συκοφαντῶν καὶ εἰς δικαστήριον ἄγων.

[1432. πραγματοδίφης) πράγματα ἐρευνῶν καὶ ζητῶν. Gl. Victor.]

1433. (1425.) περισοβεῖν) περιίπτασθαι καὶ εἰς δικαστήριον καλεῖν.

1434. (1426.) ὑπαὶ πτερύγων τί) ἀντὶ τοῦ μετὰ πτερύγων. Ἡσίοδος·

τοί γε μὲν γελόωντες ὑπ' αὐλητῆρος ἕκαστος[1]).

Ἀρχίλοχος· ᾄδων ὑπ' αὐλητῆρος. Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ σοφώτερόν φησι τὸ μετὰ πτερύγων καλεῖν.

1435. (1427.) λησταί) οἱ πειραταί. καὶ Ὅμηρος· οἷά τε ληϊστῆρες.

1437. (1429.) ἀνθ' ἕρματος) ἀντὶ τοῦ λίθου. ἐπεὶ αἱ γέρανοι ἐν τοῖς στόμασι ψήφους ἐν τῷ πέτεσθαι ἔχουσιν. Ἄλλως. πολλάκις καὶ στηρίγματος ἕνεκα περιφέρουσι λίθους αἱ γέρανοι πρὸς τὸ μὴ παραφέρεσθαι ἀνέμοις.

1440. (1432.) οὐκ ἐπίσταμαι) ἀντὶ τοῦ οὐ δύναμαι. εἴρηται δὲ παρὰ τὴν παροιμίαν,

πεζῇ βαδίζων σκάπτειν οὐκ ἐπίσταμαι.

[1443. ἢ δικοῤῥαφεῖν) κατασκευάζειν δίκας. Gl. Victor.]

1450. (1442.) ὁ Διιτρέφης) ἐπεὶ πλούσιος καὶ δυνάμενος ἱπποτροφεῖν οὗτος. εἴρηται δὲ περὶ αὐτοῦ ἀνωτέρω, ὅτι ὁ Διιτρέφης πιτυνοπλόκος ὤν, γέγονε φύλαρχος καὶ ἵππαρχος. Εἰς τὸ αὐτό. ἵππαρχος γὰρ γενόμενος καὶ εὐτυχήσας συνεβούλευσε καὶ ἄλλοις ἱππαρχεῖν.

1463. (1455.) κατ' ἐγκεκληκὼς) ἔγκλημα κατ' αὐτῶν γραψάμενος βραδυτῆτος. ἐνθαδὶ δὲ, ἤγουν εἰς τὸ δικαστήριον.

---

1) Rav.

τοί γε μὲν οὖν γελόωντες ὑπ' αὐλητῆρι ἕκαστος.

1464. (1456.) *κἆτ' αὖ πέτωμαι πάλιν*) ἵνα πάλιν πετασθεὶς ἐν ταῖς νήσοις ταχέως ἄλλους προκαλέσωμαι.

1465. (1457.) *ὅπως ἂν ὠφλήκῃ*) ἀντὶ τοῦ δικασθείη, πρὶν φθάσαι ἐν τῇ Ἀττικῇ. τοιοῦτον δέ τι θέλει λέγειν· ἵνα καλεσάμενός τινα εἰς δίκην, σὺ μὲν ὡς ἂν πετόμενος φθάσῃς πρὸ αὐτοῦ, εἶτα καταδικάσας αὐτὸν ἐξ ἐρήμου, πάλιν ἐπὶ τὰ αὐτοῦ πέτῃ, ἐν ὅσῳ ἐκεῖνος πλέων ἐνθάδε παραγίνεται.

1467. (1459.) *κἄπειθ' ὁ μὲν πλεῖ*) ἵνα, φησὶν, ἐκεῖσε ὢν, ὑπεύθυνος καὶ ἑτέρας δίκης γένηται ὑπὸ τοῦ βράδους, σοῦ φθάσαντος αὐτὸν ἐνθάδε.

1469. (1461.) *βέμβικος οὐδὲν διαφέρειν*) εὔστροφον καὶ εὐκίνητον δεῖ εἶναι. ὁ δὲ βέμβιξ ἐργαλεῖόν ἐστιν, ὃ μάστιγι στρέφουσιν οἱ παῖδες. ἢ παίγνιον τῶν παίδων ὡς τροχὸς, ὃς μάστιγι δερόμενος στρέφεται.

1471. (1463.) *Κερκυραῖα*) λέγεταί τις Κερκυραία μάστιξ. συνεχῶς δὲ Κερκυραίοις ἀταξίαι γίνονται. διὰ τὸ στασιάζειν οὖν ἐπεπόλασε παρ' αὐτοῖς ἡ μάστιξ, ὥστε διπλαῖς χρῆσθαι μεγάλαις καὶ ἐλεφαντοκόποις. Ἄλλως. λέγεταί τις Κερκυραία μάστιξ. *Φρύνιχος Σατύροις· Κερκυραῖαι δὲ οὐδὲν ἐπιβάλλουσι μάστιγες.* ὥστε καὶ εἰς παροιμίαν ἤδη ἐλθεῖν. Ἀριστοφάνης δὲ τὸ Κερκυραία μάστιξ λέγων φησὶν οὕτως· ἐλεφαντίνους ἐποιήσαντο καὶ τῷ μεγέθει περιττάς. ὅθεν ἡ Κερκυραία ἐπεπόλασε μάστιξ, καὶ εἰς παροιμίαν ἦλθε. ταῦτα δὲ λέγων τύπτει αὐτόν.

1472. (1464.) *πτερὼ μὲν οὖν*) δυϊκῶς ἀντὶ τοῦ πτερὰ τὼ μάστιγε παρέλαβεν. ἴσως δὲ διπλῆ ἦν.

1475. (1467.) *οὐκ ἀπολιβάξεις*) [συντόμως ἀναχωρήσεις Iunt.] λιβὰς ἡ σταγών. ἧς οὐδὲν ταχύτερον ἐν τῷ πίπτειν. ἢ οὐκ ἐς κόρακας Λιβύην ἀποφθερῇ.

1476. (1468.) *στρεψοδικοπανουργίαν*) διχῶς, στρουθοδικοπανουργίαν. ἀναχωρήσαντος δὲ αὐτοῦ τοῦτό φησι. συνέθηκε δὲ τὴν λέξιν παρὰ τὸ στρεβλὸν ἦθος καὶ συκοφαντικὸν καὶ τὴν δίκην καὶ τὴν πανουργίαν.

1478. (1470.) *πολλὰ δὴ καὶ καινὰ*) ἡ στροφὴ αὕτη κώλων ἐστὶ τροχαϊκῶν καὶ ἰαμβικῶν ιβ', καὶ ἡ ἀντιστροφὴ τοσούτων. καὶ ἰαμβικὰ μὲν δίμετρα τὰ ς', ιβ'. τὰ δ' ἄλλα τροχαϊκὰ, τῇ μὲν δίμετρα, τῇ δ' Εὐριπίδεια. ἐπὶ

τῷ τέλει τῆς μὲν στροφῆς παράγραφος, τῆς δὲ ἀντιστροφῆς κορωνίς. τὸ δὲ ἑξῆς, ἔπτημεν εἰς πολλὰ, καὶ παράδοξα εἴδομεν καὶ θαυμάσια. βούλεται δὲ κωμῳδῆσαί τινας.

1481. (1473.) ἔστι γὰρ δένδρον πεφυκὸς) δένδρῳ αὐτὸν ἀπεικάζει ἢ ὡς μέγαν, ἢ ὡς ἀναίσθητον καὶ ξύλινον, ὡς ὁ ποιητής·

ἀλλ' ὥςτε στήλη καὶ δένδρεον ὑψιπέτηλον.

ἔπαιξε δὲ ὡς ἐπὶ ὀρνίθων πετομένων τὰ δένδρα. εἶτα διηγούμενος ποῖον ἔκτοπον εἶδεν ὄρνιν, ἐπάγει τὸν Κλεώνυμον. καρδίας δὲ ἀπωτέρω, ὡς ἂν τις εἴποι, μικρὸν ἀπωτέρω πόλεως. ἅμα δὲ εἰς τὸ ἀκάρδιον καὶ ἀνόητον αὐτοῦ.

1482. (1474.) καρδίας ἀπωτέρω) διὰ τὸ μακρὸν εἶναι καὶ δειλόν. ἅμα δὲ Καρδία ἐστὶν ὄνομα πόλεως. μιμεῖται οὖν τοποθεσίαν. ἢ καὶ ὡς ξένον αὐτὸν κωμῳδεῖ. Καρδία γὰρ πόλις Θρᾴκης, ἧς οἱ πολῖται Καρδιανοί. Εἰς τὸ αὐτό. καρδίας ἀπωτέρω) διὰ τὸ μακρὸν εἶναι καὶ δειλόν. ὅτι ἐν μὲν τῇ εἰρήνῃ μέγας καὶ λαμπρὸς, ἐν δὲ τῷ πολέμῳ ῥίψασπις. διὸ καὶ καρδίας αὐτὸν εἶπεν ἀπωτέρω. τουτέστιν οὐκ ἔχει καρδίαν.

1486. (1478.) τοῦτο μὲν ἦρος) τῷ γὰρ Μουνιχιῶνι μηνὶ τοῦ ἔαρος δικάζονται αἱ πρὸς τοὺς ξένους δίκαι.

1488. (1480.) τοῦτο δὲ χειμῶνος) ὅτι ἔν τισι τὰ δύο κῶλα ἕν ἐστι, λέγω ἀπὸ, τοῦτο δὲ χειμῶνος, ἕως τοῦ, φυλλοῤῥοεῖ. ἐπεὶ δὲ ῥίψασπις ἦν ὁ Κλεώνυμος, ἔπαιξε πάλλιν. ἐπεὶ τὰ δένδρα φυλλοῤῥοοῦσιν.

1493. (1485.) ἔνθα τοῖς ἥρωσι) διὰ τὸ ὄνομα αὐτόν φησι τοῖς ἥρωσι συνδιάγειν.

1495. (1487.) ξύνεισι πλὴν τῆς ἑσπέρας) ἀντὶ τοῦ, τῇ σκοτίᾳ. πέπαικται ἀπὸ τοῦ Σκυθῶν ἐρημία. χαριέντως δὲ τοῦτο, ὅτι σκότους Ὀρέστης ὁ Τιμοκράτους λωποδυτεῖ τοὺς προςτυγχάνοντας. τὰς νύκτας γὰρ μόνας ἐλήστευεν Ὀρέστης.

1498. (1490.) εἰ γὰρ ἐντύχοι τις ἥρωϊ) ἥρωα αὐτόν φησι διὰ τὴν ὁμωνυμίαν τὴν πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονος υἱὸν Ὀρέστην. ἥρωες δὲ δύςοργοι καὶ χαλεποὶ τοῖς ἐμπελάζουσι γίνονται, καθάπερ Μένανδρος ἐν Συνεφήβοις· ὅτι ἀγαθὸν γάμον χειμῶνος ὁ θεὸς δίδωσιν, οὐδ' ἥρωες κεῖς τοῦτο δύνανται, ἀλλ' ἀπο-

πλήκτους μὲν ποιεῖν δύνανται. τὸ δὲ ὠφελὲς οὐ κέκτηνται. διό μοι δοκοῦσι καὶ οἱ τὰ ἡρῷα παριόντες σιγὴν ἔχειν, ὡς Μυρτίλος ἐν τῇ Τανοπάσῃ φησίν. ὁ δὲ Ὀρέστης λωποδύτης.

1501. (1493.) πάντα τὰ 'πιδέξια) ὀφθαλμοὺς, κεφαλήν. οἷον τὰ δεξιὰ τῆς φύσεως. ἐπλήττοντο γὰρ οἱ συντυγχάνοντες αὐτῷ. ἅμα δὲ, ἐπεὶ οἱ ἐντυγχάνοντες νυκτὸς ἥρως διέστρεφον τὰς ὄψεις.

1502. (1494.) οἴμοι τάλας) κορωνὶς εἰσιόντων αὖθις τῶν ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι νή. τὸ μέντοι ις' κῶλόν ἐστιν ἰαμβικὸν μονόμετρον ἀκατάληκτον. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος, ἐπὶ δὲ τῷ τέλει κορωνίς. ὁ Προμηθεὺς δὲ ἀπαγγέλλει αὐτῷ τινὰ, συγκεκαλυμμένος.

[ὅπως μή μ' ὄψεται) ἤγουν δέδοικα. *Gl. Victor.*]

1506. (1498.) πηνίκ' ἔστιν ἄρα) ἀντὶ τοῦ, ποία ἐστὶν ὥρα τῆς ἡμέρας. τοῦτο δὲ, ἐπεὶ ὥρας ἐξήταζον εὐκαίρως.

[1508. ἢ περαιτέρω) πλείω ἔμπροσθεν μετὰ τὸ τέλος ἄλλο. *Gl. Victor.*]

1510. (1502.) ὑπαιθριάζει) σκορπίζει. εὐδίαν ἄγει. συννεφεῖ δὲ, συνάγει τὰ νέφη. οὐχ ὁρᾷ γὰρ αὐτὸν ὁ Ζεὺς νεφῶν ὄντων.

1511. (1503.) οὕτω μὲν ἐκκαλύψομαι) κεκαλυμμένος ὢν ἐκκεκάλυπται, καὶ ὁρᾷ αὐτὸν ὁ πρεσβύτερος. ἔπαιξε δὲ, ὡς γὰρ ἐκείνου εἰρηκότος ὅτι ξυννεφεῖ τὰς νεφέλας, καὶ οὐκ ὄψεταί σε, φησὶν ἐκκεκαλύψομαι. ἢ ὡς ἐν κωμῳδίᾳ, ὡς καλόν τι ἀκούσας τὸ οἴμωζε, ἀποκαλύπτεται φανερὸν αὐτὸν ποιῶν.

1512. (1504.) ὦ φίλε Προμηθεῦ) γνωρίζει αὐτὸν ἀποκαλυφθέντα.

[1514. ἀπὸ γὰρ ὀλέσεις) μέλλεις διαφθερεῖν. *Gl. Victor.*]

1516. (1508.) τουτὶ λαβών μου τὸ σκιάδειον) κατασκεύασμά τι, ὅπερ ἔχουσιν αἱ κανηφόροι ἀπιοῦσαι εἰς τὰ Ἐλευσίνια ὑπὲρ τοῦ μὴ κάεσθαι ὑπὸ τοῦ ἡλίου. δίδωσι δὲ αὐτῷ τοῦτο, ἵνα καλύψῃ αὐτὸν καὶ μὴ ὁραθῇ ὑπὸ τοῦ Διός.

1521. (1513.) πηνίκ' ἄττ' ἀπώλετο) ὅτι οὐκ Ἀττικὸν τὸ πηνίκ' ἄττ' ἀπώλετο, οὐδὲ ἀρχαϊκὸν, οὐδὲ

ἀκριβῶν. ἔστι δὲ ἀντὶ τοῦ, πότε δῆτα. παρέλκει γὰρ τὸ ἄττα νῦν. ἀλόγως γὰρ κεῖται. οὔτε γὰρ τὸ τινά σημαίνει, οὔτε τὸ ἅτινα. οὐδὲν γὰρ τούτων ἁρμόζει τῷ πηνίκα.

[1527. θυηλῶν) θυσίων. Gl. Victor.]

1528. (1520.) πεινῶντες ὥςπερ Ἰλλυριοὶ) Δίδυμος· ὥςπερ βάρβαροι. ἀνέπλασε δέ τι γένος θεῶν βαρβάρων Τριβαλλῶν ἀνώτατον, οἷον ὥςπερ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων βάρβαρα ἔθνη πορρωτάτω καθεστήκασι. περὶ δε Θράκην εἰσὶν οἱ Ἰλλυριοί. τινὲς δὲ Περσίδος φασὶν αὐτούς. οἳ γεωργεῖν μὲν οὐκ ἔχουσι γῆν, λῃστεύοντες δὲ τρέφονται. τὸ δὲ κεκριγότες μίμησίς ἐστιν οὐκ εἰς τὸν ἦχον, ἀλλ' εἰς τὴν ἀσάφειαν τῶν βαρβαρικῶν διαλέκτων.

κεκριγότες) οἷον, ποιὰν φωνὴν ἀποτελοῦντες ἀπὸ λιμοῦ οἱ Τριβαλλοὶ θεοί. ἢ τὸ κεκριγότες εἰς τὴν ἀσάφειαν τῆς φωνῆς αὐτῶν. κρίγη γὰρ ὁ τῶν ἀποθνησκόντων τρισμὸς τοῖς ὀδοῦσι γενόμενος. ἀνωτέρω δέ φησιν αὐτοὺς οἰκεῖν, ὡς τῶν Ἑλλήνων ἀνωτέρω οἰκοῦσι καὶ πορρωτέρω οἱ βάρβαροι.

1529. (1521.) ἐπιστρατεύσειν φασὶν) ἔφασάν, φησιν, οἱ Τριβαλλοὶ πολεμεῖν πρὸς τὸν Δία, ἵνα παρέξῃ αὐτοῖς τὴν δίοδον τῶν ἐμπορίων. παίζει δὲ εἰς τὸν νομιζόμενον τετειχίσθαι ἀέρα μεταξὺ, ὡς ἐκείνων ἀποκεκλεισμένων.

1534. (1526.) ὅθεν ὁ πατρῷος) ὅτι κατ' ἔλλειψίν ἐστι τοῦ Ἀπόλλωνος. δέον γὰρ εἰπεῖν ὁ πατρῷος Ἀπόλλων ἢ ἄλλος τις τῶν θεῶν. πατρῷον δὲ τιμῶσιν Ἀπόλλωνα Ἀθηναῖοι, ἐπεὶ Ἴων, ὁ πολέμαρχος Ἀθηναίων, ἐξ Ἀπόλλωνος καὶ Κρεούσης τῆς Ξούθου ἐγένετο.

1537. (1529.) τοὐπιτριβείης) παρὰ τὸ Τριβαλλός φησι παίζων γεγονέναι τὸ ἐπὶ τῇ ὕβρει ἐπιτριβείης.

1543. (1535.) καὶ τὴν Βασιλείαν σοι γυναῖκ' ἔχειν) σωματοποιεῖ τὴν Βασιλείαν αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ὡς γυναῖκα. Εὐφρόνιος, ὅτι Διὸς θυγάτηρ ἡ Βασιλεία. καὶ δοκεῖ τὸ κατὰ τὴν ἀθανασίαν αὐτῇ οἰκονομεῖν. ἣν ἔχει καὶ παρὰ Βακχυλίδῃ ἡ Ἀθηνᾶ τῷ Τυδεῖ δώσουσα τὴν ἀθανασίαν. ἔστι δὲ καὶ παρὰ Κρατίνῳ ἡ Βασιλεία. ἔνιοι δὲ τὴν ἀθανασίαν καλοῦσι.

[1547. νεώρια) λιμένας. νεωρεῖν δὲ νεοφυλακτεῖν. Gl. Victor.]

1548. (1540.) τὴν λοιδορίαν) ὡς καὶ τοῦτο ἓν τῶν πολλῶν. εἰς αὔξησιν δὲ τῆς κωμῳδίας τοῦτό φησι.

τὸν κωλακρέτην) τὸν ταμίαν τῶν πολιτικῶν χρημάτων. Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς τούτους ταμίας εἶναί φησι τοῦ δικαστικοῦ μισθοῦ. οὐ μόνον δὲ τούτου τὴν ἐπιμέλειαν ἐποιοῦντο, ὥς φησιν, ἀλλὰ καὶ τὰ εἰς θεοὺς ἀναλισκόμενα διὰ τούτων ἀνηλίσκετο, ὡς Ἀνδροτίων γράφει οὕτως· τοῖς δὲ ἰοῦσι Πυθῶδε θεωροῖς τοὺς κωλακρέτας διδόναι ἐκ τῶν ναυκληρικῶν ἐφόδιον ἀργύρια, καὶ εἰς ἄλλο ὅ τι ἂν δέῃ ἀναλῶσαι. ταμίαι δὲ ἦσαν, καὶ προεστῶτες τῆς δημοσίας σιτήσεως.

τὰ τριώβολα) μίγνυσι καὶ ἐκ τῶν ὄντων παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. οὐχ εἱστήκει δὲ αὐτοῖς τὸ τριώβολον. πολλαχοῦ γὰρ καὶ δύο ὀβολοὺς εἰλήφασιν.

1553. (1545.) ἀπανθρακίζομεν) ἀντὶ τοῦ, ἄνθρακας ἐσθίομεν. ἔστι δὲ εἶδος ἰχθύος λεπτὸν, ὃ παροπτῶντες ἐσθίουσιν. Ἄλλως. ὀπτὰς ἐσθίομεν. ἢ ἄνθρακας ζωπυροῦμεν. ὡς ἐν κωμῳδίᾳ δὲ τοῦ εὐτελεστέρου ἐμνήσθη, ἐπὶ ἄλλων μέγιστα ἰσχύοντος τοῦ πυρός.

1555. (1547.) θεομισὴς ἔφυς) ὁ μέν φησι τῷ Προμηθεῖ ἴσόν τι τῷ ὑπὸ θεῶν μισούμενος, διὸ καὶ ὀξυτόνως ἀναγνωστέον, ὁ δὲ τὸ ἕτερον δέχεται μισῶν θεοὺς, ὡς ὁ Τίμων ἀνθρώπους.

1558. (1550.) δοκῶ κανηφόρῳ) ταῖς γὰρ κανηφόροις σκιάδειον καὶ δίφρον ἀκολουθεῖ τις ἔχουσα. Ἑρμίππου θεῶν· ὥςπερ αἱ κανηφόροι λευκοῖσιν ἀλφίτοισιν ἐντετριμμένοις. ἐγὼ δ' ἕνεκα ψαλάθων τὴν διφροφόρον. Νικοφῶν δὲ ἐν Χειρογαστόρων Γέννᾳ· αὐτὸς ὀλίγον ἄναγε ἀπὸ τῆς διφροφόρου. χρηστὸς εἶ καὶ κόσμιος.

1559. (1551.) καὶ τὸν δίφρον γε διφροφόρει) ἐπειδὴ εἶπεν, ἵνα δόξω ἀκολουθεῖν κανηφόρῳ, λέγει παίζων, καὶ δίφρον βάσταζε.

1560. (1552.) πρὸς δὲ τοῖσι Σκιάποσιν) ἡ παροῦσα στροφὴ κώλων ἐστὶ τροχαϊκῶν ἐπιμεμιγμένων χορείοις καὶ σπονδείοις ϛ´. καὶ ἡ ἀντιστροφὴ τοιούτων. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν στροφῆς παράγραφος, τῆς δ' ἀντιστροφῆς κορωνίς. ταῦτα δὲ ἐξήγησίς ἐστι τῶν ἀνωτέρω. γένος δέ ἐστι περὶ τὸν δυτικὸν ὠκεανὸν πρὸς τῇ κεκαυμένῃ ζώνῃ. ὡς ἀψύχους δὲ διασύρει τοὺς φιλοσόφους, καὶ ὡς ἐπὶ σκιᾶς βαδίζοντας. τούτους δὲ ἔχειν βήματα φασὶ τοῦ

παντὸς μείζονα. διὰ δὲ τὸ μὴ ἔχειν, οἶμαι, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ καύματος ἀναλίσκεσθαι, οὔσης τῆς γῆς αὐτῶν καὶ τραχείας καὶ κατάδυσιν οὐκ ἐχούσης εἰς ἀποφυγὴν τοῦ καύματος.

1562. (1554.) ψυχαγωγεῖ Σωκράτης) ἐπειδὴ λιτοί εἰσιν οἱ φιλόσοφοι καὶ ἄτροφοι, διὰ τοῦτο τοὺς Σκιάποδας παρέλαβεν. μυθευόμενον δέ τι καὶ τοῦτο τὸ γένος ἐστίν. ἄλουτον δὲ εἶπε τὴν λίμνην, καθὸ ἀλουτοῦντες καὶ ῥυποφοροῦντες ἐφιλοσόφουν οἱ περὶ τὸν Σωκράτη.

1563. (1555.) ἔνθα καὶ Πείσανδρος) οὗτος δειλὸς ἦν. ἦλθεν οὖν ψυχὴν ἰδεῖν θέλων, ἐπεὶ οὐκ εἶχεν, ὡς Εὔπολις ἐν Ἀστρατεύτοις· Πείσανδρος εἰς Πακτωλὸν ἐστρατεύετο, κἀνταῦθα τῆς σῆς στρατείας κάκιστος ἦν ἀνήρ. ἁπανταχοῦ δὲ ἦν δειλός. ἦν δὲ τὸ σῶμα εὐεκτὴς, ὡς Ἕρμιππος ἐν Ἀρτοπώλισιν· ἐνέβαινε σιγῇ Πείσανδρος μέγας αὐτὸς ὥσπερ Διονυσίοισιν οὑπὶ τῶν ξύλων, ἐλαίας ἔρεισιν ὄνον κανθήλιον. καὶ δωροδοκῆσαί φησιν Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις· διὰ τούτων ἢ δῶρ' αἰτοῦντες ἀρχὴν πολέμου πορίσειεν μετὰ Πεισάνδρου. δύο δέ εἰσι Πείσανδροι, καθάπερ Εὔπολις ἐν Μαρικᾷ[1]) φησιν·

ἄκουε νῦν Πείσανδρος ὡς ἀπόλλυται,
ὁ στρεβλὸς, οὔ. ἀλλ' ὁ μέγας οὑνοκίνδιος.

καὶ Πλάτων ἐν Πεισάνδρῳ περὶ ἀμφοτέρων λέγει.

1566. (1558.) σφάγι' ἔχων) ταῦτά φησιν ὡς ἐπὶ τῶν ἀνακαλουμένων τὰς ψυχὰς ἐξ ᾅδου.

κάμηλον ἀμνόν τιν') ἔπαιξεν εἰς τὸ Ὀνοκίνδιον αὐτοῦ εἰπὼν ἀμνὸν καμήλου· ἔστι γὰρ εὐμεγέθης· δέον εἰπεῖν ἢ ἀρνειοῦ ἢ ἄλλου τινός.

1569. (1561.) κᾆτ' ἀνῆλθ' αὐτῷ) ἐκ τῶν χθονίων ἀνῆλθεν. ὡς αὐτοκλήτως δὲ παραβάλλοντα αὐτὸν εἰς τὰ δεῖπνα διαβάλλει.

1570. (1562.) πρὸς τὸ λαῖμα τῆς καμήλου) Εὐφρόνιος, τὸν λαιμόν. καὶ γὰρ προείρηκεν εἰς λαιμοὺς τεμών. οἱ δὲ, ὅτι τὸ αἷμα. παραπεποίηκε δὲ παρὰ τὸ λαι-

1) μαρυκᾷ Ald.

μόν. ἔστι καὶ παρὰ Μενάνδρῳ ἐν Δαρδάνῳ·

καὶ λαῖμα βακχεύει λαβὼν τὰ χρήματα.

γράφεται καὶ δέρμα. εἴρηται δὲ ἐκείνοις οὐδὲν σαφὲς, τοῖς γράφουσι τὸ δέρμα. οἱ δὲ ὅρμημα τὸ λαῖμα. ἔτι μέντοι τῶν περὶ Ἀσίαν τινὲς ἐπὶ τῶν ἀναιδῶν καὶ εὐτόλμων οὕτω λέγουσιν. ὅπερ συμφωνότερόν ἐστι τῷ παρὰ Μενάνδρῳ.

1571. (1563.) Χαιρεφῶν ἡ νυκτερίς) ἐπεὶ οὔτε νυκτερὶς ἡμέρας, οὔτε οἱ φιλόσοφοι φαίνονται. καταδεδυκότες γὰρ φιλοσοφοῦσι.

1572. (1564.) τὸ μὲν πόλισμα) κορωνὶς εἰσιόντων αὖθις τῶν ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ρκά. ὧν τελευταῖος,

ἀλλὰ γαμικὴν χλαμίδα δότω τις δεῦρό μοι.

μετὰ δὲ τὸν ϛδ΄ στίχον κῶλά ἐστιν ἀντισπαστικὰ ϛ΄, ἐπιμεμιγμένα διιάμβοις, δισπονδείοις καὶ ἐπιτρίτοις, ἐφθημιμερῆ, πλὴν τοῦ πρώτου. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος. ἐπὶ δὲ τῷ τέλει κορωνίς. πρέσβεις δὲ παρὰ τῶν θεῶν Ποσειδῶν καὶ Ἡρακλῆς καὶ εἷς ἐκ τῶν βαρβάρων θεῶν ἦλθον.

1574. (1566.) οὗτος τί δρᾷς) τοῦτο λέγει τῷ βαρβάρῳ τῷ συμπαρόντι αὐτῷ εἰς τὴν πρεσβείαν ὁ Ποσειδῶν, ὡς οὐκ ἐπιτηδείως στελλομένῳ τὴν ἐσθῆτα, ἀλλ' ἐπ' ἀριστερὰ περιβαλλομένῳ, ὥςπερ οἱ Θρᾷκες.

1576. (1568.) Λαισποδίας εἶ τὴν φύσιν) ὅτι τὴν κνήμην εἶχε σαπρὰν ὁ Λαισποδίας, καὶ μέχρι τῶν κάτω περιεβάλλετο. καὶ οἱ βάρβαροι δὲ τὰ σκέλη περιβέβληνται. Λαισποδίας δὲ καὶ Δαμασίας ὡς κακόκνημοι διαβάλλονται. μνημονεύει δὲ αὐτῶν καὶ Εὔπολις ἐν Δήμοις·

ταδὶ δὲ τὰ δένδρα Λαισποδίας καὶ Δαμασίας
αὐταῖσι ταῖς κνήμαισιν ἀκολουθοῦσί μοι.

τοῦτον δὲ τὸν Λαισποδίαν καὶ στρατηγῆσαί φησι Θουκυδίδης ἐν τῇ ή. μέμνηται δὲ αὐτοῦ Φρύνιχος ἐν Κωμασταῖς, ὡς πολεμικοῦ γεγονότος. Φιλύριος δὲ ἐν ταῖς Πλυντηρίαις ὡς φιλοδίκου. ἔχει δὲ καὶ περὶ τὰς κνήμας τινὰς αἰτίας, ὥς φησι Στράτων ἐν Κινησίᾳ. διὸ καὶ κατὰ σκελῶν ἐφόρει τὸ ἱμάτιον, ὡς Θεόπομπος ἐν Παισί. Δημήτριος δὲ καὶ πάντες τὸν Ἰξίονα λέγουσιν ἐν ταῖς Ἀττικαῖς λέξεσιν ὡς γλῶσσαν ἐξηγεῖσθαι, ὅτι λαισποδίας ἐστὶν ὁ ἀκρατὴς περὶ τὰ ἀφροδίσια, ὥςτε καὶ κτήνη σποδεῖν.

1577. (1569.) *ὦ δημοκρατία*) ἔμιξεν ὡς ἐπὶ Ἀθηναίων. ἐπεὶ ἰσοτιμίας οὔσης συμβαίνει δημώδεις ἅμα τοῖς ἀξιοπίστοις ἀποστέλλεσθαι, ὥσπερ καὶ νῦν ὁ βάρβαρος εἰς μηδὲν χρήσιμον σὺν Ποσειδῶνι καὶ Ἡρακλεῖ ἀπεστάλη. φησὶν οὖν, προάγεις ἡμᾶς ὦ δημοκρατία, ὅτι τοῦτον ἐχειροτόνησαν οἱ θεοί. [*προβιβᾷς*) προάγεις. *Gl. Victor.*]

1584. (1576.) *ᾑρήμεσθα*) ἐχειροτονήθημεν.

1585. (1577.) *διπλασίως*) τοσοῦτον οὐ φροντίζω διαλλαγῶν.

1589. (1581.) *ἐπικνῶ*) ἐπίβαλλε. [ἐπίτριβε. *Gl. Victor.*]

σίλφιον) εἶδος βοτάνης ἡδυόσμου, καὶ μάλιστα τὸ Κυρηναϊκόν. τὸ δὲ ὅλον πρόςκνισμα τοῦ Ἡρακλέους ποιῶν ὁ Πεισθέταιρος, δοκεῖ πρὸς μάγειρον οἰκεῖον διαλέγεσθαι ἐπὶ τῷ εὐτρεπίσαι δεῖπνον.

1591. (1583.) *ἐπανιστάμενοι*) ἐπανάστασιν ποιησάμενοι ὡς ἀγρίων ὀρνίθων ἐπιθεμένων τυραννίδι καὶ εἰς βορὰν παραδεδομένων. αὐτοῖσι δὲ, ἤγουν τοῖς κρέασιν.

1596. (1588.) *ἔλαιον οὐκ ἔνεστιν*) ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἐλεοῦμεν, οὐ πειθόμεθα.

1597. (1589.) *λιπαρά γ' εἶναι πρέπει*) δοκεῖ, ἔοικε. τοῦτο δὲ ὁ Ἡρακλῆς λέγει ἔξωθεν τοῦ λόγου οἰκείως τῇ γαστριμαργίᾳ.

1598. (1590.) *ἡμεῖς τε γάρ*) λοιπὸν εἰςῆκται ὁ Ποσειδῶν, ὡς οὐκ ἀγαθόν ἐστι τὸ πολεμεῖν ἀποφαίνων.

1600. (1592.) *ἐν τοῖς τέλμασιν*) ἀντὶ τοῦ, ἐν τοῖς φρέασι. κυρίως δὲ τὸ πηλῶδες καὶ μὴ ἔχον ὕδωρ.

1601. (1593.) *ἀλκυονίδας*) ἀντὶ τοῦ, εὔδιον ὅλον τὸν χειμῶνα. οὐχ ὡς νῦν ἑπτὰ τοῦ χειμῶνος, ὥς φασί τινες, εἰσὶν αἱ ἀλκυονίδες.

1602. (1594.) *αὐτοκράτορες*) τούτων τῶν δογμάτων κρατοῦντες.

1604. (1596.) *νῦν τ' ἐθέλομεν εἰ δοκεῖ*) μιμεῖται τοὺς Ἀθηναίους οἷα πρὸς τοὺς βασιλεῖς λέγουσι. τὸ δὲ ἑξῆς οὕτω· νῦν ἐθέλομεν, εἰ δοκεῖ, σπονδὰς ποιεῖσθαι.

1605. (1597.) *ἐάν τι δίκαιον*) εἰ ὅλως καὶ νῦν ἐπιγνώσεσθε τὰ δίκαια.

1610. (1602.) ἐμοὶ μὲν ἀπόχρη ταῦτα) ἐπαρκεῖ καὶ καλῶς ἔχει τὰ σκῆπτρα λαβεῖν ὑμᾶς. τοῦτο δὲ Ἡρακλῆς λέγει πεπεισμένος διὰ τὸ ἄριστον.

[ἀπόχρη) ἀρεστὰ φαίνονται. Gl. Victor.]

1611. (1603.) τί ὦ κακόδαιμον) ἐπιπλήττει αὐτῷ ὁ Ποσειδῶν, ὡς διὰ τὴν γαστριμαργίαν προδιδόντα τὸν Δία.

1614. (1606.) κάτω) κάτω τοῦ οὐρανοῦ ὄντας, καὶ λέγει πῶς.

[1616. ἐπιορκοῦσιν) ψευδῶς ὀμνύουσιν ὑμᾶς. Gl. Victor.]

1618. (1610.) τὸν κόρακα καὶ τὸν Δία) τοὺς ὄρνιθας καὶ τοὺς θεούς. ἀφ' ἑνὸς δὲ τοὺς πάντας δηλοῖ.

[1620. θένων) τύπτων. Gl. Victor.]

1621. (1613.) νὴ τὸν Ποσειδῶ) τοῦτο ὁ Ποσειδῶν λέγει μηδέπω ἐμφανίσας ἑαυτὸν, καὶ γελοίως καθ' ἑαυτοῦ ὄμνυσι.

1622. (1614.) ναβαισατρεῦ) βαρβαρίζων συγκατατίθεται ὁ βάρβαρος θεύς. αἱ γὰρ ἄσημοι φωναὶ ἀντὶ συγκαταθέσεως.

[1626. εὐξάμενος) ὑποσχεθείς. διασοφίζηται) ἐξαπατᾷ. Gl. Victor.]

1627. (1619.) μενετοὶ θεοὶ) ἀνεξίκακοι καὶ οὐκ εὐθέως τιμωρούμενοι. Ἄλλως. μενετοὶ θεοὶ, οὐκ ἀπατηλοί. οἷον, μόνιμοι καὶ βέβαιοι, οὐκ εὐεξαπάτητοι. μισητίαν δὲ οἱ μὲν περὶ Ἀριστοφάνη τὴν εἰς τὰ ἀφροδίσια ἀκρασίαν. καὶ τὰ, περὶ σφυρὸν παχεῖα καὶ μισητὴ γυνή, οὕτως ἐξηγοῦνται. μήποτε μέντοι γενικώτερόν ἐστιν ἀπληστία, ὃ καὶ νῦν ἐμφαίνεται.

[1630. λούμενος) ἀντὶ τοῦ λουόμενος. Gl. Victor.]

[1631. καταπτάμενος ἴκτινος κ. τ. λ.) ἵνα καὶ ἁρπάσῃ ἴκτινος ἱμάτιον. Gl. Victor.]

[1632. ἀνοίσει) ἀνάξει. Gl. Victor.]

1635. (1627.) ὁ Τριβαλλός) ἀντὶ τοῦ, ὦ Τριβαλλέ. κατ' ἐρώτησιν δὲ ὁ λόγος. δέον δὲ εἰπεῖν, δοκεῖ σοι συνθέσθαι· ὁ Τριβαλλὸς δὲ, ἔοικε τοῦ Ποσειδῶνος εἶναι

τοῦτο. πιθανῶς δὲ εἰώθασι καὶ τοῖς βαρβάροις διαλεγόμενοι τῷ σχήματι ἐσπουδασμένως λοιδορεῖν ἢ καταρᾶσθαι.

[1643. ὀλίγον μοι μέλει) ἀντὶ τοῦ, οὐ φροντίζω. Ὅμηρος· ἢ ὀλίγον μοι παῖδα. Rav.]

1644. (1636.) τὸ κατάχυσμα χρὴ ποιεῖν γλυκύ) τὸν ζωμὸν διὰ μέλιτος ποίει. πάλιν δὲ ἐρεθίζει τὸν Ἡρακλέα.

1645. (1637.) ἀνθρώπων Πόσειδον) παίζει, δέον εἰπεῖν τῶν θεῶν. περὶ δὲ γυναικὸς μιᾶς, ἤγουν τῆς Βασιλείας.

[1648. ὦ 'ζύρ') ἄθλιε. Gl. Victor.]

[1653. περισοφίζεται) ἐξαπατᾷ. Gl. Victor.]

1654. (1646.) δεῦρ' ὡς ἔμ' ἀποχώρησον) ὅτι ὅμοιον τῷ τόπῳ ἐκείνῳ·

δεῦρ' ἐλθὲ σὺν σοὶ τἄλλα βούλομαι φράσαι.

1655. (1647.) διαβάλλεταί σ' ὁ θεῖος) ὅτι τῷ διαβάλλεται χρῶνται ἐπὶ τοῦ ἐξαπατᾶν, ὡς καὶ Ἄρχιππος ἐν Πλούτῳ·

ἔστι δέ μοι καλῶς πρόφασις εἰρημένη·
τὸν γὰρ γέροντα διαβαλοῦμαι τήμερον.

παρόμοιον δὲ καὶ τὸ Ὁμηρικόν· παραβλήδην ἀγορεύων. καὶ παρ' Ἀλκαίῳ, παραβάλλεταί σε.

[1656. ἀκαρῆ) μικρὸν, ὀλίγον. μέτεστι) μετουσία ὑπάρχει. Gl. Victor.]

1660. (1652.) ἐπίκληρον εἶναι τὴν Ἀθηναίαν) εἰ μὴ ἦν γνησιωτέρα. ἐπίκληρος δέ ἐστιν ἡ μὴ ἔχουσα ἀδελφοὺς ἑταίρους συγκληρονόμους, ἀλλὰ μονοκληρονόμος. νόμος δὲ ἦν Ἀθηναίοις, γνησίας μὲν οὔσης θυγατρὸς, νόθου δὲ υἱοῦ, μὴ κληρονομεῖν τὸν νόθον τὰ πατρῷα. καὶ νῦν οὖν, φησὶν, εἰ μὴ σὺ νόθος ἦς, οὐκ ἂν ἡ Ἀθηνᾶ ἐπίκληρος. παίζει δέ. τοὐναντίον γὰρ, υἱῶν ὄντων γνησίων, οὐκ ἂν εἴη θυγάτηρ ἐπίκληρος. εἰσὶ δὲ καὶ τῷ Διὶ γνήσιοι υἱοὶ, Ἄρης καὶ Ἥφαιστος. ἀλλὰ ἐπαίνῳ τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τῆς πόλεως τοῦτο φησὶν, οὐ προσποιούμενος περὶ τῶν γνησίων.

[1661. οὖσαν) καὶ ταῦτα. Gl. Victor.]

1663. (1655.) νόθῳ ’ξαποθνήσκων) γράφεται νοθεῖα, ὡς πρεσβεῖα. εἰ τὰ μὲν χρήματα ἐμοί, φησιν, ὡς νόθῳ καταλείψει, τὴν δὲ ἀρχὴν τοῖς γνησίοις. νόμος δὲ ἦν Ἀττικὸς, τοῖς νόθοις μέχρι πέντε μνῶν καταλιμπάνειν. ἢν οὖν ἐμοὶ τὰ χρήματα ἐάσῃ, ἐκείνοις δὲ τὴν ἀρχήν. προπερισπωμένως δὲ ἀναγνωστέον τὸ νοθεῖα. τὸ ἀργύριον δὲ τοῖς νόθοις διὰ χειρὸς ἐδίδοσαν, ἐπειδὴ οὐκ ἐξῆν αὐτοῖς κληρονομεῖν.

[1664. ἐπαίρει) συνεπείθη. *Gl. Victor.*]

1668. (1660.) ἀγχιστείαν) μετουσίαν τῆς οὐσίας. δοκεῖ δὲ πλάττεσθαι. [ἀγχιστείαν) μετοχὴν καὶ κοινωνίαν τῆς οὐσίας. *Gl. Victor.*]

[1669. γνησίων) ὁ ἐξ ἰσονομῶν ἴδιος, οἰκεῖος. *Gl. Victor.*]

1675. (1668.) ἐς τοὺς φράτορας) πάλιν ὡς ἐν κωμῳδίᾳ μετήγαγε τὰ Ἀθηναίων ἔθη ἐπὶ τοὺς θεούς. διὰ γὰρ τοῦ ἐγγραφῆναι εἰς τοὺς φράτορας σύμβολον εἶχον τῆς εὐγενείας. Ἄλλως. εἰς τοὺς τῆς ἡλικίας νόμους. ἢ εἰς τοὺς φυλέτας. ἐπειδὴ τὰ ὀνόματα τῶν ξένων γράφεται εἰς τοὺς πίνακας.

1677. (1670.) τί δῆτ’ ἄνω κέχηνας) ὡς τοῦ Ἡρακλέους ἀναβλέψαντος εἰς τὸν οὐρανὸν μετ’ ὀργῆς τοῦτό φησι, τί δῆτ’ ἄνω βλέπεις, ὡς τυπτήσων τινά; τινὲς δὲ οὕτως· τί δῆτα ἐς τὰ ἄνω πράγματα ἀποβλέπεις αἰκισθησόμενος, ἐάν τι πάθῃ ὁ πατὴρ ὑπὸ τῶν γνησίων; [αἰκίαν) ἤγουν μάστιγα, ἤγουν ἀφορῶν αἰκίσαι καὶ μαστίξαι τινά. *Gl. Victor.*]

1684. (1677.) καὶ μεγάλα) τὴν καλὴν καὶ μεγάλην Βασιλείαν γαμεῖν, οὕτω Δίδυμος.

1686. (1679.) μὰ τὸν Δί’ οὐχ οὗτός γε) μὰ τὸν Δία, φησὶν, οὐ λέγει παραδοῦναι, ἀλλὰ βαδίζειν καὶ ἀναχωρεῖν. οὕτω δὲ αὐτό φησι βαρβάρως καὶ δυςφράστως, ὥςπερ αἱ χελιδόνες. καὶ Αἰσχύλος τὸ βαρβαρίζειν, χελιδονίζειν φησὶ, καὶ Ἴων ἐν Ὀμφάλῃ τοὺς βαρβάρους, χελιδόνας ἀρσενικῶς φησιν, ὡς Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ πρώτῳ τῆς καθόλου φησίν. τὸ δὲ βασιλιναῦν, εἰς τὸ βάσιν μετέβαλεν ὁ Ποσειδῶν, παρόσον τὴν δευτέραν ἐξέτεινε, τοτελευταῖον κρατήσας ὁ Ἡρακλῆς, ἐξ αὐτοῦ κρίνει αὐτὸν, θέλειν παραδοῦναι αὐτὸν τὴν Βασιλείαν τοῖς ὄρνισιν.

1687. (1680.) ὥςπερ αἱ χελιδόνες) Σύμμαχος· οὐκ ἔστιν ὁ τούτου νοῦς φανερός. οὐδέν τι δύναται ἴδιον τῶν χελιδόνων ἡ βάδισις, αἵ γε μηδὲ πορείᾳ χρῶνται ὡς τὰ ἄλλα τῶν ὀρνέων, καὶ μάλιστα τὰ μὴ πτητικά. ὁ δὲ Δίδυμος οὕτω· καταλλήλως εἶχεν, εἰ ἔλεγεν ὡς τὰς χελιδόνας. θέλει δὲ λέγειν, εἰ μὴ βαδίζει πρὸς τὰς χελιδόνας. διὸ καὶ ἐποίσει·

οὐκοῦν παραδοῦναι ταῖς χελιδόσι λέγει.

ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς πρὸς αὐτὰς βαδίζει εἰς Νεφελοκοκκυγίαν.

1694. (1687.) οὑτοιὶ) οἱ ὄρνιθες. εὐκαίρως, φησίν, κατεκόπησαν οἱ ὄρνιθες οὗτοι διὰ τὸ ἄριστον τῶν παρόντων γάμων.

[1697. τενθείαν) λαιμαργίαν, συναμωρίαν καὶ λιχνότητα. Gl. Victor.]

[1698. εἶ) πυρεύῃ. Gl. Victor.]

1700. (1693.) ἔστι δ' ἐν Φαναῖσιν) εἴςθεσις χοροῦ ἐπῳδικὴ κώλων τροχαϊκῶν ὀκτὼ ἐφθημιμερῶν καὶ ἀκαταλήκτων διμέτρων. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς. ἐν ταῖς ἐκκλησίαις νῦν, φησιν, εἰσί. παίζει δὲ, διασύρων τῶν Ἀθηναίων τοὺς συκοφάντας, παρὰ τὸ φαίνειν καὶ συκοφαντεῖν αὐτοὺς περὶ τὰ δικαστήρια. καὶ ἄλλως δὲ Φαναὶ τῆς Χίου χωρίον. καὶ Κλεψύδρα κρήνη ἐν Ἄργει. παρὰ τοὺς ἐγχειρογάστορας δὲ πεποίηται. Ἄλλως. κρήνη ἐν ἀκροπόλει ἡ Κλεψύδρα, ἧς Ἴστρος ἐν τῇ ιβ΄ μέμνηται, τὰ παρὰ τοῖς συγγραφεῦσιν ἀναλεγόμενος. οὕτως δὲ ὠνόμασται, ἐπειδὴ ἀρχομένων τῶν ἐτησίων πληροῦται, παυομένων δὲ λήγει, ὁμοίως τῷ Νείλῳ, ὥςπερ καὶ τὴν ἐν Δήλῳ κρήνην. εἰς ταύτην δέ φησιν ἡματωμένην φιάλην πεσοῦσαν ὀφθῆναι ἐν τῷ Φαληρικῷ, ἀπέχοντι σταδίους εἴκοσι. φασὶ δὲ αὐτὴν ἀπέραντον βάθος ἔχειν, τὸ δὲ ὕδωρ ἁλμυρόν. ἔπαιξε δὲ πάλιν διασύρων τοὺς Ἀθηναίους ὡς φιλοδίκους, ἐπεὶ καὶ ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἐστὶ κλεψύδρα, κατασκεύασμά τι ὥςπερ ὡρονομικόν.

1701. (1694.) ἐγγλωττογαστόρων) παρὰ τοὺς ἐγχειρογάστορας πέπαικται. [ἐγχειρογάστορες, οἱ ἀπὸ τῶν χειρῶν γαστριζόμενοι καὶ τῇ γαστρὶ πορίζοντες. λέγονται δὲ καὶ γαστρόχειρες. Gl. Victor.]

1705. (1698.) συκάζουσί τε) ὡς ἐπὶ γεωργῶν.

συκάζειν γὰρ τὸ σῦκα ἐκλέγειν ἀπὸ τῶν συκῶν καὶ τὸ συκοφαντεῖν. ἐνέμεινε δὲ τῇ τροπῇ.

[1707. Γοργίαι τε καὶ Φίλιπποι) ὁ Φίλιππος καὶ ὁ Γοργίας οὗτοι ῥήτορες λάλοι εἰσίν. ηὔξησε δὲ τῷ πληθυντικῷ τὴν κατηγορίαν. Γοργίαν δὲ νῦν λέγει τὸν ῥήτορα οὗ Πλάτων μνημονεύει. ἦν δὲ καὶ ἕτερος ἰατρὸς, οὗ μνημονεύει Ἀλκαῖος ἐν Ἐνδυμίωνι. τοῦ δὲ Φιλίππου καὶ ἐν Γεωργοῖς μνημονεύει Ἀριστοφάνης[1]). Schol. Rav. Leid. οὗτοι βάρβαροι κωμῳδοῦνται. Gl. Victor.]

1711. (1702.) ἡ γλῶττα χωρὶς) Σύμμαχος· πρὸς τὸ ἔθος, ὅτι μετὰ τῶν σπλάγχνων ἔτεμνον τὴν γλῶτταν. καὶ παρ' Ὁμήρῳ. οὗτος δὲ διὰ τὴν πονηρίαν τῶν δικαιολόγων φησὶν ἐκβεβλῆσθαι χωρὶς τὴν γλῶτταν. Δίδυμος δέ· ἐν ταῖς θυσίαις χωρὶς ἡ γλῶττα ἐτέμνετο, οὐ μετὰ τῶν ἄλλων σπλάγχνων. καὶ Ὅμηρος· ἀλλ' ἄγε τάμνετε μὲν γλώσσας. ἐγένετο δὲ τοῦτο δι' ἄλλην αἰτίαν. οὕτως δὲ βούλεται λέγειν, ὅτι ἐξεβλήθη ἐκ τῶν σπλάγχνων διὰ τοὺς ῥήτορας ἡ γλῶσσα, ἐπεὶ ταύτῃ τοὺς ἄλλους κακοποιοῦσιν. Εἰς τὸ αὐτό. ἀντὶ τοῦ, ὀφείλει τέμνεσθαι ἡ γλῶσσα καὶ χωρίζεσθαι τοῦ λοιποῦ σώματος.

1712. (1703.) ὢ πάντ' ἀγαθὰ) ἡ συστηματικὴ αὕτη εἴςθεσις ἐξ ἰάμβων ἐστὶ τριμέτρων ιδ΄. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. εἴη δ' ἂν οὗτος ὁ ἄγγελος θεράπων συναναβεβηκὼς τῷ Πεισθεταίρῳ. [ὦ μεῖζω λόγου) ἃ μηδὲ λόγος ἰσχύσει φράσαι. Gl. Victor.]

[1719. οὐ φατὸν) οὐ δυνατὸν λέγειν. Gl. Victor.]

1720. (1711.) Διὸς βέλος) τῆς βασιλείας. λαβὼν γὰρ τὸν ταμίαν τοῦ κεραυνοῦ καὶ αὐτὸν ἄγει. εἰώθασι γὰρ τῷ κεραυνῷ ἐξ ἑκατέρου μέρους πτερὰ προςφύειν.

1721. (1712.) ὀσμὴ δ' ἀνωνόμαστος ἐς βάθος) εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ. ἀνωνόμαστος δὲ, ἀντὶ τοῦ πολλὴ, καὶ λόγῳ οὐ δυναμένη ὀνομασθῆναι. [ἀνωνόμαστος) ἄῤῥητος. Gl. Victor.]

1723. (1714.) διαψαίρουσι) πρὸς τὴν τῆς λέξεως διαίρεσιν. διαψαίρειν δὲ, τὸ ἡσυχῇ διακινεῖσθαι καὶ

---

1) Ἀριστοφάνης Leid.: Ἀριστοκλῆς Rav.

ψοφεῖν καὶ ψαίρειν ἱστίον λέγομεν. πλεκτάνην δὲ, τὴν εἴλησιν. αἱ δὲ αὖραι διακινοῦσι τὴν πλεκτάνην τοῦ καπνοῦ τῶν θυμιαμάτων. λείπει δὲ τὸ πνέουσι. [διαψαίρουσι) ψαίρειν, τινάσσειν, ῥιπίζειν, ἀσθενῶς τι ποιεῖν, ψαίειν, σύρειν. Gl. Victor.]

[1724. ὁδὶ δὲ καὐτός ἐστιν) ὁ καπνός. Gl. Victor.]

1726. (1717.) ἄναγε, δίεχε) εἴσθεσις μέλους χοροῦ εἰς δύο περιόδους διῃρημένη κώλων ιβ΄. εἰσὶ δὲ τῆς μὲν πρώτης τροχαϊκὰ ϛ΄ ἐπιμεμιγμένα χορείοις καὶ ἰάμβοις. ὧν τὰ α΄, β΄, δ΄, ε΄ δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ γ΄ πενθημιμερές. τὸ ϛ΄ ἑφθημιμερές. τῆς δὲ δευτέρας ἐξ ἀναπαιστικῶν τὰ μὲν α΄, δ΄ δίμετρα ἀκατάληκτα. τὰ δὲ β΄, ε΄ ἀναπαιστικὴ βάσις. τὸ γ΄ πενθημιμερές. τὸ ϛ΄ ἑφθημιμερές. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος. τὸ δὲ ἑξῆς, ἄνεχε[1]), δίεχε, ἀντὶ τοῦ ὕμνει αὐτόν. χλευάζει δὲ παρὰ τὰ ἐκ Τρωάδων Εὐριπίδου· ἄνεχε, πάρεχε, φῶς φέρε.

1738. (1730.) Ἥρα ποτ᾽ Ὀλυμπία) τὰ τοιαῦτα εἴδη καλεῖται τριὰς ἐπῳδική, καὶ εἰσὶ τῆς μὲν στροφῆς τὰ κῶλα ε΄, καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς τοσαῦτα. εἰσὶ δὲ πάντα Ἰωνικὰ ἀπὸ μείζονος ἑφθημιμερῆ παντοίοις σύμμικτα ποσί. τῆς δ᾽ ἐπῳδοῦ κῶλα ϛ΄ ἀναπαιστικὰ δίμετρα πλὴν τελευταίου ἀκατάληκτα. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς παράγραφος, τῆς δὲ ἐπῳδῆς κορωνίς. [καλῶς τὸ ἐπιθαλάμιον γέγραπται. Gl. Victor.]

[1739. ἠλιβάτων) ὑψηλῶν, ἀβάτων, οἷς ἐστιν ἀλιτεῖν βαίνοντα, δυσπροβάτων. Στησίχορος τάρταρον ἠλίβατον, τὸν βαθὺν λέγει. Gl. Victor.]

1744. (1735.) ὁ δ᾽ ἀμφιθαλὴς) ἀμφοτέροις τοῖς γονεῦσι θάλλων, καὶ μηδενὸς ὠρφανισμένος. Ἄλλως. ὁ Ἔρως, φησί, παράνυμφος ἦν τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἥρας. πάροχοι γὰρ λέγονται οἱ παράνυμφοι, παρὰ τὸ παροχεῖσθαι τοῖς νυμφίοις. ἐπ᾽ ὀχήματος γὰρ τὰς νύμφας ἄγουσιν.

[1746. παλιντόνους) ὀπισθοτόνους ἢ τοὺς ἐπὶ θάτερα τρεπομένους. Gl. Victor.]

[1747. πάροχος γάμων) συνακόλουθος. Gl. Victor.]

1749. (1740.) ὑμὴν ὦ ὑμέναι᾽ ὦ) ᾔδετο τοῦτο ἐν

1) ἄναχε Ald.

τοῖς γάμοις. εἴρηται δὲ τοῦτο ἐν τοῖς Μενανδρείοις.

1753. (1743.) καὶ τὰς χθονίας κλήσατε) Εὐφρόνιος, τὰς φοβεράς. πάντα γὰρ τὰ δεινὰ γῆς γενεαλογοῦσιν. οἱ δὲ, τὰς μέγαν ἦχον ἀποτελούσας. ἢ τὰς ἀπὸ τῆς γῆς γενομένας. ὅτε γὰρ ἠχεῖ ἡ γῆ, ἀναπέμπει τὸν ἦχον εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ δοκοῦσιν οἱ ἄνθρωποι ἐξ οὐρανοῦ γίνεσθαι τὰς τοιαύτας βροντάς. ἢ τὰς μέχρι γῆς ἀκουομένας, ἢ τὰς τὴν γῆν κινούσας.

[1755. ἀργῆτα) τὸν λαμπρὸν ἢ ταχὺν, λευκὸν, διάπυρον. *Gl. Victor.*]

1756. (1746.) ὦ μέγα χρύσεον) εἴσθεσις ἑτέρα μέλους χοροῦ εἰς δύο διῃρημένη περιόδους κώλων ιή. ὧν τῆς πρώτης περιόδου ἀναπαιστικὰ ϛ′, πλὴν τοῦ γ′ καὶ τελευταίου ἀκαταλήκτων. τῆς δευτέρας κῶλα ιβ′. τὸ ά δακτυλικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον. τὰ β′, ϛ′, θ′, ιά ἰαμβικὰ καταληκτικὰ δίμετρα. τὰ γ′, δ′, ε′, ζ′, ι′, ιβ′ τροχαϊκὰ ἐφθημιμερῆ. τὸ ή ἰαμβικὸν ἐφθημιμερές. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνὶς ἡ καὶ τὸ δρᾶμα περατοῦσα.

1762. (1749.) αἷς ὅδε νῦν χθόνα σείει) ὁ Ζεὺς δηλονότι, ἢ ὁ Πεισθέταιρος λαβὼν τὴν Βασιλείαν.

[1768. ἐπὶ πέδον Διός) πρὸς τὴν βασιλείαν. *Gl. Victor.*]

1770. (1757.) ὄρεξον ὦ μάκαιρα) πρὸς τὴν Βασιλείαν φησίν. εὐκαίρως δὲ τὴν κωμικὴν ὄρχησιν ποιεῖται.

1771. (1758.) καὶ πτερῶν ἡμῶν) οἱ γὰρ ὄρνιθες πτεροῖς ἀντὶ χειρῶν ἐχρῶντο.

1775. (1762.) τήνελλα) τὸ τήνελλα μίμησίς ἐστι φωνῆς κρούματος αὐλοῦ ποιᾶς ἀπὸ τοῦ ἐφυμνίου οὗ[1]) εἶπεν Ἀρχίλοχος εἰς τὸν Ἡρακλέα μετὰ τὸν ἆθλον Αὐγέου·

τήνελλα καλλίνικε, χαῖρε ἄναξ Ἡράκλεις,
αὐτός τε καὶ Ἰόλαος, αἰχμητὰ δύω[2]).

δοκεῖ δὲ πρῶτος Ἀρχίλοχος ἐν Πάρῳ νικήσας τὸν Δήμητρος ὕμνον ἑαυτῷ ἐπιπεφωνηκέναι.

---

1) οὗ om. *Ald.*
2) δύο *Rav.*

Ἀριστοφάνους κωμῳδιῶν ἑπτὰ [1]) καὶ τῶν εἰς αὐτὰς σχολίων ἀρχαίοις συντεθέντων γραμματικοῖς, ἃ δὴ σποράδην ἐν ἀντιγράφοις κείμενα διαφόροις καὶ πεφυρμένως, συνείλεκταί τε καὶ ὡς οἷόν τ' ἦν ἐπιμελέστατα διώρθωται παρὰ Μάρκου Μουσούρου τοῦ Κρητὸς, τέλος.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΙΠΠΕΙΣ.

Ἡ εἴςθεσις τοῦ παρόντος δράματος εὐθὺς ἐξ ἀμοιβαίων προςώπων ἄρχεται. οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ἑκατὸν ἐννενήκοντα τρεῖς. ὧν τελευταῖος,

καὶ ποικίλως πως καὶ σοφῶς ἠνιγμένος.

μεθ' οὓς καθ' ὑποβολὴν ἐπικοὶ, τουτέστι δακτυλικοὶ ἑξάμετροι πέντε. ἑξῆς δὲ πάλιν ἐν εἰςθέσει [2]) ἰαμβικοὶ ὅμοιοι μ'. ἐν ἐκθέσει δὲ τούτων στίχοι τροχαϊκοὶ τετράμετροι καταληκτικοὶ πέντε. ὧν τελευταῖος,

ἀλλ' ἀμύνου καὶ δίωκε καὶ τροπὴν αὐτοῦ ποιοῦ.

ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος. ἐπὶ δὲ τῷ τέλει τοῦ τελευταίου στίχου κορωνίς.

1. Ἰατταταιὰξ) σχετλιασμὸν δηλοῖ αὐτό τε τοῦτο καὶ τὸ ἑξῆς. ἔοικε δὲ ὁ προλογίζων εἶναι Δημοσθένης ὁ προκαμὼν ἐν Πύλῳ, διὰ τοῦτο. Ἄλλως. σχετλιαστικὸν τὸ ῥῆμα. παρεπιγραφὴ δὲ λέγεται τὰ τοιαῦτα. ἀλλὰ καὶ γίνεται τοῖς σχήμασιν. ἔστι δὲ εἷς τῶν προειρημένων δῆθεν οἰκετῶν ἀποδυρόμενος τὸν ἕτερον.

2. Παφλαγόνα) τὸν Κλέωνα ὡς δημοτικὸν οἰκέτην. Παφλαγόνα δὲ, οὐ τῷ γένει, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐπάφλαζεν ἐν ἐκκλησίᾳ. νεώνητον δὲ, τὸν νεωστὶ καταξιωθέντα τῆς ἀρχῆς. Παφλαγόνα δὲ τὸν Κλέωνα διὰ τὸ τῆς φωνῆς ἀπηχὲς ἀπὸ τοῦ παφλάζειν ὠνόμασεν. ἔφην γὰρ ὅτι ξένος ὢν ἐπολιτεύσατο. ὀνειδίζει οὖν αὐτὸν ὡς ξένον καὶ βάρβαρον.

---

1) Has dicit: Plutum, Nubes, Ranas, Equites, Acharnenses, Vespas, Aves.
2) ἐκθέσει *Ald.*

τὸν νεώνητον) τὸν νεωστὶ ἠγορασμένον. ἐπεὶ μὴ ἐκ γένους ἦν Ἀθηναῖος, ἀλλὰ νεωστὶ προςεληλυθὼς τῇ πολιτείᾳ. ἐμφαίνει δὲ διὰ τούτων ὅτι καὶ τῶν Ἀθηναίων καθάπτεται, ὅτι δέον αὐτοὺς πιστεύειν τοῖς γνησίοις καὶ πολλὰ τὴν πόλιν εὐεργετηκόσιν, οἱ δὲ μᾶλλον ἐτίμων τὸν Κλέωνα. πεφύκαμεν γὰρ καὶ τῶν οἰκετῶν μᾶλλον πιστεύειν τοῖς οἴκοι γεννηθεῖσι καὶ τραφεῖσι ἢ οὓς ἂν κτησώμεθα πριάμενοι. Ἄλλως. ὅτι νεωστὶ τῇ δημαγωγίᾳ προςῆλθε. τὸ δὲ ἑξῆς, κακὸν κακῶς ἀπολέσειαν οἱ θεοὶ τὸν Παφλαγόνα τὸν νεώνητον.

3. αὐταῖσι βουλαῖς) Ἀττικὸν τὸ σχῆμα καὶ ἡ σύνταξις τοῦ λόγου, ὡς εἰ λέγοιμεν, αὐτοῖς ὅπλοις, αὐτοῖς ἵπποις. λείπει δὲ ἡ σὺν πρόθεσις.

4. εἰςηῤῥησεν) ἀντὶ τοῦ εἰςῆλθεν, εἰςεπήδησεν. ὡς βίᾳ καὶ ἀναιδῶς τῇ πολιτείᾳ προςελθόντος. Ἀττικὴ δὲ ἡ λέξις. ἐν ἐνίοις δὲ ἀντιγράφοις εἰςέφρησε γράφεται, δηλούσης τῆς λέξεως τὸ ἐπεπήδησεν, ἔτι δὲ καὶ τὸ μετὰ φθορᾶς εἰςελθεῖν.

[5. πληγαῖς) ὕβρεις καὶ κακὰ πράγματα κατασκευάζει καὶ μηχανάς. Rav.]

6. πρῶτος Παφλαγόνων) ὡς πάντων μὲν ὄντων πονηρῶν, ἐξαιρέτως δὲ τοῦ Κλέωνος.

7. αὐταῖσι διαβολαῖς) ὅμοιον καὶ τοῦτο τὸ σχῆμα τῷ αὐταῖσι βουλαῖς. τοῦτο δὲ εἶπεν, ἐπεὶ διαβάλλων Κλέων τοὺς ἄλλους στρατηγοὺς καὶ προσκρούων τῷ δήμῳ, εἰς ἑαυτὸν βλέπειν τοὺς Ἀθηναίους ἐποίησε.

[8. πρόςελθ') πλησίασον, ἐγγὺς ἐλθέ. Rav.]

9. ξυναυλίαν) ξυναυλία καλεῖται ὅταν δύο αὐληταὶ τὸ αὐτὸ λέγωσιν. ὁ δὲ Ὄλυμπος μουσικὸς ἦν, Μαρσύου μαθητής. ἔγραψε δὲ αὐλητικοὺς καὶ θρηνητικοὺς νόμους. Ἄλλως. ξυναυλία λέγεται ὅταν κιθάρα καὶ αὐλὸς συμφωνῇ. νόμοι δὲ καλοῦνται οἱ εἰς θεοὺς ὕμνοι. Ὄλυμπος δὲ μαθητὴς γέγονε Μαρσύου παρὰ τὴν αὐλητικὴν ἄριστος, καὶ αὐτὸς δυςτυχήσας διὰ μουσικήν. καθάπερ οὖν Ὄλυμπος εὗρε τὸ συναλγεῖν, καὶ ἡμεῖς ὅμοια καὶ ὥςπερ ἀπὸ μιᾶς φωνῆς ὀδυρώμεθα. μιμησώμεθα οὖν τὴν συναυλίαν Ὀλύμπου.

10. μὺ μῦ) τοῦτο ὁμοφωνοῦσιν ἀμφότεροι μύζοντες. τοῦτο δὲ ὡς θρηνητικόν. ἔστι δὲ ἴαμβος ἔχων τὸ μὲν πρῶτον βραχύ, τὸ δὲ δεύτερον μακρόν.

11. τί κινυρόμεθα) τί δακρύομεν, καὶ ὀδυρόμεθα εἰς κενὸν καὶ ἀνωφελές; [τί κινυρόμεθ') δακρύομεν, θρηνοῦμεν, ὀδυρόμεθα. *Gl. Victor.* θρηνοῦμεν ματαίως. *Gl. C.*]

οὐκ ἐχρῆν ζητεῖν τινα) ἡμεῖς δὲ ἀπαλλαγέντες τῶν δακρύων βουλευσόμεθα τίνα τρόπον ἀπαλλαγησόμεθα τῶν τοῦ Κλέωνος κακῶν. αὐτὸς γὰρ μέλλει τὴν τοῦ ἀποδρᾶναι γνώμην εἰςηγεῖσθαι. ζητεῖν δὲ, πολυπραγμονεῖν καὶ σκοπεῖν.

13. τίς οὖν γένοιτ' ἂν λέγε σύ) τίς οὖν ἀφορμὴ γένοιτο λέγε σύ. πρὸς τὴν ἐπερώτησιν τοῦ ἑτέρου ὁ ἕτερος πάλιν ἀπεκρίνατο. ἑκάτερος δὲ εὐλαβῶς ἔχει τοῦ εἰπεῖν, διὰ τὸ φοβεῖσθαι δῆθεν τὸν Κλέωνα, καθ' οὗ συντάττουσι τὴν ἐπιβουλήν. φιλονεικοῦσιν οὖν τίς πρῶτος εἴπῃ.

σὺ μὲν οὖν λέγε) ἀντὶ τοῦ σὺ εἰπὲ, ἵνα εἰπόντος σου, μὴ μαχήσωμαί σοι, μηδὲ ἀντιλέξω. ἢ οὕτως· σὺ λέγε, ἵνα μὴ εἴπω πρῶτος, καὶ φθονῶν ἀντείπῃς, κἀγώ σοι μάχωμαι.

16. ἅ'μὲ χρὴ λέγειν) ἅτινά με χρή, φησιν, εἰπεῖν, εἴθε περὶ τούτων ἤκουσα παρὰ σοῦ λεχθέντων. τοῦτο δὲ εἶπε διὰ τὸ φοβεῖσθαι λέγειν. ἔστι δὲ παρὰ τὸ ἐν Ἱππολύτῳ Εὐριπίδου ὑπὸ τῆς Φαίδρας πρὸς τὴν τροφὸν εἰρημένον οὕτως ἀποκρινομένην·

οὐ μάντις εἰμὶ τἀφανῆ γνῶναι σαφῶς.

17. ἀλλ' οὐκ ἔνι μοι τὸ θρέττε) ἀντὶ τοῦ, τὸ θαρσαλέον. οὐδὲ τὸ τυχὸν ἔχων φησὶ περὶ τούτων εἰπεῖν. θρέττε δὲ βαρβαριστὶ, ἀντὶ τοῦ θαῤῥεῖν, παρὰ τὸ θρασὺ καὶ ἀνδρεῖον. οὐκ ἔστιν οὖν εἰπεῖν ὃ σὺ διανοῇ. ἠρνήσατο δὲ, ἵνα εἰς ἀνάγκην τὸν ἕτερον καταστήσῃ. πρὸς τὸ συνθέσθαι τι καὶ συμβουλεῦσαι. τὸ δὲ, πῶς ἂν οὖν ποτε, ἀντὶ τοῦ, οὐ θαῤῥῶ, φησιν, εἰπεῖν οὐδὲ τυχόν. βαρβαρίζει δὲ ὡς δοῦλος. [*Herod.* περὶ προθέσεων. Τῶν δὲ προθέσεων ἡ ἐν καὶ ἐνί εὕρηται ἐν τοῖς ποιήμασι κατ' ἐπέκτασιν λεγομένη. ἔνι μέντοι μεταθέσει τοῦ τόνου οὐκ ἔτι πρόθεσις, ἀλλ' εἰς ῥηματικὸν μεταβαίνει, ὡς ἡ παρά· πάρα δὲ ἀντὶ τοῦ πάρεστι. *Victor.*]

18. κομψευριπιδικῶς) ἀντὶ τοῦ, εὐριπιδικῶς καὶ δεινῶς, οἷον πανούργως. κομψοὶ δὲ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις

ἐλέγοντο οἱ πανοῦργοι. φησὶν οὖν, πῶς ἂν τις εἴποι περιεσταλμένως καὶ λεληθότως, οἱονεὶ μὴ φανερῶς.

19. μὴ διασκανδικίσῃς) διευριπιδίσῃς. ἡ γὰρ μήτηρ Εὐριπίδου σκάνδικας ἐπίπρασκεν, ὅ ἐστιν ἄγρια λάχανα. Ἄλλως. μὴ ἀποδειλιάσῃς, μὴ μεταμελήσῃς. σκώπτει δὲ τὸν Εὐριπίδην ὡς λαχανοπώλιδος υἱόν. σκάνδιξ γὰρ εἶδος λαχάνου.

20. ἀπόκινον) φυγήν, ἀποχώρησιν. ἔστι δὲ καὶ εἶδος ὀρχήσεως φορτικῆς. οἱ δὲ μέλος. καὶ ὁ βαυκισμός.

21. λέγε δὴ μόλωμεν) τινὲς τὸ μόλωμεν προπερισπῶσι. προςποιεῖται δὲ ὑποτίθεσθαι φεύγειν αὐτὸν, καὶ λέγειν, αὐτομολήσωμεν πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους, αὐτὸς παραιτούμενος λέγειν. αὐτομολῆσαι δέ ἐστι τὸ προδοῦναι τοὺς ἰδίους καὶ ἐπελθεῖν πρὸς τοὺς ἐναντίους ἐπὶ συμμαχίᾳ.

27. ἐξόπισθέ νυν) κατόπιν. τουτέστι, πρότασσε τὸ μόλωμεν τοῦ αὐτό, εἶτα πάλιν τοῦ μόλωμεν τὸ αὐτό. βούλεται δὲ λέγειν, αὐτομολήσωμεν πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους. αἰνιγματωδῶς δὲ μετὰ δισταγμοῦ λέγει, ποιῶν ἐκεῖνον συνάπτειν τὰς λοιπὰς αὐτῷ συλλαβάς. τὸ δὲ φάθι ἀπὸ τοῦ φημὶ φήσω, ἔφην, φὰς, φάντος, φάθι. ὅπερ ὁ μὲν Ἀπολλώνιος ὀξύνει, ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς βαρύνει. παραλόγως γὰρ ὀξύνεσθαι.

24. ὥςπερ δεφόμενος) ἀντὶ τοῦ, ἀποδέρων τὸ αἰδοῖον. οἱ γὰρ ἁπτόμενοι τῶν αἰδοίων, οὐχ ὡς ἤρξαντο, ἀλλὰ σπουδαιότερον κινοῦσι ἐκπυρούμενοι τῇ συνεχείᾳ τῆς κινήσεως, πρὸς τῇ τῆς γονῆς ἐκκρίσει. τοῦτο οὖν λέγει, ὅτι πρῶτον κατὰ μικρὸν, εἶτα συνεχῶς λέγε.

26. αὐτὸ μόλωμεν αὐτομόλωμεν) ὡς ἐπιλαμβανόμενος αὐτοῦ τοῦτο λέγει. αὐτομολεῖν δὲ, τὸ πρὸς τοὺς πολεμίους ἀπελθεῖν.

27. ἦν οὐχ ἡδύ) ἰδοὺ, ἐρωτηματικόν. λέγει δὲ, οὐκ ἔστιν ἡδὺ τὸ αὐτομόλωμεν; ἔθος δὲ ἦν καὶ τὸ παρὰ τοὺς πολεμίους φεύγειν, εἰ πάσχοιέν τι κακὸν ὑπὸ τοῦ δεσπότου. τὸ δὲ φεύγειν, αὐτομολεῖν λέγουσιν Ἀθηναῖοι. Ἄλλως. ὁ τὴν γνώμην λέγων ἐφίστησι τῷ λόγῳ αἰσθανόμενος τοῦ ῥήματος, ὡς ἐξηπατημένος καὶ παρακεκρουσμένος εἰπεῖν τὸ αὐτομολήσωμεν. Ἄλλως. μὴ οὐ καλόν. οὐ πρὸς ἡδονὴν ἀποδοκιμάσω σου τὴν συμβουλήν. τὸν οἰωνὸν δὲ, τὸ σημεῖον.

29. ὀτιῇ τὸ δέρμα) ὅτι ὥςπερ τῶν δεφομένων τὸ δέρμα ἀπέρχεται, οὕτω καὶ τῶν αὐτομολούντων.

τῶν δεφομένων) τῶν ἀποδερομένων τὸ αἰδοῖον ὑποχωρεῖ ὄπισθεν. μή πως οὖν καὶ ἡμᾶς νοήσαντες οἱ Ἀθηναῖοι φεύγοντας κρατήσωσι καὶ ἀποδέρωσι.

31. πρὸς βρέτας) ἄγαλμα θεῶν. προςπεσεῖν δὲ, ἱκέτας καθίσαι. ἢ γὰρ φυγεῖν πρὸς βρέτας, πρὸς ἱερὸν, πρὸς τέμενος, ἢ πρὸς ἕδος, ἢ πρὸς ἄγαλμα θεῶν. βρέτας δὲ εἴρηται ἀπὸ τοῦ βροτῷ ἐοικέναι αὐτό.

32. βρετέττας) ἐν παρολκῇ, παίζων. οὐ μόνον δὲ τῇ γλώττῃ, προςέπαιξε τῇ παρονομασίᾳ τοῦ βρέτας. ἀλλὰ καί φησιν ὅτι εἰ μὴ ἦσαν θεοὶ, οὐκ ἂν ἤμην θεοῖς ἐχθρός.

ἐτεὸν ἡγεῖ γὰρ θεούς) ἀληθῶς οὕτω πεπίστευκας καὶ ὑπολαμβάνεις εἶναι θεούς; τεκμηρίῳ δὲ, παραδείγματι, μαρτυρίῳ. προςβιβάζεις δὲ, πείθεις, παραινεῖς, ἢ στοχάζῃ.

[33. ἔγωγε) Herod. ἡ ἐγὼ τὸν γὲ προςλαβοῦσα σύνδεσμον, ἔγωγε, ὑποβιβασμῷ τοῦ τόνου προφέρεται καὶ οὐ μόνον μείωσίν τινα ταύτῃ διὰ τὸ τοῦ συνδέσμου μειωτικὸν δηλοῖ, ἀλλὰ καὶ κατάφασιν ἐνίοτε, οἷον τὸ ναί. Victor.]

35. ἀλλ' ἑτέρα ποι) ἀλλ' ἑτέρῳ τρόπῳ δεῖ σκέψασθαι. γράφεται δὲ καὶ πῇ. ἔστι δὲ περιττόν. [ἀλλ' ἑτέρᾳ) δοῦλος ἑτέρᾳ ἀλλαχῇ ἕτερόν τι. Rav.]

37. παραιτησώμεθα) περιττὴ ἡ παρά. ἔστι γὰρ αἰτησώμεθα. παρακαλέσωμεν. πλεονάζουσι γὰρ καὶ ἐλλείπουσι ταῖς προθέσεσι Ἀττικοί.

38. ἐπίδηλον ἡμῖν) δεικνύειν, φησὶν, ἡμῖν διὰ τῶν προςώπων εἰ χαίρουσι τοῖς λεγομένοις. ἐκ γὰρ τοῦ προςώπου δηλοῦται ἡ τῆς ψυχῆς διάθεσις.

39. ἢν τοῖς ἔπεσι χαίρωσιν) ἔπεσι τοῖς ποιήμασιν, ἢ τοῖς λεγομένοις. ἢ τοῖς ἰάμβοις. πᾶν γὰρ μέτρον ἔπος [1]) καλοῦσι. πράγμασι δὲ, τοῖς ποιήμασι τοῖς λεγομένοις.

---

1) ἔπος μέτρον Ald.

40 *νῷν γάρ ἐστι δεσπότης*) ὥςπερ τινὰ οἰκίαν κατασκευάζει τὴν πόλιν. δεσπότην δέ φησι τὸν δῆμον, οἰκέτας δὲ τοὺς προχειριζομένους ὑπ᾽ αὐτοῦ ὑπηρετεῖν αὐτῷ ἐν τῇ τῶν κοινῶν ἐπιμελείᾳ. ὑπηρέται γάρ τινες εἶναι δοκοῦσι τοῦ δήμου οἱ ἄρχοντες οἱ τῶν κοινῶν προϊστάμενοι.

41. *ἄγροικος ὀργὴν*) δύναται ἡ ὀργὴ νῦν ἑκάτερον δηλοῦν, καὶ κυρίως κεῖσθαι καὶ ἐπὶ τοῦ τρόπου. ἄγριος καὶ σκληρὸς, καὶ ἀνήμερος καὶ τραχύς. ἢ ἀφελής. ἀκράχολος δὲ, ἤγουν εἰς ὀργὴν πρόχειρος. [εἰς ὀργὴν εὔκολος. *Rav.*]

κυαμοτρὼξ) δικαστικὸς, κυάμους ἐσθίων. κυάμοις δὲ ἐχρῶντο οἱ δικασταὶ διὰ τὸ μὴ καθεύδειν. ἢ ἀντὶ ψήφων. ἄλλοι δὲ διὰ τοῦ σ, κυαμοτρὼς, ὁ κυάμοις δικάζων, ὁ τιτρώσκων. τούτοις γὰρ ἐχρῶντο ἀντὶ ψήφων. Ἄλλως. τρεφόμενος ἀπὸ τῶν κυάμων, ἐπεὶ ἀντὶ ψήφων κυάμοις ἐχρῶντο ἐν ταῖς χειροτονίαις τῶν ἀρχόντων καὶ ἐν [1]) ταῖς ἐκκλησίαις. ὡς οὖν [2]) τῶν ψηφιζομένων ἀργύριον λαμβανόντων καὶ χειροτονούντων τοὺς διδόντας πλέον, οὕτως ὠνόμασε τὸν δῆμον τὸν ἀπὸ τῶν κυάμων τρεφόμενον.

42. *πυκνίτης*) τόπος Ἀθήνησιν ἔνθα ἔστιν ὅτε ἐκκλησίαζον οἱ Ἀθηναῖοι. πνὺξ γὰρ τόπος ἐν Ἀθήναις ἔνθα ἡ ἐκκλησία συνεκροτεῖτο. τὸν δῆμον δὲ ὥςπερ πολίτην τῆς πυκνὸς εἶπε. πνὺξ δὲ λέγεται παρὰ τὸ πυκνοῦσθαι ἐκεῖ τοὺς βουλευτὰς, ἢ ἀπὸ τοῦ πεπυκνῶσθαι ταῖς καθέδραις. δύςκολον δὲ, δυςτράπελον. [*πυκνίτης*) πνὺξ τὸ ἐν Ἀθήναις δικαστήριον. *γερόντιον*) αἰνίττεται, ὅτι πρωτόγονοι οἱ Ἀθηναῖοι. *Rav.*]

δύςκολον γερόντιον) δυςτράπελον, πρεσβύτερον. αἰνίττεται δὲ διὰ τούτου ὁ ποιητὴς τὴν ἱστορίαν, ὅτι πρῶτοί τε καὶ αὐτόχθονες οἱ Ἀθηναῖοι. ὑπόκωφον δὲ, ὅτι οὐ πᾶσιν ἐπείθετο, ἀλλὰ προςεποιεῖτο μὴ ἀκούειν.

43. *τῇ προτέρᾳ νουμηνίᾳ*) τῇ παρελθούσῃ. τουτέστι νεωστί. ἵνα δείξῃ τὸν Κλέωνα οὐ πάλαι τῆς πολι-

---

1) ἐν om. *Ald.*

2) καὶ pro οὖν *Rav.*

τείας τετυχηκότα. ἐν δὲ ταῖς νουμηνίαις οἱ δοῦλοι ἐπωλοῦντο, καὶ οἱ στρατηγοὶ ἐχειροτονοῦντο.

44. βυρσοδέψην Παφλαγόνα) ἐπειδὴ ὁ πατὴρ αὐτοῦ Κλεώνυμος ἐργαστήριον εἶχε δούλων βυρσοδεψῶν. βυρσέα. συμβαίνει δὲ τούτους ἐκ τοῦ ἐμβρέχειν τὰ δέρματα, καὶ πλείοσιν ἐᾶν ἡμέραις αὐτὰ εἰς τὸ φάρμακον, ἵνα διαλάβοιεν, ἀπὸ τῆς ὀσμῆς τοῦ τε ὕδατος καὶ τῶν δερμάτων μολυνομένους ἄχαρι ὀδωδέναι. ἄλλως τε καὶ τὴν εὐτέλειαν δείκνυσι τοῦ Κλέωνος, ἀφ' οἵας τύχης ὁρμώμενος ἐπρώτευσε τῶν Ἀθηναίων. ἐπειδὴ ὁ πατὴρ αὐτοῦ Κλεώνυμος ἐργαστήριον εἶχε δούλων βυρσοδεψῶν.

46. οὗτος καταγνοὺς) θεωρήσας. περιττὴ ἡ κατά. οἷον καταμαθὼν καὶ αἰσθόμενος. πρὸς ἔμφασιν δὲ πλείονα εἶπε τοῦ μαθών. διενηνοχέναι δέ φασι τὸ καταγνῶναι καὶ ἐπιγνῶναι ταύτῃ, ὅτι τὸ μὲν καταγνῶναι ἰδίως ἐπὶ διαβολῇ καὶ πονηρίᾳ λέγουσιν οἱ παλαιοὶ, τὸ δὲ ἐπὶ τοῦ γνωρίσαι. γνῶναι δὲ χωρὶς τῆς κατά προθέσεως, τὸ μαθεῖν. καταγνοὺς οὖν, οἷον καταμαθὼν καὶ αἰσθόμενος.

47. ὁ βυρσοπαφλαγὼν) συνέμιξε τὸ γένος καὶ τὴν τέχνην, ἵνα τὸ πλέον ὀνειδίσῃ, προσθήκης ἑκατέρου γενομένου θατέρου.

[ὑποπεσὼν) ὑποδραμὼν, ὑπελθών. Gl. Victor.]

48. ᾔκαλλεν) αἰκάλλειν ἐστὶ τὸ τὸν κύνα τοῖς ὠσὶ καὶ τῇ οὐρᾷ σαίνειν τοὺς ἠθάδας. ἢ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀλεκτρυόνων. κάλλαια γὰρ καλεῖται τούτων τὰ γένεια. πολλαὶ δὲ αἱ λέξεις, ἀλλὰ τὸ σημαινόμενον ἕν. ἐκολάκευε γάρ.

49. κοσκυλματίοις) τοῖς περικεκομμένοις καὶ ἀποῤῥιφεῖσι δέρμασι. βούλεται δὲ λέγειν, λογαρίοις αἱμύλοις. τὸ δὲ πᾶν αὐτῷ νόημα, ὅτι λόγοις ἐξηπάτα τὸν δῆμον, δοκοῦσι μὲν ὠφέλειάν τινα ἔχειν, βλάπτουσι δὲ τὰ μέγιστα. Ἄλλως. κοσκύλματα καλοῦνται τὰ περιττὰ, τὰ περιτεμνόμενα ἀπὸ τῶν καττυματίων. καττυματίοις οὖν λέγει, εὐτελέσι ῥήμασιν ἢ πράγμασιν.

50. ἐκδικάσας μίαν) δικάσας. ὡσεὶ ἔλεγε γυμνασθείς. τοιαῦτα δὲ εἰώθασι τοῖς τρυφῶσιν οἱ κόλακες λέγειν. τοῦτό, φησι, κολακεύων ἔλεγε τὸν δῆμον. λείπει δὲ ἡμέραν, ἵν' ᾖ, μίαν ἡμέραν ἐάσας ἀδίκαστον.

51. ἔνθου) ἐπὶ ψωμοῦ καὶ τοῦ ἀκόλου οὕτω λεκτέον, καὶ ὅλως τοῦ φαγεῖν.

ἔντραγε) οὕτω τὸ ἀκρατίζειν. καὶ Μένανδρος· ἀλλ' ἐῶν ἐντραγεῖν. ὁ γὰρ οἰκέτης ἐστὶ, βαρύτερον τὴν πρὸς τοὺς δοκοῦντας εἶναι ποιούμενος τρυφὴν, παρονειδίζων ὅτι τοσαῦτα ἀποστέλλεται¹) οὐκ ἐπὶ δεῖπνον, ἀλλ' ἀκρατισμόν. [ἔνθου) φάγε. ῥύφησον) πίε. Gl. Victor.]

ἔχε τριώβολον) τὸν δικαστικὸν μισθόν. ἐπεὶ τριώβολον ἐλάμβανον. [ὡς τοσούτου ὄντος τοῦ δικαστικοῦ νῦν καὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ. οὐχ ὁμοίως δὲ οὐδὲ τὸ αὐτὸ διώριστο, ἀλλὰ κατὰ διαφόρους καιροὺς διάφορος ἦν καὶ ὁ μισθός. Rav.]

55. μάζαν μεμαχότος) τὰ πεφυρμένα ἄλευρα μαλάξαντος καὶ ἀρτοποιήσαντος. ὡς ἐπὶ τροφῆς δὲ τὸ κατόρθωμα τὸ ἐν Πύλῳ εἶπεν. Ἄλλως. τοῦτο ἀφ' ἱστορίας τέθεικεν, ἧς μέμνηται καὶ Θουκυδίδης. ἔχει δὲ οὕτως. Δημοσθένης στρατηγὸς Ἀθηναίων, ἀποσταλεὶς εἰς Σικελίαν διὰ τὸν αὐτόθι πόλεμον, παραπλέων τὴν Πύλον καὶ τὴν Σφακτηρίαν δυνάμει προλαβὼν, τριακοσίους εἴληφεν αἰχμαλώτους, καὶ ἐδήλωσεν Ἀθηναίοις, τί βούλονται περὶ τούτων γενέσθαι. ἄλλων δὲ ἄλλα λεγόντων, Κλέων ἀναστὰς ἐπηγγείλατο ἡμερῶν ἀριθμὸν προσθεὶς, εἴσω ἐκείνων ἄξειν αὐτοὺς, ὡς γέλωτα πολὺν κατ' αὐτοῦ γενέσθαι. ἀγαγὼν δὲ αὐτοὺς, ὡς ἰδίαν πρᾶξιν κατορθώσας ἐπεσεμνύνετο. Ἄλλως. ἐν τῇ Πύλῳ. τόπος δὲ οὗτος τῆς Λακωνικῆς στενὸς, διείργων καὶ ἀποχωρίζων τὰς ἀπὸ τῆς Θεσσαλίας καὶ Λακεδαιμονίας εἰσβολάς. ἔνθα καὶ Λεωνίδας πρότερον τῶν Μακεδόνων βασιλεὺς, ἅμα καὶ Σπαρτιατῶν, ἀντέστη Ξέρξῃ τῷ τῶν Περσῶν βασιλεῖ, καὶ πολλοὺς τῶν Περσῶν ἀποκτείνας, ἀριστεύων ἐτελεύτησε, κυκλωθεὶς ἐκ προδοσίας, Ἐπιάλτου τινὸς δείξαντος τοῖς Πέρσαις διὰ τῶν ὀρῶν ὁδόν. ἐνταῦθα οὖν ὁ Δημοσθένης ἀπόβασιν ποιησάμενος σὺν ὀλίγοις, ἐξετείχισε τὸ χωρίον, καὶ κατέστησε φρούριον. βοηθησάντων δὲ τῶν Λακεδαιμονίων, διὰ τάχους Βρασίδου στρατηγοῦντος, αὐτός τε ὁ Βρασίδας ἀπέβαλε τὴν ἀσπίδα, καὶ πολλοὶ τῶν Λακεδαιμονίων ἀπέθανον ἐν τῇ μάχῃ. ἔνιοι δὲ κατέφυγον καταπονούμενοι εἰς τὴν κατ' ἀντικρὺ νησίδα τὴν Σφακτηρίαν. καὶ αὐτὸς ὁ Δημοσθένης μετεπέμψατο ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων, ὡς ἂν πλείονι δυνάμει χρησάμενος τοὺς ἄνδρας ἐκπολιορκοίη. ὁ γοῦν Κλέων γνοὺς ὅτι ὑπὸ τῆς ἀνάγκης καὶ λιμοῦ καὶ δίψους οὐχ οἷοί τε ἔσονται πλείοσιν ἀντέχειν ἡμέραις, ἐπεὶ καὶ

1) ἀποστέλλετε Ald.

τοῦτο ἤγγελλον οἱ ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου ἀφικνούμενοι, παρελθὼν εἰς τὸν δῆμον, εἰ λάβοι δύναμιν, ὡς αἰτεῖ Δημοσθένης, ἐπηγγείλατο ἐντὸς κ' ἡμερῶν παραστήσειν τοὺς πολιορκουμένους. καὶ οὕτως διαπλεύσας, καὶ τοὺς Λακεδαίμονας λαβὼν, ἔδοξεν αὐτοῖς κατορθοῦν τὸ τοῦ Δημοσθένους ὁ Κλέων. ἐπειράθη γὰρ ὑφαρπάσαι τὸ τέλος τῶν ἐκείνου πόνων.

[56. πανουργότατα) λίαν πανοῦργος. περιδραμὼν, ὑφαρπάσας) ἀπατήσας, περιελθών. *Gl. Victor.*]

57. μεμαγμένην) παρεσκευασμένην, καὶ ἐν ἑτοίμῳ γενομένην.

59. ἀλλὰ βυρσίνην ἔχων) ῥυτῆρα, ἱμάντα. ἔπαιξε δὲ παρὰ τὸ βυρσοδέψην εἶναι τὸν Κλέωνα, ἐναλλαγὴν στοιχείου ἐργασάμενος. ἔδει γὰρ εἰπεῖν, μυῤῥίνην ἔχων ἀποσοβεῖ τὰς μυίας. ταύτῃ γὰρ ἐστεφανοῦντο οἱ στρατηγοί. βυρσίνην, εἶπεν, ἔχων ἀποσοβεῖ τοὺς ῥήτορας, ὡς πρὸς βυρσοδέψην.

61. εἶθ' ὁ γέρων σιβυλλιᾷ) περὶ τὸν χρόνον τοῦτον ταραχώδη ὄντα εἰκότως πολλὰ τοιαῦτα γίνεσθαι. γέρων δὲ ὁ δεσπότης, ἤγουν ὁ δῆμος. σιβυλλιᾷ δὲ, χρησμῶν ἐρᾷ καὶ ἐπιθυμεῖ. ἢ παραληρεῖ. ἐπειδὴ ἡ Σίβυλλα μακρόβιος. ἢ τοῖς χρησμοῖς ἥδεται, ἢ ἀπατᾶται, μαντικῶς ἔχει, χρησμοὺς φαντάζεται. χρησμολόγος γὰρ Ἐρυθραία ἦν ἡ Σίβυλλα. ἢ μέγα φρονεῖ καὶ ἐπαίρεται.

62. μεμακκοακότα) τὰ Μακκοῦς φρονοῦντα, ἀνοηταίνοντα. Μακκὼ γὰρ καὶ Λαμὼ ἐγένοντο ἐνεαὶ, τουτέστι βαρέως νοοῦσαι. ἢ παραφρονοῦντα, ληροῦντα. γέγονε παρὰ τὸ μάταια κοεῖν, ὅ ἐστι νοεῖν. ὅθεν θυοσκόος, παρὰ τὸ θύω καὶ κοῶ, ὃ σημαίνει τὸ νοῶ.

63. ἄντικρυς) προδήλως, ὁμολογουμένως. ηὔξησε δὲ τὴν ἀναίδειαν, διὰ τὸ φανερῶς καταψεύδεσθαι. Ἄλλως. φανερῶς. δεῖγμα γὰρ τῆς ἀναισχυντίας τὸ φανερῶς ψεύδεσθαι.

66. δωροδοκεῖ) δῶρα λαμβάνει καὶ διασείει. τίθεται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ τοῦ διδόντος.

[67. Ὕλαν) ὄνομα οἰκέτου πέπλακεν. *Gl. Victor.*]

68. εἰ μή μ' ἀναπείσετε) ἀντὶ τοῦ, ἀναπείσετε χρήμασι. διαβάλλει δὲ αὐτὸν ὡς δωροδοκούμενον καὶ προδιδόντα τὴν πόλιν. Ἄλλως. εἰ μὴ πιστὸν ποιήσετε. τουτέστιν εἰ μὴ μισθόν τινά μοι δῶτε.

[69. *πατούμενοι*) ὑβριζόμενοι, πιεζόμενοι. *Gl. Victor.*]

70. *ὀκταπλάσιον χέζομεν*) πολλῷ πλείονα. ἵν' ᾖ τὸ νοούμενον, ὅτι μικροῖς λήμμασιν ἀποδίδονται τῆς πόλεως τὰ πράγματα, ἀφ' ὧν ὠφέλεια μείζων ἠδύνατο γίνεσθαι τῇ πόλει.

[*χέζομεν*) ζημιούμεθα. *Gl. Victor.*]

[71. *ἀνύσαντες*) ταχύναντες. *Gl. Victor.*]

[72. *νῷ*) ἡμᾶς. *τρεπτέον*) ἄξιον τραπέσθαι, πορευτέον. *Gl. Victor.*]

73. *κράτιστ' ἐκείνην*) ἄμεινον ἐπὶ τὸ αὐτομολήσωμεν. τουτέστι χωρῆσαι πρὸς τοὺς ἐναντίους.

[74. *οὐχ οἷον*) οὐ δυνατόν. *Gl. Victor.*]

78. *ἐν Χαόσι*) Θράκης ἔθνος οἱ Χαόνες. παρέλαβε δὲ τὸ ὄνομα, ἵνα τὸ κεχηνέναι δηλώσῃ.* Χαόνες δὲ δῆμος τῶν Θεσπρωτῶν. ἢ βάρβαρον ἔθνος. Ἄλλως. οἱ μὲν τῆς Ἠπείρου, οἱ δὲ τῆς Θράκης τοὺς Χαόνας. ἅμα δὲ τοὺς εὐρυπρώκτους διασύρει, διὰ τὸ χαίνειν τὸν πρωκτόν.

[*αὐτόχρημ' ἐν Χαόσι*) σχεδὸν εἰπεῖν, ἢ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, ὅμοιον παντελῶς. *Gl. Victor.*]

79. *τὼ χεῖρ' ἐν Αἰτωλοῖς*) ἀπὸ τοῦ ὀνόματος τὸ πρᾶγμα λέγει. οὐκ ἐν Αἰτωλίᾳ, ἀλλ' ἐν τῷ αἰτεῖν. τὸ δ' ἐν Κλωπιδῶν, ἐναλλαγὴ πάλιν στοιχείου, τοῦ ρ εἰς τὸ λ. Κρωπίδαι γὰρ δῆμος τῆς Λεοντίδος φυλῆς. ἔπαιξεν οὖν παρὰ τὸ κλέπτειν.

[83. *αἷμα ταύρειον*) δηλητήριον λέγεται τοῦ ταύρου αἷμα πινόμενον. *Gl. Victor.*]

84. *ὁ Θεμιστοκλέους*) Θεμιστοκλῆς ὁ καταναυμαχήσας ἐν τῇ περὶ Σαλαμῖνα ναυμαχίᾳ τοὺς βαρβάρους, εἶθ' ὕστερον φυγαδευθεὶς ὑπὸ Ἀθηναίων ἐπὶ προδοσίας αἰτίᾳ ψευδεῖ, καταφυγὼν πρὸς Ἀρταξέρξην τὸν Ξέρξου παῖδα, καὶ τιμηθεὶς τὰ μέγιστα παρ' αὐτῷ, ὡς καὶ τρεῖς πόλεις εἰς ὄψον καὶ ἄρτον λαβεῖν, Μαγνησίαν, Μυοῦντα, Λάμψακον, ἐπηγγείλατο αὐτῷ καταδουλώσασθαι τὴν Ἑλλάδα, δύναμιν εἰ λάβοι. παραγενόμενος δὲ ἅμα τῷ στρατηγῷ [1])

---

1) στρατῷ *Victor.*

εἰς Μαγνησίαν, καὶ καταγνοὺς ἑαυτοῦ, εἰ οἱ δι' αὐτὸν σωθέντες Ἕλληνες, εἶτα δουλεύσουσι βαρβάροις, προφάσει χρησάμενος ὡς θυσίαν ἐπιτελέσαι βούλοιτο, καὶ ἱερουργῆσαι τῇ Λευκόφρυϊ Ἀρτέμιδι καλουμένῃ, ταύρῳ ὑποθεὶς τὴν φιάλην, καὶ ὑποδεξάμενος τὸ αἷμα, καὶ χανδὸν πιὼν ἐτελεύτησεν εὐθέως. οἱ δέ φασιν ὅτι συνειδὼς ὁ Θεμιστοκλῆς ὅτι οὐχ οἷός τε ἦν διαπράξασθαι τῷ βασιλεῖ ἅπερ ἐπηγγείλατο, οὕτως ἐπὶ τὴν τοῦ θανάτου αἵρεσιν παρεγένετο. τοῦτον γοῦν τὸν τρόπον βέλτιον εἶναί φασι καὶ αὐτοὺς ἀποθανεῖν, κατὰ ζῆλον τοῦ Θεμιστοκλέους. διαβάλλει δὲ τοὺς Ἀθηναίους ὡς κακοὺς περὶ τοὺς εὐεργέτας. Ἄλλως. μετὰ τὴν Ξέρξου φυγὴν Λακεδαιμόνιοι προδοσίας κρίνουσι καὶ φονεύουσι Παυσανίαν τὸν ἴδιον βασιλέα, Κλεομβρότου καὶ Ἀλκαθέας υἱόν. εἰκότως δὲ διακείμενοι πρὸς Θεμιστοκλέα διὰ τὸν τειχισμὸν τῆς Ἀττικῆς, μεταστέλλονται αὐτὸν εἰς κρίσιν, φάσκοντες Παυσανίαν ὡμολογηκέναι καὶ αὐτὸν κοινωνεῖν ἐν τῇ προδοσίᾳ. Ἀθηναίων δὲ βουλομένων ἀποστέλλειν αὐτὸν, φυγὼν ἧκε πρὸς Ἀρταξέρξην, καὶ Μηδικὴν φωνὴν μαθὼν ἐδίδαξεν αὐτὸν πῶς ἔσωσε τὸν πατέρα Ξέρξην μὴ συγχωρήσας τοῖς Ἕλλησι διαλῦσαι τὰ ἐπὶ Σηστοῦ καὶ Ἀβύδου διαζεύγματα. ἐφ' οἷς εὐχαριστήσας ὁ βασιλεὺς, δωρεῖται αὐτῷ τρεῖς πόλεις, Μαγνησίαν εἰς σῖτον, Λάμψακον εἰς οἶνον, Μυοῦντα εἰς ὄψα. ὡς δὲ Κλεάνθης, καὶ Περκώτην εἰς στρωμνὴν, καὶ Παλαίσκηψιν εἰς στολήν. στρατὸν δὲ λαβὼν αὐτοῦ ἐπὶ πορθήσει τῆς Ἑλλάδος, περὶ τὴν Ἰωνίαν ἐν Μαγνησίᾳ γενόμενος, θύων, ὡς εἴρηται ἄνω, τελευτᾷ, καὶ μετὰ θάνατον τὸν μισοβάρβαρον ἐνδεικνύμενος τρόπον. λοιμωξάντων δὲ Ἀθηναίων, ὁ θεὸς εἶπε μετάγειν τὰ ὀστέα Θεμιστοκλέους. Μαγνήτων δὲ μὴ συγχωρούντων, ᾐτήσαντο ἐπὶ λ' ἡμέραις ἐναγίσαι τῷ τάφῳ. καὶ περισκηνώσαντες τὸ χωρίον, λάθρα κομίζουσιν ἀνορύξαντες τὰ ὀστᾶ. Σύμμαχος δέ φησι ψεύδεσθαι περὶ Θεμιστοκλέους. οὔτε γὰρ Ἡρόδοτος οὔτε Θουκυδίδης ἱστορεῖ. ἔστι γοῦν ἀπὸ Σοφοκλέους·

ἐμοὶ δὲ λῷστον αἷμα ταύρου γ' ἐκπιεῖν,
καὶ μή γε πλείω τῶνδ' ἔχειν δυςφημίας.

τινὲς δέ φασιν ὅτι Σοφοκλῆς περὶ Θεμιστοκλέους τοῦτό φησι. ψεύδονται δὲ, οὐ γάρ ἐστι πιθανόν.

85. ἀγαθοῦ δαίμονος) αἰρομένης τῆς τραπέζης μετὰ τὸ δεῖπνον ἄκρατον περιεφέρετο, καὶ ἐκαλεῖτο ἡ κρᾶσις ἀγαθοῦ δαίμονος. Ἄλλως. τὸ πρῶτον ποτήριον

ἀγαθοῦ δαίμονος ἔπινον. εὐφημεῖ δὲ τὸν Διόνυσον, ὡς πάτριον θεὸν, ἐπειδὴ καὶ ἐν τῇ Διονύσου ἑορτῇ, τουτέστι τοῖς Διονυσίοις, ἠγωνίζοντο οἱ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιηταί.

[86. χρηστόν) ἀγαθὸν, συμφέρον. Gl. Victor.]

[87. περὶ ποτοῦ γοῦν ἐστί σοι) οὐκ ἐν τούτῳ, φησὶ, νῦν ἡμῖν τὰ πράγματα. Gl. Victor.]

89. ἄληθες οὗτος) προπαροξυτόνως ἀναγνωστέον. αὕτη γὰρ χρῆσις τῶν Ἀττικῶν, ὅτε σημαίνει τὸ ἀληθές. ὅτε δὲ ὀξύνεται, τὸ ὄνομα.

κρουνοχυτρολήραιον) ἀντὶ τοῦ, φλύαρος εἶ. κρουνὸς, τὸ χύδην καὶ ἀκρίτως καὶ ἀθρόως ῥέον. λῆρον δὲ τὸ μάταιον. συνέθηκεν οὖν ἐκ τοῦ κρουνοῦ καὶ ληρεῖν, καὶ τῆς χύτρας, ἀναισθήτου οὔσης, ἵνα τὸ ὅλον δηλώσῃ τὸ ἀναίσθητον καὶ ἀνόητον καὶ περιττολόγον.

91. οἴνου γὰρ εὕροις ἄν τι) Ὁμηρικὸν τὸ νόημα·

ἀνδρὶ δὲ κεκμηῶτι μένος μέγα οἶνος ἀέξει.

[οἶνος ἀέξει) ἤγουν αὔξει, ἀπὸ ἔχω, τὸ ἐλαύνω, ὁ μέλλων ἔξω καὶ ἀέξω. Gl. Victor.] Ἡρόδοτος δὲ τοὺς Πέρσας τοῦτον τὸν τρόπον βασιλεύεσθαί φησιν. εἰ μὲν οὖν εἰσηγήσαντό τινες νήφοντες, βουλεύεσθαί τι περὶ τούτων ἐν μέθῃ καὶ κυροῦν· νήφοντες δὲ ἐπικυροῦν. φησὶν οὖν Ἡρόδοτος μέλλοντας τοὺς Πέρσας βουλεύεσθαι μεθύειν.

92. ὁρᾷς ὅταν πίνωσιν) ὅρα τὸν Ἀριστοφάνην. ἀρχόμενον γὰρ σκώμματος, μεθύσκεσθαι, ἵνα μὴ νήφων δειλιάσῃ κωμῳδεῖν μεγάλους ἄνδρας.

[93. πλουτοῦσι) μεθύοντες ταῦτα ἐπαγγέλλονται. διαπράττουσι) εὐτυχοῦσι. Gl. Victor.]

95. οἴνου χοᾶ) χοῦς μέτρον Ἀττικὸν χωροῦν κοτύλας ή. ἔστι δὲ καὶ ἑορτὴ Ἀθήνησι. κέκληται δὲ ἀπὸ τοιαύτης αἰτίας. Ὀρέστης διὰ τὴν τῆς μητρὸς ἀναίρεσιν ἧκεν εἰς Ἀθήνας παρὰ τὸν Πανδίονα, συγγενῆ καθεστηκότα, ὃς ἔτυχε τότε βασιλεύων τῶν Ἀθηναίων, καὶ αὐτὸν κατέλαβεν εὐωχίαν τινὰ δημοτελῆ ποιοῦντα. ὁ τοίνυν Πανδίων παραπέμψασθαι τὸν Ὀρέστην αἰδούμενος, κοινω-

νῆσαι δὲ ποτοῦ καὶ τραπέζης ἀσεβὲς ἡγησάμενος, μὴ καθαρθέντος αὐτοῦ τῶν φόνων, ὡς ἂν μὴ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κρατῆρος πίνοιεν, ἑκάστῳ τῶν κεκλημένων παρέθηκε χοῦν.

[96. τὸν νοῦν ἵν' ἄρδω) ἄρδειν, ποτίζειν. *Gl. Victor.*]

99. καταπάσω) πληρώσω. [γεμίσω. *Gl. Victor.*]

100. καὶ νοϊδίων) λεπτῶν καὶ μεμερισμένων. οὐ γὰρ ὑποκορισμῷ εἴρηκεν. Ἄλλως. διανοημάτων. παρήγαγεν ἀπὸ τοῦ πληθυντικοῦ τοῦ οἱ νοῖ, τὸ νοΐδιον ὑποκοριστικόν. τινὲς δὲ, ὀνειδισμῶν καὶ λοιδοριῶν ἀπὸ τοῦ οἴνου καὶ τῆς μέθης, κακῶς.

103. ἐπίπαστα λείξας) τὰ ἐπιπασσόμενα τῷ ἔτνει ἄλευρα. ἔτνος δὲ, ἣν ἀθάραν ἔλεγον. καὶ τὸ πίσσινον ἕψημα. τὰ δὲ ἄλφιτα δημοσία πιπράσκεται. ἔθος δὲ εἶχον ποιεῖν πλακοῦντας ἢ ἄρτους καὶ ἐπιπάσσειν τινὰ καρυκεύματα [ἤγουν ἀρτύματα *Gl. Victor.*] ἁλμυρά. καὶ διὰ τοῦτο ἔφη τὰ ἐπίπαστα.

δημιόπραθ' ὁ βάσκανος) τὰ δημοσία πιπρασκόμενα, ἐκ δημεύσεως καὶ τῶν δημευομένων διὰ Κλέωνα οὐσιῶν [1]). ἢ δημόπρατα ἔμιξεν ὡς ἐκ δημοσίου πράγματα αὐτοῦ κλέψαντος. Ἄλλως. τὰ τὸν δῆμον ἐξωνούμενα. τῷ γὰρ λέγειν τῷ δήμῳ κεχαρισμένα, ὠνεῖτο τοῖς τοιούτοις λόγοις τὴν παρ' αὐτοῦ εὔνοιαν.

104. ῥέγκει) διὰ τοῦ κ. συμβαίνει δὲ μάλιστα τοῦτο πάσχειν τοὺς μεθύοντας, ἢ τοὺς ὑπτίως ἀνακειμένους, ὥσπερ καὶ αὐτὸς ἐδήλωσεν ἐν ταῖς ἑξῆς λέξεσιν, εἰπὼν, ἐν ταῖς βύρσαις ὕπτιος. ῥέγκει οὖν ἀντὶ τοῦ, ποιὸν ἦχον ἀποτελεῖ τῇ ῥινί.

105. ἐγκάναξον) ἔγχεε. ἐγκένωσον. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν ἀθρόως πινόντων. οἱ δὲ ἐπὶ θορύβου τάττουσι τοῦτο παρὰ τὴν καναχήν. ἤγουν μετὰ ψόφου ἔγχεον.

107. τὴν τοῦ δαίμονος τοῦ Πραμνίου) τοῦ προσηνοῦς. ἤτοι ἀπὸ γῆς Πραμνίας ἀμπέλου, ἢ ἀπὸ τοῦ πραΰνειν τὸ μένος. ἢ διὰ τὸ πολυχρόνιον παραμένειν. ἢ ἐν Πραμνίᾳ πέτρᾳ γινομένου, ἢ πρὸς τὴν Θρᾴκην. δέον

1) θυσιῶν *Ald.*

δὲ εἰπεῖν, τὴν τοῦ δαίμονος τοῦ ἀγαθοῦ, εἶπε Πραμνίου. ἐπειδὴ ὁ Πράμνιος οἶνος πολυτίμητός ἐστιν. ἢ παρὰ τὸ ἐμμένειν καὶ μὴ ἑστάναι τὸν πίνοντα.

108. ὦ δαῖμον) ὡς ἐμπνευσθεὶς καὶ πεπωκὼς τοῦτό φησι.

112. δέδοιχ' ὅπως) δέδοικά, φησι, μὴ διὰ τὸν δαίμονα τὸν ἀγαθὸν τύχω τοῦ κακοδαίμονος [1]).

113. φέρε νῦν ἐγὼ 'μαυτῷ) μόνος γενόμενος, καὶ μηκέτι κωλυόμενος ὑφ' ἑτέρου, ἀδεέστερον πίνει, ἕως ἐκεῖνος ἐκφέρει τοὺς χρησμούς.

114. ἄρδω) ποτίσω. τὴν δὲ τροπὴν ἔλαβεν ἀπὸ τῶν φυτῶν.

115. πέρδεται) ὁμοιοκατάληκτον εἶπε τῷ ῥέγκεται. οὐ γάρ ἐστι δόκιμον οὕτω λέγειν. ἀνύσας δὲ, διαπραξάμενος, σπουδάσας.

116. τὸν ἱερὸν χρησμὸν) δύο χρησμῶν δοθέντων τῷ Κλέωνι, ὡς φυλάσσοντος δὲ τοῦτον μάλιστα ὑπὲρ τοῦ μὴ ἔκπυστον αὐτὸν γενέσθαι. τοῦτο οὖν λέγει, ὡς καὶ ἄλλους αὐτοῦ ἔχοντος. [2])

119. φέρ' ἴδω) καταμάθω, κατανοήσω, καὶ ἐπισκέψωμαι, πότε γέγραπται, ἢ τί ποτε ὁ χρησμὸς λέγει. αὐτόθι δὲ, τουτέστιν ἐν τῷ βιβλίῳ, ἢ ἐν τῷ χρησμῷ.

120. ὦ λόγια) μαντεύματα. θαυμάζει δὲ τὸν χρησμὸν, ἀναγνούς. ἰδοὺ δὲ, ἀντὶ τοῦ λάμβανε, κράτει.

123. ὦ Βάκι) τρεῖς Βάκιδες ἐγένοντο. οὗτος μὲν Ἀττικὸς καὶ μάντις, ὁ δὲ Λοκρὸς, ὁ δὲ Βοιωτός.

124. πολλῷ γ' ὁ Βάκις ἐχρῆτο) ἀντὶ τοῦ πολλὰ ἔπινεν.

126. ὀῤῥωδῶν) φοβούμενος, εὐλαβούμενος. ἀπὸ τοῦ τὸν ὄῤῥον τὸν δειλὸν ἰδίειν. [φοβούμενος, εὐλαβούμενος. ἐπειδὴ συμβαίνει τοῖς φοβουμένοις τὸν ὄῤῥον, τουτέστιν τὸν πρωκτὸν, ἱδροῦν. *Rav.*] τὸ ἑξῆς, ταῦτ' ὀῤῥωδῶν, ἐφυλάττου πάλαι τὸν περὶ σεαυτοῦ χρησμόν. ἄντικρυς δὲ, φανερῶς, διαῤῥήδην.

129. στυππειοπώλης) ὁ τὰ στυππεῖα πωλῶν,

1) τύχω κακοῦ δαίμονος *Rav.*
2) Scholia ad v. 115. 116. inverso ordine *Ald.*

τουτέστι κάνναβινα λινᾶ. δηλοῖ δὲ τὸν Εὐκράτη καὶ τὴν ἐπ' αὐτοῦ πολιτείαν. ὃς στύππαξ ἐκαλεῖτο, διὰ τὸ στυππιοπώλης εἶναι, ὡς καὶ ἐν ἑτέροις. ἕξει δὲ, ἀντὶ τοῦ καθέξει, διοικήσει καὶ διαχειρίσει.

131. πώλης) παρὰ τὸ τέλος τοῦ ὀνόματος παίζει.

132. προβατοπώλης) τὸν Καλλίαν λέγει, καὶ τὴν πολιτείαν αὐτοῦ. τινὲς δὲ, ὅτι Λυσικλέα λέγει, ὃς προβατοπώλης ἐλέγετο.

133. δύω τώδε πώλα) ἔπαιξε τοῖς ὀνόμασι. παρὰ γὰρ τὸ ἀποδίδοσθαι καὶ πωλεῖν τοὺς πολιτευομένους τὰ τῆς πόλεως πράγματα. κρατεῖν δὲ, ἄρχειν καὶ διέπειν τὰ πολιτικά. δέον δὲ εἰπεῖν στρατηγὸς, Παφλαγὼν εἶπε.

137. Κυκλοβόρου φωνὴν ἔχων) Κυκλοβόρος ποταμὸς τῶν Ἀθηναίων, οὐκ ἀεὶ οὐδὲ διὰ παντὸς ῥέων, ἀλλὰ χειμάῤῥους. φησὶν οὖν, τραχεῖαν φωνὴν ἔχων καθάπερ ὁ ποταμὸς ἐπειδὰν ῥέῃ. ἢ ἀπὸ τοῦ τρεφομένου ἐκ τοῦ κύκλου. ὁ δὲ κύκλος Ἀθήνῃσίν ἐστι, καθάπερ μάρκελλος ἐκ τῆς κατασκευῆς τὴν προσηγορίαν λαβών. ἔνθα δὴ πιπράσκεται χωρὶς κρεῶν τὰ ἄλλα ὤνια, ἐξαιρέτως δὲ οἱ ἰχθύες. οὕτω τὸν Κλέωνα δυνάμενον μέγα καὶ φοβερὸν ὄντα χρηματίζεσθαι παρὰ τῶν πιπρασκόντων, ἵνα μὴ περιεργάζοιτο αὐτούς. καὶ ἴσως Ὁμηρικώτερον ὠνόμασεν. ὁ μὲν γὰρ Ὅμηρος δημοβόρον φησὶ τὸν Ἀγαμέμνονα, λέγων·

δημοβόρος βασιλεὺς, ἐπεὶ οὐτιδανοῖσιν ἀνάσσεις.

Ἄλλως. ποταμὸς τῆς Ἀττικῆς χειμάῤῥους ὁ Κυκλοβόρος, ὑπὸ Ἀθηναίων χωσθείς. τὴν κακοφωνίαν οὖν τοῦ Κλέωνος εἴκασε τῷ ἤχῳ τοῦ ποταμοῦ. καὶ ἀλλαχοῦ·

ᾤμην δ' ἐγὼ τὸν Κυκλοβόρον κατιέναι.

ἔνιοι δὲ, τόπος κυκλοτερὴς, ἐν ᾧ τὰ ὤνια ἐπωλοῦντο, ἃ ἐσφετερίζετο ὁ Κλέων.

140. πόθεν ἂν οὖν ἔτι γένοιτο) ἔχων ἐν τῷ τέλει τὸ ὄνομα τὸ πώλης. διαβάλλει δὲ τοὺς Ἀθηναίους, ὡς ἀγοραίους καὶ βαναύσους καθιστάντας τοὺς δημαγωγούς.

141. ὑπερφυᾶ) ὑπερβάλλουσαν, θαυμαστὴν καὶ λαμπράν. ἐξαίρει δὲ νῦν αὐτοῦ τὴν τέχνην, ἵνα μᾶλλον ὀνειδίσῃ φανείσης αὐτοῦ τῆς τέχνης λίαν εὐτελοῦς. ἐξολῶν δὲ, ἐκβαλεῖν μέλλων τῆς πολιτείας τὸν Κλέωνα. ἀλλαντο-

πώλην δὲ τὸν Ἀγοράκριτον λέγει οὕτως αὐτῷ πεπλασμένον κατὰ κωμικὴν παιδιάν.

[142. ἀντιβολῶ) παρακαλῶ, γονυπετῶ. Rav.]

147. ὥςπερ κατὰ θεῖον εἰς ἀγοράν) ἐπὶ τῶν ἐξαίφνης γινομένων, τουτέστιν εὐκαίρως ἐπιφαινομένων, κατὰ θεῖον ἔλεγον. ἐπεὶ καὶ ὁ ἀλλαντοπώλης αἰφνίδιον βουλομένοις, μὴ προςδοκήσασι δὲ ἐπεφάνη αὐτοῖς. Ἄλλως. κατὰ θεοῦ πρόνοιαν. τοὺς δὲ ἐξαίφνης φαινομένους οὕτως ἔλεγον κατὰ θεῖον ὦφθαι, ὅ ἐστι κατὰ πρόνοιαν θεοῦ.

149. ἀνάβαινε σωτὴρ τῇ πόλει) ἵνα, φησίν, ἐκ τῆς παρόδου ἐπὶ τὸ λόγιον ἀναβῇ. [λόγιον ὁ τῆς σκηνῆς τόπος, ἐν ᾧ οἱ ὑποκριταὶ λέγουσιν. Gl. Victor.] διὰ τί οὖν ἐκ τῆς παρόδου; τοῦτο γὰρ οὐκ ἀναγκαῖον. λεκτέον οὖν ὅτι ἀναβαίνειν ἐλέγετο τὸ ἐπὶ τὸ λόγιον εἰςιέναι, ὃ καὶ πρόςκειται. λέγεται γὰρ καταβαίνειν, τὸ ἀπαλλάττεσθαι ἐντεῦθεν ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ ἔθους. τοῦτον δὲ οἱ μὲν Κλεώνυμον, οἱ δὲ Ὑπέρβολον, οἱ δὲ φασὶν Εὔβουλον εἶναι. ὡς ἐν θυμέλῃ δὲ τὸ ἀνάβαινε.

150. τί με καλεῖτε) ὁ Ἀγοράκριτος, τουτέστιν ὁ ἀλλαντοπώλης, ταῦτα λέγει. εἰςάγεται δὲ εἰς τὸ θέατρον γελοίου χάριν ἔντερα καὶ κοιλίας καὶ μαγειρικὴν τράπεζαν φέρων.

152. τοὐλεόν) τὸ τραπέζιον, ἐν ᾧ ἦσαν οἱ ἀλλᾶντες. ἐλεοὶ γὰρ λέγονται αἱ μαγειρικαὶ τράπεζαι. καὶ Ὅμηρος· ἐν ἐλεοῖσιν ἔθηκεν. [τὸ ἐλεὸν καὶ ὁ ἐλεός· ἐνταῦθα δὲ οὐδετέρως. Gl. Victor.]

154. προσκέψομαι) περιεργάσομαί, φησιν, εἰςελθών, καὶ κατανοήσω τί ποιεῖ ὁ Παφλαγών.

155. τὰ σκεύη) τὸ ἀγγεῖον ἐν ᾧ ἔφερε τοὺς ἀλλᾶντας. [ἀλλὰς εἶδος ἐντέρου κατεσκευασμένου, καὶ ἀλλαντοπώλης ὁ ἐντεροπράτης. Gl. Victor.]

157. ἰδού) πεποίηκεν ὃ προςέταξε. παρεπιγραφὴ δὲ καλεῖται τοιαῦτα πάντα. ἀμοιβαῖα δέ ἐστι ταῦτα τοῦ ἀλλαντοπώλου καὶ ἑνὸς τῶν οἰκετῶν.

159. ταγέ) ἀρχηγέ, ἡγεμών. καὶ Ὅμηρος· παρὰ δ' οἱ ταγοὶ ἄμμι μενόντων. [ἄμμι) ἄμμι λέγουσιν Αἰολεῖς βαρύνοντες αὐτὸ καὶ συστέλλοντες τὴν λήγουσαν. Gl. Victor.]

160. *τὰς κοιλίας*) Ὅμηρος διὰ παντὸς γαστέρας καλεῖ, οὐ κοιλίας.

161. *ἀλλὰ καταγελᾷς*) ἀλλὰ χλευάζεις με καὶ γέλωτα τίθεσαι. ὅσον δὲ ἀπιστοῦντα ποιεῖ, τοσοῦτον δείκνυσιν αὐτὸν τῆς πολιτείας ἀνάξιον, οὐ τὸν ἀλλαντοπώλην διαβάλλειν βουλόμενος, ἀλλ' ὁμοῦ καὶ τῶν Ἀθηναίων καθαπτόμενος, οἳ τοιούτων ἀνέχονται πολιτῶν, καὶ διαβάλλων τὸν Κλέωνα, ὅτι αὐτός τε ἐκεῖνος ἦν εὐτελής, καὶ ὑπὸ τοιούτου τῆς πολιτείας ἐκβληθήσεται.

163. *τὰς στίχας ὁρᾷς*) τὸ πλῆθος, τὰς τάξεις. τὸ θέατρον δὲ αὐτῷ δεικνὺς ταῦτά φησιν.

164. *ἀρχέλας*) ἄρχων τοῦ λαοῦ. ἡγεμών. ἔξαρχος. δημαγωγός. ἔπαιξε δὲ τῷ ὀνόματι. φησὶ γὰρ ἄρξεις τοῦ λαοῦ.

165. *πυκνός*) τῆς ἐκκλησίας. μετάθεσίς ἐστι τῶν στοιχείων. εἰ γὰρ πνύξ ἐστι, ἔδει πνυκός. νῦν δὲ πυκνός.

166. *Βουλὴν πατήσεις*) διαπαλαίσεις, καταπονήσεις. ἢ ἀντὶ τοῦ καταφρονήσεις τοῦ βουλευτηρίου.

κλαστάσεις) οἱ μέν, κλονήσεις καὶ διασείσεις, οἱ δέ, κραυγάσεις. βέλτιον δέ, κλάσεις, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τεμνομένων κλημάτων. Ἄλλως. ἐκ ῥιζῶν ἀνατρέψεις. ἔνθεν κλαστήριον τὸ δρέπανον, ᾧ κλαδεύουσι καὶ ξύλα καὶ κλήματα ἐν ταῖς ἀμπέλοις.

167. *ἐν Πρυτανείῳ*) Πρυτανεῖον οἰκίσκος παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, ἔνθα σιτοῦνται δημοσίᾳ οἱ τῆς τοιαύτης τιμῆς παρ' αὐτοῖς τυχόντες. περισπούδαστον δὲ ἦν τῆς τοιαύτης δωρεᾶς τυχεῖν. ἐπὶ γὰρ μεγάλοις κατορθώμασι τὴν τοιαύτην ἀπεδίδουν χάριν.

λαικάσεις) δέον εἰπεῖν σιτήσεις. ἢ ἐν Πρυτανείῳ ἀριστήσεις. παρ' ὑπόνοιαν οὖν εἶπεν ὡς ἐν κωμῳδίᾳ, ἀντὶ τοῦ πορνεύσεις. ὅθεν καὶ λαικάστρια ἡ πόρνη.

170. *ἐν κύκλῳ*) ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος καὶ αὐτὸς ὠνόμασε, βουλόμενος δηλῶσαι τὰς κυκλάδας νήσους κύκλῳ κειμένας. φησὶν οὖν, περίβλεπε [1]). καὶ γὰρ τούτων ἄρξεις. ὁλκάδας δὲ τὰς ναῦς ἀπὸ τοῦ ἕλκειν.

174. *Καρχηδόνα*) παίζει πρὸς τὸ ἐνταῦθα κἀκεῖσε ὅρα. ἡ μὲν γὰρ Καρία πρὸς ἕω· ἡ δὲ πρὸς δύσιν ἡ Καρχηδών, ἡ Καρταγένα λεγομένη. λέγει δὲ τὴν δύσιν. διαστραφήσομαι δέ, στρεβλωθήσομαι τοὺς ὀφθαλμούς. ἐπεὶ εἶπε στράφηθι.

---

1) περίβλεψε *Ald.*

[175. *διαστραφήσομαι*) πρὸς δὲ τὸ μὴ διαστρέφεσθαι τὰ μέλη χρῶνται καὶ νῦν ἔνια τῶν ἐθνῶν ὀργάνοις τισὶ μηχανικοῖς, ἃ τὸ σῶμα ποιεῖ τούτων ἀστραβές. Gl. Victor.]

176. *πέρναται*) πιπράσκεται. δέον εἰπεῖν διοικεῖται, ὁ δὲ εἶπε πέρναται πικρῶς, τουτέστι πιπράσκεται.

[*πέρναται*) πιπράσκεται, ἔνθεν καὶ πόρνη ἡ πωλοῦσα τὴν μίξιν. Gl. Victor.]

181. *κἀξ ἀγορᾶς εἶ*) πάλιν διὰ τούτου δεικνύναι βούλεται, ὅτι ὑπὸ τῶν πονηροτάτων διοικεῖται τὰ τῶν Ἀθηναίων πράγματα, καὶ ὅτι μάλιστα εὐδοκιμοῦσιν οἱ τοιοῦτοι παρ' αὐτοῖς ὥσπερ καὶ ὁ Κλέων.

182. *οὐκ ἀξιῶ*) οὐχ ὑπολαμβάνω, οὐκ ἄξιον κρίνω.

187. *οἷον πέπονθας ἀγαθὸν*) ὑπάρχεις. οἷον πλεονέκτημα ἔχεις. γράφεται καὶ ὅσον.

188. *οὐδὲ μουσικὴν ἐπίσταμαι*) ὅτι μουσικὴν τὴν ἐγκύκλιον παιδείαν φησί. γράμματα δὲ τὰ πρῶτα στοιχεῖα. δεῖ δὲ τοὺς διερχομένους [τοὺς ἀναγινώσκοντας Gl. Victor.] διὰ γραμμάτων παιδεύεσθαι. ἡ γὰρ παιδεία τοὺς ἀτόπους ἐκτρέπει λογισμούς.

189. *πλὴν γραμμάτων*) οἱ γὰρ ἀξιώματος ἀντιποιούμενοι τὴν ἐγκύκλιον μάλιστα ἐπαιδεύοντο παιδείαν. ἡ δὲ ἐγκύκλιος παιδεία διὰ πάσης χωρεῖ καὶ παιδεύσεως, καὶ ῥυθμοῦ παντὸς καὶ κινήματος. ταύτην παιδευθῆναι τὸν Θηβαῖον Ἐπαμινώνδαν καὶ ἄλλους δὲ πολλοὺς καὶ ἀγαθοὺς ἄνδρας.

καὶ ταῦτα μέντοι κακὰ κακῶς) παροιμιῶδες, ἐπεὶ καὶ κακὰ κακῶς. ὅτι τὸ σύνολόν, φησιν, ἐπίστασαι γράμματα, τοῦτό σοι πρὸς τὴν πολιτείαν ἐστὶν ἀνωφελές. ἀποτείνεται δὲ πρὸς τοὺς πολιτευομένους πάλιν διὰ τούτων. ἢ ὡς ἀμαθῶν ὄντων καὶ τυχόντων ἀνθρώπων πολιτευομένων, καὶ διὰ τοῦτο ῥαδίως χωρούντων ἐπὶ τὴν ἀδικίαν. ὡς τῆς παιδείας ἱκανῶς καθιστώσης ἀποδιῶξαι καὶ ἀπελάσαι τῆς ψυχῆς τοὺς πονηροὺς λογισμούς. διὰ τὴν συγγένειαν δὲ τὸ κακὰ κακῶς οὐ καλῶς, ἀλλὰ κακῶς ἐπίστασθαι.

190. *τουτί σε μόνον ἔβλαψεν*) ἢ γὰρ ἂν ἀμείνων ἦσθα μηδὲ τὴν ἀρχὴν πειραθεὶς τῶν γραμμάτων.

191. *ἡ δημαγωγία γάρ*) ἡ τῶν δημαγωγῶν ἀρχή, φησιν, οὐκέτι τοῖς σοφοῖς οὐδὲ τοῖς ἀξιολόγοις ἐγχειρίζεται.

193. *ἀλλὰ μὴ παρῇς*) μὴ ὑπερίδῃς, μὴ ἀπώσῃ, μηδὲ παραπέμψῃ τοιοῦτον καιρὸν παραπεπτωκότα.

196. *ἠνιγμένος*) μετὰ αἰνίγματος λελεγμένος, οὐκ αὐτόθεν φανερὸν ἔχων τὸν νοῦν. τοῦτο δὲ παρόσον οἱ χρησμοὶ λοξῶς ἐκφέρονται ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος. Ἄλλως. μετὰ αἰνίγματος, ἄλλα μὲν λέγων, ἄλλα δὲ δηλῶν.

197. *ἀλλ' ὁπόταν μάρψῃ*) αὕτη ἀρχή ἐστι τοῦ χρησμοῦ. ὁρᾷς ὅτι ἐμπεπληγμένος τοῖς λόγοις. ἀσάφειαν γὰρ κατὰ ἑρμηνείαν ἐργάζεται.

βυρσαίετος) τὸν Κλέωνα λέγει. πολλάκις γὰρ προειρήκαμεν, ὅτι διαβάλλει τὸν Κλέωνα. συνέθηκε δὲ τὴν λέξιν ἀπὸ τῆς βύρσης καὶ τοῦ αἰετοῦ, ἅμα δὲ ὡς βυρσοδέψην κωμῳδῶν τὸν Κλέωνα καὶ ὡς κλέπτην καὶ ἅρπαγα τῶν κοινῶν. ἁρπακτικὸν γάρ ἐστι τὸ ζῶον ὁ ἀετός. τὸ δὲ ἀγκυλοχείλης, ἐπίθετον τοῦ ἀετοῦ, ὁ ἐπικαμπεῖς τὰς χηλὰς ἔχων. ἐπὶ δὲ Κλέωνος, τὰς χεῖρας ἀγκύλας ἔχων πρὸς τὸ κλέπτειν καὶ ἁρπάζειν. διὰ τοῦτο ἀετῷ αὐτὸν ἀπείκασε.

198. *γαμφηλῇσι*) σιαγόσι. δράκοντα, τὸν ἀλλᾶντα. κοάλεμον, τὸν κολούοντα καὶ παύοντα τὰ κακά. ὅτι καὶ αὐτὸς ἤμελλε παύσειν τὸν Κλέωνα.

κοάλεμον) τὸν Ἀγοράκριτον οὕτως εἶπεν. ἔγκειται δὲ τῇ λέξει τό τε ἠλεὸν [ἠλεὸς ὁ μωροποιός, ἄφρων, ἠλίθιος Gl. Victor.] καὶ τὸ κοεῖν, ὅ ἐστι νοεῖν. τὸν οὖν ἀνόητα καὶ μάτην κοοῦντα κοάλεμον εἶπεν.

[*κοάλεμον αἱματοπώτην*) κοάλεμος ὁ ματαιόφρων· κοεῖν γὰρ τὸ αἰσθάνεσθαι· καὶ ὁ ἠλίθιος καὶ ὁ ἀνόητος. ἔγκειται τῇ λέξει τὸ ἠλέματον, ἤγουν τὸ μάταιον, καὶ τὸ κοεῖν, ὅ ἐστι νοεῖν· κοάλεμοι παρ' Ἀριστοφάνει οἷον ἠλέματα νοοῦντες. Victor.]

αἱματοπώτην) καὶ τοῦτο οἰκείως ἐπὶ τοῦ δράκοντος· αἱματοποτεῖ γὰρ τὸ ζῶον· καὶ ἐπὶ τοῦ ἀλλαντοπώλου. τὰ γὰρ ἔντερα καὶ τοὺς ἀλλᾶντας μετὰ αἵματος καὶ πιμελῆς ἢ ἀλφίτων φυρῶσιν. αἱματοπώτην οὖν τὸν αἷμα καταναλίσκοντα, καὶ ὥσπερ ἐκροφοῦντα.

199. σκοροδάλμη) ἡ πικρία τοῦ σκορόδου καὶ τῆς ἅλμης, τὸ μετὰ τῆς ἅλμης τρίμμα τῶν σκορόδων. οἷον ἡ δριμύτης. εἶπε δὲ Παφλαγόνων, διὰ τὸν Κλέωνα, ἐπειδὴ Παφλαγὼν ἦν.

[200. ὀπάζει) δίδωσι, παρέχει. Gl. Victor.]

203. βυρσαίετος) ἀμφιβόλως ἐξήνεκται κατὰ τὴν φράσιν. δύο δὲ αἴτια εἰς ταυτὸ παραλαμβανόμενα ἀμφιβολίαν ἐργάζονται. εἴρηται δὲ παρὰ τὴν βύρσαν καὶ τὸ ἁρπάζειν.

208. εἶθ' αἱματοπώτης) παρόσον εἰώθασι τοὺς ἀλλᾶντας μετὰ αἵματος φυρᾶν.

210. αἴκε μὴ θαλφθῇ) καταθαλφθῇ, καταπλαγῇ ταῖς λοιδορίαις, τουτέστιν ἐὰν μὴ εἴξῃ μηδὲ παραχωρήσῃ λοιδορούμενος. Ἄλλως. ἀπάτῃ ἀπατηθῇ καταπτήξας τὰς λοιδορίας Κλέωνος. αἰκάλλει δὲ, θωπεύει. γράφεται, καλεῖ με, ἀντὶ τοῦ κινεῖ, προτρέπεται. ἐπιτροπεύειν δὲ, ἄρχειν, διοικεῖν. φαυλότατον δὲ, εὐτελὲς, βραχὺ, ἁπλοῦν.

[213. φαυλότατον) ῥᾴδιον. Gl. Victor.]

214. τάραττε) παρῳδίας τρόπον. παρῴδησε γὰρ τὸν ἴαμβον ἐξ Ἡρακλειδῶν Εὐριπίδου. μεταφορικῶς δὲ τοῖς ὀνόμασι χρῆται ἐπὶ τῆς πολιτείας, καὶ τῇ τοῦ ἀλλαντοπώλου τέχνῃ. τάραττε, φησὶ, καὶ συμφύρα τὰ πράγματα.

χόρδευε) τὰ ἔντερα τῶν τετραπόδων χορδὰς καλοῦσι. καὶ τοῦτο οὖν ἀπὸ τῆς τέχνης τοῦ ἀλλαντοπώλου εἴρηκεν. ὥσπερ γάρ, φησι, γεμίζεις καὶ πληροῖς τὰ ἔντερα πάντα τοῦ φύρματος, οὑτωσὶ χόρδευε καὶ τὰ πολιτικά. Ἄλλως. παρὰ τὸ χορδεύειν. χορδὴ γάρ ἐστι τὸ λεπτὸν ἔντερον, ὃ εἰώθασι πλέκειν οἱ μάγειροι. διαβάλλει δὲ πάλιν τοὺς στρατηγοὺς ταράττοντας καὶ χορδεύοντας, τουτέστιν εἰς πλοκὰς ἐμβάλλοντας τὴν πόλιν.

216. ὑπογλυκαίνων) ἡδύσμασι χρώμενος καὶ ἀρτύμασι, λόγοις κολακευτικοῖς καὶ γλυκέσι.

219. ἔχεις ἅπαντα) σύμφωνά σοι ἔχεις, καὶ ἁρμόζεις εἰς ἅπαντα. πάλιν δὲ ἐνταῦθα αὐτῶν καθάπτεται τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν πολιτευομένων, ὡς τοῖς μὲν τοιούτοις ἐγχειριζόντων τὰ δημόσια, τῶν δὲ πολιτευομένων οὕτω πεφυκότων.

[220. συμβαίνουσι) συμπράττουσιν. Gl. Victor.]

221. τῷ Κοαλέμῳ) ἀντὶ τοῦ ἀνοίᾳ. ἀναπλάττει δὲ αὐτὴν ὡς δαίμονα. τοῦτο δὲ παρῴδησεν ἐκ τῆς τραγῳδίας. ἀνέπλασε δέ τινα δαίμονα ἀπὸ τῶν προειρημένων κωμικῶς. τουτέστιν ἀπατητικῷ καὶ ἀνοήτῳ δαίμονι. ἢ τῷ κωλύοντι τὸν ἄνεμον καὶ παύοντι δαίμονι. ἢ τῷ ἀλλαντοπώλῃ.

[222. χὤπως) σκόπησον. ἀμυνεῖ) καταγωνιεῖ. Gl. Victor.]

224. βδύλλει) καταπέπληγε, βδελύττεται, τουτέστι μισεῖ. [βδύλλειν, δεδιέναι, τρέμειν ἢ βδεῖν. Gl. Victor.]

225. ἀλλ' εἰσὶν ἱππῆς ἄνδρες ἀγαθοὶ χίλιοι) οἱ ἱππεῖς ἐπέθοντο αὐτῷ, ἐπεὶ ὅτε ἦν εἷς αὐτῶν, κακῶς αὐτοὺς διέθηκεν. ἱππεῖς οὖν τάγμα ἐστὶν ἐν τῇ Ἀττικῇ, ἀφ' ὧν ὁ χορὸς σύγκειται τῷ δράματι. ὅθεν καὶ τὴν ἐπιγραφὴν πεποίηται.

226. μισοῦντες αὐτὸν) Θεόπομπος ἐν δεκάτῳ Φιλιππικῶν φησὶν, ὅτι οἱ ἱππεῖς ἐμίσουν αὐτόν. προπηλακισθεὶς γὰρ ὑπ' αὐτῶν καὶ παροξυνθεὶς ἐπετέθη τῇ πολιτείᾳ, καὶ διετέλεσεν εἰς αὐτοὺς κακὰ μηχανώμενος. κατηγόρησε γὰρ αὐτῶν ὡς λειποστρατούντων. διὰ τοῦτο οὖν ἐμνήσθη Ἀριστοφάνης.

228. ὅστις ἐστὶ δεξιός) ἀγαθὸς, εὔνους ἡμῖν, ἀπεχθόμενος περὶ [1]) τὴν τοῦ Κλέωνος πονηρίαν.

[229. ξυλλήψεται) συμμαχήσει. Gl. Victor.]

230. ἐξεικασμένος) πεπλασμένος πρὸς ὁμοιότητα. ἔθος γὰρ ἦν τοῖς κωμικοῖς ὅμοια τὰ προσωπεῖα ποιεῖν τοῖς κωμῳδουμένοις, ἵνα φανεροὶ ὦσιν ὑπ' αὐτῶν, καὶ περιτιθέναι τοῖς ὑποκριταῖς. Ἄλλως. οὐκ εἶχεν αὐτοῦ προσωπεῖον διὰ τὸ δεδοικέναι τοὺς σκευοποιοὺς καὶ μὴ θέλειν μήτε πλάττειν μήτε σχηματίζειν τὴν ὄψιν τοῦ Κλέωνος. λέγει οὖν ὅτι μηδενὸς ὑποστάντος αὐτὸν ὑποκρίνεσθαι, αὐτὸς ὁ Ἀριστοφάνης μιλτώσας ἑαυτὸν ὑπεκρίνατο, ἢ τῇ τρυγίᾳ χρίσας ἑαυτόν. [ἐξεικασμένος) ὁμοιωθείς. Gl. Victor.]

1) εὔνους, ἡμᾶς ἀποδεχόμενος πρὸς Victor.

235. μὰ τοὺς δώδεκα θεοὺς) τοῦτο ὁ Κλέων λέγει ἰδὼν ὁμιλοῦντας, καὶ μὴ εἰδὼς περὶ τοῦ ὁμιλοῦσι, συνωμότας καλεῖ. πικρῶς οὖν κατὰ τοῦ Κλέωνος ἐκφέρονται, ὡς τοιαῦτα αὐτοῦ συκοφαντοῦντος ἀπὸ μικρῶν καὶ εὐτελῶν προφάσεων. χαιρήσετον δὲ, χαίροντες ἀπαλλαχθήσεσθον.

236. ξυνώμνυτον) ξυνωμοσίαν ἐποιήσατε, τουτέστιν ὅρκους καὶ πίστεις ἀλλήλοις δεδώκατε, ἵνα ὁμοφωνήσητε κατὰ τοῦ δήμου.

237. τὸ Χαλκιδικὸν ποτήριον) ἔγνω μὲν ὅτι ὁ θεράπων ἔπινε καὶ εἶχεν ἐπὶ χεῖρας τὸ ποτήριον. ἰδὼν οὖν ὁ Κλέων, προφάσει καὶ τούτῳ κέχρηται τῆς συκοφαντίας, καὶ τὸ ποτήριον εὐθύνει ὡς Χαλκιδικόν. κωμῳδεῖ δὲ αὐτὸν ὡς καὶ ἐπὶ τοῖς τυχοῦσι μεγάλα μεμφόμενον. οἱ δὲ Χαλκιδεῖς εἰσὶ μὲν ἐπὶ τῆς Εὐβοίας ἄποικοι Ἀθηναίων, εἰσὶ δὲ καὶ ἐπὶ Θράκης οἱ Χαλκιδεῖς, ἄποικοι ὄντες ἀπὸ τῆς Εὐβοίας. πολλὰ δὲ ἦν τότε χωρία τῆς Θράκης ὑπακούοντα τοῖς Ἀθηναίοις. περὶ ὧν νῦν λέγει. καὶ γὰρ ἐπὶ Θράκης Χαλκιδεῖς ἦσαν ὑπήκοοι τῶν Ἀθηναίων. φησὶν οὖν ὅτι τὸ ποτήριον τοῦτο Χαλκιδικόν ἐστι. καὶ πόθεν ὑμεῖς αὐτὸ ἔχετε, εἰ μὴ δῶρον ὑμῖν ἐδόθη, ἵνα ἀποστῶσιν; ἔλαβε δὲ τὴν πρόφασιν εὔκαιρον τοῦ ὀνόματος τῶν Χαλκιδέων, διὰ τὸ κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἀποστῆναι αὐτοὺς τῶν Ἀθηναίων. ἀπέστησαν δὲ ἀπὸ Ἀθηναίων Χαλκιδεῖς ἐπὶ Εὐκλείδου ἄρχοντος.

238. Χαλκιδέας ἀφίστατον) πόλις Εὐβοίας, ἄποικοι Ἀθηναίων. ἐχρῶντο δὲ τοῖς ὀστρακίνοις εἰς τὰ συμπόσια. ὡς ἀεὶ οὖν τοῦ Κλέωνος δι' ἐλάχιστόν τι κατηγοροῦντος. χωρίζετε οὖν, φησι, Χαλκιδέας ἀπὸ τῆς τῶν Ἀθηναίων συμμαχίας.

240. ὦ γεννάδα) τοῦτο ὁ θεράπων πρὸς τὸν Ἀγοράκριτον. ἔν τισι δὲ οἱ δύο στίχοι οὐκ ἔγκεινται.

242. ἄνδρες ἱππεῖς) ὡς συκοφαντούμενοι ἐπικαλοῦνται εἰς βοήθειαν τοὺς ἱππέας. ἵππαρχοι δὲ ὁ Σίμων καὶ ὁ Παναίτιος.

243. πρὸς τὸ δεξιὸν κέρας) ὡς ἐπὶ τάξεως φησίν. ὁ δὲ Παναίτιος ὡς μέγας τῶν ἱππέων κωμῳδεῖται. τινὲς δὲ τὸ μὲν ἄνδρες ἱππεῖς ἀλλαντοπώλην λέγειν, ἄλλοι δὲ τὸ ἄνδρες ἐγγὺς, τὸν θεράποντα.

244. κἀπαναστρέφου) ὡς τοῦ ἀλλαντοπώλου πεφευγότος, εἶπεν ἀναστρέφου.

245. ὡς ὁμοῦ προκειμένων) τὸ ὁμοῦ λέγουσιν Ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ ἐγγύς. ὡς καὶ ἐν Εἰρήνῃ· καὶ μὴν ὁμοῦ ʼστιν ἥδε.

247. παῖε παῖε) ἐντεῦθεν ἡ πάροδος γίνεται τοῦ χοροῦ ἀπὸ τῶν ἱππέων συμπληρουμένου. οἵτινες ἐπικαλουμένου ἀκούσαντες τοῦ θεράποντος, εὐθέως ἀφικνοῦνται βοηθήσοντες αὐτῷ. ταραξιππόστρατον δὲ καλοῦσι τὸν Κλέωνα, τουτέστι τὸν ταράξαντα τὸ πλῆθος τὸ ἱππικόν. τοῦτο δὲ εἶπεν, ἵνα δόξωσιν εἰκότως αὐτῷ χαλεπαίνειν καὶ αὐτοὶ, καὶ πολεμεῖν. ἢ ἵνα τὸν Κλέωνα δείξῃ διὰ πάντων λυμαινόμενον τὴν πόλιν, διαφθείροντα μὲν τὸ ἱππικὸν, σφετεριζόμενον δὲ τοὺς φόρους. εἴςθεσις δὲ τῆς διπλῆς ἀμοιβαίας ἑτέρων εἰςιόντων ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι τροχαϊκοὶ τετράμετροι καταληκτικοὶ λζ. ὧν τελευταῖος,

καὶ τέμαχος οὗ Περικλῆς οὐκ ἠξιώθη πώποτε.

ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος. ἐπὶ δὲ τῷ τέλει τῶν στίχων διπλῆ ἔξω νενευκυῖα.

248. καὶ τελώνης) διεβέβλητο τὸ τοῦ τελώνου ὄνομα, ὡς καὶ τοῦ Κλέωνος ὄντος τελώνου, καὶ ὑπὲρ τὸ τέλος τελωνοῦντος. φάραγξ δὲ, τὸ ἀπόσχισμα τῆς γῆς, ὃ τὸ παρεμπίπτον ὕδωρ πίνει. τοῦτο δὲ καὶ εἰς τὸ κακόφωνον αὐτοῦ. χάρυβδιν δὲ ἁρπαγῆς, ὡς πᾶν ὁτιοῦν ἁρπάζοντα.

φάραγγα) τὸ τῆς γῆς βάραθρον. ὃ, ἐὰν εἰς αὐτὸ ὕδωρ ἐμπέσῃ, ἀφανὲς ποιεῖ. εἰς ἄδηλον γὰρ τὸ ὕδωρ καταναλίσκεται. τοῦτο δὲ διὰ τὸ κακόφωνον τοῦ Κλέωνος, καὶ τὸ κράζειν ὡς ἐπὶ τῶν πετρῶν τὰ κύματα.

252. κἀπικείμενος) ἀντὶ τοῦ τύπτων αὐτόν. διὰ δὲ Κλέωνα τοῦτο πάλιν λέγει, ἐπειδὴ κεκράκτης ἦν.

253. οἶδε τὰς ὁδούς) ἐπίσταταί, φησι, τὰς καταδύσεις Εὐκράτους τὰς ἐπὶ τὰ κυρήβια. κυρήβια δέ εἰσι τὰ πίτυρα καὶ ἄχυρα τῶν πυρῶν ἢ κριθῶν. μυλῶνας δὲ ἔχων ὁ Εὐκράτης, εἰκότως εἶχε καὶ κυρήβια. ἐκωμῴδησεν οὖν εὐκαίρως αὐτὸν ὡς μυλωνάρχην, καὶ ὡς πρὸ αὐτοῦ πολιτευσάμενον καὶ πεφευγότα. τινὲς δὲ, ὅτι ἦν μύλων ἀρχή.

254. κυρηβίων) ἔνθα αἱ κάγχρυς φρύγονται.

κάγχρυς δέ εἰσιν αἱ λελεπισμέναι κριθαὶ, ἀφ' ὧν ἡ πτισάνη. σκώπτει δὲ καὶ τὸν Εὐκράτην ὡς τοιαύτην τέχνην ἔχοντα. ἐν ἄλλοις γοῦν φανερωτέρως φησὶ, καὶ σὺ κυρηβιοπῶλα Εὔκρατες στύπαξ.

255. ὦ γέροντες Ἡλιασταὶ) τοῦτο ὁ Κλέων λέγει, καὶ αὐτὸς ἐπικαλούμενος τοὺς δικαστὰς εἰς βοήθειαν. Ἡλιαία γὰρ μέγιστον δικαστήριον Ἀθήνησιν. οἱ δὲ δικασταὶ ὑπὸ τῶν δημαγωγῶν ἐτρέφοντο, τριώβολον λαμβάνοντες μισθὸν δικαστικὸν μετὰ τὸ κρῖναι. ὡς δημαγωγὸς οὖν ἐπικαλεῖται οὓς ἔτρεφε [φράτορας ἤγουν συγγενεῖς Victor.]. συγγενεῖς δὲ εἶπε τριωβόλου, οἷον προσῳκειωμένοι καὶ προςπεφυκότες τῷ τριωβόλῳ. καὶ γὰρ τοὺς συγγενεῖς φράτορας καλοῦσιν. εἰσὶ δὲ οἱ τῆς αὐτῆς φατρίας μετέχοντες, οἷον πατριᾶς τινος. ὁ γοῦν Ὅμηρος αὐτὴν πάτραν λέγει·

ἡμὲν ἀμφοτέροισιν ὁμὸν γένος ἠδ' ἴα πάτρη.

καὶ κατὰ ἀναφορὰν πάτρη καλεῖται. μεταπέπτωκε δὲ τὰ στοιχεῖα. καθάπερ ἐπὶ τοῦδε· ὁ φάτριος Ζεὺς καὶ ὁ πάτριος. τὸ δὲ τριώβολον ἡμίδραχμόν ἐστιν. Ἡλιαῖον δὲ καλεῖται, διὰ τὸ ὑπαίθριον αὐτὸ εἶναι, καὶ ὑπὸ τῷ ἡλίῳ καθέξεσθαι τοὺς συνελθόντας δικαστάς.

256. οὓς ἐγὼ βόσκω) πικρῶς ὡς θρέμμασιν αὐτοῖς κέχρηται ἀλόγοις. βόσκειν γὰρ ἐπὶ τῶν ἀλόγων ζώων τίθεται. τὸ δὲ δίκαια κἄδικα, οἷον ἐκ δικαίου.

257. ξυνωμοτῶν) ξυνωμοσίαν πεποιημένων, τουτέστι πίστεις δι' ὅρκων διδόντων αὐτοῖς, καὶ συνθήκας κατ' ἐμοῦ πεποιηκότων. Ἄλλως. προδοτῶν τοῦ δήμου. τῶν συνομνύντων ἐπὶ τῇ καθαιρέσει τοῦ δήμου.

258. πρὶν λαχεῖν) πρὶν χειροτονηθῆναι, πρὶν κληρωθῆναι. πρὸ διανομῆς, φησιν, ἁρπάζεις. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς δείπνοις ἁρπαζόντων πρὸ διανομῆς.

259. κἀποσυκάζεις) συκοφαντεῖς. ἐχρήσατο δὲ τῷ ὀνόματι, ἀφ' οὗ καὶ συκοφάντης κέκληται. τὸ γὰρ παλαιὸν τίμια παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις τὰ σῦκα ἦν, καὶ εἴ τις διεβλήθη κλέπτων, ἐκολάζετο. φαίνειν δὲ ἔλεγον τὸ κατηγορεῖν. Ἄλλως. συκάζειν τὸ ἀποθλίβειν τὰ σῦκα, ἢ ὠμὰ ἢ πέπειρα. καλῶς οὖν ἐπήνεγκε τὸ ἀποπιέζων, ἐπεὶ ἀποθλίβει τοὺς συκοφαντουμένους καὶ πιέζει δωροδοκῶν.

τοὺς ὑπευθύνους σκοπῶν) διαλογιζόμενος, καὶ ὁρῶν, καὶ πολυπραγμονῶν. ὠμὸς δὲ, σκληρὸς, δυςκαταμάχητος. ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν πένης, ἢ πλούσιος, ἐπέμεινε τῇ μεταφορᾷ ὡς ἐπὶ σύκων. τὸ δὲ πέπων ἢ μὴ πέπων, ἀντὶ τοῦ ἁπαλὸς, ῥαδίως διασεισθῆναι δυνάμενος. μεταφορικῶς δὲ ἀπὸ τοῦ συκάζειν τούτοις τοῖς ὀνόμασι κέχρηται. ὠμὰ δὲ, τὰ μηδέπω ὡριμακότα. ὥσπερ οὖν ἐπὶ τῶν καρπῶν ἐκ μὲν τῶν πεπανθέντων ἔστι δρέψασθαι καὶ φαγεῖν, ἐκ δὲ τῶν ἀώρων καὶ ὠμῶν οὐκέτι, οὕτως, φησὶ, καὶ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων ὁ Κλέων διελογίζετο, καὶ διέκρινε τίς ἐπιτήδειος διασεισθῆναι, καὶ τίς σκληρὸς καὶ δυςκαταμάχητος. ὑπευθύνους δὲ, τοὺς μηδέπω λογισμὸν παρεχομένους, μηδὲ εὐθύνας τῆς ἀρχῆς ἧς ἐπιστεύθησαν.

261. ἀπράγμονα) ἐπιεικῆ καὶ μέτριον τοὺς τρόπους. οὐ φιλοπράγμονα.

262. ἐκ Χεῤῥονήσου) Χεῤῥόνησος τῆς Θρᾴκης χωρίον καὶ πόλις, ὑποτελὴς τῶν Ἀθηναίων, εὔφορος εἰς πυροῦ γεωργίαν. ὅθεν καὶ ἐσιταγώγουν οἱ Ἀθηναῖοι. ὡς ἰδιοπραγμόνων δὲ καὶ ἰδιωτῶν ὄντων τῶν Χεῤῥονησιωτῶν καὶ διασείεσθαι δυναμένων ῥαδίως, μάλιστα δὲ τοῦ Κλέωνος ἐπηρεάζοντος αὐτοὺς, τοῦτο ἐμνήσθη. ὅθεν ὡς ἐπὶ ἀγροίκων καὶ τῷ καταγαγὼν ἐχρήσατο, σημαντικῶς, ὥσπερ ἀπ' ἀγροῦ τινος μετακαλουμένων καὶ κατιόντων εἰς πόλιν. Ἄλλως. ὡς καταγαγόντος αὐτοὺς συμμάχους εἰς Ἀθήνας, καὶ συκοφαντοῦντος καὶ ἀργυριζομένου.

ἀγκυρίσας) ὑποσκελίσας, κατάξας, μετακαλεσάμενος, οἷον τῇ ἀγκύλῃ καταλαβὼν, ὅπερ ἐστὶν ἀκοντίου εἶδος, ἢ καταπαλαίσας. παλαιστρικὰ γάρ εἰσι ταῦτα, καὶ τὸ διαβαλὼν καὶ τὸ ἀγκυρίσας. καὶ ἀγκύρισμα εἶδος παλαίσματος, καὶ σκεῦος ἀγρευτικὸν σύκων.

263. ἐνεκολάβησας) ἄκολος, ψωμὸς, ὅθεν τὸ ἐνεκολάβησας, ἀντὶ τοῦ καταπέπωκας. τὸ δὲ ὅλον, καταπαλαίσας αὐτὸν ἐμπεριελθὼν, καὶ διασείσας, ἀργυρίζεται. τὴν βίαν δὲ ᾗ ἐκέχρητο κατὰ τῶν ἀνθρώπων, διὰ τῆς πάλης ἐδήλωσε.

264. καὶ σκοπεῖς γε τῶν πολιτῶν) διακρίνεις καὶ ἀναζητεῖς. ὁ δὲ νοῦς αὐτῷ πᾶς τοῦτο λέγειν βούλεται, ὅτι οὐ τῷ προειρημένῳ ἐπηρεάζει τρόπῳ, ἀλλ' εἴ τις καὶ τοιοῦ-

τό τι ποιεῖ, ἀναζητεῖ καὶ διακρίνει τίς ἐστι τῶν πολιτῶν ἀμνοκῶν, οἷον προβατώδης, τουτέστι μωρὸς καὶ εὐήθης. τὰ γὰρ πρόβατα ἐπὶ εὐηθείᾳ διαβάλλεται.

265. καὶ τρέμων τὰ πράγματα) εὐλαβούμενος καταστῆναι εἰς πράγματα. πολλοὶ γὰρ οὐ διὰ δειλίαν, ἀλλ' ἦθος καὶ τρόπων ἐπιείκειαν αἱροῦνται ζημιωθῆναι μᾶλλον ἢ χωρῆσαι διὰ δίκης. καὶ τοὺς τοιούτους ἐπιλεγόμενος, φησὶν, ὁ Κλέων καταστῆσαι [1]) εἰς φόβον τοῦ παρέξειν πράγματα, ἐπηρεάζει ῥαδίως.

269. ὡς δ' ἀλαζὼν) ἀλαζὼν, ὁ μείζονα τῆς ἑαυτοῦ ἀξίας κομπάζων καὶ φρονῶν. μάσθλης δὲ κυρίως ἱμὰς μεμαλαγμένος, καὶ ἁπαλὸς, καὶ τρυφερός. καλῶς οὖν ἐπὶ τοῦ Κλέωνος τῷ ὀνόματι κέχρηται, ὁμοῦ καὶ τὸ τοῦ τρόπου ὕπουλον καὶ τὸ λαγαρὸν αὐτοῦ δεικνὺς, καὶ σκώπτων ὡς βυρσέα. ἀφ' ὧν οἱ ἱμάντες γίγνονται κατεργασθέντες τοιοῦτοι. μάσθλης οὖν ὁ μεμαλαγμένος ἐν πονηρίᾳ.

εἶδες οἷ' ὑπέρχεται) ὡς ὑπάγεται τὸν δῆμον ὑποτρέχων, καὶ κολακεύει, καὶ καταπραΰνει ἀπάγων τὴν ὀργὴν ἅπασαν τὴν πρὸς αὐτούς.

270. ὡςπερεὶ γέροντας) ὥςπερ, φησὶ, τοὺς γέροντας δικαστὰς ἐκπανουργῆσαι, οὕτως καὶ ἡμᾶς ἐπιχειρεῖ ἀπατᾶν. κόβαλα γὰρ καλοῦσι τὰ πανουργήματα.

ἐκκοβαλικεύεται) ἀπατᾷ, παραλογίζεται, ληστεύει. κόβαλοι γὰρ οἱ λησταί. τοὺς αὐτοὺς καὶ κορυνηφόρους καλοῦσιν. [κορύνη ῥόπαλόν ἐστιν. Gl. Victor.] οἱ δὲ, κόβαλον τὴν μετὰ ἀπάτης παιδιάν.

271. ἀλλ' ἐὰν ταύτῃ γε νικᾷ) τῇ πανουργίᾳ λέγει. ὅτε ἐν τῇ πανουργίᾳ νικήσει, αὐτῇ τῇ πανουργίᾳ πεισθήσεται. Ἄλλως. τὰς χεῖρας δείκνυσιν. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν παλαιόντων. διὸ φασὶ καὶ τὸ κυρηβάσει.

272. κυρηβάσει) κυρηβασία λέγεται ἡ διὰ τῶν κεράτων μάχη, ἥπερ ἐν τοῖς ἀλόγοις ζώοις γίνεται. τοῦτο οὖν δηλοῖ, ὅτι ἢ μάχεται ἢ πλήξει. κυρηβάσεις γὰρ λέγονται αἱ πλήξεις τῶν τράγων. καὶ γὰρ ἐκεῖνοι ταῖς κεφαλαῖς διαμάχονται. Ἄλλως. πρὸς τὸ σκέλος μάχεται, ἢ

---

1) καταστήσας Victor.

διαπεσεῖται. γαστρίζομαι δὲ εἶπεν, ὡς πληγεὶς τῷ σκέλει. εἰς τὴν γαστέρα τύπτομαι. παρεπιγραφὴ δέ. συγκέκυφε γὰρ καὶ ὑπὸ τῶν διωκόντων τύπτεται. καταστρέψεις δὲ, δουλοῖς. τρέψομαι δὲ, εἰς φυγὴν τρέψω, πλεῖόν σου βοῶν νικήσω, ὑπερβαλοῦμαι.

276. τήνελλος εἶ) τήνελλος ἁρμονία λύρας. ἐὰν τοίνυν ὑπερακοντίσῃς αὐτὸν, μουσικώτατος εἶ. Ἄλλως. νικηφόρος. τήνελλος δὲ κρουμάτιον ἐπινίκιον.

277. ἣν δ' ἀναιδείᾳ) κἂν ἡττηθῇς, φησὶν, ὑπ' αὐτοῦ τῇ βοῇ, περιγένῃ δὲ ἐν ἀναιδείᾳ, οὐδὲν ἧττον ἡμετέρα ἡ νίκη. πυραμοῦς δὲ, εἶδος πλακοῦντος ἐκ μέλιτος ἑφθοῦ καὶ πυρῶν πεφρυγμένων. ὡς καὶ ἡ σησαμοῦς τὸ διὰ σησάμων. ταῦτα δὲ ἐτίθεσαν ἆθλα τοῖς διαγρυπνηταῖς. εἰώθασι δὲ ἐν τοῖς συμποσίοις ἁμιλλᾶσθαι περὶ ἀγρυπνίας, καὶ ὁ διαγρυπνήσας μέχρι τῆς ἕω ἐλάμβανε τὸν πυραμοῦντα.

278. ἐγὼ δείκνυμι) ἐνδείκνυμι καὶ φαίνω. ἐνδεικνύναι δὲ ἔλεγον τὸ καταγγέλλειν τινὰ κακουργοῦντα περὶ τὰ κοινά.

279. ζωμεύματα) τὰ τῶν νεῶν χρειώδη. λέγεται δὲ ξύλα καὶ κηρὸς καὶ πίσσα. Ἄλλως. τὰ λεγόμενα ὑποζώματα. εἰσὶ δὲ ξύλα τῶν νεῶν. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ὑποζώματα, εἶπεν ὡς πρὸς μάγειρον παίζων ζωμεύματα, ὡς ἀρτύσεως ἔμπειρον καὶ ζωμευμάτων. ἀπείρητο δὲ ἀπὸ Ἀθηναίων ἐξάγειν ξύλα καὶ πίτταν. εἶχον δὲ καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι τριήρεις. [ζωμεύματα) σχοινία κατὰ μέσον τὴν ναῦν δεσμευόμενα. Gl. Victor.]

281. ἐκθεῖ πλέα) ἔξεισι καὶ πορεύεται μεστῇ καὶ γεμούσῃ, τουτέστιν ἔξεισιν ἐκ τῆς πολιτείας γενόμενος πλούσιος. εἰςδραμὼν δὲ ἀντὶ τοῦ εἰςελθὼν τῇ πολιτείᾳ. ἐμφαντικῇ δὲ λέξει κέχρηται, ἵνα δείξῃ αὐτὸν ἐμπεπηδηκότα βιαίως καὶ ἀναισχύντως τῇ πολιτείᾳ. Πρυτανεῖον δὲ τόπος Ἀθήνῃσιν οὗ τὰς δημοσίας σιτήσεις ἐποιοῦντο. τιμὴ δὲ οὐκ ἐλαχίστη τοῖς δημοσίᾳ σιτουμένοις ἦν. ταῦτα δ' εἶπεν ὅτι πένης ὢν ἐκ τῶν κοινῶν πεπλούτηκε, καὶ ὅτι ἀναξίως ἔχει τῆς ἐν Πρυτανείῳ σιτήσεως.

282. νὴ Δία ἐξαγαγών γε τἀπόῤῥητα) ἐπειδὴ ὁ Κλέων εἶπεν ἀπόῤῥητα, καὶ αὐτὸς εἶπε κρέας καὶ ἄρτον. λέγει οὖν, ὅτι ἀναξίως ἔτυχεν ὁ Κλέων, οὗ Περικλῆς οὐκ ἔτυχε τῶν Ἀθηναίων μὴ πασχόντων, καίτοι

ὑπὸ μεγαλοφροσύνης τοῦ ἀνδρὸς παραιτησαμένου, ἢ ὅτι ἐξοστρακισθεὶς οὐκ ἔτυχε τῆς ἐν Πρυτανείῳ σιτήσεως, ἢ ὅτι διὰ τοῦτο εἶπε κρέας καὶ ἄρτον, ἐπειδὴ οὐκ ἐξῆν τὰ θυόμενα Δημήτερι καὶ Περσεφόνῃ ἔξω ἀφίειν. ὡς γοῦν αὐτὰ ἐκφέροντος κατηγορεῖ.

283. καὶ τέμαχος) ἰχθῦν. ἰδίως δὲ τεμαχίτας ἰχθῦς, τοὺς μεγάλους καὶ κατακοπτομένους. [ἠξιώθη) διὰ τὸ ἄγος. Gl. Victor.]

284. ἀποθανεῖσθον) διπλῆ καὶ εἴσθεσις περιοδικὴ κώλων ιθ'. ὧν τὰ μὲν ιέ ἀμοιβαῖα τῶν ὑποκριτῶν δίμετρα. τὰ δὲ τέσσαρα ἐναλλὰξ ἀκατάληκτα. καὶ μήποτε εἰσὶ δίστιχα τετράμετρα καταληκτικά. αὐτίκα δὲ μάλα, εὐθὺς παραχρῆμα. Ἀττικὴ δὲ ἡ σύνταξις. κεκράξομαι δὲ, τῷ κεκραγμῷ περιέσομαι, ἀντὶ τοῦ νικήσω.

289. κυνοκοπήσω σου) τυπτήσω σε, καθάπερ κύνα. τοῦτο δὲ ὡς μάγειρος λέγει. ἔστι γὰρ κύων ἰχθὺς ποιός. ἅμα δὲ καὶ κυνείῳ σε δέρματι παίσω. ἔστι γὰρ τραχύτατον.

290. περιελῶ σ' ἀλαζονείας) οἷον, ἀποδύσω σε καὶ παύσω τῶν ἀλαζονευμάτων. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων. παύσω καὶ περικόψω τῆς ἀλαζονείας. περιελάσω, νικήσω.

291. ὑποτεμοῦμαι τὰς ὁδούς σου) οὐκ ἐῶ σε προλέγειν, προλήψομαι, νικήσω. τοῦτο ὡς πρὸς βυρσοδέψην. ὑποτέμνεται γὰρ τὰ δέρματα, ἵνα παχέα φαίνηται. διαφέρει γὰρ τὸ τέμνειν τοῦ ὑποτέμνειν. ὅταν γὰρ ὑποτέμνῃ, παχύτερον φαίνεται, ἀσθενέστερον δέ ἐστι. τέμνειν δὲ, τὸ ὀρθὴν ποιεῖσθαι τὴν τομήν. τὸ γὰρ ἀνώμαλον τῆς τομῆς παχύτητος δόξαν ἐργάζεται.

292. ἀσκαρδάμυκτος) μὴ μύσας τοὺς ὀφθαλμούς. σκαρδαμυκτεῖν γὰρ, τὸ σκαίρειν [1]) καὶ μύειν τοὺς ὀφθαλμοὺς, τὸ πυκνῶς βλεφαρίζειν, ὃ καὶ ἰλλωπεῖν λέγεται ἢ ἰλλωπίζειν. ἀσκαρδαμυκτεῖν δὲ, προστεθέντος τοῦ α, τὸ ἀτενὲς βλέπειν τὸν ἥλιον. φησὶν οὖν, ὅτι ἀτενὲς εἰς ἐμὲ βλέψον, ὡς ἐν τούτῳ καταπληξόμενος τὸν ἀλλαντοπώλην.

---

1) σκαίρειν) ἅλλεσθαι, πηδᾶν, σκιρτᾶν. Gl. Victor.

294. διαφορήσω σ' εἴτι γρύξεις) ἔπαιξε παρὰ τὸ διαφυρεῖν. καλῶς δὲ ὡς ἐπὶ μαγείρου καὶ ἀλλαντοποιοῦ κέχρηται. Ἄλλως. διασπάσω, διολέσω, σχίσω, ἐκφορήσω. ἄλλως τε καὶ οὐκ ἀχρήστως τῇ λέξει ἐπὶ μαγείρου καὶ τοῦ ἀλλαντοπώλου. οὗτοι γὰρ τὰ ἔγκατα [1]) πλύνοντες, ἐξ ἀνάγκης τῆς ἀπ' αὐτῶν πληροῦνται κόπρου. παρατηρητέον δὲ, ὅτι ἐν πᾶσιν ἀμείβεσθαι τοῖς ἴσοις πειρᾶται τὸν Κλέωνα. [γρύζειν, φθέγγεσθαι, λέγειν. Gl. Victor.]

295. κοπροφορήσω) κόπρου σε πληρώσω. ἔπαιξε δὲ παρὰ τὸ διαφορήσω σε. οἱ μάγειροι γὰρ τὰ ἔγκατα πλύνοντες, ἀναγκαίως πληροῦνται κόπρου. Ἄλλως. τὴν κόπρον ἐκφορήσω τύπτων σε. ἢ ὡς βυρσοδέψην, ὅτι κόπρῳ τὰς βύρσας ἐθεράπευεν.

296. ὁμολογῶ κλέπτειν) τοῦτο ἐν ὑπονοίᾳ λέγει. ὡς ἂν εἰ ἔλεγε, σώφρων εἰμὶ καὶ πεπαιδευμένος. ὁ δὲ αὐχεῖ ἐπὶ τῷ κλέπτειν· ἃ κλέπτω, ὀμνύω μὴ κεκλοφέναι. ὅ ἐστιν ὑπερβολὴ ἐπιορκίας.

297. νὴ τὸν Ἑρμῆν τὸν ἀγοραῖον) περισπωμένως ἐπὶ τοῦ θεοῦ. ἐν μέσῃ ἀγορᾷ ἵδρυται Ἑρμοῦ ἀγοραίου ἄγαλμα. πλεονεκτεῖν δὲ αὐτὸν πειρᾶται μὴ μόνον κλέπτων, ἀλλὰ καὶ διαῤῥήδην ἐπιορκῶν. οἷον, ἐμά ἐστι ταῦτα τὰ ἐπιχειρήματα. ἀμφότεροι δὲ ἁμιλλῶνται τίς ἐστιν αὐτῶν χείρων.

298. κἀπιορκῶ γε βλεπόντων) οἷον, ὁρώντων ὅτι κλέπτων ὀμνύω ὅτι οὐκ ἔκλεψα. τοῦτο δὲ προστέθεικεν ὁ Ἀγοράκριτος, ὅτι πλεονεκτεῖ ἐκεῖνον, καὶ μᾶλλον πονηρὸς εἶναι δοκεῖ, εἰ οὐ κλέπτει μόνον, ἀλλὰ καὶ φανερῶς ἐπιορκεῖ.

299. σοφίζει) τεχνάζῃ. σοφίας γὰρ ἔλεγον τὰς τέχνας. τὰ ἀλλότρια λέγεις, φησίν. ἐμά ἐστι ταῦτα τὰ ἐπιχειρήματα. ὡς εἰ ἔλεγε, τὰ ἐμὰ τοίνυν κλέπτεις. φανῶ δὲ, φανίσω, κατηγορήσω.

301. ἀδεκατεύτους τῶν θεῶν) μὴ δεδωκότα ἀπ' αὐτῶν τὴν δεκάτην μοῖραν τοῖς θεοῖς. ἔθος δὲ εἶχον τὰς δεκάτας τῶν θυομένων τοῖς Πρυτάνεσιν οἱ μάγειροι διδό-

---

1) τὰ ἔγκατα) ἔντερα, σπλάγχνα. Gl. Victor.

ναι. δέον δὲ εἰπεῖν, ἀδεκάτευτον ἔχοντα οὐσίαν, ὁ δὲ ἀντὶ οὐσίας, κοιλίας ἐπήνεγκεν ὡς ἀλλαντοπώλῃ.

303. ὦ μιαρὲ καὶ βδελυρέ) κορωνὶς καὶ εἴσθεσις χοροῦ ἐπῳδική, διὰ τὸ τίθεσθαι μετὰ τὴν διπλῆν, ἐκ κώλων παιωνικῶν ἐπιμεμιγμένων κρητικοῖς καὶ βακχείοις ἐννέα. ὧν τὸ πρῶτον δίμετρον ἀκατάληκτον, ὃ καλεῖται δίῤῥυθμον. τὸ δεύτερον τρίμετρον βραχυκατάληκτον, τοῦ πρώτου ποδὸς κρητικοῦ, τοῦ δὲ δευτέρου βακχείου. τὰ ἑξῆς τέσσαρα ὅμοια τῷ πρώτῳ ἐκ κρητικῶν. τὰ δὲ τούτων ἑξῆς τρία ὅμοια, τοῦ δευτέρου ποδὸς κρητικοῦ. ἐν ἐκθέσει δὲ στίχοι τροχαϊκοὶ τετράμετροι καταληκτικοί. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς. ἑξῆς δὲ ἐν εἰσθέσει σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀμοιβαῖον ἐκ στίχων ὁμοίων. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

307. καὶ τέλη καὶ γραφαί) τὰ τελώνια καὶ ἀρχαί. τελώνης γὰρ ἦν, καὶ ἐμίσθου τὰ τέλη, τουτέστι τὰ τάγματα.

309. ὦ βορβοροτάραξι) ταραχωδέστατε. ταράττων ἡμῶν τὴν πόλιν ὡς βόρβορον. θορύβου πληρώσας τὴν πόλιν καὶ βορβόρου.

311. ἀνατετυρβακώς) ἀναταράξας. τυρβάσαι δὲ κυρίως λέγεται τὸ πηλὸν ταράξαι.

312. ἐκκεκώφηκας) βοῆς ἐπλήρωσας τὰς ἀκοάς.

313. κἀπὸ τῶν πετρῶν ἄνωθεν) ἐπειδὴ οἱ θυννοσκόποι ἐπὶ ὕψους ἱστάμενοι, τὴν κατασκοπὴν τῶν εἰσιόντων θύννων εἰς τὰ δίκτυα ποιοῦνται, φησὶν ὅτι καθάπερ τοὺς θυννοσκόπους εἰσιόντες εἰς τὸ δίκτυον οὐ λανθάνουσιν οἱ θύννοι, οὕτως οὐ λανθάνουσι τὸν Κλέωνα τῆς πόλεως ἐπιβαίνοντες οἱ τοὺς φόρους φέροντες. προαρπάξει οὖν, δέον τὴν πόλιν τὰ ἑαυτῆς λαμβάνειν. ὀνειδίζει οὖν αὐτῷ, ὅτι τὰ δημόσια νοσφίζεται χρήματα, ἅμα δὲ καὶ εἰς ὀψοφαγίαν διαβάλλει. ἀπὸ μεταφορᾶς δὲ τῶν ἁλιέων τοῦτο εἶπε τῶν ἀγρευόντων τοὺς θύννους.

314. καττύεται) συντίθεται καὶ ῥάπτει κατ' ἐμοῦ. ἀστείως δὲ τῇ λέξει κέχρηται ὡς βυρσοδέψης ἀπὸ τῶν ὑποδημάτων.

315. χορδεύματα) ἑξῆς καὶ οὗτος ὡς μάγειρος ἀπεκρίνατο. χορδεύματα καὶ χορδαὶ καλοῦνται τὰ ἔντερα.

316. μοχθηροῦ βοός) θανασίμου ἢ ἀσθενοῦς. ἰσχνοῦ καὶ λεπτοβύρσου. καὶ τοῦτο δὲ ὡς βυρσέα σκώπτει.

317. τοῖς ἀγροίκοισι πανοῦργος) εἰς ὑποδήματα τοῖς αὐτοῖς, καὶ ὡς τὰς βύρσας τέμνων. καττύματα δὲ τὰ ἄκρα δέρματα καὶ εἰς μικρὰ τετμημένα, ἃ προστίθεται τοῖς σανδαλίοις. τοῦτο δὲ εἶπεν ὡς πρὸς σκυτέα.

318. δυοῖν δοχμαῖν) παίζων καὶ αὐτὸς, παλαιστὰς ἐξετείνετο. δοχμὴ γὰρ ἡ παλαιστή. Ἄλλως. δύο παλαιστάς. ἐκτεινόμενα γὰρ τὰ ἰσχνὰ τῶν δερμάτων εἰς πλάτος αὔξεται.

319. κἀμὲ τοῦτ' ἔδρασε) τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἡμᾶς ἐξηπάτηκεν, ὥςτε καταγελάστους γενέσθαι.

320. τοῖς δημόταισι) διαβολὴ τῶν Ἀθηναίων, εἰ καὶ δοῦλος παρ' αὐτοῖς ὁ δῆμος ἀπαγγέλλεται.

321. Περγασῆσιν) ὄνομα δήμου.

ἔνεον ἐν ταῖς ἐμβάσιν) ἐκολύμβων, ἐνηχόμην ἐν τοῖς ὑποδήμασιν. ἐμβάδες δὲ ἐῤῥήθησαν ἀπὸ τοῦ ἐμβαίνειν αὐτοῖς. ἐκτεινομένων γὰρ καὶ πλατυνομένων εὐχερῶς τῶν δερμάτων, ἐκολύμβων ἐν αὐτοῖς, ἐκ τοῦ μηκέτι ἡρμοσμένα τοῖς ποσὶ τῶν φορούντων αὐτὰ εἶναι.

322. ἆρα δῆτ' οὐκ ἀπ' ἀρχῆς) ὁ λόγος πρὸς τὸν ἀλλαντοπώλην. κορωνὶς δὲ καὶ εἴςθεσις χοροῦ προῳδικὴ, διὰ τὸ ἀεὶ προτίθεσθαι τῆς διπλῆς, ἐκ κώλων καὶ στίχων πολυσχηματίστων δώδεκα. ὧν τὰ πρῶτα τρία παιωνικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα, ἃ καλεῖται κρητικὰ δίῤῥυθμα. τὸ δὲ δ' τροχαϊκὸν ἐφθημιμερὲς, ὃ καλεῖται Εὐριπίδειον ἢ ληκύθιον. τὰ δὲ έ, ς', θ', ι' τετράμετρα καταληκτικά. τὰ δὲ ζ', η' δακτυλικὰ τετράμετρα. τὰ δὲ τελευταῖα δύο ἰαμβικὰ τετράμετρα καταληκτικὰ, ὅμοια τοῖς ἑξῆς. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

324. (325.) προστατεῖ) προέστηκε. καθάπτεται τῶν ῥητόρων ὡς ἀναιδῶν.

326. ἢ σύ) τοῦτο πρὸς τὸν Κλέωνα. ἀμέλγεις δὲ, λαμβάνεις τὰ αὐτῶν πράγματα. τοῦτο δὲ παρὰ τὴν κοινὴν συνήθειαν εἴρηται.

τοὺς καρπίμους) τοὺς εὐπόρους τῶν ξένων διασείεις, τοὺς πλουσίους καὶ εὐποροῦντας. ἀμέλγεις δὲ, ἀποδρέπῃ, ἀπανθίζεις, τρυγᾷς καὶ καρπίζῃ. ἰδίως δὲ

ἀμέλγειν λέγεται τὸ παρὰ τὸν προσήκοντα καιρὸν τοὺς κάρπους ἀποσπᾶν, ὅπερ οἱ κλέπται ποιοῦσιν.

327. ὁ δ' Ἱπποδάμου) οὗτος ἐν Πειραιεῖ κατῴκει, καὶ οἰκίαν εἶχεν, ἥνπερ ἀνῆκε[1]) δημοσίαν εἶναι. καὶ πρῶτος αὐτὸς τὸν Πειραιᾶ κατὰ τὰ Μηδικὰ συνήγαγεν. ἦν δὲ Ἀθηναίοις τίμιος. πικρῶς οὖν λέγει, ὅτι σὺ μὲν ἀνάξιος ὢν, σφετερίζῃ, καὶ ἀπὸ πάντων κερδαίνεις, ὁ δὲ εὐνούστατος ὢν τῇ πόλει καταλείβεται τοῖς δάκρυσιν ἀναξίως ὁρῶν σε τὰ τῆς πόλεως καρπούμενον. λυπεῖταί, φησιν, ὁ Ἀρχεπτόλεμος. οὗτος γὰρ πολλὰ ὠφέλησε τὴν πόλιν. καὶ οἱ μὲν αὐτόν φασι Θούριον, οἱ δὲ Μιλήσιον. Κλέωνος δὲ ἐχθρὸς ἦν. λείπει δὲ ὁ ὀφθαλμός. Ἄλλως. Ἱππόδαμος μόνος λείβεται καὶ ἡττᾶται. διεβάλλετο γὰρ ἐπὶ πολυφαγίᾳ ὁ Ἱππόδαμος. ὡς οὖν τοῦ Κλέωνος ὄντος γαστριμάργου, παρευδοκιμουμένου δὲ ὑπὸ Ἱπποδάμου, κέχρηται τῇ συγκρίσει χρησιμώτατα. ὁμοῦ γὰρ καὶ τὸν Ἱππόδαμον καὶ τὸν Κλέωνα διαβάλλει.

328. ἀνὴρ ἕτερος) ὁ ἀλλαντοπώλης. [ἐφάνη) εὑρέθη, καταφανὴς ἐγένετο. *Gl. Victor.*]

330. ὅς σε παύσει) καταπαύσει σε, παρευδοκιμήσει. πάρεστιν ἐγγὺς οὗτος καὶ πλησίον καὶ οὐκ εἰς μακράν. Ἄλλως. ὑπερβαλεῖ σε, παραδραμεῖται, νικήσει σε. καὶ Ὅμηρος· ἐπεὶ οὐ παρελεύσεαι οὐδέ με πείσεις.

332. (331.) κοβαλικεύμασι) τῷ κολακεύειν καὶ πρὸς χάριν δημηγορεῖν. ἐπεὶ καὶ ὁ Κλέων ἐδόκει παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις εὐδοκιμεῖν διὰ τὸ πρὸς ἡδονὴν καὶ χάριν δημηγορεῖν. καὶ ὅλως δι' ὧν φησι παρευδοκιμήσειν τοῦτον, τὸν Παφλαγόνα, διὰ τούτων διαβάλλει τὸν Κλέωνα, δεικνὺς ὅτι τὰ τοιαῦτα πάντα πρόσεστιν αὐτῷ, δι' ὧν ἤρθη μέγας.

333. (332.) ἀλλ' ὦ τραφεὶς) τοιαύτης ἀνατροφῆς μετασχών, τουτέστι πονηρᾶς καὶ κακῆς. ὅθεν οἱ ἀνατραφέντες ἄνδρες οἱ ἔξαρχοι καὶ πρωτεύοντες, οἱ ἀνδρεῖοι, Ὁμηρικῶς.

334. (333.) τὸ σωφρόνως τραφῆναι) τὸ ἐπιεικῶς καὶ εὐγενῶς ἀνατραφῆναι. τὸν ἀλλαντοπώλην δὲ

---

1) ἀνῆκε) ἤγουν εἴασεν, ἀπέλυσεν. *Gl. Victor.*

βουλόμενος διαβάλλειν, δείκνυσιν αὐτὸν πονηρῶν ἠθῶν. ἀλλὰ λεληθότως δι' ὧν περὶ τούτου λέγει ὀνειδίζει τοὺς ἄλλους πολίτας ὡς ἀπὸ τῶν τοιούτων ὁρμωμένους ἐπιτηδευμάτων καὶ εὐδοκιμοῦντας. [ὡς οὐδὲν λέγει) οὐδενός ἐστιν ἄξιον, οὐδὲν πλέον λέγει. *Gl. Victor.*]

335. (334.) καὶ μὴν ἀκούσαθ' οἷος) εἴςθεσις διπλῆς ἀμοιβαίας ἐκ στίχων ἰαμβικῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν λβ'. ὧν τελευταῖος,

νὴ τὸν Ποσειδῶ, κἀμὲ γὰρ ἤνπερ γε τοῦτον ἕλκῃς.

ἐπὶ τῷ τέλει διπλῆ ἔξω νενευκυῖα. ἑξῆς δὲ τούτων ἰαμβικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα ιέ, πλὴν τοῦ παρατελεύτου μονομέτρου ὄντος καὶ τοῦ τελευταίου διμέτρου καταληκτικοῦ. ἐπὶ τῷ τέλει διπλῆ ἔξω νενευκυῖα.

336. (335.) οὐκ αὖ μ' ἐάσεις) οὐκ ἐπιτρέψεις, οὐ συγχωρήσεις μοι. ὁ δὲ Κλέων ἐστὶν ὁ λέγων πρὸς τὸν ἀλλαντοπώλην. ἐπιστομίζειν γὰρ αὐτὸν ἐκεῖνος βουλόμενος λέγει.

340. (339.) οὐ παρήσω) οὐ παραχωρήσω. πρὸς δὲ τὸ οὐκ ἐάσεις, οὐ παρήσω εἰπεῖν πρῶτον, δηλονότι. ἀμφιβόλως δὲ εἶπε. λέγων γάρ, οὐκ ἂν πρώτῳ λέγειν ἐπιτρέψαιμί σοι, ἔδοξεν εὐφημότερον ἀποκρίνασθαι πρὸς τὸ ὑπ' ἐκείνου ῥηθὲν διαῤῥαγήσομαι. διόπερ ἑξῆς ὁ χορὸς ἀπεκρίνατο, πάρες πρὸς τῶν θεῶν διαῤῥαγῆναι.

341. (340.) πάρες) τοῦ Κλέωνος εἰπόντος διαῤῥαγήσομαι, καὶ τοῦ ἀλλαντοπώλου εἰρηκότος οὐ παρήσω, ὁ χορὸς πρὸς τὸ εἰρημένον φησὶν ὅτι πάρες αὐτῷ διαῤῥαγῆναι.

342. (341.) τῷ καὶ πεποιθὼς) τίνι τεθαῤῥηκὼς ἀξιοῖς φιλονικεῖν ἐμοὶ καὶ διαλέγεσθαι;

343. (342.) ὅτιὴ λέγειν οἷός τ' ἐγὼ) κἀγὼ δυνατός εἰμι καὶ ἱκανὸς εἰπεῖν.

καρυκκοποιεῖν) κοσμεῖν ποικιλίᾳ τινὶ ῥημάτων τὸν λόγον. πλαγίως δὲ τῇ λέξει ὡς μάγειρος ἐχρήσατο. καρυκεύματα γὰρ καὶ ἡδύσματά εἰσι τὰ ἀρτύματα. καὶ καρύκκη, κοιλία, ἣν νῦν μονθηλευτὴν καλοῦσιν.

344. ἰδοὺ λέγειν) χλευάζει [1]) αὐτὸν ὅτι δύναμαι

1) ἰδοὺ λέγ. ἐν χλευάζει *Ald.*

λέγειν λέγοντα. τῇ δὲ τοῦ σχήματος ἐμφάσει τὸν διασυρμὸν ἔδειξεν. φησὶ γὰρ, ἀφόρητόν ἐστιν εἰ καὶ σὺ ῥήτωρ εἶ.

345. (344.) ὠ μ ο σ π ά ρ α κ τ ο ν) ἀστείως καὶ οὕτως ὡς πρὸς μάγειρον. ὁ δὲ νοῦς αὐτῷ τοῦτο βούλεται· εἰ πρᾶγμά, φησι, σκολιὸν προςπέσοι, οὐκ ἄν ποτε κατορθώσεις, οὐδὲ διανύσεις. ὠμοσπάρακτον δὲ, δυνάμενον σπαράξαι τὸν λέγοντα. Ἄλλως. ἀδιάθετον καταλαβὼν καὶ ὠμόν. ὡς πρὸς μάγειρον δὲ τὸ ὠμοσπάρακτον. χρηστῶς δὲ, ἀντὶ τοῦ καλῶς, ὠφελίμως, συμφερόντως. ἐπέμεινε δὲ τῇ τροπῇ καὶ τῷ ἀστεϊσμῷ, ὡς πρὸς μάγειρον. χρηστὸν γὰρ ἔδεσμα λέγομεν τὸ εὖ ἠρτυμένον.

346. (345.) ἀ λ λ' ο ἶ σ θ' ὅ π ε ρ π έ π ο ν θ α ς) ἀλλὰ γινώσκω ὃ πέπονθας. ἢ οἶδα τὸ ἐπᾶραν σε. ἀλλά μοι δοκῶ συνειδέναι τὴν αἰτίαν δι' ἣν εἰς τοσοῦτον θράσος προελήλυθας.

347. (346.) ε ὖ κ α τ ὰ ξ έ ν ο υ) οἱ γὰρ κατὰ ξένου λέγοντες, εὐκόλως λέγουσιν, ὡς κατὰ ξένων καὶ οὐ πολιτῶν δημηγοροῦντες.

348. (347.) τ ὴ ν ν ύ κ τ α θ ρ υ λ λ ῶ ν) οἱ γὰρ μὴ ἔμπειροι τοῦ συνηγορεῖν, ἐὰν διδαχθῶσιν ἀπὸ πράγματος, μὴ ἔχοντες ἀπὸ φύσεως τὸ λέγειν, ἀσκοῦνται καὶ ἰδίως διάγουσι καὶ γρηγοροῦσι διὰ τῆς νυκτὸς καὶ ὕδωρ πίνουσιν.

349. (348.) ὕ δ ω ρ τ ε π ί ν ω ν) τουτέστι ταλαιπωρῶν, καὶ μετὰ πολλῶν καμάτων καὶ πόνων συντάσσων τὸν λόγον. δεικνύναι δὲ διὰ τούτων πάντων βούλεται τὴν ἀσθένειαν αὐτοῦ τῶν λόγων καὶ τὴν ἀπορίαν. Ἄλλως. ἀγρυπνῶν καὶ φροντίζων, καὶ τῶν νυκτῶν μελετῶν καὶ σκεπτόμενος τὴν δίκην, τουτέστι ταλαιπωρῶν καὶ μετὰ πολλοῦ καμάτου συντάσσων τὴν δίκην.

κ ἀ π ι δ ε ι κ ν ὺ ς) τουτέστι καταδήλους τοὺς λανθάνοντας ξένους ποιῶν.

τ ο ὺ ς φ ί λ ο υ ς τ' ἀ ν ι ῶ ν) λυπῶν φίλους. πρὸς γὰρ φίλους καὶ γνωρίμους δημότας, ὅτι τοὺς μὲν φίλους ἱκανός ἐστι βλάπτειν καὶ κακοποιεῖν, πρὸς δὲ τοὺς ἀλλοτρίους καὶ ξένους ἐξασθενεῖ.

350. (349.) τ ῆ ς ἀ ν ο ί α ς) τῆς μωρίας, τῆς ἠλιθιότητος. καὶ ἐξηπάτησας, φησὶ, διότι κατὰ μετοίκου ποτὲ

ξενίας ἀπηνέγκου γραφὴν, καὶ ἐλπίζεις διὰ τοῦτο δύνασθαι καὶ δημηγορεῖν. μετοίκους δὲ ἐκάλουν τοὺς ἀφ' ἑτέρας πόλεως μεταβαίνοντας εἰς ἑτέραν καὶ οἰκοῦντας.

352. (351.) κατεγλωττισμένην) πλήρη γενομένην τῶν σῶν λόγων, ἀπατωμένην, ταραττομένην, καταλελαλημένην τοῦ σοὶ μόνῳ προσέχειν τὸν νοῦν. σύνηθες δὲ τοῦτο λέγουσι, μὴ ἔχον [1]) λόγον καὶ παρὰ ἀρχαίοις καὶ νεωτέροις.

353. (352.) ἀντέθηκας) ἔστησας ἐξ ἐναντίας καὶ ἀντετάξω.

355. (354.) κασαλβάσω) λοιδορήσω. ἔστι δὲ ὄνομα ἑταίρας. νῦν δὲ εἴρηκεν ἐκ τοῦ Διαγόρα, λοιδορηθείην. πρὸς δὲ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ ἑτέρου, κασαλβάσω ὁ στρατηγὸς ἀντέθηκεν, καὶ Νικίαν ταράξω. Νικίας δὲ στρατηγὸς Ἀθηναίων. Ἄλλως. κασαλβάδες ἑταῖραι εἰσὶν, αἳ ἀεὶ ἐπὶ τῶν οἰκημάτων ἑστῶσαι, ἐπὶ μισθῷ παρέχουσι τοῖς βουλομένοις. κασαλβάδες δὲ εἴρηνται ἀφ' οὗ ποιοῦσι. καλοῦσι μὲν γὰρ οὐκ ἔχουσαι τοὺς ἐραστὰς, σοβοῦσι δὲ τοὺς ὄντας, ἵνα ἄλλους λάβωσιν. ἐπεὶ οὖν ἰταμῶς καὶ ἀναιδῶς καὶ ὁ Κλέων ἀλλοτρίοις ἐπεπήδησεν εἰκῇ, καὶ τῆς ἐπὶ τοῖς κατορθώμασι δόξης αὐτοὺς ἀφείλετο, καὶ αἱ ἑταῖραι δὲ ἀναίσχυντοι καὶ ἀναιδεῖς, ἐπεὶ ἐπιπηδῶσι τοῖς ἐρασταῖς, εἰκότως ὁ ποιητὴς τῇ λέξει ταύτῃ κέχρηται.

356. (355.) ἐγὼ δέ γ' ἤνυστρον) τὰ μηρυκάζοντα τῶν ζώων τρεῖς κοιλίας ἔχει, κεκρύφαλον, ἤνυστρον, ἐχῖνον. μηρυκάζει δὲ, ὅταν μὴ τροφῆς παρακειμένης, ἀναπεμπάζῃ τὴν ἐν τῇ κοιλίᾳ τροφὴν καὶ κινῆται τὸ στόμα, ὥσπερ αἲξ καὶ πρόβατον καὶ κάμηλος. εἰκότως δὲ ὡς μάγειρος τούτοις ἠμείψατο τὸν Κλέωνα.

357. (356.) καταβροχθίσας) ἐκροφήσας, καταπιών. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν ἀθρόως καὶ ἀπλήστως ἐκροφώντων.

ἀναπόνιπτος) μὴ νιψάμενος μηδὲ πλύνας τὰς χεῖρας, ἀλλ' ἀκάθαρτος, ἵνα τὸ ῥυπαρὸν αὐτοῦ μᾶλλον ἐνδείξῃ τῶν τρόπων. παρατηρητέον δὲ ὅτι τοῖς ἴσοις ἀμείβεσθαι φιλονεικεῖ τὸν Κλέωνα, τῷ μὲν οὖν θύννῳ ἤνυστρον καὶ κοιλίαν ἀντιτιθεὶς, τῷ δὲ θερμῷ τὸ ἀναπόνιπτος, τῷ δὲ οἴνῳ τὸν ζωμόν.

---

1) ἔχειν Victor.

358. (357.) λαρυγγιῶ) καταβοήσομαί, φησι, τῶν ἄλλων ῥητόρων, ἢ τὴν φάρυγγα ἐκτεμῶ, τουτέστι κατασιγάσω τοὺς ῥήτορας. τμηθείσης γὰρ τῆς φάρυγγος, οὐχ οἷόν τε τὴν φωνὴν προΐεσθαι. παρατηρητέον δὲ ὅτι ὥςπερ ὁ Κλέων ἐπήνεγκε κασαλβάσω τοὺς ἐν Πύλῳ στρατηγοὺς, καὶ οὗτος ἐχρήσατο τῷ λαρυγγιῶ τοὺς ῥήτορας.

καὶ Νικίαν ταράξω) φοβήσω. δυςώνητος δὲ ὁ Νικίας. ἐμφαίνει δὲ, ὅτι καὶ αὐτὸς τῶν εὐδοκιμούντων ἦν στρατηγός. καὶ ὁ υἱὸς Στράτιππος. ἐμνημόνευσε δὲ τοῦ Νικίου Δημοσθένης. ἦν δὲ Νικηράτου παῖς.

361. (360.) ἀλλ' οὐ λάβρακας) λάβραξ εἶδος ἰχθύος. ἀφ' οὗ ποιεῖται τὴν προςηγορίαν. κέχηνέ τε γὰρ αὐτοῦ τὸ στόμα καὶ ἀθρόως καὶ λάβρως τὸ δέλεαρ καταπίνει. ὅθεν καὶ εὐχερῶς ἁλίσκεται. ἐπεὶ οὖν ὁ μὲν Κλέων ἔφησε θύννους θερμοὺς καταπιεῖν, ὁ δὲ ἀλλαντοπώλης ἀπὸ τῆς αὐτῆς τέχνης ὁρμώμενος, τὸ ἤνυστρον καὶ τὴν κοιλίαν καὶ τὸν ζωμὸν αντέθηκεν, ὁ χορὸς μέμφεται ὡς οὐκ εἰκὸς ἀμειψαμένου τοῦ ἀλλαντοπώλου τὸν Κλέωνα, λέγων ὡς ἐχρῆν αὐτὸν ἀντιτεθεικέναι τῷ θύννῳ λάβρακα. ἰδιωτέρα γὰρ αὕτη πρὸς τὸν θύννον τοῦ ἠνύστρου[1]) καὶ ὧν αὐτὸς εἶπεν ἀπάντησις ἂν ἦν. Ἄλλως. βέλτιόν φησιν εἶναι λάβρακας καταφαγόντα, τοὺς Μιλησίους κλονεῖν, ἀλλὰ μὴ Νικίαν ταράσσειν, ὅπερ ἠπείλησεν ὁ ἀλλαντοπώλης. ἐν Μιλήτῳ δὲ τῆς Ἀσίας μέγιστοι οἱ λάβρακες, διὰ τὴν ἐπειςρέουσαν λίμνην εἰς τὴν θάλασσαν. χαίροντες γὰρ οἱ ἰχθύες τῷ γλυκεῖ ὕδατι εἰς τὴν λίμνην ἐκ τῆς θαλάσσης ἀνατρέχουσι, καὶ οὕτως πληθύνουσι παρὰ τοῖς Μιλησίοις. Μιλησίους δὲ εἶπεν, ὡς τοῦ Κλέωνος τοὺς Μιλησίους ταράσσοντος καὶ ἐπηρεάζοντος.

362. (361.) σχελίδας) βοὸς πλευρά. ἢ ἁπλῶς τὰ πλευρικὰ, ὡς Αἰσχύλος.

ὠνήσομαι μέταλλα) ὠνήσομαι μέταλλα ἀργυρίου καὶ χρυσίου, ὥςτε προσόδους ἔχειν τὴν πόλιν. ἦν δὲ μέταλλα Ἀθήνησιν ἐν Λαυρίῳ.

363. (362.) κυκήσω) συνταράξω ἐπειςπεσών. τὸ βίαιον δὲ αὐτοῦ διὰ τῆς λέξεως ἐδήλωσεν.

364. (363.) φύσκης) φύσκη ἔντερόν ἐστι παχὺ, εἰς ὃ ἐμβάλλεται ἄλευρα καὶ κρέα καὶ μάσσουσιν. ἐξ οὗ

---

1) ἠνίστρου Ald.

γίνεται ὁ ἀλλᾶς. ὡς ἀλλαντοπώλης δὲ τῆς φύσκης ἐμνημόνευσε.

365. (364.) κύβδα) κύπτοντα. διὰ δὲ τοῦ σχήματος τὴν αἰσχύνην δείκνυσιν ἑαυτοῦ.

366. (365.) νὴ τὸν Ποσειδῶ) καὶ ἐμὲ τὸν θεράποντα ἕλκε, ἐὰν τὸν ἀλλαντοπώλην ἕλκῃς. Ἄλλως. ὁ χορός ἐστιν ὁ λέγων. χρησίμως δὲ κέχρηται τῇ συνδρομῇ. μὴ τοῦτον μόνον, ἀλλὰ καὶ ἡμᾶς τὸν αὐτὸν ἐξάγοις τρόπον.

367. (366.) οἷόν σε δήσω) μόνον, ἵνα ᾖ λέγων, τῶν μὲν ἄλλων σου συνωμοτῶν καίπερ ἀδικούμενος ὑπ' αὐτῶν φείσομαι, σὲ δὲ μόνον δήσω τῷ ξύλῳ. εἶδος δὲ δεσμωτηρίου τὸ ξύλον, ἣν ποδοκάκην λέγουσι καὶ ποδοστράβην. διώξομαι δὲ, κατηγορήσω σου δειλίας, ἀγῶνα ἐνστήσομαι κατὰ σοῦ.

369. (368.) θρανεύσεται) ἐκταθήσεται. θράνος γὰρ ὑποπόδιον, ὅπου τὰ δέρματα ἐκτείνεται. πάλιν δὲ ὡς βυρσοπώλης τοῦτο λέγει. Ἄλλως. ξαίνειν ἔλεγον τὸ τύπτειν, καὶ ξαίνεσθαι τὸ πάσχειν. φησὶν οὖν, ἡ βύρσα σου τυπτομένη διαφθαρήσεται. ἰδίως δὲ ὡς βυρσεὺς τῇ ἀπειλῇ ταύτῃ κέχρηται. καὶ γὰρ τὰς βύρσας ξύλοις τύπτειν εἰώθασιν, ἵνα ἁπαλαὶ ὦσιν. ἔνιοι δὲ, ἵνα διαλάβοιεν εὐχερῶς τοῦ φαρμάκου.

370. (369.) δερῶ σε θύλακον) ἐκδερῶ σε. τὸ γὰρ ἐκδέρειν μᾶλλον τῶν μαγείρων τέχνη. ἐκδερῶ σέ, φησιν, ἀπὸ τοῦ σώματός σου ὥστε θύλακον ποιῆσαι εἰς ὑποδοχὴν κλέμματος.

371. (370.) διαπατταλευθήσει) ἐκταθήσῃ χαμαί. τὰς γὰρ βύρσας ἐκτείνοντες ἐπὶ τῆς γῆς, ἵνα μὴ συνάγοιντο καὶ συστέλλοιντο ἐκ τῆς τοῦ ἡλίου καύσεως, κατὰ ἄκρα παττάλοις κατακρούοντες, ἐκτείνουσιν. Ἄλλως. χαμαὶ ἐπὶ τῶν παττάλων ἐξέδερον τὰ δέρματα.

372. (371.) περικόμματ' ἐκ σοῦ) περικόμματα τὰ ἐκ τῶν μαγείρων περιαιρούμενα τῶν κρεῶν. ὃ δὲ βούλεται λέγειν, τοιοῦτόν ἐστι· τουτέστι κατὰ μέρος σου κόψω τὸ σῶμα. ὡς μάγειρος δὲ λέγει.

373. (372.) τὰς βλεφαρίδας) παρεπιγραφὴ τὸ σχῆμα. ἐπὶ γὰρ τὰς ὄψεις τοῦ ἀλλαντοπώλου ἐπιβαλὼν τὰς χεῖρας, ἐκτίλλει. τῶν γὰρ βυρσῶν ἐστιν ἔργον τῶν δερμάτων ἀπομαδίζειν τὰς τρίχας. ἢ ὅτι πρὸς τὸ ῥάπτειν τριχῶν δέονται.

374. (373.) *τὸν πρηγορεῶνα*) τὸν λεγόμενον γαργαρεῶνα. παρατηρητέον δὲ ἐν πᾶσι τοῖς ἀντιθετικοῖς [1]), ὅτι ἀπὸ τῆς αὐτοῦ τέχνης ἑκάτερος αὐτῶν τοῖς ὀνόμασι χρῆται καὶ ταῖς λέξεσιν. ὥςπερ γὰρ τῶν βυρσέων τὸ καθαίρειν καὶ μαδίζειν [2]) τῶν δερμάτων τὰς τρίχας, οὕτω καὶ τῶν μαγείρων τὸ τέμνειν καὶ σφάζειν εἰς τὸν λαιμὸν τὰ θρέμματα. κυρίως δὲ ἡ τῶν ὀρνέων φάρυγξ, ἐν ᾗ ἀγείρεται ἡ τροφή.

376. (375.) *μαγειρικῶς*) εἰώθασι γὰρ οἱ μάγειροι πασσάλοις τὰ τῶν χοίρων ἀνοίγοντες στόματα κατανοεῖν εἰ χαλαζῶσι. χάλαζα δὲ πάθος τῶν χοίρων. Ἄλλως. οἱ μάγειροι μετὰ τὸ ἀποσφάξαι τὰ θρέμματα εἰώθασι κρεμᾶν αὐτὰ ἐκ τοῦ παττάλου καὶ οὕτως ἐκδέρειν. συνάγειν δὲ εἴωθε τὰ θρέμματα τὸ στόμα. κατὰ ταῦτα οὖν φησι, χρὴ πάτταλον ἐμβαλεῖν εἰς τὸ στόμα καὶ διανοῖξαι πρὸς τὸ ἐξεῖραι τὴν γλῶτταν. ἐξείραντες δὲ αὐτὴν, ἑλκύσαντες, ἀνασπάσαντες.

379. (378.) *σκεψόμεσθα*) ἐπιγνωσόμεθα. ἀνδρικῶς δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀνεπικωλύτως, ἅτε τῆς γλώττης προςεξειρημένης καὶ μὴ ἐμποδιζούσης τὴν θέαν.

381. (380.) *χαλαζᾷ*) ἤτοι εἰ χαλαρός ἐστι, καὶ εἰ χαλαζᾷ ἐκεῖ. νόσημα δὲ τοῦτο τῶν θρεμμάτων, ὅπερ ζώντων μὲν λανθάνει, ἀποθανόντων δὲ καὶ τεμνομένων φανερὸν γίνεται. ταῖς σαρξὶ δὲ αὐτῶν ἀναμέμικται καὶ ἐμπέφυκεν ἡ χάλαζα.

382. (381.) *ἦν ἄρα πυρός*) διπλῆ καὶ ἐν ἐπειςθέσει περίοδος τοῦ χοροῦ παιωνικὴ ἑπτάκωλος, ἔχουσα τρίῤῥυθμα πρῶτον, δεύτερον, τὰ δὲ λοιπὰ δίῤῥυθμα. Ἄλλως. κορωνὶς καὶ εἴςθεσις χοροῦ προῳδικὴ ἐκ κώλων παιωνικῶν ἐπιμεμιγμένων κρητικοῖς ἑπτά. ὧν τὸ πρῶτον τρίμετρον ἀκατάληκτον καθαρόν. τὸ δεύτερον δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ κρητικῶν ἤτοι ἀμφιμάκρων. τὸ τρίτον ὅμοιον τῷ πρώτῳ ἐκ κρητικῶν. τὸ τέταρτον ὅμοιον. τὸ πέμπτον ὅμοιον τῷ δευτέρῳ ἐκ παίωνος καὶ κρητικοῦ, ὡς καὶ τὰ ἑξῆς δύο. ἐν ἐκθέσει δὲ στίχοι δύο τροχαϊκοὶ τετράμετροι καταληκτικοί. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς. ἑξῆς δὲ σύστη-

---

1) ἀντιθετικοῖς Ald.
2) *μαδίζειν*) μαδίσαι τὸ τὰς τρίχας ἀποβαλεῖν· μάδος τὸ ψίλωθρον. Gl. Victor.

μα κατὰ περικοπὴν στίχων ὁμοίων ἕξ. τὰ ἑξῆς τρία κῶλα τοῦ χοροῦ τροχαϊκά. ὧν τὰ μὲν δύο δίμετρα ἀκατάληκτα, τὸ μὲν κατὰ τὴν τετάρτην, τὸ δὲ κατὰ τὴν τρίτην ἴαμβον ἔχοντα. τὸ δὲ τρίτον καταληκτικὸν ἐφθημιμερές. οἱ ἑξῆς τούτων δύο στίχοι τροχαϊκοὶ τετράμετροι καταληκτικοί. τῶν δὲ ἑξῆς τοῦ χοροῦ ε΄ κώλων τὰ μὲν α΄, β΄ δακτυλικὰ τετράμετρα, τὰ δὲ γ΄, ε΄ τροχαϊκὰ τετράμετρα καταληκτικά. τὸ δὲ τέταρτον ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ε΄ ὅμοιον ἐκ διτροχαίου διιάμβου. ἑξῆς δὲ τούτων ἐν ἐκθέσει στίχοι δύο ἰαμβικοὶ τετράμετροι καταληκτικοί. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος. ἐπὶ δὲ τῷ τέλει κορωνίς. Ἄλλως. ἀπὸ ἐνδόξου, σύγκρισιν ὑπειλήφαμεν σφόδρα. τί γὰρ γένοιτο πυρὸς ἐκπυρώτερον καὶ σφοδρότερον, ὅπου γε τὴν Κλέωνος ἀναίδειάν τις ἂν ὑπερηκόντισε ναυτικῶν. μὴ διὰ τὴν τοῦ ἡττηθέντος ἐπιείκειαν, ἀλλὰ δι' ὑπερβάλλουσαν ἑαυτοῦ πονηρίαν τὴν νίκην ἀποφέρεσθαι δοκεῖ. ὅσον δὲ τὴν νίκην θαυμάζει τοῦ νενικηκότος, τοσοῦτον τοῦ ἡττηθέντος θαυμάζει τὴν ἀνδρείαν. οὐ γὰρ τὸν ἀλλαντοπώλην τοσοῦτον ὅσον τὸν Κλέωνα πονηρὸν ὄντα βούλεται δεῖξαι. [ἦν) ἀντὶ τοῦ ἐστιν. *Gl. Victor.*]

385. (384.) οὐκ ἄρ' ἦν φλαῦρον) οἷον οὐ φαῦλον, οὐκ ἄχρηστον, οὐδὲ πονηρόν ἐστι τὸ πρᾶγμα, οὐδὲ ἀνόητον. εὐφραίνεται γὰρ ἐπεὶ παρευδοκιμούμενον ὁρᾷ τὸν Κλέωνα ὁ χορός.

386. (385.) ἀλλ' ἔπιθι) ἐπίμενε δὲ καὶ ἐπίκεισο, καὶ μὴ ἀνῇς. ταῦτα δὲ τῷ ἀλλαντοπώλῃ φησὶν ὁ χορὸς, ἡδόμενος ὅτι πρόςκειται τῷ Κλέωνι ἡττημένῳ.

καὶ στρόβει) στροβεὺς ἐργαλεῖον κναφικόν. φησὶν οὖν, περίαγε αὐτὸν καὶ στρέφε. τοῦτο γὰρ καὶ τοῦ ἐργαλείου τὸ ἔργον.

387. (386.) μηδὲν ὀλίγον πόει) γράφεται, μηδὲν ἔλαττον ποίει. φησὶν οὖν, πάντα μεγάλα κατ' αὐτοῦ ποίει καὶ μηδὲν εὐτελές.

388. (387.) νῦν γὰρ ἔχεται μέσος) νῦν γὰρ τὸ κατ' αὐτοῦ μῖσος αὔξεται. καταπεπάλαισταί φησιν. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν παλαιόντων τῶν μεταλαμβανόντων. καὶ ἐκ τοῦ κρείττονος γενομένου.

389. (388.) ὡς ἂν νυνὶ μαλάξῃς) ἐὰν ἐν τῇ ἀρχῇ καταγωνίσῃ καὶ ἀσθενῆ ποιήσῃς.

392. (391.) *ἀλλότριον ἀμῶν θέρος*) τουτέστι τοὺς ἀλλοτρίους καμάτους καὶ πόνους, οὗτος γεωργῶν καὶ καρπούμενος. αἰνίττεται δὲ πρὸς τὴν Πύλον, καὶ ὅτι μετὰ τοὺς κινδύνους καὶ τὰς πολλὰς ταλαιπωρίας ἃς ὑπέμεινε Δημοσθένης πολιορκῶν τοὺς ἐν Σφακτηρίᾳ, μηδὲν ὁ Κλέων πονήσας, ἀλλ' ὕστερον ἐφ' ἕτοιμα ἐλθὼν, τὴν νίκην τὴν ἐκείνου παρελόμενος, αὐτὸς ἐπεγράφη τῷ κατορθώματι. ὡς εἴ τις ἀγνώμων ἀνὴρ ἐπ' αὐτῷ ἀμητῷ καὶ ταῖς ἅλως ἐκβαλὼν τὸν σπείραντα γεωργὸν καὶ προπεπονηκότα, τοὺς καρποὺς ἀξιοῖ πορίζεσθαι.

393. (392.) *νῦν δὲ τοὺς στάχυς*) ἑξῆς ἀπὸ τοῦ ἀμητοῦ ὠνόμασε τοὺς στάχυς, ἀντὶ τῶν αἰχμαλώτων οὓς ζῶντας ἕξειν Λακεδαιμονίων κατεπαγγειλάμενος ὁ Κλέων τοῖς Ἀθηναίοις ἐμπροθέσμως ἤγαγεν. φησὶν οὖν, τοὺς ἄνδρας ἐκείνους, οὓς δήσας ἤγαγεν, ἀφεῖναι νῦν καὶ ἀπολῦσαι διανοεῖται.

394. (393.) *ἀποδόσθαι*) πωλῆσαι, τουτέστι λύτρα παρ' αὐτῶν λαβεῖν.

396. (395.) *μακκοᾷ*) ἀνοηταίνει. ἐν ἔθει ἐστίν. ἔφαμεν δὲ ὅτι ἡ Μακκὼ ἐνέα ἦν.

401. (399.) *Κρατίνου κῴδιον*) κῴδιόν ἐστι τὸ ἅμα τοῖς ἐρίοις δέρμα σκευαζόμενον. ὡς ἐνουρητὴν δὲ καὶ μέθυσον διαβάλλει τὸν Κρατῖνον. ὁ δὲ Κρατῖνος καὶ αὐτὸς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιητὴς, πρεσβύτερος Ἀριστοφάνους, τῶν ἄγαν εὐδοκίμων. γενοίμην οὖν φησιν, εἰς τὴν οἰκίαν Κρατίνου κῴδιον, ὥστε μου κατουρεῖν ἐκεῖνον εἰ μή σε μισῶ. ὅπερ μοι δοκεῖ παροξυνθεὶς ἐκεῖνος, καίτοι τοῦ ἀγωνίζεσθαι ἀποστὰς καὶ συγγράφειν, πάλιν γράφει δρᾶμα τὴν Πυτίνην, εἰς αὐτόν τε καὶ μέθην, οἰκονομίᾳ τε κεχρημένον τοιαύτῃ. τὴν κωμῳδίαν ὁ *Κρατῖνος* ἐπλάσατο αὐτοῦ εἶναι γυναῖκα, καὶ ἀφίστασθαι τοῦ συνοικεσίου τοῦ σὺν αὐτῷ θέλειν, καὶ κακώσεως αὐτοῦ δίκην λαγχάνειν, φίλους δὲ περιτυχόντας τοῦ Κρατίνου δεῖσθαι μηδὲν προπετὲς[1]) περιποιῆσαι καὶ τῆς ἔχθρας ἀνερωτᾶν τὴν αἰτίαν. τὴν δὲ μέμφεσθαι αὐτῷ ὅτι μὴ κωμῳδοῖ, ἢ μηκέτι σχολάζοι τῇ μέθῃ. μηδὲν δὲ χεῖρον πολυμαθίας ἕνεκεν αὐτὰ τὰ ἐπιτήδεια τῶν ἰάμβων ἐκλέξαντα θεῖναι ταῦτα· *ἀλλ' ἐπαναστρέψαι βου-*

---

1) *προπετὲς*) προπετὴς, προπίπτων πρὸ τοῦ λογισμοῦ. *Gl. Victor.*

λομαι εἰς τὸν λόγον πρότερον ἐκεῖνος πρὸς ἑτέραν γυναῖκα ἔχων τὸν νοῦν, κακὰς εἴποι πρὸς ἑτέραν, ἀλλ' ἅμα μὲν τὸ γῆρας, ἅμα δέ μοι δοκεῖ οὐδέποτ' αὐτοῦ πρότερον, καὶ τὰ ἑξῆς. Ἄλλως. κωμῳδίας ποιητὴς πολὺν οἶνον πίνων ὡς καὶ ἐνουρεῖν. γενοίμην, φησὶν, ἐν τοῦ Κρατίνου κῴδιον, ἵνα κατασήπωμαι ἐνουροῦντος αὐτοῦ.

402. (400.) Μορσίμου) Μόρσιμος, Φιλοκλέους τοῦ ποιητοῦ υἱὸς, τραγῳδίας ποιητὴς ψυχρός. ἔστι δὲ καὶ ἰατρός. ὡς δὲ μοχθηρῶν ὄντων αὐτοῦ τῶν ποιημάτων ἐν ἀρᾶς ἔθηκε μέρει.

403. (401.) ὦ περὶ πάντ' ἐπὶ πᾶσιν) ὦ ἐπὶ πάσῃ προδοσίᾳ ἐξεταζόμενε καὶ κακίᾳ. μεταφορικῶς δὲ εἴληφε τὸ νόημα ἀπὸ τῶν μελισσῶν. ὃ γὰρ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν· ὥσπερ αἱ μέλισσαί, φησι, πᾶν ἄνθος δρέπονται, οὕτω καὶ σὲ τῶν τῆς πόλεως πραγμάτων οὐδὲν λανθάνει, ὥστε μὴ οὐκ ἀποδόσθαι αὐτὸ καὶ προδοῦναι.

[404. ἵζων) ἐφιπτάμενος ἐπὶ πάσῃ δωροδοκίᾳ. *Gl. Victor.*]

405. (403.) εἴθε φαύλως) εἴθε ἐκ τοῦ ῥάστου, καὶ οὕτως εὐχερῶς. ἐπεὶ μηδὲ ἐλπίσας εἰς τοῦτο δόξης προελθεῖν ὁ Κλέων ἔδοξεν εὐδοκιμεῖν ἐκ τῶν περὶ Πύλον κατορθωμάτων.

ὥσπερ εὗρες) ὥσπερ ἐπέτυχες. ἐναργεῖ δὲ τῇ λέξει τῇ εὗρες κέχρηται. τὸ μὲν γὰρ καμάτῳ καὶ πόνῳ περιγενέσθαι τινος τῆς τοῦ κάμνοντος γνώμης καὶ προαιρέσεως ἔλεγχον ἔχει, τὸ δὲ εὑρεῖν ἁπλῶς τῆς παρασχούσης τύχης, οὐ τῆς αὐτοῦ τοῦ εὑρόντος γνώμης τὸ ἔργον. ὡς οὐκ ἐκ προνοίας τοῦ Κλέωνος κατορθώσαντος ἃ διεπράξατο, ἀλλ' ἁπλῶς εὑρόντος εὕρημα.

τὴν ἔνθεσιν) τὴν ἐν Πρυτανείῳ δοθεῖσαν αὐτῷ. ἔνθεσις γὰρ ὁ ἄκολος, ὁ ψωμός.

407. (404.) ᾄσαιμι) τότε γάρ, φησιν, ἐπᾴσαιμί σοι τὸ Σιμωνίδου μέλος, πῖνε πῖνε ἐν ταῖς συμφοραῖς. ἐκ τῶν Σιμωνίδου δὲ τοῦτο τεθρίππων. τὸ δὲ συμφοραῖς, ἐπ' ἐσθλοῖς. τῶν μέσων γὰρ ἡ συμφορά.

408. (405.) τὸν Ἰουλίου γέροντα) ὡς παιδεραστὴς οὗτος ὁ πρεσβύτης διαβάλλεται. οὐκ ἀργῶς δὲ τὴν ἡλικίαν ἐνταῦθα προσέθηκεν. διαβολὴν γὰρ ἐπὶ τοῖς νεω-

τέροις ἔχοντος τοῦ πράγματος, μείζονα τὴν αἰσχύνην ἐποίησεν ἐπ' αὐτῷ, ᾧπερ γέροντι ὄντι ἀσελγαίνειν καὶ τὰ τοιαῦτα ὑβρίζειν πρόσεστι. παιδοπίπην δὲ, τὸν παράγοντα καὶ παρακρουόμενον καὶ ἀναπείθοντα τὰ μειράκια. τοῦτον δὲ ὁ Κρατῖνος πυῤῥοπίπην λέγει, τουτέστι τὸν φύλακα τοῦ σίτου, ὡς εἰς τὸ Πρυτανεῖον παρέχοντα ἄρτους.

409. (406.) Βακχέβακχον ᾆσαι) εὐφημῆσαι τὸν Διόνυσον καὶ ἀνυμνῆσαι. Βάκχον δὲ οὐ τὸν Διόνυσον ἐκάλουν μόνον, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς τελοῦντας τὰ ὄργια βάκχους ἐκάλουν, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τοὺς κλάδους οὓς οἱ μύσται φέρουσι. μέμνηται δὲ Ξενοφάντης ἐν Σιλλοῖς οὕτως· ἑστᾶσι δ' ἐλάται πυκινὸν περὶ δῶμα. ἔστι δὲ καὶ στεφάνης εἶδος, ὡς Νίκανδρος ἐν τῷ περὶ τῶν γλωσσῶν ἱστορεῖ. φησὶ γὰρ οὕτως·

βάκχοισι κεφαλὰς περιανθέσιν ἐστέψαντο.

τὸ δὲ παιῶνα δὴ γράφεται παιηωνίσαι. ἢ ἤσθέντ' ἰὴ παιὼν ᾆσαι. τοῦτο μέντοι ὁ στίχος οὐκ ἀπαιτεῖ.

410. (407.) οὔτοι μ' ὑπερβαλεῖσθ' ἀναιδείᾳ) διπλῆ καὶ στίχοι ὅμοιοι τοῖς ἄνω λβ'. ὧν τελευταῖος,

ἀνὴρ ἂν ἡδέως λάβοι τούς τε θρίους παρίει.

ἐφ' ᾧ διπλῆ ἔξω νενευκυῖα. ὑπερβαλεῖσθε δὲ, νικήσετε, ἐκ μεταφορᾶς τῶν τρεχόντων.

411. (408.) ἢ μήποτ' ἀγοραίου) ἀγοραῖος Ζεὺς ἵδρυται ἐν τῇ ἀγορᾷ καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.

412. (409.) ἔγωγε νὴ τοὺς κονδύλους) ὁ ἀλλαντοπώλης ἐστὶν ὁ λέγων. ἀποτείνεται δὲ πρὸς τὸν Κλέωνα καὶ φησὶν ὅτι οὐχ ὥσπερ ἐκεῖνος τὴν δόξαν ῥαδίως εὗρε, τὸν αὐτὸν καὶ αὐτὸς εὐδοκίμησε τρόπον, ἀλλὰ πολλὰ ποιήσας καὶ πολλοὺς κινδύνους ὑποστὰς καὶ κατορθώσεις τε πολέμων πλείονας, αἰνιττόμενος τὰ περὶ Ἀκαρνᾶνα καὶ Αἰτωλίαν, καθ' ὧν εὐδοκίμησε, στρατηγῆσαι φθάσας. Ἄλλως. ἀποτείνεται πρὸς τὸν Κλέωνα ὁ ἀλλαντοπώλης, ὅτι ἐκεῖνος μὲν εὐκόλως ἐστρατήγησεν, αὐτὸς δὲ πολλὰ κακοπαθήσας καὶ τυπτηθεὶς ἐν τῷ μαγειρίῳ.

415. (412.) ἀπὸ μαγδαλιᾶς) ἀπὸ εὐτελοῦς τροφῆς ὁρμώμενος. μαγδαλιὰ γὰρ τὰ τῶν ἀλφίτων ἀποβλήμια.

Ἄλλως. ἡ τῶν κυνῶν τροφὴ, ἥτις ἦν σταὶς καὶ λίπος. οὕτως καὶ ὁ ποιητὴς εἶπεν·

αἰεὶ γάρ τε φέρει μειλίγματα θυμοῦ.

μετὰ γὰρ τὸ δεῖπνον τὸ σταὶς ἀπεψῶντο καὶ τὸ λίπος, καὶ τοῖς κυσὶν ἐπέῤῥιπτον. Ἄλλως. τὸ σταὶς, ὃ ἀπομάττονται οἱ μάγειροι, ὅπερ ἐκάλουν χειρόμακτρον. ὃ μετὰ τὴν ἐργασίαν ἐπεῤῥίπτουν τοῖς κυσίν.

417. (414.) κυνοκεφάλῳ) ἑαυτὸν ὁ Κλέων λέγει κυνοκέφαλον, δεινὸν καὶ ἀναίσχυντον, ὁποῖος ἦν ὁ παρ' Ἡσιόδῳ Γηρυονεύς·

Χρυσάωρ δ' ἔτεκε τρικέφαλον Γηρυονῆα.

Ἄλλως. τῷ κυνὸς κεφαλὴν ἔχοντι, τουτέστιν ἐμοὶ τῷ Κλέωνι. ἀφ' ἧς δὲ προείρηκε τροφῆς, κυνοκέφαλον αὐτὸν εἶπεν, οἷον ἰταμὸν καὶ ἀναιδῆ καὶ ἁρπακτικὸν, ἐπεὶ καὶ τὸ ζῶον τοιοῦτον. ὃ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστι· πῶς οἷόν τε, φησὶν, εἰ κυνὸς τροφὴν ἐσθίων, τῷ ὁμογενεῖ καὶ ὁμοτρόπῳ μάχεσθαι διανοῇ· λέγει δὲ κυνί· οἷον πονηρῷ καὶ βιαίῳ. κόβαλα δὲ, σοφίσματα, πανουργεύματα, κλέμματα. καὶ κοβαλεία ἡ προσποίητος μετὰ ἀπάτης παιδιά. καὶ κόβαλος ὁ ταύτῃ χρώμενος. ἔοικε δὲ συνώνυμον τῷ βωμολόχῳ. Φιλόχορος δευτέρῳ Ἀτθίδος· οὐ γὰρ, ὡς ἔνιοι λέγουσι, βωμολόχον τινὰ καὶ κόβαλον νομιστέον τὸν Διόνυσον. Ἀριστοτέλης δὲ ἐν δευτέρῳ ζώων ἱστορίας τὸν ὠτόν φησι κόβαλον καὶ μιμητὴν ὄντα, αὐτορχούμενον ἁλίσκεσθαι.

420. (417.) νέα χελιδών) παροιμιῶδες. ὁλόκληρος δέ ἐστι παροιμία τὸ λεγόμενον, ἔστιν ἔαρος ἀρχή. δοκεῖ γάρ πως ἅμα τῷ ἔαρι φαίνεσθαι χελιδών.

421. (418.) οἱ δ' ἔβλεπον) ἑώρων. ὑπὸ τῆς περιεργίας ἐξαγόμενα τὰ παιδία τῇ θέᾳ τὸν νοῦν προςεῖχον, πότε χελιδὼν παραπτήσεται, κἀκείνων περὶ τοῦτο ἐπτοημένων, ῥᾷστον αὐτὸς εἶχε τὸ κλέπτειν.

422. (419.) ὦ δεξιώτατον κρέας) ὦ κάλλιστον καὶ σοφώτατον κρέας διὰ τὸ κἀκεῖνον κεκλοφέναι, καὶ ὥςπερ δεξιᾷ χειρὶ ὑφηρῆσθαι. ἀντὶ ὦ σοφώτατε ἄνθρωπε.

423. (420.) ὥςπερ ἀκαλήφας) βοτάνης εἶδος, αἳ παρὰ τοῖς πολλοῖς κνίδαι καλοῦνται. ἐμνημόνευσε δὲ τῶν ἀκαληφῶν διὰ τὴν δριμύτητα τοῦ ἀλλαντοπώλου καὶ τὴν ἀγχίνοιαν, ὅτι κλοπῆς ἐξεῦρε τρόπον. δριμεῖα γὰρ ἡ βο-

τάνη, καὶ τοὺς θίγοντας κνᾶσθαι ποιεῖ. εἶπε δὲ πρὸ χελιδόνων, ἐπεὶ μετὰ τὴν χελιδόνα ἄβρωτοι αἱ κνίδαι. Ἄλλως. ἀκαλήφη εἶδος μυίας, ὡς Ἀριστοτέλης. ἐν τῷ χειμῶνι δὲ ἐδώδιμοι εἰσὶν, ἐν δὲ τῷ θέρει ἀπόλλυνται. Ἄλλως. λάχανόν ἐστιν ἄγριον. καλεῖται δὲ καὶ θαλασσία ἀκαλήφη, ἣ προσελθοῦσα τῷ χρωτὶ, κνησμὸν ποιεῖ. ἐοίκασι δὲ τῇ ὥρᾳ τῇ πρὸ τοῦ ἔαρος χρῆσθαι. Ἄλλως. ἀκαλήφη, κνίδη, καὶ ἡ χερσαία καὶ ἡ θαλαττία, ἥτις ἐστὶ κογχύλιόν τι. Φερεκράτης Αὐτομόλοις·

νὴ τὴν Δήμητρ' ἀνιαρὸν ἦν τὸ κακῶς ᾄδοντος ἀκούειν·
βουλοίμην γὰρ κἂν ἀκαλήφαις τὸν ἴσον[1]) χρόνον ἐστεφανῶσθαι.

τὰς δὲ θαλαττίας καὶ Ἀριστοτέλης ἀκαλήφας ἐν τῷ πρώτῳ περὶ ζώων, καὶ Θεόφραστος ἐν ἑβδόμῳ φυτικῶν.

425. (422.) εἰς τὰ κόχωνα) κοχώνη τόπος ὑπὸ τὸ αἰδοῖον καὶ τῶν μηρῶν καὶ τῆς κοτύλης καὶ τῶν ἰσχίων. μέμνηται δὲ τῆς κοχώνης καὶ ἐν Σκηναῖς[2]) καταλαμβανούσαις· ἀλλὰ συσπᾶσθαι δεῖ τὰς κοχώνας. αἱ αὐταὶ δὲ καὶ πύγαια καὶ προχῶναι παρ' Ἀρχίππῳ καλοῦνται. οὐδετέρως δὲ ἔφη τὰ κόχωνα.

427. (424.) ἐπιτροπεύσει) προηγήσει, προστατήσει. οὐκ ἀργῶς δὲ ἐπὶ ἔνδοξον πρόσωπον τὴν τοιαύτην ἀνήγαγε κρίσιν. οὐ γὰρ ἰδίως φησὶ τινὰ εἰρηκέναι, ἀλλὰ ῥήτορα καὶ προϊδεῖν καὶ συνιέναι πλέον τῶν ἄλλων δυνάμενον. διὰ δὲ τούτων λεληθότως φησὶν ὅτι καὶ οἱ στρατηγοὶ ἐπίορκοι.

428. (425.) εὖ τε ξυνέβαλεν) ἀπ' αὐτῶν τῶν πραττομένων φανερὸν ἦν τὸ ἀποβησόμενον.

429. (426.) ὅτι ἡ 'πιόρκεις) πάλιν κἀνταῦθα τῶν πολιτευομένων καθάπτεται ὡς ἐξ ἐπιορκίας καὶ κλοπῆς συνεστηκότων καὶ τοιούτων ἐθῶν. διὰ τοῦτο καὶ τὸν ἀλλαντοπώλην διαπρέπειν ἐν τῇ πολιτείᾳ ὁ ῥήτωρ ἔφησεν.

ὁ πρωκτὸς εἶχεν) ἤτοι τὴν μοχθηρίαν αὐτοῦ καὶ ῥυπαρίαν κἂν τούτῳ δείκνυσι τῷ τρόπῳ, καὶ ὅτι κατέκρυπτε κλέπτων ἐν τῷ πρωκτῷ κρέα, καὶ ταῦτα πάλιν

---

1) ἶσον Ald.
2) L. Σκηνάς.

αὐτὸς ἤσθιεν. ἢ διαβάλλειν εἰς ἀσέλγειαν αὐτὸν θέλει, ὡς δὴ παρ' ἡλικίαν τὰ τῶν γυναικῶν παθόντα.

431. (428.) καθιεὶς) παρεσκευασμένος. καθιεῖν δὲ κυρίως τὸ χαλᾶν τὰ τῶν νεῶν ἱστία. ταῦτα δὲ προςφόρως εἴρηκεν ὁ Κλέων. ἦν γὰρ σφοδρὸς ἐν τοῖς λόγοις. καθιεὶς οὖν ἀντὶ τοῦ καθειμένος πνέων. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀνέμων.

432. (429.) καὶ τὴν θάλατταν εἰκῇ) πάλιν ἐπὶ σοὶ μηχανησάμενος καὶ πάντα κινήσας ἐπιβουλῆς τρόπον. δι' ὧν δὲ ἀπειλεῖ ἀδύνατα καὶ μείζονα, δι' αὐτῶν δηλοῖ τὴν σπουδὴν τῆς ἐπιβουλῆς τῆς κατ' αὐτοῦ. εἰκῇ δὲ ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς καὶ ὡς ἔτυχε μάτην· τουτέστιν ἐπ' οὐδενὶ ἀναγκαίῳ καὶ σπουδαίῳ πράγματι, φανερὰν καὶ ἐν τούτῳ ποιῶν τὴν ἑαυτοῦ ἐξουσίαν, ἣν κατὰ τῆς πολεως εὐτυχεῖ, εἰ ἐπ' αὐτοῦ καθέστηκε τὸν δῆμον κινεῖν καὶ παροξύνειν καθ' ὧν βούλεται, καὶ ταῦτα ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει ἢ λόγῳ.

433. (430.) ἐγὼ δὲ συστείλας) καὶ τοῦτο παρεπιγραφή. ὃ γὰρ εἶπε, καὶ ποιεῖ. τουτέστιν ὃ κατέθετο τῶν ἀλλάντων φθάσας ἐπιὼν, τοῦτο πάλιν ἀναιρόμενος τῆς θυμέλης ἐξάγει.

434. (431.) κατὰ κῦμ' ἐμαυτὸν) ἀπὸ τῶν ἀφιέντων ἑαυτοὺς κατὰ κῦμα φέρεσθαι.

κλάειν σε μακρὰ κελεύων) τὸ μὲν εἶδος ἀρχαῖον Ἀττικὸν τῆς συνθέσεως, ὡς μακρὰ χαίρειν σοι λέγω καὶ οἰμώζειν μακρά. τὸ δὲ λεγόμενον πρόδηλον. φησὶ γὰρ, ἧττόν σου φροντίσας τῶν ἀπειλῶν ἀπελεύσομαι ἢ καταλείψω σε ἐνταῦθα κλαίειν, ἵνα δόξῃ καὶ φιλονεικεῖν καὶ διαλοιδορεῖσθαι πρὸς αὐτόν. εἰώθασι γὰρ οἱ βελτίονες καὶ τῶν λοιδοριῶν ὑπερφρονεῖν τῶν ἡττόνων.

435. (432.) κἄγωγ' ἄν τι παραχαλᾷ) ἑξῆς καὶ οὗτος τῆς ἀντλίας ἐμνημόνευσεν, ἵνα καὶ αὐτὸς ἴδιον ἀπὸ τῆς θαλάσσης δοκῇ ἀστεΐζεσθαι, ὥςπερ καὶ ὁ ἀλλαντοπώλης. ἀντλία δὲ λέγεται τόπος τις τοῦ πλοίου εἰς ὃν τὸ ὕδωρ σωρεύεται εἰς τὴν ναῦν. καὶ ἀλλαχοῦ·

οὐ γὰρ ἔθ' οἷός τ' εἴμ' ὑπερέχειν τῆς ἀντλίας.

ἀντὶ τοῦ ἀντέχειν καὶ ὑπεργίνεσθαι τοῦ πράγματος. λέγει δὲ ὅτι φυλάξω, ἐάν τις τῆς ἀντλίας εἰςδέχεται. ἰστέον δὲ ὅτι ἱστάμενον καὶ χρονίζον τὸ ὕδωρ κάκιστον ὄδωδεν.

τί ποτε οὖν βούλεται τῷ ποιητῇ ζητητέον τὸ ἀπειλεῖν τούτῳ παραφυλάξειν τὴν ἀντλίαν, πλὴν εἰ μὴ τοὺς προειπόντας ὡς καὶ αὐτοὺς ψυχρολογήσαντας σκώπτειν θέλει, διὰ τοῦτο ἀδύνατα εἴρηκεν. οὔτε γὰρ ἦν τῷ Κλέωνι δυνατὸν ἀνθρώπῳ γε ὄντι κινῆσαι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλατταν, οὔτε τῷ ἀλλαντοπώλῃ ῥίψαι καὶ διασκευάσαι κατὰ κυμάτων ἑαυτόν. καὶ τοῦτο ἀνόητον καὶ περιττὸν, ὁ ἐπὶ τῇ ἀντλίᾳ τῆς φρουρᾶς πόνος. Ἄλλως. περὶ τοῦ ῥηθέντος παρὰ τοῦ Κλέωνος λόγου, ὅτι συνταράξει τὴν θάλασσαν, καὶ οὗτος ἀπήντησεν εἰπών.

436. (433.) καταπροΐξῃ) οὐ προῖκά μου καταφρονήσεις, τουτέστι δωρεάν μου ἐγχανῇ, καταγελάσεις μου χωρὶς ζημίας. προῖκα γὰρ ἔλεγον τὴν ζημίαν. καὶ ἀλλαχοῦ·

οὔτοι μὰ τὼ θεὼ σὺ καταπροΐξει λέγουσα ταυτί.

ἡ πρὸ δὲ ἀντὶ τῆς παρά. προϊκνεῖσθαι. τινὲς δὲ ἀπὸ τοῦ ἵξεσθαι, ὅ ἐστι δωρεάν τινα λαβεῖν. Ἡρόδοτος· οὐ γὰρ δὴ ἐμέ γε ὧδε λωβησόμενος καταπροΐξεται. Ἡρωδιανὸς δὲ ἐν ἐπιμερισμοῖς παρὰ τὸ ἴσσω φησί. καὶ Ἀρχίλοχος· προτείνω χεῖρα καὶ προΐσσομαι.

437. (434.) καὶ τοῦ ποδὸς παρίει) μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν πλεόντων ἐχρήσατο. ἐπειδὰν γὰρ πλείων ἄνεμος ἐμπέσῃ τοῖς πλέουσι, συστέλλουσι καὶ παραιροῦσι τῶν ἱστίων τὰ πολλὰ, ἢ τὸ μὲν ἓν μέρος τοῦ ἱστίου, τὸ δὲ ἕτερον ἀναστέλλεται. οἷον, ἂν μὴ χρείᾳ, ἢ καὶ ὁ καιρὸς ἀπαιτῇ. πόδας δὲ καλοῦσιν οἱ ναῦται τοὺς παρ' ἑκάτερα τὰ μέρη κάλως ἐκδεδεμένους τῆς ὀθόνης. φησὶν οὖν, ἀσφαλέστερον λοιπὸν διαλέγου καὶ πράττε, τουτέστι μὴ πολλῇ χρῶ ἀθυρογλωττίᾳ, ἀλλὰ πεφεισμένως διαλέγου τῷ Κλέωνι. παρωξύνετο γὰρ σφόδρα.

438. (435.) καικίας καὶ συκοφαντίας) ἐπειδὴ ψευδῆ κατηγορεῖν ἐτόλμησεν ὁ Κλέων αὐτοῦ, φήσας αὐτὸν σφετερίσασθαι τῆς πόλεως τάλαντα πολλὰ, καὶ οὐκ ἄν ποτε συγχωρήσειν προῖκα τῷ αὐτῷ, διὰ τοῦτο τοίνυν φησὶν αὐτὸν καὶ συκοφαντίας, ὃ χρὴ στοχάζεσθαι τὸν ἀλλαντοπώλην. ἑξῆς δὲ ἀπὸ τῶν ἀνέμων τῷ πνεῖν καὶ συκοφαντίας κέχρηται. Ἄλλως. ὄνομα ἀνέμου ὁ καικίας. τὸν δὲ αὐτὸν καὶ νότον καλοῦσί τινες. ἀκολούθως δὲ εἶπε διὰ τὸ προειρηκέναι τοῦ ποδός. ἅμα δὲ πρὸς τὴν συκοφαν-

τίαν καὶ κακίαν αὐτοῦ τὰ ὀνόματα πλάττει. οὗτος δὲ, ὅτε πνεῖ, τὰ νέφη εἰς ἑαυτὸν ἕλκει, ὡς τὸ,

κακὰ ἐφ' ἑαυτὸν ἕλκων ὡς ὁ καικίας νέφος.

439. (436.) Ποτιδαίας) ἔπαιξε τῷ ὀνόματι, ἵνα ἀκολούθως ἀπὸ τῆς θαλάττης καὶ τῶν ἀνέμων ἀποκρίνεσθαι καὶ αὐτὸς δοκῇ. ἡ δὲ Ποτίδαια πόλις ἐστὶ πρὸς τῷ Ἰσθμῷ τῆς Παλλήνης κατῳκισμένη, Κορινθίων μὲν ἄποικος, Ἀθηναίων δὲ σύμμαχος, καὶ φόρους ἐτέλει. ἣν ἀποστᾶσαν πολιορκήσαντες οἱ Ἀθηναῖοι πολιορκίᾳ μακρᾷ, ὡς καὶ ἐφ' ὧν αὐτῶν γενέσθαι καταναγκάσαι, παρέλαβον, καὶ ἐξανδραποδίσαντες τὴν πόλιν. ἀπὸ ταύτης φησὶ τῆς πόλεως κεκλοφέναι ι' τάλαντα τὸν Κλέωνα, καὶ τούτῳ φιλονεικῶν αὐτὸν ἀμείβεσθαι τοῖς ἴσοις, ἐπεὶ πρότερος ἐκεῖνος ἔφησεν αὐτὸν σφετερίσασθαι τῆς πόλεως τάλαντα πολλά.

δέκα τάλαντα) χρησίμως μετὰ τὸν τόπον καὶ τὸν ἀριθμὸν εἶπεν, ἵνα ὁ λόγος αὐτῷ πίστεως ἔχεσθαι δοκῇ, καὶ μὴ μάτην, ἀλλ' ὡς περὶ τῆς τοῦ Κλέωνος διαβολῆς λελέχθαι χάριν. πίστεως γὰρ παράδειγμα, τὸν κατηγοροῦντα μὴ ψιλοῖς χρῆσθαι ῥήμασιν, ἀλλὰ καὶ ἀριθμὸν προβάλλεσθαι καὶ τόπον.

440. (437.) βούλει τῶν ταλάντων) δεῖ νοῆσαι τὸν Κλέωνα ἐπὶ τῇ ἐλπίδι καὶ τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ ταλάντου πεισθέντα ἐνδοῦναι. πρὸς ὃ φησὶν ὁ ἕτερος, τὸ πνεῦμα ἔλαττον γίνεται.

441. (438.) θρίους) οἱ ἔσχατοι κάλοι, οὓς ἐκφόρους καλοῦσιν οἱ ναῦται, οὓς, ὅταν ἐκδιδῷ τὸ πνεῦμα, πρώτους ἐκ πρώρας χαλῶσι. καὶ οὗτος οὖν ἀκολούθως τοῦτο εἶπε, διὰ τὸ προάγον τοῦ ποδὸς παρίει. φησὶν οὖν ὁ Κλέων, πάντων ἂν ὑπερίδοι ἕνεκεν λήμματος.

442. (439.) τὸ πνεῦμ' ἔλαττον γίνεται) ἔκθεσις τῆς διπλῆς ἐκ κώλων ἰαμβικῶν διμέτρων ἀκαταλήκτων, πλὴν τοῦ δευτέρου τριμέτρου, καὶ τοῦ παρατελεύτου μονομέτρου, καὶ τοῦ τελευταίου ἑφθημιμεροῦς ὄντος. ἑξῆς δὲ τούτων τετράμετροι τέσσαρες καταληκτικοὶ, ἐν ἐπῳδοῦ τάξει κείμενοι. μεθ' οὓς τρίμετροι ἀκατάληκτοι. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν ἐκθέσεως δύο διπλαῖ, ἡ μὲν ἐν ἀρχῇ τοῦ κώλου, ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος· τοῦ δὲ συστήματος κορωνίς. Ἄλλως. τὸ πνεῦμ' ἔλαττον γίνεται) ἐπέμεινε τῇ τροπῇ τῶν ὀνομάτων. ὃ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν· ὅτι

ἐπιεικέστερος ἔσται καὶ πρᾳότερος. λοιπὸν γὰρ ἐπειδὴ φθάσας εἶπεν κακίας καὶ συκοφαντίας αὐτὸν πνεῖν, διὰ τοῦτο πάλιν οἰκείως ἔλαττον ἔφησεν αὐτοῦ γίγνεσθαι τὸ πνεῦμα.

443. (440.) φεύξει γραφὰς) διώκειν καὶ φεύγειν ἔλεγον ἐπὶ τῶν κατηγόρων καὶ τῶν ἀπολογουμένων. ἐδίωκον μὲν γὰρ οἱ κατήγοροι, ἔφευγον δὲ οἱ κατηγορούμενοι. φησὶν οὖν ὅτι κατηγορηθήσῃ δίκας δέκα.

447. (443.) ἐκ τῶν ἀλιτηρίων) τῶν μετεχόντων τοῦ Κυλωνείου ἄγους. ὅπερ εἰς τὴν Ἀθηνᾶν δοκεῖ γενέσθαι ἀσέβημα, ἐπειδήπερ οἱ συγκατακλεισθέντες τῷ Κύλωνι ἐν τῇ ἀκροπόλει εἰς τὴν κρίσιν κατέβησαν ἐν Ἀρείῳ πάγῳ, ἐκ τοῦ ἕδους τῆς θεοῦ ἐξάψαντες τὴν ἱκετηρίαν. ἧς διαῤῥυείσης, λίθοις αὐτοὺς ἔβαλλον οἱ Ἀθηναῖοι. ἀλιτηρίων δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐναγῶν.

ἀλιτηρίων) τῶν ἁμαρτησάντων εἰς Ἀθηνᾶν. Κύλων γὰρ Ἀθηναῖος ἀνὴρ, Μεγαρίδα γυναῖκα γήμας Θεαγένους γυναῖκα, θέλων τυραννεῖν, ἔλαβε χρησμὸν τῇ μεγάλῃ ἑορτῇ τοῦ Διὸς ἐπιθέσθαι τῇ πόλει. ἐν Ὀλυμπίᾳ δὲ ἐπιθέμενος, νομίζων ταύτην εἶναι μεγάλην ἑορτὴν, δύναμιν λαβὼν παρὰ Θεαγένους, μὴ γνοὺς ὅτι τὰ Διάσια ἦν ἡ μεγάλη ἑορτὴ ἐπελθὼν τῇ ἀκροπόλει ἁλίσκεται. ἐλήφθη δὲ συλῶν τὸ ἱερὸν τῆς Ἀθηνᾶς. καὶ αὐτὸς μὲν ὁ Κύλων φεύγει, τοὺς δὲ ἄλλους φονεύουσι, τινὰς δὲ καὶ ἱκέτας ἐκ τῶν βωμῶν ἀποσπάσαντες[1]) ἀπέκτειναν. τοὺς οὖν ἁμαρτάνοντας εἰς τοὺς ἱκέτας, ἀλιτηρίους ἔφασκον. οὓς καὶ ἐξέβαλον τῆς πόλεως ὅτι ἐκ τῶν ἀρχαίων νόμων παρέβησαν τοὺς ἱκέτας φονεύσαντες. Ἄλλως. Κύλων τὴν ἀκρόπολιν κατέλαβεν ἐπὶ τυραννίδι, καὶ ἐλήφθη ποτὲ συλῶν τὸ ἱερὸν τῆς Ἀθηνᾶς, καὶ ὑπὸ Ἀθηναίων ἐκλείσθη. καὶ οὕτως ἐκεῖνος εὑρὼν καιρὸν, φυγῇ ἐχρήσατο, καὶ οἱ φίλοι ἔφυγον εἰς τοὺς βωμοὺς τῶν θεῶν, οὓς οὗτοι ἀποσπάσαντες ἀπέκτειναν, ὅθεν ἀλιτήριοι ἐκλήθησαν. ἐκλήθησαν δ' ἐντεῦθεν οἱ ἀλιτήριοι. λιμὸς κατέλαβέ ποτε τοὺς Ἀθηναίους. καὶ οἱ πένητες τὰ τῶν ἀλούντων ἄλευρα διήρπαζον. ἀπὸ γοῦν ἐκείνων καταχρηστικῶς τοὺς πονηροὺς ἀλιτηρίους ἐκάλουν. παρέτεινε δὲ τὸ ὄνομα καὶ ἐπὶ τῶν μετὰ βίας τι ποιούντων, ἀπὸ τῆς σιτοδείας τῆς κατὰ τὸν Αἰτωλικὸν πόλεμον γενομένης. ἔστι δὲ καὶ παραγώγως ἀπὸ τοῦ ἀλιτραίνειν, ὅ ἐστιν ἁμαρτάνειν. λαμβάνεται δὲ τὸ ἀλιτηρίων καὶ ἀντὶ τοῦ ἀστοχησάντων καὶ ἀποτυχόντων.

1) ἀπατήσαντες Ald.

451. (447.) τῶν Βυρσίνης) ἔπαιξε παρὰ τὸ βυρσοδέψην εἶναι τὸν Κλέωνα, καὶ παρὰ τὸ τυράννου ὄνομα τοῦ Ἱππίου, εἴπερ τῷ ὀνόματι τοῦ Ἱππίου περιεργότερον ἐχρήσατο. δῆλον μὲν γὰρ καὶ ἐκ τῶν προειρημένων, οὐχ ἥκιστα δὲ καὶ ἀπὸ τούτων, ὅτι μὴ αὐτὸς ὁ Ἱππίας κατέστησε τὴν τυραννίδα, ἀλλὰ παρὰ τοῦ πατρὸς ἅμα τοῖς ἀδελφοῖς παρέλαβε τοῦ Πεισιστράτου. οὐ πάντως ἂν ἐμνημόνευσεν, εἰ μὴ χρησιμώτερον τὸ ὄνομα τοῦ Ἱππίου πρὸς τὸ συνάψαι τῇ Βυρσίνῃ κατεφαίνετο, οὐκ ἄδηλόν ἐστι διαβάλλοντος τοῦ Κλέωνος αὐτὸν ὡς τῶν ἀλιτηρίων γεγονέναι, τῶν ἐπιβουλευσάντων τῇ πόλει καὶ τοῖς τυράννοις συναραμένων. Ἄλλως. Πεισιστράτου γυνὴ γέγονεν ἡ Μυῤῥίνη, Ἱππίου καὶ Ἱππάρχου μήτηρ. Βυρσίνην οὖν εἶπεν ἀντὶ τοῦ Μυῤῥίνην. ὡς βυρσοπώλην πάλιν κωμῳδεῖ τὸν Κλέωνα. ταύτην ὁ Πεισίστρατος ὁπότε κατήγαγεν εἰς Ἀθήνας, ἔφασκεν Ἀθηναίαν εἶναι βουλόμενος τυραννεῖν.

452. (448.) κόβαλος εἶ) προειρήκαμεν ὅτι τοὺς μετὰ ξύλου ληστὰς οὕτως ἐκάλουν οἱ παλαιοί.

455. (449.) ἰοὺ) τοῦτο παρεπιγραφή. τυπτόμενον γὰρ ὑποκρίνεται.

456. (450.) ξυνωμόται) οἱ ἀνταράται, οἱ προδόται, οἱ τὰ αὐτὰ κατ' ἐμοῦ συνθέμενοι φρονεῖν.

457. (451.) παῖ' αὐτὸν) ἰστέον ὅτι ὁ χορὸς ταῦτα τῷ ἀλλαντοπώλῃ παρακελεύεται. ἀστείως δὲ διὰ τὴν ἐκείνου τέχνην εἴς τε τὰ ἔντερα καὶ τὸν κόλον αὐτὸν τύπτειν κελεύει. μάλιστα γὰρ ἡ τῶν ἀλλαντοπωλῶν ἐκ τούτων συνέστηκε τέχνη.

459. (454.) κολᾷ τὸν ἄνδρα) κολούσεις καὶ παύσεις καὶ ταπεινώσεις. ἀπὸ δὲ τοῦ κόλου καὶ ἐντέρων τὴν λέξιν ἐποίησεν. ἴσως δὲ καὶ αὐτὸν τύπτουσιν.

460. (455.) ὦ γεννικώτατον) ἰσχυρώτατον. παίζων κρέας αὐτὸν λέγει, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἰσχυρῶν κρεῶν, ἃ οὐ κατεργάζεται πυρί.

462. (457.) ὡς εὖ) ἐπιτηδείως αὐτὸν καὶ ὑπούλως διὰ τῶν λόγων ἐνίκησας τῶν σῶν.

465. (460.) ἀλλ' ἠπιστάμην) ὑψηλὸς ὢν καὶ μεγαλόφωνος ὁ Κλέων, πολυτρόποις λόγοις κέχρηται.

466. (461.) γομφούμενα) ἐσφηνούμενα. γόμφοι

γὰρ οἱ σφῆνες οἱ συνείροντες τὰς σανίδας καὶ συναρμονιῶντες καὶ συνέχοντες.

467. (462.) ἐξ ἁμαξουργοῦ) ἁμαξουργοὺς Ἀττικοὶ τοὺς ἀγριοπηγούς. εἶδος δὲ ἀγριοπηγοὶ τεκτόνων, οἳ τὰς ἁμάξας τεκταίνουσι καὶ πάντων τῶν ἀγρίων ξύλων εἰσὶν ἐργάται. ἐπειδὴ δὲ ὁ Κλέων τεκτονικοῖς ὀνόμασι πᾶσιν ἐχρήσατο, τεκταινόμενα εἰπὼν καὶ γομφούμενα, ὁ δὲ ἀλλαντοπώλης οὐκ ἀπὸ τεκτονικῆς ἀπαντᾷ, ὁ χορὸς ὥσπερ δέδοικε μὴ ἧττον ἀπενέγκηται τοῦ Κλέωνος, καὶ ἀσχάλλει καὶ δυςφορεῖ, ὅτι οὐδὲν ἀντέθηκε τοιοῦτον ῥῆμα.

468. (463.) οὔκουν μ' ἐν Ἄργει) παρὰ τὸν πόλεμον τὸν Πελοποννησιακὸν, καίτοι πρότερον ἐχθροὶ ὄντες τοῖς Ἀργείοις οἱ Ἀθηναῖοι διὰ τὴν πρὸς Λακεδαιμονίους ἀπέχθειαν, ἔδοξαν αὐτοῖς γενέσθαι φίλοι. φησὶν οὖν ὅτι Κλέων ἐπὶ βλάβῃ τῆς πόλεως τὴν Ἀργείων φιλίαν προξενῶν, οὐ λανθάνει με σπείσασθαι πρὸς τοὺς Ἀργείους πείθων τὴν πόλιν παῤῥησίᾳ εἰς τὸ συγγενέσθαι τοῖς Λακεδαιμονίοις ἑαυτῷ περιποιούμενος.

471. (466.) καὶ ταῦτ' ἐφ' οἷσιν ἐστὶ συμφυσώμενα) κατασκευαζόμενα. ἐπὶ τίνι συμπνέουσι καὶ ὁμοφωνοῦσιν ὅ τε Κλέων καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι, φησὶν αὐτὸς οὐκ ἀγνοεῖν. ἐπεὶ δὲ ὁ Κλέων τεκτονικοῖς τισιν ὀνόμασιν ἐχρήσατο, πάλιν οὗτος χρῆται χαλκευτικοῖς. φυσώμενα δὲ εἶπε διὰ τὰς φύσας τὰς χαλκευτικάς. τὸ δὲ χαλκεύεται ὡς πρὸς τὰς φύσας εἶπεν. ἔστι δὲ ὅμοιον τῷ τεκταίνεται. πάντα δέ, φησι, πράττεται τῷ Κλέωνι, ὅπως οἱ ἄνδρες τῶν δεσμῶν ἐκφύγοιεν.

472. (467.) τοῖς δεδεμένοις) τουτέστι τοῖς τριακοσίοις τῶν Λακεδαιμονίων, οὓς ἀπὸ Πύλου καὶ Σφακτηρίας ἤγαγεν. οὓς εἶπεν ἀποδεδόσθαι βούλεσθαι τὸν Κλέωνα.

473. (468.) εὖ γ' εὖ γε) ὑπερεπαινεῖ πάλιν ὁ χορὸς ἐνταῦθα τὸν ἀλλαντοπώλην, ὅτι ἀντὶ τῶν τεκτονικῶν ῥημάτων αὐτὸς χαλκευτικὰ φθέγγεται.

474. (469.) καὶ ξυγκροτοῦσι) συνέχουσι καὶ συμπράττουσι, καὶ οὐδένα καιρὸν παραλείπουσι τοῦ πείθειν τὸν Κλέωνα τοῖς δεδεμένοις δοῦναι σωτηρίας ἀφορμήν. Ἄλλως. ἐπέμεινε τῇ μεταφορᾷ τῇ ἀπὸ τῶν χαλκέων. ἀντὶ τοῦ συμπράττουσιν.

477. (472.) *οὐκ Ἀθηναίοις φράσω*) ἡ σύνταξις Ἀττική. λέγει δὲ, ὅτι εὐθὺς καὶ παραχρῆμα.

479. (474.) *τὰς ξυνωμοσίας*) τὰς ἐπὶ καθαιρέσει τοῦ δήμου ἐν ὅρκοις συνόδους.

480. (475.) *τὰς ξυνόδους τὰς νυκτερινὰς*) ὅτι νυκτὸς οὔσης κατὰ τῆς πόλεως ἐβουλεύεσθε.

481. (476.) *καὶ βασιλεῖ ξυνόμνυτε*) φθάσας ὁ ἀλλαντοπώλης διέβαλεν αὐτὸν ἐπὶ βλάβῃ τῆς πόλεως Ἀργείοις καὶ Λακεδαιμονίοις ξυνιέναι. διὰ τοῦτο καὶ ὁ Κλέων ὡς τῷ τῶν Περσῶν βασιλεῖ προδιδόντας αὐτοὺς τὰ τῆς πόλεως αἰτιᾶται πράγματα.

ξυνόμνυτε) συμπράττετε, καὶ κοινολογεῖσθε. καλῶς δὲ τῆς διαβολῆς οὐκ ἀπατᾶται τῆς δι' αὐτῶν, ξυνωμότας αὐτοὺς τῷ Περσῶν βασιλεῖ λέγων γεγονέναι, ἵνα ὥςπερ ἔθος δείξῃ τοῦτο καὶ βεβαιώσῃ ὅτι καὶ κατὰ τούτου ξυνωμοσίαν πεποίηνται.

482. (477.) *συντυρούμενα*) συμπηγνύμενα. καὶ ὅτι παρὰ Βοιωτοῖς πολὺς τυρός.

483. (478.) *ὁ τυρὸς ἐν Βοιωτοῖς*) ἔπαιξε τοῦτο πρὸς τὸ συντυρούμενα πρὸς τὴν μεταφοράν. τὸ δ' ὅλον πρὸς τοὺς ῥήτορας ὡς τὸ πλῆθος καταπλησσομένους ταῖς αὐτῶν ἀκυρολογίαις.

484. (479.) *παραστορῶ*) ἐκτενῶ. ἅμα δὲ καὶ ἀπὸ τῶν βυρσῶν. ἀκολούθως δὲ τοῦ Ἡρακλέους ἐμνήσθη, ἐπειδὴ Θηβαίων ἴδιος ὁ θεὸς οὗτος εἶναι λέγεται, τῆς δὲ Βοιωτίας αἱ Θῆβαι πόλις.

485. (480.) *ἄγε δὴ σὺ*) τὸ μὲν Κλέωνος τῆς θυμέλης ἐπεξῆλθε πρόσωπον, τὴν Βουλὴν δῆθεν κινῆσαι κατ' αὐτῶν. οἱ δὲ περὶ τὸν Νικίαν τῷ ἀλλαντοπώλῃ παρακελεύονται γενναίως ἀντιστῆναι πρὸς αὐτόν. νῦν γὰρ, φησιν, ἀντιστὰς πρὸς τὸν Κλέωνα, ἔργῳ δείξεις, ἐάν σοι γενναῖον ἢ πανοῦργον ἐν τῷ πρώτῳ πέπρακται βίῳ.

488. (483.) *θεύσει γὰρ ᾄξας*) δραμῇ ὁρμήσας, ἐπειςελθών. καὶ Ὅμηρος· *ἔμελλε θεύσεσθαι.* ᾄξας δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀΐξας, εἰςελθών.

490. (485.) *κραγὸν κεκράξεται*) Ἀρίσταρχος ὀξυτόνως ἀντὶ τοῦ κραυγαστικῶς. καὶ Ἡρωδιανὸς ἐν Ἀττικῇ προςῳδίᾳ.

493. (488.) *ἔχε νῦν ἄλειψον*) στέαρ διδοῦσιν αὐτῷ ἀλείφεσθαι, ἵνα εὐχερῶς ὀλισθαίνειν δύνηται καὶ δύσληπτος ᾖ τῷ ἀνταγωνιστῇ. οὐκ ἀργῶς δὲ τὸ λῖπος παραλαμβάνουσι διὰ τὸ ἀλλαντοποιὸν αὐτὸν εἶναι. εἰώθασι γὰρ αὐτοὶ τὰ λίπη κατατέμνοντες βάλλειν εἰς τὸ φύραμα, καὶ οὕτω πληροῦν τοὺς βούλους.

494. (489.) *τὰς διαβολάς*) δέον εἰπεῖν τὰς λαβὰς ὡς ἐπὶ πάλης, τὰς διαβολὰς εἶπεν, αἷς ἔμελλε διαβάλλειν ὁ Κλέων.

495. (490.) *παιδοτριβικῶς*) ἐπειδὴ ἀνέτριψεν αὐτὸν τῷ λίπει, παιδοτρίβην καλεῖ. Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ ἀλειπτικῶς. παιδοτρίβαι γὰρ καλοῦνται οἱ ἀλεῖπται καὶ κηρωματισταί.

496. (491.) *ἐπέγκαψον*) κάψον, ἐπίφαγε ταδί. καὶ τοῦτο παρεπιγραφή. σκόροδον γὰρ αὐτῷ προσφέρει, ὃ φασὶ δεῖν αὐτὸν ἐπιφαγεῖν.

497. (492.) *ἐσκοροδισμένος μάχῃ*) μετήνεγκεν ἀπὸ τῶν ἀλεκτρυόνων. ὅταν γὰρ εἰς μάχην συμβάλλωσιν αὐτούς, σκόροδα διδόασιν αὐτοῖς, ἵνα δριμύτεροι ὦσιν ἐν τῇ μάχῃ. Ἄλλως. κατάφαγε τὰ σκόροδα, ἵνα ὀξύτερος γενόμενος καὶ σκορόδοις τραφείς, γένῃ ὡς οἱ ἀλεκτρυόνες. κάλλαια δὲ τοὺς πώγωνας τῶν ἀλεκτρυόνων.

500. (495.) *ἥξεις πάλιν*) λεληθότως σκώπτει τὸν Κλέωνα δι' ὧν ἐκείνῳ παρακελεύεσθαι δοκεῖ. μάλιστα γὰρ παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις εὐδοκίμησεν ἐκεῖνος τοὺς ἄλλους διαβάλλων τῶν δημαγωγῶν, ὡς καὶ ἐν ἀρχῇ τοῦ ποιήματος λέγων περὶ αὐτοῦ ἔφησε·

κάκιστα δῆθ' οὗτός γε πρῶτος Παφλαγόνων
αὐταῖσι διαβολαῖς.

501. (496.) *ἀλλ' ἴθι χαίρων*) κορωνίς. εἰσελθόντων γὰρ τῶν ὑποκριτῶν, εἶτα καταληφθεὶς ὁ χορὸς λέγει περίοδον ἀναπαίστους ή. τὴν μὲν προπεμπτικὴν τοῦ ἑτέρου τῶν ὑποκριτῶν οὖσαν δεκάμετρον πεντάκωλον, ὑφ' ὃ διπλῇ κατὰ τὴν δευτερεύουσαν, κομμάτιον. ἄρχεται γὰρ τῆς καλουμένης τελείας παραβάσεως. ἑπτάμετρα δέ εἰσι. τὸ δὲ κομμάτιον τετράμετρον. Ἄλλως. τοῦτο διὰ τὸ μετὰ τὴν διπλῆν τίθεσθαι ἔοικεν εἶναι ἔκθεσις τῆς διπλῆς. διὸ καὶ τὸ παρατέλευτον ἔχει κῶλον, ὅπερ ἔθος ἐν τῇ ἐκθέσει τίθεσθαι. διὰ δὲ τὸ προτίθεσθαι τῆς παραβάσεως, κομμάτιον χοροῦ ὀνομάζεσθαι, ὡς εἴρηται.

ἔθος γάρ ἐστι προτίθεσθαι τῆς παραβάσεως. κομμάτιόν ἐστιν ἐκ κώλων ἀναπαιστικῶν θ', πλὴν τοῦ παρατελεύτου, ὅπερ μονόμετρον, καὶ τοῦ ε' καὶ τελευταίου, ἅπερ ἐφθημιμερῆ, διμέτρων. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. ταῦτα δὲ παρὰ τὰ Σοφοκλέους ἐξ Ἰολάου.

503. (498.) Ζεὺς ἀγοραῖος) ὡς Ζεὺς ξένιος, ἢ μειλίχιος, ἢ φίλιος[1]), οὕτως ἀγοραῖος. οἰκείως δὲ νῦν διὰ τὸν ἀλλαντοπώλην ἀγοραῖον εἶπεν.

506. (500.) κατάπαστος) κατάμεστος, πλήρης, πεποικιλμένος.

507. (501.) ὑμεῖς δ' ἡμῖν) ἐντεῦθεν παράβασις γίνεται. καὶ ἔστι τοῦτο τὸ καλούμενον κομμάτιον. μεθ' ὃ οἱ ἀνάπαιστοι, ἔπειτα τὸ μακρὸν, μετὰ ταῦτα στροφὴ, ἔπειτα τὸ ἐπίῤῥημα, ἑξῆς δὲ ἡ ἀντιστροφὴ καὶ ἐπὶ πᾶσι τὸ ἀντεπίῤῥημα. παντοίας δὲ, παντοδαπῆς, ποικίλης, μεμουσωμένοι ἀκροαταὶ, καὶ πάσης παιδεύσεως καὶ μέτρου ἀκροασάμενοι.

511. (504.) εἰ μέν τις ἀνὴρ) ἀναπαιστικὴ διπλῆ καὶ εἴσθεσις εἰς αὐτὴν τὴν παράβασιν ἀναπαιστικοὶ στίχοι καταληκτικοὶ τετράμετροι μά. ὧν τελευταῖος,

αἴρεσθ' αὐτῷ πολὺ τὸ ῥόθιον, παραπέμψατ' ἐφ' ἕνδεκα κώπαις.

ἐν ἐκθέσει δὲ κῶλα ἀναπαιστικὰ τέτταρα, ὧν τὰ μὲν δύο δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ τρίτον μονόμετρον, ὃ καὶ παρατέλευτον ὀνομάζεται. τὸ δὲ τέταρτον δίμετρον καταληκτικόν. ὑφ' ὃ παράγραφος. ὁ δὲ λόγος ἐκ τοῦ χοροῦ παρὰ τοῦ Ἀριστοφάνους τὸν λόγον ποιούμενος.

512. (505.) ἔπη λέξοντας) ὅτι καὶ τὰ ἄλλα μέτρα ἔπη λέγονται.

παραβῆναι) τῇ παραβάσει χρήσασθαι. λέγεται δὲ παράβασις ἤτοι ἐπειδὴ ἀπῆκται τῆς ἄλλης ὑποθέσεως, ἢ ἐπειδὴ παραβαίνει ὁ χορὸς τὸν τόπον. ἑστᾶσι μὲν γὰρ[2]) κατὰ στίχον οἱ πρὸς τὴν ὀρχήστραν ἀποβλέποντες. ὅταν δὲ παραβῶσιν, ἐφεξῆς ἑστῶτες καὶ πρὸς τοὺς θεατὰς βλέποντες, τὸν λόγον ποιοῦνται.

513. (506.) οὐκ ἂν φαύλως) οὐκ ἂν εὐχερῶς, οὐδὲ ἄνευ καμάτου καὶ πόνου.

---

1) φίλος Ald.

2) ἑ μὲν γὰρ (sic) Ald.

ἄξιος ἔσθ' ὁ ποιητὴς) λέγει ὅτι ἄξιός ἔσθ' ὁ ποιητὴς καὶ τῆς παρὰ τῶν θεωμένων εὐνοίας, ὅτι τὴν πρὸς Κλέωνα ἔχθραν ἐπανείλετο, καὶ τοὺς αὐτοὺς ἐχθροὺς ἡγεῖται, οὓς ἡμεῖς οἱ Ἀθηναῖοι.

515. (508.) καὶ γενναίως πρὸς τὸν Τυφῶ) ὁ Τυφὼς γῆς μέν ἐστιν υἱός, ἴσχυσε δὲ τοσοῦτον, ὡς μὴ ἀνθρώποις μόνοις δοκεῖν φοβερὸς εἶναι, ἀλλὰ καὶ τοῖς θεοῖς· καὶ εἰς ἀλόγων ζώων ἰδέας μετέβαλλον τὰς μορφὰς διὰ τὸν ἐκείνου φόβον.

τὴν ἐριώλην) Τυφῶς ἀνέμου συστροφὴ ἢ πυρός. τὸν Κλέωνα δὲ λέγει. ἐριώλη δὲ ἀναθυμιάσεως συστροφή, πρὶν ἐμπυρωθῆναι τὸν ἀέρα. καὶ ἡ μεγάλη δὲ πνοὴ οὕτως. ἔμπαλιν δὲ εἰπών, ηὔξησεν ἂν μᾶλλον καὶ δεξιώτερον εἶπεν. ἡ γὰρ ἐριώλη πνοὴ σφοδρά· ἀλλ' ὅ γε Τυφῶς μεῖζόν τι πνεῦμα καὶ κακοποιόν. ἔδει οὖν εἰπεῖν πρῶτον ἐριώλην, εἶτα Τυφῶ, καὶ εἶχεν ἂν μείζω τὴν ἔμφασιν.

519. (512.) διατρίβειν) τὸ ὑπερτίθεσθαι καὶ μέλλειν αὐτούς.

521. (514.) πολλῶν γὰρ δὴ πειρασάντων) μετελθόντων, ἐπιτηδευσάντων. ἀπὸ τοῦ πειρᾶν ἐσχημάτισε. πειρᾶν δέ, τὸ προςβαλεῖν τῇ γυναικὶ περὶ ἀφροδίτης. τροπῇ οὖν κέχρηται ὡς ἐπὶ γυναικός. διὸ καὶ τὸ χαρίσασθαι ἐπήνεγκε. σημείωσαι οὖν σπανίως ἐπιτυχεῖν τινὰς καὶ ὀλίγους κατορθῶσαι παντάπασιν.

522. (515.) ἐπετείους) ἀντὶ τοῦ, ἐκ πολλοῦ καταγινώσκων τὸν ἡμέτερον τρόπον. ἀπὸ τῶν οἰωνῶν δὲ μετήνεγκε τῶν μὴ μονίμων ὄντων, ἀλλὰ φερομένων τῇ πτήσει. τουτέστιν εὐμεταβλήτους, ὀλιγώρους, μὴ διαμένοντας ἐν τοῖς αὐτοῖς, ἀλλ' ἀψικόρους.

523. (516.) καὶ τοὺς προτέρους τῶν ποιητῶν) οἷον, τοῖς νέοις χαίροντας ἀεὶ τῶν ποιητῶν καὶ μὴ τοῖς ἀρχαίοις, καὶ εἰς τὴν θυμέλην παριοῦσι πρῶτον.

προδιδόντας) ἐπὶ γήραος οὐδῷ καταλείποντας. Μάγνης δὲ ἀρχαίας κωμῳδίας ποιητής.

525. (518.) τῶν ἀντιπάλων) κατὰ τῶν ἀνταγωνιστῶν. φησὶ δὲ ὅτι εὐδοκιμῶν ὁ Μάγνης, πολλὰς νι-

κας ἀπηνέγκατο κατὰ τῶν δι' ἐναντίας. ἱεὶς [1]) δὲ, ἀφιεὶς παρεχόμενος.

526. (519.) ψάλλων) τοὺς βαρβίτιδας τάσσουσιν οἱ λόγοι. τοὺς βαρβατιστὰς ἂν λέγοι. δρᾶμα δέ ἐστι τοῦ Μάγνητος. ἡ δὲ βάρβιτος εἶδος ὀργάνου μουσικοῦ. πτερυγίζων δὲ, ὅτι καὶ Ὄρνιθας ἐποίησε δρᾶμα. ἔγραψε δὲ καὶ Λυδοὺς καὶ Ψῆνας καὶ Βατράχους. ἔστι δὲ χρώματος εἶδος τὸ βατράχειον. ἀπὸ τούτου καὶ βατραχὶς ἱμάτιον. ἐχρίοντο δὲ τῷ βατραχίῳ τὰ πρόσωπα, πρὶν ἐπινοηθῆναι τὰ προσωπεῖα. τὸ πτερυγίζειν δὲ εἶπε, ὡς πρὸς τοὺς ψῆνας ἀναφέρων.

530. (523.) ὃς πολλῷ ῥεύσας) οἱ γὰρ λάβρως [2]) ποταμοὶ ῥέοντες καὶ αὐτῆς τῆς γῆς παρασύρουσι μέρος, δι' ἧς ῥέουσι. τουτέστιν εὐδοκιμήσας πολλάκις. καὶ Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς· τότε τοίνυν τυφῶνος πολλοῦ ῥέοντος καθ' ὑμῶν. δοκεῖ δέ μοι Ἀριστοφάνης ἀφ' ὧν εἶπε Κρατῖνος περὶ αὐτοῦ μεγαληγορῶν, ἀπὸ τούτων καὶ οὗτος τὴν τροπὴν εἰληφέναι. ὁ γὰρ Κρατῖνος οὕτω πως ἑαυτὸν ἐπῄνεσεν ἐν τῇ Πυτίνῃ·

ἄναξ Ἄπολλον τῶν ἐπῶν τῶν ῥευμάτων·
καναχῶσι πηγαί· δωδεκάκρουνον στόμα·
Ἰλισσὸς ἐν φάρυγγι. τί ἂν εἴποιμί σοι;
εἰ μὴ γὰρ ἐπιβύσει τις αὐτοῦ τὸ στόμα,
ἅπαντα ταῦτα κατακλύσει ποιήμασιν [3]).

ἤτοι οὖν χάριν τούτων καὶ Ἀριστοφάνης περὶ τοῦ Κρατίνου ταῦτα λέγει, ἢ τὸ ῥεύσας εἶπε σκώπτων πρὸς τὸ ἐνουρεῖν τὸν Κρατῖνον.

531. (524.) διὰ τῶν ἀφελῶν πεδίων) ἀντὶ τοῦ, διὰ τῆς φράσεως. ἔνιοι δὲ διὰ τῶν ἀφύων γράφουσι. πρὸς πάντα δὲ αὐτὸς ἐσπούδασεν ἀντιτιθέναι τὰ ὑπὸ Κρατίνου εἰρημένα· ἐπεὶ κἀκεῖνος ποταμῷ παρέβαλεν ἑαυτὸν ἀθρόως ῥέοντι, ἠχεῖν τε φήσας τὰς πηγάς. ὅπερ λάβρως ῥέοντος ὕδατός ἐστιν ἔργον, ἦχον ἀποτελεῖν καὶ

1) ἱεὶς Ald.
2) λαύρως Ald.
3) ποιήμα ἤσιν Ald.

ψόφον καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς εἴπομεν. διὰ τοῦτο καὶ Ἀριστοφάνης ὡς ἐπὶ ποταμοῦ ἐχρήσατο τῇ τροπῇ. Ἄλλως. τὸ ἐπὶ τῆς φράσεως ἄκομψον καὶ ἁπλοῦν τοῦ Κρατίνου ἀλληγορεῖσθαί φασι τὸ ἀφελές. κεῖται δὲ νῦν ἀντὶ τοῦ ὑγιὲς καὶ ὁλόκληρον. ἢ τὸ μέγα καὶ ἀνεπικώλυτον, ἢ ἀφελῶς, ἁπλῶς. οἷον, τὰ ἐπιστόλια ἀφελῶς γράφειν. καὶ ἀφελὴς γυνὴ ἡ ἀπόνηρος καὶ δοσίπυγος, ὡς τὸ,

μισῶ τὴν ἀφελῆ, μισῶ τὴν σώφρονα λίην.

δύναται δὲ καὶ ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ ἁπλῶν, οἷον ἁπλῆς φράσεως. στάσεις δὲ, τὰ ἀναχώσματα τῶν ποταμῶν.

καὶ τῆς στάσεως παρασύρων) ὡς διὰ τὸ γῆρας καὶ τὴν πολυποσίαν σκάζοντος καὶ τρέμοντος τοῦ Κρατίνου τὴν βάσιν. ἐφόρει δὲ, κατέβαλλε τοὺς ἀνταγωνιζομένους πρὸς αὐτὸν ὑψηλοὺς ὄντας. τοὺς ἐχθροὺς δὲ, τοὺς περὶ τὸν Καλλίαν αἰνίττεται.

532. (525.) προθελύμνους) προῤῥίζους. εἰώθασι γὰρ οἱ ποταμοὶ τὰ ἐπὶ ταῖς ὄχθαις ὄντα δένδρα, ἐπειδὰν καταναλώσωσι παρασύροντες καὶ παρατέμνοντες τὴν γῆν, τὰς ῥίζας τέμνειν. ὡς τοῦ Κρατίνου παμψηφεὶ νικῶντος τοὺς ἀνταγωνιστάς.

533. (526.) ᾆσαι δ' οὐκ ἦν) πάλιν ὡς μέθυσον αὐτὸν διαβάλλει τὸν Κρατῖνον. οὐκ ἦν γὰρ ἑτέραν, φησὶν, ἐν τοῖς συμποσίοις ᾠδὴν ποιήσασθαί τινα, προκαταλαμβάνοντος αὐτὰ τοῦ Κρατίνου.

Δωροῖ συκοπέδιλε) Κρατίνου μέλους ἀρχή. σκώπτων δέ τινα ἐκεῖνος δωροδόκον καὶ συκοφάντην τοῦτο εἶπεν.

534. (527.) τέκτονες εὐπαλάμων) τέκτονες πάντες οἱ τεχνῖται. καὶ τοῦτο δὲ ἐκ τῶν Εὐμενίδων Κρατίνου. εὐπαλάμων δὲ, εὐδιακεχειρισμένων ἢ συντεταγμένων.

535. (528.) παραληροῦντα) διαποροῦντα καὶ ἀσχημονοῦντα. ταῦτα ἀκούσας ὁ Κρατῖνος, ἔγραψε τὴν Πυτίνην, δεικνὺς ὅτι οὐκ ἐλήρησεν ἐν οἷς κακῶς λέγει τὸν Ἀριστοφάνην ὡς τὰ Εὐπόλιδος λέγοντα.

536. (529.) ἐκπιπτουσῶν τῶν ἠλέκτρων) ἰδίως τὰ ταῖς κλίναις ἐπιβαλλόμενα οὕτως ἐκάλουν ἤλεκτρα. μεταφορᾷ οὖν κέχρηται ἀπὸ τῶν κλινῶν. αἱ γὰρ

ἀρχαῖαι κλῖναι τοὺς πόδας εἶχον ἠσφαλισμένους ἄνθραξι καὶ ἠλέκτροις, ὥσπερ νῦν ἀργύρῳ ἢ καττιτέρῳ. διόπερ βαρυτόνως ἀναγνωστέον ἀπὸ τοῦ αἱ ἤλεκτροι τῶν ἠλέκτρων.

καὶ τοῦ τόνου οὐκ ἔτ' ἐνόντος) ἀκολούθως μετὰ τὴν κλίνην ἐμνημόνευσε τοῦ τόνου. τόνος γὰρ τὰ τῶν κραββάτων σχοινία. τροπικῶς δὲ δηλοῖ τὴν τῆς φωνῆς τάσιν.

537. (530.) τῶν θ' ἁρμονιῶν) ἁρμονίας λέγει τὰ συμπησσόμενα τῶν κρουμάτων μέρη. ἐπέμεινε δὲ τῇ τροπῇ. καὶ γὰρ ἁρμονίαν λέγομεν τὴν τῶν ποιημάτων σύνθεσιν.

διαχασκουσῶν) κεχηνυιῶν, διεσκορπισμένων καὶ μὴ ἐχουσῶν εὐέπειαν.

538. (531.) ὥσπερ Κοννᾶς) ὁ Κοννᾶς αὐλητὴς ἦν καὶ μέθυσος, ὃς εἰς συμπόσια παρῄει συνεχῶς ἐστεμμένος. οὗτος Ὀλυμπιονίκης γενόμενος καὶ πολλάκις στεφανωθεὶς, πενιχρὸς ἦν μηδὲν ἔχων ἄλλ' ἢ τὸν κότινον. ἐφ' οὗ Κρατῖνος εἶπεν·

ἔσθιε καὶ σῇ γαστρὶ δίδου χάριν, ὄφρα σε λιμὸς
ἐχθαίρῃ, Κοννᾶς δὲ πολυστέφανος νικήσει.

λέγει δὲ αὐτὸν τοσαῦτα νικήσαντα μηδέπω τετιμῆσθαι. ἡ δὲ παροιμία, στέφανον μὲν ἔχων, δίψει δ' ἀπολωλώς. καὶ πάλιν·

Δελφὸς ἀνὴρ, στέφανον μὲν ἔχων, δίψει δ' ἀπολωλώς.

πρὸς τὸν Κρατῖνον δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι μέθυσός ἐστιν.

539. (532.) ἐν τῷ Πρυτανείῳ) ἔχεται καὶ τοῦτο τῆς ἐννοίας τῆς προκειμένης. σιτεῖσθαι γὰρ ἔλεγον ἐν τῷ Πρυτανείῳ, οὐχὶ πίνειν. παρὰ τῷ Διονύσῳ δὲ, ἀντὶ τοῦ, ἐν τῷ θεάτρῳ.

541. (534.) οἵας δὲ Κράτης ὀργὰς) οὗτος κωμῳδίας ἦν ποιητὴς, ὃς πρῶτος ὑπεκρίνατο Κρατίνου, καὶ αὐτὸς ποιητὴς ὕστερον ἐγένετο, καὶ ἐξωνεῖτο τοὺς θεατὰς καὶ τὴν τούτων εὔνοιαν. Ἄλλως. τραγικὸς ποιητὴς, ὀλιγόστιχα ποιήματα γράψας. στυφελισμοὺς δὲ, ὀργὰς, λοιδορίας, ὕβρεις, μέμψεις. καὶ ἐν Μυθικοῖς ὅτι

στυφελῶν ἀπὸ πετρῶν
ὀστρακόεντα νῶτα καὶ ἀγκύλα γυῖα κεάσθη.

542. (535.) *ἀπὸ σμικρᾶς δαπάνης*) σμικρὰ ἐποίει καὶ ἔτερπε τοὺς ἀκροατὰς, γράφων ἡδέα. ἀριστίζων δὲ, τρέφων, ἄριστον κατασκευάζων.

543. (536.) *ἀπὸ κραμβοτάτου*) ἡδυτάτου, ξηροτάτου. ἔπαιξε δὲ ἀπὸ τῆς τοῦ λαχάνου ἐπινοίας. αὐτοσχέδιος γὰρ ἦν περὶ τὰ δράματα. ἢ διὰ τὸ καπυρόν. Ἄλλως. ἀπὸ τοῦ χρηστοτάτου. ἔπαιξε δὲ τῷ κραμβοτάτῳ, ἀπὸ τοῦ λαχάνου κράμβης οὕτω καλουμένης. παρὰ δὲ τοῖς Ἀττικοῖς κοράμβλη διὰ τὸ τὰς κόρας βλάπτειν. φασὶ γὰρ αὐτὴν ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ Λυκούργου. ἡνίκα γὰρ ὁ Διόνυσος τοῦτον εὐλαβηθεὶς εἰς τὴν θάλασσαν ἔδυ, ὑπὸ τῆς ἀμπέλου δεσμευθέντα δάκρυον ἐπαφηκέναι, κἀκ τοῦ δακρύου τὴν κράμβην. καὶ διὰ τοῦτο ἀντιπαθῶς ἔχειν ἀλλήλων τὴν κράμβην καὶ τὴν ἄμπελον. πιστοῦνται δὲ τὸν μῦθον τοῦτον γεωργῶν παῖδες. εἰ γάρ τίς, φασι, τὴν ῥίζαν αὐτῆς ἐξάψαι ἐν ἀμπέλῳ, οὐκ ἂν αὕτη καρπὸν ἐνέγκοι. ὅθεν καὶ πρώτη ἐν συμποσίῳ δίδοται, καὶ οἱ Αἰγύπτιοι πρὸ τῶν ἄλλων ἐδεσμάτων ἑφθὰς κράμβας ἤσθιον διὰ τὸ μὴ μεθύσκεσθαι οἴνῳ. βέλτιον δὲ κράμβη λέγοιτ' ἂν ἡ τῷ κάρῳ ἀντιβαίνουσα. χαριέντως δὲ ὁ ποιητὴς ἀντὶ τοῦ χρηστοτάτου, κραμβοτάτου ἔφησεν, ἵνα τὸ ἀπὸ μικρᾶς δαπάνης καὶ τὸ ἀριστίζω, ἀκόλουθον τῷ ἑξῆς λέγειν δοκῇ. μάττων δὲ, σκεπτόμενος, κατασκευάζων, ἐφευρίσκων. ἀντήρκει δὲ, ἀντεῖχε.

544. (537.) *τοτὲ μὲν πίπτων, τοτὲ δ' οὐχί*) οἷον, ἀνὰ μέρος εὐδοκιμῶν, ἔσθ' ὅτε δὲ ἡττώμενος. τοῦτο δὲ εἶπεν, ὡς οὐκ ἀεὶ εὐδοκιμοῦντος.

546. (539.) *ἐρέτην χρῆναι*) κωπηλάτην μὴ ἐπιχειρεῖν φησὶ κυβερνᾷν, εἰ μὴ ἐν πείρᾳ γένηται τοιαύτῃ. Ἄλλως. μὴ πρὶν ἐθέλειν κυβερνᾷν. οὐ γὰρ οἷόν τε κυβερνᾷν, μὴ πρότερον ἐν πολλῇ πείρᾳ γενόμενον ἀποδημίας καὶ τῶν ναυτικῶν, καὶ τοὺς ἀνέμους προϊδεῖν τίνες μέλλουσι πνεῖν καὶ προγνῶναι, εἶθ' οὕτως κυβερνᾷν. ἐντεῦθεν δέ τινι τῶν τῆς παρ' ἡμῖν θρησκείας ἱεροφαντῶν δαιμονίως μετηρύθμισται τὸ, *ἐπαινῶ τὸν ναΐτην νόμον, ὃς τὴν κώπην πρότερον ἐγχειρήσας τῷ νῦν κυβερνήτῃ καὶ πιστεύσας τὰ ἔμπροσθεν, αὖθις ἐπὶ τῶν οἰάκων καθίζει μετὰ τὴν πολλὴν τυφθεῖσαν θάλασσαν, καὶ τὴν τῶν ἀνέμων διάσκεψιν.*

549. (542.) *ὅτι σωφρονικῶς*) μετὰ λογισμοῦ καὶ σκέψεως, καὶ οὐκ ἀνοήτως, οὐδὲ ἐκ τοῦ προχείρου.

550. (543.) *αἴρεσθ' αὐτῷ πολὺ τὸ ῥόθιον*) ῥόθιον τὸ κῦμα ἀπὸ τοῦ ταχέως ῥεῖν. ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων μετήνεγκεν, ὅταν συνεχῶς ὑπὸ πολλῶν ἐρετῶν ἐπὶ πλέον προέρχεται ἡ ναῦς εἰς τὸ πρόσθεν. ἀξιοῖ οὖν τὸν νῦν ἔπαινον μέχρι πολλοῦ παραπέμψαι.

ἕνδεκα κώπαις) κέλευσμα ναυτικὸν λέγεται ἐφ' ἕνδεκα κωπηλασίαις ἐκτεινομένη. ἐπέμεινε δὲ τῇ τροπῇ. Ἄλλως. ἐπαράτην παραδέχεσθαι ἐφ' ἕνδεκα κώπαις ἑξῆς ἀπὸ τῶν ναυτικῶν. τουτέστιν ἀπὸ τοῦ κυβερνᾶν καὶ τοῦ ῥόθου τὸ ἐφ' ἕνδεκα κώπαις ἐπήγαγεν. ἢ ἐπειδὴ οἱ Ἀθηναῖοι τῶν ναυτικῶν ἐπιστήμονες ἦσαν.

551. (544.) *ληναΐτην*) ἑορτὴ παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις τὰ Λήναια. ἔστι δὲ εἰς Διόνυσον. ἐν ᾗ μέχρι νῦν ἀγωνίζονται ποιηταὶ συγγράφοντές τινα ᾄσματα τοῦ γελασθῆναι χάριν. ὅπερ ὁ *Δημοσθένης* εἶπεν ἐξ ἁμάξης. ἐπὶ ἁμαξῶν γὰρ οἱ ᾄδοντες καθήμενοι λέγουσι καὶ ᾄδουσι τὰ ποιήματα.

554. (547.) *φαιδρὸς λάμποντι μετώπῳ*) ἱλαρὸς, φαιδρὸς τὸ μέτωπον. ἢ διὰ τὸ φαλακρὸν εἶναι τὸν Ἀριστοφάνην.

555. (548.) *ἵππι' ἄναξ Πόσειδον*) οὐκ ἀργῶς τῷ Ποσειδῶνι νῦν ἐπίθετον ἔθηκε τοῦτο, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς ὁ χορὸς συνέστηκεν ἐξ ἱππέων. ἀποσεμνύνειν οὖν βουλόμενος ἐπιτήδευμα τὸ αὐτοῦ, οὕτω τὸν Ποσειδῶ προσεῖπε, τουτέστιν ἱππικέ. Εἰς τὸ αὐτό. διπλῆ. εἶτα ἐπάγεται ἐπιῤῥηματικὴ συζυγία. ἧς μέλη καὶ περίοδοι εἰσὶ ιδ' κώλων. ὧν τὰ μὲν ὀκτὼ χοριαμβικὰ ἰαμβικὴν ἔχοντα ἐπιμεμιγμένην ἀκατάληκτον καὶ καταληκτικὴν ὡς ἐν τῷ έ καὶ ή. τῶν δ' ἑξῆς ἀντισπαστικῶν τὰ μὲν θ' καὶ ί τρίμετρα καταληκτικά. τὰ δὲ λοιπὰ δίμετρα ἀκατάληκτα Γλυκώνεια ἐκ διτροχαίου καὶ ἰάμβου, πλὴν τοῦ τελευταίου ἑφθημιμεροῦς, ὃ καλεῖται φερεκράτειον. ὑφ' ὃ παράγραφος καὶ διπλῆ ἔσω νενευκυῖα, δηλοῦσα ἔχειν ἀνταπόδοσιν. τοῖς αὐτοῖς δὲ καὶ ἡ ἀντιστροφὴ σύγκειται. ἐφ' ἧς τῷ τέλει δύο διπλαῖ ἔξω νενευκυῖαι, ἡ μὲν ἐν ἀρχῇ τοῦ κώλου, ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος.

556. (549.) *χαλκοκρότων*) χαλκοπόδων, τουτέστι τὰς ὁπλὰς ἰσχυρὰς ἐχόντων. συμβαίνει γὰρ ἠχεῖν τὴν γῆν καὶ κτυπεῖν ἐπικρουομένην τοῖς ποσὶ τῶν ἵππων.

558. (551.) *κυανέμβολοι*) ἤτοι αἱ τοὺς ἐμβόλους ἔχουσαι κυανῷ βεβαμμένους, ὡς μιλτοπάρῃοι, αἱ με-

μιλτωμέναι. ἢ αἱ τέμνουσαι τὴν θάλασσαν. κυανὸν γὰρ τὸ ταύτης ὕδωρ. [κυανεμβόλοι) ἔμβολος Ἀριστοφ. Θεσμοφορ. τὸ αἰδοῖον· ἀῤῥενικῶς δέ φασι τὸν τῆς νεὼς ἔμβολον, τὸ χάλκωμα τὸ περιτιθέμενον κατὰ τὴν πρώραν καὶ ἔμβολον τοῦ θεοῦ. *Gl. Victor.*]

559. (552.) μισθοφόροι τριήρεις) αἱ τοὺς ἐπὶ μισθῷ στρατευομένους ἄγουσαι.

560. (553.) λαμπρυνομένων) ἀντὶ τοῦ καυχωμένων, καὶ νικώντων ἐν τοῖς ἅρμασι.

562. (555.) βαρυδαιμονούντων) ὅτι ἄθλιοι ἦσαν οἱ ἱπποτροφοῦντες καταναλίσκοντες αὐτῶν τὴν οὐσίαν.

563. (556.) ὦ χρυσοτρίαινα) περιφραστικῶς. τῆς θαλάττης βασιλεῦ. Σουνιάρατε δὲ, ᾧ ἐν τῷ Σουνίῳ ἀρῶνται καὶ εὔχονται. Σούνιον δὲ ἀκρωτήριον τῆς Ἀττικῆς.

565. (558.) Γεραίστιε) Γεραιστὸς ἀκρωτήριον τῆς Εὐβοίας, τῇ μὲν Κρημνίτην ἔχων, τῇ δὲ Λέχαιον. ἱερὰ δέ εἰσι τοῦ Ποσειδῶνος, ἔνθα ὁ Εὔριπος.

566. (559.) Φορμίωνί τε φίλτατε) προσφιλέστατε τῷ Φορμίωνι. τὸν μῦθον δὲ αἰνίττεται, ὅτι καὶ ὁ Ποσειδῶν τῶν Ἀθηναίων ἀντεποιήσατο, καὶ τῇ Ἀθηνᾷ ἤρισε. στρατηγὸς δὲ Ἀθηναίων ναυτικώτατος [1]) ὁ Φορμίων, καὶ πολλάκις εὐτυχήσας ἐν ναυμαχίαις καὶ ἐν τῇ πρὸς Λακεδαιμονίους μάχῃ κατορθώσας νζ' ναῦς διέφθειρεν.

567. (560.) ἐκ τῶν ἄλλων τε θεῶν) ἐκ τῶν ἄλλων θεῶν σὺ μόνος δεῦρο ἐλθὲ Ἀθηναίοις πρὸς τὸ παρεστὼς, τουτέστι πρὸς τὰ παρόντα καὶ ἐνεστῶτα πράγματα. ἐπεὶ νεωστὶ Ἀθηναῖοι Φορμίωνος στρατηγοῦντος περὶ ναυμαχίαν ἠνδραγάθησαν.

569. (562.) εὐλογῆσαι βουλόμεθα) τὸ ἐπίῤῥημα στίχων ἐστὶ ις' τετραμέτρων τροχαϊκῶν ἀκαταλήκτων, ὃ φιλεῖ Ἀρίσταρχος. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ἀντεπίῤῥημα. διπλῇ δ' ἄμφω περατοῦνται. ἀλλὰ τὸ μὲν τῇ ἔσω διὰ τὴν ἀνταπόδοσιν, τὸ δὲ τῇ ἔξω. εὐλογῆσαι δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐπαινέσαι, ὑμνῆσαι, ἐγκωμιάσαι.

---

1) ναυτικότατος *Ald.*

570. (563.) *ἄξιοι καὶ τοῦ πέπλου*) ἰδία παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις πέπλος τὸ ἄρμενον τῆς Παναθηναϊκῆς νεώς, ἣν οἱ Ἀθηναῖοι κατασκευάζουσι διὰ τετραετηρίδος. ἧς καὶ τὴν πομπὴν ἀπὸ τοῦ Κεραμικοῦ ποιοῦσι μέχρι τοῦ Ἐλευσινίου. πέπλον δὲ καλοῦσι τὸ ἄρμενον διὰ τὸ ἀραιοῦν αὐτὸ εἶναι. Ἄλλως. *καὶ τοῦ πέπλου*) οὗ ἐγέγραπτο Ἐγκέλαδος, ὃν ἀνεῖλεν ἡ Ἀθηνᾶ. ἦν δὲ εἷς τῶν Γιγάντων. ἐπεσκευάζετο οὖν ὁ πέπλος καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν, καὶ ἐπομπεύετο ἐν τοῖς Παναθηναίοις. Ἄλλως. νικήσαντες πέπλον ἐποίησαν τῇ Ἀθηνᾷ καὶ ἐνέθεντο τὰς ἀριστείας ἐν αὐτῷ. *Εὐριπίδης Ἑκάβῃ*· ἢ *Παλλάδος ἐν πόλει τᾶς καλλιδίφρου Ἀθαναίας ἐν κροκέῳ πέπλῳ ζεύξομαι ἅρματι πώλους*.

571. (564.) *ναυφράκτῳ στρατῷ*) τῷ συμπεφραγμένῳ ναυτικῷ.

574. (567.) *ἠρίθμησεν*) ἀπεδειλίασεν, μεθ' ἡσυχίας ἦγεν.

ἀμυνίας) ἕτοιμος πρὸς τὸ ἀμῦναι. ὡς ἐπὶ τῶν ἐν πάλῃ ἀγωνιζομένων.

575. (568.) *εἰ δέ που πέσοιεν*) ἡττηθεῖεν, ἧττον ἔχοντες ἀπέλθοιεν. Ἄλλως. εἶδος παλαίσματος, ὅ τινες ψευδόπτωμα[1]) καλοῦσιν. ἐπέμεινε δὲ τῇ τροπῇ. καὶ γὰρ τῶν παλαιόντων οἱ εἰς τὸν ὦμον πεσόντες, ἐξαναστάντες εἰώθασιν ἀποψᾷν τὴν κόνιν, ἵνα μὴ ἴχνος ἔχοιεν μηδὲ ἔλεγχον τοῦ πτώματος. ὃ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν· ὅτι οἱ πρόγονοι, εἰ καὶ ἡττηθεῖεν ἐν μάχῃ, πάλιν αὐτοὶ τὴν ἧτταν ἀνεκαλοῦντο ταχέως καὶ τοῖς νενικηκόσιν ἡττηθεῖσιν ἐκ δευτέρου πλέον τῆς προτέρας νίκης οὐδὲν ἦν.

576. (569.) *ἀπεψήσαντ' ἂν*) ἀπεμάξαντο ὡς οἱ παλαίοντες, ἵνα μηδὲν ἴχνος ἔχοιεν πτώματος. διεπάλαιον δὲ, ἀνεπάλαιον, ἀνεμάχοντο.

578. (571.) *τῶν πρότου σίτησιν*) σίτησιν λέγει τὴν ἐν Πρυτανείῳ τράπεζαν. τουτέστι δημοσίᾳ τρέφεσθαι οὐδεὶς ἂν τῶν παλαιῶν ἠξίωσεν, ὡς τῶν κατ' αὐτὸν στρατηγῶν τοῦτο ποιούντων, καὶ ὡς ἐπὶ μισθῷ ὑφισταμένων κατορθῶσαί τι τῇ πόλει. Ἄλλως. στρατηγῶν Ἀθηναίων τῶν πρότερον οὐδεὶς πρὸ τοῦ

1) ψευδόπωμα *Ald.*

πολέμου σίτησιν ᾔτησεν, ἂν μὴ ὁ δῆμος χαρίζηται. νῦν δὲ ἐὰν μὴ τιμῶνται προεδρίᾳ καὶ σιτίοις, ἀγανακτοῦσιν. ἔσκωψε δέ. οὐ γὰρ εἶπε σίτησιν. ἐὰν μὴ γένωνται πρόεδροι καὶ τιμῆς ἀξιωθῶσιν, οὐ μαχέσεσθαί φασι.

Κλεαίνετον) οὗτος ὁ Κλεαίνετος φαίνεται κατεδηδοκὼς τὴν οὐσίαν καὶ ἡδυπαθήσας. οἱ δέ, ὅτι οὗτος ἔγραψε ψήφισμα μὴ δεῖν δοθῆναι τοῖς στρατηγοῖς σίτησιν. σπανίως δὲ μέμνηται τοῦ Κλεαινέτου, καὶ σχεδὸν ἐνταῦθα μόνον. στοχάζονται οὖν τινες ὅτι οὗτος ἂν εἴη ὁ τὴν σίτησιν περιποιήσας τῷ Κλέωνι.

579. (572.) ἐὰν μὴ προεδρίαν φέρωσι) τιμῆς καὶ οὗτος τρόπος. ἐξῆν δὲ τοῖς τῆς τιμῆς ταύτης τυχοῦσι καὶ ἐν βουλευτηρίῳ καὶ ἐν ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν θεάτροις καὶ ἐν ἄλλῳ παντὶ συλλόγῳ τοὺς προλαμβάνοντας, οἵτινες ἦσαν, ἐξεγείραντας αὐτοὺς εἰς τὸν ἐκείνων τόπον καθίσαι. πεποίηται δὲ τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ τὴν πρώτην αὐτοὺς ἕδραν ἔχειν. Ἄλλως. ἐὰν μὴ πρότερόν, φησι, τοιούτου τύχωσι τινός, ἀπειλοῦσι μὴ μάχεσθαι, διὰ τούτων καθαπτόμενος ὁμοῦ τε καὶ τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν στρατηγῶν· τῶν μὲν Ἀθηναίων, ὡς ἀναξίοις διαδιδόντων τὰς τιμὰς καὶ τὰς δωρεάς, εἰ πρίν τι δρᾶσαι τὴν πόλιν ἀγαθόν, ταῦτα διδόασιν αὐτοῖς· τῶν δὲ στρατηγῶν, ὡς τιμωμένων πρὶν τῶν κατορθωμάτων, καὶ τῶν ἤδη τιμῆς τινος τετυχηκότων τὴν δόξαν ἀφαιρουμένων, εἰ φαίνοιντο δωρεὰν λαβόντες οὐκ ἐπ' ἀνδραγαθήμασι.

καὶ τὰ σιτία) οἱ ἐπὶ στρατείαν ἐξιόντες χρόνου τινὸς ἐπήγοντο σιτία. οὗτοι δέ, φησιν, οἱ νῦν, ἐὰν μὴ προεδρίας τινὸς τιμῆς ἀξιωθῶσιν, οὐκ ἐξίασιν ἐπὶ πόλεμον. σιτία γοῦν εἶπε τὴν ἐν Πρυτανείῳ σίτησιν.

584. (577.) κομῶσι) τρυφῶσι, πλουτοῦσι. τὸ γὰρ κομᾶν ἐπὶ τοῦ τρυφᾶν λέγεται καὶ γαυροῦσθαι, καὶ μέγα φρονεῖν. ἄλλως τε καὶ ταῖς θριξὶ κομᾶν εἰς τιμὴν συγκεχώρηται αὐτοῖς.

ἀπεστλεγγισμένοις) κεκαρμένοις. Κινέας γὰρ καὶ Φρῖνος εἰσηγήσαντο μεταστῆναι τοὺς νέους, νόμον γράψαντες μηκέτι ἁβροδιαίτους εἶναι, ὃν τρόπον τοπάλαι, μηδὲ κομᾶν. ἢ ἀπεξεσμένοις καὶ ἐπανήκουσιν ἀπὸ ἀλείμματος. Ἀππίων δὲ ἀκούει στλεγγίδας τὰς σταγόνας τοῦ ἐλαίου. ἀπεστλεγγισμένοις, ἀντὶ τοῦ ἐγκεκαθαρμένοις,

ματτομένοις. στλεγγὶς γὰρ ἡ ξύστρα, καὶ στλεγγιζόμενος, ἀποξυόμενος. καὶ ἀλλαχοῦ Γήρα·

εἰ παιδαρίοις ἀκολουθεῖν δεῖ σφαῖραν
καὶ στλεγγίδ' ἔχοντα.

Δαιταλεῦσιν· οὐδὲ γὰρ αὐτὴ στλεγγὶς, οὐδὲ λήκυθος. καλεῖται στλεγγὶς καὶ χρυσοῦν ἔλασμα τὸ περὶ τῇ κεφαλῇ τῶν γυναικῶν. ἡ δὲ στλεγγὶς τῶν πρὸς ἄλλο τι. οὐ γὰρ πρὸς τὸ περιξύεσθαι ἄν τις αὐτῇ χρήσαιτο μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ ὕδωρ ἀρύσασθαι. ἀπεστλεγγισμένοις οὖν, ἀπεξεσμένοις, ἢ ἔλαιον ἀληλιμμένοις.

585. (578.) ὦ πολιοῦχε Παλλὰς) ἡ τὴν πόλιν κατειληφυῖα καὶ περιέχουσα. ἐπεὶ καὶ ἦρχε τῆς πόλεως. ἔφορος γὰρ αὐτῆς ἡ θεός. καὶ τὴν ἐπὶ τοῖς πολέμοις ἀρετὴν διὰ τούτων ἐδήλωσεν αὐτῆς. ὁ δὲ νοῦς, ὦ τῆς ἁπασῶν ὑπερφερούσης καὶ ὑπερβαλλούσης χώρας μεδέουσα καὶ βασιλεύουσα ἐν δυνάμει καὶ ποιηταῖς. ἐπικαλεῖται δὲ τὴν θεὸν μετὰ τὴν νίκην εὐμενῆ παραστῆναι τοῖς ποιήμασιν αὐτοῦ. ὁμοῦ δὲ καὶ τὴν ἐπὶ σοφίᾳ δόξαν τῆς πόλεως καὶ τὴν ἐπὶ τοῖς πολέμοις ἀρετὴν διὰ τούτων ἐδήλωσε. ξυνεργὸν δὲ, συμπράκτορα, σύμμαχον.

593. (586.) ἡ χορικῶν ἐστιν ἑταίρα) ἡ τοῖς χοροῖς ἐστι προσφιλὴς καὶ συνήθης. οἱ γὰρ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιηταὶ καὶ τραγικοὶ χοροὺς ἵστασαν, οἳ τὰ χορικὰ ὑπεκρίνοντο καὶ ᾖδον μέλη. συνειστήκει δὲ ὁ χορὸς ὁ μὲν κωμικὸς ἐξ ἀνδρῶν ἤδη καὶ γυναικῶν, ὁμοῦ δὲ καὶ ἐκ παίδων, κδ', ὡς καὶ οὗτος ἀπηρίθμησεν ἐν Ὄρνισιν, ἄῤῥενας μὲν ὄρνις ιβ', θηλείας δὲ τοσαύτας. ὁ δὲ τραγικὸς ιέ, ὡς Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι. ἔστι δὲ ὅτε καὶ ἡμιχόρια ἵσταντο ἤτοι ἐξ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν. ἐν δὲ τοῖς τοιούτοις χοροῖς, εἰ μὲν ἐξ ἀνδρῶν εἴη καὶ γυναικῶν ὁ χορὸς, ἐπλεονέκτει τὸ τῶν ἀνδρῶν μέρος καὶ ἦσαν ιγ', αἱ δὲ γυναῖκες ἕνδεκα. εἰ δὲ παίδων εἴη καὶ γυναικῶν, αἱ μὲν γυναῖκες ιγ' ἦσαν, οἱ δὲ παῖδες ιά. εἰ δὲ πρεσβυτῶν καὶ νέων, τοὺς πρεσβύτας πλεονεκτεῖν δεῖν φασίν. Ἄλλως. χορικῶν, τῶν κωμικῶν καὶ τραγικῶν. ἢ γὰρ ἐνίκων ἢ ἡττῶντο οἱ ἀγωνιζόμενοι.

594. (587.) τοῖς τ' ἐχθροῖσι) τοῖς ἀντιπάλοις, τοῖς ἀνταγωνισταῖς. στασιάζει δὲ, ἀντὶ τοῦ, πρὸς φιλονεικίαν διαφέρεται.

599. (592.) ἃ ξύνισμεν) ὅτι καὶ αὐτοὶ παρα-

κολουθήσαντες γινώσκομεν. ἐπεὶ δὲ ἀλλότρια τῆς ἱππέων φύσεως μέλλει περὶ αὐτῶν λέγειν, ἵνα θεραπεύσῃ τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀπίθανον, ἅπερ αὐτοῖς συνέγνω, ταῦτά φησι περὶ αὐτῶν ἐρεῖν.

τοῖσιν ἵπποις) ἵνα μὴ εἴπῃ τοῖς ἱππεῦσι καὶ δόξῃ χαρίζεσθαι τῷ χορῷ, ἀλλ' ἵνα διὰ τῶν ἵππων ἐπαινέσῃ αὐτούς.

601. (594.) ἐςβολάς) τὰς ἐπὶ τὴν τῶν πολεμίων χώραν ἐκάλουν εἰςβολάς. ἱππαγωγοὺς δὲ, τὰς ἵππους καὶ ἄνδρας ἀγούσας ναῦς.

604. (597.) κώθωνας) εἴδη ποτηρίων ἃ ἐλάμβανον οἱ στρατιῶται. τοὺς ἱππεῖς δὲ ἐπαινεῖν βουλόμενος ταῦτά φησιν. ἄλογον γὰρ καὶ ἀλόγοις ζώοις λογισμὸν περιτιθέναι. τοὺς δὲ Ἀθηναίους ἐπαινεῖ, ἐπεὶ ἠπειρῶται ὄντες ἀντεποιήσαντο τῆς θαλάττης, καὶ οὐκ ἀπέτυχον τῆς προςδοκίας. διὰ δὲ τοῦ σκορόδου καὶ κρομμύου τὴν εὐτέλειαν δείκνυσι τῶν τε ναυτικῶν καὶ στρατιωτικῶν σιτίων. ὅτι εὐτελῆ οἱ στρατιῶται ἔφερον. Ἄλλως. κώθων εἶδος ἐκπώματος ὀστρακίνου. ἢ εἶδος ποτηρίου Λακωνικοῦ καὶ στρατηγικοῦ. ἐπειδὴ μεριστὸν ὕδωρ ἐλάμβανον οἱ ναῦται, κώθωνας εἶχον. Ἀππιανός· ἔφερε δὲ δᾷδα συγκεκομμένην καὶ θεῖον ἐν κώθωσι. καὶ κωθωνίσαι τὸ μεθύσαι, ὡς τὸ, ἐρῶν δὲ καὶ κωθωνιζόμενος ἀφ' ἡμέρας.

606. (599.) τίς ἐμβαλεῖ) ἰδίως τὸ κροῦσαι ναυσὶν, ἐμβαλεῖν λέγουσι. φησὶν οὖν, τίς ὁ τολμήσας τοῖς ἱππόταις ἐξ ἐναντίας στῆναι; κυρίως οὖν τὸ ἐμβαλεῖν τὸ ταῖς κώπαις κροῦσαι. νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ τοῖς ἵπποις συμβαλεῖν. τὸ δὲ ἱππαπαὶ ἔπαιξε παρὰ τὸ ῥυππαπαὶ εἰρηκὼς ὡς ἐπὶ ἵππων. ἔστι δὲ τὸ ῥυππαπαὶ ἐπιφώνημα ναυτικόν. ἢ ψόφου ἐστὶ μίμημα ἀποτελουμένου. ἀνεβρύαξαν δὲ, ἀνεθορύβησαν, ἀνέκραγον. οὐκ ἐλᾷς δὲ, οὐκ ἐρέττεις, οὐ κωπηλατεῖς.

607. (600.) ὦ σαμφόρα) ἰδίως καλοῦνται σαμφόραι, ἵπποι ἐγκεχαραγμένοι γὰρ τὸ σ σημεῖον. οἱ Δωριεῖς τὸ σ σὰμ λέγουσιν.

608. (601.) ἐξεπήδων) κυρίως τὸ ἐξεπήδων ἐπὶ ἵππων. φησὶ δὲ, ἐξώρμων. ἐναργεῖ δὲ λέξει κέχρηται δεικνὺς αὐτῶν τὴν προθυμίαν. παγούρους δὲ, τοὺς παρ' ἡμῖν καράβους.

[609. μετῄεσαν) μετήρχοντο, ἐδίωκον. Gl. Victor.]

610. (603.) ἀντὶ πόας Μηδικῆς) τοῦ παρ' ἡμῖν χόρτου. λέγεται δὲ πόα Μηδικὴ ἀρίστη καὶ καλλίστη καὶ ἐπιτηδειοτάτη ἵπποις. ἡ αὐτὴ δὲ τρίφυλλος λέγεται. ὅτι Μῆδοι ἐχθροὶ Ἀθηναίων καὶ ἡ τῶν Μήδων χώρα ἔφυδρος οὖσα χόρτον πολὺν ἐκφέρει. ἑκάστη δὲ βοτάνη πόα λέγεται. ἡ δὲ σμήχουσα, πόα λέγεται παρὰ Δημοσθένει καὶ Λυσίᾳ. Ἄλλως. ἀντὶ λόχου Μηδικοῦ. ἐδόκει γὰρ ἡ Μηδικὴ χώρα μηδείας [1]) τε οὖσα καὶ κάθυγρος εὔφορος εἶναι εἰς τὰς τῶν κτηνῶν τροφάς. ἐπεὶ τοῖς Ἀθηναίοις ἔθος ἦν Μήδων κρατεῖν.

611. (604.) εἴ τις ἐξέρπει) εἴ τις προκύψειε μόνον. ἐπέμεινε δὲ τῇ τροπῇ πλέον τι περὶ τῶν Ἀθηναίων φιλοτιμούμενος. οὐ γὰρ τοὺς προϊόντας, φησὶ, διέφθειρον συλλαμβάνοντες, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐν αὐτοῖς ὄντας τοῖς βυθοῖς· ταῦτα δὲ πάντα πρὸς τὴν ἐμπειρίαν αὐτῶν ἀποτεινόμενος τὴν περὶ τὰ ναυτικά.

612. (605.) Θέωρος) ὁ ποιητὴς Θέωρος ἔφθη εἰπεῖν τινὰ Καρκίνου Κορίνθιον ταῦτα. ἀποδέχεται δὲ αὐτοὺς πίνοντας ἕνεκα τοῦ νικῆσαι μόνον. ὁ Θέωρος ἔγραψε Καρκίνον λέγοντα πρὸς τὸν Ποσειδῶ καὶ ἀποδυσπετοῦντα. προσκρούει εἴς τινα Καρκίνον. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ τοὺς ἱππέας καὶ οὐχ ἱππεῖς. ὡς μοιχὸς δὲ κωμῳδεῖται ὁ Θέωρος καὶ ἰχθυοφάγος καὶ πονηρός. περὶ Κόρινθον οὖν διέτριβεν, ἴσως διὰ τὰς ἐκεῖ πόρνας. ἦν δὲ καὶ κόλαξ. ταῦτα οὖν λέγει ἴσως κολακεύων τοὺς ἱππέας. [ἔφθη) ἔφθασε, προέλαβεν, ἀπὸ τοῦ φθῶ, φθῆμι. Gl. Victor.]

613. (606.) δεινά γ' ὦ Πόσειδον) δοκοῦσι καὶ οἱ Κορίνθιοι μάλιστα σέβεσθαι Ποσειδῶνα διὰ τὸν Ἰσθμόν. ὅθεν καὶ γυμνικὸν ἀγῶνα τὰ Ἴσθμια ἐπιτελοῦσι τῷ τε Παλαίμονι καὶ τῷ Ποσειδῶνι. Ἄλλως. ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι ἐστράτευσαν ἐπὶ Κόρινθον, καὶ περὶ Κεγχρέας ἐνίκησαν Νικίου στρατηγοῦντος τοῦ Νικηράτου, σὺν ἱππεῦσι σ' καὶ ὁπλίταις καὶ ναυσί.

614. (607.) μήτ' ἐν γῇ μήτ' ἐν θαλάττῃ)

---

1) F. πεδιάς.

ὡς τῶν Ἀθηναίων οὐ κατὰ θάλατταν μόνον, ἀλλὰ καὶ κατὰ γῆν ἐν τοῖς πολέμοις κρατούντων.

615. (608.) ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν) ἔτι τοῦ χοροῦ ἴαμβοι τρίμετροι ἀκατάληκτοι ε, τοῦ ὑποκριτοῦ προερχομένου. Ἄλλως. ὦ φίλτατε) ὁ χορὸς πρὸς τὸν ἀλλαντοπώλην ἥκοντα ἀπὸ τῆς Βουλῆς καὶ καταγωνισάμενον Κλέωνα.

616. (609.) φροντίδα) ἀγωνίαν καὶ μερίμναν καὶ φόβον. ὃ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν· εἰς δέος κατέστησας ἡμᾶς, μὴ παρευδοκιμηθῇς πρὸς τοῦ Κλέωνος.

619. (612.) νικόβουλος) ἐγώ, φησι, τὴν νίκην ἀπηνεγκάμην. ἀστείως δὲ κέχρηται τῷ συνθέτῳ, καὶ τὰ ὀνόματα συνέπλεξεν ἄμφω. ἐν τῇ Βουλῇ γὰρ τὴν φιλονεικίαν ἐποιήσατο προςκαλεσαμένου τοῦ Κλέωνος, καὶ οἱ βουλευταὶ τὴν νίκην προέκριναν αὐτῷ.

621. (613.) ὦ καλὰ λέγων) διπλῆ καὶ εἴςθεσις εἰς περίοδον τοῦ χοροῦ προῳδικὴ στροφῆς λόγον ἔχουσα. ἔχει γὰρ καὶ ἀντιστροφὴν τό, πάντα δὴ πέπραγας, ὁμοίαν καθ' ἕκαστόν ἑαυτῇ. ἔστι δὲ ὀκτάκωλος. ἧς τὸ ά τροχαϊκὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον, μᾶλλον δὲ τετράμετρον βραχυκατάληκτον τοῦ ϛ' ποδὸς τριβράχεος. τὸ δεύτερον ἐν εἰςθέσει παιωνικὸν τετράῤῥυθμον ἢ τετράμετρον καθαρὸν καταληκτικόν. τὰ δὲ λοιπὰ ἐν εἰςθέσει. τὸ γ' παιωνικὸν δίῤῥυθμον ἤτοι δίμετρον καταληκτικὸν ἀντὶ παίωνος Ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος ἔχον. τὸ δ' τροχαϊκὸν ἐφθημιμερές. τὸ πέμπτον παιωνικὸν δίῤῥυθμον ἀκατάληκτον ἐκ κρητικῶν. τὸ ϛ' τροχαϊκὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ζ' ὅμοιον, καὶ τὸ ή τροχαϊκὸν ἐφθημιμερές. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν στροφῆς παράγραφος καὶ διπλῆ ἔσω νενευκυῖα, τῆς δὲ ἀντιστροφῆς δύο διπλαῖ, ἡ μὲν ἐν ἀρχῇ τοῦ κώλου, ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος, ἀμφότεραι ἔξω νενευκυῖαι. ἐπολολύξαι δέ, εὔξασθαι καὶ εὐφημῆσαι.

623. (615.) εἴθ' ἐπέλθοις) εἴθε ἐθελήσαις μοι διελθεῖν καὶ διηγήσασθαι πάντα τὰ πραχθέντα σοι καὶ γεγεννημένα.

626. (618.) κἂν μακρὰν ὁδὸν) καὶ ἀποδημίαν στείλασθαί μοι δοκῶ, ὥςτε μαθεῖν τὰ πεπραγμένα. θέλω, φησὶ, καὶ μακρὰν ὁδὸν διελθεῖν, ἵνα μάθω, πῶς ἐνίκησας τὸν Κλέωνα.

628. (619.) ὡς ἅπαντες ἡδόμεσθά σοι) ὡς ἐπὶ τῇ σῇ εὐφραινόμεθα νίκῃ καὶ χαίρομεν. λείπει δὲ ἡ ἐπί, ἵν' ᾖ, ἐπὶ σοί. ἢ ἡ σύν, ἵνα ᾖ, συνηδόμεθά σοι.

630. (621.) καὶ μὴν) ἡ περιοδικὴ αὕτη καὶ μονοστροφικὴ εἴςθεσις τοῦ ὑποκριτοῦ διηγηματική ἐστιν, ἐκ στίχων ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων νθ'. ὧν τελευταῖος, ὀβολοῦ κοριάννοις ἀναλαβὼν ἐλήλυθα. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. κατόπιν δὲ, ὄπισθεν ἢ μετ' αὐτοῦ ἐπορευόμην. τὸ δὲ ἐλασίβροντα παρὰ τὰ ἐκ τῆς ἀρχῆς Πινδάρου. ἀναῤῥηγνὺς δὲ, ἀποσπῶν, μετὰ σφοδρότητος λέγων, τουτέστι πλάττων καὶ κατασκευάζων καὶ συντιθείς. ἔχεται δὲ καὶ τοῦτο τὸ ῥῆμα ἐμφάσεως μείζονος. Ἄλλως. ὥςπερ ὑπὸ βροντῆς ἐλαυνόμενα, τουτέστι μεγαληγορῶν καὶ ὑπερόγκοις χρώμενος ῥήμασι, γέμουσι ψόφων. ἤτοι δὲ τὴν φωνὴν σκώπτει τοῦ Κλέωνος ὅτι ταχέως ἐφθέγγετο, ἢ ὡς ταχεῖαν πρὸς τὴν ἀπειλὴν, ἣν ἠπείλησεν ὁ Κλέων εἰπὼν συνταράξειν τήν τε γῆν καὶ τὴν θάλασσαν ἐπ' αὐτῷ. τό τε γὰρ τὴν γῆν κινεῖν καὶ σαλεύειν καὶ τοὺς τῆς θαλάττης βυθοὺς, ἔργον τοῦ Διὸς ὡς καὶ τὸ βροντᾶν. προπαροξυτόνως δὲ ἀναγνωστέον ἐλασίβροντα.

633. (624.) τερατευόμενος) ψευδόμενος καὶ μηδὲν ἀληθὲς μηδὲ ὑγιὲς λέγων.

ἤρειδε κατὰ τῶν ἱππέων) ἧφιε καὶ ἔπεμπε κατὰ τῶν ἱππέων. ἔφαμεν δὲ, ὅτι συνέστηκεν ὁ χορὸς ἐκ τῶν ἱππέων. εἰς τρία γὰρ μέρη τοπαλαιὸν τῶν Ἀθηναίων διῄρητο ὁ δῆμος, εἰς τοὺς πεντακοσιομεδίμνους καλουμένους, οὓς διὰ τὸ γεωργεῖν τοσαῦτα μέτρα οὕτως ὠνόμαζον, καὶ τοὺς ἱππέας καὶ τοὺς θῆτας. οἱ μὲν οὖν πεντακοσιομέδιμνοι ἦσαν εὔποροι. οἱ δὲ ἱππεῖς ἧττον μὲν πεντακοσιομεδίμνων, μέχρι δὲ τῶν τ' ἐγεώργουν μέτρων. ἱππεῖς δὲ αὐτοὺς ὠνόμαζον διὰ τὸ δύνασθαι, εἴποτε αὐτοῖς χρεία γένηται ἵππων, ἕκαστος αὐτῶν τρέφειν. ἦσαν δὲ τὸ μὲν πρότερον χ' τὸν ἀριθμόν. οὗτοι δὲ μετὰ ταῦτα τῆς πόλεως πληθυνθείσης ἐγένοντο διακόσιοι πρὸς τοῖς χιλίοις. ὅθεν καὶ τὰς θυσίας, ἃς αὐτοὶ πέμποιεν ἐν ταῖς πομπαῖς, ἐκάλουν ἱππάδας. ἐξῆν δὲ αὐτοῖς καὶ κομᾶν. ἡ δὲ τρίτη τάξις ἦσαν οἱ θῆτες παρ' αὐτοῖς. οἷς οὐδὲ ἄρχειν ἐφεῖτο, ἢ δικάζειν καὶ ἐκκλησιάζειν μόνον, ἵν' ἔκ τε τοῦ δικαστικοῦ καὶ ἐκκλησιαστικοῦ τρέφοιντο.

634. (625.) κρημνοὺς ἐρείδων) ἐπιπέμπων καὶ ἀκοντίζων, τουτέστιν ἐγκλήματα ὑπέρογκα καὶ διαβολὰς

χαλεπωτάτας ῥίπτων καὶ λογοποιῶν κατὰ τῶν ἱππέων. ἀπὸ δὲ τοῦ ἐλασίβροντα καὶ τοῦτο εἴληφε τὸ ῥῆμα ἐχόμενον τοῦ ὄγκου τοῦ προειρημένου. κρημνοὶ δέ εἰσι τὰ μέρη τὰ ἀπὸ τῶν ὀρῶν ἀποσπώμενα. καὶ τὴν ὄχθην δὲ κρημνὸν λέγουσιν, ἐπειδὴ πάντα τὰ ὑψηλὰ κρημνοί.

635. (626.) πιθανώτατα) ἐγγὺς πίστεως καὶ ἀληθείας ἐχόμενα πλάττει, ἐπιφέρων αὐτοῖς ἐγκλήματα.

636. (627.) ψευδατραφάξυος) πλήρης ψευσμάτων. ἀτράφαξις δὲ εἶδος λαχάνου, ὃ ταχέως εἰς μέγεθος αὔξεται. ἐπεὶ οὖν ὁ Κλέων ψευδῆ κατὰ τῶν ἱππέων κατηγόρησε, καὶ ἡ Βουλὴ πείθεσθαι ἐδόκει, ψευδατραφάξυος εἶπε πλέαν τὴν Βουλὴν γεγονέναι, διαβάλλων μὲν ὡς ψεύστην τὸν Κλέωνα, τῆς δὲ Βουλῆς καθαπτόμενος, ὡς τοῖς ψευδομένοις καὶ διαβάλλουσι πειθομένης εὐχερῶς καὶ ῥαδίως, ὥσπερ καὶ τὸ λάχανον αὔξεται.

637. (628.) κἄβλεψε νάπυ) καὶ ἀνέβλεψε δριμὺ καὶ ὀργίλον. ἀπὸ τῆς ψευδατραφάξυος, ἐξ ἧς εἶπε τὸ νάπυ. λαχάνου γὰρ καὶ τοῦτο εἶδος. ἔστι δὲ δριμὺ τὴν φύσιν. ἀφ' οὗ σπέρματος τὸ νῦν λεγόμενον σίνηπι γίνεται. νάπυ γὰρ τὸ σίνηπι λέγεται.

καὶ μέτωπ' ἀνέσπασε) συνέστειλε τὰς ὀφρῦς. καὶ τοῦτο δὲ δεῖγμα ὀργῆς.

639. (630.) φενακισμοῖσιν) ἀπατήμασι. φενάκη γάρ ἐστιν ἡ προσθετὴ κόμη.

640. (631.) ἄγε δὴ Σκίταλοι) ὠνοματοποίησε δαίμονάς τινας ἀναπλάσας ἀναιδεῖς. οὐκ ὄντας γὰρ θεοὺς ἐπὶ χλεύῃ ἀσυνέτως προφέρεται τὰ ὀνόματα λέγων ὡς θεῶν. Ἄλλως. οἷον, προτρεπόμενος καὶ ἐπιθαρσύνων αὐτὸν εἰς ἀναίδειαν καὶ εὐτολμίαν ἀνέπλασε θεοὺς ἐπὶ χλεύῃ, οἷς ηὔξατο ἀρξάμενος τοῦ λέγειν. Σκίταλοι μὲν οὖν οἱ εὐτελεῖς καὶ πονηροί. ἦν γὰρ Σκίτων κναφεύς τις καὶ εὐτελὴς ἐπὶ πονηρίᾳ κωμῳδούμενος. Βερέσχεθοι δὲ, οἱ ἀνόητοι. πέπλασται δὲ ἡ λέξις. Κοάλεμοι δὲ, οἱ ἀνόητα κοοῦντες καὶ νοοῦντες. Μόθων δὲ, ὁ εὐτελής. μόθωνας γὰρ ἐκάλουν οἱ Λάκωνες τοὺς παρεπομένους τοῖς ἐλευθέροις. ἔστι δὲ καὶ γένος ὀρχήσεως. Ἄλλως. πρὸς τὴν ὁμωνυμίαν οὐκ ὄντας θεοὺς ἐπὶ χλεύῃ προφέρεται. ὥσπερ δὲ παραστάτας ἀνθρώπων πονηρῶν καὶ παρέδρους τούτους ἐπεκαλεῖτο θεούς. οὐδεὶς δὲ αὐτῶν ἡρμένευσε τὰ ὀνόματα.

ἦν δ' ἐγώ) ἔφην δ' ἐγώ. Ἀττικὴ δὲ ἡ λέξις καὶ ἡ σύνταξις. μάλιστα δὲ αὐτῇ συνεχῶς κέχρηται καὶ κατακόρως ὁ Πλάτων. καὶ ἦ δ' ὃς ἀντὶ τοῦ ἔφη ἐκεῖνος.

642. (633.) ἀγορᾷ τ' ἐν ᾗ παῖς ὤν) τά τε ἄλλα, φησὶ, παρεκελευόμην, καὶ τῆς ἀνατροφῆς ἀνεμιμνησκόμην, ὅτι ἐν τῇ ἀγορᾷ τραφείην, καὶ τὰ ἐκ παιδὸς ἐπεκαλούμην ἐπιτηδεύματα συλλαβέσθαι μοι εἰς τὸν ἀγῶνα τὸν πρὸς Κλέωνα.

644. (635.) φροντίζοντί μοι) εὐχομένῳ καὶ μεριμνῶντι.

645. (636.) ἀπέπαρδεν) οὕτως Ἀττικοὶ τὸ πορδὴν ἀφεῖναι. παρεῖλε δὲ τοῦτο γέλωτος χάριν. καταπύγων δὲ, εὐρύπρωκτος.

646. (637.) προςέκυσα) προςεκύνησα ὥςπερ σημείου τινὸς δοθέντος. ἰστέον μέντοι ὅτι γέλωτος χάριν προςείληφε ταῦτα.

647. (638.) τὴν κιγκλίδ' ἐξάραξα) τὴν θύραν, τὴν κάγκελον τοῦ δικαστηρίου. ἰδίως δὲ τὰς διπλᾶς θύρας οὕτω κλητέον, ἅςτινας δικλίδας. ἢ κιγκλὶς ἰδίως. ἡ τρύπη, δι' ἧς ἡ κιγκλὶς πέμπεται. ἐξάραξα δὲ, ἀνέωξα. ὃ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν· θαρσήσας, φησὶ, τῷ δοθέντι σημείῳ, διάρας τὸ στόμα καὶ τὴν ἀγωνίαν ἀποβαλὼν, ὥςπερ τὸ στόμ' ἀνοίξας ἀνέκραγον. εὐαγγελίσασθαι δὲ, εὐαγγέλια λέγειν, Ἀττικῶς. πόλεμος δὲ, ὁ Πελοποννησιακὸς δηλονότι. κατεῤῥάγη δὲ, ἀντὶ τοῦ συνέπεσεν.

651. (642.) ἀφύας) εἶδος λεπτῶν ἰχθύων ἄγαν. αἷς ὁ πηλὸς γένεσίς ἐστι πάνυ ἰλυώδης, ὅταν συστῇ καὶ γένηται μέλας, φύσει τινὶ ἀποῤῥήτῳ εἰς ζῶα μεταβάλλεται πάμπολα. οὐδὲν δὲ δέονται τροφῆς. ἀπόχρη γε μὴν ἀλλήλας περιλιχμήσασθαι. ἄγρα δὲ αὐτῶν εἵματα λεπτά· εἰς δὲ ἄλλων ἰχθύων θήραν ἥκιστον. συμβαίνει δὲ τὴν ἀφύαν τάχιστα ἕψεσθαι. ὅθεν καὶ παροιμία, ἀφύα ἐς πῦρ, ἐπὶ τῶν τέλος ὀξὺ λαμβανόντων. ἑνικῶς δὲ οὗτος ἐν Ταγηνισταῖς εἶπεν ἀφύη· ἐν ἄλλοις δ' ἀεὶ πληθυντικῶς τὰς ἀφύας, λέγεται δὲ καὶ ἀφρὸς διὰ τὴν λευκότητα. ἔστι δὲ ἡ παρὰ πολλῶν λεγομένη ἔγγραυλις. καὶ ἀφύων τιμὴ τὸ ἔλαιον, ἐπεὶ ἐν αὐτῷ ἕψονται. καὶ ἀφύας φαληρικὰς τὰς μεγάλας. Φαληρεὺς δὲ λιμὴν τῆς Ἀττικῆς. ἔστι δὲ γένη πλείονα. ἡ μὲν ἀφρῖτις λεγομένη, ἥτις οὐ γίνεται ἀπὸ

γόνου, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐπιπολάζοντος τῇ θαλάσσῃ ἀφροῦ καὶ πηλοῦ ἰλυώδους, ὡς ἀνωτέρω ἐῤῥέθη. ἑτέρα δέ ἐστιν ἡ λεγομένη κωβῖτις, ἣ γίνεται ἐκ τῶν μικρῶν καὶ φαύλων τῶν ἐν τῇ ἄμμῳ φερομένων κωβιῶν. ἐξ αὐτῆς δὲ ἕτεραι, αἳ ἐγκρασίχολοι καλοῦνται.] καὶ ἄλλη, ἥτις ἐστὶ γένος μαινίδων. καὶ ἄλλη ἐκ τῆς μεμβράδος. καὶ ἄλλη ἐκ τῶν μικρῶν κεστρέων. ἔστι δὲ προηγουμένη ἡ ἀφρῖτις. σφόδρα δὲ καὶ μέχρι νῦν παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις σπουδάζεται.

ἀξιωτέρας) εὐωνοτέρας τῆς ἀξίας τιμῆς. ἄξιον παρ' Ἀττικοῖς τὸ εὔωνον.

652. (643.) διεγαλήνισεν) προςηνῆ καὶ πρᾶα, καὶ ἥμερα ἐγένοντο, τουτέστιν ἐκ τῆς ὀργῆς μετέβαλε καὶ μετηλλάγη. ἀπὸ δὲ τῶν ἀφύων κυρίως τῷ διεγαλήνισεν ἐχρήσατο, ὅτι ἐμπείρως οἱ Ἀθηναῖοι εἶχον τῆς ναυτικῆς. σκώπτει δὲ αὐτοὺς, ὡς μικροῖς δελεαζομένους λήμμασιν.

653. (644.) ἐστεφάνουν μ' εὐαγγέλια) τοὺς γὰρ εὐαγγελιζομένους τὶ ἀγαθὸν στεφάνοις ἐτίμων.

654. (645.) ἀπόῤῥητον) τὸ ἐν μυστηρίῳ λεγόμενον. οἷον τὸ κεκρυμμένον καὶ ἄγνωστον αὐτοῖς ὑποθέμενος, ἵν' ἔχοιεν καὶ ποῦ ἀγοράσειεν.

656. (647.) τῶν δημιουργῶν) τῶν σκευοποιῶν, τῶν κεραμέων. δημιουργοὺς δὲ ἐκάλουν καὶ τὰς νῦν καλουμένας ὑπονυμφίδας, τουτέστι τὰς παρεστώσας τῇ νύμφῃ γυναῖκας. ὅθεν ἐστὶ καὶ Μενάνδρῳ Δημιουργός. κοινῶς δὲ ἔλεγον δημιουργοὺς τοὺς τὰ δημόσια ἐργαζομένους. ποτὲ δὲ καὶ τοὺς ἀρχιτέκτονας, ὡς ἐν Εἰρήνῃ. καὶ δημιουργικῶς ἀντὶ τοῦ τεκτονικῶς. τρύβλια δὲ, τὰ ὀξύβαφα.

657. (648.) ἀνεκρότησαν) ἥσθησάν τε καὶ ἐκρότησαν. δείγματα δὲ χαρᾶς. ἐκεχήνεσαν δὲ, ἀντὶ τοῦ ἔβλεπον, ἢ ἐμοὶ προςεῖχον. ὑπονοήσεις δὲ, ὑποπτεύσας, ἢ κατανοήσας τότε καὶ προϊδών.

661. (652.) ἐπὶ συμφοραῖς ἀγαθαῖς) ἐπὶ ἀγαθοῖς πράγμασι. μέσον δὲ ὄνομα ἡ συμφορά. δηλοῖ γὰρ καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ κακὸν, ἐκ τῆς προςθήκης τοῦ ἐπιφερομένου. ὥςπερ οὖν καὶ νῦν προςθεὶς ἐπ' ἀγαθαῖσιν, οὐκ ἀφῆκεν ἐπὶ τοῦ πονηροῦ νοεῖσθαι.

664. (655.) τοῖς βολίτοις ἡττημένος) ταῖς τῶν βοῶν ἐπαγγελίαις ὅτε ἔγνων ἡττηθείς. βολίτοις δὲ, τοῖς

σπελέθοις. βόλιτοι γὰρ οἱ σπέλεθοι τῶν βοῶν. Ἄλλως. τοῖς βοϊδίοις. ἡ τοῦ βοὸς κοιλία βόλιτον ἔχει. λέγει δὲ φαύλοις εἴδεσιν ἐν αὐτοῖς ἡττώμενος. Ἀττικοὶ δὲ οὕτω λέγουσι χωρὶς τοῦ β, ὅπερ ἡμεῖς βόλβιτον λέγομεν. βολίτοις δὲ, ὅτι περὶ βοῶν ὁ λόγος. καὶ παροιμία, βολίτου δίκην, πρὸς τοὺς ἐπὶ μικροῖς δίκας ὑπέχοντας. ὁ γὰρ Σόλωνος νόμος καὶ τοὺς βόλιτον ὑφελομένους κολάζει. ὑπερηκόντισα δὲ, ἐνίκησα, ἐκ μεταφορᾶς τῶν τοῖς ἀκοντίοις νικώντων.

666. (657.) τῇ δ' Ἀγροτέρᾳ) τῇ Ἀρτέμιδι. ἰδίως γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι σέβουσι καὶ τιμῶσι τὴν Ἀγροτέραν Ἄρτεμιν. Ἄλλως. ἐξ ἱστορίας. Καλλίμαχος ὁ πολεμάρχιος λέγεται εὔξασθαι τῇ Ἀρτέμιδι τοσαύτας βοῦς θῦσαι, ὅσους ἂν φονεύσῃ βαρβάρους ἐν Μαραθῶνι. ἐπειδὴ δὲ πολλοὶ ἐφονεύθησαν, μὴ δυνάμενος τοσαύτας βοῦς θῦσαι, ἔθυσε χιμαίρας. παρῄνεσα δὲ, συνεβούλευσα, εἰσηγησάμην Ἀθηναίοις.

668. (659.) αἱ τριχίδες) εἶδος ἰχθύων, ἃς θρίσσας καλοῦμεν. καὶ ἀλλαχοῦ· ἔβηττε τὴν νύχθ' ὅλην τριχίδων πεπλησμένος.

669. (660.) ἐκαραδόκησεν) ἀντὶ τοῦ ἀπέβλεψεν. ἢ ἐμοὶ προσέθεντο τὴν κεφαλὴν μετεωρίσαντες. παρὰ τὸ Ὁμηρικὸν, καὶ τ' Ὠρίωνα δοκεύει. ἐφληνάφα δὲ, ἐφλυάρει, ἐξηυτέλιζε.

671. (662.) κᾆθ' εἷλκον αὐτὸν) εἶτα εἷλκον αὐτὸν, καὶ ἐξώθουν τῆς Βουλῆς.

οἱ πρυτάνεις) οἱ προεστῶτες τῆς σιτήσεως, καὶ τοῦ δήμου ἄρχοντες ὑπηρέται.

674. (665.) ἵν' ἅτθ' ὁ κῆρυξ) ταῦτα εἰς τὴν ἀπάτην τοῦ Κλέωνος τὴν εἰς τὸν δῆμον. ἐξ ἱστορίας δὲ τοῦτο. Λακεδαιμονίους γὰρ περὶ εἰρήνης πρεσβευομένους οὐκ ἐδέξαντο Κλέωνος κωλύσαντος.

676. (667.) ἐξ ἑνὸς στόματος) ὁμοθυμαδὸν καὶ μιᾷ φωνῇ.

677. (668.) ὦ μέλε) πρόσφθεγμα Ἀττικὸν, ἀντὶ τοῦ ὦ κάκιστε, ἢ κακοδαιμονέστατε, ἢ οἰκτρότατε. παρέλκει δὲ τὸ ὦ μέλε. ἀξίας δὲ, εὐώνους.

679. (670.) ὁ πόλεμος ἐρπέτω) γράφεται ἐῤῥέτω, τουτέστι χαιρέτω, ὅ ἐστιν, οὐδεμίαν φροντίδα τοῦ πολέμου ποιοῦμεν.

681. (672.) ὑπερεπήδων) καὶ εὐθὺς ὑπερήλλοντο καὶ ὑπερεπήδων, τουτέστι δρομαῖοι ὑπήγοντο. διὰ δὲ τῆς σπουδῆς τὴν λιχνείαν ἐνδείκνυσιν αὐτῶν.

τοὺς δρυφάκτους) τὰ νῦν ταυλώματα καλούμενα. τὰ τῶν οἰκοδομημάτων ἐξέχοντα ξύλα. ἢ τὰ κάγκελα. δρυόφακτός τις ὤν. οἱ γὰρ ἀρχαῖοι πᾶν δένδρον δρῦν ἐκάλουν, ὥςπερ καὶ ἀκρόδρυα τὰ ἄκρα τῶν δένδρων. τουτέστιν ὁ ἐκ δρυῶν φραγμός.

683. (674.) γήτεια) εἶδος λαχάνου ἀγρίου, παρεοικὸς τοῖς λευκοῖς πράσοις. καὶ τοῦτο ἥδυσμα ὡς τὸ ἀμπελόπρασον.

684. (675.) ἐδίδουν ἡδύσματα) ἀρτύματα, φησὶν, αὐτοῖς ἐχαριζόμην. οἰκείως δὲ ὡς μάγειρος ἐδίδουν τὰ ἀρτύματα.

686. (677.) ὑπερεπῄνουν) γράφεται καὶ, ὑπερεπλήσσοντό με, καὶ τὴν φιλοτιμίαν ἐθαύμαζον τὴν ἐμήν. διασύρει δὲ αὐτοὺς ὡς μικροθαυμάστους καὶ ταχέως ἀπατωμένους ὀλίγῳ λήμματι.

ὑπερεπύππαζον) πύππαξ ἐπεφώνουν, ὃ ἡμεῖς ποππύζειν λέγομεν.

688. (679.) ἀναλαβὼν) συναρπάσας, κουφίσας, μετεωρίσας, τουτέστιν εἰς ἐμαυτὸν τῇ εὐνοίᾳ πείσας ῥέπειν. ἱκανῶς δὲ ἐκωμῴδησε τοὺς Ἀθηναίους. κορίαννα δὲ εἶδος βοτάνης, τὸν νῦν κολίανδρον.

690. (681.) ὁ πανοῦργος) ὁ Κλέων τὸν ἀλλαντοπώλην. κεκασμένον δὲ, κεκοσμημένον. ποικίλοις δὲ, πολλοῖς καὶ διαφόροις. αἱμυλίοις δὲ, τοῖς προςηνέσι καὶ ἐπαγωγοῖς ἢ ἀπατητικοῖς.

699. (688.) καὶ 'μὴν ὁ Παφλαγὼν) διπλῆ καὶ εἴςθεσις εἰς ἰάμβους τριμέτρους ἀκαταλήκτους ξέ. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

700. (689.) κολόκυμα) τὸ κολοβὸν κῦμα, ὅπερ τυφλὸν διὰ τὸ μὴ καχλάζειν λέγουσιν. ἢ τὸ κυλίον καὶ ἐπιφέρον. ὑψηλὸν κῦμα καὶ μέγα ἀπὸ τοῦ κορυφοῦσθαι κυλιόμενον. τοῦτο δὲ ὡς πρὸς ἄνεμον. Ἄλλως. ὅπερ τινες κωφὸν καλοῦσι, τὸ μὴ ἐπηχοῦν μηδὲ καχλάζον. πρὸς τὴν προειρημένην δὲ ἀπειλὴν ὑπὸ τοῦ Κλέωνος ὅτι τὴν γῆν ταράξει καὶ τὴν θάλατταν, ἀποτείνεται διασύρων αὐτὸν, ὅτι μηδὲν ἔπραξεν ὧν προηπείλησεν, ἀλλ' ἧττον ἔχων ἀπῆλθε τοῦ Ἀγορακρίτου.

701. (690.) ὡς δὴ καταπιόμενός με) ὡς ἐπικαλύψων με τῷ κύματι αἰσχρῶς με μέλλων καταπιεῖν.

μορμὼ τοῦ θράσους) τὸ μορμολύκειον, ἣν λέγουσι Λάμιαν. μορμολύκεια δὲ ἔλεγον τὰ φοβερά. λείπει δὲ τὸ ὡς, ὡς μορμώ. ἢ ἐπιῤῥηματικῶς ἐξενήνεκται, ὡς εἰ ἔλεγε, φεῦ τοῦ θράσους.

702. (691.) εἰ μή σ' ἀπολέσαιμι) οἷον διαμαρτήσαιμί, φησι, τῆς ἐλπίδος, εἴ σε μὴ ἀπολέσαιμι, εἴ τι τῶν ἐμῶν ὑποκρίναιο ψευσμάτων. ἐπειδὴ ψευδόμενος καὶ ἀνθυπισχνούμενος ἔδοξεν αὐτὸν ὁ ἀλλαντοπώλης παρευδοκιμεῖν. Ἄλλως. εἴ τι τῶν ἐνόντων μοι ψευδῶν σώζεται, εἰ μὴ ἀπολώλεκα τὸ ψεύδεσθαι. διαμάρτοιμι καὶ διαπέσοιμι πανταχοῦ, εἰ μή σε ἐξ ἀνθρώπων ποιήσαιμι. διαπέσοιμι, οἷον μηκέτι εἴην συκοφάντης. [πανταχῇ) ὅλως. Gl. C.]

704. (693.) ἥσθην ἀπειλαῖς) εὐφράνθην σου ταῖς ἀπειλαῖς, τουτέστι καταφρονῶ σου τῶν ἀπειλῶν καὶ παρ' οὐδὲν αὐτὰς τίθεμαι.

ψολοκομπίαις) αἰθαλοκομπίαις, μεγαλοδοξίαις, ψευδολογίαις, μεγαληγορίαις, καπνοῖς. ἀπὸ δὲ τῶν προειρημένων ἔπαιξεν ἀπὸ τοῦ βροντᾶν καὶ ταράττειν τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ κρημνοὺς ἐρείδειν, ἃ μόνου τοῦ Διός εἰσιν ἔργα. ἐκ τῶν τοιούτων οὖν ἡ προσηγορία διὰ τὸ κεραυνῷ χρῆσθαι δοκεῖν. τῶν γὰρ κεραυνῶν οἱ μὲν καταιβάται, οἱ δὲ ψολόεντες, οἱ δὲ ἀργῆτες καλοῦνται, ὡς Ὅμηρος ὠνόμασεν.

705. (694.) ἀπεπυδάρισα) πυδαρίζειν ἐπὶ τοῦ ἅλλεσθαι. ἤτοι ποδαρίζειν καὶ πυδαρίζειν, ὡς ὄνομα καὶ ὄνυμα Αἰολικῶς, ἢ πυγαρίζειν παρὰ τὴν πυγὴν, καὶ τροπῇ πυδαρίζειν, ὡς γνόφος καὶ δνόφος. δηλοῖ δὲ τὸ λακτίζειν, ὡς τὸ,

ἀπεπυδάρισα μόθωνα, περιεκόκκυσα παρὰ τοὺς πόδας.

μόθωνα) τὸν εἰρωνικὸν καὶ δόλιον, καὶ πανουργίᾳ προσφερόμενον τινί. Ἄλλως. μόθων φορτικὸν ὀρχήσεως εἶδος. ἔλεγον δὲ τοὺς φορτικοὺς μόθωνας.

περιεκόκκυσα) περιεκορδάκισα. ἔστι δὲ εἶδος ὀρχήσεως. τινὲς δὲ τὸ μὲν ἀπεπυδάρισα, ἀπέπαρδον. ἄλλοι δὲ, ἀπεσκίρτησα καὶ ὠρχησάμην. τὸ δὲ περιεκόκκυσα, περιεῤῥόγχασα, καὶ ὑπερεῖδον καὶ κατεφρόνησα.

706. (695.) οὔτοι μὰ τὴν Δήμητρα) πάτριος τῶν Ἀθηναίων ἡ Δημήτηρ, διὰ τὸ ξενισθῆναι παρὰ Κελεῷ, καὶ στῆναι τῆς πλάνης εὑροῦσαν τὴν κόρην ἐκ τῶν ὑποθηκῶν τῶν ἐκείνου, καὶ τῆς φιλοφροσύνης, καὶ τῆς ξενίας ἀμοιβὴν ἀποδοῦναι τὰς ἡμέρους αὐτῷ τροφὰς, καὶ ἅρμα δρακόντων, ἐφ' ᾧτε ἐπὶ πᾶσαν διασπεῖραι τὴν οἰκουμένην.

ἐκφάγω) ἐὰν μή σε καταναλώσω καὶ ἐκβάλω ἐκ ταύτης τῆς γῆς καὶ διώξω. τὸ δὲ ἐκφάγω εἶπε διὰ τὸν τῆς Δήμητρος ὅρκον.

708. (697.) ἐκπίω) ἑξῆς πρὸς τὸ ὑπ' ἐκείνου ῥηθὲν ἀποκρίνεται, τῷ ἐκφαγεῖν ἀνατιθεὶς τὸ ἐκπιεῖν. ὡς γὰρ ἡ Δημήτηρ τὰς τροφὰς, οὕτως καὶ Διόνυσος Ἰκαρίῳ φιλοξενίας ἔδωκε δῶρον, ὅτι φιλοφρόνως αὐτὸν ὑπεδέξατο, τὴν ὕβριν φεύγοντα τοῦ Πενθέως.

709. (698.) κἀπεκροφήσας) πλέον τὶ προςέθηκεν ὑπερβολῇ τῆς ἀπειλῆς, τῷ ἐκπίω ἐπενεγκὼν τὸ ἐκροφήσας.

711. (700.) οἷον ὄψομαί σ' ἐγὼ) ἀντὶ τοῦ οἵως. Ὅμηρος· οἷον ἀναΐξας ἄφαρ οἴχεται. ἀντὶ τοῦ οἵως. ὁ δὲ νοῦς, οἷον ὄψομαί σε ἀπὸ τῆς τιμῆς ἄτιμον γενόμενον. ἀπειλεῖ δὲ αὐτῷ, ὡς ἀφαιρησόμενος αὐτὸν τὴν προεδρίαν. τοῦτο δὲ, ὡς ἀεὶ τοῦ Κλέωνος θρυλλοῦντος τὰ περὶ Πύλον καὶ Σφακτηρίαν, καὶ τοὺς αἰχμαλώτους.

715. (704.) ἐπὶ τῷ φάγοις ἂν ἥδιστα) ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἐπ' ἰχθύσι φάγοις ἂν, οἷον μετὰ ἰχθύων. ἢ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἐπὶ τραπεζίῳ, πικρῶς εἶπεν ἐπὶ βαλλαντίῳ, ἵνα διαβάλῃ ὡς κλέπτην καὶ τῶν δημοσίων ἅρπαγα. ἐν τῷ ξύλῳ δὲ, ἐν τῇ ποδοκάκῃ, ὡς εἴρηται.

716. (705.) ἐξαρπάσομαί σου) ἐξοίσω. διασπαράξω τοῖς ὄνυξιν. ἀπὸ τοῦ χρησμοῦ δὲ ἔπαιξε. βυρσαίετον γὰρ ἐκεῖ προςεῖπε τὸν Κλέωνα. ὁ δὲ ἀετὸς τοῖς ὄνυξιν ἐστὶν ἄλκιμος.

717. (706.) ἀπονυχιῶ σου) πάλιν ὡς πρὸς τὸ μαγειρεῖον ἀπέσκωψε. διασπαράξας γὰρ, φησιν, ἐξελῶ σου τὰ ἔντερα.

τὰ 'ν Πρυτανείῳ σιτία) ἀφαιρήσομαί σου, φησὶ, τὴν σίτησιν. ἀποφράξω, ἀποκλείσω. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὀνυχιζομένων.

718. (707.) *ἕλξω σε πρὸς τὸν δῆμον*) ἡττήθη γὰρ ἐν τῇ Βουλῇ. παρεπιγραφὴ δέ. ποιεῖ γὰρ ὅπερ εἴρηκεν καὶ ἅμα τῷ λόγῳ εἷλκεν αὐτόν.

719. (708.) *καὶ διαβαλῶ γε*) ἔφαμεν πολλάκις ὅτι τῷ διαβάλλειν μάλιστα ἴσχυεν ὁ Κλέων. εἰπὼν δὲ ὅτι σοῦ πλείονα διαβαλῶ, τὸ κἀκεῖνον, εἰ καὶ ἧττον, ὅμως γοῦν διαβάλλειν ἐνεδείξατο.

721. (710.) *καταγελῶ γ' ὅσον θέλω*) πᾶσαν ἔχω τοῦ πείθειν ἐξουσίαν, καὶ ὥςπερ ἐντρυφῶ τῷ δήμῳ.

722. (711.) *σεαυτοῦ νενόμικας*) οἰκείως ἔχειν πρὸς σὲ ὑπολαμβάνεις.

723. (712.) *οἷς ψωμίζεται*) οἷς ἀπατᾶται, οἷς χαίρει. τὸ δὲ ψωμίζεσθαι ἐπὶ τῶν μικρῶν παιδίων λέγεται, ἃ ὑπόκειται τῇ τῶν διδόντων ἐξουσίᾳ.

724. (713.) *ὥςπερ αἱ τίτθαι*) τίτθας καλοῦμεν τὰς τιτθίοις καὶ τῷ γάλακτι τρεφούσας τὰ παιδία. ἐγγύθεν οὖν ἀπὸ τοῦ ψωμίζειν ἀπεκρίνατο λέγων, ὅτι κατὰ τὰς τίτθας καὶ σὺ τὸν δῆμον κακῶς τρέφεις. τίτθας οὖν τὰς τροφοὺς, τὰς μάμμας, ὥς τό· *ὅσα δὲ ἀργίᾳ μεμάρανται καὶ ῥαθυμίᾳ διέφθαρται μειράκια, ταῖς τίτθαις ἀπομύττειν καὶ ταῖς γυναιξὶ λούειν ἀποπέμψατε, καὶ θρυπτόμενα παρὰ ταύταις, στωμύλλεσθαι καὶ λαλεῖν περὶ κρόκης καὶ στημόνων ἐάσωμεν.*

725. (714.) *μασώμενος γὰρ*) ἐσθίων ἢ διαμασώμενος. ἐπέμεινε δὲ τῇ ὁμοιώσει τὴν ῥᾳδιουργίαν ἐπεξηγούμενος τῶν τροφῶν ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος. αὗται γὰρ διὰ τὸ μὴ δύνασθαι πάσας τὰς τροφὰς δι' ὁλοκλήρου τὰ παιδία ἐσθίειν, λαμβάνουσαι καὶ διαμασώμεναι, οὕτω μετὰ τὸ κατεργάσασθαι τὰ ἐδέσματα ἐξαίρουσαι τοῦ ἰδίου στόματος, ἐντιθέασι τοῖς τῶν παιδίων. εἶτα συμβαίνει τὰς ἀγνώμονας ὀλίγα μὲν διδόναι τοῖς παιδίοις, αὐτὰς δὲ κατεσθίειν τὰ πλείονα. κατὰ τὰς τίτθας οὖν, φησὶν, ὁ Κλέων ὀλίγα τῷ δήμῳ χαριζόμενος, αὐτὸς πλείω κερδαίνει καὶ λαμβάνει.

κατέσπακας) ἰδίως ἐπὶ τῶν θηλαζόντων βρεφῶν κατασπᾶν λέγουσι καὶ ἐφέλκειν τὸ γάλα. τῷ ὀνόματι οὖν ἀπὸ τῶν προειρημένων ἐχρήσατο. λέγει οὖν ὅτι τὸ πλεῖον

κερδαίνεις αὐτοὺς καὶ κατεσθίεις. εὐρὺν δὲ καὶ στενὸν, πλούσιον καὶ πένητα.

729. (718.) σοφίζεται) τεχνάζεται, ποιεῖ, τουτέστι ποτὲ μὲν πλατύνεται, ποτὲ δὲ συστέλλεται. ἰστέον δὲ ὅτι γελοίου χάριν παρέλαβε τοῦτο. ἐπὶ δὲ τῷ καθυβρίσαι τινὲς τιθέασι δύο διπλᾶς.

731. (720.) ἴωμεν εἰς τὸν δῆμον) εἰς τὸ βουλευτήριον. ἔδοξε γὰρ αὐτὸν παρευδοκιμεῖν ἐν τῇ Βουλῇ. οὐ καταφρονήσεις οὖν μου, φησὶν, ἐπὶ τῶν δημοτῶν ὥσπερ ἐν τῷ βουλευτηρίῳ.

733. (721.) μηδὲν ἡμᾶς ἰσχέτω) μηδὲν ἡμᾶς ἐπισχέτω, μηδὲν ἐμπόδιον ἔστω.

734. (722.) ὦ δῆμε δεῦρ' ἔξελθε) ὁ Κλέων ἐστὶν ὁ λέγων. διὰ δὲ τῆς οἰκειότητος τῶν ὀνομάτων τὸν δῆμον κολακεύει, καὶ προσεταιρίζεται τὸ πάτερ προσφωνῶν αὐτὸν, ἵνα κἀκεῖνος ὡς περὶ παιδὸς φρονῇ. εἶτα ὁ ἀλλαντοπώλης, ἔξελθε δῆτα ὦ δημίδιον φίλτατον, καὶ αὐτὸς ἀντικολακεύων φησί.

739. (725.) τὴν εἰρεσιώνην μου κατεσπαράξατε) κλάδος ἐλαίας ἐρίοις περιπεπλεγμένοις ἀναδεδεμένος. ἐξήρτηντο δὲ αὐτοῦ ὡραῖα πάντα ἀκρόδρυα. πρὸ δὲ τῶν θυρῶν ἱστᾶσιν αὐτὴν εἰςέτι καὶ νῦν. ποιοῦσι δὲ τοῦτο κατὰ παλαιόν τι χρηστήριον. οἱ μὲν γάρ φασιν, ὅτι λιμοῦ, οἱ δὲ, ὅτι καὶ λοιμοῦ τὴν πᾶσαν κατασχόντος οἰκουμένην, χρωμένων τίνα ἂν τρόπον παύσαιτο τὸ δεινὸν, τὴν λύσιν ταύτην ὁ Πύθιος ἐμαντεύσατο, εἰ προηρόσιον ὑπὲρ ἁπάντων Ἀθηναίων θύσειαν. θυσάντων οὖν τῶν Ἀθηναίων τὸ δεινὸν ἐπαύσατο. καὶ οὕτως ὥςπερ χαριστήριον οἱ πανταχόθεν τοῖς Ἀθηναίοις ἐξέπεμπον τῶν καρπῶν ἁπάντων τὰς ἀπαρχάς. ὅτε δὴ καὶ Βάριν φασὶ τὸν Ὑπερβόρειον ἐλθόντα θεωρὸν εἰς τὴν Ἑλλάδα, Ἀπόλλωνι θητεῦσαι, καὶ οὕτως συγγράψαι τοὺς χρησμοὺς τοὺς νῦν προσαγορευομένους Βάριδας. τινὲς δὲ τὸν Θησέα φασὶ καθ' ὃν καιρὸν εἰς Κρήτην ἔπλει προσχόντα Δήλῳ διὰ χειμῶνα, εὔξασθαι τῷ Ἀπόλλωνι καταστέψεσθαι κλάδοις ἐλαίας, ὅταν σωθῇ τὸν Μινώταυρον ἀποκτείνας, καὶ θυσιάσειν. καὶ τὴν ἱκετηρίαν ταύτην καταστέψαντα ἑψῆσαι χύτραν ἀθάρης καὶ ἔτνους, καὶ βωμὸν ἱδρύσασθαι. διὸ καὶ Πυανέψια δοκεῖ λέγεσθαι οἷον κυαμέψια. τὸ γὰρ πρότερον τοὺς κυάμους, πυάνους ἐκάλουν. ἦγον δὲ ἔσθ' ὅτε

ἐπὶ τῇ ἀποτροπῇ λοιμῶν. ᾖδον δὲ παῖδες. ὅθεν εἰςέτι καὶ νῦν, ἐπειδὰν ἀνιστῶσι τὸν κλάδον, λέγουσι ταῦτα·

εἰρεσιώνη σῦκα φέρει καὶ πίονας ἄρτους,
καὶ μέλι ἐν κοτύλῃ, καὶ ἔλαιον ἀνεψήσασθαι,
καὶ κύλικ' εὔζωρον, ὡς ἂν μεθύουσα καθεύδῃ.

μετὰ δὲ τὴν ἑορτὴν ἔξω τῶν ἀγρῶν τιθέασι παρ' αὐτὰς τὰς θύρας. Κράτης δὲ ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀθήνησι θυσιῶν, ἀφορίας ποτὲ κατασχούσης τὴν πόλιν, θαλλόν φησι καταστέψαντας ἐρίοις ἱκετηρίαν ἀναθεῖναι τῷ Ἀπόλλωνι. Ἄλλως. Πυανεψίοις καὶ Θαργηλίοις Ἡλίῳ καὶ Ὥραις ἑορτάζουσιν Ἀθηναῖοι. φέρουσι δὲ οἱ παῖδες τούς τε θαλλοὺς ἐρίοις περιειλημμένους, ὅθεν εἰρεσιῶναι λέγονται, καὶ τούτους πρὸ τῶν θυρῶν κρεμῶσιν. ἐξήρτηντο δὲ τῶν θαλλῶν αἱ ὧραι. τὸ δὲ κατεσπαράξατε εἶπεν ἐπειδὴ ἀλλήλους ὤθουν.

743. (730.) σὺ δ' εἶ τίς) τῷ ἀλλαντοπώλῃ λέγει.

746. (733.) ἀλλ' οὐχ οἷοί τ' ἐσμὲν) ἀλλ' οὐ δυνάμεθα προσιέναι οὐδ' εὖ ποιεῖν, κωλυόμενοί, φησιν, ὑπὸ τοῦ Κλέωνος.

749. (736.) λυχνοπώλησιν) δι' Ὑπέρβολον. καὶ αὐτὸς γὰρ δημαγωγὸς ἦν λυχνοποιὸς ὤν. νευρορῥάφοις δέ φησι διὰ τὸν προβατοπώλην Λυσικλέα.

750. (737.) καὶ σκυτοτόμοις) Κλέωνι καὶ Λυσικλεῖ. ὀνειδίζει δὲ πάλιν Κλέωνι, ἀφ' οἵας τέχνης ἄγει καὶ φέρει τὴν πόλιν.

δίδως) παρέχεις, ἢ πιστεύεις σεαυτόν.

752. (739.) ὑποδραμὼν τῶν ἐκ Πύλου) καταδραμὼν τοὺς ἐν Πύλῳ στρατηγούς. ὅτι συνεχῶς μέμνηται τοῦ ἐν Πύλῳ κατορθώματος. Ἄλλως. ὑφαρπάσας διὰ τὴν νίκην τὴν ἐν Πύλῳ. ἐν σχήματι δὲ εἶπεν, ἀντὶ τοῦ στρατηγούς. [ὑπεκδραμὼν) πάνυ δραμών. Gl. C.]

754. (741.) ἀπ' ἐργαστηρίου) ἵνα μηδὲ ἐν τούτοις ἀπολείπεσθαι δοκῇ τοῦ Κλέωνος ὁ ἀλλαντοπώλης, ἔδοξέ πως ὅμοιον ἐξευρηκέναι πρᾶγμα τοῖς ἐκείνῳ πεπραγμένοις. οὐ γὰρ Κλέων, φησὶ, μόνος ἀλλοτρίαν νίκην ὑφήρπασεν, ἀλλὰ καὶ οὗτος ἐκ τῆς πόλεως μέσης ἔκ τι-

νος ἐργαστηρίου, φησὶ, χύτραν ὑφειλόμην, ἄλλου κατασκευάσαντος ἑαυτῷ τροφὴν, ὡς κἀκεῖνος τὸ ἀλλότριον κατόρθωμα ἴδιον ἐποιήσατο.

758. (745.) διάκρινον) σύγκρινον, ἢ ἀντεξέτασον ὁπότερός σοι μᾶλλον εὔνους.

759. (746.) μὴ 'ν τῇ πνυκί) ὡς ἂν ἐν τῇ συνόδῳ ἀνόητα δρῶντος τοῦ δήμου. ἡ δὲ πνὺξ τόπος ἐστὶν ἐν ᾧ τὸ παλαιὸν ἐκκλησίαζον.

761. (748.) ἀλλ' εἰς τὸ πρόσθ' ἐχρῆν παρεῖναι) εἰς τὴν αὔριον χρὴ παρεῖναι ἅπαντας καὶ συνελθεῖν. γέροντα δὲ πάλιν εἶπεν ὅτι ἀρχαῖος ὁ τῶν Ἀθηναίων δῆμος. δεξιώτατος δὲ, φιλανθρωπότατος, προσηνέστατος, ἀγαθός. τῆς πέτρας δὲ, τῆς Πνυκός. ὀρεινὴ γὰρ ἦν, ὡς ἔοικεν.

765. (752.) ἐμποδίζων ἰσχάδας) σῦκα. ὥσπερ, φησὶν, οἱ τὰς ἰσχάδας ἐσθίοντες ἀνεμποδίστως καὶ λάβρως αὐτὰς ἐσθίουσι, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ὁ δῆμος, ἐπειδὰν ἐν τῇ Πνυκὶ καθεσθῇ, κατακρίνει καὶ δημεύει. καὶ ὥσπερ οἱ τὰς ἰσχάδας ἐσθίοντες οὐκ ἂν μεταδοῖεν εὐχερῶς τινι, οὕτως οὐδὲ ὁ δῆμος ἐκεῖσε δικάζων οὐκ ἂν φιλανθρωπεύσαιτο ῥᾳδίως. Ἄλλως. ἐπειδὴ εἴωθε τὰ παιδία παίζοντα ἀναβάλλειν τὰς ἰσχάδας, καὶ ἐν τῷ στόματι αὐτῶν δέχεσθαι. Ἀρίσταρχος τὸ ἐμποδίζων, ἀντὶ τοῦ μασώμενος, ἢ ἐμφορούμενος. ἔνιοι δὲ, ἀπὸ τοῦ σῦκα λαμβάνοντα χάσκειν. οἱ δὲ, παιδιάν τινα. Ἄλλως. Σύμμαχος οὕτως· ἀπὸ τῶν μελισσῶν ἡ μεταφορά. εἰώθασι γὰρ οἱ μελισσουργοὶ ἰσχάδας συγκεκομμένας ῥίπτειν ταῖς μελίσσαις, ἐπὰν διὰ κρύος ἢ χειμῶνα ἐξιέναι κατοκνῶσιν ἐκ τῶν σίμβλων, ἵνα ἔνδοθεν ἐσθίωσι. κεχήνασι δὲ οἱ μασώμενοι. Ἀρίσταρχος δὲ, ὅτι μασώμενοι τὰς ἰσχάδας ταῖς μελίτταις τρίβουσιν ἃ τοῖς παισὶ τρίβουσιν. Ἄλλως. ἐπειδὴ οἱ παῖδες παρατιθέντες ταῖς συκαῖς βρόχον, εἰώθασιν ἐσθίειν ἐπιθυμοῦντες τῶν σύκων, εἶτα ὑπὸ τοῦ πάνυ γλίχεσθαι κεχήνασιν. ἢ οὕτως, ὅτι εἴωθε τὰ παιδία παίζοντα ἄνω ῥίπτειν τὰς ἰσχάδας ἢ τὰς τῶν βοτρύων ῥᾶγας, καὶ τῷ στόματι αὐτὰς κατιούσας δέχεσθαι χαίνοντα. ἢ ὅτι τὰ ἐπὶ ταῖς συκαῖς σῦκα διὰ καλάμων ἀποσπῶντα, κεχηνότα ταῦτα ὑποδέχεται τῷ στόματι.

766. (753.) νῦν δεῖ σε) κορωνὶς καὶ εἴσθεσις χοροῦ, ἐπῳδικὴ μὲν διὰ τὸ μετὰ τὴν κορωνίδα κεῖσθαι·

μεσῳδικὴ δὲ διὰ τὸ ἑξῆς εἰςάγεσθαι ἑτέραν διπλῆν ἐκ στίχων πέντε. ὧν οἱ μὲν τρεῖς ἀσυνάρτητοι ἐξ ἰαμβικοῦ διμέτρου ἀκαταλήκτου τοῦ καλουμένου Ἀνακρεοντείου καὶ τροχαϊκοῦ ἰθυφαλλικοῦ [1]) τοῦ καλουμένου Ἀρχιλοχίου. καλεῖται δὲ ταῦτα ἀσυνάρτητα Εὐριπίδεια. εἰσὶ γὰρ ὅμοια τῷ Εὐριπίδου,

ἑῷος[2]) ἡνίχ' ἱππότης ἐξέλαμψεν ἀστήρ.

οἱ δὲ ἑξῆς δύο ἰαμβικοὶ τετράμετροι καταληκτικοί. εἶτα ἐν ἐκθέσει ἐστὶ τὸ ἔθιμον, διπλῆ ἀνάπαιστος τετράμετρος καταληκτική. ὑφ' ὃ παράγραφος διπλῆ, καὶ ἑξῆς στίχοι ὁμοίως ξγ'. ἐφ' ὧν τῷ τέλει κορωνίς.

κάλων) παροιμία, πάντα δὴ κάλων κινεῖν. εἴληπται δὲ ἐπὶ τῶν πάσῃ προθυμίᾳ χρωμένων. παρῆκται δὲ ἀπὸ τῶν πλεόντων καὶ χειμαζομένων, καὶ τὰ σχοινία ῥιπτόντων σὺν ταῖς ἀγκύραις ἐπὶ θάλασσαν, ὥςτε τοῦ κλύδωνος ῥύσασθαι τὸ πλοῖον. ὁμοία δὲ τῇ, πάντα λίθον κίνει. τοῦ γὰρ Μαρδονίου ἡττηθέντος ἐν Πλαταιαῖς, φήμη κατεῖχεν ὡς ἐν τῷ περιβόλῳ τῆς σκηνῆς θησαυρὸν κατορύξας ἀπολελοίποι. πριάμενος οὖν Πολυκράτης ὁ Ἀθηναῖος τὸν τόπον πολὺν χρόνον ἐζήτει. ὡς δὲ οὐδὲν ἐπέραινε, πέμψας εἰς Δελφοὺς ἐπηρώτα πῶς ἂν εὕροι. τὸν δὲ Ἀπόλλωνα ἀποκρίνασθαί φασι, πάντα λίθον κίνει. καὶ ἐν ἐπιγράμματι·

Καλλιμάχου τὸ τορευτὸν ἔπος τόδε. δὴ γὰρ ἐπ' αὐτῷ
ὠνὴρ τοὺς Μουσέων πάντας ἔσεισε κάλως.

φησὶν οὖν, πάντα κίνει πράγματα, καὶ πάντα μηχανῶ κατὰ τοῦ Κλέωνος, ἵνα αὐτοῦ περιγένῃ. κάλων δὲ τὸ σχοινίον. τροπικῶς δὲ ὡς ἐπὶ τοῦ ἱστοῦ [3]) λέγει. ἁπλοῦν σε δεῖ τὰ ἄρμενα, οἷον πάντα κινεῖν ὑπὲρ τοῦ περιγενέσθαι αὐτόν. θούριον δὲ λῆμα, ὁρμητικὸν, ταχὺ, πηδητικὸν, πολεμικώτατον. καὶ, θούριος Αἴας, θούριος Ἄρης. ποικίλος δὲ, ὁ ἐπὶ πολλὰ τὴν γνώμην ἄγων.

769. (756.) κἀκ τῶν ἀμηχάνων) ἐκ τῶν ἀπόρων εὐπόρους ἀφορμὰς, καὶ εὐαφόρμους, καὶ εὐσυνέτους,

---

1) ἰθυφαλικοῦ Ald.
2) ἑῶος Ald.
3) ἰστοῦ Ald.

λόγων εὐπορίας. ταῦτα δὲ παρὰ τὰ ἐν Προμηθεῖ Αἰσχύλου·

δεινὸς γὰρ εὑρεῖν κἀξ ἀμηχάνων πόρους.

770. (757.) πρὸς ταῦθ' ὅπως ἔσει) διὰ ταῦτα φρόντιζε ὅπως ἐπεξελεύσῃ καὶ λαμπρὸς δόξῃς εἶναι, πλήρης λόγων καὶ φρονήματος. ἀλλὰ φυλάσσου καὶ ἐπιτήρει.

772. (759.) τοὺς δελφῖνας μετεωρίζου) δελφὶς ὄργανον ναυτικόν. μετεωρίζου δὲ, τουτέστιν εἰς ὕψος αἶρε. ἐπεὶ καὶ τῶν θαλασσίων δελφίνων πηδήματα μετέωρα. μέμνηται δὲ καὶ Θουκυδίδης. Ἄλλως. δελφὶς ἐξάρτημα τῶν νεῶν. ἀγκυρώματα. Ἄλλως. σιδηροῦν κατασκεύασμα ἢ μολίβδινον εἰς δελφῖνα ἐσχηματισμένον. τοῦτο δὲ ἐκ τῆς κεραίας τοῦ ἱστοῦ [1]) αἱ ναυμαχοῦσαι ἠφίεσαν εἰς τὰς τῶν πολεμίων, καὶ κατεδύοντο. δηλοῦται δὲ ὑπὸ Φερεκράτους ἐν τοῖς Ἀγροῖς, ὅταν λέγῃ· ὁ δὲ δὴ δελφὶς ἔστι μολιβδοῦς. δελφινοφόρος τε κέρδος διακόψει τοὔδαφος αὐτῶν ἐμπίπτων καὶ καταδύων. καὶ Θουκυδίδης δελφινοφόρον εἴρηκε τὴν ναῦν ἐξηρτῆσθαι, τὴν ἐξηρτημένον ἔχουσαν δελφῖνα τοιοῦτον. ἐν γὰρ τῇ ἑβδόμῃ, ἔπειτά, φησιν, αὐτοὺς αἱ κεραῖαι ὑπὲρ τῶν εὔπλων αἱ ἀπὸ τῶν ὁλκάδων δελφινοφόροι ἠρμέναι ἐκώλυον. Δελφίνιον δὲ ἱερὸν Ἀπόλλωνος Ἀθήνησιν οὕτω καλούμενον, ἔνθα ἦν τὸ ἐν Δελφινίῳ δικαστήριον. καὶ χωρίον ἐν Χίῳ.

τὴν ἄκατον παραβάλλου) ἑτοίμην ποίει, ὡς εἴ τις κίνδυνος ἐκ τοῦ ἀνέμου αὐτὴν ἐμβησόμενος.

775. (762.) βέλτιστος ἀνὴρ) εὔνους, ἄριστος. ἐντεῦθεν δοκεῖ μοι καὶ Δημοσθένης ὠφεληθεὶς τὸ προοίμιον εἰληφέναι ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου λόγῳ. φησὶ γὰρ οὕτως· πρῶτον μὲν ὦ Ἀθηναῖοι τοῖς θεοῖς εὔχομαι πᾶσι καὶ πάσαις, ὅσην εὔνοιαν ἔχων ἐγὼ διατελῶ τῇ τε πόλει.

μετὰ Λυσικλέα) Λυσικλῆς ὡς προβατοκάπηλος διεβάλλετο. Κύννα δὲ καὶ Σαλαβάκχα, τῶν θαυμαζομένων ἑταιρίδων.

776. (763.) μηδὲν δράσας) μηδὲν σπουδαῖον δια-

1) ἰστοῦ *Ald.*

πραξαμενος. Ἄλλως. μηδὲν διαπραξάμενος ἔργον σπουδαῖον καὶ μέγα. φησὶ γὰρ, ὅτι ἐπὶ μεγάλοις κατορθώμασι τὴν τιμὴν Ἀθηναῖοι παρεῖχον τοῖς ἀγαθόν τι εὐεργετήσασιν αὐτούς. νῦν οὖν σκώπτει τὸν Κλέωνα, δι' ὧν αὐτὸν ὁμολογοῦντα ποιεῖ, ὅτι μηδὲν διαπραξάμενος τοιοῦτον ἔργον, τῆς ἐν Πρυτανείῳ σιτήσεως μετέσχεν.

777. (764.) ἀντιβεβληκὼς) ἀντὶ τοῦ, πρὸς βίαν ἀγωνιζόμενος. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν τοὺς ἵππους ἐλαυνόντων, ἢ τῶν τούτους σαγήναις ἑλκόντων. Ἄλλως. ἀνθιστάμενος τοῖς ἀδικεῖν σε προαιρουμένοις. διαπρισθείην, εἰς μέρη λωροτομηθείην.

778. (765.) λέπαδνα) οἱ στηθιαῖοι λῶροι ἢ οἱ μασχαλιστῆρες τῶν ἵππων. τοῦτο δὲ ὡς βυρσοπώλης εἶπεν. Ἄλλως. λεπτότατα καὶ εἰς πολλὰ μέρη διῃρημένα. ἀπὸ δὲ τοῦ τεμνομένου χείλους τῇ μεταφορᾷ τῶν ὀνομάτων ἐχρήσατο, παίζων ὁμοῦ καὶ εἰς τὴν τέχνην τοῦ Κλέωνος διὰ τὰς κατατεμνομένας βύρσας. λείπει δὲ ἡ εἰς, ἵν' ᾖ, εἰς λέπαδνα.

779. (766.) εἰ μή σε φιλῶ) ἔπαιξε κἀνταῦθα τοιούτοις ὀνόμασι διὰ τὸ μάγειρον αὐτὸν εἶναι. πειρᾶται δὲ εἷς ἕκαστος αὐτῶν μᾶλλον φανῆναι τὸν δῆμον φιλῶν, ἵν' εὔνουν ἑαυτῷ κατασκευάσῃ.

780. (767.) ἑψοίμην ἐν περικομματίοις) τοῖς περιαιρήμασι τῶν κρεῶν. ἑψηθείην οὖν σὺν αὐτοῖς περικόμμασι.

κεἰ μὴ τούτοισιν) εἰ μὴ τούτοις ἀρκῇ τοῖς ῥήμασιν, καὶ εἰ μὴ πιστεύεις, φησὶ, τούτῳ μου τῷ ὅρκῳ, ὀμοῦμαί [1]) σοι καὶ ἕτερον ὅρκον μείζονα. ἐπὶ ταυτησὶ δὲ εἶπε, τὴν τράπεζαν δεικνὺς τὴν μαγειρικήν.

781. (768.) κατακνησθείην) καταξεσθείην εἰς ἰσχνὰ μέρη, καὶ ἀναλωθείην. καὶ τοῦτο δὲ ἀπὸ τῆς τέχνης παρείληπται τῆς αὐτοῦ. τῷ μυττωτῷ δὲ εἶπε, παίζων ἴσως πρὸς τὸ Ὁμηρικόν. ἔστι δὲ ὑπότριμμα διὰ σκορόδου. κατασκευάζεται δὲ ἀπὸ τυροῦ καὶ σκορόδου καὶ ᾠοῦ, καὶ ἐλαίου καὶ πράσου.

782. (769.) κρεάγρα) εἶδος ἐργαλείου μαγειρικοῦ χειρὶ παρεοικὸς, μόνον ἐγκεκαμμένον τοὺς δακτύλους, ἀντ-

1) ὀμοῦμαί Ald.

μῶσα τὰ ζεστὰ διὰ τὸ τὰς χεῖρας καίεσθαι. κρεάγρα δὲ εἴρηται ἀπὸ τοῦ τὰ κρέα ἐπὶ τοῖς λέβησιν ἀγρεύειν καὶ ἀνασπᾶν.

ὀρχιπέδων) τοῦτο οὐχ ἁπλῶς, ἀλλ' ἀφ' ἱστορίας, ὡς καὶ αὐτὴν τὴν κόλασιν προσαγόντων τῶν Ἀθηναίων.

εἰς Κεραμεικόν) τόπος Ἀθηναίων οἱ Κεραμεικοί. θεῶν τὰ ἀγάλματα ἐκεῖσε ἱδρυμένα. Ἄλλως. δῆμος Ἀττικῆς. δύο δὲ οἱ Κεραμεικοὶ Ἀθήνησιν· ὁ μὲν ἔνδον τῆς πόλεως, ὁ δὲ ἔξω. ἔνθα καὶ τοὺς ἐν πολέμῳ τελευτήσαντας ἔθαπτον δημοσίᾳ, καὶ τοὺς ἐπιταφίους ἔλεγον, εἰσὶ δὲ ἔνθεν καὶ ἔνθεν στῆλαι ἐπὶ τοῖς δημοσίᾳ τεθαμμένοις ἔχουσαι ἐπιγραφὰς ποῦ ἕκαστος τέθαπται. ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ ἦσάν τε καὶ προεστήκεσαν αἱ πόρναι.

785. (772.) τοὺς δ' ἄγχων) δηλοῖ διὰ τούτων τῶν ὀνομάτων τὸ βίαιον τῆς ἀπαιτήσεως, εἴ πως δύναιτο πεῖσαι τοὺς Ἀθηναίους μὴ εἶναι περὶ τὰς ἀπαιτήσεις τῶν πολιτικῶν χρημάτων βαρεῖς.

μεταιτῶν) τοὺς μὴ ὀφείλοντας δηλονότι. λῆρον δὲ ἐποίησε διὰ τῆς ἀνταποδόσεως τὸ νόημα, εἰπὼν, ὅτι τοὺς μὲν μετὰ βίας εἰςέπραττον τῶν χρεωστουμένων, τοὺς δὲ μὴ ὀφείλοντας μετῄτουν.

786. (773.) οὐ φροντίζων) τὸ λεγόμενον τοιοῦτόν ἐστιν. ἐν δευτέρῳ τὴν πρὸς τοὺς ἰδιώτας ἀπέχθειαν ἐποιούμην, ἕνεκα τοῦ ἀποθεραπεῦσαι τὴν πόλιν.

788. (775.) ἄρτους ἀλλοτρίους) τοὺς βιαίως ἀφαιρουμένους. σκώπτει δὲ τὸν Κλέωνα, ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων φιλοτιμούμενον. ἀπὸ δὲ τῆς αὐτοῦ τέχνης ὁρμώμενος, πάλιν τοῦ ἀλλαντοπώλου μέμνηται.

790. (777.) τῆς ἀνθρακιᾶς) ὅτι τῶν σῶν ἀγαθῶν ἀπολαύει. χρησιμεύει γὰρ ἡ ἀνθρακιὰ τῷ χειμῶνι, καὶ τοὺς ἔχοντας οἱ ἄλλοι περικάθηνται βουλόμενοι εἰςδῦναι.

791. (778.) διεξιφίσω) ἐπολέμησας πρὸς τοὺς Μήδους. τοῖς ξίφεσι κατ' αὐτῶν ἐχρήσω.

ἐν Μαραθῶνι) τόπος τῆς Ἀττικῆς, εἰς ὃν ἀνώρμησαν Δάτις καὶ Ἀρτάβαζος, Μηδικοὶ σατράπαι, πεμφθέντες ὑπὸ Δαρείου βασιλέως καταδουλώσασθαι τὴν Ἑλλάδα. ἔνθα συμβαλόντες αὐτοῖς οἱ Ἀθηναῖοι Μιλτιάδου

στρατηγοῦντος, μόνων Πλαταιέων συμμαχησάντων αὐτοῖς χιλίοις ἀνδράσιν ὡς ἐξισωθῆναι τὴν τῶν Ἀθηναίων δύναμιν τῇ Περσῶν, τοῖς Ἕλλησι τῆς ἐλευθερίας αἴτιοι κατέστησαν, μόνοι ἐξ ἁπάντων τῶν Ἑλλήνων τὸν πρῶτον τῶν Περσῶν διαφθείραντες.

792. (779.) ἐγγλωττοτυπεῖν) τὴν γλῶσσαν ψοφεῖν τὰ κατορθώματα. σεμνολογεῖν τὰ ἐκείνων καὶ ἀεὶ ἐπὶ γλώττης ἔχειν.

794. (781.) ῥαψάμενός σοι τουτὶ φέρω) παρεπιγραφή. δείκνυσι γὰρ αὐτῷ προσκεφάλαιον, ὅ φησι τῷ δήμῳ παρασκευάσαι, ἵνα μὴ ἐπὶ ψιλοῖς τοῖς βάθροις ἐπικαθέζηται, ἀπαρχῆς τὴν περὶ τὸν δῆμον εὔνοιαν δεικνύς.

ἀλλ᾽ ἐπαναίρου) ἐπανίστασο καὶ ἐπεγείρου, ἵνα ὑποθῶ τῷ καθίσματι τὸ προσκεφάλαιον.

795. (782.) ἵνα μὴ τριβῇς) ἵνα μὴ ἐντρίψῃς μηδὲ διαφθείρῃς τὴν ἐν Σαλαμῖνι καμοῦσαν πυγὴν ἐν ναυμαχίᾳ. ἀντὶ δὲ Μαραθῶνος, Σαλαμῖνος μέμνηται, ὅπου ναυμαχίᾳ Περσῶν[1]) περιεγένετο· ἐν Μαραθῶνι δὲ πεζομαχίᾳ. κεῖται δὲ ἡ Σαλαμὶς ὀλίγον πρὸ τῆς Σαλαμῖνος πόλεως, ἱερᾶς Δήμητρος καὶ Κόρης, πλήρης οὖσα κατορθωμάτων Ἑλληνικῶν. καὶ γὰρ ἐν ταύτῃ πολλὰς τῶν Περσῶν Ἀθηναῖοι κατεναυμάχησαν τριήρεις ὀλίγῳ ἀριθμῷ, Θεμιστοκλέους στρατηγοῦντος. ἔνθα καὶ πέτρα Εἰρεσία οὕτω καλουμένη, ὥσπερ διὰ τοῦ ὀνόματος τρόπαιον οὖσα τῆς Ἀττικῆς. ἔστι δὲ καὶ Ἀγέλαστος πέτρα καλουμένη παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις. ὅπου καθίσαι φασὶ Θησέα μέλλοντα καταβαίνειν εἰς ᾅδου. ὅθεν καὶ τοὔνομα τῇ πέτρᾳ. ἢ ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισεν ἡ Δημήτηρ κλαίουσα, ὅταν ἐζήτει τὴν κόρην. ἐρασθεὶς γὰρ Περσεφόνης ὁ Πλούτων ἥρπασεν αὐτὴν κρύφα. Δημήτηρ δὲ μετὰ λαμπάδων νυκτός τε καὶ ἡμέρας κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν ζητοῦσα περιήρχετο. μαθοῦσα δὲ παρὰ Ἑρμιονέων ὅτι Πλούτων αὐτὴν ἥρπασεν, ὀργιζομένη θεοῖς κατέλιπεν οὐρανόν. καὶ εἰκασθεῖσα γυναικὶ ἧκεν εἰς Ἐλευσῖνα, ἔνθα ἐπὶ πέτραν ἐκάθισεν τὴν ἀπ᾽ ἐκείνης κληθεῖσαν Ἀγέλαστον.

796. (783.) μῶν ἔγγονος) μὴ τὸ γένος, φησὶ, κατάγεις ἀπὸ Ἁρμοδίου καὶ Ἀριστογείτονος; ὁ δὲ δῆμός ἐστιν ὁ θαυμάζων τὸν ἀλλαντοπώλην ἐπὶ τῇ φιλοτι-

1) πεζῶν *Ald.*

μιᾷ τῶν καθισμάτων. εἰς Ἁρμόδιον δὲ καὶ Ἀριστογείτονα τὸ γένος ἀνήνεγκεν αὐτοῦ, ἐπεὶ καὶ οὗτοι εὐνοίας πολλάκις ἀπηνέγκαντο δόξαν, ἐπιθέμενοι τοῖς τυράννοις, καὶ τὸν Ἱππίαν διαχειρισάμενοι, ὡς φθάσαντες προείπομεν. τοῦτο γέτοι πρῶτον ἐπιδείκνυσι τὴν εἰς τὴν πόλιν εὔνοιαν.

798. (785.) ὡς ἀπὸ σμικρῶν) ἀπὸ βραχέων καὶ τῶν τυχόντων παντάπασι. δελεάσμασιν, ἀπάταις. ἰδίως δὲ δέλεαρ καλοῦμεν τὴν τοῖς ἰχθῦσιν ὑποβαλλομένην τροφὴν εἰς ἀπάτην τοῦ ἀγρευθῆναι. ἀπὸ μεταφορᾶς οὖν ἐκείνων φησίν. εἷλες δὲ, ἤγρευσας, ὑποχείριον ἐποίησας.

801. (788.) περιδόσθαι) συνθήκην θεῖναι. καὶ ἀλλαχοῦ· περίδου καὶ ταχέως ἀνὴρ γενοῦ. καὶ αὖθις· εἰ βούλει περίδου μοι περὶ θυμίτιδος ἁλῶν. τουτέστι συνθήκας ποιησώμεθα. καὶ Ὅμηρος· δεῦρό γε νῦν τρίποδος περιδώμεθα. [περιδώμεθον ἠὲ λέβητος. ταῖς Νεφέλαις· περιδοῦ νῦν ἐμοὶ, εἰ μὴ τετράμετρόν ἐστιν ἡμιεκταίου. Victor.]

802. (789.) ἐν ταῖς πιθάκναις) ὑποκοριστικῶς, μικροῖς πίθοις, πιθοκοίταις, ἑτοίμοις τόποις. ὅτι διὰ τὸν πόλεμον οἱ Ἀθηναῖοι ἐκ τῶν ἀγρῶν εἰςερχόμενοι, ἐν ταῖς πιθάκναις ἢ ἐν τοῖς σπηλαίοις ᾤκουν τῇ σπάνει τῶν οἰκημάτων. οἱ δὲ παλαιοὶ φιδάκνην λέγουσι.

803. (790.) γυπαρίοις) εἶδος ὀρνέου γῦπες. ἔπαιξε δὲ τὸ ὄνομα διὰ τὸ ἐπιφερόμενον. δοκεῖ γάρ πως παρόμοια τὰ ὀνόματα ταῦτα εἶναι, γυπαρίοις καὶ πυργιδίοις. ἢ διὰ τὸ τοὺς ὄρνις τούτους μάλιστα τοῖς πύργοις ἐπικαθῆσθαι καὶ τοῖς τείχεσιν, εἰς οὓς οἱ Ἀθηναῖοι ἐκάθευδον διὰ τὸν πόλεμον φρουροῦντες τὴν πόλιν. Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ, ἐν φωλεοῖς καὶ καλιαῖς καὶ στενοῖς χωρίοις. Κρατῖνος δέ φησιν, ὅτι πᾶσαν στενὴν κατάδυσιν οὕτως ὠνόμαζον.

ἔτος ὄγδοον) τοσαῦτα γὰρ ἔτη εἶχον πολεμοῦντες. οὐκ ἐλεαίρεις) οὐ κατοικτείρεις. δείκνυσι δὲ διὰ τούτων, ὅτι ὁ κωλύων παύσασθαι τὸν πόλεμόν ἐστιν ὁ Κλέων. ὅπερ οὖν καὶ Θουκυδίδης ἱστορεῖ διὰ τούτων· ἐπειδὴ καὶ ἡ ἐν Ἀμφιπόλει ἧττα τοῖς Ἀθηναίοις ἐγένετο, καὶ τεθνήκει Κλέων τε καὶ Βρασίδας, οἵπερ ἀμφότεροι ἠναντιοῦντο

τῇ εἰρήνῃ, ὁ μὲν, διὰ τὸ εὐτυχεῖν τε καὶ τιμᾶσθαι ἐκ τοῦ πολεμεῖν, ὁ δὲ γενομένης εὐτυχίας καταφανέστερός τε νομίζων εἶναι κακουργῶν καὶ ἀξιοπιστότερος διαβάλλων.

804. (791.) βλίττεις) ἀμέλγεις. βλίττειν ἐστὶ τὸ ἀφαιρεῖν τὸ μέλι ἀπὸ τῶν κηρίων, καὶ πειράζειν, καὶ τὸ ψηλαφᾷν, καὶ τὸ ἐκπιέζειν, τὰ κηρία τῶν μελισσῶν θλίβειν.

Ἀρχεπτολέμου δὲ φέροντος) παρ' ἱστορίαν τοῦ Ἀρχεπτολέμου ἐμνημόνευσεν. ὄγδοον γὰρ ἔτος ἔχοντος τοῦ πολέμου τούτου, ἔτι ζῶντος τοῦ Κλέωνος, ἐνιαύσιον ἐποιήσαντο πρὸς ἀλλήλους ἐκεχειρίαν οἱ Ἀθηναῖοι καὶ Πελοποννήσιοι, πρεσβείαν πέμψαντες πρὸς ἀλλήλους, οὐ μὴν Ἀρχεπτολέμου πρεσβεύοντός τινος, ἀλλὰ τῶν Λακεδαιμονίων ἦν πρεσβευτὴς Ταῦρος, Ἐχετιμίδης, Ἀθήναιος, Περικλείδας, Αἰνείας, Σισυφαμήδας Ἀριστοδήμου. Σικυωνίων δὲ Δημότιμος Ναυκράτου, Μενεκράτης Ἀμφιδώρου. Ἐριδαυρίων δὲ Ἀμφίας. Ἀθηναίων δὲ στρατηγοὶ Νικίας ὁ Νικηράτου, Αὐτοκλῆς Τολμαίου. ἐγένετο δὲ πόλεμος ἐπὶ ὀκτωκαίδεκα ἔτη. καὶ οὕτως ἡ πρεσβεία τοῦ Κλέωνος ζῶντος, ἡ εἰρήνη μετ' ἐνιαυτὸν ἐγένετο. εἰκὸς οὖν Ἀρχεπτολέμου μνημονεῦσαι, ἵνα μᾶλλον ἔξαρχον ἐπιδείξῃ τοῦ πολέμου τὸν Κλέωνα καὶ Ἀρχεπτολέμου εἰρήνην διδόντος. ἐξεσκέδασας δὲ, ἀντὶ τοῦ διετάραξας. δείκνυσιν οὖν ὅτι οὗτος ἦν αἴτιος τούτου.

806. (793.) ῥαθαπυγίζων) τῇ πυγῇ ῥόθον ποιῶν, τουτέστι πυγὴν τῇ χειρὶ παίων ἢ τῷ ποδὶ τύπτων. Ἄλλως. λάθρα τύπτων κατὰ τῆς πυγῆς τῇ πλατείᾳ χειρὶ καὶ πλατεῖ τῷ ποδί. τῇ πυγῇ ῥόθον ποιῶν. γελοίου δὲ χάριν τούτῳ ἐχρήσατο.

προκαλοῦνται) παρέχουσιν, εὐτρεπίζουσιν. εὐχαρῶς δὲ τῷ προκαλοῦνται ἐχρήσατο, ἵνα μᾶλλον τοὺς Λακεδαιμονίους ἐπιδικαζομένους τῆς εἰρήνης δείξῃ καὶ ἐπιθυμοῦντας.

808. (795.) ὡς τοῦτον δεῖ ποτ' ἐν Ἀρκαδίᾳ) νικήσαντα τοὺς Πελοποννησίους, δικάσαι μέχρις Ἀρκαδίας, λαμβάνοντα μισθὸν πεντώβολον, ἀλλ' οὐ τριώβολον.

809. (796.) ἢν ἀναμείνῃ) ἐὰν ὑπομένῃ καὶ πολεμῶν μὴ ὀκνήσῃ.

810. (797.) εὖ καὶ μιαρῶς) ἀλλήλοις ἐναντία. εἰ γὰρ εὖ, πῶς μιαρῶς; εἰ δὲ μιαρῶς, πῶς εὖ; πλὴν εἰ μὴ τοῦτο λέγει, ὅτι ἀνενδεῶς τὸ τριώβολον αὐτῶν φροντίσω καὶ ποιήσω λαμβάνειν, οὐ περιεργαζόμενος, οὔτε εἰ ἀπὸ δικαίου, οὔτε εἰ ἀπὸ ἀδίκου πορισθήσεται τὰ πράγματα. πιθανῶς δὲ τὰς ὑποσχέσεις τοῦ Κλέωνος, περὶ τῶν ἐνεστηκότων καὶ μελλόντων.

813. (800.) ὑπὸ τοῦ πολέμου καὶ τῆς ὁμίχλης) ὑπὸ τῶν περιεστώτων κακῶν, καὶ τῶν τοῦ πολέμου δυσχερῶν συνεχόμενος μὴ ἐλέγχῃ τὰ σὰ κακουργήματα. ὁμίχλη δὲ, ἐπὶ τοῦ τεθολωμένου ἀέρος, καὶ μὴ διαυγοῦς μηδὲ λαμπροῦ, τάσσεται. ὁ δὲ νοῦς ὅλος, ὅτι οὐ τῷ δήμῳ φίλα φρονῶν, πείθεις αὐτὸν Ἀρκάσι πολεμεῖν, ἀλλ' ἵνα περὶ τὸν πόλεμον ἀσχολούμενος, περιεργάζηται τὰ σὰ πανουργήματα, εἰς σὲ κεχήνῃ, εἰς σὲ ἀποβλέπῃ καὶ πειθαρχῇ.

816. (803.) χίδρα) τινὲς, ἄγρια λάσανα. οἱ δὲ, τὰ ὄσπρια ἢ τὰ ἐξ ὀσπρίων ἄλευρα ἢ κρῆμνα ἢ στάχυες νεογενεῖς. κυρίως δὲ, τὰ[1]) ἀπὸ χλωρᾶς κριθῆς κρινόμενα ὡς σεμίδαλις ἐρεικτά. χύδρα δὲ εἴρηται παρὰ τὸ χεῖσθαι. ἀναθαῤῥήσῃ δὲ, θαρσαλεώτερος γένηται.

στεμφύλων εἰς λόγον ἔλθῃ) καὶ προσομιλήσει τοῖς στεμφύλοις, ἢ πλησιάσει. στέμφυλα δὲ ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ τὰ τῶν ἐλαιῶν ἀποπιέσματα· περιπύσματα δὲ τὰ τῶν ἀμπελῶν.

817. (804.) παρεκόπτου) παρήρου, ἐλυμαίνου. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν παρακοπτομένων τὰ πτερὰ ὀρνέων. ἰδίως δὲ τὸν μισθὸν τῶν στρατευομένων οἱ παλαιοὶ μισθοφορὰν ἐκάλουν. φησὶν οὖν, ὅτι τοῦ πολέμου ἀπαλλαγέντες, ἐπιγνώσονται τὴν βλάβην, ἣν διὰ τῆς μισθοφορᾶς αὐτοὺς ἔβλαπτες, πλείονα αὐτοὺς ἀγαθὰ παραιρούμενος, ὧν ἀπολαύειν ἠδύναντο εἰρήνην ἄγοντες. ἄγροικος δὲ, ὀργῆς γέμων. τραχὺς δὲ, ψῆφον ἰχνεύων, καταδικάσαι προῃρημένος.

819. (806.) ὀνειροπολεῖς) παρακρούῃ, καὶ παραλογίζῃ καὶ παραπλανᾷς, καὶ ὀνειροπολεῖς, ὀνείρους ὁρῶν. τὸ δὲ, ὦ πόλις Ἄργους, ἀπὸ Τηλέφου Εὐριπίδου. τὸ δὲ, κλύεθ' οἷα λέγει, ἀπὸ Μηδείας. τὸ δὲ σὺ δεικτικῶς.

---

1) τὸ *Ald.*

824. (811.) *ἐπιχειλῆ*) τουτέστι χείλη μὴ ἔχουσαν. αἰνίττεται δὲ διὰ τούτου τὴν ἱστορίαν Θεμιστοκλέους, ὅτι τὴν πόλιν ἐτείχισεν, καὶ ταύτην παρὰ γνώμην τῶν Πελοποννησίων ἀπατήσας αὐτούς. φασὶ γὰρ τῶν Λακεδαιμονίων μαθόντων ἐκτειχίζεσθαι τὰς Ἀθήνας καὶ μὴ ἐπιτρεπόντων, καταστρατηγῆσαι τὸν Θεμιστοκλέα ἐπὶ τῷ δεῖξαι τοῖς Λακεδαιμονίοις ὅτι ἐπὶ τῷ κοινῷ τῆς Ἑλλάδος συμφέροντι τειχίζοιεν τὴν πόλιν. χειροτονηθεὶς δὲ πρεσβευτὴς, τοῖς μὲν Ἀθηναίοις ἔδωκεν ἐντολὰς τειχίζειν πάσῃ σπουδῇ τὴν πόλιν, μὴ φειδομένους μήτε ἰδίου μήτε δημοσίου τινὸς οἰκοδομήματος. τοῖς δὲ πρεσβευταῖς προσέταξε, βράδιον ἐλθεῖν εἰς τὴν Λακεδαίμονα. αὐτὸς δὲ ἀφικόμενος ἐκεῖσε καὶ τῶν Λακεδαιμονίων ἀξιούντων αὐτὸν εἰς τὸ κοινὸν παρεῖναι, καὶ λέγειν ὧν χρήζων ἀφῖκται, τὸ μὲν πρῶτον εἰς τὴν παρουσίαν ὑπερετίθετο τῶν πρέσβεων. μὴ γὰρ ἀσφαλὲς ὑπάρχειν αὐτῷ κοινὰς ἐντολὰς λαβόντι μόνον ἀποπληρῶσαι τὴν πρεσβείαν. καὶ ἤσχαλλεν ὅτι μήπω παρεγένοντο. ὡς δὲ χρόνος ἱκανὸς διεγένετο, καὶ οἱ πρέσβεις παρῆσαν, ἤδη δὲ τοῦ τείχους ἱκανῶς προκεχωρηκότος τοῖς Λακεδαιμονίοις ἤγγελτο ὅτι τετειχισμέναι λοιπὸν εἶεν Ἀθῆναι, παρελθὼν ἔπειθεν αὐτοὺς μὴ ταχέως πιστεύειν τοῖς βουλομένοις εἰς ἔχθραν καταστῆσαι τὴν πόλιν, ἀλλ᾽ ἐπιλεξαμένους αὐτῶν ἄνδρας τοὺς εὐνοίᾳ καὶ πίστει διαφέροντας, ἐπόπτας ἐκπέμψαι. μέχρι δὲ τῆς ἐκείνων παρουσίας ὅμηρον αὐτὸν κατεπαγγέλλετο, κἂν τούτῳ τριβήν τινα χρόνου ἐμποιῶν. πεισθέντων οὖν Λακεδαιμονίων καὶ τοὺς μάλιστα διαφέροντας εὐνοίᾳ καὶ πίστει τῶν πολιτῶν πεμψάντων, λάθρα τοῖς Ἀθηναίοις προσέταξε μὴ πρότερον τοὺς Λακεδαιμονίων ἄνδρας ὀπίσω πάλιν ἐλθεῖν ἐᾶσαι, πρὶν αὐτόν τε καὶ τοὺς συμπρέσβεις ἀπολύσωσι Πελοποννήσιοι. ἔστιν οὖν τὸ νόημα ὑπερβατόν. ὃ γὰρ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν· ὅστις ἐποίησε μεστὴν καὶ ὁλόκληρον ἡμῶν τὴν πόλιν ἀτείχιστον οὖσαν. Ἄλλως. *ἐπιχειλῆ*) ἐνδεᾶ. ἐπιχειλὲς γὰρ μέτρον λέγεται τὸ καὶ μὴ πλῆρες, ἀλλ᾽ ἀπομεσούμενον. αἰνίττεται δὲ, ὅτι αὐτὸς τὴν πόλιν ἐτείχισε.

825. (812.) *καὶ πρὸς τούτοις ἀριστώσῃ*) καὶ πρὸς τούτοις ἄριστα τῇ πόλει ἐχούσῃ. ἔπαιξε δὲ τὸ ἀριστώσῃ πρὸς τὰ ἐπιφερόμενα.

τὸν Πειραιᾶ) καὶ τὸν Πειραιᾶ γὰρ ἐτείχισεν. ὃς ἀπεῖχε τῆς πόλεως σταδίους λέ, παρὰ θάλατταν ὤν.

ἔπαιξε τὸ ἀριστώσῃ πρὸς τὰ ἐπιφερόμενα. πρὸς ὃ ἐπιφέρει καὶ τὸ, ἰχθῦς προσέθηκεν.

προσέμαξε) προσέθηκε, προσεκόλλησεν. μάττειν γὰρ λέγεται τὸ ἀναμιγνῦναι καὶ φυρᾶν καὶ εἰς ἓν συνάγειν. ἑξῆς οὖν τὸ μάττειν προσήνεγκε, διὰ τὸ προειρηκέναι ἀριστώσῃ. αἰνίττεται δὲ διὰ τούτων τὰ μακρὰ τείχη παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις καλούμενα. μακρὰ δὲ ἐλέγοντο, διὰ τὸ ἀπὸ τῆς πόλεως διήκειν μέχρι τοῦ Πειραιῶς. Ἄλλως. ἐμπόριον ὁ Πειραιεὺς τῶν Ἀθηναίων παρὰ τῇ θαλάττῃ κείμενος, ἀπὸ πέντε τῆς πόλεως σημείων.

826. (813.) ἰχθῦς καινοὺς) οἷον, ἐκ τοῦ Πειραιῶς ἐποίησεν αὐτὸν ἰχθύας ἔχειν. τὸν γὰρ Πειραιᾶ Θεμιστοκλῆς προσέβαλλε τῇ πόλει. τὸ δὲ παρέθηκε, προσέθηκε, προσεκόλλησε τὰ μακρὰ τείχη.

827. (814.) μικροπολίτας) διὰ τὴν ἐκ τοῦ πολέμου στενοχωρίαν τῶν ἀναλωμάτων καὶ τὴν τῶν ἀνδρῶν σπάνιν.

828. (815.) διασχίζων) συστέλλων τὰ τείχη. διὰ γὰρ τὸν πόλεμον καὶ τὰ ἐπὶ τοῖς φρουροῖς ἀναλώματα, καὶ τὴν τῶν ἀνδρῶν σπάνιν συνέστειλαν τὰ τείχη.

829. (816.) κἀκεῖνος μὲν φεύγει) ἐξωστράκισε γὰρ τὸν Θεμιστοκλέα ὁ δῆμος.

σὺ δ' ἀχιλλείων) σὺ δὲ τῆς ἐν Πρυτανείῳ σιτήσεως μετέχεις. ἐκαλοῦντο γὰρ ἀχίλλειαί τινες κριθαὶ ὡς εὐγενεῖς αὗται.

831. (818.) μὴ σκέρβολλε) μὴ λοιδόρει. δηλοῖ δὲ καὶ κερτομεῖν. κεῖται δὲ νῦν ἡ λέξις ἀντὶ τοῦ, μὴ ποίκιλλε. καὶ Καλλίμαχος· σκέρβολα μυθήσαντο.

832. (819.) ἐγκρυφιάζων) ἐμφωλεύων καὶ ἀποκρύπτων. ὃ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν· ἐλάνθανές με ῥᾳδιουργῶν περὶ πόλιν. ἀπὸ δὲ τοῦ ἐγκρυφίου ἄρτου μετήνεγκεν. οἷον, λανθάνων καὶ ἐγκρύπτων σεαυτόν.

834. (821.) ὁπόταν χασμᾷ) ὁπότε μετεωροφρονεῖς. οἷον, περὶ ἄλλα τὴν διάνοιαν ἔχεις. διπλῆ δὲ καὶ εἴσθεσις εἰς περίοδον ἀναπαιστικὴν δωδεκάκωλον, ὧν τὸ πρῶτον καὶ τελευταῖον τετράμετρα καταληκτικά. τὰ δὲ λοιπὰ δίμετρα. ἐπὶ τῷ τέλει διπλῆ ἔξω νενευκυῖα.

835. (822.) τῶν εὐθυνῶν) τῶν δικαίων παρα-

λογισμῶν. οἱ γὰρ χειρίσαντές τι τῶν κοινῶν καὶ διοικήσαντες τῶν ἀνηλωμένων χρημάτων εὐθύνας καὶ λογισμοὺς ἐδίδοσαν. [τῶν εὐθυνῶν) τῶν τιμωριῶν. *Gl. Victor.*]

ἐκκαυλίζων) ἀπὸ τῶν τὰ λάχανα ἀποκλώντων τῇ μεταφορᾷ ἐχρήσατο. οἷον, ἀνασπῶν καὶ ἀναιρῶν. ὃ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστι· μισθὸν λαμβάνων παρὰ τῶν διοικούντων τὰ κοινὰ, ἐκκόπτει αὐτῶν τὰς δίκας, ἵνα μὴ ὁ δῆμος εὐθύνας λαμβάνειν παρ' αὐτῶν δύνηται.

836. (823.) καταβροχθίζει) καταπίνει ἀμφοτέραις ταῖς χερσί. τουτέστιν ἀπλήστως καὶ λάβρως καὶ ἀφειδῶς.

837. (824.) μυστιλᾶται) κατατρώγει. ἰδίως δὲ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς μύστιλλον ἐκάλουν τὸν ἄρτον τὸν τοῖς κυσὶ παραβαλλόμενον. καὶ ἀλλαχοῦ, μεμυστιλημένας ἀντὶ τοῦ κατειργασμένας ἤδη καὶ ἑτοίμους, τουτέστι μεμασημένας. Ἄλλως. μυστίλη ὁ κοῖλος ἄρτος, ᾧ δύναταί τις καὶ ζωμὸν ἀρύσασθαι.

839. (826.) αἱρήσω) φθερῶ, διελέγξω. ἔλαβε δὲ τὸ αἱρήσω ἀπὸ τοῦ χαιρήσω. Ἄλλως. κλοπῆς συγκατηγορήσεως, καταδίκης αἴτιός σοι γενήσομαι νικήσας σε.

840. (827.) τί θαλαττοκοπεῖς) ἐθαλαττοκράτουν γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι. ὡς τοῦ Κλέωνος συνεχῶς προφερομένου τὴν κατὰ θάλατταν δυναστείαν. πλατυγίζειν δὲ κυρίως, τὸ ἐπιτιθέναι πλαταγώνιον τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ καὶ παίειν τῇ δεξιᾷ καὶ ἦχον ἀποτελεῖν. Ἄλλως. τί ταράττῃ; ἔλαβε δὲ τὴν χρῆσιν τοῦ ὀνόματος ἀπὸ τῆς θαλάσσης. ἐπειδὰν γὰρ ὑπὸ σφοδρῶν ἀνέμων ταραχθῇ τὰ κύματα, ἀλλήλοις συγκρούουσιν.

πλατυγίζεις) ἄμφω μεγαλοῤῥημοσύνης δείγματα· καὶ πλατύνῃ καὶ ἀλαζονεύῃ. ἀπὸ δὲ τοῦ πλατυτέρου μέρους τῆς κώπης, ὃ τῇ θαλάττῃ μᾶλλον προσερείδεται, καὶ τύπτον τὸ ὕδωρ τῇ εἰρεσίᾳ ἀπεργάζεται κτύπον, ἡ μεταφορά. ἀκολούθως δὲ τῷ θαλαττοκοπεῖς ἐπήγαγε τὸ πλατυγίζεις.

844. (831.) δωροδοκήσαντα) ὄντως ἐδωροδόκησεν ὁ Κλέων ἐκ Μιτυλήνης. οὐ μόνον δὲ τὸ δῶρα διδόναι καὶ ἀναπείθειν, ἀλλὰ καὶ τὸ λαμβάνειν. πόλις δὲ Λέσβου τῆς νήσου Μιτυλήνη, φίλη μὲν Ἀθηναίων καὶ

σύμμαχος, ὕστερον δὲ νεωτερίσασαν καὶ ἀποστᾶσαν κατέστρεψαν μὲν πάλιν οἱ Ἀθηναῖοι Χάρητος στρατηγοῦντος, συμβουλεύσαντος δὲ Κλέωνος, ἐψηφίσαντο, παῖδας μὲν καὶ γυναῖκας ἡβηδὸν ἀποκτεῖναι Μιτυληναίων, ἐξανδραποδίσασθαι δὲ πᾶσαν πόλιν. καὶ ναῦν ἐξέπεμψαν εὐθὺς ἀγγέλλουσαν τὰ βεβουλευμένα τῷ Χάρητι. τῇ δευτεραίᾳ δὲ μετανοοῦντας αἰσθόμενος ἐπὶ τοῖς γνωσθεῖσι Διόδοτος, εἷς καὶ αὐτὸς ὢν τῶν πολιτευομένων τότε, γενομένης δὶς τῆς ἐκκλησίας, καὶ οὐδὲν ἀντιλέγοντος τοῦ Κλέωνος, καὶ παρακελευομένου ἅπαξ τοῖς δόξασιν ἐμμένειν, παρελθὼν μεταγνῶναι τοὺς Ἀθηναίους ἔπεισεν. ἦσαν γὰρ καὶ ἄλλοι τινὲς τὰ Μιτυληναίων φρονοῦντες, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ αὐτῶν ἄνδρες Μιτυληναίων κατά τινα πρεσβείαν ἀφιγμένοι πείθουσι διατάχους ἑτέραν πέμψαι τριήρη, ἀπαγορεύουσαν τῷ Χάρητι μηδὲν διαπράξασθαι τῶν πρότερον ἐπεσταλμένων. τοὺς δὲ ναύτας τῆς δευτέρας τριήρους τῇ τε ἄλλῃ παρακλήσει καὶ δώρων ὑποσχέσει προὐτρέψαντο πάσῃ σπουδῇ περὶ τὸν πλοῦν χρήσασθαι προθύμως ὡς ἂν τὴν προτέραν τριήρη φθάσαιεν. οἱ δὲ, ἅτε καὶ ἐπὶ χρηστὸν πλέοντες πρᾶγμα, καὶ ταῖς παρακλήσεσιν εἴξαντες, τοσαύτῃ περὶ τὴν εἰρεσίαν ἐχρήσαντο σπουδῇ, ὥστε οὐκ ἔφθη καταπλεύσασα ἡ προτέρα ναῦς, καὶ ὁ Χάρης λαβὼν τὰ γράμματα, καὶ ἐκείνην ἐπεισπλεῦσαι ἐκέλευσε. παρὰ τοσοῦτον κινδύνου ἡ Μιτυλήνη ἦλθεν. ἀπὸ ταύτης οὖν φασιν αὐτὸν ἐπιδείξειν τὸ ἀργύριον εἰληφότα. λεληθότως δὲ πάλιν αὐτὸν εἰς ὠμότητα διαβάλλων τῶν τρόπων. οὐ γὰρ φέρεται λαβὼν πλὴν ὡς μνᾶς μ΄ παρὰ τῶν Μιτυληναίων ὁ Κλέων μισθόν. πιθανῶς δὲ ἐπλάσατο αὐτὸν εἰληφέναι, ἐπειδὴ ἐκεῖνος φησὶν αὐτὸν ἀμείβεσθαι τοῖς ἴσοις.

846. (832.) *πᾶσιν ἀνθρώποις) διπλῆ καὶ εἴσθεσις οὐ κατ' ἴσον τοῖς ἀναπαίστοις εἰς ἰαμβικὰ τετράμετρα καταληκτικὰ ἱππωνάκτεια οέ. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος. ἐπὶ δὲ τῷ ἄκρῳ τοῦ τελευταίου διπλῆ ἔξω νενευκυῖα. τινὲς δὲ τὰ ἑπτὰ πρῶτα κῶλα ὡς ἀντιστροφὴν εἰλήφασιν.*

847. (833.) *εἰ γὰρ ὧδ' ἐποίσεις) εἰ γὰρ εἰς τέλος ἐναντιούμενος αὐτῷ παραμείνῃς πρὸς τὴν γραφὴν καὶ κατηγορίας. εἰ γὰρ οὕτω κατηγορίᾳ χρήσῃ.*

849. (835.) *τῶν συμμάχων τ' ἄρξεις) ἔπαιξε παρὰ τὸ θαλαττοκρατεῖν τοὺς Ἀθηναίους καὶ τοὺς νησιώτας ἔχειν ὑποτελεῖς φόρων.*

850. (836.) ἐργάσῃ) συνάξεις. τὸ δὲ σείων, οἷον διασείων καὶ ἀπαιτῶν.

851. (837.) λαβὴν) ἀφορμὴν, λῆμμα ὡς παλαιστής.

852. (838.) κατεργάσει γὰρ) νικήσεις, περιέσῃ αὐτοῦ.

πλευρὰς ἔχων) σῶμα ἔχων ἰσχυρὸν καὶ στεῤῥότητα. τουτέστιν ἑταιρίαν ἔχων τοιαύτην.

853. (839.) οὐκ ὦ 'γαθοὶ) οὐ ταῦτα τοῦτον ἕξει τὸν τρόπον, ὡς ὑμεῖς φατὲ καὶ προςδοκᾶτε.

μὰ τὸν Ποσειδῶ) ὅτι περὶ τριαίνης ἀκούσας εἰπόντων τῶν ἱππέων καὶ σείων καὶ ταράττων, τὸν Ποσειδῶνα ὄμνυσιν.

855. (841.) ἐπιστομίζειν) κατασιγάζειν, ἐπὶ στόμα ἔχειν τῶν κατ' ἐμοῦ, λέγων καὶ διαβάλλων μηδὲ φωνὴν ἐᾷν παριέναι.

856. (842.) τῶν ἀσπίδων τῶν ἐκ Πύλου) πάλιν ὁ Κλέων τὰ περὶ Πύλον θρυλλεῖ καὶ Σφακτηρίαν, καὶ τὰ τῶν αἰχμαλώτων. ἔθος δὲ ἦν, τὰ ἀπὸ τῶν πολέμων ὅπλα ἐν τοῖς ἱεροῖς ἀνατιθέναι. ἕως οὗ, φησιν, ἀνάκειται ἀπὸ Πύλου καὶ Σφακτηρίας ὅπλα, ἅπερ ἀνέθηκα τοῖς θεοῖς νικήσας, οὐδεὶς τῶν ἐχθρῶν τολμήσει κατ' ἐμοῦ λέγειν.

857. (843.) λαβὴν γὰρ ἐνδέδωκας) κατὰ σεαυτοῦ. οἷον, ἀφορμὴν κατὰ σοῦ κατηγορίας. ἀπὸ δὲ τῶν ἀσπίδων τὴν λαβὴν εἶπεν.

859. (845.) αὐτοῖσι τοῖς πόρπαξι) σὺν αὐτοῖς τοῖς ὀχάνοις. πόρπαξ ἐν ᾧ τὴν ἀσπίδα κατέχουσιν, ὃ καλεῖται ὄχανος. περιφερὴς δὲ οὖσα ἡ ἀσπὶς ἐκινεῖτο κυκλικῶς διὰ τοῦ πόρπακος. ἀνετίθεσαν δὲ τὰ ἐκ τῶν πολέμων ὅπλα ἄνευ τῶν ὀχάνων, ἵνα μὴ ἑτοίμως ἔχωσιν αὐτοῖς χρῆσθαι. μηχάνημα δὲ, στρατήγημα, πανούργημα.

862. (848.) στῖφος) σύστημα, τάξις πολεμικὴ, ἢ φάλαγξ, συστροφὴ, πλῆθος συστάσεων. τοῦτο δὲ ἔτρεφεν ὁ Κλέων, ἵνα ἔχῃ, φησὶ, συνερχόμενον αὐτῷ πρὸς τὴν πολιτείαν.

864. (850.) συγκεκυφὸς) συνελθόν. ἀντὶ τοῦ, ὁμονοοῦσιν ἑαυτοῖς καὶ συμπνέουσιν. Ἄλλως. ὁμονοοῦν.

ἀντὶ τοῦ συνελθόντες αὐτῷ συμπνέουσι. βριμήσαιο δὲ, ὀργισθείης, βριμᾶσθαι γὰρ τὸ ὀργίζεσθαι καὶ ἀπειλεῖν. παρά δέ τισι καὶ τὸ ἦχον ἀποτελεῖν. ὡς τὸ, ὑπὸ γὰρ ταῖς πολλαῖς μύλαις βριμωμέναις ὁ τῆς μιᾶς ψόφος ῥαδίως ἐλανθάνετο.

865. (851.) ὀστρακίνδα) ἔστι μὲν ὄνομα παιδιᾶς. θέλει δὲ εἰπεῖν, θελήσεις αὐτὸν ἐξοστρακισθῆναι. ὁ δὲ τρόπος τοιοῦτος τοῦ ἐξοστρακισμοῦ. προεχειροτόνει ὁ δῆμος ὄστρακον εἰςφέρων. καὶ ὅταν δόξῃ, ἐφράττετο σανίσιν ἡ ἀγορὰ καὶ κατελείποντο εἴςοδοι δέκα. δι' ὧν εἰςιόντες κατὰ φυλὰς ἐτίθεσαν ὄστρακον, ἐντιθέντες τὴν ἐπιγραφήν. ἐπεστάτουν δὲ οἵ τε θ' ἄρχοντες καὶ ἡ Βουλή. ἀριθμηθέντων δὲ, ὧν πλεῖστα γένοιτο καὶ μὴ ἐλάττω ἑξακιςχιλίων, τοῦτον ἔδει ἐν δέκα ἡμέραις μεταστῆναι τῆς πόλεως. εἰ δὲ μὴ γένοιτο ἑξακιςχίλια, οὐ μεθίστατο. οὐ μόνον δὲ Ἀθηναῖοι ὠστρακοφόρουν, ἀλλὰ καὶ Ἀργεῖοι καὶ Μιλήσιοι, καὶ Μεγαρεῖς. σχεδὸν δὲ οἱ χαριέστατοι πάντες ὠστρακίσθησαν, Ἀριστείδης, Κίμωνος τῇ ἀδελφῇ Ἐλπινίκῃ συγκοιμηθεὶς καὶ διαβληθεὶς πρὸς τοὺς πολίτας, Θεμιστοκλῆς, Θουκυδίδης, Ἀλκιβιάδης. μέχρι δὲ Ὑπερβόλου ὀστρακισμὸς προελθὼν, ἐπ' αὐτοῦ κατελύθη, μὴ ὑπακούσαντος τῷ νόμῳ διὰ τὴν ἀσθένειαν τὴν γεγενημένην τοῖς Ἀθηναίων πράγμασιν ὕστερον. παροξῦναι δὲ δεῖ τὸ ὀστρακίνδα καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα ἐπὶ παιδιᾶς τασσόμενα. διαφέρει δὲ φυγῆς ὀστρακισμὸς, ὅτι τῶν μὲν φυγῆς ἁλόντων αἱ οὐσίαι δημεύονται, τῶν δὲ ὀστρακισμῷ ἀποστάντων οὐκ ἀφαιρεῖται τὰ χρήματα ὁ δῆμος, καὶ τοῖς μὲν χρόνος ἐνδείκνυται καὶ τόπος, οἱ δὲ φεύγοντες οὐδέτερον τούτων ἔχουσιν. οἱ κακονούστατοι δὲ τῷ δήμῳ δοκοῦντες ἐξωστρακίζοντο καὶ κατεδικάζοντο. ὀστράκοις γὰρ ἐγράφετο τὸ ὄνομα τοῦ φευξομένου.

867. (853.) εἰςβολὰς) τὰ σιτοφυλάκια, τὰς ἀποθήκας παραλάβοιεν φθάσαντες. ἢ εἰςβολὰς ὡςεὶ ἔλεγε τῆς χώρας. εἰςβολὰς δὲ ἔλεγον τοὺς τόπους δι' ὧν εἰςέβαλλον οἱ πολέμιοι.

868. (854.) ἔχουσι γὰρ πόρπακας) ὡς δέον τὰς ἀνατιθεμένας ἀσπίδας μὴ ἔχειν πόρπακας, ὑπὲρ τοῦ μὴ ἐξεῖναι τοῖς ἐπιχειροῦσι κατὰ τοῦ δήμου ἐξ ἑτοίμου χρήσασθαι ταῖς ἀσπίσι.

869. (855.) κρουσιδημῶν) ἀντὶ τοῦ, κρούων τῇ

βουλῇ. ἐλυμαίνου τὸν δῆμον ἀπατῶν, καὶ παρακρουόμενος τῇ βοῇ. ἔστι γὰρ παρακρουσόμενον, μέτρον. ὃ λέγεται ἐπὶ τῶν τοῖς μέτροις παραλογιζομένων, καὶ παρακρούσασθαι, ἀνατρέψαι. καὶ παράκρουσιν, ἐξαπάτην, ἐμπαιγμόν.

873. (859.) ἐν τῇ πόλει ξυνιστάμενον) οὐδὲν τῶν κατὰ τῆς πόλεως λογιζομένων καὶ ὁμοῦ ἱσταμένων.

875. (861.) καταστῇ) κατάστασιν λάβῃ, ἐν εὐδίᾳ ᾖ. ἐπειδὴ αἱ ἐγχέλεις μὴ δυνάμεναι νήχεσθαι, ἐν τῇ ἰλύϊ εἰσίν. οἱ οὖν θηρεύοντες τὸ ὕδωρ ταράττοντες ἀγρεύουσι τὰς ἐγχέλεις.

882. (868.) ζεῦγος πριάμενος) πλείονα εὔνοιαν ἔδειξεν ὅτι καὶ πριάμενος ἔδωκεν. ὁ δὲ, ἔχων προῖκα, οὐ δέδωκεν. οὐδ' εἴ τι χρήσιμον ἔχει, τῇ πόλει χαρίζεται.

884. (870.) τοῖσι δακτύλοισι) πρὸς τὸ μὴ πταίειν διὰ τὰς ἐμβάδας. ἅμα δὲ καὶ τοῖς δακτύλοις τῶν χειρῶν, διὰ τὸ μὴ κλέπτειν.

887. (873.) τὸν Γρύττον ἐξαλείψας) οἱ μὲν ἀντὶ τοῦ, τὸ τυχὸν τῆς πορνείας ἐξαλείψας. παρὰ τὸν ἐν τοῖς ὄνυξι ῥύπον, ὃν λέγουσι γρῦ. οἱ δὲ, Γρύττον τινὰ ἐπὶ κιναιδίᾳ διαβάλλουσι. τῶν ἐπὶ μαλακίᾳ γὰρ διαβαλλομένων ὁ Γρύττος. Ἄλλως. ὑγρόν τινα καὶ κατάξηρον, ὃς διὰ τὴν πολλὴν ὑγρότητα ἐν ἑταιρείοις διέτριβεν. ὁ δὲ Κλέων δημαγωγῶν θάνατον αὐτῷ ἐπέθηκε τὴν ζημίαν.

888. (874.) πρωκτοτηρεῖν) πρωκτὸν ἐπιτηρεῖν τῶν πορνευομένων.

890. (876.) ἵνα μὴ ῥήτορες) ἀπείρητο γὰρ τοῖς τοιούτοις ἀγορεύειν. διαβάλλει δὲ τοὺς ῥήτορας ὡς τοιούτους.

892. (878.) ἀμφιμασχάλου) χειριδωτοῦ ἱματίου. οἱ δὲ, δουλικοῦ. Ἄλλως. μικροῦ χιτωνίσκου. ἦν δὲ καὶ ἑτερομάσχαλος ὁ τῶν ἐργατῶν, οὗ τὴν μίαν μασχάλην ἔῤῥαπτον. Ἄλλως. ἑκατέρωθεν ἔχοντος χειρίδας οὐ μακρὰς, ἀλλ' ἕως τῶν μασχαλῶν.

893. (879.) ἀλλ' ἐγώ σοι) παρεπιγραφή. δίδωσι γὰρ αὐτῷ χιτῶνα.

896. (882.) οὐ μεῖζον εἶναι φαίνεται) ὅτι σοφίας δόξαν ἀπηνέγκατο ὁ Θεμιστοκλῆς, σαφηνίσας Ἀθηναίοις τὸν δοθέντα χρησμόν·

τεῖχος Τριτογενεῖ ξύλινον διδοῖ εὐρύοπα Ζεύς.

ἄλλων δὲ ἄλλα λεγόντων Θεμιστοκλῆς ἔφη, τὰς τριήρεις λέγειν ξύλινον τεῖχος. καὶ τὸν Πειραιᾶ δὲ τειχίσας, ὡς εἴρηται, καὶ τὰ μακρὰ τείχη ποιήσας τὰ διήκοντα ἀπὸ τῆς πόλεως μέχρι τοῦ Πειραιῶς, ἐπὶ πλέον ἔδοξε σοφός.

897. (883.) πιθηκισμοῖς) ἀπάταις καὶ κολακεύμασιν. Ἄλλως. μιμήμασιν. ὡς καὶ αὐτοῦ ταῦτα πεποιηκότος.

περιελαύνεις) γράφεται παρελαύνεις.

898. (884.) ὅταν χεσείῃ) οἱ ἀνιστάμενοι ἐκ τῶν συμποσίων πρὸς τὸ ἀποπατῆσαι πολλάκις τοῖς ἀλλοτρίοις ὑποδήμασιν, ἤτοι σπεύδοντες, ἢ καὶ ἀγνοοῦντες περὶ μέθην ἐξέρχονται.

901. (887.) προσαμφιῶ τοδί) πρὸς οἷς ἔχει ἐνδύσω. παρεπιγραφὴ δέ· δίδωσι γὰρ ὁ Κλέων αὐτῷ χιτῶνα.

902. (888.) βύρσης κάκιστον) ἀηδισθεὶς ὁ δῆμος καὶ μυσαττόμενος τὴν ὀσμὴν τοῦ βυρσοδέψου, ταῦτά φησι.

904. (890.) τὸν καυλὸν οἶσθ' ἐκεῖνον) τὴν ῥίζαν τοῦ σιλφίου. σίλφιον δὲ ῥίζα κατά τινας ἡδύοσμος ἐν Λιβύῃ γινομένη, ἀρτυτική, καὶ θεραπευτική. καλλίστη δὲ ἡ Κυρηναϊκή. ὅτι τῷ ὀπῷ καὶ τῇ ῥίζῃ καὶ τῷ καυλῷ τοῦ σιλφίου ἐχρῶντο. Ἄλλως. φυτάριόν ἐστι κάκοσμον. Ἀρισταῖος δὲ ὁ Ἀπόλλωνος καὶ Κυρήνης πρῶτον τὴν ἐργασίαν τοῦ σιλφίου ἐξεῦρεν ὥσπερ καὶ τοῦ μέλιτος.

905. (891.) τὸν ἄξιον γενόμενον) ὅτι καὶ νῦν εὔωνον καὶ ὀλίγης τιμῆς πιπρασκόμενον.

οἶδα μέντοι) ὅτι καὶ τῷ ὀπῷ καὶ τῇ ῥίζῃ καὶ τῷ καυλῷ τοῦ σιλφίου ἐχρῶντο.

908. (894.) οἱ δικασταί) οἱ ἡλιασταί. τὸ μέγα δὲ δικαστήριον ἐν τῇ Ἀττικῇ Ἡλιαία, καὶ οἱ δικασταὶ ἡλιασταί.

909. (895.) *κόπριος*) κηπουρὸς, παρὰ τὴν κόπρον. Ἄλλως. νῆσος τῆς Ἀττικῆς. ἢ τον κοπρολόγον λέγει.

911. (897.) *Πυῤῥάνδρου*) ἀπὸ τοῦ πυῤῥίου ἔπαιξε τὸ ὄνομα. ἦν δὲ οὗτος ὁ Πύῤῥανδρος πονηρὸς καὶ συκοφάντης. βωμολοχεύμασι δὲ, κολακεύμασιν, ἢ ἀπάταις. βωμολόχοι δέ εἰσιν οἱ περὶ τοὺς βωμοὺς λοχῶντες καὶ κρυφίως ὑποκαθήμενοι, ἐπὶ τῷ ἁρπάζειν τὰ ἐπιτιθέμενα θύματα. τοῦτο δ' ἡμῖν πλεονάκις ἴσως τοῦ δέοντος εἴρηται. θεὸν δὲ τὴν Ἀθηνᾶν ἀκουστέον.

915. (901.) *μισθοῦ τρύβλιον*) ὀξύβαφον. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ὀσπρίου, ἢ ἄλλου τινὸς προσφαγίου, μισθοῦ εἶπε διὰ τὸν δικαστικὸν μισθόν.

916. (902.) *κυλίχνιον*) ἔκπωμα. ὃ νῦν λέγουσι πυξίδιον. ἔχουσι δὲ οἱ ἰατροὶ τὰ πυξίδια, ἐν οἷς προςβάλλουσι τὰ πάσματα.

919. (905.) *κέρκον*) τὴν οὐράν. ἁπαλὸν δὲ καὶ τρυφερὸν τὸ τοῦ λαγοῦ ἔριον. ὥςτε ἀντὶ σπόγγου χρήσασθαι διὰ τὸ ἁπαλὸν εἶναι, ὥςτε τὰς λήμας περιψῆν.

περιψῆν) ἀντὶ τοῦ καταμάσσειν, ἀποσπογγίζειν. φιλονεικεῖ δὲ ἕκαστος ὑπερβαλεῖν ταῖς δωρεαῖς.

921. (907.) *ἐμοῦ μὲν οὖν*) διπλῆ καὶ εἴςθεσις εἰς ἀμοιβαῖον μέλος τῶν ὑποκριτῶν κώλων τριάκοντα διμέτρων ἀκαταλήκτων, πλὴν τοῦ παρατελεύτου μονομέτρου, συνήθως καὶ τοῦ τελευταίου ἐφθημιμεροῦς. ἐπὶ τῷ τέλει δύο διπλαῖ, ἡ μὲν ἐν ἀρχῇ τοῦ κώλου, ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος.

922. (908.) *τριηραρχεῖν*) ἀπειλεῖ λειτουργίαν αὐτῷ. λειτουργία γὰρ παρὰ Ἀθηναίοις. δαπανηρὸν δὲ τὸ τριηραρχεῖν. ἔδει γὰρ τὴν τριήρη πάντα ἔχειν πρὸς τὸν πόλεμον εὐπρεπῆ. ἅπερ παρεσκεύαζεν ὁ τὴν λειτουργίαν ταύτην προβληθείς. Ἄλλως. ἐπειδὴ οἱ στρατηγοὶ εἴ τινα εἶχον ἐχθρὸν, εἰς τριηραρχίαν ἐνέβαλλον, ὅπως ἂν ὁ βίος αὐτοῦ ἀναλίσκοιτο. εἰ δέ τις ὑπερβαλλόντως ἀπεχθάνοιτο, παλαιὰς ναῦς αὐτῷ ἐδίδοσαν, ὅπως ἂν οἴκοθεν καινὰς ἀντ' αὐτῶν κατασκευάσῃ, καὶ πάντῃ ἄποροι ἐγίνοντο. οὐκ ἐφέξεις δὲ, ἀντὶ τοῦ, οὐ παύσῃ. διαμηχανήσομαι δὲ, διαπράξομαι.

929. (915.) *ἀνὴρ παφλάζει*) ἐπειδὴ ἑώρα τὸν

Κλέωνα κεκραγότα καὶ παφλάζοντα τῷ λόγῳ, τῇ μεταφορᾷ ἐχρήσατο τοῦ χαλκείου ἐν τῷ πυρὶ κειμένου. ἐπειδὰν γὰρ ἴδωμεν τοῦτο ὑπερζέον, τῶν ὑποκειμένων ξύλων ὑφαιροῦμεν καὶ τοῦ ὕδατος, ἵνα μὴ ὑπερχυθέντος τοῦ ὕδατος τὸ πῦρ σβεσθῇ. χαριέντως δὲ ὡς μαγείρῳ. Ἄλλως. ἐντεῦθεν μετὰ τὸ θ' κῶλον διακέκριται τοῖς προςώποις. εἰσὶ δὲ ἴσα ὅλα. καὶ ὅμοιον ποιεῖ τὸ ὅλον περιοδικόν. τὸ δὲ τελευταῖον ἑτέραν ἔχει διαίρεσιν, τὴν εἰς τρίμετρον καταληκτικόν. Ἄλλως. βράσσει καὶ τετάρακται. πεποίηται παρὰ τὸ πάφλα. τὸ δὲ ἑξῆς, ἀνὴρ παφλάζει ὑπερζέων.

931. (917.) *τῶν ξύλων*) ἐν τοῖς πλείοσι, τῶν δάδων. ἔδει δὲ εἰπεῖν τῶν κρεῶν. ἔστι γὰρ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἑψόντων, οἵτινες, ὅταν παφλάζῃ, τῶν ὑποκειμένων ξύλων ἀφαιροῦνται καὶ τῶν κρεῶν.

ἀπαρυστέον) ἀφαιρετέον. τῶν ἀπειλῶν δὲ εἶπεν, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν τοῦ ζέματος. ἐπειδὴ τῶν ὑπερζεόντων ἀπαρύονται, ἵνα μή τι ὑποχέηται. μαγειρικῶς δὲ ταῦτα.

932. (918.) *ταυτηί*) ἴσως κρεάγραν ἔδειξεν ὡς μαγείρῳ.

934. (920.) *ἰπούμενος*) θλιβόμενος ταῖς συντελείαις, ταῖς ἀπαιτήσεσι[1]), πολλὰ εἰςφέρειν ἀναγκαζόμενος, πιεζόμενος.

936. (922.) *σπεύσω σε*) σπεύσω εἰς σὲ καὶ σπουδάσω. ἐπειδὴ οἱ στρατηγοὶ, ἐχθρούς τινας ἔχοντες πένητας, ἐνέγραφον τῷ πρώτῳ τῶν πλουσίων τάγματι, ὅπως μὴ ἀρκοῦντες πρὸς τὰς μεγάλας ζημίας, ἄποροι γενήσωνται. εὔχομαι δὲ, καταρῶμαι. τάγηνον δὲ, τήγανον. τευθὶς δὲ εἶδος ἰχθύος εὐτελοῦς. σίζον δὲ, ποιὸν ἦχον ἀποτελοῦν.

942. (928.) *Μιλησίων*) ὡς ἐκεῖθεν δωροδοκοῦντος. μέτοικοι δὲ Ἀθηναίων οἱ Μιλήσιοι.

943. (929.) *ἢν κατεργάσῃ*) ἐὰν διαπράξῃς ἅπερ αὐτοῖς ἐπηγγείλω. μεθήκοι δὲ, μετέλθοι, καλῶν σε δηλονότι.

---

1) ἀπατήσεσι Ald.

950. (937.) *εὖ γε νὴ τὸν Δία)* διπλῆ καὶ τοῦ χοροῦ ἐν ἐπεισθέσει. ὧν τὸ πρῶτον ἐκ τροχαϊκῆς βάσεως καὶ ἀναπαιστικῆς, καὶ ἐφθημιμερὲς ἢ Ἰωνικὸν, ἀπὸ μὲν τριμέτρου καταληκτικόν. ἀτακτότερον δὲ ἔχει τὴν τροχαϊκὴν βάσιν ἐπτάσημον. τὸ δὲ δεύτερον πενθημιμερὲς κοινὸν δακτυλικὸν καὶ ἀναπαιστικόν. ἐπίτηδες διαλελυμένως τὸν πεζὸν λόγον. ἔστι δὲ πολλὰ καὶ παρ' *Εὐπόλιδι* σεσημειωμένα.

952. (939.) *καί μοι δοκεῖ)* κορωνὶς ἑτέρως εἰςιόντων τῶν ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι λ'. ὧν τελευταῖος,

ἰδού. νὴ τὸν Δί' οὐδὲν κωλύει.

ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

953. (940.) *ἀγαθὸς πολίτης)* ὁ ἀλλαντοπώλης δηλονότι δοκεῖ μοι, φησὶ, καλὸς εἶναι πολίτης, οἷος οὐδεὶς ἄλλος γένοιτο ἂν ἐν παντὶ χρόνῳ.

954. (941.) *πολλοῖς τοῦ 'βολοῦ)* τοῖς εὐώνοις, τοῖς Ἀθηναίοις. οὕτως γὰρ λέγεται ἐπὶ τῶν πολλῶν τοῦ ὀβολοῦ πωλουμένων.

955. (942.) *ἐσκορόδισας)* ἀήδισας, καὶ ἐπίκρανας, ἢ ἐδρίμυξας, ἢ κλαῦσαι πεποίηκας. ἢ ἀπὸ τῶν τὰ σκόροδα τριβόντων.

957. (944.) *ἐμοὶ ταμιεύσεις)* ὡς οὐκέτι ἐπιμελήσῃ τῶν ἐμῶν χρημάτων, οὐδὲ ταμίας μοι ἔσῃ, τουτέστι διοικήσεις τὰ πρυτανεῖα.

959. (946.) *ἐμοῦ πανουργότερος.)* ἑαυτὸν διαβάλλει ὁ Κλέων, ἐκείνῳ ψόγον ἐπιφέρειν βουλόμενος. ὁ δακτύλιος δὲ, ὃν ἐφόρει τῆς ἀρχῆς ὄντα σημεῖον.

963. (950.) *δημοῦ βοείου)* παρὰ τὸν δῆμον ἐποίησε δημὸν ὀξυτόνως, ἐπειδὴ τῷ θρίῳ περιβάλλοντες τὸ λίπος, ὤπτων. θρίον δὲ, τὸ τῆς συκῆς φύλλον. ὀλίγον οὖν δεῖ τῷ τόνῳ παρεγκλίνειν οὐ τὸ ὄνομα. λέγει δὲ καὶ ταῦτα, ἐπειδὴ ὡς ἀναίσθητον διαβάλλει τὸν δῆμον. Ἄλλως. λίπους βοείου. ταῦτα δὲ εἰς ἀναισθησίαν τοῦ δήμου. καὶ ἐν Σφηξίν· *ἵστη βόειον δημόν.* θρίον δὲ σκεύασμά τι μετὰ ἐγκεφάλου γινόμενον.

θρίον) χόνδρος ἢ ὄρυζα ἕψεται, ἢ σεμίδαλις ἀρκούντως. εἶτα ἀποχεῖται τὸ ὕδωρ, καὶ φυρᾶται τὸ ἑψημένον μετὰ ἁπαλοῦ τυροῦ καὶ ᾠῶν ὀλίγων. εἶτα περι-

λαμβάνεται φύλλοις συκίνοις ὅλον, καὶ περιειλεῖται καννάβῳ ἢ παπύρῳ, ἢ λίνῳ, καὶ καθίεται εἰς ζωμὸν κρεῶν ἑψημένων, ἄχρι τοῦ λαβεῖν ἱκανὴν ἕψησιν. εἶτα ἐπαίρεται ἐκ τῶν ἄλλων περιαιρεθέντων, καὶ εἰς λοπάδα νέαν ζέοντος μέλιτος ἐμβάλλεται καὶ ἑψεῖται. στρεφόμενον δὲ, ὅτε ἱκανῶς ἑψηθῇ [1]) καὶ ξανθὸν γένηται, ἐξαιρεθὲν παρατίθεται εἰς βρῶσιν [2]), μέλιτος περιχυθέντος, ἢ ἀπὸ τοῦ ἑφθοῦ, ἢ ἀπὸ τοῦ ἄλλου. θρίον δὲ καλεῖται ἀπὸ τῶν φύλλων τῆς συκῆς, ἃ οὕτω καλοῦνται. Ἄλλως. θρία τὰ φύλλα τῆς συκῆς. καὶ θρίον ἐστὶ σκεύασμά τι παρ' Ἀθηναίοις, ὃ περιλαμβάνει ὕειον στέαρ καὶ ἐρίφειον, καὶ σεμίδαλιν καὶ γάλα, καὶ λεκυθώδους ὠμὸν πρὸς τὸ πήγνυσθαι, καὶ οὕτως εἰς φύλλα συκῆς ἐμβαλλόμενον, ἥδιστον ἀποτελεῖ βρῶμα. οὕτω Δίδυμος. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ ἄλλη τις σκευασία θρίον, ἐγκέφαλος μετὰ γάρου καὶ τυροῦ σκευαζόμενος καὶ ἑλισσόμενος ἐν φύλλοις συκῆς καὶ ὀπτώμενος. ἐπεὶ ἐπὶ φύλλων τὰ τεμάχη βαλλόμενα βαστάζονται. περὶ δὲ θρίου καὶ ἐν Βατράχοις εἴρηται ἐν τῷ,

ἀλλ' ἀπολέσαιμ' ἂν ἐγκεφάλου θρίω δύο.

965. (952.) λάρος κεχηνώς) τὸν Κλέωνα λέγει παρὰ τὸ ἁρπακτικόν. ἀπὸ τούτου δὲ ὡς κλέπτην τὸν Κλέωνα διαβάλλει. καὶ ὁ λάρος γὰρ ζῶόν ἐστιν ἀδηφάγον. τὴν δὲ πέτραν, διὰ τὸ βῆμα τὸ ἐν τῇ πνυκί.

967. (954.) Κλεωνύμου) ὡς δαπανηρὸν καὶ ἐν τρυφῇ ζῶντα κωμῳδεῖ καὶ διαβάλλει τὸν Κλεώνυμον καὶ ἅρπαγα. εἰπὼν γὰρ λάρος, ἐπήνεγκε τὸν Κλεωνύμου.

968. (955.) παρ' ἐμοῦ δὲ τουτονὶ λαβὼν) δακτύλιον ἄλλον δίδωσι. καὶ ἔστι παρεπιγραφή.

972. (959.) μολγὸν γενέσθαι) Φαεινὸς, μολγὸν ἀντὶ τοῦ τυφλόν. Ἡρόδοτος δὲ ἱστορεῖ τούτους ἐπάνω τῆς Σκυθίας εἶναι. Ἄλλως. πένητα, παρὰ τὸ ἀμέλγεσθαι καὶ ζημιοῦσθαι. Ἄλλως. Σύμμαχος· ἔοικε χρησμός τις εἶναι. ἐν γὰρ τοῖς Γεωργοῖς οὕτως ἔχει·

ὅτῳ δοκεῖ σοι δεῖν μάλιστα τῇ πόλει.
ἐμοὶ μὲν ἐπὶ τὸν μολγὸν εἶναι οὐκ ἀκήκοας.

---

1) ἔχων Ald.
2) εἰς βρῶσιν om. Ald.

Ἐρατοσθένης· μολγὸν καὶ ἀμολγὸν τὸν αὐτόν. ἀμολγοὺς δὲ παρὰ τούτοις φησὶ λέγεσθαι τοὺς ἀμέλγοντας τὰ κοινά. Ἡσίοδος δὲ, μᾶζά τ' ἀμολγαίη. οἱ δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀκμαῖον. παρὰ δὲ τοῖς κωμικοῖς μόλγης ὁ μοχθηρὸς, ὥςπερ γόης, οὕτω Σωκράτης. Ἄλλως. μολγὸν τινὲς μὲν, γλαυκόν. οἱ δὲ, τὸν βραδύν. οἷον, ἀμολγὸν καὶ κλέπτην τῶν δημοσίων. μολγοὺς γὰρ ἔλεγον, τοὺς ἐξαμέλγοντας καὶ κλέπτοντας τὰ κοινά.

973. (960.) ψωλὸν γενέσθαι) ψωλὸς ὁ λειπόδερμος, ὀξυτόνως. καὶ ἀκρόψωλος, ὁ ἐπιβραχὺ τοιοῦτος. ἢ ὁ ἀσχήμων κατὰ παρέκτασιν τοῦ μορίου. ἐνταῦθα δ' ἰδίως ἐπὶ τῶν μέχρι πολλοῦ διεσκυλμένων. παρὰ δὲ Διφίλῳ ἐν τοῖς ἐναγίσμασι παραπεποίηται ἄχρι τοῦ λάρυγγος.

μέχρι τοῦ μυῤῥίνου) μέχρι τῆς κεφαλῆς. ἐπειδὴ οἱ ἄρχοντες μυῤῥίνῃ ἐστεφανοῦντο. ἢ ἀπὸ τοῦ σκολύφθαι τὸ αἰδοῖον εἰς τέλος καὶ ὁλόκληρον. μύρτον δὲ πεποικιλμένον ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον.

976. (963.) ἁλουργίδα) πορφυρᾶν χλανίδα. ἐπειδὴ τὸ ῥόδον πορφυροῦν, τῷ στεφάνῳ τῶν ῥόδων τὴν ἁλουργίδα ἐπήνεγκεν.

[977. κατάπαστον) κατάπαστος, κατάμεστος, πλήρης, καταπεποικιλμένος. στεφάνην) τὸν στέφανον· σημαίνει δὲ καὶ ὄρους ἐξοχήν. *Gl. Victor.*]

978. (965.) χρυσοῦ διώξεις) τῷ διώξεις ἔχοντι λόγον πρὸς τὰ προκείμενα, ἐπήνεγκε παρὰ τὴν φωνὴν τὸ, διώξεις Σμικύθην καὶ κύριον. ὥςπερ ἐν ταῖς εἰςαγωγαῖς τῶν ἐγκλημάτων κηρύττειν εἰώθασιν, ἐπειδὰν γυναικὶ ἐπιφέρεται ἔγκλημα. οὕτω γὰρ προκαλεῖσθαι εἰώθασιν ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ἡ δεῖνα καὶ ὁ κύριος, τουτέστιν ὁ ἀνήρ. ἅμα οὖν ὡς γυναικώδη τὸν Σμικύθην κωμῳδεῖ, καὶ ἔχοντα κύριον ὡς αἱ θήλειαι. ὁ δὲ Σμικύθης, Θρακῶν βασιλεύς. Κύριον δὲ, ἀντὶ τοῦ Κύρου τοῦ Ἀρταξέρξου τοῦ Περσῶν βασιλέως, ὃς κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους τῆς Λυδίας πεμφθεὶς σατραπεύειν, Λακεδαιμονίοις προςθεμένοις εἰς πόλεμον τὰ πρὸς Ἀθηναίους ἐχορήγησε χρήματα. Ἄλλως. τὸν Σμικύθην κωμῳδεῖ ὡς κίναιδον. κύριον δὲ λέγει τὸν ἄνδρα. οὕτω γὰρ ἐπεγράφοντο ἐν τοῖς δικαστηρίοις, Ἀσπασία καὶ κύριος, τουτέστιν ὁ Περικλῆς.

982. (969.) *ἥδιστον φάος*) κορωνίς. εἰσίασι γὰρ ὑποκριταί. καὶ ἐν εἰσθέσει τοῦ χοροῦ ἑξὰς μονοστροφικὴ τετράκωλος οὖσα τὰς περιόδους ἐκ τριῶν Γλυκωνείων ποτὲ μὲν ἐξ ἐπιτρίτου τετάρτου, ποτὲ δὲ διτροχαίου, ἐν δὲ τῷ γ′ καὶ χοριάμβου, καὶ διιάμβου καὶ τοῦ φερεκρατείου. συνῆπται δὲ τῇ λέξει καὶ μόνον διακέκριται τὸ φερεκράτειον. ἑφθημιμερὲς δέ ἐστιν ἐξ ἐπιτρίτου τετάρτου, ἢ διτροχαίου καὶ βακχείου συγκείμενον. παράγραφοι δὲ, ἁπλοῖ μὲν ε′. ἡ δὲ ς′ καὶ μετὰ κορωνίδος. ταῦτα δὲ παρὰ τὰ *Εὐριπίδου.*

984. (971.) *τοῖσιν ἀφικνουμένοις*) ἢ τοῖς μετὰ ταῦτα ἐσομένοις. ἢ καὶ τοῖς ἐπιδημοῦσι τῶν ξένων, ἵν᾽ ἐπιδεικνύῃ τὸν Κλέωνα κἂν τούτῳ πονηρὸν, ὅτι μηδὲ τούτων φείδεται, ἀλλ᾽ ἐπίσης ἅπαντας συκοφαντεῖ.

988. (975.) *ἐν τῷ δείγματι τῶν δικῶν*) Σύμμαχος· σκέψασθε τί δή ποτέ ἐστι τὸ δεῖγμα τῶν δικῶν. παρεῖται γάρ, φησιν, εἰ μὴ τὸ δεῖγμα τόπος ἐστὶν ἐν Πειραιεῖ, ἔνθα πολλοὶ συνήγοντο ξένοι καὶ πολῖται, καὶ ἐλογοποίουν. τὸ δὲ τῶν δικῶν προσέθηκεν, ἵνα διαβάλλῃ τὸ φιλόδικον τῶν Ἀθηναίων. Ἄλλως. ἐν τῷ Πειραιεῖ, ὅπου δικάζουσιν. ἐπεὶ ἐκεῖ οἱ ἔμποροι τὰ δείγματα τῶν πωλουμένων ἐτίθεσαν. ἅμα δὲ ἔσκωψε τὸ φιλόδικον τῶν Ἀθηναίων.

993. (980.) *δοῖδυξ*) παροιμία, δοῖδυξ αὔξει, ἐπὶ τῶν λίαν μικρῶν. ἢ ἐπὶ τῶν αὐξανομένων, φησὶν ὁ Χρύσιππος. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν μικρὸν μενόντων εἴρηται ἡ παροιμία. ὁ γὰρ δοῖδυξ μικρός ἐστι καὶ στρογγύλος. ταῦτα δὲ ὡς πρὸς Κλέωνα πάντα. τορύνη δὲ, τὸ κινητήριον τῆς χύτρας. πανταχοῦ δὲ ἐκτείνεται, εἰ καὶ παρ᾽ *Εὐπόλιδι· τορύνην τέως δὴ ξίφος ὑπεζωσμένος.* καὶ αὖθις· *καὶ τὰν ἐπιοδόνον*[1]) *τορύναν.* τῆς ὑομουσίας δὲ, τῆς χοιρωδείας, τῆς ἀπαιδευσίας. καὶ ὑηνία ἡ μωρία, ὡς ἀλλαχοῦ *Ἀριστοφάνης·*

ἵνα μὴ γένηται Θεαγένους ὑηνεία.

τινὲς δὲ ὑηνείαν τὴν ἐκ τῶν χοίρων δυσωδίαν φασὶν, οἵπερ διαφόροις ἐδέσμασι χρώμενοι δυσώδη ἀποπατοῦσι καὶ εἰς βόρβορον διαλύονται.

997 (984.) *οἳ ξυνεφοίτων*) οἱ συμμαθόντες.

---

1) L. ἐτνοδόνον.

998. (985.) *τὴν Δωριστὶ)* τῷ ὀνόματι παίζει διὰ τὸ δωροδοκεῖσθαι. διαβάλλει οὖν αὐτὸν ὡς κλέπτην καὶ δωροδοκούμενον. Δώριος δὲ οὕτω καλεῖται μία τῶν ἁρμονιῶν, ὡς καὶ Λύδιος καὶ Φρύγιος καὶ Βοιώτιος. Ἄλλως. οὐδεμίαν ἁρμονίαν ἄλλην θέλει μαθεῖν, μόνην δὲ τὴν τοῦ δωροδοκεῖν ἐπώνυμον.

1003. (990.) *ὡς ἁρμονίαν)* ἁρμονίαν οἱ μουσικοὶ καλοῦσι τὸ εὖ καὶ ἐπισταμένως εἶναι τὰς νευρὰς ἐν τοῖς κρούμασι τῶν ᾀσμάτων. ἐν ἤθει οὖν ταῦτά φησιν, ὅτι Κλέων ἑτέραν μουσικὴν οὐ μετεχειρίζετο, οὐδὲ μανθάνειν ἐβούλετο, ταύτης δὲ μόνης μετεποιεῖτο τῆς Δωρίου διὰ τὴν αὐτοῦ δωροδοκίαν καὶ ἔμπειρος ἦν.

1006. (993.) *ἰδοὺ θέασαι)* κορωνὶς εἰσιόντων αὖθις τῶν ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ καὶ δακτυλικοὶ ἐννενήκοντα ἕξ. ὧν προτίθενται στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ιζ΄. τὸ γὰρ ιέ δίμετρόν ἐστιν ἀκατάληκτον. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. περὶ δὲ τῶν ἑξῆς ἐν ἑκάστῃ περιόδῳ εἰρήσεται. ὁ δὲ Κλέων ἔξεισιν ἐπὶ τῶν μεταφρένων ἀγγεῖον φέρων πεπληρωμένον χρησμῶν, καὶ λέγει ὅτι τοσοῦτον ἄχθος βαστάζων, ὅμως ἅπαντας ἐξάγειν οὐκ ἠδυνήθην τοὺς χρησμούς. καὶ ὁ ἕτερος ὁμοίως τὸ αὐτὸ ποιεῖ. τοῦτο γὰρ ἐπηγγελμένοι εἰσῆλθον ἐξοίσειν τοὺς χρησμοὺς, οὓς ἔχουσι περὶ τοῦ δήμου.

1010. (997.) *ξυνοικία δύο)* δυϊκῶς ἐπήγαγε τὰ ξυνοικία. λέγονται δὲ ξυνοικίαι καὶ αἱ μικραὶ οἰκίαι, καὶ ἀποστάσεις, ἢ οὓς νῦν φανόπτας φαμέν. [*ὑπερῷον)* ἀνώγαιων. Gl. Victor.]

1013. (1000.) *Γλάνιδος)* ἔπαιξε πρὸς τὴν κατάληξιν τὸν Βάκιν καὶ τὸν Γλάνιν εἰπών. ἔστι δὲ εἶδος ἰχθύος ὁ γλάνις. γεραιτέρου δὲ, συνετωτέρου.

1017. (1004.) *περὶ σκόμβρων)* εἶδος ἰχθύων οἱ σκόμβροι, παρόμοιοι τοῖς μικροῖς θύννοις. νέων δὲ, νεωστὶ τεταριχευμένων. ἔπαιξε δὲ, ὡς μάγειρος.

1019. (1007.) *πέος δάκοι)* ἐνταῦθα οὐ τὸ σπήλαιον, ἀλλὰ τὸ αἰδοῖον, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ·

ὅπως ἂν οἰκουρῇ τὸ πέος τοῦ νυμφίου.

καὶ αὖθις· *τίς τὸ πέος ἀποτεθρίακεν.* καὶ ἐν *Νεφέλαις· τὸ πέος ἐν τῇ δεξιᾷ.*

1022. (1010.) *ὡς ἐν νεφέλῃσιν αἰετὸς)* ἐ-

γένετο χρησμὸς τοῖς Ἀθηναίοις περὶ τοῦ δήμου αὐτῶν λεγόμενος·

εὔδαιμον πτολίεθρον Ἀθηναίης ἀγελείης,
πολλὰ ἰδὸν καὶ πολλὰ παθὸν καὶ πολλὰ μογῆσαν,
αἰετὸς ἐν νεφέλῃσι γενήσεαι ἤματα πάντα.

οἷον, βασιλεὺς μέγας ὑπερέξεις ἁπάντων ὥσπερ ἀετὸς τῶν ὀρνέων. τούτου δὲ τοῦ χρησμοῦ οὐ μόνον ἐνταῦθα, ἀλλὰ καὶ ἐν Ὄρνισι καὶ Δαιταλεῦσι μέμνηται.

1023. (1011.) ἄκουε δὴ νῦν) ὁ πρῶτος στίχος ἐνταῦθα ἰαμβικὸς τρίμετρος ἀκατάληκτος. οἱ δὲ ἑξῆς ϛ´ δακτυλικοὶ ἑξάμετροι καταληκτικοί. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

1025. (1013.) ἐριτίμων ἀπὸ τριπόδων) ἐφ' ὧν ἐκαθέζετο ἡ πρόμαντις. ἐριτίμων δὲ, πάνυ τιμίων. τὸ γὰρ ἐρι ἐπίῤῥημά ἐστιν ἐπιτάσεως, ὡς τὸ ἐριβώλακα καὶ ἐρικυδέα, τὴν μεγάλως ἔνδοξον. περὶ δὲ τοῦ ἐν Δελφοῖς τρίποδος εἰς ἀναπλήρωσιν τῶν ἐν τοῖς εἰς τὸν Πλοῦτον λεχθέντων, οὐ χεῖρον καὶ τὰ παρὰ Πλουτάρχῳ ἱστορηθέντα παραλλήλων Σόλωνι κἀνταῦθα παραθέσθαι. τοὺς μὲν γὰρ ἁλιεῖς Κῴους, τοὺς δὲ τὸν βόλον πριαμένους ἐκ Μιλήτου ξένους ὑπάρξαι φησίν. τὸν δ' ἀναφανέντα χρυσοῦν τρίπουν, Ἑλένην πλέουσαν ἐκ Τροίας αὐτόθι καταθεῖναι χρησμοῦ τινος ἀναμνησθεῖσαν παλαιοῦ. γενομένης δὲ τοῖς ξένοις ἄχρι πολέμου διαφορᾶς, τὴν Πυθίαν ἀνελεῖν τῷ σοφωτάτῳ τὸν τρίπουν ἀποδοῦναι. ὅθεν πρῶτον μὲν πρὸς Θάλητα ἀπεστάλθαι, εἶτα πρὸς Βίαντα, τοῦ Θάλεω σοφώτερον αὐτὸν ἀποφήναντος. ἀπ' ἐκείνου δ' αὖθις εἰς ἕτερον ἀναπεμπόμενον, τέλος εἰς Θήβας ἐκ Μιλήτου κομισθέντα τῷ Ἰσμηνίῳ Ἀπόλλωνι, κατὰ δὲ Θεόφραστον τῷ ἐν Δελφοῖς καθιερῶσθαι. εἰς ὃν δὲ ὕστατον ἐπέμφθη, τινὲς μὲν Θαλῆν, τινὲς δὲ Βίαντα, εἰσὶ δ' οἳ καὶ Σόλωνα ἱστορήκασι. σώζεσθαι δὲ, σώζειν καὶ περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι.

1026. (1014.) καρχαρόδοντα) τραχεῖς ὀδόντας ἔχοντα. καρχαρόδοντα δὲ ὅσα στρογγύλους καὶ ἐναλλάσσοντας τοὺς ὀδόντας ἔχουσι, λέων, κύων, πάρδαλις, ἀετίδες, καὶ ἰχθύων γένος ἃ σαρκοφάγα εἰσί.

1028. (1016.) *κἂν μὴ δρᾷ ταῦτα*) κἂν μὴ ποιήσῃ ταῦτα ὁ κύων, ἀπολεῖται.

1029. (1017.) *κατακράζουσι*) καταθορυβοῦσιν. ἰδίως δὲ νῦν ἐπὶ ὀρνέων τὸ κράζειν ἀντὶ τοῦ κρώζειν. Ἄλλως. οἱ ἄλλοι ῥήτορες κράζουσι καὶ θορυβοῦσι.

1030. (1018.) *ταυτὶ μὰ τὴν Δήμητρα*) οἱ ἑξῆς τῶν εἰρημένων οὗτοι στίχοι ἰαμβικοί εἰσι τρίμετροι ἀκατάληκτοι ἐννέα. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. πρὸ σοῦ δὲ ἀπύω, ἀντὶ τοῦ, ὑπὲρ σοῦ ὑλακτῶ.

1035. (1023.) *ὥςπερ θύρας σου*) οἱ γὰρ ἀποκλειόμενοι κύνες τὰς θύρας περιεσθίουσι, βουλόμενοι ἑαυτοῖς ποιῆσαι ἔξοδον. ὁ χρησμὸς δ' ὁ περὶ τοῦ κυνὸς, ἀντὶ τοῦ, ὁ ἐν τῷ χρησμῷ κύων. ἐν ἐκθέσει δὲ στίχοι ε̄ δακτυλικοί. ἐφ' ὧν τῷ τέλει παράγραφος.

1039. (1027.) *ἀνδραποδιστὴν*) σωματέμπορον, τοὺς ἐλευθέρους καταδουλούμενον.

1040. (1028.) *ὃς κέρκῳ σαίνων*) τῇ οὐρᾷ σαίνων, οἷον, ὑποτρέχων καὶ κολακεύων. ἔπαιξε δὲ παρὰ τὴν παροιμίαν·

σαίνεις δάκνουσα καὶ κύων λαίθαργος εἶ.

ἐπὶ τῶν ὑποκρινομένων δῆθεν εὐνοεῖν, ἐπιβουλευόντων δὲ λάθρα. ἐξέδεται δὲ, ἐκτρώγει. τοὔψον δὲ, τὸ βρῶμα. ἄλλοσε δὲ χάσκῃς, ἀντὶ τοῦ, περὶ ἄλλα τὴν διάνοιαν ἔχῃς.

1042. (1030.) *ἐς τοὐπτάνιον*) ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τὸ Πρυτανεῖον εἰπεῖν, εἶπεν εἰς τοὐπτάνιον, τουτέστι τὸ μαγειρεῖον.

1043. (1031.) *νύκτωρ τὰς λοπάδας*) ὅτι τοὺς φόρους τῶν νήσων καὶ τῶν πόλεων ἀφήρπαζεν. ὡς οἱ κύνες, οἱ εἰς τὰ μαγειρεῖα εἰςιόντες, περιλείχουσι τὰς λοπάδας καὶ τὰς χύτρας, οὕτως καὶ ὁ Κλέων, ἐάν τι τοῖς νησιώταις περιλειφθῇ, καὶ τοῦτο λαμβάνει. Ἄλλως. ἔπαιξε πρὸς τὸ γινόμενον ὑπὸ τῶν κυνῶν. οἱ γὰρ ἁρπάσαντές τι εἰώθασιν εἰς τοὺς ἡσυχίαν ἔχοντας τόπους ἀναχωρήσαντες ἐμφορεῖσθαι.

καὶ τὰς νήσους διαλείχων) ὅτι ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν τὰς χύτρας, παρ' ὑπόνοιαν εἶπε τὰς νήσους, τουτέστι τοὺς τῆς πόλεως πόρους διαρπάζων καὶ τοὺς νησιώτας διασείων.

1044. (1032.) *νὴ τὸν Ποσειδῶ*) πρὸς τὸν ἀλλαντοπώλην ὁ λόγος. τῶν δ' ἑξῆς τούτων ἓξ στίχων ὁ μὲν α΄, β΄ ἰαμβικοί. οἱ δὲ λοιποὶ τέσσαρες δακτυλικοί. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

1047. (1035.) *κώνωψι*) τοῖς ῥήτορσιν. ἤγουν τοῖς Μήδοις λέγει.

1048. (1036.) *ὥς περὶ σκύμνοις*) ὡς λέων ὑπερμαχῶν σκύμνων.

1049. (1037.) *τεῖχος ποιήσας ξύλινον*) τὰς ναῦς φησι. μετέστησαν δὲ τότε εἰς Σαλαμῖνα. οὗτος δὲ ὁ χρησμὸς ἐπιόντος τοῦ βαρβάρου ἐδόθη. ἀγνοούντων δὲ αὐτῶν, καὶ βουλομένων ξυλίνῳ τείχει τὴν πόλιν τειχίσαι, Θεμιστοκλῆς ὁ στρατηγὸς νοήσας τὸν χρησμὸν, εἶπε τεῖχος τὰς ναῦς λέγειν. ἐστὶ δὲ ὁ χρησμός·

τεῖχος Τριτογενεῖ ξύλινον διδοῖ εὐρύοπα Ζεὺς
μοῦνον ἀπόρθητον τελέειν διὰ Παλλάδα κούρην.
μὴ δὲ σύ γ' ἱπποσύνην μενέειν καὶ πεζὸν ἰόντα,
νῶτον ἐπιστρέψαις, ἔτι γάρ τοι κἀντίος ἔσται.
ὦ θείη Σαλαμὶς, ἀπολεῖς δὲ σὺ τέκνα γυναικῶν,
ἤπου σκιδναμένης Δημήτερος ἢ συνιούσης.

πύργους σιδηροῦς) τὰ ὅπλα λέγει.

1050. (1038.) *ταῦτ' ἴσθ' ὅτι*) ἐν ἐκθέσει ἴαμβοι τρίμετροι ἀκατάληκτοι δέκα. ἐφ' ὧν τῷ τέλει παράγραφος.

1053. (1041.) *Ἀντιλέων*) οὗτος πονηρὸς κωμῳδεῖται καὶ πολυπράγμων. προειρήκει δὲ ὁ Κλέων ἀντὶ τοῦ λέοντος αὐτῷ εἶναι φύλαξ.

1055. (1043.) *σιδηροῦν τεῖχός ἐστι καὶ ξύλινον*) ἀντὶ τοῦ ξύλων σιδηρῶν. οὕτως τὸ ἑξῆς. σώζειν δὲ, φυλάττειν. τελεῖσθαι δέ φησι τὰ λόγια ὡς αὐτὸν δεσμεῦσαι βουλόμενος.

1058. (1046.) *πεντεσυρίγγῳ*) πέντε ὀπὰς ἔχοντι, δι' ὧν οἵ τε πόδες καὶ αἱ χεῖρες καὶ ὁ τράχηλος ἀνεβάλλετο.

1060. (1048.) *μὴ πείθου*) οἱ ἑξῆς οὗτοι στίχοι δακτυλικοί εἰσι δέκα. ὧν ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. κορώνας δέ φησι τοὺς ἐχθροὺς, ἑαυτὸν ἱέρακα. κορακῖνος δὲ εἶδος ἰχθύος. ἔπαιξε δὲ ἀντὶ τοῦ κούρους.

1062. (1050.) *συνδήσας Λακεδαιμονίων*) πάλιν τὴν ἀναφορὰν ποιεῖται ἐπὶ τὴν Πύλον καὶ τὴν Σφακτηρίαν καὶ τοὺς αἰχμαλώτους τοὺς τ́, οὓς ἔλαβε Δημοσθένης ἐπὶ Σικελίαν ἀπιὼν, ἤγαγε δὲ Κλέων.

1063. (1051.) *παρεκινδύνευσε*) πέρας γὰρ ὑπέθετο τοῖς Ἀθηναίοις ὁ Κλέων κατορθῶσαι τὸν ἐν τῇ Πύλῳ πόλεμον ἕως ἡμερῶν κ́. καὶ θαυμάσαντες πάντες ἔλεγον αὐτὸν μεθύειν. καὶ Θουκυδίδης δέ φησιν, ὅτι τῇ ἀπονοίᾳ τῆς ὑποσχέσεως ἐθαύμαζον οἱ Ἀθηναῖοι καὶ ἐγέλων.

1064. (1052.) *Κεκροπίδη*) ἀπὸ Κέκροπος τοῦ διφυοῦς τὸ γένος κατάγων.

1065. (1053.) *καί κε γυνὴ φέροι*) ἡ ἱστορία τοῦτον τὸν τρόπον ἔχει. ὅτι διεφέροντο περὶ τῶν ἀριστείων ὅ τε Αἴας καὶ ὁ Ὀδυσσεὺς, ὥς φησιν ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα πεποιηκώς. τὸν Νέστορα δὲ συμβουλεῦσαι τοῖς Ἕλλησι πέμψαι τινὰς ἐξ αὐτῶν ὑπὸ τὰ τείχη τῶν Τρώων, ὠτακουστήσοντας περὶ τῆς ἀνδρείας τῶν προειρημένων ἡρώων. τοὺς δὲ πεμφθέντας ἀκοῦσαι παρθένων διαφερομένων πρὸς ἀλλήλας. ὧν τὴν μὲν λέγειν, ὁ Αἴας πολὺ κρείττων ἐστὶ τοῦ Ὀδυσσέως, διερχομένην οὕτως·

Αἴας μὲν γὰρ ἄειρε καὶ ἔκφερε δηϊοτῆτος
ἥρω Πηλείδην, οὐδ᾽ ἤθελε δῖος Ὀδυσσεύς.

τὴν δ᾽ ἑτέραν ἀντειπεῖν Ἀθηνᾶς προνοίᾳ·

πῶς ἐπεφωνήσω; πῶς οὐ κατὰ κόσμον ἔειπες
ψεῦδος;

τοῦτο δὲ, ἵνα δείξῃ ὡς Δημοσθένους τοῦ Κλέωνος τὸ κατόρθωμα. Ἄλλως. τοῦτο ἐκ τοῦ Κύκλου ἀφείλκυσται. λέγεται δὲ ἀπὸ τῶν Τρῳάδων, κρινουσῶν τὸν Αἴαντα καὶ τὸν Ὀδυσσέα. λέγεται δὲ, ὅτι οὐ τὸ τοῦ Αἴαντος ἔργον, ἀλλὰ τὸ τοῦ Ὀδυσσέως. ταῦτα δὲ λέγει διὰ τὰ ἐν Πύλῳ, ἃ Δημοσθένης μὲν προήνυσεν, οὗτος δὲ ἰδιοποιήσατο.

1067. (1055.) *πρὸ Πύλου Πύλον*) πρὸς τὴν

κατάληξιν ἔπαιξεν ὅτι ἀεὶ προςκορής ἐστι περὶ Πύλου λέγων.

1068. (1056.) ἔστι Πύλος) τοῦτο χρησμός·

ἔστι Πύλος πρὸ Πύλοιο, Πύλος γε μέν ἐστι [1]) καὶ ἄλλη.

1069. (1057.) τὰς πυέλους) τὰς ἐμβάσεις. πύελος γὰρ ὄρυγμα, ἐμβατὴ, ἔνθα ἀπολούονται. ἀντὶ τοῦ, τὴν ἐν Πύλῳ πρᾶξιν Δημοσθένους.

1075. (1063.) ὁ μισθὸς ἀποδοθήσεται) ὡς τοῦ Κλέωνος ἀποστεροῦντος. ἐν ἐκθέσει δ' ἴαμβοι ἕξ. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. ἔπαιξε δὲ τῷ ὀνόματι, διὰ τὸ συνεχῶς τῆς πόλεως μεμνῆσθαι τὸν Κλέωνα.

1076. (1064.) Αἰγείδη φρᾶσαι) ἐν ἐκθέσει ἐπικοὶ τρεῖς. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. ἀπὸ δὲ τῶν ζώων διαβάλλει τὸν Κλέωνα, ὡς ἀναιδῆ καὶ πανοῦργον.]

μή σε δολώσῃ) μή σε δόλῳ ὑπέλθῃ.

1077. (1065.) λαίθαργον) λαίθαργοι κύνες λέγονται αἱ λάθρα προςιοῦσαι καὶ δάκνουσαι. πολύϊδριν δὲ, ὅτι πολύπειροι αἱ ἀλώπεκες. καὶ παροιμία,

πόλλ' οἶδ' ἀλώπηξ, ἀλλ' ἐχῖνος ἓν μέγα.

παρὰ δὲ τὴν παροιμίαν ἔπαιξε,

σαίνεις δάκνουσα καὶ κύων λαίθαργος εἶ.

κερδὼ δὲ ἡ ἀλώπηξ παρὰ τὴν κερδοσύνην, τουτέστι τὴν πανουργίαν, ὡς Εἰδοθέα, Εἰδὼ, καὶ Ὑψιπύλη, Ὑψώ.

1078. (1066.) Φιλόστρατος κυναλώπηξ) οὕτως ἐκαλεῖτο ὁ Φιλόστρατος. λέγει δὲ αὐτὸν καὶ πορνοβοσκὸν καὶ καλλωπιστήν.

1079. (1067.) οὐ τοῦτό φησιν) οἱ ἑξῆς οὗτοι στίχοι ἰαμβικοί εἰσι τρίμετροι ἀκατάληκτοι ὀκτώ. ἑξῆς δὲ κῶλον ἰαμβικὸν μονόμετρον βραχυκατάληκτον. λείπεται γὰρ ὅλου ποδὸς πρὸς τὴν συζυγίαν. καὶ ἑξῆς αὖ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι δύο. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

ἀλλὰ ναῦς ἑκάστοτε) τὰς ἐκπεμπομένας, ἀπὸ

---

1) πύλος γε μὸν ἔστι Ald.

τῶν νήσων ἀναπράττεσθαι τοὺς φόρους. οἱ δὲ ἐκπεμπόμενοι πολλὰ ἐκέρδαναν.

1080. (1068.) ταχείας ἀργυρολόγους) πολεμίας. τὰς συλλεγούσας ἀργύριον, καὶ λήμματα αὐτῷ ποιούσας. ἐλέγοντο δὲ πάραλοι καὶ σαλαμίνιαι.

1085. (1073.) ἀλωπεκίοισιν) ὡμοίωσέ, φησιν, ἀλώπηξιν αὐτούς. τοῦτο δέ φησι, παρ' ὅσον παραπλέοντες οἱ ναῦται ἐξορμῶσιν, ἔπειτα ἐπειδὰν παρίωσιν ἀμπέλους, πορθοῦσι τοὺς βότρυας διαρπάζοντες.

1087. (1076.) τούτοις ὁ μισθὸς) αἰνίττεται διὰ τούτων περὶ τῶν θεωρικῶν χρημάτων, ὅτι χρὴ μᾶλλον τοῖς στρατευομένοις αὐτὰ δίδοσθαι.

1088. (1077.) καὶ τοῦτον ἡμερῶν τριῶν) εἰώθασιν εἰς τὸν πόλεμον ἐξιόντες οἱ στρατιῶται λαμβάνειν τροφὴν ἡμερῶν τριῶν.

1089. (1078.) ἀλλ' ἔτι) ἐν ἐκθέσει ἐπικὰ ἑκκαίδεκα. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος καὶ κορωνὶς, ὡς εἴρηται. [ἐξαλέασθαι) ἐκκλίνειν. *Gl. Victor.*]

1090. (1079.) Κυλλήνην μή σε) Κυλλήνη πόλις ἐστὶ τῆς Ἀρκαδίας. διότι καὶ ἐχρήσατο τῷ ὀνόματι δῆλον ἀπὸ τῶν ἑξῆς, ἵνα παρονομάσῃ τὴν κυλλὴν χεῖρα, εἰς δωροδοκίαν καὶ διασεισμὸν διαβάλλων τὸν Κλέωνα. οἱ γὰρ διασείοντές τινας καὶ δωροδοκοῦντες, κοιλαίνουσι τὴν χεῖρα, καὶ ὑποβάλλοντες ὑπὸ τὸ ἱμάτιον αἰτοῦσι.

1091. (1080.) τὴν τούτου χεῖρ') ἐκ μεταφορᾶς τῶν παιδίων, τῶν αἰτούντων καὶ κοιλαινούντων τὰς χεῖρας, ᾐνίξατο.

1092. (1081.) ἔμβαλε κυλλῇ) οἱ μάγειροι ἐπειδὰν πλάττωσί τι, λέγουσιν, ἔμβαλε τῇ λαιᾷ.

1094. (1083.) τὴν Διοπείθους) σεσίνωτο τὰς χεῖρας, καὶ ἦν κυλλὸς ὁ Διοπείθης, τουτέστι πεπηρωμένος. κυλλοὺς δὲ Ἀττικοὶ καλοῦσιν ἐπὶ ποδῶν καὶ χειρῶν ὁμοίως. καὶ χωλοὺς τοὺς χεῖρα πεπηρωμένους. Εὔπολις· ὅτι χωλὸς εἶ σὺ τὴν χεῖρα σφόδρα. κατὰ καιρὸν δὲ διαβάλλει αὐτὸν ὡς κλέπτην. ἦν δὲ καὶ Νικίου ἑταῖρος.

1095. (1084.) πτερυγωτὸς) πρὸς τὸν ἀετὸν ἐχρήσατο τῷ πτερυγωτῷ. χρησμὸς γὰρ ἐξέπεσε τοῖς Ἀθηναίοις, ὡς ἄρα δέοι αὐτοὺς τοσοῦτον διενεγκεῖν τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, ὅσον ἀετὸς τῶν πτηνῶν.

1098. (1087.) ἐν Ἐκβατάνοις) ἐν τῇ βαρβάρων χώρᾳ. Σοῦσα γὰρ καὶ Ἐκβάτανα τῆς Περσίδος χώρας πόλεις. ὧν ἐν μὲν τῇ ἑτέρᾳ ἐχείμαζε βασιλεὺς ὁ μέγας, ἐν δὲ τῇ ἑτέρᾳ ἐθέριζεν. ἄρξεις οὖν, φησιν, οὐχ Ἑλλήνων μόνον, ἀλλὰ καὶ βαρβάρων.

λείχων ἐπίπαστα) ἐνταῦθα δι' ἐνεστῶτος. ἐν δὲ τοῖς προφθάσασι λείξας εἶπε δι' ἀορίστου. ἐν οἷς καὶ περὶ τοῦ ἐπίπαστα διείληπται. πλακοῦσι γὰρ ἐπέπασσον ἁλμυρά, καὶ ἐκ τούτων ἠναγκάζοντο πίνειν πολλά.

1100. (1089.) τοῦ δήμου καταχεῖν) ὅτι τὸ καταχεῖν οὐ πάντως ἐπὶ ὑγροῦ. ἀλλὰ καὶ τὴν ἀμβροσίαν ἐπιφέρει, ὅ ἐστι ξηρόν. ἀρύταινα δέ, χαλκοῦν σκεῦος, ᾧ τὸ ἔλαιον ἐγχέουσιν εἰς λύχνους.

πλουθυγίειαν) ἴσως αἰνίττεται τοὺς δοθέντας Μυσκέλῳ καὶ Ἀρχίᾳ, τῷ μὲν Κρότωνα, τῷ δὲ Συρακούσας κτίζειν μέλλουσι καὶ φήμην ἀγαθὴν λαβεῖν αἰτουμένοις, οὕτως ἔχοντας χρησμούς·

χώρας καὶ πόλεως οἰκήτορα λαὸν ἔχοντες
ἤλθετ' ἐρησόμενοι Φοῖβον, τίνα γαῖαν ἵκησθε.
ἀλλ' ἄγε δὴ φράζεσθ', ἀγαθῶν πότερόν κεν ἕλοισθε
πλοῦτον ἔχειν κτεάνων ἢ τερπνοτάτην ὑγίειαν.

ὁ μὲν οὖν Μύσκελλος ὑγίειαν εἵλετο, Ἀρχίου πλοῦτον ἑλομένου. ὅθεν, φασί, Κροτωνιᾶται μὲν ὑγιεινότεροι, καὶ ἡ πόλις αὐτῶν ἀθλητῶν πολλῶν καὶ ἀγαθῶν μήτηρ ἐγένετο. καὶ τὸ Κρότωνος δὲ ὑγιέστερος ὁ Γεωγράφος φησὶν ἐντεῦθεν εἰλῆφθαι, ὡς τῶν Κροτωνιατῶν εὐρώστων ὄντων. ἡ δὲ Συρακουσίων πόλις παμπλούσιος ἐγένετο. ὧν καὶ ἡ δεκάτη ὡς πάνυ πολλὴ παροιμιάζεται. ὧν οὖν ἑκάτερον τοῖς συγχρηστηριασθεῖσι τῶν οἰκιστῶν εἰς εὐδαιμονίαν ὧν ἔμελλον οἰκίζειν πόλεων ἀποχρῆν ἔδοξεν, ἄμφω δὴ ταῦτα τὴν θεὸν ὁ ἀλλαντοπώλης ὄναρ ἐθεάσατο τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων χαριζομένην, τὸν Ἀρχίου πλοῦτον καὶ τὴν Μυσκέλλου ὑγίειαν εἰς ἓν συναγαγὼν καὶ πλουθυγίειαν συνθέμενος.

1102. (1091.) ἐκ πόλεως ἐλθεῖν) ἐκ τῆς ἀκροπόλεως. γλαὺξ δέ, ἱερὸν ὄρνεον Ἀθηνᾶς, ἐπιχωριάζον

ἐν Λαυρείῳ τῆς Ἀττικῆς, ὅπου γίνονται χρυσᾶ μέταλλα. ταύτης ἡ πτῆσις εἰς νίκης σύμβολον ἐλογίζετο. ὅθεν καὶ παροιμίαι, γλαῦκας ἐς Ἀθήνας, γλαῦκες Λαυριωτικαὶ, καὶ, γλαὺξ ἵπταται. ἐντετύπωτο δὲ τῷ Ἀττικῷ χρυσῷ νομίσματι.

1103. (1092.) ἀρυβάλλῳ) πλεκτόν τι βαλλάντιον, ὅπερ ἑλκόμενον κλείεται καὶ ἀνοίγεται, παρὰ τὸ ἀρύειν καὶ βάλλειν. χεῖσθαι δὲ λέγεται οὐ μόνον τὰ ὑγρὰ, ἀλλὰ καὶ στερεὰ, ὃ καὶ νῦν ἐπὶ ἀμβροσίας ἔταξεν.

1105. (1094.) ἰοὺ ἰοὺ) ἔκθεσις τῆς κορωνίδος ἐκ στίχων ἰαμβικῶν ὧν προτίθεται τὸ παρὸν κῶλον ἰαμβικὸν μονόμετρον ἀκατάληκτον. οἱ δέ εἰσι τρίμετροι ιδ΄. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνὶς ἐξιόντων τῶν ὑποκριτῶν.

1107. (1096.) γεροντανωγεῖν) ἔπαιξε παρὰ τὸ παιδαγωγεῖν. τοῦτο δὲ λέγει ὁ δῆμος, ὡς τοῦ Κλέωνος κατεγνωσμένου. ὅλον δὲ τὸ ἰαμβικὸν παρῴδησεν ἀπὸ τοῦ Πηλέως Σοφοκλέους. ὃ δὴ καὶ ἐν Νεφέλαις παρέθημεν ἐν τῷ, δὶς παῖδες οἱ γέροντες.

1111. (1100.) καὶ Θουφάνους) ὡς κόλακα κωμῳδεῖ τοῦτον καὶ ἀπατεῶνα, καὶ τῷ Κλέωνι συνόντα διὰ κολακείαν. ἦν δὲ ὑπογραμματεύς. διαμεμαγμένας δὲ, πεφυρμένας [1]).

1114. (1103.) καὶ τοὖψον ὀπτόν) καὶ τὸ ὄψον. ἐκάλουν δὲ τὸ ἰχθύδιον. τὸ δὲ ἑξῆς, μόνον τῷ ἐσθίειν σχόλαζε. τοιαύτην γὰρ ἐγώ σοι ἀφθονίαν παρέξω.

1115. (1104.) ἀνύσατε νῦν) ἔργῳ πληρώσατε καὶ μὴ λόγοις μόνοις ἐπαγγέλεσθε.

1117. (1106.) τὰς ἡνίας) τροπικῶς ἀπὸ τῶν ἁρμάτων. ταῖς γὰρ ἡνίαις ἡνιοχοῦνται οἱ ἵπποι, καὶ οἱ δῆμοι διὰ τῶν πολιτευομένων.

1118. (1107.) τρέχοιμ' ἂν ἤδη) ἐγγύθεν ἀπὸ τοῦ τὰς ἡνίας τὸ τρέχοιμ' ἐπήγαγεν. διαβάλλει δὲ πάλιν τοὺς Ἀθηναίους ὡς ἥττονας κέρδους.

1119. (1108.) ὦ δῆμε) διπλῆ καὶ εἴσθεσις καὶ μέλος μονοστροφικὸν ἀμοιβαῖον περιόδων τεσσάρων, ἐναλλὰξ τοῦ χοροῦ ἐν ἐκθέσει. δεκάκωλοι δέ εἰσιν αἱ περίοδοι. Ἰωνικὸν δὲ ἀπὸ μείζονος τὸ μέτρον. ὧν τὰ μέν ἐστιν ἑφθημιμερῆ. δύο δὲ ἡμιόλια, τὸ τέταρτον καὶ τὸ δέκατον.

---

1) διαμεμεγμένας δὲ πεφυγμάνας. Ald.

εὕρηται δὲ κατὰ τὴν πρώτην χώραν καὶ παίων ἀντ' Ἰωνικοῦ. ἐν δέ τισι καὶ διτρόχαιος. ἐφ' ἑκάστῃ περιόδῳ παράγραφος. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς τετάρτης παράγραφος καὶ κορωνίς.

1129. (1118.) νοῦς οὐκ ἔνι ταῖς κόμαις) οἷον, ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ ὑμῶν. ὅτι ἐκόμων οἱ ἱππεῖς. ἐγκέφαλος οὐκ ἔστιν ὑμῖν, οὐδὲ ἐστὲ φρενήρεις.

1132. (1121.) ταῦθ' ἠλιθιάζω) ἀναισθητῶ, προσποιοῦμαι ἠλίθιος εἶναι. ἀναίσθητοι γὰρ οἱ λίθοι. ἢ ἀντὶ τοῦ ἀνοηταίνω.

1134. (1123.) βρύλλων) ἐξαπατώμενος ὑπό τινων καὶ μεθύων. Σύμμαχος δὲ, ὑποπίνων, ἐκ μιμήσεως τῆς τῶν παίδων φωνῆς.

1136. (1125.) προστάτην) τὸν προϊστάμενον τοῦ δήμου. τουτέστι δημαγωγόν.

1137. (1126.) ὅταν ᾖ πλέως) Φαεινὸς, ἀντὶ τοῦ πλήρης. τουτέστιν ὅταν ηὐξῆσθαι δοκῇ καὶ μέγας εἶναι.

1138. (1127.) ἄρας ἐπάταξα) κατέβαλον, ἐκ μεγάλου καὶ λαμπροῦ ταπεινὸν ἐποίησα, τουτέστιν ἐάσας πλουτῆσαι, ὕστερον πένητα ἐποίησα.

1140. (1129.) εἴ σοι πυκνότης ἔνεστι) σύνεσις, φρόνησις. εἰ συνεχῶς καὶ περὶ πάντας οὕτω φρονοίης.

1144. (1133.) ὥσπερ δημοσίους) λείπει βοῦς ἢ ταύρους, ἢ ἄλλ' ὅτι τοιοῦτον θῦμα. δημοσίους δὲ, τοὺς λεγομένους φαρμακοὺς, οἵπερ καθαίρουσι τὰς πόλεις τῷ ἑαυτῶν φόνῳ. ἢ τοὺς δημοσίᾳ καὶ ὑπὸ τῆς πόλεως τρεφομένους. ἔτρεφον γάρ τινας Ἀθηναῖοι λίαν ἀγεννεῖς καὶ ἀχρήστους, καὶ ἐν καιρῷ συμφορᾶς τινος ἐπελθούσης τῇ πόλει, λοιμοῦ λέγω ἢ τοιούτου τινὸς, ἔθυον τούτους ἕνεκα τοῦ καθαρθῆναι τοῦ μιάσματος. οὓς καὶ ἐπωνόμαζον καθάρματα. καὶ ἐν Βατράχοις·

οὐδὲ φαρμακοῖσιν εἰκῇ ῥᾳδίως ἐχρήσατ' ἄν.

1145. (1134.) ὅταν μή σοι τύχῃ) τροπικῶς. ὅταν μή σοι τυχὸν πόρος χρημάτων ᾖ.

1147. (1136.) ὃς ἂν ᾖ παχὺς) πλούσιος. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν χοίρων. ἐπιδειπνεῖς δὲ, δημεύεις αὐτῶν

τὰς οὐσίας. παρέλκει δὲ ἡ ἐπί. ἢ παρὰ τὸ εἰκός. κάλλιον δὲ, ἐπὶ τῷ θῦσαι δειπνεῖς.

1150. (1139.) περιέχομαι) ἐνεδρεύω, ἐξαπατῶ. ἢ σοφίζομαι καὶ ὑπέρχομαι.

1154. (1143.) οὐδὲ δοκῶν ὁρᾶν) οὐδὲ προςποιούμενος εἰδέναι ἅπερ ἠδίκουν.

1157. (1146.) ἅττ' ἂν κεκλόφωσί μου) ὅσα ἂν κεκλοφότες ὦσι.

1158. (1147.) κημὸν) κημὸς ὁ κάδος τῶν δικαστικῶν, ἔνθα ἔβαλλον τὰς ψήφους. Ἄλλως. κημὸς ὁ ἐπὶ τοῦ καδίσκου, εἰς ὃν τὰς ψήφους καθίεσαν τοῖς δικαστηρίοις. Κρατῖνος δὲ αὐτὸν ἐν Νόμοις, χοίνιον ἠθμὸν καλεῖ. τοιοῦτος γὰρ ἐγίνετο καὶ ἦν παρόμοιος χώνῃ, ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἰνάχῳ. ὕστερον δὲ ἀμφότεροι δύο ἵσταντο ἐν τοῖς δικαστηρίοις, ὁ μὲν χαλκοῦς, ὁ δὲ ξύλινος. καὶ ὁ μὲν κύριος ἦν, ὁ δὲ ἄκυρος. ἔχει δὲ καὶ ὁ χαλκοῦς, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης, διεῤῥινημένον ἐπίθεμα, εἰς τὸ αὐτὴν μόνην τὴν ψῆφον καθίεσθαι. πρὸς τοῦτο οὖν ὁ κημός. ἀντὶ δὲ ψήφων ταῖς χοιρίναις οἱ δικασταὶ ἐχρῶντο. αὗται δὲ κόγχαι τινές εἰσιν, ὥς φησιν Ἐπαφρόδιτος ἐν ταῖς λέξεσιν. καὶ ὁ τοῖς ἵπποις δὲ περιτιθέμενος οὕτως ἐκαλεῖτο κημὸς, ὁ καλούμενος φιμὸς, ὡς Ξενοφῶν ἐν τοῖς περὶ ἱππικῆς. πλέγμα τι ἐκ σχοινίων γινόμενον ὅμοιον ἠθμῷ, ᾧ τὰς πορφύρας λαμβάνουσιν, εἰς ὃ αἱ πορφύραι καὶ τὰ κογχύλια εἰςέρπουσιν. ἐν αὐτοῖς δὲ τούτοις ἐστὶ καὶ τὸ δέλεαρ, ὥς φησιν Ἡρωδιανὸς, παρατιθέμενος τὰ ἐκ Πηλέως Σοφοκλέους·

κημοῖσι πλεκταῖς πορφύρας φθείρει γένος.

Αἰσχύλος ἐν Λυκούργῳ ἀλληγορικῶς τοὺς δεσμοὺς κημοὺς εἴρηκε διὰ τούτων· καὶ τούςδε κημοὺς στόματος. Ἄλλως. Φαεινός· κημὸς ὁ χάβος, ὁ περιτιθέμενος τοῖς ἵπποις. καὶ κημὸς τὸ συγκλεῖσαι. καὶ οἱ ἰατροὶ κημῶσαι λέγουσι τὸ τὸν ὀφθαλμὸν μῦσαι. Ἄλλως. κημὸς ἐκαλεῖτο τὸ πλέγμα τὸ ἐπιτιθέμενον τῷ κάδῳ, δι' οὗ οἱ δικασταὶ καθίεσαν τὰς ψήφους. Ἄλλως. κημὸς πλέγμα κωνοειδὲς, δι' οὗ καθιᾶσιν οἱ δικασταὶ τὴν ψῆφον εἰς τὸν κάδον. καὶ ἀλλαχοῦ·

κἀπισταίην ἐπὶ τοῖς κημοῖς.

καὶ τὸ τοῖς ἵπποις ἐπιτιθέμενον. καὶ γυναικεῖον προκό-

σμημα. καὶ αἱ αὐλητικαὶ φορβειαί. καὶ κρίκου τι γένος. καὶ πόα τις, καὶ ὄσπριόν τι παρὰ Θρᾳξί. καὶ μηχανικόν τι πυρφόρον μηχάνημα.

καταμηλῶν) καταμηλοῦν ἐστι, τὸ τὴν μήλην καθίεσθαι ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ εἰς τὸν λαιμὸν, ὡς ποιοῦσι καὶ οἱ ἐμοῦντες. τὸ ὅλον οὖν βούλεται, ὅτι καταψηφιζόμενος αὐτῶν καὶ δικάζων, ἀναγκάζω ἐμεῖν τὰς κλοπάς. καταδικάζων καὶ ἐξοστρακίζων. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἰατρῶν τῶν δοκιμαζόντων ἀπὸ τῆς μήλης.

1159. (1148.) ἄπαγ' ἐς μακαρίαν) κορωνὶς αὖθις ἑτέρα εἰσιόντων τῶν ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ριδʹ, πλὴν τοῦ πή ἰαμβικοῦ μονομέτρου βραχυκαταλήκτου. ὧν ὁ τελευταῖος,

ἰδεῖν ἀμείνω τῇ Κεγηναίων πόλει.

ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς. γράφεται δὲ, ἔρρ' εἰς μακαρίαν, κατ' εὐφημισμὸν ἀντὶ τοῦ, εἰς ὄλεθρον. ἐπεὶ καὶ οἱ τεθνεῶτες μακαρῖται λέγονται. Ἄλλως. Μακαρία Ἡρακλέους θυγάτηρ, ἣν Ἀθηναῖοι ὑπὲρ αὐτῶν ἀποθανοῦσαν πολυτελῶς ἔθαψαν. Ἄλλως. παροιμιῶδες, βάλλ' εἰς μακαρίαν. οἱ μὲν κατ' εὐφημισμὸν ἐδέξαντο λέγεσθαι ἀντὶ τοῦ, βάλλ' εἰς δειλαιότητα. Μακαρίαν γὰρ ἐν ᾅδου χωρίον διατυποῦσιν. οἱ δὲ τὴν Μακαρίαν θυγατέρα φασὶ τοῦ Ἡρακλέους. ἥ γε κατὰ τὴν ἐπὶ τὰς Ἀθήνας Εὐρυσθέως στρατείαν, τῶν Ἀθηναίων μὴ ἐκδιδόντων αὐτῷ τοὺς Ἡρακλείδας πρὸς τὸν τοῦ Ἐλέου βωμὸν καταφυγόντας, χρησμοῦ δοθέντος, τοὺς Ἀθηναίους νικήσειν, εἴ τις τῶν Ἡρακλειδῶν πρὸς θάνατον ἑκούσιον ἐκδῷ ἑαυτὸν, κατέσφαξεν ἑαυτὴν, ὡς ἐν Ἡρακλείδαις Εὐριπίδης. ἧς τὸν τάφον ἄνθεσι καὶ στεφάνοις τιμῶντες οἱ Ἀθηναῖοι, ὡς τῶν Ἀργείων ἡττηθέντων, ἐπέλεγον, βάλλ' εἰς Μακαρίαν. τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἐπὶ τῶν κατ' ἀρετὴν διδόντων ἑαυτοὺς εἰς θάνατον ἡ παροιμία ἐλέγετο. ὕστερον δὲ ἐπὶ πάσης ἀφοσιώσεως. φθόρε δὲ, ὄλεθρε φθοροποιέ.

1166. (1155.) οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον) Ἀττικὸν ἀντὶ τοῦ δράσεις.

1167. (1156.) ἀπὸ βαλβίδων) μετήνεγκεν ἀπὸ τῶν περὶ δρόμους ἁμιλλωμένων ἐν τοῖς ἀγῶσι. βαλβὶς δὲ καλεῖται τὸ ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ δρόμου κείμενον ἐγκαρσίως ξύλον, ὃ καὶ ἀφετηρίαν καλοῦσιν. ὅπερ μετὰ τὸ ἑτοιμασθῆναι τοὺς δρομεῖς εἰς τὸ δραμεῖν, ἀφαιρούμενοι ἀφιέ-

σαν τρέχειν. Ἄλλως. ἡ ὑπὸ τὴν ὕσπληγα γινομένη γραμμὴ, διὰ τὸ ἐπ' αὐτῆς βεβηκέναι τοὺς δρομέας, βαλβὶς καλεῖται, ἀπὸ τοῦ εἰςβάλλεσθαι βάδην. πρῶτον γὰρ εἰςέρχονται βάδην, εἶτα τοῦ δρόμου ἄρχονται. ἢ ἀπὸ τοῦ ἅλλομαι ἁλμὶς ἁλβὶς, ὑπερβιβασμῷ βαλβίς. ἢ ἀπὸ τοῦ βαίνω.

1169. (1158.) ὑποθεῖν οὐκ ἐῶ) ὑποτρέχειν, ὑποσκελίζειν, καὶ ἐμποδὼν ἵστασθαι.

1171. (1160.) ἐγὼ θρύψομαι) συντριβήσομαι ἢ τρυφήσω, καὶ σεμνυνοῦμαι. μαζίσκην δὲ, ἄρτον πεφυραμένον.

1175. (1164.) ἐκ τῶν ὀλῶν) ὀλαὶ αἱ μεθ' ἁλῶν μεμιγμέναι κριθαὶ, καὶ τοῖς θύμασιν ἐπιβαλλόμεναι. πάλιν δὲ εὐφυῶς ὑπομιμνήσκει τῶν ἐν Πύλῳ.

1176. (1165.) μεμυστιλημένας) κατειργασμένας, ἤδη ἑτοίμους, τουτέστι μεμασημένας. [μυστίλας) μυστίλη ὁ κοῖλος ψωμὸς, ψίχιον, δρὰξ χειρός. *Gl. Victor.*]

1178. (1167.) ὡς μέγαν) λεληθότως σεμνολογεῖ τὸ μέγεθος τοῦ ἀγάλματος διὰ τοῦ εἰπεῖν τὸν δάκτυλον αὐτοῦ μέγαν, ὥςπερ καὶ διὰ τοῦ εἰπεῖν ἐν χειρὶ ἐλεφαντίνῃ τὴν λευκότητα καὶ λαμπρότητα καὶ τὸ κάλλος αὐτοῦ. ἕκαστος δὲ φιλονεικεῖ δεῖξαι τὴν τῆς Ἀθηνᾶς εὔνοιαν ἐν τῇ πόλει, ὡς εἰ τοῦτο δείξειε, καὶ τὴν ἑαυτοῦ οἴεται δήλην ποιῆσαι πρὸς τὴν πόλιν εὔνοιαν.

1179. (1168.) ἐγὼ δ' ἔτνος γε) ὅτι τὰ ὄσπρια ἐν τῇ ἑψήσει διαθρύπτονται. πάλιν δὲ τὸ ἐν Πύλῳ κατόρθωμα διὰ τοῦ Πυλαιμάχος.

1182. (1173.) ὑπερέχει σου) ἀντὶ τοῦ ὑπερμαχεῖ καὶ ὑπερασπίζει σου. ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν περικεφαλαίαν, εἶπε χύτραν ὡς μάγειρος.

1184. (1173.) τὴν χύτραν) ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν χεῖρα.

1185. (1174.) ἡ Φοβεστράτη) ἡ φοβοῦσα τὸν στρατόν. ἑξῆς δὲ τὰ ἐπίθετα τῆς θεοῦ.

1187. (1176.) καὶ χόλικος) χόλικες τὰ παχέα ἔντερα. χόλικος δὲ καὶ ἠνύστρου ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτό. ταῦτα δὲ ἐγκατώδη κρέα. τομὸν δὲ, οἷον τέμαχος. ἤνυστρον δὲ ἡ κάτω κοιλία.

1189. (1178.) ἡ Γοργολόφα) ἡ ἐκ τῆς κεφαλῆς

τῆς Γοργοῦς τὴν περικεφαλαίαν ἔχουσα. ἐλατὴρ δὲ, πέμματος εἶδος. τινὲς μὲν, ἄζυμα. Εὐριπίδης δὲ πεπτά. ἔπαιξε δὲ τοῖς ὀνόμασι διὰ τὴν περὶ τὰ ναυτικὰ τῶν Ἀθηναίων ἐμπειρίαν.

1193. (1182.) ἐντερονείαν) τὰ ἐγκοίλια τὰ ἀπὸ τῆς τρόπιδος ἀνερχόμενα ξύλα, ἐντερόνεια καλεῖται. Ἄλλως. οἱ μὲν, τὸ τῶν νεῶν ἔδαφος. οἱ δὲ, τὰ ἐγκοίλια. βέλτιον δὲ, τὴν τῶν ἐγκοιλίων ξυλὴν λέγειν. ταῦτα δὲ Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ καθόλου προπαροξύνει. καὶ ἡ ἐντερόνεια δὲ τούτῳ τῷ λόγῳ ὤφειλε συστέλλειν τὸ α καὶ παροξύνειν. οὕτω γὰρ τὴν ἐντερόνην Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς Ἱππεῦσιν ἔφη. ὅπερ ἐστὶ τὸ μεσαίτατον τῆς νεὼς, ὅ ἐστι συνεκτικώτατον, ἥτις ἐστὶ τρόπις. ὑπὸ δὲ ἄλλων μήτρα καλεῖται. φησὶ δὲ ὁ κωμικός·

εἰς τὰς τριήρεις ἐντερονείαν ἡ θεός.

εἰ μὴ ἄρα ποιητική ἐστιν ἡ ἔκτασις.

1195. (1184.) τρία καὶ δύο) τρία μέρη ὕδατος ἐπιδεχόμενον, οἴνου δὲ δύω. ἀρίστη δὲ κρᾶσις οἴνου δύω μέρη καὶ ὕδατος τρία.

1197. (1186.) ἐνετριτώνισεν) εὐκαίρως τῷ ἐπιθέτῳ ἐχρήσατο, ἵνα παίξῃ παρὰ τὰ τρία καὶ δύο. βούλεται δὲ δηλοῦν ὅτι καὶ ἡ Ἀθηνᾶ τοιοῦτον αὐτὸν ἐποίησεν, ὡς δύνασθαι τρία μέτρα φέρειν ὕδατος. ἢ ὡς ἀπὸ τῶν τριῶν κραμάτων. ἢ ὡς ἀπὸ Τρίτωνος ποταμοῦ Λιβύης, παρ' ᾧ ἐτέχθη ἡ Ἀθηνᾶ. βωμολόχον δὲ, πανοῦργον, ληστρικόν.

1203. (1192.) ὁρᾷς τάδε) τὰ λαγῷα δείκνυσιν αὐτῷ, καὶ χλευάζει ὡς οὐκ ἔχοντα.

1204. (1193.) τίνες) οἱ μὲν τὸ αὐτὸ πρόσωπον, ἵν' ᾖ τινές. οἱ δὲ, τοῦ Κλέωνος, ἵν' ᾖ ἐρωτηματικῶς τίνες.

1206. (1195.) ποῦ ποῦ) ὁ Ἀγοράκριτος μεθόδῳ χρῆται πρὸς Κλέωνα, καὶ ἁρπάζων τὰ τοῦ Κλέωνος λαγῷα, δίδωσι τῷ δήμῳ.

οὐκ ἐάσεις) λείπει ἐπιφοιτῆσαι.

1209. (1198.) καὶ σὺ γὰρ τοὺς ἐκ Πύλου) ἥρπασας δηλονότι ἀπὸ Δημοσθένους τοῦ στρατηγοῦ.

1211. (1200.) τὸ μὲν νόημα τῆς θεοῦ) τούτῳ

πρὸς τὴν ἀλαζονείαν τῶν δημαγωγῶν. εἰώθασι γὰρ λέγειν, ὅτι ἡ μὲν θεὸς ὑπέβαλλέ μοι, ἥρπασα δὲ ἐγώ. οὕτω γὰρ οἱ δημαγωγοὶ ἀστεϊζόμενοι ἔλεγον τὰς ἑαυτῶν ἐπινοίας τῆς θεοῦ.

1214. (1203.) ὑπεραναιδεσθήσομαι) τῇ ἀναιδείᾳ νικηθήσομαι. οἷον, ἀναιδέστερός μου φανήσεται.

1219. (1208.) τὴν ἐμὴν κίστην) τὴν κιβωτόν. ταύτῃ δὲ διενήνοχεν, ὅτι ἡ μὲν εἰς ὑποδοχήν ἐστιν ἐδεσμάτων, ἡ δὲ ἱματίων καὶ χρυσοῦ, ἡ κιβωτός.

1224. (1213.) τὰ τοῦ δήμου φρονεῖ) ἀντὶ τοῦ, δωροδοκεῖται. τὴν τοῦ ἀλλαντοπώλου δέ φησιν, ὅτι πάντα τῷ δήμῳ παρέθηκεν.

1228. (1217.) τυννουτονί) συλλαβὼν τοὺς δακτύλους, φησὶ Φαεινὸς, ἀντὶ τοῦ μικρόν.

1233. (1222.) ἐγὼ δέ τυ) τὸ τύ Δωρικῶς ἀντὶ τοῦ σέ. ἔπαιξε δὲ παρὰ τὸ δωροδοκεῖν, Δωριστὶ εἰρηκώς. τὸ δὲ ἐστεφάνιξα ἀντὶ τοῦ, στεφάνοις ἐτίμησα. δημοσίᾳ γὰρ ἐτιμήθη ὁ Κλέων στεφάνῳ. μιμεῖται δὲ τοὺς ἥλωτας, ὅταν στεφανῶσι τὸν Ποσειδῶνα.

1240. (1229.) εἴ τι ξυνοίσεις) εἰ συμφωνήσεις, εἰ μεθέξῃ.

1244. (1233.) εὕστραις) ἀντὶ τοῦ φλογίστραις, ὅπου τὰ ἱερὰ θύεται. λέγει δὲ ὡς μάγειρος. Ἄλλως. ἐν τοῖς μαγειρείοις. εὗστρα γὰρ τὸ μαδιστήριον, ἀπὸ τοῦ εὕειν καὶ φλογίζειν τοὺς χοίρους. τὸ δὲ ἡρμοττόμην, ὡς πρὸς μουσικὴν, ἀντὶ τοῦ ἐπαιδευόμην. Ἄλλως. εὗστρα, ἡ ὀρεινὴ κριθή. εἴρηται δὲ καὶ ἀμφίκαυτις παρὰ κωμικοῖς ἀπὸ τοῦ περικεκαῦθαι. οἱ δὲ, τὴν πρώτην ἔκφυσιν τῶν πυρῶν, ἣν λήϊον προσαγορεύουσιν ὡραῖον, διὰ τὸ τοὺς πρωΐμους καέντων τῶν ἀχύρων ἐπιτηδείους εἶναι εἰς τροφήν.

1248. (1237.) ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον) ὁ στίχος ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου.

1255. (1244.) ὤνιον) εὔωνον. ὅπου τὸ ταριποχωλεῖον, ἀντὶ, ὅπου τὰ εὐτελῆ πωλεῖται.

1257. (1246.) κυλίνδετ' εἴσω) ἑαυτὸν λέγει ὁ Κλέων. ταῦτα δὲ ἐκ Βελλεροφόντου Εὐριπίδου. τὸ δὲ κυλίνδετ' ἀντὶ τοῦ κομίζετε.

1259. (1248.) *σὲ δ' ἄλλος τις*) λείπει ἀνήρ. παρῴδησε δὲ τὰ ἐξ Ἀλκήστιδος Εὐριπίδου. ἔχει δὲ οὕτως·

σὲ δ' ἄλλη τὶς γυνὴ κεκτήσεται,
σώφρων μὲν οὐκ ἂν μᾶλλον, εὐτυχὴς δ' ἴσως.

1261. (1250.) *Ἑλλάνιε Ζεῦ*) Ἑλλάνιος Ζεὺς ἀπὸ τοῦ ἐν Αἰγίνῃ αὐχμοῦ ποτὲ γενομένου, ὅτε Αἰακὸς συναγαγὼν τοὺς Πανέλληνας ἐξιλεώσατο τὸν Δία. τοῦτο δὲ λέγει ὁ ἀλλαντοπώλης, εἰληφὼς τὸν στέφανον. Ἑλλάνιος δὲ Ζεὺς τιμᾶται ἐν Αἰγίνῃ.

1262. (1251.) *καλλίνικε*) τοῦτο λέγει ὁ χορὸς πρὸς τὸν ἀλλαντοπώλην.

1264. (1253.) *Φανός*) Σύμμαχος· φαίνεταί τις γραμματεὺς οὗτος τῶν πάνυ σπανίων, ὄνομα κύριον. κωμῳδεῖ δὲ αὐτὸν ὡς φιλόδημον. Φαεινὸς δέ· ὁ καταγγέλλων καὶ φανερὰ ποιῶν τὰ πράγματα καὶ μηνύων. ἢ ἀπὸ τοῦ φαίνειν, ὅ ἐστι συκοφαντεῖν. Φανὸς γὰρ κακοπράγμων ἐγένετο φιλόνεικος γραμματεύς. ἐπὶ δήμου δέ, ὑπογραφεὺς ἐλέγετο. ὁ δὲ τοῦ βουλευτηρίου, ἀντιγραφεύς. δημοσίου δὲ γενομένου, ἔγραφον ἀμφότεροι τὰ λεγόμενα.

1271. (1260.) *τῇ Κεχηναίων πόλει*) Ἀθηναίων. ὡς ληρούντων αὐτῶν. ἔπαιξε παρὰ τὸ Ἀθηναίων. ἀπὸ δὲ τοῦ κεχηνέναι ἔλαβε τὸ ὄνομα, ὡς μετέωρα τῶν Ἀθηναίων φρονούντων.

1272. (1261.) *τί κάλλιον ἀρχομένοισι*) τοῦτο ἀρχὴ προσῳδίου Πινδάρου. ἔχει δὲ οὕτως· *τί κάλλιον ἀρχομένοισιν, ἢ καταπαυομένοισιν, ἢ βαθύζωνόν τε Λατὼ καὶ θοᾶν ἵππων ἐλάτειραν ἀεῖσαι.* κορωνὶς δέ· ἐξιᾶσι γὰρ οἱ ὑποκριταί. καὶ ἔστι συζυγία ἐπιῤῥηματική. ὡς αἱ μὲν μελικαὶ περίοδοι δεκάκωλοί εἰσι. καὶ αὐτῶν τὸ μὲν πρῶτον ἰαμβικὸν ἑφθημιμερές, ἢ ἐξ ἀντισπάστου καὶ χοριάμβου δίμετρον ὑπερκατάληκτον. τὸ δὲ β' δακτυλικὸν τρίπουν εἰς δισυλλαβίαν. τὸ τρίτον ἐξ ἐπιτρίτου δευτέρου, χοριάμβου καὶ Ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάττονος τρίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ δ' τροχαϊκὸν τρίπουν ἑφθημιμερές. τὸ ε' ἐπικὸν ἑφθημιμερές. τὸ ς' ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ζ' τροχαϊκὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον. τὸ η' προσῳδικὸν δωδεκάσημον διάφορον προσέλαβε. τὸ θ' ἀναπαιστικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ι' ἰαμβικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον. ἐπὶ τῷ τέλει διπλῆ

ἔσω νενευκυῖα. ἔχει δὲ καὶ ἀντιστροφὴν ὁμοίαν καθ' ἕκαστον ἑαυτῇ. ἧς τὸ τελευταῖον δυεῖν διπλαῖν κατ' ἄμφω τἄκρα σημειοῦται.

1276. (1265.) *μηδὲ Θούμαντιν*) οὗτοι πένητες διεβάλλοντο. καὶ ὁ μὲν Λυσίστρατος ὡς κόλαξ, ὁ δὲ Θούμαντις ὡς πένης καὶ μάντις. δεῖ οὖν, φησι, τοὺς μὲν ἱππέας ἐπαινεῖν, ἐκείνους δὲ τοὺς πένητας μὴ διαβάλλειν.

[1277. *ἀνέστιον*) ἄοικον. Gl. Victor.]

1280. (1268.) *θαλεροῖς δακρύοις*) ἀντὶ τοῦ, μετὰ δακρύων ἱκετεύει σε τῆς πενίας ἕνεκεν, ἀπαλλαγῆναι ταύτης ἀξιῶν. ἱκετεύει δὲ ἁπτόμενος τῆς σῆς φαρέτρας διὰ τὸ κακῶς πένεσθαι.

1284. (1271.) *λοιδορῆσαι*) τῆς παραβάσεως ἐστὶ μέρος τὸ ἐπίῤῥημα ἐκ στίχων τροχαϊκῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν ις', ἔσω νενευκυίᾳ διπλῇ περατούμενον. ἔχει δὲ καὶ ἀντεπίῤῥημα καθ' ἕκαστον ὅμοιον ἑαυτῷ. οὗ ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς. κωμῳδεῖ δὲ καὶ καθάπτεται Ἀριφράδους, ὡς ἀσελγαίνοντος καὶ ἀσχημονοῦντος αἰσχρῶς, καὶ παρὰ φύσιν προσιόντος ταῖς γυναιξί. τὸ δὲ τοὺς πονηροὺς λοιδορεῖσθαι, τιμὴ γίνεται τοῖς ἀγαθοῖς.

1286. (1293.) *ὃν δεῖ πόλλ' ἀκοῦσαι*) οἷον, ὃν δεῖ λοιδορηθῆναι. λέγει δὲ τὸν Ἀριφράδην.

1287. (1274.) *οὗτος ἦν ἔνδηλος*) ὃν θέλω λέγειν ὑμῖν οὐκ ἔστιν ἐπίσημος. τούτου χάριν δι' ἑτέρου τοὺς τρόπους δηλώσειν θέλω. τοῦτο δὲ λέγει, ὡς τοῦ Ἀριγνώτου γινωσκομένου, Ἀριφράδους δὲ ἀσήμου ὄντος, ἀπὸ δὲ τούτου γινωσκομένου. Ἄλλως. τὸν Ἀριφράδην λέγει. Ἀριφράδους δὲ δύο παῖδες, Ἀρίγνωτος καὶ Ἀριφράδης ὁμώνυμος τῷ πατρί.

1288. (1275.) *Ἀρίγνωτον γὰρ*) ἀντὶ τοῦ, ἔστι γὰρ δῆλος, καὶ οὐκ ἔστιν ὅστις οὐκ οἶδεν αὐτόν. οὗτος οὖν ὁ Ἀρίγνωτος διεβάλλετο καὶ ὡς ἀῤῥητοποιός. Ἀρίγνωτος δὲ οὗτος κιθαρῳδὸς ἦν. διόπερ καὶ τὸν ὄρθιον νόμον ἔφη αὐτὸν εἰδέναι. δοκεῖ δὲ παροιμιώδης εἶναι ὁ λόγος, ὅστις οἶδε τὸ λευκὸν καὶ τὸ μέλαν. παρὰ τοῦτο οὖν ἐποίησεν. εἰρωνεύεται δὲ πρὸς αὐτὸν, ὅτι οὐκ ἂν αὐτοῦ ἐμνήσθην χρηστοῦ ὄντος, εἰ μὴ εἶχε πονηρὸν ἀδελφόν. ὁ γὰρ Ἀρίγνωτος ὕστατος ἦν.

1289. (1276.) *ὅστις ἢ τὸ λευκὸν*) Ἀρίσταρχος

παρὰ τὸ λεγόμενον, εἴ τις οἶδε τὸ λευκὸν ἢ τὸ μέλαν. οἱ δὲ λέγουσιν Ἀρίγνωτον κιθαρῳδὸν, ὃς ᾖδε τὸν ὄρθιον καλούμενον νόμον καὶ τὸν λευκὸν, οἵτινες ἐθαυμάζοντο τῷ τότε χρόνῳ. Ἄλλως. παροιμία ἐπὶ τῶν πάνυ φανερῶν. ὃ οὖν θέλει εἰπεῖν, τοιοῦτόν ἐστιν· οὐδείς ἐστιν ὅςτις οἶδε τὸ λευκὸν ἢ τὸ μέλαν, ὁ μὴ ἐπιστάμενος.

1291. (1278.) τοῦτο μὲν καὶ βούλεται) τὸ εἶναι δηλονότι πονηρός.

1295. (1282.) ἐν κασαυρίοισι) διχῶς, ἐν κασαλβίοις, ἀντὶ τοῦ, ἐν πορνείοις.

τὴν ἀπόπτυστον δρόσον) τὴν τῶν αἰδοίων φησὶ, τουτέστι τὸ σπέρμα.

1296. (1283.) ἐσχάρας) τὰ χείλη τῶν γυναικείων αἰδοίων.

1297. (1284.) Πολυμνήστεια) μέλη Πολυμνήστου Κολοφωνίου. κιθαρῳδὸς ἦν οὗτος. κωμῳδεῖται δὲ καὶ οὗτος ἐν τοῖς αὐτοῖς. Πολύμνηστος δὲ καὶ Οἰώνιχος ὅμοιοι ἀῤῥητοποιοί. Κρατῖνος·

καὶ Πολυμνήστει' ἀείδει, μουσικήν
τε μανθάνει.

1299. (1286.) ἐκ ταὐτοῦ) ὅτι αἰσχρὸν τὸ τούτων ποτήριον, διὰ τὸ λείχειν αὐτούς.

1301. (1288.) φροντίσι συγγεγένημαι) ἐκ τοῦ, ὅςτις οὖν τοιοῦτον ἄνδρα, φασί τινες Εὐπόλιδος εἶναι τὴν παράβασιν, εἴ γε φησὶν Εὔπολις· ξυνεποίησα τῷ φαλακρῷ.

1303. (1290.) ἐσθίει Κλεώνυμος) τοῦτον ὡς δαπανηρὸν καὶ πολλάκις ἐσθίοντα διασύρει, ἅμα δὲ καὶ δειλόν. ἐρεπτόμενον δὲ εἶπεν ἐκφαντικῶς ὡς ἐπὶ κτήνους. σιπύης δὲ, τῆς ἀρτοθήκης, οἱονεὶ σιτούνης τινὸς οὔσης. παρὰ τὸ ἐν αὐτῇ τὰ σιτία ἐμβάλλεσθαι.

1308. (1295.) ἴθ' ὦ ἄνα) πορεύθητι. ὡς καὶ τὸ γειτνιᾶν αὐτῷ φοβουμένων τῶν ἐξωθούντων αὐτόν.

1311. (1297.) φασὶν ἀλλήλαις) σωματοποιεῖ τὰς τριήρεις.

1313. (1299.) οὐδὲ πυνθάνεσθε) οὐδὲ αἴσθεσθε. τὸ γὰρ πυνθάνομαι παρὰ τοῖς ῥήτορσι καὶ παρ' Ὁμήρῳ ἐπὶ τοῦ ἀκούειν καὶ μανθάνειν. ὡς τὸ,

αἰσχρὸν γάρ τόδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.

καὶ,

πεύθετο γὰρ Κύπρονδε μέγα κλέος.

καί,

πευθόμενος ἧχι ἕκαστος ἀπώλετο.

καί,

κείνου γὰρ καὶ ὄλεθρον ἀπευθέα θῆκε Κρονίων.

ἐν γὰρ τούτοις ἅπασιν ἐπὶ τοῦ ἀκούειν κεῖται τὸ πυνθάνεσθαι. καὶ *Αἰσχίνης* ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας· *τούτῳ συμβαλεῖν πυνθανόμενος.* καὶ *Δείναρχος* ἐν τῷ κατὰ Φιλοκλέους· *εὐτυχεῖτε ὅτι οὐκ ἐν μείζονι καιρῷ ἐπύθεσθε τὴν αὐτοῦ αἰσχροκέρδειαν.* ὁ στίχος δὲ παρὰ τὰ ἐξ Ἀλκμαίωνος *Εὐριπίδου.* τὰς μηδέπω δὲ πλευσάσας, παρθένους εἴρηκεν, τὰς δὲ πλευσάσας, γραίας. Καρχηδὼν δὲ πόλις Θράκης περὶ τὸ Βυζάντιον.

1315. (1301.) *ὀξίνην*) ὀξίδες ἃ καλοῦμεν ὀξυβάφια. λυχνοποιὸς δὲ ὁ Ὑπέρβολος. τινὲς δὲ τὰ κεράμεα, ἅ ἐστιν ὄξου δεκτικά. κεραμεὺς δὲ ὁ Ὑπέρβολος. μετὰ δὲ τὴν ἀποβολὴν τοῦ Κλέωνος εὐθέως ὑπερέβαλλεν ὑπὲρ τοῦ Ὑπερβόλου. μετ' αὐτὸν γὰρ ἐπολιτεύσατο.

1317. (1303.) *ἥτις ἀνδρῶν*) ἥτις ἦν οὔπω δεδομένη τριηράρχῳ, μηδὲ πλεύσασα, ἀλλὰ νεωστὶ κατασκευασθεῖσα, ἣν ἄνω εἶπε παρθένον.

1319. (1305.) *ὑπὸ τερηδόνων*) σηπεδόνων, ἢ σκωλήκων.

1320. (1306.) *οὐδὲ Ναυφάντης*) πεποίηται ταῦτα τὰ ὀνόματα παρὰ τὴν ναῦν. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ ἄρξει.

1321. (1307.) *εἴπερ ἐκ πεύκης γε κἀγὼ*) ὡσανεὶ ἔλεγεν, εἴπερ ἐξ ἀνθρώπων εἰμὶ κἀγώ. οὐχ ἁπλῶς δὲ, ἀλλ' οἷον εἰ χολὴν ἔχω. ἀπὸ τούτου τὸ πευκεδανόν.

1323. (1309.) *εἰς τὸ Θησεῖον*) ἐνταῦθα οἱ καταφεύγοντες τῶν οἰκετῶν ἀσυλίαν εἶχον.

ἐπὶ τῶν σεμνῶν) εἰς τὸ τῶν Ἐριννύων ἱερόν. καὶ ἐνταῦθα δὲ οἱ οἰκέται ἔφευγον.

1324. (1310.) *ἐγχανεῖται*) καταπτύσειεν, ἐνυβρίσειεν. σκάφας δὲ, τὰ ξύλινα ἀγγεῖα. πάλιν δὲ ὡς λυχνοπώλην αὐτὸν διαβάλλει.

1327. (1313.) *εὐφημεῖν χρὴ*) στίχοι ἐν ἐκθέσει ἀναπαιστικοὶ τετράμετροι καταληκτικοὶ ιέ. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

1328. (1314.) *οἷς ἡ πόλις*) ὅτι φιλόδικοι ἦσαν Ἀθηναῖοι. παιωνίζειν δὲ, ὕμνον παιᾶνα ᾄδειν.

1331. (1317.) *ἐφ' ὅτῳ κνισῶμεν ἀγυιάς*) ἔθυον γὰρ πρὸ τῶν εὐαγγελίων πρὸ τῶν πυλῶν ἕκαστος. ἀγυιὰς δὲ, τοὺς ἀγυιοὺς θεούς. ἀντὶ τοῦ, θυσίας ἐπιτελοῦμεν τοῖς θεοῖς. Ἄλλως. ἔθος ἦν τοῖς ἐν ἀγυιαῖς ἱσταμένοις θεοῖς ἐπὶ ταῖς ἐρχομέναις ἀγγελίαις θύειν, ὡς ἂν εἰ ἀγαθαὶ εἶεν, ἐπινεύσαιεν ταύταις, εἰ δὲ τοὐναντίον, ἀποτρέψαιεν. [*κνισσῶμεν*) κνίσσα ἡ ἀναθυμίασις τῶν θυομένων τοῖς εἰδώλοις, ἀτμὸς, καπνὸς τῶν θυσιῶν. *Gl. Victor.*]

1332. (1318.) *ἐφεψήσας*) καλῶς, ὡς μάγειρος. ὥσπερ ἡ Μήδεια λέγεται, ὡς μὲν *Αἰσχύλος* ἱστορεῖ, τὰς τροφοὺς τοῦ Διονύσου ἀφεψήσασα ἀνανεάσαι ποιῆσαι μετὰ τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν· ὡς δ' ὁ τοὺς Νόστους ποιήσας καὶ τὸν Αἴσονα, λέγων οὕτως·

αὐτίκα δ' Αἴσονα θῆκε φίλον κόρον ἡβώοντα,
γῆρας ἀποξύσασ' ἰδυίῃσι πραπίδεσσι,
φάρμακα πόλλ' ἕψουσ' ἐπὶ χρυσείοισι λέβησι.

Φερεκύδης δὲ καὶ *Σιμωνίδης* τὸν Ἰάσονα.

1334. (1320.) *ἰοστεφάνοις*) ἴῳ στεφανουμέναις. ἴον δὲ καὶ λευκὸν ἄνθος καὶ μέλαν.

1336. (1322.) *Ἀριστείδῃ πρότερον*) Ἀριστείδης δὲ ὁ δίκαιος ἐπικαλούμενος, καὶ Μιλτιάδης ὁ στρατηγός. οὗτος ἐν Μαραθῶνι ἐστρατήγησε. τοιοῦτος οὖν, φησιν, ὁ δῆμος ἐν τοιαύτῃ καταστάσει, οἷος ἦν πολιτευομένων ἐκείνων.

1338. (1324.) *ἀλλ' ὀλολύξατε*) εὔξασθε, ἀνευφημήσατε. καὶ *Ὅμηρος*· *αἳ δ' ὀλολυγῇ πᾶσαι.*

1340. (1326.) *ὦ ταὶ λιπαραὶ*) ἀπὸ *Πινδάρου* παρῴδηται

ἀριζήλωτοι) πλήρεις, ἢ γέμουσαι κατορθωμάτων.

1342. (1328.) τεττιγοφόρος) ἦν τοῖς Ἀθηναίοις τοπάλαι, τέττιξι χρυσοῖς ἀναδεῖσθαι τὴν κόμην, ὡς Θουκυδίδης. οὕτω οἱ εὐγενεῖς ἐφόρουν παῖδες καὶ ἄνδρες πλέκοντες τὴν κεφαλήν.

1343. (1329.) οὐ χοιρίνων ὄζων) ὅτι χοιρίναις ἐχρῶντο πρότερον πρὸ τῶν ψήφων. εἰσὶ δέ τινες κόγχαι θαλάσσιαι. σπονδῶν δὲ, τῶν τῆς εἰρήνης. [κατάλειπτος) κατάστακτος, ἀπὸ τοῦ καταλείβω. Gl. Victor.]

1345. (1331.) καὶ τοὺν Μαραθῶνι) εἰκότως τούτου ἐμνημόνευσεν, ἐπειδὴ Ἀθηναῖοι μόνοι ἐν Μαραθῶνι τοὺς βαρβάρους ἐνίκησαν. ἡ γὰρ ἐν Σαλαμῖνι νίκη καὶ ἡ ἐν Πλαταιαῖς ἐδόκει κοινὸν ἔργον εἶναι πάντων Ἑλλήνων. Ἄλλως. μόνον τούτου μέμνηται, ὅτι τὰ μὲν ἄλλα κατορθώματα κοινῇ πᾶσα ἡ Ἑλλὰς ἐποίησε κατὰ τῶν βαρβάρων, τὰ δ' ἐν Μαραθῶνι μόνοι Ἀθηναῖοι.

τροπαίου) τῆς κατὰ τῶν βαρβάρων νίκης καὶ τοῦ τροπαίου οὗπερ ἔστησαν ἐν Μαραθῶνι, καταναυμαχήσαντες αὐτοὺς καὶ νικήσαντες.

1346. (1332.) ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν) ἐν ἐκθέσει ἴαμβοι τρίμετροι καταληκτικοὶ οδ', καὶ μετὰ τὸ τελευταῖον κορωνὶς ἡ τοῦ δράματος.

1348. (1334.) ἀλλ' ὦ μέλε) τὸ ὦ μέλε οὐκ ἐπὶ βλασφημίας ἔταττον.

1351. (1337.) ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ) εἴ τις πρὸς χάριν λέγων κολακεύσειέ σε ἐρᾶν σου προσποιούμενος. τοιούτοις γὰρ οἱ στρατηγοὶ ἐκολάκευον τὸν δῆμον ῥήμασιν.

1355. (1341.) ἀνωρτάλιζες) ἐμετεωρίζου καὶ μέγα ἐφρόνεις. ἢ ἀντὶ τοῦ ἀνεκουφίζου, ὠρχοῦ, ἐπήρου, καὶ ταχέως ἐπίστευες πρὶν δοκιμάσῃς. ὀρταλίζειν δὲ λέγεται ἐπὶ τῶν ἀρχομένων ἀναπτερύσσεσθαι ὀρνίθων. Ἄλλως. ὄρω ἐστὶ ῥῆμα βαρύτονον. ἔνθεν, ὅτε τ' ὤρετο μητιέτα Ζεύς. ἀφ' οὗ ὄνομα ῥηματικὸν, ὄρτος, καὶ ὀρτῶ ῥῆμα. τὸ δὲ ὀρτῶ ῥῆμα ποιεῖ τὸ ὀρτίζω, καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς, ὀρταλίζω. δηλοῖ δὲ τὸ ὀρταλίζειν, τὸ ἀναῤῥιπτεῖν τὰ νήπια τῶν παιδίων, οἷον ὀρούειν ποιεῖν εἰς ὕψος. κατεχρῶντο δὲ τῇ λέξει καὶ ἐπὶ ἄλλης κινήσεως, ἥντινα ἔδει κινεῖσθαι.

κἀκερουτίας) τὴν κεφαλὴν ἀνέτεινας δίκην τῶν κερατοφόρων ζώων. ὅτι εὐειδῆ. τινὲς δὲ μετεωρίζοντα τὴν κορυφήν. δηλοῖ δὲ τὸ γαυριᾶν. ὡς ἔλαφος, φησιν, ἠγάλλου τοῖς κέρασιν. ἀπὸ δὲ τῶν κερατοφυούντων ἡ λέξις. ἑξῆς οὖν τοῦ πτερόφυτον εἶπε τὸ κερατοφυεῖν.

1358. (1344.) *ἐξεπετάννυτο*) ἐξηνοίγετο, τουτέστι ῥαδίως ἐπείθου τοῖς λέγουσι.

1359. (1345.) *σκιάδιον*) σκέπασμά τι, ὅπερ αἱ γυναῖκες [αἱ κανηφόροι *Victor.*] παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ἔχουσι θέουσαι [εἰς τὰ Ἐλευσίνια *Victor.*] ὑπὲρ τοῦ μὴ καίεσθαι τὰς ὄψεις ὑπὸ τοῦ ἡλίου. ἐκτείνεται δὲ καὶ συστέλλεται πρὸς τὸν κατεπείγοντα καιρόν.

1363. (1349.) *καταμισθοφορῆσαι*) εἰς μισθὸν ἀναλῶσαι, μισθὸν διδόναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ τοῖς δικαστηρίοις, τὸν δικαστικὸν καὶ ἐκκλησιαστικόν. παραδραμὼν δὲ, παρευδοκιμήσας.

1365. (1351.) *τί κύπτεις*) ὡς αἰσχυνθέντος αὐτοῦ. δεῖ δὲ νοεῖν ὅτι ὁ δῆμος ἀκηκοὼς ταῦτα, ὑπὸ αἰδοῦς κατέκυπτε, καὶ εἰς τὴν γῆν ἀτενῶς ἀπέβλεπεν αἰδούμενος ἐφ' οἷς ἐδόκει μὴ καλῶς πράττειν.

οὐχὶ κατὰ χώραν μενεῖς) οὐκ ἐπὶ σαυτοῦ μενεῖς καὶ ἡσυχίαν σχήσεις;

[1369. *ξυνήγορος*) προστάτης ὑπέρ τινων λέγων. *Gl. Victor.*]

1371. (1357.) *εἰ μὴ καταγνώσεσθε*) εἰ μὴ κατακρινεῖτε καὶ καταδικάσετε.

1373. (1359.) *εἰς τὸ βάραθρον*) τόπος Ἀθήνησι βαθὺς, ὅπου καὶ τοὺς Δαρείου πρέσβεις ἔβαλον. πάντα δὲ τὰ ἐκεῖ βαλλόμενα, ἀφανῆ ἐποίει.

1374. (1360.) *ἐκ τοῦ λάρυγγος*) ὅταν γὰρ κατεπόντουν τινὰς, βάρος ἀπὸ τῶν τραχήλων ἐκρέμων. ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν λίθον, Ὑπέρβολον εἶπεν. φαίνεται δὲ ὁ Ὑπέρβολος ἤδη εἰςβὰς τὴν πολιτείαν. λέγεται δὲ καὶ φάρυγξ.

1377. (1363.) *ναῦς ἐλαύνουσι μακράς*) πολεμίας. τὰς τριήρεις δέ φησι. τὰ δὲ στρογγύλα πλοῖα, φορτηγά εἰσιν.

1379. (1365.) *ὑπολίσποις*) οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι πάντες

λεπτοὶ ἐτύγχανον τὰ ὀπίσθια ἀπὸ Θησέως. ὑπόλισπα δὲ τὰ τετριμμένα. κοινῶς γοῦν τοὺς Ἀθηναίους λισπόπυγάς φασι. καὶ πλάττονται τὸν περὶ Θησέως μῦθον, ὅτι ἑλκόμενος ὑπὸ Ἡρακλέους κατέλιπεν ἐπὶ τὴν πέτραν τὴν πυγήν. νῦν δὲ οἰκείως εἶπεν ἐπὶ τῶν ἐρεσσόντων διὰ τὴν καθέδραν λεπτοπύγων ὄντων. Ἄλλως. ἐστενωμένοις. τοιαῦται δὲ αἱ πυγαὶ τῶν ναυτῶν διὰ τὴν συνεχῆ ἕδραν καὶ εἰρεσίαν.

1380. (1366.) ἐν καταλόγῳ) ἐν τῷ καταλόγῳ, ἐν τοῖς πίναξιν, ἐφ' ὧν ἐνέγραφον τῶν στρατευομένων τὰ ὀνόματα. ἐκαλοῦντο γὰρ κατάλογοι. κατὰ σπουδάς δὲ, κατὰ ἄλλον σπουδήν.

1384. (1369.) τὸν πόρπακα) δειλὸς γὰρ καὶ ῥίψασπις ὁ Κλεώνυμος, οὗ καὶ ἐν Νεφέλαις μεμνηται.

1384. (1369.) οὐδ' ἀγοράσει) οὐ νῦν ἐν ἀγορᾷ διατρίψει.

1385. (1370.) Κλεισθένης καὶ Στράτων) γύννιδες οὗτοι καὶ πιττούμενοι τὰ γένεια, λεῖοι δὲ καὶ μαλακοί.

1386. (1372.) τὰ 'ν τῷ μύρῳ) οὕτως Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ, ἐν μυροπωλείῳ, ἀπὸ τῶν πωλουμένων τοὺς τόπους καλοῦντες.

1388. (1374.) Φαίαξ) δεινὸς ῥήτωρ ὁ Φαίαξ οὗτος, ὡς καὶ ἀποφυγεῖν ἐπὶ θανάτῳ ἐπ' αὐτοφώρῳ κρινόμενος. κωμῳδεῖται δὲ ὡς παρακρούων τὰ μειράκια καὶ ἐξαπατῶν.

1389. (1375.) συνερκτικὸς) συνείρειν τοὺς λόγους καὶ συντιθέναι δυνάμενος εὐκόλως. περαντικὸς δὲ, πέρας ἐπιτιθεὶς τοῖς λόγοις.

1390. (1376.) κρουστικός) τὰ ὦτα τῶν ἀκροωμένων κρούων τῇ σφοδρότητι τῶν λόγων.

1391. (1377.) καταληπτικός) προκαταλαμβανόμενος τοὺς ἀκούοντας ὥστε θόρυβον μὴ κινῆσαι.

1392. (1370.) καταδακτυλικὸς) ἀντὶ τοῦ; συνουσιαστικὸς κατὰ τοῦ δακτυλίου τοῦ πρωκτοῦ. τοῦ λαλητικοῦ δὲ, τῶν λαλούντων ταῦτα, τῶν περὶ Κλεισθένη καὶ Στράτωνα. ἄδηλος δὲ ὁ στίχος, καὶ πάντες αὐτὸν ἐσημειώσαντο διὰ τὸ ἀκατάλληλον. ἄδηλον γὰρ τίς τίνι λέγει.

1395. (1381.) *ὀκλαδίαν*) ὀκλαδίας συγκεκλασμένος δίφρος καὶ ποτὲ μὲν ἐντεινόμενος, ποτὲ δὲ συστελλόμενος.

1396. (1382.) *καὶ παῖδ' ἐνόρχην*) ἐπειδὴ παρὰ τοῖς βαρβάροις σπάδωνες, οὗτος ἐνόρχην δίδωσι.

1397. (1383.) *τοῦτον*) τὸν παῖδα. παίζει δὲ, περαίνειν καὶ κύφειν ποίει κακεμφάτως.

1399. (1385.) *τριακοντούτιδας*) πόρνας εἰςφέρει. διὸ καὶ φησὶν, ἔξεστιν αὐτῶν κατατριακοντουτίσαι, τουτέστιν εἰς συνουσίαν λαβεῖν.

1400. (1386.) *σπονδὰς*) σπονδὰς ἐσπείσαντο μετὰ Εὐβοίας ἅλωσιν οἱ Ἕλληνες πρὸς ἑαυτοὺς πρὸ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου.

1401. (1387.) *ὡς καλαί*) εἰςῆλθον αἱ ἑταῖραι ὡραῖαι τὰς ὄψεις, ὑποκρινόμεναι τὰ πρόσωπα τῶν σπονδῶν, πρὸς ἃς λέγει ὁ δῆμος.

1403. (1389.) *οὐ γὰρ ὁ Παφλαγών*) μετὰ τὴν Κλέωνος καὶ Βρασίδου τελευτὴν σπονδαὶ τοῖς Πελοποννησίοις καὶ Ἀθηναίοις ἐγένοντο τριακοντούτιδες. οὗτοι γὰρ ἠναντιοῦντο τῇ εἰρήνῃ. ἀποθανόντων δὲ αὐτῶν ἐγένοντο αἱ σπονδαί.

1410. (1396.) *τὰ κύνεια μιγνὺς*) συμφύρων τὰ τῆς πόλεως πράγματα ὅτι καὶ οἱ μάγειροι τὰ κρέα μιγνύουσιν. ἔθος γὰρ αὐτοῖς μιγνύειν κρέα προβάτων τε καὶ αἰγῶν, καὶ προτιθέναι ὡς μόνων προβάτων, καὶ ἐξαπατᾷν τοὺς ἀφελεστέρους.

1412. (1398.) *τὸ λοῦτρον*) τὸ ἀπόλουμα καὶ ῥυπαρὸν, ὅ ἐστι, τὸ ἀπόλουτρον. ἐς τὴν ἕδραν δὲ, εἰς τὴν προεδρίαν.

1417. (1403.) *τὴν βατραχίδα*) εἶδος ἐσθῆτος ἀνθινῆς, ὅμοιον τῷ ὀνόματι ἐχούσης τὸ χρῶμα.

1418. (1404.) *ἐκφερέτω*) αἰρόμενος ἐκφέρεται ὁ Κλέων. τὸ δὲ ἑξῆς, ἵνα ἴδωσιν αὐτὸν οἱ ξένοι οὓς ἐλωβᾶτο.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗΝ.

1. *Αἶρ' αἶρε*) ἡ εἴσθεσις τοῦ δράματος ἐξ ἰαμβείων π' συνήθων. τὸ μέντοι ξ' μονόμετρον ἀκατάληκτον. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι καὶ τῷ τέλει παράγραφος. δύο δέ εἰσιν οἰκέται. ὧν ὁ μὲν τρέφει τὸν κάνθαρον, ὁ δὲ ἕτερος μάττει. ὁ τρέφων οὖν λέγει τῷ μάττοντι.

μᾶζαν) μᾶζα κυρίως ἡ τροφὴ ἡ ἀπὸ γάλακτος καὶ σίτου, παρὰ τὸ μάττεσθαι. προπερισπαστέον δέ. καταχρηστικῶς δὲ, οὐ τὴν ἐξ ἀλφίτων φυρασθεῖσαν, ἀλλὰ τὸ ἀποπάτημα λέγει. πίτυρα δέ τινα ῥυπαρὰ μάττουσιν οἱ οἰκέται. κόπρον γὰρ φυρᾶν ἀδύνατον.

ὡς τάχιστα) ἢ τάχος, ἢ διαταχέως. κάνθαρος δὲ εἶδος ζώου παρὰ τὰς τίλφας τὸ μέγεθος.

2. *ἰδού*) παρεπιγραφή. ὁ γὰρ ἕτερος τῶν οἰκετῶν τὸ προσταχθὲν ποιῶν αὐτῷ παραφέρει καὶ ἐπιδίδωσι τροφήν.

τῷ κάκιστ' ἀπολουμένῳ) ἀπεχθάνεται τὸν κάνθαρον διὰ τὸ ἅπτεσθαι τῆς κόπρου.

3. *μήποτ' αὐτῆς μᾶζαν*) πρὸς τὸν μεθυόμενον ἔπαιξεν. οὐ γὰρ ὄντως ἤσθιεν.

4. *ἐξ ὀνίδων*) ὡς ἐπίτηδες γὰρ πεπλασμένως εἰσάγεται τὰ τῶν ὄνων ἀποπατήματα[1]).

5. *ἣν νῦν δ' ἤφερες*) οὕτως Ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ ἀρτίως. ἐν ἐρωτήσει δέ. ἐκείνου γὰρ αἰτήσαντος μᾶζαν ἑτέραν, φησὶν αὐτὸς, ἣν γὰρ νῦν προσέφερες οὐ κατέφαγεν; ἄλλο δὲ φαγεῖν, καὶ ἄλλο καταφαγεῖν. φαγεῖν μὲν γὰρ τὸ τάξει, καταφαγεῖν δὲ τὸ ἀθρόως. τὸ οὖν ἀδηφάγον τοῦ ζώου δεικνὺς λέγει.

---

1) Leguntur haec post scholion v. αἶρ' αἶρε in ed. *Ald.*

7. περικυκλίσας) περιειλήσας καὶ περισυρίσας. ἔθος δὲ τοῖς κανθάροις τὰς ὀνίδας παρακυλίειν. λέγεται δὲ ὁ κάνθαρος εἰς ὄνθον ἀποσπερματίζειν καὶ οὕτω περιστρέφειν τοῖς ποσὶν, ὡς ἂν τὸ σπέρμα ἐγγυμνασθὲν, ἀποδοθείη καὶ ἐγγεννήσῃ. θῆλυς γὰρ κάνθαρος οὐ γίνεται, ἀλλὰ πάντες ἄῤῥενες.

τοῖν ποδοῖν) πρὸς τὴν τάξιν τῶν ποδῶν ἀκολούθως τὸ δυϊκόν. [ἐν Νεφέλαις·

ἐνεβάψεν εἰς τὸν κηρὸν αὐτῆς τὼ πόδε.

καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ τεσσάρων ἵππων ὄντων τοῦ Ἕκτορος, δύο δὲ ἀριστερῶν, πρὸς τὴν τάξιν ἀκολούθως ἐπήνεγκε· νῦν μοι τὴν κομιδὴν ἀποτίνετον. Rav.]

9. κοπρολόγοι) τοῦτο ἢ πρὸς τοὺς ῥήτορας ἀποτείνεται, διαβάλλων αὐτοὺς ὡς μυσαροὺς καὶ λοιδόρους, ἢ τοὺς συνεργοὺς τῶν ὁμοδούλων εἰς ἐπικουρίαν καλεῖ.

προςλάβεσθε) βοηθήσατε. συνέχει γὰρ τῇ μιᾷ τὴν ῥῖνα, τῇ δὲ ἑτέρᾳ μάττει. ζητεῖ οὖν τοὺς διαδεξομένους.

10. ἀποπνιγέντα) ἀποκλειομένων τῶν ῥινῶν τῇ θλίψει τῶν δακτύλων, ἀνάγκῃ στενοχωρουμένου τοῦ πνεύματος πνίγεσθαι αὐτόν.

11. ἑτέραν ἑτέραν) οἱ Ἀττικοὶ καὶ ἐπὶ πολλοῦ λέγουσιν ἑτέραν. ἡμεῖς δὲ ἐπὶ δευτέρας μόνης. ἐπὶ τρίτης οὖν ἑτέρας εἶπεν. ὅλως δὲ ἡ παρατετηρημένη ἐπί τε τοῦ ἑτέρου καὶ ἄλλου διαφορὰ παρ' Ἀττικοῖς οὐκ ἔστιν.

ἠταιρηκότος) ἐπειδὴ ἐκείνων δοκεῖ ἡ κόπρος τετρίφθαι ὡς ἠταιρηκότων. ἐκ δὲ τοῦ ἑτοίμου προςενεγκεῖν διαβάλλει τοὺς Ἀθηναίους, ὡς καὶ ποιοῦντας τὰ τοιαῦτα καὶ πάσχοντας.

13. ἑνὸς μὲν ὦ 'νδρες ἀπολελῦσθαι) τοῦ τρίβειν καὶ φυρᾶν τὴν κόπρον. ἐκέρδανά, φησι, διὰ τὸ μὴ ἴσως χρήζειν ἔτι τοιαύτης κόπρου ἐπὶ τῶν ἠταιρηκότων κόπρου.

14. οὐδεὶς φαίη) οὐ γὰρ ἄν τις ὑποπτεύσειε διὰ τὸ φύρειν ἐμὲ, ἤδη καὶ τὴν κόπρον ἐσθίειν. οὐδένα γὰρ πιστεύειν οἴομαι ὅτι ἐπιμάττων καὶ φυρῶν, ἤδη καὶ ἐσθίω. εἰώθασι γὰρ ἅμα τῷ μάττειν ἐσθίειν.

17. ὑπερέχειν) ἀντὶ τοῦ ἀντέχειν καὶ περιγίνε-

1) πτωχῶν Ald.

σθαι τῆς ὀσμῆς. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πλοίων, οἷς προσφέρεται ἡ ἀντλία, καὶ τὸ ἀγγεῖον οὗτος λέγει, ἐν ᾧ ἐφύρα. ἀντλία δὲ ἡ τοῦ πλοίου ἐκροή. καὶ Πισίδης·

ἐκ τῶν ἐχόντων τὰς δυςώδεις ἀντλίας.

20. ὑμῶν δέ γ' εἴ τις) πρὸς τοὺς ἀκροατὰς τὸν λόγον ὁ ποιητὴς ἄγαν εὐφυῶς ποιεῖται.

21. μὴ τετρημένην) διὰ τὸ μὴ ὀσφραίνεσθαι τῆς κόπρου τῶν μυκτήρων ἀποκεκλεισμένων.

24. ὥςπερ ἂν χέσῃ τις) ἄνθρωπος δηλονότι. ὥςπερ ἂν χέσῃ τίς, φησιν, οὕτως ἐσθίει τὸ ἀποπάτημα καὶ ὗς καὶ κύων, μὴ δεόμενοι τοῦ μάττεσθαι.

25. φαύλως ἐρείδει) συντόμως ἐσθίει. οὕτω γάρ φασιν οἱ Ἀττικοὶ πᾶν ὁτιοῦν συντόμως γινόμενον. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων, καὶ ἐπερειδομένων ταῖς κώπαις. τὸ δὲ βρενθύεται, ἀντὶ τοῦ μέγα φρονεῖ.

28. ὥςπερ γυναικὶ γογγύλην) αἱ γὰρ γυναῖκες, ἵνα μὴ δοκοῖεν πολυφάγοι εἶναι, ἐκ τῆς πυκνότητος τῆς μάζης, μικρᾶς εἶναι δοκούσης, ὀλιγοφαγίας δόξαν ἐμφαίνουσι, στρογγύλας ποιοῦσαι τὰς μάζας ὡς γογγύλας, αἵ εἰσιν εἶδος λαχάνου. καὶ γογγυλίζειν τὸ μεταστρέφειν. ἔστι δὲ καὶ γογγύλος λίθος.

29. ἀλλ' εἰ πέπαυται) εἰ ἐπαύσατο δηλονότι κορεσθεὶς ὑπ' αὐτῆς.

30. παροίξας) ὀλίγον διανοίξας τὴν θύραν, ὥςτε ἰδεῖν μὲν τὰ ὑπ' αὐτοῦ πραττόμενα, μὴ ὁραθῆναι δὲ ὑπ' αὐτοῦ. ἀνοίγει δὲ ἠρέμα, καὶ βλέπει εἴτε ἐσθίει, εἴτε πέπαυται.

33. οἷον δὲ κύψας) διὰ τοῦ σχήματος ἀδηφαγίαν αὐτοῦ δηλοῖ.

34. ὥςπερ παλαιστὴς) διὰ τὸ τοὺς παλαιστὰς μιμεῖσθαι διαιρουμένους ἐν τῷ κυλίειν τὴν κόπρον. παραβαλὼν δὲ, ἀντὶ τοῦ χαλάσας τοὺς προσθίους ὀδόντας.

36. ὥςπερ οἱ τὰ σχοινία) οὕτως, φησὶ, κινούμενος, ὥςπερ οἱ τὰ μεγάλα σχοινία ἐργαζόμενοι τῶν πλοίων ὅλῳ τῷ σώματι καὶ δυνάμει ἐργάζονται.

37. συμβαλόντες) συμπλέκοντες. τούτους δὲ ἐκάλουν καὶ σχοινιοσυμβόλους.

38. καὶ κάκοσμον) δικαίως τὰ τοιαῦτα ἐσθιόμενα, κάκοσμά ἐστι.

39. χὤτου πότ' ἐστὶν) ἐπεὶ ἓν ἕκαστον τῶν ὀρνέων ἀνάκειται θεῶν τινι, ὡς ἀετὸς τῷ Διὶ, τίνος οὗτός ἐστιν; οὐκ ἔστιν οὖν τῆς Ἀφροδίτης, φησὶν, ἐπεὶ αὕτη μὲν μύροις χαίρει, ὁ δὲ δυςώδης ἐστίν.

προςβολὴ) ἡ ζημία, ἢ τοῦ δαίμονος ὀργή. ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν ζῷον, ζημίαν εἶπε, καταρώμενος ἑαυτῷ.

42. Διὸς καταιβάτου) καταιβάτης τιμᾶται Ζεὺς, διὰ τὸ καταβιβάζειν τοὺς κεραυνούς. ἢ ἀπὸ τοῦ καταβαίνειν δι' ἔρωτα τῶν γυναικῶν. παίζει δὲ καταιβάτην καλῶν, ἐπεὶ κόπροις τρέφεται ὁ κάνθαρος.

43. οὐκοῦν ἂν εἴδη τῶν θεατῶν) ἐνταῦθα θέλων τὴν ὑπόθεσιν δηλῶσαι, σκώπτει τοὺς Ἀθηναίους ὡς φιλοκερδεῖς καὶ φιλοδίκους καὶ φιλολοιδόρους. φησὶ γὰρ πάντως εἷς τῶν θεωμένων βλέπων τὸν κάνθαρον, πρὸς τί τὸν κάνθαρον πεποίηκεν Ἀριστοφάνης; εἶτα ἄλλως ἐλλόγιμος δοκῶν εἶναι, λέγει, πάντως τὸν Κλέωνα θέλει σκῶψαι ὁμοίως ὄζοντα αὐτῷ. ταῦτα δὲ λέγει τοὺς θεατὰς διαλέγεσθαι πρὸς ἀλλήλους πρὶν μαθεῖν τὴν ὑπόθεσιν. ἰστέον δὲ, ὡς βυρσοπώλης ἦν ὁ Κλέων, αἱ δὲ βύρσαι δύσοσμοι.

48. τὴν σπατίλην ἐσθίει) ἀντὶ τοῦ ἤσθιεν. ἀποθανὼν γὰρ ἦν ὁ Κλέων. σπατίλη δὲ, ἡ ἀνθρωπίνη κόπρος. ἢ τὸ ἀπόξυσμα τῶν βυρσῶν τὸ μικρὸν, ὃ ἐκβάλλεται ὑπὸ τῶν σκυτέων.

55. οὐχ ὅνπερ ὑμεῖς) διαβάλλει αὐτοὺς ὡς μαινομένους μανίαν δικανικήν.

59. τὸ κόρημα) τὸ κόσμητρον, τὸ σάρον. ᾧ εἰώθασιν ἀποκαθαίρειν τοὺς ῥύπους τῶν οἴκων. τὸ δὲ μὴ κόρει, ἀντὶ τοῦ, ἔρημον οἰκητόρων μὴ ποίει διὰ τὸν πόλεμον.

62. τί δρασείεις) ἄρα τί διανοῇ. εἰςιὼν δὲ ταῦτά φησιν ὁ Τρυγαῖος. τοῦτο δὲ ὄνομα κύριον, ὃ ὁ μὲν Ἡρωδιανὸς προπερισπᾷ, οἱ δὲ λοιποὶ ὡς τὸ Τίμαιος προπαροξύνουσι.

63. λήσεις σεαυτὸν) ἀντὶ τοῦ, ἀγνοεῖς τέλεον ἀπολέσας τὰς πόλεις. ἐκκοκκίσας δὲ, ἐρημώσας. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ῥοιῶν τῶν τοὺς κόκκους καθαιρομένων. Τρυγαῖος δὲ ταῦτα λέγει.

65. *τῶν μανιῶν*) ἀντὶ τοῦ, τῆς μανίας. λέγεται δὲ ἑνικῶς ἡ μανίη μ' ἐπέρχεται, ὡς ἐπιτοπλεῖστον δὲ πληθυντικῶς.

68. *εὐθὺ τοῦ Διός*) καὶ διὰ τούτου τὴν ὑπερηφανίαν αὐτοῦ δηλοῖ, τῷ θέλειν κανθάρῳ εἰς τὰς τοῦ Διὸς ἐλθεῖν αὐλάς.

70. *ἀνεῤῥιχᾶτο*) τὸ πρὸς τοίχους ἀναβαίνειν καὶ χερσὶ καὶ ποσὶν, ἀναῤῥιχᾶσθαι φασί. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ ἀράχνης, ἀραχνιῶ, καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ, ἀναῤῥιχῶ.

72. *ἐκφθαρείς*) ἐξελθών. οὕτω γὰρ λέγεται τὸ ἐπὶ κακῷ ἐξελθεῖν που.

73. *Αἰτναῖον μέγιστον κάνθαρον*) ὑπερμεγέθη. μέγιστον γὰρ ὄρος ἡ Αἴτνη. ἢ ὅτι διάφοροι κάνθαροι εὑρίσκονται. ἢ ἀντὶ τοῦ μέγα ὡς ἡ Αἴτνη. ἢ ὅτι οἱ Αἰτναῖοι ἵπποι ταχεῖς καὶ διαβόητοι πρὸς τὸν δρόμον. ἢ ὅτι μεγάλοι οἱ Αἰτναῖοι κάνθαροι.

75. *καταψῶν*) καταπραΰνων, ὥςπερ πῶλον καταψῶντες ταῖς χερσὶν ὁμαλίζομεν.

πωλίον) πῶλος καὶ ἵππος. πῶλοι δὲ κυρίως τὰ γεννήματα τῶν ἵππων καὶ τῶν ἄλλων κτηνῶν. ἅπερ ἔθος ἔχομεν κολακεύειν.

76. *ὦ Πηγάσιον*) παρὰ τὸ ἐκ Βελλεροφόντου. ἐκεῖνος γὰρ διὰ τοῦ Πηγάσου τοῦ πτερωτοῦ ἐπεθύμει καὶ εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνελθεῖν. *ἄγ' ὦ φίλον μοι Πηγάσου πτερόν.*[1])

77. *διακύψας ὄψομαι*) βούλεται παραγενέσθαι καὶ θεάσασθαι. δῆλον δὲ ὅτι ἐκ τοῦ παρακύψαι καὶ ἰδεῖν τὸ λοιπὸν μετέωρον αἰρόμενον τὸν δεσπότην ταῦτά φησιν ὡς φοβούμενος.

80. *ἐπὶ τοῦ κανθάρου*) ἔδειξε τὸ γελοῖον καὶ ἀπίθανον. οὐ γὰρ οἷόν τε ἱππεύειν ἐπὶ κανθάρου.

81. *ἥσυχος*) τὰ ἑξῆς ιθ' κῶλα ἀναπαιστικὰ, πλὴν τοῦ ί, δίμετρα ἀκατάληκτα. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. ὁ δὲ Τρυγαῖος ἐπιβεβηκὼς τῷ κανθάρῳ ταῦτά φησιν.

ἠρέμα κάνθων) ἀτρέμας μοι πέτου, ὦ κάνθαρε. τοῦτο δὲ λέγει ἐπιβεβηκὼς ἤδη ὁ Τρυγαῖος τῷ κανθάρῳ,

---

1) Scholia verborum *πωλίον* et *ὦ Πηγ.* inverso ordine *Ald.*

καὶ μετέωρος ἀρθεὶς καὶ δεδιώς. κάνθων δὲ κυρίως ὁ ὄνος. νῦν δὲ ὑποκοριστικῶς ὦ κάνθαρε. κάνθαρος δὲ εἴρηται παρὰ τὸν κάνθωνα τὸν ὄνον, καὶ τὸν θορὸν, τουτέστι τὸ σπέρμα. φασὶ γὰρ ὅτι κάνθαρος οὕτω τίκτεται· ἐπὰν εὕρῃ ὄνου κόπρον στρογγύλην, μένει κυλίων τοῖς ποσὶν αὐτὴν καὶ τῷ κυλίειν ἀποσπερμαίνει, καὶ ἐκεῖθεν οἱ κάνθαροι.

82. μή μοι σοβαρῶς) μὴ ἐκθύμως ἄγαν μηδὲ σπουδαίως. τὰ δὲ τῶν ἵππων πλεονεκτήματα παρατίθησι τῷ κανθάρῳ, ἁβρύνεσθαι καὶ γαυριᾶν αὐτόν. ὃ μάλιστα τοῖς καλλιστεύουσι τῶν ἵππων ἔθος ἐστίν.

84. πρὶν ἂν ἰδίῃς) πρὶν ἱδρώσῃς. οἱ γὰρ ἵπποι οὐκ εἰσὶν ὀξεῖς ἐν τῇ ἀρχῇ εἰς τὸν δρόμον. καμόντες δὲ καὶ ἱδρώσαντες ὀξύτεροι γίνονται.

86. καὶ μὴ πνεῖ μοι) ἐκ γὰρ τῆς ἀναπνοῆς καὶ τοῦ ἀέρος ἡ δυςωδία μᾶλλον ηὔξετο τοῦ κανθάρου. δῆλον δὲ ὅτι καὶ αὐτὸ πρὸς τὰς τροφὰς αἰνίττεται.

89. ὦ δέσποτ' ἄναξ) διὰ τὸ μετάρσιον αὐτὸν ἦρθαι, καὶ προςδοκᾶν ἐπιβήσεσθαι τοῦ οὐρανοῦ θειοτέρᾳ αὐτὸν ἐτίμησε φωνῇ ἄνακτα εἰπών.

91. μετεωροκοπεῖς) ποῦ δὴ περὶ τὰ μετέωρα πέτῃ, καὶ μάτην ὡς ἔτυχε κάμνεις. μετεωροκοπεῖν δέ ἐστι κυρίως τὸ πλάτῃ τῆς κώπης ματαίως τὴν θάλατταν συγκόπτειν.

93. παλαμησάμενος) μηχανησάμενος καὶ ἐγχειρήσας. ἀπὸ τῆς παλάμης, ᾗ τὰ πολλὰ κατασκευάζομεν.

94. τί πέτει) παρὰ προςδοκίαν, ὡςανεὶ ἔλεγε, τί κάμνεις. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ μάτην, ἵν' ᾖ, τί μάτην πέτῃ.

95. φλαῦρον) ἀναιδὲς, δύςφημον, φλύαρον.

96. ὀλολύζειν) τὸ μετὰ κραυγῆς εὔχεσθαι.

98. καὶ τὰς λαυρὰς) λαυρὰς ἐκάλουν τὰς στενὰς ῥύμας, ἔνθα πᾶσα ἀκαθαρσία ἦν. τοὺς ῥυπαροὺς οὖν τόπους ἀποφράξαι παρακελεύεται, καὶ τοὺς κοπρῶνας, ἵνα μὴ ἐρεθίσωσι τὸν κάνθαρον καὶ κατασπάσωσι κάτω δυςωδίαν πνέοντα. μετέωρος δὲ ὢν ἐπὶ τοῦ κανθάρου ταῦτα λέγει.

103. οὐκ ἔσθ' ὅπως) τὰ ἑξῆς ιβʹ ἰαμβεῖα, ὧν ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

107. (106.) γράψομαι) κατηγορήσω. παίζει δὲ διὰ τὸ φιλόδικον τῶν Ἀθηναίων λέγων, καὶ τοῦ Διὸς κατηγορήσω, ὡς προδιδόντος τὴν Ἑλλάδα τοῖς Πέρσαις. τοῦτο δὲ λέγει, ὅτι Λακεδαιμονίοις ἐβοήθουν οἱ Πέρσαι ἐν τῷ πολέμῳ τῷ Πελοποννησιακῷ.

108. (107.) Μήδοισιν αὐτὸν) λεληθότως καὶ τῶν Ἑλλήνων καθάπτεται, ὡς συνορώντων μὲν τὴν βλάβην, καὶ ὅτι ὑπὲρ τῶν πόλεων ἔστι, διαφθείρεσθαι δὲ αὐτοὺς ἐώντων. ἄλλως τε καὶ φοβεῖν αὐτοὺς βούλεται, δεικνὺς ὅτι ἐφεδρεύοντας ἔχουσι πολεμίους τοὺς βαρβάρους.

109. (108.) οὐδέποτε 'ζῶντος ἐμοῦ) οὔτε πορεύσῃ, οὔτε γράψῃ ζῶντος ἐμοῦ.

110. (109.) οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτα) οὐκ ἔστιν ἄλλως γενέσθαι, εἰ μὴ ἀνελθεῖν εἰς οὐρανούς.

111. (110.) ὦ παιδία) διπλῆ καὶ εἴςθεσις εἰς περίοδον.

ἀπέρχεται) δηλονότι ἀπέπτη. ὁ δὲ οἰκέτης πρὸς τοὺς παῖδας ἐκείνου λέγει, πῶς καὶ αὐτοὶ δυνηθεῖεν πεῖσαι τὸν πατέρα μὴ ἀναπτῆναι.

114. (113.) ὦ πάτερ) σύστημα ἕτερον εἰς δύο διῃρημένον περιόδους. καὶ εἰσὶ τῆς μὲν πρώτης περιόδου δακτυλικὰ τετράμετρα τέτταρα, καὶ ἐν ἐκθέσει ἐπικὸν ἕν, μεθ' ὃ τὰ τῆς δευτέρας περιόδου ὅμοια πέντε. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος. τὰ τοιαῦτα δὲ παραχωρήματα καλοῦσιν, οἷα νῦν τὰ τοιαῦτα [παιδία ποιεῖ καλουντα τὸν πατέρα. εἶτα πρὸς οὐδὲν ἔτι τούτοις χρήσεται.

117. (116.) ἐς κόρακας) δέον εἰπεῖν εἰς οὐρανόν. οἱ δὲ, ἀντὶ τοῦ, μετὰ ὀρνέων. ἅμα δὲ καὶ ἐφ' ὕβρει. ἐδόκει γὰρ ἀνωφελῶς ἀπιέναι, ὥςπερ οἱ εἰς τὸ σκότος ἀπιόντες. [μεταμώνιος) μάταιος, ἀνεμοφόρητος, ἀχρεῖος. *Gl. Victor.*]

119. (118.) δοξάσαι) ἀντὶ τοῦ ὑπονοῆσαι, εἰκάσαι.

121. (120.) ψακάς) τὸ μικρότατον, ὃ καὶ νιφὰς καλεῖται. ἀντὶ τοῦ, μηδὲ ὀβολοῦ ὄντος ἡμῖν διὰ τὸν πόλεμον.

123. (122.) κολλύραν) κολλύρα τὸ ἔλαττον τοῦ ἄρτου. τινὲς δὲ τὴν κολλύραν εἶδος ἄρτου, ὃ τοῖς παιδίοις διδόασιν. ἔπαιξε δὲ παρὰ τὸ λεγόμενον, εἰ δὲ οἶνον αἰτεῖ, κόνδυλον αὐτῷ δός, ὑπὲρ τοῦ ἐθίζειν τοὺς παῖδας μηδέν τι περιττὸν ζητεῖν.

124. (123.) καὶ τίς πόρος σοι) εἴςθεσις διπλῆς ἀμοιβαίας ἰαμβείων λ΄ διπλῇ ἔξω νενευκυίᾳ περατουμένων.

125. (124.) ναῦς μὲν γὰρ) ἀμηχανοῦμεν, φησὶν, ἐνθυμούμεναι πῶς εἰς οὐρανὸν παραγενήσῃ. οὐ γὰρ νεὼς ἐπιβὰς, εἰς οὐρανὸν ἀνέλθῃς;

126. (125.) οὐ ναυσθλώσομαι) οὐ νηὸς ἐπιβήσομαι. κυρίως δὲ τὸ ναῦς μισθώσασθαι. λέγεται δὲ καὶ πετεινὸν καὶ πτηνόν. πῶλον δὲ λέγει τὸν κάνθαρον.

129. (128.) ἐν τοῖσιν Αἰσώπου) φέρεται γὰρ ἐν τοῖς αὐτοῦ μύθοις, ἐχθρεῦσαι αἰετὸν καὶ κάνθαρον, ἑκάτερον αὐτῶν θατέρου τὰ ᾠὰ διασπᾶν.

130. (129.) μόνος πετεινῶν) ἁρπάζοντος τοῦ ἀετοῦ τοὺς νεοττοὺς τοῦ κανθάρου, καὶ ὁ κάνθαρος τοῦ ἀετοῦ τὰ ᾠὰ ἐκκλέψας ἐξεκύλισεν ἕως τοσούτου, ἕως οὗ ἦλθε πρὸς τὸν Δία. κατηγοροῦντος δὲ τοῦ ἀετοῦ προςέταξεν αὐτῷ ὁ Ζεὺς, ἐν τῷ αὐτοῦ τοῦ Διὸς κόλπῳ νεοττεύειν. ἐπειδὴ δὲ τὰ ᾠὰ εἶχεν ὁ Ζεὺς, περιίπτατο τὸν Δία ὁ κάνθαρος, ὁ δὲ, ἐκλαθόμενος, ἀνέστηκεν ἐκ τῆς κεφαλῆς ὡς ἀποσοβήσων αὐτὸν, καὶ κατέαξε τὰ ᾠά.

134. (133.) ᾠ' ἐκκυλίνδων) τὸ πλῆρες ᾠά.

κἀντιτιμωρούμενος) ὁ κάνθαρος. πρῶτος γὰρ ὁ ἀετὸς ἠδίκησεν αὐτὸν φαγὼν τὰ νοσσία.

136. (135.) τραγικώτερος) ἢ [1]) ἀξιοπιστότερος, ἢ ἀτυχέστερος [2]). αἰνίττεται δὲ εἰς τὸν Πήγασον καὶ τὸν Βελλεροφόντην Εὐριπίδου [3]).

137. (136.) ὦ μελέα) δυϊκῶς. λέγει δὲ πρὸς ἄμφω τὰ παιδία.

141. (140.) ἐξολισθεῖν) πῶς διανήξασθαι δυνήσεται. ἐπεὶ τὰ πλεῖστα τῶν ὀρνέων ἐμπεσόντα εἰς ὕδωρ, νήχεσθαι οὐ δύναται. διαβάλλει δὲ τὰ περὶ Ἰκάρου τῶν τραγικῶν λεγόμενα.

142. (141.) πηδάλιον) τὸ αἰδοῖον δείκνυσι παίζων.

143. (142.) Ναξιουργὴς κάνθαρος) πλοῖα ἦν οὕτω λεγόμενα, κάνθαροι, ἐν Νάξῳ γινόμενα τῇ νήσῳ. καὶ

---

1) ἢ om. *Ald.*
2) ἢ ἀτυχέστερος om. *Ald.*
3) Εὐριπίδου *Ald.*

Κνιδουργεῖς δὲ ἄλλας ναῦς ἀπὸ Κνίδου. καὶ τὴν Κέρκυρον ἀπὸ Κερκύρας, καὶ τὴν Πάρωνα ἀπὸ Πάρου.

145. (144.) ἐν Πειραεῖ) ὁ Πειραεὺς λιμένας ἔχει τρεῖς, πάντας κλειτούς. εἷς μὲν ὁ Κανθάρου λιμὴν, οὕτω καλούμενος ἀπό τινος ἥρωος Κανθάρου, ἐν ᾧ τὰ νεώρια, εἶτα τὸ Ἀφροδίσιον, εἶτα κύκλῳ τοῦ λιμένος στοαὶ ε΄.

147. (146.) χωλὸς ὢν) δεῖ σε, φησὶ, μὴ πεσεῖν, προςέχειν, μὴ διαθραυσθῇς καὶ γένῃ τραγῳδία. ἀποτείνει δὲ πρὸς Εὐριπίδην, ὃς ἐν δράματι χωλὸν εἰςάγει τὸν Βελλεροφόντην, διὰ τὸ πεπτωκέναι ὑπὸ τοῦ Πηγάσου.

153. (152.) κατωκάρα) κατωφερῶς. ὅτι τὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς πεσεῖν κατωκάρα λέγεται Ἀττικῶς, ὑφ' ἕν.

βουκολήσεται) ἀπατήσεται. καὶ βουκόλημα τὸ θέλγητρον· ὡς τὸ, καὶ ὅπως ἔχῃ τι βουκόλημα τῆς λύπης, ἀνέθηκε τοῖς τοίχοις ποικίλας γραφὰς ζώων.

154. (153.) ἀλλ' ἄγε Πήγασε) μετὰ τὸ παρακελεύσασθαι τῷ ὄχλῳ καὶ τοῖς ἑαυτοῦ παιδίοις κατὰ μηδὲν ἐρεθίσαι τὸν κάνθαρον, παρακελεύεται αὐτῷ. εἴςθεσις [1]) δὲ τῆς διπλῆς ἐκ στίχων ἀναπαιστικῶν διμέτρων ἀκαταλήκτων, πλὴν τοῦ τελευταίου. τοῦτο γὰρ ἐφθημιμερές. ὑφ' ὃ αἱ συνήθεις δύο διπλαῖ. ἐν ἐκθέσει [2]) δὲ ἰαμβεῖα ζ΄. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

155. (154.) ψαλίων) τῶν χαλινῶν.

156. (155.) φαιδροῖς ὠσίν) πραέσι, μὴ ὀρθοῖς. τοῦτο γὰρ πάσχουσιν οἱ ἵπποι, ὥςπερ παροξυνόμενοι εἰς ἄκρατον δρόμον.

162. (161.) κάκκης) κακίας. οἱ γὰρ ἀρχαῖοι τὴν ἀκαθαρσίαν κάκκην ἔλεγον, καὶ μάλιστα τὸ δύςοσμον ἀποπάτημα.

165. (164.) παρὰ ταῖς πόρναις) πορνεῖον γὰρ ἦν ἐκεῖσε. ἐμπορεῖον γάρ ἐστιν. καὶ διὰ τὸ κατωφερὲς τῶν ναυτῶν ἐκεῖσε ἔτρεχον αἱ πόρναι.

166. (165.) οὐ κατορύξεις) οὐ συγχώσεις καὶ ἀποκρύψεις τὴν σαυτοῦ κόπρον.

---

1) ἔκθεσις *Ald.*
2) εἰςθέσει *Ald.*

168. (167.) ἕρπυλλον) εἶδος ἄνθους σαμψύχῳ ὅμοιον. μάλιστα δὲ παρὰ τοῖς ὕδασι θάλλει.

169. (168.) καὶ μῦρον ἐπιχεῖς) καὶ ἐπιβάλλεις μῦρον εἰς αὔξησιν, διὰ τὸ τελέως ἀφανισθῆναι τὴν ὀσμήν.

171. (170.) ἡ πόλις ἡ Χίων) τοῦτο ὡς ἐκ παροιμίας τῶν Ἀθηναίων ἐκ προφάσεως συκοφαντούντων καὶ ζημιούντων τὰς πόλεις καὶ λεγόντων, ὅτι Χῖος ἦν ὁ ἀποπατῶν, καὶ διὰ τοῦτο ὁ κάνθαρος ἔπεσεν ἐπὶ τὴν ὀσμήν. κωμῳδεῖ δὲ Χίους ὡς εὐρυπρώκτους ὄντας, καὶ ἑτοίμους πρὸς τὸ ἀποπατεῖν.

173. (172.) οἴμ' ὡς δέδοικα) πρὸς τοὺς ἐν τῷ θεάτρῳ μηχανοποιούς.

πρόσεχε τὸν νοῦν) τουτέστιν ἀληθῆ λέξω, ἐπεὶ τὰ πρῶτα διασύρειν δοκεῖ τὸν Βελλεροφόντην. πρὸς δὲ τὸν ἐν τῷ θεάτρῳ μηχανοποιόν φησι.

180. (179.) πόθεν βροτοῦ) κορωνὶς καὶ εἴσθεσις ἀμοιβαία ἐξ ἰαμβείων νϛ'. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

πόθεν βροτοῦ με) ἀντὶ τοῦ, αἴσθησις ἀνθρώπου εἰσελήλυθεν, ἢ ὀσμὴ, ἢ φωνὴ, ἐλλειπτικῶς κατὰ τοὺς Ἀττικούς. ὁ δὲ Ἑρμῆς ἐστι ταῦτα λέγων, ἤδη Τρυγαίου προσπεπελακότος τῷ οὐρανῷ.

190. (189.) Τρυγαῖος Ἀθμονεὺς) τὸ μὲν ὄνομα Τρυγαῖος παρὰ τὴν τρύγα πεποίηται, ἁρμόζον γεωργοῖς. τὸ δὲ Ἀθμονεὺς ἀπὸ δήμου Ἀττικῆς.

δεξιός) ἐδόκουν γὰρ οἱ γεωργοὶ καὶ μάλιστα οἱ δεξιοὶ, ἀπραγμοσύνην ἀσπάζεσθαι.

192. (191.) τὰ κρέα) ὅτι κατὰ συστολὴν ἔλεγον, οὐ μόνον ἐν ἐκτάσει τὰ κρέα. ὡς πρὸς λίχνον δὲ τὸν Ἑρμῆν ταῦτα λέγει.

193. (192.) δειλακρίων) ἀπὸ τῶν κρεῶν συνῆψε τὸ ὄνομα. ἄκρως δειλέ. ἢ ὦ ἐπίπονε. ἰδοὺ γὰρ διὰ τὰ κρέα εὐθὺς ἐλεεῖ αὐτόν.

193. (192.) γλίσχρων) ἐπιθυμητὰ, ἀπὸ τοῦ γλίχεσθαι. γλίσχρωνας δὲ τοὺς ἀτυχεῖς εἰώθασι λέγειν, καὶ γλισχρίαν τὴν ἀτυχίαν, καὶ γλίσχρως ὀλισθηρῶς. νῦν δὲ ἐπίπονε.

194. (193.) ὡς οὐκ ἔτ' εἶναί σοι δοκῶ) ὅτι φιλοτίμως εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνέβην.

195. (194.) ἰὴ ἰὴ ἰὴ) τὸ μῆκος σημαίνων τοῦτό φησι. πρόσφθεγμα δέ ἐστι καταφρονοῦντος.

196. (195.) ὅτ' οὐδὲ μέλλεις) μετῴκησαν γὰρ δι' ὑμᾶς.

198. (197.) ἰδοὺ γῆς) χλευάζων φησὶν ὡς ἐν οὐρανῷ αὐτῶν οἰκούντων.

199. (198.) κύτταρον) κυττάρους καλοῦσι τὰς τῶν σφηκίων κατατρήσεις. μεταφορικῶς δὲ τὸ κοιλαίτατον καὶ μυχαίτατον εἶπε τοῦ οὐρανοῦ. ὁ δὲ λόγος εἰς τὰ ἔσχατα καὶ ἀπόκρυφα μέχρι τοῦ οὐρανοῦ.

202. (201.) χυτρίδια) καὶ ταῦτα γελοίου χάριν καὶ ἐπιδιασύρων ταῦτά φησιν. ἀμφορεῖς δὲ, τὰ μέτρα.

205. (204.) ἵν' ἦσαν αὐταὶ) ὅπου ᾤκουν πρότερον καὶ διέτριβον οἱ θεοὶ, κατῴκισαν τὸν πόλεμον.

207. (206.) ἀνῳκίσαντο) ἀντὶ τοῦ ἀπῳκίσαντο καὶ ἀνεχώρησαν, ὡς ἂν μὴ παρεῖεν αὐτοῖς τὰ δυςχερῆ.

ἀνωτάτω) ἀντὶ τοῦ ἁπάντων ἀνωτάτω ὅσον δυνατὸν ἦν.

210. (209.) τοῦ δ' εἵνεχ' ἡμᾶς) τίνος χάριν καθ' ἡμῶν τοσαύτην ἔσχον ὀργήν.

211. (210.) ἐκείνων πολλάκις) τῶν θεῶν ἢ τῶν Λακεδαιμονίων. ὅτι πολλάκις Λακεδαιμόνιοι βουλόμενοι εἰρήνην ἦλθον καὶ οὐκ ἐδέξασθε.

212. (211.) σπονδὰς ποιούντων) τῶν θεῶν πρυτανευόντων ἡμῖν τὴν εἰρήνην ἀεί.

οἱ Λακωνικοὶ) ὡς φιλοπολέμων ὄντων τῶν Λακωνικῶν καὶ τὴν εἰρήνην οὐ προςιεμένων πρώτων ἐμνήσθη.

214. (213.) ναὶ τὼ σιώ) οὕτω τοὺς Διοσκούρους οἱ Λακεδαιμόνιοι σιοὺς ἔλεγον, ὡς Ἀθηναῖοι θεοὺς Δήμητρα καὶ Περσεφόνην. [τοὺς Διοσκούρους οἱ Λακεδαιμόνιοι σιοὺς ἔλεγον, ὡς Ἀθηναῖοι θεὼ Δήμητραν καὶ Περσεφόνην. ἔθος δὲ τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐπὶ τοῦ νὴ τὼ θεὼ τρέπειν τὸ θ εἰς τὸ σ καὶ τὸ ε εἰς τὸ ι. Rav.]

νῦν Ἀττικίων) εἰ Λακεδαιμόνιοι μικρὸν ἐν τῇ

μάχῃ κρατήσουσιν, εὐθέως λέγουσι, νὴ τοὺς θεοὺς, νῦν δώσουσιν οἱ Ἀθηναῖοι δίκας. εἰ δ' Ἀθηναῖοι νικήσουσιν, εὐθέως ἀντιφθέγξονται Λακεδαιμόνιοι. καὶ εἰ ἔλθωσι μετὰ τὴν ἧτταν εἰρήνην ζητοῦντες οἱ Λακεδαιμόνιοι, λέγουσιν Ἀθηναῖοι, ἐξαπατῆσαι ἡμᾶς βούλονται, ἵνα ποιήσωμεν εἰρήνην, ἐπειδὴ νικῶμεν. σκώπτει δὲ τὸ ὑπερήφανον τῶν Ἀθηναίων.

215. (214.) Ἀττικωνικοὶ) οὕτως ἔλεγον εὐτελίζοντες καὶ ἐνυβρίζοντες τοὺς Ἀθηναίους. ἢ πρὸς τὸ Λακωνικὸν ἔπαιξεν.

218. (217.) νὴ Δία οὐχὶ πειστέον) ἐχρῆν μόνον αὐτοὺς τὴν πάτριον ὀμόσαι. ἀλλ' ἐπαίρων τοὺς Ἀθηναίους τοῦτό φησιν, ὡς οὐκ Ἀθηνᾷ μόνῃ χρήσαιντο, ἀλλὰ καὶ Διί.

219. (218.) ἣν ἔχωμεν τὴν Πύλον) τοῦτο διὰ τοὺς ληφθέντας ἐν Σφακτηρίᾳ τριακοσίους καὶ διὰ τὸ ἐπιτείχισμα ὅπερ Ἀθηναῖοι κατέστησαν ἐν Πύλῳ. ὅτι ληφθείσης αὐτῆς, περὶ εἰρήνης πρῶτοι Λακεδαιμόνιοι πρὸς Ἀθηναίους ἐπρέσβευον.

225. (224.) ἐπεφόρησεν) ἐπεσώρευσεν.

228. (227.) θυείαν) θυεία ἀγγεῖον εἰς ὃ ἐμβάλλοντες τινὰ ἀρτύματα τρίβομεν καὶ λειοῦμεν.

234. (233.) φέρ' αὐτὸν ἀποδρῶ) νοεῖν δεῖ τὸν Τρυγαῖον ἀποβεβηκότα τοῦ κανθάρου ἐπὶ τῆς σκηνῆς ταῦτα λέγειν.

235. (234.) θυείας) ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν σάλπιγγος, θυείας εἶπεν.

236. (235.) ἰὼ βροτοὶ) κορωνὶς ἑτέρα ἑτέρων εἰσιόντων ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ὅμοιοι τοῖς προφθάσασι ξγ'. καὶ ἐν ἐκθέσει τροχαϊκοὶ τοῖς ἑξῆς ὅμοιοι δύο. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς. ἐξιόντων τῶν ὑποκριτῶν, ὁ πόλεμος ἐξέρχεται θέλων τρίψαι μυττωτόν. σκευὴ δὲ αὐτοῦ ἐκ τυροῦ καὶ σκορόδου καὶ μέλιτος καὶ πράσων.

237. (236.) τὰς γνάθους ἀλγήσετε) τριβόμενοι ἐν τῇ θυείᾳ, ἢ τοῦτον τὸν μυττωτὸν ἐσθίοντες. ἢ ἐπεὶ πολέμου ὄντος ἀργεῖ τὰ δικαστήρια. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν λιμώττοντες.

241. (240.) ὁ δεινὸς) ταῦτά φησι θεασάμενος

τὸν πόλεμον μείζονα τὴν ὑπόνοιαν ἔχοντα τῆς πείρας τῆς διὰ τῆς ὄψεως.

ταλαύρινος) ὑπομονητικὸς, καρτερικὸς ἐν τῇ μάχῃ.

242. (241.) Πρασιαὶ) πόλις Λακωνική. ἅμα δὲ πράσον ἐμβάλλων ταῦτά φησιν.

244. (243.) οὐδὲν ἡμῖν πρᾶγμά πω) πρὸς τὴν ἐπωνυμίαν φησὶ τῶν ἐν τῇ Λακωνικῇ Πρασιῶν, ὅτι ἡμεῖς τοῦ κακοῦ τούτου ἀλλότριοι ἐσμέν.

246. (245.) ὦ Μέγαρα) σκόροδα ἐμβάλλων ταῦτά φησιν. ἡ γὰρ Μεγαρικὴ σκοροδοφόρος. σύμμαχοι δὲ Λακεδαιμονίων Μεγαρεῖς. καὶ ὅτι πᾶσα ἡ τοῦ πολέμου πρόφασις δι' αὐτοὺς δοκεῖ γεγονέναι χάριν τοῦ τὸ πινάκιον συνθέντος κατ' αὐτῶν εἰς τὴν Περικλέους χάριν, ὥςτε μήτε λιμένων Ἀττικῶν ἐπιβαίνειν τοὺς Μεγαρεῖς. εἰκότως οὖν εἰς τὸ κεχαρισμένον τοῖς Ἀθηναίοις τοὺς τούτων ἐχθροὺς παρεισάγει ἐκ τοῦ πολέμου συντριβομένους τέλεον. ἅμα δὲ ταῦτα λέγων ὁ πόλεμος, σκόροδα βάλλει εἰς τὴν θύειαν, ὅθεν καὶ τὸ ἑξῆς οἰκείως ἐπαχθήσεται, τὸ ἀπαξάπαντα καταμεμυττωμένα.

248. (247.) βαβαὶ βαβαιάξ) σχετλιαστικὸν ἀντὶ τοῦ φεῦ φεῦ. δέον δὲ εἰπεῖν τὰ σκόροδα, παρ' ὑπόνοιαν εἶπε τὰ κλαύματα.

249. (248.) κλαύματα) ἀντὶ τοῦ σκόροδα. τοῖς γὰρ ἐσθίουσι σκόροδα δάκρυα ἔπεισι διὰ τὴν δριμύτητα.

250. (249.) Σικελία) τυρὸν βάλλων Σικελίας μέμνηται. πολὺς γὰρ ἐκεῖ τυρός. μέρος δὲ ταύτης πολέμιον ἦν Ἀθηναίοις. ἔνθα καὶ τὴν μεγάλην ἐδυστύχησαν ἧτταν.

251. (250.) διακναισθήσεται) διαφθαρήσεται. ὡς ἐπὶ τυροῦ τοῦτο. Ὅμηρος· ἐπὶ δ' αἴγειον κνεῖ τυρόν. κναίειν γάρ ἐστι κυρίως, τὸ τὸν τυρὸν ξύειν τῇ κνίστῃ.

252. (251.) φέρ' ἐπιχέω) χαρίζεται τοῖς Ἀθηναίοις. ὅσῳ γὰρ μέλι τιμιώτερον σκορόδου καὶ πράσων, τοσοῦτον ἀμείνων καὶ ἡ τοῦτο γεωργοῦσα γῆ. εἰπὼν δὲ τοῦτο, μέλιτος εἰς τὴν θυείαν ἐμβάλλει.

254. (253.) τετρώβολον) πολυτίμητον. οὕτω γὰρ λέγουσι τὸ τετρωβόλου πωλούμενον.

φείδου τἀττικοῦ) ἀντὶ τοῦ, φειδώ τινα καὶ πρόνοιαν ποίει τοῦ Ἀττικοῦ.

256. (255.) οὑτοσὶ γὰρ κόνδυλος) παρεπιγραφή. ἅμα γὰρ τῷ εἰπεῖν δίδωσιν αὐτῷ τὸν κόνδυλον.

259. (258.) ἀλετρίβανον) οἱ μὲν δασέως παρὰ τὸ τοὺς ἅλας τρίβειν, οἱ δὲ ψιλῶς παρὰ τὸ ἀλεῖν. καὶ δοῖδυξ μὲν Ἀττικὸν, ἀλετρίβανος δὲ Ἀσιανόν. λέγεται δὲ καὶ ἀλότριψ, ὡς ἐν ἐπιγράμματι· καὶ τοῦτον δικάρανον ἀλότριβα. καὶ ἀλετρὶς ἡ μυλωθρὸς παρὰ Καλλιμάχῳ.

260. (259.) χθὲς εἰςῳκίσμεθα) συμβαίνει γὰρ τοῖς νεωστὶ εἰςῳκισμένοις μὴ εὐπορεῖν πάντων τῶν ἀναγκαίων.

261. (260.) οὐκοῦν παρ' Ἀθηναίους) πάλιν λεληθότως σεμνολογεῖ τοὺς Ἀθηναίους ὡς αὐτόχθονας καὶ γηγενεῖς, ἐκ τοῦ εὑρίσκεσθαι παρ' αὐτοῖς τὰ τῶν πάλαι εἰςοικισθέντων, οἷς πρόνοια τῶν νεωστὶ εἰςοικισμένων.

263. (262.) ἀνθρώπια) ὑποκοριστικῶς. τοῦτο πρὸς τὴν παροῦσαν συμφορὰν μειῶν αὐτούς.

267. (266.) ἀλλ' ὦ Διόνυσ') ὡς οἰκείῳ θεῷ εὔχεται τῆς Ἀττικῆς, καὶ κυρίῳ τῶν ἐν τῷ θεάτρῳ καὶ τῶν ἐν τῇ εἰρήνῃ ἀγομένων.

268. (267.) τὸ δεῖνα γὰρ ἀπόλωλ') ὅτε τι δυςχερὲς μέλλομεν λέγειν, εἰώθαμεν τοῦτο προτάσσειν, ὡς μὴ εὐθυρημονοῦντες.

270. (269.) ὁ βυρσοπώλης) τοῦτο διὰ τὸν Κλέωνα ὡς αἴτιον τοῦ πολέμου καὶ ὡς αὐτὸν συνέχοντα τὸν πόλεμον.

271. (270.) εὖ γ' ὦ δέσποινα) οὕτως τὴν θεόν. τὰς δὲ γυναῖκας, αὐτάς, ἵνα μὴ ὁμωνύμως. ταύτῃ δὲ εὔχεται ὅτι τῶν Ἀθηναίων ἡ θεός. τὸ δὲ ἑξῆς, εὖ γε ποιῶν ἀπόλωλ' ἐκεῖνος, εἴπερ πρὸ τοῦ ἀπολέσαι ἡμῶν τὰ πράγματα ἀπώλετο.

273. (272.) ἢ πρίν γε τὸν μυττωτὸν) ἀντὶ τοῦ, πρὶν ἡμῖν τὸν πόλεμον ἐπεγεῖραι. ὡς αἴτιον δὲ αὐτὸν τοῦ πολέμου ἐπεγείρει καὶ διαβάλλει.

275. (274.) ἀνύσας τι) ἀπελθὼν ὁ κυδοιμός,

ἐπανῆλθε. καὶ οὕτως τὴν ἐρώτησιν αὐτῷ προσφέρει ὁ πόλεμος.

ἀνύσας τι) ἀντὶ τοῦ ἤνυσάς τι καὶ διεπράξω, καὶ φέρων ἥκεις.

276. (275.) τί πεισόμεσθα) τί ἄρα παθεῖν μέλλομεν. ἢ ἐν ποίῳ κινδύνῳ καθεστήκαμεν.

277. (276.) ἐν Σαμοθράκῃ) οἱ ἐν κινδύνοις γενόμενοι ἐπεκαλοῦντο τούτους τοὺς δαίμονας τοὺς ἐν Σαμοθράκῃ, τούς τε Κορύβαντας καὶ τὴν Ἑκάτην. ἐξ ἧς καὶ διαβόητον ἦν τὸ Ζήρινθον ἄντρον, ἔνθα ταύτῃ ὠργίαζον καὶ ἠλευθεροῦντο. [ἐν Σαμοθράκῃ) ἐν Σαμοθράκῃ ἦσαν τελεταί τινες. ὡς ἐδόκουν τελεῖσθαι. προσαλέουν φάρμακα τινὰ κινδύνων. ἐν δὲ τῇ Σαμοθράκῃ τὰ τῶν Κορυβάντων ἦν μυστήρια, καὶ τῆς Ἑκάτης. καὶ διαβόητον ἦν τὸ Ζήρινθον ἄντρον· ἔνθα τὴν Ἑκάτην ὀργίαζον. ἐλέγετο καὶ τελετάς ἢ...τον αὐτῇ καὶ κύνας ἠθ.... υ.... Rav.]

278. (277.) μεμυημένος) τὰ μυστήρια τοῦ Καβείρου. δοκοῦσι δὲ οἱ μεμυημένοι ταῦτα δίκαιοί τε εἶναι καὶ ἐκ δεινῶν σώζεσθαι καὶ ἐκ χειμώνων.

279. (278.) ἀποστραφῆναι) ὃ ἡμεῖς διαστραφῆναι λέγομεν, ἀντὶ τοῦ κλασθῆναι τοῦ μετιόντος τὸν δοίδυκα.

282. (281.) καὶ τοῖς Λακεδαιμονίοισιν) ὁ Βρασίδας, ὃς ἦν Λακεδαίμονος στρατηγὸς, καὶ ἀνθίστατο τῆς εἰρήνης. ἐτελεύτησε δὲ ἐν Θρᾴκῃ.

283. (282.) εἰς τὰ 'πὶ Θρᾴκης χωρία) καὶ γὰρ εἰς συμμαχίαν πεμφθεὶς ὁ Βρασίδας εἰς Θρᾴκην, κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον Κλέωνι τελευτᾷ.

284. (283.) χρήσαντες) ἐν Ἀμφιπόλει γὰρ τῆς Θρᾴκης μονομαχήσαντες ὁ Κλέων καὶ ὁ Βρασίδας, ἀλλήλους ἀνεῖλον.

285. (284.) Διοσκόρω) οὗτοι παρὰ τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐτιμῶντο. διὸ νῦν αὐτῶν μέμνηται.

288. (287.) ἐγὼ δὲ δοίδυκ' εἰσιὼν) ἐγὼ ἀλετρίβανον εἰσιὼν ποιήσομαι.

289. (288.) τὸ Δάτιδος μέλος) Δάτις σατράπης Περσῶν βασιλέως, εὐδοκιμήσας κατά τινα χρόνον πολεμῶν. ἑλληνίζειν δὲ βουλόμενος εἶπεν, ἥδομαι καὶ

τέρπομαι καὶ χαίρομαι, καὶ ἐβαρβάρισε. ἔδει γὰρ εἰπεῖν χαίρω. ἅμα δὲ οὗτος εἶπε πρὸς τὸ ὁμοιοκατάληκτον. οὐκ εἴρηται δὲ τὸ χαίρομαι. αὐτὸ γὰρ τὸ χαίρω αὐτοπαθὲς ὂν, προϋφήρπασεν αὐτοῦ τὸ σημαινόμενον. λέγεται δὲ τὸ τοιοῦτο δατισμός. καὶ παροιμία,

ἅμας ἀπήτουν, οἱ δ' ἀπηρνοῦντο σκάφας.

299. (298.) ἅμας) τὰς πυράμας, ἐργαλεῖά τινα ἐπιτήδεια πρὸς τὸ ἀνορύττειν.

300. (299.) ἀγαθοῦ δαίμονος) φασὶ γὰρ ὅτι δειπνήσαντες μὲν ἐπεῤῥόφουν ἀγαθοῦ δαίμονος, ἀπαλλάττεσθαι δὲ μέλλοντες, ἔπινον Διὸς σωτῆρος. ὡςεὶ ἔλεγον, νῦν γὰρ σπεῖσαι ἢ πίνειν ἐστὶν ἡμῖν ἀγαθοῦ δαίμονος πόμα.

301. (300.) δεῦρο πᾶς χώρει) εἴςθεσις διπλῆς ἀμοιβαίας. οἱ δὲ στίχοι εἰσὶ τροχαϊκοὶ τετράμετροι καταληκτικοὶ λή. καὶ ἡ ἔκθεσις ταύτης κώλων ὁμοίων τροχαϊκῶν ζ'. ὧν τὰ ε' δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ ς' παρατέλευτον. τὸ ζ' ἐφθημιμερὲς ἰαμβικόν. ὑφ' ὃ αἱ συνήθεις δύο διπλαῖ.

302. (301.) ὦ πανέλληνες) λεληθότως εἰς ὁμόνοιαν αὐτοὺς περιάγει ὁμοφρονῆσαι πάντας τοὺς Ἕλληνας ἀξιῶν.

303. (302.) καὶ κακῶν φοινικικῶν) οἷον αἱματωδῶν, ἀπὸ τῆς τοῦ αἵματος χροιᾶς. λείπει δὲ τὸ ἡσυχάσομεν. ἢ ἀντὶ τοῦ πολεμικῶν. φοινικὶς γὰρ χλαμὺς πολεμική.

310. (309.) ἐκζωπυρήσετε) ἀνάψετε τὸν πόλεμον ἤδη κατεσβεσμένον. ἐκζωπυρῆσαι δὲ κυρίως ἐστὶ τὸ ἐκ μικροῦ πυρὸς φυσῶντας, μεγάλην φλόγα κινῆσαι.

312. (311.) οὐ γὰρ ἦν ἔχοντας ἥκειν) οὐ γάρ, φασι, πολεμικὸν εἴη τὸ κήρυγμα, ἀλλ' εἰρηνικόν. ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος δὲ τὴν πόλιν δηλοῖ.

313. (312.) εὐλαβεῖσθε) νῦν πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχετέ, φησι, καὶ δεδίττεσθε τὸν Κλέωνα, μὴ ἐμποδὼν τῇ εἰρήνῃ γένηται.

314. (313.) μὴ παφλάζων) διὰ τὸ ταραχῶδες τοῦ Κλέωνος ἐχρήσατο τῷ παφλάζειν.

ἐνθάδ' ἦν) τουτέστιν ὅτε ἔζη, ὁπηνίκ' ἦν σὺν ἡμῖν.

315. (314.) μὴ ἑλκύσαι) ὅτι περιττὸν τῷ μὴ χρῶνται Ἀττικοί. ἤρκει γὰρ εἰπεῖν ὅτι ἐμποδὼν γένηται ὥςτε ἐξελκύσαι.

317. (316.) ἰοῦ, ἰοῦ) ἡδομένων ἐστὶ τοῦτο, διὸ περισπᾶται. ὡς τοῦ χοροῦ τοῦτο λέγοντος.

324. (323.) οὐ σχηματίζειν) οὐ κατὰ τὴν ἐμὴν, φησι, προαίρεσιν ἡ ὄρχησις γίνεται, ἀλλ' ἤδη διὰ τὴν ἄσχετον ἡδονὴν αὐτόματα χορεύει μου τὰ μέλη.

328. (327.) ἓν μὲν οὖν τουτί μ' ἔασον) σκέλος ἓν, δεικτικῶς. ὑφ' ἡδονῆς δὲ ὁ χορὸς εἰς ὄρχησιν ἐτράπη. ἓν μόνον, φησὶν, ἔασόν με σχῆμα ποιῆσαι.

333. (332.) ὥςτε μὴ λυπεῖν) ἐμὲ δηλονότι. συγχωρῶ, φησὶ, τοῦτο ἡμῖν, ὥςτε μετὰ τοῦτο μηκέτι ἐνοχλεῖσθαί μοι.

335. (334.) πέπορδα) ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὄνων. χαίροντες γὰρ πέρδονται.

336. (335.) ἢ τὸ γῆρας ἐκδὺς) ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὄφεων.

342. (341.) ἐς πανηγύρεις θεωρεῖν) πέμπεσθαι θεωροὺς ἐς τὰς πανηγύρεις, κατὰ θεωρίαν παραγίνεσθαι. ἀντὶ τοῦ παίζειν. θεωροὺς δὲ ἐκάλουν τοὺς ἀπὸ τῶν πόλεων δημοσίων ἐκπεμπομένους συνθύσοντας καὶ συμπανηγυρίσοντας.

343. (342.) κοτταβίζειν) παίζειν, τρυφᾶν. εἰς χαλκᾶς δὲ φιάλας, αἳ καλοῦνται λάταγες, ἐνέῤῥιπτον ἐμβάλλοντες τὸ πόμα. καὶ εἰ ἐγένετο μείζων ψόφος, ἐδόκουν ὑπὸ τῶν ἐραστῶν ἐρᾶσθαι." Ἄλλως. κότταβος παίγνιον ἦν παρὰ Ἀθηναίοις τοιοῦτον. ῥάβδος ἦν μακρὰ πεπηγμένη ἐν τῇ γῇ, καὶ ἑτέρα ἐπάνω αὐτῆς κινουμένη ὡς ἐπὶ ζυγίου. ἔχει δὲ πλάστιγγας δύο ἐξηρτημένας καὶ κρατῆρας δύο ὑποκάτω τῶν πλαστίγγων, καὶ ὑπὸ τὸ ὕδωρ ἀνδρίας ἦν χαλκοῦς κεχρυσωμένος. τοῦτο δὲ ἦν ἐν τοῖς συμποσίοις. καὶ πᾶς τῶν παιζόντων ἀνίστατο ἔχων φιάλην γέμουσαν ἀκράτου, καὶ μηκόθεν ἱστάμενος, ἔπεμπεν ὅλον τὸν οἶνον ὑπὸ μίαν σταγόνα εἰς τὴν πλάστιγγα, ἵνα γεμισθεῖσα βαρυνθῇ καὶ κατέλθῃ, καὶ κρούσῃ εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀνδριάντος ὑπὸ τὸ ὕδωρ κεκρυμμένου, καὶ ποιήσῃ ἦχον. καὶ εἰ μὲν χυθῇ τοῦ οἴνου, ἐνίκα καὶ ᾔδει ὅτι φιλεῖται ὑπὸ τῆς ἐρωμένης. εἰ δὲ μὴ, ἡττᾶτο. ἐλέγετο δὲ ὁ ἀνδριὰς ὁ ὑπὸ τὸ ὕδωρ, μανής.

344. (343.) συβαρίζειν) παρὰ τὴν Συβαριτῶν τρυφήν. φασὶ γὰρ τοὺς Συβαρίτας πολυτελέσι χρῆσθαι τραπέζαις. ἔστιν οὖν ἀντὶ τοῦ τρυφᾶν. ἢ παρὰ τὰ Συβάρια ἐπιφθέγματα, ἅπερ εἰσὶ παρ' Ἐπιχάρμῳ.

346. (345.) εἰ γάρ μοι γένοιτο) κορωνὶς καὶ εἴσθεσις χοροῦ μονοστροφικὴ στίχων καὶ κώλων ιέ. ὧν ὁ πρῶτος τροχαϊκὸς τετράμετρος καταληκτικός. τὸ β' ἑφθημιμερές. ὁ τρίτος παιωνικὸς τετράμετρος ἀκατάληκτος ἐκ παιώνων καὶ κρητικῶν. καὶ ὁ ί καὶ ιγ'. οἱ ἑξῆς δύο ὅμοιοι τῷ πρώτῳ. τὸ ς' δὲ καὶ ή τῷ β'. τὸ ζ' παιωνικὸν δίῤῥυθμον. καὶ τὸ θ' καὶ ιδ'. τὸ δὲ ιά δίμετρον τροχαϊκόν. τὸ τελευταῖον παιωνικὸν τρίῤῥυθμον. ὑφ' ὃ κορωνίς.

348. (347.) στιβάδας ἃς ἔλαχεν) ἰδίως στιβάδας τὰς χαμευνίδας ἐκάλουν. ὅπερ ἦν πάσχειν ἐπάναγκες τοῖς πολεμοῦσιν, ὑπαιθρίους ταλαιπωρεῖν καὶ χαμαικοιτεῖν. στιβάδας οὖν, ἐπεὶ οἱ στρατιῶται χαμαικοιτοῦσι. λέγεται δὲ ὁ Φορμίων νικῆσαι ναυμαχίαις β' Λακεδαιμονίους, στρατηγήσας. λιτὸς δὲ οὗτος καὶ στρατιωτικός. τὸ δὲ ἃς ἔλαχεν, ἀντὶ τοῦ, ἃς ὑπέμεινε Φορμίων.

352. (351.) καὶ πολὺ νεώτερον) ἐπειδὴ γέρων ὁ χορὸς, λέγει ὅτι πολὺ νεώτερον ἔχοντα τρόπον θεάσῃ με. ἀντὶ τοῦ παίζοντα.

354. (353.) καὶ γὰρ ἱκανὸν χρόνον) ιγ' γὰρ εἶχον ἔτη πολεμοῦντες. πολλήν, φησι, θλίψιν ὑπεμείναμεν εἰς τὸ Λύκειον εἰσιόντες καὶ συναγόμενοι, καὶ πάλιν ἐξιόντες ἐκ τοῦ Λυκείου καὶ ἀπιόντες εἰς τὴν πόλιν. τὸ Λύκειον δὲ, γυμνάσιον Ἀθήνῃσιν, ὅπου πρὸ τοῦ πολέμου ἐδόκουν γυμνάζεσθαι.

362. (360.) φέρε δὴ κατίδω) σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερὲς ἰαμβείων κβ'. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

363. (361.) ὦ μιαρὲ καὶ τολμηρὲ) ὁ Ἑρμῆς ἐλθὼν καὶ καταλαβὼν τὴν εἰρήνην ὡς δῆθεν ἀνασπωμένην καὶ ἐπὶ τούτῳ χαλεπαίνων λέγει τί τοῦτο τολμᾷς;

364. (362.) Κιλλικῶν) τὴν νῆσον Μίλητον τοῦτον φασὶ προδεδωκέναι τοῖς Πριηνεῦσι. πυνθανομένων δὲ πολλάκις αὐτοῦ τινῶν τί μέλλει ποιεῖν, ἔλεγε, πάντα ἀγαθά. Θεαγένη δέ τινα ἄνδρα Σύριον τῆς νήσου ταύτης ὑπὸ Κιλλικῶντος προδοθείσης, μετοικήσαντα εἰς τὴν

Σάμον κρεωπωλεῖν. ἐπιστάντος οὖν τοῦ Κιλλικῶντος ὠνήσασθαι παρ' αὐτοῦ κρέας, δοῦναι κρατεῖν αὐτῷ, ἵνα ἀποκόψῃ τὸ περιττὸν, καὶ ἀποτεινάμενον τὴν κοπίδα, κόψαι τὴν χεῖρα αὐτοῦ τοῦ Κιλλικῶντος καὶ εἰπεῖν, ὡς ταύτῃ τῇ χειρὶ ἑτέραν οὐ προδώσεις πόλιν.

365. (363.) οὔκουν ἢν λάχω) παίζει πρὸς τὸν Ἑρμῆν, ἐπειδὴ ὅταν πολλοὺς κατεδίκαζον οἱ Ἀθηναῖοι ἀποθανεῖν, οὐκ εἰς μίαν ἡμέραν πάντες ἐφονεύοντο, ἀλλ' ἕκαστος ἐκληροῦτο καθημέραν, καὶ τῷ κληρωθέντι θάνατος ἐπῄει. καθημέραν οὖν εἷς μόνος ἐτελεύτα. ἔστι γὰρ ὅτε μετεμελοῦντο, καὶ τοὺς λοιποὺς ἔσωζον. ἐπεὶ οὖν οἱ κλῆροι Ἑρμοῦ, παίζων τοῦτο λέγει.

366. (364.) Ἑρμῆς γὰρ ὢν) εἰ ὥρισταί, φησι, πάντως ἀποθανεῖν, κληρωθῆναι πρότερόν με δεῖ. οἱ γὰρ κλῆροι Ἑρμοῦ δοκοῦσιν εἶναι, ὅθεν καὶ τὸν πρῶτον κληρούμενον, Ἑρμῆν φησὶ καλεῖν δεῖ.

368. (366.) ἠμπόληκά πω) ἐνεπορευσάμην. ἐμπολὴ δὲ φορτίον, ἢ τὸ τῆς πραγματείας κέρδος, ἡ συναγωγὴ τοῦ κέρδους. τὸ δὲ ῥῆμα ἐμπολᾷν.

369. (367.) ὡς ἀπολούμενος) ὡς εἰρηκότος αὐτοῦ ὅτι στρατεύῃ ἢ ἀποδημεῖς, οὐδέν, φησιν, ὠνησάμην ὡς ἀποδημήσων. ὡσεὶ ἔφη, ἀποδημῶν ἢ στρατευόμενος. χαριέντως δὲ καὶ παρ' ὑπόνοιαν εἶπε τὸ, ὡς ἀπολούμενος. οἱ στρατευόμενοι δὲ τυρὸν καὶ ἄλφιτα ἑαυτοῖς ὠνοῦντο.

370. (368.) ἐπιτέτριψαί γε) τοῦτο τὸ ἐπιτρῖψαι ποτὲ μὲν ἐπὶ ὑπερηφανίᾳ τάττεται, ποτὲ δὲ ἐπὶ κατάρᾳ. ἐφ' ᾗ καὶ νῦν.

371. (369.) οὐκ ᾐσθόμην) πάλιν ἐνταῦθα τῇ ἀστειότητι ἐχρήσατο, ὡσανεὶ τῷ τελείῳ, τὴν ὀργὴν αὐτοῦ καταπραΰνων. παίζων οὖν εἶπεν.

372. (370.) ὅτι προεῖφ' ὁ Ζεὺς) ἀντὶ τοῦ ὥρισε, κατ' ἐρώτησιν.

375. (373.) ἐς χοιρίδιον) ὅτι τοῖς μυουμένοις ἐστὶν ἔθος χοιρίδιον θύειν ἐξ ἀνάγκης.

377. (375.) ὦ Ζεῦ κεραυνοβρόντα) τοῦτο ὁ Ἑρμῆς φησὶν ἐπιβοώμενος τὸν Δία διὰ τὸ ἐπ' αὐτοφώρῳ καταλαβεῖν τοὺς ἀνασπῶντας τὴν εἰρήνην.

379. (377.) *καὶ πρὸς τῶν κρεῶν*) γέλωτος χάριν τοῦτο, ἵνα δείξῃ καὶ τοὺς θεοὺς ἡττωμένους ὑπὸ λήμματος.

381. (379.) *ἀμαλδυνθήσομαι*) εἰ μὴ κατείπω ταῦτα τὰ πραττόμενα οὕτως ὑμῖν καὶ διαβάλω. τορῶς γὰρ, σαφῶς καὶ ἀκριβῶς. ἐπίτηδες δὲ τραγικαῖς λέξεσιν ἐχρήσατο, τῷ τετορήσω καὶ λακήσομαι. τὸ δὲ ἀμαλδυνθήσομαι, ἀντὶ τοῦ ἀφανισθήσομαι. παρατηρητέον οὖν πρὸς τοὺς παρ' Ὁμήρῳ ἐξηγουμένους *τεῖχος ἀμαλδύνας*, ἀντὶ τοῦ ὁμαλίσας.

384. (382.) *εἰπέ μοι*) τὰ τοιαῦτα εἴδη καλεῖται ἑτερόστροφα καὶ εἰσὶ στίχων καὶ κώλων ιζ'. ὧν οἱ πρῶτοι δύο καὶ ὁ τῆς στροφῆς ά τροχαϊκοὶ τετράμετροι ἀκατάληκτοι. τὸ β' παιωνικὸν δίμετρον καταληκτικόν. ὁ γ' παιωνικὸς τετράμετρος ἀκατάληκτος. ὁ δ' καὶ ὁ ἑξῆς καὶ οἱ ά, ς' τῆς δευτέρας στροφῆς ὅμοιοι τῷ πρώτῳ. τὰ δ' ἄλλα παιωνικὰ δίῤῥυθμα. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος. ἐπὶ δὲ τῷ τελευταίῳ κώλῳ, τῷ *δέσποτ' ἀγλαοῦμεν ἀεί*, δύο διπλαῖ ἔξω νενευκυῖαι, ἡ μὲν ἐν ἀρχῇ τοῦ κώλου, ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος.

385. (383.) *ὦ πόνηροι*) ὦ ἐπίμοχθοι. ἐπιτιμᾷ δὲ αὐτοῖς, ὡς νῦν σιωπῶσι, δέον αὐτοὺς ἐν καιρῷ λαλεῖν.

387. (385.) *εἴ τι κεχαρισμένον*) παρὰ τὸ Ὁμηρικόν·

εἴποτέ τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηὸν ἔρεψα.

389. (387.) *τοῦτο μὴ φαῦλον*) μὴ εὐτελὲς νομίζων τοῦ χοιριδίου τυχεῖν ἐν τῷ λαβεῖν ἡμᾶς τὴν εἰρήνην.

391. (389.) *μὴ γένῃ παλίγκοτος*) ἀντὶ τοῦ ἐναντίος. μὴ ἐξ ὑποστροφῆς ὀργισθῇς πάλιν καὶ μετανοήσῃς, ἐφ' οἷς ἡμᾶς εὐεργετῆσαι προθυμῇ τε καὶ διανοῇ.

397. (394.) *εἴ τι Πεισάνδρου*) ἴσως εἰρωνεύεται. ἐπὶ δειλίᾳ γὰρ ἐσκώπτετο παρὰ πολλοῖς.

401. (398.) *ἀγαλοῦμεν ἡμεῖς ἀεί*) ὅτι περισσὸν τὸ ἀεί, ἤρκει γὰρ εἰπεῖν διαπαντός. ἀγαλοῦμεν δὲ, ἐπικοσμήσομεν. ἴσως δὲ ταυτολογίᾳ ἐχρήσατο, τὴν ἀείμνηστον εὐεργεσίαν δεῖξαι θέλων.

402. (399.) *ἴθ' ἀντιβολῶ σε*) σύστημα ἕτερον κατὰ

περικοπὴν ἀνομοιομερὲς ἐκ στίχων ἰαμβείων κϛ΄. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

ἐλέησον αὐτῶν τὴν ὄπα) ἀντὶ τοῦ, ἐποίκτειρον αὐτῶν τὰς εὐχὰς καὶ τὰς λιτάς. καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν ὦ φιλανθρωπότατε.

404. (401.) κλέπται γὰρ νῦν εἰσιν) παρ' ὑπόνοιαν. ἔπαιξε δὲ ὡς τοῦ Ἑρμοῦ χαίροντος ταῖς κλοπαῖς. οὕτως γοῦν προαιρούμεθά σε τιμῆσαι, φασὶν, ὅτι ζηλωταὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων ἐσόμεθα τῶν σῶν, καὶ μᾶλλον ἢ πρότερον ταῖς κλοπαῖς προςέξομεν. ἐν δὲ τῷ προςθεῖναι μᾶλλον ἢ προτοῦ, ἐπ' ἀμφοτέροις διέβαλεν, ὅτι καὶ πρότερον ἔχαιρον καὶ νῦν ἐπιδώσουσι μᾶλλον. αἰνίττεται δὲ εἰς τοὺς Ἀθηναίους ὡς πολλὰ κλέπτοντας.

406. (403.) τοῖς θεοῖς ἅπασιν ἐπιβουλεύεται) ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ τοῖς θεοῖς βουλεύεται.

408. (405.) ἡ γὰρ σελήνη χὠ πανοῦργος) τοῦτο λέγει διὰ τὰς ἐκλείψεις καὶ τὰς ἄλλας διοσημείας, τὰς κατὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον γενομένας.

410. (407.) τοῖς βαρβάροις προδίδοτον) δοκοῦσι γὰρ οἱ βάρβαροι τούτους μάλιστα θεραπεύειν τῶν θεῶν. σοφῶς δὲ ὑποβολῇ προςώπων εἰς ἀπόνοιαν προςάγει τοὺς ἀκούοντας. λεληθότως δὲ δείκνυσι πάλιν, ὅτι ὑπὲρ τῶν βαρβάρων ἐστὶ τὸ τοὺς Ἕλληνας τῇ οἰκείᾳ διαφθείρεσθαι στάσει.

412. (409.) τούτοισι δὲ) οἱ βάρβαροι τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην τιμῶσιν, ὡς Ἡρόδοτος ἱστορεῖ. εὐφυῶς δὲ πάλιν εἰς ὁμόνοιαν αὐτοὺς προτρεπόμενος, δείκνυσιν ὅτι ὑπὲρ τῶν βαρβάρων ἐστὶ τὸ τοὺς Ἕλληνας διὰ στάσεις ἀλλήλους διαφθείρειν. ἐπιεικῶς δὲ οἱ βάρβαροι τόν τε ἥλιον καὶ τὴν σελήνην θεῶν μᾶλλον πάντων σέβουσι. διὰ τοῦτο καὶ τὴν Δῆλον καὶ τὴν Ἔφεσον οὐ διελυμήναντο. ὁ μὲν γὰρ ἥλιος Ἀπόλλων ἐνενόμιστο, ἡ δὲ Ἄρτεμις σελήνη.

415. (412.) ἵνα τὰς τελετὰς αὐτοὶ λάβοιεν) ἡμῶν ἀπολλυμένων καὶ τῶν βαρβάρων αὐτοῖς θυόντων. παρατηρητέον δὲ ὅτι ἀντὶ τοῦ τὰς θυσίας κεῖται τὰς τελετάς.

416. (413.) ταῦτ' ἄρα πάλαι) συντίθεται ὁ Ἑρμῆς καί φησιν, ὅτι διὰ ταῦτα ὁ μὲν ἥλιος παρέκλεπτε τῶν ἡμερῶν, ἡ δὲ σελήνη τοῦ κύκλου. ἐπειδὰν γὰρ ἴσαι

αἱ ἡμέραι καὶ οἱ μῆνες γένωνται, ἔκλειψις γίνεται. τὸ οὖν φύσει γινόμενον ἐκλέπτετον εἶπε παίζων.

417. (414.) ὑφ' ἁρματωλίας) οὕτως ἡ γραφή. μέμνηται Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ ιά, καὶ Φρύνιχος ἐν τῇ σοφιστικῇ παρασκευῇ οὕτω τίθησι τὴν λέξιν. δέον δὲ εἰπεῖν ὑπὸ ἁμαρτίας, ἀντὶ τοῦ ἁμαρτάνοντες, εἶπεν ὑφ' ἁρματωλίας, ἀντὶ τοῦ, φειδόμενοι τῶν ἁρμάτων αὐτῶν. Ἄλλως. τῆς τῶν ἁρμάτων ἡνιοχείας.

420 (417.) καί σοι τὰ μεγάλα) οὐχ ὡς καὶ μικρῶν ὄντων τοῦτό φησιν, ἀλλ' αὔξων τὴν χάριν. τῇ δὲ Ἀθηνᾷ ἤγοντο διὰ πέντε ἐτῶν, ὅτε καὶ ἡ ναῦς ἐπὶ γῆς πλέει παρ' αὐτοῖς. σοί, φησιν, ἄξομεν τὰ Παναθήναια καὶ οὐ τῇ Ἀθηνᾷ, ἐὰν τῆς εἰρήνης τύχωμεν διὰ σοῦ.

421. (418.) πάσας τε τὰς τελετὰς) καὶ τοῦτο πρὸς τὰς ἄλλας τελετάς. σαφέστερον δὲ ἐν τούτοις μᾶλλον, ὅτι οὐ περιγεγραμμένως ἐπὶ τῶν θυσιῶν εἴρηκε.

τὰς τῶν θεῶν) τὰ τῇ Δήμητρι καὶ Κόρῃ ἀγόμενα οὐκέτι ταύταις, φησὶν, ἄξομεν, ἀλλὰ σοὶ, ὥςπερ καὶ τὰ Παναθήναια. Διιπόλεια δὲ ἑορτὴ Ἀθήνησιν ἐν ᾗ Πολιεῖ Διὶ θύουσι σκιῤῥοφοριῶνος τετάρτῃ ἐπὶ δέκα. ἔστι δὲ απομίμημα τῶν πελάνων καὶ κατὰ τοὺς βοῦς συμβάντων.

422. (419.) Διιπόλει, Ἀδώνια) τὰ Διὶ, τὰ Ἀδώνιδι καὶ τῇ Ἀφροδίτῃ.

423. (420.) ἄλλαι τέ σοι πόλεις) τοῦτο φησὶν, ἵνα μὴ δόξῃ καταισχύνειν τὸ ἀξίωμα τῶν Ἀθηναίων, ὡς διὰ τὸ ἀποκαμεῖν μόνον ἐρώντων τῆς εἰρήνης. οὐ μόνον γὰρ αὐτοί, φησι, τὸν Ἑρμῆν τιμήσουσιν, ἀλλὰ καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις τῆς εἰρήνης τυγχάνουσαι, διὰ τὸ χρησιμεύειν τῷ βίῳ τῶν ἀνθρώπων.

424. (421.) ἀλεξικάκῳ) καὶ τὸ ἐπὶ τῷ Ἡρακλεῖ μόνῳ σοὶ ἐπιθήσομεν. ἀλεξίκακος γὰρ Ἡρακλῆς παρ' ἀνθρώποις ἐτιμᾶτο. καὶ Ἀπόλλωνα καὶ Ἡρακλέα ἀλεξικάκους τιμῶσι. φησὶν οὖν, οὔτε Ἀπόλλωνι οὔτε Ἡρακλεῖ θύσομεν ὡς ἀλεξικάκοις, ἀλλὰ σοί.

426. (423.) δῶρον δίδωμι) τοῦτο παρεπιγραφή. τοῦτο γὰρ εἰπὼν δίδωσιν αὐτῷ φιάλην χρυσῆν.

427. (424.) οἴμ' ὡς ἐλεήμων) δέον εἰπεῖν ἥττων [1]), φησὶν, ἐλεήμων. χρυσίδα δὲ, τὴν φιάλην. παρ' ὑπόνοιαν

---

1) ἧττον Ald.

δέ. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, τῆς πόλεως εἰμὶ ἀεὶ καὶ ἐλεήμων, ἢ τῆς Ἑλλάδος, ἢ τῶν ἀνθρώπων, εἶπε τῶν χρυσίδων, διὰ τὴν χρυσῆν φιάλην.

428. (425.) ὑμέτερον ἐντεῦθεν) διπλῆ καὶ ἐν ἐκθέσει στίχοι τροχαϊκοὶ τετράμετροι καταληκτικοί. εἶτα ἐν ἐκθέσει παρὰ τοῖς τετραμέτροις στίχοις ἰαμβικοὶ β΄, κἂν ἐπεισθέσει κῶλα β΄, ὧν τὸ μὲν ἐκ διπλοῦ σπονδείου, τὸ δὲ ἐκ τοῦ δευτέρου τροχαίου, καὶ αὐτοῦ διπλοῦ. τὰ δὲ ἑξῆς ἰαμβεῖα μέχρι τοῦ,

ὑπότεινε δὴ πᾶς καὶ κάταγε τοῖσιν καλῶς.

ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς. ὁ Ἑρμῆς δὲ ταῦτα παρακελεύεται. ταχέως δὲ πεποίηκεν αὐτὸν μεταβαλλόμενον τὴν προαίρεσιν, ἵνα μᾶλλον αὐτὸν δείξῃ ἥττονα τοῦ λήμματος.

431. (428.) δημιουργικῶς) ἀντὶ τοῦ τεκτονικῶς. τοὺς γὰρ τέκτονας δημιουργοὺς ἔλεγον.

433. (430.) ἄγε δὴ σὺ ταχέως) ἄγε, φησὶ, πρότερον σπεῖσον τοῖς θεοῖς, ἵνα οὕτω τοῦ ἔργου ἐξώμεθα.

434. (431.) ἔργῳ φιαλοῦμεν) οἷον, ἐπιθῶμεν τῇ φιάλῃ ἐπὶ τῶν ἔργων, ἢ ἔργῳ ἐπιβαλοῦμεν, ἐπὶ τοῦτο ὁρμήσωμεν. εἴρηται δὲ καὶ ἐν τοῖς Σφηξί. παίζει δὲ παρὰ τὴν φιάλην τὴν δῶρον αὐτῷ δοθεῖσαν. ἢ ὅτι φιαλεῖν κυρίως ἐστὶ τὸ ἄρχεσθαι πράγματος. Ἄλλως. τοῦ ἔργου ἐπιλαβώμεθα καὶ προθυμηθῶμεν, ἐπὶ τοῦτο ὁρμήσωμεν καὶ σπείσωμεν καὶ εὐφρανθῶμεν.

435. (432.) σπονδὴ σπονδή) τοῦτο ἀξιοῦσι τὸν Ἑρμῆν λέγειν σπένδοντα.

437. (434.) σπένδοντες εὐχώμεσθα) δοκεῖ διὰ τοῦτον αἰνίττεσθαι τὴν ὑπὸ Μελησίππου λεχθεῖσαν ἀπειλήν. ἐν ἀρχῇ γὰρ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου πεμφθεὶς πρεσβευτὴς ὁ Μελήσιππος ὑπὸ Λακεδαιμονίων εἰς τὰς Ἀθήνας, ὡς οὐχ ὑπήκουσαν οἱ Ἀθηναῖοι, ἠξίου ἀπαλλάττεσθαι λοιπὸν, καὶ γενόμενος ἐπὶ τοῖς ὁρίοις εἰπεῖν, ὡς ἥδε ἡ ἡμέρα πολλῶν καὶ μεγάλων κακῶν τοῖς Ἕλλησιν ἄρξει. ἐπεὶ οὖν τῶν τοῦ πολέμου λοιπὸν ἀπαλλαχθήσεσθαι ἔμελλον, εἰς τοὐναντίον πάλιν ὁ ποιητὴς μετέστρεψε τὸν λόγον τὸν ὑπ' ἐκείνου ῥηθέντα. διπλῆ δὲ καὶ ἐν ἐκθέσει στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι κδ΄. ὧν τελευταῖος, ὑπότεινε δὴ πᾶς.

439. (436.) ξυλλάβοι τῶν σχοινίων) ἀντιλαμβάνοιτο. σχοινίοις γὰρ αὐτὴν καταχωσθεῖσαν ἀνεῖλκον.

440. (437.) *μὴ λαβεῖν ποτ' ἀσπίδα*) μηκέτι πανοπλίαν βαστάζειν. ἀντὶ τοῦ, ἀπεῖναι τῶν κακῶν τοῦ πολέμου. χρησίμως δὲ νῦν ἀντιπαρατίθησι τοῖς τοῦ πολέμου δυσχερέσι τὰ τῆς εἰρήνης ἡδέα, προτρεπόμενος καὶ εἰς ἔρωτα αὐτοὺς φέρων αὐτῆς.

442. (439.) *καὶ σκαλεύοντ' ἄνθρακας*) ἀντὶ τοῦ, ζωπυροῦντα τοὺς ἄνθρακας, οἷον ἐν ἀγρῷ διατρίβοντα. ἐπεὶ οὗτοι ὀπτῶσι βαλάνους καὶ σκαλεύουσι τοὺς ἄνθρακας ἐν τῷ ὀπτᾶν. ἢ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον ἄνθρακας λέγει.

443. (440.) *ὅςτις δὲ πόλεμον*) δύο πρόσωπα ταῦτά φησιν, ὧν ὁ μὲν εὔχεται, ὁ δὲ ἕτερος ἀκόλουθα τῇ εὐχῇ καταρώμενος λέγει.

445. (442.) *ἐκ τῶν ὀλεκράνων*) ὀλέκρανον τινὲς τὸν ἀγκῶνα. ἢ τὸ ἐπὶ τῇ καμπῇ τῆς χειρὸς ὀξύ. ἐπώδυνος δὲ ὁ τόπος οὗτος τοῖς τρωθεῖσιν εἰς αὐτόν. Ἄλλως. ἀκίδας τὰ βέλη λέγει. ἐπιστῆσαι δὲ ἄξιον τί ποτε αὐτῷ ταῦτα βούλεται. οὐ γὰρ τοξόται οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἀλλὰ τῇ συστάδην μάχῃ μᾶλλον χαίροντες. ὀλέκρανα δὲ λέγονται τὰ τῶν ὀλένων κρανία, τουτέστι τῶν χειρῶν. δῆλον δὲ ὅτι τὸ ὀξὺ καὶ ἐπικαμπὲς τῶν χειρῶν λέγει ὃν ἀγκῶνα φαμέν.

446. (443.) *κεἴ τις ἐπιθυμῶν ταξιαρχεῖν*) οἱ πρότεροι στίχοι πρὸς τὴν ἄνω κατάραν λέγονται. εἶθ' ἕτερον συνάπτει, πάσχοι γε τοιαῦτα. ὥςτε καὶ παραγραφὴν εἶναι, ὥςτε ἐκείνου προειπόντος κατάραν, ὁ ἕτερος τὸν λόγον ἐκδεξάμενος ἐπιφέρει, ὅπερ καὶ ἐν ταῖς ἑξῆς κατάραις σαφέστερον φησίν.

448. (445.) *Κλεώνυμος*) τουτέστιν ἀσχημονοίη ῥίπτων τὴν ἀσπίδα. ῥίψασπις γὰρ ὁ Κλεώνυμος, ὡς καὶ ἐν τοῖς *Σφηξὶ* λέγει φανερῶς.

449. (446.) *κάπηλος ἀσπίδων*) οὐκ αὐτὸς ἀσπίδας ποιῶν, ἀλλὰ παρ' ἄλλου λαμβάνων καὶ πωλῶν. καπήλους γὰρ τοὺς μεταβολεῖς φησιν.

450. (447.) *ἵν' ἐμπολᾷ βέλτιον*) ἵνα πιπράσκῃ πλείονος. ἢ ἵνα πορίζῃ πλεῖον. συνήθως δὲ νῦν τὸ ἐμπολᾷ ἀντὶ τοῦ πωλεῖ. πολλάκις δὲ ἐπὶ τοῦ ἀγοράζειν, ὡς ἑξῆς,

ἐμπολήσαντές τι χρηστὸν εἰς ἀγρὸν ταρίχιον.

τὸ δὲ κριθὰς μόνας, ἀντὶ τοῦ, μὴ ἄλφιτα, ἀλλὰ μόνας κριθάς.

452. (449.) *κεἴ τις στρατηγεῖν*) δοκεῖ ταῦτα εἰς Ἀλκιβιάδην αἰνίττεσθαι, ὥς που φησὶ Θουκυδίδης ἐν τῇ Νικίου δημηγορίᾳ καὶ ἐν τῇ Ἀλκιβιάδου, τὸν μὲν Νικίαν παραινοῦντα τοῖς Ἀθηναίοις ποιῶν, μὴ πειθομένοις αὐτῷ, πόλεμον ἄρασθαι τοσοῦτον, λέγων· *εἴτε τις ἄρχειν ἄσμενος αἱρεθεὶς, παραινεῖ ἐκπλεῖν ὑμῖν ταὐτοῦ μόλις σκοπῶν, ἄλλως τε καὶ νεώτερος ἔτι ὢν εἰς τὸ ἄρχειν, ὅπως θαυμασθῇ μὲν ἀπὸ τῆς ἱπποτροφίας, διὰ πολυτέλειαν καὶ ὠφεληθῇ, ἐκ τῆς ἀρχῆς δὲ τούτῳ παράσχητε τῷ τῆς πόλεως κινδύνῳ διὰ τὸ ἀπολαμπρύνεσθαι.* αὐτὸν δὲ τὸν Ἀλκιβιάδην, ὅτι βούλεται στρατηγεῖν μὴ ἀρνούμενον διὰ τούτων· *καὶ προσήκόν μοι μᾶλλον ὦ Ἀθηναῖοι ἑτέρων ἄρχειν· ἀνάγκη γὰρ ἐντεῦθεν ἄρξασθαι, ἐπειδή μου Νικίας καθήψατο· καὶ ἄξιος ἅμα νομίζων εἶναι.*

453. (450.) *ἢ δοῦλος αὐτομολεῖν*) πάλιν πρὸς Ἀλκιβιάδην, ἐπεὶ πρὸς Λακεδαιμονίους φυγὼν, αἴτιος ἐγένετο τοῦ Δεκέλειαν αὐτοὺς ἐπιτειχίσαι, διὸ καὶ δοῦλον αὐτὸν καλεῖ, διὰ τὴν Κοισύραν, ἥτις δούλη ἦν, ὥς φησιν ἐν *Νεφέλαις*.

454. (451.) *ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γ' ἕλκοιτο*) οἱ γὰρ δοῦλοι σφαλλόμενοι ἐπὶ τοῦ τροχοῦ δεσμούμενοι καὶ συρόμενοι ἐτύπτοντο ἀνακλώμενοι ἐν αὐτῷ.

455. (452.) *ἰὴ Παιὼν*) ἐφύμνιον εἰς Ἀπόλλωνα. τὴν δὲ αἰτίαν *Καλλίμαχος* ᾖσε διὰ τούτων·

Πυθῶ τοι κατιόντι συνήντετο δαιμόνιος θήρ,
αἰνὸς ὄφις, τὸν μὲν σὺ κατήναρες, ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ
βάλλων ὠκὺν ὀϊστὸν, ἐπηΰτησε δὲ λαὸς,
ἰὴ ἰὴ Παιῆον, ἵει βέλος.

458. (455.) *Ἑρμῇ, Χάρισιν, Ὥραις*) δικαίως προέταξε τὸν Ἑρμῆν, ὡς αἴτιον τῆς ἀναγωγῆς τῆς εἰρήνης. καὶ τῶν ἑξῆς δὲ εἰκότως ἐμνήσθη ὡς ἁρμοδίων αὐτῇ. ἐν γὰρ τῇ εἰρήνῃ τούτων ἀπολαύουσι πάντες. Ὥραις

δὲ, ταῖς τοῦ ἔτους, ὧν οὐδεὶς ἐν πολέμῳ ἀπολαύει, καὶ τῶν ἐν αὐταῖς ἔργων.

459. (456.) Ἄρεϊ δὲ) πρὸς τοὺς οἰομένους τῶν νεωτέρων τὸν αὐτὸν Ἄρεα εἶναι καὶ Ἐνυάλιον, κατὰ τὸ ἐπίθετον. τινὲς δὲ Ἄρεος καὶ Ἐνυοῦς τὸν Ἐνυάλιον. οἱ δὲ, Κρόνου καὶ Ῥέας. Ἀλκμᾶνα δὲ λέγουσιν ὅτε μὲν τὸν αὐτὸν λέγειν, ὅτε δὲ διαιρεῖν. εἰκότως δὲ τούτοις μὴ δεῖν θύειν μετὰ τὴν εἰρήνην. ὑπεναντίοι γὰρ καὶ ἀλλότριοι τῆς εἰρήνης.

461. (458.) ὢ εἶα) διπλῆ καὶ ἔκθεσις ἀμοιβαίων τοῦ χοροῦ καὶ τοῦ ὑποκριτοῦ ἐν ἐκθέσει καὶ παρεκθέσει. Ἄλλως. ἡ ἀμοιβαία αὕτη στροφὴ κώλων ἐστὶ ιδ΄, ἔχει δὲ ἑξῆς καὶ ἀντιστροφὴν ἐξ ὁμοίων ἀρχομένην κώλων. καὶ ἔστι τὸ μὲν πρῶτον τρισύλλαβον κατὰ παλιμβάκχειον. τὸ δὲ β΄ παίων πρῶτος. τὸ δὲ γ΄ ὅμοιον τῷ πρώτῳ. τὸ δὲ δ΄ ἤτοι δακτυλικὸν διπλοῦν, ἢ τροχαϊκὸν πενθημιμερὲς εἴη ἂν, ἢ ἡμιόλιον ἐκ παίωνος. τὸ μέντοι τῆς ἀντιστροφῆς κρητικὸν ἔχει. τὸ ε΄ διπλοῦς παλιμβάκχειος. τὰ ϛ΄, ζ΄ ἀναπαιστικὰ δίμετρα. τὸ η΄ ἐφθημιμερὲς ὅμοιον. τὰ θ΄, ι΄ παιωνικὰ μονόμετρα ἐκ κρητικῶν. τὰ ιά, ιβ΄, ιγ΄ ἀναπαιστικὰ δίμετρα ἐπιμεμιγμένα ἰάμβοις, τὰ δὲ τῆς ἀντιστροφῆς καὶ δακτύλοις. τὸ ιδ΄ ὅμοιον ἐφθημιμερές. ὑφ᾽ ὃ ἡ ἔσω διπλῆ διὰ τὴν ἀνταπόδοσιν. τὸν Ἑρμῆν δὲ καὶ ταῦτα ἐξάρχειν θέλουσι. μιμεῖται δὲ τοὺς βαρβαριστὶ ἐξέλκοντας. δεῖ οὖν νοεῖν, ὅτι ταῦτα ἀναμέρος λέγεται, τὸ μὲν τοῦ Ἑρμοῦ κελεύοντος καὶ ἕλκοντος, τὸ δὲ τῶν ἑλκόντων ὑπακουόντων. Ἄλλως. ὁ Ἑρμῆς ἐπιτάττει τοῖς ἕλκουσι, καὶ ἅμα τοῖς μὴ ἕλκουσιν ἐπιτιμᾷ. οἱ δὲ χαίροντες τῇ εἰρήνῃ ἀποκρίνονται.

464. (461.) ἔτι μάλα) ἔτι σφοδρότερον, προθυμότερον.

467. (464.) οἶ᾽ ὀγκύλλεσθ᾽) οἷα, φησὶν, ἐπερείδεσθε μὲν τῷ σχοινίῳ προσποιούμενοι ἕλκειν, οὐχ ἕλκετε δέ. ἢ τὸν ὄγκον παραβάλλεσθε καὶ ἀλαζονεύεσθε. ἢ ὡς φιλοπόλεμοι δὲ οὐχ εἷλκον, ἢ ὡς ἔκσπονδοι.

468. (465.) οἰμώξεσθε) ὅτι μηδὲν αὐτοῖς μέλει τῆς εἰρήνης. ἐπὶ τοῦ Ἀλκμαίωνος σπονδὰς αὐτοῖς φησὶ Φιλόχορος γεγενῆσθαι πεντηκονταετεῖς Ἀθηναίοις καὶ Λακεδαιμονίοις καὶ τοῖς συμμάχοις πλὴν Βοιωτῶν καὶ Κορινθίων καὶ Ἠλείων.

471. (468.) ἄγετον, ξυνέλκετον) ὁ χορὸς πρὸς τὸν Ἑρμῆν καὶ τὸν Τρυγαῖον.

472. (469.) ἕλκω κἀξαρτῶμαι) ἔμφασιν πολλὴν ἔχουσιν οἱ λόγοι αὐτοῦ, ἐμφαίνοντες τὴν σπουδὴν τὴν περὶ τὸ ἕλκειν, ὅπου γε καὶ ξυναρτᾶσθαι φησὶ τῷ ἔργῳ, τουτέστιν ἐμπεπάρθαι.

474. (471.) πῶς οὖν οὐ χωρεῖ) ὁ Ἑρμῆς τοῦτό φησιν ἀπελέγχων αὐτοὺς, ὅτι λέγουσιν ἕλκειν, καὶ οὐχ ἕλκουσιν.

475. (472.) ὦ Λάμαχ' ἀδικεῖς) διπλῇ καὶ στίχοι τρίμετροι ἰαμβικοὶ ιγ'. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

476. (473.) τῆς σῆς μορμόνος) παρὰ τὴν Μορμὼ καὶ τὴν Γοργόνα, ἣν εἶχεν ὁ Λάμαχος ἐπίσημον. οὕτως δὲ ἔλεγον τὸ ἐκφόβητρον, καὶ τὰ προσωπεῖα τὰ αἰσχρὰ μορμολύκεια, ἀφ' οὗ τραγικὰ, καὶ κωμικά. καὶ ἐν Ἀμφιαράῳ· ἀφ' οὗ κωμῳδικὸν μορμολύκειον ἔγνων.

477. (474.) οὐδὲν Ἀργεῖοι) ὡς τῶν Ἀργείων ἐπαμφοτεριζόντων ὁπότε δοκοίη αὐτοῖς. διὸ καὶ Φιλόχορος φησὶ πολεμοῦντας πάλιν πρὸς Κορινθίους προςλαμβάνεσθαι καὶ τοὺς Ἀργείους.

478. (475.) ἀλλ' ἢ κατεγέλων) ἐπεὶ Ἀργεῖοι κατεγέλων Λακεδαιμονίων καὶ Ἀθηναίων ἀλλήλοις μαχομένων, ἐπείπερ παρ' ἀμφοτέρων λαμβάνοντες χρήματα ἐπολέμουν. ἐνετρύφων οὖν τοῖς ἐκ τοῦ πολέμου διαφθειρομένοις. αἰνίττεται οὖν εἰς τοὺς Ἀργείους, ἐν τούτῳ τῷ πολέμῳ ἐπαμφοτερίζοντας. διὸ καὶ πολλὰ ἐκωμῳδοῦντο.

479. (476.) διχόθεν) ὡς τῶν Ἀργείων ἐπαμφοτεριζόντων, καὶ ἀποκλινόντων, ὁπότε δοκοίη αὐτοῖς, πρὸς Λακεδαιμονίους. ἐμφαίνει οὖν, καὶ ταῦτα διχόθεν μισθοφοροῦντες. [διχόθεν) ὡς τῶν Ἀργείων ἐπαμφοτεριζόντων, καὶ ἀποκλινόντων ὁπότε δοκοίη αὐτὰ καὶ πρὸς Λακεδαιμονίους. καὶ ὁ Φιλόχορός φησι, πολεμοποιοῦντας πάλιν Κορινθίους προςλαμβάνεσθαι καὶ τοὺς Ἀργείους. ἀπεμφαίνει οὖν καὶ ταῦτα διχόθεν μισθοφοροῦντες. *Rav.*] ἥρμοττε γὰρ οὕτω μᾶλλον εἰπεῖν, ὅτι οὐ προθυμοῦνται πρὸς τὴν εἰρήνην καὶ ταῦτα μάλιστα πάντων τρυχόμενοι ἐν τῷ πολέμῳ. μή τι οὖν ἐν ἴσῳ τούτων εἴρηκε,

διὰ τὸ διχόθεν μισθοφορεῖν. περὶ δὲ Ἀργείων καὶ Φερεκράτης ἐν Αὐτομόλοις·

οὗτοι γὰρ ἡμῖν οἱ κακῶς ἀπολούμενοι
ἐπαμφοτερίζουσιν ἐμποδὼν καθήμενοι.

481. (478.) ἄρ' οἶσθ' ὅσοι γ' αὐτῶν) καὶ Θουκυδίδης ἱστορεῖ λέγων μάλιστα τῆς εἰρήνης ἀντιποιεῖσθαι Λακεδαιμονίους διὰ τοὺς ληφθέντας αὐτῶν ἐν Σφακτηρίᾳ. λέγει γὰρ οὕτως· τοὺς γὰρ δὴ ἄνδρας περὶ πλείονος ἐποιοῦντο κομίσασθαι, ἕως ὅτε Βρασίδας εὐτύχει. καὶ ἐν ἄλλοις· ταῦτα οὖν ἀμφοτέροις αὐτοῖς λογιζομένοις, ἐδόκει ποιητέα εἶναι ἡ ξύμβασις. καὶ οὐχ ἧττον τοῖς Λακεδαιμονίοις, ἐπιθυμίᾳ τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐκ τῆς νήσου κομίσασθαι. ἦσαν γὰρ οἱ Σπαρτιᾶται αὐτῶν πρῶτοί τε καὶ ὁμοίως φησὶ συγγενεῖς. ἤρξαντο μὲν οὖν καὶ εὐθὺς μετὰ τὴν ἅλωσιν αὐτῶν πράσσειν. ἀλλ' οἱ Ἀθηναῖοι μὲν οὔπω θέλοντες ἐξυφαιρουμένοις ἐπὶ τῇ ἴσῃ καταλύεσθαι. μάλιστα δὲ οἱ τῶν δεδεμένων συγγενεῖς ἐνῆγον καὶ ἐσπούδαζον, ὡς ἂν εἰρήνη γένηται. Ἄλλως. οὐ μόνον διὰ τὸ κεκμηκέναι τῷ πολέμῳ, ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς ἐν Σφακτηρίᾳ δεδεμένους.

482. (479.) ἀλλ' ὁ χαλκεὺς οὐκ ἐᾷ) ὅτι ἐδέδεντο καὶ περιέκειντο αὐτοῖς πέδαι.

483. (480.) οὐδ' οἱ Μεγαρῆς) ὡς καὶ τούτων βαρέως φερόντων, ὅτι ἔκσπονδοι ἐγένοντο, βουλομένων δὲ τὴν εἰρήνην διὰ τὸ μάλιστα πεπεῖσθαι τῷ λιμῷ καὶ τῷ πολέμῳ. τοῦτο δὲ οἱ καλῶς ἐξηγούμενοι τοῦ Τρυγαίου φασίν.

484. (481.) γλισχρότατα) ὅτι γλίσχρος ἐπὶ δυστυχίᾳ ἐλέγετο. σαρκάζοντες δὲ, ἤτοι ἐξισχνούμενοι καὶ ἡττονηκότες, καὶ διὰ τὸν λιμὸν ἕλκοντες μόλις, ἢ οὕτως ἕλκοντες κατὰ κυνιδίων τρόπον, οἳ τὰ ὀστέα τρώγοντες καὶ οὐκ ἔχοντες ἐμφορηθῆναι ὑπ' αὐτῶν τὸ δοκεῖν ἐσθίουσι. φανερὸν δέ ἐστιν ὅτε ἐπίτηδες χαριζόμενος πάλιν τοῖς Ἀθηναίοις, διέσυρεν οὕτως τοὺς Μεγαρεῖς, πρῶτον μὲν αὐτοὺς κυσὶ παραβαλὼν, ἔπειτα τῷ ὑποκοριστικῷ καὶ τῇ σμικρότητι τῶν κυνιδίων εἰς πλείονα κατάγων ταπεινότητα. πάνυ γὰρ καὶ διαπρυσίως ἐμισοῦντο ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων δι' ὃν εἰρήκαμεν τρόπον. καλῶς δ' ἂν ἔχοι τοῦτο τηρῆσαι πρὸς τὸ Ἱππωνάκτειον οὕτως ἔχον· σαρκοκύων λιμόν. οὐ γάρ ἐστι τῶν σαρκῶν, ὥσπερ ἀξιοῦσι

τῶν ἐξηγησαμένων τινές. παντάπασι γὰρ ἂν εἴη αὐτὸ ὑπεναντίον αὐτῷ. ἔργον γὰρ τοῦ λιμοῦ οὐ σάρκας ἐμποιεῖν, ἀλλὰ τοὐναντίον τὰ σώματα ἐπισχνοῦν, καὶ τῶν σαρκῶν παραιρεῖσθαι τὸν ὄγκον.

σαρκάζοντες) οἷον, ὑποσεσηρότες καὶ διανοίγοντες, ὥςπερ τὰ κυνίδια, ὅταν προςλιπαρῇ τινα καὶ ἀφέλκῃ τοῖς ὀδοῦσι. τὸ δὲ, ὑπὸ τοῦ γε λιμοῦ ἐξολωλότες, ὅτι ὡς λιμώττοντες ἀεὶ Μεγαρεῖς παίζονται. διὰ γὰρ τοῦτο καὶ τοὺς ἑαυτῶν παῖδας ἐπίπρασκον. καὶ ἐπεθύμουν μὲν τῆς εἰρήνης, διὰ δὲ Ἀθηναίους ἀνεβάλλοντο αὐτὴν, ὥς φησι Θουκυδίδης.

485. (482.) ὑπὸ τοῦ γε λιμοῦ) λιμώττειν αὐτοὺς λέγει, ἐπειδὴ ὅτε μὲν εἰρήνη ἦν, εἰςήρχοντο εἰς τὴν Ἀττικὴν καὶ ἀπετρέφοντο διὰ τὸ πωλεῖν καὶ συναλλάσσειν· νῦν δὲ πολέμου ὄντος ἐφοβοῦντο εἰςελθεῖν εἰς τὴν Ἀττικὴν καὶ ἀγοράσαι ὧν ἔχρῃζον. ἐξ αὐτῶν γὰρ ἐγένετο ἡ αἰτία τοῦ πολέμου. ἐξ Ἀττικῆς δὲ ὠνοῦνται τὰς τροφὰς διὰ τὸ καὶ πλησιάζειν αὐτῇ, καὶ διὰ τὸ ὀλίγην παντάπασι χώραν ἔχειν τὴν γεωργουμένην. εἰκὸς οὖν τοὺς Ἀθηναίους ἐπεξιοῦσιν αὐτοῖς κωλύειν τὴν παρ᾽ αὐτῶν γῆν γεωργεῖν. ἢ ὅτι εἰς πολιορκίαν κατέστησαν αὐτοὺς οἱ Ἀθηναῖοι τὴν Νισαίαν [1]) τειχίσαντες.

488. (485.) ὦ εἶα) ἡ ἀμοιβαία αὕτη ἀντιστροφὴ τῆς ῥηθείσης ἐστὶ στροφῆς. καὶ εἰσὶ τὰ κῶλα καὶ ταύτης ὅμοια ἐκείνοις. ἔν τισι δὲ καὶ ἑτέρους δέχεται πόδας τοῦ αὐτοῦ μέτρου ὄντος. ἐπὶ τῷ τέλει αἱ ἀμφοτέρωθεν ἔξω διπλαῖ.

499. (495.) ὡς κακὸν εἴτινες εἰσὶν ἐν ὑμῖν) οἷον εἰ ἐχθροὶ καὶ κακὸν νοῦν ἔχοντες πρὸς τὴν εἰρήνην.

500. (496.) κιττῶντες) ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κυουσῶν γυναικῶν, ὅγουν ἐπιθυμοῦντες, καὶ ἐπειδὴ ἀδηφάγον καὶ παμφάγον ὄρνεον ἡ κίττα, περίεργον δὲ καὶ εἰς ἐπιθυμίαν. κιττᾶν οὖν τὸ ἐπιθυμεῖν. ἀπὸ τῶν γυναικῶν τῶν ἐν ἐπιθυμίᾳ γινομένων ἐδεσμάτων τινῶν μετὰ τὸ συλλαβεῖν.

503. (499.) ἄνδρες Μεγαρῆς) ἕτερον σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερὲς ἰαμβείων ή. καὶ ἐν εἰςθέσει ἕτερον ἀμοιβαῖον στίχων ὁμοίων καταληκτικῶν τετραμέτρων δ΄. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος.

---

1) νικίαν *Ald.*

οὐκ ἐς κόρακας) ἀντὶ τοῦ, μετὰ φθορᾶς βαδίσετε. πολλάκις δὲ εἰρήκαμεν ὅτι ἐπὶ κατάρας τίθεται.

505. (501.) πρῶτοι γὰρ αὐτὴν) ἀντὶ τοῦ δριμύτητι, ὅτι πολλὰ παρ' αὐτοῖς σκόροδα. αἰτίαν δὲ εἶχον ἀρχηγοὶ γενέσθαι τοῦ πολέμου, διὰ τὴν ἁρπαγὴν τῶν πορνῶν Ἀσπασίαν, καὶ τὴν ἐπὶ τούτοις ὀργὴν Περικλέους καὶ τὸ ψήφισμα.

507. (503.) ἐντεῦθεν) ἐκ τούτου τοῦ μέσου. λέγει δὲ τοῦ μὴ ποιεῖν τὴν εἰρήνην.

508. (504.) οὐδὲν γὰρ ἄλλο δρᾶτε) ἐν οὐδενὶ ἱκανοὶ ἐστὲ πλὴν ἐν τῷ δικάζειν. δέον δὲ εἰπεῖν ἀντὶ τοῦ δικάζετε, ἐμποδίζετε.

510. (506.) πρὸς τὴν θάλατταν) οἷον, ἐκ τῆς θαλάττης μικρὸν ὑποχωρήσατε, τουτέστι πρὸς τὸ ναυμαχεῖν. τῆς πρὸς Πέρσας δὲ ναυμαχίας ὑπομιμνήσκει αὐτούς. ἀποχωρεῖτε οὖν, φησι, καὶ ἀποπλεῖτε εἰς τὰ ἴδια, καὶ ὀλίγον τῆς κατὰ θάλατταν βίας ἔνδοτε. ἐθαλασσοκράτουν γὰρ τότε.

512. (508.) χωρεῖτε) τοὺς ἄλλους πάντας ἀπέστησε τοῦ ἕλκειν ὁ Ἑρμῆς, τοῖς γεωργοῖς μόνοις ἐπιτρέψας τὸ ἕλκειν. διό, φησι, νῦν προκόπτει τὸ ἔργον.

515. (511.) ἄγε νῦν) κορωνὶς καὶ εἴσθεσις χοροῦ μονοστροφικὴ κώλων ή. ὧν τὸ μὲν ά ἀναπαιστικὴ βάσις. τὸ δεύτερον ὅμοιον δίμετρον. τὰ γ', δ', ϛ' ἰαμβικὰ δίμετρα. τὸ έ ὅμοιον ἑφθημιμερές. τὸ ζ' παιωνικὸν τρίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐκ παλιμβακχείων καὶ κρητικῶν. τὸ ή δίμετρον ὑπερκατάληκτον ὅμοιον. ὑφ' ὃ κορωνίς.

520. (517.) ὦ εἶα ὦ εἶα) ἀνηνέχθη ἡ Εἰρήνη. οὕτω γὰρ εἰώθασιν οἱ ἐπιστατοῦντες ἐπέχειν τὴν ὁρμὴν τῶν ἑλκόντων.

523. (519.) ὦ πότνια) εἴσθεσις διπλῆς ἀμοιβαίας στίχων νά. ὧν οἱ μὲν λγ' ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι. οἱ δὲ ἑξῆς ιή τροχαϊκοὶ τετράμετροι καταληκτικοί. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος. ἐπὶ δὲ τῷ τέλει ἡ ἔξω διπλῆ.

βοτρυόδωρε) βότρυς δωρουμένη. ὦ εὐφραντοποιέ. ἐπεὶ ἐν εἰρήνῃ φύονται αἱ ἄμπελοι. οἰκεῖον δὲ τοῖς γεωργοῖς καὶ τὰ παρ' αὐτῶν ἐπίθετα. μυριάμφορον δέ, τίμιον καὶ πολυπληθῆ. ἢ μυρία κεράμια χωρῆσαι δυνα-

μενον. ἀπὸ δὲ τῶν ληνῶν καὶ πίθων τῇ μετοφορᾷ ἐχρήσατο.

525. (521.) οὐ γὰρ εἶχον οἴκοθεν) ἄξιον τοῦ ἐπαίνου οὐκ εἶχον οἴκοι. ἐπαύξησις δὲ τῶν παρελθόντων κακῶν, εἴ γε μέχρι καὶ τῶν τοιούτων ἐστέρηται χρημάτων.

526. (522.) χαῖρ' ὀπώρα) ὡς καὶ τούτων σὺν τῇ ὥρᾳ ἀνελθουσῶν. ὑποτίθεται δὲ αὐτὰς ὡς πόρνας.

529. (525.) ἀστρατείας) ἀντὶ τοῦ εἰρήνης. παρ' ὑπόνοιαν δὲ ἀντὶ τοῦ εὐδίας.

530. (526.) γυλίου) ἀγγεῖον στρατιωτικὸν, εἰς ὃ τὰς τροφὰς ἄγονται οἱ στρατιῶται. φησὶν οὖν, οὐ ταυτὸν ὄδωδεν ὁ γύλιος καὶ ἡ θεωρία.

531. (527.) πλέκος) πλέγμα σκευοφόρον στρατιωτικόν. ἔστι δὲ ζῶον ὃ καλεῖται ὑπό τινων χοιρογρύλιος.

532. (528.) κρομμυοξυρεγμίας) ἀπεψείας. δριμεῖα γὰρ καὶ ἀηδὴς ἡ τοιαύτη ἐρυγή. ἀπὸ δὲ τῶν κρομμύων καὶ τῆς ὀξύτητος καὶ τῆς ἐρυγῆς συνέθηκε τὴν λέξιν. ταῦτα γὰρ εἰώθασι κομίζειν εἰς τὸν πότον.

533. (529.) Διονυσίων) ἀντὶ τοῦ, πλήθους καὶ Διονυσίων πολλῶν. ἐν γὰρ εἰρήνῃ συνεχῶς ἦν ἡ θέα.

534. (530.) αὐλῶν, τραγῳδῶν) ἐπεὶ καθόλου μὲν ὁ αὐλὸς ἐν εὐωχίαις ἀεὶ καὶ θαλίαις ἐξετάζεται. ἐν δὲ τοῖς ἱσταμένοις χοροῖς, οὓς συνίστασαν οἱ χορηγοὶ διὰ τῶν Διονυσίων, πάντως καὶ αὐλητὰς ἔδει προσιέναι. [ὡς Δημοσθένης ἐν τοῖς κατὰ Μειδίου μαρτυρεῖ οὕτως λέγων· εἰ μέντοι Λεφάνης ὁ αὐλητὴς ἀνδρῶν βέλτιστος περὶ ἐμὲ ἐγένετο. Rav.]

Σοφοκλέους μελῶν) ὅτι ἡδέα τὰ μέλη Σοφοκλέους. θέασαι δὲ, πῶς τὸν μὲν Σοφοκλέα καὶ τοῖς ὀνόμασιν ἐπαίρει, τὸν δὲ Εὐριπίδην σμικρύνει, ἐπ' ἐκείνου μὲν λέγων μελῶν, ἐπὶ τοῦ Εὐριπίδου δὲ ἐπυλλίων.

κιχλῶν) αἱ κίχλαι εἶδος στρουθῶν. δοκοῦσι δὲ πρὸς τρυφὴν ἐκ τῶν ἄλλων πτηνῶν περισπούδαστοι εἶναι μᾶλλον. ἀεὶ δὲ τὸν Σοφοκλέα σεμνολογεῖ.

537. (533.) δικανικῶν) δικανικώτερα τὰ Εὐριπίδου ἔχοντα πεύσεις καὶ ἀποκρίσεις ἢ ἐπεὶ τὰ Εὐριπίδεια ἀντιλογίας πολλὰς ἔχει καὶ δικαζομένους εἰσάγει.

538. (534.) προβατίων βληχωμένων) πάλιν

ἐπὶ τὰ τῆς θεωρίας ἐπανέδραμεν ἐγκώμια. δεῖ οὖν ἀπὸ κοινοῦ νοεῖν, ὅτι μετὰ τῶν ἄλλων προεῖπε καὶ τοῦ ὅδωδεν.

539. (535.) κόλπου γυναικὸς) πολλάκις ἐν εἰρήνῃ ὑπὸ κόλπους φέρουσί τι, καὶ ἀδεῶς εἰς τοὺς ἀγροὺς ἐξέρχονται καὶ ἀνθολογοῦσιν. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν δὲ εἰς ἀγρὸν, εἶπεν εἰς ἰπνόν. ἰπνὸς δὲ, ὃ ἡμεῖς καμίνιον καλοῦμεν.

540. (536.) δούλης μεθυούσης) ὅτι καὶ δοῦλοι μεθύουσιν ἐν εἰρήνῃ.

ἀνατετραμμένου χοῶς) ἀνακαλυφθέντος εἰς γῆν, ὡς οἱ ἐν τοῖς πότοις σφαλλόμενοι εἰώθασι ποιεῖν.

541. (537.) ἄλλων πολλῶν) μετὰ τὸ κατὰ μέρος πάντα εἰπεῖν ἐπήγαγε τὸ γενικὸν, ἵνα καὶ ἄλλων πολλῶν δόξαν παράσχηται.

544. (540.) ὑπωπιασμέναι) σφοδρῶς πληγεῖσαι ὑπὸ τοῦ πολέμου, παρὰ τὰ ὑπώπια, ἅ εἰσιν ἐκκαύματα ὄψεων καὶ κρούσματα, ἅπερ κορδύλας φασίν.

545. (541.) καὶ κυάθοις) τοῖς γὰρ χαλκοῖς ὀξυβάφοις τὰ ὑπώπια ἀνατρίβοντες ἀφανῆ ποιοῦσι. τοιούτοις γὰρ τοὺς ἐκ τῶν πληγῶν ἐθεράπευον μώλωπας.

547. (543.) ἵνα γνῷς) ἵνα διαγνῷς καὶ διακρίνῃς ἐκ τοῦ ἱλαροὺς εἶναι καὶ κατηφεῖς, ποίαν τις αὐτῶν τέχνην μεταχειρίζεται. οἱ μὲν γὰρ τὰ πολεμικὰ ἀσκοῦντες ἀχθόμενοι τοῖς παροῦσιν, καὶ ὅτι ἀργοὶ ἔσονται, στυγνοί εἰσι καὶ κατηφεῖς, οἱ δὲ τὰ εἰρηνικὰ, ἱλαροί.

549. (545.) τίλλονθ' ἑαυτόν) τίλλειν ἑαυτὸν λέγεται τὸ τῶν ἑαυτοῦ τριχῶν ἐπιλαμβάνεσθαι καὶ σπαράττειν τὰς κόμας. προςφορώτατα γοῦν τὸν λοφοποιὸν τῇ κεφαλῇ, καὶ ταῖς θριξὶν αὐτὸν ἐποίησε λαβόμενον, ἐπεὶ καὶ ὁ λόφος τῆς κεφαλῆς ἐστι σκεπαστήριον.

552. (548.) ἐσκιμάλισε) τῷ μέσῳ δακτύλῳ συναρμόσας τὸν μέγαν καὶ πλήξας ἐφυβρίζει. ἢ κατεδακτύλισε. σκιμαλίσαι γάρ ἐστι κυρίως τὸ τὸν δάκτυλον εἰς τὸν πρωκτὸν τοῦ ὀρνέου βαλεῖν. οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ὅταν βουλόμενοι ἐφυβρίσαι τινὰ τὸν μέσον δάκτυλον ἐντείνοντες δείξωσιν αὐτῷ.

556. (552.) ἐς τάχιστ' ἄνευ δορατίου) πα-

ρὰ τὰ τοῦ πολέμου κακά. πρώην γὰρ οὐδεὶς δίχα σιδήρου ἐξῄει εἰς τὸν ἀγρὸν ὑφορώμενος τοὺς πολεμίους. νῦν δὲ εἰρήνης οὔσης, παρακελεύεται μὴ βαστάσαι σίδηρον.

557. (553.) σαπρᾶς) παλαιᾶς καὶ ἀρχαίας. κυρίως μὲν σαπρὸν οἱ παλαιοὶ ἔλεγον τὸ σεσηπὸς διὰ τὸν χρόνον. χρῶνται δὲ αὐτῷ καὶ ἀντὶ τοῦ ἀρχαίου καὶ παλαιοῦ.

558. (554.) παιωνίσας) εὐξάμενος τοῖς θεοῖς, ὁμολογήσας χάριν. παιὼν γάρ ἐστιν ὕμνος εὐχαριστήριος.

559. (555.) ὦ ποθεινὴ) οἱ γεωργοὶ ταῦτά φασι πεισθέντες τῷ κηρύγματι.

561. (557.) ἃς ἐγὼ 'φύτευον νεώτερος) περισπούδαστα γὰρ πᾶς ἡγεῖται ἅπερ ἂν αὐτὸς ἐργάσηται. διὰ τούτου δὲ τὸν πολὺν τοῦ πολέμου χρόνον δηλοῖ, ὅτι νεώτερος ὢν ἐφύτευε συκᾶς, ἃς οὐκ εἶδε γηράσας. καὶ οὐκ ἀρκεσθεὶς τούτῳ, ἐπήγαγε πολλῷ χρόνῳ.

564. (560.) καὶ τὰς γοργόνας) πᾶν σκεῦος ἁρμόζον ἐν πολέμῳ.

565. (561.) εἶθ' ὅπως λιταργιοῦμεν) εἶτα μετὰ τὸ εὔξασθαι τῇ θεῷ, συντόμως δραμούμεθα. παρὰ τὸ λίαν ἀργόν.

567. (563.) ὦ Πόσειδον) ὁ Ἑρμῆς ὁρῶν τοὺς ἀγροίκους ἐξιόντας, φησὶ τὸ, ὦ Πόσειδον.

568. (564.) καὶ γοργὸν) ἐπεὶ διὰ χρόνου ἐξιόντες ἔσπευδον.

μᾶζα καὶ πανδαισία) πανδαισία ἡ δαψιλὴς καὶ παντοία εὐωχία. μᾶζα δέ ἐστιν ὁ στρυφνὸς ἄρτος. Ἄλλως. ὅταν γὰρ εἰς κοινὸν ἑστιῶνται, ἑκάστου φέροντος ἑαυτῷ δεῖπνον, πυκνὰ πάντα φαίνεται, πῇ μὲν τὰ προσφάγια φερόντων, πῇ δὲ αὐτῶν ἑστιωμένων. Ἄλλως. φασὶ γὰρ τὸν δεῖπνον, ἐν ᾧ ἕκαστος αὐτῷ κομίζων εἰς κοινὸν κατατίθεται, καὶ πάντες πάντων μετέχουσι. τὸ δὲ στῖφος αὐτῶν εἰκάζει ἀλφίτοις καὶ μάζῃ διὰ τὸ πυκνόν. καὶ ἐπειδὴ πυκνοῦται, ὅπου μὲν τὰ ἄλφιτα, ὅπου δὲ οἱ ἑστιώμενοι. πανδαισίαν δὲ, τὴν ποικίλην καὶ ἐκ διαφόρων ὄψων εὐωχίαν, ὅταν ἕκαστος τὰ ἑαυτοῦ ὄψα ἀνενέγκῃ, καὶ καθῆται εἰς τὸ κοινόν. ἢ ὅταν πολλῶν προκειμένων ἐδεσμάτων λάβῃ τις ὃ θέλει. οἱ δὲ πανδαισίαν, λά-

χανόν τι, ἔχον παντοῖον ἔδεσμα. τὸ δὲ ὅλον, πυκνὸν οὖν ὥσπερ μᾶζα καὶ πανδαισία.

569. (565.) ἡ γὰρ σφύρα) νοῆσαι δεῖ τὸν χορὸν σφύραν ἔχοντα, αἷς βωλοκοποῦσι, καὶ θρίνακας, καὶ σκεύη ἄλλα γεωργικὰ, δι' ὧν τὰς βώλους τῆς γῆς ἔμελλον θραύσειν.

570. (566.) θρίνακες) τὰ πτύα, ἐργαλεῖον, οἷ ἀποχωρίζουσι τῶν σπερμάτων τὰ ἄχυρα. παρέοικε δὲ ἐν ταῖς ἅλωσι πρὸς τὸν ἄνεμον. ἐπαίρουσι δὲ τὰ ἄχυρα ὑπὲρ τοῦ ἀποπτῆναι καὶ καθαρισθῆναι τὸν πυρὸν, ἢ τὰς κριθὰς, ἢ ἄλλο τι τῶν τοιούτων γεννημάτων.

571. (567.) μετόρχιον) τὸ μεταξὺ τῶν ὄρχων. ὄρχοι δὲ καλοῦνται τὰ μέσα τὸν ἐλαιῶν καὶ τῶν ἀμπέλων. Ἄλλως. μετόρχιόν ἐστι τὸ μεταξὺ τῶν συμφύτων πεδίον, ἐν ᾧ ἢ σῖτος ἢ ἄλλο τι ἔσπαρται. παίζων οὖν εἶπεν, ὅτι ἠδύνατό τις διασχίσας αὐτοὺς ποιῆσαι μετόρχιον, ἐπειδὴ πολλοὶ εἰσὶ μεταξὺ, ἵνα αὐτοὶ ἀντὶ τῶν φυτῶν γένωνται. Ἄλλως. τινὲς τὸ ὄρχιον τὸ μεταξὺ τῶν φυτῶν. Ἄλλως. μετόρχιον τὸ μεταξὺ τῶν χωρίων, ὅπερ λέγεται ὄρχος. καλῶς ἄν τις, φησὶ, μεταστήσειε τὰ φυτὰ ἀπὸ τῶν ἀρουρῶν τῶν σπειρομένων.

573. (569.) διὰ χρόνου γήδιον) ὑποκοριστικῶς ἀντὶ τοῦ, τὴν γῆν. τριαινοῦν δὲ, ἠρέμα σκάπτειν, καὶ ἐπισύρειν τὰς βώλους ὑπὲρ τοῦ κύπτειν τὰ σπέρματα.

574. (570.) ἀλλ' ἀναμνησθέντες) διπλῆ καὶ μέλος ἀμοιβαῖον. τὸ μὲν, τοῦ ὑποκριτοῦ, δεκακώλῳ τροχαϊκῷ. οὗ ἐν εἰςθέσει ἐννέα ἀκατάληκτα, δίμετρα τὰ ὀκτὼ, μονόμετρον δὲ τὸ παρατέλευτον. καὶ ἐν ἐκθέσει στίχοι τροχαῖοι τετράμετροι καταληκτικοί. Ἄλλως. ἡ ἔκθεσις αὕτη τῆς διπλῆς κώλων ἐστὶν ὁμοίων τροχαϊκῶν ιά. ὧν τὸ ή μονόμετρον, τὰ δὲ λοιπὰ δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ τελευταῖον ἐφθημιμερές. ὑφ' ὃ αἱ ἀμφοτέρωθεν ἔξω διπλαῖ.

577. (573.) παλλασσίων) τῶν πεπατημένων ἰσχάδων. τινὲς δὲ, τῶν παλάθων. παλάθη δὲ εἶδος βοτάνης.

580. (576.) τῆς ἰωνιᾶς) ἰωνιὰ λέγεται ἡ φυτεία τῶν ἴων, ὡς καὶ τῶν ῥόδων ῥοδωνιὰ, ὅπου τὰ ῥόδα φύεται. ἄνθος δὲ τὸ ἴον, διάφορον μορφὴν ἔχον. ἃ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐστι πορφυρᾶ, ἃ δὲ λευκὰ, ἃ δὲ μέλανα. καὶ ἐν τούτῳ τῶν ἴων θαυμαστόν ἐστιν ὅτι τῇ ποικιλίᾳ τῆς ὄψεως αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ δύναται λειμῶνα πληροῦν.

582. (578.) τῶν τ' ἐλαῶν) παρατηρητέον ὅτι τῶν ἄλλων καρπῶν καὶ φυτῶν ἁπλῶς μνημονεύσας, ἐπὶ τῶν ἐλαῶν ἐπήγαγε τὸ [1]), ὧν ποθοῦμεν. καὶ ἴσως ἢ ἐπεὶ δῶρον τῆς Ἀθηνᾶς, ἢ ὅτι εὔφορός τις ἐστὶν ἡ Ἀττικὴ ἐξαιρέτως εἰς τὸν τῆς ἐλαίας καρπόν.

584. (581.) χαῖρε, χαῖρ' ὦ φίλτατε) κορωνὶς καὶ εἴσθεσις χοροῦ μονοστροφικὴ κώλων κά. ὧν τὰ ά, ζ, ιέ τροχαϊκὰ ἐφθημιμερῆ. τὰ β', ς', ιδ' δίμετρα ἀκατάληκτα. τὰ γ', ή ὅμοια, Ἰωνικὰ μέντοι ἀπὸ μείζονος. τὰ δ', θ', ιή δακτυλικὰ πενθημιμερῆ. τὰ έ, ιά, ιβ'. ις', ιζ' παιωνικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ ί ὅμοιον, ἰαμβικὸν μέντοι. τὸ ιγ' παιωνικὸν ἐφθημιμερές. τὸ ιθ' ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. ὁ κ', κά. ἐν ἐκθέσει στίχοι εἰσὶ τροχαϊκοὶ τετράμετροι καταληκτικοὶ ὅμοιοι τοῖς ἐν τῇ εἰσθέσει τῆς διπλῆς ἀμοιβαίας μή. ἐπὶ τῷ τέλει τῶν μὲν τοῦ χοροῦ κορωνίς, τῆς δὲ διπλῆς ἡ ἔξω διπλῆ. ἐπὶ μέντοι ταῖς ἀποθέσεσιν ἡ συνήθης παράγραφος.

588. (585.) ἀνερπύσαι) ἀπελθεῖν. ἰδίως δὲ ἕρπειν τὸ τῇ γαστρὶ εἰλεῖσθαι. ὅθεν καὶ ἑρπετόν.

589. (586.) ἦσθα γὰρ τὸ μέγιστον) ἐπεὶ ἡ εἰρήνη πλείω πάντων τοῖς γεωργοῖς συμφέρει.

595. (593.) κἀδάπανα καὶ φίλα) ἐκ τῶν ἀγρῶν γὰρ πάντα εἶχον αὐτόματα. ἐν δὲ τῷ πολέμῳ ὠνοῦντο καὶ ἐδαπάνων. τινὲς δὲ γράφουσι μετὰ τοῦ ι, ἵνα τὸ νοούμενον ᾖ, δαπάνῃ τε τρυφῶμεν. βέλτιον δὲ χωρὶς τοῦ ι ἀναγινώσκειν, ἵν' ᾖ λέγειν μηδὲν ἀναλίσκοντες, διὰ τὸ ἔχειν πάντα ἐκ τῶν ἀγρῶν, ὅτι ἐν τῇ εἰρήνῃ πολλὰ πάνυ καὶ τιμῆς ἐλαχίστης εὑρίσκεται.

597. (595.) χίδρα καὶ σωτηρία) χίδρα τὸ ἀπὸ ἐλύμου γινόμενον ὄσπριον, ἔδεσμα περὶ Καρίαν, ἤτοι τὸ ἀπὸ χλωρῶν κριθῶν, ἢ εἶδος βοτάνης. ἐκ τούτου δὲ δηλοῖ τὴν εὐετηρίαν. Ἄλλως. ἐρεικτὰ ἐκ κριθῆς νέας γινόμενα.

604. (602.) τἀμὰ δὴ ξυνίετε) πρὸς ταῦτα καὶ Κρατῖνος ἐν Πυτίνῃ πεποίηκεν·

ὦ λιπερνῆτες πολῖται, τἀμὰ δὴ ξυνίετε.

ἔστι δὲ πρὸς τὰ Ἀρχιλόχου· λιπερνῆτες πολῖται, τἀμὰ δὴ ξυνίετε ῥήματα. ὁ Ἑρμῆς δέ ἐστιν ὁ λέ-

---

1) ἐπηγάγετο Ald.

γων πρὸς τὸ ἐρωτηθὲν ὑπὸ τοῦ χοροῦ, δι' ἣν αἰτίαν τοσοῦτον ἀπέστη αὐτῶν ἡ θεὸς χρόνον. καὶ φησὶ πρῶτον γεγονέναι Φειδίαν.

606. (604.) Φειδίας) Φιλόχορος ἐπὶ Πυθοδώρου ἄρχοντος ταῦτά φησι. καὶ τὸ ἄγαλμα τὸ χρυσοῦν τῆς Ἀθηνᾶς ἐστάθη εἰς τὸν νεὼν τὸν μέγαν, ἔχον χρυσίου σταθμὸν ταλάντων μδ', Περικλέους ἐπιστατοῦντος, Φειδίου δὲ ποιήσαντος. καὶ Φειδίας ὁ ποιήσας, δόξας παραλογίζεσθαι τὸν ἐλέφαντα τὸν εἰς τὰς φολίδας, ἐκρίθη. καὶ φυγὼν εἰς Ἦλιν, ἐργολαβῆσαι τὸ ἄγαλμα τοῦ Διὸς τοῦ ἐν Ὀλυμπίᾳ λέγεται, τοῦτο δὲ ἐξεργασάμενος ἀποθανεῖν ὑπὸ Ἠλείων ἐπὶ Σκυθοδώρου. ὅς ἐστιν ἀπὸ τούτου ἕβδομος, περὶ Μεγαρέων εἰπών, ὅτι καὶ αὐτοὶ κατεβόων Ἀθηναίων παρὰ Λακεδαιμονίοις, ἀδίκως λέγοντες εἴργεσθαι ἀγορᾶς καὶ λιμένων τῶν Ἀθηναίων. οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι ταῦτα ἐψηφίσαντο Περικλέους εἰπόντος, τὴν γῆν αὐτοὺς αἰτιώμενοι τὴν ἱερὰν τοῖς θεοῖς ἀπεργάζεσθαι. λέγουσι δέ τινες ὡς Φειδίου τοῦ ἀγαλματοποιοῦ δόξαντος παραλογίζεσθαι τὴν πόλιν καὶ φυγαδευθέντος, ὁ Περικλῆς φοβηθεὶς διὰ τὸ ἐπιστατῆσαι τῇ τοῦ ἀγάλματος κατασκευῇ καὶ συνεγνωκέναι τῇ κλοπῇ, ἔγραψε τὸ κατὰ Μεγαρέων πινάκιον, καὶ τὸν πόλεμον ἐξήνεγκεν, ἵνα ἀπησχολημένοις Ἀθηναίοις εἰς τὸν πόλεμον μὴ δῷ τὰς εὐθύνας, ἐγκαλέσας Μεγαρεῦσιν, ὡς τὴν ἱερὰν ὀργάδα ταῖν θεαῖν ἐργασαμένοις. ἄλογος δὲ φαίνεται ἡ Περικλέους ὑπόνοια, ἑπτὰ ἔτεσι πρότερον τῆς τοῦ πολέμου ἀρχῆς τῶν περὶ Φειδίαν γενομένων. Φειδίας, ὡς Φιλόχορος φησὶν, ἐπὶ Πυθοδώρου ἄρχοντος τὸ ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς κατασκευάσας ὑφείλετο τὸ χρυσίον ἐκ τῶν δρακόντων τῆς χρυσελεφαντίνης Ἀθηνᾶς, ἐφ' ᾧ καταγνωσθεὶς ὑπὸ αὐτῶν ὡς νοσφισάμενος ἀνῃρέθη.

607. (605.) εἶτα Περικλέης φοβηθεὶς) εἶτα ὁ Περικλῆς δεδιὼς μὴ τῆς τύχης κοινωνήσῃ αὐτῷ, τουτέστιν εὐλαβούμενος μὴ καὶ αὐτὸς ζημιωθῇ φυγῇ. ἐδόκει γὰρ ὁ Περικλῆς συνεγνωκέναι τῇ κλοπῇ ἐπεὶ καὶ ἐργεπιστατεῖν παρὰ τῶν Ἀθηναίων κεχειροτόνηται. φοβηθεὶς οὖν αὐτοῦ διελεγχθῆναι τὰς κλοπὰς, ἐκίνησε τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον, ἐλπίσας ταραχῆς γενομένης καὶ περὶ τὸν πόλεμον ἀπασχοληθέντων τῶν Ἀθηναίων εὐθύνας μὴ ἔχειν.

608. (606.) τὸν αὐτοδὰξ) τὸν ἐμπεσόντα καὶ

δάκνοντα, αὐθάδη, ὀργίλον. ἐπεὶ οἱ ὀργίλοι δάκνουσι τοὺς ὀδόντας. οὐδὲν ἢ δάκνειν βλέποντα.

610. (608.) ἐμβαλὼν σπινθῆρα) ἐπεὶ ψήφισμα περὶ τῶν Μεγαρέων ὁ Περικλῆς ἔγραψε, μήτε γῆς μήτε λιμένων Ἀττικῶν αὐτοὺς ἐπιβαίνειν, εἰ δὲ μὴ, τὸν ληφθέντα ἀγώγιμον εἶναι. ἐφ' ᾧ κινηθεῖσα πᾶσα ἡ Ἑλλὰς, τὸν πόλεμον ἐποίησε. τινὲς δέ φασιν, ὅτι ἐπλεξεν αὐτοῖς, καὶ κατηγόρησεν αὐτῶν ὡς ἁρπασάντων γυναῖκας Ἀθηναίων ἐν ἑορτῇ, συμβουλεύσας πολεμεῖσθαι.

611. (609.) ἐξεφύσησε γάρ) ἐξεκίνησεν, ἐτάραξεν. ἑξῆς δὲ ἀπὸ τοῦ σπινθῆρος τὸ φυσᾶν ἔλαβε. καπνῷ δὲ, τροπικῶς εἰπὼν, ἐπέμεινε διόλου τῇ τροπῇ.

613. (611.) ὡς δ' ἅπαξ τὸ πρῶτον) οἰκείως πρὸς τοὺς γεωργοὺς λέγων τοιαύταις τροπαῖς ἐχρήσατο. συμβαίνει γὰρ ἐν τῇ συνθέσει τῶν πίθων ἕνα διαῤῥαγῆναι, καὶ τούτου τὰ ὄστρακα πλησιάζοντα διαῤῥῆξαι ἕτερον, καὶ τοῦτον πάλιν τὸν ἐγγὺς, ὥςτε πολλὴν γενέσθαι τὴν βλάβην. τὸ δὲ λεγόμενον τοιοῦτόν ἐστιν, ὡς ἅπαξ ἐκινήθη καὶ συνεταράχθη τὰ πράγματα, τοῦ πολέμου γενομένου, οὐκ ἔτι ἦν οὐδὲ εἷς, ὃς ἠδύνατο αὐτὰ παῦσαι. καὶ οὕτως ἡ εἰρήνη παραπώλετο.

614. (612.) καὶ πίθος πληγεὶς) τοῦτο λόγον οὐκ ἔχει, ἀλλ' ἐξ αὐτοῦ δηλοῖ τοὺς πίθους ὑπὸ τῶν πολεμίων κατάγνυσθαι.

617. (615.) προςήκοι) συγγενὴς εἴη. τὸ γὰρ προςήκοι λέγεται ἐπὶ τῶν συγγενῶν. διὰ τοῦτο ἐπήνεγκεν, οὖσα συγγενὴς ἐκείνῳ. συγγενῆ δὲ αὐτὸν φησὶν, ἐπεὶ ἅμα τῷ φυγεῖν αὐτὸν ἡ εἰρήνη ἀνεχώρησεν.

619. (617.) οὖσα συγγενής) ἐπειδὴ προεῖπεν,
οὐδ' ὅπως αὐτῇ προςήκοι Φειδίας ἠκηκόειν,

πρὸς τὸ προςήκοι, τὸ συγγενὲς ἐπήγαγε. προςήκοντες γὰρ λέγονται οἱ συγγενεῖς. τὸ δὲ ἠκηκόειν, οὕτω Φρύνιχος διὰ τοῦ η ἀναγινώσκει. συγγενῆ δὲ εἶπε τὸν Φειδίαν εἰρήνης, καθὸ τεχνίτης ὁ Φειδίας. εὔμορφος δὲ εἰςάγεται ἡ εἰρήνη οὖσα, ὡς πρὸς τὸν Φειδίαν οὖν ἡ καλὰ ξόανα ποιοῦσα.

620. (618.) κᾆτ' ἐπειδὴ 'γνωσαν) ὅρα τοῦ ποιητοῦ τὴν οἰκονομίαν, καὶ ἐκπλαγήσῃ αὐτόν. πάντα

γὰρ τρόπον ἦλθεν ἐν ἀρχῇ τοῦ ποιήματος, μὴ προςκροῦσαι Ἀθηναίοις φάσκων ἑτέρους εἶναι τοῦ πολέμου αἰτίους, Βοιωτούς τε καὶ Μεγαρεῖς, οἵ, φησι, πρῶτοι τὴν εἰρήνην ἐσκορόδισαν. νῦν δὲ πάλιν τοὺς Ἀθηναίους ἀποφαίνεται αἰτιωτάτους τοῦ πολέμου, δι' ὧν τὸν Περικλέα φησὶ γράψαι τὸ κατὰ τῶν Μεγαρέων πινάκιον, καὶ ἀδικουμένους τοὺς συμμάχους εἰς ἀπόστασιν κεχωρηκέναι. τί οὖν ἡ τοῦ ποιητοῦ τέχνη; ὅτε μὲν δέος ἦν τῆς εἰρήνης αὐτοὺς ἐπιτυχεῖν, ἐπὶ τοὺς ἄλλους ἀνήνεγκε τὴν αἰτίαν, ὅτε δὲ αὐτοῖς λοιπὸν κατὰ γνώμην προκεχώρηκε τὰ πράγματα, φησὶ δὴ τὸ τῆς εἰρήνης τυχεῖν, ἤδη καὶ πρὸς αὐτοὺς παῤῥησιάζεται, οὐκ ὀνειδίσαι βουλόμενος αὐτοῖς, ἤδη γὰρ ἔγνωσαν ὄντως εἶναι αἴτιοι, ἀλλ' ἀποστῆσαι προαιρούμενος αὐτοὺς τῶν τοιούτων ἐθῶν, ὡς ἂν μὴ τοῖς αὐτοῖς ἐμμένοντες δύςνους ἔχωσι τοὺς ὑπηκόους.

621. (619.) σεσηρότας) ἀπὸ τῶν κυνῶν ἡ μεταφορά. ὅταν γὰρ ὀργίζωνται, σεσήρασιν ἀλλήλοις.

622. (620.) τοὺς φόρους) ἐδόκουν γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι ἐν τῷ καιρῷ τοῦ πολέμου ἀπηνεῖς εἶναι πρὸς τοὺς φόρους οὓς ἐτέλουν οἱ ὑπήκοοι.

623. (621.) αἰσχροκερδεῖς) ὅτι αἰσχροκερδεῖς καὶ σμικρολόγοι οἱ Λάκωνες, δῆλον ἐκ τοῦ χρησμοῦ,

ἁ φιλοχρηματία Σπάρταν ὀλεῖ, ἄλλο δὲ οὐδέν.

ἦσαν δὲ καὶ περὶ τοὺς ξένους ἀπάνθρωποι, καὶ οὐκ ἐξῆν ξένῳ τινὶ ἀεὶ τῆς Σπάρτης ἐπιβαίνειν, ἀλλ' ὡρισμέναις ἡμέραις.

διειρωνόξενοι) ἐξαπατῶντες τοὺς ξένους, καὶ ψευδόμενοι δι' εἰρωνείας καὶ ὑποκρίσεως. καὶ οὐδὲν θαυμαστὸν ἐνταῦθα ἐποίουν, παρ' οἷς καὶ ὁ τῆς ξενηλασίας κεῖται νόμος.

628. (626.) τὰς κράδας κατήσθιον) καὶ αὐτοὶ ἀντέκοπτον τὰς συκᾶς, ὥςπερ ἐκεῖνοι τὰς ἀμπέλους ἡμῶν. κράδη δὲ εἶδος συκῆς. ἔστι δὲ καὶ μηχανή. κατήσθιον δὲ, ἀντὶ τοῦ κατέκοπτον.

629. (627.) τὴν κορώνεων) κορώνεων ὡς φιβάλεων. ἔστι δὲ εἶδος συκῆς. καὶ ἐν Ἀχαρνεῦσι. ταύτην δὲ κοράκειον λέγουσιν. ὁ γὰρ καρπὸς αὐτῆς κόρακι ἔοικε κατὰ τὸ χρῶμα.

630. (628.) ἐξεθρεψάμην) ὡς ἐπὶ παιδίου εἶ-

πεν ἢ ἀνθρώπου τὸ ἐξεθρεψάμην, ἐφ᾽ ᾧτε ἱκανὴν διάθεσιν καὶ στοργὴν ἐμποιῆσαι. ἢ ἵνα φαίνηται ἀγανακτῶν ἐν λόγοις.

632. (630.) ἐ ξ μ έ δ ι μ ν ο ν κ υ ψ έ λ η ν) ἐξ μεδίμνους χωροῦσαν κυψέλην. ἔστι δὲ εἶδος ἀγγείου ἢ μέτρου δεκτικὸν πυρῶν ἢ κριθῶν. οὕτως δὲ εἴρηται διὰ τὸ κεκρύφθαι αὐτοῦ τὴν ἕλην. ἔστι γὰρ σκοτεινόν. διαφέρει δὲ πρὸς τὴν κυψελίδα, ἥτις ἐστὶν ὁ ἐν τοῖς ὠσὶ ῥύπος. οὐ μόνον δὲ πλεκταὶ ἦσαν αἱ κυψέλαι, ἀλλὰ καὶ κεραμέαι. διὸ λίθῳ φησὶν αὐτὴν κλασθῆναι.

633. (631.) ο ὑ ρ γ ά τ η ς λ ε ὼ ς) διὰ γὰρ τὰς συνεχεῖς τῶν πολέμων εἰςβολὰς ἐσκευαγωγήσαντο εἰς τὴν πόλιν οἱ ἀπὸ τῶν ἀγρῶν.

634. (632.) π ω λ ο ύ μ ε ν ο ς ο ὐ κ ἐ λ ά ν θ α ν ε ν) ἐὰν μὲν ᾖ οὐκ ἐλάνθανε, σεμνολογεῖ λεληθότως αὐτούς, ὡς μᾶλλον συνιέναι δυναμένους τὰς κατὰ τῆς πόλεως βλάβας τῶν ἐν τῇ πόλει τραφέντων, καὶ ταῦτα ἀγροίκους ὄντας. ἐὰν δὲ οὐκ ἐμάνθανε, φησὶν ὅτι ὁ ἄγροικος λεὼς μετοικισθεὶς εἰς τὰς πόλεις, συνῆκε τῆς τῶν προδιδόντων πονηρίας, ἀλλ᾽ ἠγνόησεν ὑπὸ τῶν πολιτευομένων πωλούμενος καθάπερ οἱ συνήθως ὑπ᾽ αὐτῶν πολιτευόμενοι.

635. (633.) ἄ ν ε υ γ ι γ ά ρ τ ω ν) τῆς σταφυλῆς. διὰ τὸ ἀποστερεῖσθαι τῆς συνήθους διαίτης, καὶ ἀνακεχωρηκέναι ἐκ τῶν ἀγρῶν, καὶ ἐπιθυμεῖν αὐτῶν. οἱ γὰρ ἀγροῖκοι κόπτοντες τὰ γίγαρτα μετὰ τῶν ἰσχάδων ἐσθίουσιν.

637. (635.) ἀ σ θ ε ν ο ῦ ν τ α ς) ἀντὶ τοῦ, ἐν ἐνδείᾳ ὄντας. τὴν γὰρ τύχην ἰδίως νόσον καλοῦσι.

κ ἀ π ο ρ ο ῦ ν τ α ς ἀ λ φ ί τ ω ν) φαίνονται ὅτι συνελθόντες εἰς τὸ ἄστυ ἐπένοντο μὴ γεωργοῦντες.

638. (636.) δ ι κ ρ ο ῖ ς) δικράνοις. ἔδει δὲ εἰπεῖν ξύλοις δικράνοις, τουτέστι διφυέσι. ὁ δὲ εἶπε δικράνοις κεκράγμασιν, ἐπειδὴ οἱ ῥήτορες δημηγοροῦντες τῇ κραυγῇ ἔπειθον μὴ ποιῆσαι τὴν εἰρήνην. Ἄλλως. ξύλοις ἀπώθουν τὴν εἰρήνην καὶ ἐξέβαλον. κατασκευάζεται δὲ τὰ τοιαῦτα ξύλα, ἃ καλεῖται δίκρανα, ἐπὶ τοῦ ἀγροῦ, δύο χηλὰς ἔχοντα παρεοικότα τοῖς ξυλευομένοις. τοιούτοις οὖν, φησὶ, δικροῖς τὴν εἰρήνην ὤθουν.

639. (637.) π ο λ λ ά κ ι ς φ α ν ε ῖ σ α ν) μετὰ γὰρ τὰ

ἐν Πύλῳ ἐπρέσβευσαν περὶ διαλλαγῶν Λακεδαιμόνιοι· οἱ δὲ Ἀθηναῖοι οὐ προςεῖχον.

641. (639.) τὰ Βρασίδου) ἀντὶ τοῦ, τὰ Λακεδαιμονίων. ἅμα δὲ ὅτι ἐπὶ αὐτοῦ πολλοὶ τῶν ὑπηκόων προςεχώρουν.

643. (641.) ἡ πόλις γὰρ ὠχριῶσα) οὐ παρὰ τὸ φοβουμένη ὠχριῶσα, ἀλλ' ἴσον τῷ ἀσθενοῦσα, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν νοσούντων. οὕτω γὰρ εἶπε φοβουμένη· τὸ γὰρ ἑξῆς τοῦτο δηλοῖ.

644. (642.) ἅττ' ἂν διαβάλοι) ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν παραβάλοι, ὡς ἐπὶ τροφῆς, διαβάλοι εἶπε διὰ τοὺς διαβάλλοντας.

645. (643.) οἱ δὲ τὰς πληγάς) τὸ ἑξῆς, οἱ δὲ ξένοι τὰς πληγὰς ὁρῶντες ἃς ἐτύπτοντό τινες τῶν δημοτῶν παρὰ τῶν δημαγωγῶν, χρυσίον προςέφερον τοῖς ταῦτα ποιοῦσι. λέγει δὲ τοῖς ῥήτορσιν.

646. (644.) ἔβυουν) ἐπλήρουν, ἔφρασσον.

649. (647.) ὁ βυρσοπώλης) ἐπεὶ μάλιστα ὁ Κλέων ἐνίστατο τῇ εἰρήνῃ. σεσημείωται δὲ ὅτι νεκροὺς κωμῳδεῖ. διὸ, ἐπειδὴ ἐμνήσθη αὐτοῦ ὁ Ἑρμῆς, παῦε παῦε φησὶν ὁ Τρυγαῖος. ἀποθανὼν γὰρ ἦν, καὶ οὐκ ἐξῆν τεθνηκότας κωμῳδεῖν.

651. (649.) οὐ γὰρ ἡμέτερος ἔτ' ἐστὶν) ὅτι χθόνιος ὁ Ἑρμῆς καὶ καταιβάτης παρὰ Ῥοδίοις καὶ Ἀθηναίοις.

652. (650.) ἅττ' ἂν οὖν λέγῃς) διπλῆ καὶ εἴςθεσις[1]) εἰς μέλος τροχαϊκόν. οὗ πέντε μέν ἐστι κῶλα δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ δὲ ϛ' ἐφθημιμερές. ἐν ἐκθέσει δὲ ἰαμβεῖον. ὑφ' ὃ αἱ ἀμφοτέρωθεν ἔξω διπλαῖ.

653. (651.) εἰ πανοῦργος ἦν) λεληθότως κωμῳδεῖ αὐτὸν ὡς τοιοῦτον πάλιν, καὶ ταῦτα παραινῶν ἐκεῖνον μὴ λοιδορεῖν αὐτόν.

658. (656.) ἀλλ' ὅτι σιωπᾷς) πρὸς τὴν εἰρήνην φησί. κωφὸν γὰρ εἰςάγει τὸ πρόςωπον.

659. (657.) ἀλλ' οὐκ ἂν εἴποι) διπλῆ καὶ εἴςθεσις παρὰ τὸ τετράμετρον εἰς ἰαμβικὰ τρίμετρα οβ'. μετὰ δὲ τὰ λέ ἔστι προαναφώνημα τὸ ὦ ὦ.

---

1) ἔκθεσις Ald.

660. (658.) ὀργὴν γὰρ αὐτοῖς) Ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ ὀργίζεται. λείπει δὲ ἡ ὑπέρ, ὑπὲρ ὧν ἔπαθεν.

663. (661.) μισοπορπακιστάτη) ἀντὶ τοῦ μισοπόλεμε, παρὰ τὸν πόρπακα. πόρπαξ δὲ κατά τινας μέν, ὁ ἀναφορεὺς τῆς ἀσπίδος. ὡς δέ τινες, τὸ διῆκον μέσον τῆς ἀσπίδος σιδήριον, ᾧ κρατεῖ τὴν ἀσπίδα ὁ στρατιώτης.

664. (662.) εἶεν, ἀκούω) ὡς τῆς εἰρήνης καλεσάσης τὸν Ἑρμῆν, καὶ λαλησάσης αὐτῷ. τὸ δὲ ἐπικαλεῖς, ἀντὶ τοῦ ἐγκαλεῖς.

666. (664.) ἐλθοῦσα φησὶ) Φιλόχορος φησὶν οὕτως· Λακεδαιμόνιοι περὶ διαλύσεων ἐπέμψαντο πρέσβεις πρὸς Ἀθηναίους, σπονδὰς ποιησάμενοι πρὸς τοὺς ἐν Πύλῳ, καὶ τὰς ναῦς αὐτῶν παραδόντες οὔσας ξ'. Κλέωνος δὲ ἀντειπόντος ταῖς διαλύσεσι, στασιάσαι λέγεται τὴν ἐκκλησίαν. ἐρωτῆσαι δὲ συνέβη τὸν ἐπιστάτην. ἐνίκησαν δὲ οἱ πολεμεῖν βουλόμενοι. Ἄλλως, ἐπὶ Κλέωνος γὰρ πρεσβευσαμένων Λακεδαιμονίων, ἐστασίασαν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.

μετὰ τὰ 'ν Πύλῳ) μετὰ τὰ ἐν Πύλῳ καὶ τοὺς αἰχμαλώτους οὓς ἔλαβεν ὁ Κλέων, ἔπεμψαν Λακεδαιμόνιοι πρὸς Ἀθηναίους ἐπαγγελλόμενοι δώσειν τὰς τριήρεις ἃς εἰλήφεσαν τῶν Ἀθηναίων ἐν τῷ πολέμῳ. ἅμα δὲ καὶ περὶ εἰρήνης καὶ σπονδῶν. ἀντεῖπεν οὖν τότε Κλέων, καὶ τοῦ ἐπιστάτου τρίτον ἐρωτήσαντος τὴν Βουλὴν, τί βούλεται, εἰρήνην ἢ πόλεμον, εἵλετο ἡ Βουλὴ τὸν πόλεμον συνεστάναι.

667. (665.) κίστην πλέαν) πλήρη κυτίδια. κυτίδας δὲ ἐκάλουν τὰς κίστας. πλέαν δὲ προςέθηκεν, ὅτι ἐξῆν τοῖς Ἀθηναίοις τότε ἐκ περιουσίας τὴν εἰρήνην ποιήσασθαι, οὕτω λαμπρῷ τῷ πολέμῳ κεκρατηκόσι.

668. (666.) ἀποχειροτονηθῆναι τρὶς) ὡς τρὶς ἀποχειροτονηθείσης. καὶ διὰ τούτων δὲ σεμνύνει τοὺς Ἀθηναίους, ὡς ἐξουσίαν ἐσχηκότας ποιῆσαι εἰρήνην.

670. (668.) ἐν τοῖς σκύτεσι) διὰ τὴν δειλίαν. ἡ παροιμία, ἐπὶ σκύτη βλέπει. ἢ σκύτη ἀντὶ τοῦ πρὸς τὰ πολεμικά. ἢ πρὸς τὸν Κλέωνα, ὅτι σκυτεὺς ἦν, ἀντὶ τοῦ, ἐν τῷ φόβῳ τοῦ Κλέωνος ὁ νοῦς ἦν ἡμῶν.

674. (672.) εὐνούστατος μὲν ἦν) ὅτι ῥίψασπις καὶ δειλὸς ἦν.

676. (674.) ψυχὴν γάρ γ' ἄριστος) τοῦτο μετὰ εἰρωνείας, ὡς δηλοῖ καὶ τὸ ἑξῆς, καὶ ὅτι κατέλιπε τὸν λόγον μηδὲν αὐτῷ ἐπαγαγών.[1])

677. (675.) οὐκ ἦν ἄρ' ὅπερ φησὶν) οὔτε γνήσιος ἦν τῷ πατρί, ἀλλὰ καὶ ῥίψασπις ἦν. τὰ δύο οὖν αὐτῷ προστρίβεται.

679. (677.) ἀποβολιμαῖος) ἅμα μὲν καὶ διὰ τὸ ἀποβαλεῖν τὰ ὅπλα, καὶ παρὰ τὸ ὑποβολιμαῖος εἶναι.

682. (680.) Ὑπέρβολος νῦν) ὅτι μετὰ τὸν Κλέωνα Ὑπέρβολος ἐπολιτεύσατο. Χρέμιδος δὲ υἱὸς ἦν Ὑπέρβολος, ἀδελφὸς δὲ Χάρωνος, λυχνοπώλης, φαῦλος τοὺς τρόπους. οὗτος μετὰ τὴν τοῦ Κλέωνος δυναστείαν διεδέξατο τὴν δημαγωγίαν. ἀπ' αὐτοῦ δὲ πρώτου ἤρξαντο οἱ Ἀθηναῖοι φαύλοις παραδιδόναι τὴν πόλιν καὶ τὴν δημαγωγίαν, πρότερον δημαγωγούντων πάνυ λαμπρῶν πολιτῶν. προείλετο δὲ τοὺς τοιούτους ὁ δῆμος, ἀπιστῶν διὰ πόλεμον τὸν πρὸς Λακεδαιμονίους τοῖς ἐνδόξοις τῶν πολιτῶν, μὴ τὴν δημοκρατίαν καταλύσαιεν. ἐξωστρακίσθη δὲ οὗτος, οὐ διὰ δυνάμεως φόβον καὶ ἀξιώματος, ἀλλὰ πονηρίαν καὶ αἰσχύνην τῆς πόλεως. ἐν Σάμῳ δὲ διατρίβων, ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἐχθρῶν ἐπιβουλευθεὶς ἀπέθανε, καὶ τὸν νεκρὸν αὐτοῦ βαλόντες εἰς σάκκον, ἔρριψαν εἰς τὸ πέλαγος.

683. (681.) περιάγεις) ἀποστρέφεται τὸ ὄνομα τοῦ Ὑπερβόλου ἀκούσασα ἡ εἰρήνη.

685. (683.) ἐπεγράψατο) ἀντὶ τοῦ ἐχειροτόνησε, κατέστησεν. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν μετοίκων τοὺς προστάτας προγραφόντων ἑαυτοῖς.

687. (685.) καὶ γυμνὸς ὢν) προεστῶτος δηλονύτι.

688. (686.) περιεζώσατο) οἱ γὰρ γυμνοὶ ἐπιθυμοῦσι κἂν περιζώματος τυχεῖν. ὁ δὲ νοῦς, δι' ἀνάγκην τέως τοῦτον ἐζώσατο πολυτελέστερον.

689. (687.) πῶς οὖν ξυνοίσει) ἐν ἴσῳ εἴρηκε

---

1) Hoc et praecedens scholion inverso ordine *Ald.*

τούτῳ, πῶς ταῦτα ἡ πόλις οἰκονομήσει, καὶ θήσεται. τὸ δὲ ἑξῆς, πῶς συνοίσει τῇ πόλει ταῦτα, ἐρωτᾷ.

692. (690.) ἐψηλαφῶμεν) ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος εἴληφε τὸ ἐψηλαφῶμεν. οἱ γὰρ ἐν σκότει ζητοῦντες τοῦ ζητουμένου τὴν ἀκριβῆ ὄψιν οὐχ ὁρῶντες, ψηλαφῶντες ἀνευρίσκουσιν αὐτό.

693. (691.) πρὸς λύχνον βουλεύσομεν) ὅτι λυχνοπώλης ὁ Ὑπέρβολος. τινὲς δέ φασιν αὐτὸν Σύρον. καὶ Κρατῖνος δὲ ἐν Πυτίνῃ· Ὑπέρβολον δὲ ἀποσβέσας ἐν τοῖς λύχνοις γράψω.

696. (694.) ὅτι πράττει Σοφοκλῆς) γελοῖα ταῦτα. ὡς γὰρ περὶ σπουδαίων τὴν ἔμφασιν ποιούμενος ἐπήνεγκεν, ὅτι περὶ Σοφοκλέους ἐπύθετό μου.

698. (696.) ἐκ τοῦ Σοφοκλέους γίνεται) ὅτι ἐπὶ μισθῷ ἔγραψε τὰ μέλη. καὶ γὰρ Σιμωνίδης δοκεῖ πρῶτος σμικρολογίαν εἰσενεγκεῖν εἰς τὰ ᾄσματα καὶ γράψαι ᾆσμα μισθοῦ. τοῦτο δὲ καὶ Πίνδαρός [ἐν τοῖς Πυθιονίκαις Rav.] φησι αἰνιττόμενος· οἱ μὲν πάλαι ὦ Θρασύβουλε φῶτες οἳ χρυσάμπυκες, ἐς δίφρον μοι συνανέβαινον, κλυτᾷ φόρμιγγι συναντώμενοι, ῥίμφα παιδείους ἐτόξευον μελιγάρυας ὕμνους. ἁ μοῦσα γὰρ φιλοκερδής. τὸ μέντοι περὶ κιβωτῶν περὶ Σιμωνίδου λεγόμενον, ὅτι παρακειμένας εἶχε δύο, τὴν μὲν κενὴν, τὴν δὲ μεστὴν, καὶ τὴν μὲν κενὴν χαρίτων ἔλεγεν εἶναι, τὴν δὲ γνώριμον, περιφερόμενον εὑρίσκεται[1]). καθ' ἱστορίαν γὰρ οὐδεὶς εἴρηκεν. Ἄλλως. ὁ Σιμωνίδης διεβέβλητο ἐπὶ φιλαργυρίᾳ. καὶ τὸν Σοφοκλέα οὖν διὰ φιλαργυρίαν ἐοικέναι τῷ Σιμωνίδῃ. λέγεται δὲ ὅτι ἐκ τῆς στρατηγίας τῆς ἐν Σάμῳ ἠργυρίσατο. χαριέντως δὲ πάνυ τῷ αὐτῷ λόγῳ διέσυρε τοὺς β' ἰαμβοποιοὺς, καὶ μέμνηται ὅτι σμικρολόγοι. ὅθεν Ξενοφάνης κίμβικα αὐτὸν προσαγορεύει. μήποτε δὲ ἐδόκει Σοφοκλῆς περὶ τοὺς μισθοὺς καὶ τὰς νεμέσεις ὀψέ ποτε φιλοτιμότερος γεγονέναι.

699. (697.) γέρων ὢν) ἀρχαῖος καὶ παλαιός. οἷον, γηράσας, φιλάργυρος ἐγένετο.

---

1) καὶ τὴν κενὴν χαρίτων ἔλεγεν εἶναι γνώριμον. πλὴν τοῦτο λέγω περιφερόμενον εὑρίσκεται. Rav.

700. (698.) *κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι*) φρυγάνου, ψιάθου. λέγοιτο δ' ἂν ἐπὶ φιλοκερδεῖ. λέγεται δὲ καὶ ἄλλως·

θεοῦ θέλοντος, κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοις.

ῥὶψ δέ ἐστιν ἱμαντῶδες φυτὸν, παρὰ τὸ ῥέπω ῥέψ καὶ ῥίψ, καὶ ῥίπεσι τοῖς τῆς ἰτέας κλάδοις.

702. (700.) *ἐνέβαλον*) ἀντὶ τοῦ, ἐπῆλθον τῇ πόλει.

703. (701.) *ὡρακιάσας*) οἷον, ὠχριάσας, ἢ ἐλκυσθεὶς, ἢ λειποψυχήσας, ἢ ἀθυμήσας. ὡς φιλοπότην δὲ πάλιν διαβάλλει τὸν Κρατῖνον, μετὰ ἐκλύσεως ἐσκοτωμένον. ᾧ ἴσως ἀκολουθεῖ καὶ τὸ, ὡρακιάσας. τοιοῦτοι δὲ οἱ λειποψυχοῦντες. τρέπεται γὰρ αὐτῶν ἡ χροιά. Λυκόφρων δὲ τὸ ὡρακιᾷν ἀντὶ τοῦ ὠχριᾷν. Ἐρατοσθένης δὲ, τὸ ὑπὸ ἐκλύσεως ἐσκοτῶσθαι. ὅτι δὲ φίλοινος ὁ *Κρατῖνος* καὶ αὐτὸς ἐν τῇ Πυτίνῃ λέγει σαφῶς.

705. (703.) *χἄτερα πόσ' ἄττ' οἴει*) ὥσπερ ἐκπλαγείσης τῆς εἰρήνης ἐπήγαγε τὸ, καὶ ἕτερα τοιαῦτα γέγονεν ἐν τῇ πόλει.

707. (705.) *ἴθι νῦν*) μίαν τῶν συνανελθουσῶν τῇ εἰρήνῃ πρὸς γάμον αὐτῷ δίδωσι. προειρήκαμεν δὲ, ὅτι συνανειλκύσθησαν αὐτῇ ἥ τε Ὀπώρα καὶ ἡ Θεωρία. ἦσαν δὲ ἑταῖραι.

709. (707.) *ἐκποοῦ σαυτῷ*) οὐκ εἶπε τοὺς παῖδας, ἀλλὰ τοὺς βότρυς διὰ τὴν Ὀπώραν.

711. (709.) *διὰ χρόνου τί σοι δοκῶ*) ὅτι οἱ διὰ χρόνου ἐσθίοντες ὀπώραν πολλὴν βλάπτονται, καὶ οἱ συνουσιάζοντες συνεχῶς. ἐπεὶ οὖν ἐδόκει Ὀπώρα εἶναι καὶ ἡ πόρνη, πρὸς ἀμφότερα ἔπαιξεν.

[712. *κατελάσας*) συνουσιάσας. *Gl. Victor.*]

713. (711.) *βληχωνίαν*) βλήχωνα Ἀττικοὶ διὰ τοῦ β, οὐ διὰ τοῦ γ. οἱ δὲ πολλὴν ὀπώραν ἐσθίοντες, ἐὰν κυκεῶνα βληχωνίαν πίωσιν, οὐ βλάπτονται. βρέχοντες οὖν γλήχωνα ἐπιπίνουσι, διὰ τὸ ὑπὸ τοῦ ὀποῦ τὴν καρδίαν κατεσθίεσθαι. ἵνα οὖν ἡ δριμύτης ἀποστύφῃ, γλήχωνας ἐλάμβανον. Ἄλλως. οἱ ὀπώραν πολλὴν ἐσθίοντες κυκεῶνα πίνουσιν ὑπὲρ τοῦ πῆξαι τὴν τροφὴν καὶ μὴ ναυτιᾷν. καὶ γὰρ τὸ πολὺ τῆς ὀπώρας προσίσταται τῷ στομάχῳ.

Ἄλλως. τοὺς ὑπὸ τῆς ὀπώρας βαρυνομένους ἴασθαί φασιν εἰ ἀποβρέξαντες γλήχωνα εἰς ὕδωρ πίοιεν. ἴασθαι γὰρ οὕτω τοὺς καρδιῶν πόνους.

713. (711.) τὴν Θεωρίαν) τοῖς μὲν γεωργοῖς φέρουσα τὴν Ὀπώραν ἔδωκε, τῇ δὲ Βουλῇ τὴν Θεωρίαν ἀπένειμεν. ἐδόκει γὰρ ἡ Βουλὴ τῆς θεωρίας.

716. (714.) τῆς Θεωρίας) ἡ γὰρ Βουλὴ τὰς θεωρίας ἐξέπεμπε. τινὲς δὲ στίζουσιν εἰς τὸ Βουλή, καὶ συνάπτουσι τὸ, σὺ τῆς Θεωρίας ὅσον ζωμὸν ῥοφήσεις, ὡς ψηφιουμένης τῆς Βουλῆς θῦσαι ἐπὶ τούτοις.

717. (715.) ἡμερῶν τριῶν) ἐπὶ γ' γὰρ ἡμέρας ἐψηφίσατο ἡ Βουλὴ βοῦς θύειν. ἀφ' ὧν καὶ ἕτερα ζῶα.

718. (716.) χόλικας) τὰ τῶν βοῶν παχέα ἔντερα. ταῦτα γὰρ οὐχ ἱεροῦντο, ὡς τὸ ἄλλο σῶμα. τινὲς δὲ χόλικά φασιν εἶδος ἰχθύος.

723. (721.) ἀστραπηφορεῖ) ὁ στίχος ἐκ Βελλεροφόντου Εὐριπίδου, παρὰ τὸ ἀστραπαῖς ὑπηρετεῖν.

725. (723.) τὴν τοῦ Γανυμήδους) ἀντὶ τοῦ, τὴν κόπρον. ὅτι οὗτος μόνος θνητὸς ἐν θεοῖς. τινὲς δὲ, διὰ τὸ ἐν ἀρχῇ ῥηθῆναι αὐτῷ, ἑτέραν παιδὸς ἠταιρηκότος. ἐδόκει γὰρ καὶ ὁ Γανυμήδης ἐρώμενος εἶναι Διός.

727. (725.) τηδὶ παρὰ τὴν θεόν) τινὲς οὐ παρὰ τὴν εἰρήνην, λέγουσι γὰρ ἐν τῷ οὐρανῷ μεῖναι, καὶ ἐκεῖθεν ἐνεργεῖν, ὥςπερ καὶ τὸν πόλεμον. οὐδαμοῦ γὰρ αὐτῆς μέμνηται ἐν τοῖς ἑξῆς ὡς κατελθούσης. παρὰ τὴν θεὸν οὖν, τὴν Ἀθηνᾶν. ἄγαλμα γὰρ ἦν ἐν τῷ θεάτρῳ τῆς Ἀθηνᾶς.

δεῦρ' ὦ κόραι) τῇ Εἰρήνῃ καὶ τῇ Θεωρίᾳ καὶ τῇ Ὀπώρᾳ λέγει.

728. (726.) ἕπεσθον ἅμ' ἐμοὶ) κατέλυσε τοῦ οὐρανοῦ τὴν ὑπόκρισιν. κάτεισι γὰρ ἐπὶ τὴν ὀρχήστραν κλίμαξιν. ἐχόμενος δὲ τῆς Εἰρήνης καταβαίνει ὁ πρεσβύτης ἐπὶ τὴν ὀρχήστραν. ἴσως δὲ καὶ χορὸς ἀνῆλθεν εἰς τὴν ἀναγωγὴν τῆς Εἰρήνης.

729. (727.) ἑστυκότες) ἔδει εἰπεῖν ἑστῶτες. τὸ δὲ ἑστυκότες ἐχρήσατο, διὰ τὴν Εἰρήνην, ὥςπερ διὰ τὸ γαμηθῆναι αὐτῶν τὴν μὲν τῷ Τρυγαίῳ, τὴν δὲ τῇ Βουλῇ. πόρναι γάρ εἰσιν ἐσκευασμέναι.

730. (728.) ἀλλ' ἴθι χαίρων) ὁ χορὸς μένων ποιεῖ παράβασιν οὐ τελείαν, ἀλλὰ κομμάτιον μέν ἐστι τοῦ χοροῦ. ὧν τετράμετρα καταληκτικὰ τέσσαρα μὲν ἐν ἐκθέσει παρὰ ταύτας. ὅτι εἰσὶν ἀναπαιστικοὶ τελευταῖοι τροχαϊκοὶ καὶ κάτισοι τοῖς ἄλλοις. Ἄλλως. ἡ παράβασις αὕτη οὐκ ἔστι τελεία. τοῦ γὰρ ἐπιῤῥήματος καὶ ἀντεπιῤῥήματος ἐστέρηται. ἔστι τοίνυν τὸ μὲν κομμάτιον στίχων ἀναπαιστικῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν έ. τὸ δὲ μακρὸν στίχων ὁμοίων λγ'. ἡ δ' ἔκθεσις κώλων δέκα διμέτρων πλὴν τοῦ τελευταίου καταληκτικῶν. ἐπὶ πᾶσι παράγραφος.

τὰ σκεύη) τὰς ἅμας, τὰ σχοινία. γυμνὸν γὰρ ποιοῦσιν οἱ κωμικοὶ τὸν χορὸν, ἵνα ὀρχῆται.

732. (730.) κυπτάζειν) κρυφιμαίως διατρίβειν καὶ κρύπτεσθαι.

735. (733.) χρῆν μὲν τύπτειν) νῦν παραβάσει κέχρηται ὁ χορὸς, μηδὲν περὶ τοῦ προκειμένου λέγων ἢ τὸν ποιητὴν ἐπαινῶν. παράβασιν δὲ τοῦτο ἐκάλουν ἀπὸ τοῦ παραβαίνειν τὸν χορὸν ἀπὸ τῆς νενομισμένης στάσεως εἰς τὴν καταντικρὺ τοῦ θεάτρου ὄψιν, ὁπότε ἐβούλετο ὁ ποιητὴς διαλεχθῆναί τι ἔξω τῆς ὑποθέσεως ἄνευ τῶν ὑποκριτῶν πρὸς τὸ θέατρον διὰ τοῦ χοροῦ. ἐστρέφετο δὲ ὁ χορὸς καὶ ἐγίνοντο στίχοι δ'. εἶτα διελθόντες τὴν καλουμένην παράβασιν, ἐστρέφοντο πάλιν εἰς τὴν προτέραν στάσιν. δῆλον δὲ αὐτοὶ ποιοῦσιν οἱ ποιηταὶ, τὸ στρέφεσθαι σημαίνοντες καὶ τὸ παραβαίνειν. Πλάτων ἐν τῷ Παιδαρίῳ·

εἰ μὲν μὴ λίαν ὦ 'νδρες ἠναγκαζόμην
στρέψαι δεῦρ', οὐκ ἂν παρέβην εἰς
λέξιν τοιάνδ' ἐπῶν.

ἄμφω σημάνας, καὶ τὸ στρέφεσθαι καὶ τὸ παραβαίνειν. Κρατῖνος δὲ ἐν τῇ Πυλαίᾳ δηλοῖ, ὅτι ἕξ ἐστι ζυγὰ τοῦ χοροῦ. ὁ δὲ νοῦς, ἐχρῆν μὲν, εἴ τις κωμῳδοποιητὴς ἑαυτὸν ἐπῄνει παραβάσει χρώμενος, τοὺς ῥαβδούχους ἐκείνους τύπτειν αὐτὸν, ὡς ἀπρεπές τι μεταχειριζόμενον. εἰ δὲ πρέπον ἐστὶν ὦ μοῦσα ἑαυτὸν ἐπαινέσαι τινὰ, φησὶν ὁ διδάσκαλος ἡμῶν, τουτέστιν ὁ Ἀριστοφάνης, ἄξιος εἶναι πολλῆς τιμῆς, ὅστις, Ἀριστοφάνης, ἄριστος γεγένηται. ἦσαν δὲ ἐπὶ τῆς θυμέλης ῥαβδοφόροι τινὲς, οἳ τῆς εὐκοσμίας ἐμέλοντο τῶν θεατῶν. ἢ ῥαβδούχους εἶπε τοὺς κριτὰς τοῦ ἀγῶνος, οὓς ὁ ποιητὴς αἰσυμνήτας εἶπεν.

736. (734.) παραβὰς ἐν τοῖς ἀναπαίστοις) πᾶσαν παράβασιν ἀνάπαιστον καλεῖ.

741. (739.) ἐς τὰ ῥάκια) ὡς τοιαῦτα εἰςαγόντων των ἄλλων κωμικῶν, ῥακοφοροῦντας. αἰνίττεται δὲ καὶ εἰς Εὔπολιν.

καὶ τοῖς φθειρσὶν) ἀντὶ τοῦ, εὐτελεῖς καὶ ἀδόξους ἄνδρας.

742. (740.) τοὺς θ' Ἡρακλέας) μάττειν τὸ πολλὰ ἐσθίειν. ἀπὸ τῆς ματτομένης ζύμης. αἰνίττεται δὲ ταῦτα εἰς Εὐριπίδην, ὃς ἐποίησε τὸν Ἡρακλέα πίνοντα, καὶ Διόνυσον δειλὸν, καὶ Δία μοιχὸν, καὶ δοῦλον κλαίοντα. τινὲς δέ φασιν εἰς Κρατῖνον αἰνίττεσθαι, ὡς τοιαῦτα ποιοῦντα δράματα. ἐπεπόλασε δὲ τότε ταῦτα τὰ λήμματα. καὶ αὐτὸς δὲ Ἀριστοφάνης ὡς γαστρίμαργον τὸν Ἡρακλέα κωμῳδεῖ καὶ ἐν Ὄρνισι, καὶ ἐν Αἰολοσίκωνι, καὶ ἐν τοῖς Σφηξὶ περὶ τούτων φησὶ, τοῦ τε Ἡρακλέους καὶ τοῦ δούλου. ἐπεπόλαζε γὰρ τότε ταῦτα, Ἡρακλῆς πεινῶν, καὶ Διόνυσος δειλὸς, καὶ μοιχὸς Ζεὺς, ὥςτε καὶ αὐτοὺς δοκεῖν ἔχθεσθαι. Κρατῖνος· ὑπὸ δὲ Ἡρακλέους πεινῶντος ἄγειν ταῦτα καὶ σκώπτοντος, οὐ βοιωτόν ἐστι. περὶ δὲ τῶν δούλων καὶ ἐν Βατράχοις φησίν.

746. (744.) ἵν' ὁ σύνδουλος σκώψας) ἀντὶ τοῦ, καὶ τούτους τοὺς συνδούλους ἐξέφερον, κλαίοντας τούτου ἕνεκα, ἵνα ὁ σύνδουλος χλευάζων ἀνέρηται αὐτόν.

747. (745.) ὑστριχὶς) ἡ ἐξ ὑείων τριχῶν μάστιξ. ἔστι δὲ καὶ ὑστριχὶς θηρίον τρίχας ἔχον ὑὸς, ἃς ἐν τῷ διώκεσθαι ἐξακοντίζει κατὰ τῶν διωκόντων.

εἰςέβαλεν) ἀπὸ μεταφορᾶς λέγει τῶν τὰς πόλεις πορθούντων, εἰςέβαλεν. καὶ ἔμεινεν ἐν τῇ τροπῇ. κυρίως γὰρ εἰςβαλεῖν ἐστι τὸ πολεμίους τινὰς εἰςελθεῖν εἰς τὴν πόλιν.

749. (747.) βωμολοχεύματα) τουτέστι βωμολόχα σκώμματα, ὅ ἐστι σκώπτοντας εὐτελεῖς τινας καὶ ἀσθενεῖς ἄνδρας.

750. (748.) ἐποίησε τέχνην) τοῦτο καὶ Φερεκράτης ἐποίησε τὸν Αἰσχύλον λέγοντα ἐν τοῖς Κραπατάλοις.

ὅςτις αὐτοῖς παρέδωκε τέχνην μεγάλην, ἐξοικοδομήσας.

κἀπύργωσεν) ὕψωσεν, ηὔξησεν, ἐμεγάλυνεν,

ἠσφαλίσατο, καὶ ἐπὶ τὸ σεμνότερον τὰ ποιήματα ἤγαγεν. καὶ ἐν ἄλλοις περὶ αὐτοῦ φησιν·

ἀλλ' ὦ πρῶτος τῶν Ἑλλήνων πυργώσας ῥήματα σεμνά.

751. (749.) οὐκ ἀγοραίοις) οὐ κατημαξευμένοις.

753. (751.) ἀλλ' Ἡρακλέους ὀργήν) ἐνδόξως πάλιν παρέλαβεν αὐτὸς τὸν Ἡρακλῆν. λέγει γάρ, οὐ κατὰ τοὺς ἄλλους ποιητὰς μετρίους τινὰς καὶ φαύλους λοιδορεῖν καὶ κωμωδεῖν προειλόμην, ἀλλ' ὥςπερ Ἡρακλῆς τοὺς μεγάλους ἄθλους ὑπέστη, οὕτω κἀγὼ τοὺς ἀρίστους καὶ μέγα δυναμένους παρ' υμῖν κωμωδεῖν εἱλόμην. Ἡρακλέα γὰρ μιμούμενος, οὐκ εὐτελεῖς ἄνδρας κωμωδεῖν ἐπεχείρησα.

754. (752.) διαβὰς βυρσῶν ὀδμὰς) ὡςανεὶ ἔλεγε ποταμοὺς ἢ χαράδρας. διὰ δὲ τὸν Κλέωνα ταῦτα. εἰκὸς γὰρ ἦν αὐτὸν ἀπειλεῖν τῷ Ἀριστοφάνει διὰ τὰς ὕβρεις. τὸ βαρβαρῶδες δὲ τοῦ Κλέωνος δηλοῖ διὰ τοὺς βαρβαρισμούς. Παφλαγὼν γὰρ ἦν. τοῦ Ἡρακλέους δὲ μνημονεύσας, ἑξῆς τὸ βυρσῶν ὀσμὴν ἐπήγαγεν, ἐπεὶ δοκεῖ ὁ Ἡρακλῆς τὴν Αὐγέου κόπρον ἐκκεκαθαρκέναι.

756. (754.) οὗ δεινότατα) Ἐρατοσθένης ἀγνοήσας τὰ κατὰ τὴν Κύνναν, κυνὸς γράφει, κυνὸς ὡς ἀκτῖνες ἐλάμποντο. Κύννα δὲ καὶ Σαλαβακχὼ πόρναι Ἀθήνησι. ἀναίδειαν δὲ αὐτοῦ καὶ τραχύτητα τῶν τρόπων δείκνυσι διὰ τῶν ὄψεων· ὡς καὶ Ὅμηρος· ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐΐκτην. τῆς δὲ Κύννης μέμνηται καὶ ἐν τοῖς Ἱππεῦσι λέγων· καὶ Κύνναν καὶ Σαλαβακχώ. Ἄλλως. Κύννη ἑταίρα ἐστίν. δῆλον δὲ ὅτι καὶ ἀναιδὴς καὶ πόρνης ὀφθαλμοὺς εἶχεν.

757. (755.) ἑκατὸν δὲ κύκλῳ) ὡςεὶ ἔλεγεν ὄφεων. εἰκὸς γὰρ πλῆθος κολάκων ἔχειν τὸν Κλέωνα. χαράδρα δέ ἐστι διαίρεσις εἴτε διώρυξ πηλοῦ μεστή. ὄλεθρον δὲ εἶπεν οὐχ ὕδωρ ἔχουσα. δέον δὲ εἰπεῖν ἐλιχμῶντο, ἐλιχνῶντο εἶπε, διὰ τὸ λίχνον τῶν κολάκων. Ἄλλως. εἰκὸς γὰρ σύστημα τὸν Κλέωνα ἔχειν μέγα δυνάμενον τῶν ὑποτρεχόντων αὐτῷ καὶ θεραπευόντων. ὁ δὲ εἶπεν, ὡςεὶ ἔλεγεν δρακόντων ἑκατὸν κεφαλαῖς αὐτὸν καθωπλίσθαι, καὶ τοῦτο πρὸς ἕνα τῶν Ἡρακλέους αἰνιττόμενος ἄθλων, τὴν ἑκατοντακέφαλον ὕδραν. καὶ γὰρ Τυφῶ-

να αὐτὸν εἶπεν ἐν τοῖς Ἱππεῦσι. τοσαύταις δὲ ἐκεῖνος κεφαλαῖς ὥπλιστο. ἢ διὰ τοὺς περὶ αὐτὸν κόλακας.

758. (756.) χαράδρας) ἀντὶ τοῦ χειμάῤῥου ποταμοῦ. κατάγουσι δὲ οὗτοι παντοῖα μετὰ τοῦ ῥεύματος. οὐκ εἶπε δὲ πηλὸν, ἀλλ' ὄλεθρον.

759. (757.) φώκης δ' ὀσμὴν) θαλάσσιον ζῶον ἡ φώκη. Ὅμηρος·

φωκάων ἁλιοτρεφέων ὀλοώτατος ὀδμή.

Λαμίας ὄρχεις) δραστικοὶ γὰρ οἱ ὄρχεις. Δίδυμος δέ· εἰδωλοποιεῖ τινας ὄρχεις Λαμίας. θῆλυ γάρ. ἐντεῦθεν καὶ Λάμος ἡ πόλις τῶν Λαιστρυγόνων. λέγεται ἡ Λαμία Βήλου καὶ Λιβύης θυγάτηρ. ταύτης ἐρασθῆναι τὸν Δία φασὶν, μεταγαγεῖν δὲ αὐτὴν ἀπὸ Λιβύης εἰς Ἰταλίαν, ἀφ' ἧς καὶ πόλις ἐν Ἰταλίᾳ, Λάμια προσαγορεύεται. ἔνθεν αὐτῇ συνελθὼν ὁ Ζεὺς, οὐκ ἔλαθε τὴν Ἥραν, ἥτις ζηλοτυποῦσα τὴν Λαμίαν, τὰ γινόμενα αὐτῆς τέκνα ἀνῄρει. ἡ δὲ ἀποθνησκόντων αὐτῆς τῶν παιδίων βαρυθυμοῦσα, τὰ τῶν ἄλλων παιδία διὰ φθόνον ὑποκλέπτουσα ἀνῄρει. διὰ τοῦτο καὶ τὰς τίτθας ἐκφοβούσας τὰ βρέφη καλεῖν ἐπ' αὐτοῖς τὴν Λαμίαν. μυθεύεται δὲ ὡς ἄϋπνος αὕτη διατελεῖ βουλήσει Ἥρας, ἵνα καὶ ἡμέρας καὶ νύκτας ἐν τῷ πένθει ᾖ, ἕως οὗ αὐτὴν ἐλεήσας ὁ Ζεὺς ἀφαιρετοὺς αὐτῆς καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐποίησεν, ὅπως ἐν αὐτῇ ᾖ ἐξαιρεῖσθαι καὶ πάλιν θεῖναι. λέγεται δὲ ἐσχηκέναι παρὰ Διὸς καὶ τὸ μεταμορφοῦσθαι εἰς ὅ τι οὖν βούλεται. ἀλλόκοτον δέ τι τέρας ὑποστήσασθαι βούλεται τὸν Κλέωνα. τὴν γὰρ Λάμιάν φησιν ἄγριον εἶναι ζῶον καὶ δύσοσμον καὶ ἀνήμερον. οὐκ ἀρκεσθεὶς δὲ τούτοις αὐτὸν εἰκάσαι μόνοις, προσέθηκεν ἄπλυτον, ἵνα μᾶλλον αὐξήσῃ τὴν περὶ τὸν Κλέωνα δυσοσμίαν.

760. (758.) τοιοῦτον ἰδὼν τέρας) εἰρηκὼς τῶν σκωμμάτων αὐτοῦ τὸ κατ' εἶδος, ἔσκωψεν αὐτὸν πάλιν ἐπὶ τὸ γενικὸν ἀναδραμών. δι' οὗ τέρας αὐτὸν καλεῖ μείζονα δόξαν τῶν προειρημένων καταλιπὼν ἔχειν τοῖς ἀκηκοόσι περὶ αὐτοῦ.

764. (762.) παῖδας ἐπείρων) ὡς τῶν ἄλλων ἐξιόντων καὶ δεομένων καὶ νέων καὶ τῶν παίδων, εἰς τὸ σπουδάζειν αὐτοὺς, ἵνα νικήσωσιν. εἰώθασι δὲ καὶ παιδεραστεῖν ἁβρυνόμενοι τῇ νίκῃ. αἰνίττεται δὲ εἰς Εὔπο-

λιν καὶ τοὺς περὶ αὐτὸν, ὡς παίδων ἐρῶντας καὶ παλαίστρας περιερχομένους.

765. (763.) πάνυ ῥ' ἀνιάσας) ὡς τῶν νικώντων ταῦτα ποιούντων καὶ εἰς ὕβριν ἐξελκομένων. ὀλίγα κωμῳδήσας ἢ οὐδὲν λυπήσας. ὁμοίως τῷ,

ἦ ὀλίγον οἷ παῖδα ἐοικότα γείνατο Τυδεύς.

766. (765.) πρὸς ταῦτα χρεὼν) διὰ ταῦτα ὑμᾶς ἀξιῶ συλλαμβάνεσθαι, ἢ δι' αὐτὰ τὰ δίκαια.

768. (767.) καὶ τοῖς φαλακροῖσι) τοῦτο εἰς ἑαυτόν. φαλακρὸς γὰρ ἦν ὁ Ἀριστοφάνης. τρωγαλίων δὲ, τῶν τραγημάτων. οὕτως οἱ παλαιοί.

773. (772.) καὶ μὴ ἀφαίρει γενναιοτάτου) μηδὲν ἀφαίρει τῶν προκειμένων, ἀλλὰ πάντα παράθες. τὸ δὲ σχῆμα Ἀττικὸν, τὸ γενικὴν εἰπεῖν ἀντὶ αἰτιατικῆς. ὡς νῦν εἶπε τῶν τρωγαλίων ἀντὶ τοῦ τὰ τρωγάλια.

775. (775.) Μοῦσα σὺ μὲν πολέμου) τὸ χ πρὸς τὴν ἀλλαγὴν τοῦ μέτρου. αὕτη δὲ πλοκή ἐστι καὶ ἔλαθεν. σφόδρα δὲ γλαφυρὸν εἴρηται, καὶ ἔστι Στησιχόρειον.

μοῦσα σὺ μὲν) ἡ ᾠδὴ αὕτη καὶ στροφὴ κώλων ἐστὶ κβʹ. τοσούτων δὲ καὶ ἡ ἀντῳδὴ καὶ ἀντιστροφή. οὐ γὰρ διῄρηνται, ἀλλ' ἐχόμεναι εἰσὶν ἀλλήλων, ἐπεὶ οὐ κεῖται μεταξὺ τὸ ἐπίῤῥημα. τὰ μὲν οὖν ά, ϛʹ, ιδʹ, ιϛʹ, ιθʹ, κά δακτυλικὰ πενθημιμερῆ. τὰ δὲ βʹ, δʹ προσῳδιακὰ δίμετρα ἀκατάληκτα ἐκ παίωνος βʹ καὶ χοριάμβου. τὸ δὲ γʹ τροχαϊκὸν ἰθυφαλλικόν. τὸ έ ἰαμβικὸν πενθημιμερές. τὸ δὲ ζʹ ἀκατάληκτον δίμετρον. τὰ ή, θʹ, ιά δακτυλικὰ τρίμετρα. τὸ ί τροχαϊκὴ βάσις. τὰ ιβʹ, ιγʹ χοριαμβικὰ εἰς βακχεῖον περαιούμενα δίμετρα. τὸ ιέ ἀναπαιστικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. τὰ ιζʹ, κʹ ἀναπαιστικαὶ βάσεις. τὸ ιή δακτυλικὸν δίμετρον. τὸ τελευταῖον ἰαμβικὸν ἐφθημιμερές. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν στροφῆς παράγραφος, τῆς δ' ἀντιστροφῆς κορωνίς.

779. (778.) κλείουσα θεῶν τε γάμους) ὅτι σύνηθες ἦν τοῖς παλαιοῖς ᾄδειν θεῶν τε καὶ ἡρώων γάμους. σημειοῦται δὲ ταῦτα, ὁ μόχθος πρὸς τοὺς ἀθετοῦντας τὴν ἐν Ὀδυσσείᾳ Ἄρεος καὶ Ἀφροδίτης μοιχείαν.

ἢν δέ σε Καρκίνος) Καρκίνος τραγῳδίας ποιη-

της, ὃς εἶχε ταπεινούς τινας παῖδας. ἐν δὲ τῷ ἀντιγράφῳ παροξύτονον εὗρον τὸ Καρκίνος. ἴσως οὖν συνέστειλεν αὐτὸ, ὡς καὶ Ἄρατος. παῖδες δὲ Καρκίνου τρεῖς, Ξενοκλῆς, Ξενότιμος, Ξέναρχος. τραγικοὶ δὲ οὗτοι χορευταὶ, οἵτινες διὰ τὴν σμικρότητα τῶν σωμάτων ὄρτυγες ἐκαλοῦντο.

788. ὄρτυγας οἰκογενεῖς) δέον ὄρνιθας οἰκογενεῖς εἰπεῖν, ὄρτυγας εἶπε, πρᾶγμα τῆς φύσεως ἀλλότριον, πλὴν εἰ μὴ ὡς μαχίμους διαβάλλοι τοὺς παῖδας τοῦ Καρκίνου. φιλεριστικὴ γὰρ τῶν ἀῤῥένων ὀρτύγων ἡ φύσις. οἰκογενεῖς δὲ, ἀντὶ τοῦ ἡμέρους ἐν οἴκῳ τεθραμμένους. προείρηται δὲ περὶ τῶν Καρκίνου υἱῶν, ὅτι μικροί. ἀεὶ μέντοι τὸ ὄρτυγας ἐκτείνεται. νῦν δὲ διὰ τὸ μέτρον συνέσταλται.

789. γυλιαύχενας) αὐχένας οὐκ ἔχοντας, ὥσπερ ὁ γύλιος. ὡς μικροὺς δὲ καὶ γογγυλώδεις σκώπτει. ἐχόρευον δὲ οὗτοι τῷ πατρί. Ἄλλως. μακροτραχήλους. γύλιος γὰρ πλέγμα ἐστὶ στρατιωτικὸν ἐπίμηκες, τουτέστιν εἰς ὀξὺ λῆγον. κολοβὸν οὖν εἰκὸς εἶναι τὸ ὅλον σῶμα, καὶ μόνον τὸν τράχηλον μακρόν. Ἄλλως. γύλιος πλεκτόν τι σκεῦος στρατιωτικὸν, στενόστομον, ἐν ᾧ τὰ σιτία ἐμβάλλουσι. διαβάλλει δὲ αὐτοὺς, ὡς λεπροὺς καὶ λεπτοὺς, καὶ μακροὺς τραχήλους ἔχοντας. ἐν τοῖς ἐπιφερομένοις δὲ ἐξηγήσεται, ὅτι ἐστὶ τὸ γυλιαύχενας. ὀρχηστὰς δὲ, εἰσέφερε γὰρ αὐτοὺς ὁ πατὴρ ἐν τοῖς δράμασιν ὀρχουμένους.

790. ναννοφυεῖς) νάννοι γὰρ λέγονται οἱ κολοβοὶ τῶν ἀνθρώπων· οἱ δὲ κολοβοὶ τῶν ἵππων νάννοι λέγονται.

σφυράδων ἀποκνίσματα) ταπεινοὺς, καὶ μικροὺς, οὐδὲ ὅλας σφυράδας. σφυράδες δέ εἰσι τὰ τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων ἀποπατήματα. Εὔπολις Αἰξί· σφυράδων πολλῶν ἀναμέστη. ἡ δὲ σφυρὰς κυάμου ἔχει τὸ μέγεθος. ταύταις οὖν ἀπεικάζει αὐτούς. μᾶλλον δὲ οὐδὲ ταύταις, ἀλλὰ τοῖς ἀποκνίσμασιν αὐτῶν καὶ ἀποτμήμασιν. εὐτελίζει οὖν αὐτοὺς διὰ τὸ βραχύ. ἡ γὰρ τοῦ μικροῦ μερὶς μικρὰ οὐδὲν εἴη.

791. (792.) μηχανοδίφας) ἀπὸ μέρους τούτου. Ξενοκλῆς γὰρ ὁ Καρκίνου δοκεῖ μηχανὰς καὶ τερατείας εἰσάγειν ἐν τοῖς δράμασι. Πλάτων Σοφισταῖς· Ξενοκλῆς ὁ δωδεκαμήχανος ὁ Καρκίνου παῖς τοῦ

θαλαττίου. μηχανοδίφας δὲ εἶπεν αὐτοὺς, ἐπειδὴ πολλάκις ὡς τραγῳδοὶ μηχανὰς προςέφερον, ἡνίκα θεοὺς ἐμιμοῦντο ἀνερχομένους, ἢ κατερχομένους ἐκ τοῦ οὐρανοῦ.

792. (794.) ὃ παρ' ἐλπίδας) τοῦτο πρὸς τὸ ἄνω, μήτ' ἔλθῃς αὐτοῖς συνέριθος. καὶ γὰρ εἶχεν ὁ πατὴρ γαλῆν τινα τῆς ἑσπέρας ἀπάγξαι τὸ δρᾶμα αὐτοῦ, ὅπερ εἶχε παρὰ προςδοκίαν, τουτέστιν ὃ μετὰ μόχθου συνεγράψατο. διαβάλλει δὲ αὐτὸν ὡς νόθον περὶ τὰ κλέμματα. δρᾶμα δὲ ἐποίησε τοὺς Μύας. διὰ τοῦτο καὶ γαλῆν εἶπεν ἀπάγξαι.

793. (795.) γαλῆν τῆς ἑσπέρας) ἀντὶ τοῦ, ὑπὸ τῆς γαλῆς τὸ δρᾶμα ἀπαγχθῆναι. δρᾶμα δὲ ποιήσας ὁ Καρκίνος ἢ ὁ Ξενοκλῆς παρῆλθε μέγα καυχώμενος ἐπ' αὐτῷ καὶ παρελθὼν ἡττήθη. ὡς ἡττηθέντος οὖν εἶπεν, ἐν ᾧ μεγάλας ἐλπίδας εἶχε δρᾶμα. ἐπειδὴ δὲ αἱ γαλαῖ τοὺς μῦς νυκτὸς πνίγουσι, παρὰ τοῦτο παίζει.

795. (797.) τοιάδε χρὴ Χαρίτων) τῇ στροφῇ ἀποδέδωκε τὴν ἀντίστροφον. πάλιν γὰρ ἐπὶ τὸν οἰκεῖον ἐπανέδραμεν ἔπαινον, φάσκων ὅτι διὰ ταῦτα πάντα χρὴ τοὺς θεατὰς μετὰ πάσης εὐνοίας ἀποδέχεσθαι τὰ ὑπ' αὐτοῦ ποιήματα. εἴδομεν οὖν τὴν στροφὴν τί ἐστι καὶ πῶς τὴν ἀντιστροφὴν ἐπήγαγε. κἀν ταῖς Νεφέλαις δὲ εἶπον, ὅτι δεῖ πάντως ἀνταποδίδοσθαι τῇ στροφῇ τὴν ἀντίστροφον, εἶτα ἀμφοτέραις ἐπαγαγεῖν τὸν ἐπῳδόν. ἐκ τούτων γὰρ τὰ χορικὰ συνεστάναι, στροφῆς, ἀντιστρόφου, ἐπῳδοῦ. ἀντίστροφος δὲ εἴρηται διὰ τὸ ἀναστρέφειν ἐπὶ τὸν ἐξ ἀρχῆς νοῦν τοῦ λόγου, μεταξὺ λεγομένων τῶν περιττῶν, καὶ ὥςπερ ἐντεθειμένων καὶ δυναμένων ὑπεξαιρεῖσθαι, οὐδὲν ἧττον τῆς ἀκολουθίας σωζομένης. ἔχει δὲ οὕτως· ἀνδρῶν τ' ἐς δαῖτας καὶ θαλίας μακάρων. σοὶ γὰρ τάδ' ἐξ ἀρχῆς μέλει. εἶτα, τοιάδε χρὴ Χαρίτων. διὰ μέσου δὲ τὰ περὶ τῶν Καρκίνου παίδων. ἔστι δὲ παρὰ τὰ Στησιχόρου ἐκ τῆς Ὀρεστείας· τοιάδε χρὴ Χαρίτων δαμώματα καλλικόμων ὑμνεῖν, Φρύγιον μέλος ἐξευρόντα ἁβρῶς ἦρος ἐπερχομένου. δαμώματα δὲ, τὰ δημοσίᾳ ᾀδόμενα.

798. (800.) ὅταν ἠρινὴ) καὶ αὕτη πλοκὴ Στη-

σιχόρειος. φησὶ γὰρ οὕτως· ὅταν ἦρος ὥρᾳ κελαδῇ χελιδών.

800. (803.) Μόρσιμος μὴ δὲ Μελάνθιος) τραγικοὶ ποιηταὶ ἀμφότεροι. ὁ δὲ Μόρσιμος Φιλοκλέους τοῦ τραγικοῦ υἱὸς, πονηρὸς καὶ ἄμετρος. ὁ δὲ Μελάνθιος κωμῳδεῖται εἰς μαλακίαν καὶ ὀψοφαγίαν. καὶ πολὺ μᾶλλον ἐν τοῖς Κόλαξιν Εὔπολις ὡς κίναιδον αὐτὸν διαβάλλει καὶ κόλακα. ἀλλὰ καὶ ὡς λευκὰς ἔχοντα καὶ λεπρὰς Ἀριστοφάνης ἐν Ὄρνισιν·

ὡς οὐκ ἰδὼν
βδελύττομαι τὸν Λέπρεον ἀπὸ Μελανθίου.

805. (808.) ἀδελφός τε καὶ αὐτὸς) ὡς καὶ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Μελανθίου τραγικοῦ ὄντος ἀσήμου. Εἰς τὸ αὐτό. δέχονταί τινες ὡς καὶ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Μελανθίου τραγικοῦ ποιητοῦ ὄντος, ἀσήμου δέ. οὐκ ἀνάγκη δὲ διαιρεῖν καὶ ποιεῖν, πρὸς τὸ, τὸν χορὸν ἔχειν, τὸ, ἀδελφός τε καὶ αὐτός. ἀλλὰ τὰ μὲν πρῶτα ἰδία περὶ τοῦ Μελανθίου μέχρι τοῦ χοροῦ εἶπεν. ἀπ' ἄλλης δὲ ἀρχῆς περί τε αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀδελφοῦ, τὰ εἰς ὀψοφαγίαν. ὅτι γὰρ ὁ Μελάνθιος ὀψοφάγος, προείρηται. καὶ παρ' Εὐπόλιδι ἐν Ἀστρατεύτοις.

806. (809.) ἄμφω) στικτέον εἰς τὸ ἄμφω. ὅτι τραγικοὶ ἀμφότεροι, Μελάνθιος καὶ ὁ τούτου ἀδελφὸς, δῆλον. τὸ δὲ Γοργόνες καὶ ὀψοφάγοι, ἐπὶ Μελανθίου μόνου. τοιοῦτος γὰρ οὗτος διαβάλλεται. τινὲς δὲ εἰς τὸ εἶχον στίζουσιν, ἵνα Μελάνθιος μὲν ἔχῃ τὸν χορὸν, ἀμφότεροι δὲ ὦσιν ὀψοφάγοι.

808. (811.) βατιδοσκόποι) βάτις εἶδος ἰχθύος. ἢ καθόλου οἱ ἰχθύες. ἅρπυιαι δὲ, ἅρπαγες τῶν ἰχθύων. ἅρπυια γὰρ ἁρπακτικὸν ζῶον.

809. (812.) γραοσόβαι) ἀπὸ τῶν ἰχθύων ἀποσοβοῦντες γραΐδας, ὡς μὴ ἀγοράζειν. ἢ γραῒ συγκοιμώμενοι. σοβάδας γὰρ τὰς πόρνας λέγουσιν. Εὔπολις· παρὰ τῇδε σὺ τῇ σοβάδι κατήγου. ὡς γραοφίλους δὲ αὐτοὺς εἰσάγει, καὶ περὶ γραῶν ἔρωτα ἐπτοημένους, ἀντὶ τοῦ γραῦς ὀχεύοντας.

τραγομάσχαλοι) δύσοσμοι. οἱ γὰρ ἄῤῥενες τῶν αἰγῶν τοιοῦτοι.

810. (814.) *ἰχθυολῦμαι*) οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι τοὺς ἰχθύας εἶχον ὡς μέγα ἔδεσμα.

811. (815.) *καταχρεμψαμένη*) μέγα καταπτύσασα αὐτῶν ὦ μοῦσα τῶν προειρημένων ποιητῶν καὶ τῶν παίδων τοῦ Καρκίνου.

814. (819.) *ὡς χαλεπὸν*) κορωνίς. προϊᾶσι γὰρ οἱ ὑποκριταί. καὶ τὰ πρῶτα ἰαμβικὰ τρίμετρα ἀκατάληκτα λξ'. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς. ὁ Τρυγαῖος δέ ἐστι κατελθὼν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ λοιπὸν τῇ οἰκίᾳ πλησιάσας, καὶ τὸν κόπον, ὃν ὑπέστη, διηγεῖται.

817. (822.) *κακοήθεις πάνυ*) ἀνθυπήλλαξεν ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν μικρότεροι, παρ' ὑπόνοιαν διαβάλλων Ἀθηναίους ὡς κακουργεῖν ἑτοίμους. δοκεῖ δὲ καὶ τοῖς ἄνω τὰ κάτω μικρὰ φαίνεσθαι.

819. (824.) *ἐπυθόμην τινός*) ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ὡς νομίζω, ὡς περὶ ἄλλου φησί.

824. (829.) *ψυχὰς δύ' ἢ τρεῖς*) διαβάλλει αὐτοὺς ὡς μετεώρους, ἐπεὶ περὶ τῶν νεφελῶν λέγουσι πολλά. συνεχῶς δὲ κωμῳδοῦσι τοὺς διθυραμβοποιούς, ὡς ἐκ τοῦ ἀέρος καὶ τῶν νεφελῶν σπῶντας τὰς λέξεις, διὰ τὸ συνθέτους εἶναι παρ' αὐτοῖς.

825. (830.) *ἀναβολὰς*) τὰς ἀρχὰς τῶν ᾀσμάτων. Ὅμηρος·

ἤτοι ὁ φορμίζων, ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν.

826. (831.) *τὰς ἐνδιαεριανεριγηχέτους*) κωμῳδεῖ τοὺς διθυραμβοποιούς, ὡς ἀπὸ τοῦ ἀέρος ἀρχομένους, καὶ λέξεις τινὰς αὐτῶν διαβάλλει, ὡς τοιαῦτα λεγόντων. Δίδυμος δὲ πεπλάνηται λέγων ἀνεριγηχέτους. οὐ γὰρ λέγουσιν ἀνέρα οὗτοι. συνεχῶς δὲ αὐτοὺς κωμῳδοῦσιν ὡς ἀέρας καὶ νεφέλας, καὶ τὰ ἐκ τούτων σύνθετα ποιοῦντας. μήποτε δὲ οὐκ ἀορίστως μόνον, ἀλλὰ καί τινας τῶν διθυραμβοποιῶν λέξεις χλευάζει. Ἄλλως. τὰ προοίμια τῶν διθυραμβοποιῶν ὡς ἐπιτοπλεῖστον ἀπᾴδοντά ἐστι, καὶ οὐδὲν πρὸς τὸ πρᾶγμα δηλοῖ. τὸ δὲ τοιοῦτον μετεώρων ἀνδρῶν.

830. (835.) *Ἴων ὁ Χῖος*) διθυράμβων καὶ τραγῳδίας καὶ μελῶν ποιητής. ἐποίησε δὲ ᾠδήν, ἧς ἡ ἀρχή· ἀοῖον ἀεροφοίταν ἀστέρα μείνομεν ἀελίου

λευκῇ πτέρυγι πρόδρομον. φαίνεται δὲ τετελευτηκὼς ἐκ τούτων. παίζων οὖν ὁ Ἀριστοφάνης ἀοῖον αὐτόν φησιν ἀστέρα κληθῆναι. περιβόητος δὲ ἐγένετο. ἔγραψε δὲ καὶ κωμῳδίας καὶ ἐπιγράμματα καὶ παιᾶνας καὶ ὕμνους, καὶ σκολιὰ, καὶ ἐλεγεῖα, καὶ καταλογάδην τὸν πρεσβευτικὸν λεγόμενον, ὃν νόθον ἀξιοῦσί τινες εἶναι, οὐχὶ αὐτοῦ. φαίνεται δὲ αὐτοῦ καὶ κτίσις, καὶ κοσμολογικὸς, καὶ ὑπομνήματα, καὶ ἄλλα τινά. καὶ πάνυ δόκιμος ἦν. φασὶ δὲ αὐτὸν ὁμοῦ διθύραμβον καὶ τραγῳδίαν ἀγωνισάμενον Ἀθήνησι καὶ νικήσαντα, ἑκάστῳ τῶν Ἀθηναίων δοῦναι Χῖον κεράμιον. υἱὸς δὲ ἦν Ὀρθομένους, ἐπίκλησιν δὲ Ξούθου. ἤρξατο δὲ τὰς τραγῳδίας διδάσκειν ἐπὶ τῆς ὀγδοηκοστῆς δευτέρας Ὀλυμπιάδος. δράματα δὲ αὐτοῦ δώδεκα. οἱ δὲ τριάκοντα, ἄλλοι δὲ τεσσαράκοντά φασιν. ὡς δ' ἦλθεν, ἐνθάδε, ἀντὶ τοῦ, εἰς τὸν οὐρανὸν, ἀπέθανεν.

832. (837.) ἀοῖον αὐτὸν) ὅτι ὁ μὲν Ἴων ἤδη τέθνηκε, δῆλον. οὐκ ἄδηλον δέ ἐστι, ὅτι πρὸς τὸ ὑπ' αὐτοῦ ἔν τινι τῶν διθυράμβων λεγόμενον τὸ, ἀοῖον ἀστὴρ, παίζει.

834. (839.) οἳ καόμενοι) οἱ σπινθηρίζοντες, οἱ καλούμενοι διάττοντες, οἱ ἐν τῷ λάμπειν τοὺς σπινθῆρας πέμποντες.

836. (841.) ἰπνοὺς) οὓς νῦν ἡμεῖς λαμπτῆρας ἢ φανοὺς καλοῦμεν. τοὺς δὲ νῦν φανοὺς καλουμένους λύχνους τινάς φασι λέγειν τῶν παλαιῶν. τὰς δὲ λαμπάδας, τοὺς τραγικοὺς, φανοὺς ἢ πανοὺς διὰ τοῦ π.

837. (842.) ταυτηνὶ λαβὼν) ἐλέγετο ὅτι δύο πόρνας εἶχε τῇ Εἰρήνῃ συναφθείσας, τήν τε Ὀπώραν καὶ τὴν Θεωρίαν. ὧν τὴν μὲν Ὀπώραν ἔδωκε τοῖς γεωργοῖς, τῇ δὲ Βουλῇ τὴν Θεωρίαν[1]). τούτων οὖν τὴν μὲν Ὀπώραν τοῖς οἰκέταις ὁ Τρυγαῖος δίδωσιν ἀπάγειν εἰς τὴν οἰκίαν, ὡς αὐτὸς αὐτὴν γαμήσων. καὶ παρακελεύεται τὰ πρὸς τοὺς γάμους αὐτῆς εὐτρεπίσαι. τὴν δὲ Θεωρίαν αὐτός φησιν ἀπομόσας δώσειν τῇ Βουλῇ. ἴσως δὲ ἡ Εἰρήνη ἐν τῷ οὐρανῷ ἔμεινεν.

844. (849.) πορνοβοσκοῦσι) πιθανῶς ἐδήλωσεν, ὅτι πόρναι ἦσαν ἡ Ὀπώρα καὶ ἡ Θεωρία.

845. (850.) οὔκ. ἀλλὰ) οὐχ ὡς ἐν ἀποφάσει, ἀλλ'

---

1) τὴν δὲ βουλὴν τῇ θεωρίᾳ *Ald.*

ὡςεὶ εἶπεν, οὐχὶ κἀκεῖ τινες εἰσὶν ἀπὸ τούτων; ἐπεὶ πῶς ἀπαρνησάμενος συντίθεται πάλιν.

846. (851.) ἄγε νῦν) ὁ θεράπων λέγει τῇ Ὀπώρᾳ, εἶτα ἐρωτᾷ τὸν δεσπότην περὶ τῆς Ὀπώρας.

849. (854.) λείχειν ἄνω) τοῦτο καὶ τὸ ἑξῆς διὰ τὸ κακέμφατόν τινες παραιτοῦνται, ὅτι ἐπαμφοτεριζόντως λέλεκται, καὶ πρὸς τὸ πρᾶγμα καὶ πρὸς τὸ ἀσελγές.

850. (855.) κανᾶ) κανίσκια.

851. (856.) εὐδαιμονικῶς) στροφὴ ἀμοιβαία κώλων ζ. ἔχει δὲ καὶ ἀντιστροφὴν τὸ, ἦ χρηστὸς ἀνήρ. καὶ εἰσὶ τοῦ μὲν χοροῦ τὰ κῶλα Ἰωνικὰ ἀπὸ μείζονος. τὰ μὲν β΄ δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ δὲ γ΄ ἡμιόλιον. ὁ δὲ τοῦ ὑποκριτοῦ στίχος ἰαμβικὸς τετράμετρος καταληκτικός. καὶ αὖθις τὰ τοῦ χοροῦ τρία τοῖς ἄνω κάτισα κώλοις. ὑφ᾽ ἃ παράγραφος καὶ ἡ ἔσω διπλῆ. ἑξῆς δ᾽ ἐν εἰςθέσει σύστημα κατὰ περικοπὴν στίχων ἰαμβικῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν έ. ὑφ᾽ οὓς κορωνίς.

859. (864.) εὐδαιμονέστερος) κακοδαιμονέστερος. ἐν εἰρωνείᾳ. στροβίλους δέ φησι τούτους ἢ διὰ τὸ τραχὺ τοῦ σώματος, ἢ πρὸς τὸ τοῦ Καρκίνου ὄνομα παίζων. ὀστρακόδερμοι γὰρ οἱ καρκίνοι, καθάπερ καὶ οἱ στρόβιλοι, τουτέ στιν οἱ κοχλίαι ἢ οἱ θαλάττιοι κήρυκες. ἢ διὰ τὸ ἐν τῇ ὀρχήσει στροβεῖσθαι, ἐπειδὴ καὶ οἱ στρόβιλοι κώνου ἐπέχουσι δίκην. στρόβιλος δέ ἐστιν ἡ συστροφή. στροβίλους οὖν εἶπε καθὰ καὶ ἀλλαχοῦ γυλιαύχενας.

864. (868.) ἡ παῖς λέλουται) κορωνὶς ἑτέρα εἰςιόντων τῶν ὑποκριτῶν ἐξ ἰαμβείων μά. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

865. (869.) σησαμῆ) παρὰ τὸ ἐν τοῖς γάμοις ἔθος. ἐδόκουν γὰρ ἐν τοῖς γάμοις σήσαμον διδόναι, ὅς ἐστι πλακοῦς γαμικὸς ἀπὸ σησάμου πεποιημένος, διὰ τὸ πολύγονον, ὥς φησι Μένανδρος. σησαμοῦς δὲ καὶ σησαμῆ διαφέρει. σησαμοῦς μὲν εἶδος πλακοῦντος, σησαμῆ ἣν φαμὲν ἡμεῖς σησαμίδα. σήσαμα δὲ καὶ μήκωνες καὶ σισύμβρια. φύλλα οἷς στεφανοῦνται οἱ νυμφίοι. καὶ σησαμούντια πόπανα.

870. (874.) Βραυρῶνα δ᾽ ὑποπεπτωκότες) Βραυρὼν, πόλις τῆς Ἀττικῆς ἐν ᾧ τὰ Διονύσια ἤγοντο καὶ μεθύοντες πολλὰς πόρνας ἥρπαζον.

872. (876.) πρωκτοπεντετηρίδα) παρόσον διὰ πενταετηροῦς χρόνου ἤγοντο αἱ θεωρίαι τῶν Διονυσίων.

[876. ἐς Ἴσθμια) οἱ γὰρ θέλοντες θεωρεῖν προκαταλαμβάνουσιν ἑαυτοῖς τόπους. εἰς Ἴσθμια δὲ εἴρηκεν, ἅμα ὅτι καὶ ἀγὼν Ἴσθμια, καὶ διὰ τὴν στενότητα τοῦ αἰδοίου τῆς πόρνης. διὸ καὶ εἶπεν τῷ πέει σκηνὴν ποιῶ· στενὸς δὲ καὶ ὁ Ἴσθμος. πάσας δὲ πανηγύρεις θεωρίας ἐκάλουν. Rav.]

886. (890.) ἀνάῤῥυσιν) ἀνάῤῥυσις κυρία τῶν Ἀπατουρίων ἡμέρα. Ἀπατούρια δὲ ἑορτὴ παρ' Ἀθηναίοις τὸ συμβὰν δηλοῦσα τῇ προσηγορίᾳ. καὶ ἀναῤῥύσειν τὸ ἐπιθύειν, ἀντὶ τοῦ θυσίαν ἐπιτελεῖν. τρεῖς δὲ ἦσαν αἱ ἡμέραι τῶν Ἀπατουρίων, Δόρπεια, Κουρεῶτις, Ἀνάῤῥυσις. τὴν δ' αἰτίαν καίπερ ἐν ἄλλοις ῥηθεῖσαν ἡμῖν οὐ χεῖρον κἀνταῦθα θεῖναι. Ἀθηναίων γὰρ περὶ Κελαινῶν πρὸς Βοιωτοὺς πόλεμον ἀραμένων, Ξάνθιος Βοιωτὸς προσεκαλέσατο τῶν Ἀθηναίων βασιλέα Θυμοίτην. καὶ οὗτος μὲν οὐκ ἐδέξατο. Μελάνθιος δέ τις Ἀρκὰς τὸ γένος ἐν Ἀττικῇ ὢν καὶ οἰκῶν, ὑπέστη τὸ μονομάχιον. καὶ κατελθόντων αὐτῶν εἰς τὸ ἀφωρισμένον πεδίον ἐπὶ τὸ μονομαχῆσαι, ὁ Μελάνθιος δόλῳ ἀναιρεῖ τὸν Ξάνθον. προσιόντι γὰρ αὐτῷ ἔφη, ἀδικεῖς ὦ Ξάνθε μόνος φήσας παραγενέσθαι, καὶ δεύτερος παραγενόμενος. ἐφ' ᾧ στραφεὶς ὁ Ξάνθος, ὡς θεασόμενος τὸν ἥκοντα, ἐτρώθη παρὰ Μελανθίου καὶ ἀπώλετο. ἀφ' οὗ καὶ τὴν ἑορτὴν Ἀθηναῖοι ταύτην ἄγουσιν, ἀπὸ τῆς ἀπάτης Μελανθίου Ἀπατούρια προσαγορεύσαντες. τινὲς δέ φασι παραστῆναι τῷ Ξάνθῳ σὺν ἀγροικικῷ σχήματι. ὃν θεασάμενος Μελάνθιος, τὰ εἰρημένα διεπράξατο. ὅθεν καὶ αὐτῷ ἦγον τὴν ἑορτὴν ταύτην.

887. (891.) τοὐπτάνιον) τὸ μαγειρεῖον, ὅπου τῇ Βουλῇ σκευάζεται μετὰ τὰς θυσίας κρέα, ὅπερ καὶ μᾶλλον τὸ αἰδοῖον αὐτῆς δείκνυσι. τὸ κεκάπνικε δὲ, ἐπειδὴ μέλαν ἐστὶ διὰ τὰς τρίχας, καὶ αὐτὴ διαφέρει ἡ ἐξήγησις τοῦ λέγοντος αὐτὴν ἀποπνευματίσαι, ἣν καὶ ἐπλάσαντο τὴν ἄλλην μὴ νοήσαντες.

888. (892.) καὶ κεκάπνικ') ὡς ἀποπνευματισάσης. τὸ δὲ κεκάπνικεν, ὡς ἐπὶ ὀπτανίου.

889. (893.) τὰ λάσανα) ὅτι οὕτως οἱ χυτρόποδες. ἐπεὶ δὲ εἶπε τὸ ὀπτανεῖον, ἐπήγαγε καὶ τὰ λάσανα. δηλοῖ

δὲ τοὺς δασεῖς αὐτῆς μηρούς. δηλοῖ δὲ καὶ τὰ μαγειρεῖα, ὅπου τῇ Βουλῇ σκευάζεται μετὰ τὰς θυσίας κρέα.

890. (894.) ἐξέσται ποιεῖν) οὐδὲν εὐφυέστερον τῆς παρενθέσεως, ἵνα ἐπὶ πλέον χρήσασθαι δυνηθῇ τοῖς μέσοις ῥήμασιν.

892. (896.) ἐπὶ γῆς παλαίειν) ἅπαντα ὡς ἐπὶ συνουσίας σχημάτων καὶ θεωρίας.

895. (898.) πὺξ ὁμοῦ) παρὰ τὸ λεγόμενον, πὺξ ὁμοῦ καὶ τῷ σκέλει. παρὰ προσδοκίαν οὖν ἀντὶ τοῦ, τῷ σκέλει, δεικνὺς τε τὰ μὲν, ὡς ἐπὶ παλαισμάτων, τὰ δὲ ὡς ἐπὶ γυναικείων σχημάτων.

896. (899.) ἱπποδρομίαν) τὸ γὰρ παλαιὸν ταῖς ὑστέραις ἡμέραις τὰς ἱπποδρομίας ἦγον ἐν τοῖς ἀγῶσι.

897. (900.) κέλης κέλητα) παρὰ τὴν συνουσίαν καὶ τοὺς κέλητας ἵππους οἵ εἰσι μονάτορες.

898. (901.) ἅρματα) ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν σώματα περικείμενα ἀλλήλων, ἅρματα εἶπε. τῇ δὲ τρίτῃ τῶν Ἀπατουρίων ἱπποδρομία ἄγεται.

899. (902.) προσκινήσεται) ὅρα τὸ ἀστεῖον οἷον. δῆλον γάρ ἐστιν ὃ διὰ τῆς τροπῆς λέγει.

901. (904.) κάμπαις[1]) συστροφαῖς. καὶ κάμπιος δρόμος οὐκ εὐθὺς καὶ ἁπλοῦς, ἀλλὰ καμπὰς ἔχων.

902. (905.) ἀλλ' ὦ πρυτάνεις) τοῖς πρυτάνεσιν ἔθος ἦν προάγειν τοὺς δεομένους εἰς τὴν Βουλήν. καὶ δῆλον ὅτι ἐδωροδοκοῦντο παρὰ τῶν χρῃζόντων προσελθεῖν. καὶ εἰ μέν τις αὐτοὺς ἐχρημάτιζε, προθύμως συνεπελαμβάνοντο. τοὺς δὲ προῖκα προσιέναι θέλοντας οὐκέτι μετ' ἴσης σπουδῆς προσῆγον. σκώπτει γοῦν αὐτοὺς λήμματος.

904. (907.) ἀλλ' οὐκ ἂν εἴ τι προῖκα) τοῖς Πρυτάνεσιν ἔθος προσάγειν τοὺς δεομένους προσόδου ἐν τῇ Βουλῇ. καὶ ἐδωροδοκοῦντο δὲ παρὰ τῶν δεομένων. τὴν δὲ ἐκεχειρίαν ἅμα μὲν ὡς προφασιζομένων ὅτι ἐκεχειρία ἐστὶν, οὐ δυνάμεθα τήμερον προσάγειν [2]), καὶ μὴ προσαγόντων τῇ Βουλῇ καὶ μὴ δεδωκότων αὐτοῖς τοῖς δεομένοις, ἅμα δὲ πρὸς τὸ ὑπέχειν τὰς χεῖρας ἐπὶ τῷ λαβεῖν.

1) κάμπαισ *Ald.*
2) προςαγεῖν *Ald.*

ἀναβάλλονται γὰρ ἐπὶ τῶν μηδὲν διδόντων οὕτως. ἐκεχειρία δὲ ἡ ἀνοχὴ τοῦ πολέμου, παρὰ τὸ ἀπέχειν τὰς χεῖρας. νῦν δὲ παίζει τὸ ἔχειν τι ἐν τῇ χειρὶ παρὰ τῶν δεομένων.

905. (908.) ἀλλ' εὗρον ἄν σ' ὑπέχοντα) ἀλλὰ κατέλαβόν σε ὑπέχοντα ἑτοίμην χεῖρα πρὸς τὸ λῆμμα. ἐπειδὴ ἐκεχειρίαι τότε πρὸς τοὺς Λάκωνας ἦσαν αὐτοῖς, πρὸς τοῦτο ἔπαιξεν, ἅμα δὲ καὶ σκώπτων αὐτοὺς ὡς ἥττους λήμματος.

τὴν ἐκεχειρίαν) ἐκεχειρία ἡ ἀνοχὴ, ὅτι δεῖ τὰς χεῖρας ἐπέχειν τῶν ἔργων. νῦν δὲ παίζει πρὸς τὸ ἔχειν τι ἐν τῇ χειρί. παρὰ τὴν χεῖρα δὲ παίζει, ἐπεὶ εἰώθασι λέγειν, ἐκεχειρία ἐστὶν, οὐ δυνάμεθα σήμερον εἰςάγειν.

906. (909.) ἦ χρηστὸς ἀνὴρ) ἰδοὺ ἡ ἀντιστροφὴ τῆς εὐδαιμονικῶς στροφῆς ἄλλατε ὅσα ἐκείνη καὶ τὸ κατὰ περικοπὴν ἔχουσα σύστημα. ἐπὶ τῷ τέλει αἱ ἀμφοτέρωθεν ἔξω διπλαῖ τῆς ἀντιστροφῆς. τὰ γὰρ τετράμετρα τῶν ἰαμβείων παραγράφῳ περατοῦται.

πολίτης ἐστὶν) οὔτε συμπολίτην, οὔτε συνδημόπολιν λέγουσιν. ὁ μέντοι Εὐριπίδης που λέγει·

ὦ ἐμπολῖται τῇ τε βοσκούσῃ χθονὶ
καὶ τῇ τεκούσῃ, νῦν τιν' ἀρκέσαι χρεών.

913. (916.) λεπαστήν) εἶδος ποτηρίου μεῖζον ἢ κύλιξ. οὕτω Σύμμαχος. ὁ δὲ Παλαμήδης τὸ πιθάριον ἐκδέχεται.

917. (919.) δημότην) δημοτικόν.

919. (921.) ἄγε δὴ τί νῷν) κορωνὶς ἑτέρα ὁμοία τῇ ῥηθείσῃ, ἧς οἱ μὲν ιζ' στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι. ὁ ιη' ὅμοιος τετράμετρος καταληκτικός. τὰ ἑξῆς δύο κῶλα ἀναπαιστικὰ δίμετρα. ὧν τὸ μὲν ἀκατάληκτον, τὸ δ' οὔ. ὁ τελευταῖος ἰαμβικὸς τετράμετρος ἀκατάληκτος. ὑφ' ὃν κορωνίς.

920. (922.) χύτραις ἱδρυτέον) ὁτὲ μὲν ταῖς χύτραις ὄσπρια ἥψων, ὁτὲ δὲ ἄλλο τι πολυτελέστερον ἱερεῖον, καὶ οὕτως ἵδρυον, καὶ πρὸς τὸ θυόμενον ἔλεγον, βοῒ ἱδρύεσθαι, ἢ αἰγὶ, ἢ προβάτῳ, ἢ οἷον ἂν ᾖ τὸ ἱερεῖον, ὥςπερ ἐν Πλούτῳ. Ἄλλως. ἔθος εἶχον Ἑρμᾶς ἱδρύοντες πρὸ τῶν θυρῶν, καὶ ἄλλα τινὰ ἀγάλματα, ὑπὲρ τοῦ μὴ βραδύνειν τὴν ἀνάστασιν, χύτραις ἀθάρας ἱδρύεσθαι, καὶ ἄλλοις τισίν. Ἄλλως. ὁπότε μέλλοιεν βωμοὺς καθιδρύειν,

ἢ ἀγάλματα θεοῦ, ἕψοντες ὄσπρια ἀπήρχοντο, τούτοις τοῖς ἀφιδρυμένοις χαριστήρια ἀπονέμοντες τῆς πρώτης διαίτης, ὡς οὗτος εἶπεν ἐν Δαναΐσι·

μαρτύρομαι δὲ Ζηνὸς ἑρκείου χύτρας,
μεθ' ὧν ὁ βωμὸς οὗτος ἱδρύνθη ποτέ.

ποτὲ δὲ καὶ πολυτελεστέρῳ ἱερείῳ ἀφιδρύετο, ὡς φησὶ καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς. μεμφόμενοι δὲ ὡς πολυτίμητον οὖσαν ἄλλαις ἱερωσύναις αὐτὴν ἱδρύσαντο·

ὡς οἱ μὲν νέφος ὀξὺ ἀπωσάμενοι πολέμοιο
εἰρήνην εἵλοντο, καὶ ἱδρύσανθ' ἱερείῳ.

ἐν δὲ τῷ Πλούτῳ·

τὰς χύτρας αἷς τὸν θεὸν
ἱδρυσόμεθα, λαβοῦσα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρε.

921. (923.) χύτραισιν ὥσπερ μεμφόμενοι) ἠγανάκτησαν ἐν χύτραις ἀκούσαντες ἱδρύεσθαι τὴν Εἰρήνην, ὡς εὐτελοῦς οὔσης τῆς θυσίας ἐκ τῶν ἄλλων. διὸ φασὶν ἄλλαις ἱερωσύναις αὐτὴν ὥσπερ πολυτίμητον θεραπεύσωμεν. ἐν δὲ τοῖς ἑξῆς ἱερείῳ φησὶν ἱδρύσασθαι οὕτως αὐτήν·

ὡς οἱ μὲν νέφος ἐχθρὸν ἀπωσάμενοι πολέμοιο
εἰρήνην εἵλοντο, καὶ ἱδρύσανθ' ἱερείῳ.

Ἑρμίδιον) ἀντὶ τοῦ εὐτελές. ὡς τοῦ Ἑρμοῦ χύτραις ἱδρυμένου ἐπὶ πολὺ ὡς μέμφεσθαι αὐτόν.

922. (924.) λαρινῷ βοΐ) ἐπειδὴ ἑώρα αὐτοὺς πρὸς τὴν διὰ τῶν χυτρῶν καθίδρυσιν ἀχθεσθέντας, ἄλλον τρόπον καθιερώσεως ὑποτίθεται, καὶ φησὶν, βούλεσθε λαρινῷ βοΐ; περὶ δὲ τῶν λαρινῶν βοῶν Λύκος μὲν ὁ Ῥηγῖνος ἐπὶ ταῖς πρὸς Ἀλέξανδρον φησὶν ἀπὸ Λαρινοῦ τινος βουκόλου ταύτην αὐτὸν τὴν προσηγορίαν ἐσχηκέναι. εἰσὶ δέ τινες, οἳ παρὰ τὸν λάρον ἀξιοῦσιν αὐτοὺς οὕτω καλεῖσθαι. οἱ δὲ τὴν ρι συλλαβὴν δασύνουσιν, ἵν' ᾖ λαρινοὺς τοὺς μεγαλορίνους. ἐν δὲ τῇ Χαονίᾳ φασὶ τοιούτους εἶναι βοῦς, οὓς καὶ Κεστρίνους καλοῦσιν. Ἄλλως. μεγάλῳ καὶ εὐτραφεῖ. τοὺς δὲ ἠπειρωτικοὺς βοῦς οὕτω λέγουσιν ἀπό τινος Λαρινοῦ βουκόλου, παραλαβόντος παρὰ Ἡρακλέους τοὺς Γηρυόνου βοῦς, καὶ θρέψαντος εἰς εὐεξίαν. τοῦτο δὲ Ἡρωδιανὸς ὀξύνει ἐν τῷ ζ' τῆς καθόλου. λαρινὸς ὡς ἀληθινὸς, ὥστε περισπαστέον τὴν δοτικὴν λαρινῷ.

923. (925.) βοηθεῖν) ἐπὶ μάχην δραμεῖν.

925. (927.) Θεαγένους ὑηνία) μωρία, ἀμαθία.

διεβάλλετο γὰρ ὁ Θεαγένης εἰς μαλακίαν, καὶ ὡς μωρὸς καὶ ὑώδης. ἦν δὲ ἐκ Πειραιῶς. ἐδόκει δὲ καὶ πένης εἶναι, θρύπτεσθαι δὲ ἐπὶ πλούτῳ. ἦν δὲ τὸ σῶμα παχὺς καὶ λοίδορος. τὴν δὲ ὑηνίαν, τὴν δυςωδίαν ἐκ τῶν ὑῶν, ἅπερ διαφόροις ἐδέσμασι χρώμενα, δυςώδη ἀποπατεῖ, καὶ εἰς βορβόρους δὲ κυλίεται. ἔστι δὲ καὶ ἄλλος Θεαγένης, ὁ εἰς Ὅμηρον γράψας, ὃς καὶ ἐπὶ μαλακίᾳ διεβάλλετο, καὶ ἄλλοι πολλοί.

927. (929.) Ἰωνικὸν) οἱ γὰρ Ἴωνες δισυλλάβως λέγουσιν ὄϊς, οἱ δὲ Ἀττικοὶ μονοσυλλάβως τὰς οἶς, καὶ πολλὰ τοῦ αὐτοῦ γένους οἱ Ἀττικοὶ συναιροῦντες τὸν ὄϊν τὸν οἶν. οἱ γὰρ Ἴωνες πολλὰ διῃρημένως φασίν.

929. (931.) οἱ καθήμενοι ὑπὸ τοῦ δέους) ἵνα ἐπιστένωσι τῷ εἰςηγουμένῳ πόλεμον. τὸ γὰρ οἴ ὀδυρομένων ἐστὶν ἐπίφθεγμα καὶ δυςχεραινόντων. Δίδυμος δὲ ἐν ἐκτάσει. οἱ γὰρ φοβούμενοι οὕτω λέγουσιν.

932. (934.) ἀμνοὶ τοὺς τρόπους) εὐήθεις, δειλοὶ ὡς οἱ κριοί. ἢ πρᾳεῖς καὶ μαλακοί. τὸ γὰρ ἄῤῥεν πρόβατον, ὅταν ἔχῃ τὴν μέσην ἡλικίαν, ἀμνὸς καλεῖται. οἱ δὲ τὸν ἐνιαύσιον ἄρνα ἀμνὸν καλοῦσιν.

936. (938.) ὡς πάνθ' ὅσ' ἂν θεὸς θέλῃ) ὁ χορὸς ταῦτα θαυμάζων ὅτι ηὐτύχησεν ὁ γέρων καθ' ἑαυτόν. εἶτα πρὸς τὸν πρεσβύτερον φησὶ τὸ, χωρεῖ κατὰ νοῦν, εἶτα τὰ ἑξῆς ἐπάγων ἰδίᾳ. τινὲς δὲ οὕτως·

ὁπόσ' ἂν θελήσωσιν οἱ θεοὶ, καὶ ἡ τύχη κατορθοῖ.

[938. τούτων) ἤγουν τῶν εὐτυχιῶν ἢ τῶν ἀνθρώπων. Gl. Victor.]

939. (941.) ὡς ταῦτα δῆλά γ' ἐστίν) ἀπὸ τούτων κατάδηλόν ἐστιν εἴ γε χρὴ τεκμαίρεσθαι τοῖς παροῦσιν. τὸ δὲ θύραισιν, ἀντὶ τοῦ ἐξ ἑτοίμου.

940. (942.) ἐπείγετε) τὰ τοιαῦτα εἴδη καλεῖται ἀλλοιόστροφα. εἰσὶ γοῦν τῆς μὲν πρώτης στροφῆς κῶλα ἀναπαιστικὰ δέκα ἐπιμεμιγμένα προκελευσματικοῖς. τούτων δ' ἃ μὲν δίμετρά εἰσιν ἀκατάληκτα, ἃ δ' ἐφθημιμερῆ καὶ βάσεις. μετὰ δὲ ταῦτα ἰαμβεῖα ζ'. τῆς δὲ δευτέρας στροφῆς τὰ κῶλα τρία. ὧν τὸ μὲν πρῶτον ἰαμβεῖον. τὰ δ' ἄλλα ἀναπαιστικὰ, δίμετρα μὲν ἄμφω, τὸ δέ τοι δεύτερον καταληκτικόν. ὁ ἑξῆς τοῦ ὑποκριτοῦ στίχος ἰαμβικὸς τετράμετρος καταληκτικός. τῆς τρίτης στροφῆς τὰ κῶλα ἀνα-

παιστικὰ τέσσαρα πλὴν τοῦ τελευταίου ἀκατάληκτα. οἱ ἑξῆς αὖθις τοῦ ὑποκριτοῦ ἰαμβικοὶ τετράμετροι καταληκτικοί. τῆς δὲ τετάρτης στροφῆς τὰ κῶλα Ἰωνικὰ ἀπὸ μείζονος ς', ἐπιμεμιγμένα παίωσι καὶ κρητικοῖς, ἀκατάληκτα πλὴν τοῦ πέμπτου καταληκτικοῦ καὶ τοῦ ς' ἡμιολίου. ὑφ' ὃ αἱ ἀμφοτέρωθεν ἔξω διπλαῖ. τιθέσθωσαν δὲ κἂν ταῖς ἀποθέσεσιν αἱ παράγραφοι. ἐν ὅσῳ δέ, φησιν, ἐκ τῶν θεῶν τὰ κατὰ τὸν πόλεμον ἐκπέπνευκε καὶ λελώφηκεν, σπουδάσωμεν ἱδρύσασθαι τὴν Θεωρίαν, τῶν τῆς εἰρήνης ἀγαθῶν ἀντεισαχθέντων. σοβαρὰ δέ, σεσοβημένη, εὐκίνητος. μετάτροπος δὲ ἀντὶ τοῦ εὔκρατος μεταβληθεῖσα.

946.[1] (948.) ὀλάς) ἀντὶ κριθάς. ὅτι ἐκέκρυπτο ἐν τῷ κανῷ ἡ μάχαιρα ταῖς ὀλαῖς καὶ τοῖς στέμμασι. καὶ ἐντεῦθεν κανοῦν, ἀπὸ τοῦ κνεῖν. Πλάτων Παιδαρίῳ· φέρε τοῦτ' ἐμοὶ δῆξον τὸ κανοῦν μοι δεῦρο πῆ μάχαιρ' ἔνι.

949. (951.) Χαῖρις) τῶν περὶ τὰς θυσίας αὐλητῶν ἦν ὁ Χαῖρις. ἦν δὲ καὶ ἕτερος κιθαρῳδός.

955. (957.) περίιθι) τοῦτο πρῶτον ἐποίουν καθαίροντες τὸν βωμόν.

957. (959.) τὸ δαδίον) τὸ ὕδωρ ἐδόκουν ἀποβάπτοντες τοῦ πυρός. καθαρτικὸν γὰρ πάντων τὸ πῦρ, ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἡρακλεῖ.

963. (965.) πρός τὴν κριθὴν παίζει, ὅτι τὸ τῶν ἀνδρῶν αἰδοῖον κριθὴν ἔλεγον, τὸ δὲ γυναικεῖον, βύρσον.

966. (968.) τῇδε) σπένδοντες γὰρ ἔλεγον, τίς τῇδε, ἀντὶ τοῦ, τίς πάρεστιν. εἶτα οἱ παρόντες εὐφημιζόμενοι ἔλεγον, πολλοὶ κἀγαθοί.

967. τοῖς χορευταῖς [2]). καταχεῖ δὲ αὐτῶν ὕδωρ ἐπὶ γέλωτι πρὸς οὐδενὶ ἑτέρῳ.

979. (981.) παρακλίνασαι) παρανοίξασαι. Ὅμηρος· ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος.

---

1) Scholia ad v. 946. (948.) — 1003. (1005.) non exstant in ed. *Aldina*, in qua post μεταβληθεῖσα legitur λείπει. Primus edidit Antonius Fracinus in ed. Iuntina a. MDXXV.
2) L. τοισδὶ) τοῖς χορευταῖς.

984. (986.) *ποίει μηδὲν*) μὴ κατὰ ταυτοῦ ὀλίγον χρόνον ποιήσῃς ἡμᾶς ἀπολαῦσαί σου, ἀλλ' εἰς τέλεον φανερὰν ἡμῖν σαυτὴν ποίησον.

989. (991.) *κορκορυγὰς*) τὰς βοὰς, τὰς ταραχὰς, τοὺς θορύβους.

991. (993.) *ὑπονοίας*) ἵνα μὴ ὑπονοῶσι τὰς ἀλλήλων σπονδάς.

993. (995.) *μίξον δ' ἡμᾶς*) εἰς φιλίαν.

995. (997.) *φιλίας χυλῷ*) ὡς ἐπὶ κακουμένων. χυλῷ οὖν τῷ ῥοφήματι.

997. (999.) *ἡμῖν ἀγαθῶν*) τουτέστιν ἀφθονίαν ἡμῖν τῶν ὠνίων παράσχες. ἁρμόδιον δὲ τοῦτο τῇ εἰρήνῃ.

999. (1001.) *σικύων πρῴων*) ἐν εἰρήνῃ ὄντες πολλὴν δι' ἐπιμέλειαν καὶ πρῷα σικύα γίνονται. ὅτι δὲ καλοὶ οἱ πρώϊμοι σικύαι καὶ ἡ παροιμία δηλοῖ[1]·

ἀρχομένων σικύων, καὶ ληγουσῶν κολοκυντῶν.

1001. (1003.) *κἀκ Βοιωτῶν γε*) ὅτι ὀρνιθοτρόφος ἡ Βοιωτία, καὶ ἐν Ἀχαρνεῦσι φησίν· *ὡςπερεὶ χειμὼν ἦλθες ὀρνίθι' εἰς τὴν ἀγορὰν φέρων.* ὅτε ἐπὶ τοῦ Βοιωτοῦ λέγει.

1003. (1005.) Κωπαῒς λίμνη Βοιωτίας, ἐν ᾗ μεγάλαι ἐγχέλυς γίνονται, ὡς καὶ ἐν Ἀχαρνεῦσι·

πρέσβειρα πεντήκοντα Κωπαΐδων κορᾶν.

[1006. *Μορύχῳ, Τελέᾳ*) καὶ τούτους ἀεὶ ἀπεῖναι βούλεται τῶν ὄψων. διὰ τοῦτο αὐτοὺς κολάζει ὡς γαστριμάργους· ὥς φησιν ἐν τοῖς Ἀχαρνεῦσιν. νῦν δ' οὐκ οἶδα, ὅπως τὸ ἐ . . . . ἴσως οὖν τῇ παρουσίᾳ τούτων Μελάνθιον λυπῆσαι βούλεται ὄντα καὶ αὐτὸν λίχ . . . . ἦν τραγῳδίας ποιητὴς, ὡς προείρηται. Rav.]

1010. (1012.) *ἐκ Μηδείας*) μήποτε ἐκ τῆς Εὐριπίδου Μηδείας παραγράφει ἐκεῖνα· *ὢ δύστηνος ἐγὼ μελέα τε πόνων, πῶς ἂν ὀλοίμαν.* οἱ δὲ αὐτοῦ τοῦ Μελανθίου φασὶν εἶναι Μήδειαν, ἐξ ἧς ταῦτα.

---

1) δηλῇ — λεγουσῶν Iunt.

1012. (1014.) λοχευομένας) καὶ ἐν τοῖς Ἀχαρνεῦσιν ἔφαμεν, τοὺς μαγείρους μετὰ τεύτλων ἕψειν τὰς ἐγχέλεις. ἔπαιξε δὲ εἰπὼν λοχευομένας, ἀντὶ τοῦ ἑψομένας. ἡδίστη δὲ ἡ ἔγχελυς ἐν τεύτλοις ἐστίν.

1013. (1015.) τοὺς δ' ἀνθρώπους ἐπιχαίρειν) τοὺς ὁρῶντας ἐπιχαίρειν αὐτῷ θρηνοῦντι.

1017. (1019.) οὐχ ἥδεται) ταῦτα πρὸς τὸ ἔθος. φασὶ γὰρ τῇ τῶν συνοικείων ἑορτῇ θυσίαν τελεῖσθαι Εἰρήνῃ, τὸν δὲ βωμὸν μὴ αἱματοῦσθαι, Ἑκατομβαιῶνος μηνὸς ἕκτῃ ἐπὶ δέκα. τινὲς δέ φασιν ἐκ τῆς παρούσης αἰτίας οὕτως αὐτὸς θύειν, αἵματος αὐτοὺς ἀπαλλάξασαν. Ἄλλως. πρὸς σύγκρισιν τοῦ πολέμου καλῶς ἔφησε μὴ χαίρειν τὴν Εἰρήνην σφαγαῖς. μόνοι γὰρ οἱ πολέμιοι αἵμασι καὶ φόνοις χαίρουσι. καὶ τοῦτο οὖν πρὸς σύγκρισιν τοῦ πολέμου, ὃς αἵμασι χαίρει.

1018. (1020.) οὐδ' αἱματοῦται) ἐν γὰρ τῇ τῶν οἰκεσίων ἑορτῇ οἱ μὲν φασὶν Εἰρήνῃ θυσίαν τελεῖσθαι, ἧς ὁ βωμὸς οὐχ αἱματοῦται. οἱ δὲ ἑστιῶσιν. ὡς ἄρα τότε σώζεται. καὶ ἰδίως ἀναιμωτὶ Εἰρήνῃ θύουσι.

1020. (1022.) χοὔτω τὸ πρόβατον) διὰ τὸ μὴ θύεσθαι ἐν τῷ θεάτρῳ, ἀλλὰ τὸν χορηγὸν τῷ δοκεῖν θύειν ἀποκερδαίνοντα τὸ θῦμα. τῶν γὰρ ἐντοσθίων αἱρουμένων παρὰ τῶν θυόντων, τὸ λοιπὸν σῶμα σωθήσεται τῷ ἱερεῖ, ἐπὰν θύσωσιν.

τῷ χορηγῷ σώζεται) ἤτοι ὅτι τῶν σπλάγχνων καὶ τῶν ἐντοσθίων ὑφαιρουμένων δοκοῦσι μέρος τι τοῦ ἱερείου κερδαίνειν οἱ θύοντες.

1022. (1024.) σχίζας) σχίζας κυρίως ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τὰ ἐπὶ ταῖς θυσίαις τιθέμενα ξύλα, ὡς καὶ Ὅμηρος· καῖε δ' ἐπὶ σχίζῃς[1]) ὁ γέρων.

1024. (1026.) μαντικοῦ τὸ φρύγανον) οἱ γὰρ ἀπὸ τοῦ πυρὸς μαντευόμενοι τὰ φρύγανα ὑποτιθέασιν εἰς τὸ ἐξάψαι κατὰ ἐπιστήμην τὴν ἑαυτῶν.

1025. (1027.) πῶς δ' οὐχί) τοῦτό φησιν, ἐπεὶ ὑπέβαλε φρύγανα πρὸς τὸ ἀνάψαι, ὡς οἱ μάντεις. αὐτοὶ

---

1) σχίζαις Rav.

γὰρ ἐπ᾽ αὐτοῖς καὶ τὰ φρύγανα τιθέασι πρὸς ἐπιστήμην αὐτῶν.

ὅσα χρὴ) σὺ γὰρ ποιεῖς ὅσα χρὴ τοὺς ἐπιστήμονας;

1029. (1031.) Στιλβίδην) ὁ Στιλβίδης, εὐδόκιμος καὶ περιβόητος μάντις, τῶν τοὺς παλαιοὺς χρησμοὺς ἐξηγουμένων. ἀστειότατα δὲ τοῦτο παρέπλεξε τὴν φλόγα λέγων παρὰ τὸ στίλβειν, ἅμα δὲ καὶ παρὰ τὸν μάντιν Στιλβίδην, ὅν φησι Φιλόχορος ἀκολουθῆσαι ἐν Σικελίᾳ, ἡνίκα ἐπολέμουν Ἀθηναῖοι καὶ ἐν Σικελίᾳ ἐστράτευον. μέμνηται δὲ αὐτοῦ καὶ Εὔπολις Πόλεσιν·

ὡς αὖ τίν᾽ ἔλθω δῆτά σοι τῶν μάντεων.
πότερος ἀμείνων ἀμφοτέρων, ἢ Στιλβίδης.

πιέζει) λυπεῖ. ὡς λοιπὸν ἐκείνου ἀπορουμένου διὰ τὸ τοῦτον εὐδοκιμῆσαι.

1030. (1032.) καὶ παιδὸς οὐδὲν δεήσει) ἐμαυτῷ, φησιν, ὑπηρετῶ, καὶ χρεία οὐκ ἔσται παιδός. φιλοτιμεῖται δὲ περὶ τὰς ὑπηρεσίας κατὰ πάντα, καὶ Στιλβίδην πλεονεκτῶν, καὶ θύων, καὶ ὑπηρετῶν. Ἄλλως. φιλοτιμεῖται περὶ τὰς ὑπηρεσίας, ἵνα κατὰ πάντα τὸν Στιλβίδην πλεονεκτεῖν δοκῇ, καὶ θύων καὶ ὑπηρετῶν. ἐγὼ οὖν, φησιν, οἴσω καὶ τράπεζαν, ὡς μὴ δεῖσθαι παιδός.

1037. (1039.) ταυτὶ δέδραται) κορωνὶς εἰσιόντων ἑτέρων ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι εἰσὶ πζ´. ὧν οἱ μὲν κδ´ ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι. οἱ ἑξῆς μά δακτυλικοὶ ἑξάμετροι. ἑξῆς τούτων κῶλον ὅμοιον ἐκ σπονδείων. οἱ ἑξῆς δέκα δακτυλικοὶ ἑξάμετροι. μεθ᾽ οὓς ἰαμβεῖα ιβ´. ὧν τελευταῖον,

οὐκ ἀποπετήσει θᾶττον εἰς Ἐλύμνιον.

ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς. δέδραται δὲ ἀντὶ τοῦ δέδαρται. καὶ Ὅμηρος· περίδεδρα τὰ σώματα νήει. ὁ δὲ λόγος, ταῦτα πάντα παρεσκεύασται καὶ πέπρακται.

1038. (1040.) θυλήματα) τὰ τοῖς θεοῖς ἐπιθυόμενα ἄλφιτα. ἐπιῤῥαίνεται δὲ οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ. Τηλεκλείδης στεροῖς·

ὦ δέσποθ᾽ Ἑρμῆ κάπτε τῶν θυλημάτων.

1042. (1044.) *δάφνῃ τις ἐστεφανωμένος*) οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ μάντεις δάφνῃ ἐστεφανοῦντο, εἰς γνώρισμα τῆς τέχνης.

1043. (1045.) *ὡς ἀλαζὼν*) ὡς ἀπὸ τῆς ὄψεως ἀλαζὼν φαίνεται.

1044. (1046.) *Ἱεροκλῆς*) ὡς ἀπὸ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ γινωσκομένου μᾶλλον ἤπερ [1]) ἀπὸ τῆς τέχνης. οὗτος δὲ μάντις ἦν καὶ χρησμολόγος, τοὺς προγεγενημένους χρόνους ἐξηγούμενος. ὡς ἀφυῆ δὲ καὶ οὐκ ἀκριβῆ μάντιν αὐτὸν κωμῳδεῖν βούλεται. καὶ ὅρα πῶς καθαρῶς. ἐκείνου γὰρ εἰπόντος ὅτι μάντις πρόεισιν, ὁ ἕτερος οὐ συγκατέθετο, ἀλλ' ἔφησεν, οὐ μὰ Δί' ἀλλ' Ἱεροκλῆς ἐστιν. ὡς ἀπὸ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ γινωσκομένου μᾶλλον ἢ τῆς τέχνης. καὶ *Εὔπολις* Πόλεσιν·

Ἱερόκλεες βέλτιστε χρησμῳδῶν ἄναξ.

1045. (1047.) *οὑξ Ὠρεοῦ*) διαβάλλει αὐτὸν ὡς οὐ πολίτην, ἀλλ' Εὐβοέα. διὸ δηλοῖ, ὅτι ὡς ξένος οὐκ εὐνοεῖ τῇ Εἰρήνῃ. Ὠρεὸς δὲ Εὐβοίας πόλις, ἣν *Ὅμηρος* Ἱστιαίαν φησίν.

1046. (1048.) *δῆλος ἔσθ' οὗτός γ' ὅτι*) προείπομεν γὰρ περὶ Εὐβοέων, ὡς ἂν ἧσσον προθυμουμένων τῇ Εἰρήνῃ.

1048. (1050.) *κατὰ τὴν κνίσαν*) ὡς διὰ προφάσεως τοῦ σχήματος τῆς μαντείας ἐπεισπηδῶντος Ἱεροκλέους καὶ μετέχοντος τῶν εὐωχιῶν.

1049. (1051.) *μὴ νῦν ὁρᾷν δοκῶμεν*) μὴ προσποιησώμεθα αὐτὸν ἑωρακέναι, μηδ' αὐτῷ προσλαλήσωμεν, ἵνα ἀπορηθεὶς παρέλθῃ μηδὲν ἐνοχλήσας ἡμῖν.

1050. (1052.) *τίς ἡ θυσία*) Ἱεροκλῆς ἐπιστὰς ἄκλητος, καὶ ταῦτα περιεργαζόμενος, τίνι οὖν, φησὶ, τῶν θεῶν;

1051. (1053.) *ὄπτα σὺ σιγῇ*) ἀπαλλαγῆναι αὐτὸν ποιεῖ, μὴ προσέχων, μηδὲ ἀκηκοέναι προσποιούμενος. οἷον, μηδὲν ἀποκρίνῃ πρὸς τὸ ἐρωτηθέν.

ἀπὸ τῆς ὀσφύος) ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τὰ σπλάγχνα

---

1) εἴπερ *Ald.*

ὄπτα ἐν σιγῇ. λέγει οὖν, ἀπὸ τῆς ὀσφύος τὸν ὀβελίσκον ἀπάγαγε. οἷον, πρόσεχε μὴ ἅψῃ αὐτῆς. ταύτῃ γὰρ μαντεύονται. Εἰς τὸ αὐτό. ἀναχώρει ἀπὸ τῶν ἱερείων καὶ ἀφίστασό, φησιν.

1052. (1054.) ἡ κέρκος ποιεῖ) ἡ οὐρὰ καλὰ σημαίνει. ἔθος γὰρ εἶχον τὴν ὀσφῦν καὶ τὴν κέρκον ἐπιτιθέναι τῷ πυρὶ, καὶ ἐξ αὐτῆς σημείοις τισὶ κατανοεῖν, εἰ εὐπρόσδεκτος ἡ θυσία, καὶ ἄλλα τινὰ πρὸς τὰ νεύματα σημεῖα λαμβάνειν, περὶ ὧν τὴν θυσίαν ἐποίουν.

1054. (1056.) τὰ ’πάργματα) τὰς ἀπαρχὰς ἃς εἰώθασιν οἱ ἱερεῖς λαμβάνειν. ὁ Ἱεροκλῆς ταῦτα σημαίνει.

1056. (1058.) πολλὰ πράττεις) οἷον, πολλὰ ἐργάζῃ καὶ πολυπραγμονεῖς.

1058. (1060.) γλῶττα χωρὶς τέμνεται) καὶ τοῦτο παροιμιακὸν ἀπὸ Ὁμήρου· ἀλλ’ ἄγε τάμνετε μὲν γλώσσας, ὥς φησι Καλλίστρατος. καὶ τοῦτό δὲ Ἱεροκλέους πρὸς τὸ ἔθος. προειρήκαμεν δὲ, ὅτι χρησμολόγος Ἱεροκλῆς. διόπερ νῦν χρησμοῦ τινος αὐτὸν προσάγει μνημονεύοντα.

1061. (1063.) ἐς κεφαλήν σοι) ὡς καταρασαμένου αὐτοῦ καὶ βλασφημίσαντος φησὶν, εἰς τὴν κεφαλὴν ἔλθοι τὸ δεινὸν, τουτέστι σεαυτῷ μάντευσαι ὅπερ εἶπας δυσχερές. μιμεῖται δὲ τοὺς χρησμολόγους. διόπερ νῦν τινος χρησμοῦ μνημονεύει.

1062. (1064.) οὐκ ἀΐοντες) οὐ νοοῦντες. οἵτινες διὰ τὴν ἀβουλίαν τὴν ἑαυτῶν τῆς τῶν θεῶν οὐ συνίενται προνοίας.

1063. (1065.) χαροποῖσι) φοβεροῖς. πιθήκοις δὲ, τοῖς Λακεδαιμονίοις. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν λέουσιν.

1064. (1066.) αἰβοῖ, αἰβοῖ) παρεπιγραφή. ἀκούσαντες γὰρ τοῦ χρησμοῦ ἐγέλασαν. γέλωτος γάρ ἐστι τοῦτο τὸ μίμημα.

1065. (1067.) καὶ κέπφοι) εὔηθες ζῶον ὁ κέπφος, οὗ μέμνηται καὶ Νίκανδρος καὶ Ἄρατος, περὶ τῶν διοσημείων διαλεγόμενοι, καὶ Καλλίμαχος ἐν τοῖς ἰάμβοις. ἐκ δὲ τῆς θαλάσσης ζῆν αὐτὸν λέγουσιν, ἐσθίοντα τὸν ἀφρόν. εἶναι δὲ αὐτὸν πολὺν μὲν ἐν τοῖς πτεροῖς, ὀλίγον δὲ ἐν τοῖς κρέασι, καὶ κεκραγέναι ὠδίνοντα. ὅθεν γενέσθαι τὴν πα-

ροιμίαν, κέπφος ὠδίνει, ἐπὶ τῶν ἐπαγγελλομένων μὲν μεγάλα, μηδὲν δὲ ἄξιον τῆς ἐπαγγελίας ποιούντων.

τρήρωνες) οὐκ ἐπὶ τοῦ κέπφου, ἀλλὰ καθ' αὑτό. κέπφοι γὰρ οἱ κοῦφοι ἀπὸ τῶν ὀρνέων. ὅθεν καὶ τοὺς ἐλαφροὺς ταῖς φρεσὶ κούφους καλοῦμεν.

1066. (1068.) ὧν δόλιαι ψυχαὶ) ἀεὶ τοὺς Λακεδαιμονίους εἰς ταῦτο κωμῳδοῦσιν. καὶ Εὐριπίδης·

Σπάρτης ἔνοικοι, δόλια βουλευτήρια.

1067. (1069.) θερμὸς ὁ πλεύμων) κεκαυμένος. ἐσθίοντες γὰρ τὰ σπλάγχνα θερμὰ ὄντα, τοῦτο φασὶ πρὸς Ἱεροκλῆν. Ἀττικῶς δὲ διὰ τοῦ λ ὁ πλεύμων.

1068. (1070.) εἰ γὰρ μὴ νύμφαι) αἱ ἔφοροι τῆς μαντικῆς νύμφαι. οὕτω δὲ εἶπεν, ὡσεὶ ἔλεγεν, ἐξεπαίδευον.

1069. (1071.) Βάκις) χρησμολόγος ὁ Βάκις. Βάκιδες δὲ τρεῖς. ὧν πρεσβύτατος ἐξ Ἐλεῶνος τῆς Βοιωτίας. ὁ δὲ δεύτερος, Ἀττικός. τρίτος, Ἀρκὰς ἐκ πόλεως Καφύης, ὃς καὶ Κύδας ἐκαλεῖτο καὶ Ἀλήτης, ὥς φησι Φιλητᾶς ὁ Ἐφέσιος. Θεόπομπος δὲ ἐν τῇ θ' τῶν Φιλιππικῶν ἄλλα τε πολλὰ περὶ τούτου τοῦ Βάκιδος ἱστορεῖ παράδοξα καὶ ὅτι ποτὲ τῶν Λακεδαιμονίων τὰς γυναῖκας μανείσας ἐκάθηρεν, Ἀπόλλωνος τούτοις τοῦτον καθαρτὴν δόντος. ἔστι δὲ καὶ ἐπίθετον Πεισιστράτου.

1070. (1072.) βακίζων) εἰ μὴ παύσαιο μεμνημένος Βάκιδος, Βάκιδος μνημονεύων.

1072. (1074.) τοῖς ἁλσί γε) ἐπίτηδες ἀποκεκοφὼς τὸν λόγον λέγει. φησὶ δὲ, τὰ κρέα χρῆναι πρότερον τοῖς ἁλσὶ πασθῆναι τὰ ὠπτημένα.

1074. (1076.) ὑμεναιοῖ) εἰς γάμους ἄγοιτο. τὸ ἀδύνατον δὲ εἶπε παρὰ τὸ,

ὡς οὐκ ἔστι λέουσι καὶ ἀνδράσιν ὅρκια πιστά,
οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄνδρες ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσιν.

1076. (1077.) ὡς ἡ σφονδύλη) σίλφη τίς ἐστι ἡ σφονδύλη, βδέλλῃ προσομοία, δυσώδης ὄντως. ἄρχεται δὲ ἀδιανόητα λέγειν, τοὺς χρησμῳδοὺς μιμούμενος κατὰ τῶν χρησμῶν λοξά.

1077. (1078.) χἠ κώδων) παρὰ τὸ κραυγαστικὸν, ἢ κύων τὸ ζῶον. ἔστι δὲ ἀδιανόητον καὶ τοῦτο, παρὰ τὴν παροιμίαν, ἡ κύων σπεύδουσα τυφλὰ τίκτει. τὸ δὲ ἀκαλανθὶς εἶδος ὀρνέου. τινὲς δὲ, τὸ ἀκαλανθὶς ὑφ' ἕν. ταύτας δὲ τὰς ἀκαλανθίδας τινὲς βασιλικοὺς ὀνομάζουσι. κώδων δὲ εἶπεν, ὅτι λάλον τὸ ζῶον. ταῦτα δὲ πάντα ἐπίτηδες ἀδιανοήτως ἔφρασεν, τὸ ἀσαφὲς τῶν χρησμῶν μιμούμενος, ἐπεὶ καὶ παρ' ἱστορίαν λελέχθαι δοκεῖ. οὐδὲν γὰρ τῶν ζώων ὅτι μὴ κύων, σπεύδουσα τὰς ὠδῖνας, τοὺς κύνας τίκτει τυφλούς.

ἀκαλανθὶς) ὄνομα κυνὸς ἐπισήμου. οἱ δὲ, ὀρνέου. ὁ δὲ νοῦς τοιοῦτος, ὡς φυσικῶς ἀπαράλλακτα τὰ εἰρημένα, οὕτως ἀμετάτρεπτα τὰ λεγόμενα. διὸ, φησὶ, τὴν εἰρήνην οὐκ ἔδει γενέσθαι.

1080. (1081.) ἢ διακαυνιάσαι) ἢ διακληρώσασθαι, πότεροι ἐξ ἡμῶν τέλεον διαφθαρήσονται. καῦνον γὰρ τὸν κλῆρόν φασι. καὶ ἐν ἄλλοις· πόσος ἔσθ' ὁ καῦνος; τὸ δὲ λεγόμενον τοιοῦτόν ἐστιν· οὐκ ἐχρῆν ἡμᾶς, φησὶν, κατατεθεῖσθαι τὸν πόλεμον οὐδὲ ἐσπεῖσθαι, ἀλλὰ προςμεῖναι, ἕως ἂν εἷς ἐξ ἡμῶν ἄρδην ἀπόληται. Ἄλλως. καυνιάσαι, κληρωθῆναι. ὁ δὲ νοῦς, ἔδει ἡμᾶς μὴ εἰρήνην ἄγειν, ἀλλὰ κληρωθῆναι, ἐπὶ τῷ γνῶναι τίνες ἡμῶν δυςτυχήσουσι, καὶ τῶν πολεμίων. καὶ Κρατῖνος Πυτίνῃ· ἀπὸ προτέρου τὸν καῦνον ἀριθμήσεις. Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ κληρωθῆναι. ὡς τῶν Καυνίων μάλιστα χρωμένων, καὶ σιφνιάζειν καὶ βιάζειν.

1081. (1082.) κοινῇ τῆς Ἑλλάδος) ἐξαρχῆς γὰρ οἱ Λακεδαιμόνιοι τῆς γῆς ἐκράτουν, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι τῆς θαλάσσης.

1082. (1083.) οὔ ποτε ποιήσεις τὸν καρκίνον) οὔτε τοὺς Λακεδαιμονίους δηλονότι ὀρθὰ καὶ ἁπλᾶ[1]) φρονεῖν.

1083. (1084.) οὔποτε δειπνήσεις) ὅτι καὶ οἱ χρησμολόγοι μετεῖχον τῆς ἐν Πρυτανείῳ σιτήσεως, δῆλον ἐκ τοῦ Λάμπωνος, ὃς τούτου ἠξίωτο. φησὶν οὖν, οὐκέτι ἔσται πόλεμος. τούτου γὰρ μὴ ὄντος, οὐδὲν ἐλάμβανεν ἐκ τοῦ δημοσίου οὗτος. ἐπὶ γὰρ τοῦ πολέμου χρεία τῶν μάντεων.

1084. (1085.) ἐπὶ τῷ πραχθέντι) ἐπὶ τῷ γενέσθαι τὴν εἰρήνην.

---

1) ἀπαλὰ Ald.

1085. (1086.) τὸν τραχὺν ἐχῖνον) οὐδὲ ὑμεῖς φιλίαν πρὸς Λακεδαιμονίους. Ἄλλως. κάλλιστα πάμπαν τὸ εἰρημένον εἰς τὸ αὐτῶν μετήνεγκαν πρόςωπον. οὐκοῦν, φησὶν, οὔτε ἡμᾶς πείσαις ἄν ποτε μεταδοῦναί σοι τινὸς, οὐδ' ἠπίους σοι γεγονέναι, ὥςπερ οὐκ ἄν ποτε λεῖος ὁ τραχὺς ἐχῖνος γένοιτο.

1089. (1090.) ὥς οἱ μὲν) ἀστείως πάνυ παρέπλεξε τὰ Ὁμήρου.

1090. (1091.) ἱδρύσανθ' ἱερείῳ) οὐ χύτραις ὡς ἄνω ἔλεγον.

1092. (1093.) ὁδὸν ἡγεμόνευον) τῆς θυσίας ἠρξάμην.

1094. (1095.) κώθωνα) νῦν τὸ ποτήριον, ἀλλαχοῦ δὲ κάνθαρον. διὰ δὲ τὸ ἠπορῆσθαι τὸν μάντιν ἐκ τῆς θυσίας αὐτὸν μηδὲν ταύτης ἀποκερδῆσαι, ἀλλὰ μηδὲ σπονδῆς μετασχεῖν, τοῦτο ἔπαιξε. κώθωνα δὲ λέγει τὸν νῦν λεγόμενον κύαθον, εἶδος ποτηρίου Λακωνικοῦ μονώτου ὀστρακίνου[1]), ὃν ἐρισκὸν καλοῦσι πλυτάριον. ἐπειδὴ μεριστὸν ὕδωρ ἐλάμβανον οἱ ναῦται, κώθωνας εἶχον. καὶ κωθωνίσαι, μεθύσαι, ὡς τὸ, ἐρῶν δὲ καὶ κωθωνιζόμενος ἀφ' ἡμέρας.

1094. (1095.) Σίβυλλα) οὐ γὰρ κεῖται ταῦτα παρὰ Σιβύλλῃ τῇ χρησμολόγῳ. Ἄλλως. τὰ ἔπη φησὶ ταῦτα μὴ ἐπιγινώσκειν, μόνα δὲ εἰδέναι τὰ Σιβύλλεια. οὐ γὰρ κεῖται ταῦτα παρὰ Σιβύλλῃ.

1097. (1099.) ἐπιδημίου) τὸ ἐπιδημίου οὐκ ἔστι πρὸς τὰ προκείμενα, πρὸς ἀλλοχώρους γὰρ ἦν ὁ πόλεμος, ἀλλὰ μᾶλλον πρὸς τὸ πολέμου ἔραται. εἰ μὴ ἄρα τῇ τῶν Ἑλλήνων ὀνομασίᾳ ἐπιδήμιος δόξει Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀθηναίοις ὁ πόλεμος.

1100. (1101.) ὡς οὗτος φοβερὸς) ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ὁ ἴκτινος. χαλεπὸς γὰρ οὗτος τοῖς σπλάγχνοις. Ἄλλως. εἰώθασι γὰρ οἱ μάντεις μετὰ τὴν ἔκβασιν τῶν πραγμάτων λέγειν, ὅτι προῄδειν τοῦτο τὸ ἐσόμενον. πρὶν δὲ γενέσθαι, οὔτε προΐσασιν οὐδὲν οὔτε λέγουσιν.

1102. (1103.) βαλανεύσω) διακονήσω, ὑπουρ-

---

1) ὑστρακόνου Ald.

γήσω, καὶ ἐγχέω ἐμαυτοῦ τῶν σπονδῶν. ἀπὸ τῶν ἑαυτοῖς ἐπιχεόντων ὕδωρ, ἢ τοὺς βαλάνους κρυπτόντων τῷ πυρί. τὸ δὲ σπονδὴ, σπονδή, παρεπιγραφὴ ἐν εἰςθέσει κώλου δισπονδείου.

1108. (1109.) πρόςφερε τὴν γλῶτταν) κἀκ τούτου δηλοῖ ὅτι ἰδία τετμημένη προςεφέρετο ἡ γλῶττα παρὰ τῶν παλαιῶν.

ἀπένεγκε) ἀπόπεμπε. ἤτοι μὴ γευσαμένην τῶν σπλάγχνων μηδὲ μετασχοῦσαν τῆς σπονδῆς, ὡς βλάσφημα καὶ πονηρὰ μαντευομένην.

1111. (1112.) πρὶν κεν λύκος οἶν ὑμεναιοῖ) ἀντεμπαίζουσιν αὐτῷ, αὐτοὺς τοὺς στίχους ἀποκρινόμενοι πρὸς αὐτὸν κατὰ τὰς ἀξιώσεις αὐτοῦ, οὓς ὀλίγῳ πρότερον αὐτοῖς εἶπεν, οὐκ ἐπιτρέποντος ἤδη τὴν εἰρήνην γενέσθαι.

1112. (1113.) ἄλλως ὦ τᾶν) ἀντὶ τοῦ μάτην· οὐ γὰρ πείσεις.

1114. (1115.) συσπλαγχνεύετε[1]) συγγένεσθε τῶν σπλάγχνων.

1117. (1118.) ἀλλ' ἁρπάσομαι) παρεπιγραφή. ταῦτα γὰρ εἰπὼν, χλευάζει, καὶ ἀναιδῶς ἁρπάζει. καὶ ἐπιδραμοῦντες κατέλαβον καὶ ἐτύπτησαν.

1118. (1119.) τὸν Βάκιν) τὸν Βάκιδος χρησμοὺς λέγοντα. τυπτόμενος δὲ λέγει ὁ Ἱεροκλῆς, μαρτύρομαι.

1119. (1120.) τένθης) λίχνος. τένθειν γὰρ τὸ ἐσθίειν.

1122. (1123.) ἃ λάμβαν' αὐτὸς) ἃ ἐλάμβανεν αὐτός. ὡς τῶν μάντεων ἐξαπατώντων καὶ οὐδὲν ὄντως κερδαινόντων καὶ λαμβανόντων τὰ κώδια.

ἐκβολβιῶ) ἐξορύξω. ἀπὸ τῶν τοὺς βολβοὺς χαμόθεν ἐκβαλλόντων ἡ μεταφορά. ἐπὶ γῆς γὰρ ὄντες κἀκεῖνοι ὀρύσσονται.

1124. (1125.) ἐξ Ὠρεοῦ) κόρακα εἶπεν ἐπειδὴ ἥρπαζεν.

1125. (1126.) Ἐλύμνιον) Καλλίστρατός φησι τόπον Εὐβοίας τὸ Ἐλύμνιον. Ἀπολλώνιος δὲ ναόν φη-

1) συσπλαγχνεύεται Ald.

σιν εἶναι πλησίον Εὐβοίας. νυμφικὸν δέ τινες αὐτό φασιν, ὅτι ὁ Ζεὺς τῇ Ἥρᾳ ἐκεῖ συνεγένετο. μέμνηται καὶ Σοφοκλῆς· πρὸς πέτραις Ἐλυμνίαις. καὶ ἐν Ναυπλίῳ. νυμφικὸν Ἐλύμνιον.

1126. (1127.) ἥδομαι) κἀνταῦθα παράβασίς ἐστιν, ἀλλ' οὐκ ἔχει πάντα τὰ μέρη, μόνην δὲ τὴν ᾠδὴν καὶ στροφὴν, τὸ ἐπίῤῥημα, τὴν ἀντῳδὴν καὶ ἀντιστροφὴν καὶ τὸ ἀντεπίῤῥημα. ἔστι γοῦν τῆς παρούσης ᾠδῆς καὶ στροφῆς τὰ κῶλα ιγ΄. τὰ α΄, θ΄ χοριαμβικὰ ἡμιόλια. τὰ β΄, γ΄, δ΄, ε΄ ὅμοια ἑφθημιμερῆ ἐξ ἐπιτρίτων. τὸ ϛ΄ ἀντισπαστικὸν Γλυκώνειον. τὸ ζ΄ ὅμοιον ὑπερκατάληκτον. τὸ η΄ παιωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὰ ι΄, ια΄ τροχαϊκὰ δίμετρα ἀκατάληκτα. τὰ γὰρ λοιπὰ ἑφθημιμερῆ. τὸ τελευταῖον παραγραφέσθω, καὶ τῇ ἔσω διπλῇ σημειούσθω. τῇ αὐτῇ καὶ τὸ ἐπίῤῥημα. τοῦτο δὲ δῆλον ὡς τροχαϊκῶν ἐστι τετραμέτρων ιϛ΄, ἔχον καὶ ἐν ἐκθέσει κῶλα ὅμοια τρία, πλὴν τοῦ τρίτου, δίμετρα ἀκατάληκτα. ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ ἀντεπίῤῥημα. ὑφ' ὃ ἡ ἔξω διπλῆ.

1130. (1131.) πρὸς τὸ πῦρ) συμπίνω καὶ εὐωχοῦμαι πρὸς τὸ πῦρ, τουτέστι μέσον τῆς οἰκίας καθεζόμενος.

διέλκων) διάγων παρὰ τῇ ἑστίᾳ, ἅμα τε θερμαινόμενος καὶ τῆς τοῦ θερμοῦ διακονίας πλησίον ὤν.

1135. (1136.) κἀνθρακίζων) φρύγων τὸν ἐρέβινθον, καὶ ξηρὸν ποιῶν. ταῦτα γὰρ ἐσθιόμενα προτρέπεται εἰς ποτόν.

1136. (1137.) τὴν φηγὸν) φηγὸς εἶδος φυτοῦ, ὃ τὰς ἀγρίας βαλάνους φασὶν ἔχειν. περιεσταλμένως δὲ τὸ αἰδοῖον βούλεται λέγειν, ἐπεὶ καὶ αὐτό τινες βάλανον καλοῦσιν.

1142. (1143.) ἐμπιεῖν ἐμοί) τοῦ θεοῦ ὕοντος, ἀρέσκει μοι τὸ σχολάζειν τῷ ποτῷ.

1143. (1144.) ἄφαυε) φρύξον. τινὲς γράφουσι ἄφαυσον, ἀντὶ ξέσον.

1144. (1145.) τῶν τε πυρῶν) ἀντὶ τοῦ ἐμβαλοῦσα καὶ μίξασα καὶ τῶν πυρῶν σὺν αὐτοῖς. δοκοῦσι γὰρ ἐφέλκεσθαι τὸ ποτόν. τὸ δὲ ἔξελε, ἀντὶ τοῦ πρόελε, ἀνάλεξον τὰ σῦκα.

1146. (1147.) οἰναρίζειν) τὸ ἀποφυλλίζειν. οἴναρα γὰρ τὰ φύλλα τῆς ἀμπέλου. τινὲς γράφουσιν ἀμπε-

λουργεῖν, οὐκ ὀρθῶς. οἰναρίζειν δὲ, τὰς οἴνας ἐργάζεσθαι. καὶ οἴναρα τὰ φύλλα.

1147. (1148.) τυντλάζειν) πηλοπατεῖν. τύντλος γὰρ ὁ πηλός. ἀντὶ τοῦ βωλοκοπεῖν. παρδακὸν δὲ, δίυγρον. οὕτω γὰρ καὶ Ἀρχίλοχος καὶ Σιμωνίδης.

1148. (1149.) σπίνω) σπίνος εἶδος στρουθοῦ.

1149. (1150.) πυός) τὸ πρῶτον γάλα, ὃ καὶ ἑψόμενον πήγνυται, καὶ ἡμεῖς χυτρίπην λέγομεν. τὸ μεταβεβληκὸς αἷμα τὸ γαλακτῶδες ὑγρόν. γάλα νέον μετὰ χθεσινοῦ γάλακτος ἀμελχθέν.

1153. (1154.) Αἰσχινάδου) ὡς τοῦ Αἰσχινάδου μᾶλλον τῶν ἄλλων ἔχοντος καρπίμους μυῤῥίνας. ἢ ἀπὸ τῶν καρπῶν. ἢ ὄνομα κύριον αὐλητοῦ, ἢ φίλου. βωσάτω δὲ, βοησάτω.

1157. (1158.) τἀρόματα) τὰ ἀροτριώματα. παρὰ τὸ ἀροτριοῦν. τὰ προηρωτριωμένα. λέγουσι δὲ ἔνιοι τὰ ἄλφιτα καὶ τὸν λιβανωτὸν ἀρώματα, ὡς παρ' Εὐπόλιδι, καὶ εὐθὺ τῶν ἀρωμάτων, ἀντὶ τοῦ, τῶν ἀλφίτων. ἐκτείνεται δὲ διὰ τὴν συναλοιφήν.

1158. (1159.) ἡνίκ' ἂν) ἡ ἀντῳδὴ αὕτη καὶ ἀντιστροφὴ κώλων ἐστὶν ὁμοίων τοῖς τῆς στροφῆς ιγ' καὶ ἰσομέτρων. ἐπὶ τῷ τέλει αἱ δύο διπλαῖ.

ἀχέτας) ὁ τέττιξ παρὰ τὸ Ἡσιόδειον·

ἦμος δὲ σκόλιμός τ' ἀνθεῖ καὶ ἠχέτα τέττιξ.

τοὺς ἄῤῥενας δὲ ᾄδοντας τῶν τεττίγων. οὕτως Ἀρίσταρχος.

1161. (1162.) τὰς Λημνίας) εἶδος ἀμπέλου, ὡς ἱστορεῖ Ἀνδροτίων.

1163. (1164.) φίτυ) σπέρμα. καὶ φιτύσαι, γεννῆσαι. καὶ τὸ γέννημα φίτυμα. Εὔπολις Αὐτολύκῳ· αὐτὰρ ἤγαγες καινὸν φίτυμα βοῶν. πρῷον δὲ, πρωΐμον, δισυλλάβως.

1164. (1165.) φήληκα) τὸν ὄλινθον. κυρίως μὲν οὖν ὁ ἤδη σκληρὸς καὶ πάρωρος. ὁ ὄψιν μὲν πεπάσεως ἔχων, ἄωρος δὲ ὤν. καὶ μήποτε φήληξ τίς ἐστιν ὁ ἀπατεὼν καὶ ψευδόμενος τὴν ὄψιν εἰς βρῶσιν. καὶ φῆλος ὁ ἀπατεών. Μένανδρος Ἁλιεῖ· δύ' οἰκίας φηλῶν γερόντων. καὶ φηλώματα[1]), ἐξαπάτας, παρ' Ἀντιφῶντι.

1) φυλώματα Ald.

1166. (1167.) κἀπέχω) τῷ στόματι προςάγω. καὶ Ὅμηρος·

ὄψον ἄσαιμι προταμὼν, καὶ οἶνον ἐπισχών.

1168. (1169.) κυκῶμαι) κυκεῶνας ἐσθίω. ἄνω τῷ πότῳ τῷ ἐπὶ τῆς γλήχωνός φησι χρῆσθαι πρὸς τὴν ὀπώραν, νῦν δὲ τῷ θύμῳ χρῶνται. μετὰ δὲ τὸ τὴν ὀπώραν φαγεῖν, κυκεῶνα πίνουσι, καὶ οὐ βλάπτονται, ἀλλὰ καὶ παχεῖς γίνονται.

1169. (1170.) γίνομαι παχύς) ἐπειδὴ ἀργοῦσιν οἱ γεωργοὶ τότε τοῦ ἀμητοῦ, ὡς Ἡσίοδός φησιν· δμῶας ἀναψύξαι φίλα γούνατα.

1172. (1173.) φοινικίδα) περικεφαλαίαν φοινικῷ χρώματι βεβαμμένην. οἱ δὲ, κόκκινα περιβλήματα. ταῖς γὰρ φοινικίσιν ἐχρῶντο Λακεδαιμόνιοι, ἵνα μὴ αἰσθάνωνται τοῦ αἵματος διὰ τὴν ὁμοιότητα, καὶ ἵνα τρωθέντες μὴ νοηθῶσι τοῖς πολεμίοις.

1173. (1174.) Σαρδιανικόν) διαφέρουσι γὰρ αἱ Κυζικηναὶ βαφαί.

1175. (1176.) Κυζικηνικόν) εἰς κιναιδίαν διαβάλλεται, ὥςτε μηδὲ τῶν ἀναγκαίων κρατεῖν δύνασθαι.

1176. (1177.) ὥςπερ ξουθός) ὡς φοινικὰ πτερὰ ἔχοντα δηλοῖ. ὅτι τοῦ παρ' Αἰσχύλῳ κληθέντος ἱππαλεκτρυόνος ἐν Μυρμιδόσι μέμνηται.

1177. (1178.) ἐγὼ δ' ἕστηκα λινοπτώμενος) ἐγὼ δ' ἕστηκα ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ παρατηρῶν καὶ περιβλεπόμενος, ὅπου ἀπαχθῶ. λινόπτας γάρ φησιν Ἀριστοτέλης τοὺς τὰ θηρευτικὰ λίνα φυλάττοντας, ὡς καὶ οἰνόπτας τοὺς οἰνοφύλακας. ἀπείρως δὲ ἀπὸ τῶν εἰς τὰ λίνα πιπτόντων ὀρνίθων. οἱ δὲ περιεργότεροι τὸ λίαν κατεπτηχέναι, τοῦτο λινοπτᾶσθαι λέγουσιν.

1180. (1181.) ἐξαλείφοντες) ὅτι τοὺς μὲν ἐξήλειφον, τοὺς δὲ ἐνέγραφον εἰς τὸν κατάλογον τῶν πολεμίων.

1181. (1182.) οὐ γὰρ ᾔδειν) Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ ᾔδει, ὡς τὸ, ὁ δὲ θεὸς ὑμῖν οὐ προςῄειν.

1182. (1183.) πρὸς τὸν ἀνδριάντα) εἷς ἐστι τῶν ιβ' ἀνδριάντων ἐν οἷς ἐγράφοντο οἱ στρατιωτικοὶ κα-

τάλογοι καὶ τὰ κηρύγματα. εἶδεν οὖν, φησι, τὸ ἑαυτοῦ ὄνομα γεγραμμένον τῷ ἀνδριάντι τοῦ Πανδίονος.

1183. (1184.) ὀπόν) δριμεῖαν καὶ πικρότητα. ὀπὸς δὲ τὸ τῶν δένδρων δάκρυον. καὶ τὸ ἀποστάλαγμα τοῦ γάλακτος.

1188. (1189.) οἴκοι λέοντες) παροιμία παρὰ τοὺς ἐν Ἀσίᾳ Λάκωνας ἀτυχήσαντας, οἴκοι λέοντες, ἐν Ἐφέσῳ δὲ Λάκωνες.

1190. (1191.) ἰοὺ ἰού) κορωνὶς εἰσιόντων ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι σή. τὸ μέντοι πρῶτον μονόμετρόν ἐστιν. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος. ἐπὶ δὲ τῷ τέλει κορωνίς.

1191. (1192.) ἔχ' ἀποκάθαιρε τὰς τραπέζας ταυτηΐ) περικεφαλαίαν δίδωσιν, ἵνα τοῖς λόφοις ἀπομάττῃ τὴν τράπεζαν. ἔστι δὲ παρεπιγραφή.

1192. (1193.) ὄφελος ἔς' αὐτῆς ἔτι) πεπαυμένου γὰρ τοῦ πολέμου, οὐκ ἔστιν οὐδεμία χρεία τῶν πολεμικῶν.

1193. (1194.) τὰς ἀμύλους) ἄμυλοι, πλακοῦντές τινες. οἱ δὲ, ζωμοὶ πλακουντώδεις. ὃν νῦν ἀμύλατόν φασιν.

1194. (1195.) κολλάβους) εἶδος ἄρτων. εἰσὶ δὲ μικροὶ ἀρτίσκοι, ἐκ τῶν μεγάλων κεκολλαβισμένοι, οὓς καθάπαξ ἄρτους οὐκ ἠξίουν καλεῖν. καὶ ἐν Βατράχοις μέμνηται· ἄρτους ἔπειτα κολλάβους. σχήματος δέ ἐστιν ὄνομα, ὥςπερ κολλύραν λέγουσί τινες.

1198. (1199.) οὐδὲ κολλύβου) εἶδος εὐτελοῦς νομίσματος. ἀντὶ τοῦ, οὐδὲ ὀβολοῦ.

1200. (1201.) τοὺς κάδους εἰς τοὺς ἀγρούς) πιπράσκει δηλονότι. καδοποιὸς δὲ ἦν ὁ σὺν αὐτῷ.

1201. (1202.) τῶν δρεπάνων) χαλκεὺς ὤν, δρέπανον αὐτῷ δίδωσιν εἰρήνῃ πρέπον, καὶ ὁμολογεῖ χάριν, ὡς τῆς τέχνης αὐτοῦ χρηματιζούσης.

1202. (1203.) καὶ τῶνδ' ὅτι βούλει) σαφῶς ἄγαν ἐπὶ τοῦ δράματος, τὸ κέντρον ἐγκατέλιπε τοῖς ἀκροωμένοις, ἐκ τούτου δηλῶν καὶ κρίνων τά τε τοῦ πολέμου ἔργα καὶ τῆς εἰρήνης αὐτῆς ἄγων ὑπ' ὄψιν, ἵνα εἰς ὃ βούλεται μᾶλλον αὐτοὺς ἀγάγῃ. τὴν δὲ καταστολὴν τοῦ

δράματος ἐποίησεν ὁμοίαν τοῖς Ἀχαρνεῦσιν, ἐπεὶ κἀκεῖ τῷ μὲν πρυτανεύσαντι τὴν εἰρήνην δῶρα δίδοται παρὰ πάντων ὡς εἰπεῖν τῶν Ἑλλήνων, τῷ δὲ Λαμάχῳ οὐδέν.

1208. (1209.) προθέλυμνον) ὅ ἐστιν, ἄρδην ἀπώλεσάς με τὴν εἰρήνην προξενήσας. φαίνεται δὲ καὶ οὗτος καὶ ἄλλοι πολλοὶ τὸ προθέλυμνον ἀντὶ τοῦ πρόῤῥιζον ἀκούειν. καὶ παρ' Ὁμήρῳ· πολλὰ δ' ὅγε προθέλυμνα. Ἀρίσταρχος δὲ τὸ συνεχὲς καὶ ἄλλο ἐπ' ἄλλῳ δηλοῦσθαί φησι· φράξαντες δόρυ δουρὶ, καὶ σάκος σάκεϊ προθελύμνῳ. καὶ, σάκος θέτο τετραθέλυμνον, τουτέστι τέσσαρας ἐπ' ἀλλήλων ἔχον τρύχας. καὶ ὁ λοφοποιὸς δὲ ἐναντία τοῦ δρεπανουργοῦ φρονῶν, ἔρχεται καταβοῶν τοῦ Τρυγαίου ὡς πεποιηκότος εἰρήνην, καὶ μηδὲν χρησιμευούσης τῆς τέχνης αὐτοῦ.

1209. (1210.) λοφᾷς) λόφους πολλοὺς ἔχεις ἐν πράσει. ὄνομα δὲ πεποίηκε νοσήματος, ὡς λέγομέν τινα ὑδεριᾷν, σπληνιᾷν, χαλαζᾷν. σημαίνει δὲ τὸ πλῆθος ἔχειν λόφων.

1213. (1214.) αἰσχύνομαι) ἐλάχιστον γάρ ἐστιν ὃ μέλλω δοῦναι τίμημα.

1214. (1215.) τὸ σφήκωμα) τόπος τῆς περικεφαλαίας ὅπου τὰ πτερὰ δέδεται. Ἄλλως. τὸ πλέγμα οἷον ὅτι ἐπιμελῶς τοῖς ἱμάσιν ἐνδέδεται. καὶ Ὅμηρος·

πλοχμοί θ' οἳ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ
ἐσφήκωντο.

ὅτι οὐ μόνον πρὸς γενικὴν τῶν ἰσχάδων, ἀλλὰ καὶ πρὸς αἰτιατικὴν λέγουσι.

1220. (1221.) τριχοῤῥυεῖτον) οἷον, οὐκ ἐπιμελῶς συνδεδεμένοι εἰσίν. ὑπὸ τοῦ χρόνου γὰρ ἐσάπησαν. καὶ αἱ τρίχες τῶν ἵππων αἱ ἐν τοῖς λόφοις ῥέουσιν.

1222. (1223.) θώρακος κύτει) περιφραστικῶς εἶπεν ἀντὶ τοῦ θώρακα. τινὲς δὲ, τὸ κοῖλον τῶν θωράκων. εἰσὶ γάρ τινες τῶν θωράκων ἁλυσειδωτοί. τινὲς δέ φασιν ὅτι ἀνιέμενοι οἱ ὀρθοὶ καὶ τεταμένοι, οὓς εἰς θυσίαν ὑπέδυνον.

1223. (1224.) ἐνημμένῳ) συντεθειμμένῳ, ἐῤῥαμμένῳ. ἄλλος δέ ἐστιν οὗτος ὀλοφυρόμενος, ὅτι μὴ δύναται αὐτὸν τῆς ἀξίας ἀποδόσθαι τιμῆς.

1225. (1226.) ἀλλ' αἰρέ μοι τοῦτόν γε) ὅτι ἐν-

ταῦθα ἐπὶ τοῦ πρόςφερε καὶ ἐπὶ αἰδοῦς. ἴσως δὲ διὰ τὸ εἰπεῖν τῆς ἰσωνίας τοὺς Ἴωνας σκώπτει, ὡς ἁβροδιαιτωμένους καὶ πολλὰ ἀποπατοῦντας, ὡς δηλοῖ τὸ ἑξῆς.

τῆς ἰσωνίας) τῆς ἴσης τιμῆς, καὶ ὅσον σου καθέστηκεν ἢ ἐπώλησας ἄλλῳ.

1226.(1227.) ἐναποπατεῖν γάρ ἐστ' ἐπιτήδειος πάνυ) δηλονότι οὐκ ἔστιν ἀλυσειδωτὸς, ἀλλ' ὁ λεγόμενος στατός. εἰκάζει γὰρ αὐτὸν λασάνῳ ὀρθῶς σταθέντι.

1228. (1229.) τρεῖς λίθους) καὶ γὰρ παροιμία,

τρεῖς εἰσιν ἱκανοὶ πρωκτὸν ἐκμάξαι λίθοι.

τινὲς δὲ προστιθέασι καὶ τοῦτο, ὥς φασιν, ἂν ὦσι τραχεῖς, ἂν δὲ λεῖοι, τέτταρες. ἔνιοι δέ φασι τοῦτο λελέχθαι, ἐπεὶ οἱ χέζοντες τρεῖς λίθους παρατιθέασι, καὶ ὥςπερ λάσανον ὑπ' αὐτῶν ποιοῦσιν. ἀναγκαιοτέρα δὲ ἡ πρώτη ἐστιν ἐξήγησις.

1229. (1230.) ποίᾳ δ' ἀποψήσει) ποίου μέρους τὸν πρωκτὸν ἀπομάξασθαι δυνήσῃ;

1230. (1231.) διὰ τῆς θαλαμίας) διὰ τῆς ἐκβολῆς τῆς χειρὸς τῆς ἐν τῷ θώρακι τὴν αὐτοῦ χεῖρα καθῆκεν. θαλαμιὰ δὲ εἴρηται διὰ τὸ ἐοικέναι νεὼς τρυπήματι. κυρίως γὰρ ἡ κάτω τῆς νεὼς τρώγλη, θαλαμιὰ λέγεται.

1232. (1233.) ἵνα μή γ' ἁλῶ) τοῦτο φησὶν εἰς τοὺς τριηράρχους, ὅτι ἀπέφραττόν τινα τρυπήματα, ἵνα τὸν μισθὸν τῶν ναυτῶν κερδαίνοιεν, ἐκ δὲ τῆς ὄψεως τῶν τρυπημάτων μὴ ἐλέγχωνται. γελοίως οὖν ἀμφοτέραις ταῖς χερσί φησιν ἀποψῆσαι τὸν πρωκτὸν, ἵνα μὴ ὡς τριήραρχοι, κρύπτων τρῆμα τῆς νεὼς ἁλῶ. ἠναγκάζοντο γὰρ οἱ ναύκληροι τοσούτους ναύτας μισθοῦσθαι ὅσα εἶχε τρυπήματα τριήρης. ἔπειτα οἱ τριήραρχοι λαμβάνοντες τὸν μισθὸν τοῦ πληρώματος, ἀπέφρασσον τὰ τρυπήματα τῶν ἐρετμῶν, ἵνα μὴ ἐλέγχωνται κλέπτοντες ἐρέτας, ἐκ τοῦ τὰς θαλαμίας εἶναι κενάς. ἑξῆς δὲ τοῦτο ἀστείως ἐπήγαγεν, διὰ τὸ προῃρημένον ὑπ' αὐτοῦ,

τηδὶ διεὶς τὴν χεῖρα διὰ τῆς θαλαμιᾶς.

1233. (1234.) ἔπειτ' ἐπὶ δεκάμνῳ) καὶ ὑπομενεῖς, φησι, τοσοῦτον ἀργύριον αὐτοῦ διδοὺς, ὥςτε λασάνῳ ἀγγείῳ χρήσασθαι.

1237. (1238.) θλίβει τὸν ὄῤῥον) μιμεῖται τοὺς ἐπ' ἀληθείᾳ ἐνδυομένους τοὺς θώρακας, καὶ διὰ τὸ μὴ ὠνεῖσθαι, θλίβειν λέγοντας τὸν τράχηλον, ἢ τοὺς ὤμους. τοιαῦτα δέ φασι βουλόμενοι διακύψαι τὸ τίμημα. ὄῤῥος δέ ἐστιν ὁ ὑποκείμενος τοῖς σφαιρώμασι τόπος. δῆλον ὅτι λαβὼν τὸν θώρακα, ἐπεκάθισεν αὐτῷ ὡς ἐν λασάνῳ, ἵνα μᾶλλον κινήσῃ γέλωτα.

1240. (1241.) μόλιβδον ἐς τουτὶ) ἀντὶ τοῦ, μολίβδῳ τὸν κώδωνα τῆς σάλπιγγος πληρώσας. τὸν κώδωνα δὲ τῆς σάλπιγγος συμβουλεύει αὐτῷ πωμάσαι μολίβδῳ, καὶ ἐν μέσῳ ἐνεῖναι ῥάβδον, ἵνα γένηται κατακτὸς ὁ κότταβος. ξύλον γὰρ αἰωρήσαντες ἐκ τοῦ μέσου, καθάπερ πλάστιγγα, ἐξ ἑκατέρων μερῶν ἐξῆπτον ἐλλύχνια καὶ κυμβεῖα κοῖλα, καί τι ἀγγεῖον ἐτίθεσαν ὕδατος πλῆρες. εἶτα καθάπερ ἐπὶ τρυτάνης τὸ ἕτερον βαρύνοντες μέρος, προΐζειν ἐποίουν, ὥστε πληροῦσθαι τὰ ἐλλύχνια. εἶτα τὸ ἕτερον πάλιν βαρύνοντες μέρος, ἀνάγκην ἐποίουν ἀνεγειρομένῳ καὶ ἀναπηδῶντι τῷ πεπληρωμένῳ, ἐκ τῶν ἐλλυχνίων ἀναπέμπειν τὸ ὕδωρ. ὑπέκειτο δὲ τὰ κυμβεῖα τοῖς ἐλλυχνίοις, ὥστε εἰς ταῦτα πάλιν ἐμπίπτειν τὸ ὕδωρ, καὶ ὃ τῶν πλειόνων ἐπιψαύσῃ κυμβείων, ἐδόκει νικᾷν. κατακτοὶ δὲ ἐκλήθησαν ἀπὸ τοῦ κατάγειν καὶ αὖ πάλιν ἀνάγειν τὸν κότταβον. περὶ μὲν οὖν τῆς ῥάβδου Ἕρμιππος ἐν Στρατιώταις· ῥάβδον ὄψει τὴν κοτταβικὴν, ἐν τοῖς ἀχύροισι κυλινδομένην. μέμνηται δὲ καὶ Φερεκράτης ἐν Παννυχίδι τῶν κυμβείων, καὶ τοῦ κατακτοῦ κοττάβου. περὶ δὲ τῆς πάντων τούτων κατασκευῆς καὶ χρήσεως ἐξῆκται καὶ ἐν ταῖς ἐκλογαῖς. Ἄλλως. τὸν κώδωνα συμβουλεύει τῆς σάλπιγγος αὐτῷ πωμάσαι μολίβδῳ, καὶ ἐν μέσῳ ἐνεῖναι ῥάβδον. οὕτω γὰρ ἡ χαλκῆ λάταξ ἐν μέσῳ ἐτίθετο ἠρτημένη, ὥς φασιν, ἀπὸ μὲν τῆς ὀροφῆς, ἀπὸ τοῦ αὐλοῦ τοῦ μέσου, ὥστε ἀποκοτταβίζειν εἰς αὐτήν. νῦν δὲ καὶ ἀγγεῖον κότταβον εἴρηκε. κατακτὸν δὲ, ἀπὸ τοῦ κατάγειν ἄνω ἐν τῇ χειρί.

1242. (1243.) τῶν κατακτῶν κοττάβων) διττὸς ὁ τρόπος τῶν κοττάβων. ὧν ὁ μὲν ἕτερος τοιοῦτος· ἵστασαν ξύλον τι λυχνίῳ παραπλήσιον ἐν μέσῳ, καὶ ἀπ' ἐκείνου ἤρθη τὸ ἀγγεῖον ὅμοιον ὀξυβάφῳ, εἰς ὃ τὸ καταλειπόμενον ἐν τῷ ποτηρίῳ ἠκόντιζον, καὶ ὁ ἐπιτυχὼν ἐνίκα. ὁ δὲ ἕτερος τοιοῦτος· κατὰ τοῦ συμποσίου ἐτίθεσαν ἀγγεῖον ὅμοιον λεκάνῃ, ὕδατος πλῆρες, καὶ ἐν τῷ ἀγγείῳ τούτῳ

ὅμοιόν τι ποτήριον περιεπήγνυσαν, καὶ κύκλῳ τῆς λεκάνης μυρσίνας, καὶ ἔβαλλον εἰς τὸ ποτήριον ἐκεῖνο τὸ ἀπολειπόμενον, καὶ ὁ καταδύσας τὸ ποτήριον ἐνίκα. νῦν δὲ αὐτὸ τὸ ἀγγεῖον κότταβον εἴρηκεν ἀπὸ τοῦ κατάγειν. Ἄλλως. τῶν κοττάβων δύο ἦσαν εἴδη. ἓν μὲν τοῦ κατακτοῦ λεγομένου. ἦν δὲ οἷον λυχνίον ὑψηλὸν, ἔχον ἐν αὐτῷ πρόσωπον, ὃ μάνην ἐκάλουν. ἐφ' οὗ ἔδει πεσεῖν καταβαλλομένην τὴν πλάστιγγα. ἕτερον δὲ, ἀγγεῖόν τι ἐοικὸς λουτῆρι πλῆρες ὕδατος, ἐν ᾧ ὀξύβαφον ἦν ἐπιπλέον τὸ πλῆθος, ὅπερ καταδύειν τοῖς λάταξιν ἐπειρῶντο. Ἄλλως. κότταβος, Ἀθήναιος ἐν τῇ ιέ φησὶν ὅτι Σικελική τις ἐστὶ παιδιὰ, πρώτων εὑρόντων Σικελῶν, ὥς φησιν Κριτίας ἐν τοῖς ἐλεγείοις·

κότταβος ἐκ Σικελικῆς ἐστὶ χθονὸς,
ἐκπρεπὲς ἔργον.

Δικαίαρχος δὲ ὁ Μεσήνιος, Ἀριστοτέλους μαθητὴς, ἐν τῷ περὶ Ἀλκαίου καὶ τὴν λάταγα αὐτὴν εἶναι Σικελικὸν ὄνομα. λατάγη δέ ἐστι, τὸ ὑπολειπόμενον ἐκ τοῦ ἐκποθέντος ποτηρίου ὑγρόν. ὃ συνεστραμμένῃ τῇ χειρὶ ἄνωθεν ἐῤῥίπτουν οἱ παίζοντες εἰς τὸ κοττάβιον. κότταβος δὲ ἐκαλεῖτο καὶ τὸ τιθέμενον ἆθλον τοῖς νικῶσιν ἐν τῷ πότῳ, καὶ τὸ ἄγγος εἰς ὃ ἐνέβαλον τοὺς λάταγας, ὡς Κρατῖνος ἐν Νεμέσει δείκνυσιν. ὅτι δὲ καὶ χαλκοῦν ἦν, Εὔπολις ἐν Βάπταις λέγει· χαλκῷ περὶ κοττάβῳ. Πλάτων δὲ ἐν Διὶ καλουμένῳ, παιδιᾶς εἶδος παροίνιον κότταβον εἶναι ἀποδίδωσιν. ἐν ᾗ ἐξίσταντο καὶ τῶν σκευαρίων οἱ διακυβεύοντες. ἐκάλουν δὲ ἀγκύλην τὴν τοῦ κοττάβου πρόεσιν, διὰ ἐπαγκυλοῦν τὴν δεξιὰν χεῖρα ἐν τοῖς ἀποκοτταβισμοῖς. καὶ ἀγκυληγοὺς ἔλεγον κοττάβους. ὅτι δὲ ἆθλον προέκειτο τῷ προεμένῳ, προείπομεν. ἐλέγοντο δέ τινες κατακτοὶ κότταβοι. ἦν δὲ λύχνιον ἀγόμενον, πάλιν τε συμπίπτον, ὑψηλὸν ἔχον τὸν μάνην καλούμενον. ἐφ' ᾧ τὴν κυβαλλομένην ἐπιπεσεῖν πλάστιγγα, ἐντεῦθεν δὲ ἐμπίπτειν εἰς λεκάνην ὑποκειμένην πληγεῖσαν τῷ κοττάβῳ. καί τις ἦν ἀκριβὴς εὐχέρεια τῆς βολῆς. τοῦ δὲ μάνου πολλοὶ μέμνηνται. ἦν δὲ ἕτερον εἶδος παιδιᾶς τῆς ἐν λεκάνῃ. αὕτη δὲ ὕδατος πληροῦται. ἐπέκειτο δὲ ἐπ' αὐτῇ ὀξύβαφα κενά. ἐφ' ἃ βάλλοντες τὰς λάταγας, ἐκ καρχησίων ἐπειρῶντο καταλούειν. ἀνῃρεῖτο δὲ τὰ κοττάβια ὁ πλείω καταδύσας. ὅτι δὲ τῶν ἐρωμένων ἐμέμνηντο ἀφιέντες ἐπ' αὐτοὺς τοὺς λεγομένους κοττάβους, δῆλον ποιεῖ Ἀχαιὸς καὶ Καλλίμαχος·

πολλοὶ καὶ φιλέοντες ἀκόντιον ἧκον ἔραζε
οἰνοπότῃ Σικελὰς ἐκ κυλίκων λάταγας.

Σικελὰς δὲ αὐτὰς οὐκ ἀπεικότως ὠνόμασεν, ἐπεί, ὡς προείπομεν, Σικελῶν τὸ εὕρημα, καὶ ἐσπούδασται σφόδρα παρ' αὐτοῖς ὁ κότταβος.

1245. (1246.) σπαρτίοις ἠρτημένην) τὸ μεσαίτατόν, φησιν, ἔκδησον σπάρτῳ, ἵνα[1]) τρυτάνη γένηται ἐκ τοῦ τῆς αὐλοῦ σάλπιγγος.

1249. (1250.) ὅτ' ἀντέδωκα) τότε με ἀπώλεσας, ὅτε καὶ ἀντὶ τούτων μνᾶν ἔδωκα.

1252. (1253.) συρμαίαν μετρεῖν) οἱ μὲν ἀξιοῦσι χυλὸν βοτάνης εἶναι τὴν συρμαίαν, ᾗ χρῶνται Αἰγύπτιοι πρὸς διάῤῥοιαν. Ἄλλως. φαίνονται τοῦ χυλοῦ τῆς συρμαίας πίνειν οἱ Αἰγύπτιοι πρὸς διάῤῥοιαν. ὡς Δίδυμος, ἁλμαία ἐκ ῥαφανίδων Αἰγυπτιακή, πρὸς κάθαρσιν ἐπιτήδειος.

1256. (1257.) λαβὰς ποεῖν) ὠτάρια τοῖς κράνεσιν, ἵνα γένωνται κάδοι. δείκνυσι δὲ τὰ ὦτα αὐτοῦ καὶ ἔστι παρεπιγραφή.

1259. (1260.) τούτῳ γ' ἐγὼ τὰ δόρατα) Ἀττικῶς εἶπε τούτῳ ὠνήσομαι, ἀντὶ τοῦ, παρὰ τούτου ὠνήσομαι.

1265. (1266.) ἅττ' ᾄσεται) τὸ ἑξῆς, δοκεῖ δέ μοι ἵνα δεῦρο προοιμιάσηταί τινα μέλη ᾆσαι καὶ προμελετῆσαι.

1268. (1269.) νῦν αὖθ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν) οὐδὲν ἀστειότερον τῆς εὑρέσεως. δύο γὰρ δῆθεν ἵστησι παιδία ᾄδοντα, ἵνα ἀφορμὴν σχῇ τοῖς πατράσιν αὐτῶν ὀνειδίσαι καὶ διαβαλεῖν, τὸν μὲν ὡς φιλοπόλεμον ὄντα, τὸν δὲ ὡς ῥίψασπιν. πρῶτον οὖν πεποίηκε τὸ τοῦ φιλοπολέμου ᾆδον παιδίον, καὶ θέασαι ὡς πρόσφορα αὐτῷ περιέθηκε πράγματα. ἀρχὴ δὲ τῶν Ἐπιγόνων Ἀντιμάχου.

1269. (1270.) ὁπλοτέρους) παρὰ τὸ ὅπλον παίζει.

1281. (1282.) ἔκλυον ἱδρώοντας) ἀπέλυον, ἐξέλυον. εἶτα ἐν εἰσθέσει στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ιβ΄.

1284. (1285.) θωρήσσοντ' ἄρ' ἔπειτα) ἀντὶ τοῦ ἔπινον, παρὰ τὸ εἰς τὸν θώρακα πέμπειν τὸν οἶνον.

---

1) ἵνα om. Ald.

ἄσμενοι οἶμαι) πρὸς τὸ πεπαυμένοι, οὐ πρὸς τὸ θωρήσσοντο. εἰ μὴ ὅτι ὁμωνύμως θωρήσσεσθαι ἔλεγον καὶ πίνειν παρὰ τὸν θώρακα, ὅτι αὐτῷ τὸ ὑγρὸν λέγεται εἶναι.

1288. (1289.) υἱὸς Λαμάχου) τοῦ ἀεὶ βουλομένου μάχεσθαι. ἔπαιξε δὲ παρὰ τὸ τέλος τοῦ Λαμάχου ὀνόματος. τὸ δὲ αἰβοῖ γελῶν λέγει.

1294. (1295.) οὐ πράγματ' ᾄσεις) οὐδὲν τῆς εἰρωνίας ἥδιον. καὶ γὰρ ὡς κιναιδιζόμενον τὸν Κλεώνυμον κωμῳδεῖν βούλεται.

1295. (1296.) ἀσπίδι μὲν Σαΐων) καὶ ἐλεγεῖον Ἀρχιλόχου, καὶ στίχοι ἐπικοὶ β'. Ἀρχιλόχου δέ ἐστι τὸ δίστιχον. οὕτως δὲ ἐγράφη ἐπὶ τῇ ἀποῤῥίψει τῆς ἀσπίδος. ἐπιτηδείως δὲ καὶ ἐνταῦθα πρὸς ῥίψασπιν εἴρηται. Ἄλλως. ἀσπίδι μὲν Σαΐων) Ἀρχίλοχος ποιητὴς ἦν καὶ πάντας διέβαλλεν. ὅθεν καὶ Πίνδαρος Πυθικῶν· εἶδον κατὰ γὰρ ἑκὰς ὄντα πολλὴ ψογερὸν Ἀρχίλοχον βαρυλόγοις ἔχθεσι πιαινόμενον. Ἄλλως. οὗτος ὁ Ἀρχίλοχος ἐξῆλθεν εἰς πόλεμον ἐν τῇ πρὸς Σαΐους μάχῃ. ἔστι δὲ ἔθνος Θρᾴκης. καὶ φοβηθεὶς, ἔφυγε ῥίψας ἑαυτοῦ τὰ ὅπλα. αὐτὸν οὖν διαβάλλων λέγει.

1297. (1298.) πόσθων) ὑποκοριζόμενοι οὕτως ἔλεγον τὰ παιδία. ἢ οὕτω λέγεται τοῦ βρέφους τὸ αἰδοῖον.

εἰς τὸν σαυτοῦ πατέρ' ᾄδεις) ὦ αἰσχρέ. εἰς τὸν Κλεώνυμον, ὅτι ῥίψασπις.

1336. (1339.) τρυγήσομεν αὐτήν) ἔν τισιν οὐ φέρεται διὰ τὰ μέτρα.

CORRIGENDA.

P. 334, 4. αὖθυς l. αὖθις
P. 410, 30. dele punctum post Εὐδόξου
P. 421. 16. οἶον, εἰ l. οἶον εἰ,
P. 421, 28. λιμῷ. διὰ l. λιμῷ, διὰ
P. 642. in nota post Εὐριπίδου excidit om.

LIPSIAE

IMPRESSIT BENEDICT GOTTHILF TEUBNER.